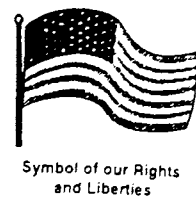

НАРОДНА ВОЛЯ

PARODNA VOLYA

PIK LXXXXIII Ч. 1 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 2 СІЧНЯ 2003 Р ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA JANUARY 2, 2003. YEAR LXXXIII № 1

З Різдвом Христовим і Новим Роком бажаємо вільному Українському Народові Божої опіки і світлого майбутнього.

РОЗБ'ЮКУВАННЯ ПРАЦІ ПАРЛЯМЕНТУ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, народним депутатам нарешті вдалося розб'юкувати працю Верховної Ради, схваливши постанову про деякі заходи щодо забезпечення подальшої праці ВР. Таким чином, скасовано постанову щодо перерозподілу парламентських комітетів фракціями більшості, оголошено мораторій на перерозподіл комітетів, а також створено комісію, яка займатиметься питанням розб'юкування праці парламенту.

Прямим вислідом розб'юку-

вання праці ВР стали вже проголошені зміни до закону про боротьбу з відмиванням «брудних грошей». Змін до закону про запобігання і протидію легалізації відмивання прибутків, отриманих злочинним шляхом, передбачають посилення вимог суб'єктів первинного фінансового звітування до ідентифікації осіб, які здійснюють фінансові операції.

Депутати, поза тим, встигли вже ухвалити ряд інших важливих законопроектів.

ПАРЛЯМЕНТ ПРИЙНЯВ ДЕРЖАВНИЙ ДЕФИЦИТНИЙ БЮДЖЕТ НА 2003 РІК

Київ. — Як повідомили ЗМІ, 27 грудня Верховна Рада таки затвердила бюджет на 2003 рік. За бюджет віддало свій голос 348 народних депутатів із 422, зареєстрованих у залі.

Це й стало результатом компромісу, на який пішли народні депутати, в тому числі з опозиції, з Кабінетом Міністрів. Усі нібито задоволені, хоча бюджет дефіцитний. Але «в будь-якому сенсі, якщо аналізувати, це один з найкращих бюджетів, що ми мали за всі роки незалежності». Так вважає голова парламенту Володимир Литвин. І багато хто так вважає.

А тепер цифри: прибуткова

частина, передбачена бюджетом, становить 50 мільярдів 20 мільйонів 875.9 тисячі гривень. Витрати передбачені у межах 52 мільярдів 4 мільйонів 254.7 тисячі. Граничний розмір дефіциту державного бюджету — 1.983 мільярда гривень.

Максимальний розмір державного зовнішнього боргу встановлюється у сумі, еквівалентній 8.5 мільярда «однінок» уже не національної, а американської валюти. Кажуть, що найбільше пощастило т. зв. «бюджетникам» — учителям і лікарям нібито обіцяють підняти зарплати...

НОВИЙ ЕЛЕКТРОПОТЯГ У КИЇВСЬКОМУ МЕТРО

Київ (УМ). — Презентація нового сучасного потяга, аналогів якому немає в СНД, відбулася днями у столиці. Він курсуватиме маршрутом від станції «Харківська» до станції «Дорогожичі». Першими пасажирами «модного» потяга стали посадник О. Омеленко, голова правління ВАТ «Київметробуд» В. Петренко та журналісти.

Новий потяг є набагато привабливішим від своїх попередників. Вагон обладнано кондиціонерами.

У всіх п'ятьох вагонах потяга встановлено сучасне обладнання провідних фірм України, Росії, Чехії, Німеччини, Польщі, Франції та Австрії, що, як стверджують фахівці, дозволить збільшити терміни експлуатації машини та зменшити витрати електроенергії на 30-40%. До того ж, переконують конструктори, потяг обладнано новою, ефективнішою автоматичною системою пожежогашіння. Модерний потяг удвічі дешевший від аналогічних західних зразків.

ЖАЛОБА ЗА ЗАГИБЛИМИ В ЛЕТУНСЬКІЙ КАТАСТРОФІ В ІРАНІ

Київ/Харків (НХ). — Минулого четверга в Україні оголошено жалобу за загиблими в летунській катастрофі літака АН-140, що сталася 23 грудня увечері в Ірані. Жертвами цієї аварії стали 44 особи — 39 українців та 5 росіян. У Харкові, де був побудований АН-140 і звідки він вирушив до іранського міста Ісфаган, готуються скласти останню шану загиблим.

Компанія «Укргазвидобу-

вання» надасть грошову допомогу кожній родині харків'ян, члени якої загинули в катастрофі. Допомога буде рівнозначною вже наданій державою — 5 тисяч гривень.

Харківські осередки опозиційних партій на узгоджувальній раді ухвалили рішення щодо перенесення запланованих на ці дні протестаційних акцій.

УКРАЇНА ВИДАЛА РОСІЇ ЧЕЧЕНЦЯ

Київ (Ю. Єременко). — Управління СБУ в Луганській області передало ФСБ Росії жителя Чечні, підозрюваного в зв'язках із мусульманськими екстремістськими організаціями в Європі та заборонило йому в'їзд на територію України протягом 5 років.

СБУ підозрює затриманого в тому, що він є кур'єром для зв'язку чеченських сепаратистів із міжнародними екстремістськими організаціями. У результаті обшуку, у затриманого вилучено аудіокасети з записами про військові дії в Чечні.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

Євген Крменко-Іванків РІЗДВЯНА МІСТЕРІЯ

Врочисто прийде в білій весь одежі,
З жовтаним блиском Свят-Вечірніх свіч,
Вгорі розвісить зоряні мережі
Із Благовістю: "Це Різдвяна Ніч"

Зі снігом прийде, з усміхом Дитини,
Що десь у яслах народилась знов,
Десь на полях просторих України —
Надія з неба. Віра і Любов.

З могутнім прийде співом, звуком дзвонів,
Із хором янголів з ясних вершин,
Із Богом, що світи держить в долоні,
Зло до пекельних прожне глибин.

Так тихо прийде, тасмично, сніжно.
З теплом і світлом в зимовій імлі,
В колядці Радість сповістить нам ніжно:
"Предвічний Бог Дитям став на землі!"

Січень, 2003

У 2003 РОЦІ УКРАЇНА БУДЕ АГРЕСИВНОЮ

Київ. — 2003 рік, що наступає, буде непростим для України і її зовнішньополітичного відомства, вважає міністр закордонних справ України Анатолій Зленко. У цьому зв'язку «запорукою успіху може бути лише наступальна дипломатія, праця на попередження, праця, орієнтована на успіх», — підкреслив Зленко минулої неділі в Києві у виступі перед колективом українського МЗС із традиційними новорічними і різдвяними поздоровленнями.

Головною задачею української дипломатії у 2003 році є «по-

шук місяця України в нових геополітичних координатах, що вже чітко проглядаються з перспективи сьогодення», — заявив міністер.

Зленко підкреслив необхідність вирівнювання відносин зі США, як важливим стратегічним партнером України. Крім того, міністер відзначив, що у відносинах з Росією «варто закріпити високий рівень взаємодії і розуміння», а з Польщею, як майбутнім членом Євросоюзу, повинні бути внесені «нові акценти і підходи»

УКРАЇНА ВИПЛАТИТЬ КОМПЕНСАЦІЮ РОДИЧАМ ЖЕРТВ КАТАСТРОФИ ЛІТАКА

Київ. Як повідомили ЗМІ, Україна передала Ізраїлеві свій проєкт міждержавної угоди щодо компенсації родичам загиблих у катастрофі російського літака Ту-154 над Чорним морем 4 жовтня минулого року

таря МЗС України з питань євроінтеграції О. Чалого, відбудеться третє, можливо, останнє коло українсько-ізраїльських переговорів з цього питання, після чого будуть визначені конкретні суми виплат. Почати виплачувати їх плянується до кінця року. А повністю розраховуватимуться з родичами загиблих у наступному

ЗВЕРНЕННЯ ДО ГРОМАДЯНСТВА

Останнім часом появилось в пресі кілька статей про потребу в Києві меморіального центру-музею голодомору, а саме: у «Народній Волі» від 21-го листопада — «У справі пам'ятників і музеїв» д-ра Романа Барановського, у «Свободі» від 22-го листопада — «Настав час відкрити музей голодомору» Євгена Стахова, у «Свободі» з 29-го листопада — «Меморіал голодомору в Києві» Ростислава Хом'яка.

У своїх статтях автори підкреслюють, що в столиці України повинен бути споруджений такий науково-дослідний центр, у якому були б приміщені документи, наукові публікації, свідчення свідків голодомору, матеріали Конгресової Комісії США. Матеріалами в меморіальному центрі-музеї голодомору могли б користуватися історики, дослідники і студенти, які будуть писати дійсну історію цього страшного злочину. Ідею такого меморіального центру-музею також дуже переконливо пропонує автор передової статті в «Юкраїніан Віклі» з 8-го грудня 2002 року.

Маючи це на увазі, Українська Американська Координаційна Рада, спільно з Українською Всесвітньою Координаційною Радою в Києві, уже зробила необхідні заходи, щоб придбати відповідне приміщення на меморіальний центр-музей. УАКРада починає також збірку на фонд меморіального центру-музею і звертається до громадськості з гарячим закликком складати, в міру своїх спроможностей, щедрі пожертви на цю так дуже важливу ціль. Д-р Роман Барановський з дружиною Стефанією вже започаткували збірку пожертвою в сумі 1000 доларів.

Пожертви просимо висилати на UACC Famine Memorial Center Fund на таку адресу: Ukrainian American Coordinating Council, 142 Second Avenue, New York, NY 10003. Пожертви звільнені від податку.

За Президію УАКР

Ігор Гавдяк
Голова

Д-р Роман Барановський
Секретар

УРЯД УКРАЇНИ ВИДІЛИВ ГРОШІ НА ПОТРЕБИ КОНСУЛЬСТВА УКРАЇНИ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, Кабінет Міністрів виділив 1.8 млн. доларів на придбання нерухомості в Торонто для розміщення Генерального Консульства України.

У середині вересня 2002 р. міністер закордонних справ Канади Білл Греєм на зустрічі з міністром закордонних справ України Анатолієм Зленком заявив, що Канада хоче активізувати співробітництво з Україною в сфері торгівлі й інвестицій.

Прем'єр-міністр Канади Жан Кретьєн, на початку вересня 2002 року на зустрічі з Президентом Леонідом Кучмою в Йоганнесбурзі висловив підтримку намірові України претендувати на статус асоційованого члена Європейського Союзу.

У лютому минулого року Україна й Канада підписали протокол про взаємний доступ до ринків товарів і послуг, що є необхідним для вступу України до СОТ.

СУМНИЙ ПОЧАТОК «РОКУ РОСІЇ В УКРАЇНІ»

Київ (НХ). — Початок «Року Росії в Україні», яким керівники двох держав проголосили 2003 рік, затьмарений трагічними подіями та суперечливими заявами політиків.

Замість запланованої на кінець грудня візити до Києва президента Росії В. Путіна та великого концерту зірок російської культури на відзначення початку «Року Росії в Україні», держава переживала скорботні дні через катастрофу літака АН-140 в Ірані, в якій загинули провідні конструктори літаків обох країн.

Леонід Кучма на пресконференції за підсумками минулого року несподівано відкинув можливість вступу України до Євразійсь-

кого Економічного Союзу та поставив Росії за приклад принципи партнерства в Європейському Союзі. А Верховна Рада засудила заяви посла Росії в Україні Віктора Черномірдіна, в яких він давав вказівки українцям відмовитися від курсу на інтеграцію в європейській структурі та приєднатися до Євразійського Економічного Союзу.

Тим часом Президент Леонід Кучма погодився провести січневу позачергову вершинну зустріч СНД в Києві, на якій, як він сказав, провідними будуть економічні питання, а Міністерство Юстиції підтвердило, що на запит президента вивчає можливість повноправного членства України в СНД.

НАГОРОДИ УКРАЇНСЬКОГО СУДДІ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, Міжнародний Комітет Захисту Прав Лбдини нагородив голову Державної Судової Адміністрації України Володимира Карабана відзнакою вищого ступеня — золо-

тою зіркою «Честь та гідність». Раніше цю відзнаку отримали Генеральний Секретар ООН Кофі Аннан, Президент РФ Володимир Путін, посол Росії в Україні Віктор Черномірдіна.

**ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
ВСІМ ПЕРЕДПЛАТНИКАМ, КОРЕСПОНДЕНТАМ,
ЧИТАЧАМ І ПРИЯТЕЛЯМ "НАРОДНОЇ ВОЛІ",
А ТАКОЖ ЇХНІМ РОДИНАМ ШИРО БАЖАЄ
РЕДАКЦІЯ "НАРОДНОЇ ВОЛІ"**

**ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
ГОЛОВНИМ І ВІДДІЛОВИМ УРЯДНИКАМ,
ВСІМ ЧЛЕНАМ УБС І ЇХНІМ РОДИНАМ
ТА ПРИХИЛЬНИКАМ БРАТСЬКОГО СОЮЗУ БАЖАЄ
ВИКОНАВЧИЙ КОМПІТЕТ УБС**

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L. and R.

ПЕРЕДПЛАТА

(амер. дол.)

Для членів УБС:
У США і в Канаді річно 20.00 дол.

SUBSCRIPTIONS

(US currency)

For USA members:
USA and Canada per year 20.00

Для нечленів УБС:

У США і в Канаді річно 25.00 дол.
В інших країнах річно 30.00 дол.

For non-members:

USA and Canada per year 25.00
In other countries per year 30.00

Ціна одного примірника 50 центів

Price per single copy 50 cents

NARODNA VOLYA
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937 Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com Editor's line: RedDuplak@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, PA

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дупляк
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідати поглядом редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправити мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

ПІДСУМОК ПОЛІТИЧНИХ ПОДІЙ
В УКРАЇНІ

2002 рік був для України важким і відповідальним як у внутрішньо-, так і у зовнішньополітичному плані. Говорячи про українську ситуацію, німецькі політологи не особливо схиляються до оптимізму, хоча й не вважають, що слід занадто драматизувати ситуацію. Зокрема проф. Райнер Лінднер, який займається вивченням політичних процесів у Східній Європі, підкреслив:

“Я думаю, це був важливий рік для України, зокрема в галузі зовнішніх відносин. Тут Україна, нарешті, відчула реальний стан справ. Київ твердо і беззаперечно висловився за західний вектор розвитку. Але, що, власне, стосується реалізму, Україна водночас отримала із Заходу досить чіткий сигнал: за яких умов можлива інтеграція України у західні структури, її вступ до Європейського Союзу. Україна прийняла ці сигнали. І тут можна говорити про закінчення епохи. Наступило усвідомлення, що для зближення із Заходом державі треба працювати над внутрішньою політикою, над питаннями прав людини, вільного волевиявлення”

Як оцінюють 2002 рік самі українці? Про це розповідає у своєму репортажі наш кореспондент з Києва Олександр Савицький:

“За результатами всеукраїнського опитування, яке провів Київський Міжнародний Інститут Соціології, половина українців, незважаючи ні на що, вважає себе щасливим. При цьому, серед позитивних факторів опитані назвали не лише свій психологічний стан, але й задоволення тим, як складається їхнє життя. Водночас, минулий рік запам'ятався українцям, як рік Сквиливської катастрофи, скандалу навколо звинувачень України в продажі зброї Іракові та рік виборів до Верховної Ради. Коментуючи таку суміш задоволення життям із увагою до жорстоких трагедій та політичних розчарувань, директор Інституту Політики Микола Томенко вказав на зростання зневіри населення у можливості впливати на події в державі: “В політичному сенсі, це рік, в якому всі дії влади не відповідають очікуванням громадян та суспільним потребам. Громадяни переконалися, що їхнє життя складається з двох частин: їхнього власного життя, в яке вони вірять, і життя держави, в яке вони не впливають”.

Президент України Л. Кучма на останній пресконференції охарактеризував 2002 рік, як доволі важкий для нього особисто. В цьому контексті він згадав погіршення взаємин зі США, принагідно ще раз спростувавши закиди щодо продажу Україною систем “Кольчуга” Іракові. Натомість, М. Томенко вбачає причини погіршення міжнародного престижу України у внутрішньополітичній ситуації, за якої бльок “Наша Україна”, перемігши на парламентських виборах, опинився в опозиції, а Соціал-Демократична Партія України (об'єднана), заледе здолавши чотиривідсотковий бар'єр, отримала можливість контролювати владу в країні. В цей конфлікт, на думку політолога, зрештою втягнуть ціле суспільство: «Наші опитування показують, що нічого не змінилось в настроях громадян і вони б і сьогодні голосували так, як в березні. Це означає, що цей конфлікт переноситься на наступний рік і я визначаю його, як рік дуже серйозного політичного протистояння, рік, в якому однозначно домінуватиме політика, де вулиця і суспільство будуть головною рушійною силою ухвалення політичних рішень».

Ваді внутрішньополітичного розвитку накладають свій відбиток і на міжнародний престиж держави. Політолог Р. Лінднер вважає, що Україні треба негайно вдатися до кардинальних реформ, якщо вона не хоче задовольнятися ролю сторонньої людини Європи. Тим більше, що держава володіє значним потенціалом для розвитку:

“Ми все ще повинні дивитися вперед. Треба намагатися реалізувати той величезний потенціал, який має Україна. Україна повинна використати своє проміжне положення між Заходом і Росією, використовуючи інтереси обох сторін. Україна повинна використовувати свій вихід до Чорного моря, свій статус сусіда Європейського Союзу. І водночас вона повинна працювати над перекосями у внутрішній політиці, шукати компромісів, як це, до речі, пропонує провідник опозиції Віктор Ющенко. Держава повинна займатися демократизацією засобів масової інформації, бо поки що престиж України на Заході можна описати як “брудна дитина Європи”, як її назвав “Франкфуртер Альгемайне”

Любомир Петренко

Марія Копиленко (“НХ”)

НІМЕЦЬКІ УКРАЇНІСТИ ПРО ПОЛІТИЧНУ СИТУАЦІЮ В УКРАЇНІ

Перерозподіл посад у Верховній Раді України та зміна керівництва Національного Банку означає зміцнення влади президента і консолідацію пропрезидентських сил. Водночас це шкодить престижеві України в світі. Так оцінюють останні події в Києві німецькі україністи, що зібралися в Берліні на своє річне засідання.

Німецька Асоціація Україністів -- це неурядова організація, що об'єднує в своїх лавах науковців, службовців, студентів, які професійно чи на аматорських засадах займаються Україною в різних аспектах -- від чистої філології та культури до історично-політичних аналітичних досліджень. Асоціація бере участь у численних двосторонніх і міжнародних заходах і входить до Міжнародної Асоціації Україністів, а також до Німецько-Українського Форуму. Нинішні річні збори ДАУ -- так скорочено називається Асоціація по-німецьки, -- стали нагодою для того, щоб обговорити останні політичні події в Україні. На думку члена правління Асоціації Петра Гількеса, який був офіційним спостерігачем на виборах до Верховної Ради в березні, перерозподіл посад в українському парламенті -- це подальше зміцнення влади президента:

“Президент практично подолав останній бастион на шляху до свого безперешкодного правління. До цього додається також і те, що голова Національного Банку тепер також людина з його оточення. Так що тепер усі найважливіші посади в країні утворюють одну лі-

нію -- пропрезидентську. Це означає, що президент, уряд, парламентарська більшість -- усі ці структури можуть, так би мовити, “тягти за одну мотузку” Професор Кельського Університету і також член правління ДАУ Гергард Сімон також вважає, що з моменту виборів пропрезидентські сили невпинно намагалися здобути якомога більше посад у парламенті.

“Пропрезидентським силам удалося позбавити опозицію переваг її відносної перемоги і перетягти розподіл сил у Верховній Раді на користь президента. Президентів, який перебував під дуже сильним зовнішньополітичним тиском, удалося змінити ситуацію у Верховній Раді на свою користь. Опозиція таким чином опинилася в меншості. Ситуація розвивається у парламенті під гаслом “переможець отримує все, переможений -- нічого” З західної точки зору, це непарламентський принцип. Проти цього виступає опозиція і бльокує працю Верховної Ради.

На думку професора Сімона, в лавах опозиції існує багато проблем, одна з них -- це те, що опозиційні сили в багатьох питаннях не мають єдності:

“Єдине, що їх об'єднує -- це їхня боротьба проти Кучми. Але в багатьох програмних, політичних питаннях вони мають зовсім різні погляди. І це велика проблема. Однак я б при цьому не сказав, що ситуація, в якій опинилася опозиція -- безнадійна. Ще одна проблема опозиції полягає в тому, що

найсильніша її людина -- Ющенко -- дотримувався нечіткої компромісної політики і досі не представляє своєї позиції як опозиційної. Ющенко завжди намагався й намагається досі відігравати посередницьку ролю, не загострювати конфлікту і перетягти частину пропрезидентських сил на свій бік. Те ж саме намагалися робити й пропрезидентські сили -- перетягти до себе представників опозиції. Це нормальна річ в політиці, але тепер з'ясовується, що пропрезидентські сили мають більше можливостей -- більше грошей, виконавчу владу, можливості чинити тиск”

У тому, що опозиція втратила значну частину своїх переваг, вина певною мірою й сама опозиція, -- переконаний Г. Сімон: “Якби опозиція виступала єдиним фронтом, вона б тепер була в кращій ситуації. З іншого боку, Ющенко має причини для такої обережної політики. Він надає перевагу гучним політичним інструментам, тому що курс гострої конфронтації, на його думку, не матиме успіху в Україні в довгостроковій перспективі. Тут він вступає в протиріччя з Юлією Тимошенко, яка, навпаки, представляє орієнтований на конфлікт опозиційні сили. І це певною мірою пояснює, чому опозиція опинилася в такій невідгідній для себе ситуації”

Що ж стосується зміни керівництва НБУ, то, на думку Г. Сімона, національний банк, який політично залежить від виконавчої влади, -- це слабкий національний банк: “Наш західний досвід гово-

рить про те, що національний банк повинен бути якомога більш незалежним. Абсолютно незалежним він бути не може, але відносна незалежність національного банку -- це передумова ефективної та успішної монетарної політики. Якщо шеф національного банку належить до президентського клану і виконавчих структур, це викликає великі сумніви, оскільки в такому випадку з'являються величезні можливості впливу на політику національного банку. Українська економіка й міжнародний фінансовий світ не можуть бути зацікавлені в тому, щоб український національний банк перетворився на іграшку виконавчої влади”

Такої ж думки дотримується й Петер Гількес: “Тигипко вважається професіоналом у банківській галузі. Але Тигипко також є “людиною Президента Кучми” Цілком можливо, що ця зміна призведе до консолідації економіки, але вона має неприємний присмак, і цей присмак з'являється в процесі подібних змін в Україні вже не вперше. А тому Україні потрібно буває багато працювати для того, щоб покращити свій престиж. Але цього можна досягти лише з середини. Це не можна зробити за допомогою журналістів, яких запрошують на пресконференції, пригосають, а потім очікують від них позитивних репортажів. Цей позитивний образ України повинен походити з самої України, а інакше це просто неможливо зробити”

Марія Щур (Радіо Свобода)

ЕКОНОМІКА ЗРОСТАЄ, НЕЗВАЖАЮЧИ НА ПОЛІТИЧНУ ІЗОЛЯЦІЮ
ПРЕЗИДЕНТА

2002 року українська економіка продовжувала зростати, незважаючи на відсутність політичного керівництва та триваючи міжнародну ізоляцію українського президента. Проте аналітики попереджають, що 2003 року політичні фактори можуть значно погіршити економічний розвиток України.

Як і передбачала більшість аналітиків іще минулого року, економіка України у 2002 році продовжувала зростати на досить поважному рівні -- 4%. Практично непомітною була інфляція, а національна валюта була однією з найстабільніших у світі. Завдяки цьому на чверть зросли прибутки населення, а це дало поштовх швидкому розвитку у сфері торгівлі та послуг Українська економіка в

цілому дедалі більше переорієнтовується з виробництва промислових на виробництво споживчих товарів та послуг. Навіть незважаючи на нижчий врожай 2002 року у порівнянні з попереднім, харчова промисловість продовжує зростати швидкими темпами.

Однак, аналітики з американської дослідницької компанії ПланЕкон звертають увагу на те, що зростання економіки 2002 року відбувалося не завдяки, а всупереч діям, чи пак бездіяльності уряду в сфері економічних реформ та поліпшення інвестиційного клімату. «Минулий уряд Анатолія Кінаха не зумів запропонувати жодної важливої зміни в урядовій політиці чи у законодавстві», -- говорить аналітик компанії ПланЕкон Збішю Табернацький. Зміна уряду також не принесла обіцяних

реформ. Незважаючи на те, що Президент Леонід Кучма заявив, що новий прем'єр-містер Віктор Янукович буде успішніший, ніж його попередник, у консолідації пропрезидентських сил у Верховній Раді, ця консолідація не призвела до ухвалення необхідних реформ.

А те, що реформи потрібні саме тепер, коли важливо підтримати економічне зростання, фахівці компанії ПланЕкон демонструють на таких цифрах: зростання внутрішніх капітальних інвестицій українських підприємств уповільнилося вдвічі з 12% у першій половині року до 6% у наступний період. Сміховинними були прямі закордонні інвестиції: вони становили 243 мільйонів доларів із початку року. Що й не дивно, адже

цьогорічну програму приватизації повністю провалено, бо до бюджету надійшло тільки 8% від запланованих коштів. Портфельні ж інвестори взагалі воліють тікати з українського ринку. Лише за перші півроку вони вивезли з України 610 мільйонів доларів.

Незважаючи на рекордно високі валютні резерви, Україні наступного року будуть потрібні додаткові гроші на погашення зовнішнього боргу. І тут, як і в випадку зі закордонними інвестиціями, найбільше позначиться непевна політична ситуація в Україні та зростаюча політична ізоляція Президента Кучми на Заході. Позичити прем'єрові з кримінальним минулим та Президентові, на якого заведено кримінальну справу, західні кредитори погодяться тільки під високі відсотки.

Славко Волинський (Радіо Свобода)

УЧАСТЬ УКРАЇНИ У ПОЛІЦЕЙСЬКІЙ МІСІЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ
У БОСНІЇ-ГЕРЦЕГОВИНІ

26 грудня 2002 р., -- Українська Місія при Європейському Союзі завершила 2002-ий рік підписанням угоди між Європейським Союзом та Україною про участь українських міліціонерів у поліцейській місії Європейського Союзу в Боснії-Герцеговині.

Коментуючи цю подію нашому брссельському кореспонденту, речник Ради Міністрів Європейського Союзу Домік де Маро зазначив, що підписання цієї угоди є переходом від слів до справи у галузі співпраці щодо спільної політики безпеки між Україною та Європейським Союзом.

Ну, хоч під Новий Рік з боку

Європейського Союзу вдалося почути кілька добрих слів на адресу України. Українські міліціонери вже служили в міжнародних поліцейських підрозділах в Боснії-Герцеговині під мандатом Організації Об'єднаних Націй. Тепер українські міліція наводитиме там порядок разом із колегами з ЕС.

Оскільки нині брссельські євроустанови зачинені у зв'язку з Різдвяними Святами аж до 4-го січня, то урочиста церемонія підписання “Договору між Україною та Європейським Союзом щодо участі України в поліцейській місії ЕС у Боснії - Герцеговині” відбулась у приміщенні Місії України

при Європейському Союзі. З боку Європейського Союзу угоду підписав пан Еванс, а з боку України пан Роман Шпек.

Коли я поцікавився у Романа Шпека, то як же ж тепер вірно називати наших міліціонерів: “поліцейські”, чи все ж таки українська міліція в складі європейської поліції? В цьому ребусі пан Шпек заплутався. Але встановили, що міліція існує лише в колишніх країнах ЄСРП та в Болгарії. Для європейців ця назва невідома, тому якщо по справжньому інтегруватися в Європейський Союз, не без гомору зазначили українські дипломати, то згодом слово “міліція” в

Україні треба буде змінювати, або європейцям перейменувати поліцію в міліцію”

Але головне не це, -- без зайвої скромності сказав глава Української Місії при Європейському Союзі. Головне, те що (цитую) “вперше в історії стосунків “Україна-Європейський Союз” встановлюється принцип асоціації України з окремим аспектом політики Європейського Союзу.

Представник Європейського Союзу пан Овервад у свою чергу відзначив, що в галузі політики безпеки Європейського Союзу зроблено перший практичний крок до участі України в цій сфері.

Наталія Болук (“ВЗ”)

ВІД МЕТУШЛИВОГО СІЧНЯ -- ДО РЕВОЛЮЦІЙНОГО ГРУДНЯ

Непростий ми прожили рік. Рік випробувань, ілюзій, перемог і поразок, розчарувань, зрад... Нічого нового? На жаль. Але маємо новий рік! Рік надій і віри, що все так не буде. Тож озирнемося на рік, що минув.

Метушливі січень і лютий

2002 рік був насичений політичними подіями. Воно і не дивно, бо вибори були. Спочатку усі метушилися навколо формування списків від політичних бльоків. Приголомшливою сенсацією став

список “Нашої України” -- і хто тут тільки не забрів! Усі, кому не ліньки, від чого потім В. Ющенко -- не один раз гикнулося. В лютому почалася запекла битва за депутатські мандати, під час якої чимало кандидатів втратило розум, честь і совість...

Березень надій

31 березня сталося волевиявлення, а 1 квітня багатьом було не до сміху. Мало хто сподівався, що влада, маючи величезний адміністративний ресурс, вибори, по су-

ті, програє. Більшість голосів виборців, майже 58 відсотків, набрали чотири опозиційні сили: “Наша Україна”, Бльок Юлії Тимошенко, КПУ і СПУ. Пропрезидентський бльок “За єдину Україну” і СДПУ(О) разом здобули лише 18 відсотків голосів. Ці результати яскраво відображали реальні політичні симпатії й антипатії українців. Але влада швидко зорієнтувалася і вже в стінах нового парламенту зуміла обіграти опозицію. 226 голосів було достатньо, аби головою Верховної Ради парламенту став представник провлад-

ної політичної сили, колишній керівник Адміністрації Президента Володимир Литвин. Опозиції вдалося відновити парламентські комітети. Але це була піррова перемога. Маючи фактичну меншість, пропрезидентські сили створили парламентську більшість. Нехай хитку, нестабільну, але більшість... А опозиційні фракції протягом парламентського року лише втрачали. Зокрема і депутати. Найбільше потерпіла фракція В. Ющенка. З початку праці парламенту і до кінця року (Продовження на стор. 3-ій)

ВІД МЕТУШЛИВОГО СІЧНЯ -- ДО РЕВОЛЮЦІЙНОГО ГРУДНЯ

(Закінчення з 2-ої стор.)

“Наша Україна” втратила 17 “бійців”, які зрадили її з парламентською більшістю.

Несподіваний серпень

День Незалежності (24 серпня) вибухнув сенсацією. У телезверненні до народу Президент України оголосив про необхідність переходу до парламентсько-президентської республіки. Мовляв, Президент добровільно віддає першість парламентові. Свого часу Борис Єльцин у новорічному привітанні відмовився від президентства, і хоч Леонід Кучма до такого не дійшов, але усе ж такого альтруїзму від нього ніхто не очікував. Опозиція знову недооцінила Леоніда Кучму. А він зробив хитромудрий хід – привласнив стратегічну мету, яка належала опозиції ще з часів головування Олександра Мороза. До того ж віртуозно обгрунтував, чому він досі тримався за президентсько-парламентську форму правління (мовляв, історична необхідність). Свій хід він зробив на випередження: пропозицію реформувати політичну систему Президент озвучив за 23 дні до обіцяних опозицією акцій протесту.

Урядовий листопад

21 листопада Україна отримала нового прем’єр-міністра. Верховна Рада України 234 голосами “за” погодилася з призначенням на посаду керівника уряду донецького губернатора Віктора Януковича. Зміна прем’єра потягнула за собою і часткову зміну Кабінету Міністрів. Урядові портфелі отримали представники фракцій парламентської більшості, які проголосували за кандидатуру Януковича. Після призначення В. Януковича Л. Кучма заявив, що новий уряд буде “найбільш реформаторським за всі роки”

Бурхливий вересень

16 вересня, у другу річницю зникнення опозиційного журналіста Георгія Гонгадзе, Блок Юлії Тимошенко разом з КПУ і СПУ провів у Києві та у більшості обласних центрів антипрезидентські мітинги. Розпочалася всеукраїнська акція опозиції “Повстань, Україно!” За різними оцінками, у Києві в акції протесту взяло участь від 50-ти до 120 тисяч осіб. “Наша Україна”, на початках не брала участі в організації мітингів, але на сам мітинг у столиці прийшов Віктор Ющенко, і в загальній еuforia підписався за дострокову відставку Президента. Опозиція у той же вечір розбила біля Адміністрації Президента наметове містечко, яке вночі міліція знесла. А 23 вересня, напередодні нового етапу акції “Повстань, Україно!”, народні депутати від опозиції на чолі з Ю. Тимошенко і О. Морозом захопили студію новин

ЗДІЙСНЕНО КОМЕРЦІЙНИЙ ЗАПУСК РАКЕТОНОСІЯ “ДНІПРО”

Дніпропетровськ. -- 20 грудня із космодрому Байконур у Казахстані здійснено комерційний запуск українсько-російського ракетоносія “Дніпро” з шістьма супутниками на борту, що належать Аргентині, Італії, Савдівській Арабії, Німеччині та США.

За повідомленням бюра «Південне», космічні апарати виведено на навколосезну орбіту з висотою 650 км, і вони розпочали виконувати свої програми.

Американський супутник, що являє собою демонстраційний зразок космічного апарату «Trail Blazer», виготовлено на підприємстві «Південне» на замовлення

У ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашого дорогого і незабутнього МУЖА, ТАТА, ДІДУСЯ І ПРАДІДА св.п.

Д-РА СТЕПАНА ВОРОХА
будуть відправлені
ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ
2-го січня 2003 р.

у церкві Св. Івана Хрестителя в Ірвінгтоні, Н.Дж.
у церкві Св. Миколая у Філадельфії, Па.
у катедрі Св. Володимира Великого в Парижі, Франція
— Владика М. Гринчишин
у соборі Св. Юра у Львові
у греко-католицькій церкві Миколи Доброго в Києві

Про молитви за душу Покійного просять:

дружина	— ОКСАНА
сини	— БОГДАР з дружиною МАРТОЮ — СВЯТОСЛАВ з дружиною ЛЮБОЮ — РОМАН з дружиною ОКСАНОЮ
донька	— РОСАННА
	— ВСУКИ І ПРАВНУКИ
брат	— ВОЛОДИМИР з дружиною МАРІЄЮ і родиною

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ПРИ УБС ІСНУЄ ФУНДАЦІЯ ДОПОМОГИ СИРОТАМ УКРАЇНИ ІМ. МИХАЙЛА І МАРІЇ НАГІРНИХ

Кожен з нас, у кого б’ється українське серце, повинен по своїй змозі помагати не лише своїм родичам в Україні, але й усім, кому такої допомоги треба, особливо сиротам.

На християнський і національний обов’язок помагати ближньому у потребі звернуло увагу подружжя Михайло і Марія Нагірні з Флінт, Мічиган. Вони заснували Фундацію Допомоги Сиротам України, вкладаючи до неї 25,000 доларів основного капіталу з думкою про те, що люди доброї волі приєднаються до збільшення цього фонду.

Від щорічних відсотків Фундація дає допомогу сиротам в Україні та бідним дітям в українських школах. Досі з цього Фонду видано 1,800.00 доларів.

Марія і Михайло Нагірні родом з села Теплиці Ярославського повіту. До Америки приїхали з Франції в 1956 році. Обоє важко працювали, а при цьому виховали трьох синів – Петра, Михайла і Тараса. Вони ніколи не забували про Рідний Край та про потреби української спільноти.

Пан Михайло Нагірний і його св.п. дружина Марія подбали про те, щоби заснована ними Фундація діяла при Українському Братському Союзі. Щиро дякуємо Панові Михайлові Нагірному за такий благодійний вчинок і бажаємо йому міцного здоров’я на многі літа!

Виконавчий Комітет
Українського Братського Союзу

Володимир Пилишенко

РОДИННИЙ ВЕЧІР РОЧЕСТЕРСЬКОЇ КРЕДИТИВКИ

У перших трьох днях листопада 2002 року, у Рочестері відбулася цікава й небуденна програма, яку влаштувала Українська Федеральна Кредитова Спілка. Вона почалася танцювальною забавою в Українському Домі при звуках трьох оркестр. Дві оркестри (“Вечірка” і “Артикуля”) були з Рочестеру, а третя (“Ті ідіоти”) з Баффало. Понад 150 танцюристів брало участь у забаві, прибутки з якої подарували на потреби Фундації “Діти Чорнобиля” Молодь, як молодь, розважалася до пізньої ночі під час безперервної гри оркестр, які грали на цій забаві без заплати.

У п’ятницю до Рочестеру приїхали бажані гості з Вашингтону, а саме: генеральний консул України Валентин Наливайченко з дружиною Оленою та з дитячим ансамблем пісні і танцю Посольства України “Козачата”. Мистецьким керівником цього ансамблю була Любов Корсунська. З Вашингтону прибула також голова Фундації США-Україна Надія МекКоннел, а з Нью-Йорку віцеконсул України Ігор Сибіга. В суботу до гостей приєдналася голова Фундації “Діти Чорнобиля” Надія Матківська і д-р Зенон Матківський, які приїхали з Нью-Джерсі.

Суботня програма для гостей почалася з відвідин Школи Українознавства ім. Тараса Шевченка, окрім якої тут діють чотири прицерковні школи -- одна католицька і три п’ятидесятницькі. Описля відбулися оглядини Української Кредитової Спілки, що об’єднує 6500 членів з активами понад 77 мільйонів доларів.

У громадській залі кредитівки відбулася зустріч гостей з громадою. Голова кредитівки Василь Корнило і головний завідувач Тамара Денисенко представили гостей громаді Рочестеру. Зустріч була дуже цікава, плідна й інформативна в усіх відношеннях. Гості не уявляли собі численності, багатства і складу української громади нашого міста. Присутні, особливо новоприбулі емігранти т.зв. “четвертої хвилі”, мали найбільше питань відносно нових законів в Україні, питань про візи та багато особистих справ до пологодження. У висліді цієї зустрічі, віцекон-

На фото зліва: директор Української Федеральної Кредитової Спілки Тамара Денисенко, генеральний консул України Віталій Наливайченко з дружиною Оленою і бібліотекар Василь Золотарчук дружиною Михайлиною Кремінською у бібліотеці кредитівки.

сул І. Сибіга обіцяв приїжджати до Рочестеру, де проживає понад 20,000 американців українського походження, з яких майже 3,000 - емігранти “четвертої хвилі”

Зустріч закінчилася відвідинами місцевої кооперативної бібліотеки, в якій проф. Володимир Пилишенко і Василь Золотарчук розповіли гостям про послуги літературою рочестерській громаді та п’ятим українським школам Рочестеру.

На закінчення відбулася пресова конференція, яку підготував Олег Павлюк з місцевою пресою “Айрондеквайт Пост”, яка обширно інформувала читачів про цю зустріч, а при цьому записав інтерв’ю на обидві українські тижневі радіопрограми (за перекладом Романа Куцілья і Андрія Кремінського).

У вечірніх годинах в одному з найкращих готелів Рочестеру відбулася програма Родинного Вечора Кредитівки. Присутніх було 400 осіб, переважно молоді. Кожен учасник отримав гарно оформлену двомовну програму цього багатого на концертні номери вечора.

Присутніх привітали Василь Корнило і Тамара Денисенко. Короткі вітання склали генеральний

ОПРИЛЮДНЕНО ДАНІ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ПЕРЕПИСУ НАСЕЛЕННЯ

Київ (Інтерфакс-Україна).-- За даними всеукраїнського перепису населення, що відбулося 5-14 грудня, в Україні мешкає 48 млн. 457 тис. осіб.

Чисельність міського населення складає 32 млн. 574 тис. осіб, сільського -- 15 млн. 878 тис. Співвідношення міського і сільського населення становить відповідно 67.2% і 32.8%.

Порівняно з переписом 1989 року, міське населення України зменшилося на 2 млн., сільського -- на 1.2 млн. Разом з тим, співвідношення міського і сільського населення країни залишилося практично на тому самому рівні.

В Україні мешкає 26 млн. 16 тис. чи 53.7% жінок і 22 млн. 441 тис. чи 46.3% чоловіків.

З 454 міст України п’ять має понад мільйон мешканців: Київ-- понад 2.6 млн. осіб, Харків-- 1.47

млн, у Дніпропетровськ -- 1.065 млн, Одеса -- 1.029 млн, Донецьк -- 1.016 млн. осіб. У 37 містах мешкає від 100 до 500 тис. осіб, у 9 -- понад 500 тис. осіб.

Чисельність постійного населення України становить 48 млн. 241 тис. осіб. З них громадянами інших держав є 168 тис. осіб.

Найбільшу групу населення складають українці (37.5417 млн чи 77.8%). Найбільшу національну меншість мають росіяни 17.3% чи (8.3341 млн). Чисельність українців збільшилася на 0.3%, а їх питома вага -- на 5.1%. Чисельність росіян скоротилася на 26.6%.

Українську мову назвало рідною 67.5% населення України, російську -- 29.6%. Зазначимо, що за даними перепису населення в 1989 році, в Україні мешкало 51.45 млн. осіб.

консул України Валентин Наливайченко, Надія МекКоннел, Надія Матківська та інж. Мирон Баб’юк. Перед і під час вечері відбувався мовчазний авкціон, який влаштувала жіноча організація “Зонга” під керівництвом Лесі Телеги. Чистий прибуток з цього авкціону передано Фундації “Діти Чорнобиля”

Мистецька програма цього вечора була надзвичайно багата. Перед вечерею танцювальний ансамбль “Дунай” виконав танок “Привіт” Молитву “Вірую” та “Пісню про Україну” виконав рідний ансамбль п’ятидесятників “Еммануїл” Громадський хор “Сурма” під проводом Жанни Кремінської співав народні пісні. Молодецький ансамбль бандуристів “Золоті струни” виконав історичну думу і “Водограй” В. Івасюка. Дитячий ансамбль з посольства заспівав пісню “Рідний край” та інші пісні. Запальним гопаком мистецьку частину програми закінчив ансамбль “Євшан”

Особливу увагу присутніх привернув показовий виступ бальових танців Тараса Денисенка і Венді Мерсьєр -- інструкторів школи бальових танців “Артур Муррей”. Після їхнього виступу, під звуки оркестри “Золота Була-

ва”, присутні весело провели вечір, включно з “найдовшою колонийкою”, якою рочестерська молодь традиційно закінчує танцювальну забаву.

У неділю, після Служби Божої в церві св. Йосафата, Т-во Святого Духа і Лицарі Колomba разом влаштували “спагетті” -- недільний обід, чистий прибуток з якого передали на фонд “Діти Чорнобиля” При звуках місцевої оркестри “Кобзарі” та співи Дарії Компанієць і грі Євгена Григоренка на баяні, гості згадували суботню забаву.

Увесь кінець тижня з цікавою та різноманітною програмою, запланував і провів спеціально вибраний комітет, який очолював полк. Євген Сидор, а до його управи входили: Василь Корнило, Мирон Баб’юк, Леся Телега, Тамара Денисенко, Славко Петрик, Богдан Чолач, Андрій Компанієць, Євген Лой і Володимир Вірло. Ця родинна програма була генеральною пробою до святкувань 50-річчя Української Федеральної Кредитової Спілки в Рочестері в 2003 році.

Де є молодь -- там запевнений успіх! Де згода в сімействі -- там і мир.

ЧОГО Ж ІНШОГО СПОДІВАТИСЯ ВІД ТАКОГО ПОСЛА РОСІЇ?

Київ. -- Депутати Верховної Ради 107 голосами ухвалили в останній пленарний день запит до прем’єра України Віктора Януковича про доцільність перебування Віктора Черномірдіна на дипломатичній праці в Україні. Депутатський запит на ім’я прем’єр-міністра внесли на розгляд парламенту члени політичної групи Українського Народного Руху Олександр Гудима та В’ячеслав Кириленко. Основну кількість голосів забезпечила “Наша Україна” -- “за” проголосували також депутати з фракцій БЮТ, НДП та групи “Народовладдя” Жодного голосу не дала фракція КПУ.

Як повідомила пресова служ-

ба УНР, підставою для депутатського запиту став виступ російського посла на круглому столі в Києві 19 грудня 2002 р., де Віктор Черномірдіна “в образливій формі намагався давати вказівки українському Міністерству Закордонних Справ щодо того, якими повинні бути відносини України зі США та європейськими країнами, і, по суті, закликав до згоргання цих відносин”, -- говориться в документі.

Депутати вважають, що дії В. Черномірдіна “несумісні зі статусом дипломата, а також завдають шкоди стосункам між двома сусідніми країнами та їх народами”

Ллоа Богущ ("УМ")

ОКСАНА БІЛОЗІР: ТАКОГО УНІКАЛЬНОГО СВЯТКУВАННЯ РІЗДВА, ЯК В УКРАЇНІ, НЕМАЄ НІДЕ У СВІТІ

Як зустрічає Новий Рік і Різдво співачка, депутат і просто красуня

Можна довго перераховувати регалії цієї красивої талановитої жінки.

Оксана Білозір -- випускниця дипломатичної академії, завідувачка катедри університету культури, професор, депутат Верховної Ради від блоку Віктора Ющенка "Наша Україна". Але в першу чергу вона -- "Україночка", яку знають і люблять люди у всіх куточках нашої держави. Вона представляла українську культуру в десятках країн земної кулі, знає традиції багатьох народів, але вважає, що такого унікального святкування Різдва та Великодня, як в Україні, немає більше ніде. Про особливості Різдвяних Свят в Україні та за кордоном ми її вели передусім нашу розмову з Оксаною Білозір.

Але спочатку запитали її про враження від політики, від праці в парламенті, де пані Білозір представляє блок Віктора Ющенка "Наша Україна".

"Унікальність "Нашої України" полягає насамперед у її провіднику В. Ющенкові, якого гарно сприймають всі. Його підтримують на Сході та Заході, Півночі та Півдні. Він -- загальнонаціональний провідник, -- каже Оксана Білозір. -- Нашим гаслом мають бути слова: "Наша Україна" -- вся Україна". Ющенко і політична сила, яку він згуртував, необхідна українцям. Попри інформаційну блокаду, люди пам'ятають добрі справи уряду Віктора Андрійовича. Люди сприйняли програму, з якою провідник "Нашої України" особисто об'їхав всю Україну. Я переконана, що люди вірять у Ющенка".

"Ми з подружками у дитинстві на колядовували по 30-40 карбованців".

-- Пані Оксано, мені відомо, що Різдво є вашим улюбленим святом...

-- Я люблю два свята -- Різдво та Великдень. Вони найбільше пов'язані з традиціями нашого народу. В ці дні відчуваш себе частиною величезного пласту української культури і духовності, звичаїв та обрядів, які з'явилися ще в дохристиянські часи і природно переплелися з християнськими обрядами.

Я переконана, що таких святкових ритуалів, які дісталися нам у спадок від предків, не має жодна нація. Гадаю, ми зберегли їх завдяки сильній внутрішній волі нашого народу, його культурному генетичному кодові. Різдвяні святкування в Україні наповнені високою духовністю та глибиною. Є в нас гарна традиція, яку ми, на жаль, починаємо забувати, -- співають колядки та щедрівки від хати до хати. Шкода, але люди забувають слова цих давніх пісень або

просто соромляться їх співати. Як на мене, Різдво є гарною нагодою згадати про ці традиції, відновити їх. Це релігійне та духовне свято, у ньому закладена висока позитивна мораль. Я переконана, українці можуть об'єднатися саме навколо своєї культури, ментальних цінностей. Адже у казкову різдвяну ніч люди радіють один одному, забувають про негаразди, прощають образи.

-- З чим у вас асоціювалися Різдво та Новий Рік у дитинстві?

--Передусім -- із колядуванням, бо я полюблила подарунки. На той час не було такого великого різноманіття новорічних дарунків, як нині. Для мене було великим святом, коли мені дарували гарну ілюстровану книжку. А якщо вона була красиво упакована, це взагалі здавалося чимось фантастичним! Цілий рік я чекала Різдва, щоб знову обійти зі святковими колядками всіх своїх родичів і сусідів, а потім собі щось придбати.

-- Що на той час могла купити собі дитина на "колядованні" гроші?

-- Ми з подружками часом на колядовували по 30-40 карбованців. У 60-ті роки це було справжнім багатством. Купували ковзани, лижі, часто одяг та взуття.

-- На Різдво та Новий Рік дітлахи в першу чергу згадують своїх хрещених батьків, від яких очікують подарунків. Ваші хрещеники часом не забувають колядувати для вас?

-- Старші зазвичай колядують. Але мої хрещеники ще маленькі, від двох до п'яти років. Тому я завжди наступного дня після Різдва накупую їм подарунків і влаштовую святковий об'їзд. До речі, двох із них -- Сашу та Женю, донечок мого колеги у Верховній Раді Петра Порошенка, -- ми хрестили разом з іншим моїм колегою, Віктором Ющенком.

-- Саша та Женя, попри малий вік, встигли вже стати зірочками після зйомок у вашому кліпі "Лелеки". Чи плануєте сприяти їхній подальшій творчій кар'єрі?

-- Аякже! Окрім зйомок у "Лелеках", дівчатка вже випробували себе у модельному ділі -- взяли участь у показах мод "Осіннь-зима-2002". Саша та Женя демонстрували колекцію відомої проєктувальниці Оксани Караванської. Вони досить вправно дефілювали на подіумі в симпатичних кожухах, які, до речі, святий Миколайчик приніс їм у подарунок 19 грудня.

"На Різдвяні Свята я співаю дітям Чорнобиля".

-- Як зазвичай ви проводите різдвяний вечір?

-- Різдво для мене -- родинне свято. Завжди намагаюся прихити

у ці дні з родиною до Львова, де мешкають мої батьки. Там збираємося всією родиною, запрошуємо близьких друзів. Львівські святкування завжди були для мене надзвичайно цікавими, романтичними. На кожному кроці у місті відкрито двері новорічних крамничок з різдвяними подарунками, прикрашені вогниками ялинки.

-- Напевно, відомі співачці не завжди вдається провести свято разом з близькими та дорогими людьми...

-- Це дійсно так. Уже кілька років поспіль я зустрічаюся з Міжнародним Благодійним Фондом "Діти Чорнобиля -- за виживання". Він опікується дітьми, яких після тієї жахливої катастрофи розкидало по всій Україні. На Різдвяні та Новорічні Свята, у День інваліда, день вибуху на ЧАЕС влаштовуємо для цих дітей благодійні акції. Я їм співаю, діти отримують дарунки.

-- Який Новий Рік вам запам'ятався найбільше?

-- 2000-ий рік я зустрічала з родиною у Словенії. Я давно мріяла зустріти нове тисячоліття в Альпах. Усе сталося, як у казці...

Уявляю, о 8-ій годині ранку, коли на дворі все туман, нічого не видно, все навколо сріблясто-сіре, ми з чоловіком Романом та синами Андрієм і Ярком уже були на горі. Я думала, Боже, як прекрасно починається нове тисячоліття!

-- І багато було таких романтичних жайворонків у Альпах?

-- Після новорічної ночі майже всі міцно спали. Лише ми раненько піднялися на гору, щоб побути наодинці з природою. Хоча в Україні все одно почувалося найкраще. Відвідуючи якусь країну, маєш змогу ознайомитися з чимось новим, цікавим. Однак я відчула, що і нове досить швидко перестало цікавити, оскільки з'являється ностальгія за рідним краєм.

"Мені не подобається, коли релігійну музику записують діджеї".

-- Пані Оксано, ви бачили, як святкують Новий Рік в інших країнах. В якому куточку планети новорічне дійство вразило вас найбільше?

-- Я відвідала багато країн, але Новий Рік всюди зустрічаю майже однаково. Де рівень життя вищий, зрозуміло, святкують пишніше та розкішніше.

Там, де люди живуть незаможливо, -- скромніше. Скрізь люди виходять на вулицю, гуляють, бавляться до самісінького ранку. Однак кожна країна змагається в екзотичності своєї ялинки. Скажімо, вашінгтонська ялинка завжди вважалася найбільшою у світі. Тепер на це звання претендує київська.

-- Співаючи українські коляд-

ки, люди прославляють Бога. Про що співають під Новий Рік інші народи?

-- Пісні, які співають на Різдво, за кордоном, називаються "святоші".

Загалом їх близько десятка. Як і в колядках, у "святошних" піснях прославляється Бог. Проте на відміну від деяких інших держав, в Україні до Бога глибока віра та висока повага. В кожній колядці символізується певний образ, завдяки якому можна уявити народження Христа. За кордоном люди часто просто бавляться та радіють святом. Наша обрядова культура сягає корінням дохристиянських часів. Вона заповнювала духовний світ наших пращурів і, напевно, тому органічно поєдналася із сьогоденням. Альтернативи українській обрядовій культурі в світі не існує. Такого унікального святкування Різдва та Великодня, як в Україні, немає в жодній країні світу.

-- Дехто з українських музикантів спеціально до релігійних свят записує обрядові пісні. У вашому репертуарі, знаю, є щось подібне...

-- Я дуже відповідально ставлюся до цього. Коли записувала альбом з колядками, намагалася не порушувати їх духовної цілісності та автентики. Дуже важливо зберегти архаїку, коли записуеш колядку на сучасний лад. Саме в цьому її цінність. Мені не подобається, коли такі речі роблять поверхово, з несмаком, як данину святові чи, скажімо, у вигляді діджейських аранжувань. На жаль, в Україні досі немає державної культурної політики, яка б перешкождала тиражуванню несмаку і примітиву. Особисто я намагаюся записувати релігійну музику максимально наближено до оригіналу. І роблю це не для того, щоб співа-ти їх зі сцени, а щоб люди могли послухати її на свята.

-- Пані Оксано, назвіть свою коронну страву, без якої не уявляєте новорічного та різдвяного столу...

-- Серед дванадцяти страв, які неодмінно повинні бути на різдвяному столі, завжди є одна з моїх улюблених -- "Оселедець з квасолею". Для приготування цієї закуски треба порізати дрібненькими шматочками оселедець, викласти його на тарілку, зверху вкрити дрібненькою відвареною квасолею, бажано білого кольору, а потім подрібненою, заздалегідь замаринованою цибулькою.

Додати трішки соли, цукру і оцту, зверху притрусити зеленню та полити олією.

Якщо олія ще й домашня, особливою запашна, то від цієї страви дуже важко відмовитися!

УЛЮБЛЕНЦІ І КУМИРИ УКРАЇНЦІВ

Київ. -- «Улюбленими наці» і «кумирами молоді» більша половина українців назвала братів Віталі і Володимира Кличків. Про це свідчать дані всеукраїнського соціологічного опитування 2311 осіб.

За вислідом опитування, переможцями в номінації «Улюбленець нації» 54% респондентів назвали братів Кличків, 38% -- співачку Софію Ротару, по 21% -- футболіста Андрія Шевченка і покійного тренера футбольної команди «Динамо» (Київ) Валерія

Лобановського і 10% -- співачку Таїсію Повалі.

У номінації «Кумир молоді», переможцями назвали брати Клички (66%), А.Шевченко (29%), Т.Повалій (14%), а також співаки Олександр Пономарьов, Ані Лорак, група «Океан Ельзи» (по 8%), Ірина Білик (6%) і група «Воплі Відоплясова» (4%). В обох номінаціях кожен опитаний міг назвати три прізвища.

До речі, прізвища політиків не входили в обсяг опитування.

Merry Christmas

&

A Happy New Year

Mr. & Mrs. Michael Roditski

KAZMIRYK & KRYPEL INSURANCE AGENCY

ROBERT F. KRYPEL, Prop.
109 S. MAIN STREET
TAYLOR, PENNSYLVANIA 18517

Telephone: 562-1480 or 343-4022

Вітаємо всіх наших членів і друзів з Різдвяними Святами і Новим Роком. Бажаємо здоров'я й успіхів в особистому житті.

SEASON'S GREETINGS!

Rochester Ukrainian Federal Credit Union Main Office

824 Ridge Road East, Rochester, NY 14621
Tel: (585) 544 9518 • Toll free (877) 968 7828
Fax: (585) 338 2980

Capital District Branch
1828 Third Ave., Waterlilet, NY 12189
Tel. (518) 266 - 0791
Fax: (585) 338 - 2980

Sacramento Branch
6029C San Juan Ave., Citrus Heights, CA 95610
Tel: (916) 721-1188

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ ТА ВСІМ ЧЛЕНАМ УБСОЮЗУ

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВІТЕ ЙОГО!

КЛАВДІЯ КОРБУТЯК

ВЕСЕЛИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО 1999 РОКУ

бажають

ОЛЯ І ВАСИЛЬ КАРПЕНКО

МИСТЕЦЬКІ ПІДСУМКИ 2002 РОКУ

Київ (Громадське Радіо). Лавреатом Нобелівської Премії з літератури може стати український поет Сергій Жадан. Так вважає відомий письменник та критик Микола Рябчук.

2003 року одразу кілька молодих українських кінорежисерів зніме за державні гроші свої фільми -- поки що короткометражні. Про це у студії Громадського Радіо розповів відомий кінорежисер Юрій Іллєнко. Сценарій наступного фільму Юрія Іллєнка був готовий вже десять років тому. Гроші на нього режисер готовий взяти у будь-кого.

"Агні і Агасфер" -- це фільм сучасний без містики, але про друге пришествя Христа саме в Київ у наш час" -- вважає Іллєнко.

Сам режисер говорить, що він уже оббив усі можливі пороги у пошуках грошей, але поки що українські банкіри лише пропонують йому влаштувати капусник за мотивами "Мазепи" на приватній вечірці.

Українська молода література

розквітає. У цьому переконаний письменник та літературний критик Микола Рябчук: "Мені цікавіше тепер читати молодих. Я маю великі сподівання на Сергія Жадана. Він геніальний поет, але тепер почав писати прозу".

Микола Рябчук наступного року чекає польського перекладу своєї книжки "Від Малоросії до України".

Вже до 20 лютого може бути затверджена державна програма підтримки творчої молоді. Це має змінити відносини держави та молодих мистців. На думку Сергія Проскурні, керівника Форуму творчої молоді: "Це змінить відносини. Кошти будуть розподілятися абсолютно прозоро через систему експертних рад, членів до яких будуть обирати самі мистці".

Серед мистецьких подій десятиліття гості студії Громадського Радіо назвали театральні постановки Андрія Жолдака, літературу Юрія Андруховича та кіно Юрія Іллєнка.

ВЕРХОВНИЙ СУД СКАСУВАВ СПРАВУ ПРОТИ Л. КУЧМИ

Київ ("НХ"). Верховний Суд скасував постанови судді Апеляційного Суду Києва Юрія Василенка про порушення ним, на підставі заяв групи опозиційних депутатів Верховної Ради, кримінальної справи проти Президента України Кучми.

Верховний Суд скасував постанови судді Василенка, як незаконні, а заяви депутатів надіслав Генеральній Прокуратурі. Верховний Суд заявив, що суддя Васи-

ленко припустився істотних порушень Конституції та кримінально-процесуального законодавства й перевищив свої повноваження. Ця ухвала з'явилася після звернення заступника генерального прокурора Віктора Кудрявцева. Проте, сам суддя Василенко каже, що Верховний Суд розглядав цю справу без жодних законних підстав: «Касаційної скарги від Президента не було. Прокурори не мали права подавати касаційного подання».

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Всім українцям на Рідних Землях, в Америці і в Канаді,

бажаємо

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО, ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ ТА СВЯТОГО ЙОРДАНУ.

БАЛНІЦЬКИЙ БОГДАН І МАРІЯ

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ТА ЧИТАЙТЕ "НАРОДНУ ВОЛЮ"

Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року

Родині, Приятелям, Головному Урядові, та
Всім Членам Українського Братського Союзу
бажають

**ЯРОСЛАВ І РОЗАЛІЯ
ГІВУР**

MERRY CHRISTMAS
&
A HAPPY NEW YEAR

TO ALL

John and Audrey Thomas

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Родині, приятелям і всім членам
Українського Братського Союзу
бажають

**Ігор і Христина Шабловські
з донечками Марусею та Адріянкою**

Федеральна Кредитова Кооператива
САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

*Вітає своїх членів,
приятелів і всю українську громаду з*

Радісним Празником

Різдва Христового та Новим 2003 роком!

Бажаємо всім багато радості, щастя та успіхів у житті й праці
для добра української церкви та українського народу.

**SELF RELIANCE NEW YORK
FEDERAL CREDIT UNION**

*A full service financial institution serving the
Ukrainian American community since 1951.*

З Різдвом Христовим і з Новим Роком

**УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКА КООРДИНАЦІЙНА РАДА
UKRAINIAN-AMERICAN COORDINATING COUNCIL**

ВІТАЄ
УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД НА РІДНИХ ЗЕМЛЯХ
ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННИХ ІЄРАРХІВ І ВСЕЧЕСНЕ ДУХОВЕНСТВО УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ,
СВІТОВИЙ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ, ПРОВОДИ РЕЛІГІЙНИХ, НАУКОВИХ І ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ,
ЧЛЕНІВ І ПРИХИЛЬНИКІВ УАКРАДИ ТА ВСІХ УКРАЇНЦІВ У РОЗСІЯННІ.

І БАЖАЄ ЇМ

ВИТРИВАЛОСТІ І НАЙКРАЩИХ УСПІХІВ У ПРАЦІ ДЛЯ ДОБРА ВІЛЬНОЇ І НЕЗАЛЕЖНОЇ УКРАЇНИ.

Богдан Лепкий

КОЛЯДКОВА ДУМКА

Дідух під ногами
І сніп на покуття,
Мати білими руками
Кладе на стіл кутю.
Мак, мід і пшениця
Старосвітська страва,
Щось давно забуте сні
Спомином сльозавим.
Щось давно забуте,
Та для серця вічне,
Через доли-гори чути
Наше "Бог Предвічний"
Через гори-доли,
Мов з другого світа,
Бо вже такі, як ми бул
Не будем ніколи.

Посідали гості,
Посідали Божі,
Подивилися на мене:
"Чи це ти, небоже?"

А де ж твої мії,
Мрії молодечі,
Полиняли сині очі,
Похилились плечі"

Ой вітайте гості
Та вітайте милі!
Похилились мої плечі,
Як хрест на могилі.

Полиняли очі,
Як в сльоту волошки,
Бо багато в світі горя,
А радості трошки.

Дідух під ногами
І сніп на покуття,
Зготовила для нас доля
Якусь гірку кутю.
Зготовила кутю
Та меду не дала, --
Сидить жура на покут
А радість пропала.

Розвіялась радість,
Як дим у просторі,
А ми таки дожидаймо
Різдвяної зорі.

Зорі, що сяла
Там, де та стаєнка,
Що в ній прийшла
колись на сві
Божая Дитинка.

Божая Дитинка,
Велике Слово, --
Будем вірити, що правда
Вродиться на ново.

Що вродиться правда
А кривда пропаде
І ще колись наша сла
На покуття сяде.

Мак, мід і пшениця
Старосвітська страва, --
Щось давно забуте сниться
Спомином сльозавим.

Щось бушим забуте,
Та для серця вічне, --
Через гори-доли чути
Наше "Бог Предвічний"

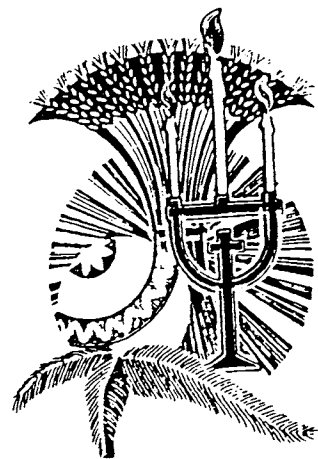
*House of Ukraine, Inc.
Balboa Park, San Diego, California*

*Warm Holiday Greetings
From the
House of Ukraine!*

(619) 291-0661 (phone/fax)

sunnyukes@aol.com (Email)

<http://communitylink.sdinsider.com/groups/houseofukraine> (Website)

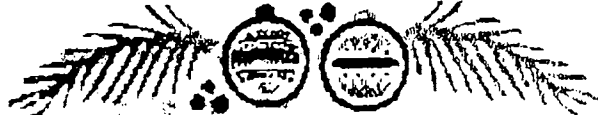
Тов. ім. МИХАЙЛА ДРАГОМАНОВА

244 ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ

бажає своїм членам та всій Українській Громаді

**ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ**

За управу відділу:
КАРЛО МАНЬКІВСЬКИЙ — голова
НАТАЛКА ОЛЕКСИН — секретар

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

— бажємо —
**РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ
ТА ВСІМ ЧЛЕНАМ УБСОЮЗУ**

АНАТОЛІЙ І НАДІЯ ФАЛЬКО

Родині, приятелям, знайомим і всі членам
93-го Відділу УБСоюзу ім. Івана Франка
Веселих Свят Різдва Христового
та щасливого 2003-го Нового Року бажують

**Катерина і д-р Микола Домашевські
з синами
мгр Василем, д-р Любомиром
і Тетяною Домашевськими
з Чікаго**

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

ЗЛУЧЕНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ДОПОМОГОВИЙ КОМІТЕТ -- ЗУАДК

бажає

**МИРНИХ І РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО 2003 РОКУ**

Ієрархам Українських Церков, усім Організаціям -- членам ЗУАДК-у,
усім добродіям і жертводавцям на харитативну діяльність ЗУАДК-у
та нашим Братам і Сестрам у Вільній Україні!

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВМО ЙОГО!

**United Ukrainian American
Relief Committee, Inc.**

1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111
Tel.: (215) 728 - 1630 Fax (215) 728 - 1631

УКРАЇНСЬКЕ ПОДІЛЛЯ

Чи то в будень,
Чи в неділю --
Жити гарно
На Поділлі.

Це частина
В Україні
Кожній рідні
В нас людині.

Краса всюди,
Куди глянеш --
Чого хочеш,
Все дістанеш.

Соловейко
Нам співає,
Він Поділля
Прославляє.

Гей, Поділля --
Красо Божа!
Ти для нас,
Як жива рожа!

Гей, Поділля!
На чужині
Все думки
До тебе лнуть.

Я ніколи, моя земле,
Тебе не забуду.
Тебе, золоте Поділля,
Все любити буду!

Микола Горішний
Линдгорт Н.Дж.

РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

**ВСІМ ЧЛЕНАМ
Українського Братського Союзу,
приятелям і знайомим в Канаді та США**

бажає

ВАЛЕНТИНА РОДАК

*Best Wishes To All Our Friends,
U.F.A. and U.F.A. Senior Members
in Boston — Glen Spey —
And Around the Country.*

JOSEPH CHARYNA

— Honorary Member of the U.F.A. Supreme Council

And MILDRED CHARYNA

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВМО ЙОГО!

Гей заколядуємо
У Свят Вечір нині
З душі, серця по-нашому
Господній дитині.

З Різдвом Божим і щасливим Новим 2003 Роком
бажаємо нашій Родині в Україні й Америці
здорових і веселих Свят.
Вітаємо українців у цілому світі словами

Христос Родився — Славте!

**Микола Горішний з родиною
Линдгорт, Н. Дж.**

SUMA (YONKERS) FEDERAL CREDIT UNION

**ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА СУМА В ЙОНКЕРСІ, Н.Й.
ТА ФІЛІЇ В СПРІНГ ВАЛІ, Н.Й. І СТЕМФОРДІ, КТ.**

ВІТАЮТЬ

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД В УКРАЇНІ ТА НА ПОСЕЛЕННЯХ, СВІТОВИЙ
КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ, УКРАЇНСЬКУ СВІТОВУ КООПЕРАТИВНУ РАДУ,
ЦЕНТРАЛЮ УКРАЇНСЬКИХ КРЕДИТОВИХ КООПЕРАТИВ В АМЕРИЦІ,
УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ, ВСІХ СВОЇХ
ЧЛЕНІВ, ПРИЯТЕЛІВ ТА УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В ЙОНКЕРСІ, Н.Й.,
СПРІНГ ВАЛІ, Н.Й., СТЕМФОРДІ, КТ ТА ОКОЛИЦЯХ.

**З РАДІСНИМ ПРАЗНИКОМ
ХРИСТОВОГО РІЗДВА ТА НОВОГО РОКУ**

І БАЖАЮТЬ

**УСІМ БАГАТО РАДОСТИ, ЩАСТЯ, УСПІХІВ У ЖИТТІ Й ПРАЦІ
НА ДОБРО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ**

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВІМ ЙОГО!

**ЧЛЕНИ ДИРЕКЦІЇ, КОМІСІЙ І ПРАЦІВНИКИ
ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ СУМА**

Main Office:
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Tel: (914) 965 - 8560
Toll Free Number: 1 - 888 - 644 - SUMA

Stamford, CT Branch:
39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel/Fax: (203) 969 - 0498

Spring Valley, NY Branch
41 Collins Ave.
Spring Valley, NY 10977
Tel/Fax: (845) 425 - 2749
Email: Sumayonfcu@AOL.Com

Веселих Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року!

Вельмишановним: Редакторів, Деканам, всім Професорам,
Студентам УВУ, Меценатам, Добродіям і Жертводавцям на
Фундацію Українського Вільного Університету,
Духовенству Українських Церков, установам,
молодечим, студентським, громадським організаціям,
всьому Українському Народові в Україні і поза межами

Батьківщини
— бажє —

**УПРАВА
ФУНДАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ**

UKRAINIAN FREE UNIVERSITY FOUNDATION, INC.
P.O. Box 1028, New York, NY 10276
PHONE (212) 353-3029, FAX (212) 260-03408

РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ТА
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Родині, Приятелям, Знайомим
та усім членам
Українського Братського Союзу
бажають

НАТАЛКА І ІГОР ГАВДЯК
З РОДИНОЮ

FROM THE UFA EDUCATIONAL
DEPARTMENT
Stephen M. Wichar Sr.
Executive Scholarship Coordinator
And his wife Nadia
We Extend Joyous Holiday and Prosperity
to our Fraternal Friends

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року!
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ,
НАШИМ КОРЕСПОНДЕНТАМ І ПЕРЕДПЛАТНИКАМ

— БАЖАЮТЬ —

РЕД. МИКОЛА І ГАЛЯ ДУПЛЯК
З ДОНЕЮ ОРИСЕЮ

РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ТА
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ВСІМ ЧЛЕНАМ
УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ,
ПРИЯТЕЛЯМ ТА ЗНАЙОМИМ
БАЖАЮТЬ

НАТАЛКА І ІВАН ОЛЕКСИН

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

о. прот. Нестор Коваль
(Головний радний УБС)
і пані Тамара з родиною

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ТА
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

УЛЯНА СТЕК І ЯРОСЛАВ КОВАЛЬ

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І УСІМ ЗНАЙОМИМ В АМЕРИЦІ
І СУСІДНІЙ КАНАДІ, ЧЛЕНАМ ВИКОНАВЧОГО КОМПІТЕТУ,
ГОЛОВНИМ І ВІДПОВІДНИМ УРЯДНИКАМ ТА ВСІМ
ЧЛЕНАМ УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ,
РЕДАКТОРАМ "НАРОДНОЇ ВОЛІ" І "ФОРУМУ"
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиросердечно бажає

МИХАЙЛО МОХНАЧ

MERRY CHRISTMAS!
CHRIST IS BORN! GLORIFY HIM!

St. Michael's Ukrainian Orthodox Church

Scranton, PA

Rev. Protopresbyter Nestor Kowal and Family
Officers, Board of Trustees, Sisterhood, Brotherhood, Church School, Altar Boys
and All Parishioners

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ФЕДЕРАЛЬНА КООПЕРАТИВА

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Дирекція та працівники Української Національної Кредитової Кооперативи
щиросердечно вітають наших членів та всю українську громаду

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ 2003 РОКОМ!

СЛАВІТЕ ЙОГО!

Головне бюро:

215 Second Ave.
New York, NY 10003
Tel.: (212) 533 - 2980

Філії:

35 Main St.
S. Bound Brook, NJ 08880
Tel.: (732) 469 - 9165

265 Washington Ave.
Carteret, NJ 07008
Tel.: (732) 802 - 0480

Телефонуйте безкоштовно: 1 - (866) 859 - 5848

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ТА
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

— бажаємо —
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ
ТА ВСІМ ЧЛЕНАМ УБСОЮЗУ

ВІКТОР І ВІРА ГАРКУША
З РОДИНОЮ

Всіх членів Виконавчого Комітету на чолі з головою
Ярославом Гавурам, Головною Раді і Контрольною Комі-
сією, редакцією "Народної Волі" з головним редактором
Миколою Дупляком, усе членство Українського Братсь-
кого Союзу, наших родичів, приятелів, земляків, кумів
і хрещених батьків щиросердечно вітаємо зі Святим
Різдвом Христовим, а в Новому 2003 Році бажаємо їм
усього найкращого — кріпкого здоров'я, багато щастя
і успіхів в усьому та здійснення їхніх задумів.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ! СЛАВМО ЙОГО!
ВАСИЛЬ І МАРІЯ ПОНОМАРЕНКО

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

УКРАЇНСЬКИЙ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНІЙ ЦЕНТР
у Філадельфії, Па.

Інж. Борис Захарчук -- голова

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВІТЕ ЙОГО!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає

Т-во "ТРИЗУБ"
у Філадельфії

СТАНІЦЯ ДІВІЗІЙНИКІВ
у Філадельфії

бажає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВІТЕ ЙОГО!

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

СЛАВІМ ЙОГО!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА
ХРИСТОВОГО
ТА
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажаємо

Родині, Приятелям і усім Членам

59-го ВІДДІЛУ УБС

УЛЯНА ІВАНІЧКО (ВУСАТИЙ)

Секретир

Merry Christmas—Christ is Born

*Merry Christmas and
a Happy New Year!*

UKRAINE'S PARLIAMENT PASSES 2003 BUDGET

KYIV. -- Ukraine's parliament on Thursday, December 26, approved a deficit budget for 2003 that reflects lawmakers' pressure for increases in wages for civil servants and in social payments.

The Verkhovna Rada voted 348-37 with three abstentions to pass the budget that foresees revenues of 50.021 billion hryvna (US\$9.38 billion) and spending at 52.004 billion hryvna (US\$9.76 billion), leaving a deficit of 1.983 billion hryvna (US\$372 million). Prime Minister Viktor Yanukovich has described the budget as "socially oriented."

The budget's approval followed raucous debates during which lawmakers urged the Cabinet to increase the salaries of civil servants and other social benefits.

While an increase in social spending helped assuage some opponents of the budget draft, the communists still boycotted the vote saying the increase was insufficient.

The Cabinet has introduced a series of tax increases and other moves to add revenues, but was unable to balance the spending.

The budget for the current year set the deficit at about 4.3 billion hryvna (US \$806 million). President Leonid Kuchma said Wednesday that the actual deficit was more than twice higher than the forecast, about 10 billion hryvna (US\$1.88 billion) this year.

Kuchma said that the Cabinet of former Prime Minister Anatoliy Kinakh as well as parliament bore responsibility for the budget crisis.

COURT CONVICTS 18 UKRAINIAN NATIONALISTS

KYIV (AP). -- A Ukrainian court has convicted 18 Ukrainian nationalists of staging riots during 2001 anti-government protest.

The Holoseyevo district court in Kyiv sentenced the convicts to prison terms ranging from two to five years, the Interfax news agency reported. Four out of the 18 received suspended sentences, meaning they will not have to serve time if they do not violate the terms of their probation.

The convicts belong to the UNA-UNSO, a leading nationalist group that has played an active part in protests against the government of Ukrainian President Leonid Kuchma. They were accused of staging clashes with police during an opposition protest outside Kuchma's office in March 2001.

UNA-UNSO leader Andriy Shkil, who was arrested on the same charges but freed from jail after he was elected to parliament earlier this year, said the verdict was unfair, Interfax reported.

One of the convicts, Oleh Boiko, tried to set himself ablaze in the courtroom after the verdict was announced, but his comrades stopped him, Interfax quoted UNA-UNSO activist Natalia Lebid as saying.

Yulia Tymoshenko, the leader of the Bat'kivshchyna (Fatherland) opposition faction in parliament, claimed during Thursday's parliamentary session that Mykhailo Volynets, an opposition lawmaker, was brutally beaten by police when he rushed to save Boiko.

Interior Minister Yuri Smyrnov sent a letter to parliament saying that he had ordered a probe into whether police abused their power in the incident.

Ukrainian opposition parties have repeatedly staged mass protests, urging Kuchma to step down over allegations of corruption, abuse of office, election tampering and involvement in the killing of an investigative journalist. Kuchma has denied all the charges.

By Marta Baczynsky

TOPPING OUT AT THE UKRAINIAN MUSEUM'S TOP PROJECT

"Beseeching God's blessing, with thoughts about Ukraine and her children who settled here in America; with gratitude to this hospitable country; and with respect and sincere thanks to the Ukrainian community and to all people who contributed in some way to the building of The Ukrainian Museum."

This message, as well as numerous signatures of members, friends and supporters of the Ukrainian Museum were lovingly imprinted on the painted white surface of a steel beam. This beam, slated to complete the infrastructure of the new Museum building, was poised to be lifted by a large construction crane. A strong gust of wind unfurled the two flags—the Stars and Stripes and the blue and gold, suspended on each end of the beam. Centrally positioned on the beam a six-foot pine tree decorated with red bows, red and gold ribbons larded in splendor.

This unusual configuration began its ascent toward the top, hoisted by a construction crane. Its upward journey was accompanied by the strains of the song "God Bless America" followed by "Bozhe Velykyj", sung a cappella by Anna Bachynska. The beam swayed, rising slowly, its path guided from the ground by handlers, manipulating thick ropes. On its way up the beam passed a large blue sign with a white inscription, which proclaimed: "The Future Home of The Ukrainian Museum." As the beam found its permanent home on the highest point of the steel frame of the building a resounding Mnohaya Lita was dedicated to all whose efforts on behalf of the Museum distinguished them as "builders" of this institution.

On this cold and windy afternoon on Sunday, December 8th, 2002 a sizeable crowd assembled on East Sixth Street in New York City in front of the new museum construction site to witness and partake in a centuries-old ceremony called Topping Out. The placing of the final and highest beam, which links the infrastructure of a new building is marked by crowning the structure with a tree, a branch, or flowers. This act represents the attainment of an important milestone in the building process.

Other singular rites and customs

of the Topping Out ceremony were observed during the event. The superintendent on the construction site, Bob Mankowski from DiGiacomo & Son, was surprised to receive a Ukrainian embroidered handkerchief instead of the traditional silk one. The palanytsia, a flat bread, shared with the participants during this event, expressed a traditional Ukrainian "thank you" to all who helped in this endeavor.

In order to chase away any evil spirits that may inhabit the new structure, the Museum placed an evergreen tree, imbued with spirits with kindly dispositions, on the steel beam. The tree is destined to remain on the beam on top of the infrastructure until the roof caps the building.

The gathering consisting of members, friends and supporters of The Ukrainian Museum, past and present members of the Board of Trustees, and employees of the institution have waited a long time for this event. The Museum's building project had its start in 1986 with the purchase of the property on East Sixth Street with the purpose of building a new and modern facility for the institution. Although fiscal considerations delayed the start of the project, fund-raising continued actively during that time.

Museum board members and staff

The Topping Out ceremony began with blessings rendered by the Rev. Philip Sandryk, Pastor of St. George Ukrainian Catholic Church and the Rev. Ivan Leshyk, Pastor of St. Volodymyr Ukrainian Orthodox Church.

Olha Hnateyko, President of the Board of Trustees, flanked by members of the Board, past and present, as well as the Museum staff, greeted the numerous enthusiastic participants of this momentous occasion. She said that the Topping Out ceremony at the site of the new museum building is the result of the cumulative efforts, dedication and generosity of many people in the greater Ukrainian community.

With much emotion she paid tribute to the founding organization of the Museum — the Ukrainian National Women's League of America

UKRAINIAN FOREIGN MINISTER TASKS DIPLOMATS WITH FINDING UKRAINE'S PLACE IN THE WORLD

KYIV. -- Ukrainian Foreign Minister Anatoly Zlenko last Sunday said his biggest foreign policy challenge next year would be to find the right global niche for Ukraine.

Zlenko ordered the nation's diplomats to "search for Ukraine's place in the new geopolitical coordinates," according to Interfax news agency.

As the European Union pushes eastward, embracing countries that were once part of the Soviet bloc, Ukraine has increasingly expressed concerns that it will find itself isolated between the EU and Russia.

Ukraine's relations with the West, particularly the United States, were strained this year by allegations that President Leonid Kuchma sanctioned the sale of a sophisticated radar system to Iraq in defiance of U.N. sanctions.

Kuchma denies the charges, but the allegations have caused the worst

crisis in ties since Ukraine became an independent nation after the 1991 Soviet collapse.

Kuchma has said improving Ukraine's links with the United States will be his biggest challenge next year. Zlenko tasked the Foreign Ministry with pursuing that goal, noting that Washington was Ukraine's most important strategic partner, Interfax reported.

Speaking at the Foreign Ministry's traditional holiday gathering, Zlenko said Ukraine anticipated a "high order of mutual cooperation and understanding" with its giant and dominating neighbor, Russia, Interfax reported.

Zlenko also called on diplomats to find "new emphases and approaches" toward neighboring Poland, which is preparing to join the EU in 2004.

UKRAINIAN NAVY HOPES TO PUT SOLE SUBMARINE TO USE

KYIV (Interfax). -- Ukraine's only submarine may go out to sea for the first time in five years if it gets a new battery, its skipper said last Friday.

The Zaporizhia diesel submarine -- the only sub Ukraine got after it divided the former Soviet Black Sea fleet with Russia — has languished in harbor since 1997.

Capt. Oleh Orlov said that the

battery, ordered from a Greek company, was to be delivered to Sevastopol early in January, allowing the Zaporizhia to go out to sea.

Russia inherited the bulk of the once-proud Soviet Black Sea Fleet after fierce disputes with Ukraine in the early 1990s, but most of the ships have also been idled by a shortage of batteries and other spare parts.

By Mae M. Cheng and Bryan Virasami (Newsday)

CASE AGAINST ALLEGED NAZI JUSTICE DEPT. SEEKS EJECTION

Federal officials filed papers yesterday to strip a Douglaston man of his U.S. citizenship, saying he served as a guard in a Nazi slave labor camp and concealed his actions so he could enter this country.

Jaroslav Bilaniuk, 79, is the second Queens man this year whom the Justice Department has begun citizenship revocation proceedings against and who is alleged to have been a guard at the Trawniki camp in Poland, where thousands of Jews were incarcerated as forced laborers during World War II.

In May, federal officials filed similar court papers seeking to revoke the American citizenship of Jakiw Palij of Jackson Heights. No trial date has yet been set in Palij's case.

"We have some other people under investigation in the New York metro area," said Eli Rosenbaum, the director of the Justice Department's Office of Special Investigations, which has been working on locating Nazis living in the United States.

Rosenbaum would not comment on any possible ties between the two men or on investigations into other Trawniki Nazi guards in the metropolitan area not yet prosecuted. Rosenbaum explained that revoking Bilaniuk's citizenship could ultimately lead to his expulsion from the United States.

The Ukrainian-born Bilaniuk started out at the Trawniki training camp in 1943, according to a complaint filed against him in federal court in Brooklyn yesterday. At the camp, Nazi guards were trained for a program code-named "Operation Reinhard," in which about 1.7 million Jews were murdered, the complaint states.

"It can fairly be called a school for mass murderers," Rosenbaum said of the training camp.

During his training, Bilaniuk is also alleged to have been a prison guard at the nearby labor camp. After Trawniki, Bilaniuk was enlisted in a Nazi company that participated in violent operations against Polish partisans and later with another company that rounded up and guarded thousands of civilian forced laborers, according to the complaint.

Bilaniuk came to the United States in July 1949 and received U.S. citizenship in May 1957. For both his immigration and citizenship applications, Bilaniuk hid his involvement with the Nazis, officials said. Instead, Bilaniuk claimed to have worked in a shop in his Ukrainian hometown of Piadyki and on a German farm during the years he allegedly was involved with the Nazis.

"Bilaniuk and his fellow Trawniki men participated in the Nazis' infamous genocidal scheme," Michael Chertoff, the assistant attorney general in charge of the Justice Department's Criminal Division, said in a prepared statement. "Such persons have no right to U.S. residence or citizenship."

Bilaniuk could not be reached for comment. His neighbors say he lives with his wife and one of his three sons in Douglaston and mostly keeps to himself. They said Bilaniuk bought his two-family home, a former military barrack, from the U.S. government.

Since the federal government began its special investigation in 1979, 71 people involved in Nazi war crimes have been stripped of U.S. citizenship and 57 have been removed from the United States.

Riznyk, whose name was signed on the beam by her son Myro Riznyk. Signing for the legendary and long-time president (1978-1990) of the Museum, Dr. Bohdan Cymbalista, was his grandson Jurij Kuzmycz. Among the signatories was former Board President John Luchechko. Former presidents of the Board Osyp Danko and Titus Hewryk were not able to attend.

Nicolas Andreadis
As members and donors, old and new friends and supporters of the institution came up to place their signatures on the white steel beam, there was no doubt that the Museum's anticipated achievements in the years ahead will be realized. The signing ceremony concluded with the "hosts" of the event signing the beam, namely Director of the Museum Maria Shust, members of the Administration, members of the Board of Trustees and last, President of the Board Olha Hnateyko.

The Ukrainian Museum has been a viable member of New York City's cultural community for twenty-six years. Its work on behalf of the cultural legacy of the Ukrainian immigration in the United States has earned the institution popularity with the public, respect among its peers and endorsement and commitment of cooperation from the government of Ukraine.

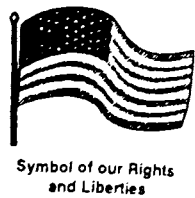
The new building project has been a huge undertaking not only on the part of the Museum's leadership but on the part of the community as well. To date the funds for the construction of the building are in place. However, money is needed is to equip and furnish the new building, organize and mount representative inaugural exhibitions, develop and sustain enriched programs.

Following the Topping Out event at the construction site, all were invited "na mohorych", to a celebration party, organized by the Special Events Committee, at the Museum's current location at 203 Second Avenue. Food and wine warmed the body, while reflections on this special occasion invigorated the spirit. During the afternoon more than \$35,000 was donated and pledged to the Building Fund.

НАРОДНА ВОЛЯ

НАРОДНА ВОЛЯ

РІК LXXXXIII Ч. 2 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 9 СІЧНЯ 2003 Р ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA JANUARY 9, 2003. YEAR LXXXXIII № 2

В УКРАЇНІ ЗРІС РІВЕНЬ ПРОМИСЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА

Київ. — У 2002 році обсяг промислового виробництва порівняно із 2001 годом зріс на 7%, у той час як Міністерство Економіки та Європейської Інтеграції передбачало цей показник на рівні 6.3 %. У грудні 2002 року, порівняно із листопадом, обсяг промислового виробництва зменшився на 2.2 %, що пояснюється сезонним фактором. За словами начальника Управління розвитку ринків та секторальних перетворень І. Лисицького, найкраще минулого року спрацювали такі галузі промисловості,

як: виробництво коксу і продуктів нафтопереробки — зростання за підсумками року склало 25.5 % (грудень 2002 року до грудня 2001 року — 25.6%), виробництво деревини та виготовлення виробів з неї — 23.4 % (15.5 % відповідно), машинобудування — 11.3 % (17.5 %).

Обсяги виробництва у харчовій промисловості минулого року збільшилися на 8.4 %, у целюлозно-паперовій — 8.4 %, у хемічній — 6.5 % та у металургійній промисловості — на 3.9 %.

ПОЛЬЩА ЦІКАВИТЬСЯ ПРОЄКТОМ НАФТОПРОВОДУ “ОДЕСА-БРОДИ- ГДАНСЬК”

Київ (Інтерфакс-Україна). — Польща підтверджує зацікавленість у проєкті нафтопроводу “Одеса-Броди-Гданськ”, а польський уряд — свої позиції у цьому питанні, — заявив у середу 8 грудня у Варшаві прем'єр-міністр Польщі Лешек Міллер після переговорів з українською делегацією на чолі із прем'єр-міністром Віктором Януковичем.

Польська сторона також вважає, що цей проєкт повинен бути насамперед комерційним; також треба буде створити міжнародний

консорціум, “який займатиметься його побудуванням”, як зазначив Міллер. Третім “основним питанням” він назвав “узгодження кількості нафти, її одержувачів”. За словами польського прем'єра, наразі саме з цих питань відбуваються українсько-польські переговори.

Як зазначив В. Янукович, на Україну та Польщу в цьому питанні чекає велика робота. “Головне, що ми прийняли політичне рішення рухатися”, — підкреслив він.

КИЇВ І СТАМБУЛ ПІДПИШУТЬ УГОДУ ПРО ВІЛЬНУ ТОРГІВЛЮ (?)

Київ. — Як повідомили ЗМІ, Київ і Стамбул хотіли б підписати угоду про вільну торгівлю, заручившись згодою Європейського Союзу.

Україна і Туреччина налаштовані оптимістично щодо перспектив підписання між двома країнами двосторонньої угоди про вільну торгівлю. Про це повідомив посол України в Туреччині Ігор Долгов.

Наш посол нагадав, що укра-

їнська сторона ще минулого року передала Туреччині проєкт такої угоди. Крім того, що тему піднімали в ході візиту в Україну експі-ністра закордонних справ Туреччини Ісмаїла Джема.

За словами дипломата, “проблема на сьогодні полягає в тому, що оскільки Туреччина входить у митний союз з ЕС, Брюссель також повинен дати згоду на підписання угоди з Україною”

“МАЙКРОСОФТ” ЗАПУСТИВ УКРАЇНОВНУ ВЕРСІЮ WINDOWS

Київ. — Американська компанія Microsoft оголосила про випуск комп'ютерної програми, що дозволяє отримати україномовну версію найпоширенішої у світі операційної системи Windows.

Як нагадує *Bi-Bi-Ci*, Microsoft почав випуск україномовного програмного забезпечення лише 2001-го року після того, як це питання було порушене на держав-

ному рівні у Києві і після підписання домовленості компанії з Міністерством Освіти України.

Раніше представники Microsoft твердили, що розвиток україномовного програмного забезпечення стримує обмеженість українського ринку та проблема піратства, але минулого року компанія оголосила про різке збільшення обсягів продажу в Україні.

ЛУГАНСЬКІ ШАХТАРІ ПЕРЕВИКОНАЛИ РІЧНИЙ ПЛАН НА 11.6%

Луганськ. — Працівники вугільних підприємств Луганської області в 2002 році добули 25 млн. 551 тис. 700 тонн вугілля. Про це повідомила Луганська обласна державна адміністрація. План року перевиконано на 11.6%, понад завдання піднято нагору 2 млн. 655 тис. тонн палива.

У порівнянні з підсумками 2001 року, приріст видобутку склав 1 млн. 127 тис. тонн.

Перевиконали завдання з вуглевидобутку 4 державні компанії з восьми: “Рівенькіатрацит”, “Свердловантрацит”, “Луганськвугілля” і “Краснодонвугілля”

РОСІЯНИ НЕ ДОЗВОЛИЛИ НІМЦЯМ ГОВОРИТИ З ЧЕЧЕНЦЯМИ

Франкфурт-на-Майні (“НХ”). — Делегації німецьких визначних діячів не дозволили в'їзти до Росії. Засновник правозахисної організації Сар Апатмур Руперт Нойдек, — колишній федеральний міністер з питань праці Норберт Блюм та письменник Гюнтер Вальраф планували поспілкуватися в Росії з чеченськими втікачами. Однак, на московському

летовищі Шереметьєво без пояснення причин їх так і не пропустили через КПП.

Німецька делегація була змушена повернутися до Франкфурту-на-Майні. В інтерв'ю з інформаційним агентством ДПА Вальраф розповів про “грубе та агресивне” поводження з ними з боку співробітників російських спецслужб.

ПРЕЗИДЕНТ США ОПРИЛЮДНИВ ПЛЯН ЕКОНОМІЧНИХ РЕФОРМ

Вашінгтон. — Як повідомили ЗМІ, 7 січня Президент США Джордж Буш оприлюднив плян реформування американської економіки, який м.ін. передбачає скорочення податків на суму в 670 мільярдів доларів упродовж наступних десяти років. Глава Білого дому сподівається, що це допоможе економіці країни.

“Подальше скорочення федерального податку з прибутку для приватних осіб дасть новий позитивний стимул американській економіці” — заявив Дж. Буш, представляючи в Білому Домі плян реформування національної економіки. Згідно з цим пляном, який має ще затвердити Конгрес, податок з прибутку для кожного американця буде зменшений в 2003 році на 1 тисячу 83 долари. При цьому для 34 мільйонів сімей з дітьми податки зменшаться на 1.4 тисячі доларів, а для 46 мільйонів подружніх пар, які виводять

податкові декларації разом, — на 1.7 тисяч доларів.

Плян Буша передбачає також суттєве зниження податків для осіб похилого віку, а також для представників малих підприємств.

На думку авторів пляну, це призведе до різкого збільшення робочих місць. Очікується, зокрема, що протягом наступних трьох років у США додатково з'явиться 2.1 мільйона робочих місць. Плян також передбачає скасування податку на прибутки, отримані приватними особами від операцій на ринку цінних паперів. При цьому найбільший зиск отримають акціонери похилого віку.

Однак, критики пляну Буша стверджують, що від запропонованої податкової революції насамперед виграють багатії. Окрім того, нововведення, вважають критики, суттєво збільшать бюджетний дефіцит США.

ПРЕЗИДЕНТИ ПОЛЬЩІ ТА ЛИТВИ РАЗОМ ЗАСТУПАЮТЬСЯ ЗА УКРАЇНУ

Київ (Бі-Бі-Сі). — Президенти Польщі та Литви під час зустрічі у Варшаві сказали, що допомагатимуть Україні у процесі євроатлантичної інтеграції. Вони висловили сподівання, що перша хвиля розширення ЕС не стане останньою.

Валдас Адамкус та Александер Квасневський в інтерв'ю польському телебаченню сказали, що Україну та сусідню Білорусь не можна ізолювати.

Ізоляція України та Білоруси була б великою помилкою. Ми хочемо допомогти Україні увійти до європейських структур та НАТО. Ми також хотіли б допомогти Україні подолати її внутрішні проблеми.

Польща входить до НАТО, Литва запрошена стати членом Альянсу. Обидві країни планують вступити до Європейського Союзу протягом найближчої хвилі розширення у 2004 році.

ПРЕЗИДЕНТОВІ Л. КУЧМІ ІМПУНУЄ ГОЛОВУВАННЯ В СНД

Київ (Інтерфакс-Україна). Президент Кучма позитивно сприймає пропозицію про головування України у Співдружності Незалежних Держав за умови економічної ефективності цієї організації. Він назвав «позитивним явищем» пропозицію В. Путіна, висловлену на Кишинівській вершинній зустрічі СНД про головування України у Співдружності.

При цьому Л. Кучма зазна-

чив, що, наскільки його інформували юристи, «з правового погляду немає перешкод» тому, що Україна є асоційованим членом СНД. Єдиним застереженням Президент назвав необхідність «мати ефективну СНД, передусім з економічного погляду». Він пояснив, що має на увазі формування в рамках СНД зони вільної торгівлі. «Без зони вільної торгівлі СНД не має жодної перспективи», — підкреслив Президент.

ПРЕЗИДЕНТ КУЧМА НЕ ПІДТРИМАВ УКРАЇНСЬКОГО КНИГОВИДАВНИЦТВА

Київ. — Як повідомили ЗМІ, Президент України не підписав прийнятий Верховною Радою 28 листопада закон “Про державну підтримку видавничої справи в Україні”

Закон передбачав введення з 1 січня 2003 року пільг на сплату ввізного мита, податку на прибуток і податку з додаткової вартості терміном на 5 років для підприємств видавничої, поліграфічної сфери, а також підприємств, що продають дану продукцію.

Леонід Кучма вважає за необхідне надати державну підтрим-

ку видавничій справі з метою подолання кризи в цій сфері, а також створити сприятливі умови для його розвитку. Однак при цьому глава держави вважає, що введення пільг завдасть шкоди бюджетові на суму близько 700 млн. гривень уже на початку 2003 року.

Ці пільги не були враховані в державному бюджеті на 2003 рік, схваленому Верховною. У зв'язку з цим Кучма запропонував парламенту перенести дату введення пільг для видавництва на 1 січня 2004 року.

Р. ПАКСАС — НОВИЙ ПРЕЗИДЕНТ ЛИТВИ

Вільнюс. — Як повідомили ЗМІ, перемогу в президентських виборах у Литві здобув Роландас Паксас, який раніше двічі був прем'єр-міністром Литви і двічі — посадником столиці

46-річний Паксас переміг нинішнього президента Валдаса Адамкуса, якому — 76 років. Валдас Адамкус визнав поразку ще до офіційних вислідів виборів. За попередніми офіційними даними, за Р. Паксаса проголосувало майже 55% виборців, за Валдасом Адамкусом — лише більше 45%

За часів президентури В. Адамкуса Литва отримала запрошення на вступ до НАТО і Європейського Союзу.

В інтерв'ю для Української служби Бі-Бі-Сі Р. Паксас заявив, що запропонує Польщі “бути разом адвокатами України, особливо — в НАТО”. Така заява Паксаса узгоджується з результатами польсько-литовської зустрічі, що відбулась в днях між президентами А. Квасневським і В. Адамкусом.

США ГОТОВІ ДО ВІЙНИ — ЗАЯВИВ ПРЕЗИДЕНТ ДЖ. БУШ

Нью-Йорк. — Як повідомили ЗМІ, 3 січня Президент Джордж Буш заявив на військовій базі Форт Гуд в Тексасі, що Америка готова до війни з Іраком: “Ми готові до війни, але ви будете битися там не для того, щоб поневолювати, а за те, щоб визволити людей”

Підтвердженням слів Президента США є концентрація американських військ у зоні Перської затоки. Наказ на передислокацію туди дістали чотири бронетанкові й мотострілецькі дивізії, 82-га й 101-ша повітряно-десантні дивізії, а також 20 тилових підрозділів американської армії.

Окрім того, в зону можливої війни наказано вилетіти кільком летунським з'єднанням американських ВПС, парк літаків яких становлять бомбардувальники В-1 та винищувачі F-15. Днями до юрдонів Іраку вирушили ще два американські літаконосці, плавучий шпиталь та ескадра крейсерів, есмінець і підводних кораблів, які

Президент Дж. Буш

доставлять 45 тисяч морських піхотинців. Нині в зону майбутньої війни перекидаються й американські війська, розквартировані в Німеччині.

І СТРИТЕНСЬКУ ЦЕРКВУ ВІДБУДУЮТЬ

Київ (“ВК”). — До 1934 року Михайлівський Золотоверхий та Софійський собори і Стрітенська церква (зруйнована того ж року, що й Михайлівський) являли собою єдиний комплекс релігійних споруд давнього Києва. Це архітектурно просторове поєднання трьох церков на карті давнього міста було своєрідним святым трикутником. Дві перші релігійні споруди вже відбудовані, черга — за третьою. Це лише питання часу, впевнений настоятель парафії Серафима Саровського УПЦ Київського Патріархату митрофорний

протоієрей отець Сергій Ткачук, який нині опікується відбудовою собору.

“Раніше ніхто й повірити не міг, що таке можливе, — веде далі отець Сергій, — а нині, на перехресті вулиць Великої Житомирської та Стрітенської вже маємо, чи не найменшу калличку в місті, яка через кілька років завдяки допомозі народного депутата Валерія Лебедівського й групи депутатів Миської Ради та керівництва Шевченківської районної державної адміністрації має перетворитися на величну споруду.

УКРАЇНСЬКА МОЛОДІЖНА ГОКЕЙНА ЕЛІТА

Київ. — Як повідомили ЗМІ, молодіжна збірна України з гокею завершила змагання чемпіонату світу в групі А першого дивізіону на першому місці. Це дозволило нашій команді в наступному році виступити на вищому рівні.

Ще однією командою, яка в 2003 році візьме участь в основних змаганнях чемпіонату світу

двома тижнями раніше стала Австрія.

Група А.	Група В.
1. Україна	1. Австрія
2. Японія	2. Словенія
3. Казахстан	3. Норвегія
4. Франція	4. Латвія
5. Італія	5. Данія
6. Хорватія	6. Польща

ПРЕЗЕНТАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВИДАННЯ “ВЕЛЕСОВОЇ КНИГИ” В МОСКВІ

Москва (Культурний Центр України). — У Культурному Центрі України в Москві відбулась зустріч з етнологом-релігієзнавцем, кандидатом філософських наук Галиною Лозко.

Народилася Галина Лозко на Миколаївщині, з 1963 року живе та працює в Києві. Вона — автор багатьох українознавчих статей та 10 книг, серед яких “Українське язичництво” (1994), “Українське народознавство” (1995), “Волхвинок Правослов” (2001), “Етнологія України” (2001).

Г.Лозко брала участь у підготовці кількох спільних академічних та науково-популярних ви-

дань — “Релігієзнавчого словника”, “Історії релігій в Україні” (у 10-ти томах), “Малой енциклопедії етнодержавознавства”, “Берегиня України” та інших.

На зустрічі в Культурному Центрі України Г. Лозко представила власний переклад пам'ятки давньослов'янської літератури — “Велесової книги”, над яким вона працювала кілька років.

У зустрічі взяла участь російські вчені, які досліджують історію та культуру слов'янських народів, в тому й перекладач “Велесової книги” російською мовою Олександр Асов.

РОСІЯ НЕ БАЖАЄ ПОКИДАТИ ПРИДНІСТРОВ'Я

Москва. Незважаючи на вивіз російського військового майна з Придністров'я, російська присутність у цьому регіоні збережеться. Про це заявило 2-го січня МЗС Росії.

му відомстві, “гарантування миру і стабільності” “не тільки не втрапить своєї актуальності, а й навпаки, набуде принципово нового значення на етапі реального врегулювання і виконання досягнутих у його рамках угод”, — передає “KMNews.ru”

Як визначили джерела в цю-

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.

Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L. and R.

ПЕРЕДПЛАТА

(амер. дол.)

Для членів УБС:
У США і в Канаді річно 20 00 дол.

SUBSCRIPTIONS

(US currency)

For UFA members:
USA and Canada per year 20.00Для нечленів УБС:
У США і в Канаді річно 25 00 дол.For non-members:
USA and Canada per year 25.00

В інших країнах річно 30 00 дол.

In other countries per year 30.00

Ціна одного примірника 50 центів Price per single copy 50 cents

NARODNA VOLYA
Ukrainian Fraternal Association1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937 Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRA@aol.com Editor's line: RedDuplak@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, PA

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплік
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRA@aol.com

ЗА ШМАТ ГНИЛОЇ КОВБАСИ ...

Невеселі підсумки т. зв. Року України в Росії

Святкувати -- справа нелегка. Дехто так засвяткувався, що й непомітно, як опинився... у сусідній державі. Панове, ви ще не забули, що з першою хвилиною 2003-го року, в Україні почався Рік Росії? Хоча не дивно, якщо й забули -- він же в нас уже понад три сотні років як не закінчується. Не те що 365 днів України в Росії -- ось де була екзотика! Тільки не варто сподіватися, що протягом 2002-го року наші північні сусіди тільки те й робили, що переймалися українською культурою і старанно вивчали солов'яну. Сумнівно, щоб хтось узагалі про той "українсько-російський" рік щось чув. Хіба що частина наших колишніх співвітчизників, яких доля закинула у царство "сіамського" орла.

Та й ми, широко кажучи, не відчули ніякої користі від проголошеного Путіним - Кучмою Року України в Росії. Крім того, ця нібито "експансія" навіть завдала Україні шкоди. Принаймні так вважає провідник партії "Яблуко" Михайло Бродський, який очікує результати року України в Росії дуже критично. За його словами, протягом цього періоду могутньому судіві вдалося "прибрати до рук чимало нашого добра" Бродський стверджує, що "попри зростання ВВП в обох країнах, товарообіг між нами скоротився, головним чином за рахунок витіснення українських експортерів з російського ринку внаслідок свідомих дій уряду Російської Федерації". Що в перекладі "людською мовою" означають тисячі втрачених робочих місць.

Окрім того, Росія "минулого року запровадила жорсткіший закон про статус чужоземців, нагадує головний український "яблучник", а це означає, що й без того драконський режим реєстрації для громадян України, зокрема в Москві, стає ще жорсткішим. А за його порушення, як погрожував днями начальник управління у справах міграції МУВС Москви Анатолій Батуркін, у новому році пропонується запровадити кримінальну відповідальність. Це питання є дуже актуальним для мільйонів українців-заробітчан, які через жалюгідні наслідки десятирічного урядування Кучми поневіряються по світах. Справді, нічогенський вийшов "рік".

Але не думайте, що все так погано. Не може ж бути, щоб хоч хтось та не відчув усіх переваг "дружнього жесту" тривалістю у 12 місяців! Хіба не є тим "хтосем" наш Леонід Данилович, перед яким, на відміну від облюбованих "пересічних" відвідувачів з України, Путін "аж стелиться, не знаючи, де посадити такого постоупливого гостя" (це вже знову Михайло Бродський)? А чому б і не стелитися, якщо у відповідь на знаки "височайшей" уваги щоразу можна отримати такі шедрі подарунки, як, скажімо, український газопровід?

Єдиним російським політиком, який відверто й публічно пояснив підгунтя цієї дружби, став свосвідний "тезко" Бродського з партійного керівництва, голова російської партії "Яблуко" Григорій Явлінський: "Володимир Путін використовує політичну кризу в Україні, аби Росія отримала максимальну вигоду, поки Леонід Кучма перебуває в ослабленому стані..."

Зрештою, ми й самі в цьому не сумнівалися. І Путіна цілком можна зрозуміти, адже він діє в інтересах власної держави та, як висловлюється наш "яблучник" опозиціонер, "згідно із власним розумінням її інтересів національних". Про те, в чиїх інтересах діє Президент України, навіть риторично краще не питати -- яка вже там держава, коли, за словами Михайла Бродського, "політичному режимові, спілкуватися з яким гребують провідники майже всіх провідних країн Заходу", так потрібна бодай чиясь політична підтримка.

Коли у лиса горить хвіст, він і у вигрибну яму стрибне, аби шкуру врятувати. От тільки чому за чеськ полиняле хутро повинна страждати ціла держава?

Леся Волошка ("УМ")

У 2002 РОЦІ ДЕФЛЯЦІЯ СТАНОВИЛА 0.6%

Київ. -- Як повідомив Державний Комітет Статистики, протягом минулого року споживчі ціни в Україні знизилися на 0.6%. У тому числі ціни на консумційні товари знизилися на 2.3%, на неконсумційні товари збільшилися на 1.6%, на послуги збільшилися на 3.4%.

У грудні споживчі ціни під-

вищилися на 1.4%. Як повідомляло агентство, у 2001 році інфляція становила 6.1%. У тому числі ціни на споживчі товари зросли на 7.9%, на неспоживчі товари -- на 0.2%, на послуги -- на 5.3%.

Кабінет Міністрів передбачає зростання індексу споживчих цін у 2003 році на рівні 5.2%.

Леонід Самсоненко ("Урядовий Кур'єр")

ТРЕБА НАВЧИТИСЯ ЦІНУВАТИ СТАБІЛЬНІСТЬ

Різких кроків у питаннях монетарної і грошово-кредитної політики, пов'язаних зі зміною керівництва Національного Банку України (НБУ), найближчим часом не буде, -- наголосив на своїй першій пресконференції для представників українських і закордонних засобів масової інформації, що відбулася напередодні Нового Року, новозатверджений голова НБУ Сергій Тигипко.

Це пов'язано насамперед з тим, що жорстка, але зважена політика Національного Банку забезпечувала і продовжує забезпечувати виконання найголовнішого завдання НБУ -- збереження стабільності національної грошової одиниці. Її реалізація дала також змогу значно наростити золотовалютні резерви Національного Банку, знизити вартість кредитних ресурсів для реального сектора економіки та підвищити рівень довіри населення до банківської системи держави. Окрім того, вирішення питань монетарної і грошово-кредитної політики держави не може вирішуватися однією людиною, а входить до компетенції Ради Національного Банку.

Врешті-решт, на українсько-

му грошово-валютному ринку є стабільність, і суспільству потрібно навчитися нею дорожити. Тому, якщо стрімкі зміни й відбуватимуться, то вони стосуватимуться передусім законодавчих ініціатив щодо гіпотек, лізингу, захисту прав кредитора тощо. Новий голова Національного Банку має також намір активно просуvalu в життя ідею про створення українського банку реконструкції та розвитку.

Відповідаючи на запитання про співпрацю з урядом щодо пошуку грошових ресурсів для покриття бюджетного дефіциту 2003 року, розв'язання проблеми від'ємної прибутковості облігацій внутрішньої державної позики, Сергій Леонідович зауважив, що Національний Банк підтримуватиме всі кроки Кабінету Міністрів, спрямовані на економічне зростання. Але забезпечення з його боку умов для такого зростання, переконаний голова НБУ, можливе лише при стабільній гривні та цінах. Тому, аналізуючи структуру зовнішніх інвестицій в основний капітал, Уряд і Національний Банк мають мобілізувати всі фінансові можливості внутрішнього ринку. Ми маємо зробити також макси-

мум можливого, щоб в Україні люди дедалі більше звикали до стабільних цін.

Що стосується можливих передбачуваних надходжень до державного бюджету 2003 року від Національного Банку, то його новий голова наголосив, що затверджений Радою НБУ кошторис є неприбутковим, тобто скільки заробимо, стільки й витратимо. Національний Банк за своїм статусом і завданнями не є комерційною установою, тому не має ставити перед собою таких завдань.

Зрештою, якщо, зберігши стабільність гривні, НБУ і отримає надкошторисний прибуток, то перерахує його до копійки до державного бюджету.

З метою уникнення додаткових розмов та інсинуацій Сергій Тигипко детально поінформував журналістів про можливий випуск минулого року цінних паперів НАК "Нафтогаз України". За його словами, під час зустрічі з головою національної акціонерної компанії останнього поінформовано про те, що є відповідне рішення колишнього керівництва Національного Банку щодо випуску дочірньою структурою НАК -

компанією "Газ України" - облігацій, яке не переглядатиметься. Останнє, зокрема, передбачає ненадійність цього різновиду облігацій, а відповідно й неприйнятність механізму їхнього викупу Національним Банком. На думку Сергія Тигипки, можливий викуп облігацій компанії "Газ України" буде також не вигідний українським комерційним банкам. Окрім того, НБУ в жодному разі не ти-снуйте на комерційні банки, щоб вони викупували в тих чи тих обсягах облігації внутрішньої державної позики (ОВДП), випущені урядом. Це є передусім справою керівників правлінь цих банків та їхніх акціонерів. Що стосується державних банків, то останні мають також самостійно визначити ступінь вигідності придбання ОВДП.

Сьогодні я добре усвідомлюю міру відповідальності, яка лягла на мене, наголосив під кінець зустрічі з журналістами Сергій Тигипко. Добре знаючи завдання і зобов'язання Національного Банку, зроблю все від мене залежне, щоб їх виконати, підсумував він свою першу пресову конференцію в ранзі голови НБУ

Олександр Шиманський ("УМ")

ЦЯЦЬКИ ДЛЯ ВБИВСТВА США ВИПРОБУВАТИМУТЬ В ІРАКУ

При слові "війна" в уяві нормальної людини відразу ж спливають картини руйнації та смерті, але у військових починають збуджено блищати очі, як у дитини, якій дозволили погратися вміряною іграшкою. Кореспондент американської газети "Вашінгтон Тайме" Роуен Скарборо описав ті окремі нові "цяцки", які Пентагон зможе вперше випробувати під час запланованої війни в Іраку.

Американська армія планує якомога швидше ввести в експлуатацію новий шпигунський літак "Shadow 200" ("Тінь-200"). Уже перебувають у районі Перської затоки нові літаки-винищувачі F-18 Super Hornet, які пройдуть під час війни в Іраку перше випробування боєм. Також "бойове хрещення" пройде кілька нових летунських систем суперетчного наведення на цілі, інфрачервоні сенсори і системи нічного бачення та система

зв'язку Force 21. Пентагон запевняє, що всі ці технічні новинки дозволять провести війну швидко, з меншими втратами та меншою кількістю військ. Якщо у війні в Перській затоці 1991 року брало участь 550 тисяч американських вояків, то цього разу їх буде вдвічі менше.

У бойових діях пройдуть випробування модернізовані гелікоптери "Апачі" для знищення танків. Особливі надії США покладають на нову систему бомбардувань, за якою бомби наводять на ціль з космосу, з військових супутників, та на систему глобальної позиціювання, з допомогою якої пілоти можуть скидати 250-кілограмові та однотонні бомби з великою точністю влучення в ціль -- до одного метра. Система прямого наведення з космосу дозволить проводити точні бомбардування за будь-якої погоди. Це

значний "прогрес" у порівнянні з війною 1991 року, коли з огляду на постійну хмарність, бомбардування взагалі не можна було проводити, або ж бомби розминалися з цілями. Першу таку систему наведення частково випробували під час бомбардувань Югославії 1999 року з бомбардувальників B-2 "Стелз". Цього разу система прямого наведення із супутників поширилася також на тактичну (F-15 та F-16) і на морську авіацію (F-14 та F-18). Наскільки ефективною є система безпосереднього наведення з космосу, з'ясується вже в перші дні війни. Якщо бомбардувальники B-2 з допомогою цієї системи успішно знищать командні центри, системи проти-повітряної оборони та сили безпеки Саддама Хусейна, то це скоротить війну в часі.

Під час війни 1991 року центральну частину Багдаду, де

розташований урядовий центр, могли бомбардувати лише пілотовані літаки типу F-117, які здатні підіймати в повітря лише дві бомби з лазерною системою наведення.

Цього разу Багдад бомбардуватимуть літаки B-2, кожен з яких підіймає в повітря 16 однотонних бомб. Під час цієї війни 80 відсотків американського летунства обладнають системами точного наведення, а під час війни 1991 року лише 10 відсотків літаків обладнано такими системами. Генерал-лейтенант ВПС США у відставці Томас Макінерні підсумовує для "Вашінгтон Тайме": "Якщо скласти все це разом, то Америка в цій війні буде в десять разів сильнішою, а армія Саддама збільшила свою бойову міць у порівнянні з попередньою війною лише на 30 відсотків".

Володимир Медяний ("НХ")

ДЛЯ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ 2002 РІК ВИДАВСЯ НЕ НАЙКРАЩИМ

2002-го року очікуваного поживлення кон'юнктури так і не відбулося. Тепер експерти покладають надії на наступні місяці, хоча й тут гарантій немає, що їхні передбачення дійсно виправдаються. Причини такої нестабільності слід шукати в минулому році.

Голова МВФ Горст Келер оцінює нинішній стан світової економіки, як нестабільний. Водночас він застерігає від того, щоб вже занадто згущати барви. На його думку, американська економіка й надалі зберігає свою міць, і тому США, найбільшому народному господарству планети, рецесія не загрожує. За оцінками МВФ, торік економічне зростання в США становило 2.2 відсотки. 2003-го року, як передбачають експерти МВФ, цей показник перевищить 2.5%.

Незважаючи на те, що охолодження кон'юнктури вдалося дещо зупинити, швидкого відужання економіки так і не відбулося. На таку ситуацію вплинула ціла низка факторів, у тому числі й напружене міжнародне становище. Говорить один з керівників Федеральної Спільки Німецької Промисловості Людольф фон Вартенберг:

"Найбільшу небезпеку для слабкої світової економіки становить актуальний розвиток цін на нафту. Тут ідеться про відсутність впевненості серед інвесторів, оскільки ніхто не може оцінити справжні ризики можливої війни проти Іраку. Фактом залишається те, що збереження високих цін негативно впливає й на без того слабку кон'юнктуру не лише в Німеччині, а й в усьому світі."

Також міністер фінансів ФРН Ганс Айхель вважає, що іракська криза є однією з головних причин

подальшого падіння довіри на світових ринках:

"Тепер немає впевненості в майбутньому. Навпаки, існує небезпека, що песимістичні настрої стануть ще сильнішими. Це фундаментальна проблема для економіки. Сюди належить і питання про майбутній розвиток подій на Близькому Сході."

Голова Федеральної Спільки Німецької Промисловості М. Роговскі нагадав про трагічні події 11 вересня 2001-го року в Нью-Йорку та Вашингтоні. Подальші терористичні акти також негативно вплинули на розвиток кон'юнктури. Зовсім не сприяли покращенню ситуації банкрутства та скандали в США. Тут варто згадати махінації зі звітними, до яких вдалися завідувачі таких американських концернів-велетнів, як Enron та Worldcom.

Один з наслідків такого розвитку подій: для фондового ринку США 2002-ий рік став третім поспіль роком втрат. Подібне можна було спостерігати лише понад 60 років тому -- в період між 1939-им - 1941-им роками. Впродовж минулих трьох років внаслідок падіння курсів акцій інвестори втратили на Волл-Стріт астрономічну суму -- 7.4 трильйона доларів. Наприкінці року індекс Dow-Jones впав на 16.8%, Nasdaq -- на 31.5%.

Стосовно ж передбачень на 2003 рік, то тут думки експертів розходяться. Згідно з опитуванням, проведеним біржовим виданням "Wall Street Journal", як оптимісти очікують збільшення індексу Dow-Jones щонайменше на 8%, песимісти передбачають його подальше падіння, в кращому випадку на 2%, в гіршому -- на 14%.

Сильного удару по світовій економіці завдала також фінансова та економічна криза в Латинській Америці. М. Роговскі:

"Ще не відомо, які наслідки матиме криза в Аргентині. На жаль, все схоже на те, що інші важливі країни також відчують на собі відголоски подій в Аргентині. Залишається лише сподіватися, що збитки не матимуть катастрофічних обсягів."

Аргентина нині переживає найбільшу кризу в своїй історії. Ще на початку минулого року ця країна була змушена заявити про свою неплатоспроможність. У листопаді вона не змогла повернути Світовому Банкові кредиту. Лише цій фінансовій установі Аргентина зобов'язувалася близько восьми мільярдів доларів. В зв'язку з цим прем'єр-міністер Іспанії Хосе Марія Азнар висловив серйозне занепокоєння і наголосив на необхідності якомога швидшої нормалізації відносин також із МВФ:

"Я хочу, щоб Аргентина та Міжнародний Валютний Фонд якомога швидше домовилися між собою про продовження співпраці. Аргентина не має іншої альтернативи, ніж створити такі умови, які б дозволили досягти відповідної домовленості. Тепер аргентинський уряд повинен продемонструвати свою політичну волю та вжити необхідних заходів, спрямованих на покращення ситуації. В цьому питанні він може покладатися на повну підтримку Європейського Союзу. Звичайно, Аргентині доведеться пройти нелегкий шлях, але це гірше буде, якщо ця країна не зможе повернутися до міжнародних фінансових структур."

Якщо поглянути на актив-

ність чужоземних інвесторів, що вважається надійним барометром стану справ в економіці, то тут країни Азії впевнено випереджають інші регіони. Говорить Йоганес Юрген Бернсен, керівник Німецького Товариства з Питань Фінансів та Розвитку:

"В Азії нині спостерігається найпотужніший у світі економічний розвиток. Темпи економічного зростання в цьому регіоні сягають шести відсотків. Це позитивно вплинуло і на наше підприємство у Китаї, країнах Південної та Південно-східної Азії, яке 2002-го року краще розвивалося, ніж 2001-го".

Натомість економічний розвиток Африки торік знову перебивав під сильним впливом політичних подій. Тому на цьому континенті економіка в різних країнах розвивалася по-різному. Юрген Бернсен:

"У Західній Африці, в Кот-д'Івуарі, путч розвіяв увесь оптимізм та зруйнував усі мрії. Ми сподіваємося, що встановлені там перемир'я збережуться і конфлікт не спалахне знову. У Нігерії, другу за величиною народному господарстві Африки, настрої в економіці залежать від вислідів виборів, запланованих на 2003 рік. На розвиток у Східній Африці, а саме в Танзанії та Уганді, ми дивимось з оптимізмом"

Експерти з ЕБРР вбачають добрі економічні перспективи для країн Центральної та Східньої Європи, в яких колись панувало плянове господарство. Торік економічне зростання тут було вищим середніх показників у світі, а саме -- приблизно 3.5%.

(Продовження буде)

РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ УБСОЮЗУ ЗА ЖОВТЕНЬ 2002 Р. MONTHLY RECORDING REPORT FOR OCTOBER 2002

НОВІ ЧЛЕНИ/NEW MEMBERS:
22 Helen M. Makarushka-Kolodiy,
Oleh G. Kolodiy
220 Ruth Anne S. Schlitz
302 Meghan M. O'Brien
332 Bryan Zyskiewicz

ПОМЕРЛИ / DEATH
64 John Stanson, Harry Usiak
218 Max Kowalchik
337 Anna Kudanovych

**ПОМЕРЛИ НА ВИПЛАЧЕНОМУ
ЗАБЕЗПЕЧЕННІ**
DIED ON PAID UP BENEFIT
30 Maria Smoly
37 Mary Kuchwara
93 Nicholas Ryhajo
208 Joseph Berezowski
269 Dmytro Worobec
SM Roman Korman

ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 2002 Р.
(дорослий департамент)
**SUMMARY FOR
OCTOBER 2002**
(adult department)
З кінцем 30 вересня 2002
р. УБСоюз мав активних
дорослих членів-грамот
Прийнято нових членів
Прийнято нових членів
AD/D
Plan C
Прийнято з дитячого
Департаменту
Прийнято з переступними
Листами
Прийнято наново
Прийнято наново AD/D
Прийнято з інших клас за-
безпечення

Разом
Супендовано
Супендовано AD/D
Видано переступні листи
Переведені на виплачене
забезпечення 80/40
Перейшли на виплачене
забезпечення з випл.
грамотами за життя
Переведені на безплатне
Продовжене забезпечення
Відійшли з готівкою за
дозрілі грамоти
Відійшли з передчасним
зворотом в готівці
Відійшли до інших клас
забезпечення
Перейшли на передчасне
виплачене забезпечення
Відійшли з вигаслими
терміновими грамотами
Померли
Conversion Plan A & B
Разом

З кінцем 31 жовтня 2002 р.
УБСоюз мав активних
дорослих членів-грамот

**РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ
ДИТЯЧОГО ВІДДІЛУ УБСОЮЗУ
ЗА ЖОВТЕНЬ 2002 Р.**
**MONTHLY RECORDING
REPORT - JUVENILE DIVISION
FOR OCTOBER 2002**

НОВІ ЧЛЕНИ/NEW MEMBERS:
220 Eva Elizabeth M. Schlitz

**ЗІСТАВЛЕННЯ
ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 2002 Р.**
(дитячий департамент)
**SUMMARY FOR
OCTOBER 2002**
(juvenile division)

З кінцем 30 вересня 2002
р. УБСоюз мав активних
дитячих членів-грамот
Прийнято нових членів
Прийнято з переступними
Листами
Прийнято наново
Прийнято з інших клас за-
безпечення
Разом
Супендовано
Видано переступні листи
Перейшли в дорослі члени
Відійшли з готівкою за
дозрілі грамоти
Вигаслі термінові
забезпечення "ОО-А"
Відійшли з передчасним
зворотом в готівці
Перейшли до інших клас
забезпечення
Перейшли на передчасне
виплачене забезпечення
Перейшли на безплатне
Продовжене забезпечення
Померли
Разом

З кінцем 31 жовтня 2002 р.
УБСоюз мав активних
дитячих членів-грамот

**ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ
ДОРΟΣЛИХ І ДІТЕЙ, АКТИВНИХ
І НЕАКТИВНИХ ЧЛЕНІВ-
ГРАМОТ**
ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 2002 Р.
**COMPOSITE SUMMARY OF
ACTIVE & NON ACTIVE
MEMBERS FOR
OCTOBER 2002**

З кінцем 31 жовтня 2002 р.
УБСоюз мав активних до-
рослих членів-грамот
Дітей активних членів-грамот
Грамот
Разом
Дорослих членів-грамот на
виплаченому забезпеченні
Дітей членів-грамот на
виплаченому забезпеченні
Дорослих членів-грамот на
безплатному продовжено-
му забезпеченні
Дітей членів-грамот на без-
платному продовженому
забезпеченні
Разом

З кінцем 31 жовтня 2002 р.
УБСоюз мав активних
дорослих членів-грамот

**РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ
ДИТЯЧОГО ВІДДІЛУ УБСОЮЗУ
ЗА ЖОВТЕНЬ 2002 Р.**
**MONTHLY RECORDING
REPORT - JUVENILE DIVISION
FOR OCTOBER 2002**

НОВІ ЧЛЕНИ/NEW MEMBERS:
220 Eva Elizabeth M. Schlitz

**Міністерство культури Автономної Республіки Крим
Ялтинський державний об'єднаний історико-літературний музей
Відділ "МУЗЕЙ ЛЕСІ УКРАЇНКИ"**

29-го вересня 2002р.

До Українського Братського Союзу
Сполучені Штати Америки

Вельмишановні добродіі!

З радістю повідомляємо Вам, що напередодні нового 2003 року та Різдва Христового до нас дійшла добра новина: Український Братський Союз виділив на розвиток українства кримського курортного міста Ялти 500 (п'ятсот) американських доларів.
Дозвольте щиро Вам подякувати за те, що з доброї волі Ви стали меценатами Ялтинського Музею Лесі Українки та паростків української освіти в нашому місті. Сподіваємось, що своїми зусиллями на безмежній ниві праці ми не розчаруємо Вас.
Після отримання грошей з Києва ми відразу повідомимо Вам про їхнє використання.
Зі свого боку сердечно вітаємо Вас з Новим роком та зимовими святами. Христос народився!
Бажаємо Вам процвітання, зростання Ваших рядів та утвердження нашої незалежної України серед держав світу, задля чого не шкодують сил справжні патріоти.
Користуючись нагодою, ласкаво запрошуємо Вас в гості на сонячний берег Криму. Буду рада бачити Вас у своїй скромній домівці.

Зі щирою повагою і молитвою за Ваше благополуччя,

Завідувач Музею Лесі Українки

Олексій Коновал

3 ДІЯЛЬНОСТІ ФУНДАЦІЇ ІМ. І. БАГРЯНОГО

У травні 1975 року, на сьомому з'їзді УРДП, що відбувся в Торонто, на пропозицію Миколи Шаблія -- делегата осередку УРДП в Чикаго, створено Фондацію ім. Івана Багряного. Фондація оформлено 1976 року як неприбуткову корпорацію (в стейті Пенсільванія) для поширення знання та інформації про Україну -- її історію, культуру шляхом друкування газет, журналів і книжок.

За пройдений час Фондацію очолювали: Галина Воскобійник (1975-1982), Анатолій Лисий (1982-2000), а з квітня 2000 року, -- Олександр Скуп. Деякий час у Канаді діяла філія Фондації, яку очолював Федір Подопригора, але після його смерті діяльність її занепадала, тож у 1993 р. всі гроші передано до Фондації в США, а її діяльність у Канаді припинено.

Тепер в управі Фондації є такі особи: Олександр Скуп -- голова, Федір Гайовий, Віра Боднарчук, Галина й Олексій Воскобійники, Олексій Коновал і Микола Співак.

На протязі десяти років газета "Українські Вісті" була частиною Фондації, яка на її утримання витрачала зі своєї каси тисячі доларів. За 27 років свого існування,

Фондація видала або допомогла видати понад сто різних вартісних книг у діаспори та в Україні. За одинадцять років Незалежності України, Фондація надала тисячі доларів на видання різних газет, журналів, книжок, на інші цілі та потреби тощо.

У 2002 році з каси Фондації виділено фінансову допомогу на видання книги О. Донця п. н. "Спроба бунту", для української світової спільноти учителів, журналістів "Літературна Україна", "Українська Газета" та "Дзвін Севастополя", а також на потреби "Просвіти", на конкурс української мови учням України, Спільні Письменників "України", видавництва, що приготує календарі для шкіл України з портретами українських князів, гетьманів, політиків, письменників із короткими даними про них, для сиріт "Сузір'я в Чернігові, Музею Лесі Українки та українській школі в Ялті, на багато інших потреб у різних містах України тощо.

Фондація дала гроші на розповсюдження виданої журналом "Бористен" в Дніпропетровську книги "Українізація чи продов-

60 МЛН. ДОЛ. НА БОРІТЬБУ З ЕПІДЕМІЯМИ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, Світовий Банк вирішив надати Україні кредит у розмірі 60 млн. доларів для боротьби з епідеміями туберкульозу і СНІДу. Про це повідомив виконуючий обов'язки голови представництва СБ в Україні Олександр Каліберда. За його словами, кошти, надані банком, будуть спрямовані на підтримку реалізації "Національної програми боротьби з туберкульозом на 2002-2005 роки" і "Національної програми профілактики захворюваності на СНІД на 2001-2003 ро-

ки". За офіційною статистикою, в Україні на початку 2002 року налічувалося близько 45 тис. ВІЛ-інфікованих. Водночас, за оцінками програми ООН UNAIDS, тепер в Україні є 240 тис. ВІЛ-інфікованих (близько 1% дорослого населення). З 1997 року ситуація з захворюванням на туберкульозу в Україні класифікується як епідеміологічна.

Кредит Світового Банку наданий на 20 років під 4%.

ВІННИЧАНИ НАЛАГОДЖУЮТЬ ПРОБЛЕМИ ТЕПЛА

Вінниця. -- Як повідомили ЗМІ, міська влада Вінниці вдається до нетрадиційних заходів. Вже вдруге за цей опалювальний сезон відключають гарячу воду, щоб зекономити газ і забезпечити теплою лікарні, школи, дитячі садки і до-

мівки вінничан. Посадник міста О. Домбровський сподівається, що відмова від гарячої води не тільки збереже тепло в оселях, а й не допустить до розмерзання водогонів у котельнях, що сталося у Харкові.

мівки вінничан.

Посадник міста О. Домбровський сподівається, що відмова від гарячої води не тільки збереже тепло в оселях, а й не допустить до розмерзання водогонів у котельнях, що сталося у Харкові.

мівки вінничан.

Нова адреса Фондації ім. І. Багряного така:

Bahriany Foundation
811 S. Roosevelt Ave.
Arlington Heights, IL 60005.

У Фондації можна придбати всі її дотеперішні книжкові публікації.

ЗНЕСТРУМЛЕННЯ У ЛЬВІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Львів. -- Як повідомили ЗМІ, у ніч на 3-тє січня, у Львівській області внаслідок несприятливих погодних умов -- поривів вітру, що досягали 17 метрів за секунду, через спрацювання автоматичних

систем захисту електромереж, відбулося знеструмлення 41 населеного пункту.

Над відновленням електроенергії працюють аварійні бригади.

ЮГОСЛАВСЬКІ УКРАЇНЦІ ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ ПОЛЯГЛИХ ЗЕМЛЯКІВ

Вже втретє українська громада Югославії згадала і віддала честь поляглим бійцям III Українського фронту, які 1944 року, під час прориву Сремського фронту і операції визволення центральної Європи та Югославії полягли на берегах Дунаю, біля міста Сомбор у Сучасній прикордонній смузі між Югославією та Хорватією.

Кожного року, вже стало традицією, українці Югославії, об'єднані у Товариство "Просвіта", організовують поїздки автобусами до підніжжя пам'ятника та поїменних могил і приносять вінки та квіти. Обраховують, що під час битви загинуло біля 6 тисяч бійців. У III Українському фронті 70 відсотків бійців були українці.

Цього року вклонитися загинулим прибуло понад сто осіб, українців і не тільки українців з різних осередків: Сремської Мітровиці, Інджії, Нового Саду та Кули, -- міст, де активно діє українська громада.

Вінки поклала і офіційна делегація Посольства України в СРЮ, надзвичайний та уповноважений посол Анатолій Шостака та військовий аташе Юрій Коваль. Присутніми були також і друзі українців з сербсько-українських

товариств з міст Новий Сад та Сомбор.

До дунайських хвиль поклали також вінки скорботи, щоб символічно понести вістку до України, до домівок, які вже майже шістьдесят років сумують за ними. -- "Хай же кожна особа, присутня сьогодні на цвинтарі, запам'ятає хоч одне ім'я, хай же це ім'я буде присутнє у молитвах, спрямованих до Царства Небесного", сказав у промові о. Стефан Пітка з Сремської Мітровиці після панахиди, яку правила ще й отці Петро Дутка з Інджії та о. Віталій Лотоцький з міста Кула.

Делегацію Посольства України та представників громадських об'єднань офіційно прийняла заступниця посадника міста Сомбор. Місто є побратимом Черкаса в Україні. Під час зустрічі, крім ознайомчої частини, говорилося про можливості активізації співпраці, яка останнім часом не набула бажаного розвитку. Запропоновано, щоб на початку наступного року, під час проведення святкування міста Сомбор, після декілька років занепаду, відновити значні потенції господарської та культурної співпраці.

Товариство "Просвіта"

УКРАЇНСЬКІ ІСТОРИКИ НАПИСАЛИ "ІСТОРІЮ ПОЛЬЩІ"

Київ. -- Посольство Польщі в Україні презентувало книжку "Історія Польщі. Від найдавніших часів до наших днів". Книжку створено зусиллями львівських істориків Леоніда Зашкільняка та Миколи Крикуна під редакцією доктора історичних наук Ярослава Грицака.

Це перша спроба написання польської історії вітчизняними науковцями українською мовою, на чому наголосив посол Польщі в Україні Марек Зюлковскі: "Це є перша в історії України спроба представити синтез історії Поль-

щі від найдавніших часів до 2001 року. Книга вийшла друком стараннями Львівського Національного Університету"

Особлива увага приділялась висвітленню українсько-польських стосунків. На думку Л. Зашкільняка, у цьому виданні спільні моменти української та польської історії вдалося представити максимально толерантно. "Ми не мали на увазі політичних цілей, ми хотіли подати історію об'єктивно, наскільки це можливо" -- сказав Л. Зашкільняк.

"УКРАЇНСЬКІ ВЕЧОРНИЦІ" В МОСКВІ

Москва (Ю. Кононенко). -- У Культурному Центрі України в Москві відбувся молодіжний вечір студентів -- громадян України, які навчаються у вищих освітніх закладах Москви.

З учасниками вечора зустрілись президент Національної Академії Наук України Борис Патон, посол України в Російській Федерації Микола Білоблоский, ректор Московського Фізично-Технічного Інституту М. Кудрявцев, проректор Московського Державного Університету ім. М. Ломоносова О. Сидорович, проректор

Московського Державного Лінгвістичного Університету Юрій Сухарев, заступник директора департаменту країн СНД (зовсім як за СРСР! -- Ред.) МЗС Росії Віктор Сорокін.

На зустрічі йшла мова про підсумки Року України в Росії, співробітництво академії наук двох держав, взаємні контакти у справі підготовки науково-педагогічних кадрів.

У святковому концерті, що відбувся після зустрічі, взяли участь українські та російські артисти.

ОЛЕГ ДУБИНА -- РАДНИК ПРЕЗИДЕНТА КУЧМИ

Київ ("Правда") -- Колишнього першого віцепрем'єра України Олега Дубину призначено радником Президента Леоніда Кучми. Указ про це глава держави підписав 27 грудня.

43-річний Дубина з травня 2001 року до 26 листопада 2002 року обіймав посаду першого віцепрем'єра в уряді Анатолія Кінаха. Дубина займався питаннями діяльності ПЕК.

**ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ТА ЧИТАЙТЕ
"НАРОДНУ ВОЛЮ"**

ГУМОР

ОПРАВДАНА ЛЕКЦІЯ

Малий Петрусь приходить до кіна на полудневу виставу.
-- Чи учень не повинен тепер припадково бути в школі на лекції?
-- питає Петруся касирка, дивлячись на нього з-під ока.
-- Усе в порядку, прошу пані,
-- каже Петрусь. Я маю оправдання. Моя сестра народила дитину, тому я не міг піти до школи.

**Фондація
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ**

**ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!**

**UFU Foundation, Inc.
P.O. Box 1028
New York, N.Y. 10276**

**Union
Funeral Home
LYTWYN&LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS**

**AIR CONDITIONED
FACILITIES**

**Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey**

ОБСЛУГА ШИРА І ЧЕСНА
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавид-Бруку і перенесенням тілних останків з різних країн світу.

**1600 STUYVESANT AVE.
UNION, NJ 07083
TEL.: (908) 964-4222**

Василь Зігалов (Радіо Свобода)

65 РОКІВ ТОМУ, НА СВЯТИЙ ВЕЧІР, НАРОДИВСЯ ВАСИЛЬ СТУС.

Кришталевої чистоти поет України, частина її совісті та незламного духу, народився 65 роки тому на Свят-Вечір. Світ дізнався про Стуса у часи тоталітаризму і не лише завдяки його перекладам німецького поета Райнера Марії Рільке, але й під час обговорення у 1985 році кандидатур на Нобелівську Премію в галузі літератури, якої поета позбавила смерть у Пермському таборі. Хоча й пішов Василь Стус від нас у вічність із мученицького радянського табору 19 років тому, але голос його лунає все сильніше й сильніше. Правда, не всім ще дано в народі його почути, бо Василеві слова – не ревокових децибел і не гуркіт гармат та ракет, а поклики незамутненої душі українського апостола, борця із злом.

У час боротьби за звільнення Василя Стуса з радянського табору, російський академік, правозахисник Андрій Сахаров назвав українського поета совістю світу. Навіть існує версія про те, що Стус загинув тому, що Горбачову на початку його пропагандистської акції з так званої «перевбудови» в СРСР аж ніяк не потрібен був Нобелівський лауреат у таборі.

Якщо буде страшний суд Божий, то одним з головних свідків від українців, мабуть, таки виступить Василь Стус, бо він висловив “молитви й сподівання” душі людської, яка не шукала компромісу між Божим абсолютним і спокусами земного князя, а йшла й кликала сміливо через палахкотіння неправд і безвір'я до просвітління людського духу.

Якщо вірити у переселення душ, то можна думати, що Василь Стус став втіленням тих незбагнених для терпіння мук, які увібрала в себе східньо-подільська

українська земля на протязі століть. Село, у якому він народився, має свою довгу історію і мітологізовану передісторію. Нинішня Рахнівка, що припинила під Казенним лісом біля Уманського шляху, зазнала незчислених бід за ХХ століття. Предки рахнівчан декілька разів переносили своє поселення після жаклих татарських спустошень. Тут проводили свої марші Гітлер і Муссоліні. Ця земля перенасичена людськими муками і кров'ю, тому не дивно, що саме тут народився Богом даний поет, який сказав кристально чистим голосом світові:

Ярій, душе! Ярій, а не ридай,
У білій служі серце України.
А ти шукай – червону тінь калини,
На чорних водах – тінь її шукай.
Бо горстка нас. Малесенька шопта
Лише для молитов і сподівання.
Застерігає доля нас зарання,
Що калинова кров така густа.
Така крута, як кров у наших жилах.
У білій служі білих голосінь
Це гроно болі, що впаде в глибинь,
На нас своїм безсмертям окопилося.

Так, Василь Стус – це гроно болі, що ще падає в глибні душі людських, але ще не вразило поки що народ його пречистим Божим гнівом. Не вразило, не раз розп'ятий люд, на творче яриння. Бо може й пізно вже, у передсудний час, а може, вже й гряде Стусом пророкована “неосажна осонцена дни-на”

Наш сучасник сказав, що в Україні нині все розвивається “не за Стусом”. Бо ж іще стоять “мури тюрми” у душах нинішніх поколінь, і дуже поволі росте шопта народна, яка руйнує їх і що має принести грона саме “творчого гніву” на землю, долею якої був зболений безсмертний поет.

Олег Боровський (“УМ”)

ВАТИКАН ПРОДАЄ НОЇВ КОВЧЕГ І АВРААМА

Починаючи з 1 січня 2002 року, банкноти та монети євро увійшли в обіг не лише в 12 країнах єврозони, але також у Ватикані. Апостольська Столиця використовує паперові гроші, які є спільними для всієї єврозони, але при цьому отримала право друкувати певну кількість власних монет. Цих монет із зображенням Івана Павла II на зворотному боці годі шукати в обігу, бо вони стали предметом полювання нумізматів, а їх ринкова ціна у десятки чи навіть сотні разів перевищує номінальну.

Тепер колекціонери завмерли в очікуванні на ще більшу несподіванку. Ватикан повідомив про випуск 16 гривень першої серії з 2800 золотих монет спеціально для колекціонерів. Монети будуть двох номіналів: 20 і 50 євро.

Перші продаватимуться за ціною 152 євро, а другі -- по 380

євро. Можна не сумніватися, що вони розійдуться миттєво, а їхня ринкова ціна надалі зросте в десятки разів. На зворотному боці однієї серії монет буде зображення ковчега Ноя, другої -- Авраам, який складає Богу жертву за свого сина Ісаака.

Представники ватиканського Бюро Філателістів та Нумізматів Амалія Д'Алашіо повідомила журналістів, що водночас із золотими монетами випустять також срібну монету номіналом 10 євро з викарбуванням на ній написом латинською мовою: “Немає миру без справедливості і немає справедливості без прощення”. Вона не назвала інших подробиць про нову ватиканську серію, але італійська інформаційна агенція АНСА стверджує, що золота монета номіналом 20 євро матиме вагу 6 грамів (0,21 унції), а номіналом 50 євро -- 16 грамів (0,52 унції).

Михайло Мазурін (“День”)

ФІЛОЛОГИ У ПОГОНАХ

4 грудня в Києві відбулося нагородження переможців першого етапу Міжнародного Конкурсу з Української Мови ім. Петра Яцика. Церемонія нагородження відбулася у рамках урочистих зборів особистого складу Української Військово-Медицинської Академії, присвячених 11-й річниці Збройних Сил України (6 грудня. – Ред.).

Нинішній конкурс – третій за рахунком. Виконавчий директор Ліги Українських Мовознавців письменник Михайло Слабошпицький розповів, що ідея його проведення спала на думку Петрові Яцику (найвідомішому мовознавці, який жив в українській діаспорі) під час візитів до України. Він бачив, що українська мова у нашій країні не займає того місця, яке варто б займати державній мові, і вирішив, що для того, щоб підняти її статус, її вивчення потрібно заохочувати.

Нагадаємо, що конкурс -- не єдиний, що залишив на пам'ять про себе Петро Яцик: він заснував українські студії у кількох престижних університетах світу -- наприклад, у Гарвардському і То-

ронському; фінансував проєкт видання «Історії України-Руси» Михайла Грушевського англійською мовою (вартістю близько 15 мільйонів канадських доларів) та інші проєкти.

Згідно з рішенням організаційного комітету з проведення конкурсу серед особистого складу Української Військово-Медицинської Академії «Українська мова у професійній діяльності військових фахівців», дипломами і цінними подарунками нагороджували не тільки слухачів, але й педагогів цього освітнього закладу. І хоча ще тільки один із проміжних етапів конкурсу, сам факт його проведення в середовищі військових (при чому вже вдруге) -- подія значуща. Адже хто як не військові насамперед асоціюються з таким поняттям, як патріотизм (нехай трохи затертим, але необхідним)? А що як не рідна мова є основною складовою патріотизму? І з цього погляду внесок, зроблений Петром Яциком у майбутнє України, вже почав приносити дивіденди.

Юрій Кузьма

“УКРАЇНСЬКИЙ ДАР ЖИТТЯ” РОЗПОЧАВ ВИШКІЛЬНУ ПРОГРАМУ

Організація “Український дар життя” (УДЖ) розпочала програму вишколу лікарів-кардіологів з України. Ціллю цієї програми є удосконалення медичної кардіології в Україні. Першим учасником цього вишколу є д-р Любомир Соловей, який відбуває його у відділенні інтенсивної кардіологічної опіки передової дитячої лікарні у США (The Children's Hospital of Philadelphia) під наглядом д-ра Гіла Верновського -- медичного директора шпиталю.

Д-р Л. Соловей з відзначенням закінчив у 1994 році Медичну Академію в Івано-Франківську та відбув свою резидентуру в ділянці анестезіології та інтенсивної опіки у Львівському Кардіологічному Центрі, де він і тепер практикує. Нещодавно д-р Л. Соловей промовляв до членів пенсільванського відділу Українського Лікарського Товариства і підкреслив важливість і позитивні наслідки програми УДЖ.

“В Україні не зустрічаємо такої кількості і різноманітності складних випадків, що їх я мав нагоду спостерігати за таким короткий час в Америці. Навіть якщо Україна починає технологічно авансувати завдяки таким організаціям, як УДЖ, що постачають дуже потрібне капітальне устаткування, вона все ще позаду щодо досвіду”, -- говорив д-р Соловей. Він докладно розказав про те, як можливість бути спостерігачем в американському шпиталі, дала йому нагоду приглядатися високому рівневі компетентності та скоординованої співпраці хірургів і їхніх асистентів.

Д-р Соловей розказав своїм колегам про деяких пацієнтів, за прогресом яких він мав нагоду слідкувати від самого початку, і сказав, що він тепер може передбачати напрямок процедур у складних випадках. Він висловив

На зустрічі з д-ром Любомиром Соловесем. Зліва: д-р Василь В. Салаяк, Юрій Кузьма, д-р Любомир Соловей, Оксана Г. Балтарович і Теодор Курман.

бажання поділитися цим досвідом зі своїми колегами в Україні. На закінчення він пояснив, що викристе новонабуті знання в Україні під час операцій, які уможливило програма медичної кардіології опіки УДЖ. Він сказав при цьому, що в Україні недостатні фонди для опіки над здоров'ям. УДЖ значно побільшив число операцій дітей, які тепер можна робити у Львівському Кардіологічному Центрі та уможливив усім членам хірургічних і постопераційних працівників удосконалити їхні вміння.

УДЖ координує старання окремих осіб і організацій спонзорувати операцію даної дитини шляхом закуплення необхідних речей, коштів яких виносять приблизно тисячу доларів. Доробіти отримують листи і знімки від кандидатів на операцію серця і їхніх

родин, і цим способом нав'язують зв'язок з даною дитиною.

Д-р Василь Салаяк -- голова місцевого відділу Українського Лікарського Товариства представив Юрія Кузьму -- голову УДЖ, який від себе і від Опікунчої Ради висловив подяку всім, хто спомагає очолювану ним програму, а відтак представив директора вишкільної програми УДЖ Теодора Курмана, який у свою чергу подякував о. прот. Франкові Істочинові -- настоятелю Свято-Володимирської катедри УПЦ, голові парафіяльної управи Едвардові Зетіку та взагалі цілій парафії за прихильне ставлення до д-ра Соловея та забезпечення його помешканням під час перебування у США.

Двомісячний вишкіл д-ра Соловея скоро скінчиться і він повернеться в Україну до своєї дружини, 12-річного сина та до своєї

праці. Відповідаючи на запитання присутніх, Юрій Кузьма сказав: “Якщо б чекати на те, коли шпиталі в Україні зможуть самостійно оперувати всіх дітей, які цього потребують, то пройшли б цілі покоління. Надіємось на те, що д-р Соловей стане учителем своїх колег, а вони у свою чергу ділитимуться своїм знанням з іншими лікарями”

Кожному з присутніх на зустрічі подаровано відео про історію і завдання УДЖ, під назвою “Подорож до вилікування серця дитини”. Для бажаючих одержати більше інформації про УДЖ або для складання пожертв на підтримку цієї організації, Юрій Кузьма подав таку адресу:

Ukrainian Gift of Life
233 Rock Road
Glen Rock, NJ 07452

Лариса Лідньова (“УМ”)

ГІРШЕ, НІЖ Є, НЕ БУДЕ?

Чому молитва українською мовою не є “благодатною” на українській землі?

Хроніка грудневих подій у Житомирі навколо Хресто-Воздвиженської церкви, де все ще знаходиться природничий відділ краєзнавчого музею, набула характеру відвертого протистояння між православними конфесіями Московського та Київського Патріархатів. Однієї неділі Службу Божу коло цього храму священник УПЦ КП правив навіть під наглядом правоохоронців. Останні були тут не за велінням серця -- їхня місія полягала в тому, щоб не допустити безчинств, які мали місце на попередній Службі Божій. Бешкет вчинила група парафіян Московського Патріархату. Благочестиві слова молитви потонули в грубій лайці, священника УПЦ КП від рукоприкладства захистило жіноцтво.

Брат встав проти брата. Все це чомусь нагадувало поділ спадщини ще при живому батькові... Своім баченням причин конфлікту я попросила поділитися єпископа Житомирського і Овруцького (УПЦ КП) Ізяслава.

-- Незважаючи на указ Президента про передачу культових споруд колишнім власникам, Хресто-Воздвиженську церкву, як її називають, все ще використовують не за призначенням, тож церковній громаді, яка вже понад десять років має статус юридичної особи, доводиться задовольнятися молитвами коло храму. Чи звучатиме там, врешті, слово Боже українською мовою, залежить від влади. Допокі вона не визначиться, пристрасі спалахуватимуть знову і знову.

У цьому конфлікті правдиво відзеркалилося становище Української Церкви Київського Патріархату в державі в цілому. Рокками на високому державному рівні обговорюється проблема створення єдиної помісної церкви, а тим часом церква чужоземної держави все глибше пускає коріння в українську землю.

У Незалежній Україні всі культові споруди передано церкві Московського Патріархату. Так було і на Житомирщині. Люди півроку молилися під Михайлівською церквою, яка тоді правила за лаль-

ковий театр, щоб її повернули українській громаді. Наразі Михайлівська церква -- єдина, що належить шістьом житомирським громадам УПЦ КП. Решта шість храмів відійшла до Московського Патріархату. Тобто до тієї церкви, парафіяни якої зомбовані чужою ідеологією, кричали коло Хресто-Воздвиженського храму: “Забийтеся з нашої канонічної московської землі. Перестаньте молитися неблагодатною українською мовою!”

Хресний похід, що закінчився рукоприкладством, очолював вісім священників російської церкви, тим самим порушивши меморандум про мирне співіснування наших конфесій.

Підліває олії в огонь особистий приклад державних мужів. Так батьки Володимира Литвина -- голови Верховної Ради, мешкають у Новгород-Волинському районі. Вони просили сина посприяти відновленню церкви у рідному селі.

Відновили російську. А коли ми за бажанням людей спробували зареєструвати українську громаду, нам відмовили. І якщо ми відкриваємо церкву в цьому районі, чиниться протидія з посиланням на Київ.

-- Владико, ви не боїтеся, що така відвертість ускладнить особисто ваше становище і стануть вище Української Церкви Київського Патріархату в області?

-- Гірше, ніж є, не буде. Нам “відрізали” світло, відключили телефон. Не виділили ні копійки на відновлення Михайлівської церкви, хоч ця споруда, як і Преображенський катедральний собор, є пам'яткою історії. Проте, як аргументували свою відмову представники влади, менше значимою. Тому за бюджетні кошти ремонтували тільки собор.

Вже котрий рік просимо повернути архиєрейське подвір'я, де тепер розташувався військовий штаб. У церкві, що знаходиться на цій території, свого часу старостою був Борис Тен. Тут молився Бог у Шевченко.

Так і не вдалося відновити

духовної семінарії. Натомість нам запропонували приміщення дитячого садка, де немає елементарних умов -- опалення, каналізації.

А з боку Церкви Московського Патріархату -- протидія вже давно вийшла за рамки словесного бруду. Кілька років тому в Ємільчиному вдалися до рукоприкладства стосовно мене. На священнику, який супроводжував мене, порвали ясу. І все задля того, щоб зірвати зустріч з парафіянами. Коли приїжджав до нашої області Патріарх Київський, то монахи Горнодницького монастиря захопили нашу церкву в Новгороді-Волинському і тримали її в облозі до вечора. Протистояння припинив тодішній “губернатор” Антон Малиновський.

Тобто при добрій волі влади міжконфесійні проблеми вирішувалися. Отож Справедливо було б сподіватися на миротворчу місію Володимира Литвина та державницький підхід до створення Української Помісної Церкви. Хоча, очевидно, він має за приклад Президента, який на своїй малій Батьківщині заклав церкву Параскеви, теж російську...

-- Однак є інша точка зору на причини міжконфесійного протистояння: сенс її у релігійних протиріччях. Зокрема, наводять аргументи про неканонічність Української Церкви Київського Патріархату, відсутність благодаті.

-- Влада не оперує поняттями “благодать” і “не благодать”. Ми маємо статус юридичної особи, як і Російська Церква в Україні. Перед законом ми всі рівні.

Однак, якщо вдатися до релігійних канонів, то 34-те правило Апостолів гласить: кожен народ повинен мати свою церкву, а в ній першого ієрарха.

Український Народ має свою церкву і свого першого ієрарха в Києві, тоді як УПЦ МП має свого ієрарха за кордоном. За правилами четвертого Вселенського Собору, який визначив основні канони життя церкви, з поділом держави діляться і кордони церкви. З мовчазної згоди керівництва України російська церква цього не зробила

-- для того, щоб мати ідеологічний вплив на несвідомих українців. Наразі багато ідеологій розробляється за межами України і запроваджується у нас через московських ієрархів.

-- Раз ми вже заговорили про політику...

-- Вибачте, але я не хотів говорити про політику, та змушує ситуація. Займаюся церковними справами, а не політикою...

-- Добре, що ви акцентували на цьому увагу, бо ще один закид, який роблять Українській Церкві, ніби вона обслуговує певні політичні сфери.

У Житомирі, принаймні, таких прикладів не було навіть під час виборів. Наша Церква займається спасінням душ людських. Інша справа, коли нам білими нитками пришивають ярлик неблагодатної, бо ми молимося рідною мовою, якої мати навчила. Вона не може бути “неблагодатною”

-- Владико, як ви гадаєте, чому більшості українців байдуже, до якої церкви ходити?

-- У багатьох набожність лише зовнішня. Літні люди моляться там, де звикли, і так, як звикли, тобто старослов'янською, а Російська Церква робить все, щоб не випустити їх зі свого лона, послуговуючись при цьому далеко не Божими методами та сіючи ворожість між братами-українцями. Хоча Біблія вчить, що в християн немає ворогів. Вони моляться за них, поки Бог не перемінить їх на друзів.

-- Представники ЗМІ декілька місяців тому на пресконференції з вищим духовенством УПЦ МП були свідками категоричного несприйняття і навіть відвертої зневаги до краєзнавчого музею. Заслужило його доля?

-- Наш музей унікальний. Кращий з бачив тільки у Києві. Було багато пропозицій, як зберегти цей заклад культури для нащадків, однак з певних причин вони не задовольняли влади. Комусь, очевидно, вигідно прикриватися відсутністю коштів на облаштування музею у новому приміщенні

Дарія Кузик

МУЧЕНИЦТВО ПАТРІЯРХА ЙОСИФА ТА ЙОГО ДІЯЛЬНІСТЬ ПІСЛЯ ЗВІЛЬНЕННЯ

Патріарх Йосиф Сліпий

Страдницький шлях Блажнішого почався нічним арештом із 11 на 12 квітня 1945 року, а далі слідували жакливі тортури в тюрмі при вулиці Лонцького, знаної із московської масакри українських політичних в'язнів у 1941 році.

Важливі інформації про ті ма-кабричні московські злочини знаходимо в книзі "Західноукраїнська трагедія 1941". Книгу видало Наукове Товариство ім Т. Шевченка у Львові. Її авторами є Олег Романів та Інна Федущак.

Зі Львова Блаженнішого забрали до київської тюрми при вул. Короленка, в якій тортурами старалися змусити його відкритися від Української Греко-Католицької Церкви та від Апостольської Столиці. Опісля слідували довгі роки перебування у жакливіх умовах в різних концентраційних таборах, якими була багата Російська імперія -- СРСР. Однак, навіть у тих незвичайно тяжких часах, Блаженніший знаходив способи, щоб потаємно відправляти Служби Божі за нашу переслідувану Церкву та сотні тисяч запероторених наших земляків. Навіть час від часу передавав послання, щоби піддержати їх у важких хвилинах страждання.

У 1958 році обрано Папу Івана ХХІІІ. Так склалося, що у жовтні 1962 року Папа був посередником між Кремлем і Вашингтоном під час наявної Кубинської кризи. Тодішній кремлівський вождь Н. Хрущов був вдячний Папі за це посередництво між ним і Президентом США Дж. Кеннеді. Папа вислав американського журналіста Казенса з місією до Хрущова в справі звільнення Митрополита Йосифа (Д-р Василь Ленчик *Визначні постаті Української Церкви Митрополит Андрій Шептицький і Патріарх Йосиф Сліпий*).

Відкриття ІІ Вселенського Собору відбулося 11 жовтня 1962 року. Владики української діаспори звернулися до Папи з проханням, щоби "Папа вислав запрошення на Собор Митрополитові Йосифові Сліпому на адресу його офіційної резиденції -- собору Св. Юра у Львові (стр. 384). Висланий Папою Норман Казенс мав із Хрущовим тригодинну розмову про справу звільнення Блаженнішого, що сталося 14 грудня 1962 року. Проте, щойно "в суботу, 16 січня 1963 року, Блаженнішого привели до головної квартири мордовського концентраційного табору і сказали коротко, що він помилуваний, щоби зробити послугу Папі Іванові ХХІІІ". У неділю, 27 січня, принесли Блаженнішому "вбрання, але залишили його в'язничний одяг, який Кир Йосиф уважно сховав і привіз до Риму, де він зберігається в музеї" (стр. 385).

дечо. Згодом Блаженніший згадував: "Він зовсім як батько. Він взяв мене в обійми і плакав"

Для Блаженнішого звільнення з російської каторги було причиною не тільки до радості, але й до сліз та журби за долю нашої жорстоко переслідуваної Церкви в Україні.

У недовгому часі, 3 червня 1963 року, відійшов у Господню вічність прихильний Українській Греко-Католицькій Церкві Папа Іван ХХІІІ, а Його наступником став Папа Павло VI.

Наближався час другої сесії Ватиканського Собору. "З прибуттям Блаженнішого Києво-Галицького Архiepіскопа і Митрополита Кир Йосифа Сліпого... становили Української Церкви та єпископату основу змінилося. У часі трьох наступних сесій Вселенського Собору, 1963-1964-1965 років, наші владики щотижня збиралися на засідання, якими проводив тепер Блаженніший Кир Йосиф... секретарем був Кир Ніл Саварин" ("Благовісник", Рим, 1985, ст. 18). Згідно з традиціями Східних Церков, ці засідання владики уважали Архiepіскопськими Синодами І-ІІ-ІІІ УГКЦеркви. Під час Першого Синоду 1963 року, відбулося дев'ять нарад: 28 вересня, 4, 10, 17, 24 жовтня, 7, 15, 21 і 28 листопада. Під час засідання 10 жовтня, Блаженніший прочитав текст своєї запланованої промови на Вселенському Соборі, в кінці якої прохав, щоб Собор підніс Києво-Галицьке Архiepіскопство до патріаршої гідності. Як записано в протоколі, "Всі присутні ієрархи погодилися, щоб цей текст Первоієрарха був прочитаний в імені всього Українського Єпископату" ("Благовісник", Рим, 1985, ст. 19).

Коли 11 жовтня 1963 р., Архiepіскоп Йосиф Сліпий прийшов на Собор, всі учасники Собору піднесли і спонтанними оплесками вітали Страдника Христа ради, який протягом 18 років терпів жакливі тортури і постійні знущання московських катів за вірність Церкві й Україні. Бурхливими оплесками учасники Собору схвалили також промову Блаженнішого і справедливе прохання, щоби постійно переслідувану УГКЦеркву піднести до гідності Патріархату.

Однак, у висліді протестів запрошених на Вселенський Собор московських спостерігачів, під впливом яких започатковано т. зв. ватиканську "остполітік", справа Патріархату УГКЦеркви ще й досі натрапляє на постійні труднощі. Невдовзі відреклася від Патріархату і навіть борювалася цю важливу справу велика більшість наших владик. Ситуацію влучно з'ясувала в 1984 році поетеса Зоя Корут: Його -- нема!...

Він відійшов у вічність, Як смертні всі відходять.

І трагічність Не тільки в тім, що відійшов.

А в тім, що доки жив, -- Його горінням -- мало хто горів, Стремління Його -- не поділяли ті, Які були повинні з Ним іти!

Дуже прикрим для Блаженнішого були труднощі, пов'язані зі справою Патріархату, в якому були б об'єднані всі гілки нашої Церкви, розкинені по різних державах нашої планети.

У тому часі Блаженніший почав розбудовувати Український Центр в Римі. Незабаром покладено фундаменти під будинок Українського Католицького Університету, а згодом почалася будова Собору Св. Софії.

У 1968 році Блаженніший виїхав у першу зі своїх важливих глобальних подорожей, відвідуючи свою паству в Канаді й Америці, де також відвідав у Баварії Бруку Митрополита Української Православної Церкви Івана Теодоровича та Архiepіскопа Мстислава -- мабутьного Патріарха.

Після тріумфальної подорожі по різних осередках Північно-американського континенту, Блаженніший відлетів на Євхаристійний Конгрес до Боготи в Колумбії, а опісля відвідав своїх вірних у Венесуелі, Бразилії, Аргентині та Парагваї. При цій нагоді посвятив Собор Св. Покрови в Буенос-Айресі в Аргентині та церкву в парагвайській місцевості Кармен. Всюди ентузіастично вітали Блаженнішого не тільки українці, але й чужинці. Ця важлива, але й нелегка подорож тривала від 14 червня до половини вересня 1968 року, тобто приблизно три місяці.

У 1969 році відбулось урочисте посвячення Собору Св. Софії та Українського Католицького Університету ім. Св. Климента Папи в Римі. Присутніми були тисячі маси українських паломників з різних країн світу та світські і церковні достойники, включно з Папою.

У тому часі відбувся також ІV Архiepіскопський Синод, у якому взяло участь 17 Владик, в тому й Владика Василь Гопко з Пряшева. "Чинники Римського Престолу мали до цього Синоду застереження бо, мовляв, скликано його поза українською територією з єпископів майже виключно з-поза України" ("Благовісник", 1985, стр. 22). Чи ж ті чинники Римського Престолу не знали, що всі єпископи в Україні загинули мученицькою смертю за вірність Апостольській Столиці? Чи не знали вони, що територію України загарбали москалі? Чому вони всякими методами стараються тепер паралізувати розвиток УГКЦеркви? (Продовження буде)

Роксалина Зорівчак

РУБРИКА МОВИ

Дев'яносто третій текст

Мова -- це конкретно-історична реальність, цільне духовно-творче надбання народу, його найавторитетніший патент на благородство.

Б. Харчук

ЗНОВУ ПРО ПАРОНІМИ

Так називають слова, що звучать подібно, але мають зовсім або частково відмінне значення. З паронімами часто буває дуже складно, оскільки неправильний ужиток їх може мати своїм сумним наслідком повне незрозуміння тексту. Дуже часто паронімами є іноземні слова. Ось деякі приклади:

БОЙЛЕР -- (пристрій для нагрівання води паром, яка проходить по змійовиках і трубах, умовтованих усередині водних резервуарів) **БРОЙЛЕР** (м'ясне курча у віці 60 -- 70 дб) Пор. *Бойлери* застосовують переважно на теплоелектроцентралях (з усного мовлення). *Бройлери* широко використовуються у харчуванні (з радіоповідомлення).

ВИБОРНИЙ (який обирається голосуванням на певну посаду або для виконання певних обов'язків; якого замішують шляхом виборів, а не призначають) **ВИБОРЧИЙ** (який стосується проведення виборів та різних заходів, пов'язаних з ними) Пор.. Більше як десять громад з ближчої і дальшої околиці прислали до Тухлі своїх *виборних* на громадську раду (І. Франко). Ще й на вибори ходила дивитись, аж у самий *виборчий* двір залізла (Леся Українка).

ВИГОЛОШУВАТИ (прилюдно виступати з промовою, доповіддю, вимовляти якісь слова, фрази) **ОГОЛОШУВАТИ** (публічно заявляти про щось, офіційно заявляти про початок чогось тощо) **ПРОГОЛОШУВАТИ** (1/ декларувати, оприлюднювати; 2/ те саме, що **ВИГОЛОШУВАТИ**). Пор.: Скільки разів я красно *виголошував* ці думки на зібраннях! (М. Коцюбинський). Хто має гарячу віру в собі, Нехай не ховає, нехай *оголосить* -- Та віра, як прапор, відвагу приносить В незвірений розум, у душі слабій" (Дніпрова Чайка). Згарячу думав Сагайдачний *проголосити* похід на Каффу (З. Тугуб).

ГАЗ (речовина, здатна поширюватися в усьому доступному для неї просторі) **ГАС** (горюча речовина, продукт перегонки нафти). Прим.. На далеких підземних галереях раптом пронеслося страшне, найстрашніше за весь час боротьби їхнього загону: -- *Газу!!!* Люди бігли, задихаючись, прикладали до обличчя мокре ганчір'я (О. Гончар). Стара хазяйка знову прикрутила лампу. Коли там що буде, а *гас* дорогий (М. Коцюбинський).

ГУМАНІТАРНИЙ (1/ пов'язаний зі спеціальними науками, що вивчають людину та її культуру; 2/ благодійний) **ГУМАНІСТИЧНИЙ** (пов'язаний з гуманізмом -- світотямом, проїнятим любов'ю до людини -- та гуманністю, людяністю). Пор.. І в *гуманітарних* і в технічних вищих навчальних закладах України студенти вивчають українську мову. Твори Т. Шевченка сповнені *гуманістичними* ідеалами.

ДАЛІ (прислівник, 1/ вищий ступінь до далеко; 2/ за межі чогонебудь; 3/ продовжуючи розпочате) Даліше (прикметник, середній рід), пор.: "Йду далі", "далі буде", "даліше просування вперед", "даліше формування" Або ж: "Ти тут, Соломіє?" -- питає він і дрімав *далі* (М. Коцюбинський). Тепер на тиждень хтось має шкловиту волю..., а там мусить подумати про матеріал до *далішої* статті (Леся Українка).

ДЕКВАЛІФІКАЦІЯ (утрата кваліфікації, професійних знань, досвіду) **ДИСКВАЛІФІКАЦІЯ** (1/ позбавлення спортсмена (команди) права брати участь у спортивних змаганнях за порушення правил спортивної етики і т. і.; 2/ позбавлення кваліфікації на підставі визнання його-небудь нездатним, негідним займати якусь посаду, виконувати певні функції, роботу, тощо, оголошення когось невідповідним посаді чи роботі). Прим.. Перший, після п'ятилітньої перерви, рік на фабриці був дуже трудним: відчувалася *декваліфікація* (Ю. Смолич). Під час змагань було проведено 392 бої, з яких 40 закінчилися *дискваліфікацією* за порушення правил змагання (Спортивні новини).

Віктор Хоменко ("Кримська Світлиця")

ОСТАННІ З ОСТАННІХ ХОЗАР

Найнечисельніший народ Європи -- кримчаки у ці дні поминають своїх співвітчизників, розстріляних нацистами у роки Другої світової війни. До голоюсту представників цієї етнічної групи було близько дванадцять тисяч. Сьогодні у всьому світі їх менше тисячі. Половина проживає у Криму.

85% кримчаків нацисти знищили під час війни. Більшість з них загинула в рові на феоодійській трасі за десять кілометрів від Симферополя, де з 11 по 13 грудня 1941 року фашисти розстріляли 16 тисяч євреїв та кримчаків. Ця трагедія народила ще одну -- поставила їх як націю на грань виживання. Щороку віплілі нащадки останніх кримчаків збираються тут біля високого обеліска вшанувати пам'ять своїх предків.

Дні жалоби стануть одним з епізодів документального фільму про долю зникаючого народу, що вимирає, в центрі Європи. Його знімає нідерландська журналістка Маргаріт Тервурде, яка дізналася про долю цієї нації зі статті в газеті, відтак познайомилася з родинами кримчаків, які нині живуть в Європі й Криму. Переконана, що автентичний, правдивий і щемливий матеріал для чесного кіно можна зняти тільки на півострові. Документальність фіксують древні пісні, обряди та традиції кримчаків, які розмовляють татарською мовою, а сповідають юдаїзм.

Хто вони -- представники народу, меншого навіть за вже релігійних кримських караїмів? Часто люди, поверхово знайомі з історією півострова, плутають навіть поняття "кримчанин" і "кримчак", настільки пов'язані назви цієї невеличкої етнічної спільноти і землі, на якій вона поселилася в давнину. Кордон, з якого бере початок їхня історія, приблизно визначають навіть маститі вчені. Коли?

Вірогідно, твердять народознавці, процес формування кримчаків як своєрідної етнічної групи тривав декілька століть в середні віки. А може, раніше? Одна з давніх кримських легенд свідчить, що невелика кількість кримчаків потрапила на півострів, переселившись сюди з Києва ще у VIII столітті нашої ери, тобто в період прийняття юдаїзму Хозарським каганатом. Основним заняттям кримчаків тоді було ремісництво і торгівля. Упродовж століть кримчаки в масі своїй були

малограмотні. Хоча історія донесла до нас кілька "дружованих книг, єврейських за абеткою і турецьких за мовою", що їх створили кримчаки-талмудисти. Є вчені, які вважають древній і найнечисельніший в Європі народ нащадками генуезьких переселенців, які колись компактно оселилися на узбережжі Чорного моря. Кримчацькі школи існували поруч з іншими національними на півострові ще до Другої світової війни. Але вже перед нею стали швидко зникати. Батьки все неохочіше віддавали до них дітей, бо кримчацька національна освіта не давала можливості продовжувати навчання у вищих школах.

Після війни кримчакам заборонили вписувати їхню національність в документи і навіть згадувати про неї. Влада не визнавала їхньої нації, тож в паспортних замість "кримчак", заставляли записувати "росіянин", "єврей" або "грузин"

Жорстокої гоніння на релігійні підвалини їх життя, повне знищення кримчацьких синагог і шкіл привело багатьох представників цього народу до втрати національної самосвідомості, а відтак і рідної мови, яку кримчаки впродовж багатьох віків називали "чагатай". Поступово зникла і самотуння культура стародавнього народу Його представники розпачливо жартують. "Кримчаки у Криму залишилися менше, ніж тигрів в Уссурійському краї. Але вони там занесені в Червону книгу, а наш народ -- ні. Ми дійшли до рівня, який вчені називають межею зникнення"

До того ж, навіть у цій жменьці кримчаків, за оцінками культурно-просвітницького товариства "Киримчахлар", лише 15% уміє спілкуватися рідною мовою, яку російська витіснила навіть з хатнього, сімейного вжитку. Так поступово, але неухильно, зникає цілий народ, розчиняється в інших: все старішими стають його представники, все рідшають випадки народження дітей, частішають міжетнічні шлюби, нащадки від яких вже не вважають себе кримчаками.

Бажання поодиноких кримчацьких просвітителів зберегти в пам'яті нащадків історію, мову, пісні і традиції збільшують не кількість їх носіїв, а лише множать запліжені томи статей, монографій і підручників про своєрідність і неповторність народу, який на наших очах поволи сам стає історією.

Уже в минулому збирачі національних кримчацьких колекцій, автори книг, підручників і статей з історії й етнографії кримчаків І. С.

Кая, Е. І. Пейсах, В. М. Ачкіназі.

Слава Богу, нині при здоров'ї та в силі знавець кримчацької мови Давид Ілліч Ребі, який створив перший підручник "чагатай", довіз, що кримчацька мова -- не діалект татарської, а самостійна тюркська мова. В Симферополі не так давно видали його книгу "Кримчаки" про історію і будову їх мови, а ще про побут, релігію, звичаї, культуру і фольклор одного з древніх народів півострова. Нині Давид Ілліч невтомно працює над створенням словника кримчацької мови.

А от очолювати, як колись, кримчацьке товариство, проводити заняття з рідної мови для дітей і дорослих вже став заважати вік і те, що вчити стало майже нікого. Земляків, які знають традиції свого роду і народу, перераховує на пальцях.

Недавно на півострів приїздили голландські телевізійники знімати про нього фільм -- "Останній кримчак". Невже це древнє плем'я чекає доля їхніх далеких предків хозар -- безпам'ятство і зникнення? Етнопроблеми півострова підняли на своєму зібранні активісти Республіканського Фонду Міжнародної Злагоди і Асоціації Національно-культурних Товариств Севастополя. За їх словами, в найкритичнішому стані знаходиться саме кримчацьке товариство: на грані знищення не лише культура цього народу, а й сама нечисленна нація. Багата і різноманітна етнічна палітра Криму була б без кримчаків неповною, як і без представників усіх інших майже тридцяти національно-культурних товариств Криму, з яких лише п'ять має власні приміщення, а інші вимушені орендувати напівпідвальні кімнатки, вимолювати копійки на збереження історичних пам'яток, роками чекати повернення своїх культурних споруд.

Голови національно-культурних товариств причиною цього вважають не стільки фінансові негаразди країни, як передусім байдужість і неухвагу місцевих владників. Адже прохують гроші не для асоціацій, для збереження не лише для Криму і України, а всього світу, їх пам'ятників і звичаїв, історії і культури, мови і пісні. Щоб нащадки, бодай, пам'ятали, що такі народи колись були і щось від них лишилося. Краше б не скали народів і могильні плити та фолькланти з уже незрозумілою їх нащадкам мовою, а живий, повнокровний букет націй і народностей, які після найважчих викликів і випробувань історії вчаться один в одного воскресати і відроджуватися.

UKRAINIAN OPPOSITION WANTS RUSSIAN AMBASSADOR EVICTED

KYIV. -- Opposition lawmakers urged Ukraine's prime minister to respond to "insulting" statements by the Russian ambassador, which they called incompatible with his status.

Lawmakers from the Our Ukraine opposition faction in parliament demanded that Prime Minister Viktor Yanukovich respond to Russian Ambassador Viktor Chernomyrdin's statement that allegedly "hurt the relations between the two countries," the Interfax news agency reported.

In their letter, they accused Chernomyrdin of publicly lecturing the Ukrainian Foreign Ministry about what policy it should take during a conference last week. They claimed that the ambassador had urged Kyiv to curtail its relations with the West and embrace Moscow.

The letter was supported by 107

members of the 450-seat Verkhovna Rada.

There was no immediate reaction from either Yanukovich or Chernomyrdin, who was Russia's prime minister in 1992-1998 and is famed for his outspokenness.

Ukraine's ties with the West worsened dramatically after the United States accused Ukrainian President Leonid Kuchma of sanctioning the sale of sophisticated military radars to Iraq in violation of U.N. sanctions. Kuchma has denied the accusation.

The crisis in relations with the West has added to the pressure on Kuchma, who has faced opposition calls to step down amid allegations of corruption, abuse of office, vote-tampering and involvement in the killing of an independent journalist. Kuchma has dismissed all the charges.

Tim Vickery (AP)

UKRAINIANS DEMAND REOPENING OF NUKE PLANT

KYIV -- Braving freezing weather, thousands of Ukrainians rallied Tuesday to call for the reopening of the Chernobyl nuclear power plant and to demand funding promised when the plant closed two years ago.

Some 8,000 to 10,000 people, including hundreds of pensioners and children who suffered health damage from the Chernobyl accident, came to Kyiv's central Sofia Square.

Protesters demanded that Ukrainian and Western governments restore benefits to some 3.3 million people affected by the accident, or that the plant be partially reopened to provide electricity and jobs.

They waved banners reading "Give Chernobyl a second life" and "No money, no safety."

Chernobyl was the site of world's worst nuclear disaster in 1986, when one of its reactors exploded, sending a radioactive cloud over much of Europe. "We want to restore everything that has been taken from these kids' lives -- medicine is not provided, there's no rehabilitation, no food. Everything has been taken from the children," said Nadezhda Matyesh, director of the Chernobyl Children's Fund for Survival.

After the one-hour protest, demonstrators broke into groups to picket the embassies of the Group of Seven richest nations, demanding their governments finance programs to meet Ukraine's energy needs and solve problems caused by Chernobyl's closure. A U.S. Embassy representative attended the demonstration and received a letter of demands. "We will read it and give it consideration," the embassy said.

IRANIAN-ASSEMBLED AN-140 UNVEILED AMID MOURNING FOR VICTIMS OF AIR CRASH

TEHRAN (AP). -- Iran unveiled its second assembled An-140 twin-engine passenger plane Thursday amid mourning for victims of the same type of plane that crashed in central Iran this week, the official Islamic Republic News Agency reported.

The ceremony began with a minute of silence for the estimated 46 Russian and Ukrainian aerospace scientists and executives killed in Monday's crash, IRNA reported. The mourners lit candles in front of photos of the victims.

The scientists were flying from Ukraine to Isfahan to watch the test flight of Iran-140 plane when their aircraft of the same type flew into a mountainside while preparing to land at an airport belonging to Iran Aircraft Manufacturing Industries near Isfahan, some 400 kilometers (250 miles) south of Tehran, killing everyone aboard.

The Iran-140 plane is the Iranian version of the Ukrainian-made An-140. It was developed in a joint Ukrainian-Iranian program.

"Despite the tragic incident, Iranian and Ukrainian scientists are determined to work for the completion

of the joint project and help further flourish the industry," IRNA quoted Mohammad Eslami, director of Iran Aircraft Manufacturing Industries, as saying.

Most of those who died in the crash worked at the Kharkiv aircraft plant, which built the An-140 and oversaw the license production of its version in Iran.

The first Iranian-assembled passenger aircraft, a twin-propeller plane, entered service in May in an important step toward upgrading Iran's aged fleet of airliners and reducing reliance on foreign companies.

An Iran-140 costs US\$8.5 million.

Iran is struggling to modernize its fleet of passenger aircraft. The bulk of its planes are European-made Airbus and U.S.-made Boeings. Many date from before the 1979 Islamic Revolution. Iran also uses Tupolevs and other aircraft from the former Soviet Union.

The Iran-140 has a capacity of 52 passengers and has a range of 2,100 kilometers (1,260 miles) with a maximum speed of 570 kilometers (340 miles) per hour.

KUCHMA ORDERS PROBE AFTER CRASH KILLS UKRAINE AEROSPACE EXECUTIVES

KYIV (Financial Times).

Ukrainian president Leonid Kuchma called for a fast and thorough investigation of an air crash in Iran that killed dozens of Ukraine's top aeronautics specialists and dealt a fresh blow to the country's ailing aircraft industry.

Mr Kuchma urged Iranian and Ukrainian teams to uncover quickly the "true cause" of the catastrophe, in which a Ukrainian Antonov 140 crashed into the side of a mountain on Monday while approaching Isfahan airport, killing all 44 people on board. Most of the passengers on the chartered flight were engineers and executives from Ukraine's Kharkiv aircraft plant on their way to attend the maiden flight of the Iran 140, a version of the Antonov 140 built under license in Iran.

Iranian air traffic controllers blamed the crash on pilot "carelessness." In Iran a conservative newspaper suggested "Zionist" sabotage, while another blamed "obsolete" and "defective" Soviet technology.

The Iranian government insisted the tragedy would not delay its plans to launch serial production of the short-range turboprop, which carries 52 passengers or six tonnes of cargo. The Iranian aircraft's maiden flight

was scheduled to go ahead yesterday.

But Ukrainian government and aircraft industry officials said the loss of dozens of top people involved in the project would cause delays. Mr Kuchma, who said the crash killed "the best in aviation", declared a day of national mourning.

The crash was the latest in a series of catastrophes that have damaged the Ukrainian aircraft industry's prestige just as it is trying to reach out to new markets. The industry almost halted in the 1990s as military orders dried up and local commercial airlines started buying second-hand American and European aircraft.

Iran's state aircraft company plans to build 12 Iran 140s each year, with assistance and parts provided by the Kharkiv plant and Kyiv's Antonov design bureau at a reported price of \$8.5m per aircraft. The Kharkiv plant has managed to sell just three of its own Antonov 140s since introducing it in 1997.

Kyiv's efforts to promote the larger Antonov 70 to western European governments as a military cargo aircraft have been floundering since a prototype crash-landed in Siberia, without casualties, in January 2001.

CABINET ALLOCATES USD 1.8 MILLION FOR ARRANGEMENT OF GENERAL CONSULATE OF UKRAINE IN CANADA

KYIV. -- The Cabinet of Ministers allocated USD 1.8 million to buy real estate in Toronto to accommodate the General Consulate of Ukraine. This was disclosed in the order of the Cabinet of Ministers "On Purchase of Real Estate for Accommodation of the General Consulate of Ukraine in Canada" of December 25.

As Ukrainian News earlier reported, in mid-September last year the head of the Foreign Department of Canada Bill Graham at his meeting with the Minister of Foreign Affairs Anatoli Zlenko said that Canada

wants to boost its cooperation with Ukraine in the sphere of trade and investment.

Prime Minister of Canada Jean Chretien in his meeting with President Leonid Kuchma in Johannesburg in early September 2002 expressed his support of Ukraine's aspirations to become an associated member of the European Union. In February last year Ukraine and Canada signed a protocol on mutual access to markets of commodities and services, which is a must for Ukraine's joining the World Trade Organization.

NAHIRNEY ORPHANS FOUNDATION

In the Ukrainian Fraternal Association, there exists a Foundation established by Michael and Maria Nahirney to aid orphans in Ukraine.

If possible, we Ukrainians should feel the obligation to help not only relatives, but others less fortunate, especially orphans.

Responding to their Christian and inherent obligation to assist those in need, were Michael and Maria Nahirney of Flint, Michigan.

They inaugurated the Foundation to Help Orphans in Ukraine with a \$25,000 capital donation and persons of good will are asked to support this Fund.

Interest realized from the investment fund is allocated to help orphans and needy children in Ukrainian schools. To date, the children have received \$1,800.

Mr. and Mrs. Nahirney were born in the village of Teplytsia, Jaroslaw County. They arrived in America in 1956, worked hard, and raised three sons, Peter, Michael and Taras. They never forgot their homeland and their fellow countrymen.

Mr. Michael Nahirney and his late wife, Maria chose the Ukrainian Fraternal Association to administer the Foundation. We thank him for his honor and wish him good luck and many happy, healthy years.

EXECUTIVE COMMITTEE UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION

THANK YOU FOR SCHOLARSHIP

Dear Executive Board of U.F.A.,

I would like to thank you for the grant of \$300 I received for 2002-2003. It was a very generous offer. This money will certainly benefit my scholastic achievements. Thank you again.

Sincerely,
Victoria M. Rakowsky

UKRAINE'S FOREIGN MINISTRY WELCOMES NEW AGREEMENT TO STRENGTHEN SECURITY IN BLACK SEA

KYIV. -- The Ukrainian Foreign Ministry said trust among naval forces operating in the Black Sea will be significantly increased under an agreement that came into force on Jan. 1.

The agreement, endorsed last year by Ukraine, Russia, Bulgaria, Georgia, Romania and Turkey, "opens in principle a new page in the development of confidence and security in Europe," the Foreign Ministry said in a statement.

Under the agreement, the six Black Sea nations committed to further contacts between their naval forces, increased exchanges of information about their activities and en-

hanced cooperation in fighting ecological threats, terrorism and organized crime, the Foreign Ministry said. The agreement officially came into force on the first day of 2003.

The six Black Sea nations already had developed a pattern of naval cooperation. In April 2001, they created the joint naval force, Blackseafor, to conduct anti-terrorist operations, humanitarian missions, search and rescue operations, and ecological monitoring.

Blackseafor has no permanent presence or offensive capability, and its members commit resources based on availability and areas of expertise. Its last exercises were in August.

UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION

A National Benefit Society
Life Insurance of All Types

Publisher of Forum magazine and Narodna Volya newspaper

Sponsor of

CHORNOBYL HOSPITAL FUND

Assists students in college.

It is worth your while to become a member of the Ukrainian Fraternal Association.

FRATERNAL INSURANCE FROM

The Modern Fraternal Organization
with a plan for every member
of the family--

PLUS --
Added extra benefits
AT NO EXTRA COST TO YOU

HOME OFFICE
Ukrainian Fraternal Association
1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509
Phone: (570) 342-0937 or FAX (570) 347-9847

Policies offered by the Ukrainian Fraternal Association:

- **TERM**
Term insurance policies have no cash value. They are in effect only as long as payments are regularly made. These policies are low in cost, and provide short term coverage for special needs.
TM-10 . . . 10 year term insurance
TM-25 . . . Term to age 25
- **LIFE**
Life insurance policies provide a death benefit to the member's beneficiaries in the amount of the policy's face value. Payments range from a one-time charge to small increments paid in continuously.
W Whole life insurance
T-20 Twenty payment life
T-65 Paid-up life at age 65
SL Single premium life
3PL 3 payment life plan
- **ENDOWMENT**
Endowment policies return the policy's face value to the member at maturity, or to the beneficiary at the member's death.
E-20 Endowment after 20 years
E-15 Endowment after 15 years
E-18 Endowment at age 18
E-65 Endowment at age 65
S-65 Single Premium Endowment paid at age 65
- **ACCIDENTAL DEATH and DISMEMBERMENT**
Accidental Death and Dismemberment available as an add-on to other policies. Accidental Death and Dismemberment policies provide additional coverage in the event of accidental death or loss of limb, and double that amount if the injuries or death are sustained while the member is a passenger in or upon any public conveyance.

For more information about membership in the Ukrainian Fraternal Association, call (570) 342-0937

They will refer you to your nearest Branch Secretary.

Or fill out the coupon below and send it to the:
Ukrainian Fraternal Association
1327 Wyoming Avenue, Scranton, PA 18509

YES! Send me information about:

- ☐ Life Insurance
- ☐ Narodna Volya
- ☐ FORUM Magazine
- ☐ Scholarships
- ☐ The Chernobyl Hospital Fund

NAME & ADDRESS

Would someone please contact me at:
Tel. # _____
to discuss the indicated items.

Thank You

for taking the time to respond!

НАРОДНА ВОЛЯ

Symbol of our Rights
and Liberties

НАРОДНА ВОЛЯ

РІК LXXXXIII Ч. 3 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 16 СІЧНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA JANUARY 16, 2003. YEAR LXXXXIII № 3

НАРАДА У СПРАВІ ВИКОРИСТАННЯ НАФТОПРОВОДУ

Львів ("НХ"). — Представники України, Польщі та Європейського Союзу 18 лютого розглянуть у Брюсселі можливість спільного використання нафтопроводу "Одеса-Броди-Гданськ". Цю тему на пресконференції порушив керівник Львівської обласної державної адміністрації Мирон Янків.

Прем'єр-міністр Польщі Лешек Міллер у черговий раз заявив, що підтримує реалізацію проєкту, проте лише на комерційній основі. А тому, за словами Мирона Янків, попри те, що вже було кілька презентацій цього євразійського нафтотранспортного коридору,

польську сторону передусім цікавлять конкретні дані, наприклад, запаси родовищ, походження нафти, покупки й гарантії окупності вкладень.

Поляки наполягають на створенні міжнародного консорціуму, який власне б і займався добувою польської частини нафтопроводу "Одеса-Броди-Гданськ". М. Янків переконаний, що цей проєкт є важливим не лише для України й Польщі, але й для Європи в цілому, оскільки дає можливість реалізувати тези Євросоюзу про енергетичну безпеку.

АН-70 ВИПРОБОВУЮТЬ ПІД ФЕОДОСІЄЮ

Київ (Інтерфакс-Україна). — Під Феодосією відбувається черговий етап випробування українського військово-транспортного літака Ан-70. Під час серійних випробувань літака передбачається здійснити парашутне десантування бойової техніки і різноманітних вантажів. Феодосійські випробування продовжаться до 8 лютого.

Програма створення оперативно-тактичного військово-

транспортного літака короткого зльоту і посадки Ан-70 реалізується спільно Росією та Україною на основі двох міжурядових угод.

Базовий Ан-70 піднявся в повітря на початку 1997 року. Того ж року розпочато державну програму льотних і сертифікаційних випробувань літака, яку намічено завершити у повному обсязі в 2003 році.

БОРотьБА З БЕЗРОБІТТЯМ НА ЛЬВІВЩИНІ

Львів ("Поступ"). — За офіційним рівнем безробіття Львівщина посідає десяте місце в Україні, — повідомляє пресова служба Львівської обласної державної адміністрації.

За підсумками 2002 року, в області чітко визначилася тенденція до зменшення безробіття. За словами директора львівського центру зайнятості Юрія Туранського, за минулий рік працевлаштовано понад 33 тисячі осіб, пере-

кваліфіковано і підвищено кваліфікацію 8 тисячам львів'ян, залучено до громадських робіт 16,5 тисяч осіб. Понад 700 роботодавців отримало дотації від держави на створення додаткових робочих місць для безробітних.

Крім того, одноразову допомогу з безробіття для започаткування власної справи отримала майже тисяча безробітних львів'ян.

ОБМЕЖЕННЯ НА ІМПОРТ РОСІЙСЬКИХ АВТОМОБІЛІВ

Київ ("СК"). — Україна ввела спеціальну квоту на імпорту російських автомобілів. Квотування підлягають автомобілі з робочим об'ємом двигуна 1-1,5 тис. куб. см. Задля цього Міністерство Економіки та з питань європейської ін-

теграції України видаватиме спеціальні ліцензії терміном дії 90 днів.

Ввезення російських автомобілів зазначеного типу, в тому числі й фізичними особами, без ліцензії заборонено.

ЛУЦЬКІ АВТОМОБІЛІСТИ ВИПУСТИЛИ ЮВІЛЕЙНИЙ ВАЗ

Луцьк ("УМ"). — Як і колись, в останні передноворічні дні ударно завершувалися п'ятирічки та виконувалися річні завдання, так і нині з конвеєра Луцького автозаводу зійшов ювілейний 20-тисячний ВАЗ.

Російські "Жигулі" змінили на луцькому конвеєрі добре відому "Волинянку" майже три роки тому, коли завод був у стані економічного краху. Тоді спільний проєкт концерну "Укрпромінвест" та АТ "Авто ВАЗ" вдихнув життя у

заводські цехи, де замість "Волинянок" почали збиратися "Жигулі".

За перші два роки роботи лучани склали десять тисяч автомобілів, а в 2002 р. таку ж кількість зробили за 8 місяців. Що ж до виходів — "ЛуАЗів", то в 2003 році є надія побачити дослідно-промислову партію ЛуАЗ-1301. П'ятдесят цих автомобілів має зійти з конвеєра у четвертому кварталі 2003 року.

ВИШКІЛ УКРАЇНСЬКИХ ВІЙСЬКОВИКІВ

Львів ("Поступ"). — У навчальному центрі "Партнерство заради миру" Яворівського полігону розпочалися курси підготовки командирів для участі у миротворчих операціях. Курси організовано з підтримкою Британської групи військових радників та інструкторів у Центральній та Східній Європі.

Протягом п'яти тижнів дві групи по 30 українських військово-службовців у кожній навчатимуться керування підрозділами в ході

проведення операцій з підтримки миру, зокрема, організації патрулювання у зоні відповідальності, затримання порушників порядку, забезпечення проведення маніфестацій і виборів, врегулювання масових заворушень.

Всього впродовж 2003 року для військовослужбовців ЗСУ заплановано провести чотири подібні курси, в ході яких у навчанні візьме участь 120 офіцерів військових частин.

КРОК У НАПРЯМІ ЗАХОДУ

Київ. — Президент Л. Кучма підписав указ про створення Національного Центру з питань євроатлантичної інтеграції України і призначив його головою свого помічника з питань національної безпеки Володимира Горбуліна. Як повідомила пресовий секретар голови держави Олена Громницька, Національний Центр створено як консультативно-дорадчий орган при Президентові для забезпечення послідовної реалізації курсу країн на євроатлантичну інтеграцію, а також для підготовки пропозицій стосовно координації праці органів виконавчої влади у цій сфері.

Відповідно до указу, В. Горбулін повинен сформувати апарат новоствореного центру. Нагадаємо, що до призначення помічником Президента в кінці грудня минулого року, В. Горбулін очолю-

вав Державну Комісію з питань оборонно-промислового комплексу. У 1996-1999 роках був секретарем Ради Національної Безпеки та Оборони.

Ще одним «кроком до Заходу» можна назвати дніми підписану Президентом угоду про наукову і технологічну співпрацю України та Євросоюзу, раніше ратифіковану парламентом.

Зокрема, документ сприятиме входженню української науки до європейського наукового простору, ефективному використанню і розвитку науково-технічного потенціалу обох сторін і захисту прав інтелектуальної власності, а також залученню інвестицій і технічної допомоги до наукової галузі України, становленню партнерських відносин між Україною та ЄС у сфері науки і технологій.

ТЕЛЕФОННА РОЗМОВА А. ЗЛЕНКА З К. ПАВЕЛЛОМ

Київ. — Як повідомило МЗС України, 14 січня відбулася телефонна розмова міністра закордонних справ України Анатолія Зленка з державним секретарем США Колліном Павеллом. Під час розмови йшлося, зокрема, про позиції, викладені в останньому листі Анатолія Зленка до Павелла, що стосуються окремих актуальних питань двостороннього співробітництва.

Сторони домовилися уважно вивчити всі підходи до стабілізації

українсько-американських відносин. Обговорювалася можливість організації окремої зустрічі на рівні глав зовнішньополітичних відомств двох країн.

Співрозмовники також обмінялися думками щодо кризової ситуації навколо Іраку, у тому числі в контексті наступного розгляду цієї проблематики в рамках Ради Безпеки ООН.

Глави зовнішньополітичних відомств поздоровили один одного з новорічними святами.

НОВІ ЗАДАЧІ ДЛЯ МЗС УКРАЇНИ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, Президент Л. Кучма доручив Міністерству Закордонних Справ України підготувати проведення в Україні міжнародної конференції з проблем Абхазії та намітити відповідні пропозиції. Як відомо, домовлення про проведення такої конференції в Ялті досягнуто в ході українсько-грузинської вершин-

ної зустрічі (18-19 грудня 2002 р.).

Крім цього, Президент доручив МЗС і Міністерству Транспорту України відпрацювати питання щодо участі української офіційної делегації в заходах, присвячених 10-й річниці транспортного коридору Європа-Кавказ-Азія, що відбудеться в Тбілісі, і подати відповідні пропозиції.

ПРЕМ'ЄР В. ЯНУКОВИЧ ЗАХИЩАЄ ПОСЛА В. ЧЕРНОМИРДИНА

Київ. — Як повідомили ЗМІ, 10 січня Анатолій Зленко заявив про відсутність підстав для позбавлення Віктора Черномірдіна повноважень посла Росії в Україні, а прем'єр-міністр Віктор Янукович підкреслив, що він пояснює обвинувачення Черномірдіна в поведженні, несумісному з діяльністю дипломата, особливостями його характеру. Він висловив надію, що надалі В. Черномірдин, як посол, буде більш коректний і акуратний у висловленнях.

Нагадаємо, що 27 грудня м.р. Верховна Рада України прийняла запит до прем'єр-міністра країни про доцільність подальшого пере-

бування В. Черномірдіна на дипломатичній праці в Україні, оскільки під час одного з круглих столів він "в образливій формі намагався давати вказівки українському МЗС про те, якими повинні бути відносини України зі Сполученими Штатами й європейськими країнами".

Експерти передбачають, що В. Черномірдин залишиться на посаді посла Росії в Україні до кінця свого чотирирічного терміну, оскільки є особистим другом Президента Леоніда Кучми. В. Черномірдин був призначений послом Росії в Україні в травні 2001 року.

АМЕРИКАНСЬКІ ЛІТАКИ НАД ПОВІТРЯНИМ ПРОСТОРОМ УКРАЇНИ

Київ (УНІАН). У Рівдяні Святих, з 6 по 8 січня, загалом 20 літаків Військово-Повітряних Сил США та 2 літаки Збройних Сил ФРН із числа тих, що беруть участь в антитерористичній операції в Афганістані, скористалися повітряним простором України.

Як повідомило Міністерство Оборони України, за період з 9

жовтня 2001 року український повітряний простір перетнуло вже 3848 американських військових літаків та 139 німецьких. Усі рейси відбувалися у штатному режимі. Під час перебування у повітряному просторі України вони безперервно супроводжувалися радіотехнічними військами ППО ЗС України та відповідними службами "Укрероруку".

ВАЛЮТНИЙ КУРС ГРИВНІ (НА 14 СІЧНЯ)

1 долар = 5.3326 гривні, 1 євро = 5.6008 гривні,
1 російський рубль = 0.1675 грн.

У КАРПАТАХ ВІДБУДЕТЬСЯ ВЕРШИННА ЗУСТРІЧ СНД

Тільки дайте себе в руки взяти...

Івано-Франківськ. — Як повідомив голова Івано-Франківської обласної державної адміністрації Михайло Вишнванюк, у неформальній вершинній зустрічі глав держав СНД, що відбудеться 28-29 січня в Івано-Франківській області, візьмуть участь усі 12 президентів країн-учасниць Співдружності.

Тим часом у штаб-квартирі Військового Комітету СНД у Мінську інформували, що пропозиція про проведення чергової неформальної зустрічі в Україні надійшла від Президента Леоніда Кучми на зустрічі глав держав Спів-

дружності 7 жовтня 2002 року в Кишиневі.

До речі, народний депутат України Олекс Гудима у своєму зверненні до Президента Леоніда Кучми запропонував перенести проведення зустрічі глав держав СНД з українських Карпат в інше місце. Він переконаний, що проведення такої зустрічі в Галичині є "не найкращою ідеєю", адже, згідно з опитуваннями громадської думки, понад 90% галичан підтримує вступ України в НАТО та Європейський Союз і не бачить доцільності в існуванні такої організації, як СНД.

ПРЕЗИДЕНТ КУЧМА ПОЧИНАЄ "РІК РОСІЇ В УКРАЇНІ"

Київ. — Як повідомило МЗС Росії, 27 січня у Національному Палаці «Україна» в Києві, з участю Президента України Л. Кучми і Президента Російської Федерації В. Путіна, відбудеться відкриття «Року Росії в Україні».

У церемонії, також візьмуть участь віцепрем'єр-міністр уряду

Російської Федерації В. Матвієнко, міністр закордонних справ Росії І. Иванов, міністр культури М. Швидкой.

Очікується, що під час відкриття «Року Росії в Україні» виступлять президенти обох країн, потім відбудеться концерт майстрів мистецтв Росії.

ЧЕРВОНІ ЗЛОЧИНЦІ ЖИВУТЬ СЕРЕД НАС...

Львів ("Поступ"). — 6 січня у Золочеві невідомі українофоби скоїли злочин — у Святий Вечір підпалили вінки біля нещодавно встановленого пам'ятника В. Чорноволові.

У зв'язку з цим представник організаційного комітету зі спорудження пам'ятника звернувся до золочівської міліції. Сума збитків, нанесених вогнем, становить біля

200 гривень. Під час огляду місця події між залишками кошиків виявлено коробку з-під сірників та залишки піротехнічних засобів (петарду).

Вогонь пошкодив сім кошиків та три вінки зі штучними квітами, а постамент пам'ятника частково покривав кіптявою. Вогонь ліквідували небайдужі перехожі.

У ЛЬВОВІ ВІДБУВСЯ КОРОЛІВСЬКИЙ БАЛЬ

Львів. — Як повідомили ЗМІ, — в Театрі Опері та Балету ім. Соломі Крушельницької відбувся великий королівський бал, який відкрив спадкоємець французького престолу принц Шарль-Філіпп Орлеанський. Прямий нащадок королеви Франції Анни Ярославни, доньки князя Київської Русі Ярослава Мудрого, прибув до Львова минулої суботи, а взагалі це вже третя візита принца до України.

Цього ж разу основною метою приїзду принца до Львова став великий королівський бал «Україна - Франція», який відбувся 13 січня у Львівській Опері. Кошти, зібрані під час цієї доброчинної акції, присвяченої пам'яті прин-

цесни Анни Ярославни, передадуть львівській обласній дитячій спеціалізованій клінічній лікарні та міській дитячій клінічній лікарні. На імпрезу запросили понад 100 українських меценатів та підприємців — саме їхні доброчинні внески передадуть львівським дитячим лікарням. До слова, одне запрошення бажаному долучитися до «України-Франції» коштувало одну тисячу гривень.

Разом із принцем до міста Лева приїхав президент Асоціації Королівських Родин Європи Жан-Анрі Оклер. До речі, цей француз українського походження відвідує Львів уже в 17-ий раз за останні півтора року.

ЛЮДМИЛА КУЧМА ЗЛАМАЛА РУКУ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, під час Різдвяних Свят з села Гута Івано-Франківської області, де знаходиться резиденція Президента України Леоніда Кучми, в обласний центр з переломом руки доставили Людмилу Кучму. Там їй зробили знімок руки, а пізніше лікар Ігор Семенів наклав гіпс.

Від коментарів, що трапилося на президентській дачі, офіційна влада відмовляється.

Президентську резиденцію в

Гути будували львівські залізничники. Вони розповідали, що резиденція краща за горбачовську дачу у Форосі. Навколо резиденції прекрасні гірські краєвиди. Тут можна їхати на лижах і санях. Навколо тиша й спокій — жодних зайвих очей. На десятки кілометрів усе перекрите, жодна стороння людина на гарматний постріл до резиденції не потрапить. Можливо, саме на гірських схилах пані Кучма зазнала травм.

АРХЕОЛОГІЧНА ЗНАХІДКА БІЛЯ ХОТИНА

Київ. — Як повідомили українські ЗМІ, дослідники буковинського археологічного центру виявили унікальну для України знахідку — срібний наконечник готського списа кінця II століття нашої ери. В Україні аналогічних на-

конечників знайдено лише п'ять.

Буковинська знахідка могла належати лише королеві або наближеній до нього особі. Спис виявлено за 12 км від Хотинської фортеці.

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА

(амер. дол.)

Для членів УБС:
У США і в Канаді річно 20 00 дол.

SUBSCRIPTIONS

(US currency)

For UFA members:
USA and Canada per year 20 00

Для нечленів УБС:

У США і в Канаді річно 25 00 дол.
В інших країнах річно 30 00 дол.

For non-members:

USA and Canada per year 25 00
In other countries per year 30 00

Ціна одного примірника 50 центів Price per single copy 50 cents

NARODNA VOLYA

Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937 Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com Editor's line: RedDuplak@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, PA

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплак
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідати поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

П'ЯТЬ ПРОПОЗИЦІЙ ВАШІНГТОНУ

Перший у цьому році виступ офіційної особи США щодо України був, на перший погляд, не вельми позитивним. Посол США в Україні Карлос Паскуаль, виступаючи в Центрі Стратегічних і Міжнародних Досліджень у Вашингтоні зазначив, що Україна не є надійним партнером, що вона сьогодні являє собою виклик для європейської безпеки, що вона надто слабка і залежна від Росії і не є переконаною щодо своїх власних цілей. Водночас виступ посла Паскуаля містив і обнадїйливі ноти -- зокрема п'ять пропозицій для покращання відносин між США та Україною.

Ключові моменти виступу посла США в Україні, який тепер є фактично головним речником політики Вашингтону щодо Києва, такі: Вашингтон вважає, що Україна належить до євроатлантичного простору, Україна зі своїми сучасними технологіями, надзвичайно родючою землею, великим і високоосвіченим населенням, могла б багато дати Заходові. Але багато факторів шкодить її інтеграційному процесові, вона все ще залишається ненадійною.

Справу «Кольчуга» названо такою, що завдала найбільшої шкоди американсько-українським відносинам. Посол Паскуаль повторив іще раз, що представникам США і Великої Британії не надали обіцяного повного доступу до інформації, яка б прояснила ситуацію навколо можливого продажу систем «Кольчуга» до Іраку, і щонайменше прояснилися серйозні прогалини в системі українського експортного контролю.

США розглядають Україну як потенційного члена євроатлантичної спільноти, сказав посол Паскуаль, але тепер Україна не є надійним партнером. На відміну від інших країн Варшавського договору, таких, як Польща чи Словаччина, Україна, на думку посла, непевна щодо своїх власних цілей, що шкодить її прогресові. До того ж, як вперше визнав представник американської дипломатії, сильний вплив Росії в Україні також потенційно ускладнює співпрацю на Заході інтеграцію України. Росія, відзначив посол Паскуаль, може чинити значний вплив на українське керівництво і його політику. Завдяки тому, що Україна дуже залежна від імпорту енергоносіїв з Росії, Росія змогла отримати значну владу над Україною в цій галузі. Посол також відзначив, що росіяни зацікавлені у зкупці українського державного майна за зниженими цінами.

Як з цим усім бути? Відповідь одна -- відновлювати довіру. США, за словами посла Паскуаля, обрали політику «відкритих дверей», згідно з якою те, яким чином Україна відповість на американські пропозиції, і визначатиме її майбутню інтеграцію на Заході.

По-перше, США можуть допомогти Україні реформувати її експортну систему. По-друге, Сполучені Штати пропонують розвивати відносини з Україною на рівні міністрів. США також виступають за зміцнення зв'язків між Конгресом та Верховною Радою. По-третє, пропонується зміцнити співпрацю у тристоронньому форматі: Польща - Україна - США заради визначення і виконання українського плану євроатлантичної інтеграції. Четвертою пропозицією є зобов'язання українського керівництва підтримувати більш демократичне оточення і громадянське суспільство. Істотним тут є наголос на важливості визнання і толерантного поводження з опозицією в сильному демократичному суспільстві. Нарешті, останнім пунктом пропозицій посла Паскуаля є сподівання, що Україна продовжить розвиток програм співпраці між військовими з тим, щоб скоротити її занадто численні збройні сили і полегшити інтеграцію до західних військових та економічних альянсів -- мають на увазі передусім НАТО і Світова Організація Торгівлі.

Експерт британської Королівської Військової Академії Джеймс Шерр нещодавно говорив, що помилки у стосунках між Україною й Заходом були з обох сторін, і тому сьогодні потрібно переосмислити те, що вже відбулося, і розробити нову стратегію. Однією з помилок Заходу Шерр вважає відмову ЕС надати чітке бачення європейських перспектив України, що створило шкідливу атмосферу всередині України. Другою помилкою він вважає закриття західного кордону України і прозорість її східного кордону. При цьому вони прикривалися теорією, що «України в Європі не чекають». На думку Шерра, великою помилкою є неуввага Заходу до України.

Отже, пропозиції, висловлені послом Паскуалем, можуть стати першими кроками до нової стратегії глобальних відносин між Україною й Заходом. А можуть і не стати. Якщо обидві сторони продовжуватимуть виходити з позицій протистояння. Пропозиції Паскуаля, очевидно, -- сигнал не лише українському керівництву. Чим відповідь Київ?

Віктор Зам'ятін («День»)

Леся Волошка («УМ»)

Віктор Янукович пройшов «бойове хрещення» першою офіційною візитою. Нещодавно дехто закидав свіжоспеченому главі Кабінету Міністрів України поїздку до Білокам'яної: мовляв, так ми і знали, проросійські настрої. До нещук і все таке.

Помилочка, панове. Виявляється, те що у прем'єра було з Москвою, -- звичайна, робоча й дружня візита. Зовсім інше діло -- офіційні відвідини Польщі: протокол, зустрічі з найпершими людьми країни, покладання квітів тощо.

Власне, обравши для першого офіційного вояжу не східного, а західного найближчого друга України, Янукович одразу поришив двох зайців: по-перше, розвіяв сумніви у своїй орієнтованості на Росію, по-друге, заробив зайві дивіденди в очах Заходу. Напередодні приїзду прем'єр-міністра України польські та західні оглядачі розсипалися в обережних компліментах на його адресу. Тональність приблизно така: Віктор

ПЕРШИЙ РАЗ У ПОЛЬСЬКІЙ КЛАСІ

Янукович -- фігура самостійна, може говорити від свого, а не «чийогось» імени й у разі необхідності укладати важливі домовленості, не чекаючи вказівки від Президента Кучми. Навіть бражораторського мистецтва Януковичеві записували в «плюси» раніше всі обіцяли, язиком молоди, а цей -- робитиме.

Хтозна, чи виправдав український гість покладені на нього сподівання. Принаймні особливий метушлив в польській пресі він не викликав. Хоча той факт, що з «прем'єрою» офіційною візитою Віктор Янукович приїхав саме до Польщі, поляки оцінили. «Першу візиту складають найближчому сусідові, тому, з яким хочеться мати якнайкращі стосунки», -- цитує «несміливі слова» нашого прем'єра «Газета Виборча», доскочу поіронізувавши над «неофіційністю» вояжі до Москви. А слова польського колеги Януковича Лешека Міллера, який запевнив Україну в тому, що в особі Польщі вона має

вірного союзника й захисника, «Газета Виборча» подає як «спробу його (Януковича) підбадьорити». Але «пересічних» поляків цікавило насамперед питання візиту. Тому, послушавши запевняння українського гостя у прагненні й далі наближатися до Європи та інтегруватися в міжнародні структури, наші сусіди заспокоїлися тільки тоді, коли почули («з неофіційних джерел») що Україна, можливо, і не запровадить в'їзних віз для польських мандрівників у відповідь на «візування» українців. Звісно, якщо обіцянки Варшави про «еластичний» і «м'який» візовий режим для наших громадян не виявляться звичайними цяцянками.

Словом, візита була нормальною. Без хвилювання, проте кілька важливих питань, зокрема те ж візове та «нафтове» (тобто про перспективи нафтопроводу Одеса-Броди-Гданськ) Янукович зі своїми візаві -- керманічем польського уряду, Президентом Польщі Олександром Квасневським, мар-

шалком Сейму Марек Боровський та маршалком Сенату Лонгіном Пастуськом -- обговорив. І про львівських орлят не забули. Після зустрічі з Віктором Януковичем Лешек Міллер повідомив журналістів, що керівник українського уряду «висловлює до цього питання» «живий інтерес», тому, на його переконання, «зробить усе можливе, аби завершити справу відкриття цвинтаря орлят у Львові».

Позитивно оцінив свою поїздку і керманіч українського Кабінету Міністрів. За словами Віктора Федоровича, її результати сприятимуть розвитку стратегічного партнерства між країнами. Ще б пак, адже навіть Президент Квасневський наголосив, що його держава підтримуватиме Україну в усіх її починаннях, «у тому числі в її намірах увійти до європейських та євроатлантичних структур».

Ну, як після цього не розвивати партнерство?

Сергій Брунь

У ПОШУКАХ КОНСТРУКТИВІЗМУ

Дух одного з фундаторів ООН був цього вечора присутній у залі, задаючи тон плідної праці.

Головними питаннями, які обговорювали учасники цих зборів, були аналіз сучасної політичної ситуації в Україні з пошуком шляхів подолання кризи в державі і, не менш актуальний, розгляд ситуації, що склалася впродовж останніх місяців у Київській міській ОУН.

З аналізом політичної ситуації в українській державі виступив представник «Нашої України», народний депутат і колишній міністер в уряді Віктора Ющенка -- Іван Засць. У своїй доповіді знайний політик окреслив основні причини економічної, соціальної і гуманітарної кризи в Україні, назвавши ті чинники, що не дають урядові та парламенту змоги ефективно працювати. У першу чергу, це брудна політична гра, яку ведуть представники пропрезидентських сил, які у своїй праці виходять не з державницьких, а корпоративних інтересів. Як зауважив доповідач, багато саме таких політиків отримало найвищі посади у шойно створеному уряді

В. Януковича. Зокрема, це такі неодиозні постаті, як: М. Азаров, Д. Табачник В. Хорошковський, Ю. Кравченко. Вихід з цієї ситуації І. Засць, як представник парламентської фракції «Наша Україна», вбачає в об'єднанні зусиль політиків і представників громадськості -- усіх, кому не байдуже майбутнє Української Держави.

Чимало уваги доповідач приділив ситуації, що склалася в українській опозиції, висловивши думку представників фракції «Наша Україна» у парламенті. На переконання І. Зайця, представники опозиційних сил мають діяти ширше ніж діють тепер. У своїй діяльності вони повинні вдаватися не лише до протестних і вуличних акцій, але й до пошуку шляхів співпраці з тими представниками більшості у Верховній Раді, яким справді дороге майбутнє України. Після свого виступу І. Засць відповів на численні запитання учасників зборів щодо ставлення «Нашої України» до тих непростих процесів, що відбуваються як в українському політичному житті в цілому, так і в парламенті.

Не менш важливим було і на-

ступне питання порядку денного зборів -- з'ясування ситуації в Київській міській ОУН. З аналізом ситуації в столичній ОУН виступив її провідник Павло Дорожінський. Згадавши про участь Київської міської ОУН у низці політичних акцій, що відбулися останнім часом, він подякував членству за активну підтримку цих заходів. Як один із позитивів діяльності, П. Дорожінський назвав структурізацію столичної ОУН і створення у міській Організації десяти дієвих районних осередків.

Крім того, П. Дорожінський поінформовав учасників зборів про ініціативу Проводу провести зустріч з керівництвом ОУН для з'ясування нагальних проблем і активізації конструктивної співпраці у Києві. Загальна підтримка цієї ініціативи керівництва столичної ОУН з її членством засвідчила, що намічений план дій є тим давньо очікуваним шляхом, що веде до зміцнення як столичної ОУН зокрема, так і Організації Українських Націоналістів у цілому.

Володимир Медяний («НХ»)

ДЛЯ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ 2002 РІК ВИДАВСЯ НЕ НАЙКРАЩИМ

Показник економічного зростання в країнах Центральної і Східної Європи був дещо меншим, ніж в попередньому році. Серед причин такого сповільнення експерти називають термінову необхідність скоротити державну заборгованість. Це стосується, передусім, Болгарії та Румунії. Непогані перспективи економічного розвитку експерти передбачають також для країн Балтії і навіть для Югославії та Македонії. Однією з головних проблем на Балканах, однак, залишається високий рівень інфляції.

Що ж стосується України, то тут у висловлюваннях економістів знову можна лунає дещо песимістичні нотки. Говорить співробітник мюнхенського Інституту Проблем Східної Європи Фолькер Віценці:

«Зрозуміло, що 2002 року так і не вдалося досягти економічного зростання, яке спостерігалось раніше. 2003-го року теж ситуація навряд чи зміниться на краще. Найоптимістичні прогнози говорять про

чотири відсотки. Такий рівень економічного зростання є недостатнім для України, хоча в порівнянні з країнами Заходу цей показник можна вважати високим. Справа в тому, що українська економіка повинна впродовж наступних приблизно десяти років щорічно зростати на 9%, аби досягти рівня 1990-го року».

Експерти побоюються, що негативно на подальший економічний розвиток в Україні може вплинути остання зміна уряду. Аналітики застерігають перед небезпкою переплетення державних та економічних інтересів, що матиме небажані результати для інвестиційного клімату. Занепокоєння викликає також суперечка навколо змін у керівництві Національного Банку України. Західні експерти наголошують на важливості збереження неутраляності та повної незалежності цієї структури від політики. Інакше фінансової системі, ситуацію в якій з такими труднощами вдалося нарешті стабілізувати, можна завдати серйозного удару. Крім того, експерти радять Україні більше уваги

пріділяти модернізації та реструктуризації підприємств.

До речі, подібна порада лунає також і на адресу Росії, якій останнім часом вдалося помітно покращити своє економічне становище за рахунок експорту нафти та газу, ціни на які нині утримуються на відносно високому рівні. Як зауважив голова ЕБРР Жан Лем'єр, тепер настав час потурбуватися про збільшення конкурентоспроможності також тих підприємств, які працюють поза нафтогазовим сектором:

«Росія є винятково позитивним прикладом. За минулі два роки країна успішно пододала наслідки фінансової кризи і перебуває на шляху відужання. В країні впроваджуються хороші реформи. Тепер питання полягає в тому, як закріпити такий успіх».

Відомий нідерландський експерт Ганс Ціммер, який спеціалізується на наданні допомоги країнам, що розвиваються, називає кілька прикладів, коли послідовна політична реформа принесла надзвичайно позитивні результати:

«До країн, які суттєво покращили свою економічну політику, належать В'єтнам, Уганда та Китай. Загалом у країнах, що розвиваються, останнім часом можна помітити позитивні зміни в народному господарстві. Інфляція та державна заборгованість скоротилися вдвічі. Кращими стали також основні соціальні показники. В багатьох таких країнах за останні п'ятнадцять років помітно зросла кількість дітей, що ходять до школи».

Світовий Банк передбачає на 2003 рік для країн, що розвиваються, певне покращення економічних показників. Однак в багатьох випадках цього недостатньо для того, щоб нарешті відчутно побороти бідність. Особливо бідні на сировину країни знову страждатимуть від падіння цін на світових ринках. Як повідомив СБ, ціни на каву, бавовну, риж, боби та продукцію металургійної промисловості торік часом опускалися до небажано низького рівня. Відповідно низькими були й прибутки цих країн.

УКРАЇНА ПРОТИ КАТЕГОРИЧНИХ ЗАЯВ ЩОДО «КОЛЬЧУГ»

Київ («НХ») -- Мі істерство Закордонних Справ України не погоджується з твердженнями доповіді американських і британських експертів щодо можливого продажу радарних комплексів «Кольчуга» Іракові. Про це йдеться в офіційному коментарі МЗС, який оприлюднено 19 грудня.

Зокрема, МЗС протестує проти визнання в США автентичності запису розмови Леоніда Кучми, в якій Президент України схвалив

таємну поставку «Кольчуг» до Іраку. Офіційний Київ проти категоричності такого висновку й нарікає на відмову американської сторони провести спільну експертизу скандальних записів, нібито зроблених у кабінеті президента.

Західні експерти, які восени вивчали це питання, стверджують, що Київ наразі не зміг однозначно довести свою непричетність до нелегальних поставок озброєнь Іракові.

МИКОЛА ДЖИГА ОЧОЛИВ БЮРО ІНТЕРПОЛУ В УКРАЇНІ

Київ. -- Про це повідомило Міністерство Внутрішніх Справ. Відповідний наказ підписав міністер внутрішніх справ Юрій Смирнов. 53-літній М. Джига змінив на цій посаді Олександра Чеченка.

Нагадаємо, що після інциденту із затриманням співробітниками УБОЗ російського підприємця Костянтина Григорішина, М. Джигу звільнено указом Президента з посади начальника Го-

лового Управління з боротьби з організованою злочинністю МВС України. До цього він був першим заступником міністра внутрішніх справ, а потім заступником державного секретаря міністерства.

До речі, крім М. Джиги, зі співробітників УБОЗ, які були причетні до затримання К. Григорішина, як стверджує начальник Центру Суспільних Зв'язків МВС України Олександр Зарубицький, більше нікого не звільнили.

ОСВІТНЯ ФУНДАЦІЯ ПЕТРА ЯЦІКА • PETRO JACYK EDUCATIONAL FOUNDATION
5080 Timberlea Blvd., Suite 202, Mississauga ON L4W 4M2 Canada Tel: 905-238-0467 Fax: 905-625-8445

8-го січня, 2003 р.

Пану Ярославів Гавур, голова
Українського Братського Союзу
1327 Wyoming Ave.,
Scranton, PA 18509 USA

Шановні Члени Українського Братського Союзу,

Широ дякую Вам за пожертву, в сумі \$1000.00 на III Міжнародний Конкурс Знавців Української Мови ім. Петра Яцка. Це для нас не лише фінансова дотація, а перш за все важлива моральна підтримка, яка дає нам насагу продовжувати працю для розвитку української науки і добра України і українців у всьому світі за бажанням його ініціатора. Ви зрозуміли та відлущили на заплик, який дає всім можливість у ріст нашої власної гідності та ідентичності.

Згідно з її бажанням, жертва призначена на уфундування нагороди за 7-е місце, 2 та 3 класів, 8-е місце, 2 класу та 9-е місце, 2 класу на національному рівні. Нагорода офіційно носить Ваше ім'я: *Нагороди Українського Братського Союзу, Скрентон, США*.

Офіційного листа отримаєте з України після закінчення конкурсу (травень 2003).

З правдивою пошаною до Вас,

Тарас Карпюк
Тарас Карпюк
Виконавчий директор

Я ГОРДИЙ ТИМ, ЩО УКРАЇНЕЦЬ ЗРОДУ

У День Української Писемності та Мови (9-го листопада), Всеукраїнське Товариство "Проксвіт" в Будинку Вчителя у Києві відзначило і нагородило переможців літературно-мистецького конкурсу, що відбувався п.н. "Я гордий тим, що українець зроду"

Конкурс тривав на протязі цілого року й охоплював усі регіони України, а проводився серед таких вікових груп: 6-9 років, 10-13 років, 14-17 років.

Юні поети та композитори надсилали свої твори на адресу

Світлана Мичко ("УМ")
МОСКОВСЬКИЙ ПАТРІАРХАТ ЗАХІЩАЄ НА УКРАЇНСЬКІ СЯТИНІ

У Тернополі назріває скандальна ситуація, пов'язана з правом власності на одну з найбільших православних святинь України Свято-Успенську Почаївську Лавру, розташовану на півночі регіону. Відюли України стала Незалежною, Московський Патріархат, схоже, не перестав мюлати думка про те, як би одержати неподільну владу над духовним центром, що має величезний вплив на населення. Черговою такою спробою стало звернення до голови Тернопільської обласної державної адміністрації намісника Почаївської Лаври єпископа Володимира з наполегливим проханням передати комплекс споруд святині, який наразі є комунальною власністю обласної ради, у власність чоловічого монастиря УПЦ Московського Патріархату, який порядкує в Лаврі.

Відтак із заявою-протестом проти можливості такої передачі виступила обласна конференція Українського Народного Руху Тернопільщини. Передачу державної

ОКСАНА БАЮЛ ВИХОДИТЬ ЗАМІЖ

Харків. Як повідомляє "Свобідський Край", в інтерв'ю одному з американських телеканалів Оксана Баюл сказала, що іноді їй хочеться повернутися до рідного Дніпропетровська, але в Америці у неї дуже багато друзів. У Портленді, що в стейті Орегон, російськомовні шанувальники просто закидали її трояндами. Казка про бідну українську

ОКСАНА БАЮЛ ВИХОДИТЬ ЗАМІЖ

Харків. Як повідомляє "Свобідський Край", в інтерв'ю одному з американських телеканалів Оксана Баюл сказала, що іноді їй хочеться повернутися до рідного Дніпропетровська, але в Америці у неї дуже багато друзів. У Портленді, що в стейті Орегон, російськомовні шанувальники просто закидали її трояндами. Казка про бідну українську

ГУМОР

ДОТЕПНИЙ ЛІКАР
Пашієнтка: -- Чому ви веліли мені виставити язик, та навіть не глянули на нього?
Лікар: -- Я хотів спокійно написати рецепту.
ШВИДКА ЗМІНА
Учитель: -- Ти вже другий раз цього тижня хочеш звільнитися на заручині сестри. Чи це друга сестра?
Учень: Ні, це вже другий наречений.

ДОБРИЙ ЛІК
Лікар: -- "Випийте цей лік і уявіть собі, що це вино"
Пацієнт: -- А чи не міг би я, пане докторе, випити вино і уявити собі, що це лік?"
БАГАТО РУХУ
Лікар: -- Коли хочете вилізати, мусите передусім багато рухатися. Ви, певно, багато сидите?
Пацієнт: -- Ні, останній раз я сидів лиш два місяці.

Ігор Лосєв ("Критика")
Доцент Києво-Могилянської Академії

УКРАЇНСЬКИЙ ЗАКОН ПРО КНИГОВИДАННЯ: РЕАЛЬНІ ПІЛЬГИ ДЛЯ РОСІЙСЬКОЇ КНИЖКИ

Останні 10 років стан державного книгovidання був кричуще поганим. Навряд чи хтось із числа елементарно неупереджених людей наважиться спростовувати це твердження. Книжок на людську душу в Україні видавалось і видається у кілька разів менше ніж у Білорусі та Росії, не кажучи вже про Західню Європу. Книжкове підприємство в Україні не дуже прибуткове, але вельми ризиковане через абсолютну несприятливе оподаткування.

"Національно свідомі" керівники України чомусь вирішили, що книжка це такий самий товар, як санітарна техніка чи шкарпетки. Себто книжки, видані в Україні, були значно (часто на порядок) дорожчі, ніж ті, що видавалися в сусідніх державах, що робило їхні конкурентні перспективи дуже сумнівними.

Занепад українського книгovidання відбувався на тлі переможної експансії росіян та білорусів і встановлення майже цілковитого контролю цих двох держав над українським ринком. Росіяни (їхня керівна еліта, за всієї її кradійкуватості, вигідно відрізняється від української тим, що водночас не забуває про національні інтереси) запровадили для своїх книговидавців як податкові канікули, так і мінімальне оподаткування. Результат був природним: справжній книжковий розвиток, тисячі назв цікавих книжок з різних галузей знань: з історії, політики, філософії, мистецтвознавства, культурології і т.д. Усе це російське духовне багатство посунуло на Україну, пояснюючи нашим співгромадянам, що до чого в цьому світі. Отже, маємо успішний і високоприбутковий російський ідеологічний проєкт у нашій країні.

Українська громадськість всі ці роки не втомлювалася вимагати відповідного національного законодавства, що поставило б вітчизняне книжкове підприємство бодай в рівні умови з чужоземним. Нарешті, після тривалого зволікання, Верховна Рада ухвалила новий закон. Він супроводжувався радісними вигуками окремих ЗМІ. Мовляв, нарешті сталося.

Справді, в законі передбачено цілу низку пільг в Україні для книговидавництва: податкові канікули, сприятливе оподаткування закупівель паперу за кордоном, поліграфічного обладнання тощо. Здавалося б, є підстави для почуття

глибокого задоволення.

Але за найближчого розгляду виявляється, що радіти ще рано. І що новий закон насправді україномовній книжці не допоможе. Радше навпаки. Річ у тім, що нові пільги поширюються на будь-яке книгovidання, незалежно від мови. А це значить, що російське підприємство, щоб скористатися запровадженими Верховною Радою пільгами, перенесе видання російськомовних книжок на терени самої України. Це дасть їм можливість заощадити значні кошти на транспортуванні російської книжки в Україну, на митних зборах, на дешевіший українській робочій силі тощо.

Україномовне книгovidання нині, після ухвалення цього "доленосного" закону, має підвищені шанси остаточно припинити свою діяльність, адже російські конкуренти мають потужні фінансові ресурси (10 років фінансової фори і всебічної урядової підтримки), досвід, рекламну просунутість, уже зформоване читацьке середовище.

Конкурентноспроможність російського книжкового підприємства через цілу низку сприятливих історичних, політичних і психологічних обставин на порядок вища. Таким чином, у росіян є можливість встановити ще жорсткішу контролю над книговидавничою галуззю України, поліграфічною промисловістю, над системою книгрозповсюдження і реклами.

Отже, виглядає на те, що відтепер на українську книжку тиснуть не лише із-зовні, але й з середини.

А українська книжка, яка усі ці роки ледве жевріла, тепер змушена буде ще жорстокіше конкурувати з потужним російським книжковим підприємством, яке депутати Верховної Ради пільговими умовами люб'язно запрошують до України. Хоча саме з російською книгопродукцією в Україні проблем немає. Проблеми є з українською.

Іюлі голова Держкомінформаші України тов. Іван Чиж, заявив, що немає значення, якою мовою видаватимуться книжки в Україні, він фактично закликає до змагання на рівних між українським і російським в Україні. Заклик до такого змагання звучить настільки ж цинічно, як заклик до української мови на рівних змагатися з російською та ще й за

своїми жертвами дали приклад іншим землякам. Вони не зігнорували прохання своїх земляків провести збірку та допомогти їм у великій потребі.

Перед нами точний список пожертвувань добрих людей. Панство Гаркуші до 25 листопада 2002 року зібрав разом 5,321.49 доларів і переслав їх в Україну, розраховувались із кожного цента. Щиру подяку від імені Церковної Ради та парафіян Петропавлівської церкви панству Гаркушам надіслав о. протоієрей Василь Симулик, а окремо подякував всім українцям США, які відгукнулися на прохання співвітчизників -- відбудувати знищений в 1937 році храм Свв. Петра і Павла Української Православної Церкви Київського Патріархату. Дуже відрядне те, що до цієї подяки приєднались також миський голова Хоролу О. О. Солдатенко та хорольська районна організація Народного Руху України.

Дякуючи п-ву Гаркушам і всім жертводавцям, голова УНР Іван Костюк м.ін. пише: "Невеличке містечко Хорол за часи комуністичного режиму зазнало чи не найбільших духовних втрат в Україні. На протязі 20-30 років в Хоролі були знищені всі церковні споруди: п'ять церков і один собор. За 70 років бездуховного життя, виросло декілька поколінь духовно скалечених войовничим атеїзмом українців. Невеличка громада вірних переобладнала звичайну хату під церкву, але прокомуністична влада, вже в нашій незалежній Україні, віддала її вірним Московського Патріархату. Мабуть, на протигагу московським попом, Бог послав нам священника о. Василя Симулика. Завдяки йому українці на Хорольщині почули слово Боже рідною українською мовою. Вони вперше з уст священника почули заклик любити свою Батьківщину та поважати її героїв, які не жаліли свого життя у боротьбі за волю. Отець Василь свою діяльність почав у звичайному побутовому вагончику, який купив від будівельників за власні кошти і переобладнав під міні-церкву. Чого тільки не прийшлося пережити за той час. Вандали з московської

умови надання їй рівного з українською формального статусу. "Формально правильно, а по суті -- знущення, батечку", -- як казав незабутній В.І. Ленін. Вимога формальної рівності та рівноправного змагання для сторін, що від самого початку перебувають в абсолютно нерівних умовах -- є вищий прояв цинізму.

Без державного протекціонізму не живуть й значно потужніші наші і держави, клясичний приклад -- захист французької мови і культурн з боку Французької Республіки.

Позиція Івана Чижка як представника держави цікава ще й тим, що очолювана ним партія "Справедливість" перебуває в політичному союзі з так званим "Руським блоком" та Прогресивно-Соціалістичною Партією Наталії Вітренко, які виступають за приєднання України до "Слов'янського союзу", де, напевно, ніяких проблем української мови і культури вже не буде, як і самої мови і культури.

Важко зрозуміти суть нинішніх труднощів в розвитку України, якщо не усвідомити, що вона є не лише "посттоталітарною", але й постколоніальною країною. У країнах постколоніальних звичайною практикою є стратегія підтримуючих дій, або позитивна дискримінація. Прикладом можуть бути ті держави, де надається велика фінансова та адміністративно-правова допомога тим етнічним групам і мовам, що тривалий час були об'єктами дискримінації.

Українська мова і культура після століть утисків і обмежень мають право на певну фору і потребують захисту з боку держави (принаймні на найближчі 40-50 років). Адже сьогодні проти них ведеться боротьба вже не на рівні адміністративних заборон (хоча й це ще подекуди трапляється), а засобами ринку, ринкової конкуренції. Варто звернути увагу на той факт, що для того, щоб видавати за межами Росії тисячі російськомовних видань, потрібні великі капітали. Саме тому, що за часів Бориса Єльцина уряд Російської Федерації затвердив державну програму "Російська мова", розраховану не на Росію, а на країни СНД.

Бюджет цієї програми -- 2 млрд. доларів. Отже, капіталоемісність російського і українського книгovidань -- незіставні. А

це найсуттєвішим, визначальним чином впливає на конкурентноспроможність сторін. На це впливає також сильна імперська культурно-психологічна інерція.

Кілька століть населення України привчали читати російські книжки, орієнтуватися на політичне та культурне життя Москви і Петербурга. Себто, російські конкуренти спираються на здобутки багатовікової русифікації. Подібної сили власної національної інерції в українців ще немає, цей чинник ще необхідно сформувати. А це вимагає суттєвих пільг саме для україномовної книжки та преси.

І це досить просто пояснити саме як стратегію підтримуючих дій в постколоніальній країні. Наявність, нинішні керівництва держави, відмовившись від пріоритету українського в Україні, взяло курс на заздалегідь програну "рівну" конкуренцію з російськими впливами та потужними культурними позиціями Росії в Україні. Ці позиції протягом століть зміцнювалися не тільки демократичним шляхом, але й насиллям, утисками, примусом.

Тепер з цього мають зиск. Відмова від українських пріоритетів у політичному і культурному житті країни -- є національним розбросом перед потужним і несентиментальним конкурентом. Звичайно, зацікавлені російські структури та їхні лобі в Україні не могли байдушке поставитися до ухвалення Верховною Радою подібного закону, бо за ці роки з України вивезено за російську книжкову продукцію сотні мільйонів доларів, дуже серйозні суми для книжкового підприємства. Такі кошти ніхто так просто не віддасть... Те, що ухвалив наш парламент, може зробити українську книжку в її власному національно-державному просторі бібліографічним раритетом.

А поки що, відомі українські книговидавці брати Капранови на пресовій конференції в УНАН, застудивши цей де-факто дискримінаційний для україномовного книжкового підприємництва закон, заявили, що дуже хочуть подарувати народним депутатам, причетним до цього продукту законотворчості, видані ними книжки.

Тим хто, проголосував за цей закон, не розуміючи, що він робить, книжку "Я -- зомбі", а тим, хто все знав і розумів, книжку "Сучі діти" Без коментарів.

Микола Дупляк

ПРОДОВЖУЄТЬСЯ ЗБІРКА НА БУДОВУ ЦЕРКВИ В ХОРОЛІ

Як відомо, від часу відновлення Незалежності України, в нашій далекій мільям, а близькій серцю зрусифікованій Батьківщині збудовано багато церков, але багато й тепер будується. Відрядне те, що віруючі українці будують храми в тих містах і селах, у яких за час довгого поневолення України більшовики наважались їх зруйнувати. З огляду на матеріальну бідність, наші земляки часто звертаються за допомогою до своїх кращіших братів за океаном, які покинули рідну землю понад півстоліття тому, або до тих, хто з власної волі покинув уже вільну Україну, бо до кого ж іншого мають звертатися?

Між тими, хто допомагає у добрій справі, знаходимо гарні приклади добродійності та наполегливості в напрямі успішного завершення доброго діла. Одним із таких прикладів несення помічї своїй вужчій Батьківщині, є подружжя Віра і Віктор Гаркуші, -- уродженці міста Хорол у Полтавській області. Це вони зайнялися збіркою грошей на будову церкви Свв. Петра і Павла у рідному місті,

а своїми жертвами дали приклад іншим землякам. Вони не зігнорували прохання своїх земляків провести збірку та допомогти їм у великій потребі.

Перед нами точний список пожертвувань добрих людей. Панство Гаркуші до 25 листопада 2002 року зібрав разом 5,321.49 доларів і переслав їх в Україну, розраховувались із кожного цента.

Щиру подяку від імені Церковної Ради та парафіян Петропавлівської церкви панству Гаркушам надіслав о. протоієрей Василь Симулик, а окремо подякував всім українцям США, які відгукнулися на прохання співвітчизників -- відбудувати знищений в 1937 році храм Свв. Петра і Павла Української Православної Церкви Київського Патріархату. Дуже відрядне те, що до цієї подяки приєднались також миський голова Хоролу О. О. Солдатенко та хорольська районна організація Народного Руху України.

Дякуючи п-ву Гаркушам і всім жертводавцям, голова УНР Іван Костюк м.ін. пише: "Невеличке містечко Хорол за часи комуністичного режиму зазнало чи не найбільших духовних втрат в Україні. На протязі 20-30 років в Хоролі були знищені всі церковні споруди: п'ять церков і один собор. За 70 років бездуховного життя, виросло декілька поколінь духовно скалечених войовничим атеїзмом українців. Невеличка громада вірних переобладнала звичайну хату під церкву, але прокомуністична влада, вже в нашій незалежній Україні, віддала її вірним Московського Патріархату. Мабуть, на протигагу московським попом, Бог послав нам священника о. Василя Симулика. Завдяки йому українці на Хорольщині почули слово Боже рідною українською мовою. Вони вперше з уст священника почули заклик любити свою Батьківщину та поважати її героїв, які не жаліли свого життя у боротьбі за волю. Отець Василь свою діяльність почав у звичайному побутовому вагончику, який купив від будівельників за власні кошти і переобладнав під міні-церкву. Чого тільки не прийшлося пережити за той час. Вандали з московської

церкви, при потуранні місцевої влади, библи шибки у вікнах, нищили обладнання та ікони. Місцеві можновладці довгий час не давали дозволу на будову нової церкви. Тепер ми, українські патріоти, разом з о. Василем, уперто долаємо перешкоди. Сьогодні твердо кричемо височіє гранітний фундамент майбутньої церкви. Помітно збільшилася також кількість віруючих прихожан. Допомагаючи о. Василеві у його святій справі, ми з Вами у якійсь мірі допомагаємо Україні!"

Зібраних грошей напевно не досить, щоб збудувати церкву, тому збірка продовжується. Як пише о. Василь, "імена всіх добровольців будуть вкарбовані на плитах храму на вічний спомин". Не тільки полтавці, але й українці з інших областей, розкинені по світі, повинні надіслати свою "щеголку" на будову церкви Свв. Петра і Павла УПЦ КП в Хоролі.

Пожертви слід надсилати на нижчому адресу Віктора Гаркуші: Mr. Victor Harkuscha 43649 Arlington Rd. Canton, MI 48187

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УБС! — JOIN THE U.F.A.!
ЗАПИСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ І ВНУКІВ!
ENROLL YOUR CHILDREN AND GRANDCHILDREN!

Ігор Козловський ("ВК")

ЯК ГУЦУЛИ ПРЕЗИДЕНТОВІ КОЛЯДУВАЛИ...

Я щойно повернувся з Карпат, де новоріччя та Різдво бучно святкував чималенький десант політників і високих державних посадовців. У своїй «західній резиденції» – Гуті на Горганах – у цей час відпочивав і глава держави. Мені вдалося «сісти на хвіст» тамтешньому вертепові, який з твердим наміром закладувати у переддень Нового Року під вікнами самого Президента, дістався через перевал з курортного містечка Яремчі до загубленого в горах особняка.

Дорога хоч і недалека із берегів Пруту на стару Гуту, проте виметена, окропом полита і висušена казна-чим, наче видублена шкіра. Ця траса дуже різнилася від сніговіями заметених, саними та автами скоїюваних стежок для звичайних смертних. Тому сани з гуцульським колоритно-неповторним вертепом змушені були шукати снігу на узбіччях, аби не човгати чорним асфальтом і не заважати «шестисоткам» хвалькувати перед гуцулами своїми номерами.

Колядники співали та розмахували своїм барвистим антуражем увесь час по дорозі до Гути, а краєвид на найвідоміше нині карпатське село із високого перевалу тільки підбадьорив їх. Всюди нас вітають!– гукнув мені сивий вусань із косою на плечі та папе-

ровим черепом на маківці.– Тому ідемо до них сміливо та охоче. Чому охоче? Побачиш...

І справді, на вертеп у резиденції чекали. А резиденція та – «не словом сказати, не пером описати». Незворушні навіть за такої святкової нагоди охоронці, вбрані по-буденному в чорне, перевірили детекторами всіх, кого пустили на поріг, одібравши фотокамери та мобільні телефони.

Самого пана Президента, який у ці хвилини готував, як нам сказали, новорічне привітання до народу, нам не показали. Натомість чимало високопосадовців із президентського почоту поплескувало у такт нашим різдвяним пісенькам. Потім нас провели до сусідньої залі з таким шикарним накритостіллям, що навіть отой бувалий (і тут також) сивий вусань з косою по-довбушівськи ййкнув.

На прощання кожному з учасників народної театралізованої трупн вручили у конвертику по сотці «кубитих ондатр» (умовних одиниць). Але й це ще не все: невідомо як, але в саях опинився ящик з горілкою, що стояв під «президентським» столом.

...Наступного дня я розповідав сивому вусаневі, як ми діставалися з Гути до Яремчі. Він бо, бідолаха, нічого не пам'ятав.

СОФІЯ РОТАРУ ПЕРЕНЕСЛА СИЛЬНИЙ СЕРЦЕВИЙ НАПАД

“Смерть батька сильно підкосила маму. Тепер стан в неї поганий й нестабільний. Часом серце так болить, що несила терпіти! Таблетки вже не рятують”, -- прокоментував стан співачки її син.

Поховавши свого чоловіка Анатолія Евдокименка, з яким Софія Ротару прожила 34 роки, співачка замкнулася в київській квартирі і нікого не бажала бачити, крім сина, невістки й онуків.

Наприкінці минулого року в Софії Михайлівні стався серцевий напад, і вона кілька днів була під крапельницею. У Софії Ротару після смерті чоловіка виникли проблеми з серцем і підскочив тиск. Її постійно мучив головний біль та непокоїло серце.

Нагадаємо, що чоловік Ротару Анатолій Евдокименко помер 25 жовтня 2002 року на 61-му році життя від інсульту. Уцілому, в ливадійській лікарні Анатолій пролежав понад три місяці. Сюди його доставили вже після другого мікроінсульту, що стався 15 серпня, у результаті якого в Анатолія віднялися ліва рука і нога і він позбавився мови.

І от тепер серйозні проблеми

зі здоров'ям у самої співачки. Син Руслан і невістка Світлана наставляли, щоб Ротару звернулася до лікарів. Оглянувши співачку, кардіолог знайшли її стан серйозним. Лікарі порадили їй пройти обстеження, але лягти в клініку співачка відмовилася.

Вона погодилася щодня приходити в лікарню на оздоровчі процедури. Проте, самопочуття не поліпшувалося і наприкінці минулого року в неї стався серцевий напад.

Син Руслан сказав: “Смерть батька сильно підкосила маму. Так, тепер стан у неї поганий і нестабільний. Часом, серце так болить, що несила терпіти! Таблетки вже не рятують. Лікарі виписали мамі заспокійливі процедури. Вдома їй поставили крапельницю. Ми намагаємося відвідувати її щодня і привозити до неї онуків, щоб якось полегшити її муки. Сподіваємося, що вона одужає, адже в березні має виступати з великим концертом у Москві, а біля концертної залі “Росія” буде закладена й іменна зірка. Поки мама не може вправляти”

(“День”)

РЕТРОСПЕКТИВНИЙ ПОКАЗ ФІЛЬМІВ О. ДОВЖЕНКА У ВАШІНГТОНІ

Вашінгтон (Посольство України). -- Протягом грудня 2002 року, увагу прихильників кінематографу у столиці Сполучених Штатів прикуто до творчості видатного українського мистця Олександра Довженка, ретроспективний показ фільмів якого відбувається цими днями у Вашінгтоні. До уваги вибагливої вашінгтонської аудиторії запропоновано такі всесвітньо відомі твори видатного українського режисера, як: “Звенигора”, “Арсенал”, “Іван”, “Аероград”, “Шорс”, “Битва за нашу Радянську Україну”, “Мічурін”, “Прошай Америка”, “Перемога на правобережній Україні...”

Ініціаторами та організаторами ретроспективного показу стали нью-йоркський Лінкольн-центр, компанія “Сігал філмз”, Український Національний Центр ім. О. Довженка та Посольство України у Сполучених Штатах Америки.

14-го грудня в одній з найпрестижніших залів американської столиці -- в приміщенні Національної Галерії Мистецтв відбулося урочисте відкриття ретроспективного показу фільмів О. Довженка, на якому виступили посол України у США Костянтин Грищенко, віцепрезидент Національ-

ного Центру ім. О. Довженка, відомий український кінорежисер Сергій Тримбач та професор Бірмінгемського університету, автор книги “Біографія Довженка” Джордж Лібер.

Центральною подією цього заходу став показ легендарного фільму “Земля” у живому супроводі відомої американської оркестри “Аллой оркестра” з Бостону. Творчість видатного українського режисера не залишила байдужими глядачів, свідченням чого стала жвава та довготривала дискусія, що відбулася після демонстрації кінострічки, велика кількість додаткових питань щодо життя та мистецької діяльності Олександра Довженка, адресовані до С. Тримбача та Дж. Лібера присутніми у залі.

Цього ж дня в Посольстві України у США відбулося урочисте прийняття з нагоди відкриття ретроспективного показу фільмів О. Довженка. Фестиваль його творчості, який вже став визначною подією в культурному житті столиці Сполучених Штатів і викликав значний інтерес у місцевой громадськості та засобів масової інформації, має завершитись 29 грудня ц.р.

Галина Терещук (Радіо Свобода)

БЕЗЦІННІ СКАРБИ САКРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА, ЯКІ ЗІБРАВ МИТРОПОЛИТ УГКЦ А. ШЕПИЦЬКИЙ, МОЖУТЬ ЗАГИНУТИ

У Львові не вщухає скандал довкола проблеми збереження унікальної збірки української ікони, яку наприкінці 19 та у 20 століттях на власні кошти збирав Митрополит УГКЦ Андрей Шептицький. Упродовж 50 років ці безцінні скарби зберігалися у приміщенні Вірменського собору. Нині храм перейшов у власність вірменської громади, а частину ікон перенесли у нове фондосховище.

Щоб зрозуміти, які скарби залишив Митрополит Андрей Шептицький Україні, розповім невеличку історію. У радянські часи фонди Вірменського собору оглянула відома мистецтвознавець із Москви. Побачивши вона була вражена і захоплена. При цьому фахівець зауважила, якщо колись Україна представить світові ці безцінні ікони, скульптури, то Європа зрозуміє, що тут досі взагалі не знали історії сакрального мистецтва. Власне такі шедеври зібрав Митрополит Андрей Шептицький зі всього світу.

Днями конфліктну ситуацію, що склалася довкола перенесення фондів збірки давньоукраїнського мистецтва з Вірменського собору, намагалися з'ясувати під час круглого столу, який відбувся у приміщенні Львівської обласної адміністрації. Його учасниками стали представники львівської інтелігенції – це знані науковці, культурологи, мистецтвознавці, історики, директор національного музею, реставратори, які перебувають в опозиції до керівництва музею, настоятель Вірменського собору, голова обласної державної адміністрації:

Забігаючи наперед, зауважу, що дехто з присутніх до цієї спільної зустрічі був значно твердішим у своїх висловлюваннях. Чи то

приміщення пропрезидентської структури налякало, чи впливну представник президента в регіоні? Та втім, висловитись міг кожен.

Головний охоронець фонду Данута Посацька, яку звільнили з роботи, як тільки почала вголос заявляти про неналежні умови, що створені у новому фондосховищі для збереження ікон, переконана, що влітку всі перенесені скарби пропадуть через спеку. Тобто поліхромовані скульптури, конструкції іконостасу просто зруйнуються від високих температур.

Втім, Мирослав Откович, директор Національного Музею Львова, каже, що реставратори надумали цю проблему. Мирослав Откович: “Ми говоримо про тимчасове приміщення, збудоване для фондосховища. Це скрізь задокументовано. Ми спільно з адміністрацією розглядаємо питання побудови нового приміщення для Національного Музею. Це питання буде поставлене перед урядом і президентами Вірменії та України. Адже є місце поруч із будинком Національного Музею, де можна вести таке будівництво”

Тут постає запитання, чому гроші, надані вірменською громадою на будівництво фондосховища, вклали у будівництво тимчасового приміщення, яке потім стане власністю вірменської громади (бо збудоване на території Вірменського собору), а не відразу почали зводити його біля Національного Музею на вулиці Драгоманова?

Під час круглого столу реставраторів Національного музею запитали, коли вони розпочнуть відновлення ікон. Відповідає голова вільних профспілок музею, реставратор Ростислав Погорілець: “Я, як голова вільних профспілок,

сьогодні звільнений з роботи. Але зауважу, що реставратор має певні посадові обов'язки. Він, як і будь-який громадянин, мусить виконувати закони. Чому ми, реставратори Національного Музею, не виконуємо наказів директора Національного Музею? Заявляю, нас схилили до участі в злочині. Скажімо, твори з Вірменського собору перенесені без фотофіксації, а це грубе порушення рекомендацій, які напрацьовані серйозною комісією”

Зауважу, що проблема збереження давньоукраїнської ікони могла бути вирішена ще у 1990 році. Тоді депутати Львівської Міської Ради ухвалили рішення, згідно з яким приміщення Музею Леніна на проспекті Свободи передавалось під музей української ікони і для її збереження. Туди мали перенести усю збірку з Вірменського собору.

Звісно, керівництво Національного Музею таке рішення не вважувало. Приміщення у самісінському центрі Львова значно привабливіше використовувати для проведення персональних виставок, там же розмістилося й бюро музею. Під час круглого столу директорів Національного Музею Мирославу Отковичеві нічого не залишалось, як заявити, що приміщення на проспекті Свободи розташоване на галасливій вулиці і це б завдало шкоди іконам та скульптурам...

Чимало спостерігачів уважає, що нездорова ситуація, що склалася довкола перенесення збірки сакрального мистецтва, – це не що інше, як віддзеркалення нездорової атмосфери, яка ось уже майже 10 років панує в Національному Музеї у Львові. Скандали там, мовляв, спалахували ще тоді, коли

ним керував Василь Откович, нинішній начальник управління культури Львівської обласної державної адміністрації. Після того, як він став державним службовцем, посаду директора музею перейняв його рідний брат.

На запитання кореспондента Радіо Свобода про те, чи не є зловживанням той факт, що два рідні брати працюють в одній галузі (культурній), голова Львівської обласної адміністрації Мирон Янків відповідає: “Вони обоє працюють у різних структурах. Один – у державній, як начальник управління, а інший очолює музей, який не належить до державної служби. Мирослав Откович – один із найкращих професіоналів із 30-річним стажем роботи. До Василя Отковича як начальника управління я сьогодні не маю жодних претензій”

Втім, учасники круглого столу навіть не порушували питання щодо братів Отковичів. Натомість у своїй резолюції в усіх проблемах вони звинуватили ... Міністерство Культури України. Це воно, мовляв, нічого не зробило для збереження безцінних зразків сакрального мистецтва, а відтак поставили вимогу про звільнення з посади міністра культури...

Тут пригадалось, як два роки тому з Дрогобича, за підтримки львівських і дрогобицьких чиновників, незаконно були вивезені в Ізраїль унікальні фрески єврейського письменника і художника Бруно Шульца. Жодні заяви, протести, втручання СБУ та прокуратури так і не допомогли повернути ці настінні малюнки в Україну. Та у випадку зі збіркою ікон, Україна може втратити значно більше.

ЛЮДИНА ЛЕГЕНДАРНОГО НЕСПОКОЮ Данило Шумук повернувся на Батьківщину

Данило Шумук повернувся в Україну. І хоч до цього, після 1991 року, він кілька разів приїздив ненадовго на рідну землю, цього разу він повернувся вже назавжди.

Довідавшись про приліт в Україну такої визначної особистості, як Данило Шумук, зустріти його на летовище “Бориспіль” прибули провідник Київської міської ОУН, головний редактор журналу “Самостійна Україна” Павло Дорожинський та члени столичного проводу ОУН.

Зустріч була справді хвилюючою, адже Д. Шумук знайомий з П. Дорожинським майже п'ятнадцять років. Саме Дорожинський брав участь у виданні книжки Д. Шумука “Пережите і передумане”. Ближче їм вдалося познайомитися уже в середині 80-их років, коли Данила Шумука, довголітнього в'язня радянських таборів, вдалося вирвати з СРСР. Це вдалося зробити лише після того, як на численні прохання українських правозахисників, до цієї справи долучився уряд Канади. Ще й досі Д. Шумук сповнений почуття вдячності до найвищих урядовців тієї країни, які його гостинно при-

ймали продовж останніх п'ятнадцяти років. Треба бачити, як світлисть вдячності очі Д. Шумука, коли він згадує про тих людей, які давали йому допомогу і підтримку на чужині: свого довголітнього приятеля Андрія Славича, по дружці Сокольських і багатьох інших, які довгий час опікувалися Шумуком.

Будучи впродовж усього, не надто легкого життя відвертою людиною, яка не терпить фальшивого лицемірства і пристосуванства, він не зраджує цим своїм принципам і на схилі віку. Чи не тому Д. Шумук має чимало друзів у багатьох країнах, а його героїчна постава гідна наслідування.

Залишаючи нащадкам численні книжкові видання (“За східним обрієм”, написану ним під час переслідувань радянським тоталітарним режимом і надруковану в діаспорі, та “Пережите і передумане”, що перевидана вже в Україні -- С.Б.), він має намір продовжити працю з виховання молоді. Адже Д. Шумукові є що згадувати -- події Другої світової війни, боротьба проти ворогів України в загонах

УПА, десятиріччя в ув'язненні за безмежну любов до рідної української землі. Він був свідком багатьох подій, що залишили незнищений слід у нашій недавній історії. Чого варті лише спогади Д. Шумука як одного з керівників відомого тепер вже багатомо Норильського повстання. Справді, така людина гідна не лише високої пошани, про неї потрібно знімати фільми, адже ніщо краще як кіноплівка не залишає нам образу тих, кого ми так шануємо і кого прагнемо наслідувати. Тому приємною новиною є те, що документальний фільм про земні шляхи Данила Шумука вже почали знімати.

Однак, як б там не було, роки та важкі поневіряння роблять свою справу. Хоч Данило Шумук із притаманним йому життєлюбством старається переборювати хворобу, та все ж він потребує постійного догляду. Впродовж кількох останніх років Д. Шумуком опікувалася його донька Віра. Саме з нею він і повернувся в Україну. Повернувся, щоб працювати, зустрічатись з молоддю як на Донеччині, де Д. Шумук житиме з донькою, так, маємо на те надію, і в інших містах.

ЯНУКОВИЧ СТАВ ПРЕЗИДЕНТОМ НОК

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, прем'єр-міністра України Віктора Януковича обрали президентом Національного Олімпійського Комітету України. За це рішення проголосували одноголосно делегати 14-ої звітної-виборчої генеральної асамблеї НОК України 20 грудня у Києві.

Янукович висловив вдячність учасникам асамблеї, зазначивши, що така довіра є “великою відповідальністю” “Мені дуже нелегко було дати згоду на цю посаду, але я розумію, що майбутнього не бу-

де, якщо не буде розвитку спорту, якщо ми не будемо бачити, що наші діти та онуки ростуть здоровими, а наша країна розвиватиметься тоді, коли буде здоров'я нації. Всі досягнення в спорті -- це, передусім, важливо для майбутніх поколінь”, -- сказав прем'єр.

Раніше в ході нарад НОК також ухвалено рішення про внесення змін у статут цієї організації, згідно з якими президент Комітету обирається на 4 роки, обмежень на переобрання немає.

ІНФЛЯЦІЯ В УКРАЇНІ В 2002 РОЦІ

Київ. -- Протягом 2002 року споживчі ціни в Україні знизилися на 0.6 відсотка. Як повідомляють “Українські Новини” з посиланням на Державний Комітет Статистики, ціни на харчові товари

знизилися на 2.3 відсотка, хоча на нехарчові товари й послуги зросли, відповідно, на 1.6 та 3.4%.

У 2003 році Кабінет Міністрів передбачає зростання індексу споживчих цін на рівні 5.2.

ВІСІМНАДЦЯТЬ ПОБРАТИМІВ ЛЬВОВА

Львів (“Поступ”). -- На початку грудня Львів офіційно узяв конив партнерські стосунки із польським містом Вроцлав. Тепер місто Лева може похвалитися 18 побратимами в Європі і навіть на Близькому Сході.

Особливим серед міст-побратимів Львова можна вважати німецьке місто Фрайбург, з яким договір про встановлення партнерських стосунків підписано ще 1989 року. Цього року відсвяткували і десятиріччя співпраці з британським Рочдейлом. Є й “екзотичний” брат Львова -- ізраїльське місто Рішон Ле-Ціон, родинні стосунки з яким оформили 1993 року. Тепер же активна співпраця між українським та ізраїльським побратимами чомусь завмерла, подібно як припинилася співпраця

Львова з Будапештом.

Львів співпрацює з австрійським Грацом Ще одним партнером Львова не так давно стало грузинське Кутаїсі. Але найбільше міст-побратимів Львова розташовано в сусідній Польщі. Партнерські стосунки встановлено з Ряшевом, Лодзем, Краковом, Вроцлавом. Активно співпрацює Львів і з польським містом Замостя.

Побратимські стосунки з європейськими містами вкотре зазначають чітку орієнтацію Львова на Захід. Тішить те, що Львів не “напрошується” в побратими до західноєвропейських міст. Здебільшого ініціаторами підписання угод про культурно-економічну співпрацю виступають саме закордонні партнери нашого міста

Дарія Кузнк

МУЧЕНИЦТВО ПАТРІЯРХА ЙОСИФА ТА ЙОГО ДІЯЛЬНІСТЬ ПІСЛЯ ЗВІЛЬНЕННЯ

ІІ

Напрошуеться питання, де ж є почуття християнської справедливості і любови ближнього?!

Все ж таки, після посвячення врятованого Блаженнішим храму Жировицької Богоматері сав. Сергія і Ваха, у 1971 році відбувся V Архiepіскопський Синод. Тяжко зрозуміти, що цей храм і злучене з ним приходство, що було осідком Києво-Галицьких католицьких верховних архієпископів і митрополитів ще від XVII ст. аж до 1960 року, безжалісно продано чужинцям, від яких цю важливу історичну посілість відкупив Блаженніший Кир Йосиф і привернув знову до українського церковного користування (Благовісник, Рим, 1985).

Під час того Синоду м. ін. продискутовано артикули Конституції Помісної УГКЦеркви і вибрано чотирьох членів Постійного Синоду, перша сесія якого відбулася в днях 4-8 червня 1972 року. Взяли в ній участь також преосв. Кир Василь Величковський, який прибув з України, і Кир Іван Прашко, як секретар. Постійний Синод видав тоді послання до духовенства й вірних УГКЦ, яке опісля опубліковано в Благовіснику (Рим, 1972, стр. 25-27).

Після чергового Синоду, що відбувся у 1973 році, слідували важливі для УГКЦ події під час урочисто проголошеного Папою Святого 1975 Року. На усильне благання вірних йому Владик, священників і мирян, Кир Йосиф прийняв, уже давно йому належний, титул Патріярха.

Офіційно проголосив що подію грешкою мовою у величавому Соборі Св. Петра о. митрат Іван Гриньох у присутності багатотисячної маси українських паломників та багатьох церковних достойників різних народів. На закінчення цієї торжественної Служби Божої, сповнені великою радістю учасники тої важливої історичної події співали Молитву за Патріярха під проводом о. митрата Маріяна Бутринського. Слід ще додати, що 1975 Святий Рік був тісно пов'язаний з 30-літтям початку жорстоких переслідувань Української Греко-Католицької Церкви на всій території України, яку поневолили росіяни.

Після арештів Ісерахії в 1945 році, більшовики жадливими туртурами старались змушувати священників і членів монашчих чинів відректися від рідної Церкви. Щоби цьому насиллю надати "легальний" статус, режим влаштував у Львові т.зв. "собор", на якому не було ані одного українського греко-католицького єпископа. Цей неканонічний "псевдособор", на який привезли також стероризованих священників, відбувся в днях 8-10 березня 1946 року в Соборі Св. Юра.

Так минали роки. Після 18-річного страждання у московських катівнях і концентраційних таборах, у Римі опинився (завдяки старанням Пали Івана XXIII) законний Патріярх Української Греко-Католицької Церкви. У несприятливих умовах ватиканської східної політики ("остполітік"), він дуже старався зміцнити єдність нашої Церкви і розбудувати її Патріярхат. Це не було легко, бо після того, як наша Церква стала патріяршою, деякі владики під тиском ватиканських достойників перестала бути льояльними у відношенні до Глави нашої рідної Церкви і цим йому шкодили.

Під час Синоду, що відбувся при кінці 1980 року, винесено постанову про осудження насильницького Львівського собору з 1946 року. На це гостро зреагував московський Патріярх Пімен, погрожуючи навіть зірвати дружні дипломатичні відносини з Апостольською Столицею.

Після подорожі на Євхаристійний Конгрес до Мельбурун в 1973 році, де його сердечно вітав Владика Іван Прашко з духовенством і тисячами мирян, а також Кардинал Нокс, Блаженніший виїхав до Нової Зеландії, Тайвану та Японії. Звідтам вирушив у дальшу дорогу -- до канадського Ванкуверу, а відтак до Америки. Після величавих урочистостей у Філадельфії, Чикаго та в Нью-Йорку, Блаженніший висловив свою журбу з приводу занепаду рідної української мови у церквах і монастирях Закарпатської Митрополії, хоч це важлива вітка України, національну свідомість якої дуже

старалася знищити Чехо-Словачина.

В Америці Блаженніший відвідав Президента США Дж. Форда і губернаторів стейтів, до яких загостив. В Іспанії, де був два рази, вітав його м.ін. король Карльос зі своєю дружиною Софією в 1977 році. Блаженніший був також гостем Президента Франції Жоржа Помпіду. З нагоди відвідин важливих особистостей з політичного світу, він завжди інформував їх про страждання і трагічну ситуацію Українського Народу.

У Парижі під час Служби Божої співав славний Візантійський хор під батугою д-ра Мирослава Антоновича. Замітним є те, що в цьому хорі співають самі голляндці -- любителі української музики.

Блаженніший відвідав також Ліон. У цьому місті в 1245 році Митрополит Української Церкви Петро Акерович брав участь у Ліонському Соборі та інформував Папу Іннокентія IV про татарську небезпеку і просив про поміч на оборону проти неї.

Опісля Блаженніший відвідав вірних УГКЦ в Англії, був у Фатімі і Люрді, де о. Василь Прийма побудував гарну церкву в українському стилі. Він радо відвідував табори української молоді, бо молодь -- це надія народу, надія на збереження української мови та запораку на продовження існування свідомої діаспори.

У Святому 1975 Році Патріярх Йосиф був у Венеції, де відвідав майбутнього Папу Івана Павла I, з понтифікатом якого наш Патріярх і всі його послідовники пов'язували великі надії на християнську справедливість. На жаль, склалося так, що після 34 днів на своєму пості, Папа Іван Павло I несподівано помер. Дуже боляче переживав це Патріярх Йосиф.

Після тих, нераз довготривалих і важких подорожей, що були необхідні для зміцнення єдності всіх розкинутих по світі гілок нашої Церкви, Патріярх Йосиф не відпочивав, але відразу починав полагоджувати справи, що чекали на його вирішення. Тільки завдяки такій подивугідній працьовитості, міг наш Патріярх, при всіх обов'

СВІТОВА ПОЕЗІЯ В УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕКЛАДАХ

Рубрику веде Роксоляна Зорівчак

Текст п'ятий

Блискучі за формою та змістом вірші французького поета Шарля Бодлера (1821 – 1867) здобули йому всесвітнє визнання. Українською мовою окремі твори Ш. Бодлера перекладали М. Драй-Хмара, М. Терещенко, М. Яцків, Д. Павличко, І. Драч, Г. Кочур, М. Москаленко, М. Льницький. У перекладі І. Драча знайомимо читачів з віршем Ш. Бодлера "Альбатрос"

АЛЬБАТРОС

Буває, пливучи дорогами морськими,
Аби розвіятись, полюють моряки
На альбатросів тих, що в вишині над ними
Серед блакиті й хмар пливуть віддалеки.

Коли на палубу вже люта сила збила,
Король небес, що знав всі грози без числа,
Волочить важко так свої великі крила,
Мов сніжно-білі два розкинуті весла.

Крилатий мандрівник – який незграбний в руках,
В польоті буйнокрил – каліка на ногах!
Ще й дражняться – той в дзьоб йому із люльки дмуха,
А той, плузуючи, кульгас, ніби птах!

Поете! Князю хмар твоя подібна сила,
Між блискавками ти свій у грозовій імлі;
Але під шал образ перешкоджають крила
Тобі, вигнанцеві, ступати по землі.

Леонід Лиман

ЛЯГЛО ЖИТТЯ

Лягло життя, як снігові намети:
Повторюється Біблія й Коран –
Загрожує перебудовою планети
З червоного плакату партизан.

Непередбачені явилися герої,
На дверях пломби і наказ – мовчи.
І не минути попелищ нової Трої,
До Бога ще незнаного йдучи.

Із черги виткне вас юрба, що хліба хоче.
І ви повернетесь в холодний дім.
Бо не з'єдналося грядуще і пророче
Із днем динявим і наскрізь пустим.

наслідки були б для нашої мовчазної Церкви, для наших поневолених братів, коли б у висліді проголошення Патріярхату, советський уряд затіяв неронське пересідування невинних вірних. Отець запевнив нас, що за Український Нарід він молитись кожному днину та що він заслужено знаходить у його серці визнає місце"

Минуло 16 років. Україна стала незалежною державою в 1991 році й від того часу ніякої небезпеки на неронські переслідування не було. Проте, Папа Іван Павло II, навіть відіудючи Україну в 2001 році, ані не проголосив, ані не визнав Патріярхату Української Греко-Католицької Церкви. Як це зрозуміти?

-- Назвіть осіб, з якими Микола Вороний мав тісні зв'язки у м. Новоукраїнка? -- Таких осіб я не знаю...

Ось так, навіть через кілька років після смерті, Микола Вороний не втратив справжнього й надійного друга, якого у трагічному 38-му році знайшов в особі простогопровінційного бібліотекаря. Безумовно, є щось містичне в тому, що саме у день розстрілу Вороного, 7 червня 1946 року, в Кіровограді відбулось закритє засідання обласного суду. ПіАндрієвський визнав провини заочно, не відмовившись, від того, що «на прохання керівника націоналістичної групи Ніколенка написав статтю до газети «Українець» про Вороного, якого до війни добре знав». Реабілізували Андрієвського лише в 1992 році: за іронією долі значно пізніше, ніж його бажаного, автора перекладів на українську «Інтернаціоналу» («Чуєш, сурми загралі...») -- Вороного. На щастя про останнього виявилось кому поклопотатись. М.Рильському, Ю.Смоличеві та О.Гончарові вдалось добитись виправдання колезі 10 листопада 1957 року. А ось Андрієвський так і не дожив до Незалежності, що повернула йому добре ім'я.

P.S. І все ж лишається багато питань щодо долі Миколи Вороного. Дата його загибелі відтепер відома напевне. Всі інші -- 1940, 1942, 1943 -- блеф, що навмисно творився навколо репресованих, щоб приховати справжню кількість жертв. Але де загинув поет? Де його поховали? В постанові про обрання запобіжних заходів, підписаній начальником Новоукраїнського районного відділу УНКВД в Одеській області Лікувим, є два пункти: 1. Избрать мерой пресечения способов уклонения от суда и следствия по отношению обвиняемого Вороного Н.К. содержание его под стражей в тюрьме города Одессы. 2. Настоящее постановление представит Ново-Украинскому районному прокурору.

Таким чином, М.Вороного (як це завжди й робилося в подібних випадках) мали відвезти до того міста, де знаходилось управління державної безпеки, тобто до Одеси. Та Новоукраїнський прокурор Сиром'ятников того разу прийняв інше рішення: «Избрать мерой пресечения... в отношении Вороного Николая Кондратьевича... содержание под стражей в тюрьме г.Кирово Николаевской области...» (Кіровоградом і обласним центром це місто стало лише з 1939 р. -- Ф.Ш.). Впадає у вічі, що й реабілітованих нині «спільників» Вороного - селян із тодішнього Піщанобрідського району направляли тех до тюрми міста Кірове. Позасудовий вирок «трійки» був миттєво «зляпаний». Жодних вказівок на те, що приречених до страги ще кудись перевозили, немає. Візьму на себе сміливість стверджувати, що юстки Миколи Вороного досі лежать десь на околицях обласного центру. Але де?

Федір Шепель ("День")

ОСТАННІЙ ТОВАРИШ МИКОЛИ ВОРОНОГО

Донині невідоме місце розстрілу й поховання видатного українського поета й перекладача, критика й журналіста, історика й діяча національного театру Миколи Кіндратовича Вороного. Ще якось десяток років тому історики літератури взагалі нічого певного не могли сказати про кінець його життєвого й творчого шляху. Аж поки в 1990–1991 роках з'явилася низка публікацій науковця Леоніда Куценка, якому пощастило довідатись, що останні місяці поет провів у Новоукраїні (тепер Кіровоградська область). Саме в цьому степовому містечку Вороний був заарештований і невдовзі до оглядного тому групової кримінальної справи Одеського УНКВД підши́то вузьенький папірець-довідку про його розстріл вночі 7 червня 1938 року. Успішному пошукові допомогли спогади про Миколу Вороного, надруковані в новоукраїнській газеті «Українець» у грудні 1941 року й підписані псевдонімом «Степовик».

В архіві управління СБ України в Кіровоградській області серед кримінальних справ на осіб, яким повернули добре ім'я, на підставі закону «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» від 17.04.1991 року, нам вдалось відшукати матеріали на Андрієвського Павла Ксенофонтовича, який, виявляється, і був тим самим «Степовиком». Без сумніву, що саме публікація за часів нацистської окупації та контакти Вороного з «ворогом народу» і були головними причинами арешту Андрієвського й коштували йому 10 років виправно-трудових таборів, обмеження в правах на 5 років... Зрозуміло, що крім невинного газетного варіянт у спогадів про М. Вороного, в справі збереглися й інші, «примусові» або протокольні. Їх зафіксовано з вуст Андрієвського переважно нічної пори взимку та навесні 1946 року Новоукраїнським райвідділом НКГБ.

Напевно, районна бібліотека була одним із перших закладів, до якого завітав Микола Вороний, опинившись у Новоукраїні. Павло Андрієвський працював тут завідуючим. Відтоді познайомились і доволі часто зустрічались: як у книгозбірні, так і в тимчасовому помешканні поета. 15 грудня 1956 року, в зв'язку з переїльдом справи на М. Вороного, в якості свідка допитувалась Мотря Голуб. 67-літня неписьменна жінка пояснила, що саме в її будинку №20 по вулиці Леніна й жив поет до самого арешту. Хоча спершу, за словами ще одного свідка, притулком Вороному слугувала також кімната місцевого готелю.

Втім, звернемося до першоджерел-протоколів допитів П.Андрієвського.

-- Що вам відомо про приїзд Миколи Вороного до міста Новоукраїнка, його минуле? -- Зі слів Миколи Вороного мені відомо, що він мешкав у Києві до 1937 року, потім виїхав до міста Бежці (Бежаниці на Псковщині чи Бежеськ на Тверщині? -- Ф.Ш.), а згодом -- до села Глиняного (Піщанобрідського району, тепер Кіровоградщина. -- Ф.Ш.), пробув там один місяць і виїхав до Новоукраїнки.

KROES COMPLETES UKRAINIAN ACQUISITION

CALGARY, ALBERTA—Kroes Energy Inc. announced that the TSX Venture Exchange granted Kroes approval to close the acquisition of Zhoda 2001 Corporation at December 31, 2002. Zhoda holds a 45% interest in Kashtan Petroleum Ltd., a Ukrainian joint venture company redeveloping central Ukraine's large, highly productive Lelyaki oilfield. Complete disclosure of the acquisition terms and Zhoda 2001 can be found in the Company's March 11, 2002 Short Form Offering Document, available on SEDAR.

In securing the acquisition, Kroes issued 8.6 million shares to the Zhoda shareholders. These shares are now escrowed and will be released to Zhoda shareholders over a three-year period commencing on the completion of audited, consolidated financial statements for Kroes Energy Inc. at December 31, 2002.

As press released on October 18, 2002, to satisfy the work commitments of the property licenses within Zhoda 2001, closing of a series of private placements occurred on December 24, 2002 and brought total funds raised during 2002 to \$1,599,950 (gross proceeds). After deducting financing costs, there will be sufficient funds to provide a US\$787,500 letter of credit to the Credit Lyonnais Bank in Ukraine which will be used as collateral for a US\$750,000 loan facility the Bank granted Kashtan. The loan facility will be used to accelerate redevelopment of the Lelyaki oilfield, the cash flow from which will repay the loan. When the project is self-financing and the loan facility no longer required,

the letter of credit will be returned to Kroes.

Kroes issued an additional 6,399,800 common shares under the financing and on December 30, 2002 a \$25,000 Convertible Debenture was converted to 166,667 shares. As a result of the closing of the Zhoda 2001 acquisition, the Company has 34,999,141 common shares outstanding. In addition, in connection with the above financing, 6,399,800 warrants were issued that entitle the holder to purchase one common share of Kroes for 30 cents within the period ending February 28, 2004.

With the acquisition complete, Kroes will begin consolidating financial and operating results of the 45% Kashtan interest. To the end of the third quarter 2002, Kashtan's oil production averaged approximately 370 barrels per day from 15 producing wells. Kroes' share of Kashtan's current production is about 170 barrels per day.

In December of 2002, one development well, No. 186, was drilled and one new workover was completed. The well is presently being tested. Well No. 187 will be spudded early in 2003, and it is expected that these two wells and the workover will provide a substantial increase in production early in the year.

Kroes Energy is a junior oil and gas producer and explorer with an emphasis on developing assets in Ukraine, Eastern Europe's fastest growing economy. Kroes has a strong management team, with extensive international experience. Shares trade on the TSX Venture Exchange under the symbol KRS.

BIG BOEING, BIG PLANS FOR AEROSVIT

When Aerosvit flight 171 lifted off from Boryspil airport on Nov. 4, it opened a new chapter in the airline's history. Not only did the flight mark the company's inaugural trip to Bangkok, it was the first trip made by the airline's newly acquired Boeing 767-300ER aircraft.

Acquisition of the Boeing 767 is part of an aggressive marketing plan that the airline hopes will eventually position it as the nation's dominant long-haul international airline. Aerosvit began serving Dubai last September, and plans to acquire an additional 767 in April 2003, enabling the carrier to add routes to New York, Seoul, Toronto and Delhi.

Aerosvit acquired the Boeing 767 aircraft on a long-term lease from Boeing Capital, the finance arm of the U.S.-based aircraft manufacturer. The twin-engine wide-body had previously been used by SAS.

The new addition to Aerosvit's fleet is the largest-capacity Boeing jet operated by any Ukrainian airline. The company also operates six other Boeing aircraft: a 737-200, a 737-300, and four 737-500s.

Aerosvit sent several of its pilots to the United States for six weeks to become certified to fly the 767. "We really did not have any problem training on the 767 flight simulator because we have eight years of experience flying Boeing 737s for Aerosvit," said Capt. Ihor Hlushko, a senior company flight instructor.

Hlushko piloted the 767 to Kyiv from Los Angeles, where the plane's interior was refit to Aerosvit's specifications. Hlushko said that he was impressed with the aircraft's size, admitting that initially he had been "a little scared" by the aircraft, which holds about twice the number of passengers as a 737.

"It's all right now, though," Hlushko said. "This is a very safe plane with triple-redundant systems: an autopilot, an inertial control system and a hydraulic control system."

There's more to expanding service than simply leasing a plane, Aerosvit General Director Hryhory Hurtovy said. The acquisition of the aircraft represents an expansion that has resulted in the creation of 242 new jobs with the airline for pilots, maintenance workers and ground-service personnel, he said.

Aerosvit's plan to expand its service is leading to head-to-head competition with another Ukrainian carrier, Ukraine International Airlines, at the same time as the two air-

lines are in merger talks. Hurtovy said that although Aerosvit would eventually be able to reach its goals alone, a merger would be good for both airlines.

"The merger would make both companies more prosperous," he said. "I think it's better to grow as a company together with Ukraine International Airlines."

Transportation Minister Hryhory Kirpa said that the Boeing planes met the country's long-haul requirements. Ukraine is able to produce An-140 airplanes for its internal needs and plans to launch production of medium-range An-74 aircraft next year, but, "It will take a couple of decades before we learn how to produce long-range aircraft," Kirpa said.

Craig Jones, vice-president of sales in the Commonwealth of Independent States for the Boeing Commercial Airplane Co., said that Aerosvit's addition of a Boeing 767 demonstrated that the airline was growing along with the country and its economy.

"The reason for me being here today is really not about Boeing at all. It's about the country and about Aerosvit," Jones said.

The Boeing 767-300ER cruises at about 800 kilometers per hour and can fly as high as 12,000 feet. Aerosvit has configured the airplane to accommodate 204 coach-class and 24 business-class seats. In coach, the airline said that the seat pitch – the distance between seat backs – is between 32 and 34 inches. Seat pitch in business class is 47 inches.

According to the Skytrax survey conducted by airlinequality.com, Aerosvit passengers will have as much or more legroom than passengers on many other long-haul carriers. The Skytrax survey placed discount European carrier Easyjet seat pitch at 29 inches and KLM at 31 inches in coach.

Aerosvit carries about 30 percent of all passengers transported by Ukrainian airlines. Last year, it carried 316,000 passengers, a 28.4 percent increase over the year before, and rang up a healthy \$1.8 million.

According to the State Commission on Securities and the Stock Market, a company called Aerotur owns a 39.64 percent interest in Aerosvit, The Netherlands' Gilward Investments B.V. owns 37.96 percent and the State Property Fund controls 22.39 percent of the shares.

PM YANUKOVICH GOES WEST FIRST TIME

KYIV (Interfax-Ukraine). Ukraine's Prime Minister Viktor Yanukovich has left for the Republic of Poland on an official visit, January 8. This is his first-ever official visit in the capacity of prime minister.

During his visit Viktor Yanukovich is scheduled to meet his Polish opposite number Leszek Miller and hold Ukrainian-Polish bilateral talks.

Upon completion of talks, the Ukrainian premier is expected to lay flowers at the Tomb of the Unknown Soldier and at the monument to Ukrainian poet Taras Shevchenko in Warsaw. Also, Viktor Yanukovich is scheduled to hold a short meeting with members of the Ukrainian community in Poland.

According to the agenda of the visit, the Ukrainian prime minister

intends to meet with representatives of the Polish business community, in particular, the chairman of the board of the Eastern Bank PEKAO S.A., the chairman of the Supervisory Board of JSC Comp Rzeszow, and other officials.

Also, Mr. Yanukovich intends to meet with Poland's Sejm Marshal Marek Borowski and Senate Speaker Longin Pastusiak. The Ukrainian premier will also meet with Poland's President Aleksander Kwasniewski.

In his trip to Poland Viktor Yanukovich is being accompanied by Deputy Prime Minister Vitaliy Haiduk, the Deputy State Secretary for the Foreign Ministry, Ihor Kharchenko, and the chairman of the State Committee for Construction and Architecture, Valeriy Cherep.

R&I RAISES UKRAINE'S CREDIT RATING FROM B- TO B

KYIV -- Japan's Rating & Investment Information Inc., a credit rating agency, has raised Ukraine's credit rating for long-term foreign-currency issues from B- to B, the press service of the Finance Ministry has informed Ukrainian News, citing an official announcement by Rating & Investment Information Inc.

According to the information, the raising of the country's credit rating was prompted by an improvement in the economic situation in the country during the 2001-2002 period. In particular, Rating & Investment Information Inc. notes the growth of Ukraine's GDP, the fall in the rate of inflation in the country, the country's positive balance of payments, the increase in its international currency reserves, the reduction in its budget deficit, and the reduction in its national debt.

As Ukrainian News earlier reported, Standard & Poor's, an international credit rating agency that assigned Ukraine long-term and short-term foreign-currency and local-currency credit ratings of 'B' in December 2001, lowered the country's rating outlook from "stable" to "negative" in November 2002. Fitch, another international credit rating agency, had earlier upgraded

Ukraine's long-term foreign and local currency ratings from B- to B. Moody's Investors Service, an international credit rating agency, also upgraded Ukraine's foreign currency ceiling for bonds from Caa1 to B2 in November 2002.

As Ukrainian News earlier reported, Ukraine's external debt reduced by USD 42 million or 0.5% from USD 7.978 billion to USD 7.936 billion during the January-November period of 2002 while its domestic debt reduced by UAH 858 million or 4.3% from UAH 21.018 billion to UAH 20.16 billion. The total national debt reduced by UAH 820 million or 1.3% from UAH 63.29 billion to UAH 62.47 billion during the January-November period of 2002. A deflation rate of 0.6% was recorded for the January-December period of 2002, when prices of food-stuffs fell by 2.3%, prices of non-food products rose by 1.6%, and the cost of services rose by 3.4%.

An annual inflation rate of 6.1% was recorded in 2001. Ukraine's GDP rose by 4.1% to UAH 192,659 million during the January-November period of 2002, compared with the corresponding period of 2001. Ukraine's GDP rose by 9% in 2001.

UKRAINE, EU AGREE TO MAKE ACCESSION TO WTO A PRIORITY

KYIV. -- Foreign Minister Anatoly Zlenko agreed with European Union Commissioner for External Relations Chris Patten to make the former Soviet republic's accession to the World Trade Organization a joint priority in 2003, a ministry statement said.

The two diplomats agreed to push Ukraine's bid for WTO membership in a telephone conversation in which they discussed revitalizing overall ties, according to the statement.

Patten confirmed the EU would decide whether Ukraine deserved market economy status by March. The United States is also considering whether to grant Ukraine market economy status.

The EU's willingness to pro-

mote Ukraine's WTO bid indicated a thaw in frosty relations with the West, following allegations that President Leonid Kuchma sanctioned the sale of a sophisticated radar system to Iraq in defiance of U.N. sanctions. Western leaders have also criticized Kuchma as placing strictures on the news media and for failing to conclude investigations into the deaths of investigative journalists. Kuchma disputes the charges.

Ukraine has been keen to avoid becoming isolated between the EU and Russia as the EU invites other former Soviet countries into its fold. The Ukrainian government hopes to enter the WTO by the end of 2003 and become an EU associate member within 10 years.

VALUABLE DONATION TO UFA CHORNOBYL HOSPITAL FUND

Chornobyl Victims
Children's Hospital Fund
Ukrainian Fraternal Association

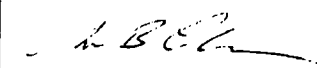
Dear Ms. Thomas:

Per our phone conversation earlier today, I am enclosing a check in the amount of \$1,000.00 that I wish to donate to the Victims of Chornobyl (Children's Hospital Fund). I understand your organization administers this fund. This is also the fund that my late uncle, Vladimir B. Choman, made a bequest to in his will. I am proud to be donating to the same fund.

I wish you and your organization much success in the year ahead and hope that the funds that my uncle and I have donated do make a difference in the lives of those for whom they are intended.

Your organization is also in my prayers as you reach out to the Ukrainian community both here and abroad.

Very truly yours,

Thomas B. Choman
4821 Spring brook Drive
Annandale, VA 22003

SCHOLARSHIP ANNOUNCEMENT from the UFA EDUCATION BULLETIN BOARD by Stephen M. Wichar Sr.

THE IVAN FRANKO SCHOLARSHIP PROGRAM: Applications are now being accepted for the 2003 academic year. Requests for application blanks may be obtained by writing to:

General Scholarship Coordinator
Stephen M. Wichar Sr.
39182 Aynesley Drive
Clinton Township, Michigan 48038-2718

To be eligible, you must have been a member of the Ukrainian Fraternal Association for at least two years. You must satisfy insurance requirements of at least \$3,000. Applicant must be a senior high school or attending an accredited university. Post graduate students are not eligible for this program.

Applicants must write an essay of at least one-thousand (1000) words but not to exceed fifteen hundred (1500). AN ESSAY TOPIC WILL BE ASSIGNED TO THE APPLICANT WHEN HE/SHE WILL SUBMIT A WRITTEN REQUEST FOR THE APPLICATION.

Three Ivan Franko Scholarship will be awarded for this academic year, in denominations of \$1250.00 for First Place, \$1000.00 for Second Place, and \$750.00 for Third Place. APPLICATIONS MUST BE FILED BY JUNE 6, 2003.

SCHOLARSHIP ANNOUNCEMENT

The Educational Department of the Ukrainian Fraternal Association is pleased to announce the "2003 UFA Academic Year" Eugene and Elinor Kotur Scholarship Program. Our office will be accepting applications beginning March 1, 2003 and ending June 6, 2003. Students may request application forms from Stephen M. Wichar Sr., General Scholarship Coordinator, 39182 Aynesley Drive, Clinton Township, Michigan 48038-2718. All requests for applications must be made in writing. Please include a self-addressed envelope.

Our scholarship funding is based on per annum earnings from the Kotur Trust Fund, so grants have financial limitations. The Scholarship Commission, in evaluating your application, will base their selections on how well responses are made and your immediate need for financial assistance. Be certain that you can meet the following Eligibility Requirements. Other statistical data will be required in the application.

A. Applicants must be of Ukrainian ancestry. In your autobiography, you will be required to describe, in not less than 100 words, your Ukrainian roots. You will be asked to provide names of relative(s), dates, names of cities, places of birth, et al.

B. Applicants must be currently enrolled in an Undergraduate Program, in either sophomore, junior, or senior levels. Advance degree programs are not eligible (Masters, Doctoral, et al.)

C. Students who have an immediate family relationship with UFA Executive Board members are not eligible to participate in the Kotur Program.

D. You must be a member of the Ukrainian Fraternal Association to apply for a second grant. For more information, call the Home Office, 1327 Wyoming Avenue, Scranton, Pennsylvania 18503-1290, (570) 342-0937.

E. You must be a full time student (12) or more credit hours per semester). Applications must be filed by June 6, 2003.

F. THE FOLLOWING IS A VERY IMPORTANT REQUIREMENT. YOU MUST BE ENROLLED IN ONE OF THE FOLLOWING UNIVERSITIES OR COLLEGES:

Brown University
California Institute of Technology
Carnegie Mellon
Connecticut University
Cornell University
Dartmouth College
Duke University
George Washington University (St. Louis)
Harvard University
Haverford University
Indiana University
John Hopkins University
Massachusetts Institute of Technology
McGill Univ. (Montreal, Quebec)
Michigan State University

Yale University
Notre Dame University
Oberlin College
Purdue University
Princeton University
Rochester University
Swarthmore College
Tulane University
University of California (Berkeley or Los Angeles)
University of Chicago
University of Michigan
University of Pennsylvania
University of Toronto
University of Washington (Seattle)
University of Wisconsin (Madison)
Vanderbilt University
Williams College

UKRAINIAN POLICE DETAIN 70 CHINESE ILLEGALS

KYIV. -- Ukrainian authorities have detained 70 illegal Chinese migrants who were found in a Kyiv apartment, officials said.

Police found the 57 men and 13 women in a three-room apartment in the capital on Monday night, Interior Ministry spokesman Ihor Bolhar said. He said each had paid US\$7,000 to US\$10,000 to travel from Beijing to Ukraine via Moscow.

The migrants were being held in temporary detention cells pending a decision on their repatriation, the

Interfax news agency reported.

Ukraine is a popular transit country for migrants seeking to get further west in Europe. Following U.S. attacks in Afghanistan and European Union pressure, Ukraine strengthened its border controls and tightened visa requirements, but its cash-strapped government has trouble coping with the flow.

Officials said they have also detained 20 migrants from India since Jan 1

НАРОДНА ВОЛЯ

НARODNA VOLYA

Symbol of our Rights
and Liberties

PIK LXXXXXIII Ч. 4 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 23 СІЧНЯ 2003 Р ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA JANUARY 23, 2003. YEAR LXXXXXIII № 4

У ГРУДНІ РІВЕНЬ ОФІЦІЙНОГО БЕЗРОБІТТЯ ПІДВИЩИВСЯ ДО 3.8%

Київ. -- Як повідомив Державний Комітет Статистики, у грудні офіційний рівень безробіття підвищився на 0.2% до 3.8%. На 1 січня 2003 року в Державній Службі Зайнятості зареєстровано 1.055 млн. безробітних, або 3.8% працездатного населення. На 1 грудня зареєстровано 1.036 млн. безробітних, або 3.6%.

Найвищий рівень безробіття на 1 січня був зареєстрований у Рівенській (6.9%), Тернопільській (6.9%), Чернівецькій (6.6%), Хер-

сонській (6.0%) і Закарпатській (5.5%) областях; найнижчий -- у Києві (0.5%), Севастополі (0.8%) і Одеській області (2.0%).

За даними Держкомстату, у грудні держава виділила допомогу безробітним у розмірі 80,273 млн. гривень. Її одержало 689.7 тис. безробітних, середній розмір допомоги на одного безробітного в грудні становив 105.98 гривень. Держкомстат повідомляє, що на 1 січня в Україні було 123.9 тис. вакансій.

УКРАЇНСЬКІ ЛІТАКИ НА ВИСТАВЦІ В ІНДІЇ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, 15 українських підприємств представитиме свою продукцію у складі єдиної національної експозиції на міжнародній летунській виставці Aero India-2003, що відбудеться в дні 5-9 лютого в індійському місті Бангалор.

За повідомленням з Управління Авіаційної Промисловості Міністерства Промислової Політики України, близько ста фахівців летунства, зокрема АНТК ім. Антонова, ВАТ «Мотор-Січ», Хар-

ківського державного авіаційного виробничого підприємства, корпорації «ФЕД», АТ «Авіоніка», ДП «Укрспецекспорт», на виставковій площі 165 кв. метрів представитиме свою продукцію в натурних зразках, моделях, плакатах, рекламних буклетах та відео.

Українські фахівці вважають, що літаки Ан-140 і Ан-74ТК-200 найбільше підходять для місцевого ринку летунських перевезень. На цих літаках літакобудівники й полетять на виставку.

У 2002 РОЦІ ВАЛОВИЙ ПРОДУКТ УКРАЇНИ ЗРІС НА 4.1%

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, у 2002 році реальний валовий продукт України зріс на 4.1 відсотка у порівнянні з 2001 роком. Про це повідомив перший віцепрем'єр Микола Азаров, відкриваючи засідання Кабінету Міністрів.

За словами Азарова, у 2002 році зростання промислового виробництва становило 7% при нульовій інфляції. У 2003 році Міністерство Економіки передбачає зростання внутрішнього валового продукту на рівні 4%.

ПЕРЕДБАЧАЮТЬ СПОВІЛЬНЕННЯ РОСТУ УКРАЇНСЬКОЇ ЕКОНОМІКИ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, Національний Банк України планує у 2003 році істотно скоротити обсяг приросту грошової маси і бази через передбачуване зростання інфляції й уповільнення зростання економіки.

Як повідомив 15 січня на

пресконференції голова Ради НБУ Анатолій Гальчинський, зростання цін виробників, яке становило в 2002 році 5.6%, спровокує зростання споживчих цін. На думку Гальчинського, в 2003 році зростання економіки України суттєво сповільниться.

В УКРАЇНІ ВИГОТОВЛЯЮТЬ ПРОГРАМИ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, Кабінет Міністрів затвердив план реалізації пріоритетних положень «Програми інтеграції України в ЕС у 2003 році» та план роботи з адаптації законодавства України до європейських стандартів.

Програма передбачає розроблення проєкту єдиного українського торговельного словника відповідно до європейської системи класифікації, забезпечення вступу

національного депозитарію в Європейську Асоціацію Центральних Депозитаріїв.

Також передбачена розробка проєкту нормативно-правового акта з приводу банківського контролю над кредитними організаціями з урахуванням директив ЕС та розробка нормативних актів у сфері корпоративного управління за європейськими стандартами.

УКРАЇНА І АЗЕРБАЙДЖАН ПІДПИСАЛИ УГОДУ ПРО БЕЗВІЗОВИЙ РЕЖИМ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, з 7 лютого 2003 року набуває чинності угода про безвізові поїздки громадян України і Азербайджану. Відповідну угоду підписано 14 січня між Кабінетом Міністрів України і Урядом Азербайджану

Як відзначає пресова служба МЗС, укладення такої угоди «відповідає інтересам нашої держави, оскільки сприятиме посиленню контролю за в'їздом і перебуванням в Україні чужоземців та протидії нелегальній міграції»

СУМІСНИЦТВО ПОЗА ЗАКОНОМ

Харків («СК»). -- Голова українського парламенту В. Литвин пообіцяв найближчим часом вирішити проблему депутатів-сумісників. Він припускає, що з пропозицією визначитися щодо місяця праці до таких депутатів може звернутися і Президент Л. Кучма. Кількість же сумісників у парламенті різко збільшилася після

формування коаліційного уряду, коли багато депутатів стало мі-

страми. На сьогодні кільканадцять посадовців різних рівнів має депутатські мандати, так би мовити, про запас. Конституція ж забороняє таке сумісництво, але не пропонує механізму розв'язання конфлікту

У 85-РІЧЧЯ ІV УНІВЕРСАЛУ

Леся Храплива

НА СОФІЙСЬКОМУ МАЙДАНІ...

(Уривок)

На Софійському майдані рожевіє ранок.
Зайнялась промінням булава Богдана.
Безлюдно, тихо.
Лиш пророчо мріє,
Мріє майбутнім давній храм Софії.
У повітрі знов бринять Універсали,
Що їх читатимуть так, як колись читали:
-- "Правда і воля від Сяну до Дону!"
І світ задрожить під ударами дзвону.
Ще мить... Вийдуть із домів у школу діти.
Привітає їх незнаний вітер.
І нестиме невидана туга --
На київських горбах, у київських яругах...
Ще мить... На майдані майбутнє дзвенить.
Наливається в душу дитини.
Ще лиш хвилина! --
І прорветься, як весною ріки:
-- Самостійна, Соборна -- навіки!

ПРЕЗИДЕНТ Л. КУЧМА ВІДВІДУЄ КРАЇНИ ПЕРСЬКОЇ ЗАТОКИ

Київ. -- Як повідомило МЗС України, у дні 18 до 23 січня Президент Л. Кучма відвідує Савдівську Арабію, Кувейт, Баграйн і Об'єднані Арабські Емірати. Візита в ці країни є офіційною, крім візита в Баграйн, влада якого заявила про бажання організації державної візиту, оскільки це перша візита такого рівня взагалі в цю країну.

18-19 січня українська делегація відвідає Савдівську Арабію, 19 січня вирушить до Кувейту, де пробуде 20 і 21 січня. 21 січня у другій половині дня делегація виїде

до Баграйну, після чого вирушить до ОАЕ.

В ході візиту очікується підписання угоди про торгово-економічну, науково-технічну та інвестиційну співпрацю між Україною і Савдівською Арабією, угоди про сприяння і захист інвестицій з ОАЕ і двох угод про уникнення подвійного оподаткування з Еміратами і Кувейтом.

У склад української делегації увійшли міністер промисловості, аграрної політики, а також економіки і європейської інтеграції.

НАТО НАДІЄТЬСЯ НА ОПРИЛЮДНЕННЯ В УКРАЇНІ СПІЛЬНОГО ПЛАНУ ДІЙ

Брюссель («НХ»). -- У штаб-квартирі НАТО сподіваються, що Київ вже найближчими днями оприлюднить спільний план дій між НАТО й Україною, -- повідомив речник альянсу Ів Бродьор.

Спільний план дій між Україною й НАТО на 2003 рік схвалено на Празькій вершинній зустрічі альянсу в листопаді минулого року. Досі його зміст не публікувався. Як кажуть джерела в НАТО, у документі альянс, серед іншого, вима-

гає від України впровадження реформ, дотримання свободи слова тощо.

Як повідомив Ів Бродьор, альянс провів важку роботу, погоджуючи з українською стороною технічні проблеми при опублікуванні документу. Чинники альянсу кажуть, що план можна буде прочитати на інтернет-сторінці штаб-квартири НАТО та на офіційних мережах українського керівництва.

РОСІЯ ЗАПРОПОНУВАЛА УКРАЇНІ ПАШПОРТИ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, міністер закордонних справ України Анатолій Зленко у телефонній розмові зі своїм російським колегою Ігорем Івановим обговорив справу перенесення запропонованої російською стороною норми перетин кордону між нашими державами для громадян тільки на

підставі закордонних паспортів.

Зленко вважає, що запровадження закордонних паспортів для таких поїздок з 1 липня фінансово вдарить по наших громадянах із прикордонних регіонів. Досі громадяни двох країн могли перетинати кордон зі звичайним загальним паспортом.

ПЕРЕНЕСЕНО МІСЦЕ ВЕРШИННОЇ ЗУСТРІЧІ ГЛАВ ДЕРЖАВ СНД

Київ (УНІАН). -- Неформальна вершинна зустріч глав держав СНД відбудеться не в Карпатах, як заплановано, а в столиці України -- Києві. Про це повідомило джерело в дипломатичних колах у Москві. Цю інформацію також підтвердили джерела у Києві.

Крім того, як повідомило московське джерело, «вже практично вирішено, що під час неформальної зустрічі буде прийняте рішення про ротацию в керівництві Ради Глав Держав СНД» Новим головою Ради Глав Держав оберуть Президента України Леоніда Кучму.

На зустрічі «буде менше по-

літики», президенти обговорять проблеми розвитку власного ринку та обговорять світовий досвід виходу з економічної кризи, значило джерело.

Зустріч глав держав СНД з участю 12 президентів країн Співдружності планувалося провести 28-29 січня у державній резиденції «Синегора» Івано-Франківської області. У той же час провідник Львівської обласної організації УНР Олександр Гудима пропонував Президентові України перенести проведення зустрічі глав держав СНД з українських Карпат в інше місце.

КОЛИ Б ТАКЕ ТРАПИЛОСЯ НЕЩАСТЯ...

Львів (Кореспондент). -- Відповідно до результатів опитування, понад третина мешканців Львова готова виступити за вихід з України у разі «проросійського розвитку України»

Під час опитування, у якому взяло участь понад 800 осіб, респондентам було задане запитання: «Якщо змодельовати ситуацію, у якій би Україна приєдналася до союзу Росії з Білоруссю, як би ви діяли з позиції галичанина?» Запропоновано наступні варіанти відповідей (наведені за результата-

ми опитування):

Боротися б за самостійну Галицьку Державу 34.30% (29.4%*)

Домагалися б автономії від Києва -- 11.10% (11.5%)

Нічого б не розпочинали, а подивилися б, що з цього вийде - 14.30% (8.8%)

Це все -- не мої проблеми -- 11.80% (10.8%)

Вітали б об'єднання -- 5.10% (8.4%)

* У дужках наведені висліди такого ж опитування за 2000 рік.

ГРЕЦІЯ БАЖАЄ ВРЕГУЛЮВАТИ ВІДНОСИНИ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЕС

Брюссель («НХ»). -- Греція прагне, аби під час її піврічного головування в Євросоюзі Україна і ЕС визначилися, на основі якого документу розвиватимуться відносини Києва й Брюсселю. Водночас представники ЕС нагадують, що для розвитку тісніших відносин з ЕС Україна має активніше впроваджувати реформи.

Головуюча в ЕС, Греція нині очікує пропозицій від Єврокомісії, як надалі розвивати відносини ЕС з майбутніми сусідами -- Україною, Молдовою й Білоруссю. Речник грецької місії при ЕС повідомив,

що стратегію відносин з новими сусідами Єврокомісія має підготувати до березня. Після цього документ вивесуть на розгляд Ради Міністрів Євросоюзу.

Представники ЕС заявляють, що Україна мусить докласти власних зусиль, аби мати з Євросоюзом ближчі відносини. Розвиток відносин Брюсселю і Києва у великій мірі залежить від того, як Україна проводить політичну стабілізацію, економічні реформи і як встановлює політичну систему, схожу на політичні системи в країнах ЕС.

РУМУНИ ПЕРЕДАЛИ УКРАЇНІ ІКОНУ ПЕТРА МОГИЛИ

Київ. -- Як повідомляє пресова служба МЗС України, 15 січня Посольство України в Румунії передало церкві Благовіщення Києво-Могилянської Академії в Києві, унікальну ікону Петра Могили. Її написали монахи-малари з міста Яси на честь канонізації Румунською Православною Церк-

вою цього митрополита-просвітника.

Нагадаємо, що Петро Могила народився на території нинішньої Румунії. Щодо Яс, то в цьому місті у 1640 році він заснував колегію на зразок Київської, до якої ввійшла група українських професорів на чолі з С. Почаським.

“УКРАЇНА В МОЇМ СЕРЦІ”

Скрентон, Па. -- Саме під такою назвою перед нами четверта з черги книжка віршів еміграційного поета і патріота старшого покоління та передплатника «Народної Воли» Миколи Горішного, який, до речі, народився в Нью-Йорку, але зберіг любов до своєї далекої Батьківщини, якою й досі живе, а красу її оспівує у своїх поезіях.

Книжка вийшла в гарній м'якій обкладинці у Тернополі з датою 2003 року на 110 сторінках друку під редакцією Петра Сороки та в гарному художньому оформленні Анатолія Луценка.

Патріотичні вірші поета мають виховну, пізнавальну й естетичну функції. В них автор висловлює свою любов до України та рідної мови, оспівує борців за волю України.

Адреса М. Горішного така
Nicholas Horishney
240 Clinton Terrace
Lyndhurst, NJ 07071-2522

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L. and R.

ПЕРЕДПЛАТА (амер. дол.)	SUBSCRIPTIONS (US currency)
Для членів УБС: У США та Канаді річно .20 00 дол.	For UFA members: USA and Canada per year 20.00
Для нечленів УБС: У США та Канаді річно .25 00 дол. В інших країнах річно .30 00 дол. Ціна одного примірника 50 центів	For non-members: USA and Canada per year 25.00 In other countries per year 30.00 Price per single copy 50 cents

NARODNA VOLYA
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937 Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAQ@aol.com Editor's line: RedDuplak@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, PA

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплак
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправити мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAQ@aol.com

У 85 РІЧНИЦЮ IV УНІВЕРСАЛУ

Саме тепер минає 85 років від часу IV Універсалу, яким проголошено незалежність України та вихід нашого народу з російського ярма неволі. Правда, до відбудови своєї державності Український Нарід приготувався довгі десятиріччя до всіх ділянок життя різні національні, церковні, культурно-освітні, громадські, економічні, мистецькі, літературні, стрілецькі молодечі, спортивно-руханкові та інші організації, включно з політичними партіями. Центральною, а рівночасно об'єднуючою ідеєю, була ідея українства та визволення Українського Народу від тодішніх окупаційних режимів держав -- Росії й Австро-Угорщини, що завершилася після створення самостійної суверенної держави.

Гаслом до відбудови своєї самостійної й суверенної держави для Українського Народу, і народів, що були під окупаційними режимами, був розпад Росії й Австро-Угорщини на фронтах Першої світової війни в 1917 році. Беручи до уваги тодішній ще воєнний стан, українські національно-політичні діячі прийняли тактику -- йти до відбудови держави знизу вгору. Найперше створено об'єднання державотворчих сил. У Києві створено Товариство Українських Поступовців, що стало зав'язкою Української Центральної Ради; у Львові з ініціативи українського парламентського клубу скликано Українську Національну Раду.

Першим і основним актом державного будівництва Української Народної Республіки була революційна постанова Всеукраїнського Національного Конгресу з 21 квітня 1917 року в Києві, якою формально обрано національне представництво у формі Української Центральної Ради, якій іменем нації доручено виконувати та здійснювати її державне самовизначення власними силами. Ця Рада I Універсалом з 23 червня 1917 р. проголосила на весь світ, що всупереч волі чужих гнобителів, приступає до творення власного ладу на своїй землі. Це державе будівництво doprowadило до утворення Української Народної Республіки 20 листопада 1917 р., а потім до її повної суверенності 22 січня 1918 року.

Соборність відновленої суверенної української державності була завершена актами Листопадового Чину в Західній Україні в 1918 р. і постановою Української Національної Ради з 3 січня 1919 р. про об'єднання Західньої України зі Східньою Україною в одну Українську Народну Республіку, що й урочисто проголошено на Софійській площі в Києві 22 січня 1919 року.

Всі ці акти УНР були не тільки паперовим проголошенням, але були також виявом реальних стосунків влади народу. Влада в державі не була накинена якоюсь чужою силою. Її утворив сам Український Нарід шляхом організованої репрезентації. Ця влада діяла реально майже на всій території України. У цій державі господарем був сам Український Нарід, шануючи при тому права національних меншин. Ця держава мала своє військо для оборони, своє власне законодавство і свій суд, які діяли незалежно, без будь-якого втручання сторонніх сил.

Слід відмітити, що в УНР державні фінанси і народне господарство спиралися на власних силах народу, який сам рішав своїми власними законами про те, який має бути в Україні господарський лад. Ця держава мала свою власну валюту. Вона також сама провадила свою зовнішню політику через свої закордонні представництва в усіх рідшальних країнах, з якими Україна мала свої інтереси.

Українська Радянська Соціалістична Республіка, яка постала з ласки Москви та її комуністичної партії, не мала нічого українського: ні урядової партії, ні війська, ні свого державного скарбу та вкюті, ні закордонного представництва в чужих державах. Український Нарід не міг виявляти своєї волі. Уряд УРСР -- був окупаційною адміністрацією Росії у здобутій війною Україні.

До речі, українська державність утрималася у важких боях із сусідськими імперіалізмами і при будовності, а то й більшою решти світу, який не розумів того, що цим способом сам створює собі смертельну загрозу від московсько-більшовицького імперіалізму.

Маючи на увазі всі ці державні акти, що ними визначала УНР свою самостійну суверенність і соборність, мусимо сказати, що без цих актів Український Нарід нині не мав би прямої легітимності, що він нарід державний. Він не мав би міжнародного права протиставитися маріонетковому урядові колишньої УРСР, що його створили окупанти разом з українськими поплентачами тоді, як збройною агресією окупували Україну. Саме ці акти допомогли опісля українським патріотам боротися за волю, щоб вкінці, в 1991 році, відновити самостійну і незалежну Українську Державу.

Олег Хомин (Forum)

ЕКСПОРТ ЗЕРНА: УКРАЇНА СЕРЕД ПЕРШИХ

Рекордні урожаї зернових в Україні за останні два роки (майже по 40 млн. тонн) вивели її на перші місця серед експортерів зерна. Так, минулого сезону, за різними даними, Україна була п'ятою, або шостою державою за обсягами вивезеного збіжжя -- 9.1 млн. тонн. Це дало підстави нашим урядовцям ще влітку минулого року зробити хвацьку заяву, що обсяг експорту зерна урожаю 2002 р. становитиме близько 12 млн. тонн.

Стрімке розширення географії поставок українського хліба лише підтвердило амбітність кураторів нашого агросектора. Крім уже традиційних країн Близького Сходу, Північної Африки та Європи, цього сезону українське зерно вперше поїхало до Бразилії, Японії й навіть до Канади, яка сама є одним із найбільших світових зернових експортерів.

Також, за даними Української Зернової Асоціації, цього року (з 1 липня 2002 р. до 30 червня 2003 р.) наші компанії плянують налагодити продаж зерна до Індонезії, Індії, Малайзії та країн Індокитаю.

Європейські ринки посідають особливе місце в "географічній карті" українського зернового експорту, оскільки минулого сезону туди поставлено близько третньої частини (3 млн. тонн). На початку цього сезону в Кабінеті Міністрів точилися розмови про можливість вивезти до Європи близько 5 млн. тонн зерна.

Але не так сталося, як гадалося. В листопаді деякі українські експерти заговорили про нерезальність експортувати цього сезону 12 млн. тонн зерна, зокрема через наміри Європейського Союзу ввести з початку 2003 р. квоту на його імпорт. Ці передбачення були зумовлені тим, що 12 листопада м.р. ЄС прийняв попереднє рішення про введення з 1 січня 2003 р. світової квоти на імпорт зерна в країни ЄС розміром 2.981 млн. тонн.

Персональна квота в межах загальної має бути надана лише США (572 тис. тонн) й Канаді (38 тис. тонн). Для решти країн (не членів ЄС і не кандидатів у члени ЄС) в межах квоти на пшеницю середньої й низької класи буде діяти звільне мито розміром EUR12 за 1 тону. Тобто спільно в межах квоти вони зможуть завезти до ЄС 2 млн. 370 тис. тонн зерна. Поза квотою імпортне мито становитиме EUR 95 за тону.

Введення квоти робить ек-

порт українського зерна поза нею фактично нереальним, оскільки сьогодні експортери скуповують зерно в українських портах по \$75-95 за тону. Зі сплатою мита EUR95 за тону ціна українського зерна на європейських ринках виросте більш як удвічі (сьогодні вона там становить \$112-122 дол. за тону фуражної пшениці, \$120-135 за тону харчової пшениці, \$110-130 за тону фуражного ячменю).

Деякі торгівці зерном стверджують, що навіть у межах квоти (тобто зі сплатою мита EUR12 за тону) експорт української пшениці не буде привабливим.

Українські компанії-експортерів сподівалися на те, що ЄС не введе квоти з нового року через низку причин. Зокрема через те, що європейські переробники зерна не зацікавлені у її введенні, оскільки їх задовольняє якість і ціна зерна зі східноєвропейських країн. Проте 17 грудня м.р., на засіданні Ради ЄС міністри сільськогосподарства країн-членів ЄС висловились за введення з початку наступного року вказаної квоти.

Правда, своєрідною несподіванкою стало те, що після прийняття цього рішення комісар з питань сільського господарства ЄС Франц Фішлер заявив про готовність Євросоюзу надати Україні й Росії персональні квоти. Щоправда вони будуть встановлені в межах загальної, але це вже свідчить про пошук хоч якогось компромісу з боку ЄС, оскільки й Україна, й Росія вимагали для себе персональних квот. Відверто кажучи, їхні обсяги були не зовсім реальні -- 3 і 2 млн. тонн відповідно.

За словами Ф. Фішлера, для України персональна квота вже встановлена, її обсяги поки що не розголошуються. Але, можна здогадатися, що в будь-якому разі вона буде меншою за ті 3 млн. тонн, на які розраховувала Україна.

За неофіційними даними, ЄС погодився виділити Україні квоту на 1.5 млн. тонн. Але, зважаючи на конкуренцію та категоричність Росії, яка при незадоволенні її вимог погрожує ввести мито на імпорт м'яса з ЄС (як відомо, Росія є одним з найбільших імпортерів м'яса, у тому числі й з Європи), реальність надання Україні квоти обсягом 1.5 млн. тонн виглядає доволі сумнівною.

Отже, чи обмежить обсяги нашого експорту введення квоти, яка повинна захистити європейсь-

кого селянина від напливу на європейський ринок дешевого фуражного зерна з країн Східньої Європи, перш за все, з України та Росії?

На думку директора компанії "ПроАгро" Миколи Верницького, через введення квоти загальний обсяг експорту українського зерна цього року може зменшитися до 40% від запланованих 12 млн. тонн.

А з іншого боку, зменшення обсягів експорту українського зерна може й не бути таким стрімким, якщо з березня 2003 р. на світовому ринку попит на зерно почне значно рости, що характерне для цього періоду. Якщо цього сезону він буде високим, то, можливо, експорт українського зерна залишиться на минулорічному рівні, -- вважає М. Верницький.

Також він додав, що додатковим фактором обмеження ввозу до ЄС зерна буде зміна тарифного регулювання імпорту в ЄС ячменю. Для експортерів усіх країн на 2003 р. буде відкрита квота на ввіз до ЄС 50 тис. тонн пивоварного ячменю зі сплатою мита EUR8 за тону й 300 тис. тонн фуражного ячменю з митом EUR16 за тону. Поза квотою ячмінь буде обкладатися митом EUR93 за тону.

Але не всі експерти поділяють такі думки. Аналітик агенції АПК-Інформ Андрій Ярмак вважає, що введення квоти не повинно позначитися на обсягах експорту, оскільки Україна вже поставила в Європу таку кількість зерна, що дія квоти не буде визначальною.

Якщо зважити, що минулого сезону до Європи вивезено близько третини всього українського експорту, то приблизно стільки ж (третина) від запланованих 12 млн. тонн може бути поставлена на ринок ЄС і цього року. Адже до введення квоти Україна експортувала в Європу близько 3 млн. тонн зерна урожаю 2002 р. Ще якусь частину ввеземо в межах квоти.

Крім того, не треба забувати про інші, неєвропейські зовнішні ринки, на яких американське та канадське зерно не може конкурувати з українським через надто високу ціну. Також введення квоти на імпорт в Європу призведе до росту внутрішнього споживання свого зерна європейськими країнами, що вивільнить інші зовнішні ринки, тобто зменшить на них конкуренцію серед експортерів, -- зазначив А. Ярмак.

Подібної думки дотриму-

ються і в Кабінеті Міністрів. Так, радник прем'єр-міністра, президент Всеукраїнського громадського об'єднання «Українська Аграрна Конфедерація» Леонід Козаченко зазначає, що заплановані обсяги експорту зерна торгівці до Європи з України вже вивезли, тому введення квоти суттєво не позначиться на зменшенні рівня експорту.

На сьогодні Україна експортувала зерно на 20% більше, ніж на даний період минулого року. Зважаючи на сезонну активізацію на зовнішньому зерновому ринку, яка традиційно починається в лютому-березні, думаю, що до закінчення цього торгового року ми зможемо вивезти заплановану кількість зерна, зокрема шляхом поживалення торговельної співпраці з іншими країнами. Отже, загальний обсяг експорту українського зерна через введення квоти не зменшиться, просто виникнуть певні додаткові труднощі при зміщенні акцентів на інші ринки, оскільки Україна має вигідне транспортне сполучення з Європою, -- вважає Л. Козаченко.

Ці передбачення, звичайно, можна піддавати сумнівам. Особливо на тлі скандалів із виявленням зараженого грибок зерна у експортних українських партіях, які поставлялися в Бразилію, Канаду та Францію. Проте на сьогодні вже доведено, що в жодному з цих випадків провини українських експортерів немає. То міжнародні торгівці вивозили зерно з України до Канади за підробленими фітосанітарними документами.

Виявлялося, що в українське зерно, експортоване до Бразилії, досипано зерно російського та молдовського виробництва. Інформацію про начебто виявлений в українському зерні, яке завезено до Франції, пестицид ДДТ (дуст) спростували самі французькі експерти. Очевидно, комусь українське зерно на світовому ринку так створює суттєву конкуренцію.

Та, попри це, своєрідним підтвердженням значимості експорту зернового потенціалу України є те, що відповідно до грудневого передбачення Міністерства Сільського Господарства США (USDA), цього торгового року Україна посідає третє місце серед світових експортерів пшениці з експортом близько 9 млн. тонн лише цього зерна. Нагадаємо, що це заява держави, яка є для України конкурентом на міжнародному зерновому ринку.

Андрій Дубецький ("Поступ")

КВАСНЄВСЬКИЙ І БУШ ПОРОЗУМІЛИСЯ

Про американські інвестиції в польську економіку, пов'язані з винищувачами F-16, що є на озброєнні Польщі, та про вічні проблеми розмовляли 45 хвилин Джордж Буш та Александер Кваснєвський в Овальному кабінеті Білого Дому. Джордж Буш запевнив Кваснєвського, що США не мають в Європі кращих друзів, ніж Польща. Співпраця Польщі та США у війні з тероризмом приклад того, як мають провадитися антитерористичні заходи.

Загалом розмова була спрямована на справи військові. І наперед йшлося про купівлю від американської фірми Lockheed Martin 48 винищувачів F-16 на суму 3.8 мільярда доларів, які замінять радянські МіГ-21 та МіГ-29 на озброєнні Польщі. Польща хоче взяти винищувачі на виплат

до 2010 року. Остаточний контракт на поставку мають підписати у травні 2003 року.

"Не маємо в Європі кращого приятеля, ніж Польща!", -- сказав американський президент, вітаючи свого польського колегу. Убачаючи в Польщі соратника, Буш поділився з Кваснєвським своїми планами та запропонував обмінятися розвідувальною інформацією. Можливо, і щодо України.

Стосовно Північної Кореї, то Білий Дім сподівається на покаяння та на мирне врегулювання кризи. Проте щодо Іраку, то Буш налаштований войовничо. Він запевнив, що проблему КНДР не можна порівнювати з Іраком. "Маю досить іракських ігор та побренхень", -- зізнався американський президент, нагадавши, що

час, який дали С. Гусейнові, добігає кінця.

Кваснєвський запевнив, що якщо дипломатичні і політичні методи не допоможуть розібратися Гусейна та дійде до війни, то Польща готова стати на бік США. Підтвердженням цього є підрозділ, який готовий до можливого вторгнення і вже перебуває в районі Перської затоки.

Прагне Польща і пом'якшення візового режиму. Зниження цін на візи для поляків запропонував на особистій зустрічі міністер закордонних справ Польщі В. Цімошевич секретареві США Коліну Павелові. Кваснєвський підкреслив, що поляки не повинні мати гірших умов отримання візи, ніж інші члени Євросоюзу. Розмови щодо віз продовжать наступного

місяця.

Ходили чутки, що ще однією несподіванкою візити Кваснєвського у Вашингтон може стати позиція президентів Польщі стати Генеральним Секретарем НАТО. Проте Кваснєвський запевнив, що принаймні до 2005 року, часу, коли закінчується його президентство, він, хоч і на дуже заманливу посаду, не погодиться.

"Я Президент Польщі і займатиму свою посаду до кінця повноважень, тобто до грудня 2005 року. До того часу не зроблю нічого, що не відповідає моїм обов'язкам та повноваженням. НАТО -- це цікаве місце і структура, але моя праця і мої обов'язки цілковито пов'язані з посадою президента Польщі, тож я спробую стати найкращим президентом", -- сказав Кваснєвський.

ВЕРХОВНА РАДА ПОВТОРНО ПРИЙНЯЛА ГОСПОДАРСЬКИЙ КОДЕКС

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, Верховна Рада повторно прийняла Господарський Кодекс, погодившись із зауваженнями Президента Л. Кучми. За прийняття Кодексу проголосувало 265 депутатів при необхідних 226. При цьому Рада внесла зміни до тих статей Господарського Кодексу, що раніше суперечили Цивільному Кодексові.

До Господарського Кодексу м. ін. увійшли положення законів про обмеження несумлінної конкуренції, про підприємства, про банкрутство, про ціни і ціноутво-

рення, про цінні папери та інше. У окремому розділі кодексу зафіксовані санкції до суб'єктів господарської діяльності. Кодекс дає змогу встановлювати штрафні санкції безпосередньо в договорі, укладеному суб'єктами господарювання.

До речі, Господарський Кодекс був прийнятий ще 29 листопада 2001 року, однак Кучма наклав на нього вето. Кучма також виступив проти набуття чинності Господарського Кодексу з 1 січня 2003 року.

ВИМОГИ КОНГРЕСУ УКРАЇНЦІВ ХОЛМЩИНИ І ПІДЛЯШШЯ

Київ ("УМ"). -- Всеукраїнська громадська організація "Конгрес Українців Холмщини і Підляшшя" вимагає проведення парламентських слухань з питань політично-правової оцінки насильницького переселення українців з території Польщі, надання виселеним статусу депортованих та відшкодування їм моральної та матеріальної шкоди.

Про це йдеться у заяві керівників 17 організацій Конгресу, адресованій голові Верховної Ради В. Литвиніві, голові парламентсь-

кого Комітету з Прав Людини та Національних Меншин Г. Удовенку та керівникові фракції БЮТі Юлії Тимошенку.

Як повідомив керівник цієї громадської організації Олександр Боровик, 12 листопада 2002 року у парламенті зареєстровано законопроект "Про визначення статусу українців, примусово переселених у 1944-1946 роках з території Польщі в Україну", однак його розгляд перенесено на невизначений термін.

ІЗ ЛИСТІВ З УКРАЇНИ ДО РЕДАКЦІЇ

Здоров'я Вам Пане Миколо Дупляк!

Отримавши "Народну Волю" з 10 жовтня 2002 р , яку переслав мені пан Віктор Гаркуша, я з цікавістю прочитав статтю Вашого авторства п.н. "Потреба допомогти у доброму ділі -- наш спільний обов'язок" Ця стаття вразила мене, як старосту нашої церкви Свв. Петра і Павла в місті Хорол на Полтавщині. Я переконався, що в Америці є люди віддані Богові й нашій рідній Україні, наприклад сім'я Гаркушів з м. Кантон, Мічиган.Віктор і Віра Гаркуші наполегливо працюють, щоби зробити щось хороше для рідної Батьківщини. У їхніх роках не кожен може творити добро, але в них збереглася сила і воля, щоб хоч чимось допомгти своїм землякам в Україні. Це ж бо завдяки очоленій ними допомозі нам удалося збудувати фундамент-цоколь під храм Божий Свв. Петра і Павла, який більшовики по-варварськи зруйнували в 1937 році. Тоді в Хоролі зруйнували разом сім церков, чим спустошили наше місто.

Місто Хорол історичне. Йому 908 років. За роки незалежності Української Держави воно розбудовується, але на відбудову зруйнованих храмів коштів немає. Саме тому ми рішили звернутися за допомогою до української спільноти в США. На наше прохання першим відгукнулося подружжя Гаркушів, потім відгукнулися інші співвітчизники. Кажуть, громада по ннтші, а голому сорочка. Ви-

словлюємо ширу подяку панству Гаркушам за збірку грошей, а Вам пане Миколо за те, що Ви у Вашій пресі висвітлили наші проблеми та переконали людей, щоб вони відгукнулися і подали нам так необхідну поміч.

За зібрані кошти ми заклали фундамент церкви, придбали та привезли п'ятдесят тисяч штук цегли, але цього не досить. На наш проєкт потрібно триста тисяч цегол. Кошти, що їх ми одержали, всі під котролем. Ніде і копійки не пішло не за призначенням. Миконої хвилини можемо розракуватись з усього, на все е документи, які підтведжує посадник міста О. О. Солдатенко своїм підписом і печаткою, а я, як староста парашфії, особисто контролюю всі витрати. На кожду придбану річ маємо посвідки.

А тепер, пане Миколо, я бажая особисто (письмово) з Вами познайомитися. Я, Володимир Теренько, -- пенсіонер козацького роду. Мені 79 років. Всі мої предки, віруючі у Господа Бога, були козацького роду. За те були розкуркулені, вигнані з власного господарства. Всю нашу садибу і 18 десятин землі відібрали, а коней, корів, свиней та всю птицю забрали до колгоспу. Із добрих господарів -- нас зробили старцями-жебраками.

Крім того, ще й голодомор забрав на той світ з нашого роду 18 осіб -- малих дітей, тіток, сестер, братів. Тяжко згадувати про те, як ми пережили розкурчулення,

голодомор, війну, а я дожив до того часу, що можу хоч чимось допомогти у відбудові зруйнованої церкви Свв. Петра і Павла. Ми з о. Василем Вам дуже вдячні за все. Ми хочемо Вас попросити, щоб опублікували у Вашій пресі імена тих юдей, які допомогли нам своїми пожертвами. Список є у пана Гаркуші. Хай читають всі українці в Америці, бо є там люди, які боліють за духовне відродження України.

Як церковний староста, я особисто звертаюся до всіх співвітчизників-українців: люди добрі, допоможіть нам, хто як може. Ваші долар чи два -- для нас велика допомога. Допоможіть, щоби будова нашого храму не залишилася недобудованою.

Пане Миколо, якщо ми зуміємо збудувати церкву Свв. Петра і Павла, то ми з о. Василем і Київський Патріархат запросимо Вас і сім'ю Гаркушів на освячення храму. Ви будете в нас бажаними гістьми. Само собою, Ваше ім'я та імена тих, хто помагає в будівництві храму, будуть занесені на плиту пам'яті, щоби імена будівничих храму залишилися на пам'ятку багатьом поколінням вірних. Ми за Вас і сім'ю Гаркушів завжди молимося, щоб Ви довго жили при доброму здоров'ї.

Пане Миколо, пробачте мені, що мушу звертатися до Вас і турбувати Вас, але ж бо йдеться про відродження української духовості на Полтавщині, тож надіємось на зрозуміння і поміч всіх україн-

ців за океаном. На моїх плечах важкий обв'язок, щоби з поміччю добрих людей збудувати тут українську православну церкву Київського Патріархату, нашу, а не чужу церкву. Я вишукую різні адреси за кордоном і звертаюся за допомогою. Повірте, пане Миколо, б'юся, як риба об лід. При цьому хочу доказати, що духовна діяспора -- це сила, що не залишає земляків у великій потребі. І Бог навчає, щоби не залишати ближнього у біді. Ми вже переконалися в тому, що наша діяспора нас підтримує. Як може, так допомагає.

Пане Миколо, не залишайте нас без Вашої уваги, допомагайте нам Вашим словом у пресі. Цим Ви робите лике діло. Бог Вам віддячить за всі турботи. Ще одне: допоможіть нам зв'язатися з каннадськими українцями, може й вони чимсь допоможуть.

Закічую писати. Надіюся, що може настане той час, коли зустрінемось біля храму Свв. Петра і Павла в Хорлі. Шойно тоді буде про що писати у Вашій пресі.

Теренько Володимир
Васильович

Від Редакції: Ще раз повідомляємо, що збірка продовжується. Пожертви на будову церкви Свв. Петра і Павла в Хоролі можна надсилати на нижнечу адресу пана Віктора Гаркуші:

Mr. Victor Harkuscha
43649 Arlington Rd.
Canton, MI 48187

Від Редакції: Ще раз повідомляємо, що збірка продовжується. Пожертви на будову церкви Свв. Петра і Павла в Хоролі можна надсилати на нижнечу адресу пана Віктора Гаркуші:

Повернувшись на навчання, пан Костянтин розповість студентам-українцям у США про свої враження від закладу, що «як в Америці, в інших цивілізованих країнах». Однаке поки що, на жаль, не всі діти-інваліди Волочиського району стануть підопічними Центру. «Є транспортна проблема для дітей із віддалених сіл. До весни постарасмося її розв'язати», -- пообіцяв заступник голови Волочиської районної державної адміністрації Валерій Сліпчук. Але він ще достеменно не знає, з яких джерел буде фінансуватися новий заклад і де працюватимуть б мамам дітей-інвалідів...

Михайло Василевський ("День")

ЧІКАГСЬКИЙ УКРАЇНЕЦЬ ДОПОМІГ ДІТЯМ-ІНВАЛІДАМ

18 грудня прийняв перших підопічних Центр Ранньої Соціальної Реабілітації Дітей-Інвалідів у Волочиську. Непересічною є передісторія цього нового, вкрай потрібного закладу. На Різдвяні Свята минулого року, сюди, до Волочиська, приїхав президент Союзу Українських Студентів Америки (СУСТА) Костянтин Ворона. Він вручив представникам підростаючого покоління подарунки від імені і за дорученням СУСТА, поспілкувався з їхніми батьками. Ті запитували в гостя з Чикаго, як ведеться дітям-інвалідам у далекій Америці. «Пан Костянтин розповідав, що у США функціонують відповідні заклади. І виявив добру волю -- зробив перший внесок для створення Центру у Волочиську», -- згадав для «Дня» заступник голови Волочиської районної державної адміністрації Валерій Сліпчук.

Студент полетів до Чикаго, аби продовжувати там навчання, а почату ним добродійну справу разом з місцевою владою взявся продовжувати тут його батько -- відомий у Хмельницькому підприємець, генеральний директор МСТ «Кооператор» Микола Ворона, який вклав у реконструкцію старої будівлі понад 50 тисяч гривень. Весь час цікавився ходом робіт»,-- продовжив Валерій Сліпчук.

У Волочиську і довколишніх селах району -- 64 інваліди у віці від одного до шістнадцяти років. 36 із них вражені ДЦП. Досі їхні батьки були, як кажуть, сам-на-сам із своїм лихом. Нарешті сюди, до Центру, завезено новітнє лікувальне та ігрове устаткування. З дітьми працюватимуть фахівці -- реабілітологи, психологи, лікарі, масажисти. «До Нового Року працюватимуть на гуманітарній основі, бо

фінансування ще не почалося», -- говорить заступник голови районної державної адміністрації.

Коментуючи цю подію, начальник головного управління праці і соціального захисту населення Хмельницької обласної державної адміністрації Сергій Кіндзерський сказав: -- Це вже світовий стандарт роботи з дітьми-інвалідами. Фахівці будуть, образно кажучи, ставити їх на ноги, пристосовувати до життя. Досі разом з прикутими до ліжка невідступно були батьки. Сім'ї тягнуть жалюгідне існування, розпадаються. Нарешті батьки зможуть працювати.

Костянтин Ворона прилетів із США, аби взяти участь у відкритті Центру у Волочиську. Не з порожніми руками. Привіз подарунки -- телевизор і відеомагнітофон. Тепер він виступає у якості голови молодіжної ради Українсь-

ВЕРХОВНА РАДА ЗНОВУ ПРИЙНЯЛА ЦИВІЛЬНИЙ КОДЕКС

Київ. -- Верховна Рада знову прийняла Цивільний Кодекс (ЦК) у новій редакції, погодившись із зауваженнями Президента Л. Кучми. За прийняття Кодексу проголосувало 279 депутатів при необхідних 226.

Зокрема, депутати погодилися з концептуальними зауваженнями Президента і виправили протиріччя Цивільного і Господарського Кодексів. Рада також погодилася з зауваженнями Президента й уточнила норму, відповідно до якої

актами цивільного законодавства признаються й укази Президента. Крім того, Рада погодилася з більшістю постановлених зауважень Кучми до Цивільного Кодексу.

До речі, Верховна Рада прийняла ЦК наприкінці листопада 2001 року, він мав набутти чинності з 1 січня 2003 року, але Кучма наклав на нього вето.

ЦК складається з 6 книг. До цього часу в Україні діяв Цивільний Кодекс, прийнятий у 1963 році.

ГУМОР

ЗІЕ ЧУЄТЬСЯ

-- Андрійку, чому не йдеш до школи?
-- Не можу йти, бо не чуюся добре.
-- Де не чуєшся добре?
-- В школі.

НА ВУЗЬКІЙ ДОРОЗІ

Завзяті вороги зустрічаються на вузькій дорозі
Більше загонистий йде просто себе і грізно заявляє
Я не звільняю дороги ідіотам!
-- А я звільняю -- відповідає другий і сходить з дороги

СПРАВЕДЛИВИЙ

-- Чому ви до них ніколи не ходите зі своєю дружиною?
-- Ті люди нічого злого мені не зробили

ПОВІДОМЛЕННЯ СТИПЕНДІЙНОЇ КОМІСІЇ УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ

Стипендійна Комісія Українського Братського Союзу з приємністю повідомляє студентів про можливість одержання стипендії з Фондації ім. Євгена і Елінор Котур в академічному 2003 році. Наше бюро прийматиме аплікації на стипендії від 1 березня до 6 червня 2003 року. Зацікавлені студенти можуть одержати аплікації від голови Стипендійної Комісії Степана М. Віхара.

Stephen M. Wichar Sr.
General Scholarsheep Coordinator
39182 Aynesley Drive
Clinton Township, MI 48038

Усі прохання про аплікації мусять бути на письмі. Разом із проханням слід надіслати заадресовану до себе коверту.

Висота грошей на стипендії залежить від річних прибутків з дорученого нам фонду ім. Є. і Е. Котур, отже тим і обмежується сума грошей на стипендії з цієї фундації. Перевіряючи студентські аплікації, Стипендійна Комісія братиме до уваги всі подані в аплікаціях інформації, а особливо фінансові потреби аплікантів. Пишучи по аплікації, будьте певні, що ви маєте необхідні дані на те, щоб одержати стипендію. Інші статистичні дані та вимоги знайдете в аплікації.

А. Апліканти мусять бути українського роду. В одержаних аплікаціях є вимога, щоб принайменше у 100 словах описати український родовід апліканта. При цьому необхідно буде назвати імена родичів, дати, міста, місця народження та подати інші дані.

Б. Апліканти під цю пору мусять бути студентами другого, передостаннього або останнього курсу в університеті або коледжі. Студентам заавансованих студіїв (магістрантам, докторантам та іншим) стипендія не надається.

В. Студентам, спорідненим з членами Виконавчого Комітету Українського Братського Союзу, стипендія Фунадації Котурів не надається.

Г. Щоб вдруге одержати стипендію ім. Котурів, аплікант мусить бути членом Українського Братського Союзу.

Додатковими інформаціями служить Головна Канцелярія УБСюзуу в Скрентоні.

Ukrainian Fraternal Association
1327 Wyoming Ave.
Scranton, PA 18509-2849
Tel. (570) 342 - 0937

Г. Аплікант мусить бути студентом із повним навантаженням (12 або більше кредитів на семестр).

Аплікації мусять бути надіслані до 6 червня 2003 року.

Д. Дуже важлива вимога. Аплікант мусить студіювати в одному з названих нижче університетів або коледжів:

Brown University
California Institute of Technology
Carnegie Mellon
Connecticut University (St. Louis), MO)
Harvard University
Haverford University
Indiana University
John Hopkins University
Massachusetts Institute of Technology
McGill University (Montreal, Quebec)
Michigan State University
Yale University
Notre Dame University

Oberline College
Perdue University
Princeton University
Rochester University
Swarthmore University
University of California (Berkeley or Los Angeles)
University of Chicago
University of Michigan
University of Pennsylvania
University of Toronto
University of Washington (Seattle)
University of Wisconsin (Madison)
Yanderbilt University
Williams College

ПОВІДОМЛЕННЯ

ГОЛОВИ СТИПЕНДІЙНОЇ КОМІСІЇ УБС
СТЕПАНА М. ВІХАРА

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД ІВАНА ФРАНКА

Аплікації на стипендії з Фонду Івана Франка на академічний рік 2002-2003 можна одержати від координатора стипендій УБС Степана М. Віхара.

Stephen M. Wichar Sr.
39182 Aynesley Drive
Clinton Township, Michigan 48038-2718

Аплікант мусить бути хоч два роки членом УБС і мати забезпечення хоч на 3,000 доларів.

Аплікант мусить бути студентом вищої школи або студентом останнього року середньої школи.

Студенти, які закінчили чотирирічну програму вищої школи, стипендії з цього фонду не отримують.

Аплікант мусить написати есеї величиною від 1000 до 1500 слів. Тему есею аплікат одержить разом з аплікацією.

Цього року Фонд Івана Франка дає три стипендії:

Перша нагорода 1,250.00 дол.
Друга нагорода 1,000.00 дол.
Третя нагорода 750.00 дол.

Аплікації мусять бути надіслані на вказану вище адресу до 6 червня 2003 року

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ТА ЧИТАЙТЕ "НАРОДНУ ВОЛЮ"

Юрій Боруцький ("УМ")

ЇХНЮ "МАТЬ" ЇМ І ВІДДАТЬ!**Початок "Року Росії в Україні": львівський сценарій**

Початок нового політичного року у Львові характерний своєрідним "відзначенням" Року Росії в Україні, який проголосив Президент Кучма.

Представники галицького політикуму неоднозначно сприйняли таку президентську ініціативу і вже 5 січня влаштували мітинг-пікет біля приміщення Російського Культурного Центру. Організував зібрання львівський Центр Національного Відродження імені Степана Бандери.

На думку голови Центру Юрія Антоняка, нині треба говорити не про проведення одного Року Росії в Україні -- набагато показовішим є попередні 350 років, починаючи із Переяславської ради, які були роками тотального знищення всього українського. "Це були роки нищення Петром Батуріна, заборони червоними правителями книгодрукування, Емського та Валувського указів, геноциду червоними правителями Кремля цілої української нації, -- наголосив Антоняк. -- Це мільйони закатованих українців у Сибіру, панування на 12-му році незалежності російської мови та культури,

яка поширюється по радіо й телебаченні. Ігнорування закону "Про мови в Україні", зокрема приклад із першим віцепрем'єром Азаровим"

Учасники мітингу порозкладали біля входу у Російський Культурний Центр заздалегідь приготовлені порожні пляшки з-під горілки "Русская", "Столичная", твори Сталіна, Леніна, "Мать" Горького, повертаючи таким чином росіянам те, що саме їм належить.

На переконання відомого поета і громадського діяча Ігоря Калинця, Російський Культурний Центр став центром російського шовінізму, який став "п'ятою колоною" у Львові, в Україні. Адже російська влада, на відміну, скажімо, від німців, не вибачилася перед Українським Народом за ті страждання, які зазнали наші покійні від російського панування.

Відтак учасники мітингу де-що трансформували президентський указ на відзначення Року Росії в Україні, побажавши, щоб цей рік пройшов під гаслом "Геть московське сміття з України!"

Так і годиться! -- Редакція

Іван Крайній ("УМ")

"РІЗДВО В КАРПАТАХ"

Упродовж двох днів гірські дороги Івано-Франківщини топтали понад двісті учасників міжнародного телефестивалю.

Перша спроба керівництва області показати на минулорічного Івана Купала з допомогою запрошених з усіх регіонів України журналістів туристичний потенціал Івано-Франківщини, джерела автентичного фольклору, збережені в тутешніх селах і містечках народні звичаї та обряди, виявилася настільки вдалою, що визріла ідея провести ще більшу акцію -- міжнародний телефестиваль "Різдво в Карпатах"

Цього разу на запрошення організаторів відгукнулося в два з половиною рази більше представників українських і закордонних -- з Росії, Румунії та Польщі засобів масової інформації. А засніжені Карпати і їхні господарі -- гуцули, зрозуміло, не підвели, загодувавши гостей з фотоапаратами і телекамерами благою енергетикою різдвяних колядок, справжньою зимовою казкою гір. Недарма ж існує легенда про те, що коли Бог роздавав людям землю, то гуцули за веселими забавами спізилися і залишилися з порожніми

руками. Тоді жалісливий Господь виділив їм для проживання Карпати -- райський куточок землі.

Упродовж двох днів журналістам показали хуторфірму "Тисмениця", Скелі Довбуша, Гошівський чоловічий монастир, комплекс зимового відпочинку "Буковель", міста Коломия, Косів, Вороня, Верховина та Яремче. Перед учасниками фестивалю з різдвяними програмами виступило близько тридцяти самобутніх фольклорних ансамблів. А смак паленки (саморобної горілки), закушеної бриндзою на морозному гірському повітрі, та інших гуцульських страв і напоїв, поданих у затишних ресторанах, довершили захоплюючі враження гостей від побаченого і почутого.

Щодо переможців фестивалю, то з дипломами й нагородами в понад десять номінацій поїхали додому представники майже всіх регіональних телекомпаній України та румунські журналісти. А відтепер, окрім кіношників і телевізійників, у творчому змаганні братимуть участь газетярі та радіожурналісти. Фестиваль, як обіцяють організатори, стане традиційним.

Іван Костюк (Радіо Свобода)

ЧАСТИНА НАЦІОНАЛЬНИХ СКАРБІВ НА ІВАНО-ФРАНКІВЩИНІ БЕЗПОВОРотно ВТРАЧАЄТЬСЯ

Не чекаючи офіційних постанов, в одному з районів на Прикарпатті місцева влада вирішила провести облік національних пам'яток архітектури. З цією метою зорганізувала відповідну експедицію, результати якої перевершили всі сподівання. Частина національних скарбів безповоротно втрачається.

Більша частина Надвірнянського району на Івано-Франківщині -- це Карпатські гори. Саме тут поєдналися рівнинна галицька та гірська гуцульська духовна та мистецька культура. Не чекаючи на будь-які розпорядження, частина депутатів місцевої районної ради створила експедицію, яка мала на меті дослідити та взяти на облік наявні в районі пам'ятки архітектури, включно зі старими церквами. Дослідження очолив голова районного Товариства Охорони Пам'яток Архітектури історик Михайло Максим'юк.

Учасники невеликої експедиції були вражені ще збереженнями іконостасами та вівтарями, виготовленими самобутніми майстрами в 17-18 століттях, церковними книгами, деякі з них розпочато ще в 16 столітті. Але поряд з ними вони бачили численні дерев'яні церкви, від порога до хреста закуті за останні десятиліття в бляшаний панцир.

Мистецтвознавці стверджують, що таким чином нищаться церкви віком у сотні років. Жодна

ані державна, ані церковна структура в цьому релігійним громадам не перешкоджає. Упродовж останніх десяти років торгівці антикваріатом з безцінь активно скуповують будь-які предмети церковного вжитку, що мають бодай якусь цінність.

Шокує і невігластво та байдужість до збереження унікальних ікон. В одному з сіл, де зберігся надзвичайно майстерно виконаний іконостас 19-го століття, церковний староста по-своєму оцінює роботу львівських реставраторів. Йому не сподобалося, як блищить старе золото. Для того, щоб підновити кольори, він узав дешево японську фольгу і навіки-вічні припечатав її зверху на справжнє сусальне золото і таким чином знищив іконостас назавжди.

Однак, як відзначають науковці, в місті Надвірна вперше запропоновано варіант пашпортизації та документального обліку найвартісніших із художньо-історичного погляду творів сакральної тематики.

Але варто також наголосити, що комісія зафіксувала численні викрадення оригінальних скульптур розп'яття, Богородиць, Івана Богослова з придорожніх хрестів у різних селах. І це лише частина проблеми. За умов байдужості з боку держави, унікальна національна спадщина гине, ніким не облікована і повністю зигнорована.

Ася Гумецька

КОНФЕРЕНЦІЯ ПАМ'ЯТІ ЮРІЯ ШЕВЕЛЬОВА

15 грудня 2002 р., при численній участі громадськості в Будинку Української Вільної Академії Наук в Нью-Йорку відбулася конференція, присвячена пам'яті Юрія В. Шевельова. Не так давно, в тому самому приміщенні, УВАН відзначала його 90-ліття. Тоді звучали теплі слова споминів його друзів і співпрацівників разом зі словами признання його великого вкладу в мовознавчу та літературознавчу науки. Цим разом шанувальники наукового доробку Ю. Шевельова прийшли послухати доповідачів з України та діаспори.

Конференцію відкрив голова УВАН Олекса Біланюк. Він привітав присутніх і коротко окреслив наукові заслуги Юрія Володимировича -- колишнього дворозового голову, а потім почесного голову УВАН. Голова НТШ Лариса Онишкевич також привітала учасників конференції від НТШ, членом якого був Юрій Шевельов.

Після вступного слова О. Біланюка, керування конференцією перебрав Євген Федоренко -- науковий секретар УВАН. Присутні також почули із запису на магнітофонній стрічці слова Ю. Шевельова на Шевченківській конференції в 1989 році. Є. Федоренко подав огляд життя й діяльності Юрія Шевельова, якого добре знав і з яким довго співпрацював. Він розповів деякі цікаві подробиці про походження вченого та його "українізацію", згадав усі можливі віхи його наукової кар'єри та найвагоміші наукові праці.

Наступним доповідачем був академік Микола Жулинський -- директор Інституту Літератури НАНУ. У доповіді п.н. "Українська духовна атмосфера за інтелектуальним барометром Юрія Шевельова", він розглянув ставлення

Доповідачі (зліва): професори Є. Федоренко, А. Даниленко, О. Біланюк, П. Гриценко, Л. Онишкевич, М. Жулинський, С. Гальченко.

вченого до різних аспектів української культури протягом років, зокрема до питання національного ества цієї культури, що мало проявитися в т.зв., за термінологією Ю. Шевельова, "національно-органічних" стилях.

Поглядам Ю. Шевельова на історичний розвиток української мови, зокрема на ролі діалектів та на необхідність досліджувати їх сьогодні, доповідь п.н. "Сучасні проблеми української лінгвогеографії" присвятив Павло Гриценко -- діалектолог з Інституту Української Мови НАНУ. Він розповів про пророблену ним колосальну працю зі збирання даних про діалекти в всіх теренах, де мешкають слов'яни. Дана про українські діалекти вже готові до друку і водночас будуть подані на інтернеті разом із мапами та звукозаписами діалектного мовлення у всіх кутках України.

Наступну доповідь п.н. "Історична фонологія української мови Юрія Шевельова і питання східнослов'янської етнології", вголосив Андрій Даниленко -- колишній працівник Харківського Університету, а теперішній викладач Нью-Йоркського Університету Пейс. Він докладно проаналізував засади, якими керувався Юрій Шевельов при встановленні історичних джерел, взаємозв'язків і впливів фонетичних особливостей різних слов'янських мов -- білоруської, сербо-хорватської, чеської, польської, російської та, очевидно, української. Конкретні дані писемних та усних джерел дозволили Ю. Шевельову перебудувати історичну фонологію слов'янських мов, а у випадку української мови довести її давнє походження, всупереч твердженням російських філологів про нібито пізніше утворення "мало-

російського нареччя"

"Діалоги з Юрієм Шевельовим: люди, архіви, долі" -- так назвав свій виступ Сергій Гальченко -- архівар, директор Архівного Музею ім. Т. Г. Шевченка Інституту Літератури НАНУ. Доповідь С. Гальченка була чи не найбільш безпосередньою, повною спогадів про відвідини музею Юрієм Володимировичем та розмови з ним. Ю. Шевельов дуже цікавився архівними матеріалами, що зберігаються з музею, знаходив у ньому багато для себе цікавого.

Після доповідей присутні оглянули виставку книжок Юрія Шевельова та книжок пов'язаних із його діяльністю. Виставку фахово підготувала і влаштувала Людмила Шпильова -- бібліотекарка УВАН. Конференція стала гідним відзначенням пам'яті великого вченого, який стільки зробив для української науки.

Галина Терешук (Радіо Свобода)

ЗАВДЯКИ КОЗАЦЬКІЙ ЧАЙЦІ "СВЯТА ПОКРОВА" ЛЬВІВ МОЖЕ НАЗИВАТИСЯ ПОРТОВИМ МІСТОМ

Мабуть, не лише в Україні, а й у самому Львові мало хто й здогадується, що столиця Галичини, яка не має жодних виходів до моря, може вважати себе портовим містом. І це зовсім не різдвяний жарт. Адже саме у Львові упродовж десяти років, згідно з усіма морськими документами, прописана козацька чайка "Свята Покрова". У ці різдвяні дні її уже вдруге за весь час існування пришвартували біля приміщення Львівської Опери.

Історія легендарної козацької чайки, по суті, зачиналася у 1980-их роках, коли дуже популярне тоді Товариство "Кіш" створило вертеп. Хлопці виготовили ідентичний одяг, який носили козаки, вивували і зброю. Згодом вони почали мандрувати на човнах, намагаючись відновити традицію річкових походів запорожців, нагадуючи українцям, якого вони роду. А ще за якийсь час у козацького кошового Василя Качмаря народилася ідея збудувати справжній козацький човен.

Його ідея знайшла підтримку в інших. Спершу створено макету чайки, а вже потім почали будувати човен на фабриці у Брюховичах, що у передмісті Львова. Кошти на цю справу збирали, як то кажуть, усією громадою.

І ось 10 травня 1992 року, козацька чайка постала перед очима

львів'ян. Її привезли на майдан перед оперним театром. А вже звідти переправили до Києва. На свято Івана Купала чайка з залогом львівських козаків вирушила Дніпром у свій перший морський похід.

Своїми спогадами про цю подорож ділиться вільний козак, член козацького "Коша" Богдан Русин (Богдан Огородник):

«Перші, хто показав, що нас пам'ятає, -- це були турки. Ми їх зустріли у Херсоні. Коли українці у Херсоні казали: "Что это за ладья? Что там мужики понтуют?" (а ми усі були голені з чубами), то два турки, які стояли поруч, повторювали: "Козак, козак"

Із Херсону чайка рушила на Стамбул. У столицю Туреччини козацький човен прибав від обід, а вже вечірня турецька преса писала про те, що українські козаки знову обстріляли Стамбул.

Слава про чайку летіла попереду неї. І тільки в рідній Україні майже нічого не згадували про похід "Святої Покрови". У 1992 році упродовж п'яти місяців козаки на чайці через кілька морів пронесли військо-морський прапор України. Зауважу, що тоді він ще не був затверджений Верховною Радою.

Яка найцікавіша пригода трапилася з козацькою чайкою? Богдан Огородник: «Що не день, то була інша пригода. Їх сот-

ні. Розповів, що трапилось зі мною в італійському містечку Сан-Ремо. Я йшов вулицею, у виштії подільській сорочці (ручної роботи), а мені назустріч ішли дві пані -- старша і молода. Очевидно, одна з них французенка. Старша пані мене зупинила і почала розглядати мою сорочку, перебираючи руками. І при цьому казала: "Чудо, чудо, порекасно". Я у цей момент був готовий обняти увесь світ. Від вишivanoї сорочки, яка вважалася селянським вбранням, була в захопленні французька пані. Мені це було страшенно приємно.

Питають мене: "Ви звідки?" Я кажу: "З України". Вони не знали, де це. Вони не чули про таку країну--Україну. Я спершу почувався маленьким, немов мурашка, але потім подумав про те, що в Україні кожен школяр знає, де розташоване містечко Сан-Ремо. А тут старші люди не знають про державу з 53-мільйонним населенням, із багатою історією і природою. Я став ще більш окрилений від цього. Вони знають лише "раша", але я українець від діда-прадіда, а не якийсь "раша"».

За 10 років козацька чайка здійснила 11 морських походів, пройшовши 20 тисяч морських миль. Козаки показали своє творіння у Туреччині, Греції, Італії, Монако, Франції, Голландії і навіть на Мальті. Учасники цих

походів із гордістю кажуть, що принаймні в цих країнах тепер добре знають, що Україна -- це зовсім не "раша"

Чимало англійських та французьких жтсменів стверджувало, що на "Святій Покрові" можна перетнути навіть Атлантику. Човен і справді вражає своїм виглядом. Його довжина -- 20 метрів. При повному завантаженні чайка занурюється у воду лише на 90 сантиметрів. А торік узимку, коли чайку треба було переставити в інше місце, для цього не знадобилися льодоруби. Вона сама звільнилася з льодового полуно.

А 6 січня чайку знову встановили на майдані перед оперним театром. Річ у тім, що "Свята Покрова" нині потребує допомоги львів'ян. Її треба відремонтувати. І знову кошти на цю справу у Львові будуть збирати всією громадою.

Біля чайки постійно чергують члени її залоги, які охоче розповідать про свої морські походи. Тут сьогодні колядували львівські вертепи. Без перебільшення можна сказати, що у ці святкові дні козацька чайка стала місцем масового паломництва для львів'ян і гостей міста. А тому є надія, що невдовзі "Свята Покрова" знову покине портове місто Львів, щоб вирушити у черговий морський похід.

ПРЕДСТАВНИКА УКРАЇНИ ОБРАНО ЗАСТУПНИКОМ ГОЛОВИ ЕКОНОМІЧНОЇ І СОЦІАЛЬНОЇ РАДИ ООН

Нью-Йорк. -- 15 січня в Нью-Йорку відбулося організаційне засідання Економічної і Соціальної Ради ООН (ЕКОСОР), у ході якого обрано новий керівний склад цього органу.

Східноєвропейська регіональна група одностайно висунула на посаду віцеголови постійного представника України при ООН Валерія Кучинського, кандидатуру якого підтримали всі країни-члени ЕКОСОР Головою Ради у 2003 році став представник групи Латиноамериканських держав, представник Гватемали при ООН Герт Розенталь.

Економічна та Соціальна Рада є одним з п'яти головних ор-

ганів ООН, який відповідає за вироблення узгоджених підходів світового співтовариства у сфері міжнародної економічної політики і координує діяльність в економічній, соціальній та екологічній сферах. На порядку денному Ради перебуває широкий спектр питань, в тому числі такі актуальні для України, як міжнародне співробітництво у галузі пом'якшення наслідків Чорнобильської катастрофи та боротьба з поширенням епідемії ВІЛ/СНІД.

Обрання представника України на цю відповідальну посаду підтвердило заслужений авторитет нашої держави в Організації Об'єднаних Націй.

Віталій Абліцов (“МУ”)

ПРИДНІСТРОВ’Я: ДЕСЯТЬ РОКІВ ПО ВІЙНІ - ВОСКРЕСАЄ УКРАЇНСЬКА МОВА

КИЇВСЬКІ ВЧИТЕЛІ ПРОБУДЖУЮТЬ ІСТОРИЧНУ ПАМ’ЯТЬ ПІДШЕФНИХ І ВІДКРИВАЮТЬ ... СЕБЕ В СОБІ
Педагогіка замість дипломатії?
 ки 9-го учня подали заяву про навчання.

Для багатьох вчителів Деснянського району Києва поїздка до Дубосар (містечко розташоване в центрі Придністров'я) була першою. Звичайно, кожний в цілому знав про ситуацію, що склалася понад десятиріччя тому в сусідній Молдові, але своїми очима побачив прикордонний край вперше. Щоб передати емоційний стан київських викладачів, повторю деякі з їхніх висловлювань на прощальному вечорі:

Мабуть, вперше я посправжньому відчула себе українкою. Викладаю історію, але тепер розумію, що треба по-новому, глибше бачити зміст українського літопису подій. Щиро дякую гостинним господарям за тепло їхніх сердець, а також організаторам поїздки за відкриття себе в собі.
 -- Ми зустріли в Дубосарах не лише однодумців, але й відданих друзів. Нас єднає любов до дітей - майбутнього як Придністров'я, так й України. Зміцнюймо ж наші контакти й співробітництво.

-- Придністерські райони -- це той край, звідки переселилися на Кубань нащадки запорожців. Але українці жили тут споконвіку. Відродимо ж історичну пам'ять придністров'ян, не даймо їм засимілюватися й забути материнську мову.
 Працювати київських вчителям у Придністров'ї є над чим. Очевидно, саме тому так успішно відбувся тут жовтневий науково-практичний семінар “Вивчення української мови в місцях компактного проживання українців Дубосарщини”
 Сьогодні в школах Дубосар (українців проживає 1200 осіб) мову Шевченка та Франка вивчає 637 учнів (три роки тому на 200 учнів було менше).

У середній школі ч.4 (директор -- Валентин Ройбу) понад 700 учнів (українську мову вивчає 138). Колектив цього навчального закладу співпрацює з київською школою ч. 292 (директор -- Дмитро Трохименко). Вперше відкрито українську класу, в якій навчається поки що 7 учнів. У дні праці семінару класа поповнилася ще одним бажаним вивчати нашу мову, а коли ми залишали Дубосари, бать-

Незминний і всюдисущий Шиян і його друзі

-- Суттєво вплинуло на мовну ситуацію у нашому краї рішення України про надання місць у вузах Києва, Одеси, Вінниці, Чернівців та державних стипендій для випускників придністровських шкіл, розповідає голова районного відділення Товариства Української Культури “Промінь” Анатолій Шиян. -- Річ у тім, що Конституція Придністровської Молдавської Республіки (самопроголошеної держави.--В.А.) гарантує одержання освіти російськими, молдовською та українською мовами. Ми працюємо над тим, щоб від декларації швидше перейти до діла. Подібний нинішньому приїзд педагогів-киян -- дуже важлива справа. Нам, зрозуміло, не рівнятися до столичних умов, тому кожна порада й дружина підтримка -- на вагу золота.

Анатолій Іліч -- опора й двигун дубосарського українства. Незабаром він відкриє бюро свого товариства, де буде місце й для українського консула, й пункту обміну валюти, й розважального центру, й репетиційної залі. Слово, фактично відчинить двері Приднірський Дім Дубосар, де наші співвітчизники дізнаються й про події на своїй історичній батьківщині, й одержать конкретну допомогу та консультації з питань, що їх цікавлять, і, врешті, -- більше відчують себе українцями.

-- Бачите, -- продовжує Анатолій Шиян, -- те, чого ми досягли сьогодні -- це дуже й дуже мало. Російська Федерація виділяє для навчання у своїх вузах не 110 місць (цього досягнуто зусиллями Союзу Українців Придністров'я, яке

очолює В Боднар), а в п'ять разів більше. Громадянство надає всім бажаним. У Молдові Румунія встановила квоту -- 1000 місць для студентів-молдован.

Так, Росія активно працює в Придністров'ї. Тутешня система освіти зорієнтована на російську, Росія ж проліцензувала навіть Тираспільський Придністровський Університет, що носить ім'я Тараса Шевченка й де готують фахівців-педагогів з української мови і літератури.

Україна більш-менш активізувала свою працю в придністровській діяспорі лише в останні кілька років. Разючі зміни настали після конкретних рішень про вже згадувану квоту на вступ до українських вищих шкіл. Треба б вирішити й питання про навчання в Украї і й випускників-девяткилясників.

Наприклад, у районному центрі Рибиця єдина в регіоні українська школа (320 учнів) сьогодні має труднощі з набором дітей дуже багато бажаних. Кляси переповнені.

-- А спочатку було лише троє дітей, -- розповідала киянам директор школи Тетяна Томашевська. -- Тепер ми розуміємо, що треба починати школу, відкриваючи одразу всі класи.

-- Сьогодні українська мова вільно звучить і на Григоріопільщині, -- ділиться думками голова тамтешнього Товариства Української Культури Петро Богучкий. -- Але це зовсім не означає, що ми вже все зробили.

У Придністров'ї українців - третина всього населення (майже 200 тисяч), отже, роботи, як кажуть, непочатий край. Але потрібна допомога Україні. Якщо говорити про освіту -- насамперед не вистаєє шкільних підручників, художньої літератури. Потрібна активна підтримка придністров'ян “Просвітою” та іншими культурно-освітніми організаціями.

Та повернемося до загального улюбленця київських педагогів -- пана Шияна. Свою діяльність він будеє на втіленні у життя трьох завдань: дбати про українську освіту, сприяти набуттю співвітчизниками українського громадянства й не дати замовк-

нути на берегах Дністра українській пісні. Ось чому особлива турбота А.Шияна -- самодіяльний хор “Чорнобривці”, що є постійним учасником більшости культурних подій в Придністров'ї, частий гість в Україні. Недавно львів'яни подавали народним артистам набір яскравих концертних костюмів, так що співаки почуваються на сцені ще впевненіше.

Такі люди, як Анатолій Шиян, і в Україні не зайві. Закономірно, що на прощальному вечорі на його адресу захоплені компліменти сипалися, мов з рогу достатку.

Поділля - одвічний наш край. Історична довідка.

Нинішня територія Придністров'я -- це, власне, південний край українського Поділля. Не будемо заглиблюватися в сиву давнину, а звернемо увагу на історичні документи лише ХХ століття. 1924 року Басарабія -- область між Прутом та Дністром (до речі, входила до складу Руси Київської та Галицько-Волинського Князівства) належала Румунії. Відомий з радянської історії Г. Котовський зініціював утворення у складі УРСР Молдавської Автономної Соціалістичної Радянської Республіки -- для “привлечения внимания и симпатий бессарабского населения и дала бы еще больший повод претендовать на воссоединение с ней Заднестровья... Объединенное Приднестровье и Заднестровье служили бы стратегическим ключом СССР по отношению к Балканам и к Центральной Европе, который СССР мог бы использовать в качестве плацдарма в военных и политических целях”

Незважаючи на протести Миколи Скрипника, ЦК РКП(б) прийняв рішення про створення Молдавської Автономної Республіки у складі районів Одеського, Балтського, Тульчинського округів: Ананівського, Котовського, Балтського, Гайгородського, Дубосарського, Кам'янського, Кодимського, Олексіївського, Красноокнянського, Рибицького, Слободзійського, Тираспільського (до речі, молдаван у створеній МАСРР було 30 відсотків, а українців -- 50. А в столиці МАСРР Балті проживало лише 13 молдаван).

(Продовження буде)

Роксоляна Зорівчак

РУБРИКА МОВИ

Дев'яносто четвертий текст

Лікую рани словом-деревієм,
 Безсмертним подорожником-листом
 І знову й знов слова, немов надію,
 Лелію, вишивову рядком,

Аби вони, з'єднавши міцно руки,
 Стояли чистим звуком проти мли
 І від неправди, муки та розпук
 І від моголів край наш берегли

Ще платить він принижено данину,
 Та першим квітом волі вже вродив.
 Крижавник слова рідного не згинє,
 Він вистоїть під хвилями орди.

Вдихаю все тепло своє у слово
 Із вірою, що холод промине,
 Зійдуть сніги -- і мова пролісково
 Усім сілцям прозорінням спалахне.

В. Гей

МОВО НАРОДУ МОГО....

У соціолінгвістиці ХХ віку випрацьовано поняття (і, відповідно, термін “лінгвоцид” (мововбивство), що позначає один з найтяжчих видів міжнародних злочинів: свідоме, цілеспрямоване нищення певної мови як головної ознаки етносу – народності, нації. Лінгвоцид спрямовується передусім проти писемної форми мовлення Кінцевою метою його є не геноцид, тобто фізичне винищення певного народу (тупа робоча сила завжди потрібна поневолювачам), а етноцид – ліквідація цього народу як окремої культурно-історичної спільноти, винародовлення етносу. Як справедливо стверджує доцент Львівського національного університету М. Г. Яцимирська у своєму навчальному посібнику “Сучасна українська мова. Пунктуація”, лінгвоцид є передумовою масової денационалізації і манікуртизації: він спонукує народ до втрати історичної пам'яті, етнічного імунітету, до поглинання одного народу іншим. Ось чому поневолювачі іколи не забували про необхідність нищити мову поневолених народів (Львів, 2002, с. 164).

Наша мовна традиція сягає далеких, докняжих часів. Її розвитку не могли зупинити ні чвари, ні міжусобиці, ні феодална роздрібність, ні багатовікове татаро-монгольське ярмо.

Лінгвоцид щодо української мови має предовгу історію, досить згадати укази Петра І (1720), що розпочали мартиролог українського слова, циркуляр Валуєва (1863), Емський указ (1876) та ін. Сторінки нашої історії рясніють арештами, тюрмами, засланнями волелюбів і моволубів, підступом, погордою, лицемірством поневолювачів і зрадників та рясно політі сльозами й кров'ю нашого народу.

На шастя, у страшному ворожому вирі минулого ми встояли, подібно скалі. Однаке тепер не завжди дбайливі ми щодо української культури, щодо мовної культури зокрема. Процвітає у нас ренегатство і споживацтво, воно заповонило багатьох. Усе частіше люди голосно-преголосно вимовляють слово “я” і пошепки – слова “ми”, “ви”, “вони”, хоча повинно бути, згідно з нашою ментальністю та мовною традицією, навпаки. Декому видається, що, чим більше іноземних слів (хай і незрозумілих, перекручених) уживається, тим переконливіше мовлення. Іншому закордонне громадянство дорожче за рідно-державне; некомпетентні можновладці активно насаджують спрощення сакрального стилю – одного з важливих виявів повноцінного буття нашої літературної мови. Часто забруднюють озонну сферу нашої мови чорні викиди-слова з ефіру. Є і такі (з дозволу сказати) українці, що вже навіть Іван Франко муляє їм очі і вони, сповнені сентиментальності до минулого колоніального України, прагнуть Івано-Франківську повернути його польську назву Станиславів. Ім байдуже, що ні один нормальний громадянин Польщі не запропонує будь-яке польське місто перейменувати в Хмельницьк чи Богунів

І знову нам треба голосу Тараса:
 “Схаменіться! будьте люди,
 Бо лихо вам буде!”

Іван Франко стверджував: “Найцінніше та найкраще в кожній людині – це її індивідуальність, її духовне обличчя зі всіма особливими прикметами. Що більше таких прикмет, то характерніші та гармонійніші вони, то багатша, сильніша й симпатичніша індивідуальність людини... До таких прикмет, що відповідають складові душі, належить і мова”

Обов'язок кожного з нас дбати про своє мовлення, бо ж мова усіх нас разом створює мову народу нашого. А мова – це, за влучним висловом Б. Харчука, – сорочка духу народного. Вона вся з гомону полів, лісів і морів Отчої землі, мережана сходом і заходом сонця, гаптована сяйвом місяця, зірок і переткана калиною. Вона з блиску юзацької шаблі, з весла невольницького човна – вся з шляхетного лицарства, якому ніщо і найстрашніші муки і тортури.

Навчімося, отже, молитися Рідному Слову!

Львів, 12. 01. 2003.

Володимир Жила

КНИГА ВАСИЛЯ ПЛЮЩА, ЩО НАШТОВХУЄ НА ШИРОКІ РОЗДУМИ

Лікарський збірник. На пошану Василя Плюща. Головний редактор Ірина Даденко. Нова серія том XI. Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові (Лікарська Комісія). Українське Лікарське Товариство у Львові. Наукове Товариство ім. Шевченка в США, Осередок у Чикаго. Льві Чикаго, 2002. 456 стор.

У новій книзі *Лікарський Збірник. На пошану Василя Плюща*, нова серія том XI, що появилася до сторіччя від дня його народження, зібрано цікаві статті, присвячені життю і творчості вченого. Його оригінальні медичні дослідження, резюме окремих провідних праць англійською мовою, публіцистичні й політичні праці, спогади та статті, що вшановують його пам'ять як видатного науковця історіографа.

Книга приваблює читача насамперед високим критерієм, що його розгорнув Василь Плющ при розгляді медичних явищ і при визначенні завдань медичної науки протягом століть.

Розділ “Життєвий шлях та діяльність Василя Плюща (1903-1976)” відкриває книгу і становить своєрідний ключ до розуміння позиції автора в усіх наступних працях збірника, що містить узагальнені міркування про шлях розвитку української медицини та підхід як до книги, так і до творчості проф. д-ра Василя Плюща й медичного процесу загалом.

У книзі Василь Плющ висловлює справедливе занепокоєння тим, що складні проблеми історії української медицини часто трактуються спрощено, а аналіза медичного процесу іноді обмежується класифікацією окремих творів за тематичними розмежуваннями. Тим часом наша медицина, підкреслює Василь Плющ -- це героїчна історія народження і ствердження її нових моральних, психологічних і естетичних цінностей.

У книзі цікавими для нас є також думки редакційної колеії, що відносяться до особистості автора, його діяльності та характеру. Редактори вважають, що наші медичні праці, в тому числі й університетські підручники, занадто скупи на живе слово про автора як людину, а для читача, зокрема для студента університету, дуже важливо збагнути не лише самий твір, але й життєвий досвід автора, тим більше, що великий талант майже завжди означає видатну людину. Відомо ж бо, що в кожній з визначних письменницьких біографій по-своєму відбивається, кажучи словами Тараса Шевченка, частка історії Батьківщини, а також частка епохи. У тому чимало людської конкретності та більше безпосередності, що сприяє кращому з'ясуванню думки про секрети медицини та її розвиток.

У книгах і статтях Василя Плюща виразно відчутне прагнення для погляду особливо складних або недостатньо висвітлених медичних проблем. Автор, можна сказати, шукає “твердого ґрунту”, в

зіткненні з яким зростає потужність його думки та її аналітична майстерність. Це чітко засвідчено в його широкій статті “Медицина в Україні за часів Тараса Григоровича Шевченка”. Ця стаття -- це спроба з'ясувати питання лікарських знайомств та природознавчих зацікавлень Т. Шевченка. Тут було б правильно твердити, що автор повністю причинився до з'ясування наявних проблем. Він радше багато причинився, досліджуючи та роблячи їх ясними й зрозумілими.

“Після повної ліквідації автономії України та запровадження на її території московської адміністрації, -- пише Василь Плющ, -- стан медичної науки почав підупадати. Центрами цієї науки почали ставати Москва та Санкт-Петербург, куди виїздило частково за наказом, а частково добровільно, багато українських вчених, а Україна поволі перетворювалася на провінцію”

Зустрічаючись з лікарями-чужинцями, які його лікували, Т. Шевченко прийшов до переконання, що епоха блискучого прозвитку української медицини закінчилася ще до його народження, тому в його часи кількість українських лікарів була вже невелика. Посади лікарів у великих мастках України у значній кількості займали лікарі-німці.

Василь Плющ із великим піетизмом описує останні дні життя Т. Шевченка та чимало уваги присвячує лікарям, які його доглядали, а були це чужинці. Він пише: “Незважаючи на важкий стан здоров'я, Шевченко продовжує працювати. Він турбується про видання та розповсюдження свого *Букваря*, веде інтенсивне листування з друзями, малює свій автопортрет і навіть пише вірш “Чи не покинуть нам, небого. . .” Правда, його ще не покидає надія на вицуджання, він ще вірить, що лікарське знання може спасти його від смерті:

Ходімо просто -- навпростець
 До ескулапа на ралєць,
 Чи не одурить він Харона
 І Парку -- прядку?...”

“Треба дивуватися силі волі поета. Стан його був надзвичайно важкий, його мучила велика задишка, болі у грудях, його руди ослабли і дрижали. Працював він напівлежачи. 24 лютого поета відвідав Костомаров, це було за два дні до поетової смерті. Костомаров згадує, що він застає поета за столом, а навколо нього лежали аркуші паперу з незакінченими працями. Наступної ночі стан хворого ще погіршав. Він провів її сидючи на ліжку, його мучив безперервний кашель і болі в грудях, задишка ще збільшилась. Треба припускати, що в поета почався набряк легенів 25 лютого, у день народження поета, його відвідав Михайло Лазаревський. За його свідченнями, поет сидів на ліжку, спершись руками на матрац, важко дихав і ледве вимовляв слово. М. Лазаревський негайно викликав доктора Барі, а той, оглянувши хворого, встановив діагносту набряку легенів і сказав Лазаревському, що стан хворого безнадійний. О год. 6-йй вечора прибув ще один видатий лікар-поляк -- доктор Круневіч. Він підтвердив діагносту. О 9-йй год відбувся консилиум названих вище лікарів, але у випадку нашого поета,

(Продовження буде)

WASHINGTON CONCERNED AS UKRAINE FALLS INTO RUSSIA'S ARMS

USA is to finalize revision of American policy toward Ukraine and Leonid Kuchma by the end of January, Radio Liberty said, referring to "reliable sources" in Washington, DC.

The radio reminds that US president should submit early February the 2003 budget to the Congress, which, as it was the last years, includes aid to Ukraine.

Within the framework of the Ukrainian policy review, Washington expressed concerns over conduct of the Ukrainian president concerning sale of weapon to Macedonia, and in particular to Iraq, problems with freedom of the media, democratic and market reforms. "Recently, fears concerning economy and Ukraine's energy dependence on Russia added to the list of concerns," the radio reports.

One of these days, speaking in an influential American think tank, Carnegie Endowment for International Peace, US ambassador to Russia, Alexander Vershbow stated: "I think Russia to some degree has seen the current strains in US-Ukrainian relations as an opportunity to tighten their links. They still consider Ukraine part of their so-called near abroad and have been working even before the recent troubles in our relations to strengthen their position, largely through economic leverage, by getting Russian companies to invest heavily in the commanding heights of the Ukrainian economy," the American diplomat noted.

He also reminded that there is "very close political links between the presidential administration in Moscow and the presidential administration in Kyiv. I think Russia is not going to be entirely passive in the upcoming Ukrainian election campaigns."

Alexander Vershbow assumed that the Russians "are focusing on economic leverage as the main way to maintain and expand their influence."

"The United States don't see this as a zero-sum relationship. We have no problem with close Russian-Ukrainian economic cooperation as long as it's based on the premise that Ukraine is a sovereign state and the Russians are respecting that," said the USA ambassador to Russia.

Carlos Pascual, American ambassador to Kyiv, acting in Washington, was also seriously concerned

with results of Russia's economic influence in Ukraine.

As he said, president Kuchma needs president Putin, with whom he meets almost every three weeks, and over the last years Kyiv's dependence on Moscow has grown considerably: "political dependence is being used to create economic opportunities for Russian companies. If you look at the official investment figures, Russian companies are probably third or fourth on the list with maybe about 400 million dollars in official foreign direct investment. Anybody who has traveled in Ukraine knows that that is not right. It can't be true. You can't see the level of Russian investment in this economy and say that it is only 400 million dollars."

Pascual also stressed that the USA was not against direct Russian investments to Ukrainian companies. Nevertheless, he believes that some steps of Ukrainian authorities in strategic sense are not beneficial to Ukraine, first of all, in oil and gas sector.

In this context, Carlos Pascual referred to two recently inked deals. First, the until very recently secret agreement between Russian Gazprom and Ukrainian Naftogaz that contains provision on "joint decision concerning changes in the management of the international consortium", which will control Ukrainian part of the international gas pipeline. In other words, Russian Gazprom got the right of veto concerning Ukrainian part pipeline and ability to determine which companies will be able to put oil through that pipeline. In the opinion of Pascual, this was an immense present to Gazprom, the one the Russian have wanted to get hold of since 1992.

In the sector of oil pipelines, according to Ambassador Pascual, Ukrainian party has made similar mistakes. Within the framework of negotiations concerning the pipeline in the Adriatic direction, Ukraine conceded all the rights on transit through its territory to Transneft: "This could potentially be the death knell to the Odessa-Brody pipeline. In the past three months, Ukraine has made some radical concessions that just tremendously strengthen Russia's hand over Ukraine in the oil and gas debate, and potentially take away from Ukraine its strongest bid for a new source of oil out of the Caspian that is not dependent on Russia."

Atanas Kobryn

OUR NEIGHBORS -- THE UKRAINIANS

Tevye's song, "Tradition" (from "The Fiddler on the Roof"), comes to mind every time I hear, read or use this term myself. Webster's Dictionary defines "tradition" as follows: "1. an inherited, established, or customary pattern of thought, action or behavior (as a religious practice or a social custom)."

During my 70-plus years on this planet, I've seen many changes of "traditions," most of the time to suit the individual's or organization's purposes. Some changes were gradual and insignificant, others could be described as revolutionary. Usually no one was hurt by the changes, although some might feel nostalgic for the "good old ways."

There are precious few Ukrainian traditions that have remained unchanged. The reasons are many: societal change from farming rural to industrial urban, the influence of other cultures and religions, and, especially in Ukraine, the seven-decades long genocidal (both, cultural as well as physical) policies of alien atheistic Russian Communism.

Some of my recent columns have contained samplings of Ukrainian holiday customs and practices. One more deserves to be mentioned: the popular "Malanka" dances, scheduled to be held in just about every Ukrainian community in Canada and in the United States from the middle of January until early in February. The dances somewhat resemble the New Year's Eve extravaganza, because the actual day of Saint Melanie ("Malanka" in Ukrainian) falls on the last day of the old year according to the Julian ("old") calendar. The Jan 1 celebrations in Ukraine rival, and in many regions exceed, the celebration of Christmas,

both centering on family gatherings similar to our Thanksgiving. "Malanka" is for going out and having fun, dining and dancing with friends and other community members.

"Malanka" is an example of "revolutionary" change of tradition. For centuries, the influence of religion in the daily lives of Ukrainians was paramount. Consequently, holidays, fasting periods and times during which dancing and other boisterous entertainment were not permitted, were strictly adhered to. New Year's Day falls during the Advent, which according to the Eastern Christian tradition is a fasting period, and Malanka falls during a solemn period with no fasting but during which there were no weddings, dances and other similar entertainment.

New Year was observed quietly at home with dinner and a glass of champagne, and Malanka was a social gathering of young folk engaged in flirting, singing, game-playing, and merry-making, but no dancing.

Many young couples made final commitments to get married, because the period from the last week of January to the beginning of Lent (Ukrainians refer to it as the Great Fast) was the traditional period for weddings. This was appropriate for the rural societies once predominant in Ukraine, because, during the winter months, the villagers were snowbound with little to do. But in the spring, summer and fall, all hands were busy in the fields and gardens. Nowadays, people dance on New Year's Eve, get married when it is convenient for the couple or their families, and Malanka dances are seldom scheduled on St. Melanie's Day. There goes the tradition.

KUCHMA VISITS GULF COUNTRIES

Kyiv (Interfax-Ukraine) -- Leonid Kuchma to pay on January 18 to 22 an official visit to several countries of the Persian Gulf - Saudi Arabia, Kuwait, Bahrain, and the United Arab Emirates. This is going to be the first-ever visit of the Ukrainian head of state to those countries since the establishment of diplomatic relations with them.

This was disclosed by Oleksander Shevchenko, Chief Sixth Territorial Department of the Ukrainian Foreign Ministry, at a meeting of the press club of the ministry on January 15. He is in charge of coordinating arrangements for the visit.

Mr. Shevchenko disclosed that among issues to be discussed during the visit are the prospects for development of trade, cooperation in aircraft construction, development of satellite systems for customs services, attraction of investments, and transit of energy resources via the Odesa-Brody-Gdansk pipeline.

According to Mr. Shevchenko, on January 17 night Leonid Kuchma will arrive in Saudi Arabia and stay there until January 19. He will pay a visit to Kuwait from January 20 to 21 and will visit Bahrain and the UAE on January 21 and 22. He also disclosed that "the Bahraini side has insisted that this would be a state visit because it will be the first visit at such a level."

In particular, during his tour to the Persian Gulf countries Leonid Kuchma is scheduled to meet with the King and the Crown Prince of Saudi Arabia, the secretary general of the Gulf Cooperation Council, the emir, the first deputy prime minister,

the president of the Chamber of Commerce and Industry and the director general of Kuwait's Arab Economic Development Fund; the king and the speaker of Bahrain's National Assembly; the president, the foreign minister and senior officials of the UAE.

As a result of the visit, Ukraine and Saudi Arabia are expected to sign agreements on trade-economic, scientific-technological, and investment cooperation. Also, Ukraine and the UAE are planning to sign agreements on attraction and protection of investments, and avoidance of double taxation. Ukraine and Kuwait intend to sign agreements on avoidance of double taxation and prevention of tax evasion. The Ukrainian embassy will open in Kuwait within the framework of Leonid Kuchma's visit to that country.

In his trip President Kuchma will be accompanied by Industrial Policy Minister Anatoliy Mialytsia, the agricultural policy minister, and Economics and European Integration Minister Valeriy Khoroshkovsky.

Speaking on the prospects for development cooperation in the military-technological sphere between Ukraine and the Gulf nations, Ukraine's Special Envoy Viktor Nahaichuk said, "Even though the Gulf countries have got their traditional partners in the military area, most of whom come from West Europe, they are ready to diversify sources of supplies of arms and military equipment. It is already possible to say that some countries of that region are showing special interest in possible supplies of Ukrainian arms."

UKRAINIAN MPS MAKE RF AMBASSADOR EXPLAIN AWAY

KYIV(Interfax-Ukraine). Russian Ambassador to Ukraine Viktor Chernomyrdin says he does not interfere with Ukraine's home affairs. Thus he commented to reporters in Kharkiv on the calls of some political forces in Ukraine to relieve him of duties.

"Those accusations hold no water," Chernomyrdin said, noting that this is not for the first time when such "intrigues" are carried on. "Here I represent my country, rather than myself, and must do the utmost for that country's benefit," the Ambassador stated, adding that attempts are constantly made to estrange Ukraine from Russia, but "they will all be futile."

Chernomyrdin was named Russian Ambassador in Ukraine in May 2001. He is also special representative of the Russian President for trade and economic relations between the two countries.

On the new border crossing procedure between Ukraine and Russia, the Ambassador said "There is no need to hurry to introduce a new border crossing procedure between Ukraine and Russia, which would require citizens of both countries to

travel on international passports." He stressed the need for studying this issue thoroughly before making the final decision, for the introduction of the new rules may seriously complicate travels for citizens of both nations.

When asked about the prospects for Ukraine's membership of the Eurasian Economic Community, Viktor Chernomyrdin emphasized that admission into the Community is done solely on a voluntary basis. The ambassador noted that he is aware about the stance of the Ukrainian leadership on this matter and stressed that "no-one is forcing anybody" to get membership of this organization. "The issue whether or not Ukraine will join this community depends solely on Kyiv's decision," Viktor Chernomyrdin said. He noted that it is difficult to say "when it will happen and whether it will happen at all"

As was earlier reported, Ukraine became an observer in the Eurasian Economic Community in 2002. The Community was established in 2000. Currently, it unites Russia, Belarus, Kazakhstan, Kyrgyzstan, and Tajikistan.

By Taras Kuzio

UKRAINE AND EURO-ATLANTIC INTEGRATION

To many Western observers, Ukraine's foreign policy appears confused, indecisive and shot through with contradictions. It is instructive to compare Russia and Ukraine in this regard. While the two countries' foreign policies are fundamentally different in theory, they are becoming increasingly similar in practice.

Russia has never expressed an interest in NATO or EU membership. It continues to see itself as a great power, even though its GDP is smaller than that of the Netherlands. Russia is interested in participating in the G8. While cooperating with the United States against international terrorism, it is also seeking an alignment with the Chinese to counter-balance U.S. hegemony.

As a member of NATO, Russia would have a single vote - the same as a country like Denmark. Instead, it prefers to give the appearance of dealing with NATO as an "equal" through the NATO-Russia Council. Unlike Ukraine, Russia under President Boris Yeltsin vigorously opposed NATO enlargement and continued to see NATO as a threat. Moscow was furious when it failed to organize a CIS anti-NATO lobby during NATO's military action against Serbia in 1999.

Geopolitics - not reform - is paramount for Russia. It has always sought to dominate the CIS and transform it into a viable structure with supranational institutions. Moscow is backing Sovietophile Belarus, Communist Moldova and authoritarian regimes throughout the CIS. In its relations with Ukraine, Russia has been President Leonid Kuchma's most loyal supporter since the Kuchmagate crisis began in 2000. Although Russia has enthusiastically endorsed the international struggle against terrorism since Sept. 11, it has in the past covertly backed separatist movements in Georgia, Moldova and Azerbaijan.

Ukraine's foreign policy is quite different, at least in theory. Traditionally, Ukraine has been opposed to deep CIS integration, suspicious of Russian-led institutions (such as the Eurasian Economic Community), and in favor of balancing NATO and the United States against Russia. It seeks NATO and EU membership as part of a long-touted commitment to "return to Europe." Ukraine has never opposed NATO enlargement, and it has been the most enthusiastic CIS country cooperating with NATO through Partnership for Peace and bilateral programs.

In an article "Ukraine's Euro-Atlantic Choice: Is Failure Inevitable?" published in late 2002, James Sherr, a specialist with the Royal Military College at Sandhurst who has long been involved in the British Ministry of Defence's military cooperation with Ukraine, described the impact of cooperation with NATO upon Ukraine's armed forces: "No one of significance in Ukraine's military establishment believes that Russia could 'support' this reform. In all the areas where progress is sought - low-intensity operations, joint operations, professionalisation, planning and budgetary transparency, civil-military collaboration - NATO is seen as a repository of experience and expertise."

He contrasted this with the Ukrainian military's belief that Russia has undertaken "inconsistent and internally contested reforms." "In addition, Russia's aims are mistrusted and its methods regarded with suspicion," he added.

(To be continued)

KWASNIEWSKI TRIES TO TALK BUSH INTO MAINTAINING LINKS WITH UKRAINE

WASHINGTON. -- US President George Bush and Polish President Aleksander Kwasniewski have discussed the relations of their countries with Ukraine, Poland's embassy press secretary Alex Mikhalski said in his interview with Radio Liberty in Washington.

According to him, President Kwasniewski told President Bush that links with Ukraine should be maintained -- within the framework of the Riga initiative envisaging continuing cooperation with the countries not on the NATO and European Union accession waiting lists.

CIS SUMMIT TRANSFERRED FROM HUTA TO KYIV

KYIV. -- An informal summit of the CIS leaders will be held in Kyiv instead of Ivano-Frankivsk region, as it was planned earlier, presidential administration's information policy department told Interfax-Ukraine Monday.

The department denied any political implication behind the change of place.

The reason for the change of summit place was technical -- Ivano-Frankivsk airport is not designed for Il-62 planes, Interfax-Ukraine has learned from a reliable source.

Ukraine's Foreign Ministry has already begun sending official notes to the summit members' embassies informing about the change of the summit place.

The date - January 28-28 - and format of the meeting remained unchanged.

On January 27, Russian President Vladimir Putin will arrive in Kyiv and is scheduled to meet with Ukrainian President Leonid Kuchma. The two presidents will take part in a solemn opening of the Year of Russia in Ukraine.

OFFICIAL UNEMPLOYMENT RATE ROSE BY 0.2 PERCENTAGE POINT TO 3.8% IN DECEMBER

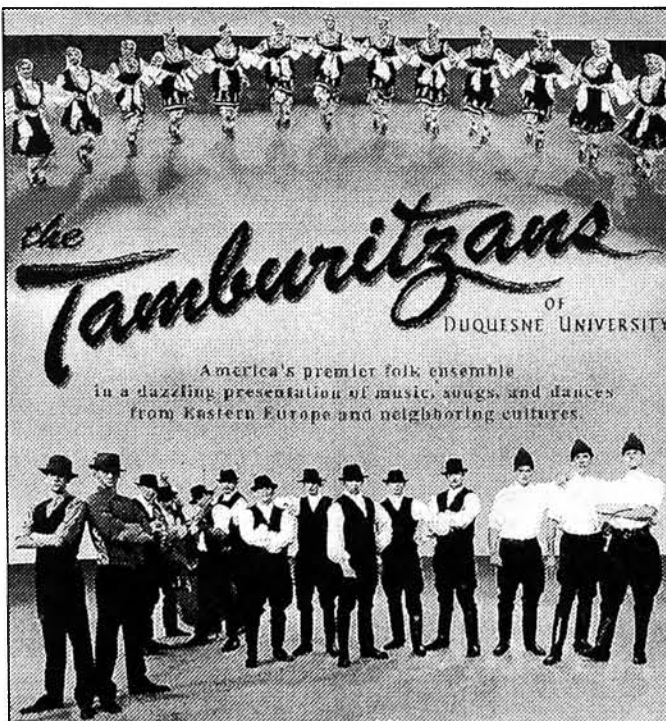
KYIV. -- In December, the official unemployment rate rose by 0.2 percentage point to 3.8%, the State Statistics Committee announced. According to data of the State Statistics Committee, a total of 1.055 million unemployed people had been registered with the State Employment Service as of January 1, 2003 or 3.8% of working-age population. A total of 1.036 million unemployed people had been registered with the State Employment Service as of December 1, or 3.6%.

The highest unemployment rate was registered in the Rivne (6.9%), Ternopol (6.9%), Chernivtsi (6.6%), Kherson (6.0%), and Zakarpattia (5.5%) regions, while the lowest unemployment rate was registered in

the cities of Kyiv (0.5%), Sevastopol (0.8%), and in the Odesa region (2.0%) as of January 1.

According to the State Statistics Committee, in December the State Employment Assistance Fund allocated UAH 80.273 million toward provision of unemployment benefits. 689,700 unemployed people received this money. The average size of benefit per one person totaled UAH 105.98 in December.

The State Statistics Committee announces, that there were 123,900 vacancies as of January 1. As Ukrainian News earlier reported, in November the official unemployment rate remained at the October level, or at 3.6%.

the Tamburitzaans
OF
DUQUESNE UNIVERSITY

America's premier folk ensemble
in a dazzling presentation of music, songs, and dances
from Eastern Europe and neighboring cultures.

Sunday, February 2, 2003 • 3 PM
The Mellow Theater

Lackawanna College • 501 Vine Street • Scranton, PA
Tickets - \$26.00 • ALL SEATS RESERVED
Scranton Cultural Center • ticketmaster • Festival Office
344-1111 • 693-4100 • 824-1007

**СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УБС! — JOIN THE U.F.A!
ЗАПИСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ І ВНУКІВ!
ENROLL YOUR CHILDREN AND GRANDCHILDREN!**

НАРОДНА ВОЛЯ

РІК LXXXIII Ч. 5 СКРЕНТОН, ПА ЧЕТВЕР, 30 СІЧНЯ 2003 Р ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA JANUARY 30, 2003. YEAR LXXXIII № 5

ПРОТИУКРАЇНСЬКІ САНКЦІЇ ЗАХОДУ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, голова Асоціації Українських Банків (АУБ) Олександр Сугоняко заявляє, що посилення FATF на відсутність в Україні ефективної системи фінансових заходів боротьби з "відмиванням" "брудних" грошей є тільки формальним приводом для оголошення санкцій проти України. На його думку, суть проблеми насправді полягає в "загостренні кризи довіри" до укра-

їнської влади з боку Заходу"

Пан Сугоняко переконаний, що санкції FATF істотно не позначаться на праці банків і не вплинуть на інтереси пересічних громадян, проте можуть значно знизити міжнародний престиж України, ускладнити операції експорту-імпорту та викликати затримку розрахунків із західними банками, яким доведеться перевіряти транзакції українських банків.

ДОПОМОГА БЕЗРОБІТНИМ ЗРОСТЕ НА 10%

Київ (Інтерфакс-Україна). Допомога з безробіття в Україні буде збільшена не менш як на 10%, а одноразова виплата при народженні дитини -- практично вдвічі, заявляє міністер праці і соціальної політики Михайло Папів. Таке доручення віддав на зустрічі з М. Папівим 22 січня у Києві прем'єр-міністр України Віктор Янукович.

Міністр уточнив, що нині допомога з безробіття в Україні становить 74 гривні. "Прем'єр доручив збільшити її не менш як на 10%", -- сказав він.

Також, за його словами, в Україні буде збільшена допомога, яка видається при народженні дитини. "Ми підраховали, що ця сума становитиме 320 гривні."

ШКІЛЬНИЙ АВТОБУС ДЛЯ СЕЛА

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, Кабінет Міністрів України затвердив програму «Шкільний автобус». Її завданням налагодити регулярні безплатні перевезення учнів сільських шкіл, які в цьому мають потребу. Фінансування програми здійснюватиметься як за рахунок коштів державного бюджету, так і за рахунок коштів місцевих бюджетів та інших джерел, не заборонених законодавством.

Програма передбачає виробництво спеціальних шкільних ав-

тобусів трьох типів, пристосованих для безпечного перевезення дітей: до 15 місць (особливо малий), до 25 місць (малий) і понад 25 місць (середній). З цієї мети також буде переобладнаний існуючий парк автобусів і придбані нові.

За станом на 1 жовтня 2002 року, загальна кількість учнів у сільській місцевості, які потребують перевезень, становила біля 260,000 осіб.

“НАША УКРАЇНА” ГОТУЄТЬСЯ ДО ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ

Львів (“НХ”). -- Політичний блок “Наша Україна” братиме участь у президентських виборах 2004 року. Про це 22 січня у Львові офіційно заявив провідник блоку Віктор Ющенко.

“Наша Україна” -- як політична сила, вже розпочала підготовку до майбутніх президентських виборів. Створено центральний виборчий штаб. Про це повідомив народний депутат України Ігор Гринів. Віктор Ющенко підтвердив, що “Наша Україна” виставить свого єдиного кандидата на вибори. Проте сказати вголос, що це буде саме він, політик вже вкотре відмовився.

ЗАВЕРШИЛАСЯ ВІЗИТА ПРЕЗИДЕНТА КУЧМИ В КРАЇНАХ ПЕРСЬКОЇ ЗАТОКИ

Київ (УНІАН). -- Завершувачи офіційну візиту на Близькому Сході, Президент України Леонід Кучма побував в Об'єднаних Арабських Еміратах, де зустрівся з тамтешнім президентом -- шейхом Заїдом бін Султаном Аль Наганом, якого люб'язно запросив відвідати нашу країну в недалекому майбутньому.

За результатами урядових

переговорів, підписано угоди про сприяння та взаємний захист інвестицій, про уникнення подвійного оподаткування та про попередження податкових ухилень від податків на прибутки на капітал.

За день до того Леонід Кучма побував у Багдаді й обговорив питання економічної співпраці з королем Хамадом бін Іса Аль Халіфом.

“МИ ДІТИ ТВОЇ, УКРАЇНО”

Симферопіль (“КС”). -- Уже вшосте проводиться літературний конкурс школярів Криму під гаслом “Ми діти твої, Україно”. Попередні конкурси виявили чимало обдарованих дітей, дехто з переможців вступив до вищих навчальних закладів України.

Це -- Ольга Афоніна з Красноперекопська, Тетяна Кисіль з Керчі та Катерина Стасюк з Гурзуфа, Оксана Тищенко-Монастирська з Бахчисараю та Ірина Дуле-

пова з Симферополя, Світлана Тараторина з Роздольного та Ганна Ковальчук з Симферополя. Ольга Мурашко з Білогірського району та інші.

Твори переможців конкурсу “Ми діти твої, Україно” були опубліковані в газеті “Кримська Світлиця” та в чотирьох колективних збірках (нині готується до друку п'ята збірка за творами переможців п'ятого конкурсу)

Геть вороги з України!
Геть із широких степів!
Досить кайдан і неволі,
Досить наруг і терпіння!

Наші високі Карпати,
Наш дужий батько Дніпро
Кличуть до зброї ставати,
Кличуть скидати ярмо.

Наш чорнозем плодovitий,
Нашу славу батьків
Ми боронитимем сміло,
Ми розіб'єм ворогів!

Станьмо всі враз, Українці,
Станьмо як сила одна,
Всіх ворогів проженемо,
Всім нам засяє свобода!

А. Гнатишин

ГРЕЦІЯ НАМІЧУЄ СПІВПРАЦЮ З МАЙБУТНІМИ СУСІДАМИ ЕС

Брюссель (“НХ”). -- Європейський Союз має намір розвивати тісніші відносини зі своїми майбутніми сусідами -- Україною, Білоруссю та Молдовою. З такою заявою виступила Греція, яка нині головує в ЕС.

ЕС уже розробляє пропозиції зі збільшення співпраці з Києвом, Мінськом і Кишиневом. При цьому Аteni нагадують, що Євросоюз усвідомлює, що до України, Білорусі та Молдови слід шукати різних підходів, оскільки політична та економічна ситуація в цих

країнах суттєво відрізняється.

Аteni зазначають, що Україна, Білорусь і Молдова мають і надалі отримувати допомогу від Євросоюзу через ТАСІС та інші програми, які фінансує ЕС.

Під час свого піврічного президентства в ЕС, Греція також має намір багато уваги приділити відносинам з Росією -- тобто розвивати енергодіалог з цією країною, підтримувати її вступ до СОТ тощо. Окрім того, Аteni хочуть збільшити співпрацю з кавказькими державами.

УКРАЇНЦІ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ПРОВЕДЕННЯ РОКУ РОСІЇ В УКРАЇНІ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, 500 прихильників Української Національної Консервативної Партії, Народного Руху України, Української Народної Партії, Української Республіканської Партії “Собор”, партії УНА-УНСО пікетують палац “Україна” у Києві, протестуючи проти проведення Року Росії в Україні.

Провідник Народного Руху України Геннадій Удовенко сказав журналістам, що партія протестує не проти рівноправного і взаємовигідного співробітництва України і Росії, а проти заволодіння стратегічними об'єктами України російським капіталом, створення газотранспортного консорціуму, експансії російської культури в Ук-

раїні. “Ми протестуємо проти російської експансії в Україні”, -- сказав Удовенко.

Провідник УНКП Олег Соскін також висловився проти функціонування в Україні російських засобів масової інформації, перебування в Україні російських військових баз, а також піддав критиці першого віцепрем'єр-міністра Миколу Азарова за його спілкування російською мовою. “Де Росія -- там завжди лихо”, -- сказав Соскін. Демонстранти поводяться мирно, тримають партійні прапори і скандують “Кучму геть!”, “Путіна геть!” Під час підняття перед палацом “Україна” російського прапора на шоглу, демонстранти кричали “Ганьба!”

В УКРАЇНІ СТВОРЕНО НОВУ КОЗАЦЬКУ ПАРТІЮ

Київ (“УМ”). В Україні створено всеукраїнське політичне об'єднання “Свобода і Честь (СІЧ) Козацька Держава”. Головою новоствореної козацької партії обрано гетьмана “Українського козацтва” Івана Біласа

“Оно ишия

--заявив щойно обраний партійний провідник На думку Біласа, “СІЧ -- козацька держава” активно братиме участь у всіх виборчих кампаніях “не шляхом підкупу і шантажу, не шляхом залякування, а шляхом формування політично свідомої української нації”

ВІДКРИТТЯ “РОКУ РОСІЇ В УКРАЇНІ”

Київ (“НХ”). -- У понеділок увечері до столиці України прибув В. Путін. У той же день президент Росії разом з Л. Кучмою був присутній на концерті з нагоди відкриття “Року Росії в Україні”

Піднесення прапора Росії біля Національного Палацу “Україна” на знак початку “Року Росії в Україні” біля тисячі активістів з прапирів партій зустрінуло обуреними вигуками: “Ганьба!” Пікетники вигуквали антипрезидентські гасла та вимагали перенесення “Року Росії” на інший час, оскільки цього року Україна відзначає сімдесять років голодомору 1933 року, інспірованого урядом більшовицької Москви.

Праві політики також нагаду-

вали, що після “Року України в Росії” український експорт до цієї країни скоротився щонайменше на 15%. Незважаючи на це, одразу після прибуття до Києва, Путін заявив, що в Україні та Росії є всі можливості для спільної інтеграції у світовий простір: “Головне, що в нас для цього є і політична воля, і прагнення наших народів бути разом”, -- заявив В. Путін.

У Києві очікується, що Путін та Кучма обговорять вступ України в Євразійського Економічного Союзу, запровадження зони вільної торгівлі і що Путін наполягатиме на ухваленні додаткових угод щодо базування російської Чорноморської Флотії в Криму.

ДОГОВІР МІЖ УКРАЇНОЮ І РОСІЄЮ В. ПУТІН НАЗВАВ КОМПРОМІСОМ

Київ (УНІАН). -- 28 січня Президенти Путін і Кучма підписали договір між Росією та Україною про російсько-український державний кордон. Путін назвав його вислідом компромісу двох сторін.

На думку Путіна, цей договір “відповідає інтересам як України, так і Росії” Водночас В.Путін зазначив, що існує ряд проблем, які необхідно вирішити, у тому числі “проблема Озівського моря”

У свою чергу Президент України Л. Кучма сказав журналіс-

там, що договір про кордон є одним “із найважливіших документів”, в тому числі у політичній площині. Він висловив побажання, щоб підписання даного договору заповнило розмови про наявність нібито “імперських амбіцій” Росії. Президент України висловив вдячність своєму російському колезі (а як інакше? -- Ред.) “за таке політичне рішення”

В.Путін наголосив на тому, що співпраця з Україною для РФ є одним “з найважливіших пріоритетів в зовнішній політиці”

ДОГОВІР ЧОМУСЬ УТАЄМНИЧИЛИ

Київ (“ВК”). -- 28 січня Україна і Росія підписали договір про державний кордон, текст якого, як запевняє «Інтерфакс», чомусь утаємничений.

Залишається вірити на слово нашому Президентові, який називає підписаний у Києві договір про

державний кордон між Росією і Україною одним із найважливіших документів. «Якщо у нас іноді звучать розмови про імперські амбіції Росії, то я хотів би, щоб з сьогоднішнього дня вони припинилися», -- заявив Л. Кучма.

Але чи припиняться?

УКРАЇНЦІ ЗАЙНЯЛИ ДРУГЕ МІСЦЕ НА ЗИМОВІЙ УНІВЕРСІЯДІ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, 26-го січня в Італії закінчилася всесвітня Зимової Універсіади. Останній день Універсіади для України приніс чергове “золото”. найдорожчу медалью у скарбничку нашої збірної принесла перемога Валентини Шевченко у 15-кілометрових лижних перегонах.

У гокейному турнірі в Тревізю українська студентська збірна зайняла п'яте місце, перемігши з рахунком 5:3 команду Фінляндії.

У загальнокомандному заліку збірна України з чотирнадцятьма

медалями (7 золотих, 4 срібні і 3 бронзові) зайняла друге місце, насамперед завдяки успіхові біатлоністів. Перше місце зайняли росіяни (разом 31 медалей, в тому 11 золотих), третє місце дісталось збірній Китаю -- 10 медалей, з яких шість найвищої проби.

Усього в Універсіаді 2003 року взяли участь 1574 спортсмени із 49 країн світу. Наступного разу зимові змагання студентів відбудуться через два роки в австрійському місті Інсбрук.

НОВА ПЕРЕМОГА УКРАЇНСЬКОГО БОКСЕРА

Львів. -- Як повідомили ЗМІ, Андрій Котельник виграв бій за титул інтерконтинентального чемпіона за версією WBA у ваговій категорії до 63.5 кг. Його суперником у поєдинку, який відбувався у рідному Львові, був Фа-

бріс Коломбель із Франції. Для визначення переможця знадобилися всі 12 рундів і підрахунок очок.

Після Олімпіади 2000 року, Котельник провів уже 14 професійних боїв, перемігши в кожному.

ВАЛЮТНИЙ КУРС ГРИВНІ (НА 23 СІЧНЯ)
1 долар = 5.3329 гривні, 1 євро = 5.6811 гривні,
1 російський рубель = 0.1677 гривні

ПОМЕРЛА НАДІЯ ВІХАР

З сумом повідомляємо, що 22 січня 2003 р. померла пані Надія Віхар -- дружина Степана Віхара -- колишнього заступника голови Українського Братського Союзу, а тепер почесного члена Головної Ради УБС, який завідує Стипедійними Фондами ім. Котурів та Івана Франка Панові С. Віхареві і родині висловлюємо наші щирі співчуття

Виконавчий Комітет УБС і Редакція “Народної Волі”

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.

Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА

(импер. дол.)

Для членів УБС:
У США і в Канаді річно 20 00 дол.

SUBSCRIPTIONS

(US currency)

For UFA members:
USA and Canada per year 20.00

Для нечленів УБС:

У США і в Канаді річно 25 00 дол.

В інших країнах річно 30 00 дол.

Ціна одного примірника 50 центів

For non-members:

USA and Canada per year 25.00

In other countries per year 30.00

Price per single copy 50 cents

NARODNA VOLYA

Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937 Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com Editor's line: RedDuplak@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, PA

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплак
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправити мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association

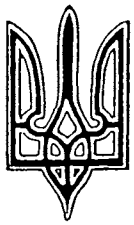
1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

ЗВЕРНЕННЯ

Президента України Леоніда Кучми до Українського Народу з нагоди Дня Соборності України та 85-ої річниці проголошення незалежності Української Народної Республіки IV Універсалом Української Центральної Ради

Дорогі співвітчизники!

Сьогодні ми відзначаємо День Соборності України та 85-ту річницю Четвертого Універсалу Української Центральної Ради.

Саме 22 січня 1918 року Українська Центральна Рада проголосила: "Віднині Українська Народна Республіка стає самостійною, від нікого незалежною, вільною, суверенною Державою Українського Народу". А рівно через рік на Софійському майдані в Києві під переспів дзвонів Святої Софії у присутності десятків тисяч киян оголошено Акт Злуки -- злуки Української Народної Республіки та Західньоукраїнської Народної Республіки.

Ідея єдності українських земель панувала в суспільній свідомості українців упродовж століть. Свідченням цього є наші літописи, творчість Тараса Шевченка, діяльність усіх українських партій та інших політичних організацій кінця XIX -- початку XX століття.

І ось "віднині, наголошувалося в Акті, воедино зливаються століттями відірвані одна від одної частини єдиної України"

Дуже важливо, що об'єднання українських земель тривало впродовж усього XX століття. Входження Західньої України та інших територій до складу Радянської України, включення Криму -- це все ланки єдиного процесу.

На жаль, у трагічні роки -- 18-ий, 19-ий, 20-ий -- справа нашої самостійності не була доведена до кінця. Чому? Як це сталося? Що не залежало від творців Злуки, а що все ж таки залежало?

Тепер, на відстані, ми розуміємо, що причинами поразки Української Народної Республіки були конфронтація, розпорощення державницького потенціалу наші різними політичними силами, особисте протистояння провідників.

На превеликий жаль, ця важлива лекція виявилася такі не засвоєною багатьма сучасними українськими політиками. І сьогодні ми є свідками регулярних спроб окремих політичних сил спровокувати протистояння різних гілок влади.

Суть цієї проблеми чудово передав польський мислитель Стефан Вільканович, батьківщина якого також страждала від внутрішніх протистоянь: "Демократія -- це не лише метода здійснення влади з допомогою парламентських закладів, але й певний тип культури, який охоплює суспільні установки, систему, цінності, звичаї і закони"

З нетривалого існування об'єднаної Української Народної Республіки можна винести ще одну лекцію. Слід шукати шляхів органічного поєднання інтересів центру і регіонів. Ця проблема була надзвичайно тяжкою для УНР і значною мірою визначила її долю.

Ми переживаємо дуже відповідальний період. Збереження територіальної цілості нашої держави, консолідація нації на спільних засадах -- ці проблеми нагальні й тепер. Ми не можемо потурати тим силам, які проводять лінію розтягування держави по місцевих "квартирах"

Нарешті, однією з причин поразки 1917-1921 років була недостатня зовнішня підтримка державницьких зусиль української влади. Країна не мала стабільних партнерів, зацікавлених у її незалежності. Міжнародне становище нинішньої України якісно інше. Світова спільнота усвідомила важливість існування нашої держави. Це наше велике завовування й велика перевага.

Шановні співвітчизники! Вітаю вас з Днем Соборності України. Вітаю вас з 85-ою річницею проголошення Незалежності Української Народної Республіки! Плекаймо ж усе, що працює на ідею Української Держави, єдності та загальнонаціональної солідарності!

Сергій Згурець (Радіо Свобода)

ЧИМ ОБЕРНЕТЬСЯ ДЛЯ УКРАЇНИ ВІЙНА США З ІРАКОМ?

США продовжують підсилувати військову присутність у Перській затоці. Проведено низку навчань, здійснюється перекидання в зону можливого конфлікту з Іраком важких дивізій. Одна з можливих дат початку воєнної операції США проти Іраку -- середина лютого. Якщо це передбачення збудеться, то відлуння нової війни почують далеко за межами нафтоносної затоки. У тому числі -- і в Україні. Чим саме відгукнеться війна США з Іраком для України?

Україна заробляє на співробітництві з Іраком щорічно близько 300 мільйонів доларів. Це офіційні дані Міністерства Статистики за 2001 та за 2002 роки -- без урахування контракту з постачаннями «Кольчуг», від причетності до якого Київ категорично відмовляється.

У разі початку воєнних дій США і Британії проти Іраку, Києву потрібно буде оперативно вирішити гострі політичні питання, а згодом Київ має сформулювати нові правила гри з Багдадом, бо там прийде до влади новий уряд, для якого зв'язки з Україною будуть не так актуальні, як для нинішнього. Експерти відзначають, що тоді

припиниться низка контрактів з Іраком у промисловій сфері, що здійснюються в рамках ООН -- у тому числі й у рамках програми ООН «Нафта в обмін на харчі» Збитки впродовж двох-трьох найближчих років для України, точніше, для її промислово-ділових угруповань, які працюють в Іраку, складуть близько 150-200 мільйонів доларів щорічно. Аналітик фонду «Євразія» Андрій Сролаєв вважає: «У разі американської операції Ірак буде потерпати не лише в плані зміни еліти, а в плані реформації держави. Постраждають також і українські економічні інтереси. Ми більше втратимо, ніж отримаємо».

Початок і наслідки війни з Іраком також дуже тісно пов'язують із ціною на нафту. Якщо операція проти Іраку буде успішною і короткостроковою -- не більше від 4-6 тижнів, то ціна за одну бочку нафти на світових біржах може впасти до 12-15 доларів. В очікуванні війни експерти передбачають середню ціну на нафту в 25 доларів за бочку. Падіння цін на нафту вигідне США, вигідно й Європі, як імпортерам нафти.

Михайло Гончар, віцепрези-

дент фонду "Стратегія-1" каже, що коливання цін на нафту внаслідок війни у Перській затоці не матиме безпосереднього впливу на Україну: «Однак, не можна сказати, що Україна залишиться поза цими впливами. У випадку зміни динаміки цін на нафту, безперечно, Росія, як серйозний гравець на світовому нафтовому ринку, буде намагатися скористатися цією кон'юнктурою і відповідно намагатиметься підвищувати ціни на нафту чи, навпаки, якщо відстежувати цю кон'юнктуру і реагувати на неї. Себто до певної міри це зможе позначитися на ціні нафти, яка ввозиться в Україну», -- вважає Михайло Гончар.

Падіння ціни за бочку нижче 18 доларів робить нерентабельним видобуток нафти в Росії, і компенсувати збитки Москва спробує за рахунок своїх традиційних енергетичних сателітів, до яких належить і Україна.

Після перших ударів по Іраку незабаром виникне необхідність застосування військових запасів США, дислокованих в Європі. Як наслідок може виникнути потреба використання повітряного простору України для пе-

рельоту літаків США -- як це було під час антитерористичної операції в Афганістані. Дозвіл на це має дати Верховна Рада.

Проте у парламенті потужна фракція комуністів, наприклад, завжди виступала за зняття санкцій проти Іраку, а не за війну проти цієї країни. Тоді Президентові України Леонідові Кучмі або доведеться шукати важелів впливу на парламент, розуміючи, що будь-яка офіційна антиіракська заява відразу поставить жирний хрест на подальших відносинах із нинішньою владою в Багдаді, -- чи ж зігнорувати звернення Вашингтону, що додасть черговий один мінус в і без того прохолодні відносини України і США.

Військові в Україні поки що не хочуть коментувати власної участі в іракському питанні. «Україна не пропонувала свого повітряного простору для проведення військової операції проти Іраку», -- каже міністер оборони України Володимир Шкідченко. Але у разі початку війни з Іраком чергові сили української армії, як стверджують генерали, будуть переведені на підвищений ступінь бойової готовності.

Клара Гудзик ("День")

ДИЛОМАТИЧНА МІЦЬ ВАТИКАНУ

Але в результаті виходить так, що, визнаючи права католиків сповідувати свою віру, та чи інша держава опиняється перед необхідністю визнавати принципи релігійної свободи в цілому. Фактично, Ватикан захищає права віруючих взагалі, а не тільки католиків. У цьому напрямку помітного дипломатичного успіху досягнуто в 60-ті роки, в найгірші часи холодної війни. Тоді архієпископ Агустіно Касаролі (майбутній державний секретар Ватикану) на Гельсінській нараді з проблем безпеки і співпраці в Європі зробив неабиякий вклад в те, аби право релігійної свободи визнавали країни Варшавського блоку.

Вважаючи на активність Ватикану у справах захисту прав людини в різних країнах, деякі дипломати вважають, що Ватикан має повне право стати членом Організації Об'єднаних Націй, де сьогодні працює його постійний представник з правом голосу але без права голосування. В інтерв'ю

наприкінці минулого року державний секретар Ватикану кардинал Анжело Содано не відкинув можливості повного членства держави в ООН, якщо це стане корисним, необхідним і можливим. Він, зокрема сказав: «Сьогодні це відкрите питання, тому, що для вступу до ООН необхідна згода і рекомендація Ради Безпеки цієї організації».

Крім ООН, Ватикан бере участь у праці інших міжнародних організацій, таких, як Арабська Ліга, Рада Європи, Організація Американських Країн та Організація Африканської Єдності.

Дмитро Сава

ПРЕЗИДЕНТ КУЧМА ПРОРУБАВ ВІКНО В АЗІЮ

Перебуваючи в шестиденному турне країнами Перської затоки, Президент Л. Кучма заявив про необхідність мирного врегулювання іракського конфлікту за допомогою усіх можливих засобів, які є в арсеналі Ради Безпеки ООН та світового співтовариства. Разом із тим, Президент України не відкинув можливості, що Україна підтримає позицію США щодо початку війни проти Іраку.

Перебуваючи в Кувейті, Кучма зазначив, що якщо інспекція ООН підтвердить те, що заявляє США і говорять усе світове співтовариство, то Україна "не стоятиме осторонь", і підтримає США у їх домаганнях. Однак, поки цього не зроблено, Україна відстоюватиме позицію мирного врегулювання іракського конфлікту. Незважаючи на те, що Кучма конформістськи припустив можливість виправдання Україною американсько-іракської війни, це не залишило негативного відбитку у ході українсько-перських переговорів. Вище керівництво арабсь-

ких держав робило заяви, на кшталт "ця візита була неабиякою підтримкою для Савдівської Аравії та інших арабських держав у врегулюванні близькосхідного та іракського конфліктів"

Реверанс українського президента, зроблений арабським державам, не залишився непоміченим і позитивно вплинув на укладення низки торгово-економічних угод. Україна також заявила про своє бажання брати участь у тендері на побудову в Савдівській Аравії залізничні протяжністю у три тисячі кілометрів. В Ер-Ріяді настільки зацікавилися українською пропозицією, що в лютому до Києва прибуде савдівська делегація для обговорення практичної сторони цього проєкту.

Окрім того, за словами Президента України, його візита сприятиме початкові відносини між діловими колами України та Савдівської Аравії. "У нас є бажання бути присутніми у вашій країні і вашому регіоні, а при бажанні точки співпраці обов'язково з'являться"

Зауважимо, що протягом ос-

татків. Але в результаті виходить так, що, визнаючи права католиків сповідувати свою віру, та чи інша держава опиняється перед необхідністю визнавати принципи релігійної свободи в цілому. Фактично, Ватикан захищає права віруючих взагалі, а не тільки католиків. У цьому напрямку помітного дипломатичного успіху досягнуто в 60-ті роки, в найгірші часи холодної війни. Тоді архієпископ Агустіно Касаролі (майбутній державний секретар Ватикану) на Гельсінській нараді з проблем безпеки і співпраці в Європі зробив неабиякий вклад в те, аби право релігійної свободи визнавали країни Варшавського блоку.

Вважаючи на активність Ватикану у справах захисту прав людини в різних країнах, деякі дипломати вважають, що Ватикан має повне право стати членом Організації Об'єднаних Націй, де сьогодні працює його постійний представник з правом голосу але без права голосування. В інтерв'ю наприкінці минулого року державний секретар Ватикану кардинал Анжело Содано не відкинув можливості повного членства держави в ООН, якщо це стане корисним, необхідним і можливим. Він, зокрема сказав: «Сьогодні це відкрите питання, тому, що для вступу до ООН необхідна згода і рекомендація Ради Безпеки цієї організації».

Крім ООН, Ватикан бере участь у праці інших міжнародних організацій, таких, як Арабська Ліга, Рада Європи, Організація Американських Країн та Організація Африканської Єдності.

Вважаючи на активність Ватикану у справах захисту прав людини в різних країнах, деякі дипломати вважають, що Ватикан має повне право стати членом Організації Об'єднаних Націй, де сьогодні працює його постійний представник з правом голосу але без права голосування. В інтерв'ю наприкінці минулого року державний секретар Ватикану кардинал Анжело Содано не відкинув можливості повного членства держави в ООН, якщо це стане корисним, необхідним і можливим. Він, зокрема сказав: «Сьогодні це відкрите питання, тому, що для вступу до ООН необхідна згода і рекомендація Ради Безпеки цієї організації».

Вважаючи на активність Ватикану у справах захисту прав людини в різних країнах, деякі дипломати вважають, що Ватикан має повне право стати членом Організації Об'єднаних Націй, де сьогодні працює його постійний представник з правом голосу але без права голосування. В інтерв'ю наприкінці минулого року державний секретар Ватикану кардинал Анжело Содано не відкинув можливості повного членства держави в ООН, якщо це стане корисним, необхідним і можливим. Він, зокрема сказав: «Сьогодні це відкрите питання, тому, що для вступу до ООН необхідна згода і рекомендація Ради Безпеки цієї організації».

про ставлення до так званих неканонічних Українських Православних Церков -- до УПЦ Київського Патріархату та до УАПЦ. Тут, як відомо, Ватикан дотримується принципу -- «Визнавати і мати офіційні стосунки тільки з тими православними церквами, які визнаються світовою православною спільнотою».

Важко не помітити, що цей принцип входить у разуче протиріччя із ліберальним ставленням Ватикану до інших, «іносдавних» християн (зокрема, до протестантів) та до іновісців -- мусульман, буддистів, юдеїв тощо. Причина такої дискримінації відома -- небажання погіршити відносини із православним Московським Патріархатом. Між тим, самі ватиканські політики визнають, що у цих відносинах політика поступок якщо й дає якісь результати, то тільки негативні. Зазвичай спостерігається така картина: Ватикан робить крок назустріч -- Москва відступає на два кроки назад. Останній приклад. Бажаючи трохи зблизити релігійне життя двох Церков, Католицька Церква Росії прийняла рішення святкувати день св. Георгія за старим стилем, разом з православними. Інформаційна агенція «Радонеж» (РПЦ) так прокоментувала цю подію: «Що за цим ховається: «повага до православних традицій», як пояснюють католики, чи бажання мімікрувати під них із дилемним розрахунком? Час покаже».

А тим часом виходить так, що Апостольська столиця фактично підтримує згубний розкід українського православ'я.

держав.

Проте, незважаючи на оптимістичні двосторонні заяви, Кучмі так і не вдалося домовитися про співпрацю України з Кувейтом у рамках проєкту нафтоперегону трубопроводом Одеса-Броди. Раніше, перед початком турне, Кучма неодноразово заявляв про те, що покладає великі надії на українсько-кувейтські переговори у вирішенні цього питання. Однак, як свідчать результати поїздки, азійські колеги, мабуть, не вважають цього проєкту перспективним.

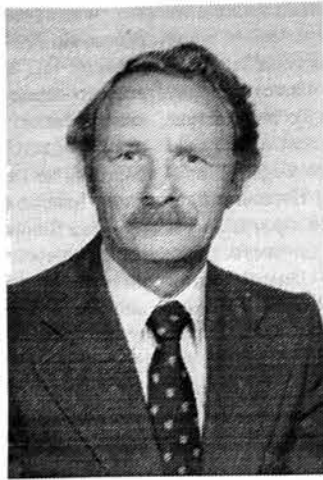
400 МІЛЬЙОНІВ ЗА РОСІЙСЬКІ МІНИ

Вашінгтон. -- Як повідомили ЗМІ, Америка виділить Росії майже 400 мільйонів доларів на програму знищення запасів хемічної зброї. У службовій записці до державного секретаря США Коліна Павелла, Президент Джордж Буш зауважив, що відмінся накладене Конгресом обмеження на таке фінансування Російської Федерації,

оскільки воно є "важливим для інтересів національної безпеки Америки"

Таким чином рішення Джорджа Буша дозволить Пентагону і надалі продовжувати фінансування знищення запасів хемічної зброї, а саме на будівництво переробного центру в уральському містечку Щучьє

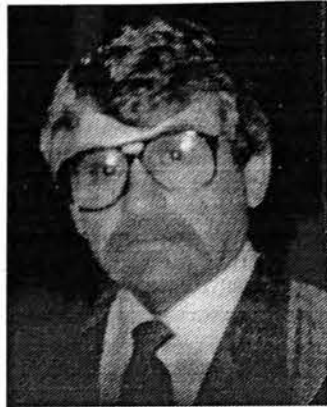
НОВІ ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ ЗВІТ ЗА 12 МІСЯЦІВ 2002 РОКУ

Ярослав Гавур

Михайло Мохнач

Степан Віхар

У 2002 році Український Братський Союз здобув разом 119 членів на загальну суму \$93,750 доларів забезпечення.

Помимо закликів Виконавчого Комітету УБСоюзу до всіх головних урядників, відділових секретарів і всіх союзовців, число придбаних нових членів в порівнянні з 2001 роком зменшилося на 54 особи.

Ми свідомі того, що приєднання нових членів не належить до легких завдань, але ми всі знаємо, що без припливу нових членів, наш Союз не зможе рости та продовжувати ту корисну працю, яку він виконував через 92 роки для добра нашого членства та всієї української спільноти.

Післяконвенційна кампанія приєднання нових членів виказує, що наш успіх менший, як ми цього сподівалися. Однак, 119 нових членів, які збільшили ряди нашого Союзу, доказує, що є ще люди в громаді, яких можна вписати до нашої організації. Тут ідеться про дітей і їхніх батьків, а зокрема про новоприбулих із т. зв. четвертої хвилі. Усім потрібне життєве забезпечення.

У минулорічній кампанії приєднання нових членів, Ярослав Гавур -- голова УБСоюзу, здобув перше місце; Михайло Мохнач -- голова Контрольної Комісії УБС, здобув друге місце; Степан Віхар -- почесний член Головної Ради УБС, здобув третє місце.

Понижче подаємо список всіх інших організаторів, які причинились до росту нашої організації.

Ми на початку 2003 року. Надіємось, що в організаційній кампанії приєднання нових членів, візьме участь багато більше наших союзовців, а зокрема головних урядників, щоби цей Новий Рік був успішніший, як минулий.

Усім організаторам, які в минулому році приєднали нових членів, складаємо щирю подяку.

Dear Supreme Council Members and Branch Secretaries!

In reviewing the membership status of all UFA branches, we note that many exhibit a loss of membership instead of showing gains as we had hoped. By applying a little extra effort, you, as an active member of UFA can ensure a brighter future for our organization by organizing at least one or two new members.

The Executive Board of UFA

NEW MEMBERS ORGANIZED JAN. 1, 2002-- Dec. 31, 2002

BR.	ORGANIZER	REG	AD/D	TOTAL	AMT OF INS
22	J. GAWUR	14		14	35,000.00
35/64	M. MOCHNACZ	11	2	13	208,000.00
244	S. WICHAR SR.	8		8	34,000.00
64	M. LISKIEWICZ	2	4	6	26,200.00
40/318	U. STECK	3	2	5	60,000.00
16	M. BOJCZUK	5		5	9,000.00
244	T. LECHNOWSKY	2	2	4	25,000.00
30	M. IWASZKIW	4		4	22,000.00
271	W. MELNIK	2	2	4	16,000.00
5/SM	C. SHABLOVSKY	4		4	14,000.00
244	N. OLEKSYN	4		4	4,000.00
37	M. RODITSKI	3		3	14,400.00
73	S. NAZAREK	2	1	3	10,000.00
173	R. RYCHOK	2	1	3	9,000.00
100	M. MAIK	3		3	8,000.00
93	M. DOMASHEVSKY	3		3	4,000.00
281	A. THOMAS	3		3	4,000.00
228	M. ORIENT	2		2	17,300.00
220	J. CHARYNA	2		2	10,000.00
68	J. ZACEPILO	2		2	4,000.00
5	L. HAJDAR	2		2	3,000.00
39	K. ZORKA	1		1	8,100.00
64	J. HAJDUK	1		1	5,000.00
284	C. KORBIUTIAK	1		1	5,000.00
207	O. KOWERKO	1		1	4,650.00
83	A. HARBUSIUK	1		1	3,000.00
272	W. HARKUSCHA	1		1	3,000.00
270	E. SLASTEN	1		1	3,000.00
78	A. GELETKANYCZ	1		1	2,000.00
332	D. HARASYMIW	1		1	2,000.00
59	E. IWANYCZKO	1		1	2,000.00
259	A. NAPORA	1		1	2,000.00
307	T. OBORONIW	1		1	2,000.00

Серед тисяч "ворогів народу", які перейшли 1937 року через горезвісну Лук'янівську тюрму в Києві, був молодий науковець Анатоль Костенко. Йому пощастило вийти зі сталінського пекла живим. У своїх спогадах, опублікованих напередодні проголошення Незалежності України, він згадує про багатьох співстрадників, з якими його у той час звела сумна доля, і зупиняється особливо на одній постаті.

"З цілої галерії людських типів у моїй пам'яті, мабуть, найрельсфніше вирізняється образ Митрополита Української Автокефальної Православної Церкви Василя Липківського. Давно це було, але й донині трохи не кожного дня згадую цю незабутню людину великої душі. Його поява у камері, де стояли понад два десятки вузьких ліжок, вразила мене -- адже це той самий Липківський, який написав вперше нашою мовою підручник, за яким я вивчав Старий і Новий Заповіт в роки існування Української Народної Республіки (УНР).

Після знайомства та першої розмови з ним з'ясувалось, що я вже бачив його раніше, коли він був у моєму містечку Балаклії (Полтавщина) десь 1923 року. Тоді наша церква Св. Покрови добивалася незалежності від Московського Єпископату, щоб перейти в лоно Української автокефалії, а привідцею цієї події був Митрополит Липківський. Звичайно, тоді я не знав, хто він, отой духовний сановник. Величезний натовп зібрався в церкві та наволо неї, щоб глянути на нього і почути його голос. Я бачив його там в ореолі апостола... І ось бачу його вдруге. В тюремній камері -- остріженого, поголеного, блілого, змученого...

Майже щодня я підходив до його ліжка, сідав поряд і слухав його тиху, розважливу, благосну мову, що вливалася в душу цілющим бальзамом. Було йому 73 роки. На прогулянку в тюремному дворі виходив разом з усією камерою в блакитній чорній чумарчині, в чоботях стоптаних. Але не в силі було йому ходити по колу швидким маршем вкупі з нами, і він ставав осторонь, зіпершись на палицю.

Від нього я вперше дізнався про постулати автокефалії, її церковні догмати, що були цілком людськими, демократичними. Як заворожений слухав я цю мову, вдихався в мученицьку постать, добрі очі... і поволі тюремна реальність зникала... Та недовго я тішився цим спілкуванням, десь за два-три тижні викликали його "с вещами". Лише за п'ятдесят років по тому з'явилися повідомлення, що він помер 28 квітня 1938 року в таборі Воркути. Але то була

СВЯТИЙ МУЧЕНИК ЗА ВІРУ І РІДНУ ЦЕРКВУ

Пам'ятник в пошану і пам'ять
Митрополита Василя Липківського в Бавнд Бруку.

бrehлива інформація, вона виходила, як і багато інших подібних, від КДБ. Митрополита Липківського приречено на смерть 20 листопада 1937 року. Вирок виконано, цебто розстріляно, -- 27 листопада того ж року"

Червона влада ще десять років перед тим усунула Митрополита Липківського від керівництва Церквою. Він жив на фактичному заланні, під пильним наглядом, повністю відірваний від життя Церкви, примушений жити в умовах. Здавалось би, чим він може бути страшний для безбожної влади -- старий, немічний, виснажений хворобами? Але він був страшний: як символ нескореності, борець за незалежність своєї національної Церкви, як пророк свого народу та його духовний батько. Щойно куля ката в Лук'янівській тюрмі скінчила його страдницьке життя.

Митрополит Липківський та інші творці Української Автокефальної Православної Церкви хотіли не тільки бачити свою Церкву вільною і незалежною. Вони хотіли, щоб Українська Церква була духовно і морально оновлена,

щоб у ній відновлено традиційний соборноправний лад, щоб співвідповідальними за її долю були всі -- єпископат, духовенство та вірні. Вони хотіли очистити її від мертвої обрядовщини, зробити Церкву не рабом шовіністичного імперського режиму, а дійсним Тілом Христовим, провідницею на шляху до Божого Царства. Вони хотіли, щоб Церква в Україні була Церквою Українського Народу, щоб промовляла до нього його рідною мовою. А це йшло всупереч не лиш намірам безбожних комуністичних володарів, які вели тоді тотальну війну проти релігії, але й віковій "єдинонеділимській" політиці Москви. А її трималася, хоч сама була переслідувана безбожницькою владою, і Московська Церква.

Після мученицької смерті Митрополита Липківського зроблено все, щоби поховати і пам'яті про нього та національну Українську Церкву. Наслідки відчувалися десятиліттями після того, відчуються й тепер. Той факт, що Митрополита Василя силою обставин поставлено 1921 року всеобщою висвятою, без участі єпископів (бо московські ієрар-

хи рішуче відмовились висвячувати українських вибранців), використовується для таврування Української Автокефальної Православної Церкви "самосвятською" та "неканонічною". Не дивно, що постать Великого Митрополита-Мученика залишається каменем спотикання для багатьох.

У будь-якій іншій країні Митрополит Василь був би національним героєм. Йому ставили б пам'ятники. Його іменем називали б духовні школи, церковні та релігійні організації. Його життя та діяльність вивчали б діти у школах. Про нього писали б книжки, знімали фільми. Церква тієї країни вже давно прославила б його, як великого священномученика, а день його мученицької смерті відзначала б, як загальноцерковне свято. А в його рідній Україні, якій він віддав усе своє життя? Митрополит Василь там і тепер "не має де голови прихилити". Його не захопила загально поширена тепер практика масового спорудження пам'ятників скрізь і всюди, всім і вся. Видається і перевидається безліч книжок, а твори Митрополита Василя -- його безцінні проповіді, листування, історія Церкви -- далі залишаються букіністичною рідкістю: жодного нового видання.

Українська Автокефальна Православна Церква була єдиною з сіх українських Православних Церков в Україні й діаспорі, що прославила, як святих, Новомучеників землі української і встановила 27 листопада як день їхнього поминання. Але чи десь відзначено 65-річчя мученицької смерті найпершого і найбільшого серед них -- Митрополита Василя? Треба сподіватися, що так. Але не можна позбутися деяких сумнівів, бо ж навіть у "Нашій Вірі" -- всеукраїнській православної газеті, відомій своєю особливою прихильністю до УАПЦ, немає в листопадовому номері жодної згадки про нього...

Святий Мученик за Віру Христову і Рідну Церкву залишається переважно не визнаним, не доціненим, не вшанованим належно. Ні в Україні, ні в діаспорі. Багато хто далі боїться асоціації з ним, щоб не "пошкодити" своїй канонічності. Це сумно. Але справедливість Божа вища від будь-якої земської справедливості. "Радійте і веселіться, -- сказав Господь Ісус Христос, -- бо велика нагорода буде вам на небесах". Коли ж ті, які сьогодні зневажають, припиняють або тікають від Митрополита Василя, стануть перед судом Божим, вони побачать його серед сонму прославлених праведників і почують його слова: "Господи, прости їм, вони не знали, що робили..."

O.B.

РУМУНІЯ ВИЗНАЄ СУВЕРЕНІТЕТ УКРАЇНИ НАД ОСТРОВИМ ЗМІІНИЙ

Київ (Кореспондент). -- Міністер закордонних справ Румунії Мірча Джоане заявив про відсутність якихнебудь територіальних претенсій до України з боку своєї держави. Зокрема, Румунія не ставить під сумнів суверенітету України над островом Зміїний.

Разом з тим Мірча Джоане визнав, що незважаючи на 14 турів українсько-румунських переговорів про розподіл шельфу і винятково морської економічної зони в Чорному морі, значного прогресу сторони поки не досягли.

Нагадаємо, що українська сторона вважає Зміїний повноцінним островом і має намір вести відлік при визначенні морських зон і розподілі шельфу, враховуючи це. На думку румунської

сторони, Зміїний скоріше є скелею і не може бути підставою при визначенні зон на Чорному морі.

Коментуючи можливість звернення до Міжнародного Суду в Гаазі у випадку, якщо українсько-румунські переговори не дадуть результатів, міністер Джоане озвучив офіційну думку Румунії про те, що звернення до Міжнародного Суду є "сучасним рішенням" і відповідає міжнародній практиці у вирішенні подібних суперечок між державами. Однак, додав він, на нинішньому етапі Румунія надає перевагу можливості вирішення спору шляхом переговорів.

Нагадаємо, що на шельфі біля острова Зміїний знайдено нафтогазові родовища. Крім того, ця ділянка моря багата на рибу.

71	H. RUCKY	1		1	2,000.00
193	R. SEREMULA	1		1	2,000.00
279	A. SKOCEN	1		1	2,000.00
30	S. TARASIUK	1		1	2,000.00
205	J. YURCZAK	1		1	2,000.00
339	P. KONOWAL	1		1	1,450.00
334	A. FALKO	1		1	1,000.00
22	M. POWCH	1		1	1,000.00
302	M. WRONKA	1		1	1,000.00
251	S. SKRYBAILO	1		1	650.00
	TOTAL	105	14	119	593,750.00

the Tamburitzaans
OF DUQUESNE UNIVERSITY

America's premier folk ensemble
in a dazzling presentation of music, songs, and dances
from Eastern Europe and neighboring cultures

Sunday, February 2, 2003 • 3 PM
The Mellow Theater
Lackawanna College • 501 Vine Street • Scranton, PA
Tickets - \$26.00 ALL SEATS RESERVED
Scranton Cultural Center • ticketmaster • Festival Office
344-1111 693-4100 824-1007

**ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ТА ЧИТАЙТЕ
"НАРОДНУ ВОЛЮ"**

КРУТИ

(Героям України присвячую)

Гей, Крути, Крути!
Того забути не можна,
Як цвіт України вбивала
Москва ворожа, безбожна.

Як скоростріли дітей косили --
Наших героїв вбивали,
Щоби за ними сліди посвяти
На віки вічні пропали.

Та помилилась Москва ворожа,
Хоч розстріляла юнаків слави --
Вони життям своїм хоробрим
Державу рідну збудували!

Живуть Крутянці поміж нами,
Москва не вбила їхні душі,
Тож житимуть для України
Її найкращими синами!

Гей, Крути, Крути -- кров героїв
Не пролялась на марне,
Бо з їхньої жертви вільна Держава
Ще дужчою у славі встане!

Хай вічна слава буде Україні,
Хай сяють в ореолі Крути --
Геройських подвигів Крутяців
Не сміємо на мить забути!

Пройдуть віки, а мій про Крути
Наш нарід буде все плекати --
Борців за волю щиро шанувати
І культ героїства з роду в рід навчати!

Микола Горішний

Євген Сверстюк (Радіо Свобода)

ЯКІ МИ Є -- УКРАЇНЦІ?

Які ми є -- українці? Дуже довго це дитяче питання було забронене. За справу зіставлення українців із росіянами Миколою Костомарова нарекли основоположником українського націоналізму. Гоголь теж був сильно запідозрений. Ленін дав українцям свою цінтату, із якої видно, що вони такі самі, як росіяни. Не відомо, чи все те читав посол Росії в Києві Віктор Черномірдин, але від себе він досливно повторює Леніна, от тільки мовою нового руського: «в характере я отлічий не віжу».

То все ж -- які вони є -- українці? На це запитання відповідає письменник, громадський діяч, колишній політв'язень Євген Сверстюк:

Чомусь, коли ми були на засланнях у Росії, нас, українців, зразу впізнавали. І наших депортованих селян у Росії відразу впізнавали. І наших солдатів на фронті впізнавали й забороняли разом збиратися в землянках. А наших селян в 1933-му навіть у Воронезькій, Курській області, на Кубані впізнавали й загнали в зону голодної смерті. Та й тепер у Москві є зазивали, які чомусь вербують хохлів на будівельні роботи. Хоча наші бояться признаватися, що українці, бо на них полую російський рекет.

Президент Кучма має свою думку про українців. «Ми народ с прідурью», -- сказав він напідпитку в Тюмені. Але не відомо, який народ -- бо до свого прем'єрства Кучма за пашпортом писався «русский». Видно, тут і ховається різниця між братніми народами. Українці повірили Кучмі на слово, а росіяни тричі перевірили б його документи. Москва сльозам не вірить.

І ще одна різниця. Українець і росіянин знайшли скарб. Росіянин зрадів: «Ну, давай поделимся по-братські!» -- «Ні, будемо ділитися порівну», -- відрізав упертий українець.

Панові Черномірдину на дипломатичній посаді це все відомо більше, ніж будь-кому. Він читає російську пресу, де про Україну постійно йде негативна й брехлива інформація. Він знає, що таке російська дипломатія як мистецтво обману. Ось чому і українці, і росіяни -- громадяни України -- зна-

ють, що коли до нас приїжджає німецька чи французька делегація, то вони чекають від нас правової коректності й відповідальності. А коли приїжджає російська делегація, то вимагає від нас братньої поступливості і дурнуватої згоди. Тобто вона приїжджає з циганською хитрістю і хамовитістю Селензюва.

Ось і тепер нас потішають приїздом російського президента Путіна, що хоче відкрити Рік Росії в Україні. Чи знає він, що ми маємо вже 350 років Росії в Україні? Чи знає він, що Україна переживає тепер історію 70-річчя голодомору -- голодну смерть 7 мільйонів?

Напевно, господар Кремля Путін знає, що Україна чекає вибачення й прохання прощення за голодомор, організований Кремлем. Але цей рідкісний гість надумав приїхати до Києва в день, коли 85 років тому під Крутами наші студенти боронили Київ від гостей із Москви. Невже йому хочеться, щоб ми нагадали? Колишній жандармський полковник Муравйов у Києві, січень 1918 року, колишній полковник КДБ Путін, січень 2003 року.

Очевидно, богомільний Путін відвідає Лавру, побачить дзвіницю, яку з гармат обстрілювали гості з Москви у 1918 році і помолиться за Митрополита Володимира, якого вони розстріляли, помилується Успенським собором, який за наказом Кремля висаджено в повітря 1941 року і який ми відбудували, щоб передати в Московський Патріархат.

Є різниця в характерах. Ви схоплюєте, пане Черномірдин? Усі ці пригадування прикрі, але забуття -- це злочин і боягузтво. Усі ми відповідальні за долю свого краю, долю світу, і ми повинні нагадувати і собі, і всім людям відомий псалом: «Бо відає Господь путь праведних, а путь нечестивих погине».

Володимир Сергійчук ("УК")

Директор Центру Українознавства КНУ ім. Т. Шевченка

МАЙБУТНЯ ДОЛЯ ЗАВЖДИ МИСЛИЛАСЯ СОБОРНО

Людина, що протягом багатьох століть поставала на теренах України, завжди вирізнялася з-поміж сусідів своєрідними традиціями вірувань та обрядовості, своєю ментальністю. Відтак неповторний окремий розвиток нашого народу в його природному ареалі на певному етапі мав неодмінно привести до усвідомлення власного самоврядування, що мало об'єднати в одну цілість усі його частини довкола притягального ядра, яким виступить Київ як мати всіх городів руських.

Соборність Руси-України засвідчував перед усім світом не лише Нестор-літописець. Про її обширність і багатства несли відомості в світ паломники, які діставалися до Святої Землі. Ідею соборності наших земель з особливою гострою підкреслює видатний твір українства "Слово про Ігорів похід". Не випадково його автор покладає сподівання щодо об'єднання руських земель після занепаду Києва внаслідок навали монголо-татарської орди саме на галицького князя -- процес соборності справді починається із західних окраїн, коли тамтешні князі намагатимуться "своєю державною рукою обняти всю руську землю".

Навколо Галича невдовзі згортаються майже всі українські землі -- спочатку під рукою Романа Мстиславича, а опісля -- під рукою його сина Данила, якого Європа 1253 року визнає за короля Руси.

Цю лінію на соборне уложення українського життя продовжить козацтво, яке творитиметься з представників усіх регіонів розселення нашого народу.

Незважаючи на те, що Москва і Варшава розірвали Україну в другій половині XVII століття під Дніпру, а російське самодержавство ліквідувало у XVIII її автономію, у свідомості нашого народу продовжувала існувати ідея соборності. Про це свідчать історичні джерела, зокрема, історичні документи, які збереглися до наших днів. Так, наприклад, у кінці XIX ст. великий географ Елізе Реклю розмищує українську

нашу від Дону й Кубані аж до Вісли, Сяну й Карпат.

Тож не випадково, коли солдати-українці Волинського полку підняли в лютому 1917 року на берегах Неву синьо-жовтий прапор, то українство прокинулося не лише від Балтики до Камчатки, а й в усіх кутках планети, куди порозкидала його доля. На Всеукраїнському Національному Конгресі, що відбувся у квітні 1917 року в Києві, про власний державний організм говорили на всіх українських етнічних теренах. Кожен регіон українського розселення одержав тоді право мати свого представника в Центральній Раді -- не забули про Петроград, Саратов, Виборг, Кронштадт, Зелений Клиш...

Соборність України була виписана в ті дні й законами про затвердження державними символами синьо-жовтого прапора й тризуба, що вже давно представляли перед світом наш народ. І саме до цих символів тягнулося українство всього світу. Як і Галичина, Буковина та Закарпаття після розвалу Австро-Угорської імперії. "Коли маємо рішення о своєї будучої долі, -- підкреслювалося на всенародних зборах у Хусті 21 січня 1919 року, -- повинні ми брати під розвагу не лише теперішні часи, але й нашу минувшість". І тоді "під руско-українськими прапорами" складали свою присягу представники Закарпаття Україні, проголошуючи, що відтепер "Стала наша славна Україна Свобідна і вілна. Так від Тиси аж до Кубані річки Одна нерозділна".

Тоді ж головуючий "воззав и просив присутних, щоби во таким самим порядку вернули до дому, во яким соди пришли, и рознести радосну вість визволення свого. Та щоби дома жити из ближними у любви, у згоди, бо сим докажуть найясніше свою политичну зрілость. Доброму поведенню народа маємо завдячити, говорив бесідник, що збори відбулися так крас-

но, из такою повагою и достойністю, як сего наші вороги не сподівалися..."

Саме після цього здійснюється віковична мрія нашого народу про возз'єднання, бо вже наступного дня в золотомому Києві під дзвони Святої Софії Директорія Української Народної Республіки урочисто проголошує: "Однини воедино зливаються століттями одірвані одна від одної частини єдиної України -- Західно-Українська Народна Республіка (Галичина, Буковина і Угорська Україна) і Наддніпрянська Велика Україна".

І хоч українці втратили наприкінці 1920 року державність на власній території, вони ніколи не зрікалилися ні на мить боротьби за свою українську Правду, за відновлення національної влади. І це було історичною необхідністю, бо, як наголошував видатний наш географ Степан Рудницький, "українська справа -- се велика справа, може, найбільша з усіх європейських справ".

Ідея соборності мала відгук від усього українства. Наприклад, вихідці з Північного Кавказу, "закультивованого, зрошеного кров'ю і потом українським", заявляли перед усім світом, що кубанські козаки-чорноморці "є члени великої національної родини соракамільйонного українського народу".

Полішуки Берестейщини запевняли: попри те, що "ворог справляв тут кроваві оргії, нищив нас морально і фізично, ми завжди почували себе рідними братами тих, що живуть на срібних Карпатах, над синім Доном та широким Дніпром... Ми являлись завжди одною спільнотою, одним народом, який, перебуваючи довгі віки під чужим пануванням, все-таки затримав ті прикмети, які нас, українців, відрізняють від усіх інших народів. Ми зберегли свою мову, одні звичаї, одну ж і ту саму релігію, бо у всіх нас тече одна й та сама українська кров, і всі ми

діти однієї матері - України".

А тому найбільш свідомі українці, що 1929 року згуртувалися навколо ідеї відродження права рідного народу на власне життя, кинули гасло: "Здобудеш Українську Державу, або загинеш в боротьбі за неї". На цей поклик пішли найвідважніші. Наслідуючи приклад Великого Кобзаря - "караюсь, мучусь, але не каюсь" -- вони готові були перетерпіти все, аби лише добитися запевненого -- мати на своїй батьківській землі власну державу, самостійну соборну Україну. Одні з них наповнили "Сибір неісходиму" сотнями тисяч українства, але не скорилися, інші -- маючи можливість вільно висловлюватися в демократичному світі, домагалися від урядів Заходу підтримати порив українців до свободи, що виражався державницьким чином Левка Лук'яненка, Василя Стуса, В'ячеслава Чорновола, Миколи Руденка... Українці діяли спонукаючи Конгрес США зайнятися розслідуванням голодомору в Україні 1932-1933 років, створили й провели Міжнародний Трибунал над організаторами цього злочину. Їхня діяльність була настільки потужною, що американські чиновники піднімали 22 січня кожного року синьо-жовті прапори над приміщеннями офіційної влади, а в пору свого віцепрезидентства Джордж Буш-старший змушений був визнати: "Ще не вмерла Україна!"

Вона не вмерла, бо, за висловом Вольтера, завжди прагнула волі. Отой смолоскип української соборної волі, що горить від 22 січня 1919 року, не згас. Він ще більше розгорівся в такий же день 1990 року, коли Народний Рух України вивів від Львова до Києва тисячі сучасних соборників -- аж до св. Святої Софії. Від цього величезного дня стало зрозумілим усім: Україна є, її соборність -- вічна. 1 грудня 1991 року це підтвердив весь Український Народ.

КОМАНДИР УПА ВАСИЛЬ КУК ВІДЗНАЧИВ 90-РІЧНИЙ ЮВІЛЕЙ

Київ ("День"). -- 11 січня останній головний командир військ Української Повстанської Армії (1950-1954) Василь Кук відзначив 90-річний ювілей. Численні гості, які завітали до Будинку Вчителя у Києві, могли переконатися: ювіляр, незважаючи на більш ніж поважний вік, зустрічає цю знаменну подію сповненим сил, думок та енергії.

А життя Василя Кука було вкрай насиченим. У націоналістичному підпіллі Василь Кук з 1929 року, боровся з польським окупаційним режимом, у 30-ті роки був кілька разів заарештований урядом "санації". На початку Другої світової війни він входить до керівних органів УПА, у 1941-1943 рр. очолює структуру УПА на Сході України (зокрема на Дніпропетровщині), діючи під конспіративним прізвиськом "Леміш". Був заступником командувача військ УПА Романа Шухевича; після його загибелі 5 березня 1950 року, змінив Шухевича на посаді провідника УПА.

23 травня 1954 року В. Кук, через зраду, під час переходу на Волинь, був узятий в полон спецвідділом МДБ, засуджений, багато

Василь Кук

років провів у тюрмах КДБ у Києві та Москві.

Справжній подив викликає здатність В. Кука тверезо, без ілюзій, оцінити сучасний стан справ в Україні. Виступаючи на урочистостях, ювіляр зазначив: Україна змогла так довго протистояти німецькому та радянському тоталітаризмам, бо спиралася передусім на власні сили, на Український Народ. Але цілі УПА і тепер лишаються цілком актуальними, оскільки і тепер у світі більш ніж достатньо сил, які прагнуть поневолити вільні народи, тільки терпелива боротьба веде до перемоги, а силою економічного впливу, засобами духовної експансії.

У ЛЬВОВІ ВІДБУВСЯ КОНКУРС ВЕРТЕПІВ

Львів ("Поступ") -- Минулої неділі, на свято Водохреща, центральними вулицями міста відбулася парада вертепів за участю 24 аматорських груп Львівщини, які перемогли у районних відбіркових конкурсах. Після цього дійство перемістилось до центральної шопки Львова, що на площі Ринок, де відбулися показові виступи вертепників, загальна кількість яких сягнула 400 осіб.

Оцінювало їх журі під головуванням режисера львівського духовного театру "Воскресіння" Ярослава Федоришина, актори якого позаконкурсно також брали

участь у святі. До уваги бралися такі критерії, як кількісний склад вертепу, сценічна постановка, а головне -- аспект новаторства.

Найкращими визнано вертепи народного дому села Середньопільці Радеківського району та села Старий Яр Яворівського району.

Таку акцію головне управління молодіжної політики, спорту та туризму львівської обласної державної адміністрації за сприянням львівської міської ради проводить уперше і прагне зробити її традиційною.

Богдан Кандюк

ПІСЛЯСВЯТОЧНІ РОЗДУМИ

Ось проминув цей святочний час, у якому християнський світ повинен торжественно відзначати народження Христа -- Спасителя цього світу. А чи справді воно так є? -- Починаючи ще далеко перед Днем Подяки аж до Різдва Христового -- це час комерційних реклам, перегонів у тому, хто заробить більше грошей. Так часто ці реклами несмачні, аж брудні.

Сьогоднішній світ, особливо тут, в Америці, відкинув концепцію Різдва, затратився зміст цього великого свята. Колись, було, на телевізійних передачах з насадодою можна було оглядати святоточні різдвяні програми і насолоджуватися цією сакраментально-різдвяною музикою, або знайомитися з різними церковними відправами християнського світу. Сьогодні ледве хтось згадає про цю Божу містерію, про прихід на світ Дитяти-Ісуса, зате від ранку до ночі бачимо реклами, які дешевим товаром приманюють покупців. Суто релігійні колядки зникають з телевізійних програм, їх заступають дивовижні співанки.

І так у Святий Вечір на еспанському каналі під час різдвяного концерту молода жінка під звуки мелодії "Джінго бел" винанцьовувала зі всімами викильсами і за

кожною новою стрічкою все більше роздгала, аж доки не залишилася у спідній білизні, а аудиторія із захопленням нагороджувала її рясними оплесками... Ось вам культура, ось гідне відзначення Різдва!

Знову ж на іншому каналі, як найкращий різдвяний дарунок під ялинку, рекламували спідню жіночу та чоловічу білизну в сексуальній формі. У День Різдва, промовляючи до своїх вірних, чорношкірий "пастор" почав словами "Peace on earth and good will toward men", але скоро докотився до слів ненависти у відношенні до іншої раси.

Побоююся, що за кілька років зміст Різдва, як народження Спасителя, зовсім втратиться. Покищо ми щасливі, що зберегли наші християнські релігійні звичаї і притаманні нашому народові традиції. Проте, ми свідомі того, що довкілля має великий вплив на нашу молодь, а з тим напрошується питання, чи в майбутньому наше нове покоління задержить і збереже нашу духовність і наші традиції. Чи Різдво Христове буде для них святом, коли треба поклонятися Христові, чи буде тільки днем вільним від праці для власної вигоди та розваги...

АЛЬКОГОЛІЗМ У РОСІЇ

Москва. -- Як повідомили російські ЗМІ, у Росії середнє споживання горілки перевищує 15 літрів у рік на людину, враховуючи жінок та дітей. Це не беручи до уваги самогону та інших алкогольних напоїв нелегального виробництва. У відповідності зі стандартами ЮНЕСКО, це гранично висока цифра, перевищення якої загрожує здоров'ю і розвиткові особистості.

Водночас за останні роки споживання вина в Росії різко знизилось. Тепер воно становить 4 літри в рік на людину, що на 8 літрів менше, ніж 1985 року, коли М.

Горбачов розпочав "боротьбу з пияцтвом та алкоголізмом". Виробництво вина та вирощування винограду в Росії також скорочується.

Усього в Росії зареєстровано понад два мільйони людей, хворих на алкоголізм. Це становить 1.5% усього населення Росії. За останні 2 роки кількість хворих збільшилася майже на 30%. Першестов за кількістю летальних випадків від отруєнь алкоголем займає Московська область. 1110 осіб за 11 місяців 2002 року (1015 минулоріч). На другому місці Пермська область -- 864 (794).

ЗУБРИ НА ЖИТОМИРЩИНІ

Житомир (УНІАН). -- У лісах Житомирщини з'явилися зубри. Здебільшого ці тварини мешкають у лісах Білорусі, в Україні зустрічаються також на Рівненщині та Волині, але після цьогорічних загорянь торфовищ і лісів зубри почали шукати безпечнішого місця

для життя. Як повідомили в районній адміністрації, чотири зубри з'явилися у лісових масивах Ємільчинського району Житомирщини, неподалік сіл Симонів та Сербів, де не ведуться планові вирубки деревини.

УКРАЇНА ВІДЗНАЧИТЬ 140-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ БОРИСА Д. ГРІНЧЕНКА

(Звернення Ініціативного Комітету з підготовки до відзначення 140-их роковин Бориса Грінченка)

27 листопада 2003 року, Україна буде відзначати 140-річчя від дня народження видатного українського клясика літератури, лексикографа, фолклориста, педагога та громадського діяча Бориса Дмитровича Грінченка (1863-1910), який тісно пов'язаний з Луганщиною та культурно-літературним процесом нашого краю, а його літературні твори увійшли в золотий фонд української клясики. Його чотиритомний словник української мови став вершиною українського мовознавства. Творчу й видавничу працю Бориса Грінченка високо оцінили його сучасники: Іван Франко, Михайло Коцюбинський, Микола Чернявський, Володимир Самійленко, Трохим Зінківський та інші.

На запрошення Христини Алчевської, Борис Грінченко разом із дружиною Марією Грінченко-Загірною працював в Олексіївській школі з 1887 по 1894 рік. Подружжя Грінченків збирало тут великий фолклорний матеріал. Тут, на Луганщині, Борис Грінченко написав близько 200 художніх творів, у тому числі повість "Сонячний промінь" Марія Загірня написала перший твір із життя шахтарів п.н. "Під землею", що був виданий 1887 року.

Іменем Бориса Грінченка в Україні були названі навчальні й культурні заклади. В 1927-28 рр. вийшла збірка творів Б. Грінченка в десяти томах за редакцією Марії Грінченко. З 1929 року творчість Б. Грінченка піддали ідеологічній критиці, що завдала непоправної шкоди національному й соціальному відродженню.

Лише після 1963 року вийшла збірка творів Бориса Грінченка у двох томах, а вже з 1987 року ініціативна група відзначення 125-річчя від дня народження письменника, провела значну працю, спрямовану на гідне вшанування пам'яті видатного нашого земляка. Вона влаштувала республіканську науково-практичну конференцію, у якій взяли участь відомі науковці з різних міст України, а в тому числі й з Луганщини. Скульптор Іван Чумак створив пам'ятник Б. Грінченкові, який залишається єдиним в Україні та світі.

Адміністрація Луганщини доклала чимало зусиль, щоб святкування відбулося на високому науковому й культурному рівні. 2001 року Луганська область відзначала 200-річчя Володимира Даля. Ця подія мала велике значення для популяризації наших

видатних земляків. За щасливим збігом обставин, саме на Луганщині мешкали два найвизначніші лексикографи -- Володимир Даль і Борис Грінченко. Один із шанувальників Даля та Грінченка -- Юрій Єсеню висловився, що це два крила нашої духовності, якими ми повинні пишатися.

Саме з цієї важливої причини, Ініціативний Комітет з підготовки до відзначення 140-их роковин Бориса Грінченка, звернувся до Луганської обласної державної адміністрації, а особисто до Олександра Сергійовича Євремова з проханням посприяти у здійсненні наміченого плану:

1. Виділити необхідні кошти на капітальний ремонт будинку Музею Б. Грінченка та квартири, в якій мешкала родина Грінченків з 1887 по 1894 рік.

2. Під постаментом пам'ятника змінити цементові плити, що вже деформувалися, на мармурові або гранітні.

3. Перетворити Музей із самодіяльного народного, у Музей-державний заповідник із відповідним персоналом -- директором-науковцем-дослідником і кваліфікованим екскурсоводом.

4. Виділити необхідні кошти на передплату для Музею Б. Грінченка газети "Літературна Україна" та журналів "Дивослово" і "Слово і час"

5. Виготовити запрошення на ювілей для учасників і гостей (500 примірників).

6. Перевидати книгу члена Ініціативного Комітету Богдана Пастуха п.н. "Брис Грінченко -- безкомпромісний лицар національної ідеї" накладом у 500 примірників.

7. У державних засобах масової інформації Луганської області широко висвітлювати тему **грінченкознавства**.

8. Виготовити плякат із портретом Бориса Грінченка для шкіл та вищих навчальних закладів Луганської області.

9. Комітетові святкування слід звернутися через пресу до музеїв України, бібліотек і широких кіл громадськості про збір книг, журналів різних років із Грінченківською тематикою для бібліотек Музею Б. Грінченка.

10. Працівникам Музею слід систематично збирати книги за каталогом особистої книгозбірні Бориса Грінченка.

11. Випустити нагрудний значок "140-річчя Бориса Грінченка"

12. В обласних бібліотеках

влаштувати виставки книг з грінченківською тематикою.

13. Комітетові святкування слід звернутися до Інституту Літератури ім. Тараса Шевченка НАНУ з проханням про прискорення видання багатомної збірки творів Бориса Грінченка.

14. З нагоди 140-річчя від дня народження Бориса Грінченка, який був тісно пов'язаний з Луганщиною, перейменувати обласну бібліотеку імені Горького на бібліотеку імені Бориса Грінченка.

15. Назвати одну з престижних вулиць Луганська іменем Бориса Грінченка.

Для розгляду й обговорення цього плану, просимо запросити нижченазваних членів Комітету:

Віталій Абліцов ("МУ")

ПРИДНІСТРОВ'Я: ДЕСЯТЬ РОКІВ ПО ВІЙНІ - ВОСКРЕСАЄ УКРАЇНСЬКА МОВА

1940 року, коли карту краю перекроювали Сталін та Гітлер, Україні повернули лише Кодимський, Котовський, Балтський, Ананівський та Красноокнянський райони. Решта районів залишилася у складі створюваної Молдавської РСР, з яких і утворилася нинішня територія Придністровської Молдавської Республіки.

Офіційний Київ, як часто буває, вичікує.

Вже згадувалось про дипломатію. Зрозуміло, що наша держава дотримується міжнародних рішень щодо врегулювання відносин між Республікою Молдовою та Придністровською Молдавською Республікою, але хто забороняє нам надавати гуманітарну допомогу, яка не знає кордонів, закордонним українцям?

У праці семінару брав участь перший секретар Посольства України в Республіці Молдова Василь Ткаченко. На зустрічі з дубоварцями він не зміг дати чіткої відповіді на жодне із запитань. Зрозуміло, що дипломат -- це людина, яка ніколи не говорить "ні", але коли представник посольства фактично усувається від вирішення проблем, які входять до його компетенції, то тут вже, як кажуть, не до фахових тонкощів. Страусина позиція вже зіграла з нами злий жарт -- тривала невизначеність України

*Олексій Неживий -- директор Інституту Грінченкознавства Луганського Державного Педагогічного Університету ім. Тараса Шевченка, голова луганської організації Національної Спільки Письменників.

*Богдан Пастух -- почесний голова луганського обласного об'єднання Всеукраїнського Товариства "Просвіта" ім. Тараса Шевченка, почесний директор Інституту Грінченкознавства Луганського Державного Педагогічного Університету ім. Тараса Шевченка, літературознавець.

*Володимир Семистяга -- голова луганського обласного об'єднання Всеукраїнського Товариства "Просвіта" ім. Тараса Шевченка, історик-краєзнавець.

Щодо Придністров'я, бюрократичне засилля тощо, призвели до того, що значна частина етнічних українців прийняла російське громадянство. Сьогодні бажаючих стати громадянами України кілька тисяч, але, щоб вирішити це питання, треба їхати до Кишинєва чи в Одесу. А оскільки вакууму в політиці не буває, то й не дивно, що в Придністров'я радо їздять українські політики-банкрути, наприклад, Н.Вітренко, яка, ніким не уповноважена, під нашим державним прапором активно агітує за якийсь мітичний союз Росії, Білоруси та України (!?)

Добре, що нинішня влада республіки розуміє ситуацію, що склалася, й сприяє відродженню на берегах Дністра українства. З київськими педагогами працювали заступник голови Дубосарської державної адміністрації Тетяна Долишня та начальник управління народної освіти Валентина Савицька. Вони не просто раділи приїздові земляків, а робили все, що могли, лише б семінар відбувся успішно й став корисним для придністровських вчителів та учнів.

Про останніх говорити без емоцій неможливо -- це діти, які пережили війну, для яких (як і для їхніх батьків) слово "свобода" має чітко визначене значення. На їхніх очах гинули рідні. Горіли міста й села. Але діти зберегли віру в добро, своє оптимістичне майбутнє. Їхні вітальні концерти й шире сло-

Карл Сандберг

ПОЧАТКОВА ГРАМОТА

Завжди думай, чи варто зронить гордовиті слова.

Бо як підуть у світ, то не легко їх завернути.

Вони взуті в міцні личаки-скороходи, в них пихата постава, пропустять повз вуха твій оклик.

Завжди думай, чи варто зронить гордовиті слова.

СУПРОТИ ХВИЛІ

Мужні люди не переводяться.

Їх стріляють, вішають, вони хворіють, калічаються.

Та повсякчас стають вони на про, завзято, з піснею, немов гравші, що вірять в перемогу.

Мужні матері вирятовують їх...

Мужні матері вирятовують їх з темного моря, з неозорих прерій, з гірських стрімчаків.

Промов аліуя, промов аміні, промов шири дчяка. Мужні люди не переводяться.

КОШІЛЬ

Говоріть, пане, і будьте розсудливі.

Говоріть, вибираючи слова, пане, як бабця вибирала яблука з кошеля.

КОМУ ЩО

Вам сьогодні --

Тролянди і злото

А мені --

Попіл,

Пил на голову,

Хряскіт копит.

Ваше ймення

У всіх на устах:

У багатого й бідного.

Жінцтво несе

Оберемки квітів

І кидає вам.

А я -- голодний,

Окутаний мріями

І самотністю --

Їду крізь дощ

До зашарпаних пагорбків,

Де в надії чекають на мене люди.

Переклад Оксани Соловей

во не залишали без уваги жодного учасника поїздки. Що сказати, якщо учні, бажаючи хоч якось пригостити киян, подавали до чаю тістечка, виготовлені з житнього хліба, масла та сиру. Але ні ця скромність за обіднім столом, ні холод санаторійних корпусів не впливали на доброзичливу атмосферу праці семінару. Всі пробле-

ми вирішували мілі посмішки гостинних господарів.

Насамкінець треба обов'язково сказати вдячне слово про тих, хто забезпечив поїздку транспортом. Депутат Миської Ради Києва Микола Гончарук надав чудовий автобус із симпатичними водіями Анатолієм Целком та Василем Махотою.

Володимир Жила

КНИГА ВАСИЛЯ ПЛЮЩА, ЩО НАШТОВХУЄ НА ШИРОКІ РОЗДУМИ

II

Дуже цікаво звучить також стаття Василя Плюща п.н. "Русифікація української медичної науки та освіти" Згадана русифікація почалася вже в XVIII столітті при Петрі I. Але, як це не парадоксально, це ж XVIII століття було епохою певного розвитку української медичної науки й освіти. Українська інтелігенція того часу, після закінчення освіти в Києво-Могилянській Академії, в єдиній тоді висококваліфікованій вищій школі на Сході Європи, -- одержувала свою медичну освіту в кращих університетах Західної Європи, а повернувшись до Російської імперії, отримувала провідні становища у її високих медичних школах.

Таким чином, протягом XVIII століття українці захистили 62 дисертації на ступінь доктора медицини, а москалі лише 16. Із 499 оригінальних медичних праць, написаних у XVIII столітті в Росії, українцям належать 394 праці, а москалям належить 105.

Разом у медичних школах, академіях і університетах у XVIII столітті було професорами понад 50 українських учених-медиків, що на той час було дуже великим числом.

Небезпечною для розвитку української медичної науки та освіти стала русифікація в XIX столітті, коли заборонено видавати будь-яку наукову літературу українською мовою (горезвісний Валувський та Емський укази), викладання у середніх і вищих медичних школах переведено на російську мову, а українських вчених-медиків позові стали відсувати від викладання у вищих медичних школах та від наукової праці над медичними проблемами.

За радянських часів Міністерство Охорони Здоров'я також не дбало про потрібну кількість висококваліфікованих науковців. З усіх навчальних медичних інститутів тоді випускали щороку близько 7,000 лікарів, серед них аспірантів було лише 214. В Україні було 135,290 лікарів, але лише 8,552 наукових працівників.

Важливим був тут факт, як згадує В. Плющ, "що до аспірантури брали не найдібніших, зокрема не тих, які добре знали свій народ та його потреби, які хотіли самовіддано служити своєму народові, але тих, хто мав партійний квиток, добрі зв'язки та добре привішений

язик"

Професор Василь Плющ у своїй праці не зупинявся лише на загальних даних про медицину, він також детальніше аналізував історію розвитку окремих її ділянок і природничо-медичних наук.

Незвичайно цінною є його праця про епідеміологічне та соціальне значення туберкульозу у людей старшого віку. На основі власного досвіду лікування хворих, а їх було майже півтори тисячі та на основі аналізу значного обсягу літератури, авторові вдалося вияснити особливості діагностики туберкульозу в літніх людей. З цієї ділянки він залишив нам також свій власний 50-річний досвід у лікуванні різних форм легеневої туберкульозу.

В. Плющ зробив також свій великий внесок, як вчений-фтизіяр, пишучи роз'яснювальні статті, пропонуючи профілактичні заходи, а відтак ведучи власні наукові дослідження. Його блискучі праці про принципи та методи сучасного лікування туберкульозу циклосерином, яке він сам проводив на важко хворих, які довго перед тим лікувались іншими засобами без жодного успіху, а йому вдалося довести їх до загального покращання та до тимчасової, а подекуди й стійкої зупинки процесу.

Дуже ефективним був період наукової праці В. Плюща в Німеччині. Він надзвичайно фахово, з притаманною йому ерудицією і спеціальним знанням досконало характеризує нові протитуберкульозні засоби, аналізує їх роль у лікуванні легеневої туберкульозу.

Працюючи в умовах емігрантського життя на чужині, не маючи доступу до бібліотек материкової України, він таки зумів зібрати надзвичайно рідкісний і різномірний безцінний науковий матеріал, насичений фактами, датами та іменами з історії української медицини. У своїй книзі він писав не тільки про медичну науку й освіту, але й подавав біографічні дані про українських вчених-медиків, описував їхні наукові праці, відкриття, винаходи та інше.

Професор В. Плющ вважав, що "завданням українських істориків, зокрема істориків української медицини, є докладно вивчати походження усіх вчених, їхній життєвий шлях і їхню роль для української та всесвітньої освіти і науки, популяризувати їх серед нашого народу, а також серед чужинців як українських учних-медиків"

Професор доктор Василь Плющ був також видатним українським широковідомим громадським діячем, патріотом-державником, автором багатьох публіцистично-політичних праць. Цікаво, що він не належав до жодної політичної партії, хоча прекрасно розумівся на нашій націо-

нально-визвольній політиці та мав усі прикмети на те, щоб стати визначним політичним діячем. Він був толерантною людиною у відношенні до всіх своїх земляків. Це був науковець великого розуму та широкого масштабу. Він імпував навіть своєю зовнішністю. Виглядав як аристократ, як людина, яка належить до провідної верстви, до еліти.

У книзі добре організований науково-подібний апарат у формі бібліографії, що складається з таких частин: 1. Наукові праці та статті з історії української медицини, 2. Наукові праці і науково-популярні статті на медичні теми, 3. Загальноісторичні та громадсько-політичні праці і статті та 4. Бібліографічні дані та спомини про Василя Плюща, іменний показник тощо.

Книга відкривається фотографією професора, доктора медичних наук Василя Плюща. Тут вміщено фото його дружини д-р Марії Плющ і кілька світлин з громадського та наукового життя її чоловіка.

У книзі 63 фотографії українських учених -- енциклопедистів, медиків і науковців різних спеціальностей, а серед них Володимир Вернадський (1863-1945), Олександр Богомолець (1881-1946), Володимир Філатов (1875-1956), Маріян Панчишин (1882-1943), Михайло Ветухів (1902-1959), Іван Горбачевський (1854-1942) та інші.

У книгу включено також дві фотографії д-ра Степана Вороха з Президентом США Рональдом Регеном і Президентом України Леонідом Кравчуком. Тут також фото і стаття д-ра Павла Пундія п.н. "Василь Плющ -- видатний лікар і громадський діяч" українською мовою і, разом з Григорієм Грицялемом, англійською мовою з стаття Ірини Даценко -- голови Лікарської Комісії НТШ п.н. "На сторожі національної медичної традиції" (про д-ра Павла Пундія).

Редактори видання щиро дякують д-рові Павлові Пундієві -- архіварові УЛТПА за те, що передав редакційній колегії матеріяли праць д-ра Василя Плюща та частинно підтримав видання фінансово. На слова подяки за фінансову допомогу заслужили також Український Банк "Певність" і Українська Федеральна Кредитова Спілька "Самопоміч" та 34 лікарі; 12 з них зробило це у світлу пам'ять д-ра Степана Вороха.

Книга *Лікарський збірник. На пошану Василя Плюща* позначена тонкими спостереженнями, новизною підходу до історичних пам'яток та архівних матеріялів з нашого минулого. Знайомство з нею духовно збагатить читача, оновить і розширить уявлення про здобутки українських учених-лікарів, які зробили великий внесок не лише в українську, але й у світову медицину.

DANCING THE NIGHT AWAY AT THE UKRAINIAN MUSEUM'S MALANKA 2003

New York -- Marking it's 4th year as an annual event, the Ukrainian Museum's Malanka which took place this past weekend was nothing less than a spectacular success. The guests were plentiful and exuberant, the food and wine – excellent, the music very danceable, and donations for the Museum's fundraising efforts – generous.

The overwhelming response for this year's Malanka caught organizers by surprise and it was fortunate that the Tavern on the Green was able to accomodate most of the demand. Some of those who held off until the deadline for making reservations found themselves on a waiting list for tickets and had to be disappointed in the end. The guest list was capped at 318.

Interest in this occasion which

has risen significantly since its inception four years ago is largely attributed to careful planning by the Museum's Special Events Committee but is also paralleled by recent progress in the construction of the new facility in Manhattan. Now that the Museum's Malanka has firmly established itself as the leading event among all others in the Ukrainian community, the Committee which is chaired by Tatiana Tershakovec will be seeking ways to improve upon its past success. Olha Hnateyko, President of the Museum's Board of Trustees, vowed to have more comfortable accomodations for next year's ball. With construction of the new Museum building expected to be completed or near completion by that time, the show of support at the next Malanka is bound to reach record levels again.

INDUSTRIAL OUTPUT ROSE 14.3% IN DECEMBER

KYIV -- Industrial output rose by 14.3% in December 2002, compared with December 2001, the State Statistics Committee has announced. Industrial output rose by 2.2% in December 2002, compared with November 2002. Industrial output rose by 7% in the entire 2002, compared with 2001.

As Ukrainian News reported, industrial output rose by 9.3% in November 2002, compared with November 2001. It rose by 6.3% during the January-November period of 2002, compared with the corresponding period of 2001. Industrial output rose by 14.2% in the entire 2001.

TAMBURITZANS OF DUQUESNE UNIVERSITY

What is a tamburitza ?

A lute shape instrument of the people of Yugoslavia and Croatia. The instrument was brought to national prominence by Milutin Farkas (1865-1923) [58 years] It has four strings. The variety of instruments are: prim[1st and 2nd], brach [1st and 2nd], bogotia, bass-see note

What is a Tamburitzan?

Is someone who plays a tamburitza, sings in as many as 8 languages and 32 dialects and dances the culture of the people of the Balkans, Eastern Europe and Russia within a two hour extravaganza called THE TAMBURITZANS.

History of the Tamburitzans:

1935 Dr. A Lester Pierce started a tamburitza orchestra of 8 men at St. Andrews University in Austin, TX.

In 1937 they relocated to Duquesne University, Pittsburgh, PA. 1938 the group went under the director ship of Walter W. Kolar and remained under his leadership until 1978. The World War II years brought women into the Tamburitzans of Duquesne University as the men went off to war. In the beginning the all male ensemble tour the United States earning monies to fund their college tuition. In the early 50's the "Tammies" as they are affectionately called by their loyal following, became a large touring ensemble of 21 male and female students.

In the mid 60's professionally trained dancers were introduced into the group which now numbered 32.

In 1968 the United States Department of State awarded the Tamburitzans the honor of representing America at the Summer Olympics held in Mexico City as "Ambassadors of Goodwill" This honor brought a two month tour of Central and South America touring with an ensemble of 65 artists.

In 1970 the Department of State sent the Tammies on a three month tour of Russia, the former Soviet Union, Georgia, Eastern Europe and the south of France.

Then in 1972 the "Ambassadors of Goodwill" were sent to Paris, Germany, Austria and Hungary.

All Tamburitzans receive scholarships to peruse their chosen field of study in any of the 8 colleges in the University

Scheduled Auditions are held prior to the performance wherever they appear or you may apply through Duquesne University

UKRAINE HAILS PASCUAL'S RAPPROACHMENT PROPOSALS

KYIV (Interfax-Ukraine). Ukraine's Foreign Ministry positively think of the five preliminary proposals set forth by U.S. Ambassador to Ukraine Carlos Pascual in Washington on Saturday on improvement of U.S.-Ukraine relations after the Kolchuha scandal, said Serhiy Borodenkov, head of the Ukrainian Foreign Ministry's press service, at a briefing in Kyiv on Tuesday.

"We positively regard these signals on the whole. In fact, it was a response to the messages set forth by Ukraine's foreign minister in the past few months. We are striving to overcome the crisis of confidence in our relations and continue to regard the U.S. as a partner," Borodenkov said. The latest interviews and addresses of Ukraine's president contained analogical ideas, Borodenkov added.

As Borodenkov put it, some ideas in regard to basic directions of U.S.-Ukraine relations development

for the near future prospects were set forth in the letter of Ukraine's Foreign Minister Zlenko to U.S. Secretary of State Colin Powell late December. "Now we know that the U.S. also wants to maintain partnership with Ukraine," said Borodenkov.

The head of the press service pointed out coincidence of the two countries' stands on a number of principle issues in spite of some problems still existing in the Ukraine-U.S. relations. He said the U.S.-Ukraine partnership is of strategic character and the countries should develop the contacts in the issues of mutual interest, and should continue the dialogue on all issues including the issues of human rights and free press. "Ukraine is ready to cooperate with the U.S. in the issue of export control and other issues of strategic character," Borodenkov said.

"On this ground we strive to cooperate this year," he said.

MEETINGS IN WASHINGTON SET FOR HIGH LEVEL UKRAINIAN ECONOMIC AND FINANCE DELEGATION

By E. Morgan Williams

First Vice Prime Minister and Minister of Finance of Ukraine Mykola Azarov will lead a high level Ukrainian economic and finance delegation in Washington, D.C. for a series of very important meetings with the U.S. government, the International Monetary Fund (IMF), the World Bank and other Washington based governmental and international institutions.

The Ukrainian delegation is reported by several organizations in Washington to include, in addition to VPM Azarov, Valery Khoroshkovsky, Minister of Economics and European Integration Issues; Serhiy Yermilov, Minister of Energy; Yuri Luzan, First Deputy State Secretary, Ministry of Agricultural Policy; Serhiy Tyhytko, newly appointed Governor of the Central Bank; Anatoly Matsiuta, State Secretary, Ministry of Finance; Andriy Honcharuk, State Secretary for Trade, Ministry of Finance; Mrs. Oleksandra Kuzhel, Chair, State Committee of Ukraine; and Andriy Gurzhii, First Deputy State Secretary, Ministry of Science.

In addition to the many official meetings VPM Azarov will be the featured speaker at a private breakfast meeting on Wednesday, January 29, hosted by Anders Aslund, Senior Associate at the Carnegie Endowment for International Peace (CEIP). The Ambassador of Ukraine to the United States, Kostyantyn Hryshchenko, is hosting a private reception in honor of the Ukraine government team, at the historic Embassy of Ukraine building in Georgetown on Wednesday evening.

UKRAINE MARKS UNIFICATION DAY

Eighty-four years ago, the union of the Ukrainian People's Republic and the Western Ukrainian People's Republic was proclaimed on Jan. 22, 1919 in Kyiv.

The Ukrainian People's Republic, UNR, was formed in January 1918 in the part of Ukraine formerly ruled by Russia. The same year, the Western Ukrainian People's Republic, ZUNR, was created in the part of Ukraine formerly ruled by the Austro-Hungarian Empire. In December 1918 the leaders of both Ukrainian states signed a unification memorandum. Finally, on Jan. 22, 1919 the unification of all Ukrainian lands in a single state was proclaimed

in Kyiv's Sofiyivska Square.

To mark the Unification Day twelve years ago, hundreds of thousands of Ukrainians joined hands in a 550-km long live chain stretching from Kyiv to Lviv. The day became an official holiday after Pres. Kuchma's edict of Jan. 25, 1999.

In January 2001, Pres. Leonid Kuchma proposed running a competition for the best design of a monument to Unification of Ukraine. These monuments will be built in Kyiv and Ukraine's four geographically opposed centers, Uzhgorod, Luhansk, Chernihiv and Sevastopol, to mark the 85-year anniversary of the unification.

UKRAINE AND TURKMENISTAN TO COOPERATE IN SPACE SECTOR

KYIV. -- Turkmenistan's President Saparmurat Niyazov has met with a team of directors of Ukrainian research centers headed by general director of the National Space Agency Oleksander Nehoda.

Niyazov has stressed that both countries should cooperate more closely. Traditional economic links between Turkmenistan and Ukraine in the oil, gas and construction sectors should expand to include joint space projects, the Turkmeni leader

Meeting on the Caspian Sea shore in spring last year, presidents Leonid Kuchma and Saparmurat Niyazov approved an action plan to implement a large number of joint projects. Cooperation in space envisages joint fundamental and applied research, including processing of space photographs for meteorologists, seismologists, geophysicists and environmentalists

By Taras Kuzio

UKRAINE AND EURO-ATLANTIC INTEGRATION II

Ukrainian foreign policy in practice

These theoretical differences between Ukrainian and Russian foreign policies have narrowed in practice during Kuchma's second term in office.

The Rada has never ratified the CIS Charter, so Ukraine is technically not a member of the CIS. Nor is it an "Associate Member," as Kuchma pointed out last month, since no such status exists. Even so, Ukraine has progressively increased its participation in the organization since the mid 1990s. The CIS is no longer a "civilized divorce," as it was described under President Leonid Kravchuk, and it clearly continues to render an important psychological service to post-Soviet leaders. As Kuchma recently said, in Moscow he can find a common language unlike in the West where the sides often seem to be speaking at cross-purposes. The CIS is currently growing in strength under Russia's President Vladimir Putin. Putin's more pragmatic policies towards CIS states have been backed up by growing ties between CIS oligarchs.

Ukraine is an observer at the EEC, the former CIS Customs Union, and is under severe Russian pressure to join. Geographically, Ukraine's membership would allow Moldova to join. Ukraine has been a long time "Associate Member" of the CIS Anti-Defense Agreement, a full member of the CIS Inter-Parliamentary Assembly and the CIS Anti-Terrorist Council (run in Moscow by the Russian domestic intelligence agency, the FSB). Although Ukraine has made tremendous progress in its relationship with NATO, last year's Iraqi arms scandal has been a major setback to its plans to join. Ukraine has set its sights on membership at either of the next two NATO summits in 2007 or 2012. But this will only be possible if Ukraine improves its non-military reforms, and this is dependent on who is elected president in 2004.

Meanwhile, relations with the EU remain poor. Ukraine is the only CIS state, apart from Moldova, that seeks EU membership. However, the EU has never considered offering membership to CIS countries and only signed partnership and cooperation (not association) agreements with CIS countries such as Ukraine. Given its worsening record on democratization and human rights, Ukraine's chances for joining the EU are unlikely. Ukrainian, Russian foreign policies are merging

Ukraine cannot be entirely written off as a typical CIS authoritarian state. It differs from the remainder of the CIS in that it possesses a sizeable domestic pro-Western and pro-reform movement. Moldova is the only other CIS country whose parliament is strong enough to serve as a counter-balance to the executive. Reformist and anti-presidential forces have public majority support. Based on the 2002 election results and a change in the election law to fully proportional, the anti-oligarchic opposition could possibly win an outright majority in the 2006 elections. However, Ukraine is also very different to Central-Eastern Europe and the Baltic states. Many Ukrainian and some diaspora scholars are given to comparing the country positively to other CIS states. But this is not an appropriate comparison to make given that Ukraine alone among CIS states is seeking Euro-Atlantic integration. A better comparison would be with non-CIS countries (such as Bulgaria and Romania), and here Ukraine falls down.

Two significant factors are increasingly hampering Ukraine's Euro-Atlantic integration and drawing it closer to the CIS. Firstly, the growing importance since 1998-99 of oligarch support for Kuchma. The requirements of reform, a transparent budget and political system, free media and clampdown on corruption, all policies required for Euro-Atlantic integration, would harm the interests of this new (and former Soviet) ruling class. Russian support for Kuchma is strengthening this oligarchic alliance, as Putin has himself failed to eliminate their power in Russia.

Secondly, Ukraine's Euro-Atlantic integration is weak because the political center is not ideologically committed to it. The national democrats are committed to Euro-Atlantic integration. At the opposite end of the ideological spectrum, the Communists are opposed. In the countries of Central-Eastern Europe, the center is also ideologically committed and they are backed in turn by former Communists who have become social democrats, as in Poland.

Such a consensus is lacking in Ukraine. The center consists of oligarchic groups whose commitment to Euro-Atlantic integration – as to anything – is purely rhetorical and dependent on how it affects their clan and financial interests. For example, the pro-Kuchma For a United Ukraine bloc backed a stronger presidency during the 2002 elections. Today, their successors support the opposite.

During Kuchma's first term in office (1994-99), the centrist-oligarchs and executive saw Russia as the principal threat. Forming an alliance with the national democrats, they leaned towards NATO and the United States. This threat largely disappeared after Russia recognized Ukraine's borders and Putin replaced Yeltsin in 1999-2000. While seeking to maintain Ukraine within Russia's sphere of influence, Putin is not challenging Ukraine's independent statehood.

During Kuchma's second term in office, the oligarchs and executive have begun to perceive a new threat coming from the United States, and this has led to growing anti-American rhetoric. Kuchma seems to believe sincerely that Washington is behind the Kuchmagate scandal. This anti-Americanism is clearly grounded in the Soviet origins of Ukraine's new oligarchic class and seems to have little popular basis. A study entitled "What the World Thinks in 2002" just released by the Washington-based Pew Research Center found that Ukrainians held more favorable views of Americans than Poles, Bulgarians, Czechs, Russians or Slovaks. In fact, the Czechs, Slovaks and Russians had far higher negative views of Americans than Ukrainians.

Ukraine's vague multi-vector policy has easily been adjusted from a Western to an Eastern leaning orientation. The oligarchs' only attempt to find an intellectual support for this re-orientation was the slogan "To Europe With Russia!" Although this slogan is not official Foreign Ministry policy, it has become so in practice. In effect, Kuchma has returned to the views he first aired in the 1994 presidential elections. Needless to say, "To Europe with Russia!" will take Ukraine to Russia, but never to Europe.

Dr. Taras Kuzio is a resident fellow at the Center for Russian and East European Studies and adjunct professor in the Department of Political Science, University of Toronto.

MRS. NADIA WICHAR DECEASED

We were saddened to learn of the death of Mrs. Nadia Wihar on January 22, 2003. Mrs. Wihar was the wife of Stephen Wihar, a former vice-president of the Ukrainian Fraternal Association, and currently an honorary member of the UFA Executive Board and coordinator of the Kotur and Ivan Franko Scholarship Funds.

Our deepest sympathy is extended to Mr. Wihar and his family.

UFA Executive Committee
and Editorial Staff, Narodna Volia

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УБС! — JOIN THE U.F.A!
ЗАПИСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ І ВНУКІВ!
ENROLL YOUR CHILDREN AND GRANDCHILDREN!

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA

РІК LXXXXIII Ч. 6 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 6 ЛЮТОГО 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA FEBRUARY 6, 2003. YEAR LXXXXIII № 6

ДЖ. БУШ ПРИЗУПИНІВ ПОПРАВКУ ДЖЕКСОНА-ВЕНІКА

Київ. -- Як повідомили українські ЗМІ, Президент США Джордж Буш скерував листа до Конгресу, в якому просить ще на рік призупинити дію поправки Джексона-Веніка щодо дев'яти колишніх союзних республік, в тому числі й України. Таким чином він повідомив, що Україна не створює перешкод євреям, які хочуть виїхати з країни.

Саме проти країн, які перешкоджають еміграції євреїв, і була спрямована поправка, яка пов'язує розвиток торгово-економічної співпраці США з Україною та іншими республіками колишнього СРСР з їх політикою у сфері емі-

грації.

Попри те, що більшість політиків вважає цю поправку реліктом епохи "холодної війни", американський Конгрес досі не може скасувати її. Для того, щоб продовжувати нормальні торгові відносини з колишніми республіками СРСР, Президент США повинен кожного року повідомляти американських законодавців про те, що влада цих держав не перешкоджає виїздові євреїв.

У листі до американських конгресменів, Дж. Буш також пише, що "Україна дотримується міжнародних стандартів у сфері свободи еміграції"

США ПОЗБАВИЛИ УКРАЇНУ ФІНАНСОВОЇ ПІДТРИМКИ

Вашінгтон ("НХ"). -- США перекажуть гроші, які виділено українському уряду, на рахунки груп захисту громадянських прав, оскільки Україна не розслідувала справу продажу Іракові радарних комплексів "Кольчуга"

Таке рішення, як заявив представник Державного Департаменту США, стало вислідом перегляду Америкою своєї політики

щодо України у зв'язку з можливими поставками "Кольчуг" до Іраку.

Як повідомляють американські телеканали, йдеться про скасування будь-якої фінансової допомоги державним структурам України. Розмір фінансової допомоги Україні з боку США в 2003 році міг би становити 220 мільйонів доларів.

ПОРЯДКОМ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ "БРУДНИХ ГРОШЕЙ"

Київ ("НХ"). -- Кабінет Міністрів України затвердив програму боротьби з відмиванням грошей, отриманих злочинним шляхом. Відповідальним за її виконання призначено першого віцепрем'єр-міністра Миколу Азарова.

Боротьбу із "брудними" грішми починатимуть на початку літа. Саме тоді набуде чинності відповідний закон. Програма боротьби передбачає посилення контролю за банками та їхніми клієнтами,

а також надання фінансової інформ-мації правоохоронцям.

Представляючи програму, голова Державної Податкової Адміністрації Юрій Кравченко заявив, що Україна обережніше співпрацюватиме з клієнтами, посилаючи пошук фіктивних підприємств та не допускати відмивання коштів у процесі приватизації. Урядовці вважають, що програма цілком відповідає вимогам Заходу.

ІНФЛЯЦІЯ В СІЧНІ ЗБІЛЬШИЛАСЯ ДО 1.5%

Київ ("УН"). -- У січні споживчі ціни підвищилися на 1.5% проти підвищення на 1.4% у грудні 2002 року. Про це повідомив Державний Комітет Статистики. У тому числі в січні ціни на харчові товари збільшилися на 2% проти підвищення на 2.2% у грудні. Ціни на нехарчові товари в січні збереглися на рівні попереднього місяця -- 0.1%. Ціни на послуги в січні збільшилися на 0.8%, у грудні вони збільшилися на 0.1%.

У грудні споживчі ціни під-

вищилися на 1.4% проти підвищення на 0.7% у листопаді. Протягом 2002 року споживчі ціни в Україні знизилися на 0.6%. У тому числі ціни на харчові товари знизилися на 2.3%, на нехарчові товари збільшилися на 1.6%, на послуги збільшилися на 3.4%.

У 2001 році інфляція становила 6.1%. Кабінет Міністрів передбачає зростання індексу споживчих цін у 2003 році на рівні 5.2%.

ДО "ЧОРНОГО СПИСКА" США МОЖУТЬ ВНЕСТИ БАСАЄВА

Вашінгтон ("НХ"). -- Сполучені Штати можуть визнати чеченського польового командира Шаміля Басаєва терористом. Експерти вважають, що внесення до "чорного списку" організацій, які він очолює, пов'язане із заплянованою війною в Іраку. У переддень операції Вашингтон намагається задобрити можливих її противників, в число яких входить і Росія.

Про це стало відомо після візиту до США помічника президента Росії Сергія Ястржембського,

який привіз досьє на Басаєва. Міністерство Юстиції США повідомило, що до списку терористичних організацій можуть внести чеченський батальйон шахідів, Конгрес Народів Ічкерії та Дагестану, а також вищу військову меджлис-суншуру. Всі три організації очолює Шаміль Басаєв.

Разом з тим Білий Дім наголосив, що Аслана Масхадова в Америці продовжують вважати легітимним провідником чеченського народу.

НЕ КАЖИ ГОП, ПОКИ НЕ ПЕРЕСКОЧИШ...

Леннокс Луїс таки проведе поєдинки проти братів Кличків. Ці дві зустрічі відбудуться після його бою з Майком Тайсоном і стануть останніми у кар'єрі усього чемпіона

Про це повідомляє АР із по-

силанням на німецьке джерело, -- заявив тренер британського боксера Еммануель Стюард. За його словами, "Леннокс обіцяв, що спочатку поб'є Тайсона, потім -- Віталія Кличка, а закінчить Володимиром"

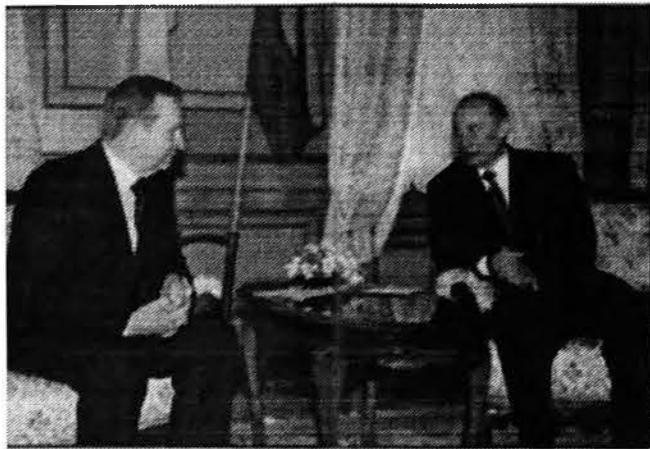
Л. КУЧМА ОЧОЛИВ СНД

Київ. -- Як повідомляли ЗМІ, в кінці січня у Києві відбулася чергова вершинна зустріч керівників Співдружності Незалежних Держав. На її закінчення, 29-го січня, Президент Росії В. Путін повідомив на пресовій конференції, що учасники зустрічі обрали головою СНД Леоніда Кучму (очевидно, на рекомендацію Путіна -- Ред).

Проти такої зміни раніше ви-

словлювалися деякі керівники СНД та українські політики, зокрема Борис Тарасюк, який вважає, що Україна не є членом СНД, а Кучма не має права його очолювати.

На думку Тарасюка, обрання Л. Кучми на посаду голови Ради Голів СНД є нічим іншим, як намаганням Путіна "прив'язати Україну до євразійського простору"

Президенти України Л. Кучма (зліва) і Росії В. Путін.

В. ЮЩЕНКО ПРИЇХАВ ДО ВАШІНГТОНУ

Нью-Йорк. -- 4 лютого до Вашингтону прибув (на запрошення Міжнародного Республіканського Інституту) провідник блоку "Наша Україна" Віктор Ющенко. Візит триватиме 5 днів, до 8 лютого.

У Вашингтоні заплановано його зустрічі на високому рівні. Це насамперед переговори з віцепрезидентом США Річардом Чейні, заступником державного секретаря Річардом Армітіджем, представниками т.зв. українсько-американського кокус, тобто з конгресменами, які підтримують інтереси України в Конгресі США.

В. Ющенко зустріне також з колишнім послом США в Україні, а нині радником державного

секретаря Стівеном Пайфером, колишнім державним секретарем США Мадлен Олбрайт, з провідниками Республіканської й Демократичної Партиї, деякими сенаторами, підприємцями, а також візьме участь у пресовій конференції.

Американська сторона напередодні візиту Ющенка не приховує, що тема переговорів -- майбутнє України. І Чейні, і керівники Державного Департаменту, і конгресмени хочуть почути від одного з провідних політиків України, які перспективи зміни влади в Україні, наскільки сильна українська опозиція, які настрої в суспільстві.

ВЕРХОВНА РАДА ЗАКЛИКАЄ США ВІДМОВИТИСЯ ВІД ВІЙНИ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, Верховна Рада засуджує США за намір почати війну з Іраком, і закликає США й Великобританію не починати жодних дій без згоди Ради Безпеки ООН (на цьому наполягав провідник комуністів Петро Симоненко). "За" проголосувало 260 депутатів при необхідних 226.

Раніше Партия Зелених також виступила проти плянованої Аме-

рикою війни з Іраком і почала збір підписів під зверненням до Президента США Джорджа Буша з вимогою відмовитися від війни.

Минулої суботи біля тисяч лівих пікетувало Посольство США в Києві з вимогою не допустити до війни проти Іраку. Раніше Президент Леонід Кучма виступав за врегулювання ситуації навколо Іраку мирним шляхом.

ПРЕЗИДЕНТ БОЛГАРІЇ З ВІЗИТОЮ В УКРАЇНІ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, минулого тижня з офіційною візитом в Україні побував Президент Болгарії Георгій Пирванов. У висліді цієї візиту Президент Л. Кучма заявив на пресконференції про необхідність активізувати співробітництво з Болгарією в галузі економіки й торгівлі.

Серед питань, обговорених у ході переговорів з Пирвановим, економічні теми займали значне місце. Кучма висловив стурбованість зниженням товарообігу між двома країнами. На його думку, активізувати торгово-економічні відносини може розвиток інвестиційної діяльності.

ЧЛЕНИ УНА-УНСО ОСКАРЖИЛИ СВІЙ ВИРОК

Київ. -- Заарештовані члени партії УНА-УНСО подали до Апеляційного Суду Києва скаргу, у якій оскаржили вирок, який виніс їм Голосіївський районний суд Києва. Про це повідомила на пресконференції Юлія Тимошенко. За її словами, прийнято звернення до провідників опозиційних фракцій у Верховній Раді, у якому пропонується організувати зустріч із головою Верховного Суду Василем Малренком, на якій обговорити

питання про розгляд цієї справи судом.

Тимошенко сказала, що вирок, винесений членам партії УНА-УНСО, є надто суворим і має замовлений характер.

Як відомо, наприкінці грудня Голосіївський суд засудив 18 членів партії УНА-УНСО, яких обвинувачують у масових безладях 9 березня 2001 року в Києві, до 2-5 років в'язниці.

КАТАСТРОФА КОСМІЧНОГО КОРАБЛЯ "КОЛЮМБІЯ"

Як повідомили всі ЗМІ, 1 лютого американський космічний корабель багаторазового використання "Колумбія" зазнав катастрофи під час приземлення над східною частиною Техасу, на висоті 63 тисячі метрів. До посадки на космодромі залишалося всього 16 хвилин...

Екіпаж «Колумбії» (сім осіб) офіційно визнано загиблим. На кораблі «шаттл» перебували жінки-астронавти Калпана Чавла і Лорел Кларк (дослідники) та астронавти

Рік Газбанд (командир), Вільям МекКул (пілот), Майкл Андерсон (бортінженер), Дейвід Бравн (дослідник), Ллан Рамон (дослідник, перший в історії ізраїльський астронавт).

Керівник польоту заявив у Гюстоні, що інформація про неполадки почала надходити за кілька хвилин до того, як із «Колумбією» втрачено зв'язок. Зокрема, у лівому крилі зафіксовано відмову температурних датчиків гідравлічної системи і тиску повітря в шасі, а згодом надійшли дані про перегрів корпусу корабля. Екіпаж про жодні позаштатні ситуації не повідомляв...

Суботня катастрофа стала національною трагедією не лише у США. В Індії з великою увагою стежили за польотом Калпани: вона хоч і громадянка США, але індійського походження. Справжній шок спричинила катастрофа «Колумбії» в Ізраїлі. Член її екіпажу, 48-річний полковник ВПС Ізраїлю Ллан Рамон, був для жителів країни національним героєм.

ДЕПУТАТ ОКСАНА БІЛОЗІР ВИСТУПИТЬ У ГОТЕЛІ "РАМАДА"

Іст-Гановер, Н.Дж. (І. Буртик). -- 7 лютого до Америки приїде Оксана Білозір -- народна артистка України, професор Київського Національного Університету Культури і Мистецтв, депутат Верховної Ради і член фракції "Наша Україна"

Пані О. Білозір виявила бажання зустрітися з українською громадою США. З ініціативи УККА, така зустріч для мешканців метрополії Нью-Йорку відбудеться у понеділок, 10-го лютого, о 7-й годині вечора в готелі Ramada Inn (Rt. 10, East Hanover, NJ).

Вступ 10 дол. від особи, можна платити при вході. Організатори просять усіх бажаючих взяти участь у зустрічі, зголошуватися

Оксана Білозір

до Володимира Васьюка на число (908) 688-5818.

ВІДНОВЛЮЮТЬ ПРЯМЕ ПОВІТРЯНЕ СПОЛУЧЕННЯ МІЖ США, КАНАДОЮ І УКРАЇНОЮ

Нью-Йорк. -- Як повідомило Постійне Представництво України при ООН, 27 січня відбулося тут урочисте відкриття представництва української летунської компанії "Аеросвіт". У ньому взяла участь посол України в ООН В. Кучинський і генеральний консул України в Нью-Йорку С. Погорельцев.

Після багаторічної перерви,

"Аеросвіт" стане першим українським летунським перевізником, який самостійно забезпечуватиме пряме повітряне сполучення між США, Канадою і Україною.

Як перший крок передбачається, що з 30 березня компанія здійснюватиме постійні пасажирські перевезення між Нью-Йорком і Києвом.

ПЕРШИЙ ДЕМАРКАЦІЙНИЙ ЗНАК МІЖ УКРАЇНОЮ І МОЛДОВОЮ

Київ (УНІАН). -- На кордоні між Україною та Молдовою, на автомобільному пункті пропуску "Мамалига", що у Новоселицькому районі Чернівецької області, встановлено перший демаркаційний знак.

На урочистій церемонії 29 січня, під час якої відбулося підпи-

сання положення про демаркацію державного кордону, був присутній заступник державного секретаря МЗС України Олександр Мошків. Дипломат повідомив, що найближчим часом на лінії кордону України та Молдови, що пролягла на 1200 км, плянується встановити три тисячі прикордонних знаків.

УКРАЇНА І БІЛОРУСЬ ДОСІ ДОМОВЛЯЮТЬСЯ ПРО КОРДОНИ

Мінськ (РІА "Новості"). -- Білорусь і Україна «вже підійшли до ратифікації всеохоплюючого договору про кордони». Про це повідомив на пресовій конференції у Мінську президент Білорусі Олександр Лукашенко.

На думку Лукашенка, Білорусь і Україна «залишилися лише кілька нерегульованих питань стосовно боргових зобов'язань, які розглядаються у пакетній угоді. Тільки ці нюанси і гальмують ратифікацію», -- сказав він.

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P, L and R.

ПЕРЕДПЛАТА

Для членів УФС:
У США і в Канаді річно... 20.00 дол.

SUBSCRIPTIONS

For UFA members:
USA and Canada per year... 20.00

Для нечленів УФС:
У США і в Канаді річно... 25.00 дол.

For non-members:
USA and Canada per year... 25.00

В інших країнах річно... 30.00 дол.

In other countries per year... 30.00

Ціна одного примірника 50 центів

Price per single copy 50 cents

НАРОДНА ВОЛЯ

Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937 Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com Editor's line: RedDuplak@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, PA

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплак
Редактор

Narodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS

Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

КАТАСТРОФА КОСМІЧНОГО КОРАБЛЯ “КОЛЮМБІЯ”

Майже через 17 років після катастрофи американського космічного корабля «Челенджер», (1 лютого -- Ред.) світ струснула чергова новина про загибель астронавтів. Під час приземлення вибухнув космічний корабель “шатл” «Колумбія», у якому перебувало сім осіб екіпажу: шестеро американців та один ізраїльтянин.

Всі, хто оглядав новини, не вірив своїм очам. Американський космічний корабель зневіща розпадається на кілька частин, які з шаленою швидкістю розлітаються в різні боки. Як міг космічний корабель, де всі системи тисячі разів перевіряються й перепроверяються, де за кожним моментом польоту слідкує маса фахівців, стати жертвою фатального випадку? Президент Джордж Буш заявив потім: «Дорогі співвітчизники, цей день приніс наші країні жакливі новини й глибокий сум. О дев'ятій годині ранку станції слідування в Гюстоні втратили зв'язок з нашим кораблем «Колумбія». Згодом ми побачили, як він розпався на уламки над Техасом. Ми втратили «Колумбію», нікому не вдалося вилити».

Екіпаж «Колумбії» виконував наукову місію, зокрема досліджував вплив невагомості на живі організми. Програма тривала 16 днів й у принципі була успішно проведена. Все проходило добре, аж поки корабель не увійшов у щільні шари атмосфери. Контакт з астронавтами втрачено за 16 хвилин до очікуваної посадки на космодромі мису Канаверал у Флориді, розповів на пресовій конференції директор американського космічного агентства NASA Шон О'Кіфі. Він підкреслив:

«Це -- трагічний день для всієї команди NASA, для сімей астронавтів, які перебували на борту, це також трагедія для всієї нації».

У час, коли Сполучені Штати активно готуються до війни з Іраком, коли увесь світ перебуває у передгрозовому напруженні, звичайно, виникло запитання: а чи не була ця катастрофа наслідком дій терористів? Багатьом видавалася така постановка запитання логічною ще й тому, що одним з членів екіпажу був 48-річний Ілан Рамон -- полковник військово-повітряних сил Ізраїлю. Він не лише брав участь у війні 1973 року, але й бомбардував іракські заводи зі створення зброї масового знищення 1981 року. Коли Рамон потрапив у команду «Колумбії», то напевно став гордістю для всієї нації як перший космонавт Ізраїлю. Утім, представники ФБР зразу ж відкинули версію з тероризмом, як неправдоподібну. Сам же О'Кіфі заявив: «На даний момент немає жодних підстав припускати, що цей нещасний випадок був спричинений чимось чи кимось із Землі». Фахівці також нагадали, що вибух «Колумбії» стався на висоті 60-ти кілометрів. Сягнути такої висоти поки що не спроможна жодна бойова ракета.

Певні припущення щодо можливих причин катастрофи встиг висловити директор шатлівських програм NASA Рон Діттермор. На пресовій конференції він повідомив, що перед катастрофою прилади перестали фіксувати дані про температуру гідравліки в лівому несучому крилі. Це, за його словами, був перший сигнал про якісь неполадки на борту. Діттермор нагадав про те, що під час злету «Колумбії» 16 січня, саме в цьому місці незначно пошкоджено обшивку.

Експерт з німецького Інституту Космічних Польотів, що у Штутгарті, Моніка Ауветер-Куртц, висловила думку, що катастрофі шатла можна було б запобігти, якби корабель був обладнаний сучасною системою захисту від перегрівів. Окрім того, бортові комп'ютери «Колумбії» на її думку, вже морально застаріли.

Остаточні висновки експертизи зроблять згодом. Поки що експерти NASA тепер займаються пошуками уламків космічного корабля.

Космічний корабель «Колумбія» -- був найстарішим в американській космічній флотії. Його перший запуск відбувся 1981 року. Конструкція розрахована на 100 польотів, з яких корабель вже встиг здійснити 27. 28-ий став для «Колумбії» фатальним. Але NASA, незважаючи на це, не має наміру припиняти космічних досліджень з використанням шатлових кораблів. Один з експертів агентства Джеско фон Путткамер у інтерв'ю «Німецькій Хвилі» підкреслив:

«Щонайпізніше у кінці червня ми плануємо відновити польоти шатлів. Наступний політ до міжнародної космічної станції заплановано на початок березня. Тепер його доведеться відкласти. Але у червні політ таки відбудеться. Ми повинні до цього часу вивчити всі аспекти катастрофи й зробити відповідні висновки».

Любомир Петренко (“НХ”)

Д-р Омелян Бей

Власкор “Народної Волі”

ЕФЕКТИ І ПЕРСПЕКТИВИ “ВЕЛИКОЇ ЄВРОПИ”

(Порівняльна студія)

1. Передмова

Здається, що Європейський Союз (ЕС) представляти не треба. Про нього можна читати статті і розвідки в американській пресі та в журналах. Оглядів праці про ЕС поміщувала й українська преса.

ЕС-15 -- це блок держав, що інтегрували свої економічні системи ще 1957 році. Постійно будуючись, ЕС у 2003 р. закінчує своє 45-ліття. Не погано, коли ствердити, що 15 народів, в ім'я мирної співпраці і компліментарної конкуренції, погодилося передати частину свого суверенітету до спільного “кошика” під назвою ЕС. Хоч скептики дїездатности ЕГС=ЕЕС=ЕС було чимало, довіра один до одного й чесність батьків ЕГС -- стократно оплатилися. Крім виступу Джона М. Кейнса, ЕС є чи не найбільшим відкриттям ХХ століття.

У цій статті піде мова про розширення ЕС у східному напрямі, бо на 2004 рік ЕС плянує збільшитися ще на 10 нових членів, таким чином займаючи 2/3 Європейського континенту (крім Росії). За поглядами Людольфа фон Вартенберга (голови БДІ): “Розширення пропонує німецькій і всій європейській економіці певнити можливість її позиції у глобальній конкуренції” (1).

2. Базові показники ЕС за 2002 рік: оцінка

Охопити працю економічної системи у формі числових показників -- справа не легка, навіть невідячна. Але йдеться не лише про приблизну точність зібраних даних у виробничому секторі, але також про “інтелектуальні” товари, імпутовані чи соціальні товари, вартість яких подають у згоданих показниках. Можна тут зробити припущення, що економіка США показана в найточніших цифрах тому, що більшість трансакцій,

виробничих чи невиробничих, показана у числовому вираженні. Але є чимало трансакцій у річному звіті, що показані у формі зарплат за виконання функцій інтелектуального, мистецького чи етичного зображення, у яких базова зарплата не показана величиною виробничої функції (ВФ), а висотою виконавства чи ефектом монополіної сили (напр., праця співака Паваротті, братів Кличків тощо). Напр., за одну годину мистецького виконавства можуть вимагати навіть 10 тисяч доларів. Рішає тут не кількість слухачів, а монополний статус першокласного мистця. Для прикладу, моя “робоча година”, як професора економіки, базувалася не на кількості викладових і бюрових годин, а на комбінованій собівартості показників, що мали під собою соціально-творчу характеристику (кількість наукових робіт, участь у конференціях, джерелознавство тощо). І саме ці характеристики визначали висоту окладів і т.зв. “лямованих” бонусів.

Отож, сучасний національний сукупний продукт (НСП) США чи ФРН є сумою отих дійсних і припустимих параметрів, чи, як хочете, коефіцієнтів корисної дії. Тому НСП чи прибуток або дохід на особу, не є суцільно точними величинами, а припустимими величинами. Не дурно ж в американців є така приказка: “Statistics is like a bikini: what it shows is interesting, what it hides is vital” (“Статистика -- це немов бікіні: що вони показують -- є цікавим, що вони скривають -- життєвим”).

Спочатку подається тут первинна статистика за різними оцінками, а згодом подаються тлумачення тих чи інших положень та пояснення різних проривів чи щілин, що попали у статистичні дані.

Отже, аналіза складатиметься із двох таблиць: перша таблиця -- це дані про 15 держав-учасниць ЕС та для

Таблиця 1						
Економічні показники держав-учасниць ЕС/15/						
Держави-учасниці	Населення в тисячах	ВВП в млрд. дол.	Прибуток/Дохід/особу	Річні рати в %	Інфл.	Взарод.
1. ФРН	83,251	2,052,160	24,500	3.0	2.0	9.9
2. Франція	59,766	1,536,328	25,706	3.1	1.7	9.7
3. Англія	59,778	1,441,600	24,116	3.0	2.4	5.5
4. Італія	57,716	1,341,742	23,247	2.7	2.5	10.4
5. Єспанія	40,077	778,640	19,249	4.0	3.4	14.0
6. Голландія	16,068	419,472	26,100	4.0	2.6	2.6
7. Греція	10,645	195,724	18,386	3.8	3.1	11.3
8. Бельгія	10,275	280,000	27,251	4.1	2.2	8.4
9. Португалія	10,084	167,586	16,619	2.7	2.8	4.3
10. Швеція	8,877	213,942	24,101	4.3	1.2	6.0
11. Австрія	8,170	215,586	26,388	3.1	2.0	5.4
12. Данія	5,368	143,827	26,793	2.8	2.9	5.3
13. Фінляндія	5,183	125,635	24,240	5.6	3.4	9.8
14. Ірландія	3,883	96,642	24,888	9.9	5.6	4.1
15. Люксемб.	448	18,126	40,460	5.7	7.8	2.7
Сума ЕС-15	379,589	9,027,010	-----	---	---	---
Для порівняння:						
х. США	284,797	10,959,300	-----	5.0	3.4	4.9
у. Україна	48,400	212,128	-----	6.0	26.0	4.3

Таблиця 2 ¹						
Держави-кандидати до ЕС у 2004 р.						
а. Польща	38,625	358,940	9,292	4.8	10.2	12.0 ²
б. Чехія	10,257	139,000	13,552	2.5	3.8	8.7
в. Угорщина	10,075	125,290	12,436	5.5	9.8	9.4
г. Словенія	5,422	57,512	10,607	2.2	12.2	17.0
д. Литва	3,601	30,047	8,344	2.9	1.0	10.8
е. Латвія	2,367	19,030	8,040	5.3	2.7	7.8
є. Словенія	1,933	24,961	12,913	4.5	8.9	7.1
ж. Естонія	1,416	16,582	11,710	6.4	4.1	11.7
з. Мальта	397	5,981	15,065	3.4	2.5	4.5
и. Кіпр	767	11,477	11,578	4.5	н.д.	4.8
З того сектор:						
греція, 80%	613	10,573	17,248	4.2	4.2	3.6
турція, 20%	153	904	5,908	4.9	58.0	6.0
Разом:	74,860	788,820	-----	---	---	---

(Продовження буде)

Мартін Вінтер (“Франкфуртер Рундшай”)

РОЗЛАД МІЖ ЦИВІЛІЗАЦІЯМИ

лення, що виникло між партнерами. Воно є результатом дедалі зростаючої культурної конфронтації, каталізатором якої є ті методи, з якими Джордж Буш підходить до боротьби проти міжнародного тероризму, і його ставлення до війни як до ultima ratio - останнього аргументу -- і засобу визначення превентивної світової політики.

Ціронія історії, що пророцтво Семюеля Гантінгтона про “зіткнення цивілізацій” зачепило трансатлантичний альянс більшою мірою, ніж суперечка між Заходом і ісламськими країнами. У рідкісний момент філософського осмислення політичного буття, провідний європейський дипломат Хав'єр Соляна нещодавно звинуватив уряд США у “релігійному”, фанатичному підході до політичних проблем. Британський прем'єр Тоні Блер, у свою чергу, публічно нагадав американцям про необхідність “слухати”. Але якщо вони не слухають навіть Блера -- того, кого в Європі вважають найвідданішим прихильником воєнних дій, то тоді кого? Мабуть, нікого.

Провідних політиків США, які очолюють Білий Дім і Міністерство Оборони, думка союзни-

ків не цікавить. Про щоденне телефонне спілкування через океан, яке в такі небезпечні часи стає звичайною практикою, нічого не чути. У цьому винна швидше не американська гордовитість щодо європейського «слабака», а фундаменталістична ментальність Президента Буша. Хто, подібно до нього, поклав на себе історичну місію із звільнення світу від зла і розмірковує в категоріях «друг -- ворог», «чорне -- біле», «добро -- зло», той не вмє слухати -- через упевненість, що робить все абсолютно правильно. Буш, який себе вважає причетним до радикального фундаменталістичного і нетерпимого руху в США born again christians, дійсно поводитьсь згідно з релігійними поняттями. У цьому він ближче до ісламістів, з якими бореться, ніж до європейців, яких хоче втягнути в цю боротьбу.

Європу та США розділяють погляд на світ і методи вирішувати свої проблеми. Це не має нічого спільного з антиамериканізмом, це несумісність ідей. Традиції просвітництва і гіркий досвід ними ж розв'язаних воєн навчили європейські уряди не розглядати нічого «бінарно» (Соляна), а аналізувати всебічно, менше боятись складнощів і відтінків сірого, ніж

ділена на кількість населення. Напр., для ФРН це буде: 2,052.160 83,251,000 = 24 тис. 500 доларів.

Ад а). На кінець 2002 р. безробіття в США осягнуло вже межу 6%, або т.зв. “рату природного безробіття” Ад б). В Україні на кінець 2002 р. зареєстровано біля 980 тисяч безробітних, або 4.3% робочої сили. Скільки осіб займається почасовою працею, підсобним господарством, або включилося до категорії “сірого ринку” чи “чорного ринку”, встановити не можливо. Сірі і чорні ринки існують у всіх державах: їхній вклад у НСП обраховують від 5 до 8% в США, біля 15% в ФРН, біля 28% в Італії. Крім цього, в більшості розвинених держав є категорія “велфер”, що досягає досить значних сум (понад 11% населення США). “Велфер” -- це форма національних коштів, що мали б бути відняті від НСП. Нотатки (в) і (г) тлумачаться далі у тексті.

місіонерів з потужними військовими літаками в арсеналі засобів. Наочний приклад розбіжностей -- це палестинське питання. У той час як європейці обов'язковою умовою для вирішення конфлікту вважають мирне урегулювання в регіоні, Буш дав ізраїльському прем'єрові Шарону карт-бланш стосовно палестинців.

Звичайно, не можна вважати американців злими, а європейців добрими. Це не тільки суперечить диференційованому мисленню, але й реальності. У Парижі, Берліні, Лондоні або Мадриді, природно, дивляться і на нафту, і на стратегічні переваги, і війна як засіб досягнення мети повністю не виключена. З другого боку, демократична усталеність американців перешкоджає фашизації країни.

Проте недостатньо лише чинити опір воєнним плянам Буша і чекати січня 2009 року, коли президент, найпізніше, залишить Білий Дім. Розлад, що виник між політичними цивілізаціями, має бути ліквідований до того, як це стане абсолютно неможливим. Європа повинна відмовити Бушеві в успіху, якщо він повсюдно і посилено просуває в політиці свій релігійний спосіб дій.

УКРАЇНЦІ МОСКВИ ВІДЗНАЧИЛИ ДЕНЬ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ

Москва. -- Як повідомили ЗМІ, в Культурному Центрі України в Москві відбувся урочистий вечір та концерт, присвячений Дневі Соборності України. З великою промовою на вечорі виступив генеральний директор Центру, доктор історичних наук, письменник Володимир Мельниченко.

У концерті взяли участь народний артист України М. Гнатюк, заслужені артисти України -- солістка Національної Опери Т. Анісімова та актриса московського театру на Перовській С. За-

городня, лауреати міжнародних конкурсів Ян Осін та С. Сухобрусов, дитячий театр танцю “Мажор”, українська народна хорова капела Москви (художній керівник Вікторія Скопенко). Вела концерт актриса Національного Академічного Драматичного Театру України ім. Івана Франка Любов Богдан.

На вечорі були присутні працівники Посольства України в Росії, представники української діаспори Москви та російської громадськості.

О. МОРОЗ ВИКРИВАЄ І ЗВИНУВАЧУЄ...

Київ (УНІАН). -- Провідник СПУ Олександр Мороз заявив на пресконференції, що близько 300 вищих керівників Української Держави є членами масонської ложі. Вони “входять до масонської ложі ордену Святого Станіслава”

На думку О. Мороза, керівні органи цієї ложі знаходяться за кордоном. До ложі входять керівники України, “починаючи від керівника Служби Безпеки, міністра оборони і генерального прокурора”

Юлія Тимошенко зазначила, що члени масонської ложі ставлять статут своєї організації “вище за

певні нормативні документи країни -- Конституцію, закони” В цьому, за її словами, є суттєва різниця між масонською ложею та просто громадською організацією.

О. Мороз сказав, що керівництво в такій організації носить “інтернаціональний характер” і тому досить дивним є присутність в ній вищих посадових осіб. “Всі, хто входить до цієї масонської ложі, не можуть бути ні на якій державній службі в Україні”, -- заявив О. Мороз.

РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ УБСОЮЗУ
ЗА ЛИСТОПАД 2002 Р.
MONTHLY RECORDING REPORT
FOR NOVEMBER 2002

НОВІ ЧЛЕНИ/NEW MEMBERS:
5 Stephen Sikorskyj
16 Joyce Bohacz
64 Margot Mychajluk
68 John Kurinij
83 David Harbuziuk
205 Mark Michalski
228 Stephanie Orient

ПОМЕРЛИ / DEATH
5 Michael Vito, 2,3
30 Anna Prutting
37 Frank Yatzun
64 Zofija Woloszyn
296 Maria Drohomirecki, 2, 3
SM Mary Hrywko

ПОМЕРЛИ НА
ВИПЛАЧЕНОМУ
ЗАБЕЗПЕЧЕННІ
DIED ON PAID UP BENEFIT
64 Zofija Woloszyn
208 Mary Kudla
234 Vera Kiak, 2
SM Kathryn Skomsky

ЗА МІСЯЦЬ
ЛИСТОПАД 2002 Р.
(дорослий департамент)
SUMMARY FOR
NOVEMBER 2002
(adult department)

З кінцем 30 жовтня 2002 р.
УБСоюз мав активних
Дорослих членів-грамот 7176
Прийнято нових членів
Прийнято нових членів
AD/D
Plan C 2
Прийнято з дитячого
Департаменту 3
Прийнято з переступними
Листами 0
Прийнято наново 0
Прийнято наново AD/D 0
Прийнято з інших клас за-
безпечення 0

Разом 7,188
Суспендовано 0
Суспендовано AD/D 0
Видано переступні листи 0
Переведені на виплачене
Забезпечення 80/40 0
Перейшли на виплачене
Забезпечення з випл.
Грамотами за життя 4
Переведені на безплатне
Продовжене забезпечення
Відійшли з готівкою за
Дозрілі грамоти 5
Відійшли з передчасним
Зворотом в готівці 8
Відійшли до інших клас
Забезпечення 0
Перейшли на передвчасне
Виплачене забезпечення 0
Відійшли з вигаслими
Терміновими грамотами 0
Померли 10
Conversion Plan A & B 0
Разом 27
З кінцем 30 листопада
2002 р. УБСоюз мав
активних дорослих
членів-грамот 7,161

РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ
ДИТЯЧОГО ВІДДІЛУ
УБСОЮЗУ
ЗА ЛИСТОПАД 2002 Р.
MONTHLY RECORDING
REPORT - JUVENILE DIVISION
FOR NOVEMBER 2002

ПОРЯДКОМ СПІВПРАЦІ УКРАЇНИ
Й АЗЕРБАЙДЖАНУ

Київ. Україна й Азербай-
джан домовилися розвивати спів-
робітництво у військово-технічній
сфері. Про це повідомила пресова
служба Міністерства Оборони Ук-
раїни з посиланням на зустріч у Ба-
ку шефа МО Володимира Шкід-
ченка з азербайджанським колегою
Сафаром Абієвим.
“У нас є певні досягнення у
сфері військово-технічного співро-
бітництва, але в майбутньому ми
ставимо перед собою ще більші
цілі”, — сказав міністер Шкідченко.
За його словами, йдеться про ста-
жування азербайджанських вій-
ськових на ремонтних підприєм-

ХОЧ СПОДІВАННЯ З'ЯВИЛИСЯ...

Київ (“ВК”). Уряд планує
встановити одноразову допомогу
при народженні дитини у розмірі
320 гривень, замість нинішніх 180.
Про це повідомив міністер
соціальної політики та праці Ми-
хайло Палієв, який до того ж уточ-

ЗІСТАВЛЕННЯ
ЗА МІСЯЦЬ
ЛИСТОПАД 2002 Р.
(дитячий департамент)
SUMMARY FOR
NOVEMBER 2002
(juvenile division)

З кінцем 31 жовтня 2002 р.
УБСоюз мав активних
дитячих членів-грамот 937
Прийнято нових членів 0
Прийнято з переступними
Листами 0
Прийнято наново 0
Прийнято з інших клас за-
безпечення 0
Разом 937
Суспендовано 0
Видано переступні листи 0
Відійшли в дорослі члени 3
Відійшли з готівкою за
дозрілі грамоти 0
Вигаслі термінові
забезпечення "ОО-А" 0
Відійшли з передчасним
Зворотом в готівці 0
Перейшли до інших клас
забезпечення 0
Перейшли на передвчасне
виплачене забезпечення 0
Перейшли на безплатне
Продовжене забезпечення 0
Померли 0
Разом 3
З кінцем 30 листопада
2002 р. УБСоюз мав
активних дитячих
членів-грамот 934

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ
ДОРΟΣЛИХ І ДІТЕЙ,
АКТИВНИХ І НЕАКТИВНИХ
ЧЛЕНІВ-ГРАМОТ
ЗА МІСЯЦЬ
ЛИСТОПАД 2002 Р.

COMPOSITE SUMMARY OF
ACTIVE & NON ACTIVE
MEMBERS FOR
NOVEMBER 2002

З кінцем 30 листопада
2002 р. УБСоюз мав
активних дорослих членів-
грамот 7,161
Дітей активних членів-
Грамот 934
Разом 8,095
Дорослих членів-грамот на
виплаченому забезпеченні 3,580
Дітей членів-грамот на
виплаченому забезпеченні 5
Дорослих членів-грамот на
Безплатному продовжено-
му забезпеченні 480
Дітей членів-грамот на без-
платному продовженому
забезпеченні 113
Разом 4,178
З кінцем 30 листопада
2002 р. всіх разом,
дорослих і дітей, активних
і неактивних членів-
грамот УБСоюз мав 12,273
(Старших членів, що пла-
тять тільки фонди і за газе-
ту УБСоюз мав) 66
Разом усіх членів з
кінцем 30 листопада
-2002 р. УБС мав 12,339

Христя Саляк Шабловська
Головний Секретар

Оксана Головка (“УК”)

ЦЕ БУВ ГЕНОЦИД ПРОТИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

31 січня під головуванням
прем'єр-міністра Віктора Януко-
вича відбулося засідання Організа-
ційного Комітету з підготовки та
проведення заходів у зв'язку з 70-
ми роковинами Голодомору в Ук-
раїні.

Ми знаємо, яке трагічне місце
посідає голодомор в історії нашо-
го народу, — сказав Віктор Яну-
кович, відкриваючи засідання.
Минає сімдесят років з того часу,
а горе, біль і втрати нації відлуню-
ють у кожному серці. Адже лише
у 1932-33 роках ми втратили що-
найменше сім мільйонів співвіт-
чизників, зазнали непоправних
моральних збитків. Окрім того,
удару завдано генофондові нації,
поставлено під сумнів саме існу-
вання Українського Народу. При-
чини і наслідки цієї трагедії в Ук-
раї і встановлені науковою гро-
мадськістю і визнані державою —
голодомор був запланованою ак-
цією сталінського режиму, наго-

Іван Костюк (Радіо Свобода)

НА ПРИКАРПАТТІ ВІДНАЧАЮТЬ 85-ТУ РІЧНИЦЮ ІV УНІВЕРСАЛУ

На Прикарпатті відзначають
84-ту річницю з часу проголошен-
ня Акту Злуки Західноукраїнської
Народної Республіки та Українсь-
кої Народної Республіки в єдину
самостійну незалежну державу.
Івано-Франківськ упродовж кіль-
кох місяців був столицею ЗУНР.
Галичани за кілька місяців до часу
возз'єднання з УНР зуміли ство-
рити беззатну армію, налагодити
працю державного апарату, ухва-
лити цілий ряд важливих законів,
спрямованих на утвердження ук-
раїнської державности.

84 роки тому на Софійській
площі Києва урочисто проголо-
шено Акт Злуки, який об'єднав
Українську Народну та Західноу-
країнську Народну Республіки в
єдину державу. Історики й тепер
відзначають, що справжнім днем
української державности є 22 січ-
ня.

Григорій Рудницький (“Кримська Світлиця”)

ПАМ'ЯТНИК ЗАПОРОЖЦЕВІ
У ВІДНІ

У столиці Австрії є вулиця
Кульницького, а один з будинків
при самому її початку прикрашає
бронзова статуя нашого співвіт-
чизника. Чим же він заслужив на
тривку пам'яті відеців?

Юрій Франц Кульницький на-
родився близько 1640 року в Куль-
чицях Шляхотських на Самбір-
щині. Набравшись шкільної нау-
ки, він подався на Запорожжя, де
опанував турецьку мову і був за пе-
рекладача. Під час одного походу
козаків на побережжя Туреччини,
Кульницький потрапив у полон,
але його доля склалася ліпше, ніж
в інших бранців, і він зміг стати
на службу, теж перекладачем, при
заснованій віденськими купцями
в Білгороді торговельній компанії,
а згодом перебрався до Відня, до-
ставляючи туди східні товари. Мо-
жливо, вже тоді виконував деякі
доручення короля Леопольда І і
передавав службові листи до ав-
стрійського посольства в Туреч-
чині.

1683 року почалася австрій-
сько-турецька війна. Король за-
вчасно перебрався в безпечніше
місце, а Відень оточило війською
великого візира Кара-Мустафи. Об-
ложені жтелі столиці відчайдуш-
но боронилися, але не знали, чи
швидко їм на допомогу прийде ар-
мія Леопольда І та його союзників
— польського короля Яна Собес-
ького і князя Карла Лотаринзького.
Вияснити справу взявся Юрій
Франц Кульницький, якому в не-
безпечній вилазці товаришував
Юрій Михайлович. Столичний
посадник дав їм завдання зустрі-
тися з князем Лотаринзьким і вру-
чити йому листа, адресованого ко-
ролеві.

Під виглядом білгородського
купця, зайнятого постачанням
проявнту для турецької армії,
Кульницький перебрався через

ДОПОМОЖІТЬ НАШІЙ ГАЗЕТІ!
ПРИЄДНУЙТЕ “НАРОДНІЙ ВОЛІ”
ПЕРЕДПЛАТНИКІВ!

лосив прем'єр.

Глава уряду нагадав, що на
виконання відповідних рішень
Президента України та Уряду на-
лежить здійснити комплекс захо-
дів щодо вшанування пам'яті за-
гиблих співвітчизників і встанов-
лення історичної правди. Йдеться,
зокрема, про спорудження Мемо-
ріялу Пам'яті Жертв Голодоморів
і політичних репресій, плянується
також створити науково-дослід-
ний центр з питань дослідження
голодоморів та музею геноциду
Українського Народу. Важливо
також домогтися визнання між-
народною спільнотою голодомору
як акту геноциду проти Українсь-
кого Народу.

Як повідомив на засіданні
Організаційного Комітету міністер
культури та мистецтв Юрій Бо-
гуцький, 20 лютого цього року
очолюване ним Міністерство і
Київська міська державна адмі-
ністрація офіційно оголосять про

У Четвертому Універсалі, що
був проголошений на Софійській
площі, відзначалося: “Віднині зли-
ваються водно віками відділені
одна від одної частини України —
Галичина, Буковина, Закарпаття,
Придніпрянська Україна — в одну
велику Україну. Сповнилися від-
вічні мрії, для яких жили і за які
вмирили найліпші сини України”

До часу оголошення злуки
впродовж неповного року уряд За-
хідноукраїнської Народної Рес-
публіки почав проводити справед-
ливу земельну реформу, унаслідок
якої земля мала перейти до мало-
земельних і безземельних гали-
чан. Прийняте робітниче законо-
давство мало забезпечити восьми-
годинний робочий день, спокійну
старість для літніх людей.

Швидко та рішуче проводн-
лась українізація шкіл, вищих на-
вчальних закладів. Для євреїв та

ворожі позиції на лівий берег Ду-
наю, а на четвертий день швидко
повернувся з обнадійливими віс-
тями до Відня. Свої пригоди він
описав у брошури, виданій 1684
року у Відні та Зальцбурзі.

Після зняття облоги австрій-
ської столиці, серед трофеїв ви-
явилося триста мішків якогось зе-
ленкуватого зерна. Думаючи, що
це корм для верблюдів, їх збира-
лися викинути в річку, але Куль-
ницький вивпросив це зерно собі.
Він знав, що мусульмани вміють
готувати з них напій. Так в Австрії,
а потім і в Європі, запізналися зі
східною кавою, а кав'ярня ко-
лишнього запорізького козака
“Під синьою пляшкою” стала най-
відомішою в місті.

Герой оборони Відня помер
від сухот 19 лютого 1694 року. Че-
рез два століття, восени 1885-го
року, йому поставили пам'ятник
роботи скульптора Еммануїла
Пенделя. Його образ увічнений
також у творах живопису і філа-
телістичних випусках австрійсь-
кого поштового відомства, у
книжках та історичних працях.

1933 року український пись-
менник Іван Филиппак оприлюд-
нив своє оповідання “Кульниць-
кий — герой Відня”, а рівно через
пів століття в австрійській столиці
появилось друком розкішне ви-
дання відомого журналіста, колек-
ціонера, голови Союзу Українсь-
ких Філателістів Австрії Бориса
Ямінського.

Про високі достоїнства книги
“Відень 1683” свідчить той промо-
вистий факт, що своє слово про
неї сказали Президент Австрії д-р
Рудольф Кірхшлегер, Патрірх
Йосиф Сліпий, бургомістер і гу-
бернатор Відня Леопольд Грац, ін-
ші високі урядові достойники, чи-
їми відгуками це видання й по-
чинається.

початок конкурсу проєктів майбут-
нього Меморіялу Жертвам Голо-
домору та Політичних Репресій,
який триватиме до 10 червня. За
результатами конкурсу, 10 липня
виберуть три проєкти Меморіялу.

До складу журі ввійшли най-
відоміші творчі працівники,
мистці, скульптори, представники
громадських організацій, народні
депутати. Юрій Богуцький також
зазначив, що Київська міська дер-
жавна адміністрація своїм розпо-
рядженням затвердила склад ко-
місії, яка має визначити місце, де
буде розміщений майбутній Мемо-
ріал.

Як відомо, 12 лютого у Вер-
ховній Раді відбудуться парла-
ментські слухання, присвячені 70-
ій річниці Голодомору. До участі
у слуханнях запрошено вчених,
широку громадськість, свідків цих
трагічних подій.

У минулому столітті Україна
пережила три голоди — у 1921-22,

німиців відкрито національні гім-
назії. Виходило 37 газет та жур-
налів. В умовах війни, саботажу з
боку польських службовців, не-
стачі кваліфікованих національних
кадрів, уряд ЗУНР зумів налаго-
дити ефективну працю державних
структур, створено стотисячну ар-
мію, прийнято цілий ряд важли-
вих законів для утвердження ук-
раїнської державности. І, що най-
головніше, Актом Злуки підтвер-
джено об'єднання всіх українсь-
ких земель в одну державу.

Для Івано-Франківська важ-
ливим є той факт, що місто було
єдиний раз у своїй історії сто-
лицею держави — Західноукра-
їнської Народної Республіки. Ще
кілька років тому 22 січня відзна-
чалось на Прикарпатті як святко-
вий день. Тепер обласні владні
структури прагнуть про це не зга-
дувати. Вони обмежились корот-

США ОБІЦЯЮТЬ ДОПОМОГТИ
УКРАЇНІ СКАСУВАТИ САНКЦІЇ

Вашингтон (“НХ”). — Минуло-
го тижня відбулося тут засідання
українсько-американського комі-
тету з економічної співпраці, учас-
ники якого охарактеризували еко-
номічну ситуацію в Україні як ста-
більну. Міністер економіки України
Валерій Хорошковський, який
очолював українську делегацію,
заявив на засіданні, що хоч нині
Україна має 4-відсоткове зростан-
ня внутрішнього валового продук-
ту, цього для забезпечення необхід-
ного темпу реформ недостатньо.
“Нині,— сказав Хорошковський,—
ми переходимо від політики вели-
ких плянів, до політики маленьких
перемог”

Американські учасники засі-
дань комітету заявили, що нада-

1932-33 та 1946-47 роках. Але
найжахливішим був голод 1932-33
років — як за кількістю жертв, так
і за соціальними наслідками. Саме
його в народі називають Голодо-
мором. Розпорядженням Прези-
дента України Кабінетові Міні-
стрів доручено ближчим часом
внести на розгляд Верховної Ради
законопроект про оцінку трагіч-
них подій в історії Українського
Народу — голодомору 1932-33 ро-
ків, щоб з високої державної три-
буни сказати правду — це був гено-
цид проти Українського Народу.

Це потрібно не лише для
встановлення історичної істини, а
й для того, аби в майбутньому за-
безпечити мирне динамічне про-
сування України. Адже минають
роки, минуть століття... Та збо-
лена пам'ять про заморених го-
лодом, розстріляних, закатованих
має жити вічно. Як нагадування
минулого і пересторога майбут-
ньому.

ким привітанням із Днем Собор-
ности України.

Натомість місцеві газети про-
вели опитування серед галичан.
Понад 90 відсотків з опитаних за-
явило, що вважають день об'єд-
нання Західноукраїнської Народ-
ної та Української Народної Рес-
публік чи не найголовнішим на-
ціональним святом у році.

Один зі старшин із українсь-
кої скавтської організації “Пласт”
на Прикарпатті пан Василь Іва-
ночко так прокоментував своє
ствавлення до Дня Соборности Ук-
раїни: «Мешканці Івано-Фран-
ківщини переконані, що це свято
нагадує їм про споконвічне пра-
гнення до незалежності та со-
борности України, до створення
справді української за змістом дер-
жави, вперта боротьба за яку ве-
деться й дотепер».

дуть Україні підтримку, щоб ска-
сувати санкції міжнародного
агентства боротьби з відмиван-
ням “брудних” грошей (скороче-
но FATF), якщо Верховна Рада
України внесе необхідні зміни до
Кримінального Кодексу та до за-
кону про банківську діяльність.

Спеціальний радник Мініс-
терства Юстиції США Тедді Грін-
берг сказав, що “виконання цих
умов дозволить Україні в найко-
ротші терміни добитися скасуван-
ня санкцій FATF” Американські
учасники засідань наголошували
також, що задля скасування сан-
кцій необхідно, щоб Національ-
ний Банк України був абсолютно
політично незаангажованою ін-
ституцією.

Г У М О Р

ЯКІ ГРОШІ...

Мати зі своєю донечкою Га-
нею виходима з церкви. По дорозі
промовила до своєї приятельки, з
якою йшла: — “Думаю, що ниніш-
ня проповідь не була дуже добра”
— Мамо — каже мала Ганя -
- ви нині кинули на тапу самі дріб-
няки, то чого ж можна сподіватися
за такі гроші?

ПРО РІВНІ ПРАВА

— Вчора я бачив у парку ва-
шого сина. Уявіть собі, він курив
з хлопчиськами. Годиться спра-
вити йому дома добру лазню!
— Чому? Хіба ви в тому віці
не ходили до парку курити? — від-
повів учителеві батьку учня.
— Так, це правда, але я теж
брав за те порядно в шкіру.

БАНДФОРМУВАННЯ

— Тату, а що таке бандформу-
вання?
— Ну, як тобі, синку, дохідли-
во пояснити? Пам'ятаєш, як я вчо-
ра прийшов додому о третій ночі і
хто тоді на мене накинувся?
— Мама з бабусею!
—Ось це, синку, і є бандфор-
мування...

**Фундація
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ**

**ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!**

**UFU Foundation, Inc.
P.O. Box 1028
New York, N.Y. 10276**

**Union
Funeral Home**

LYTWYN & LYTWYN

**UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS**

**AIR CONDITIONED
FACILITIES**

*Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey*

ОБСЛУГА ЦИРА І ЧЕСНА

Також займаємось похоронами
на цвинтарі в Бавнд Брук у пере-
несенням тінних останків з
різних країн світу.

**1600 STUYVESANT AVE.
UNION, NJ 07083
TEL.: (908) 964-4222**

Андрій Наливайко ("УМ")

РІК ЗРОСІЙЩЕННЯ В УКРАЇНІ

Упродовж Року Росії в Україні узаконять панування російської мови?

...Під прапором свободи, рівності і братства ідуть на нас, щоб наложити знов кайдани, які ми тільки що скинули... -- з виступу Симона Петлюри перед студентами, що їхали в Крути 27 січня 1918 року.

Наприкінці минулого року у Верховній Раді зареєстровано законопроект "Про застосування російської мови в Україні". Він гарантує застосування російської мови у веденні документації і діловодства, при проведенні офіційних засідань, у відносинах з громадянами, а також в освіті, культурі, науці, ЗМІ, тощо. За порушення цих норм передбачається дисциплінарна, адміністративна або навіть і кримінальна відповідальність.

Прийняття законопроекту, відзначається у пояснювальній записці до нього, має забезпечити, відповідно до Конституції України вільний розвиток російської культури на території України, недопущення мовних суперечностей, соціальний мир та злагоду, дружби людей різних національностей.

У тексті документу зазначається також право громадян "використовувати інформаційну продукцію засобів масової інформації російською мовою".

Шкода, що у цьому документі не йдеться про рівне право громадян використовувати продукцію ЗМІ українською мовою. Адже ситуація в інформаційному просторі країни свідчить про мовну дискримінацію не російськомовних, а ук-

раїномовних громадян. Підтвердженням тому є факт, що на кожну українську книгу в державі припадає 56 російською мовою. Переважна більшість періодичних видань, телепрограм та радіопередач також російськомовні. Це незважаючи на те, що 67 відсотків громадян нашої держави (хоча насправді вона вже давно не наша) вважає українську своєю рідною мовою.

Стаття 6 говорить про здійснення судочинства державною а також російською мовою у разі недостатнього володіння однією зі сторін українською. Нічого не говориться про ситуацію, коли одна сторона "недостатньо володіє українською" а інша -- "недостатньо володіє російською".

Поява такого закону є невідповідною -- його присвячено до початку нинішнього Року Росії в Україні.

Українська Держава досі ігнорує відзначення героїчних дат історії України, відмінних від переяславського "возз'єднання". Це й вилилося в той ганебний факт, що дата офіційного відкриття Року Росії в Україні в Києві -- 27 січня цього року -- припала на трагічну 85-ту річницю виїзду київських студентів і гімназистів під Крути, де молоді добровольці до останнього набою чинили героїчний опір експансії російських більшовиків, що топили в крові ними ж визнану Українську Народну Республіку.

Ігор Островський ("День")

КИЇВСЬКІ СВАТІ НАЗАВЖДИ ПОКИНУЛИ УКРАЇНУ?

За повідомленням російського інформаційного агентства «Новості», чудодійні моші 17 святих праведників, в тому числі моші преподобного Іллі Муромця, передали в дар соборові святих Дмитра Ростовського в Ростові-на-Дону священнослужителі Києво-Печерської Лаври.

Як повідомив кореспондента агентства настоятель храму отець Олександр, поклонитись святим мошам можна буде вже в середині лютого, коли для них спорудять спеціальний ковчег. За його словами, новий храм на честь святих Дмитра Ростовського повинен відкритися до жовтня цього року. А поки моші «легендарного російського богатира Іллі Муромця» (богатира часів Київської Русі. -- Авт.), Іова, Амфілохія і ще 14 святих зберігатимуться в головному ростовському соборі.

Подія ця не має аналогів у світовій історії, не кажучи вже про культуру. Вилучення і вивезення предметів (символів, образів, творів) духовної і культурної спадщини нації здійснювалися хіба що під час великих військових конфліктів -- разом із знищенням населення і захопленням території, тих, що вижили, позбавляли юрідичної, пам'яті, почуття власної гідності.

«Добровільна» ж передача спадщини такого рівня, здається, взагалі не має прецедентів (лапки зумовлені фактичним підкоренням Києво-Печерської Лаври Російській Православній Церкві). Адже це не реституція, тобто повернення вилученого раніше на історичну батьківщину -- за природою своєю відновлення справедливості, а банальне вивезення культурної спадщини нашої. Після знищення оригінального Успенського собору, єдине, що пов'язує Лавру з часами Київської Русі -- її духовна авра -- це якраз моші святих: людей, які жили на цій землі і дінями своїми заслужили канонізації.

Зрозуміло, що Церква має свою карту, яка істотно відрізняється від політичних і географічних кордонів держави. Але як так трапилося, що моші 17-ти (!) святих праведників тихенько «перекочували» з території України на територію Росії? Чи обумовлюються подібні акти національним законодавством обох країн? Як це

трактує міжнародна церковна практика? Чому з нашої країни, що і так втратила величезну частину своєї спадщини (в чийх музеях і спецхранах вона перебуває -- окрема тема), досі вивозяться такі речі? Чому незалежна держава закриває очі на, м'яко кажучи, збідніння власної культури? Що з цього приводу повинні думати нащадки людей, які жили на цій землі разом зі святими, що, в свою чергу, молилися за них Всевишньому?.. Питань поки що набагато більше, ніж відповідей.

До речі, на офіційній інтернетній мережі УПЦ (МП) пресова служба церкви висловила здивування тим, що факт передачі частинок мошів святих угодників намагаються представити як розграбування національних святинь України. Практика обміну і передачі частинок мошів святих угодників є загальноприйнятою для усього християнського світу й існує вже близько двох тисячоліть. Необхідно зазначити, що російські ЗМІ оперували терміном «моші», а не «частинки мошів».

Пресова служба наводить думку намісника Києво-Печерської Лаври єпископа Вишгородського Павла: «Моші угодників Києво-Печерської Лаври перебувають і перебуватимуть довечно в нашій святій обителі. Частинки мошів наших преподобних є в усіх помісних православних церквах, багатьох єпархіях, монастирях і храмах. Вони є і на Афоні, і в Єрусалимі, і це анітрохи не применшило значення наших святинь, а лише уславлює їх. Якщо хтось пожегав декілька таких часточок (а вони величиною з гірчичне зерно) ростовському Свято-Димитріївському храмові, і це сприйнято ростовчанами як милість Бога, то ми можемо це лише вітати. Часточки мошів св. Дмитрія Ростовського (Туптала), який почив і моші якого перебувають у Ростові-на-Дону, є практично в усіх київських монастирях. Нам нещодавно передали часточку мошів святих Миколая з Барі, преподобного Сергія Радонезького з Трійце-Сергієвої Лаври, часточку Житовторяючого Христа Господнього з Єрусалиму. Вони тепер навіки в нашій обителі. І нікому на думку не спаде кричати про розкрадання святинь Італії, Росії, Ізраїлю».

Олександр Віварчик, Сміла, Україна

ВШАНУЙМО ПАМ'ЯТЬ Д-РА СТЕПАНА ВОРОХА НАПИСАННЯМ КНИГИ ПРО НЬОГО

Д-р Степан Ворох

Є люди, які визначають обличчя нації. У них, ніби у фокусі, концентрується все те світле, що той чи інший народ надбав за тисячоліття, чим збагатив людство. Недарма ми їх називаємо світочами. Вони ж бо освітлюють нам шлях, ведуть за собою. Вони дають сенс нашому існуванню, будучи втіленням нашого сумління, наших мрій і поривань.

Напевне, не знайдеш у діаспорі українця, який би не знав чи не чув про д-ра Степана Вороха. 18 травня 1949 року, він ступив на американську землю і від того часу життя українців Америки у великій мірі було пов'язане з ним. Всю свою енергію, талант, весь вільний час він віддавав служінню українській ідеї, організації, діяльності українських громадських організацій у США і Канаді.

Д-р Степан Ворох зробив у житті стільки, що це здається неможливим для однієї людини. Без сумніву, силу, незламність духу, надхнення і енергію дала йому рідна земля, яку він любив понад усе. У селі Кривеньке, що на Тернопільщині, ще живуть люди, які пам'ятають невгамовного, співучого, розумного юнака Степана Вороха, який організував і навчав молодь, співав у хорі, грав у виставах і, водночас, був членом підпілля ОУН.

В Америці талант організатора допоміг йому реалізувати ряд дуже великих проектів. Так ще в 1966 році на IX Конгресі УККА, Степан Ворох врятував єдину громадську централю українців США від розколу, увів професійний сектор УЛТПА, ТУІА, УААУП до екезекутиви УККА.

Він був репрезентантом УККА на посвяченні Собору Св. Софії в Римі і на IV Архiepіскопському Соборі Української Греко-Католицької Церкви в 1969 році, на якому зложив заяву від УККА і всієї української греко-

католицької спільноти на підтримку змагання за Патріярхат Української Греко-Католицької Церкви.

Д-р Степан Ворох організував фонд для УКУ в 1968 році, включно з бенкетом на честь Патріярха Йосифа, а також -- фонд на Енциклопедію Українознавства в 1970-1985 роках.

У 1972 році він розпочав акцію для створення СФУЛТ (Світової Федерації Українських Лікарських Товариств).

Д-р Степан Ворох був головою фінансової комісії в Ювілейному Комітеті 110-ліття НТША в 1983 році. Завдяки його невтомній праці для НТША, українська громада зібрала 850 тисяч доларів.

У 1984 році д-р Степан Ворох -- голова Крайового Комітету Тисячоліття Хрещення Руси-України, Гарвардського Проекту та організатор фондів на видання 40 томів шедеврів духовної творчості України. Від 1985 року -- член управи Приятелів Енциклопедії Українознавства.

Д-р Сепан Ворох був Українцем, для якого понад усе були інтереси України та української громади в діаспорі, тому він і займався переважно понадпартійною діяльністю. Як голова Конференції

Михайло Гересь

ДЕЩО ПРО ПРАЦЮ ДОСЛІДНОЇ ФУНДАЦІЇ ІМ. О. ОЛЬЖИЧА

Нещодавно на оселі ОДВУ в Лігайтоні відбулися наради Дирекції Дослідної Фундації ім. О. Ольжича, на яких звітодавці інформували про завдання і пророблену працю Фундації в минулому бюджетовому році.

У Києві продовжує появлятися науково-публіцистичний журнал "Розбудова Держави". Вже закінчене редакційне оформлення двотомника творів Миколи Понеділка, вступне слово до якого написала відома журналістка Ольга Кузьмич. До друку підготовлено також монографію С. Кота про реституцію мистецької спадщини Свято-Михайлівського собору. Всі ці видання фінансує Дослідна Фундація ім. О. Ольжича. Вони друкуються у в-ві ім. О. Теліги в Києві.

Стипендійна Комісія, яку очолює депутат Верховної Ради другого скликання Олесь Шевченко, своєчасно розподілила поміж студентами ті фонди, що були призначені на стипендії в минулому

академічному році. Зі стипендійного фонду родини Гелетканичів надано 10 стипендій українським студентам з восьми областей України та з Грузії і Азербайджану. Зі стипендійного фонду проф. Еміля Якима призначено 66 стипендій студентам із 21-ої області України.

Три стипендії одержали також аспіранти, які працюють над здобуттям наукового ступеня "кандидата наук", а саме: Ульяна Черненко, Юрій Сиротко і Віктор Притуляк. Теми їхніх дисертацій такі: "Насильство і влада в людському бутті", "Роля людини, як суб'єкта історичних відносин у західноєвропейській філософії ХХ століття" та "Часово-просторовий континуум романів Франца Кафки".

Одночасно Фундація надала стипендії двом кандидатам на здобуття наукового ступеня "доктора наук". Їх отримали Віктор Горобець -- Інститут Історії України НАНУ, тема дисертації "Проблема

Безсторонніх Організацій між УККА і УАКР, організував і вів переговори з обома центрами про їхню злуку в одну центральну презентацію для української громади в США. Брав активну участь у діяльності Державного Центру УНР. За дорученням Екзильного Уряду УНР, вів переговори з секретарем Президента України Леоніда Кравчука про передачу рералій і повноважень ДЦ УНР в екзилі Президентів Незалежної України.

У січні 1992 року, д-р Степан Ворох ініціював створення Фундації Підтримки Дипломатичних Представництв України, був головою та головним організатором фондів на цю справу. Завдяки його наполегливості, зібрано близько двох мільйонів доларів для Посольства України у Вашингтоні і Генерального Консульства в Нью-Йорку. І це далеко не все, що робив і організував д-р Степан Ворох. Зрештою, врятування української гірської оселі УБСоюзу "Верховина" у США -- це теж його ініціатива, його справа, його лебедина пісня...

Отаким його і пам'ятають -- діяльним, невгамовним, авторитетним, розважливим, впливовим. Недарма з ним мали справу, через нього пізнавали українців у США всі, включно з Президентом Америки Роналдом Регеном.

У січні 2002 року, д-р Степан Ворох відійшов у вічність. Цей світ він залишив переможем. Його не зламали ні польські, ні німецькі тюрми, ні переслідування більшовиків, ні обставини, ні хвороби. Він мав святу Мету -- Україну, до якої ішов усе життя. До самої смерті, до останку він віддавав себе справі утвердження української ідеї.

Д-ра Степана Вороха не стало, але справа його залишилася. Її продовжать його друзі, колеги, однодумці, а нащадки будуть па-

м'ятати його завжди. Але цього мало. Наш сучасник Степан Ворох зробив для України більше, ніж армії і партії. Зовсім не випадково апостольський адміністратор УГКЦ в Німеччині і Скандинавії Архiepіскоп Михаїл Гринчишин сказав: "Степан Ворох не жив для себе. Був це зрілий і утверджений громадський діяч, який жив не для себе, а для інших, для громади, для України".

Україна ще вшанує свого вірного Сина. А поки що слід зробити те, що ми можемо зробити: вшануймо пам'ять про нього у книзі, яку подаруємо кожному патріоту України.

Автор цих рядків виростав на Далекій Півночі Росії, на спогадах мамі (землячки Степана Вороха з дому Ласівки) про дивовижну людину. Доля не дала нам зустрітись, хоча пан Степан і я хотіли цього. У наших телефонних розмовах ми торкалися і написання книги його спогадів. Він просив мене допомогти у цій справі. Не судилося...

Та все ж вважаю своїм обов'язком написати книгу про цього Великого Українця, про добру та щирю людину. Крім того, я її вже пишу. А тому прошу всіх, хто знав д-ра Степана Вороха, кому дорога пам'ять про нього, передати мені через вірну подругу його останніх років пані Оксану Ванчицьку свої спогади. Адже дуже часто найбільш промовистими бувають саме невідомі широкому заголові деталі.

Хай нам щастить!

Спомини про д-ра Степана Вороха просимо вислати на таку адресу:

Oksana Wanchycka-Woroch
1914 Pine Street
Philadelphia, PA 19103
Tel. (215) 732-3732
or 1(800) 487-5324

Оксана Пеленська (Радіо Свобода)

23 СІЧНЯ В ПРАЗІ ВІДКРИВСЯ Х МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ КІНО-, ТЕЛЕВІЗІЙНИХ ТА ВІДЕОФІЛЬМІВ "ФЕБІОФЕСТ"

Уперше в історії кінофестивалю до його програми ввійшло понад 10 стрічок українських авторів.

У 1993 році відомий у Чехії кінорежисер Феро Феніч задумав організувати кінофестиваль, який би служив не спонсорам чи особам із вищих мистецьких сфер, а пересічним глядачам. Феро Феніч, який, до речі, є родом із етнічних українців Словаччини, поставив за мету повернути глядачі у кіно-театри, дати можливість і незнайомим людям, передусім молоді, переглянути стрічки, на які вони б ніколи не потрапили.

Шляхетний задум швидко знайшов відгук, уже десятий рік фестивалні залі переповнені. Зріс і престиж празького «Фебіофесту». Цього року серед його гостей, наприклад, відомі актори і режисери Макс фон Сідов, Роман Полянський, Інна Чурікова. Україну

представляє киянин Роман Балаян, цього року пражани побачать ретроспекцію його фільмів.

Ось що Радіо Свобода про участь України у фестивалі розповіла Міра Гавіарова -- директор програм «Фебіофесту»:

М. Гавіарова: Зусиллями багатьох осіб та установ нам вдалось створити на фестивалі, на мою думку, дуже гарну і дуже цікаву, в тому числі -- й для молоді, секцію українських фільмів, яку ми умовно назвали так -- «Міські мотиви в українському кінематографі». Увійшли туди і, так би мовити, молоді фільми, і стрічки, що вже стали легендою.

О. Пеленська: Як ви гадаєте, зацікавлять українські фільми чеського глядача?

М. Гавіарова: Звичайно, що так. Тому що ці фільми насправді дуже добрі й створили їх добрі ре-

жисери. Гадаю, що успіхові сприятиме й те, що ми запросили до Праги одного з найвідоміших українських кінорежисерів Романа Балаяна. У нас його добре знають, зокрема, люди старшого покоління стрічку «Польоти вві сні і наяву». Це вже культовий фільм. Крім цього, на фестивалі Роман Балаян представить далші два свої фільми -- «Два місяці й три сонця» і «Поцілунок». Роман Балаян матиме на фестивалі свій окремий перегляд, тому що це, гадаю, настільки визначна особистість, що того заслуговує.

О. Пеленська: А які ще українські стрічки будуть показані на фестивалі «Фебіофест»?

М. Гавіарова: Є також фільм «Шум вітру» киянина Сергія Маслобійського. Український Інститут Кінематографії нам теж надіслав невеличку стрічку, яка, на мою думку, порадує всіх, хто її по-

рекция обговорила і прийняла такі рішення на 2003 рік:

Зі стипендійного фонду проф. Еміля Якима виділили 50 стипендій для студентів та по три стипендії аспірантам і кандидатам наук. З фонду родини Гелетканичів призначено 10 студентських стипендій.

Рішено також продовжувати фінансування появи жуналу "Розбудова Держави", видати збірник наукових праць про Переяславську Раду, а також монографію М.В. Лукінока "Обережно: МІФІ", що присвячена аналізу фальшувань історії України в російській науковій літературі та в пресі.

Члени Дирекції вважають, що поява об'єктивного наукового збірника про Переяславську Раду та монографії М. В. Лукінока -- "Обережно: МІФІ", хоч частково неутралізує наслідки офіційних відзначень річниці Переяславської Ради, що їх державна адміністрація України заплянувала на 2004 рік.

бачить. Стрічка, що триває всього 7 хвилин, називається «Йшов трамвай номер 9» і вдостеєна вже трьох міжнародних нагород. У цьому фільмі ми всі себе пізнаємо. Це така прекрасна пластилінова короткометражка. З пластиліни там усе -- і люди, і сам трамвай. І як він рухається, видно усе: які ми, як вміло пристосовуємось, як швидко змінюємо обличчя, як уміємо перевтілюватись.

Крім ретроспекції фільмів Романа Балаяна, на кінофестивалі «Фебіофест» будуть показані також стрічки Дмитра Томашпольського «Усім привіт», Кіри Муратової «Три історії», «Сьомий маршрут» Юрія Ільєнка. Організатор кінофестивалю Феро Феніч не приховує радості, що цього року, всупереч труднощам, таки вдалось достойно представити Україну в Празі

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ТА ЧИТАЙТЕ "НАРОДНУ ВОЛЮ"

Валентин Мойсеєнко ("Дзеркало Тижня")

ТРИПІЛЬСЬКА ПИСЕМНІСТЬ -- МІТИ ТА РЕАЛЬНІСТЬ

Спроби розшифрувати трипільські знаки з допомогою давньогрецької та інших європейських мов теж не дали результатів. Хоч інакше не могло й бути, адже знаки найперших у світі мов -- шумерський клинопис, єгипетські та китайські ієрогліфи -- означали слова, а літери давньогрецької чи латини -- вже звуки.

З інших позицій підійшов до розв'язання проблеми московський шумерознавець Анатолій Кифішин (до речі, наш земляк). Ще 1993 року його запросив відвідати пам'ятку археології «Кам'яна Могила» поблизу Мелітополя Юрій Шинлов. У своєму дослідженні «Древнее святилище «Каменная Могила». Опыт дешифровки протошумерского архива XII-III тыс. до н. з.» (Київ, 2001 рік) Анатолій Кифішин стверджує, що йому вдалося розшифрувати піктограми на 40 панно та 16 кам'яних табличках, т. зв. «скрижальці» VII-III тисячоліть до н. е. Крім того, автор розшифрував календар Кам'яної Могили, початки якого сягають ще XII тисячоліття до н. е. Він робить висновок, що святилище Кам'яна Могила впродовж тисячоліть було найвпливовішим духовно-релігійним центром значної частини Евразії.

А що ж на це відповіла наша офіційна археологічна наука? Її представники просто не звертають уваги на гіпотезу Кифішина, заявляючи при нагоді, що все це нісенітниця, і мають для цього певні підстави. Річ у тому, що написи на крихкому піщанику гротів та печер Кам'яної Могили неможливо продатувати з допомогою радіовуглецевої аналізи, а знайдені культурні рештки нечисленні й перемішані. Саме тому незмінний директор заповідника «Кам'яна Могила» Борис Михайлов у своєму дослідженні «Петроглифы Каменной Могилы» (Запоріжжя, 1999 рік) продатував більшість піктограм пам'ятки III-II тисячоліттями до н. е.

Проте передбачливий А. Кифішин у своєму дослідженні навів розшифрування протошумерських піктограм із багатьох місць Європи та Азії, у тому числі знаменитих печер з кольоровими панно на півдні Франції поблизу селища Арсі-сюр-Кюр, Трансільванії, Подунав'я, Придністров'я і навіть турецької Анатолії. Ці написи досить точно продатовані закордонними археологами. При цьому першопочатки вказаної писемності Анатолій Кифішин зараховує до магічних знаків-символів, намальованих на кістках

мамонта та стінах печер ще 30--20 тисяч років тому. Очевидно, що у пересічного читача таке припущення може викликати лише посмішку. Проте останнім часом європейська наука прийшла до визнання факту існування єдиної матеріальної і духовної культури, включно зі спільною мовою, у палеолітичного населення Європи від Ля-Маншу до Уральських гір до часу останнього оледеніння, яке настало трохи більше 20 тисяч років тому. Вперше цю думку висловив радянський археолог С. Замятін ще півстоліття тому. З урахуванням вищесказаного, можливість зародження початків ритуальної писемності на території Європи в такі надалі часи не видається вже фантастичною.

З розшифрувань Кифішина випливає, що такі протошумерські піктограми, як «зерно», «чямінь», «мотика», «плуг», «колесо» і навіть «пиво», вперше з'явилися у Кам'яній Могилі, Трансільванії, Подунав'ї та Придністров'ї в V-IV тисячоліттях до н. е., тобто в період поширення в Центральній та Південно-Східній Європі культури примітивного мотичного землеробства. Правда, в призовських степах, де міститься Кам'яна Могила, землеробством у ті часи не займалися. Отже, і в часи культури Кукутені-Трипілья між її духовними осередками та святилищем «Кам'яна Могила» мав існувати інтенсивний взаємозбагачувальний зв'язок. Проте ранньотрипільське поселення Лука-Врублівецька в Придністров'ї, написи з якого по А. Бібікову розшифрував А. Кифішин, віддалене більш як на 600 кілометрів від святилища. Тому мене зацікавило питання: а як же знамениті трипільські протоміста на території Черкаської області? Невже при їх розкопках не знайдено піктограм?

Офіційно -- ні. Правильніше буде сказати -- їх ніхто й не шукав. У кожному разі, в центральних київських музеях, крім двох надбтих пряселєць з написами, я нічого такого не знайшов. Але якщо ви відвідаєте провінційний музей мерських піктограм в Тальному на Черкащині, то зможете побачити три глиняні черепки з дрібними піктограмами (тому можна не сумніватися, що трипільці мали гостріший зір, ніж ми). На них натрапив у 1973-1976 роках при розкопках другого за величиною трипільського протоміста Майданецьке, площею близько 200 га незмінний директор музею Вадим Мищик.

Свої знахідки Вадим Мищик

показав легенді української археології Валентиніві Даниленку. За його сприяння в Майданецькому проведено геомагнітну розвідку з докладного визначення розташування споруд міста і розкопано кілька десятків будівель. Розкопки дали безліч цікавих знахідок, та найбільш сенсаційними стали глиняні кульки різного діаметру.

Шумерознавці вже понад століття вважають, що глиняні кульки різного діаметру використовувалися насамперед у храмових господарствах для обліку зерна, худоби та інших продуктів. При цьому найбільша кулька означає число 360, тобто кількість днів у році (тоді ще не знали, що в році 365 днів), середня -- 60 (це число -- дорівнює загальній кількості суглобів на пальцях рук та ніг), 10 -- кількості пальців на руках чи ногах. Ось, виявляється, з якої сивої давнини прийшло до нас число 60, щоб за кілька тисяч років перетворитися на 60 хвилин та 60 секунд. Щодо «дзвіночків» на глиняній табличці, то вони означають одиницю, крапка

10, інші ж піктограми -- найменування продуктів та міри їх об'єму. До речі, «дзвіночки» знаходять і на трипільських поселеннях. Один із них експонується в Національному Музеї Історії України в Києві. Приблизно за тисячу років з часу заснування перших міст-держав у Південній Месопотамії шумерські рахівники повністю перенесли облік на глиняні таблички. При цьому одинички-«дзвіночки» поступово трансформувалися у гострі кути, а глиняні кульки -- в більш тупі (тому вказаний спосіб письма одержав назву «клинопис»).

Та повернімося до т. зв. «протошумерських піктограм». Попервах я, як і переважна більшість читачів дослідження Анатолія Кифішина, поставився до його розшифрувань досить скептично. Та цікавість перемогла, і я спробував виокремити з його дослідження найбільш прості і водночас вживані піктограми. Слід зазначити, що багато піктограм Кам'яної Могили має не одне, а кілька значень. Деякі з них досить дотепні та смішні, в чому не важко переконатися.

Мова -- це душа народу! Чиею мовою говориш, того й душу носиш... Хто не говорить українською мовою, той душі української не має. Хто говорить по-англійському, не знаючи мови своїх батьків, той правдивим українцем ніколи не буде! Хто рідну мову забуває, той стає чужинцем для своєї нації."

Митрополит Іларіон

Звичайно, А. Кифішин першопроходець і може багато в чому помилятися. Проте лише визнання того факту, що піктограми Кам'яної Могили та культури Кукутені-Трипілья є протошумерськими, кардинальним чином змінить наше розуміння становлення першопочатків людської цивілізації на теренах нинішньої України і Європи взагалі. Правда, для цього нам доведеться змінити давно усталені стереотипи, а це інколи так складно...

Тепер знову стає модно говорити про трипільську культуру. Сім'я відомих колекціонерів-філантропів Платонових зібрала дуже непогану колекцію трипільської кераміки, знайденої, наскільки мені відомо, на Черкащині. Тепер вона експонується в Софії Київській. Не секрет, що за цілий трипільський горщик підпільний «археолог» отримує щонайменше 50 у.о. Глиняних кулек і «дзвіночків» у колекції Платонових немає: адже ніхто не знає про їх призначення і справжню ціну, а отже, й не купує. Тому якщо їх і знаходять, то просто викидають як непотріб.

Звичайно, все вищевказане -- на сьогодні лише гіпотеза, але гіпотеза аргументована. Достатньо поставити крапки над «і» зможуть американські, німецькі чи французькі шумерознавці, адже Україна фахівців такого профілю не має взагалі.

Інший, не менш перспективний напрям -- зробити порівняльну аналізу відповідності організації найбільш ранніх південношумерських міст-держав. Я вже працюю над цим і знайшов ряд аналогій.

А поки цього не зроблено, необхідно збирати нові й нові матеріальні докази. Хтозна, можливо, за кілька десятків років глиняні кульки з Майданецького продаватимуться на аукціоні Сотбі за божевільні гроші, а туристи з усього світу, хильнувши пива, приготованого за шумерськими рецептами (трипільські навряд чи вдасться знайти), тинятимуться реконструйованими вулицями цього міста -- провісника людської цивілізації, мелянхолійно розмірковуючи над феноменом «людини розумної».

Ганна Черинь ЯСТРУБ

Веселе сонце розігнало хмари,
Немов сказало: "Геть ізвіди! Зась!
Ідть туди, де спека і пожари,
Чи суховія, чи біда якась..."

Враз яструб пролетів аеропланно,
Винищувач смиренних голубів.
Він думає напевно: "Вже нерано,
А я іще нікого не убив"

Психологи тлумачать, що звірина
Лише тоді вбиває, як голодна.
Але хто визначив, яка повинна
Тварині бути порція природна?

Без психології, вважає кожна мати,
Щоб не лишити двох малят насамоті.
Якраз тоді буває для малят
Смертельна небезпека у житті...

Жорстокість закодована в людині,
Народжуємось з нею ми на світ
І лиш поволі учимось щодини
Своїй жадобі ставити ліміт.

Та мало хто із нас в людській громаді
Обмежити уміє апетит.
Наситившись, ми втішені і раді,
Та вже щось інше тягне, як магніт.

Тож краще про свою дісту дбаймо,
А яструб буде дбати про свою --
Нестримно-вільний, лютий обжирайло,
Звитязний переможець у бою.

Діма ВИДИВО

Найчастіше це трапляється вечорами,
коли місячний промінь,
як прожектор в кінотеатрі
висвітлює дитинства далекого кадри.
І тоді я бачу:
село, що зветься Кропивня,
невеличкий ставок,
а на ньому
тихі, повільні, привидами
(незабутнє дитинства видиво)
плавають, похитуючись, качки
і вода від них довкола
колами,

колами,
і кола ті спроквола,
також похитуючись,
далі течуть
і дід мій (по батькові)
Остап Ходимчук
до качок нахиляється,
щось промовля,
з нами тепло вітається
рідна земля,
і гарно та, тихо навколо:
качки собі плавають
і вода від них
колами,

колами,
колами...

Євген Іванків

РІДНА ЦЕРКВА -- ДУША НАРОДУ

Як нам уже добре відомо, на Заході діє загально прийнята засада відділення Церкви від держави. Церква відділена не лише від держави і державно-політичних справ, але стоїть теж осторонь від майже всіх діянок загальногромадського, національного, культурно-мистецького життя західних народів. Спонзоровані Церквою різні мистецькі та розважотві імпрези є тісно пов'язані з потребами Церкви і церковним життям, не мають загальногромадського характеру.

Не так воно у центрально-східній і східній Європі, головню в Україні. Рідна Церква так глибоко ввійшла в нашу історію, ментальність, психіку, традиції, культуру, так тісно сплелася з усіма проявами нашого життя, -- родинного, громадського, національного, що стала неначе душею народу. Ця Церква захоронила наш народ від духової загибелі під час довголітнього поневолення і жакливих переслідувань. Те, що ми ще сьогодні збереглися як окремий народ, що не заломилися, не розплилися в чужому морю -- польському чи московському, -- все це завдячуємо в першій мірі нашій рідній, традиційній Українській Церкві.

Боротьба за душу народу

Хоч Україна відсвяткувала вже 2002 року одинадцяті роковини своєї державної незалежності, то з тим фактом не можуть ще погодитися наші імперіалістичні сусіди: не лише, отже, Росія, але й Польща, яка ще далі має претензії до наших західних земель (т.зв. «Креси Восходне»). Польща не може успішно узалежнити нас від себе під оглядом політичним і економічним (як це старається робити Москва), зате має потужний, справно діючий засіб духового поневолення нашого народу, яким є польська Римо-Католицька Церква. Ця Церква багато перевищує московську Православну Церкву, яка прямує до цієї самої мети -- знищення душі Українського Народу, щоб не допустити до відродження, поєднання і нормального діяння справжньої Української Церкви.

З усіх сторін бачимо отже наступ на справжні традиційні Українські Церкви, так Православну, як і Греко-Католицьку. Саме тому мильно було б розглядати ці церковні конфлікти як лише церковну експансію: польського римо-католицизму і московського православ'я. О, ні! Тут ідеться не лише про церковні справи. Тут є боротьба за душу народу, за духове винищення цього народу, і навіть за ліквідацію Української Держави та загарбання наших земель, або принаймніше за створення в Україні окремих сфер чужих політичних інтересів. Виглядає, що національно свідомі Українська Церква є найбільшою перешкодою у реалізації цих підступних плянів. Тому треба її знищити,

а нам треба її за всяку ціну оборонити, зміцнити та об'єднати.

Приклади з історії

Як довго існувала Київська, а пізніше Галицько-Волинська Держава, так довго Українська Церква могла вільно діяти та працювати для вічного і дочасного добра свого народу. З упадком нашої державості настали дуже важкі часи і для народу, і для його духовної матері -- рідної Української Церкви. Наша шляхта і старі боярські роди латиншилися і спольшилися; на єпископських престолах часто засідали негідні люди, які з ласки польського уряду одержали ці високі пости. Здавалось, що Українській Церкві і Українському Народові прийшов кінець.

Наш історик Дмнтро Дорошенко такими словами описує жалогідний стан західні українців після польської займанщини: "Щоб урятувати свої маєтки, багато українських бояр переходило на католицизм, польщилося, так що в XV столітті вже не видно було зовсім у Галичині і на Холмщині українського православного боярства. Православних відтиснули від усіх урядів на державній службі. У Львові була заснована католицька єпископська катедрa; король не допускав до вибору нового православного митрополита і віддав завідування православною митрополією католицькому архієпископові. Православне духовенство терпіло важкі утиски і переслідування. Вкінці вірними православ'ю й українській народності лишилися тільки народні маси по селах, міщанство та бідніша шляхта" ("Історія України", Краків-Львів 1942, стр. 72).

І тут сталося чудо: ті, що осталися вірними своїй рідній Церкві, головню міщани, урятували цю переслідувану, понижену, дискриміновану Церкву, а водночас і наш народ від остаточної загибелі. Про це так пише польський історик Лозінський: "Дивна річ -- ці львівські українські міщани, що (в XVI і XVII ст.) здебільша говорили й писали по-польському, одягалися по-польському, навіть у головній фортеці своєї окремішності -- Ставропигії -- нараджувалися і списували протоколи по-польському, на портретах і фотах, на домовинах і гробницях в підземеллях Успенської церкви ставили польські або латинські написи, ця назовні ополячена Русь не перестала бути ані на хвилину собою і почувала себе наче державою в державі"

Уже з тих тверджень польського історика ясно виходить, що тією духовою державою, спадкоємницею світлич княжих традицій, що спасла свій народ не лише від вічної, але й дочасної загибелі, від денационалізації і відступництва від віри наших предків, була Українська Церква.

Виглядає, отже, що ці наші міщани, про яких згадує польський історик, які по-польському говорили і писали та зберігали різні польські звичаї, не мали глибокої української національної свідомості. Це вповні зрозуміле в умовах довголітнього польського панування. Їхня свідомість національної окремішності випливала радше з приналежності не до "польської", але "руської" Церкви "грецької віри", тоді як поляки ходили до костьїола і були "римської віри"

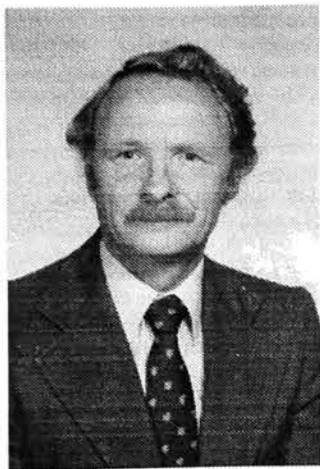
Тому і Берестейську унію 1596 р. можна було з редигійної точки бачення оправдати ("Щоби всі були одно"), але з другої сторони, цей акт міг дуже трагічно вплинути на наші важкі змагання за національне самозбереження в умовах польського державного тоталітаризму і нехристиянського ультратолицизму, бо тепер ми вже стали членами цієї самої Церкви, в якій були й поляки. Наша національна самобутність втратила міцну основу, якою була окрема Церква. Лише зовнішні обрядові форми відрізняли ще нас від наших поневолювачів, але і вони підпадали швидким процесам латинізації. Все це мусіло бути дуже болючим психологічним ударом для нашого народу і віщувало йому недалекий кінець. Так воно і сталося б, як би не особлива ласка Божого Провидіння: упадок Польщі.

Галичину прилучено до Австрії 1772 року, а її першим губернатором став граф Антін Перген. При кінці цього ж року, він прибув до Львова з декількома десятками урядовців, щоби познайомитися з цією "новою австрійською провінцією" Тоді виготовлено теж докладний інформативний звіт, т.зв. "Меморіал Пергена", в якому представлено також жакхливий стан Українського Народу, спричинений польським володінням. Там виразно написано, що наш народ "засуджений на смерть", бо не має ніяких шкіл, не має своєї літературної мови, не має навіть звичайного букваря. У церквах відправляють і виголошують проповіді польською мовою, вся адміністрація в польських руках, бо цей народ неграмотний, не вміє ні писати, ні читати.

Яка страшна духова руїна, чи радше духовий геноцид (народовбивство)! Хоч у школах заборонено вживати тоді польську мову, то ця мова збереглася в Духовій Семінарії у Львові аж до 1835 року, коли Маркіян Шашкевич вперше виголосив свою проповідь українською мовою. Дуже дивно, що польські впливи так глибоко закорінилися якраз у нашій Церкві, яка була колись нашою національно-релігійною твердиною, а тепер стала знаряддям польонізації та латинізації. Серед нашого духовенства і семінаристів було дуже багато завзятих польських патріотів, які брали участь у польських повстаннях проти Росії за відбудову польської держави на українських землях.

(Продовження буде)

NEW MEMBER REPORT FOR THE YEAR 2002

Jaroslaw Gawur

Michael Mochnacz

Stephen Wichar

In the year 2002, the Ukrainian Fraternal Association gained 119 new members for \$593,750 worth of life insurance.

We are aware that soliciting new members is not an easy task, but we also know that without a flow of new members, our association cannot grow and continue its work of the past 92 years for the good of its membership and the Ukrainian community.

Although the preconvention's new member campaign was less successful than had been anticipated, the gain of 119 new members proves that there are still potential prospects in the community who can become members. We refer to children, their parents and new residents of the fourth wave of immigrants. Everyone requires life insurance.

The top three leaders in the last membership campaign were: Jaroslaw Gawur, UFA president, 1st place; Michael Mochnacz, chairman UFA Auditing Committee, 2nd place; and Stephen Wichar, honorary member of UFA Supreme Council, 3rd place.

A complete list of all organizers follows;

We are on the threshold of the year 2003. We anticipate hopefully that in the new campaign for members, more of our current members and especially officers will take an active part, in order that the new year is more fruitful than the past year.

Our sincere gratitude to all organizers who helped us this past year.

NEW MEMBERS ORGANIZED JAN. 1, 2002— Dec. 31, 2002

BR.	ORGANIZER	REG	AD/D	TOTAL	AMT OF INS
22	J. GAWUR	14		14	35,000.00
35/64	M. MOCHNACZ	11	2	13	208,000.00
244	S. WICHAR SR.	8		8	34,000.00
64	M. LISKIEWICZ	2	4	6	26,200.00
40/318	U. STECK	3	2	5	60,000.00
16	M. BOJCZUK	5		5	9,000.00
244	T. LECHNOWSKY	2	2	4	25,000.00
30	M. IWASZKIW	4		4	22,000.00
271	W. MELNIK	2	2	4	16,000.00
5/SM	C. SHABLOVSKY	4		4	14,000.00
244	N. OLEKSYN	4		4	4,000.00
37	M. RODITSKI	3		3	14,400.00
73	S. NAZAREK	2	1	3	10,000.00
173	R. RYCHOK	2	1	3	9,000.00
100	M. MAIK	3		3	8,000.00
93	M. DOMASHEVSKY	3		3	4,000.00
261	A. THOMAS	3		3	4,000.00
228	M. ORIENT	2		2	17,300.00
220	J. CHARYNA	2		2	10,000.00
68	J. ZACEPILO	2		2	4,000.00
5	L. HAJDAR	2		2	3,000.00
39	K. ZORKA	1		1	8,100.00
64	J. HAJDUK	1		1	5,000.00
284	C. KORBUTIAK	1		1	5,000.00
207	O. KOWERKO	1		1	4,650.00
83	A. HARBUZIUK	1		1	3,000.00
272	W. HARKUSCHA	1		1	3,000.00
270	E. SLASTEN	1		1	3,000.00
78	A. GELETKANYCZ	1		1	2,000.00
332	D. HARASYMIW	1		1	2,000.00
59	E. IWANYCZKO	1		1	2,000.00
259	A. NAPORA	1		1	2,000.00
307	T. OBORONIWI	1		1	2,000.00
71	H. RUCKY	1		1	2,000.00
193	R. SEREMULA	1		1	2,000.00
279	A. SKOCEN	1		1	2,000.00
30	S. TARASIUK	1		1	2,000.00
205	J. YURCZAK	1		1	2,000.00
339	P. KONOWAL	1		1	1,450.00
334	A. FALKO	1		1	1,000.00
22	M. POWCH	1		1	1,000.00
302	M. WRONKA	1		1	1,000.00
251	S. SKRYBAILO	1		1	650.00
	TOTAL	105	14	119	593,750.00

By Vladimir Isachenkov (AP)

ALLIANCE OF EX-SOVIET REPUBLICS ELECTS NON-RUSSIAN LEADER FOR FIRST TIME

KYIV. -- Leaders of the Commonwealth of Independent States elected Ukraine's president as chairman of the loose alliance of former Soviet republics January 29, the first time a Russian president has not been chosen to head the CIS since its creation in 1991.

Ukrainian President Leonid Kuchma was unanimously elected the group's chairman after Russian President Vladimir Putin nominated him during what was billed as an informal CIS summit.

The move, which Putin said was at first resisted by some of the leaders at the sparsely attended gathering in Ukraine's capital, was clearly aimed to dispel fears of Russian domination of the alliance. "Russia has made a mistake" by always chairing the CIS since its creation, Putin said. He said rotating chairmanship was vital for boosting public trust in the CIS in member states.

Putin said that when he first made the proposal at the previous CIS summit last fall, it met stiff resistance from several leaders who argued it would weaken the Commonwealth. Putin said he again brought up the proposal without preliminary warning and managed to convince those leaders who were reluctant to accept the idea.

The appointment followed Kuchma's proposal at the previous CIS summit to sign a free-trade agreement between CIS countries. Kuchma said Wednesday that the agreement should be ready for signing at the next summit, set for September in Yalta, Ukraine.

Plans for free-trade zone that would remove trade barriers between member states have dominated the CIS agenda since its creation, but they have never been implemented.

Attempts at forging closer economic ties have been hampered by the stark differences between the sizes of the members' economies and their levels of development, as well as broad fears that Russia might seek to dominate the organization.

Wednesday's summit suffered

from the lowest attendance in many years, with only eight of the 12 presidents showing up. The presidents of four Central Asian nations -- Kazakhstan, Kyrgyzstan, Turkmenistan and Uzbekistan -- stayed away and sent envoys.

Uzbek President Islam Karimov said he had to make an official visit to Spain that had been planned long ago, Kyrgyzstan's Askar Akayev said he was busy preparing for a constitutional referendum in his country Sunday, and Kazakhstan's Nursultan Nazarbayev sent a letter saying he was busy at the World Economic Forum in Davos, Switzerland, which ended Tuesday.

The authoritarian Turkmen President Saparmurat Niyazov has rarely attended past CIS summits, but the absence of Akayev and Nazarbayev, who have missed few of the meetings, was highly unusual.

Nazarbayev has been a strong proponent of closer economic ties between the CIS member states, and Akayev has followed a similar course. In contrast, the Uzbek and Turkmen leaders have continuously resisted the proposals for tighter economic ties and other cooperation.

Kuchma in the past has also been skeptical of the CIS, but he has developed a growing interest in the group as he has found himself increasingly unpopular at home and abroad.

Kuchma faces opposition pressure in Ukraine and isolation in the West after the U.S. administration accused him of authorizing the sale of sophisticated military radars to Iraq.

While having little to boast in terms of coordinating economic policies or solving regional conflicts, the CIS has played a useful role by offering the post-Soviet leaders a convenient venue for discussing their disputes without losing face. In the latest example of such diplomacy, Georgian President Eduard Shevardnadze hailed his meeting Tuesday with Putin, saying it helped quell the latest outburst of tension in the bilateral relations.

KUCHMA CONSIDERS UKRAINIAN- RUSSIAN BORDER TREATY A VICTORY FOR UKRAINE

KYIV. -- President Leonid Kuchma believes that the conclusion of the treaty on Ukrainian-Russian border represented a political victory for Ukraine.

Kuchma expressed this belief at a press conference. "The fact that we have signed a border treaty with Russia is a great political victory," Kuchma said. He noted that the only disagreement on the issue of the border between Ukraine and Russia is the maritime border.

Kuchma said that according to the treaty, this issue will be resolved within the framework of international law. Kuchma said the process of delimitation of the land border between the two countries was civilized. He also expressed hope that relations between Ukraine and Russia would develop as equal in rights and value.

He also expressed the belief that opinion of Ukraine changed significantly in Russia after the holding the Year of Ukraine in Russia. "Russia developed a new view of us after the

year of Ukraine in Russia. They started seeing us from a totally different point of view," Kuchma said.

As Ukrainian News reported, Ukraine and Russia signed a treaty on the Ukrainian-Russian border last Wednesday. It defines the land segment of the border. Ukraine has also said that it intends to continue insisting on demarcation of its border with Russia both at the bottom and at the surface of the Kerch Strait and the Sea of Azov.

The two countries completed delimitation of their land border in 2001, having started the process in 1998. Ukraine and Russia are presently delimitating their border in the Kerch strait and the Sea of Azov. Ukraine and Russia agreed in June 2002 to sign agreements on their land and sea borders in late 2002. In September 2002, Ukraine called for delimitation of its sea border with Russia both at the bottom and at the surface of the Kerch Strait and the Sea of Azov.

LEWIS FIGHT STILL ON, SAYS KLITSCHKO'S PROMOTER

LONDON (Reuters). -- Vitaliy Klitschko will still fight reigning champion Lennox Lewis for the WBC world heavyweight title in April, the Ukrainian boxer's promoters said Monday, January 27.

Rainer Koppke from Universum Box-Promotion told Reuters the fight would go ahead, despite media reports that the 37-year-old Lewis was pulling out in favor of a more lucrative bout against former champion Mike Tyson.

"We have not been informed of such developments and have not agreed to any changes to what has already been decided," Koppke said.

"We have a firm contract with

... Mr. Adrian Ogun (Lewis's business adviser). The contract is legally valid."

The Lewis-Klitschko fight is to take place on April 12 in Las Vegas or April 19 in New York, Koppke said. Scrapping it would allow Lewis to bring forward a potentially more lucrative bout against American Tyson, whom the Briton comprehensively defeated in eight rounds last June.

Fighting Klitschko would earn Lewis less than \$10 million, while a clash with Tyson would be worth around \$25 million to him, Britain's Observer newspaper reported Sunday.

UKRAINE, RUSSIA SIGN TEN BILATERAL AGREEMENTS

KYIV. -- Ukraine's President Leonid Kuchma and Russia's Vladimir Putin have signed 10 bilateral documents, in particular an agreement on the Ukrainian-Russian frontier, drawing the borderline from the juncture of Ukraine with Russia and Belarus to the Azov Sea. The length of this segment of the land border is 2,063 km. The parties are yet to agree upon the sea border and sign a respective addendum to the agreement, the text of which, except for some details, was coordinated in late 2002.

According to the Obozrevatel [Observer], the sides signed an agreement between Ukraine's Cabinet of Ministers and Russia's Government on establishing the branches of Russian institutions if higher learning in Ukraine and Ukrainian branches of such institutions in Russia. The presidents signed a protocol on amendments to the agreement of May 26, 2000 between the Ukrainian Cabinet of Ministers and the Russian Government on mutual recognition of diplomas of higher education and university degrees.

Besides that, the parties concluded an agreement on cooperation in the youth policy to promote the ties between the two countries' youth organizations, colleges, universities and schools, and other institutions carrying out the governmental youth policies.

The presidents concluded an

agreement on cooperation between the two countries' healthcare ministries to facilitate direct contacts between the countries' medical institutions, hospitals and research centers.

Moreover, the Ukrainian Cabinet of Ministers and the Russian Government concluded the Agreement on Cooperation in Preventing the Spread of HIV Infection and AIDS to improve extending medical services to HIV- and AIDS-infected people and take effective measures against this disease.

Both countries' governments also signed a protocol on deliveries of products meant for industrial cooperation between the countries to carry out the intergovernmental agreement of April 24, 1998 on industrial cooperation.

The two countries' healthcare ministries concluded an agreement on mutual recognition of the conclusions of sanitary-hygienic expert examinations conducted by the Ukrainian and Russian healthcare ministries.

In addition, the sides signed a cooperative agreement between the Ukrainian news agency Ukrinform and Russian news agency Itar-TASS and a cooperative agreement between the Ukrainian National Radio Company and the Russian state-owned radio company "Voice of Russia" [Golos Rossiya].

UKRAINIAN GOVERNMENT SETS ITS DEADLINE FOR ACCESSION TO WTO: JULY 2004

KYIV. -- The Ukrainian government has set a deadline for itself to join the World Trade Organization by July 2004, Prime Minister Viktor Yanukovich has declared. "We are now after signing bilateral protocols with corresponding countries, and we hope that in the first half of 2004 Ukraine will make it to the WTO," he said.

He confirmed that at the talks in Davos with WTO General Director Supachai Panitchpakdi the latter had stressed that the WTO is interested in Ukraine's fast-track accession, saying that the European com-

mission on Ukraine's acceptance is to sit in Geneva on Feb. 25 at which the decision on preparing a protocol on Ukraine's entry in the WTO is expected to be made. Such decision will indicate the beginning of Ukraine's accession, Yanukovich said.

Simultaneously, Yanukovich said that, while in Davos, he also had talks with government representatives of Malaysia, Switzerland, Turkey and Romania at which agreements on signing mutual protocols on opening their markets to goods and services, a must for Ukraine's accession to the WTO, have been reached.

SOME U.S. AID WITHHELD FROM UKRAINE

WASHINGTON (AP). -- The Bush administration has decided to withhold \$34 million in promised aid to the Ukraine government after President Leonid Kuchma's alleged approval of a radar system sale to Iraq, an administration official said Friday.

Most or all the money will be redirected to nongovernmental groups in Ukraine, said the official, who asked not to be identified.

The total aid program for Ukraine is about \$150 million. Left untouched by the decision are military-to-military and programs to prevent nuclear proliferation.

The official said the United States expects to continue working with Ukraine to promote political and economic change.

Citing telephone intercepts, the Bush administration says Kuchma approved the sale of modern Kolchuha

radars to Iraq in defiance of U.N. sanctions.

Kuchma denies the charges. A team of U.S. and British experts who investigated the alleged sale in October found no direct evidence of the transfer but said there was a credible possibility that Ukraine had sent the radars to Iraq through an intermediary.

The investigators said in their report that Ukraine had provided documentation for 72 Kolchuha systems, but four remained unaccounted for. Ukraine says it sold the four systems to China but refused investigators access to the contracts, claiming commercial secrecy.

Kuchma said a month ago that poor relations with the United States is Ukraine's biggest political problem and improving them will be his main challenge in 2003.

IN MEMORY OF NADIA WICHAR

Sadly another first generation American born Ukrainian Activist has left our ranks.

On Tuesday, January 22, 2003 Mrs. Nadia Wichar passed away after a long illness.

Nadia left behind her loving husband Steve, daughter Nancy, son Steve Jr., daughter-in-law Cindy, grandson Michael and granddaughters Joeli and Carrie and other family members along with hundreds of friends all over the United States and Canada.

She will be missed by all who knew and loved her.

Nadia's beautiful soprano voice will always be remembered by all who

heard her sing, especially the Ukrainian Community of Detroit, Mich. where she appeared in many plays and concerts.

We, the U.F.A. Seniors, especially the Boston singing group will miss Nadia and Steve's duets at the SCADUFA Conferences held at Verkovyna in Glen Spey, N.Y., a place she loved so very much.

I remember, and quote, a phrase from one of the songs they sang:

"You said you will be there with us, but when we came you were not there."

Rest in Peace dear Nadia.

Joseph Charyna

Pres. of SCADUFA

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УБС! — JOIN THE U.F.A.!
ЗАПИСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ І ВНУКІВ!
ENROLL YOUR CHILDREN AND GRANDCHILDREN!

НАРОДНА ВОЛЯ

Symbol of our Rights
and Liberties

НАРОДНА ВОЛЯ

PIK LXXXXIII Ч. 7 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 13 ЛЮТОГО 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA FEBRUARY 13, 2003. YEAR LXXXXIII № 7

ЧОМУ СКАСОВАНО ПЕРЕГОВОРИ ПРО ГАЗОВИЙ КОНСОРЦІУМ?

Київ ("НХ"). — Як заявив офіційний представник МЗС України, заплановані на 3-4 лютого переговори між Україною, Росією та Німеччиною були скасовані на вимогу російської сторони. Голова підкомітету Верховної Ради до справ газової промисловості Олесь Гудима заявив, що на його думку, причина не так в не поступливості Росії, як у тому, що в угоді щодо створення газового консорціуму, підписаній главами двох урядів та в угоді між НАК "Нафтогаз України" й РАО "Газпром" немає гідного місця для третьої сторони: "Щоб серйозно говорити про участь Німеччини в перегово-

рах, треба уневажнити угоди, підписані на міжурядовому рівні між Україною та Росією. Якщо це окомілювання відбуватиметься в контексті діючих угод, то жодної серйозної співпраці між Німеччиною й двоїною не може бути"

Олесь Гудима заявив, що лише Європейський Союз може бути стратегічним партнером України в галузі транзиту енергоносіїв, оскільки Росія є конкурентом України і не зацікавлена в появі нових маршрутів постачання азійського газу або каспійської нафти в Європу, оскільки вони знижуватимуть вартість цієї сировини на європейських ринках.

JP MORGAN ПІДВИЩИВ ПРОГНОЗИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ЕВРООБЛІГАЦІЙ

Київ (Інтерфакс-Україна). Інвестиційний банк JP Morgan (США) з середини січня 2003 року підвищив передбачення для українських єврооблігацій з «низького» (underweight) до «неутраально-го» (marketweight), повідомив віцепрезидент банку Майкл Марейзі (Michael Marrese). За його словами, банк узяв до уваги позитивні зміни економічної ситуації в країні.

У кінці жовтня минулого року, JP Morgan знизив передбачення для українських єврооблігацій з

«ринкового» (marketweight) до «низького» (underweight).

Останні два роки українські єврооблігації були найліквідніші серед облігацій Східної і Центральної Європи, побивши безліч рекордів щодо ліквідності.

Головною причиною зниження оцінки України восени минулого року західні фінансові інститути назвали нестабільну політичну ситуацію, а також ймовірну сильну емісію цінних паперів.

З ІЛІЧІВСЬКА ДО КЛАЙПЕДИ ЗА ДВІ ДОБИ

Київ. — 6 лютого з Іллічівська до Клайпеди вийшов перший потяг комбінованого транспорту Вікінг, що буде перевозити навантажені автомобілі. Міністер транспорту України Георгій Кирпа відзначив, що це значна подія для транспортників країни, тому що завдяки відкриттю нової гілки буде збільшена кількість перевезень і зменшені пов'язані з ними фінансові витрати.

Якщо автомобільними шляхами вантажі з Клайпеди на пів-

день України доставляються за 8-10 діб, то тепер залізницею вони доставлятимуться всього за дві доби. Крім того, це звільнить водіїв від небезпеки на трасах, необхідності годинами простоювати на пропускних пунктах, і знизить митні витрати.

Нині потяг ходитиме раз на тиждень, але планується, що курсуватиме щоденно. Через два місяці буде відкрита аналогічна залізнична гілка Іллічівськ — Санкт-Петербург.

ВІРМЕНІЯ СТАЛА ЧЛЕНОМ СОТ

Єреван (Інтерфакс). — Рішення про прийняття Вірменії до Світової Організації Торгівлі, набуло чинності цього тижня. Вірменія не має жодних зобов'язань з приведення свого законодавства у відповідність із вимогами та нормами СОТ, і воно на сьогодні цілком відповідає міжнародним стандартам.

Вірменський уряд домовився з СОТ тимчасово зберегти обсяг державних субсидій сільському господарству. До 2005 року їхній розмір може становити щорічно не більше 10 відсотків від валового сільськогосподарського виробництва, а до 2009 року обсяг

субсидій повинен скоротитися до 5% валового сільськогосподарського виробництва. Крім того, з 2009 року планується відновити ПДВ на місцеву сільськогосподарську продукцію.

Членами СОТ є 144 країни, на частку яких припадає загальний торговий обіг у \$3 трлн., що становить 97% світової торгівлі.

Вірменія вела переговори про членство у цій організації протягом останніх 10 років. Україна, як нещодавно повідомив міністер економіки Валерій Хорошковський, планує вступити до СОТ наступного року.

ДАНІ ПРО НАСЕЛЕННЯ СЕВАСТОПОЛЯ

Київ ("УМ"). — За уточненими даними всеукраїнського перепису населення 2001 року, понад 70% населення Севастополя — росіяни. За даними останнього перепису, загальна чисельність населення міста з особливим статусом станом на 5 грудня 2001 року становила 379,5 тис. осіб (це 96% відносно даних 1989 року).

Тепер у Севастополі проживають представники 97 національностей і народностей, у тому числі 270 тис. росіян. Із часу останнього перепису їх кількість зменшилася на 2,7 тисячі.

Паралельно з цим у місті вій-

ськових моряків, де містяться штаб-квартири Чорноморської Флотії Росії та Військово-Морських Сил України, — зросла кількість етнічних українців. Їх 84,4 тис. осіб (22,4% від усього населення міста). 90,6% севастопільців своєю рідною мовою вважає російську, українська є такою лише для 6,8%.

Громадянами України є 359,1 тис. мешканців міста, громадянами інших країн — 12,7 тис. осіб (3,4% всього населення міста), у тому числі країн Балтії та СНД 12,6 тис. осіб.

У ПОШУКУ КРЕДИТУ ДОВІР'Я

Вашінгтон (Брама). 6

лютого в Міжнародному Республіканському Інституті (МРІ) на честь Віктора Ющенка відбулася офіційна вечере. З привітальним словом виступив Стивен Нікс — директор регіональних програм країн Євразії МРІ, який зазначив наскільки важливим є для світової спільноти подальший демократичний розвиток держав Східної Європи, зокрема України.

З короткою промовою виступив В. Ющенко. Він сказав, що прогресивні українські політики, в тому числі й члени групи, які приїхали до Вашингтону, з оптимізмом дивляться на подальший демократичний розвиток України. Проте сьогодні Україна переживає глибоку політичну кризу. Найприкритим є те, що Україна втратила кредит довіри високорозвинутих

країн світу.

Пошук нових форм взаєморозуміння, сказав В. Ющенко, є одним із основних завдань зустрічей членів делегації з провідними та впливовими політиками США.

Відповідаючи на чисельні запитання присутніх, Ющенко розповів про створення фонду "Україна-3000" Фонд призначений для різних проєктів, які будуть поширювати історичну правду про Україну. Одним із таких проєктів є відзначення 70-ї річниці національної трагедії — Голодомору.

У проєкті передбачено не тільки спорудження пам'ятників, меморіальних знаків, а найголовніше — включення до шкільних програм окремого розділу про цю жахливу трагедію людства.

США ЦІКАВИТЬ МОЖЛИВА ДОПОМОГА УКРАЇНИ У ВІЙНІ З ІРАКОМ

Київ (Громадське Радіо). — У разі війни в Іраку, Америка зацікавлена в участі українських батальйонів протихемічного захисту. Про це заявив посол США в Україні Карлос Паскуаль. Разом із тим, Паскуаль наголосив, що український уряд має сам вирішувати питання участі в можливій воєнній акції в Іраку.

Нещодавно Президент України Л. Кучма заявив, що держава не лишатиметься осторонь війни в Іраку, якщо світова спільнота адекватно відреагує на загрозу з боку Іраку: "Якщо Павел — державний секретар США, приведе такі приклади, що нам, як то кажуть, нікуди діватися буде, то відповідні рішення і відповідні дії українські будуть".

Л. Кучма м.ін. говорив про

можливу участь українських батальйонів протихемічного та біологічного захисту. Така пропозиція відразу знайшла позитивний відгук з американської сторони. Посол США в Україні К. Паскуаль прокоментував заяву Кучми таким чином: "Ми вже обговорювали воєнні конфлікти, при вирішенні яких Україна могла б зіграти суттєву роль. При цьому бралося до уваги відповідність цих дій Конституції України і специфічність військових акцій, у яких вона може брати участь. Україна має змогу протидіяти зброї масового знищення — це дуже важлива річ. Якщо Україна зацікавлена в наданні подібної допомоги — гадаю, для Америки така пропозиція теж була б надзвичайно цікавою"

РАМСФЕЛД КРИТИКУЄ ФРН: ГАНЬБА ЧИ АДЕКВАТНА РЕАКЦІЯ?

Берлін ("НХ"). — Німецькі газети активно коментують останні заяви міністра оборони США Дональда Рамсфелда, який згадав Німеччину в одному контексті з Лівією та Кубою, піддавши суворій критиці їхню позицію в іракському питанні.

Газета "Берлінер Курір" з цього приводу пише: "...Останній випадок Рамсфелда ставить Німеччину в один ряд з тероризмом Каддафі з Лівії та комуністичним Фіделем Кастро з Куби. Чи розуміє цей чоловік, що він говорить? Міністер оборони США втрачає з поля зору один суттєвий деталь. Здається, він би обійнявся зі старими ворогами,

якби вони разом з ним пішли проти Багдаду. Таким чином він відштовхує старих друзів, які думають інакше, ніж він. Чи це новий американський прагматизм?"

Німеччина несподівано опинилася в тіні "осі зла" Так не поводяться з союзниками, не говорять вже про друзів. Це пихато і образливо. Рамсфелд помилився, обравши такий тон. Він поставив німців в один ряд з темними постатями сучасності. Бракує лише, щоб у залпі (словесних) баталій він би помилюво оголосив Німеччині війну раніше, ніж Іраку, — іронізує газета.

США СКОРОЧУЮТЬ ФІНАНСОВУ ДОПОМОГУ КРАЇНАМ СНД

Київ (Інтерфакс-Україна). Проєкт бюджету США на 2004 фінансовий рік передбачає скорочення фінансової допомоги Росії та іншим країнам СНД.

Крім Росії, на 10-50% зменшать допомогу Україні, Білорусі, Молдові, Вірменії, Грузії, Азербайджанові та Казахстанові. Водночас планують збільшити допомогу центрально-азійським державам — Киргизії, Таджикистанові, Туркменії та Узбекистанові.

ЗУСТРІЧ Л. КУЧМИ І А. КВАСНЄВСЬКОГО

Київ. — Як повідомили українські ЗМ, 13 лютого в державній резиденції "Синьогора" (селище Гута Івано-Франківської області) відбудеться робоча зустріч Президентів України і Польщі Леоніда Кучми та Александра

Збільшення виділених їм коштів становитиме від 11% до 55%. Ці тенденції вже простежувалися в бюджеті на 2003 фінансовий рік.

Як зауважили в Державному Департаменті США, йдеться про продовження зусиль, що їх докладають після 11 вересня 2001 року і спрямованих на забезпечення стабільності у ключових країнах цього регіону.

Кваснєвського.

Як повідомило Головне Управління Інформаційної Політики Адміністрації Президента, під час переговорів плануються обговорення подальшої політичної та економічної співпраці двох країн.

ВІДБУЛАСЯ ЗУСТРІЧ ГЛАВИ УГКЦ З ПАПОЮ ІВАНОМ ПАВЛОМ ІІ

Львів. — Як повідомляє пресова служба УГКЦ, у Римі відбулося засідання Постійного Синоду Єпископів УГКЦ. Після короткої попередньої наради, учасники Синоду мали приватну аудієнцію у Папи Івана Павла ІІ.

На зустрічі з Папою Блаженіший Любомир Кардинал Гузар, — Глава УГКЦ, висвітлив проблеми в житті Української Греко-Католицької Церкви та наголосив на потребі визначення її юридичного статусу, який би засвідчував тисячолітню ідентичність. У відповідь Папа Іван Павло ІІ сказав, що вважає Україну містом для досягнення єдності Христової

Церкви і наголосив, що вона кров'ю своїх дітей заслужила це право.

Вітаючи учасників аудієнції, Папа пригадав, з яким теплом відбулася його візита в Україні у червні 2001 року та зазначив, що "до радості католицьких спільнот приєдналися також привітання і вияви пошани багатьох православних вірних, які бачили в Єпископі Риму широго приятеля"

У зв'язку з цим, Папа наголосив на необхідності співпраці як у середині Католицької Церкви між римо- і греко-католиками, так і між Церквами різних конфесій в Україні.

НА ВІННИЧИНІ БУДУЮТЬ 275 ХРАМІВ

Вінниця ("День"). Торік тільки на Вінницьчині збудували 26 культових споруд. У стадії будівництва знаходиться ще 275 храмів різних релігійних громад. Передусім будуються православні УПЦ КП. Гроші на забудову вірні збирають самі або ж шукають спонзорів.

Як повідомила провідний спеціаліст Вінницького обласного управління релігії та міграції Лариса Шепель, торік на прохання віруючих вінничан держава виді-

лила 169 тисяч гривень. Ці гроші витратили на реконструкцію храмів, які зараховані до архітектурних пам'яток, передусім це православні і католицькі храми.

Протестанти та інші новітні релігійні громади фінансують свої будівництва з-за кордону. У Вінниці почали будувати свій храм навіть язичники. Всього на Вінниччині аж 40 релігійних громад різних напрямків. Це чи не найбільший асортимент на релігійній карті України.

СКОРОЧУЮТЬ РАДІОМОВЛЕННЯ "ГОЛОСУ АМЕРИКИ" І "ВІЛЬНОЇ ЄВРОПИ"

Вашінгтон. — Як повідомили американські ЗМІ, радіостанція «Голос Америки» готується припинити мовлення на 10 країн Східної Європи. Фінансування цих програм не передбачається в бюджеті радіостанції на 2004 рік. До списку мов, передачі якими припиняться, увійшли: болгарська, чеська, естонська, угорська, латиська, литовська, польська, словенська, словацька та румунська. Істотно скоротиться фінан-

сування української та вірменської служб радіостанції.

У свою чергу радіостанція «Вільна Європа» відмовляється від мовлення болгарською, хорватською, естонською, латиською, литовською та словацькою. Крім того, скорочують фінансування її вірменської, грузинської, сербської та української служб.

«Вільну Європу», як і «Голос Америки», фінансує американський уряд.

Т-ВО "ПРОСВІТА" ПРОПОНУЄ ОГОЛОСИТИ РІК ЄВРОПИ В УКРАЇНІ

Київ ("НХ"). — Товариство "Просвіта" пропонує оголосити наступний рік роком Європи в Україні для того, щоб уникнути ізоляції України від західного світу. Відповідне звернення вже вислано до Президента України. Оголошення в Україні року Росії, ймовірно надихнуло кілька партій та громадських організацій на альтернативу, оскільки націонал-демократи були обурені подібним рішенням Президента і навіть просили його перенести святкування на честь східного сусіда на інший рік.

Провідник Т-ва "Просвіта" Павло Мовчан каже, що намірні провести рік Європи в Україні спрямовані на те, щоб запобігти

"залізним мурам", які можуть опуститися перед Україною на західному кордоні. Тепер знову звернувся до Леоніда Кучми вже з проханням схвалити таку ідею.

На думку Павла Мовчана, в тому, що західний світ віддаляється від України, винна не одна постать в особі президента, а весь режим загалом, який і є владою. За словами П. Мовчана, врешті подібна акція має перекопати Європу в широті намірів України стати членом євроспільноти. Л. Кучма нещодавно заявляв, що плани інтегруватися в європейські та євроатлантичні структури є остаточними. Щоправда, це не призвело до жодної реакції з боку країн Заходу.

ЧУЖОЗЕМЦІ УСИНОВИЛИ 2925 УКРАЇНСЬКИХ ДІТЕЙ

Київ (Інтерфакс-Україна). На консульському обліку в дипломатичних представництвах України за кордоном знаходиться 9187 дітей — громадян України, яких усиновили чужоземці протягом 1996-2002 років. Тільки протягом минулого року чужоземці усиновили 2925 українських дітей.

Українські діти усиновлені в 27 країнах світу, зокрема, у США (3771 дитина), Італії (2800), Еспанії

(998), Франції (460), Ізраїлі (401). У цих країнах існують високі стандарти у сфері захисту прав та усиновлення дітей, забезпечується контроль над усиновленням, сказав голова пресової служби МЗС, додавши, що українські консульські установи мають у своєму розпорядженні «повну інформацію про дітей, їхнє життя в сім'ях, які їх усиновили»

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА

SUBSCRIPTIONS

Для членів УБС:
У США і в Канаді річно 20.00 дол.
Для нечленів УБС:
У США і в Канаді річно 25.00 дол.
В інших країнах річно 30.00 дол.
Ціна одного примірника 50 центів

For UFA members:
USA and Canada per year 20.00
For non-members:
USA and Canada per year 25.00
In other countries per year 30.00
Price per single copy 50 cents

NARODNA VOLYA
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937 Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRA@aol.com Editor's line: RedDuplak@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, PA

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплак
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
EditorHOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRA@aol.com

СПРАВА ІРАКУ ВНЕСЛА РОЗКОЛ
У НАТО

Представники штаб-квартири НАТО у Брюсселі повідомили, що 10 лютого Франція наклала вето на початок військового планування НАТО на випадок війни в Іраку. Мова йшла передусім про розробку додаткових заходів захисту Альянсом Туреччини перед загрозою з боку Іраку. Голова МЗС Бельгії Лймі Мішель повідомив, що його країна також приєдналася до вето Франції.

Усвідомлюючи різко негативне ставлення окремих членів НАТО до можливої військової операції США в Іраку, офіційний Вашингтон не звертався до колег із Альянсу за допомогою в цій операції. Сполучені Штати лише надіслали 15 січня керівництву НАТО прохання розглянути можливість допомоги Туреччині, яка полягала б передусім у відправленні на Близький Схід натовських літаків з системами раннього попередження "АВАКС", розміщення на території Туреччини антиракетних систем "Патріот" та спеціальних військових підрозділів з усунення наслідків хімічних та біологічних атак. Туреччина, як сусідка Іраку та надзвичайно важлива зі стратегічної та політичної точок зору країна, змушена була поступитися тискові США і дозволити розмістити на своїх базах 38 тисяч американських військовослужбовців (замість 80 тисяч, як того вимагав Вашингтон).

Три країни-члени НАТО, Франція, Німеччина та Бельгія, минулого четверга заявили про свою незгоду задовольнити прохання Вашингтону. У зв'язку з колективним протестом трьох країн, Генеральний секретар НАТО Джордж Робертсон вдавас до так званої "процедури мовчання", яка мала тривати до десятої години ранку 10 лютого. Якби впродовж цього часу жоден член НАТО не перервав "процедури мовчання", то рішення про підтримку Туреччини увійшло б у життя. Але менш ніж за годину до десятої ранку понеділка спочатку Франція, а потім Бельгія заявили, що вони вдаються до права вето. У зв'язку з виниклою кризою, цього ж дня, о 10:30 за місцевим часом, у Брюсселі розпочалося надзвичайне засідання НАТО.

Безпрецедентний в історії НАТО крок Франції та Бельгії з підтримкою Німеччини свідчить, що можлива війна в Іраку вносить розкол у відносини не лише між окремими європейськими країнами та США, а й всередині таких шанованих міжнародних організацій та союзів, як ООН, НАТО та ЄС. Цієї п'ятниці Рада Безпеки ООН буде заслуховувати черговий звіт інспекторів ООН в Іраку про розроблення цієї країни. Постійні члени РБ ООН Франція та Росія вже заявили, що скористають зі свого права вето у випадку спроби США провести через Рад Безпеки нову резолюцію про військову акцію проти Іраку. Франція та Німеччина мають намір запропонувати у п'ятницю свій план врегулювання іракської кризи, яким передбачається збільшення кількості інспекторів ООН у цій країні. Вашингтон вже назвав такий план "диверсією"

Олександр Шиманський ("УМ")

ЕЛЕМЕНТИ "ТОРГОВЕЛЬНОЇ ВІЙНИ"
МІЖ РОСІЄЮ ТА УКРАЇНОЮ

Київ ("НХ"). Президент Росії В. Путін знову підтвердив, що Росія не готова до створення зони вільної торгівлі з Україною. Деякі українські політики розцінюють таку позицію Москви як елемент "торговельної війни"

3 року в рік Україна намагається домовитися з Росією про запровадження між двома країнами режиму вільної торгівлі. Передовсім йдеться про те, щоб Росія скасувала на основний експорт в Україну -- нафту, газ та електроенергію -- податок на додану вартість та експортне мито.

Путін сказав, що Росія від цього рішення ризикує втрачати 700 мільйонів доларів щорічно.

На думку народного депутата Сергія Терехіна, збитки України цілком очевидні від такої "парнерської" співпраці зі східним су-

сідом.

Непоступливість Росії зумовлена саме тим, що Україна не може відмовитися від імпорту енергоносіїв, оскільки це фактично єдине джерело постачання. Як сказав Терехін, Київ живе з Москвою за законами режиму вільної торгівлі, оскільки не стягує аналогічних податків з товарів, які везуться в Росію. На думку депутата, подібні відносини між країнами є не чим іншим, як торговельною війною, а розмови про поживлення торгівлі, дружбу та партнерські відносини є химерою.

Останнім часом Україна намагалася протистояти такій політиці Росії запровадженням квот на ввезення автомобілів та відмовою приєднатися до організації Євразійського Союзу, на чому Путін наполягає й досі.

Д-р Омелян Бей
Власкор "Народної Волі"

ЕФЕКТИ І ПЕРСПЕКТИВИ "ВЕЛИКОЇ ЄВРОПИ"

(Порівняльна студія)

II

3. Статус ЄС-15 і перспективи його розширення

У 2002 р. ЄС приступив до складання своєї конституції, щоб таким чином оформити себе політично у союз держав. У зв'язку з плянованим розширенням спільноти, що включатиме держави Центральної і Східної Європи, нова конституція мусітиме відмити різні структурні зміни та економічні статуси нових членів. ЄС, що складався продовж останніх 45 років, вже настільки наблизився до бажаного стандарту, що у деяких показниках робить враження уніфікованої держави. Тому виникає потреба ґрунтовно перебудувати сучасний союз, щоб він охоплював всю "географічну" Європу. Тобто, до Європи мали б належати ще Хорватія, Боснія-Герцеговина, Югославія, Македонія, Албанія, Швайцарія, Норвегія, Ісландія, Білорусь і Україна. Не повинні належати Кіпр і Туреччина, бо вони знаходяться в Азії. Останні дві держави і, можливо, РФ могли б стати економічним союзом, бо, маючи 20 автономних республік і великі державо-подібні краї, може створити свій "євразійський" союз.

У 1990-их рр. ЄС зробив два основні кроки: а) склав модель суцільної інтеграції порядком договору у Маастріхті 1991 р. і б) ввівши у 1999 р. спільну валюту "євро", що націлена грошовими засобами об'єднати членство і зблизити його до плянованої конфедерації. Щоб задовольнити такі

передбачення, треба не лише оформити інвентар спільноти, але й навести порядок у звітванні для держав-учасниць і держав-кандидатів. Отже, йдеться про принципи звичайного обліку, де головну роль має грати НСП і похідні від нього категорії. І так, як індустріальне рахівництво спирається на подвійних записках трансакцій, те ж саме роблять державні органи, складаючи національні рахунки.

НСП винийшов у 1930-их рр. американський економіст українського походження (Саймон С. Кузнец, 1901-1985), який за свій винахід одержав нагороду Нобеля у 1971 році. Схему, яку слав Кузнец, записують порядком двох рівнів: на лівій стороні записують впливи товарів усіх рівнів, а на правій стороні записують доходи, корпорацій прибутки та різні права, щоб збалансувати обидві сторони до певного рівня. По своїй породі, НСП є *приблизною*, а не точною величиною. Незважаючи на певні недоліки, НСП рахується найбільш доцільним рахівництвом, бо воно вказує на потенціал держави, є свідомством ефективності держави, її багатства й добробуту населення.

Повертаючись до цифр, наведених у таблицях, відношуємо, що ЄС з населенням більшим на 90.5 млн. осіб від населення США, досягнув всього 9/10-их НСП США. Відповідь тут цілком ясна: США мають найбагатшу економіку на світі, що не зазнала воєнних

руйнувань, але користувалася усіма важеями зростання.

Чому ж тоді Україна з населенням в 48.4 млн. осіб виробляє всього 212 млрд. дол. товарів і послуг тоді як менша від неї Іспанія виробляє майже в 4 рази більший НСП (778.6 млрд. дол.)? Тут може бути декілька тлумачень. а) Україна є новачком, добігаючою економікою Європи, що змушена вдаватися до реструктуризації чи не всіх секторів народного господарства; б) Україна, з певністю, досягнула в 2002 р. НСП висотою 300 до 500 млрд. дол. тому, що її рахівництво потерпає від кол. радянської методології, що базувалася на системі т.зв. "матеріальних балансів", де наголошували фізичний товар, з неуважним ставленням до сектора послуг. Ад в) Сучасна політика "дорогих грошей" -- здержує динаміку зростання. Ад г) Деякі ринки не введені до оцінкового процесу, хоч обмін товарами здійснюється. Ад г). У системі звітувань, треба гадати, є чимало неточностей і в системі виробництва, і в податковій сфері. Для прикладу, якщо гривня тримається майже стійкого стану (5.3 грн. = дол. США), то не може бути 26% інфляції. (див. нотатка "в", табл. 1).

Аналізуючи працю різних секторів, деякі похідні джерела відношували позитивне зростання НСП з 4 до 6% за 2002 рік, а також позитивне зростання індексу РРІ висотою в 5.6%. При цьому джерело відмічає в індексі СРІ спад

висотою -2.6% (2). Хоч середня зарплата мала зрости на 13%, при середніх окладах висотою біля 380-400 грн. на місяць, Україна мусить відкласти мрії про вступ до ЄС на 10 до 20 років.

Під індексом РРІ (Producer-price index) розуміють рівень цін виробничого сектора, який одержують порядком оптації у масовому масштабі. РРІ є порівняльним індексом, що базується в США на середній вартості 3400 товарів. Під індексом СРІ розуміють індекс інфляції. СРІ вимірює собівартість ринкового "кошика" споживчих товарів і послуг. Якщо в 1995 р. СРІ був 152.4 у порівнянні до 100.0 у 1982-84 рр., це означає, що ціновий рівень в 1995 р. був на 52.4% вищим від рівня в 1982-84 рр. через інфляцію, а також через інші впливи.

Приглядючись до статусу ЄС-15 заважимо, що блок досягнув стан вбудованої стабільності, яка прийшла внаслідок стягування національних характеристик до бажаного оптимізму. Рати економічного зростання в середньому відповідають стандартам інших розвинених держав (США, Канада, Японія). Вони держаться рівня 2 до 5%, що відповідає індексові зрілості. Рати інфляції йдуть теж по лінії передбачень Комісії ЄС і подані цифри вказують, що держави-учасниці вже вивчили механізм контролю М-1 (грошової маси), як теж способи маніпулювання швидістю обертання грошової маси (V).

(Продовження буде)

Ростислав Крамар ("ВЗ")

ЗЕНОН ПОЗНЯК: "ДЕХТО НА ЗАХОДІ ХОЧЕ "ЗДАТИ" БІЛОРУСЬ РОСІЇ"

«Коли ви встанне були у Львові? Минулого місяця? А я не ризикую приїжджати в Україну, відтоді як не стало Чорновола. Поки він жив, я міг бути спокійним за свою безпеку під час відвідин вашої країни!». Такий несподіваний вступ до інтерв'ю кореспондентові «Високого Замку» зробив Зенон Позняк -- легендарний провідник Білоруського Народного Фронту. Нині цей політик, голова Консервативно-Християнської Партії Білорусі, має офіційний статус емігранта в США, живе у Варшаві.

-- Білорусь дедалі більше інтегрується з Росією, режим Лукашенка зміцнюється, опозиція роз'єднана, над країною -- радянський прапор. Тут, у Варшаві, від деяких білорусів я чув, що незалежності країни кінець, і з цим нічого не вдієш.

Так можуть стверджувати хіба безбребетні люди. Щодо ситуації у Білорусі, то вона не проста. Фактично там триває війна -- війна без зброї з московським імперіалізмом. Якщо конкретніше -- між московськими спецслужбами та білоруським визвольним рухом. За вкладеними у неї фінансовими та політичними ресурсами, ця війна більша, ніж та, яку Росія веде у Чечні. Тепер у російській зовнішній політиці два головні напрями -- Кавказ та Білорусь. Для Росії Білорусь -- це ключ до України. Від-

будувати російську імперію без Білорусі та України неможливо. КДБ був тією основною силою, що тримав Союз, і саме він прийшов у Росії до влади. Ще у 1996 році, коли я приїхав до Києва, говорив на пресконференції про що російську стратегію. Говорив це і в Америці, і в Чехії, всюди, де доводилося бувати. Але Захід не робить висновків з історії. Тим часом тепер є реальна загроза не тільки білоруській, але й українській незалежності.

-- Чи погоджується ви з думкою про те, що Захід віддав Білорусь на відкуп Росії?

-- Досить впливові кола, які концентруються, зокрема, у німецькій політиці, відкрито проводять лінію на те, аби "здати" Білорусь Росії і не мати проблем, оскільки їм не треба буде оплачувати зайвий транзит. У них -- меркантильне мислення. Для цих кіл існує проблема Калінінграду, яку вони хочуть вирішити спільно з Росією. А Білорусь -- добра розмінна монета. Це стара давня політика. Та є й такі кола, які цього не підтримують. Були ж і Мюнхенські угоди, і "задача" Чехо-Словаччини. Відомо, до чого це все призвело. Є політики на Заході, які розуміють, яка небезпека йде не від Північної Кореї, не від Іраку, а від Росії. На жаль, це розуміє меншість.

-- Можете конкретніше зупинитися на тих колах, які "здали" Білорусь?

-- У 2000 році, коли американці бомбардували Сербію, Заході потрібно було запобігти втручанню Росії у політичний процес. Канцлер Шредер полетів тоді до Москви і мав чотиригодинну розмову з Путіним. Аналіз розвитку подій переконує в тому, що розмова була про те, аби Росія не втручалась у балканський конфлікт. Але таке не робиться просто так, були дані певні обіцянки. Зокрема про те, що Німеччина розв'яже руки Росії у Білорусі, у зміцненні там впливу росіян та наступній анексії території. Через кілька днів після цієї московської розмови Ганс Йорг Вік, досвідчений політик, який свого часу очолював зовнішню розвідку Німеччини, був послом у Москві, а потім керував місією ОБСЄ в Білорусі, їде до Білостоку (польське воєвідське місто) на міжнародну конференцію. Виступаючи там, він заявляв, що його діяльність як представника ОБСЄ в Білорусі полягала в тому, аби забезпечити... входження країни до складу Росії. Мовляв, Росія більш демократична держава, і це сприятиме демократії.

-- Чому ви для свого теперішнього місця перебування обрали саме Польщу?

-- Для того, аби проводити ефективну політику управління Фронтом, треба бути біля Білорусі. Будучи у сусідніх з Білорусією країнах (виїжджаю і в прибалтійські

держави), маю більше можливостей для політичної діяльності.

-- А як складаються ваші стосунки з польською владою?

-- Їх фактично нема. Вони роблять вигляд, що тут мене нема. Але не можу сказати, щоб теперішня ліва польська влада виявляла до мене неприхильність.

Міністер закордонних справ Польщі Влодзімеж Цимосевич заявив, що проблема з демократією в Білорусі його дуже непокоїть.

-- Для Польщі питання східного сусіда, питання Білорусі дуже важливе. Проникливі політики повинні розуміти, що за Бугом Польщі потрібна прихильна демократична держава. Коли цього не буде, поряд із Польщею може розвинути кримінальний режим. Я маю на увазі страшніший режим, ніж Лукашенка.

-- Яку роль у цих розкладах відіграє Лукашенко?

-- Конфлікт, який є між Путіним та Лукашенком, полягає в тому, що Лукашенко хоче Білорусь дорого продати. Його ставлять у такі умови, аби він продав країну дешево. Лукашенко провів велику підготовчу роботу із залучення Росії, а тепер йому, вірному союзникові, грубо "ламають хребет" Лукашенко -- істота, за посередництвом якої Росія загрибає Білорусь, а потім його ж виплюне.

(Продовження буде)

Володимир Полохало ("ВЗ")

ПОЛІТИЧНІ ДИЛЕМИ ДЛЯ ВІКТОРА ЮЩЕНКА
ТА ПАРЛЯМЕНТСЬКОЇ БІЛЬШОСТИ

-- Сьогодні й опозиція, й окремі представники парламентської більшості все частіше говорять про переорієнтацію сил у Верховній Раді. Якщо говорити словами В. Ющенка, то йдеться про парламентський ренесанс, створення демократичної коаліції. Наскільки це реально?

-- Думаю, що попри все український парламент деградував. Але не настільки, щоб цілком втратити самодостатність і самостійність. Парламент України (як кажуть поляки -- Ред "еще не зпівне") показовим у цьому плані було 24 грудня минулого року (тоді більшість відмовилася від перерозподілу парламентських комітетів на свою користь. -- І.П.), коли парламент продемонстрував, що має достатньо сил залишатися парламентом. Якщо 17 грудня 2002 року (цього дня більшість проголосувала іменними бюлетенями за

відставку голови Національного Банку і перерозподіл комітетів. -- І.П.) можна було говорити про клінічну смерть Верховної Ради, то 24 грудня парламент вижив, повернувся з того світу. А двічі, кажуть, не помреш. Тому можна сподіватися на краще. Отож я б не говорив сьогодні про крах парламентаризму в Україні.

-- А про крах парламентської більшості? Взяти хоча б неодноразові заяви Леоніда Кравчука про приреченість більшості на розвал. Що це -- істерія, чи справді у "девятки" такі вже малі шанси на виживання?

-- Як кажуть, ворон воронові ока не виклює. Це стосується і парламентської більшості. Її учасники "кліюються", б'ються між собою, але до видзобування очей ще не дійшло. Тобто існує певний політичний проєкт. Основна мета його -- збереження нинішньої

правляючої елітою статусу-кво, утримання нею своїх ключових політичних й економічних позицій, важелів та інструментів перерозподілу влади й матеріальних потоків. Цих механізмів вибори лише один з прездентів. Думаю, що сьогодні перед партією влади стоїть таке ж надзвичайно важке завдання, як і у серпні 1991 року, після невдалого путчу. Тоді керівна еліта, або колишня номенклатура, зуміла зберегти свої позиції. Навіть наступивши на горло власній пісні та заборонивши сама себе. Маю на увазі Компартію. Нинішня пострадянська бюрократія у союзі з українською олігархією готова заборонити інститут президентства, аби тільки зберегти ключові позиції в суспільстві, можливість контролю над ним. Отже, дилема та сама, що була у 91-му році: оновитися або вмерти. Тодішній партії влади вдалося пе-

ретворити на свого сателіта Рух -- під гаслами розбудови держави. Піддавшись на це, Рух зробив величезну помилку, це був його стратегічний програш. Сьогодні керівні політичні еліти намагаються поглинути Віктора Ющенка як своєрідний неорух. І це може стати початком кінця Ющенка та його соратників, якщо вони дадуть втягнути себе у партію влади.

Чи не стане заручником "воронячої" політики, про яку ви говорили, уряд? Не порозумівшись з більшістю, СДПУ(О), скажімо, заявила, що не відповідає тим за дії Кабінету Мі істрів, хоча має в ньому кількох своїх представників.

-- С уряд і є посада прем'єр-міністра як найкраща вихідна позиція для майбутніх президентських виборів і в заручниках Кабінет Міністрів, а прем'єрський крісло

РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ УБСОЮЗУ ЗА ГРУДЕНЬ 2002 Р. MONTHLY RECORDING REPORT FOR DECEMBER 2002

НОВИ ЧЛЕНИ/NEW MEMBERS:

16 Andrew E. Steckiw, Halyna Kluk-Dzivak
22 John J. LiGreci, Daniel M. Podolak, George C. Podolak, Nadia Podolak, John M. Russello
40 Roman C. Stelmach
64 Andrij Czmola
68 Tanya Murphy
244 Gregory R. Smith

АД/Д НОВИ ЧЛЕНИ AD/D NEW MEMBERS

40 Roman C. Stelmach

ПОМЕРЛИ / DEATHS

145 Jurij Potienko, Wasyl Potienko
244 Caroline Swereda
SM Stephen Szulhan

ПОМЕРЛИ НА ВИПЛАЧЕНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ DIED ON PAID UP BENEFIT

61 Michael Tomaszewski
208 Vincent W. Raba
244 Caroline Swereda
296 Fred W. Streit Jr.
SM Mary Pukalec

ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ 2002 Р. (дорослий департамент) SUMMARY FOR DECEMBER 2002 (adult department)

З кінцем 30 листопада 2002 р. УБСоюз мав активних дорослих членів-грамот 7,161
Прийнято нових членів 11
Прийнято нових членів AD/D 1
Plan C 0
Прийнято з дитячого Департаменту 10
Прийнято з переступними Листами 0
Прийнято наново 5
Прийнято наново AD/D 0
Прийнято з інших клас за-безпечення 0
Разом 7,188
Супендовано 89
Супендовано AD/D 46
Видано переступні листи 0
Переведені на виплачене Забезпечення 80/40 0
Перейшли на виплачене Забезпечення з випл. Грамотами за життя 9
Переведені на безплатне Продовжене забезпечення 0
Відійшли з готівкою за Дозрілі грамоти 8
Відійшли з передчасним Зворотом в готівці 5
Відійшли до інших клас Забезпечення 0
Перейшли на передчасне Виплачене забезпечення 0
Відійшли з вигаслими Терміновими грамотами 6
Померли 4
Conversion Plan A & B 0
Разом 167
З кінцем 31 грудня 2002 р. УБСоюз мав активних дорослих членів-грамот 7,021

З кінцем 30 листопада 2002 р. УБСоюз мав активних дорослих членів-грамот 7,161
Прийнято нових членів 11
Прийнято нових членів AD/D 1
Plan C 0
Прийнято з дитячого Департаменту 10
Прийнято з переступними Листами 0
Прийнято наново 5
Прийнято наново AD/D 0
Прийнято з інших клас за-безпечення 0
Разом 7,188
Супендовано 89
Супендовано AD/D 46
Видано переступні листи 0
Переведені на виплачене Забезпечення 80/40 0
Перейшли на виплачене Забезпечення з випл. Грамотами за життя 9
Переведені на безплатне Продовжене забезпечення 0
Відійшли з готівкою за Дозрілі грамоти 8
Відійшли з передчасним Зворотом в готівці 5
Відійшли до інших клас Забезпечення 0
Перейшли на передчасне Виплачене забезпечення 0
Відійшли з вигаслими Терміновими грамотами 6
Померли 4
Conversion Plan A & B 0
Разом 167
З кінцем 31 грудня 2002 р. УБСоюз мав активних дорослих членів-грамот 7,021

РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ ДИТЯЧОГО ВІДДІЛУ УБСОЮЗУ ЗА ГРУДЕНЬ 2002 Р. MONTHLY RECORDING REPORT - JUVENILE DIVISION FOR DECEMBER 2002

ІЗ ЛИСТІВ З УКРАЇНИ

Доброго дня шановні панове!

Звертається до Вас інвалід з приводу слуху – Михайло Іванович, 1933 року народження. Я живу в Україні на Сумщині в м. Шостка.

Дуже прошу Вас допомогти мені вирішити мою нагальну проблему в придбанні слухового апарату. Мій старенький апарат зламався і ремонтувати його не можна (сказав майстер). Телевізора і радіо я вже давно не чую, не можу спілкуватися з дружиною (вона також хвора пенсіонерка), на вулиці не чую сигналу автомобілів. Якось вчорачі я повертався додому і мене зачепило авто, бо я не чув як водій трубив. Добре, що авто не їхало швидко, але й так у мене були синці і довелося кілька днів лежати від побиття. З проханням видати мені

апарат, або кошти на його придбання, я звертався до різних установ, але мені відповіли, що на це не мають матеріальної можливості.

До речі, за слуховим апаратом у Шостці треба стояти в черзі п'ять років. У Києві можна купити апарат. Середня його вартість 800 гривень, тобто 160 доларів, а в мене пенсія 160 гривень. Не знаю, що мені робити і як жити далі. Дуже прошу Вас про допомогу, бо більше не знаю куди звертатися і не маю до кого звернутися.

Моя адреса така:
Україна
Збитний Михайло Іванович
Сумська обл.
м. Шостка 41100
Вул. Шевченка, буд. 25, кв. 22
З повагою
Збитний Михайло Іванович

НОВИЙ ЧЛЕН УБС

Ряди союзової родини в 332 Відділі Українського Братського Союзу недавно поповнив Олександр Константи Фрінак з Бівер Дем, Вісконсін.

Олександр -- син Тамари і Ансона Фрінаків, народився 5 січня 2002 року. Про забезпечення правничка в Братському Союзі подбала його прабабуня Дарія Гарасимів, яка сповняє обов'язки секретаря 332 Відділу.

Малому Олесеві бажаємо рости у добром здоров'ї на велику потіху та радість батькам і прабабусі, на славу Америки й України.

Олександр К. Фрінак

Микола Вірний-Французенко

22 СІЧНЯ І КРУТИ

(Доповідь виголошено 2-го лютого 2003 року, в залі Свято-Андріївської катедри Української Православної Церкви в Сілвер Спрінг, Мериленд)

Не можна не бути переконаним у тому, що в житті людському нема випадковостей. Все від Бога. Тому й найбільшу славу віддаємо Йому, -- Господеві нашому Ісусові Христові.

Не припадковістю було, коли в 1769-му році німецький вчений, мислитель Йоганн-Годфрід Гердер, повернувшись на Батьківщину після подорожування Україною, написав:

“Україна стане колись новою Грецією: прекрасне підсоння краю, весела удача народу, його музичний хист, родюча земля, колись прокинуться: із стількох малих племен, якими чейже колись були і греки, постане велика, культурна нація, а її межі простягнуться до Чорного моря, а відтіля ген... у далекий світ”

І ось те, що було дивним сном для багатьох поколінь, стало дійсністю під кінець другого десятиліття ХХ століття.

22-го січня 1918-го року, ви-

значний вчений-історик і перший Голова відродженого в часи революції уряду України -- Центральної Ради, сповістив народові і світові про рішення цього уряду: “Народе України! Твоєю силою, волею, словом стала на землі українській вільна Українська Народна Республіка. Справдилась колишня мрія батьків твоїх, -- борців за вольності і права трудящих...”

Однині Українська Народна Республіка стає самостійною від нікого незалежною, вільною, суверенною Державою Українського Народу”

Тільки б радіти та радіти. Та радість всенародна була короткою. Зло прийшло від протилежної Богові сили. Кидаючи облудні гасла про братерство, “рівноправність народів” і про їхнє право “на самовизначення”, Володимир Ленін -- вождь більшовиків і голова уряду нової Росії дав наказ червоній гвардії окупувати Україну. Він бо

НАЙМЕНШОЮ ДОВІРОЮ В УКРАЇНЦІВ КОРИСТУЮТЬСЯ ВІТРЕНКО, КУЧМА І МЕДВЕДЧУК

Київ (УНІАН). -- Найбільше громадян України не довіряє Наталії Вітренко (51%), Л. Кучмі (48%) і В. Медведчукові (39%). Про це свідчать дані соціологічного опитування з 27 грудня 2002 року до 5 січня 2003 року.

Далі за ними слідують Ю. Тимошенко (32%), Є. Марчук (31%), В. Литвин (30%), О. Мороз (27%), С. Тигипко (27%), П. Симоненко (27%), В. Янукович (24%), А. Зленко (13%), В. Ющенко (6%).

В.Ющенко залишився політиком, що має найвищу довіру населення як за показником повної довіри (27%), так і за бальansom довіри-недовіри (6%). На друге місце за повною довірою у січні 2003 року вийшла Ю.Тимошенко (18%), на третьому -- П.Симоненко (17%).

Опитування охоплює всі регіони України. Опитано 1200 респондентів. Похибка репрезентативності не перевищує 3%.

Понад все вони люблять Свій коханий край. Вмерли в Новім Заповіті 3 славою святих, На Аскольдовій Могилі Поховали їх.

Після того була ще велика радість і велике Свято, коли 22-го січня 1919 року, в Києві проголошено Соборність земель України. А потім був бій під Базаром. Був бій під Бродами, були бої загонів українських повстанців у різних місцевостях України. Молодь виявила невідкличне бажання вибороти Незалежність Батьківщині, або загинути в боротьбі за неї.

Вшануємо ж ще і ще неповторність Божої волі і тих, хто в п'ятнадцять, шістнадцять і сімнадцять років віддав життя за волю народу і незалежність Батьківщини.

Нехай пам'ять про них живе, поруч з вірою в Божу справедливість, у віках!

Вікторія Прихід (“Поступ”)

УПА ВИЗНАЛИ ВИБІРКОВО

Нарешті 16 тисяч репресованих та воїнів УПА, які мешкають на Львівщині, отримають, хоч і невелику, але все-таки сатисфакцію. На маршрутах приміського сполучення вони тепер зможуть вільно, не боячись, що їх обілля або висадить із автомобіля водій, їздити безкоштовно. Для цього їм достатньо буде лише пред'явити посвідчення воїна УПА або репресованого. Можливою така львівність стала завдяки рішення Львівської Обласної Ради виділити з цього річного бюджету області спеціальні кошти на покриття проїзних пільг воякам УПА та репресованим.

Багато років на перевезення цих категорій транспортникам не виділяли ані копійки, а якщо воно і траплялось, то лише з доброї волі перевізників. Отож, цього річ виділити на такі потреби плянують 900 тисяч грн., хоча, як переконують депутати, для стовідсоткового покриття усіх затрат на перевезення цих пільговиків потрібно щонайменше 3.5 млн. гривень.

Із маршрутами, на яких можна їздити “на халаву”, ситуація досить заплутана. Депутати комісії з транспорту, зв'язку та будівництва Львівської Обласної Ради, вочевидь, у силу своїх суб'єктивних причин, подбали лише про деякі транспортні підприємства обласного значення, які, поміж тим, здійснюють і міські перевезення. Відомо, що гроші на покриття цих пільг отримають АТП-14631 і АТП-14630. На маршрутах саме цих підприємств вояки УПА та репресовані зможуть їздити безкош-

товно. Наразі у цих АТП ще не знають про суму, яку їм потрібно виділити, і про номери маршрутів, на яких можна буде їздити задурно, але роз'яснення серед водіїв щодо поводження з цими категоріями пасажирів уже ведуться. “Щодо перевезення пасажирів цих категорій у межах міста, то про це повинна подбати Міська Рада. Саме вона повинна була б закласти у бюджет відповідні для цього суми. Наразі співпраця Обласної Ради з містом якось не складається”, -- каже один із розробників ідеї пільгового проїзду, депутат Ігор Дума.

Та начальник управління транспорту і зв'язку міста Ярослав Вовчак зауважує, що у міському бюджеті на цей рік не передбачено жодної копійки на перевезення вояків УПА та репресованих. “Ми заздале вибили гроші для перевезення студентів. І хоча ми просили на це 3 млн. 200 тис. грн., -- нам виділили лише 2.5 млн. грн. Тому про інші пільгові категорії навіть не йшлося”, -- додає він. Відтак, виходить, що за проїзд вояки УПА і репресовані таки змушені будуть платити.

А поміж тим, є цікава інформація для пасажирів усіх пільгових категорій (передбачених законом). Водіїв, які не хотітимуть перевозити таких пасажирів, каратимуть звільненням. Якщо вірити заступникові начальника управління транспорту і зв'язку Ігореві Собенку, торік із десяти водіїв залишилося без роботи лише через те, що не захотіли перевозити тих чи інших пільговиків.

УКРАЇНЦІ НАЗВАЛИ НАЙВИДАТНІШИХ ДІЯЧІВ КУЛЬТУРИ ТА НАУКИ

Київ (УНІАН). -- Найвидатнішим діячем культури за всю історію України українці вважають Тараса Шевченка. Про це свідчать дані соціологічного опитування, оприлюднені 14 січня.

Прізвище Т. Шевченка назвало 42.2% опитаних. На другому місці -- Леся Українка, яку назвало 10.4% опитаних, на третьому Іван Франко (6.6%). Разом з тим 33.9% опитаних не змогло відповісти на це питання.

Серед найвидатніших українських вчених названо Бориса Патона -- 18.4%, Миколу Амосова 8.1% та Сергія Корольова

2.5% опитаних. При цьому 64.4% не змогло визначитися з цього питання.

За словами директора Інституту Політики Миколи Томенка, який представляв результати опитування, така велика кількість людей, які не змогли назвати жодного прізвища видатних діячів культури чи науки, свідчить про те, що працівники гуманітарної сфери перестали бути героями для сучасних українців.

Опитування проводилося по всій території України. Загалом опитано 2000 респондентів віком понад 18 років

Василь Драголюк (“УМ”)

ВАЛЕНТИНКА ДЛЯ ЗЕЛЕНОГО ЧОЛОВІКА

У день закоханих земляни вишлють привіт позаземним цивілізаціям.

У день усіх закоханих із Національного Центру Управління і Випробування Космічних Засобів України, що в Євпаторії, плянується вислати чергове послання позаземним цивілізаціям у вигляді модульованого інформаційного радіосигналу про нас, земляни.

Як розповів мені заступник начальника центру з застосування космічних засобів і науково-випробувальної роботи Віктор Абримов, людство давно шукає контактів з космічним розумом.

Як у т. зв. пасивному режимі -- методом прослуховування ефіру надчутливими радарми, -- так і в активному -- оповіщенням найближчих сусідів нагої Галактики “одиночками” і “ноликами”, якими зазвичай кодується потік наукової інформації.

Саме з Євпаторії 19 листопада 1962 року полетів перший міжпланетний радіотелеграфний “земний привіт” А вже через 12 років аналогічне повідомлення “скинули” в ефір американці за допомогою 300-метрового параболічного радіотелескопа в астрономічній обсерваторії Арсебіо (Пуерто-Ріко).

Чотири роки тому приватна фірма Encounter (США), що саме опікується пошуком позаземних цивілізацій, порозумівшись із російським Інститутом Радіотехніки й Електроніки, вислала з Євпаторії, де досі найпотужніший в Європі радіолокаційний телескоп, до далеких світів уже приватні радіолистки, в основному американців. А у серпні-вересні 2001 року космічні партнери успішно реалізували проект першого терменвокс-концерту. Тобто радіопослан-

ня записали вже у вигляді мелодії терменвокса -- унікального безконтактного музичного інструмента, сигнал якого, на думку науковців, найоптимальніший для виявлення і сприйняття на міжзоряних відстанях.

Розрахунки показують, обстоєє свою гіпотезу доктор фізично-математичних наук Олександр Зайцев, який у нинішньому міжнародному проєкті “Космічний заклик” представляє Російську Академію Наук, що якщо “там” радіотехніка знаходиться приблизно на такому ж рівні, то заклики з Євпаторії спроможні виявити на відстані в декілька світлових років. Особливо Зайцев сподівається на конкретний “адресат” -- зірку N47 у сузір'ї Великої Ведмедиці, яка у зоряних каталогах і атласах зазначена як 47 Ума. Вона розташована від нас на відстані “всього” 36 світлових років, схожа на наше Сонце і за віком, і за спектральним типом. Поблизу 47 Ума виявлено велику планету вагою, в 2.4 рази більшою від Юпітера. Тому, мовляв, не виключено, що на її орбіті можуть бути планети земного типу -- недалеко від своєї зірки і під її захистом від зовнішніх астероїдів і комет.

Утім розрекламована в пресі міжнародна зоряна валентинка допоки під знаком питання. Принаймні на момент, коли пишуться ці рядки, начальник Євпаторійського Центру Станіслав Мальвінський не одержав відповідної команди на запуск від свого безпосереднього керівництва з Національного Космічного Агентства України.

ГАСЛО ГІРНИКА ДОСІ АКТУАЛЬНЕ

Івано-Франківськ (УНІАН). -- 25 років тому мешканець Калуша Олекса Гірник, приїхавши на Чернечу гору, до могили Шевченка, облив себе бензином і підпалив -- як він устий вигукнути в останні хвилини свого гарячого життя -- “На знак протесту проти зрощення українців!”

На вшанування “безумства сміливих” 22 січня в Івано-Фран-

ківську відбувся реквієм, на якому згадували “незлим, тихим” Олексу Гірника.

Учасники реквієму ухвалили звернення до Президента Кучми та Верховної Ради, в якому вимагають припинити “політику зрощення нації й оголосити нинішній рік Роком Олекси Гірни-ка”, а не Росії в Україні

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ
УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО
СОЮЗУ!

АКЦІЯ “КРУТИ. КОНЦЕРТ АНГЕЛІВ” У КИЄВІ

Київ. -- 28 січня в залі Київського Державного Театру Оперети відбулась акція “Крути. Концерт для ангелів”, присвячена 85 річниці бою на станції Крути, що на Чернігівщині.

29 січня 1918 року близько 300 українських вояків, а фактично студентів та гімназистів, стало проти 6-тисячної більшовицької армії. Всі вони загинули. Пам'яті загиблих патріотів була присвячена акція “Крути. Концерт для ангелів” Таку акцію мистецька агенція “Арт-Велес” проводить вже вчетверте.

Для агенції це не просто традиція – це данина шани та усвідомлення необхідності донести до молоді нашу історію та пробудити патріотизм. Один з учасників концерту кобзар-лірник Тарас Компаніченко говорить: “У нас патріотична сфера приваблює здебільшого людей старшого покоління. Молодь залишається байдужою до цих сфер. Тому “Крути. Концерт для ангелів” – насправді унікальний за концепцією. Це справжнє мистецтво щоби будувати світ українства сучасного не з простих аїток, а з мистецьких речей”

Всі чотири крутівські акції “Арт-Велеса” не подібні одна на одну. Щороку організатори знаходять нову форму проведення акції. Незмінною залишається тільки

назва -- “Крути. Концерт для ангелів” Продюцент проекту Тарас Грималюк розповідає: “Першу ми провели в Театрі Франка, це була музична вистава. Друга -- це був такий філармонійний симфонічний концерт плюс поезія. Третя акція була в форматі такого дійства, тут брали участь відомі політики, громадські діячі, і зала активно брала участь. Сьогодні -- концерт, на мій погляд, вдавсь, судячи з реакції залі. Ми просто хотіли розповісти студентам що історію -- юротно як це було”

У концерті, що відбувся в Державному Театрі Оперети, взяли участь групи “Мертвий півень”, “Плач Єремії”, “Королівські зайці”, кобзар і лірник Тарас Компаніченко та Марійка Бурмака. Репертуар учасників акції не пов'язаний напряму з крутівськими подіями, однак перегукується з ними емоційно. За словами солістки групи “Королівські зайці” Лесі Герасимчук, беручи участь в цьому концерті, вони допомагають молоді дізнатись про героїв Крут.

Як зазначив музикант групи “Мертвий півень” Олег Сук, битва 1918 року під Крутами перегукується зі студентськими голодуваннями початку 1990-их. Про загиблих на станції Крути ми не маємо права забувати, аби їх жертви не були марними.

Василь Овсієнко (“УМ”)

Лавреат Премії ім. Василя Стуса

ЮНАКИ З ОГНЕННОЇ ПЕЧІ

День проголошення Незалежності УНР та Соборності України -- день подвигу “Росохаської групи”

30 років тому, вночі проти 22 січня 1973 року, над містом Чортків на Тернопільщині замайоріли синьо-жовті прапори. Допитаний нічний сторож “лігоспазу” засвідчив перед КДБ:

“Увечері дивився -- висів ваш прапор. А вранці дивлюся -- наш прапор...” Прапори піднесло дев'ятеро юнаків із села Росохач, які об'єдналися в національно-патріотичну організацію, щоб продовжити боротьбу за незалежність України. Крім чотирьох стягів, вони вивісили 19 листівок, якими нагадували, що 55 років тому Центральна Рада IV Універсалом проголосила Україну незалежною державою, а також висловили протест проти чергової хвилі арештів української інтелігенції.

Звичайно ж, невдовзі вони постали перед закритим судом. Їх чекали тяжкі випробування. І врахуйте: одна справа -- протистояти репресивній машині дисидентів з відомим на весь світ ім'ям, інша -- сільському хлопцеві, часом із неповною середньою освітою.

Одна справа -- йти до бою в лаві, інша -- повставати ледве чи не поодиноким. Але вони зберегли лице. Коли вони прийшли в політичні табори Уралу й Мордовії зі своїми немалими вироками, то віцелі колишні вояки УПА, які досиджували 25-річчя й більш терміни, розпізнали в них своїх прямих спадкоємців. Спрагли за батьківством та своєю юністю “старі

парубки” полюбili їх як рідних. Хлопці стали своїми в колі шістдесятників-політ'язнів, вони мали заслужену повагу серед табірного “інтернаціоналу”

Життя витворило в них суворі профілі борців, достойних слави попередників. Вийшовши на волю, вони одразу зайняли активну громадську позицію. Бо “завжди є час Голготи”, як писав Василь Стус.

Днями Харківська правозахисна група, де я працюю, видає книжку автобіографічних розповідей учасників “Росохаської групи” Видання адресується поколінню, яке виросло під синьо-жовтими прапорами. Без п'ятосу, без драматизації й героїзації, але шляхетно й чесно розповідають вони живу правду новітньої історії України.

Тернопільська Обласна Рада розпорядилася відзначити 30-річчя події на обласному рівні, як і свого часу 25-річчя. Тоді Республіканська Християнська Партія, до якої належить більшість членів “Росохаської групи”, клопоталася про їх нагородження, але оскільки в пана Президента інші герої, то цього року вже не просили...

Нехай визнанням їхнього громадського патріотичного вчинку буде публікація статті провідника Росохаської групи, нині депутата Тернопільської Обласної Ради Володимира Мармуса.

Гаврило Степаняк (“УМ”)

ПУТІН У РОЛІ ЕЛЬФА

Президент Росії опинився у фільмі про Гаррі Поттера

Фільми про маленького чарівника Гаррі Поттера користуються просто шаленим успіхом. Знімальна група, і насамперед різноманітні режисери, гроші робуть лопатую та не встигають надавати всім бажаним автографи. А от художникам стрічки не пощастило. Не виключено, що незабаром їм доведеться викласти кругленьку суму “зелених” із власної кишені

Відібрати у бідолах зароблені в поті чола долари, збирається не хто-небудь, а... президент Росії Володимир Путін!

Схоже на маячно божевільного? А майстрам пензля й комп'ютерних технологій не до сміху. Річ у тому, що адвокати російського президента звинувачують їх у завданні моральної шкоди та образі честі й гідності господаря Кремля, а це справді не жарти. На що ж той Путін так образився? Та на симпатичне вухасте створіння на ім'я Доббі, -- домашнього ель-

фа, який уперше з'явився в другому фільмі про пригоди дітей-чарівників, “Гаррі Поттер і таємна кімната”

Як повідомляє Бі-Бі-Сі, В. Путін через посередництво своїх представників стверджує, що це створіння -- насправді звичайнісінька карикатура на нього, Путіна.

І справді, щось у цьому є. Принаймні відповідно до опитування, яке провела радіостанція, 45 відсотків респондентів знайшли неабияку подібність між Доббі та російським президентом.

Заради справедливості варто зауважити, що інші 55 відсотків нічого схожого між ними не бачать, але ж і 45% -- це немало. Тим паче, що цей ельф таки й справді на Путіна дуже подібний. Ну й подумай, пожартували художники. Можна сказати, зробили людині безкоштовну рекламу, а вона одразу до суду. Хто ж знав, що той Путін такий образливий?

Олег Криштопа і Леонід Амчук (“УП”)

РЕЗИДЕНЦІЯ КУЧМИ В ГУТІ: ЖИТТЯ ВДАЛОСЯ!

Гута -- вид з вулиці

Що ж, кучминій резиденції в Гуті не довелося прийняти неформальну вершинну зустріч СНД. Відтак не просто пострадянські провідники втратили можливість порівняти свій побут і відпочинок з умовами українського “гаранта”. Разом із переносом президентської метушні до Києва, тепер і журналісти не зможуть хоч трохи потоптатися по об'єкті, який уже став обростати легендами. Однак не позбавляти ж громадськість права знати, що за таємниці криються за високим тином у Карпатських горах. За різними джерелами “Українська Правда” відтворила улюблене місце відпочинку Леоніда Кучми.

Отже, Івано-Франківська область, село Гута, санаторій “Синьогора” Гута -- останній населений пункт на шляху в Горгани, стрімкі Карпати, де гори не складаються у хребти, а вистромлюються з землі поодиноким, як пальці. Саме тут уривається дорога. Далі -- тільки ліс і шпилі вершин. Останні два роки в Гуті проводить новорічні вакації Кучма. Саме тут нещодавно зламала руку на снігоході його “перша леді”

Зовні резиденція “Синьогора” за своїми розмірами нагадує вокзал. За деякими даними, площа дачі може сягати 5 тисяч квадрат-

них метрів. Три поверхи плюс підземні приміщення, де знаходиться 25-метровий басейн, різноманітні “джакузі” й сауни, фонтанчик із джерельною водою.

Фойє та сходні переливається мармуром, загалом інтер'єри витримані у спокійних, ясных тонах -- беж і салатовий.

Як розповів один із гостей Синьогори, приміщення для помешкання розраховані на 5 перших осіб, але до апартаментів також відносяться кімнати для особистих секретарів і помічників.

Зрозуміло, що есендівських президентів, яких не 5, а 12, у випадку проведення вершинної зустрічі в Карпатах не клали б “покоєм” по двох на каналі. Тому поруч із цим комплексом привели у готовність ще один “санаторій”, “Стара Гута”

Головна зала президентської дачі розміром як і в Маріїнському палаці. Два ватрани. Крісла. Два столики для шахів. Напевно, для гостей або просто прикраса -- наш керівник віддає перевагу преферансові.

Меблі у “Синьогорі” виробництва Італії. Дзеркала також. Смішно, але, як кажуть джерела, перед завезенням на об'єкт всі ці елементи інтер'єру маркували як вироблені в Україні

Юрій Калита -- дир. київського в-ва “Кобза” (“УМ”)

КНИГА НА ВІКИ, ВІД ЯКОЇ СИВІЮТЬ ДУШІ.

“МОР” ОЛЕСЯ ВОЛІ ПИСАЛИ СВІДКИ ГОЛОДОМОРУ

го мовби посивіла...

Книгу буття України “Мор” Олесь Воля підготувало до друку київське видавництво “Кобза” в 2002 році.

Автор з Божої ласки створив воістину всенародну книгу, розраховану на віки. Олесь Воля заніс у в-во важкий, може й десятикілограмовий машинописний рукопис. Ми спочатку не йняли віри: невже авторів під силу було написати стільки (йому тоді не сповнилося й п'ятдесяти)!

Виник і сумнів, а чи, бува, не легкопис або якийсь детективне читиво пропонує -- аж ні! Прочитавши запропонований текст, зрозуміли: майбутня книга буде подією! І не лише для нашого в-ва “Кобза” -- для всієї України.

Не міг я не звернути уваги й на особливу вимогливість Олесь Воля до слова, до поліграфічного оформлення книги. Автори зазвичай звали як: вони платять гроші, а ми, видавці, робимо книгу на наш смак. Мовляв, ми спеціалісти -- нам видніше. З Олесем Волею було цікаво і водночас нелегко. Скажімо, комп'ютерники набрали вже текст раз, удруге, а Олесь Воля продовжує безжально, ніби плугом переорюючи, правити написане. Набірники вкотре набирали

Розкішно виглядає триповерхова бібліотека, яка на другому та третьому поверхах зроблена галереєю. Насиченість темного дерева породжує асоціації з американськими фільмами про лобрих мільйонерів.

Від початку будівництва і дотепер резиденція оповита аврою таємничості. Тут автономне водопостачання, електроенергія, опалення. Довкола комплексу трирівнева охорона -- хлопці київські. Біля комплексу, в 600 метрах -- гелікоптерний майданчик, який з'єднаний з основним приміщенням міні-магістралю.

Свого часу від кордонів “Синьогори” відселено частину селянських господарств. Резиденція ретельно схована в горах. Однак, разом із появою у Гуті першої особи, тут з'явилася радіовишка. Не зрозуміло лише, це спецв'язок чи “Київстар”

Буває, що навіть у найлютіші морози дорога з Івано-Франківська до Гуті не замерзає. Напевно, сніг розтоплює тепле серце українського президента, який перебуває на дачі.

Сама Гута до переїзду Кучми була глухим селом. Глухим закутком у прямоку значення цього слова -- Гута була останнім селом, в яке випиралася гірська дорога. Після Гуті дороги не було. Чи не третина мешканців -- більшість чоловіків -- виїхала на заробітки за кордон. Між тим на будівництві президентського комплексу мали не місцеві руки, а заїжджих. Двоє осіб під час зведення дачі загинуло.

Тепер, завдяки новим сусідам, село змінюється. Звісно, у крайній бік.

В кінці 2002 року президентська резиденція отримала в кори-

стування понад десять тисяч гектарів карпатських лісів, повідомляє “Німецька Хвиля” Таке рішення підтримали депутати Івано-Франківської Обласної Ради. До прийняття рішення ці ліси склали одну третю загальних площ одного з найбільших у регіоні Солов'їнського держлісгоспу.

До кінця 1990-их років державна адміністрація президента по всій Україні мала в підпорядкуванні 14 тисяч гектарів лісів. Тепер ці площі збільшилися майже вдвічі, отож Адміністрація Президента є чи не найбільшим власником лісових масивів в Україні, зазначає “Німецька Хвиля”

Кучмі у Гуті подобається. Зрозуміло, що тут набагато краще, ніж в остогидлому Трускаві, місці попередніх зимових відпочинків “гаранта”

Для громадськості досі незрозуміла доля грошей, які пішли на будівництво дачі Кучми. Одні джерела стверджують, що фінансувалося воно не з державного бюджету, а з фондів... Львівської залізниці. Такий собі подарунок президентів від підлеглого -- нині міністра транспорту Георгія Кирпи. Той навіть неодноразово особисто приїздив контролювати будівництво. Але, з іншого боку, виявилось, що “Синьогора” перебувала на балансі компанії “Івано-Франківськгаз”

12 грудня 2002 Янукович підписав урядове розпорядження № 690-р. Цим документом “Синьогору” подарували (!) не менш законспірованій структурі Державному Управлінню Справами. Таке формулювання породжує ряд питань на межі корупційних підозр. Хто ж все таки будував кучмин санаторій?

зробити у “вільний” від книготорговельної роботи час.

Урешті-решт завдяки зусиллям потужного колективу висококласних фахівців харківської книжкової фабрики “Глобус”, всенародна Книга буття України “Мор” про голод-винищення українців у тридцять другого-тридцять третього роках побачила світ. У поліграфічному відношенні зроблена бездоганно.

Отже -- Олесь Воля, без перебільшення й дешевого патосу, здійснив подвиг в ім'я світлого прийдешнього дня для України. До того ж у виданні книги, на наш превеликий загальний сором, Олесеви Воля ніхто не посприяв жодною копійкою, і гроші він зробив самотужки, працюючи по дванадцять-чотирнадцять годин на книжковому ринку Петрівки та в підземному переході, що біля універмагу “Україна” Не було в нього ні вихідних, ні відпусток, ні свят. Була каторжна, надлюдська праця.

Вважаю, що Олесь Воля, створивши і видавши Книгу буття України “Мор”, цілком заслуговує бути лавреатом щорічної найвищої державної нагороди -- Національної Премії імені Тараса Шевченка.

“ЛАНЦЮГ СМЕРТІ. ЧИСТКА В ЧЕРВОНІЙ АРМІЇ 1937-19398 РОКІВ”

Київ (“УМ”). -- Книгу з такою назвою -- серйозне історичне дослідження польського професора Павла Вечоркевіча, минулого четверга презентовано в Національній Академії Внутрішніх Справ України. Серед студентів магістеріуму Академії є чимало істориків, які досліджують названий вище історичний період. Чимало джерел, які вивчив автор, було досі невідомим історикам

Зустріч з польським науковцем і презентацію його книги організувало Посольство Польщі і Польський Інститут у Києві. Безпрецедентну акцію винищення генералів та вищих офіцерів Червоної Армії провели Сталін і Єжов сімдесят п'ять років тому. Українські історики відзна-

чили ретельність і безперечну наукову цінність публікації їхнього польського колеги. Цифри ж, які наводить у своїй книзі професор Вечоркевіч, вражають навіть людину, далеку від історичних наук: на початок 1937 року Червона Армія нараховувала у своєму складі 1650 вищих офіцерів (починаючи від генерал-майора). Протягом наступного року під молот репресій потрапило 1600 з них. “Жодна армія у світі не зазнала таких кадрових втрат за такий короткий час навіть у бойових діях”, -- приголомшив аудиторію пан Вечоркевіч. А взагалі в тодішній Червоній Армії був репресований кожний четвертий командир

Петро Сорока, Тернопіль

ПОЕТИЧНИЙ ВІНОК УКРАЇНИ

В УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕКЛАДАХ

Нашого земляка Миколу Горішного, який сьогодні живе за кордоном, називають поетом з народу. Справді, він наче той самородок, що вийшов з гущі народного життя, увібрав в себе все найкраще, що виплекала українська душа, і переливає це в надхненні й ширі рядки. Так склалося життя, що він не міг здобути вищої освіти, але отримав щось більше, ніж може дати найкращий навчальний заклад, -- чутливу душу, відчуття краси слова, любов до рідної пісні і свого народу. І це всупереч усім життєвим обставинам, що були неприхильними до нього.

Поет народився в Нью-Йорку в далекому 1915 році, згодом з батьками-галичанами повернувся на рідну Україну, але через переслідування польською владою, був змушений знову тікати за межі Батьківщини.

Ще 12-літнім юнаком він почав складати перші вірш, стилізуючи їх під народну пісню і Шевченка, але вже тоді вперто проривався власний голос майбутнього поета. З роками він викристалізувався більш яскраво і відчутно. На жаль, професійним поетом Микола Горішний так і не став, якщо під професіоналізмом розуміти членство у Спілці Письменників чи інших фахових організаціях. Зате він здобув щось значно більше -- любов читачів. Протягом великого творчого життя він написав, за його власним зізнанням, кілька тисяч поезій, але друком видав лише три збірки поезій -- дві за кордоном і одну, останню в часі, на Батьківщині -- у Тернополі. Про неї піде мова далі. Назву вона отримла промовисту -- "Україна в моїх серці".

Справді, кожна строфа, кожен рядок тут дишає, пульсує живою любов'ю до нашої землі, її народу.

Тематично книжка складається з чотирьох розділів, уже самі назви яких говорять про зміст -- "Господня молитва" (твори на релігійну тематику), "Снишся мені, Україно", "Мої пісні, мої крилаті вірші" (роздуми мистця про соціальну функцію поезії, про обов'язок поета перед народом), "Золоті автографи" (твори, присвячені геніям української культури, передусім Шевченкові та Франкові).

Загалом, це винятково щільна і надхненна книжка про Україну, в якій злилися в своєрідну амальгаму пекучий біль поета, його любов і ненависть, сокровенні сподівання і гірко-полинні розчарування. Зустрінемо тут поезії, умовно кажучи, майстерні, нейтральні і технічно слабші, як і в двох попередніх книгах. У поезії, як відомо, кількість ніколи не переходить у якість. Навпаки: невдалі рядки можуть зіпсувати загалом гарний

вірш, а неоковирна строфа зменшує вартість усієї збірки. У Миколи Горішного прохідних віршів, на жаль, вистачає. Але не вони визначають його творче обличчя, а твори програмні, мезово відверті, ширі і надирвні, створені в стані справжнього надхненного горіння, що дає право стверджувати: в його особі маємо людину обдаровану і самотутню.

Для автора характерне тонке відчуття слова, уміння стисло і лаконічно висловити найпосутніше. Він вдало експериментує з формою, шукаючи нових ритмів, уміло використовує внутрішні рими.

Передусім ця поезія глибоко релігійна, духовна, наскрізь пронизана високою християнською мораллю. Вона закликає людину стати кращою, чистішою, жити за тими законами, що їх заповів нам Господь. Сьогодні уже не потребує доведення твердження, що справжня поезія завжди релігійна, що нерелігійної поезії не буває. Хто цього не розуміє, тому жодні докази не допоможуть. Релігійність у творах М. Горішного -- це не прикмета ідеології, а внутрішня сутність його душі, вистраждана світоглядна поезія. Поет має глибоке переконання, що "Господь всякчас людині помагає", що ми повинні "з Богом жити, славити і любити Його", якщо хочемо пізнати земне щастя і здобути вічність. До найкращих поезій релігійного циклу належать такі: "Христос родився", "Різдво", "Ми з колядою йдем до вас", "Святий Вечір нині", "До Бога", "З моїх думок" та інші.

Поетові менше вдаються ліричні, інтимні та пейзажні вірші, а більше -- політичні. Це тому, що він живе з постійною думкою про Україну, повертається до неї у снах і наяву. Можна жити далеко за межами рідної землі, але служити їй і допомагати. Саме так поступає Микола Горішний. Маючи можливість писати англійською мовою, він, однак, ніколи не зрікся рідного слова і вся його творчість належить до української літератури.

Зрозуміло, переживаємо час, коли мало втішного навколо, період становлення і утвердження нашої держави затягнувся і часом проходить такими викривленими шляхами, що серце справжнього патріота не може не стискатися від муки і болю. Не дивно, що поет, у якого загострене сприйняття навколишньої дійсності, більше пише про те, що болить, гнітить душу, викликає обурення і гнів, ніж тішить серце. Він не може спокійно спостерігати за тим, як учорашні номенклатурники до краю розграбовують Україну, паразитують на злиднях і бідах народу. Серце кричить -- і рука тягнеться до

живлющим вогнем цього святого і величного чуття. А ще він шукає співрозмовника, прагне будь-що поділитися своїм болем з іншими. Це однією особливістю поезії Горішного є тяжіння до запитань. У поета їх завжди більше з найрізноманітнішого приводу, ніж відповідей на них. І це зрозуміло -- цей світ і люди в ньому до кінця непізнані. Проте не варто зловживати питаннями, що зависають у повітрі.

Щодо технічного боку, то поет нескитно іде шляхом фольклоризації своїх творів, але не сліпої стилізації чи наслідування, а новаторського освоєння вічної традиційної форми. Це велика перевага і розуміння, адже найбільш самотутнім можна бути саме у традиційних формах, бо вони універсальні, вічні, як сама поезія.

В одному з листів до автора цих рядків, поет писав: "Мої поезії присвячені нашому народові, нашій улюбленій Україні. Радію тим, що у моєму серці і в моїх жилах тече і пливе вірна, чесна українська кров. Прагну залишити по собі хай неглибокі, але чесні сліди того, що я жив і працював для нашої правди і волі України".

"Любімо Україну, -- закликає поет в одному з віршів, бо вона наша Матір, прославляймо її, бо вона найкраща у світі".

Хочеться вірити, що цей заклик відгукнеться в серцях читачів, які небайдужі до поетичного слова і долі свого народу.

Оксана Булах

ПОВЕРТАЮСЬ НАД ДНІПРО

- Так хочу опинитись над Дніпром,
Де в тихих водах зорі минають очі,
Де в полохливих сутінках дібров
Стежки травною поросли мої дівочи.
- Я прагну опинитись над Дніпром,
Де пружна хвиля-тихо точить беріг,
А місяць із Коромислом-Ковшом
В одній упряжі, чути ніжний легіт.
- У мріях завжди повертаюсь над Дніпро.
Вмиваюсь водами його лиманів.
Цілюща сила, рідне джерело,
Що перевершить велич океанів.

Я -- повертаюсь,
Повертаюсь над Дніпро...

Євген Іванків

РІДНА ЦЕРКВА -- ДУША НАРОДУ

II

Аномалії нашої сучасної церковної дійсності

Треба тут відразу зазначити, що незважаючи на всі душевні рани, спричинені московсько-комуністичною тиранією, душі Українського Народу не вдалося їм знищити (головно в Галичині). Душа народу залишилася далі глибоко віруючою, християнською і широко українською. Люди, так старші, як і молодші горнулися до своєї рідної Церкви. Тому й українська Греко-Католицька Церква мала всі можливості розвиватися і процвітати після упадку комунізму у своїй Незалежній Українській Державі. Але так воно не сталося! Замість рости і розвиватися згідно з заповідями і вказівками Митрополита Андрея і Патріярха Йосифа, наша Церква стала послухним знаряддям чужої, протикраїнської церковної політики. Це чи не найбільший парадокс у нашій новітній церковній історії!

Завинили тут не люди, але наш провід, який дбає у першій мірі не про добро своєї Помісної Української Церкви, свого Українського Народу і своєї Держави, але послушно виконує всі директиви Ватикану, дуже часто зі шкодою для нас. Наш Синод не діє як правлячий орган Східної Помісної Церкви, не видає важливих законів, займається радше другорядними справами, не назначає своїх власних єпископів, не створює нових єпархій без дозволу Ватикану, а діє як звичайна єпископська конференція. Тому і законний статус УГКЦ є дуже невизначний. Вона ніби існує, ніби ні. Виглядає, що вона не є вповні законно визнана, є лише радше толерована, як якась причіпка до Церкви латинської. Цікаво, що і Папа під час своїх відвідін Україну не звертався до нашої Церкви, як до окремої помісної одиниці, що засвідчила свою вірність Апостольській Столиці "горами трупів і ріками крові"; звертався лише до цілої Католицької Церкви України (в якій, як відомо, домінує латинська Церква).

Висновки ясні. Очікувати від Ватикану затвердження Патріярхату УГКЦ є щільовито безпідставними, хіба, що ватиканська політика радикально зміниться, але на це не заноситься. Найвищим пріоритетом ватиканської "остполітики" є розбудова та поширення Римо-Католицької Церкви в польському варіанті на цілому Сході Європи: в Україні, Росії, Білорусі. Патріярхат УГКЦ був би тут великою перешкодою. Ватикан відкидає східне католицитво. Є намагання "навернути" так греко-католиків, як і православних до Єдиної "Правдивої" Римської Церкви. Велика духовно-моральна криза РКЦ на заході впливає теж на посилення її інвазії на Схід.

Кожому повинно бути ясно, що в таких обставинах пляни Ватикану щодо перенесення центру УГКЦ зі Львова до Києва мають на меті не вивищення нашої Церкви і завершення її Києво-Галицьким Патріярхатом, але створення у Львові нового важливого польського римо-католицького центру, нового "Четвертого Риму" у центрально-східній Європі.

"Деукраїнізація" нашого церковного життя

Проте найбільшою аномалією нашої сучасної церковної дійсності треба вважати "деукраїнізацію" нашої Церкви: намагання відукраїнішити УГКЦ позбавити її нашого національного українського характеру, відчужити її від нашої національно-громадської і політичної діяльності, зробити її байдужою до незвичайно важливих потреб закріплення нашої загроженої державності, перевиховання народу в релігійно-патріотичному дусі, плекання української культури, національної свідомості, збереження української мови в усіх ділянках нашого життя: родинного суспільного, організаційного, військового; в уряді, у школах, на сцені, в державних установах, у церквах. Ціла ця антиукраїнська акція проводиться пляново, послідовно, щоб у цих дуже критичних для нас часах, позбавити нас нашої єдиної певної опори. Богом даної нам опіки, рідної Української Церкви, яка стала душою нашого народу.

Є заходи, щоб повернути колесо нашої історії в темряву століть, коли по наших церквах правили і проповідували по-польському, а серед духовенства були ревні польські патріоти, які боролися за віднову польської держави на наших землях. Наша геройська Церква, яка мужньо протиставлялася атакам безбожницького комунізму і насильному заведенню московського православ'я, тепер, на волі уже, у своїй Українській Державі раптово цілковито капітулює перед наступом польського римо-католицизму -- це вже справді якась незвичайна парадоксальна ситуація, феномен для досліджень соціологів та психоаналітиків.

Прикладів цього ненормального психологічного стану в нашому церковному житті є дуже багато, про них часто згадують наші земляки з України у своїх публікаціях. Академік Павло Соchій у статті "Сойдрімота на Горі св. Юра" пише ось що: "Але де тепер ці відважні под-

вижники священики-патріоти Греко-Католицької Церкви, в яких керівних ланках церковного організму вони представлені? Їх підозріло ніде не видно і не чути, де вони? Де діявся той героїчний, патріотичний дух греко-католиків, який рухав горами, який детонував всеукраїнський зрив за свободу і незалежність? ("Патріярхат", липень-серпень 1995).

Недавно інший автор зі Львова, Роман Пашкевич написав статтю "Чому пропала "Йорданська" традиція у Львові?" ("Патріярхат", березень-квітень 2002), в якій висловив своє обурення, що від 2000 року припинено у Львові традиційні, урочисті Йорданські святкування, під час яких була "нагода не тільки проявити християнські звичаї, але і продемонструвати, що Львів був, є і буде українським містом. Це був вияв українського патріотизму, який так жертвовно підтримувала Українська Церква у Західній Україні". Автор пише, що "Львівська громадськість не тільки здивована, але й обурена такою позицією основних наших ієрархів". Немає ніякого сумніву, що такі традиційно українські величаві святкування Йордану 19 січня напевно дразнили наших римо-католицьких сусідів і наші "миролюбні" церковні провідники тому припинили цю довголітню українську релігійно-патріотичну традицію.

У статті "Нові обрії Української Греко-Католицької Церкви" Зиновій Бляхарський заторує теж проблему "деукраїнізації" УГКЦ. Автор стверджує, що "Українська Греко-Католицька Церква впродовж чотирьох століть свого існування, всупереч намірам "братніх" польських інспіраторів... перетворилася в унікальний духовний феномен українства" ("Вісник НТШ", ч. 2). Він ствержує також, що тепер є "брак динамізму національного духовного провідництва наших вищих пастирів Церкви, який був характерним для їхніх великих предтеч Андрея Шептицького і Йосифа Сліпого". Автор пише про "розмитість національного кредо Церкви... багато різних впливів, щоб позбавити її цієї національної риси. Ці впливи йдуть насамперед із Ватикану".

З Бляхарський подає дуже цікаву, хоч невелику цітку, що слухаючи великодньої проповіді зі Святоюрської гори, яку виголосив єпископ-помічник, звернув увагу на те, що в цій проповіді ні разу не прозвучали слова "Україна" та "український". Це справді дуже дивно, що цей наш український владика, який проповідував у славному Святоюрському Соборі про Христове Воскресіння, не вважав потрібним згадати також і про Україну, яка після довгих сторіч неволі, воскресла до нового життя. Чому? Які темні сили діють тут проти нас?

(Продовження буде)

Рубрику веде Роксоляна Зорівчак

Текст шостий

Роберт Берне (1759 – 1796) – великий шотландський народний поет, борець за волю Шотландії. Творча спадщина Р. Бернса складається з пісень, віршів, поем, епіграм, у яких поет реалістично зобразив знедолене життя своїх земляків. Творчість Р. Бернса високо цінував Т. Шевченко (називав його "поетом народним і великим"). Українська Бернсiana – досить репрезентативна. Українською мовою твори шотландського поета перекладали: І. Франко, П. Грабовський, В. Мисик, М. Лукаш, С. Голованівський, В. Колодій.

Подано читачській громаді славетний вірш Р. Бернса "John the Barleycorn" у перекладі М. Лукаша.

ДЖОН ЯЧМІНЬ

Зійшлись колись три юролі
Суміжних володінь
І поклялись, заприсяглись,
Що згине Джон Ячмінь.

Взяли, вергли його в ріллю,
Втовкли аж у глибіню
І поклялись, заприсяглись,
Що там йому аминь.

Прийшла весна весела
З теплом, з дощем ясным,
І Джон Ячмінь піднявся знов,
На диво їм усім.

Настало лігечко жарке –
Стоїть Ячмінь, як гай,
Пустив уси, немов списи, –
Ніхто не зачіпай!

Настигла осінь клопітка –
Ячмінь мов зажурився
І головою сивою
Додолу похилився.

Змарнів, ізблід – звичайно, дід –
Немає вже снаги...
Отут на нього й завзялись
Злорадні вороги.

Ураз йому кривим ножем
Коліна підтяли,
На віз взяли, рублем стягли,
На кару повезли.

Додолу скинули, та й ну
Ціпами обкладать,
На вітер винесли та й ну
Угору підкидять.

Шпурнули в воду бідака,
У темну холодіню:
Роби, що хочеш, Джон Ячмінь, –
Хоч потопай, хоч плини!

Знов вийняли на білий світ,
Та мало ше наруд,
Знов шарпали, вгадавши в нім
Життя найменший рід.

Пекли, сердегу, на вогні,
Аж мозок з кості сплив,
А там мірошник у млині
Ще й жорнами чавив.

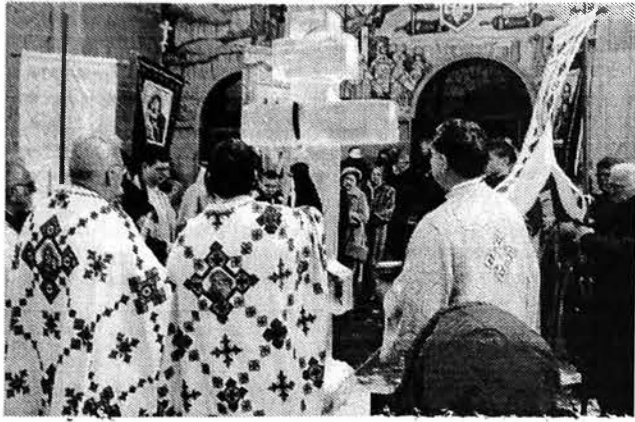
А потім з серця кров взяли,
Кружляти почали...
Пили, пили – що більш пили,
То веселіш були.

Бо Джон Ячмінь – тож богатир,
І добра в нього кров:
І добра в нього кров:
Ковтнеш її хоч крапельку,
То всіх би поборов!

Ковтнеш її – журба сплива,
А радість ожива,
Ковтне її сумна вдова,
І серце їй співа!

Чарками дзень, чарками дзінь –
Здоров був, Джон Ячмінь!
Хай родить рід твій задля всіх
Потомних поколінь.

THEOPHANY CELEBRATIONS IN PARMA

The Blessing of the Ice Cross.

As in the past years, the weather in Ohio cooperated once again to allow the annual construction of the 7-foot-3-bar Ice Cross for the Feast of Theophany at St. Vladimir's Ukrainian Orthodox Cathedral in Parma, Ohio.

On Friday afternoon, January 17th, three generations of Dobronos - Michael, Michael G. Stephen and 6 year old Mikey -- together with Eugene Boyko, braved the frigid temperatures to cut the blocks of ice for this annual tradition.

With the Eve of the Feast on Saturday, at that morning's Liturgy, 70 Ukrainian School children participated in the Great Blessing of Water. The children from the school read the readings and sang traditional carols.

At the evening service on Saturday, the Ukrainian choir sang the responses, with all the readings chanted by Junior U.O.L. members

and Sunday School students. An unexpected guest at the service was His Grace, Bishop Sava of the Serbian Orthodox Church in Croatia. With the blessing of Metropolitan Constantine, His Grace Bishop Sava served the Litia, together with his secretary, who was visiting the Cleveland area with him.

At the conclusion of the service, Bishop Sava spoke of the close relationship that his Church has had with the Ukrainian Orthodox Church of the U.S.A.

On Theophany, January 19th, the Divine Liturgy and Great Blessing of Water were served by the Cathedral clergy, with responses sung by both English and Ukrainian choirs. Following the Liturgy, the faithful went outside in procession with banners and altar boys for the blessing of the Ice Cross.

TAMBURITZANS DELIGHT, ENTERTAIN MELLOW THEATER AUDIENCE

By Al Choman,
Citizens' Voice Music Critic

SCRANTON, PA. -- Celebrating their 10th annual culturally rich Midwinter Festival in grand fashion Sunday afternoon, Holy Resurrection Cathedral of Wilkes-Barre presented the internationally acclaimed Tamburitians of Duquesne Uni-versity at the Mellow Theater.

The Tamburitians' program is ablaze in spectacular color with amazing choreography and richly talented young people celebrating their craft in a two-hour nonstop extravaganza of sight and sound.

The Tamburitians' performance is a celebration of spirit brought forth through singing and dancing.

The 2002-2003 program of the Tamburitians features more than 20 different song and dance routines exhibiting various artistry representing folk traditions of Eastern European music.

Founded in 1937 at Duquesne University in Pittsburgh, the folk ensemble takes its name from the Tamburitza family of stringed instruments indigenous to various European folk cultures.

The Tamburitians' program includes music from Croatia, Slovenia, Serbia, Hungary, Romania, Greece, Slovakia, Russia, Lithuania, Azerbaijan, Ukraine, Macedonia and Bulgaria.

The Tamburitians' instruments descend from ancient Persian lutes, long-necked stringed instruments that were predecessors to guitars, mandolins and balalaika. In addition to tamburitzas, a variety of other flutes, woodwind and percussion instruments are used.

This year's version of the Tamburitians also features a 2002 graduate of Scranton Prep, Shannon

Gaughan. Gaughan's proud parents were in attendance Sunday to see their daughter perform at the Mellow Theater.

The dancers were attired in traditional, brightly colored costumes reflecting various cultures throughout Central and Eastern Europe.

The troupe moved with dazzling precision during numbers like the Croatian Posavina Dance and the Bulgarian Dances from Around the Struma River.

While there are several outstanding group presentations in this program of the Tamburitians, sterling individual efforts included two accomplished accordionists. Brian O'Boyle played Musician from Trieste while Vladimir Mollov interpreted the Romanian selection, The Skylark. Each received abundant applause for his efforts.

Prior to Sunday's performance, Luzerne County Commissioner Steve Urban presented a proclamation from the county commissioners. WNEP meteorologist Noreen Clark also presented one on behalf of Mayor Chris Doherty and the City of Scranton.

In addition to the program itself, the annual visit by the Tamburitians also represents countless hours of time and effort by General Chairman Andrew Buleza and the committee members. Chairman Michael Pieck, Kathy Gaughan, President John Zimich, Treasurer Kyra Zoranski and Secretary Marina Martin deserve a great deal of credit for making the Tamburitians' program possible.

Their tremendous effort along with Archpriest and pastor, the Very Rev. Joseph Martin, help make the Tamburitians' visit the cornerstone of the Midwinter Festival sponsored by Holy Resurrection Cathedral.

FREE PRESCRIPTION DRUGS - A WELL KEPT SECRET

Washington, DC

Are your medications too expensive for your budget? If so information in a new booklet might help.

"Many major drug companies provide free or low cost medication, but rarely, if ever publicize the programs", says Gary Nave, Director of The Institute. "We've published an A to Z listing of all the drugs that are available through patient assistance programs, for free or at very low cost directly from the manufacturer."

The Cost Containment Research Institute in Washington, DC

has just published a 48-page booklet, "Free & Low Cost Prescription Drugs" The revised fifth edition booklet gives hard to find information on how and where to get free and low cost prescription drugs.

Consumers can receive a copy, by sending \$5 to cover the cost of printing, postage and handling to: Institute Fulfillment Center, Booklet #: PD-85, P.O. Box 210, Dallas, PA 18612-0210. Consumers can also get more information from The Institute's Internet web site: www.institutedc.org

By Olga Kryzanovska,
The Washington Post

OPPOSITION CHIEF URGES U.S. STAY ENGAGED

Ukrainian opposition leader Viktor Yushchenko has warned the United States against abandoning his country even as the Bush administration prepares to cut financial aid to Ukraine.

Mr. Yushchenko told reporters during a visit to Washington last week that undemocratic forces might turn to fraud and repression to try to win presidential elections scheduled for next year.

Mr. Yushchenko, Ukraine's most popular politician and the head of the reform-minded Our Ukraine party, is regarded by some analysts as the most pro-American candidate in the race.

He will challenge President Leonid Kuchma, whom Washington suspects of selling an air-defense system to Iraq. He has also been accused of corruption and of ordering the killing of a journalist.

"Yushchenko is the only hope for Ukraine," said Anders Aslund of the Carnegie Endowment for International Peace. "It's not even a matter of U.S. policy; it's pretty obvious."

During his stay in Washington, Mr. Yushchenko met Vice President Richard B. Cheney and Deputy Secretary of State Richard Armitage as well as senators and congressmen. "The United States is interested in a sober and democratic Ukraine," said Stephen Nix, director for Eurasia at the International Republican Institute, which helped to organize Mr. Yushchenko's visit. "And [Mr. Yushchenko] does represent the largest political bloc in the Rada," the Ukrainian parliament. His party got about 25 percent of the popular vote in the last elections.

U.S.-Ukrainian relations suffered after Mr. Kuchma was accused of selling sophisticated radar systems to Iraq despite a U.N. embargo. Some \$55 million in aid to Ukraine was suspended last fall after the United States received tapes indicating Mr. Kuchma approved the deal.

New budget documents rel-

Victor Yushchenko

eased this month show that aid to Ukraine will be cut further, falling from \$155 million in fiscal 2003 to \$94 million in fiscal 2004.

Mr. Yushchenko told journalists in Washington that Ukraine is undergoing the deepest political crisis since independence after the Soviet Union's fall and that it needs the help of democratic partners.

"We need to work together to make sure that elections in Ukraine are fair and democratic. It's the only thing that democratic forces in Ukraine really need," said the opposition leader.

The Ukrainian opposition does need help from the West to get its message to Ukrainian voters because most mass media organizations are controlled by pro-government clans, Mr. Yushchenko said.

"Political forces in Ukraine need free radio, independent newspapers and independent news agencies as well as independent people who can monitor that legislation has been followed," he said.

Mr. Yushchenko was also reported to have told U.S. officials that a decision to cut Ukrainian-language broadcasts on the Voice of America and Radio Liberty was premature.

He said the stations have a significant audience in Ukraine and are needed so that all political forces can have a voice.

SEA LAUNCH LOOKS AT LAND PAD

LOS ANGELES (AP). Sea Launch, the international partnership that sends satellites into orbit from an oceangoing platform, is considering a landlocked launch pad.

The Long Beach, Calif.-based company may move ashore and start launching some of its Zenit rockets from the Baikonur Cosmodrome in Kazakhstan to bolster its business, a spokeswoman said Monday. Since 1999, Sea Launch has launched rockets from a converted oil rig parked in the equatorial Pacific Ocean.

Since the Earth spins faster at the equator, the extra boost allows Sea Launch's Zenits to carry 30 percent more weight than comparable rockets launched from Cape Canaveral, Fla. Launching from Kazakhstan would shrink the rocket's lift ability, but allow the company to pursue smaller payloads, spokeswoman Paula Korn said.

It would continue to launch larger satellites from the Pacific.

"The key thing is we are not abandoning Sea Launch," Korn said. Sea Launch and Boeing Co., which owns 40 percent of the partnership, are "seriously evaluating the business case for commercial launches from Baikonur," said Jim Maser, Sea Launch president and general manager.

But Vyacheslav Mihailichenko, an official with Russian space agency Rosaviakosmos, said launches by Sea Launch from Baikonur have been agreed upon and that the Russian side is ready to work on the project. The first launch could happen as soon as 2004, Korn said.

Word of the proposal comes amid a slight improvement in the depressed global launch market.

Last year, there were just 60 launches into Earth orbit, the lowest number since 1962, said Marco Caceres, a senior space analyst with the Teal Group, a Fairfax, Va., aerospace research firm. Caceres projects there will be about 75 launches this year.

Still, he questioned Sea Launch's proposal.

"I don't know if there are any huge economic advantages for Sea Launch to take its operations to Baikonur. If anything, you'd have more headaches," Caceres said.

Sea Launch has boasted that launching from the ocean allows the company to be more flexible than any ground-based operations. According to Korn, it has a backlog of 16 satellites it hopes to launch by 2004 or 2005.

That could help make the case to add a ground-based launch site, said Paul Nisbet, an aerospace analyst with JSA Research in Newport, R.I.

"It could well be that with the extra capacity they have for launch, and that they've got enough launches that require that extra capability, they can keep it full and relegate the smaller payloads to land," Nisbet said. "You certainly don't want to use capability you don't need and can't be paid for."

Sea Launch has had one launch so far this year, and plans two more, Korn said. The company has said it needs to launch six to eight satellites annually to become profitable.

Boeing's Sea Launch partners are RSC-Energia of Russia, Anglo-Norwegian Kvaerner Group of Norway and SDO Yuzhnoye/PO Yuzhmash of Ukraine.

TOP EU OFFICIALS IN UKRAINE FOR TALKS ON INTEGRATION

KYIV.-- Top European Union diplomats met with Ukrainian officials in Kyiv Friday, February 7, to discuss strengthening ties with Ukraine.

Javier Solana, the EU's foreign policy chief, and Anastasios Giannitsis, first deputy foreign minister of Greece, which holds the rotating presidency of the EU, met with Ukraine's Foreign Minister Anatoliy Zlenko.

"Our goal is not creation of a new wall or new divisions on the continent, but rather integration and rapprochement," Giannitsis said, the Interfax news agency reported.

Solana hailed signs of progress in Ukraine, but stressed the country must make electoral and judicial reforms, improve relations with the opposition, and guarantee press freedoms before it will be put on the membership track.

The rule of law and a free press are "very fundamental elements without a free press, it is very difficult to talk about a democratic society," Solana said.

The EU delegation is expected to meet later with President Leonid Kuchma and Prime Minister Viktor Yanukovich

U.S. AMBASSADOR: UKRAINE MEETS ALL ANTI-MONEY LAUNDERING REQUIREMENTS

KYIV. U.S. Ambassador Carlos Pascual praised the Ukrainian government for taking all necessary steps to raise its anti-money laundering regulations to international standards and pledged U.S. support to lift sanctions against Ukraine's banks, the embassy said Monday, February 10.

"I am pleased to say that all (the) key steps were taken," Pascual said in an interview broadcast on the One-plus-One television channel Sunday. He noted, however, that Ukraine could have made the legislative and regulatory changes earlier, before sanctions were imposed in December. Pascual vowed, however, to support removing the sanctions against the former Soviet republic's banks at a meeting of the Financial Action Task Force, or FATF, in Paris on Wednesday.

Ukrainian President Leonid Kuchma signed the final amendments to his country's banking regulations Friday to prevent financial institutions from laundering money and to reduce the threshold for monitoring suspicious transactions.

The Ukrainian government also adopted changes to the criminal and civil codes calling for stiff fines and

prison terms of up to 15 years for people found guilty of laundering. Last week, Ukraine's National Bank moved to impose tough new requirements on financial transactions with offshore companies which totaled US\$2.2 billion last year.

The Ukrainian government scrambled to enact the safeguards before FATF meets to consider whether to recommend that the sanctions be lifted.

The United States, Great Britain and Germany are among nine industrialized countries whose banks have begun scrutinizing transactions, closing accounts and blocking transfers with Ukrainian financial institutions and individuals to avoid shady deals.

However, FATF requires that all countries wait one year to prove that they enforce their new laws before FATF can recommend full normalization. Ukraine has been on FATF's blacklist since 2001.

A delegation led by Vice Prime Minister Mykola Azarov left for Paris Monday for working meetings with FATF representatives ahead of Wednesday's session, the Interfax news agency reported.

UKRAINIANN PRODUCER SPENDS 16 YEARS TO MAKE FILM ABOUT KYIV CAVE MONASTERY

Mykola Ilyinsky, a Ukrainian film producer, says he has unveiled many secrets of the Kyiv Cave Monastery in his new film which will be shown in a few days.

Travelling around Europe, Mykola Ilyinsky became convinced that, due to its unrivalled beauty, the Kyiv Cave Monastery outshines all similar structures in Europe. That is why he decided to shoot "The Secrets of the Kyiv Cave Monastery"

It took him 16 years to finish the film. He spent many nights in the monastery looking for documentary evidence. "For 16 years on end I stayed in the monastery to get the feel of this sacred place. It is really unique," he says.

According to the producer, the Kyiv monastery is really a mystical place that gave birth to numerous stories. Its monks used to immure themselves in caves or stayed there in darkness for all their lives. They read using their hands that illuminated light. Says Mykola Ilyinsky: "Typically, a normal human being would go mad being immured or staying in darkness for years. The monks, how-

ever, were in perfect bliss and bestowed with the ability to prophesy. This is a very interesting phenomenon. When a man encircles himself with beauty, he becomes acutely aware of the existence of Christ, with his body producing a ferment ten times stronger than heroin. It gives one the feeling of bliss."

One of the main mysteries of the monastery, the producer says, surrounds the futile search for the grave of St. Antony who founded the monastery. As soon as speleologists get nearer to the grave, the fire erupts from beneath preventing scholars to approach the grave. "It is not a yarn, everything was recorded on tape," the producer stresses.

Last year "The Secrets of the Kyiv Cave Monastery" won the main award at the "Radoniez" international festival of Christian films in Russia. Back in Ukraine, the shooting team members were decorated by the Ukrainian Orthodox Church (Moscow affiliation) with the orders of Volodymyr and citations. The film has also been nominated for the Shevchenko award.

STRANDED UKRAINIAN SAILORS ENJOY BARBECUE, BANANA PUDDING

WILMINGTON, North Carolina. -- The news will come as no surprise to native North Carolinians, but barbecue and banana pudding translate well into Ukrainian.

Seventeen Ukrainian sailors pulled from a sinking freighter last week got more local hospitality Wednesday, with third-graders bringing them cards and sweets and others taking them out for eastern North Carolina barbecue.

With the group's two English speakers the last to arrive, the sailors didn't appear to understand much of what the locals were saying.

But the handcrafted cards from students at Bradley Creek Elementary School cut through the language

barrier, with serious-looking seamen breaking into smiles at the third-graders' colorings. The students also got a birthday present for one of the men, a teddy bear and a bottle of cologne. Chaplain Bill Shourds with the Seaman's Service Center also arrived to give out phone cards to the sailors, who are at a local motel.

The crew of the cargo ship White Seal ended up in Wilmington on Friday after the Coast Guard rescued them in the Atlantic Ocean about 200 miles (322 kilometers) from Elizabeth City.

Local Russians and organizations such as the Red Cross and the Salvation Army have already helped, donating food

**Help Us Help Ukraine:
Donate to the
UFA Chernobyl Hospital Fund!**

НАРОДНА ВОЛЯ

НАРОДНА ВОЛЯ

РІК LXXXIII Ч. 8 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 20 ЛЮТОГО 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA FEBRUARY 20, 2003. YEAR LXXXIII № 8

ГОЛОДОМОР 1932-1933 РОКІВ НА ФОРУМІ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Київ (АП). — 12 лютого у Верховній Раді почалися парламентські слухання про Голодомор. Відкриваючи їх, голова Верховної Ради В. Литвин подякував українським і закордонним вченим та дослідникам, які зібрали матеріали, щоб “заповнити моторошні білі плями нашої історії початку 30-их років”.

В. Литвин наголосив, що повернути із забуття сторінки історії 1932-1933 років стало можливим лише у незалежній Україні. Він підкреслив, що “*машини радянського керівництва*” спалили не лише життя мільйонів українських людей, але знищила і ненароджених ними. Українські люди, які не

знали слова геноцид, стали його жертвами, “*власною страшною долею шлють нам пересторогу крізь плин віків*”.

Голова найвищої законодавчої влади вважає, що учасники сьогоденних слухань повинні надати “*нового імпульсу встановленню поіменно всіх жертв голодомору і увічненню їхньої пам'яті*”, відтворенню досі невідомих подій тих часів. Він висловив надію, що незабаром у Києві та інших містах будуть створені меморіали, які співставні з цією трагедією.

В. Литвин продемонстрував кілька архівних матеріалів, від яких “*здрігаються серця*”

СВІТОВИЙ БАНК ВІДКРИВ РЕГІОНАЛЬНЕ БЮРО В КИЄВІ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, Президент Л. Кучма зустрівся з директором Світового Банку Лукою Барбоне та привітав рішення цієї установи відкрити регіональне бюро в Києві. Він висловив задоволення рівнем співпраці між Україною і С. Б. та готовність до її активізації.

Л. Барбоне наголосив: “*Той факт, що Світовий Банк відкрив регіональне бюро, є свідченням того, що ми вважаємо нашу програму співпраці з Україною серйозною і надаємо їй важливого значення*”. Він повідомив про підготовку до розробки стратегії співпраці СБ з Україною на період

до 2007 року, яка, за його словами, буде відображати пріоритети програми Уряду та основні засади проголошеного Л. Кучмою послання “Європейський вибір”.

Л. Барбоне також поінформував про перспективні проекти, які планується реалізувати в Україні. Йдеться, зокрема, про сприяння завершенню процесу видачі земельних сертифікатів та проект довгострокового кредитування сільської місцевості. Він також підкреслив зацікавленість СБ у плідній співпраці з Урядом і парламентом України для опрацювання й впровадження нових проектів в нашій країні.

ВИСОКІ ТЕМПИ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ НА МИКОЛАЇВЩИНІ

Миколаїв. — Як повідомила Адміністрація Президента, минулого року обсяги промислової продукції у Миколаївській області зросли на 2,94%. При цьому обсяги виробництва у машинобудуванні зросли на 36,8%, а в суднобудуванні — у 2 рази. Рівень бартерних розрахунків знизився до 5,8%. Середня зарплата в області становить 398,4 грн., що на 22%

більше від аналогічного періоду минулого року. До бюджету області надійшло 386,7 млн. грн., що на чверть більше від позабюджетного року. Це дозволило вирішити ряд соціальних проблем.

Протягом 2002 року створено 12,8 тис. нових робочих місць, що в півтора рази більше, ніж у 2001 році.

У БОРИСПОЛІ ВИГОТОВЛЯЮТЬ АВТОБУСИ “ЕТАЛОН”

Київ (“ВК”). — Як відомо, в листопаді м. р. у Борисполі відкрито автобусний завод (БАЗ), що випускає автобуси “Еталон” у міському, приміському й міжміському варіантах.

До кінця минулого року тут встигли скласти 50 автобусів а в 2003-му році планують виготовити 500. Це будуть автобуси міські, приміські та туристичні місткістю

від 20 до 27 осіб.

Днями БАЗ розпочав виробку міського 14-місного автобуса, вартість якого не повинна перевищити 50 тисяч гривень. Автобус, розроблений науково-технічним центром БАЗ, обладнаний польськонимецькими двигунами, а також комплектуючим підприємства «ГАЗ». Завод планує запуснути його в серійне виробництво до літа цього року

ЗАБОРОНИЛИ ВВОЗИТИ М'ЯСО РОСІЙСЬКИХ КІЗ І ОВЕЦЬ

Київ (УНІАН). — Митниця України наклала заборону на ввезення м'яса кіз і овець з Росії. Начальник Державного Департаменту Ветеринарної Медицини Петру Вербицький пояснив, що такі заходи пов'язані з тим, що у Приморському Краї Російської

Федерації зареєстровано випадки захворювання цих тварин на віспу.

Крім російського м'яса, влада України заборонила також ввезення в країну свинини з Південної Кореї, оскільки там зафіксовано випадки захворювання тварин на чуму.

ВИРОБНИЦТВО ДЛЯ ШИРОКОГО ВЖИТКУ...

Дніпропетровськ. — На Дніпропетровській паперовій фабриці восени 2003 року почнуть випускати туалетний папір. Як повідомляє ForUм, для виробництва нового виду продукції придбано

італійське обладнання, розраховане на виготовлення 40 тонн паперу на добу.

Як сировину для нового виробництва, будуть використовувати макулатуру

США КРИТИКУЮТЬ ТРЬОХ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ПАРТНЕРІВ З НАТО

Вашингтон (“НХ”). — Президент США Джордж Буш піддав різкій критиці Францію, Німеччину та Бельгію, які заблокували пропозицію стосовно надання Туреччині підтримки з боку НАТО у випадку війни з Іраком. На думку цих країн, інакше альянс виключив би можливість мирного розв'язання конфлікту. Вашингтон, у свою чергу, звертає увагу на те, що криза НАТО завдає серйозної шкоди альянсові.

Після переговорів з прем'єр-міністром Австралії Дж. Говардом, Президент Дж. Буш заявив, що він вкрай незадоволений рішенням європейців і висловив надію, що це рішення вони змінять на позитивне.

Окрім того, Буш знову виступив з обвинуваченнями на адресу Іраку. Він сказав, що Багдад намагається затягнути процес, погоджуючись на поступки в останню мить. Тим часом, міністер оборони США Дональд Рамсфелд заявив, що криза в НАТО не врятує Іраку.

Коментуючи позицію Франції, Німеччини та Бельгії щодо плану США надання допомоги Туреччині, Рамсфелд сказав: “Шкода, що вони вступили в жорстке протиріччя з іншими союзниками з НАТО, але йдеться лише про трьох членів альянсу, а в НАТО тепер 19 членів. Я думаю, що це помилка і їй вдасться виправити”.

УКРАЇНА «ГІПОТЕТИЧНО» МОЖЕ ПОПАСТИ В НАТО В 2008 РОЦІ

Київ. — Питання членства України в НАТО залежить виключно від волі самої країни, — вважає посол США в Україні Карлос Паскуаль. Таку думку, як передає кореспондент ForUм, він висловив в ході круглого стола «Євроатлантична інтеграція України: стан і перспективи», що відбувся 12 лютого в Києві.

Дипломат також висловив думку, що Україна повинна підтримувати своє зацікавлення процесом інтеграції в НАТО і робити

швидкі дії, щоб не опинитися «на узбіччі цього процесу».

Посол висловив припущення, що Україна має шанс потрапити в НАТО під час третьої хвилі розширення організації в 2008 році. Однак, Паскуаль підкреслив, що це лише «гіпотетично». Він також зазначив, що Україна повинна більше уваги приділяти просвітницьким заходам населення, «щоб українці розуміли, що таке НАТО, і які обов'язки з'являться у самої країни».

СНД БЕЗ ТОРГІВЛІ БЕЗГЛУЗДЕ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, Президент Л. Кучма заявив, що без створення зони вільної торгівлі СНД втрачає своє значення. Він заявив також, що таку думку поділяють усі держави, що входять до організації.

Л. Кучма вважає, що, у зв'язку з намірами підписати договір про створення зони вільної торгівлі в СНД у вересні, цей 2003 рік є ви-

значальним для СНД. “Або ми хочемо того, що декларуємо, хочемо серйозної інтеграції, або припинимо розмови, будемо живити кожний наодинці, перейдемо на двосторонній рівень відносин», — сказав Л. Кучма.

Як ми вже повідомляли, введення зони вільної торгівлі України домагалася на кожній вершинній зустрічі СНД.

НОРВЕЖЬКА ПІДТРИМКА УКРАЇНИ

Осло (АП). — Норвегія, як держава-член НАТО, залишається активним прихильником євроатлантичних прагнень України. Позицію норвежської сторони, яка полягає в тому, що на двосторонній основі Норвегія підтримуватиме виконання плану дій Україна - НАТО, підтвердив міністер закордонних справ Норвегії Ян Петерсен. Про це повідомив журналістів

заступник державного секретаря МЗС України Володимир Єлєнєв, коментуючи підсумки переговорів делегації Верховної Ради України на чолі з її головою В. Литвиним у Норвежському МЗС.

Норвегія вважає, що *схвалення виконання плану дій Україна - НАТО є доброю передумовою для прискорення інтеграції України до Північноатлантичного альянсу*.

УКРАЇНСЬКІ ДИПЛОМАТИ ВІЙХАЛИ З ІРАКУ

Київ. — Як повідомило МЗС України, усі дипломати Посольства України в Іраку, разом із сім'ями, залишили обложеною державу, за винятком керівника місії — тимчасового повіреного Валентина Новикова. “Керівник самостійно приймає рішення про евакуацію, — уточнив керівник пресової служби МЗС Сергій Бородиненков. В Іраку залишився 231 громадянин Ук-

раїни. Українці продовжують працювати на свій страх і ризик.

До речі, товарообіг між Україною й Іраком у 2002 році, за даними нашої статистики, суттєво зріс і сягнув 300 мільйонів доларів. За оцінками дипломатів, це хоч і набагато менше, ніж товарообіг Іраку з Росією, але досягнення, яким варто пишатися.

ВІДБУЛАСЯ ЗУСТРІЧ КЕРІВНИКІВ ПРИКОРДОННИХ ВІДОМСТВ ГУАМ

Київ (АП). — Минулого тижня у Тбілісі відбулася зустріч керівників прикордонних відомств Грузії, України, Азербайджану та Молдови. Вони підписали протокол про співпрацю у боротьбі з транзитом наркотиків, торгівлею зброєю та незаконною еміграцією, а також заявили про наміри співпрацювати у таких напрямках: обмін інформацією, підготовка кадрів,

гармонізації законодавчих актів у прикордонній сфері. Особливу увагу на зустрічі приділено боротьбі з сепаратизмом і міжнародним тероризмом.

У квітні ц.р. в Києві відбудеться чергова зустріч керівників прикордонних відомств країн ГУАМ, на якій пропозиції, виснесені на розгляд у Тбілісі, отримують конкретніше наповнення.

ВЕРХОВНА РАДА РОЗГЛЯДАЄ ПРАВОВИЙ СТАТУС ЗАКОРДОННИХ УКРАЇНЦІВ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, нарешті Верховна Рада згадала про “п'яту колону” українців за кордоном і захистила діаспору в правовому полі нашої держави. Щоправда, проєкт закону “Про правовий статус закордонних українців”, винесений депутатами Остаєм, Бондаренком та Деркачем, — проїшов у парламенті тільки перше слухання.

Отже, закордонний українець — це особа, яка проживає за межами нашої Держави й має українське етнічне походження, зберігає українське культурно-мовне самосвідомлення, досягла 16-річного віку. Насправді, принаймні згідно зі статистикою, наданою агенції УНІАН Ігорем Остаєм, першим заступником голови Парламентського Комітету в закордонних справах, таких людей — близько 12 млн. осіб. І невдовзі, коли згаданий закон пройде всі необхідні парла-

ментські процедури, ці люди зможуть отримати посвідку закордонного українця. Це не просто почесна “бумажка”, яку видаватиме МЗС чи дипломатичні представництва України за кордоном, це посвідчення дає певні пільги.

Наприклад, дозволяє його власникові приїхати в Україну і залишатися там на термін до 120 днів без письмового запрошення та візи. Закордонний українець також має право на оформлення візи для тимчасового перебування в Україні до трьох років без подання будь-яких запрошень з української сторони. На таких самих умовах він може оформити візу для перебування в Україні на весь термін свого навчання.

Ігор Осташ вважає, що така законодавча “поблажка” діаспорам дозволить “повернути в Україну українців”.

ЦЬОГО РОКУ ЧИСЕЛЬНІСТЬ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ ЗМЕНШИТЬСЯ НА 35 ТИСЯЧ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, упродовж 2003 року планується скоротити чисельність Збройних Сил України на 35 тисяч військовослужбовців. Крім того, начальник Генерального Штабу Олександр Затиняйко заявив, що, відповідно до вимог Президента Кучми, вже цього року на 450 місць зменшиться кількість управлінського апарату головних командувачів різних видів Збройних Сил.

У зв'язку з цим уже цього року планують звільнити м.ін. 36 військових містечок і 10 майнових комплексів військового летунства.

На думку Затиняйка, всі ці зміни дозволять “привести кількісні показники Збройних Сил України до фінансового-економічних можливостей держави”. Вже у 2004 році утримання Збройних Сил зменшиться до 254 млн. грн. менше.

ВАЖЛИВИЙ ПОСТ В ООН ОЧОЛИВ ПОСОЛ УКРАЇНИ К. ГРИЩЕНКО

Нью-Йорк. — Як повідомно Посольство України у Вашингтоні, 5-7 лютого в ООН відбулися пленарні засідання 40-ої сесії Дорадчої Ради при Генеральному секретарі ООН з питань роззброєння під головуванням посла України в США К. Грищенка, який з 2000 року є членом цього консультативного органу.

У ході нинішньої сесії, учасники засідання здійснили огляд діяльності Ради за період її 25-літнього існування та шляхів підвищення її ефективності, розглянули питання взаємозв'язку між

роззброєнням та розвитком на тлі тривожної тенденції зростання оборонних витрат.

До складу Дорадчої Ради входять 22 експерти з різних країн — дипломати та науковці, що є фахівцями з питань контролю над озброєннями, роззброєння, нерозповсюдження, міжнародного права та міжнародної безпеки, яких призначає Генеральний секретар ООН. Голова Дорадчої Ради призначається з числа її членів Генеральним секретарем терміном на 1 рік.

У СЕВАСТОПОЛІ ЗБУДУЮТЬ МОНУМЕНТ СОБОРНОСТІ

Севастополь. — Як повідомили ЗМІ, Севастопільська міська державна адміністрація оголосила всеукраїнський відкритий конкурс на проєкт пам'ятника Соборності України, який збудують на площі Свободи в Севастополі.

Перший етап конкурсу триватиме до 1 червня цього року. Переможців нагородять преміями роз-

міром 1500, 1000 і 750 гривень. Другий тур конкурсу відбудеться під головуванням прем'єр-міністра України Віктора Януковича.

Для заохочення найкращих проєктів у другому турі встановлено премії: перша розміром 5000 гривень, друга — 3000, третій переможець отримає 1500 гривень.

ЗВЕРНЕННЯ ЗУАДК ДО КАНДИДАТІВ НА АМЕРИКАНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО

Філадельфія (ЗУАДК). — ЗуАДК влаштовує восьмижневий безкоштовний курс американського громадянства для тих осіб, які бажають стати громадянами США.

Новоприбулі, які мають зелені картки і вже проживають в Америці найменше два роки (ті, що повінчалися з американськими громадянами) або всі інші, які проживають у США вже чотири роки, повинні готуватися до іспиту на

американське громадянство. Курс буде цікавий, охоплюватиме весь матеріал, що його треба знати на іспиті.

Реєстрація на курс відбудеться у приміщенні ЗуАДК 1-го березня від 10-ої рано до 1-ої після полудня. Кошт реєстрації — 15 дол. Курс відбуватиметься в суботу від 1-ої до 3-ої після полудня в приміщенні ЗуАДК. У потребі слід телефонувати на число (215) 728-1630.

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА

(амер. дол.)

Для членів УБС:
У США і в Канаді річно 20.00 дол.

SUBSCRIPTIONS

(US currency)

For UFA members:
USA and Canada per year 20.00

Для нечленів УБС:

У США і в Канаді річно 25.00 дол.
В інших країнах річно 30.00 дол.

For non-members:

USA and Canada per year 25.00
In other countries per year 30.00

Ціна одного прикриття 50 центів

Price per single copy 50 cents

NARODNA VOLYA

Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937 Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com Editor's line: RedDuplak@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, PA

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля

Микола Дуплак

Редактор

Narodna Volya

Nicholas Duplak

Editor

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS

Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

СПІЛЬНА ЗАЯВА

Президентів України та Республіки Польща
(13 лютого 2003 року)

Президент Республіки Польща Александер Квасневський і Президент України Леонід Кучма зустрілися 13 лютого 2003 року на території України та обговорили проблематику двостороннього співробітництва, а також обмінялися думками щодо найважливіших питань міжнародної політики.

Президенти висловили прагнення до подальшого розвитку стратегічного українсько-польського партнерства, яке становить суттєвий елемент загальноєвропейської безпеки, побудови сильної, об'єднаної, демократичної Європи.

Глави держав підтвердили прагнення продовжувати боротьбу з міжнародним тероризмом та здійснювати спільні заходи з метою підтримання європейської та світової безпеки.

Президенти України та Польщі приєдналися до закликів на адресу Іраку щодо негайного та беззастережного виконання відповідних резолюцій ООН і, зокрема, Резолюції Ради Безпеки № 1441. Президенти заявили про готовність зробити практичний внесок у зусилля євроатлантичних демократій, спрямованих на успішне врегулювання кризової ситуації і забезпечення міжнародної безпеки.

Україна із задоволенням вітає успіхи Польщі на шляху до членства в Європейському Союзі. Позитивно оцінює підготовлений Польщею документ стосовно "східного виміру" політики розширеного Європейського Союзу. Польща декларує рішучу підтримку європейських устремлінь України, набуття статусу асоційованого, а, в перспективі, повноправного члена в Європейському Союзі. Обидві сторони підтверджують прагнення до тісної співпраці в сфері європейської інтеграції.

Польща із задоволенням вітає розвиток співпраці України з НАТО, зокрема, реалізацію Плану Дій, започаткування праці Державної Ради з питань європейської та євроатлантичної інтеграції, а також підтримку устремління України набутти членство в Альянсі.

Україна підтримує Ризьку ініціативу Президента Польщі, метою якої є взаємна допомога всіх держав Центральної, Східної та Південної Європи на шляху до членства в європейських та євроатлантичних структурах, зміцнення регіональної ідентичності та визначення спільної позиції в питаннях, що стосуються цього регіону.

Обговорюючи двосторонні відносини, Президенти звернули особливу увагу на проблематику розвитку економічних зв'язків. Рішено здійснити заходи з метою збільшення товарообігу між обома державами, підкреслено важливість вдосконалення прикордонної співпраці, у т.ч. в рамках єврорегіонів. Розвиткові економічної співпраці сприятиме економічний форум Україна-Польща в Одесі в червні ц.р.

В липні ц.р. виповнюється 60-а річниця трагічних подій на Волині, які глибоко вкоренилися в національну пам'ять обох народів. Важливо, щоб вшанування цієї річниці стало значним кроком на шляху до подолання розбіжностей в розумінні українцями та поляками спільної історії та до повного поєднання наших народів. Досягнуто порозуміння щодо підготовки заходів з метою належного, гідного вшанування пам'яті жертв тих трагічних подій.

Українська сторона підтвердила готовність здійснити відповідні кроки для прискорення відкриття польських військових поховань на Личаківському цвинтарі у Львові.

Президенти України та Польщі, усвідомлюючи важливість безпосередніх контактів суспільств обох країн для формування українсько-польських відносин, заявляють про готовність до таких розв'язань візової проблеми, які зменшують негативні наслідки впровадження Польщею віз для громадян України. Польська сторона заявляє, що введе для громадян України максимально ліберальний візовий режим, що відповідає вимогам Європейського Союзу та положенням Шенгенської угоди, включно із запровадженням безкоштовних віз. За цих умов Україна утримається від введення віз для громадян Польщі.

Президенти України та Польщі домовилися, що 2004 рік буде оголошено роком Польщі в Україні, а 2005 рік – роком України в Польщі.

Українсько-польське поєднання є одним з важливих історичних фактів, які формують обличчя нової Європи. Президенти Республіки Польща Александер Квасневський і України Леонід Кучма заявляють, що не шкодуватимуть зусиль для подальшого зміцнення українсько-польського партнерства.

Д-р Омелян Бей
Власкор "Народної Волі"

ЕФЕКТИ І ПЕРСПЕКТИВИ "ВЕЛИКОЇ ЄВРОПИ"

(Порівняльна студія)

III

Більш турботливим є стан безробіття, особливо у випадку першої "п'ятірки" Отже, ідучи по лінії класичного моделю Філіппса, стан ЕС відповідає положенням моделю. У моделі говориться, що між інфляцією і безробіттям існує "трейд-офф" (виміна): чим вища рата інфляції, тим нижча рата безробіття і навпаки. Велика "п'ятірка" має чималі клопоти з упертим безробіттям. Безробіття в ЕС було зумовлене трьома причинами: а) напливом нелегалів з Африки, Південної Азії і Центрально-Східної Європи; б) ефектом достатку соціально-ринкової ідеології і в) ефектом глобалізації.

Ада. При кінці XX ст. ЕС навістила хвиля нелегалів з Африки (Франція), Південної Азії (ФРН), зі Східної Європи, в тому й з України. Згідно з журналом "Дер Шпігель", курорт Карльове Вари (Чехія) захопили олігархи з російсько-українсько-чеської мафії і місто перетворили на свій острів, викупивши там чимало готелів і здравниць. Відвідувачами тих здравниць є посадові особи РФ і колишні республіки СРСР (3).

Адб. Структурна побудова соціально-ринкової держави, ідучи по лінії держави достатку, створила умови, які останньо почали заперечувати принципи, на яких була побудована сама система, а саме: здорожжіння витрат на соціальне забезпечення із "лямінованими" боюсами, до яких ще не дійшли в США. Отже, всі оті вигоди для виробників ЕС створили зі спільноти дуже примамливий район, забуваючи при цьому, що ВФ не може постійно зростати, бо досягнувши критичну точку, вона, виробнича функція, піде на спад. Тобто, значні кошти, витрачені на створення достатку, створили протилежний ефект.

Адв. Розхвалений в США ефект глобалізації перетворився у розхлябаність. Глобалізація без справді вільної торгівлі -- пустий звук. ЕС готовився прийняти принципи глобалізації, але саме тут наступив удар між правою лінією ЕС і еkleктизмом Білого Дому (4).

4. Логіка поширення ЕС

Як ставляться "старі європейці" до розширеного ЕС? Їхнє ставлення висловили ще римські прагматики словами "festina lente" (поспішай повільно). Позитиви розширення ЕС: а) можливість для ЕС підвищити своє становище в світі, б) створення нових робочих місць, в) експортні можливості до країн, що добігають у технологічному сенсі, г) для кандидатів до ЕС трапляється нагода познайомитися із засобами масового виробництва, підвищити ефективність виробництва, ввести компліментарну конкуренцію стилю ЕС. У внутрішній політиці кандидатів до ЕС трапляється нагода традиційні структури, бо досі вони жили засобами "малих форм", а обмежені виробничими фондами, менші держави-кандидати ставали придатками більших сусідів (СРСР, Німеччини тощо).

В сучасному ЕС не може бути територіальних претензій, а права меншин полагоджують самоврядуванням, або автономіями. Капітальні фонди і робоча сила переміщуються вільно з району в район; патенти і винаходи стали спільним надбутком. Оця практика буде відноситися і до держав-кандидатів, коли вони з категорії "підпартнерства" перейдуть у категорію партнерства.

Наприклад, у випадку під-

тримки цін на аграрну продукцію, субвенції можуть досягати початково тільки 25-30% квоти, яку признають старим членом ЕС. Так поступали початково з Іспанією і Португалією, коли ті вступили до ЕС у 1986 р. Тепер у тій категорії знаходяться Польща, Прибалтика, Словаччина, де відсоток аграрного сектора ще досить високий. Найбільший опір в аграрному секторі (27.5%) помічено у Польщі, а розораність угідь сягнула 47% (в Україні 58%). Крім цього, в Польщі є справжній спротив проти розпродажу земельних угідь в обави перед "Überfremdung" (зауваження), а охочих перекаваліфікуватися в інші професії дуже мало. Польський уряд побоюється зникнення традицій, що цупко держаться польського села. Це, попри те, що аграрний сектор працює не ефективно і є назагал збитковим (5).

В Україні цей сектор сяк-так працює, але його проблеми ті ж самі, що і в Польщі, а розораність землі найбільша в Європі. За умов існування понад сотні університетів, надпродукція вивченої маси загрожує постійним відтікком робочої сили за кордон, місце якої займуть малоосвічені, але агресивні особи слабко розвинутих держав. Сучасний перепис населення далеко не точний, бо за нелегальним параграфом може жити біля мільйона і більше чужоземців. Але, так мені здається, що для українських посадовців існує система "никаких гвоздів". А тим часом нелегали просуваються у сфері, які не викликають великого захоплення українців. Саме з подібних причин у Польщі такі просування викликають обави проти дешевої праці з країн СРД (слабо-розвинутих держав).

5. Висновки

Вже при кінці XX ст. Людольф фон Вартерберг -- речник Бундесфербанду дер Дойчен Індустрі передбачав, що прорив ЕС на схід буде навальним. Певні позначки такого прориву були намічені на початку 1990-их років. Ряд фірм ФРН почав інвестиційний наступ на Чехію, Угорщину і Польщу. Тепер на підприємствах самої ФРН працює біля 350,000 робітники, кількість працівників може подвоїтися продовж наступних 10-ти років. Розширення впливів ФРН допомагає і мовне порозуміння, і система німецького персоналу, що узгоджує місцеві навики. Без сумніву, німецька сторона поважно розглядає теж терен України, що користується чималою кількістю технічного персоналу, готового включитися у працю розширеного ЕС.

Таким чином, в 2004 р. ЕС-15 може перетворитися в ЕС-25, а в наступних 5 до 10 років ЕС може стати бльокком тридцяти і більше членів з Україною, як асоційованим членом. Історично -- це буде нечувана інтеграційна перспектива!

Література:

1. "Wirtschaft wirbt für Osterweiterung", Die Welt, 16 Feb. 2001, S. 12.
2. "Intelnews: Economy watch, № 1, Dec. 2002, (Kyiv), pp. 2-7.
3. "Bruder, zur Sonne, nach Karlsbad", Der Spiegel, № 50; 2002, S. 48-63.
4. Philip H. Gordon, "Bridging the Atlantic Divide", Foreign Affairs, Jan/Feb. 2003, pp. 70-83.
5. "Die alte Welt..." op. Cit.; "Why Europe is even more sluggish than the U.S.", Business Week, Jan. 13, 2003, p. 26.

Ірина Кириченко ("Поступ")

АМЕРИКАНСЬКІ ВІЙСЬКА НАБЛИЖАЮТЬСЯ ДО РОСІЇ

"Ні", в бік Америки має завжди своє відлуння, навіть, якщо це "ні" говорять така стабільна, економічно та політично незалежна Німеччина. Аби навчити "розуму" німців, і продемонструвати свою рішучість іншим, Пентагон вирішив перебазувати свої війська з Німеччини до Польщі, Чехії та Балтійських країн.

Американські військові потуги на німецькій території такі не маленькі: 42 тисячі американських вояків сухопутних сил, 785 танків та 15 тисяч у повітряних силах, які м.ін. мають на озброєнні 60 винищувачів F-16 та ескадру літаків A-10, призначених для боротьби з танками.

Німеччині це не вигідно перш за все тому, що окрім робочих місць, які були зорієнтовані на обслуговування військових, пропа-

дуть і ті сотні мільйонів американських доларів, які йшли на їх утримання. Втрачати завжди шкода, проте економіка Німеччини, яка ніяк не може оговтатися від приєднання бідних родичів, досить таки міцна, аби витримати такий удар. І хоч втрачати завжди прикро, проте якщо втрачати заради світлої мети, то є хоч чим втішатися.

Америка має шанс показати всім, хто пов'язаний з Новим Світом економічно, гарну лекцію того, що трапляється з протестантами. Америка навіть не приховує тих фактів, що забирає війська через блокаду в НАТО, і що то є форма покарання. Хоч Америка розірвати з Німеччиною і всі юнтракти та угоди, які стосуються питань оборони. "Ми робимо це для того, аби зашкодити німецькій

економіці заробляти мільярди доларів на наших військах. Для чого нам підтримувати країну, яка з такою погордою ставиться до НАТО і охорони в якій переконали десяти років" -- каже один з ініціаторів пентагонівського плану. Але чи має право Америка вимагати підтримувати війну? Адже угоди та пакти укладалися, аби рятувати мир. І саме Німеччина проявила в цій справі голос розуму, а не підприємицькі інтереси. Саме Німеччина, зі своїм комплексом вини, не хоче переступити поріг до ще одного хрестового походу.

Німеччина має свої амбіції, і, сподіваюся, незадовго знайде, чим Америці відплатити, бо і США багато в чому залежать від Німеччини. Країни пострадянського простору не такі сміливі та незалежні, тож радо приймуть і

американських вояків з танками і сотнями мільйонів, які дають на додачу. З боку Америки це буде винагорода за послух та готовність допомогти.

До речі, росіяни подекуди, що це "план переведення дисльоківаних в Німеччині військ впритул до російського кордону", хоча американці намагаються усіх перекопати, що їхні війська в Європі не скеровані проти жодної держави, а лише проти міжнародного тероризму. Але трудно буде перекопати Москву, що для цього треба створювати американські бази у країнах Балті.

Аби плян Пентагону впровадити в дію, його ще має підтримати Конгрес США. Такі слухання в Комісії Збройних Сил Палати Представників вже зарезервовані на 24-28 лютого.

Мар'яна Драч (Радіо Свобода)

РАДА ЄВРОПИ Й ДАЛІ СТУРБОВАНА
СТАНОВИЩЕМ СВОБОДИ СЛОВА
В УКРАЇНІ

У Раді Європи й далі стурбовані становищем зі свободою слова в Україні. Про це сказала Раді Свобода доповідач Парляментської Асамблеї цієї організації з українських питань Ганне Северінсен, яка 14 січня в Парижі виступала на засіданні дорадчого комітету.

Вона жалкує через те, що до Парижу не приїхав ніхто з українських депутатів: "Інакше це, мабуть, допомогло б нам краще оцінити становище в Україні". Головною темою засідання дорадчого комітету щодо України була знову свобода слова. Северінсен зауважила: "Я отримала багато листів із Адміністрації Президента, але я також дуже часто чую нарікання журналістів, які відчують, що виступати проти влади небезпечно, і тому ми й далі вважаємо, що тут є проблема. Ми в Парляментській Асамблеї збираємося аналізувати стан зі свободою слова в Європі наприкінці січня, і гадаю, що це буде доброю нагодою обговорити й Україну".

Ганне Северінсен також розповіла, що опозиційні депутати з України пропонували окремо висунути українське питання на січневій сесії Парляментської Ради Європи, але бюро цієї організації наразі вирішило, що такої потреби немає. Водночас на сесію до Страсбурга має приїхати вдова журналіста Гонгадзе, яка матиме змогу зустрітися з європейськими парламентаріями.

Щоби з'ясувати, як українська влада веде розслідування цієї голосної справи, наприкінці минулого року Рада Європи посилає в Україну спеціального представника -- Ганса-Крістіана Крюгера. Ганне Северінсен сподівається, що наприкінці січня він оприлюднить свої перші висновки про працю українських правоохоронців.

У Страсбурзі й досі очікують реакції офіційного Києва на останній звіт Ради Європи і тому ретельно розглядатимуть ситуацію в Україні не раніше літа

У БЕРЕЗНІ ПОЧНЕ ПРАЦЮВАТИ
РАДІОМОВЛЕННЯ "УКРАЇНА-СВІТ"

Київ. У березні розпочне працювати супутникове радіомовлення "Україна-світ", -- повідомив глава Державного Комітету Телебачення і Радіомовлення України Іван Чиж. Він наголосив, що плянується п'ять годин мовлення на добу, насамперед, на євразійський континент.

Згодом очікується, що мовлення "Україна-світ" буде поширене і на США. "Ми це робимо, щоб Україна говорила зі світом

власною мовою, а не в інтерпретації конкурентів", -- сказав Чиж.

На працю радіомовлення "Україна-світ" передбачено 8 млн. грн., -- повідомив І. Чиж. Це радіомовлення формується на базі головної редакції Національної Радіокомпанії України, яка "вся працюватиме на цей проєкт", сказав Чиж, запевнивши, що радіокомпанія "Україна-світ" буде дуже швидко обладнана.

У ВЕРХОВНІЙ РАДІ ВІДКРИТО
ВИСТАВКУ ПРО ГОЛОДОМОР

Київ АП). 12 лютого у Верховній Раді відкрито виставку "Голод 1932-1933 крізь призму архівних документів" Для широкого і наукового загалу інформація, представлена на цій виставці, була відкрита 12 років тому.

Серед документів експозиції -- численні листи та звернення голодуючих мешканців українських сіл, що почали надходити на адресу вищих органів влади ще з 1931 року, акти органів ДПУ, НКВС, прокуратури, контрольних органів про

конкретні обставини голодування, а також про покарання тих селян, які не могли виконати надмірних плянів хлібозготівель.

Представлено також злочинні постанови компартійних органів, спрямовані на викачування харчів з голодуючих сіл. Подано фотографічний ряд цієї народної трагедії. Усі ці документи всебічно показують ті жахливі роки: голодування, масову смертність, факти канібалізму серед доведеного до відчаю селянства.

Василь Лопух

ОКСАНА БІЛОЗІР -- МИ БУДУЄМО НАШУ УКРАЇНУ

Оксана Білозір

Іст ГанOVER, Н.Дж. -- У конференційній залі готелю "Рамада" 10 лютого відбулася зустріч із народним депутатом України Оксаною Білозір. Вона є членом депутатської групи "Наша Україна", яку очолює Віктор Ющенко.

Після успішних концертів, що відбулися в Нью-Йорку та Філадельфії, багато людей прийшло на цю зустріч, щоб почути О. Білозір не як співачку, а як політику і державного діяча. Присутні були захоплені тим, що Оксана Білозір не тільки гарно співає, вона ще й чудовий оратор.

У своєму виступі О.Білозір розповіла про те, як працює Верховна Рада. Над якими законами працюють депутати і які труднощі

доводиться здолати, щоб прийняти той чи інший закон. Розповіла про те, як владні структури переслідують тих, хто підтримує Блоку Віктора Ющенка "Наша Україна". Розповіла про те, як і чому окремі члени цього блоку перейшли до інших депутатських груп, зрадивши В. Ющенка.

Присутніх у залі цікавило питання, яким є Ющенко як людина, а не як політик. Яким було здивування, коли О.Білозір розповіла дуже цікаву та захоплюючу історію з життя В. Ющенка.

Напередодні 2000 року від Різдва Христового, Віктор Ющенко взявся змайструвати великий хрест. На подвір'ї коло свого будинку він кілька днів стругав величезний зруб деревини. Це відбувалося впродовж кількох днів. Він зробив хрест заввишки понад два метри і вдень народження Христа, взявши на свої плечі зроблений ним хрест, виніс його на високий пагорб, що за його будинком. Своїй родині й гостям він сказав, що Бог дав йому нести цей великий і важкий хрест -- будувати незалежну та демократичну Україну і він буде нести цей хрест доки буде жити на цій землі.

Присутні оплескували, Оксана Білозір, але цього разу не за чудовий спів, а за прекрасну промову.

УСПІШНИЙ ДЕБЮТ ЮНОГО УКРАЇНЦЯ НА ЯПОНСЬКІЙ СЦЕНІ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, у Токіо відбувся концерт лавреатів міжнародного конкурсу гри на скрипці "Long - Thibaud" (Франція), у якому, на запрошення компанії "Concert Imagine", взяв участь український скрипаль Андрій Белов.

Дебют молодого музиканта з Хмельниччини, який нині є студентом вищої музичної школи в Ганновері (ФРН), викликав велике

зацікавлення серед вибагливих прихильників класичної музики. У виконанні талановитого українського музиканта прозвучали твори Дмитра Шостаковича.

У 1999 році Андрій Белов займав третє та друге місця на міжнародних курсах скрипалів у ФРН та Італії, а в минулому році став переможцем таких конкурсів у Мюнхені та Ганновері.

УКРАЇНКИ В ТАЙЛАНДІ НЕ СТРАТЯТЬ

Київ (Інтерфакс-Україна). -- Громадянки України Вікторії Мамонтової скасовано смертний вирок у Таїланді. Її звинувачено у зберіганні наркотиків. Апеляційний Суд Таїланду замінив їй страту на 33 роки і 4 місяці ув'язнення. При цьому Мамонтова збирається домогатися скорочення терміну позбавлення волі, -- повідомив тимчасовий повірений у

справах України в Таїланді Ігор Гуменний.

Як ми повідомляли раніше, 17 серпня 2001 року Мамонтову засуджено до страти в Таїланді за зберігання 1.5 кг героїну з метою збуту. Україна домагалася пом'якшення вироку, про це клопотався особисто також Президент Леонід Кучма.

ВІДБУДЕТЬСЯ НАРАДА У СПРАВІ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОГО ІНТЕЛЕКТУ

Проблеми розвитку українського інтелекту все актуальні, щоб тільки наукові кола України присвячували їм побільше уваги. Український Міжнародний Комітет з питань науки і культури (КНК), що діє при Національній Академії Наук України, 5-го березня 2003 р. влаштує окреме засідання для обговорення спільних наукових проєктів і програм на основі книжки "Час інтелекту: сукупний український розум", авторства Осипа Мороза і Юрія Сасенка. До речі, саме з цією метою КНК запросив до Києва д-ра Осипа Мороза, який залишиться там до кінця травня. Крім того, академік НАНУ і голова КНК Ярослав Яхвів виготовив запитник-запрошення до участі в дискусії всім зацікавленим в Україні і поза нею, який поручаємо нашим читачам порядком інформації.

Шановний (на) добродію (йю)!

Елітарна Світлиця запрошує Вас до дискусії про методи, засоби та заходи інтеграції інтелекту нації як рушійної сили становлення України -- як згуртувати всіх носіїв інтелектуального потенціалу всіх рангів, сфер і рівнів.

Закликаємо Вас обдумати та подати свої пропозиції до Елітарної Світлиці за такими питаннями інтеграції інтелекту:

1. Що та як варто зробити державі?
2. Що та як варто зробити силами громадських організацій?
- Об'єднання за сферами діяльності.
- Міжгалузеві об'єднання -- регіональні, поселенські.
- Як альтернативи радам народних депутатів -- громадські експертні ради.
3. Які функції доцільно брати на себе інтелектуальному громадському рухові?
- Аналіза ситуації та розробка соціального замовлення на вирішення актуальних проблем.
- Лобіювання прийняття рішень з цих проблем.
- Контроль за виконанням рішень.
4. Якою має бути роль Національної Академії Наук?
5. Якою має бути роль альтернативних Академій?

Пропозиції просимо надсилати до 5-го березня за адресою: Київ, вул. Шовковична 12, 01021; факс: 253-23-53; Юрій Сасенко або виголосити на засіданні Світлиці 5-го березня 2003 року.

Василь Савченко

Голова Українського Товариства "Вербиченька" в Татарстані

ІЗ ПРАЦІ Т-ВА "ВЕРБИЧЕНЬКА" В ТАТАРСТАНІ

Товариство "Вербиченька" у Татарстані плідно працює. Для нас оголошення Року України в Росії стало закликом до конкретної праці. "Вербиченька" -- українська організація, що діє в невеликому місті і ми не ставили перед собою великих завдань. Наш мета була конкретна і ясна, а саме:

Розбудувати українське самопочуття у невідомих українців і розказати молоді про землю їхніх батьків.

Розказати росіянам про сучасну Україну, її славне минуле, культуру, мистецтво.

У Татарстані існують три українські організації, а ми хотіли зміцнити кожну і розпочати процес створення української республіканської організації.

Хочу сказати, що ці завдання ми успішно виконали. Центром українського руху в Татарстані є українська організація "Вербиченька" У нашому місті ми власними силами провели більшість заходів:

1. У березні 2002 р., ми влаштували перший український фестиваль у Татарстані. У ньому взяли участь: казанське міське об'єднання "Україна", набережночовнинська громада "Батьківщина" і наша "Вербиченька". Кожна організація виступила з конкретною програмою. Сам фестиваль і майже всі концертні номери були присвячені Т. Шевченкові і 145-річчю звільнення Шевченка від солдатського ярма. Все вийшло гаразд. На фестивалі були також представники міської влади. Вони тепло вітали учасників фестивалю.

2. У травні відбулося літературне свято українських поетів-аматорів, які далеко від Батьківщини пишуть українською мовою. Назва свята -- "Добрий вечір". Люди мали нагоду зустрітися, поговорити та проявити свої таланти.
3. На початку липня "Вер-

биченька" взяла участь у святкуванні Івана Купала.

4. У жовтні "Вербиченька" репрезентувала Татарстан на III Всеросійському фестивалі-конкурсі українських хорових ансамблів ім. О. Кошиця в Москві і стала його лавреатом. Міністерство Культури нагородило музичного керівника нашого хору Г. Л. Мещанінова нагородною відзнакою "За розвиток української культури в Росії". Разом з нами витримали відбірковий тур діти нашої недільної школи і молодіжний гурток "Лелеки". Вони дуну ретельно готувались до виступів у Москві. На жаль, традиційні події в Москві перешкодили нашим плямам і не дали змоги виступити з повною програмою, але ж і та частина концерту, яку ми показали, була на досить високому рівні.

5. 14 грудня 2002 року в Нижнекамську відбулося літературно-музичне свято п.н. "Дві пісні, наче дві сестри". Присутні довідалися на ньому про вплив українських музикантів, композиторів, диригентів на розвиток музичної культури Росії.

Мета вечора була двоюкою. Хотілось розповісти самим українцям і всім мешкацям міста про те, що нашому народові є ким і чим пишатися. Хотілось показати і всім неукраїнцям, що українська музика -- це не тільки застольні пісні під сало й гірлянку. Нам вдалось "у повний зріст" показати Миколу Дилецького, Максима Березовського, Дмитра Бортнянського, Гулака-Артемовського, Миколу Лисенка, Соломію Крушельницьку, Івана Козловського та Олександра Кошиця.

Зібрати цікаві й оригінальні матеріали про життя і творчість цих людей -- справа дуже проблематична не тільки в Татарстані, але й в Росії. Я звертався до українців багатьох міст і держав і во-

ни відгукнулись на моє прохання. Велику допомогу надали: директор Львівського Міжнародного Інституту Освіти, Культури та Зв'язків з Діаспорою Іван Кравчук; директор Центру Співпраці з Українською Діаспорою Ніжинського Університету Станіслав Пономаревський; Світлана Андрушків з НТШ в Нью-Йорку. Щира їм наша подяка.

Ми плянували цей вечір не тільки для українців Нижнекамська, але й усього Татарстану. У ньому, як завжди, взяли участь українці з Казані та з Набережних Човнів. З нагоди нашого свята надійшла урядова телеграма з Києва -- від міністра культури і мистецтва Юрія Богущього. Його теплі та добрі слова привітання надали зустрічі ще більшої урочистості, кращого настрою. Інформація про життя та творчість великих українців демонструвалась виконанням творів з їхнього репертуару. Особливої краси свята надали вірші набережночовнинської поетеси Валентини Садовнікової, які вона написала з цієї нагоди, а в них стільки любові і тепла...

По завершенні мистецької програми виступили: керівник набережночовнинської організації Лідія Бідай, голова казанського об'єднання Володимир Любченко, а від адміністрації керівник ради місцевого самоврядування М. Криницька. Сагіт Колбаєвич Джаксібас поздоровив присутніх зі святом української культури в Татарстані, відзначив заслуги "Вербиченьки" для розвитку й збереження традицій України. Народу та урочисто вручив їй почесну грамоту. Грамоту одержав також член нашої "Вербиченьки" Сергій Качуровський -- керівник молодіжного крила "Лелеки".

На закінчення всі присутні заспівали неофіційний гімн України, "Реве та Стогне Дніпр ши-

рокий!" на слова Шевченка.

Наші заходи принесли несподівані наслідки: по-перше, мене, як голову товариства, запросили виступити в столиці Татарстану Казані на зустріч у справах міжнародних відносин. Т-во "Вербиченька" є зразком успішної національно-культурної організації. Я розказав про нашу працю, проблеми та перспективи; по-друге, на республіканському (татарстанському) телебаченні показали десятихвилинний репортаж про життя і працю нашої "Вербиченьки".

Наш виступ викликав велике зацікавлення у місті. Центральна Бібліотека, що об'єднує інтелігенцію нашого міста, запропонувала нам театрально-музичну зустріч, присвячену видатним діячам українського театру. Я погодився. Тепер починаємо готуватися до неї. Дуже хочеться зробити стенд, присвячений українським акторам, щоб можна було не тільки почути їх, але й побачити. Можемо виконати якісь монології, сценки, прочитати вірші, бо ж творчих людей у нас багато. Дуже не хочу, щоб це був "чисто розваговий жанр".

У грудні 2003 року, виповниться 85 років від часу створення ЗУНР. З цього приводу хочеться зробити історично-патріотичний вечір виключно для українців, для молоді і людей похилого віку (між ними є багато вихідців з Галичини). Як мені сказала одна жінка: "Ми більше знаємо про єгипетських фараонів, ніж про історію своїх Батьківщин". Мій борг -- заповнити цей вакуум. Мене дуже цікавить те, як в умовах Австро-Угорської імперії виросло покоління воєнків-патріотів України. Що знайшов Вільгельм Габсбург (Василь Вишиваний) в українській культурі? Чим вона його привабила?

ПРЕЗИДЕНТСЬКІ СТИПЕНДІЇ ОБДАРОВАНИМ НАУКОВЦЯМ

Київ ("УМ"). -- Президент Л. Кучма вручив 35 обдарованим українським юнакам і дівчатам стипендії на здійснення їхніх проєктів у галузі медицини, біохемії, фізики, біології, права, соціології, журналістики, філології та педагогіки.

Серед проєктів, на реалізацію яких молодь отримала стипендії Президента, -- створення центру розвитку дітей-інвалідів та інвалідів серед молоді, підготовка цик-

лу аналітичних програм з підліткових проблем, відкриття молодіжної газети на Буковині, реалізація проєкту "Спільний українсько-австралійський мікросупутник", видання брошури з питань конституційних і правових обмежень в діяльності правоохоронних органів, здійснення програми "Роль держави у підтримці малого та середнього підприємництва".

ГУМОР

У ШКОЛИ

Батько питає сина, який ходить до української школи:

-- Яке у вас сьогодні домашнє завдання?

-- Маємо написати десять простих речень.

-- І що ти написав?

Хлопець почав читати: "Івась скаче на ганку"

Зауваживши літеру "г", якої батько чомусь не визнавав, він сказав синові:

-- Але ж, хлопче, як ти можеш таке писати? В українській мові літери "г" не існує. Треба обов'язково писати "г", мале й велике. Зрозумій, що це зовсім правильно. Так ми писали в усіх школах України.

Хлопчина послунав батька і на другу суботу приніс до школи домашню вправу.

-- Хто тебе вчив так писати? -- поірогровано спитала вчителька.

-- Татко, -- відповів учень.

-- А, добре. Скажи татові, щоби в суботу прийшов до школи.

Коли ж другої суботи батько стояв перед учителем, вона показала йому зошит сина. Там було написано: "Івась скаче на Ганку!"

НЕ ЙОГО ПРОВІНА

Вона: -- Що за причина, що ви до цієї пори не одружились?

Старий кавалер -- Та нема ніякої причини, панно. -- Бачите, я таки кавалером народився.

Union
Funeral Home
LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED
FACILITIES

Our Services Are Available
Anywhere In New Jersey

ОБСЛУГА ШИРА І ЧЕСНА
Також займається похоронами
на цвинтарі в Бавнд-Брук
і перенесенням тіл
останків з різних країн світу.

1600 STUYVESANT AVE.
UNION, NJ 07083
TEL.: (908) 964-4222

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УБС! — JOIN THE U.F.A.!

ЗАПИСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ І ВНУКІВ!

ENROLL YOUR CHILDREN AND GRANDCHILDREN!

Богдан Кандюк

БЕЛЬГІЙСЬКИЙ МАНДРІВНИК ХОЧЕ ПОЗНАЙОМИТИ ЄВРОПЕЙЦІВ ІЗ “ЗАБУТИМИ КАРПАТАМИ”

Про українців у світі нічого не знають – так каже бельгійський соціолог та мандрівник Бернар де Баккер. Щоб розповісти чужоземцям про Україну, яку він недавно відвідав, бельгієць видав книгу “Забуті Карпати”

Книга Бернара де Баккера розрахована переважно на чужоземців. Навряд чи українець, окрім фотографій, знайде для себе щось нове в цій книзі – каже автор. Втім, український конструктор і бард Ігор Жук не згоден з автором: “Мені здається, що найцікавіше в ній – це погляд на наші Карпати, на нашу країну зовнішню точку України – з Заходу”

Бернар де Баккер називає “Забуті Карпати” “самвидавом” – обкладинку намалював його друг, інший друг – фотохудожник Ніколя Спрінгелль – робив фото, видавали книгу в Бельгії своїм коштом. Автор каже, що книга вийшла накладом 750 тисяч і користується популярністю у бельгійців. Хоча, як каже де Баккер, чужоземці воліли б бачити не чорно-білі фото Карпат, які увійшли до книги, а кольорові. Чому автор фото Ніколя Спрінгелль не надав перевагу кольорам – розповідає проєктувальник Ігор Жук: “Фотохудож-

ники, як правило, тепер віддають перевагу чорно-білій фотографії, бо вона трошки більш узагальнює, ніж кольорова. При тому, що вони чорно-білі, вони дуже різнобарвні, як мені здається”

Сама книжка складається з кількох тематичних розділів: бабине літо, Великдень. В додатку є історичні дані про Україну, легенди про Говерлю, про походження Карпат та карта Європи, де намалювана Україна – багато ж хто не знає де вона є, каже Бернар де Баккер: “Щоб вас заспокоїти, бельгійці також не знають ні Угорщини, ні Румунії”

Найбільше Бернара де Баккера, не як соціолога, а як мандрівника, вразила українська гостинність: “Найважливіший час з того, що я провів у Карпатах у домах – це було обідати з родинами і пити паленку”

Чужоземці мають знати про людей, які живуть в Карпатах, про їхні звичаї та пісні – вважає Бернар де Баккер, який днями в Бельгії презентуватиме книгу про Україну. Після цього мандрівник хоче трохи відпочити в Бельгії, але вже тепер знає про наступний об’єкт своїх досліджень – Кримські гори.

Людмила Таран (“ВК”)

ТРЕТІЙ КОНКУРС ІМЕНІ МЕЦЕНАТА ПЕТРА ЯЦИКА

Нещодавно в міському Палаці Дітей та Юнацтва киявські школярі вітали переможців ІІІ Міжнародного Конкурсу з Української Мови ім. Петра Яцика.

Подібні урочистості відбулися також у всіх обласних центрах країни, у Симферополі й Севастополі. А попереду – 9 березня і 22 травня, підбиття остаточних результатів конкурсу. Організатори акції-марафону – Освітня фундація ім. П.Яцика (Канада), Ліга Українських Меценатів, Міністерство Освіти і Науки України.

Мета конкурсу, як зазначено в його положенні, – «виховання у молодого покоління українців усвідомлення того, що українська мова є генетичним кодом української нації».

Недарма цього разу урочисте дійство розпочалося з нагородження переможців із Київського Військового Ліцею ім.І.Богуна. Якщо серед майбутніх офіцерів українського війська є такі, як Кирило Гринько, що вже неодноразово перемагав у конкурсі, то наша країна таки має блискуче майбутнє.

Серед переможців – 59 учнів (2–11 клас) середніх шкіл, ліцеїв та гімназій. Важливо, що всі пре-

мії, які їм вручалися, були фактично іменними, – від АТ «Дарниця», фундації «Зелена планета», Всеукраїнського об’єднання «Держава», журналу «Маятник», та імені Раїси Темертей (Канада). І, звичайно ж, Освітньої Фундації ім. П. Яцика.

А на загальнонаціональному рівні переможців чекають нагороди від семи до чотирьох тисяч гривень за перше та друге місце.

Ось що сказав Михайло Єрмак, бошпичський, виконавчий директор Ліги Українських Меценатів, письменник: «У першому конкурсі взяло участь майже 200 тисяч дітей, у другому – понад 5 мільйонів, а в третьому ця кількість буде ще більшою. Успішно пройшов конкурс і в США, Канаді, Казахстані, країнах Балтії, Білорусі».

Щодо столиці України, то Київ виконує особливу роль. Усі найголовніші події мовного марафону відбуваються тут. Саме в Києві до Дня Незалежності нагороджують дітей із діаспори і для них це символічно: вони приїждять до столиці! То, може, незабаром на вулицях Києва впевненіше почуватиметься наша «кайнова, солов’їна»?

Мар’яна П’єщук (“Поступ”)

ЗА РУСИФІКАЦІЮ -- ДО СУДУ

Після тривалої мовчанки, що, очевидно, була пов’язана з повним заглибленням у внутрішньопартійні проблеми, УРП “Собор” на терені Львова знову розпочала діяльність у руслі голосних заяв та серйозних намірів. Згадавши про зарусифікований Львів, уєрпівці вирішили відновити боротьбу з цим явищем. Вони зробили подання до прокуратури Львівської області з вимогою відкрити кримінальну справу стосовно керівництва Львівської обласної державної адміністрації (ЛОДА) за статтею про службову недбалість, оскільки воно не боролось і досі не бореться з русифікацією у Львові.

Голова УРП “Собор” Ростислав Новоженець нагадав про рішення Львівської Обласної Ради від 20 червня 2000 року “Про стан функціонування української мови як державної на території Львівської області”. За його словами, жоден його пункт керівництво ЛОДА не виконало. Новоженець констатував, що й надалі звучить російськомовна музика у громадських закладах, продається російськомовна література у центрі міста, відбуваються концерти російськомовних виконавців та інше. “Влада володіє механізмами впливу проти русифікації, але у неї відсутня політична воля”, -- пояснив

Р.Новоженець також повідомив, що центральний провід його партії прийняв рішення всупереч проголошенню “Року Росії в Україні” проголосити 2003-й рік “Роком руху за українське національне відродження”. Окрім того, уєрпівці вирішили широко відзначити 25-ту річницю з дня самоспалення Олександра Гірника, який спалив себе у Каневі на могилі Тараса Шевченка у знак протесту проти русифікації в Україні. “Поряд із тим, УРП “Собор” виступатиме з ініціативою, щоб ім’я Олександра Гірника було належним чином вшановане і щоб на його честь назвали школи та вулиці по Україні.” -- заявляє Ростислав Новоженець.

Дарина Гетьман (“УМ”)

ЯК ВОНИ УМИРАЛИ, ЇМ ДЗВОНИ НЕ ГРАЛИ

Українська Повстанська Армія. Жива, як 60 років тому

Гарні юні обличчя, радісний блиск в очах, а руки міцно стискають зброю. Ось вони, ті, хто боровся за Україну проти німців і проти більшовиків у 40-50-их роках. Ці унікальні кадри ми могли б ніколи не побачити: за світлістю кожного повстанця УПА полювали енкаведисти, тому Служба Безпеки підпілля суворо заборонила фотографуватися і карала тих, хто порушував головний закон конспірації. Та всупереч застерегам і покаранням, невідомі фотографи показали нам живі обличчя Української Повстанської Армії. Обличчя тих, кого дуже швидко не стало в живих.

Дослідники УПА підрахували, що збереглося лише близько трьох тисяч повстанських світлин. 240 із них уперше можна побачити не в приватних колекціях і не на виставці, а в чудово виданому фотальбомі “Армія Безсмертних” (Львів, “Видавництво Мс”). “На світлинах зображено понад 1000 осіб, з яких приблизно десятеро залишилися живі”, -- каже один із упорядників книги, молодий львівський історик Володимир В’ятрович, у якого в повстанцях ще у 1942 році від рук німців загинув мамин вуйко. “Фотографії зібрані з різних джерел, -- додає співредактор Володимир Мороз. -- Тут є знімки з “Літопису УПА”, з Яворівського фотархіву, знайденого у червні 1999 року в Косівському районі на Івано-Франківщині, з фонду визвольних змагань Львівського Історичного Музею, з часопису “Однострій” та приватних збірок, від колишніх повстанців”

Портрети керівників Української Повстанської Армії, родинні світлинні і навіть зворушливий дитячий знімок генерал-хорунжого Романа Шухевича, головного командира УПА до 1950 року, донесення розвідки й підготовка до бою, повстанський побут -- обіди, лазня, партія в шахи, короткий відпочинок з книжкою чи кількахвилинний сон, партизанська кіннота й виснажливі зимові рейди в Карпатах, гостина в селян у Румунії і,

звичайно ж, підпільна Літургія та Величкова молитва й святковий стіл -- все це можна побачити таким, яким воно було насправді. Юнаки й дівчата, сиві вусаті діди і молодий львівський кулеметник зі своєю маленькою донечкою, чоловік з дружиною і зовсім малий хлопчик -- ось ті, хто виборював нашу незалежність між двома вогнями. На цій світлинні вони дуже схожі на радянських партизанів, а ось тут, із вівчаркою, одягнені, наче німецький загін.

До речі, у повстанців УПА й справді не було єдиної військової форми. Як і зброя, обмундирування вояків було здебільшого трофейним, хоча в хід пішли й попередні господарчі запаси ОУН. З часом, як пише Сергій Музичук, організували мережу підпільних майстерень для виготовлення всього необхідного, у тому числі уніформ. “У кожному районі по селах створювалися невеликі майстерні, на яких працювали робітники різного профілю: ковалі, столляри, колодії, муляри, стельмахи, кравці, шевці тощо. Виконання замовлень для УПА, таких як пошиття одягу, взуття та інші, переважно компенсувалося харчовими продуктами, збіжжям, сіллю. У кравецьких майстернях (як, наприклад, у Дермані) з пофарбованого в зелений колір полотна шили однострої, у шевських цехах із шкіри, що поставлялася з гарбарень, виготовляли взуття” Та як згадував полковник Омелюсик: “Взуття та відповідного одягу завжди бракувало... одностайного умундирування зробити було неможливо, а відділи все ж були умундировані однаково своїми званнями чи то в німецькій, чи в совєтській уніформі”

Та все ж однаковість вбрання була бажана, бо траплялися випадки, коли повстанці вбивали своїх, плутаючи через ворожу форму з чужими. Оскільки найчастіше одяг шили з полотна, її почали вважати загальноновстановленим одностроєм УПА. На одяг неодмінно чіпляли свої відзнаки -- гудзики та паски з тризубами, що їх

також переробляли з трофеїв. Як і шапки повстанців.

“Трофейні кашкети легко давалися перешивати в мазепинки. Совєтські круглі шапки перероблялися на петлюрівки. Їх носили командири. Мали ми і плащі трофейні, переважно польські. Були в деякого і англійські”, -- згадував інший вояк УПА Федор Глива.

Упорядники книги детально описали рамена, повстанську зброю і нагороди, розроблені талановитим підпільним художником Нілом Хасевичем, опублікували бойові листівки, деякі накази й інструкцію із вшанування полеглих повстанців. А вояки УПА вміли вшановувати своїх героїв навіть посмертно! “Таблиці, що на їх писалимете відповідні написи, мусять бути довжиною щонайменше на один метр та шириною 30-50 сантиметрів. Букви писати великі та чіткі, щоб здалека можна було прочитати. Не робити граматичних помилок. Не звертати уваги на це, що більшовики будуть безпосередньо нищити ці написи. Негайно робити свіжі і прибивати знову. Акція триватиме безперервно, аж до відкликання”, -- сказано у відповідній інструкції.

І звичайно ж, є в альбомі “останній повстанець” -- Ілля Оберішин, надрайонний провідник ОУН Збаражчини, який переховувався найдовше -- до 80-их років -- і таки дочекався здійснення своєї мрії -- побачив незалежну Україну. У 1997 році, в інтерв’ю газеті “Незалежність”, він розказував: “У 1951 році мої друзі загинули. Я залишився сам, без будь-яких зв’язків. Ходив на запасні пункти зустрічей -- але й там ніхто не з’являвся, і там усі загинули. І тоді я вирішив піти у глибоке підпілля...”

Сорок років я не спав у ліжку. Постійно кочував з місця на місце. В області немає такого села, де б я не ховався: Влітку в селянському одязі -- на базарах Тернополя, а взимку -- де доведеться, в основному на горщиках, у соломі...

У п’ятдесяті роках чекісти почали розшукувати мене... Але -- даремно. А я хотів на зло їм жити

Микола Касьяненко (“День”)

ЄВПАТОРІЇ -- 2500 РОКІВ

полісами. До нинішніх часів населені пункти, якщо не рахувати Херсонесу, на місці якого побудовано Севастополь, збереглися, мабуть, тільки Керч (Боспор), яка в минулому році відзначила своє 2600-річчя, і Євпаторія.

У третій чверті VI ст. до н.е. на місці сучасного міста давні греки заснували поселення Керкинітіда, про яке згадується в творах Геродота і Гекатея. Надалі місто відоме під назвою Гезльов. З XIV ст. воно знаходилося у володінні кримських ханів і було важливим торговельним пунктом і невільничим ринком. Після приєднання Криму до Російської імперії, місто було перейменоване на Євпаторію на честь царя Мітрідата VI Євпатора.

Із середини XIX ст. місто розвивається як курорт.

Євпаторія є всеукраїнською дитячою здравницею. Тут лікуються хвороби опорно-рухового апарату, гінекологічні хвороби, захворювання шкіри і порушення обміну речовин, верхніх дихальних шляхів і органів дихання, ди-

тячий церебральний параліч, наслідки розладу центральної нервової системи. У місті діє 67 санаторно-курортних установ, 6 установ відпочинку і туризму.

Влітку в здравницях Євпаторії може розміститися понад 35 тисяч осіб.

Як повідомляє Кримське Агентство Новин, Євпаторія може стати єдиним містом, куди привезуть олімпійський вогонь із Греції для освячення 25-вікового ювілею.

За пропозицією міського голови Євпаторії Андрія Даниленка, свято задумане, як незвичайне дійство. Олімпійський вогонь, як заплановано, запалять від сонячних променів на Олімпі, і на військовому кораблі ВМС України «Костянтин Ольшанський» доставлять у Євпаторію. Цей символічний жест пов’язаний із тим, що давню Керкинітіду, на місці якої тепер розташовується Євпаторія, заснували в Криму вихідці з Греції.

На святкування ювілею міста будуть запрошені і представники Греції.

якнайдовше, нехай шукають... Вони нікому чули, що я живий, і не припиняли пошуків до останніх днів існування КДБ. Та як лише 3 грудня 1991 року в першому випуску новин по радіо почув результати українського референдуму -- зрозумів, що не їх величезна сила, а я, одинокий, змучений -- переміг. Перемогли мої товариші, які віддали життя за Україну”

Гортаючи альбом, чомусь згадала свого дідуся, якого теж уже немає в живих. Розкуркулений колгоспник, він ніколи не любив розказувати про ту війну, про партизанів, німців і велику перемогу “наших”, не любив парад і салютів. Потрапивши у полон під Ленінградом, він, морський піхотинець, тікав на батьківщину, за що як “невинонавець присяги” (мусів був вмерти, а не здатися в полон) відпрацював п’ять років у Сибіру. Я досі не знаю, що він думав про жакливі воєнні дні, але точно знаю, що думав він якось не так, як було написано в офіційних підручниках. Бо не міг забути і збагнути, чому їх, живих солдатів, червоні командири кинули в атаку голіруч, без зброї, вручивши лише пляшку спирту.

Важко сказати, якби він, радянський фронтовик, коментував ці фотографії з “ворожого” фронту, але з тієї самої, пережитої ним проклятої війни. Там, на Слобожанщині, майже на кордоні з Росією, де стоїть дідове село, про “бандер” не прийнято говорити добре. Радянська пропаганда, помножена на реально вбитих вчителів зі Сходу, зробила свою справу. Хоча, знаєте, уявляється, як дідуся по-селянськи уважно, неквапом і водночас боязко перегорнув би цю книжку сторінка за сторінкою, почитав документи і, можливо, дещо змінив би своє ставлення до вояків із Заходу. Адже він і сам розумів, що то була не наша війна, тому -- вірою -- зрозумів би хлопців, які хотіли повернути колесо історії на користь нашої України. Певно, що зрозумів би, коли б побачив їхні надхненні обличчя.

До 2500-літнього ювілею Євпаторії вийде нова книга про місто російською і англійською мовами (мовляв, навіщо хакхам книга українською мовою? -- Редакція), яка розповідатиме про історію і унікальні лікувальні можливості всеукраїнського дитячого курорту. Рекламу курорту буде розміщено також на чіп-картах, трьох видах ковертів із зображенням пам’ятних місць Євпаторії. Готується до випуску і набір листівок, присвячених ювілеєві. Святкову символіку розмістять на бланках путівок до євпаторійських здравниць і на календарях. У серпні відбудеться спеціальне гасіння поштових марок, на яких будуть відбиті види міста.

Для реклами міста влада збирається використати і нетрадиційні способи. Так до програми святкування 2500-річчя Євпаторії внесли екзотичні, але історичні форми дозволи -- на вулицях міста працюватимуть велорикші, актори спробують відтворити обставини «невільничого ринку»...

ЗАГИНУВ АНАТОЛІЙ ЄРМАК

Київ. -- 11 лютого в автомобільній катастрофі загинув відомий політик, народний депутат України двох попередніх скликань Анастолій Єрмак. Як повідомляє МВС України, внаслідок аварії також загинув брат А. Єрмака Микола, який перебував за кермом автомобіля. Окрім того, в автомобілі під час аварії їхав син Анастолія Єрмака Олександр, який зазнав тілесних ушкоджень.

Катастрофа сталася на трасі Запоріжжя-Маріополь біля міста Пологи Запорізької області. Автомобіль, у якому перебував А. Єрмак, вїхав на зустрічну смугу і зіткнувся з вантажівкою МАЗ.

За попередніми даними, потерпілі поверталися до Херсону з рідного села Анастолія та Миколи Єрмаків Кінські Роздори, де були на похороні своєї матері Євдокії Макаріви.

Загиблий колишній депутат А. Єрмак у Верховній Раді входив до об’єднання «антимафія», вважався одним із найближчих соратників Григорія Омелюшенка. Починаючи з 1979 року, служив в органах КДБ, потім СБУ, брав участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Був також членом Української Республіканської Партії «Собор».

Л. КУЧМА ЗУСТРІВСЯ З ОПЕРНОЮ СПІВАЧКОЮ ВІКТОРІСЮ ЛУК’ЯНЕЦЬ

Київ (АП). Президент Л. Кучма зустрівся з народною артисткою України -- оперною співачкою зі світовим ім’ям Вікторією Лук’янець. Предметом розмови був розвиток оперного мистецтва в Україні.

Президент висловив задоволення талановитими українськими мистцями, визнаними в світі.

“Я горда тим, що я українка і вчилася вокалу тут, в Україні”, -- відзначила Вікторія Лук’янець, -- “Українська вокальна школа на рівні італійської. І те, що мене

запрошують на провідні оперні сцени -- є свідченням того, що українське оперне мистецтво цінують в світі”. Співачка підкреслила, що нещодавно в Токио брала участь в оперній постановці “Лючія де ля Мермер” виключно з італійським складом співаків, але саме вона, українка, співала головну партію Лючії.

Вікторія Лук’янець також пообіцяла дати сольовий концерт на киявській оперній сцені. Тепер Вікторія Лук’янець співає у Віденській Опери.

Леонід Кореневич ("День")

ВОРОТА НА КAVKAЗ

Українсько-грузинська антологія Рауля Чілачава

Якби подібну антологію створив Євген Євтушенко, уся б преса гукнула надхненними відгуками, а літературні оглядачі, не вгаваючи, затовкмачували б нам, яка це значуща подія. Та коли диво не позичене, власне, усім як заціпило. Навіть представлення книги Рауля Чілачава «Серпень. 55 українських поетів» на здобуття Шевченківської премії не збурило нашого літературно-газетного бомонду. Подумаєш, українсько-грузинська антологія... І не таке бачили.

Напевно, не бачили. Бо ця антологія -- витвір майстра, відомий його почувань до України, землі, яку він вперше пізнав тридцять два роки тому, приїхавши за обміном до Київського Університету ім. Т. Шевченка, але обмін вийшов дещо одностороннім, бо Грузія, хоч і здобула зразкового перекладача, але передала Україні материнські права на нього.

Критики не раз відзначали багатопістасність Рауля Чілачава: український та грузинський поет, перекладач з грузинської на українську і навпаки... Не знаючи грузинської мови, не могу вповні оцінити, як звучать у його інтерпретації українські поети по-грузинськи. Тут довіряю думці такого кваліфікованого знавця, як професор Олександр Мушкетюк. Але ж те, як у переспіві Рауля Чілачава говорить українською, скажімо, Галактіон Табідзе, заслуговує найвищих похвал і свідчить про якість праці Чілачава -- перекладача. «Ренесансним майстром» назвав його Іван Драч, «витязем поезії» -- Леонід Вишеславський, «поетом від Бога» вважає Рауля Петро Осадчук, «рідкісним талантом» називає Дмитро Павличко.

Пригадую, якого розголосу на початку 90-их років набула російська антологія поезії Євгена Євтушенка -- друкувалася з номером в номер в «Огоньке», вийшла кількома виданнями, збудивши літературно-критичне море сотнями відгуків. У нас же, окрім давньої, декадної (1957 р.) «Антології української поезії» в чотирьох томах, повтореної десь через тридцять років з певними доповненнями, це поле лишилося необробленим аж до останнього часу.

Рік тому головний редактор видавництва «Факт» ознайомив читачів із поезією восьми «своїх» улюблених поетів останньої чверті ХХ століття, і книжка «Знак нескінченності» одразу ж здобула кілька схвальних рецензій.

Рауль Чілачава до свого «Серпня» взяв 55 українських поетів -- від Тараса Шевченка до Миколи Мірошніченка... В книзі понад сімдесят поезій Кобзаря, потужно лірикою представлених Іван

Франко, Леся Українка, Павло Тичина, Микола Бажан, Максим Рильський. «Я знав, -- зізнається Рауль Чілачава, -- за яку найважчу й найскладнішу справу берусь, коли вирішив упорядкувати цей збірник. Якщо ризикнув, то лише тому, що широ прагнув, аби грузинський читач відчув (бодай приблизно) усі неповторні чари творчості представлених тут українських поетів».

Певно ж, для Грузії не є відкриттям ні Шевченку, ні Леся Українка, ні Тичина чи Бажан. Але попередні переклади робилися з підрядників, а підрядник, переконаний Рауль Чілачава, -- це як текст для сліпих за системою Брайля. Він же без посередників представляє «своїх» Шевченка і Бажана, «своїх» Леся Українку і Сосюру, «своїх» Франка і Малишак. Тобто читайте, порівнюйте, оцінюйте. Але далі Чілачава знайомить грузинського читача з цілим гроном першорядних українських поетів, що досі не перекладалися на грузинську мову: Микола Вороний, Микола Зеров, Михайло Семенюк, Євген Маланюк, Євген Плужник, Тодось Осьмачка, Олена Теліга і Олег Ольжич, Богдан-Ігор Антонич, Василь Стус. Як поета, двома поезіями представлено і Миколу Хвильового.

Окремими зразками творчості -- до декад чи ще з якоїсь okazji -- друкувалися свого часу в Грузії вірші Дмитра Павличка, Ліни Костенко, Василя Симоненка, Бориса Олійника, Івана Драча, Миколи Вінграновського, але з такою широтою й повнотою, як у даному виданні, вони представлені вперше. І нарешті чи не вперше грузинський читач має змогу познайомитися з творами таких самобутніх поетів, як Василь Мисик, Павло Мовчан, Петро Засенко, Петро Осадчук, Володимир Базилевський, Світлана Йовенко, Ганна Чубач, Віктор Кордун, Василь Герасим'юк, Ігор Римарук, Василь Голобородько, Любов Голота та інших.

Думаю, що цифра «55» -- не просто довільно взяте поетом число. Воно таїть певний символ, адже книжка зверстана, як кажуть, у дзеркальному відображенні -- грузинський текст, ніби перевіряючи себе на відповідність, дивиться в українське люстерко. І «55», з якого боку не обертай його, -- повторює само себе. До книжної добірки також подано портрет поета й короткий біографічний довідку про автора.

Та є в цій антології ще одна міні-антологія -- грузинська тема в українській поезії. Навряд чи хтось досі спромігся зібрати якщо не все, то майже все, що торкається кавказько-грузинської теми.

Антологія відкривається «Кавказом» Тараса Шевченка; лінію продовжують Микола Бажан зі «Шляхом на Тмогві» та «Сходженням на Зедзєні», Дмитро Павличко «Грузинською піснею» та «Біля посольства Грузії в Римі», Іван Драч «Іверським тяжінням», «Величальною Грузії», «В Ланчхуті», «Листом до Тіціана Табідзе» та ін., Микола Вінграновський з експресивною посвятою Константину Гамсахурдія, Борис Олійник, Роман Лубківський, Світлана Йовенко та Світлана Жолоб. «Грузинськими» віршами представлений в антології і Віталій Коротич: «Веселе застолля», «Слухаю голоси грузинських поетів» і «Наодинці з собою думаю про Тбілісі». Я, що правда, чомусь переконаний, що навпаки -- і наодинці в Тбілісі Коротич перш за все думав про себе самого, як це бачимо в його нібито спогадах...

Поза цим, відбір Рауля Чілачава заслуговує на найвищу оцінку. Він ніде й ні разу -- на том у 550 сторінок -- не збився на

догоду темі, часові, політичній заангажованості того чи іншого автора, на кон'юнктуру поетичну українізацію чи демократизацію (за 11 останніх років віршовані тексти на ці теми можна вимірювати кілометрами й зважувати тоннами). У нього ж якщо Тичина -- то «Золотий годин», якщо Ліна Костенко -- то «Причмелені гномики» й «Скіфська баба», Франко -- то поважні жмути «Зів'ялого листя». І Олесь, і Сосюра -- лірика чистої води. Гадаю, що кращого добору творів до антології й уявити важко. В ній, повторюючи слова Олеса Гончара, сказані про іншу книжку номінанта, -- «повно розуму і душі».

Шевченку у 1845 р., пишучи свій «Кавказ», одним з перших прокладав дорогу українській поезії на вершини Кавказу.

Збірка Рауля Чілачава «Серпень» відчиняє до нього ворота. Автор певен -- ні, упевнений, -- що зробив щось надто важливе, бо ж, переконаний -- знайомство з ментальністю іншого народу, з його образним й інтелектуальним світом, -- без поезії неможливе.

Олена Пеленська (Радіо Свобода)

У ЧЕСЬКИХ АРХІВАХ ЗБЕРІГАЮТЬСЯ ОСОБИСТІ ДОКУМЕНТИ ОЛЕКСАНДРА ШУЛЬГИНА

Олександр Шульгин -- уродженець Полтавщини. Він похований у Відні в 1920 р. Як український дипломат, він успішно захищав українські інтереси на різних міжнародних рівнях. Зокрема, в 30-их роках, як голова «Міжнародної Унії», він виступив проти більшовицького терору, голодомору і примусових робіт у Радянській Україні.

Поразка визвольної боротьби України привела О. Шульгіна, як і багатьох його соратників, до Праги, де він жив від 1923 до 1928 року. Тут він став міністром закордонних справ, а згодом -- очолив український екзиліний уряд. У Державному Центральному Архіві Чеської Республіки зберігається особистий архів Олександра Шульгіна. В ньому, зокрема, є його листування, інші важливі документи, які відбивають стосунки Олександра Шульгіна з українською громадою в Празі, зокрема, також і його участь у створенні пражського Музею Визвольної Боротьби України. Після війни О. Шульгин переїхав до Франції. В Парижі він очолював Українське Академічне Товариство. Шульгин помер у Парижі 3 березня 1960 року.

Олександр Шульгин був

членом першого з'їзду послів Української Народної Республіки, що відбувся у Відні в 1920 р. Як український дипломат, він успішно захищав українські інтереси на різних міжнародних рівнях. Зокрема, в 30-их роках, як голова «Міжнародної Унії», він виступив проти більшовицького терору, голодомору і примусових робіт у Радянській Україні.

Поразка визвольної боротьби України привела О. Шульгіна, як і багатьох його соратників, до Праги, де він жив від 1923 до 1928 року. Тут він став міністром закордонних справ, а згодом -- очолив український екзиліний уряд.

У Державному Центральному Архіві Чеської Республіки зберігається особистий архів Олександра Шульгіна. В ньому, зокрема, є його листування, інші важливі документи, які відбивають стосунки Олександра Шульгіна з українською громадою в Празі, зокрема, також і його участь у створенні пражського Музею Визвольної Боротьби України. Після війни О. Шульгин переїхав до Франції. В Парижі він очолював Українське Академічне Товариство. Шульгин помер у Парижі 3 березня 1960 року.

Роксолія П. Зорівчак

РУБРИКА МОВИ

Дев'яносто п'ятий текст

Мова формує свідомість, визначає помисли й учинки людини, це суфлер у театрі життя. Тому свою мову треба вивчати і леліяти все життя -- і особно, і громадою. Адже це знаряддя мислення і порозуміння. Це наша пам'ять і наше безсмертя.

В. Радчук

УКРАЇНЦІ ТА УКРАЇНСЬКА МОВА В УКРАЇНІ В СВІТЛІ ПІДСУМКІВ УСЕУКРАЇНСЬКОГО ПЕРЕПИСУ НАСЕЛЕННЯ

Напередодні нового 2003 року Державний комітет статистики України оприлюднив наслідки Всеукраїнського перепису населення, проведеного в грудні 2001 року. Як і передбачувалося, на жаль, населення України зменшилося. Станом на 5 грудня 2001 року в Україні проживає 48 млн. 457 тис. осіб. У 1989 р. нас було 51 млн. 452 тис. -- майже на 3 млн. більше! Причини цього великого лиха -- відомі: і діток народжується менше, і старість часто відповідно не захищена, і процвітає економічна еміграція з України. Якщо політична еміграція в минулому була необхідною, то теперішня не завжди вкрай необхідна. Патріоти не міняють своєї Батьківщини на ласий (хто його знає, чи завжди ласий!) шматочок «капусты» (так в українському просторіччі називають долари) на чужині.

Не менш цікаві для українців у всьому світі перепису щодо національного складу населення. Усі повоєнні переписи фіксували зменшення кількості українців у населенні УРСР (пор. 76. 8% у 1959 р. та 72. 7% у 1989 р.) і, водночас, -- постійне збільшення кількості росіян (16. 9% у 1959 р. та 22. 1% у 1989 р.). До речі, така ситуація спостерігалася майже в усіх республіках колишнього СРСР. По-перше, здійснювалася цілеспрямована державна політика перемішування населення. По-друге, діяв чинник асиміляційний.

Згідно з даними останнього перепису, кількість росіян в Україні -- порівняно з 1989 р. -- зменшилася на 26. 6% з 22. 1% до 17. 3%. Очевидно, за останні роки деякі з походження українці, не зовсім ще асимільовані до росіян, вирішили «відасимілюватися», бо масового виїзду росіян з України не спостерігалось (і причин на це немає жодних!). Дай, Боже, щоб це «відасимілювання» було чесним, без якихось корисливих намірів!

Українці тепер складають 77. 8% від загальної кількості населення. Хоча населення України значно скоротилося, кількість українців зросла на 0. 3%. Найбільше «українські» області -- Івано-Франківська і Тернопільська (понад 97% українців). У Львівській області українців -- 94. 8%. Найбільше росіян у Криму -- 58% проти 24% українців.

Дещо покращала і мовна ситуація: 67. 5% (на 2. 8% більше, ніж у 1989 р.) населення України назвали українську мову рідною. Це значить, що для 85. 2% етнічних українців рідна українська мова, для 14. 8% -- російська. З представників інших національностей найбільш українізованими є поляки, бо з них 71% вважає рідною українську мову. Річ у тому, що йдеться не про Галичину, де поляків -- жменька (дехто намагається тепер -- штучно -- збільшити їхню кількість!), а про Житомирщину, Хмельниччину, де їх чимало.

Отже, не все так погано а нашому домі. Очевидно, слід тверезо дивитися на стан справ, урахувати, що не всі люди моляться РІДНОМУ СЛОВУ, що не всі усвідомлюють саме поняття РІДНА МОВА, що є чимало, так би мовити, не-громадян, а просто «шашликів», тигля історії» (вислів О. Гончара). А частина людей масово уживає суржик, називаючи цю бридку українсько-російську суміш (її приперчує тепер ще й перекрученими англійськими словами й висловами) українською мовою.

Але ж, якщо два свідомі українці (і це стосується і тих, хто поколіннями вже живе у вимушеній еміграції) навчать хоча б одного не-свідомого відчувати свої корені, думати рідною мовою, молитися рідною мовою (згадаймо Павличкові слова: «Та не молися мовою чужою, // Бо, на колінах стоячи, умреш !»), якщо виробимо в собі мовну стійкість (не переходити без потреби на чужу мову на своїй землі і в своїй хаті), то станемо монолітнішими в своєму домі. Бо ж для усіх українців справжній дім -- така Україна.

Львів, 15 лютого 2003 р.

Євген Іванків

РІДНА ЦЕРКВА -- ДУША НАРОДУ ІІІ «Поради» діаспори

Іншим виявом цієї нездорової антиукраїнської атмосфери в нашій Церкві, була теж подія у Філадельфії (15 листопада 2002 р.), під час відвідин Глави УГКЦ Блаженнішого Патріарха Любомира.

Після Ахафисту, відправленого англійською мовою, Блаженніший звернувся до зібраного духовенства (теж англійською мовою) і висловив декілька думок про наші церковні справи. Сказав, між іншим, що наша Церква є Вселенською і тепер, ще більше, ніж колинебудь, мусить бути відкритою для неукраїнців. Тому і наш «етнічний смак», «хоч добрий, не може бути перешкодою для тих, хто шукають Христа»

Важко повірити, що наш гість, Патріарх з України, міг щось таке сказати нашому духовенству в Америці, коли наші свідомі миряни стараються зберегти нашу Церкву українською і такою залишити її своїм нащадкам. Дуже дивно, що Глава УГКЦ так дуже турбується неукраїнцями, яким українськість нашої Церкви могла б не подобатися, а чомусь цілковито забув про наших земляків з України, яких так багато тут є і для їхнього духовного добра потрібна справжня традиційна Українська Церква.

Ми не живемо десь на пустині, але в Америці, де, Богу дякувати, є багато різних Церков і южна людина може вибрати собі Церкву, яку хоче, так що ми не мусимо позбуватися своїх звичаїв, своїх колядок, своєї мови і культури задля якоїсь антиукраїнської «вселенськості», пропагованої нашими недругами. Чи можна собі уявити, щоби Папа сказав щось подібного своїм польським священникам в Америці?

Впродовж нашої історії збереження обрядів і прадічних традицій, все йшло в парі зі збереженням рідної мови, культури, національної свідомості. Там, де є денационалізація, там заводяться також і чужі церковні обряди. Віримо, що наші Преосвященні Владики в Америці поведуть нашу Церкву правильним шляхом, який вказали нам наші героїські Ісповідники Віри, Духовні Велетні ХХ сторіччя -- Митрополіт Андрей і Патріарх Йосиф.

Нелегко приходить писати про ці речі, бо церковний провід треба шанувати, але ситуація дуже серйозна і мовчанка була б тут багато гіршою.

У такому самому дусі...

У такому самому дусі «деукраїнізації» нашої Церкви, проведено теж третю сесію Патріаршого Собору УГКЦ, що відбулася у Львові в дніх 30 червня -- 4 липня 2002 року. Тема Собору: «Ісус Христос -- джерело відродження Українського Народу» Наша Держава і наш Український Народ знаходяться сьогодні в дуже критичній ситуації під багатьма оглядами: релігійно-моральним, національним, соціальним, політичним, економічним та іншими. Кожному зрозуміло, що Собор у першій мірі займався релігійно-моральними проблемами. Соціальним питанням також присвячено багато уваги і виготовлено навіть «Суспільний дороговказ віруючого» Однак, дуже прикро вражає сам факт цілковитого зігнорування Собором критичного стану нашого національного життя: браку національної свідомості в народі, занедбування і дискримінації української мови, потреби релігійно-патріотичного виховання молоді в любові і прив'язанні до своєї рідної Української Церкви, рідних традицій тощо. Можливо, що про ці проблеми дискутовано на соборових нарадах, але фактом є те, що Собор не зайняв ніякого офіційного становища до цих важливих справ, від яких у великій мірі залежить наше національно-державне та церковно-релігійне «бути, чи не бути» У цих справах не видно ніяких конкретних висновків і резолюцій. Насувається настирливе питання: Чому? Чому так дуже неукраїнською стає наша Церква у своїй Українській Державі?

Українському Народові -- Українську Церкву

Всі ті, подані у цій статті факти, а також і інші, а їх дуже багато, -- всі вони свідчать про велику церковно-релігійну кризу в Україні. Незаперечним фактом є те, що головними, «законними», загальновишараними Церквами України є дві чужі, неприхильні нам (делікатно кажучи) Церкви: Московська Православна і польська Римо-Католицька. Вони діють згідно зі своїми церковно-політичними інтересами, намагаються опанувати цілість церковного життя, а справжні Українські Церкви стараються зіпхати до якогось підрядного рівня, або цілковито їх зіпкідувати. Все це становить велику небезпеку не лише для нашого церковно-релігійного самоутвердження, але й для національної самобутності Українського Народу і нашого державного майбутнього.

Єдиним виходом з цієї дуже критичної ситуації буде створення

об'єднаної, національно свідомої, всесторонньо активної Української Церкви, очоленої Київським Патріархатом, юрисдикційно незалежної від чужих церковних центрів. Уся форма єдності, чи споричастя з іншими помісними Церквами Сходу і Заходу, повинна бути тільки молитовно-духовною, а ніколи адміністративною.

На нашу думку, в цій ідеї створення єдиної Української Церкви повинні в першій мірі бути зацікавлені члени УГКЦ, бо цій Церкві загрожує велика небезпека цілковитої втрати своєї української і традиційно-східної ідентичності та повного злиття з Церквою латинською. Головна причина цієї загрози -- юрисдикційна залежність від ватикансько-польського церковного естаблішменту та його протинукраїнської політики. Друга причина -- наш церковний провід, інертний, без власної ініціативи, послухний у всьому Ватиканові, готовий помагати Церкві Римо-Католицькій і співпрацювати з нею без огляду на наслідки для нас.

Під тим оглядом ситуація в українському православ'ї є дещо кращою, бо дві Українські Православні Церкви -- УПЦ КП і УАПЦ є незалежними від Московського Патріарха і їхнє існування не є zagrożене. Але і цей стан далекий від ідеального. Брак єдності, незважаючи на різні спроби поєднання, стан поділу, хоч немає ані догматичних, ані ідеологічних, ані політичних різниць -- все те є виявом якоїсь короткозорості, ідейної незрілості і може вважатися перемогою і тріумфом для Москви -- церковної і державної, і дає право цій же Москві накидувати нам свою політичну зверхність.

Ця критична церковно-релігійна ситуація і потреба поєднання Українських Церков вимагає не теоретичних міркувань і безжонечних дискусій, але негайних дій. Першим кроком у цьому напрямі було б організування сильного мирянського руху в Україні, який включав би свідому активну молодь. Необхідною є дружня співпраця між православними і греко-католиками на всіх рівнях церковного життя: ієрархічного, священничого та мирянського. Дуже помічними були б тут спільні братства молоді. Свідоме, організоване мирянство, неолбжене різними, часто перестарілими, канонічно-схолястичними пересудами, може відіграти ту важливу роль у створенні Єдиної Української Церкви, Церкви національної зі своїм власним Патріархом, і Церкви вселенської, рівноправної одиниці у Христовій вселенській родині помісних Церков-посестер.

THE U.S AND UKRAINE: LOOKING TO MOVE FORWARD

How to Move Forward? What is the Way Forward?

Washington, Feb. 14, 2003 (ArtUkraine.com)... -- "The U.S. and Ukraine: Looking to Move Forward" was the topic of a presentation made in Washington on Thursday by Ambassador Steven Pifer, Deputy Assistant Secretary for European and Eurasian Affairs at the U.S. Department of State, and former U.S. Ambassador to Ukraine.

The foreign policy briefing was given by Ambassador Pifer at the Center for Strategic & International Studies (CSIS) in Washington and was hosted by the CSIS Russia and Eurasia Program's Working Group on Ukraine. Carlos Pascual, the present U.S. Ambassador to Ukraine spoke before the CSIS Working Group in early January of this year.

Pifer was introduced by Celeste Wallander, Director and Senior Fellow for the CSIS Russia and Eurasia Program.

Amb. Pifer said the past few months has been the most difficult and complex time period for the U.S.-Ukraine relationship since Ukraine declared independence in 1991. "The U.S. government has just completed a major review of our policy towards Ukraine and the question before us now is, how to move forward? What is the way forward for the U.S.-Ukraine relationship?"

"The U.S. government understands Ukraine is still a very critical country for us and it is important for Ukraine to succeed in its drive to be a democratic country with a market economy, that is closely tied to Europe," Pifer stated. "It remains in our interest to stay engaged in Ukraine and to work to change some of the dynamics there." The Deputy Assistant Secretary said the U.S. will continue to stay engaged and support (1) the implementation of further needed reforms, (2) small business development, (3) a substantial increase in foreign direct investment in Ukraine, (4) their movement to become a member of the World Trade Organization (WTO), (5) their work to solve problems related to the laundering of money, (6) in the foreign policy arena their work regarding the issues related to the disputes in the region between Ukraine and Moldova, non-proliferation issues, and the strengthening of Ukraine's export control system especially regarding the export of military items, (6) the work to reform the military to meet the current needs of Ukraine, and (7) programs to build a stronger democratic state, to move Ukraine closer to being a modern European democracy.

The former U.S. Ambassador to Ukraine also said Ukraine meets all the criteria now and it is overdue for the U.S. to move Ukraine out from under the Jackson-Vanik legislation. He said the administration would be working with the U.S. Congress this year on this issue.

"Ukraine will soon have three members of the European Union on its borders and it is important for Ukraine to continue to implement the reforms necessary within Ukraine that will allow Ukraine to become increasingly integrated into Europe," Pifer explained. On that front Pifer stated the U.S. will support Ukraine's move to join NATO.

The Ambassador believes the main issue for Ukraine related to its joining the Euro-Atlantic security structures is its ability to implement the necessary reforms needed within Ukraine. "The task is implementation, implementation, implementation. Actions speak louder than words," Pifer said.

Democratic institution building is of special interest to the U.S., according to Pifer, and the U.S. will work with Ukraine regarding such issues as the development of a stronger civil society, freedom of the press, open, fair and transparent elections, and other such issues important for Ukraine in its move to have more common values with those countries now in NATO and the European Union.

The United States is especially interested in being engaged with many different political leaders in Ukraine to help create the conditions necessary for there to be a level playing field in the upcoming presidential elections to be held in late 2004, Pifer told the CSIS briefing session.

"Will this policy towards Ukraine to engage and not to isolate work?" the Ambassador asked. "Our agenda with Ukraine is full. We are prepared to engage and are looking to move forward. We believe the mode of engagement will work for both nations."

Ambassador Pifer fielded a series of questions after his briefing. Ukraine's Ambassador to the United States Kostyantyn Gryshchenko attended the CSIS session.

One of the questions was concerning the Kolchuga radar affair. Amb. Pifer said the U.S. has put that question in a box and set it aside for now stating the U.S. did not want the Kolchuga affair to further cloud U.S. relations with Ukraine. Ambassador Gryshchenko responded to Pifer's response saying Ukraine would like to have the issue resolved as Ukraine did not sell a Kolchuga radar system to Iraq.

ANTI-MONEY LAUNDERING TASK FORCE LIFTS SANCTIONS AGAINST UKRAINE

PARIS. -- The Organization for Economic Cooperation and Development said Friday, February 14, that its Financial Action Task Force has decided to lift sanctions imposed on Ukraine in December because of its lax money laundering laws.

The FATF has also agreed to give the Philippines until March 15 to implement tougher dirty money legislation.

And it decided to remove Grenada from its list of noncooperative countries and territories thanks to reforms being implemented there to introduce anti-money laundering legislation.

"FATF members have decided to withdraw the application of additional countermeasures with respect to Ukraine as a result of the recent enactment by Ukraine of comprehensive anti-money laundering legislation that addresses the main deficiencies identified by the FATF in 2001 and reaffirmed in December 2002," the agency said in a statement.

"This is a significant success for the FATF and Ukraine in the fight against money laundering," said task

force chairman Jochen Sanio.

The FATF said it has taken the serious step of recommending that its members impose additional countermeasures against Philippines due to the failure of the Philippines to enact legislation to address previously identified deficiencies in their anti-money laundering regime.

These measures will come into force unless the Philippines Government to enacts the appropriate legislative amendments by 15 March 2003.

The FATF said a group of experts met in Rome last November to examine current trends and emerging threats in the area of money laundering.

They identified problems related to terrorist financing schemes, notably the misuse of non-profit organizations and informal money or value funds transfer systems.

The group also highlighted the money laundering vulnerabilities in the securities sector, and the links between the diamond, gold and precious metals trade and money laundering and terrorist financing.

YERMYLOV CONSIDERS IT NECESSARY TO CREATE STRATEGIC OIL RESERVES IN UKRAINE

KYIV. -- Minister of Fuel and Energy Serhii Yermiylov says he considers it necessary to create in Ukraine a strategic reserve of oil and petroleum products, in order to avoid the negative consequences of the possible growth of prices for oil globally due to the conflict around Iraq. Yermiylov said this in an interview he gave to the newspaper Kyivskiy Telegraf.

Ukraine needs to make a decision on the creation of its own strategic reserve of oil and petroleum products, as this is being done in many countries," he said. In Yermiylov's opinion, this reserve is necessary in order to avoid the negative consequences of a growth in prices for oil globally due to the possible war between the US and Iraq.

What concerns the possible skyrocketing of prices for oil, Ukraine

is situated here in the role of a passive participant," the minister said. He noted that Russia had previously taken the decision on creation of strategic oil reserves. In the words of the deputy chairman of the State Committee for State Material Reserve Volodymyr Omelianchuk, the committee has reserves of petrol, diesel fuel, aircraft fuel and fuel oil in the volume, in which they were determined by a decision of the Cabinet of Ministers.

The size of these reserves is not being made public. As Ukrainian News reported previously, the supply of crude at Ukrainian refineries in 2002 increased by 36% in comparison with 2001 to 21.3 million tons. The share of Russian crude in the total volume of supplies in 2002 consisted of 78%, whereas Kazakh was 11% and Ukrainian - 11%.

OUR UKRAINE YOUTH COALITION PUTS UP YUSCHENKO AS PRESIDENTIAL CANDIDATE

KYIV. -- The only successful candidate for president from the Ukrainian democratic forces is Our Ukraine's chairman Viktor Yushchenko, according to Our Ukraine youth coalition in the Volyn region, which held its *ForUm* on Feb. 16, 2003 in Volyn, aimed at starting the preparation for the presidential election campaign.

According to the Ukrainian People's Party [UPP] press service, parliament deputies, chiefs of oblast organizations of the UPP and the Reforms and Order party, Our Ukraine bloc members working in the

Volyn and Lutsk city councils, young activists and journalists attended the *ForUm*.

The *ForUm* participants, leaders of Volyn youth organizations, such as the Young Rukh, the Youth Nationalistic Congress, Young Prosvita, the Alternative, the Christian-Democratic Youth, the Young Reformers' Association, the Republican-Democratic Youth and the Democratic Association signed a joint declaration, saying that they will do their utmost to help Yushchenko win the forthcoming presidential elections.

PORTUGAL AND UKRAINE SIGN PACT ON MIGRANT LABOR

KYIV. -- The foreign ministers of Portugal and Ukraine signed an agreement Thursday, February 13, allowing Ukrainians to work on a temporary basis in Portugal and receive social benefits.

Ukrainians, many of whom work in construction and agriculture, represent the third-largest immigrant community in Portugal. Some 50,000 Ukrainians work illegally in the country, according to the Ukrainian Foreign Ministry.

Lisbon introduced quotas and new selection criteria for foreign laborers last year after a surge of workers from Eastern Europe raised fears about the social and economic burden for the Portuguese.

The two sides signed the agreement "to end once and for all trafficking in migrant workers," Portuguese Foreign Minister Antonio Martins de Cruz said.

Ukrainian Foreign Minister Anatoliy Zlenko acknowledged that illegal immigration of Ukrainians was "a very big problem," and praised the agreement with Portugal as the first of its kind that Ukraine had signed.

Meanwhile, Martins de Cruz promised to assist Ukraine in its bid for deeper integration into Europe.

"I stress once again, Portugal has very positive perceptions of Ukraine's intentions to enter the European Union (news - web sites) and NATO (news - web sites)," he said.

KUCHMA PROMISES TO ASSIST IRAQ WITH REMOVING CONSEQUENCES OF WAR

KYIV. -- Ukraine is ready to send its chemical defense battalion to assist Iraq with removing the possible consequences of the US military operations in that country, if need be, according to Ukraine's President Leonid Kuchma.

At the same time, the President expressed hope that the US will not levy war on Iraq, taking into account

the latest discussion of the Iraqi issue by the UN Security Council, says the Ukrainian president's official website.

Interviewed by Russia's TV channel RTR reporter Dmitriy Kiselev one of these days, Kuchma said that Ukraine stands for "using all the mechanisms to settle the Iraqi problem at the table of negotiations."

VISIT OUR WEB SITE

http://members.tripod.com/UFA_home/

**"The World of the 21st Century Woman"
Weekend Conference**

**April 4 - 6, 2003
at Soyuzivka,
Ukrainian National Association Estate
Kerhonkson, N.Y.**

Friday evening networking and wine tasting with book reading by Irene Zabytko, author of the "The Sky Unwashed" and "When Luba Leaves Home"

Didactic sessions to address both the everyday and societal issues in our hurried lifestyles

Discussion and launching of the new UNWLA Health Fund project to address the health education of women in Ukraine

Saturday evening banquet with entertainment provided by Luba Goy, star of Canada's #1 comedy TV Show, and music by Charivnii Homin

Exhibition of artwork of Ukrainian American women artists

To register please contact:

Marianna Zajac
Tel: 845-471-2818
email: mazajac1@hotmail.com

Vera Staruch
Tel: 845-626-2058
email: lvstaruch@aol.com

DISCOUNT Accommodations and Airfares available!

JOURNALIST ASKS PRES. L. KUCHMA FOR PROTECTION

KYIV. -- A Ukrainian newspaper editor asked President Leonid Kuchma for protection after a deputy governor allegedly threatened to kill her for publishing an article claiming his involvement in a raft of crimes, a media rights group said Monday.

Vira Kytaihorodska, chief editor of "Bukovynske Viche" in the southwestern region of Chernivtsi, sent her appeal to Kuchma on Friday, claiming to have received a death threat from regional Deputy Governor Ivan Muntian, said Andriy Saichuk of the Institute for Mass Information.

"For this article, I'll kill you. You can't imagine what force you're up against," Muntian allegedly told Kytaihorodska in a phone call Wednesday, according to the Kievskiy Vedemosti daily.

Muntian was not available for comment.

Earlier this month, "Bukovynske Viche" reprinted a letter from a former customs official accusing the regional governor of complicity in customs violations and smuggling. The writer also alleged that regional officials had approved the release of prisoners sentenced for drug smuggling.

The letter was first published on Jan. 29 in a paper in a neighboring region.

The opposition has accused Kuchma of involvement in the 2000 murder of a journalist who wrote about high-level corruption. Kuchma denies the allegation.

ATTENTION PARENTS AND GRANDPARENTS!!!!

Ukrainian Fraternal Association has a special benefit program
**SINGLE PREMIUM LIFE and ENDOWMENT
AT AGE 65 POLICIES**

***PAY ONE PREMIUM AND HAVE FULLY PAID-UP
LIFE INSURANCE WITH CASH VALUE PROVISIONS.**

***ADULTS WHO DO NOT WISH TO BE CONCERNED
WITH ONGOING PREMIUM PAYMENTS CAN PAY
ONCE AND FORGET IT.**

***AFTER ONE YEAR CASH VALUE ALMOST
EQUALS PAID PREMIUM.**

SINGLE-PREMIUM LIFE

Illustrative Rate: Age 5
\$1,000 fully paid-up insurance
Cost: \$78.00 plus \$10.00 policy fee.

\$5,000 fully paid-up insurance
costs \$400.00

Illustrative Rate: Age 35
\$1,000 insurance cost: \$219.00
plus \$10.00 policy fee.

\$5,000 fully paid-up insurance costs
\$1,105.00.

Pay one premium and have fully
paid-up cash value life insurance.

Issue Age 0 - 80

SINGLE-PREMIUM ENDOWMENT AT 65

Illustrative Rate: Age 5
\$1,000 fully paid-up insurance
cost \$106.00 plus \$10.00 policy fee.
\$5,000 fully paid-up insurance
costs: \$540.00

Illustrative Rate: Age 35
\$1,000 insurance cost \$329.00
plus \$10.00 policy fee
\$5,000 fully paid-up insurance
cost \$1,655.00

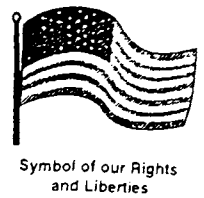
Pay one premium and have fully
paid-up cash value life insurance
and at age 65 receive in cash full
face value of the certificate.
Issue Age: 0 - 55

For Information Contact Your Local Branch Secretary or
contact

UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION
1327 Wyoming Avenue, Scranton, PA 18509
Tel. (570)342-0937 Fax (570)347-5649

НАРОДНА ВОЛЯ

Symbol of our Rights
and Liberties

НАРОДНА ВОЛЯ

PIK LXXXXIII Ч. 9 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 27 ЛЮТОГО 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA FEBRUARY 27, 2003. YEAR LXXXXIII № 9

ЗАЯВА ЧОТИРЬОХ ПРЕЗИДЕНТІВ

Ми, глави держав Республіки Білорусь, Республіки Казахстан, Російської Федерації і України, прагнучи сприяти економічному і соціальному прогресові наших народів, підвищенню рівня їх життя, виходячи з принципів стійкого розвитку, беручи до уваги, що послідовне проведення економічних реформ у наших країнах створило передумови для подальшого поглиблення багатостороннього економічного співробітництва і посилення інтеграційних процесів, розвиваючи положення угоди про зону вільної торгівлі від 15 квітня 1994 року, підтверджуючи домовленості, вироблені на вершинних зустрічах СНД у Кишиневі і Києві, а також свою рішучість створити Єдиний Економічний Простір, заявляємо про новий етап економічної інтеграції і починаємо переговори по заходах, необхідних для формування Єдиного Економічного Простору.

Результатом переговорів буде підготовка до вересня 2003 року угоди про формування Єдиного Економічного Простору, узгодженої економічної політики щодо ряду напрямів, гармонізації відповідного законодавства і створення єдиної регулюючої міждержавної незалежної Комісії з Торгівлі і Тарифів.

Кінцевою метою роботи є створення Організації Регіональної інтеграції.

З цією метою сторони створюють спільну групу високого рівня і затверджують її мандат.

Президент Республіки Білорусь О. Лукашенко
Президент Республіки Казахстан Н. Назарбаєв
Президент Російської Федерації В. Путін
Президент України Л. Кучма

Москва, 23 лютого 2003 року.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИМ СЕЛЯНАМ РОЗДАЮТЬ СКИТСЬКІ КУРГАНИ

Дніпропетровськ ("НХ"). У якості земельних паїв селянам Дніпропетровщини роздають скитські кургани, які є пам'ятками археології державного значення. Це з'ясувала перевірка дніпропетровської обласної прокуратури.

Серед ста курганів, розташованих в Солонянському районі — не тільки скитські, а й датовані кам'яним та бронзовим віками. Всі вони відзначені спеціальними знаками і, згідно з законом, ця земля є державною власністю і охороняється державою. Втім, стверджують правоохоронці, понад половину цих курганів, роздали селянам як земельні паї. Деякі з них вже зруйновані і перетворені на пасішню або пасовище. Така ж сама

ситуація в Нікопольському та ще кількох районах області.

Представники місцевих адміністрацій стверджують, що робили це неспроможливо. До того ж присутність посеред паю об'єктів, які при обробці землі треба постійно оминати, створює значні незручності. Правоохоронці кажуть, що причина в низькому рівні культури сільських керівників, які відповідатимуть за нехтування законами. Тим часом, члени спілки охорони пам'яток б'ють на сполох, адже насажди втрачені археологічні цінності, вартість яких неможливо підрахувати.

І справді, неже в тих людей ніякої культури немає? — Редакція

У 2002 РОЦІ ПРЯМІ ІНВЕСТИЦІЇ ЗРОСЛИ НА 8.4%

Київ. — У 2002 році прямі чужоземні інвестиції в Україні зросли на 8.4%, або 415.93 млн. доларів до 5 339 млн. доларів. Про це повідомив Державний Комітет Статистики.

За 2002 рік чужоземні інвестори вклали в Україну 1074.82 млн. доларів, вилучили 368.83 млн. доларів. 491.49 млн. доларів вкладено грiшми, 373.17 млн. доларів — рухомим і нерухомих майном.

За даними Держкомстату, в

загальному обсязі інвестицій, вкладених в Україну на 1 січня, більша частина прийшла зі Сполучених Штатів — 898.01 млн. дол., Кіпру — 602.63 млн. дол., Великобританії — 510.52 млн. дол., Нідерландів — 398.78 млн. дол. і Росії — 322.57 млн. доларів.

Приріст чужоземного капіталу в 2002 році становив 783.7 млн. дол., що на 15.2% більше в порівнянні з його приростом у 2001 році.

НАМІТИЛИ ПЛЯНИ СПІВПРАЦІ У РАКЕТНО-КОСМІЧНІЙ ГАЛУЗІ

Київ (УНІАН). — На днях Російське Авіаційно-Космічне Агентство (Росавіакосмос) і Національне Авіакосмічне Агентство України (НКАУ) під час спільної наради в Москві обговорили пляни співпраці на найближчі два роки.

Серед пріоритетних програм визначені такі спільні проекти, як створення космічного апарату "Січ-ІМ", ракет-носіїв "Дніпром", "Зеніт-М", "Циклон-2К", а та-

кож ряду супутникових програм, зокрема, "Спектр-Р" ("Радіоастрон"), "Метрика-КВО", уточнили в Росавіакосмосі.

У рамках зустрічі сторони підписали меморандум про співпрацю у сфері розвитку глобальних навігаційних супутникових систем, а також обговорили питання науково-виробничої співпраці підприємств Росії та України у справі розробки та виготовлення ракетно-космічної техніки.

з будівельними матеріалами.

Значну частку обладнання постачають російські підприємства. Наприклад, "Метровагонмаш" поставив для Олександрівської лінії двадцять п'ять вагонів. За оплату вагонів знадобиться 50 мільйонів гривень, що їх надало Міністерство Транспорту України.

МЗС УКРАЇНИ СКАСОВУЄ МОСКОВСЬКИЙ ВИБІР Л. КУЧМИ

Київ. — МЗС України заявляє, що підписання 23 лютого в Москві президентами України, Росії, Казахстану і Білорусії заяви про створення єдиного економічного простору не означає зміни зовнішньополітичного курсу України. Про це, як передає кореспондент ForUm'у, 25 лютого заявив на пресконференції глава пресової служби МЗС України Сергій Бородин, підкресливши: «Не може йти мови про зміну зовнішньополітичного курсу держави».

Нагадаємо, що ряд політиків і політологів розцінили підписання в Москві цієї заяви як відмову від раніше проголошеного Україною курсу на вступ до Європейського Союзу.

Коментуючи на прохання кореспондента ForUm'у висловлювання державного секретаря МЗС

України з питань європейської інтеграції Олександра Чалого в грудні минулого року про те, що Україна не може бути одночасно членом Євросоюзу і ЄврАзЕС, Бородин сказав: «ЄврАзЕС — це одне, а заява чотирьох президентів — це інша справа. Ініціатива президентів спрямована на реалізацію основних концептуальних підходів, з якими виступала останнім часом Україна, орієнтуючи СНД на посилення її основної складової, а саме — економічного співробітництва».

За його словами, основою формування єдиного економічного простору повинна стати «реалізація основ вільної торгівлі, що дасть можливість на рівноправній основі регулювати міждержавні відносини в сфері економічної взаємодії».

Б. ТАРАСЮК ПРО ІНІЦІАТИВУ НОВОГО СХІДНЬОГО ВИМІРУ ПОЛІТИКИ ЕС

Варшава ("НХ"). Голова комітету з європейської інтеграції Верховної Ради України Борис Тарасюк у виступі на міжнародній конференції "Політика розширення Євросоюзу щодо нових сусідів" позитивно оцінив польську ініціативу зі створення нового східного виміру закордонної політики ЕС.

Колишній міністр закордонних справ України визнав, що "при сьогодишньому ставленні Європейської Комісії та європейської бюрократії, я боюся, що ця ініціатива не зустріне великого ентузіазму" Україні все ж таки бракує такого партнера, якого

Польща мала у вигляді Німеччини, чи Румунія у вигляді Франції.

"Для того, щоб з'явився партнер, зацікавлений Україною, необхідно щоб Україна демонструвала своєю внутрішньою політикою притягальність для таких партнерів. Сьогоднішня Україна, однак, відштовхує потенційних партнерів і тільки Польща продовжує демонструвати послідовність у своїй політиці щодо України. Крім Польщі, таким партнером однозначно могла б бути Німеччина, але для цього ми повинні навести порядок у своєму домі", — сказав Б. Тарасюк у польській столиці.

РЕКОМЕНДУЮТЬ ВИСЛАТИ ХЕМІЧНИЙ БАТАЛЬЙОН ДО ПЕРСЬКОЇ ЗАТОКИ

Київ ("УН"). — Секретар Рада Національної Безпеки й Оборони Євген Марчук заявив на пресконференції, що РНБО схвалила пропозицію Міністерства Оборони і Міністерства Закордонних Справ про відрядження до Перської затоки батальйону хемічного захисту для захисту населення і ліквідації можливих наслідків застосування зброї масового знищення.

Марчук сказав, що батальйон буде спрямований не в Ірак, а в одну з країн Перської затоки, що зна-

ходиться близько до району можливих бойових дій. Він підкреслив, що батальйон не буде брати участі у бойових діях, а буде займатися захистом населення і ліквідацією наслідків у випадку застосування зброї масового знищення.

Марчук сказав також, що для відрядження батальйону в регіон Перської затоки, з тієї країни, куди він буде відряджений, має надійти запрошення, після чого Україна укладе з нею угоду, яка має бути ратифікована Верховною Радою.

ПРОДОВЖУЮТЬСЯ УКРАЇНСЬКО- РУМУНСЬКІ ПЕРЕГОВОРІ ПРО КОРДОНІ

Київ (АПУ). — 20 лютого в Букарешті відбувся XVI цикл українсько-румунських переговорів з питань підготовки проектів договору про режим українсько-румунського державного кордону та угоди про делімітацію континентальної шельфу і виключних економічних зон України та Румунії у Чорному морі.

Українську делегацію очолював заступник державного секретаря МЗС України О. Мошик,

румунську — державний секретар МЗС Румунії К. Дяконеску.

У ході переговорів погоджено ряд формувань з тексту договору, зафіксовано певне зближення у позиціях сторін з окремих його положень, які мають принциповий характер і щодо яких ще існують деякі розбіжності у підходах обох делегацій. Наступний цикл переговорів відбудеться в Києві у березні.

АМЕРИКАНСЬКІ БАЗИ У ПОЛЬЩІ

Варшава. — Міністер оборони Польщі Єжи Шмайдинський висловився за розміщення військових баз США на польській території

За інформацією «Впрост», найбільшу в Європі американську летунську базу з Франкфурту-на-Майні заплановано перенести у місто Біла Подляська, лише у 30 км від м. Брест.

Друга летунська база буде створена в Мінську Мазовському, дещо більше 100 км від

кордону з Білоруссю. Туди, стверджує тижневик, передислокують частини ВПС США з летунської бази у Рамштайні.

Третьою американською летунською базою має стати Повідз у центральній Польщі. В усіх цих трьох містах уже є військові летовища. Місця четвертої бази не названо. За даними тижневика, таємні переговори про відкриття баз США у Польщі вже значний час тривають між владою двох країн.

ПРОБЛЕМИ ЄДИНОГО УКРАЇНСЬКОГО ПІДВОДНОГО КОРАБЛЯ "ЗАПОРІЖЖЯ"

Севастополь ("НХ"). — Після ремонту спушено на воду єдиний підводний човен ВМФ України "Запоріжжя". Він дістався Україні після розподілу Чорноморської Фльоти СРСР вже в неробочому стані. Нещодавно для нього закуплено акумуляторні батареї. Однак виявилось, що кораблеві на сьогодні навіть немає де базуватися.

Упродовж останніх чотирьох років підводний човен "Запоріжжя" базувався в Балаклаві, але через демілітаризацію Балаклавської бухти, українських підводників позбавили попереднього місця стоянки. Нового ж поки що не визначено. Крім того, існує проблема і з технічним забезпеченням човна. Все обладнання після розподілу фльоти залишилося у російських моряків. На ство-

рення власного технічного забезпечення потрібні значні кошти, яких наразі немає.

За твердженням головнокомандувача ВМС України адмірала Михайла Єжеля, нещодавні переговори в цій справі з російською стороною ні до чого не призвели. Відмовляється російська сторона і від того, щоб підводний човен "Запоріжжя" базувався у Південній бухті Севастополя, де розміщені підводні кораблі російської Чорноморської Фльоти.

Крім цього, слід зазначити, що "Запоріжжю" вже понад 30 років. А поповнення новими кораблями для створення повноцінних підводних сил фльоти в умовах дефіциту коштів залишається чималою проблемою.

Як не крути, а спілка з Росією виходить нам боком. — Редакція

ВІДБУДЕТЬСЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ ФОРУМ УКРАЇНИ

Київ ("День"). — 27 лютого столична Національна Опера збере українську наукову, освітянську, виробничу, інженерно-технічну, мистецьку еліту на Інтелектуальний Форум України. Актію ініціювали Фонд Інтелектуальної Співпраці "Україна — XXI століття", Національна Академія Наук України та Спілка Ректорів Вищих Навчальних Закладів України.

За задумом організаторів, форум покликаний знайти реальні можливості об'єднати інтелекту-

альний потенціал для розв'язання найбільш актуальних соціально-економічних та духовних проблем країни.

На думку голови Ради Фонду "Україна - XXI століття", народного депутата Богдана Губського, така консолідація має винести на принципово новий рівень творчу, конструктивну співпрацю громадських об'єднань українських інтелектуалів, вивисити їх над вузькими цеховими інтересами та політичними амбіціями.

У МІСТІ НІРЕДЬГАЗА ВІДКРИТО ГЕНЕРАЛЬНЕ КОНСУЛЬСТВО УКРАЇНИ

Будапешт (АПУ). — 20 січня в угорському місті Ниредьгазі відкрито Генеральне Консульство України, яке стало 105-ою дипломатичною установою Української Держави за кордоном.

Відкриття консульства в Ниредьгазі є свідченням того, що зовнішня політика України "ус-

пінно і впевнено освоює нові території", — зазначив на урочистій церемонії міністр закордонних справ України Анатолій Зленко.

Консульство відкрито у 12-ту річницю встановлення дипломатичних відносин між Україною і Угорською Республікою.

БАХЧИСАРАЙ ВІДЗНАЧИТЬ 500-РІЧЧЯ СВОГО ЗАСНУВАННЯ

Київ (АПУ). — Президент Л. Кучма підтримати ініціативу Ради Міністрів Автономної Республіки Крим щодо відзначення у вересні 2003 року 500-річчя заснування міста Бахчисарай і підписав відповідне розпорядження.

Глава держави затвердив плян

У ЧЕРНІГОВІ БУДУЮТЬ ДРУГИЙ ДАВНЬОСЛОВ'ЯНСЬКИЙ ЧОВЕН

Чернівці (АПУ). — У приміщенні річкового порту Чернігова, на днях відбулась урочиста церемонія закладки науково-дослідного експериментального човна "Сварог" — точної копії давньослов'янського човна часів Київської Русі.

Спустити на воду майбутній десятивесельний вітрильний чо-

вен чернігівські суднобудівники планують уже в травні цього року. Це вже другий човен, який виготовляють у Чернігові за проектом "Великий шовковий шлях"

Перший — відома в Україні козацька чайка "Княгиня Ольга", яка здійснила три походи збудовано 2000 року.

УКРАЇНСЬКЕ ВИДАННЯ КНИЖКИ "СТРАТА ГОЛОДОМ"

Скрентон, Па. — Перед нами нова книжка "Страта голодом" Степана Старіва, яку з англійської мови переклав Ростислав Даденко. Публікація вийшла в м'якій обкладинці у в-ві "Просвіта" в Києві з датою 2002 року на 270 сторінках друку. Її присвячено українським селянам, яких червоний режим замучив голодом у 1932-33 роках.

Книжку (Miron Dolot, Execution by Hunger: The Hidden Holocaust) в українському перекладі ви-

дала Фондація ім. І. Багряного з пожертви Галини і Олексія Воскобійників. Тираж — 10,000 примірників.

Розповсюдженням книжки в Україні займається Т-во "Просвіта". В Америці книжку "Страта голодом" можна придбати за 12 дол. з пересилкою від її видавця:

Bahriany Foundation, Inc
811 S. Roosevelt Ave
Arlington Heights, IL 60005

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА

SUBSCRIPTIONS

Для членів УСБ:	For UFA members:	
У США і в Канаді річно	USA and Canada per year	20 00 дол.
Для нечленів УСБ:	For non-members:	
У США і в Канаді річно	USA and Canada per year	25 00 дол.
В інших країнах річно	In other countries per year	30 00 дол.
Ціна одного примірника	Price per single copy	50 центів

НАРОДНА ВОЛЯ

Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937 Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com Editor's line: RedDuplak@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, PA

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплак
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS

Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

НА ТЕРЕНАХ СНД БУДЕ НОВИЙ
СОЮЗ. ЕКОНОМІЧНИЙ.

Чотири країни-учасниці СНД починають новий етап економічної інтеграції. На московській зустрічі керівників Білорусі, Казахстану, Росії та України оголошено про намір створити єдиний економічний простір. Президенти називають це проривом у відносинах. Оглядачі припускають, що за економічними гаслами можуть ховатися політичні інтереси.

Про те, як відреагували на "заяву чотирьох" в Україні, розповідає наш київський кореспондент Олена Гмирянська:

"Ідею чотирьох президентів - України, Росії, Білорусі та Казахстану - створити єдиний економічний простір, у Києві обіймають доволі скептично. Дехто послугується евфемізмами і називає це черговою спробою інтеграції, дехто відкрито заявляє, що це політичний жарт. Ще на вершинній нараді СНД кілька тижнів тому у Києві В. Путін запевняв, що Росія не готова до режиму вільної торгівлі з Україною, оскільки держава втрачає мільйони доларів. Хоча ще у 1994 році дві країни підписали відповідні документи, після чого Росія відокремилася певну групу товарів, основний експорт в Україну, з яких стягуються податки. Тепер В.Путін, Л. Кучма, О.Лукашенко та Н. Назарбаєв кажуть, що створюють цілковиту свободу для пересування товарів.

На думку народного депутата Сергія Терехіна, навіть з юридичної точки зору втілити подібний проєкт неможливо з кількох причин. По-перше, Конституція України не дозволяє створення наднаціонального органу, а внесення змін до Основного Закону за успішного перебігу подій триває понад рік. Тому до кінця 2003-го, про що говорили глави держав, проголосити економічний альянс не вийде. По-друге, Україна в особі Л. Кучми проголосила курс на інтеграцію в Європейський Союз і підписала низку угод про узгодження українського законодавства з європейським. Тому, за словами С. Терехіна, перш ніж проголошувати єдиний економічний простір з Росією, Білоруссю та Казахстаном, доведеться уневажнити домовленості з ЕС. На його думку, подібний крок спрямований на посилення авторитету посади керівника Ради Глав Держав СНД, на яку нещодавно обрано Леоніда Кучму.

Співдиректор Інституту Економічних та Політичних Консультаций Ігор Бураковський каже, що не може серйозно ставитися до подібного проєкту хоча б тому, що вже існуючі організації, на кшталт СНД, ГУАМ, ЄврАзЕС, поки не виявили своєї сили та доцільності"

Перспектива появи політичної складової в майбутньому економічному союзі поки що лише припущення, хоча деякі заяви дають підстави говорити про можливість такого розвитку подій. Політичні міркування можна прослідкувати в усіх спробах Росії заснувати на території колишнього СРСР нові утворення, вважає експерт Німецького Товариства Зовнішньої Політики Александер Рар. Однак досі, на його думку, такі спроби не були успішними. В інтерв'ю "Німецькій Хвилі" берлінський політолог припустив, що московська "економічна заява" може означати нову спробу тих сил, що зацікавлені в політичній інтеграції.

Серед чотирьох провідників, які збираються утворити єдиний економічний простір, А. Рар особливо відзначив українського президента. "Фактор Кучми", каже експерт, взагалі відіграє тепер велику політичну роль. Він також не виключив, що рішення "московської четвірки" може мати наслідки для внутрішньої політики України з огляду на заплановані на 2004 рік президентські вибори. Говорить А. Рар:

"На мою думку, що стосується Путіна й Москви, то Росія, напевно, намагатиметься впливати на хід передвиборчої президентської кампанії в Україні. Після цього рішення серед учасників кампанії можлива поляризація. Певні сили, можливо, Ющенко та інші, виступатимуть проти і скажуть: "Тісніша політична співпраця з Росією для нас неможлива, оскільки ми вже вирішили інтегруватися в західні структури". З такої точки зору, можна припустити, що виборча кампанія в Україні знову вестиметься між партіями, які прагнуть, тісніших зв'язків з Росією, й тими, хто виступає за якомога шорішню інтеграцію з Заходом"

А.Рар критично ставиться до СНД, вважаючи це утворення "фактично мертвим" Багато країн Співдружності, вважає він, не зацікавлені в інтеграції. Сьогодні можна говорити лише про бажання чотирьох країн до тіснішої економічної співпраці, однак ці переросте вона в політичну, з цього приводу в експерта існують певні сумніви. В будь-якому разі, німецький політолог не вірить, що Кремль тепер намагатиметься відновити СРСР

Роман Гончаренко

Осип Мороз

ЗАВТРА МУСИМО ТВОРИТИ СЬОГОДНІ

б до цього приступити раніше.

Сьогоднішні кризи -- це загалом малі проблеми, які були занедбані вчора.

Футурологи хочуть ідентифікувати поступові зміни так, щоб можна було своєчасно робити потрібні дії (акції) для спинення болючих, глибоких криз.

Коли проблема дійде до ступеня кризи, себто коли ситуація робиться нестерпною, шойно тоді люди приділяють їй увагу, а це припізнє вихід з кризи. Футурологи розрізняють п'ять основних періодів майбутнього: тепер -- 1 рік; близьке майбутнє -- від 1 до 5 років; середньо-близьке майбутнє -- від 5 до 20 років; перспективне майбутнє від 20 до 50 років; далеке майбутнє -- 50 і більше років.

Згаданий вище Е. Корніш робить два основні висновки:

1. Світ, який будемо мати через 5-20 років, формуватиметься рішеннями, що їх ми приймаємо сьогодні.

2. Майже все можна зробити за 20 років. Щоправда, таке твердження відбирає нам мову, але пригадаймо: лише 12 років знадобилося, аби здійснити рішення про політ людини на Місяць.

Визначення цілей НТШ УВАН, УВУ, катедри в Гарварді або в Торонто вимагає праці і співробітництва як адміністраторів, так і працівників української науки, з якої має скористати українська людина, українська громада та українство в цілому.

У галузі технології ми хочемо досягнути стан, при якому машина сама себе поладить, а зрештою, і сама себе збудує. В суспільстві ми хочемо досягнути такий стан, при якому ми себе "поладимо", збережемо за допомогою науки, якою є кібернетика.

У теоретичному аспекті кібернетика досліджує тут зворотний вплив біологічних і фізіологічних факторів (та психології) на зміст філософських і поведінкових кате-

горій. Саме кібернетика є наукою, покликаною здійснювати логічне керування не тільки механічними, але й суспільними процесами. Двадцять перше століття принесло ряд несподіванок для традиціоналістів і консерваторів, які тепер в українській діаспорі ще сидять уперто у своїх сідлах.

Аналіза дійсної (а не уявної) ситуації покаже, які загрози і можливості можуть існувати для української громади. Майбутнє є так само невідоме, як і відоме. Планування майбутнього -- справа українських математиків, футурологів, кібернетиків, дослідників, економістів, соціологів, критиків мистецьких діянок, літературних критиків, аналітиків соціально-економічних і політичних справ, теж гуманістів -- коротше кажучи, експертів окремих ділянок як між-дисциплінарної бази у розв'язці і становленні суспільно-політичного життя українських громад.

Серйозна аналіза психологічної структури української людини є вимогою дня. Культуру ми звичайно поділяємо на три частини: духовну, матеріальну і суспільну. Треба зауважити, що суспільна культура охоплює відносини особистості до іншої особистості, родини, громади, нації та взагалі до всього людства. Українська людина має труднощі у творенні статусного, законного, конституційного життя і охорони конституції, створеної тою людиною. Українська людина має тенденцію бачити особисту користь як психічний прибуток (psychic income) свого Я, вона неспроможна бачити себе частиною цілості, а навпаки -- бачить себе на вершці піраміди як презентацію цілості. Українська людина часто трактує себе смішно -- надто поважно, егоцентрично.

На тему емоційно-егоцентричного світосприймання і мислення української людини існує дуже велика література. Дефініціюю йоні до Перської затоки.

У контексті суперечок щодо іракської політики, всередині НАТО цікаво також почути думку західноєвропейських експертів, щодо наміру України долучитися в разі необхідності до воєнної операції в Перській затоці. Експерт Міжнародного Центру Конвенцій, що у Бонні, Андреас Гайнеман-Гроудер у розмові з "Німецькою хвилею", зокрема зазначив:

«Враховуючи ті напруження, які винили останнім часом між Сполученими Штатами та Україною, я вбачаю в цій пропозиції Києва надати війська хемічного захисту для операції в Іраку спробу відновити добрі стосунки з Вашингтоном».

Відомо, що військові аналітики як в Україні, так і за кордоном не надто високо оцінюють боєздатність українських збройних сил. То чому все ж Вашингтон зацікавився допомогою згаданого батальйону? Експерт у військових справах Центру Економічних і Політичних Досліджень імені Рамзума Леонід Поляков, відповідаючи на це питання в інтерв'ю "Німецькій Хвилі", зазначив:

"Якщо брати загалом війська радіологічного, біологічного і хемічного захисту, то вони очевидно в такому ж стані, як і решта зброй-

ні національної прикмети українців, одним із перших у науковому контексті дав Іван Франко. На превеликий жаль, в умовах нової еміграції, з фальшивих "дидактичних" міркувань, наш брак відчуття реальності і мрійництва ми прикриваємо пустослівними, дешевими і ретроградними висівками й гаслами.

Цікаво, що українська література називає того, хто програв, героєм. Питання: чи наступні генерації українців в Америці будуть пов'язувати себе з тим, хто програє? Наша національна і взагалі світова культура поділяє людей на дві категорії: виграв -- програв.

Нові обставини людського життя у швидко зростаючому населенні світу, проблема харчів, енергії та екології впливатимуть на всі нації і творитимуть новий стан, в якому знайде себе і українська громада. Проте, дуже мало наших людей серйозно зацікавлені довготерміновим передбаченням. Можливо, циклічний спосіб думання давніх хліборобів, урожайна земля і добре підсоння породили цю лінійність чи, скоріш, таку психологічну структуру, що характеризується великою емоційною і слабкою раціональною складовою, такою характерною для західної людини.

Приходить час для української людини діяти локально, але думати про українські справи глобально.

Висловлені думки мають стати, звичайно, лише приводом для дискусії та для серйозної аналізи справжнього, а не уявного стану нашої громади.

Із статей "Яка перспектива завтрашнього дня?" ("Вісті Українських Інженерів", 1982, №2); "Завтра мусимо творити сьогодні" (Там же, 1983, № 1-2). Надіслано автором спеціально для "Вісника АН УРСР" (Див. "Вісник АН УРСР, 1991, № 3).

Любомир Петренко ("НХ")

ПЕНТАГОН ЗВЕРНУВСЯ ЗА ВІЙСЬКОВОЮ ДОПОМОГОЮ ДО УКРАЇНИ

Україна стала першою державою колишнього Радянського Союзу, до якої Пентагон звернувся за військовою допомогою. Мова йде про батальйон хемічного захисту, який би міг взяти участь в можливій іракській кампанії.

Ще на початку лютого Міністерство Оборони України заявило про готовність вислати батальйон радіаційного, хемічного і бактеріологічного захисту для проведення дезактивації у випадку війни з Іраком. І от нарешті офіційний Вашингтон відреагував на українську пропозицію. Розповідає наш кореспондент у Вашингтоні Валентин Лабунський:

"Державний Департамент США офіційно звернувся до України з проханням надати для можливої воєнної операції проти Іраку батальйон протихемічного захисту. Як повідомив речник Державного Департаменту Річард Баучер, ноту з таким проханням надіслано на адресу президента та міністра закордонних справ України. Баучер пояснив, що український батальйон не братиме участі у воєнних діях в Іраку, а лише перебуватиме в резерві на випадок застосування Іраком проти американських військ хемічної чи бактеріологічної зброї. Конгресмен Курт Велдон, який шойно повер-

нувся до Вашингтону після поїздки в Україну, повідомив журналістів, що мав зустріч з міністром оборони України Володимиром Ішківченком, який запевнив його, що в складі українських збройних сил є підрозділи протихемічного захисту, озброєні найсучаснішим обладнанням, необхідним для проведення дезактиваційних робіт. Велдон висловив надію, що український парламент дасть згоду на відрядження батальйону протихемічного захисту в зону можливих бойових дій проти Іраку. У зв'язку з офіційним зверненням Державного Департаменту США до України, оглядачі нагадують, що проблема з підрозділом протихемічного захисту виникла після того, як частина чеської роти протихемічного захисту, яка дислокується в Кувейті, і на яку покладав надію Пентагон, відмовилася від участі в бойових діях проти Іраку й зажадала повороту на батьківщину"

У середу, 19 лютого, посол США в Україні Карлос Паскуаль, виступаючи на пресконференції повідомив, що передав ноту Президенту Леонідові Кучмі та міністрові закордонних справ Анатолієві Зленку, в якій Вашингтон висловлює своє зацікавлення у відрядженні українського батальйону.

На думку керівництва ЗОК, вивчення англійської мови -- це насамперед підготовка українських військових до служби на світовому рівні. Вишкіл проводять провідні викладачі Британської Ради при Львівському Національному Університеті ім. І. Франка.

У період від 1999 і до 2002 року -- після закінчення рівня intermediate (найвищий рівень) -- сертифікати відповідного зразка отримало понад 60 військовослужбовців ЗОК.

УКРАЇНСЬКІ ВІЙСЬКОВИКИ
ВИВЧАЮТЬ АНГЛІЙСКУ МОВУ

Львів ("Поступ"). -- У військах Західного Оперативного Командування (ЗОК) активно діють курси англійської мови. Відповідно до угоди між МОУ та МЗС Великої Британії, сьогодні до участі в українсько-британському миротворчому проєкті залучено близько 150 військових.

Навчання, що проводиться за чотирма рівнями складності, розраховане на опанування військовими розмовної мови та спеціальної військової термінології. У лютому до них приєднаються вояки українсько-польського батальйону.

НАТО ЗАТВЕРДИЛО РІШЕННЯ
ПРО ДОПОМОГУ ТУРЕЧЧИНІ

Брюссель ("НХ"). -- Комітет військового планування НАТО затвердив 19 лютого рішення про військову допомогу Туреччині. Однак це ще не означає, що Північно-атлантичний альянс уже найближчим часом розпочне розгортання військових засобів на турецькій території.

Рішено вислати до Туреччини літаки АВАКС, ракети протиповітряної оборони та підрозділи хемічного і біологічного захисту. Це рішення є логічним продовженням домовленостей, що їх досягнули 16 лютого країни-члени НАТО за винятком Франції, яка не

бере участі у військовій структурі альянсу. Рішення про розгортання військових сил на турецькій території є остаточним і не потребує схвалення з боку Ради НАТО.

Таким чином альянс подолав одну з найсерйозніших криз в історії організації, коли три країни -- Німеччина, Франція та Бельгія поставили своє вето на рішення надати військовий захист Туреччині, яка в разі війни з Іраком може опинитися під ударом. Згодом НАТО вдалося переконати Берлін і Брюссель змінити своє рішення, а позиція Парижа лишилася незмінною.

UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION FINANCIAL REPORT

4TH QUARTER (CASH BASIS)

INCOME:	OCTOBER	NOVEMBER	DECEMBER	YR/DATE
Premiums on Certificates	24,243.77	17,984.40	35,043.77	249,883.35
Single Premium/Plan A & B	871.00	11,125.40	2,054.00	93,596.97
Interest on Bonds	10,529.81	18,831.11	92,160.07	503,263.48
Interest on CD's	1,084.48	788.47	781.10	11,477.86
Interest-Bank Accounts	249.23	310.68	1,826.94	4,569.96
Interest Mortgage Loans	9,081.60	9,925.41	7,893.06	132,812.42
Interest Preferred Stocks	957.82	0.00	2,544.04	14,007.41
Dividends on Stocks	143.15	143.15	143.15	2,009.16
Narodna Volya	1,160.80	1,197.50	5,246.00	23,168.45
Forum	830.18	853.00	663.06	10,704.72
Social Activities	1,400.00	700.00	1,400.00	8,500.00
Miscellaneous Income	25.00	25.25	331.10	483.74
Chornobyl	0.00	100.00	510.24	1,268.24
Certificate Loans Interest	93.30	233.33	201.93	981.14
Donation	0.00	0.00	0.00	5,828.00
Gain/Sale of Bonds	388.00	1,386.00	0.00	3,479.50
Checks Written Off	0.00	0.00	871.57	1,851.09
Refund/Bldg Ins. Premium	0.00	0.00	0.00	4,842.00
Dues Owed on Claims	0.00	0.00	59.10	103.13
Refund of Foreclosure Fees	0.00	0.00	1,978.81	1,978.81
Sale of Office Furniture	0.00	0.00	0.00	1,087.16
Refund Convention Expense	0.00	0.00	0.00	751.50
Redeposited Check	0.00	0.00	1,500.00	0.00
Mortgages Fees	0.00	0.00	1,000.00	1,000.00
TOTAL INCOME:	51,077.94	63,211.70	156,187.94	1,077,656.09
EXPENSE:				
Death Claims	12,044.00	19,060.00	14,024.00	174,054.00
Matured Endowments	21,500.00	24,500.00	18,000.00	256,270.00
Cash Surrenders	6,899.75	11,393.74	10,267.85	140,585.17
Pure Endowment	0.00	0.00	0.00	734.00
Refund of Dues	133.54	108.24	62.34	878.79
Reinsurance Premiums	0.00	0.00	0.00	2,892.45
Bank Charges	382.65	611.35	2,166.84	12,222.17
Dividends to Paid Up Additions	145.50	169.50	245.50	2,070.52
Sale of Office Furniture	0.00	0.00	1,227.00	5,443.00
Accrued Interest on Bonds Purchased	1,561.77	0.00	4,828.65	9,634.17
ADMINISTRATION:				
Salaries-Officers	7,538.46	8,682.69	7,638.46	104,559.51
Salaries-Office	2,910.38	4,385.57	2,910.44	37,835.00
Payroll Taxes	992.08	1,287.28	1,015.02	13,398.67
Employees Life Insurance	554.40	0.00	1,108.80	6,388.80
Employees Health Insurance	3,348.32	3,756.63	3,756.63	31,465.71
Employees Bonus	0.00	0.00	0.00	600.00
FUTA Tax	40.00	0.00	0.00	420.07
PA Unemployment Compensation	73.95	0.00	0.00	783.87
PA State Workers Insurance	14.00	0.00	0.00	1,063.00
GENERAL FRATERNAL EXPENSES:				
Actuary Fees	975.00	2,969.25	2,500.00	61,900.50
Accounting Fees	0.00	0.00	0.00	16,500.00
Data Processing	0.00	0.00	4,300.00	10,875.00
Attorney Fees	0.00	0.00	352.14	3,966.58
General Expenses	389.63	1,253.86	2,031.30	8,437.97
Advertising	838.96	318.16	346.16	7,247.06
Auditing Committee Expense	0.00	0.00	0.00	1,457.40
Postage/Telephone	745.55	620.35	303.25	6,735.95
Printing/Stationery	496.74	98.99	0.00	2,585.77
Office Supplies	0.00	0.00	30.82	1,603.07
Bank Overpayment/Error	0.00	0.00	0.00	3,815.00
Convention Expense	0.00	0.00	0.00	42,639.92
Insurance/Crime	0.00	0.00	0.00	2,650.00
Miscellaneous Expense	0.00	0.00	5.00	18.65
Chornobyl Expense	0.00	0.00	1,000.00	1,000.00
Written Off Check Remade	0.00	0.00	0.00	434.31
Nahimay Orphans Fund	0.00	0.00	300.00	300.00
Returned Check	0.00	1,500.00	0.00	0.00
Foreclosure Fees	1,020.00	1,017.10	14.00	2,051.10
Executive Committee Travel	227.63	0.00	130.00	357.63
Executive Committee Per Diem	120.00	0.00	0.00	120.00
PUBLICATION EXPENSE:				
Narodna Volya	5,167.99	8,311.40	5,263.85	62,971.72
Forum	0.00	0.00	0.00	9,364.02
TAXES, LICENSES, FEES:				
Insurance Dept Fees	1,080.93	171.00	1,625.17	5,933.10
Provincial Taxes	0.00	0.00	0.00	781.35
Investment Tax	0.00	0.00	0.00	4,802.19
Canada Non-Resident Tax	0.00	0.00	0.00	4,453.48
Premium Tax	0.00	0.00	0.00	611.00
Insurance Dept Federal	0.00	0.00	0.00	7,031.05
RENTAL EXPENSE:				
Rent	1,500.00	1,500.00	1,500.00	16,000.00
Electricity	194.75	187.12	195.22	2,725.08
Water	40.88	44.71	39.92	634.11
Gas	98.38	229.42	316.44	1,884.98
Janitorial Expense	225.17	184.50	50.75	1,424.67
Trash Removal	20.00	20.00	20.00	199.69
Maintenance Supplies	81.42	0.00	25.19	788.57
Sewage	15.00	15.00	15.00	195.00
Insurance Office Equipment	443.00	0.00	0.00	443.00
BRANCH ACTIVITIES FUND:				
Organizers Premium	389.24	0.00	863.67	9,550.15
Commissions to Secretaries	6,011.85	0.00	0.00	25,060.24
FRATERNAL ACTIVITIES FUND:				
Aid to Indigent Members	2,288.17	652.51	1,026.71	20,200.41
Donations	0.00	0.00	0.00	650.00
Educational Aid	0.00	0.00	0.00	6,300.00
TOTAL EXPENSE:	80,307.17	91,028.57	87,728.52	1,163,776.64
INVESTMENTS-CALLED/MAT/PD OFF				
Mortgage Loans	6,866.35	8,279.24	31,467.50	619,358.61
Certificate Loans	1,554.81	0.87	1,958.63	4,953.72
Bonds/CD's Redeemed	63,747.41	238,732.00	310,979.64	2,011,251.00
T-Bills Redeemed	0.00	0.00	0.00	45,000.00
CASH FROM INVESTMENTS:	72,168.57	248,011.91	344,405.77	2,680,563.53
INVESTMENTS PURCHASED:				
Bonds	156,667.45	199,652.12	219,625.00	2,374,327.58
T-Bills	0.00	0.00	0.00	50,000.00
Computer Equipment	0.00	0.00	0.00	1,325.00
Certificate Loans	0.00	0.00	0.00	102.12
Canadian Exchange on Transfer	0.00	0.00	71,671.48	71,671.48
INVESTMENTS PURCHASED:	156,667.45	199,652.12	291,296.48	2,497,426.18
RECAPITULATION:				
Balance Previous Month	254,776.94	141,050.63	161,593.75	166,145.66
Income Current Month	51,077.94	63,211.70	156,187.94	1,077,656.09
Investments Redeemed	72,168.57	248,011.91	344,405.77	2,680,563.53
	376,025.45	452,274.44	662,187.48	3,944,365.26
Expense Current Month	-80,307.17	-91,028.57	-87,728.52	-1,163,776.64
Investments	-156,667.45	-199,652.12	-291,296.48	-2,497,426.18
Cash Balance:	141,050.83	161,593.75	263,162.46	263,162.46
ASSETS:				
Cash	283,162.00			
Bonds	6,852,523.00			
Common Stocks	46,420.00			
Preferred Stocks	175,000.00			
Certificate Loans	43,068.00			
T-Bills/C-D's	217,202.00			
Mortgages	1,354,365.00			
Computer Equipment	1,740.00			
Due Premiums	2,153.00			
Accrued Investment Income	123,352.00			
TOTAL ASSETS:	9,068,983.00			
LIABILITIES:				
Policy Reserves	8,163,745.00			
Claims Payable	177,531.00			
Advanced Premiums	154,626.00			
Asset Reserve	30,806.00			
Chornobyl/Ukr Orphans	98,330.00			
Accrued Expenses	40,963.00			
TOTAL LIABILITIES:	8,666,001.00			
BURPLUS:	432,982.00			
TOTAL LIABILITIES AND BURPLUS:	9,098,983.00			
AUDREY THOMAS				
TREASURER				

ЧИТАЙТЕ,
ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ
І
ПІДТРИМУЙТЕ
НАРОДНУ
ВОЛЮ
СВОЇМИ
ПОЖЕРТВАМИ

Олександр Гаврош ("УМ")

“ПИШАЮСЯ, ЩО Я -- УКРАЇНЕЦЬ”

Вийшла книжка про видатних українців світу

телектуалами.

Нещодавнє опитування серед молоді засвідчило, що вона дуже мало знає про українців, які живуть поза межами нашої країни. На запитання: “Кого ви знаєте з видатних українців діаспори?”, студенти назвали братів Кличків та Андрія Шевченка. А тим часом за межами України мешкають мільйони наших земляків, серед яких є справді видатні особистості. Про них і взявся розповісти журналіст і викладач катедри журналістики Ужгородського Національного Університету Віталій Жугай. Рік тому він уже видав книжку зі схожою концепцією. Називалася вона “Постаті” і пропонувала одинадцять інтерв’ю з відомими українцями. На цей раз книжка значно розрослася і містить уже тридцять розмов автора з українськими ін-

Канада і США, Німеччина і Франція, Словаччина і Румунія, Угорщина і Австрія -- всюди бачимо українську присутність і український дух. Чимало з представлених українців добре відомі в Україні -- академік Микола Мушинка, професор Юрій Бача, редактор 7-томної “Енциклопедії Української Діаспори” Василь Маркус, журналіст Марта Коломиш, економіст Осип Мороз. Усі вони майже щороку відвідують Україну. Але більшість представлених у книжці імен ми почуємо вперше. І в цьому головне значення книжки Віталія Жугая: вона знайомить одних українців з іншими. Ми можемо дізнатися, що думають з приводу сучасних подій

ректор Українського Вільного Університету в Мюнхені Леонід Рудницький, федеральний суддя США Богдан Футей, паризький дослідник Другої світової війни Володимир Косик, син убитого енкаведистами провідника ОУН Андрій Ребет, відомий літературознавець Ігор Качуровський чи поет Ігор Трач з Німеччини.

Присутні на презентації, що відбулася в культурній ужгородській корчмі-музеї “Деца у нота-ря”, відзначали, що книжка “Видатні українці світу” показує можливості нашого народу. Якщо українці змогли в нелегких умовах чужини стати професорами і академіками, часто не завдяки, а всупереч обставинам, то українство має непоборну силу. “Пишаюся, що я -- українець”, -- заявив на зу-

стрічі в Ужгороді Олександр Клібанець, голова незалежного ОБ’єднання Українців Угорщини. Інтерв’ю з ним теж вміщено у книжці, і він не пошкодував часу, аби з Дебрецена прийхати на цю подію.

Був на презентації ще один представник української діаспори -- пражський літературознавець Ярослав Джоганич. Він з приємністю відзначив, що українцям Словаччини у книжці Віталія Жугая відведено чимало місця. І це має важливе значення, адже тамтешні українці є автохтонами Пряшівщини, які нині, на жаль, переживають дуже скрутні часи. “Видатні українці світу” ще раз привернуть увагу материкового українства до її проблем.

Ольга Григоренко (“ВКІ”)

ВОЛОДИМИР КОСТЕНКО: «ТРИ ХРАМИ НА МОЇЙ ДОЛОНІ»

Володимир Костенко зняв цикл документальних фільмів на своїй малій батьківщині, Полтавщині, -- «Хрещенна скалка», «Храм», «Перед іконою».

Дорога до них почалася, мабуть, з випадку, коли Володимир Семенович натрапив на вражаючі документальні свідчення -- «Полтавские епархиальные ведомости» 1888 року. Там був надрукований список, який склали громадяни Порфирий Мартинович і Василь Горленко, -- у Полтавській губернії налічувалося 1079 церков, а між ними були 342 стародавні храми, 737 -- нові...

Полтавська земля сяяла куполами церков -- яка духовність владарювала в соборах людських душ! І як вразили ті записи Володимира Костенка тоді, у сіро-брежневські 80-ті роки, коли церков залишилися одиниці й ко-

ли чорна прірва заборон-руйнацій відділила людські душі від соборів. Та прірва -- НКВС, сільради, губ-об -- різні «коми» -- спустошувала землю й людей.

Сюжет кінокартини «Перед іконою» -- то не вимисел мистця, а жива правда життя: голова сільради сказав односельцеві, щоб настелив йому підлогу з ікон, тоді відпустить його із села. Чоловік мав велику сім’ю, а голод насувався великий. Що вдіяти? Він настелив підлогу з ікон... І пішов із села.

Коли знімали цей фільм, «з гори» йшли дзвінки і керівникам Міністерства Культури, і директорів кіностудії, щоб відкликали кіногрупу, бо ж режисер Володимир Костенко, мовляв, повісив хрест на шию і ходить селом... А серце режисера рвалося-боліло: у селі Шилівці побачив хату, в якій

підлога встелена іконами, виваними з церкви, з іконостасу...

Прем’єра кінокартини Володимира Костенка «Перед іконою» відбулася у столичному Будинку Кіно 1 березня 1990 року. На сцену вийшла творча група фільму, а Володимира Семеновича чомусь не було. У кінозалі тоді ще не знали: саме в той час, коли на екрані люди піднімали з підлоги й виносили з хати понівечені ікони, серце Костенка зупинилося -- не витримало...

Кадри з цієї та інших кінокартин, а також фільм «Три храми на моїй долоні» про Володимира Костенка, який зняли його колеги (автори сценарію -- Тарас Унгурян і Микола Шудра, режисер Олександр Балагура, оператор Володимир Вернигор), подивилися ті, хто прийшов до київського Будинку Кіно на вечір пам’яті видатно-

го кіномистця.

І хоч у залі було велелюдно, все ж -- то крапля в морі. Ці талановиті фільми, як і ім’я самого кіномистця, знає дуже мало людей, здебільшого -- фахівці-кінематографісти. Бо на екранах -- усе бойовики заморські. Видатні ж фільми Володимира Костенка, як і багатьох інших визначних українських кіномистців, лежать на полицях і припадають пилом.

Інтелектуальне, високе надбання українського кіномистецтва повинні знати й бачити на екранах сучасні кіно- і телеглядачі. На цьому наголошували кінорежисери Олександр Коваль і Віктор Шкурін, кінорежисер Микола Шудра, композитор Володимир Губа, інші колеги й однодумці Володимира Костенка -- серцю яких небайдужа доля сучасного кінематографа.

Проф. Віра Боднарук

НОВИНИ ОСЕРЕДКУ СВ. АНДРІЯ В НОРТ ПОРТІ

Загальні збори Осередку Св. Андрія в Норт Порті, Флорнда, відбулися 29-го січня при участі 93 членів. Збори відкрив голова Осередку Роман Малюк, а відтак попросив присутніх вішанувати хвилиною мовчання членів, які відійшли у вічність у 2002 році. Головою зборів обрано Богдана Боднарку, заступником голови Олену Качалу, а секретарем Мирона Радзкевича.

Голова зборів відчитав порядок нарад, який прийнято з попередню. Уступачий голова, Роман Малюк, подав звіт з діяльності Осередку в 2002 році. Він підкреслив успішну працю Клубу Сеньйорів під проводом Міри Андрушко та важливу працю пань, які щоп’ятниці приготували вечері для членів і гостей Осередку. Він згадав також про такі відновлення в Осередку, як: нова таблиця при їзді, нова система охолодження, проведення світел, направа водної системи, нова звукова си-

стема та модернізація лазничок. Управа радилася також з архітектами у справі розширення залу будинку Осередку.

Фінансовий референт, Богдан Ващинський, подав до відома членства, що в 2002 році був недобір у касі на суму 10,628.82 доларів. Це можна пояснити потребою більших направ та відновлень, про які звітував голова, сучасною економічною ситуацією тощо. Фінансовий референт звернув увагу на те, що членство Осередку не збільшувалося за останні кілька років, а витрати збільшуються через те, що будівлі старішають і потребують направ.

Про свою успішну працю звітували також культурно-освітній референтка Галина Король, перший заступник голови Володимир Король і референт бібліотеки Софія Барусевич.

У дискусії над звітами були запити до фінансового референта Богдана Ващинського, на які він

давав чіткі пояснення. Михайло Белендук пояснив причину своєї резигнації з посту фінансового референта в квітні 2002 року.

Контрольна Комісія, за яку звітував Сидір Тимяк, висловила признання Богданові Ващинському з відречення фінансових книг. Він також пригадав управі Осередку, що минулого року була пропозиція придбати комп’ютерну систему для кращого ведення книговодства, але її не виконано.

Ольга Сушенко ("ВК")

“МАМАЙ” – ПРИТЧА ПРО ЛЮБОВ

На кіноекрани України виходить дебютний фільм українського режисера Олесь Саніна «Мамай», в основу якого покладено український і кримськотатарський епос. Картину знято майже виключно на технічній базі українських студій. Прем'єра відбудеться в Києві, у березні, в Міжнародному Центрі Культури і Мистецтв.

-- Ми робили фільм-притчу про любов, смерть, честь і пристрасть. В основі стрічки – історія кохання молодої кримської татарки та українського юнака, – розповідає автор сценарію та режисер-постановник, вихованець і продовжувач ідей великого кіномистця Леоніда Осика Олесь Санін.

-- Події, покладені в основу фільму, відбуваються в XVII столітті. Троє братів-українців утікає з катогри. Вони викрадають коней і повертаються на українські землі. Та не самі, а із співчужою Коліскою – тотемом кримськотатарського роду. Троє братів, кримських татар, чують голос Коліски і мчать її визволити...

Олесь Санін зауважує: кіно-розповідь побудовано не на матеріалі, який можна почерпнути з підручників чи музеїв, а на основі українських і кримськотатарських джерел, які почасти повідомляють про одні й ті самі події, але з різних поглядів.

У фільмі щемно й дуже звучить наша «Дума про трьох братів азовських» і кримськотатарська «Пісня дервіша про трьох доблесних мамлюків». Тут почуємо відомого українського сучасного кобзаря Едуарда Драча і знамого гітариста Інвера Ізмайлова та його trio.

Оператор-постановник фільму – Сергій Михальчук, володар «Срібної перлини» фестивалю в Сан-Себастьяні за операторську працю в фільмі В. Тодоровського «Коханець», композитор – Алла Загайкевич. У головних ролях молоді талановиті актори – Вікторія

Спесивцева і Андрій Білоус, а також народний артист України Сергій Романюк. Режисер Олесь Санін зіграв роллю середнього брата. У картині зайняті й актори Кримськотатарського Національного Театру – Назл Сейтаблєва, Ахтем Сейтаблєв, Еміль Рафілов, Ельдар Акімов. Фільм – «малонаселений», у ньому – всього вісім осіб.

Знімали «Мамай» в Криму, у тихих, віддалених місцевостях, щоб автентично відтворити атмосферу тих часів, тоді дикого степу, де відбувалося стільки історичних, і по-людськи романтичних подій.

Знімали кінокартину на замовлення Міністерства Культури і Мистецтв України, яке повністю профінансувало фільм на суму понад один мільйон гривень.

Об'єднання «Фрески» зняло цю стрічку на найновіших плівках, новітній апаратурі. Це перша українська стрічка, створена у форматі Dolby digital, у системі так званого об'ємного звучання.

«Козак Мамай» – знаковий образ українця. З кобзою в руках, чорновусий, у шароварах – цей характерник добре відомий нам. Та, напевне, мало хто знає, що слово «мамай» – давньотюркською мовою означає те, чому не можна дати назву, щось непізнане. До «Мамаю» режисер Санін ішов майже десять років, виношував сценарій ще з студентських літ, в Інституті Театрального Мистецтва імені Івана Карпенка-Карого. Згодом їздив у експедиції від «Української Лябораторії Фольклору», що діє при Національній Музичній Академії, виготовляв народні музичні інструменти – кобзи, бандури, ліри, осмислював величезний пласт рідної культури. «Мамай» пройшов йому кризів серце.

Тож не пропустімо й ми зустрічі з «Мамаєм», де на терези поставлено любов і пристрасть, смерть і честь.

ВИЙШОВ ДРУКОМ ПЕРШІЙ ТОМ ТВОРІВ В. ЧОРНОВОЛА

Як повідомляє Благодійний Фонд В'ячеслава Чорновола, в грудні 2002 року, до 65-річчя з дня народження В'ячеслава Чорновола, в Україні вийшов друком перший том запланованого десяти томника праць В. Чорновола п. н. «Літературознавство. Критика. Журналістика». До цього тому ввійшли літературознавчі праці В. Чорновола, рецензії, критичні на черки, ранні журналістські спроби, статті. В основному -- це праці з архіву В. Чорновола, які раніше не друкувалися: -- про Т. Шевченка, Б. Грінченка, В. Самійленка; матеріали про П. Грабовського, опрацьовані автором в якутському архіві.

Розділ «Літературознавство. Критика» охоплює 1963 -- поч. 1970-их рр., 1983-1984 та кінець 1980-их років. «Журналістика» подана за 1956-1966 роки. У додатках подано наукові студії В. Чорновола про Б. Грінченка та список статей В. Чорновола.

Книгу видав Міжнародний Благодійний Фонд В. Чорновола у в-ві «Смолоскип» в Києві.

Десяти томних праць В. Чорновола підготував редакційна колегія у такому складі: Атея Пашю (голова), Валентина Чорновіл, Тарас Чорновіл, Ірина Волицька-Зубю та Неллі Корніско. Відповідальний редактор -- Михайлина Кошобинська, упорядкування та коментарі Валентини Чорновіл, передмова «Так починався В. Чорновіл» Василя Яременка і «Грані

творчої особистості» Михайлини Кошобинської. У книзі є стисла біографія В. Чорновола і передмова від видавництва.

У передмові від видавництва до першого тому м. і. н. написано: «Саме такі сучасники (як В. Чорновіл) відіграють у нас історію і рухають уперед наше національне буття. Вони стають тими візирями, від яких уже важко втекти... Таким і був В. Чорновіл... Величчю постає, немовби античний героєм, зразковий громадянин..., життя якого творило історію міста, промови якого формували думки та вчинки співгромадян... Він заповів нам усе своє життя як приклад немирушності духу, тверезості розуму, відданості принципам та самопошанстві своїм ближнім -- усім співвітчизникам»

Перший том ілюстрований 21 фотографією і має іменний покажчик. Книга нараховує 634 сторінки, у твердій обкладинці, тираж 3000 примірників. Ціна книги 17.25 ам. дол. (або 27 кан. дол.).

У ціні включені кошти поштової пересилки. В Америці книгу можна замовляти у представництві в-ва «Смолоскип», надсилаючи замовлення і пожертви разом з чеком або поштовим переказом на таку адресу: «Smoloskur» P.O. Box 8041 Bridgewater, NJ 08807.

Весь чистий прибуток і всі пожертви призначено для Міжнародного Фонду В. Чорновола на видання наступних томів.

ЯКУНОВИЧ: В УКРАЇНІ ВСІ ПОВИННІ ВМІТИ РОЗМОВЛЯТИ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

Київ. -- Всі мешканці України повинні володіти українською мовою, однак органи влади повинні створити для цього необхідні умови, заявив прем'єр-міністр Віктор Янукович на прямих ліній газети «Факти і коментарі».

«Розмовляти українською мовою в державі, в Україні ми повинні всі», -- сказав прем'єр, відповідаючи на питання мешканки

Донецька, яка висловила сумнів, чи не забув він Донбасу, раз так добре став говорити українською мовою. «Від своєї землі, як від матері, я ніколи не відмовлявся», -- додав прем'єр.

В. Янукович підкреслив, що уряд буде також створювати для дітей умови для вивчення в Україні інших мов.

Олександр Гаврош ("УМ")

ПОРЯДОК (В УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕРКВІ) НАВЕДЕ СЛОВАК?

Уже сім років, як обидва закарпатські єпископи -- Іван Семедій та Іван Маргітчи -- перебували у «пенсійному» віці, згідно з приписами Апостольської Столиці, але ротації не відбувалося, бо ніби не було наступника, який зміг би очолити Мукачівську Греко-Католицьку Єпархію у доволі непростій ситуації.

Коли кілька років тому висвячено нового єпископа Юрія Джуджара, всі сприйняли цей факт як визначення нового спадкоємця. Проте викриття злочинного угруповання на Закарпатті, яке займалося розбоями і до якого належали і священники-уніати, стало тією останньою краплею, яка переповнила чашу папського терпіння. Усім раптово відкрилося, що УГКЦ, а в першу чергу духовенство, потребує очищення. Миттєво витягли з-під суцільного прохання про вихід на заслужений відпочинок двох вісімдесятирічних єпископів, з чийми іменами асоціюється увесь греко-католицький рух на Закарпатті епохи останніх советських переслідувань та легалізації УГКЦ, а замість них керівником єпархії призначають людину, чий ім'я у всіх греко-католиків викликало подив. Адже почули вони йо-

го вперше. На початку цього року Папа Іван Павло II висвятив у Римі на єпископа Мілана Шашіка, а потім в Ужгородському катедральному соборі відбулася інтронізація нового апостольського адміністратора Мукачівської Греко-Католицької Єпархії.

Представляв нового єпископа сам папський нунцій в Україні Микола Етерович, який одночасно заявив, що нові часи вимагають нового стилю і нових методів праці. Тим самим підкреслив, що Греко-Католицьку Церкву на Закарпатті очікують зміни. 50-річний Мілан Шашік за національністю словак, а за віросповіданням -- римокатолик. І наразі він -- громадянин іншої держави.

Очевидно, що для рішучих змін всередині єпархії іншої кандидатури у Римі не знайшлося. З якихось причин єпископ Юрій Джуджар, певно, не виправдав покладених на нього надій. Можливо, вже встиг підпасти під вплив ще старої верхівки, а може, для поставлених цілей потрібен рішучіший характер. Тому й прийнято рішення залучити людину абсолютно нову, діяльну, сильну переконаннями і такою, що користується абсолютною довірою Апостоль-

ської Столиці.

Мілан Шашік виріс у релігійній сім'ї у центральній Словаччині. Пройшов через випробування комуністичним режимом. Отримав релігійну освіту в Братиславі та Римі. Монах чину св. Вікентія де Поля. Останні десять років провів в Україні, з них шість -- у представництві Папи Римського в Києві.

Очевидно, саме цей факт відіграв вирішальну роль у призначенні нового керівника Мукачівської Єпархії. Адже рекомендація папського нунція у таких справах є вирішальною. А нововисвяченого єпископа добре знали зі спільної праці в Києві як попередній представник Папи в Україні Антоніо Франко, так і нинішній -- Микола Етерович. Останні чотири роки Мілан Шашік був парохом римокатоликів Перечина, а отже, добре пізнав і закарпатську глибину.

Щодо найбільш суперечливих питань усередині самої греко-католицької єпархії, то напевно чинний владика ангажуватиметься до боротьби двох таборів, які представляли два старі єпископи -- Іван Семедій та Іван Маргітчи. І це, певно, було ще одним аргу-

ментом на користь призначення людини збоку.

Будь-який кандидат зсередини відразу був би приречений на гостру опозицію протилежного табору. А так і «мадярони», і «соборники» виявилися приголомшеними, бо отримали... словака. Тепер саме йому доведеться зводити їх в одне. Не буде, напевно, і тієї «холодної війни», яку запроваджувало колишнє місцеве керівництво у стосунках між греко-католицькими єпархіями Закарпаття і Галичини. Про це свідчить широка присутність єпископів з того боку Карпат на інтронізації Мілана Шашіка.

Навряд чи новий єпископ погоджуватиметься, аби його Церкву використовували під час політичних виборів, що ми часто спостерігаємо на Закарпатті. До речі, своїм гаслом Мілан Шашік вибрав такі слова: «Послан мене нести добру новину бідним». А в Мукачеві він ще раз наголосив, що священник повинен не відділятися від своїх вірних, а бути разом з ними.

Чи на користь Українській Греко-Католицькій Церкві таке призначення, треба сумніватися. - Редакція

Анатолій Будяшевський ("Народна Армія")

“САНА” ЩЕ ПРИСЛУЖИТЬСЯ ДОБРІЙ СПРАВІ

Кінець минулого року позначився успішним стартом українсько-російського конверсійного ракетноносія «Дніпро». Після зняття з бойового чергування у Росії, грізні ракети РС-20, які на Заході прозвали «Сатана», сьогодні успішно вирішують завдання наукового дослідження та комерційного використання космічного простору.

20 грудня минулого року з космодрому Байконур виведено на орбіту п'ять супутників і макет коаліційного апарату «Треїб Блайзер» за допомогою модернізованого ракетноносія «Дніпро». Цей пуск продемонстрував високу надійність виробу РС-20 українського виготовлення. Ракетоносій виготовило державне підприємство «Південний машинобудівний завод» у лютому 1978 року. Понад 22 роки він простояв на бойовому чергуванні у колишньому СРСР і Росії, а останні півтора року -- на зберіганні. До речі, кожна з розділених бойових частин будь-якої «Сатани» «мала на увазі» територію США.

Цей запуск став можливим завдяки спільному українсько-російському підприємству «Космотранс», котрим реалізується відповідна конверсійна програма. Її мета -- використання в мирних цілях міжконтинентальних балістичних ракет РС-20, які знято з бойового чергування. Роботу з перетворення «Сатани» на мирні ракетноносії «Дніпро» компанія «Космотранс» розпочала ще у 1997 році і вже че-

рез два роки переобладнаний іносій вивів на орбіту англійський науковий супутник. А ще через рік, у 2000-му, -- п'ять супутників, які належать Савдівській Аравії, Італії, Малайзії та Німеччині.

Основні якості, якими вирізняється «Дніпро» сьогодні, -- це потужність, надійність та наявність великої кількості практично готових та вже знятих з бойового чергування ракет.

Нещодавно «Космотранс» та американська «Транс Орбітал» уклали угоду про запуск за допомогою «Дніпра» космічних апаратів «Треїб Блайзер», які будуть доставляти різноманітні вантажі на Місяць. Компанія «Транс Орбітал» покладає на модернізований «Дніпро» великі надії щодо освоєння, а згодом і комерційного використання природнього супутника Землі. Достатньо сказати, що дозволу на здійснення місячних вояжів та можливість саджати на Місяці свої апарати керівництво компанії добивалося понад два роки. Основні проблеми полягали у побоюванні астрономів, що такі космічні апарати зможуть занести на планету небажане «земне сміття». І тільки у 2002 році Державний Департамент США і Національна Адміністрація Океанів і Атмосфери погодилися видати відповідну ліцензію на подібні польоти.

Перший політ, орієнтовно, повинен відбутися вже у цьому році з космодрому Байконур. Космічний апарат спочатку буде виведений на геостационарну орбіту, а до місячної орбіти він вже доірантиметься за допомогою власних двигунів. На першому етапі програми космічні апарати повинні будуть досягти тільки орбіти нічного світла, щоб передавати зображення його поверхні. Знаменно, що ці фотографії будуть мати велику високую якість. Це дозволить використовувати їх у науці та рекламному ділі. Вінцем програми стане м'яка посадка створеного апарату на поверхню Місяця. А це відкриває необмежені перспективи для комерційних пусків. Насамперед -- доставки на Місяць різноманітних «посилок» з Землі, повідомлень нащадкам, ури з прахом померлих тощо. Сам проєкт насамперед є комерційним через те, що за результатами польоту з'явиться можливість продавати відео -- і фотоматеріали про місячну подорож. Та й наукові дослідження, яких потребують фахівці різноманітних галузей, будуть мати можливість зайняти своє місце у списку майбутніх пусків.

Під час запланованих польотів будуть виконуватися й інші доволі незвичні поки що послуги. Наприклад, компанія розраховує приймати замовлення та відсилати до Місяця будь-які речі.

Щоправда, така послуга буде по кишені не всім, адже один грам місячного «вантаж» коштуватиме близько 2500 доларів. А ось доставка туди, наприклад, звичайної візитної картки обійдеться у 3000 доларів. Але незважаючи на це,

ведений на геостационарну орбіту, а до місячної орбіти він вже доірантиметься за допомогою власних двигунів. На першому етапі програми космічні апарати повинні будуть досягти тільки орбіти нічного світла, щоб передавати зображення його поверхні. Знаменно, що ці фотографії будуть мати велику високую якість. Це дозволить використовувати їх у науці та рекламному ділі. Вінцем програми стане м'яка посадка створеного апарату на поверхню Місяця. А це відкриває необмежені перспективи для комерційних пусків. Насамперед -- доставки на Місяць різноманітних «посилок» з Землі, повідомлень нащадкам, ури з прахом померлих тощо. Сам проєкт насамперед є комерційним через те, що за результатами польоту з'явиться можливість продавати відео -- і фотоматеріали про місячну подорож. Та й наукові дослідження, яких потребують фахівці різноманітних галузей, будуть мати можливість зайняти своє місце у списку майбутніх пусків.

Під час запланованих польотів будуть виконуватися й інші доволі незвичні поки що послуги. Наприклад, компанія розраховує приймати замовлення та відсилати до Місяця будь-які речі.

Щоправда, така послуга буде по кишені не всім, адже один грам місячного «вантаж» коштуватиме близько 2500 доларів. А ось доставка туди, наприклад, звичайної візитної картки обійдеться у 3000 доларів. Але незважаючи на це,

вже є чимало бажаючих таким чином «відзначитися» на природньому супутнику Землі.

А поки грудневий пуск «Дніпра», окрім макети космічного апарату «Треїб Блайзер», який вже передає дані про Місяць, вивів на орбіти два невеликі аргентинські супутники (вагою 10 і 15 кг) та арабський. Вони повинні забезпечувати зв'язок між портативними телефонними станціями на Землі. Дещо інші завдання поставлено перед італійським супутником, на якому встановлено прилад, що реєструє наявність «космічного сміття». Супутник Німеччини призначений для випробувань двосторонньої передачі даних між космічним апаратом і користувачами мережі Інтернет, що дозволить провести ряд унікальних технологічних експериментів з управління штучними супутниками.

Довідка: космічний ракетний комплекс «Дніпро» створено на базі одних з найпотужніших у світі міжконтинентальних ракет РС-20 (SS-18 «Сатана»), які підлягають знищенню. «Сатана» спроектована у державному конструкторському бюро «Південне» імені М. Янгеля під керівництвом генерального конструктора Володимира Уткіна і виготовлена на підприємстві «Південний машинобудівний завод».

Її максимальна дальність польоту -- понад 10 000 км. Початкова маса -- біля 200 тонн. Довжина -- понад 34 метри. Діаметр -- 3 метри.

Владислав Проненко ("НХ")

ХАРКІВСЬКИЙ ТЕАТР ЗНОВУ НАЗИВАТИМЕТЬСЯ “БЕРЕЗІЛЬ”

Для Харківського Українського Драматичного Театру ім. Шевченка рік, що минає, був, якщо не епохальним, то, принаймні, революційним. Запрошення режисера Андрія Жолдака та втілена ним сценічна версія шекспірівського «Гамлета» з одного боку спричинила і захоплення, і осуд серед театралів та критиків, а з іншого -- спокій у трупі, яку лихо марило багато років через творчу обмеженість керівництва.

Праця Жолдака відродила давно забуту в Харкові курбасівську традицію експерименту. А відтак Андрій Жолдак наважився на наступний, не менш епітажний, крок -- повернути театрові первісну назву, зазіхнувши на ім'я самого Шевченка. Говорить Андрій Жолдак:

“Я дуже часто їджу за кордон на фестивалі. І всі в світі знають Курбаса, як і Мєрхольда. А театр імені Шевченка на Україні вісім -- Черкаський, Чернігівський, Тернопільський, Київський і так далі... Тому що це було комуністичне обезличення, коли оптом давали ім'я Шевченка. Важливо,

що цей театр був відомий як “Березіль”. Курбаса вже немає, але дух його існує. Я, прийшовши тепер у театр, повертаю якісь глобальні експериментальні програми в цьому театрі. Тому я хочу, щоб колектив театру прийняв рішення, щоб цей театр називався “Березіль” -- Театр імені Лєся Курбаса”

А чи не стане тепер вже обраним художнім керівником-директором театру Андрій Жолдак водночас і єдиним режисером, таким собі диктатором у театрі? До того ж трупа під керівництвом Андрія Жолдака розпочала репетиції одразу двох нових постановок російської класики. Можливо, так будуть втрачені національні риси театру? Говорить А. Жолдак:

“Питання склядне. Я через Інтернет дав оголошення, що шукаю українського молодого режисера, який має дуже цікаву українську тему, а одна з умов -- це те, що це повинен бути український матеріал, це повинна бути дуже експериментальна вистава на великій сцені і при цьому ми повинні повністю фінансувати цей

БАЖАЮТЬ СТВОРИТИ ЩЕ ОДИН ІСТОРИЧНО-КУЛЬТУРНИЙ ЗАПОВІДНИК

Тернопіль (АП). -- Рішення про створення в місті Терєбовля державного історично-культурного заповідника ухвалила п'ята сесія районної ради. Вона також звернулася до обласної ради з проханням підняти клопотання перед Кабінетом Міністрів України про прийняття урядової постанови з цього приводу.

У Терєбовлянському районі є 93 пам'ятки історії та архітектури державного та місцевого значення. Найвизначнішими з них є Те-

рєбовлянський, Микулинський та Долинський замки XVI-XVII сторіч, Миколаївська церква та костіол кармелітів в Терєбовлі, костіол та графський палац в Микулинцях, замок і костіол в Буданові, культові споруди в Струсові та багато інших.

На сьогодні в Тернопільській області існують три історико-культурні заповідники: в Збаражі, Кременці та Бережанах. Усі вони створені після проголошення незалежності України.

проект. Почекаємо, які будуть зв'язки. Тому що все ж таки мені потрібні нові імена, нові ідеї для того, щоб не тільки я один тут ставив вистави. Я вийшов уже за межі українського театру і займаюся театром планетарного значення у серйозному розумінні цього слова. І тому, чим більше я буду розкривати цей театр, тим більше це

буде пропагандою України та українського автора”

Залишається додати, що Харківський Український Драматичний Театр з виставою “Гамлет” за Шекспіром незабаром на цілий місяць їде на гастролі до Японії, де буде виступати на великих сценах у десяти містах країни.

Людмила Таран ("ВК")

"РЕЛЬЄФ КУЛЬТУРНИЙ РІДНОЇ ЗЕМЛІ..."

Спочатку варто нагадати, хто такі неокласики. У 20-их роках саме в Києві згуртувалося коло поетів, які назвали себе неокласиками, тобто, новими клясиками. Це Максим Рильський, Микола Зеров, Павло Филипович, Михайло Драй-Хмара та Юрій Клен (Освальд Бургарт). Вони сповідували принципи літературного класицизму, зверталися до античних тем і сюжетів, мітологічних образів і мотивів. Щодо літературних форм, то найчастіше неокласики писали сонети. Це специфічний поетичний жанр, який витворився ще в XIII столітті й пережив чимало різних змін. На тлі наступу так званої пролетарської культури, неокласицизм став викликом вульгарності й профанації.

Київ у творчості неокласиків розкривається як багатозначний художній образ, як гіпертекст. Неокласики фактично утвердили в українській літературі урбаністичні мотиви. До того наша поезія перебувала переважно в координатах етнографічно-рустичальних.

Час, коли виникли й творили неокласики – 1920-1935 роки. Час інтенсивного переживання історії, який, на жаль, закінчився крахом багатьох надій.

Давно в минулім дні твоєї слави, І плаче дзвонів стоголоса мідь, Що вже не вернеться щаслива мить Твого буяння, цвітуті і держави. (М.Зеров, "Київ з лівого берега").

Чи не той самий мотив – у П. Филиповича: «Хто повірить словам, що Андрій Первозваний На високих горах твою славу прорік?». («Київ», 1920). І – М. Драй-Хмара: «Потіли горностаєві кереї, // і шабля, і бунчук, і булава...» («Київ», 1930).

Та водночас Київ бачиться неокласикам і як місто, в якому продовжує творитися історія. М. Зеров: «Живе життя, і силу ще таїть Оця гора зелена і дрімлива, Ця золотом цяхована блакиття». До речі, випадково чи ні, у дрітлі неокласиків часто трапляється це поєднання кольорів – золоте (жовте) і блакитне (синє). А «золотом цяхована блакиття» – це, мовлячи простолинійно, і небо із зорями, і бані київських храмів.

Хоч би як, але література в нашої країні завжди так чи інакше пов'язана з суспільною і політичною ситуацією. Подумати тільки: пора, коли почали гуртуватися не-

окласики, 20-ті роки, – це кількарізова зміна влад і режимів у Києві. Сучасний історик Я. Дашкевич так писав про ту епоху: «За 1918-1920 рр. із 21 тисячі житлових будинків цілком знищено 1552, переважно пожежами. Місто, лише губернське, ніхто не поспішав відбудовувати. Вулиці заростали травою. Трамвай не ходив. Крамниці стояли з вибитими вітринами, забитими дошками. Місто карали голодом». І навіть у цей час люди творили. М. Зеров редагував літературно-біографічний часопис «Книгар». Отак завжди – всупереч і попри...

А далі – знищення пам'яток історії та культури, київських храмів, свідками чого були неокласики. На їхніх очах чинилося варварство, яке переросло в голодомор, в етніцид, фізичне винищення цілого народу. Юрій Клен: «Тільки святий Володимир Високо над Дніпром Благословляє мертвих Погаслим хрестом».

Образи руйнації пронизують київські мотиви згаданого поета: «І небо свій строщений череп Підносить над містом старим» (друга частина дитячих «Київ»). Ці рядки перегукуються із Зеровських: «І з черепа п'яного Святослава П'є вже вино тверезий печеніг». Справді, приводів для оптимізму в неокласиків було мало. У Зерова часто зустрічається слово «гермакопід». Буквально воно означало варварів, які руйнували герми, мармурові погруддя бога Гермеса в стародавніх Атехах. У київського поета «гермакопід» означало руйнівники, спотворювачі образу міста на вічних горах. І все-таки, душа прагне віри і позитиву:

І неадаремно виселяють гіді Красу твою, твої найдорожчий дар.

Синіють води, зеленіє яр, І стеляться сліпучі красовиди.

І в тихий час, як западає ніч, Поважно гомонять старі каштани І в небо зносять міради свіч.

М. Зеров, «Київ навесні ввечері».

М. Рильський підхоплює тему непроминальної краси, особливої пластички київського рельєфу:

Ці пагорби легкі, ці дерева мозучі, Дніпро, що розметав едвобні рукави, Будинки ці стрімкі, ці жовтореврі кручі,

Ці марення піску, каміння і трави... «На березі».

У поезії «Чудо» М. Драй-Хмара захоплюється прикивським Межигір'ям (досі неприступним для громадян незалежної України):

І враз прорвалось смоляне шатро: який розгін! Блищить, як змій, Дніпро, на обрії – казкове Межигір'я...

Київ постає у неокласиків як багатогарний культурологічний контекст. Урбаністичне середовище, і саме Києва, попри зусилля «гермакопідів» бачиться як приклад бажаної гармонії людини зі своїм оточенням: «Крізь щеглу й брук пульсує кров зелена Земних рослин... І між камінних мурів за штахетом Округлих яблунь темний куш розцвів Таким живим розпадищем букетом...» (М. Зеров, «У травні»).

Неокласики увічнювали не лише київські гори, київську зелену, але – хай трагічно поріділу – архітектуру вічного міста. Цікавий з приводу цього дитячий М. Зерова «Брама Заборовського». Загалом же, українське бароко – особлива любов неокласиків, і тут вони – однодумці з Г. Нарбутом, знаменитим графіком, з яким товаришували. До 1934 року Київ – «некоронована» столиця україн-

ського бароко. Нині понищене в 30-их роках намагаються відродити, але це вже не автентика, не «гул віків». Щодо теми столиці, то цікаво, як у неокласиків виразився прихована полеміка з «ідеологією Харкова» – нової столиці Радянської України. Звідси й мотив Києва як втраченого раю й «усіченої глави».

Весь доробок неокласиків, присвячений Києву, сприймається як «охоронна грамота» вічного міста, як нагадування про високу місію культури, що плекає, «олдовує» простір. Неокласики створили свій «внутрішній Рим», який вони подумки заховали від «гермакопідів», витворюючи бодай ілюзію захисту від хаосу, який несла так звана пролетарська культура, що насправді ні пролетарською, ні культурою не була. Віра залишилася незнищеною. І актуальними залишаються пророчі рядки М. Зерова із його сонета «Будівничкові»:

Ще прийде він, не архітект – поет, Старих будівників твердий нащадок, У білий мармур сходів і площадок Оздобить кожний прияр і бескет, Зламає будівельний трафрет, Безстильних років соромитий спадок, Злетить над городом на крилах гадок І вроду-бранку визволить з тенет.

Оксана Булах

СВІЧА ГОРИТЬ

Свіча самотньо розгорілась на столі
І мрій палкий промінчик не погас.
Гаряче слово забриніло в струні
У пізній час, у пізній час, у час...

Не час бо плакати, тужити не пора.
По вечоровій – вранішня зійде зоря.
Закони вічності поборють мряк пільми
І самоти, і самоти, і ти...

Чом ти не спішиш до мене?
Кожну ніч і кожен день
Годинник ревно міру часу стереже,
А пісня рідна полетіла в край пісень.

"Тут ми чужі, тут ми чужі,
І все – чуже..., чуже..."

Хто ми тепер – чи рідні, чи чужі?
Серед рвучих, нових потоків мережі
Самітній вогник палахтить вогнем століть.
Свіча горить. Свіча горить... Горить!

Ігор Винниченко

Директор Інституту Досліджень Діаспори

У КИЄВІ ПІДГОТОВЛЯЮТЬ АЛЬМАНАХ "ВИЗНАЧНІ ПОСТАТІ ЗАКОРДОННОГО УКРАЇНСТВА"

30 січня київські члени редакційної колегії альманаху "Визначні постаті закордонного українства", який підготує Інститут Досліджень Діаспори, відбули засідання. Присутнім для обговорення запропоновано такі питання: критерії, за якими здійснюватиметься відбір персоналії, структура та форма альманаху (формат, текстова та ілюстративна частини тощо), добір авторського складу та умови його праці, хронологічний та регіональний аспекти змісту альманаху тощо.

Чимало пропозицій висловили професори Сергій Білокінь та Василь Шендеровський, доктор історії Андрій Попок, журналіст Ростислав Хом'як (через хворобу був відсутній проф. В. Трошинський, через об'єктивні обставини – проф. Ю. Станішевський). Автор цих рядків поінформував присутніх про пропозиції та заваги, які телефонічно та електронною поштою надіслали закордонні члени редакційної колегії і редакційної ради – професори О. Біланюк (США), М. Мушинка (Словаччина), Д. Штогрин (США), І. Стебельський (Канада), О. Мороз (США), доктори В. Верига та В. Рєнко (Канада), а також проф. В. Маркус (США).

Присутні були однастиїми в тому, що альманах, який є явищем унікальним, актуальним і надзвичайно важливим, а його створення – нагальним, має інформувати широкий загал про тих наших співвітчизників, які гідно прислужилися країнам поселення і багатьох з яких відповідно пошановано. Видання також інформуватиме про керівників найбільших українських громадських та громадсько-політичних організацій.

Альманах належно прислухатиметься, зокрема, й вихованню молодих українських політиків, світогляд яких, життєва позиція і практична діяльність визначатимуть недовзі політичне обличчя України, її міжнародну політику і стан економіки.

Щодо хронології: запропо-

новано обмежитися лише XX та XIX століттями, а з попередніх представити лише знакові постаті. Обов'язковими мають бути ілюстрації (включно з портретом), що засвідчують непересічність персоналії. Прозвучали й інші думки, зокрема, щодо організації та планування праці, передовсім на підготовчому етапі.

Наступні збори редакційної колегії рішено відбутися за два тижні.

Сприяння у проведенні засідання надали Товариства "Україна-Світ" та "Світлиця", акціонерні т-ва "Оболонь" та "Укрсат".

Підготовка до видання та друк альманаху потребують належного фінансування. Із проханням про допомогу звертаємось до кредитових спілок та ділових інститутів, допомогних установ і братських організацій, релігійних інститутів та організацій професіоналістів, шановних добродіїв і добродійок. Прізвища та імена всіх благодійників, а також інститутів із зазначеними сумами пожертв міститимуться в альманасі. Про них же інформуватимуть широкий загал вітчизняний та закордонні українські засоби масової інформації.

Рахунок Інституту в Українській Національній Федеральній Кредитовій Спільноті #8959-01 (Ukrainian National Federal Credit Union; 215 Second Ave., New York, NY 10003. Tel.: (212) 533 2980, fax: (212) 995 5204). На чеках просимо зазначати: "For almanakh".

Представником Інституту в США, членом редакційної ради Альманаху та уповноваженим у справі його видання є професор Осип Мороз (Dr. Osyur Moroz, 102 Steven St., Kerhonkson, NY 12446-2940. Tel./fax: (845) 626 4533, e-mail: omoroz@prodigy.net). Йому просимо надсилати копії чеків.

Поштова адреса редакційних Ради та Колегії альманаху: а/с 126, м. Київ, 01034; e-mail: idd@users.ukrsat.com Телефон у Києві: 244 2911.

– Панас Мирний

Проф. Роксолана П. Зорівчак

ІСТОРІЯ ХУДОЖНЬОГО ПЕРЕКЛАДУ ЯК УКРАЇНОЗНАВЧА ДИСЦИПЛІНА

Спроба історично-літературного осмислення

Не меч, не щит рятують мову –
Лише безсмертні твори!

Ці К. Норвід (пер. Г. Кочура)

Ми бо (не віриш?) в мистецтві перекладу перші на світі.
Рильський і Кочур, Зеров і Клен, і Лукаш – бездоганні.

І Качуровський

Вплив перекладної літератури на світовідчуття людства – загальновищаний. Яку важливу роль відіграє художній і науковий переклад в утворенні і виробленні літературної мови – основної прикмети повноцінної нації – доводити нема потреби. Досить послатися на приклад хоча би літературної латинської мови, що її започаткував Лівій Андронік переклад Гомерової "Одіссеї", здійснений 250 р. до н. е. Або ж на приклад французької прози початку XVIII століття, розвинутої якої значно посприяв переклад арабського казкового епосу "Тисяча і одна ніч", що його в епоху повного панування літературного, інтелектуального і морального конформізму здійснив геніальний А. Галлан.

Перекладні твори збагачують не лише цільову літературу, а й загальну скарбницю світової літератури, про що слушно писав М. Ряхчук: "У сьогоднішньому світі...кожен твір незримо, опосередковано або й прямо і явно позначається на всій світовій літературі, впливає на неї через безліч літературних і позалітературних чинників. Те саме стосується і літературних перекладів, не тільки "експорт", а й "імпорт" літератури є внеском у світову культуру" [Ряхчук М. Незагасле світло вершин // Зарубіжна література. – 2000. – Травень. – Ч. 18.

С. 2]. Нарешті, переклад суттєво збагачує самого перекладача, наприклад, французький романтик Ж. де Нерваль не налісав би своїх сонетів, якщо б – як перекладач – не пройшов школи Г. Гайне.

Історія нашого письмового перекладу має свої особливості порівняно із класичною схемою більшості європейських літератур: спершу переклади Біблії, згодом античних авторів, тоді сучасників і загалом авторів національних літератур.

Українська перекладацька традиція – багатовікова. Наша історія склалася так трагічно, що українська мова й література – головні чинники формування нації в умовах бездержавності – ніколи не функціонували в нормальних умовах. Саме тому перекладна література, починаючи від старокриївської доби, відіграє надзвичайно важливу роль у нашому культурному житті і як виховний засіб, і як засіб самовиразу

нації та збагачення спроможностей рідної мови. Переважна більшість українських письменників минулого, подвижницько ставилася до перекладацтва. Просвітники свого народу, його духовні провідники, захоплені ідеалом національної самостійності, вони часто обирали зняряддям боротьби – поряд з оригінальною творчістю – переклад, що був для них водночас ефективним засобом підвищити власну майстерність. Слушно писав один із найвидатніших українських перекладачів XIX сторіччя М. Старицький у "Заспіві" до власного перекладу романтичної поеми Дж. Г. Байрона "Мазепра":

...Британця пісню голосну
Я переклав на рідну мову
Щоб неокриленою Слово
Добути силу чарівну
[Старицький М. П. Поезії 1861 - 1904.
– К.: Друж. Борнсова, 1908. – С. 19].

Зародження та становлення перекладацької думки і теоретичних вимог до перекладачів в Україні припадає на 70-ті роки XIX сторіччя. На початку 1864 р. у Львові виник постійний український народний театр "Бесіда", що зумовило потребу перекладного репертуару. У газеті "Слово" та в журналі "Нива" з'явилися перші переклади, а також висловлювалися цінні думки про значення та специфіку перекладацьких здобутків.

Творчість І. Франка посідає особливе місце в історії українського художнього і наукового перекладу. Розпочавши працю на цій ниві як гімназист старших класів, І. Франко перекладав до останніх днів свого життя. Його перекладацький талант виявився в різних жанрах, охопив різні літератури, різні епохи. Перекладознавчі студії І. Франка сприяють зростанню майстерності перекладачів і сьогодні [Зорівчак Р. Іван Франко як перекладознавець // Теорія і практика перекладу / Респ. міжвід. наук. зб. Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка. – 1981. – Вип. 5. – С. 3 – 16].

Двадцять – початок тридцятих років нашого сторіччя на Східній Україні (бо в середині 30-их років розпочалася доба "Розстріляного відродження") та двадцять – тридцять роки загалом на Західній Україні були важливим періодом в історії українського художнього перекладу, хоча не лише землю, а й душу народу ділила межа на Збручі. Ю. О. Жлуктенко так характеризував що добу: "Цілому природно, що серед перших перекладачів художньої літератури цього часу ми бачимо письменників і поетів – М. Рильського, М. Терещенка, М. Йогансена, В. Підмогильного, М. Зерова та ін. Особливістю цього періоду було також те, що в перекладацькій діяльності, як ніколи, брали активну участь мовознавці – професор Є. Тимченко, академік А. Кримський, професори – майбутні академіки М. Калинович, О. Баранський" [Жлуктенко Ю. О. Діяльність академіка М. Калиновича в галузі

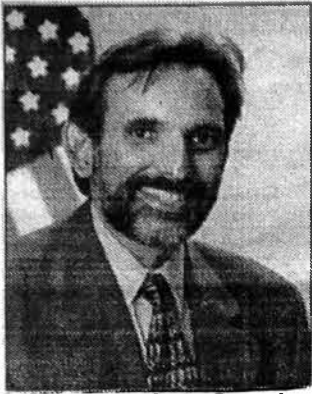
художнього перекладу // Теорія і практика перекладу / Респ. міжвед. научн. сб. / Киев. гос. ун-т. 1987. – В. п. 14. – С. 43 – 51. – С. 43]. До перелічених доречно додати прізвища М. Рудницького та В. Сімоновича. "Ad fontes!", "Ідімо до перших джерел! Доходьмо кореня!..." – закликав М. Зеров.

У Літературно-Меморіальному Музеї Г. Кочура в Ірпені зберігається, серед рукописів М. Зерова, дуже цікавий документ, датований 31 березня 1930 р. лист голови Кабінету порівняльного вивчення літератур при Інституті Шевченка в Харкові майбутнього академіка О. І. Білецького до М. Зерова на його київську адресу (вул. Леніна 82, пом. 7) з проханням ознайомитися зі списком творів чужоземних літератур з античних часів до найновіших та виокремити його при складанні п'ятирічного плану перекладної літератури для видавництва "Література і мистецтво" У цьому спискові – 246 позицій (чимало з них – багатотомових), поруч більшості з них зазначено прізвище перекладача та стан готовності перекладу. Є і дописки до окремих позицій рукою Миколи Костьовича. До деяких позицій є і певне пояснення щодо суті твору. Уся еліта українського перекладу в ньому – М. Рильський, П. Ріттер, В. Свідзінський, М. Калинович, В. Мисик, М. Іванов, Лесь Курбас, П. Карманський. З хвилюванням доводиться вивчати цей список... Минуло з цього часу понад 70 років. І почуваєш начебто навіть особисту провину, що значною мірою залпенованого в 30-их роках ми дотепер не виконали...

Після Другої світової війни, завдяки повноцінній школі українського художнього перекладу, що її очолив спершу М. Рильський, а після його передчасної смерті (у 1964 р.) Г. Кочур, наш переклад досягав творчої зрілості, перекладна література повносило й систематично входить до національної культури. І було це в час, коли, за офіційною ідеологією тоталітаризму, українську мову та літературу обмежували "домашнім ужитком", а масовий читач, схильний до фантазмагорії, підсвідомо зараховував світову класику до російськомовної літератури. Ото ж нашим перекладачам і в Україні, і поза Україною – М. Лукашеві, М. Бажану, М. Терещенку, В. Барці, І. Стешенку, Борисові Тену, Й. Кобилю, О. Зуєвському, І. Качуровському, Є. Дроб'язкові, О. Сенюк, В. Мисик, Д. Павличкові, Д. Паламарчукові, А. Содомери, В. Маслюку, М. Стрісі, В. Лучухові, Л. Череватенкові, О. Тарнавському, Т. Осьмачі, І. Світличному, Р. Лубківському, М. Габлевич, М. Москаленкові, Є. Поповичу, В. Шовкуну, Я. Кравцеві та іншими талантам з роду Прометея – ішлося не тільки про те, щоб перекладений твір увійшов до читавчої свідомості як факт рідної літератури, а й про те, щоб ствердити повноцінність рідної мови. І ось у таких умовах, коли в Україні до політичних цькувань долучалася майже повна відсутність літератури, зокрема лексикографічних та довідкових джерел, а перекладачі діаспори були позбавлені рідномовної стихії, мовотворчого доквілля, українські перекладачі вивели рідну мову на неозорі простори світового письменства, підносячи тим самим її авторитет.

(Продовження буде)

US SEEKS UKRAINE'S MILITARY ASSISTANCE DURING WAR ON IRAQ

Ambassador Carlos Pascual

In case of a war on Iraq, the United States will appreciate if Ukraine sends its chemical defense battalions, US Ambassador to Ukraine Carlos Pascual declared. Simultaneously, the ambassador stressed that the decision to join the US military action against Saddam will rest only with Ukraine.

Pascual has again recounted the address State Secretary Colin Powell made to the Security Council on Feb. 5. where Powell again claimed that Iraq is in possession of chemical and bacteriological weapons and refuses to cooperate with international inspectors. The tense international situation has even sidelined the Kolchuga sales saga, traditional for Pascual.

As recently stated by Pres. Kuchma, Ukraine will not stand aloof in case of a military action against Iraq, given a blessing from the world community. "If US State Secretary Powell provides compelling evidence proving that the Iraqi threat is imminent, Ukraine will respond accordingly," Kuchma made it clear.

Leonid Kuchma spoke about the likely participation of Ukrainian chemical and bacteriological defense battalions in the war. The US has

quickly reacted favorably to Kuchma's proposal, with Ambassador Pascual saying he had discussed with Ukrainian leaders military conflicts where Ukraine's role can be very substantial. The ambassador stressed that Ukraine's military assistance should be provided in strict compliance with the Constitution which details the kinds of military operations in which Ukrainian servicemen can be involved. Ukrainian armed forces have military detachments that can deal with mass destruction weapons, and this is very important. If Ukraine can give such support, the United States will appreciate such gesture very much, the ambassador noted.

Still, the US ambassador expressed hope that the war can be avoided. Even if the war begins, no one will pressure Ukraine and the decision to join the anti-Iraqi coalition will rest with Ukraine alone. However, Pascual made it clear that it would be desirable if Ukraine coordinates such decisions with the European Union and NATO, on condition that Ukraine is still after membership in these structures. Most importantly, Ukraine should itself set its foreign policy priorities and decide where its interests lie, the ambassador emphasized. If Ukraine really wants to integrate with the NATO and the European Union, declaring support for the policy of these organizations would be vital, Pascual added.

Carlos Pascual did not give an unequivocal answer to whether the relations between Ukraine and his country will better following Ukrainian support of Washington's military actions in Iraq. But, for the first time in the last several months, he said that the improvement is evident.

By Tim Vickery (AP)

UKRAINE SAYS FREE TRADE ZONE WITH RUSSIA, OTHERS WILL NOT HINDER EUROPEAN INTEGRATION EFFORTS

Ukrainian officials said Monday that plans to form a free trade zone along with Russia, Kazakhstan and Belarus did not signal a deviation from their country's strategic goal of closer integration with Europe.

President Leonid Kuchma's deputy chief of staff, Anatoliy Orel, stressed that the move -- announced in a declaration signed by the four presidents in Moscow on Sunday -- was driven by economic opportunities and would accelerate Ukraine's economic and political integration with Europe rather than heralding a turn away.

"Our attractiveness to the European Union will increase because our economy will be stronger and the well-being of our people will improve we'll more readily conform Europe's criteria," Orel said.

"We want to enter Europe not barefooted, but with dignity," he added.

In their declaration, the four leaders said an agreement to form the free trade zone would be ready by September. By that time, their governments should have negotiated common economic policies, harmonized legislation and created an interstate commission on trade and tariffs, the statement said.

The plan calls for an Organization for Regional Integration, based in Kyiv and headed by a high-ranking Kazakh official to oversee the

proposed common market, the UNIAN news agency reported.

Kuchma and Russian President Vladimir Putin emphasized that the group does not seek to exclude other members of the Commonwealth of Independent States -- a loose alliance of former Soviet republics -- which elected Kuchma its head at a summit in Kyiv last month.

Kuchma proposed setting up a free trade zone at a previous summit and has made signing such a free trade accord his top priority for the September CIS summit in Yalta.

Plans to remove trade barriers between member states have dominated the CIS agenda since its creation, but have never been implemented.

Earlier attempts at forging closer economic ties have been hampered by gaping differences between the sizes of the region's economies, levels of development and concerns that Russia would seek to dominate.

Russia's Ukraine's largest trade partner, with bilateral trade topping US\$10 billion in 2002, but revenues have dropped in recent years and Ukraine's share of the CIS market has plummeted leading Kuchma to seek to open up the region's markets.

Aligning trade regulations is also seen to help Ukraine and Russia accede to the World Trade Organization (news - web sites) as expected by the end of the year.

KLITSCHKO SUES WBC OVER LEWIS FIGHT

LAS VEGAS (AP). -- Heavyweight contender Vitali Klitschko filed suit Thursday against the World Boxing Council in an effort to force Lennox Lewis to let him fight for the heavyweight title.

Klitschko's suit claims the WBC is violating its own rules by refusing to order Lewis, the WBC champion, to fight him.

Klitschko, the WBC's No. 1-ranked contender, claims in the lawsuit that Lewis has to fight him by June 8 if the WBC rules for mandatory title defenses are followed.

Lewis had been negotiating a fight with Klitschko, but dropped plans for the bout last month and announced that he would likely fight a rematch against Mike Tyson in June

instead.

The Lewis-Tyson fight is dependent on how Tyson looks Saturday night against Clifford Etienne.

Attorneys for Klitschko filed the suit in federal court in Las Vegas, asking for damages and for an injunction that would force Lewis to negotiate a fight. No court date was immediately set.

Under WBC rules, champions must defend against the top-ranked or most worthy opponent at least once a year.

Klitschko is the brother of Volodymyr Klitschko, who holds the fringe WBO version of the heavyweight title. The brothers are from the Ukraine but now live in Germany, where they are hugely popular

Volodymyr Kravchenko

As soon as the Ukrainian and Russian Presidents inked a border treaty, TV and radio started quoting widely Leonid Kuchma's call for a stop to speculations about Russia's imperial ambitions. In turn Vladimir Putin said that the Russian Federation is undoubtedly determined to build its relations with Ukraine "on a parity basis, as with an equal partner and old friend"

But those who knew the contents of the treaty, had mixed feelings. On one hand it was good that long negotiations had finally resulted in a treaty on the terrain Russo-Ukrainian border. But even the most enthusiastic advocates of that document wondered whether it was really worth signing, if it meant an end to the idea of dividing the Sea of Azov. Doubts remained even when Kuchma said that he would never have signed the treaty if it contained any "reefs" This was due to precedents, like a year ago in Odessa, where he signed the joint Russian-Ukrainian-Moldovan declaration, declaring his readiness to fully participate in the Eurasian Economic Community...

This time the "reefs" were hidden in Article 5, which determined the future status of the Sea of Azov and the Kerch Strait: "Disputes on contiguous marine areas shall be settled by agreement between the two Parties in accordance with international law. The present Agreement shall not damage the positions of Ukraine or the Russian Federation on the status of the Sea of Azov and the Kerch Strait as internal marine territories of the two countries."

In practice this means that having recognized the Sea of Azov as Ukraine and Russia's marine territory, Kyiv has lost its only trump card in negotiations with Moscow, the last hope for signing a treaty on the marine border.

Since negotiations began over dividing the Black Sea, their positions on the status of the Sea of Azov and the Kerch Strait have been opposite. While Kyiv wanted to draw the borderline there, Moscow was categorically against the idea and proposed to use them jointly and the arguments the two sides have bandied for all these six years were the same.

The Ukrainian diplomats kept insisting that it was only by dividing the Sea of Azov into the Russian and Ukrainian parts that both countries would be able to effectively fight poachers and illegal immigrants. Besides, Kyiv was ready to delineate and mark the Ukrainian borderline along its entire perimeter. Moscow reiterated that the division of the Sea of Azov and the Kerch Strait would inflict serious environmental and eco-

SEA OF AZOV: INVISIBLE REEFS

conomic damage on the Azov region. The underlying reason for both sides' principled positions is obviously their economic interests. Should the sea be divided, Ukraine would get 60% of its area, which is deeper and richer in fish. Certainly Moscow is against it, since many of the local Russian fishing companies catch fish all over the area.

And finally, geologists have discovered rich deposits of oil and natural gas in the Sea of Azov and the Kerch Strait. This is important to both Kyiv and Moscow as to whose companies and on whose territory would use them. Should Moscow agree to divide the Sea of Azov, it would have to agree to divide the Kerch Strait and as a result, the Kerch-Yenikal canal would become Ukraine's property.

In this protracted dispute, the status of the Sea of Azov and the Kerch Strait was a catalyst for negotiations. By using it cleverly, Kyiv could have hoped for the desired outcome, because the status of the sea as an inland area was not too important to Kyiv, but it was vital to Moscow, whose diplomats pressed in each round of negotiations for recognizing the Sea of Azov as an inland water area of both countries.

The matter is that the status of inland waters gives serious advantages over other countries. In particular, it gives the right to control marine traffic as well as barring entry to navy vessels of other countries. That was the card Kyiv decided to play in the late 1990s, when it became clear that Moscow wanted to protract the negotiations. After all, no matter how warm Russia's relations with NATO have become of late, Moscow wouldn't like to see NATO warships in the Sea of Azov. Nor any other ships but Russian.

Under international marine law, any country has the right to unilaterally claim territorial waters within a 12-mile-wide strip along its coast, the outer line being its state borderline. Beyond this, countries may start negotiating over delimitation of the continental shelf and special economic zones. But the main thing is that areas beyond the 12-mile strip are called international waters, where navigation is free, under the UN Convention on Maritime Law of 1982.

That's exactly what the Ukrainian diplomats meant, when they urged their Russian counterparts to either establish a 12-mile zone or divide the sea into two. In exchange, Kyiv would be ready to agree to the status of the Sea of Azov as both countries' inland waters.

Strange as it was, considering Ukraine's permanent intra-political crises, this lever of influence (or

blackmail, as some experts prefer call it) proved to be quite efficient at a certain stage of negotiations, at least. In the late 1990s Ukrainian diplomats managed to force the Russians to make some concessions. When Ukrainian experts began to set base points for delineating territorial waters in the Sea of Azov, the Russians, aware of the threat of Ukraine's imminent unilateral steps, offered two options to resolve the Azov problem.

One was the "Caspian model": to delimit the sea bottom and determine areas of special or preferential sovereign rights to the use of mineral deposits, leaving the surface undivided. The second option was what Uruguay and Argentina used while settling their dispute over Rio-de-La-Plata: common sovereignty without dividing the bay.

Neither option suited Ukraine. It wanted to divide the surface of both the Sea of Azov and the Kerch Strait. But this stalemate was not the only reason why the Ukrainian leadership took more active steps.

Since the negotiations on the delimitation of terrain borders ended 18 months ago, the Russian diplomats have been insisting that the border treaty be signed on the condition that Kyiv abandoned its intention to divide the Sea of Azov and the Kerch Strait. This "renunciation" was supposed to be fixed in the same treaty. Despite Kyiv's desire to have a document that would regulate the border issue, Moscow's proposals were not acceptable. Otherwise Ukraine's authority would have suffered a heavy blow and its border policy seriously weakened.

Finally, tired of these unavailing discussions and the Kremlin's pressure, Kyiv shifted from threats to concrete steps last summer. The steps were meant to coerce the Russians to change their position. In other words, the Kinakh government demonstrated its readiness to unilaterally establish the 12-mile zone and give the Sea of Azov the status of international waters.

In June it was decided to set base points, and in November the Cabinet of Ministers issued a resolution on establishing territorial waters in the Sea of Azov. Only one step remained to be made to get a marine border with Russia: international validation of the Cabinet's resolution required its registration with the UN Secretariat. But that step was never made, and now the future status of the Sea of Azov hangs in the balance.

It's difficult to say whether the Ukrainian government was only bluffing then, just to spur the Russians to accept Ukraine's conditions, or it was really ready to go all the way to the end, until someone inter-

vened. But it's obvious that the Achilles' heel of that perfect plan was political instability in Ukraine and the crisis in its relations with the United States.

Availing themselves of it, the Russians made Kuchma concede. His consent to acknowledge the Sea of Azov as inland waters of both countries was the price for the Russians' promise to sign the state border treaty. Well, bravo Putin and team!

A week before Kuchma and Putin met in Kyiv, it was still unknown if they would sign the treaty: the stumbling block was the dispute over the status of the Sea of Azov and the Kerch Strait. Everything must have been decided at the eleventh hour. Notably, the border treaty was not in the announced list of documents to be signed by the Presidents on Jan. 28 and obviously, the decision to acknowledge the Sea of Azov as inland waters was adopted at the highest level. So only Heaven and Kuchma know why Kyiv conceded and hopefully, not for the sake of presidency in the CIS Council.

No one doubts that it was a concession to Russia and a retreat from their previously strong position. Official assurances that Ukraine will further press for dividing the bottom and surface of the Sea of Azov are a weak consolation. Apparently, Kyiv staked too much on the terrain border treaty and going for a compromise for the sake of solving the terrain border problem, Kyiv has put the marine border issue into limbo for years to come.

Now Ukrainian diplomacy has no influence to materialize its plans for establishing a marine borderline in the Sea of Azov and the Kerch Strait: bound by the border treaty which stipulates the Sea of Azov as Russia's and Ukraine's inland waters, Kyiv can't take unilateral steps without breaching international law. So now Moscow can delay the issue as long as it likes: with its far more powerful economic potential, Russia remains the only master of the Sea of Azov.

P.S. On Feb. 27-28, the Ukrainian-Russian sub-committee for trans-border cooperation is expected to meet in Kyiv to continue the discussion on the inland status and delimitation of the Sea of Azov and the Kerch Strait. The Ukrainian delegation is to be headed by Foreign Ministry State Secretary Yuri Sergeyev, who is charged with negotiations on the border issue. The Russian side will be headed by First Deputy Foreign Minister Vyacheslav Trubnikov. It will be very interesting to know what arguments the Ukrainian delegation has to persuade their Russian counterparts to divide the sea...

RUSSIA, BELARUS, KAZAKHSTAN, UKRAINE TO CREATE A UNIFIED ECONOMIC COMMUNITY

MOSCOW (ForUm). -- The presidents of Russia, Belarus, Kazakhstan and Ukraine signed a declaration of intentions to form a unified economic community on Sunday in the Moscow Kremlin to speed up the economic and social development of four nations and improve their welfare.

The declaration says that proceeding from the principles of steady development and consistent economic reforms, the presidents will make steps to "promote many-sided economic cooperation and speed up their countries' economic integration" in line with the Agreement on Setting up a Free Trade Zone concluded on April 15, 1994 and a set of agreements concluded at the CIS summits in Kishinev and Kyiv. The

presidents also declared their determination to create a single economic community as "a new phase of the economic integration." The sides are expected to start negotiating about the measures to be taken to form the unified economic community.

By this September the parties are expected to sign a number of agreements related to the unified economic community, coordinating the economic policies in various fields of economics, harmonizing the legislations and setting up an interstate independent commission for regulating tariffs and trade.

Finally, the parties intend to set up the Organization for Regional Integration in the foreseeable future, RIA Novosti reported.

WORLD WAR II DEPOT FOUND IN UKRAINE

KYIV. A World War II ammunition depot was unearthed in Ukraine's Crimean port city of Sevastopol, officials said.

Sappers destroyed some 40 artillery shells and 15 grenades found during construction at a dockyard, according to an Emergency Situations Ministry statement.

Sappers also disarmed a war-vintage aviation mortar shell found at a scrap metal site in the Azov Sea port city of Melitopol some 650

kilometers (400 miles) southeast of the capital Kyiv.

Ukraine was the site of heavy fighting between German and Soviet forces during World War II and thousands of old munitions are discovered throughout the country each year.

In Ukraine, where the average monthly wage hovers around US\$70, scavengers are often caught trying to sell unexploded shells.

MP KARMAZIN PROPOSES TO CANCEL APPOINTMENT OF JUDGES FOR LIFE

KYIV. -- Deputy of the Verkhovna Rada of the Our Ukraine Coalition Yuri Karmazin speaks for canceling of appointment to the post of judges for life. He made this statement in the interview to the newspaper Dilovala Ukraina (Business Ukraine).

"It has become obvious today, that our society was not ready for

introducing appointment of judges for life, and we have let this happen. I think, changes must urgently be made to the Constitution," he said.

As Ukrainian News earlier reported, the Constitution foresees that the judges are appointed for their post for life. About 5,000 judges work in Ukraine.

LETTERS TO THE EDITOR

The River Reporter

To the editor:

The disaster of Columbia space shuttle on February 1, 2003 shook our nation. With the failure of that space program, our nation lost seven noble people who, for the sake of science and space exploration, lost their lives. They were devoted to that great cause. They accepted a dangerous mission, because they were extraordinary individuals who tried to achieve and succeed in their dream for the good of the humankind.

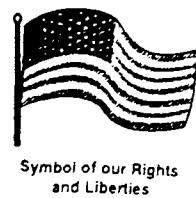
They started the mission with a joy on their faces while boarding the Columbia spacecraft. They fulfilled their dream. They reached the planned destination, but returning home to their families their lives were suddenly broken and lost forever.

Together with America, the Ukrainian community in Glen Spey mourns the loss of these seven astronauts. During the yearly meeting of the parishioners of the Ukrainian Catholic St. Volodymyr Church on Saturday, February 1, Fr. Mark Hirniak (newly designated priest to our parish) led a special prayer asking for a moment of silence to honor these seven. On Sunday, February 2, after regular church service, Fr. Mark led a sermon "Panakhida" to pay respect to these seven who reached their end, asking God "to give repose to the souls of His servants" and to keep them in the happiness of life in the presence of God. At the end of this special sermon, the congregation sang a solemn hymn, "Everlasting Memory," the church bells rang to glorify those people whose lives were shattered in Columbia disaster. They deserve our respect and gratitude and therefore in grief and sorrow we bow our heads.

Bohdan Kandiuk

НАРОДНА ВОЛЯ

НARODNA VOLYA

РІК LXXXXIII Ч. 10 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 6 БЕРЕЗНЯ 2003 Р ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA MARCH 6, 2003. YEAR LXXXXIII № 10

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ ЗАТВЕРДИВ ПРОГРАМУ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО РИНКУ

Київ (АПУ). — Кабінет Міністрів України затвердив комплексну програму розвитку аграрного ринку на 2003-2004 роки. Програма має забезпечити виконання указу Президента України "Про заходи щодо прискорення розвитку аграрного ринку". Мета програми — створити умови для формування та розвитку стабільного аграрного ринку, що забезпечуватиме конкурентоспроможність усіх учасників, сприятиме збалансуванню темпів зростання купівельної спроможності та збільшенню експорту сільськогосподарської продукції.

Документ визначає напрями здійснення державної політики, створення умов для ефективного функціонування аграрного ринку, забезпечення харчової безпеки країни, методи стимулювання експорту сільськогосподарської продукції та реалізацію інноваційних проєктів.

КУЧМА ПІДПИСАВ ГОСПОДАРСЬКИЙ І ЦИВІЛЬНИЙ КОДЕКСИ

Київ. — Президент Л. Кучма підписав прийняті парламентом 16 січня Господарський і Цивільний Кодекси. Про це повідомила пресовий секретар глави держави Олена Громницька.

Цивільний Кодекс складається з шести книг. Він мав був набрати чинності з 1 січня 2003 року, однак в лютому 2002 року Президент повернув цей законодавчий акт в парламент зі своїми пропозиціями. Депутати врахували пропозиції Президента і розширили перелік актів цивільного законодавства, доповнивши його указами Президента.

Крім того, розширено перелік

Як повідомив під час презентації програми міністер аграрної політики України Сергій Рижук, на нинішньому етапі для національної економіки характерними ознаками є позитивна динаміка виробництва продукції агропромислового комплексу. А стабілізація курсу національної валюти та зниження темпів інфляції спричинили підвищення попиту на харчовому ринку України.

Для якнайшвидшого задоволення такого попиту постала потреба підвищення ефективності функціонування аграрного ринку як системи, забезпечення динамічного реагування на швидкі ринкові зміни в контексті цінних коливань та змін попиту-пропозиції, впровадження нових технологій. Саме на вирішення цих питань і спрямована програма розвитку аграрного ринку на 2003-2004 роки, — заявив міністер.

суб'єктів, до яких особа може звернутися за захистом цивільних прав і інтересів. У цей перелік включений також і Президент України.

Крім того, приведено у відповідність до норм міжнародного права положення кодексу, що визначає правила про підприємництво після підписання міжнародних договорів. Згідно з нормами міжнародного права, міжнародні договори визнаються чинними, навіть якщо вони не були ратифіковані парламентом.

Цивільний і Господарський Кодекси України набирають чинності 1 січня 2004 року.

В РІЧНИЦІ НАРОДЖЕННЯ І СМЕРТИ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Пам'ятник Т. Г. Шевченкові в Каневі
Літорит, В. І. Лопата, 1977

КОБЗАРЕВІ ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ

Ти нам ніколи не помер,
Ти жив між нами й вічно житимеш.
Ти нарід наш козацький завжди
До волі, справедливості ведеш.

Ти, мов те світо сонця в небесах,
Яке ніколи не згасає...
Твоя наука, віри сповнена,
Нас до вершин всіх підіймає.

Тебе усі ми признаєм
Великим Сином України.
Ти підіймав нас, поневолених,
З неволі, рабства та руїни.

До нас ти нині, як колись,
Говориш ширими словами.
Живи ж нам, Батьку наш, кобзарю,
У вільній Батьківщині з нами!

Микола Горішній
Ліндгорст, Н.Дж.

ДЖОРДЖ БУШ: США НОВА РЕЗОЛЮЦІЯ ООН НЕ ПОТРІБНА

Вашінгтон ("НХ"). — Виступаючи 25 лютого перед журналістами, Джордж Буш так прокоментував факт представлення Раді Безпеки британським послом в ООН Джеремі Грінстоком проєкту нової резолюції щодо Іраку: "Я не вірю в те, що нам вона потрібна. Прийняття резолюції може бути юридичним, але нам це не потрібно.

Єдине, що дозволить уникнути війни, — це повне роззброєння Іраку. Ми очікуємо, що Рада Безпеки не відступить від своїх слів і наполягатиме на тому, щоб Саддам роззброївся. Час для цього давно настав"

Нинішню позицію Білого Дому щодо Іраку роз'яснив і пресо-

вий секретар Буша Арі Флейшер, який наголосив, що залишається маленька надія на те, що Багдад під тиском міжнародної спільноти роззброїться й війни вдасться уникнути.

Торкаючись оприлюдненого главою інспекторів ООН Гансом Бліксом факту виявлення Багдадом на одному зі своїх військових об'єктів бомб R-400, які можуть бути начинені біологічно активними речовинами, Флейшер сказав, що ця подія демонструє суть проблеми Іраку, який несподівано почав знаходити зброю, наявність якої ще вчора категорично заперечував.

українських військовослужбовців у цей регіон.

УКРАЇНСЬКИЙ БАТАЛЬЙОН ГОТОВИЙ ДО ЗАВДАНЬ У ПЕРСЬКІЙ ЗАТОЦІ

Київ ("НХ"). — Міністер оборони України Володимир Шкідченко заявив, що український батальйон хемічного захисту готовий до виконання завдань у районі Перської затоки. Водночас він наголосив на необхідності дотримання у цьому питанні міжнародних правових процедур.

Шкідченко відзначив, що Україна поки що не отримувала запрошення від жодної країни Близького Сходу про надання допомоги. Також відсутня згода Верховної Ради щодо відрядження

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКІ ВІДНОСИНИ

Вашінгтон (Брама). — 26 лютого посол України в США Костянтин Грищенко виступив в Клубі Армії та Фльоти з доповіддю на тему "Українсько-американські відносини"

Зустріч зорганізувало Посольство України спільно з "Вашінгтонською Групою". На зустрічі були присутні представники впливових політичних центрів Вашингтону, урядових установ США, зокрема Державного Департаменту та Міністерства Торгівлі, керівники та члени провідних українських організацій, представники місцевих й чужо-

земних ЗМІ.

У своєму виступі К. Грищенко розповів про наявну політичну та економічну ситуацію в Україні, окреслив підходи України до розв'язання нагальних міжнародних проблем та їх впливу на динаміку розвитку відносин між Україною та США, зупинився на питаннях сучасного стану українсько-американських відносин.

По закінченні виступу відбувся обмін думками з широкого кола питань. Посол К. Грищенко відповів на численні запитання аудиторії.

"НЕВИДИМИЙ ЧОРНОБИЛЬ"

Київ (АПУ). — Саме під таким заголовком у київському в-ві "Друк" вийшла книга заслуженого журналіста України Олега Гусева. Це вже десята документально-публіцистична повість учасника ліквідації наслідків аварії ЧАЕС, у якій вперше оприлюднюється низка документів про заходи парламенту та уряду до та після закриття Чорнобильської АЕС, політичні ініціативи держави на міжнародному рівні щодо применшення наслідків аварії.

Десяти томник Олега Гусева

про події навколо ЧАЕС містить понад 2500 сторінок із сотнею фотознімків та інформацією, яку надало 10 тисяч співрозмовників.

Таким чином реалізується спроба представити багатопланову картину боротьби Українського Народу з чорнобильським лихом. При цьому, на думку автора, лише тепер з донедавна невідомих, а то й засекречених фактів найбільшої трагедії минулого століття, все частіше починає з'являтися світові очевидце.

ЮРІЯ СЕРГЕЄВА ПРИЗНАЧЕНО ПОСЛОМ УКРАЇНИ У ФРАНЦІЇ

Київ. — Як повідомила пресовий секретар Президента Олена Громницька, Президент Л. Кучма підписав указ про звільнення Юрія Сергєєва з посади державного секретаря МЗС у зв'язку з переходом на іншу роботу. Іншим указом Кучма призначив Ю. Сергєєва послом України у Франції та постійним представником України при ЮНЕСКО.

47-річного Ю. Сергєєва при-

значено державним секретарем МЗС у липні 2001 року. До цього, з лютого 2001 року, працював першим заступником міністра закордонних справ.

3 жовтня 1997 року послом України у Франції був Анатолій Зленко, призначений головою МЗС у жовтні 2000 року (уряд Віктора Ющенка), перепризначений на цю посаду у травні 2001 року (уряд Анатолія Кінаха).

УКРАЇНКА ВИГРАЛА МАРАТОН У ЛОС-АНДЖЕЛЕСІ

Лос-Анджелес (АП). — Блискоучою перемогою українки Тетяни Позднякової минулої неділі завершився "жіночий" розділ традиційного міжнародного марафону в Лос-Анджелесі, який відбувся вже у 18-ий раз.

Українка показала час 2 год. 29 хв. 40 сек., випередивши срібну приззерку змагань — Людмилу Корчагіну з Росії на 38 секунд. Ще че-

рез три хвилини випередила володарку "бронзи" — литовку Жівіле Балчунайте.

Найрацшій із чоловіків — кенієць Марк Ятич — пробіг лос-анджелеську відаль за 2 год. 9 хв. 52 сек. Цікаво, що в першій десятці — аж семеро спортсменів із Кенії, при чому африканські "далекобійники" "окупували" місця з 1-го по 4-те.

НБУ ВИПУСТИВ ПАМ'ЯТНУ МОНЕТУ "В'ЯЧЕСЛАВ ЧОРНОВІЛ"

Київ. — Як повідомили ЗМІ, Національний Банк України 28 лютого ввів в обіг пам'ятну монету номіналом 2 грн., присвячену відомому державному і громадському діячеві України В'ячеславу Чорноволові. Як повідомляється в телеграмі НБУ, монету виготовлено з нейзильберу, вага — 12,8 гр., тираж — 30 тис. штук.

На лицьовому боці монети (аверс) зображено композицію,

що втілює ідею соборності України: малий державний герб України в оточенні рослинного орнаменту підтримують лев і козак із мушкетом і кругові написи «Українав», «2», «Гривні», «2003» і логотип монетного двору НБУ.

На зворотному боці монети (реверс) зображено портрет В. Чорновола, по колу — написи «В'ячеслав Чорновіл» і роки життя — 1937-1999.

ТОВАРИСТВО ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА УКРАЇНИ ВИПОВНЮЄТЬСЯ 85 РОКІВ

Київ (АПУ). — Товариство Червоного Хреста України, якому виповнюється 85 років, об'єднує понад три мільйони прихильників та активістів у майже 39 тисячах первинних осередків. Про це повідомляла виконавчий директор Товариства Алла Хабарова.

За її словами, головна мета одного з найбільших громадських

об'єднань країни — допомога найуразливішим верствам населення.

Національне Товариство стало важливим фактором гуманізації суспільства. Свідченням тому — його постійна турбота про інвалідів, літніх людей, втікачів, дітей вулиць, потерпілих від стихійного лиха, аварій та катастроф, — підкреслила Алла Хабарова.

"УКРАЇНА-БОЛГАРІЯ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИМІР — ІСТОРІЯ, СЬОГОДЕННЯ, МАЙБУТНЄ"

Київ (АПУ). — У Києві відбулися засідання "круглого столу" на тему "Україна-Болгарія: європейський вимір — історія, сьогодення, майбутнє". Зустріч відбулася з нагоди 125-ої річниці відновлення болгарської державності 3 березня.

Учасники "круглого столу" зазначали, що тисячі українців загинули під час російсько-турецької війни за визволення Болгарії від османського ярма. У всесвітній історії українці і болгари символі-

зують традиційні симпатію і солідарність, які два народи пронесли через тисячоліття. На засіданні йшлося про відновлення історичної справедливості щодо кримських болгар, яких свого часу депортував режим СРСР.

Довідка: На сьогоднішній день в Україні проживає близько 200 тисяч болгар, серед них майже половина — у сільській місцевості. Найбільше представників болгарської діаспори мешкає в Одеській та Запорізькій областях.

"КАРІТАС-АВСТРІЯ" ЗДІЙСНЮЄ БЛАГОДІЙНІ ПРОЄКТИ НА СУМЩИНІ

Суми. — Як повідомляє Адміністрація Президента, вже чотири роки австрійська благодійна організація "Карітас-Австрія" надає фінансову допомогу дитячим лікувальним закладам Сумської області. Щорічно сума допомоги складає 65 тисяч доларів.

На днях Сумщині відвідала делегація "Карітас-Австрія". В Котопі гості зустрілися з сім'ями вихованців Денного Реабіліта-

ційного Центру, ознайомились з формами, методами і способами праці з дітьми, які потребують психологічно-педагогічної допомоги.

Члени благодійної організації побували в Сумській обласній дитячій клінічній лікарні, зустрілися з дітьми хворими на левкемію, які знаходяться під фінансовим патронатом проєкту "Дитячий біль", що забезпечує "Карітас-Австрія"

Жовтих Водах і Кривому Розі.

Станом на 11 лютого, Міністерство Охорони Здоров'я підтвердило зростання захворюваності на грип, але без досягнення рівня епідемії.

ЧЕРЕЗ ГРИПУ ПРИПИНИЛИ НАВЧАННЯ У БАГАТЬОХ ШКОЛАХ УКРАЇНИ

Київ ("УН"). — Через ріст захворюваності на грип і з метою запобігання епідемії, місцева влада вирішила припинити заняття в школах Калуського району Івано-Франківської області, у Дніпропетровську, Дніпродзержинську,

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.

Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L. and R.

ПЕРЕДПЛАТА

(амер. дол.)

Для членів УСБ:
У США і в Канаді річно .20.00 дол.

SUBSCRIPTIONS

(US currency)

For UFA members:
USA and Canada per year 20.00Для нечленів УСБ:
У США і в Канаді річно .25.00 дол.For non-members:
USA and Canada per year 25.00

В інших країнах річно .30.00 дол.

In other countries per year 30.00

Ціна одного примірника 50 центів

Price per single copy 50 cents

NARODNA VOLYA

Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937 Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRA@aol.com Editor's line: RedDuplak@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_honic/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, PA

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дупляк
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправити мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRA@aol.com

МИ З НИМ УСІ ПРАВДИ
Й ІСТИНИ ЗНАЙДЕМ!

Кожного року, з наближенням весни, приходить і пробудження природи. Саме тоді ввесь Український Народ відзначає річницю народження і смерті Тараса Григоровича Шевченка, тож багато з нас напевно, лине думками до Канева, до Чернечої гори, що на березі Дніпра.

Дух Велетня повсякчас додає нам нових сил, зміцнює віру в триюмф відродження України в усіх галузях і ділянках життя нашого народу.

Наш Геній, дитина села, що з кріпака став Велетнем духу, не здався від успіхів своїх, не обернувся у бундючного пана й не став рабом, людьми поганими натоврених споку. Він, після викупу на волю, вчився й працював -- писав і малював. Він не хапав в руки меч, а замінив його вогнем, Божим Словом, повік міцнішим від усіх мечів. Ми, з року в рік, як справажні християни, шукаємо в Ньому поради, а інколи, як треба, то й спасіння.

Сьогодні знову стоїмо перед сповіданою Ним, страшною дійсністю. Ясновидіння Генія не підвело Його. Він бачив, що "наруга вража" ніколи не залишить у спокої України. "Наруга вража" з Півночі, з помноженими силами, навалюватиметься і навалюватиметься на нашу Батьківщину. Він знав про це й тому так широко молився:

"Поможи нам, ізбави нас
Вражої наруги.
Поборов ти першу силу,
Побори ж і другу,
Ще лютішу!..."

Шевченко вірив, а за ним повірили й ми у Його Свободу. І вона прийшла. Здавалося Йому, коли вже прийдуть виміряні ним Свобода і Закон, над його народом вже більше ніхто не насміється, не схопить наново в полон, ніхто не відбере тої Свободи і того Закону. Та ба... Услід за виміряним, як сарана, посунули на Україну ворожі сили, московською імперією зла виплекані. Зависла, ніби, в нездійсненні та споконвічна мрія, народна і Його, що лад до України таки прийде, а в ньому вже -- врага не буде супостата, а буде син, і буде мати, і будуть люди на землі..." Якби ж то так...

Не кожна щасливі в нас Родина. А саме заради неї наш народ, від першого вогника почавши, давав найбільші жертви, ради статків й щастя діток та всієї родини. Для цього лад йти готовий!

Родина ж бо Його, Шевченкова родина, стоїть в основі справедливого ладу. Споконику протистойть фізично і духово всім ворожим силам: в передісторичній добі кочовиком, а в історичній різним ордам -- печенігам, половцям, та й із заздрощів осатанілим суздальським князям і їхнім нащадкам, без серця і душі, плодами ордо-кочового ладу століттями виховуваних; у минулому столітті більшовиками названих. Вони і свій народ, і всі навколо них народи в рабів перетворили.

Від Бога був нам даний вибір: за Ним йти і поклонитися на Бога-Слово. А щоб не зневірялись, і волю, якщо треба, кришею здобули. Послав Господь нам, у неволі сина-кріпака золотоустого. Ми знов і знов вслуховуємося в Його Слово і про минуле, сучасне, й майбутнє. Ми повірили у Його лад, "з новим і праведним законом" і він прийшов. Ще повною не такий, як треба, але є. Щоб кращим був, -- треба віри в Бога та моголів на пальцях і клітинах мозку. Не пустослів'я ми мусимо мати, а витримку в трудах важких, недосипання й праці, праці, праці, бо тільки праця нас усіх з неволі визволить.

При всіх великих змінх у житті сучасному народу, не забуваймо, теж про перестороги й ненависть Пророка-Кобзаря. Він не ховався з цим. Ненавидів він лад царів, їхню церкву без Христа-Спасителя. Він не любив кріпаччини, породженого Москвою москалізму і всього, що духом нам усім, як і йому, було чуже. Було і є, і буде.

Шевченко прославляв народних месників. Він вірив, що їхні жетви не були даремні. Родинам українським, які синів-велетнів родили, Алкідів, зичив віри, трудолюб'я, статків.

Ми -- свідки, як народжуються цінності найвищі. Родина -- перша, а найвища -- Матір-Україна. Відродження із мрій перетворились у дійсність, дарма що у минулому, не раз й не два від неї відмовлялись рідні діти. А Він повірив, питаючи: "Коли ми діждемося Вашингтона з новим і праведним законом?" І з вірою сказав: "А діждемося таки колись!" І він прийшов!

Живімо з Ним і прислухаймося завжди до порад його. З усього, що було, творімо нове життя, не забуваючи при тому оте перше -- Родину, і найвище -- Матір нашу Україну! І з Богом усе!

Микола Вірний-Французенко

Наталка Поклад ("УМ")

ВЕТЧИНА НА ПРОТВЕНІ, АБО ЗНОВУ -- ПРО МОВУ

Бальзамом на душу були слова нашого Президента, який недавно хвалив сестер -- Світлану й Антоніну Мареничів: мовляв, приїхали з Росії, а ось як чудово співають та говорять по-українськи.

І, зауважив Леонід Данилович, це б у них треба багато кому повчитися. Після цього натяку була довга значуща пауза, і я грішним ділом подумала: чи не власну дружину має на увазі Президент? Бо ж за енну кількість років Людмила Миколаївна не тільки не полюбила української мови, аби як найперша леді держави стати стіною на її захист у важкий час, а й, на жаль, досі не наважується широко застідити вільне володіння нею і в такий спосіб, хоча того чи не хоче, демонструє свою відстороненість і від самої титульної нації, і від її культури. І це вербальне дистанціювання від нашого народу є промовистішим за всі гуманітарки, якими пані Кучма опікується.

А тут ще полилися телеплачі одного занадто фотогенічного депутата про те, як важко було приймати закон про державну підтримку в Україні преси національних меншин. Аж подивешся: чоловік готовий ну геть останню сорочку з себе здерти і віддати сусі-

дові, аби тому сусідові догодити, і водночас не бачить, не хоче бачити, що його рідна мати гібіє, конає від холоду. Правду каже народ: не так ті вороги, як добрі люди.

Уже навіть ті, що не хотіли побачити, побачили мізерію українських видань в Україні -- і загалом, і на душу населення, -- побачили плачевний стан україномовної преси та українських видавництва. Невдавно в пошуках роботи я звернулася за одним телефоном, який дала служба зайнятості. В трубці жіночий голос сказав: "Да, ми харашо платім, -- это не телефонний разговор. Но вот уже с этой минуты вы переходите на русский..." Знаю, дехто переходить -- і отримує з рук українофобів непогані гроші. А потім іде їх відмолвувати. Або й не йде.

А тут -- такі новини. Кабінет Міністрів дав розпорядження Комітетові з Телебачення та Радіомовлення відстояти чималеньку суму на видання творів Щербинського (чи то про нього, але хрін від редьки не солодший). Час зупинився, і під синьо-жовтим прапором спокійнісінько твориться, по суті, антидержавна справа.

А масового "Кобзаря" немає, а підручників для шкіл не виста-

час... А на "Кримську Світлицю" ні в кого -- ні в держави, ні в "Просвіти", ні в Ліги Меценатів -- не знаходиться грошей. Єдина в Криму українська газета гине.

Здаємо своїх -- по одному під галасливі гасла і патетичні обіцянки. Ревнителі демократії -- одні пишуть безкінечні заяви, а інші дбають про комфорт сусіда. Люди добрі, а може, годі демагогії? Поки ми і сентиментальними слезами на очах теоретизували про нашу мову солов'їну, поет уже передбачив: "Може прийти час, коли її не буде знати жоден соловейко". Поетові видно? Він відчуває?

А по радію щораз частіше -- перли: "ветчина", "протвінь", "я вас навішу". Агов, "Чорне по білому"! Готуйте премії -- лавреати під самим боком.

А зайдіть до наших церков і побачите красивенні поминальники, але російськомовні. Уже, як кажуть, далі нікуди. "Хто видав -- Лавра чи Москва?" -- запитую.

"Не знаю. Ми ж -- не способні..." -- каже свічка з церкви Неопалимої Купини.

Українці по-чужому і в чужих церквах посилено моляться -- хочуть до раю. А їм той самий сусід відкриває не тільки код своєї лю-

бови до рідної землі, а й код своєї сили: "Я скажу: не надо рая, -- дай-те родіну мою!"

Тому-то цей сусід і перемагає завше.

Був 1712 рік. Тільки що пішов у вічність Мазепа, ще курів од згрища Батурина, овки та собаки розтягували трупи батуринських лицарів.

85-річний полковник (а в душі поет) Федір Жученко, нещасний батько Любови Кочубей, що спилася на його очах, вірний побратим гетьмана, писав у своєму діряжистій, недавно виданому Петром Сорокою (Тернопіль): "Множиться число харцизів безрідних. Народ перетворюється у безсловесне стадо: з таким роби, що хочеш -- не писне, за ніж не вхопиться. І в усій Україні уже не знайдеться священика, що освятив би ножі й коси для Божої кари на землі. Усе залякане і прибите страхом, як молоде жито градом".

Чи, може, ті 5 мільйонів, які, як стверджує Ліга Меценатів, беруть участь у конкурсі імені Петра Яценка, -- не тільки споживуть свої премії, але й підіймуть узавтра рідну мову з занепаду? Лиш хто буде їм за це знову давати премії?

Віктор Зам'ятин ("День")

ОБЕРЕЖНО! ПОЛІТИЧНИЙ ВИМІР ІСТОРІЇ

25 лютого в Києві відбулися зустрічі польської делегації на чолі з директором Бюра Національної Безпеки Марекком Сівцем з вищим українським керівництвом (зокрема, Президентом Леонідом Кучмою, головою Верховної Ради Володимиром Литвиним, головою Ради Національної Безпеки і Оборони Євгеном Марчуком, віцепрем'єром Дмитром Табачником).

У тематиці переговорів польської делегації особливе місце посідала підготовка до відзначення 60-ї річниці трагічних подій на Волині -- хоча обговорювалися також і польські пропозиції до східної політики ЕС після його розширення, і створення українсько-польської міжпарламентської асамблеї. Переговорами польської делегації передували неофіційна візита Сівца до Києва, під час якої проблему поставлено, і нещодавня домовленість Президентів Кучми і Квасневського в Гуті.

Такий рівень обговорення проблеми -- тобто залучення до нього вищого державного керівництва Польщі, винесення проблеми на рівень міждержавних

відносин, при чому у час, можливо, найбільшої слабкості позицій України за всі роки її незалежності, само по собі свідчить про бажання Варшави надати справі якнайбільшого відлуння.

Як стало відомо з дипломатичних джерел, пропозиції, розроблені польською стороною до візиту делегації на чолі з Марекком Сівцем, носили досить жорсткий (стосовно України) характер -- іншими словами, вважалося за нормальне, що Президентів Кучми пропонується взяти участь у заходах з відзначення трагедії Волині на умовах, розроблених у Варшаві. Вважалося також, що Президент Кучма повинен вибачитися перед польським народом -- що є під великим запитанням хоча б з огляду на те, що події протікали під час війни (1943-1944 роки), української держави на той час не існувало як такої.

Українська позиція, згідно із якою події на Волині були чималою мірою спричинені політикою міжвоєнної Польщі і навряд чи можна покладати відповідальність за них лише на ОУН-УПА, до уваги взагалі не береться. При цьому, щоправда, Сівец зазначив, що він

розуміє різницю в польському і українському підходах.

Як вважають і дипломати, і аналітики, ситуація може ще більше загостритися, ніж під час проблем навколо цвинтаря Орлят у Львові -- тим більше, що Варшава явно бажає усунути від участі в прийнятті рішень органи місцевої влади Волинської області.

Загалом ситуація знову нагадує ту, що вже проходила. Польща, на відміну від України, має консолідовану позицію дослідників, парламентаріїв і державного керівництва, має можливості для проведення тривалої інформаційної роботи з цього приводу, які дбайливо використовуються, має фінансові можливості забезпечити як дослідницьку працю експертів, так і функціонування окремого політичного органу -- Ради Охорони Пам'яті Жертв Боротби і Мучеництва.

На відміну від України, в Польщі завжди надавали величезної уваги ролі історії у формуванні національної ідеї, а часи соціалізму не були жодним винятком. Очевидним є бажання польського керівництва використати момент, який би виправдав ідею утвер-

дження країни в ролі регіонального провідника. Розмова ведеться саме з позиції нової сили, і це саме по собі надає проблеми, яка існує реально, але якою б варто опікуватися виключно історикам, політичному забарвлення.

Попри те, що позиції України апіорі виглядають слабшими, за невеликий проміжок часу до липня, коли й намічається відзначення трагічної дати, що можна принаймні спробувати не дати вплинути радикальним голосам як в Україні, так і в Польщі. Проблемі пам'яті і непрості історичні спадщини мали б вирішуватися в дусі декларації про примирення між двома народами, зробленої Президентами ще в травні 1997-го року, але не з погляду політичного моменту і тим більше -- не через призму протистояння, як це вже трапилося у Львові. Особливо за умов, коли за чотири роки відзначатиметься інша трагічна дата -- 60-річчя акції «Вісла» -- масової насильницької депортації українців Підляшши і Лемківщини на північ і захід Польщі. Ситуація зобов'язує українських і польських політиків діяти зважено.

Олена Польова ("МУ")

“А МОВА ЦЕ ВЕЛИЧНА І ПРОСТА”

До написання публікації мене спонукало "відкриття Року Росії в Україні". Це добре, що міністри культури Росії М.Швидкої з українським колегою Ю. Богуцьким відкривали цю подію кожен своєю мовою. Але, далі від "пані та панове", перейшли на мову північного сусіда, це було вражаюче. У цивілізованих країнах для цього є перекладачі, бо виходить парадокс: 2002 року при відкритті Року України в Росії і тепер при відкритті Року Росії в Україні звучить лише російська мова. Виходить, що української мови наче не існує. Можливо, забули, що саме мова стояла на чатах біля вівтаря нашого національного храму і святачувала душі козацького народу спасенними молитвами, що саме мова не давала згаснути земному вогнищу нашого роду і тримала народ на небесному Олімпі волелюбності, слави і гордого духу!

Хто лишень не знущався з української мови? Її загнали в дикий ясир татарські орди, розтопували кованими чобітьми і продавали в рабство, вішали на гак діти-покручі, згноювали в Розовецьких ямах і по Сибірах, розвіювали за моря й океани, викошували голодоморами. Але свята мова, передчасно постарівши і посивівши, оживала в живих нащадках, поверталася до рідної хати. Воскресала, прощала грішних, змалілих, здібних, персроджених, звироднілих нащадків козаць-

кого роду, які вірили чужорідним виродкам, що ти не древня, що ти не мудра, що ти не прекрасна, не свята і не вічна. Коли депутати Верховної Ради, відвідуючи Донеччину, Дніпропетровщину, Луганщину, Полтавщину, Крим, спілкуються з рідним українським народом на теренах України мовою північного сусіда, щоб не скривдити "старшого брата", це парадокс!

Чи спало би на думку Президентові Польщі, приїхавши до Перемішля, говорити українською мовою? Десятиліттями шовіністична пропаганда намагалася вкоренити у свідомості сучасників, що Україна -- це всього лише частина "єдиної і неділимої", а мова -- просто зіпсоване наріччя російської. Певна частина так званого простого народу і сьогодні ще за інерцією вважає, що до висот щастя, гараздів їх і їхнє чадло піднесе лише російська мова, хай і скалічена ними до невпізнання.

Людина високої культури від мови, а отже, від свого народу, відмовлятися не стане. Біда в тому, що частіше трапляється протилежне. Людина ж, якщо усвідомлює, що вона людина, -- несе в солю весь духовний спадок попередніх поколінь і зародок майбутньої духовності. Страшно стає, коли українець на рідній землі відмовляється од власної мови і стає манкуртом. А манкурт -- каліка, не людина, а покруч. Він не знає ні ми-

нулого, ні майбутнього, обмежений суто біологічним існуванням і приречений на запрограмовану примітивну діяльність, потрібну хазяїнові. Чи не тому в нас так кволю, так хворобливо просувається економіка? Наприклад, Костянтин Паустовський писав: "За ставленням кожної людини до своєї мови можна абсолютно точно судити не тільки про її культурний рівень, але й про її громадянську цінність. Істинна любов до своєї країни немислима без любови до своєї мови. Людина, байдужа до рідної мови, -- дикун. Вона шкідлива за самою своєю суттю, тому що її байдужість до мови виявляється найповнішою байдужістю до минулого, теперішнього і майбутнього свого народу". Тільки тепер ми сповна осягаємо катастрофічну занедбаність побутування української мови на рідній землі.

Свого часу, відвідуючи Херсонщину, в м. Скадовську в газетному кіоску я хотіла купити газету "Молодь України". На моє здивування, продавець навіть не чула про таку газету і нахабно відповіла, що преса в них "тільки на руском". А недавно у Львові я стала свідком, як сердито й не без жалю доводила літня жінка: та ми ж рідну мову забули. А вона у нас, що не слово -- то ніби золоте пшеничне зерно. То чому ж говоримо, як полову сиплемо?! Не мова суржик! Чому культурна людина, ідучи до тієї чи іншої країни, вивчає

мову народу, з яким має спілкуватися? Бо це є ознакою висот відчуття інтернаціональної спільності й поваги до неповторності духу й характеру найменшої народності. Отож і хочеться сказати всім "споживацьким-безстороннім", щоб підтримали українську мову, українську літературу сьогодні, коли їй важко, а завтра вона віддячить.

Сьогодні українське слово -- як недоглянута дитина серед добре вгодованих, всебічно розвинених, спортивно натренованих. Цій занедбаній дитині потрібна любов, милосердя, батьківська опіка. А не те холодне, формальне визнання, яким, на жаль, нерідко обмежуються високі вуста і, при першій же нагоді, зраджують українську мову. А якщо і треба вживати українську мову, тут, в Галичині, перебуваючи на відпочинку в Трускаві, то говорять українською крізь стиснуті зуби. Український народ за віки свого існування виплекав рідну мову, і нікому не дано права відсувати її на загімніки, ігнорувати чи зневажати. Найлегше образити людину, образивши її мову. Найлегше подружитися з людиною, ставши другом її рідної мови. Часом, навіть в нашому Самборі, багато націоналізмово містечку, чути знайшли таку вже велику проблему -- російська чи українська -- адже ми слов'яни, розберемося (Закінчення на стор. 3-й)

РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ УБСОЮЗУ ЗА СІЧЕНЬ 2003 Р. MONTHLY RECORDING REPORT FOR JANUARY 2003

НОВИ ЧЛЕНИ/NEW MEMBERS: 93 William Myroniak
220 Lauren Ferguson, William Ferguson

АД/Д НОВИ ЧЛЕНИ
AD/D NEW MEMBERS
93 William Myroniak

ПОМЕРЛИ / DEATHS

10 Olga Carlisle
16 Wasyli Tysak
49 Jaroslaw Semkowycz
61 George Yurkiw
120 Irene Cymbalisty, Basil Dzera Jr.
208 Anna Shaika
251 Olga Lukashchuk
279 Halyna Volhovski
307 Mykola Stachiw
SM Irene Mociuk

ПОМЕРЛИ НА ВИПЛАЧЕНОМУ
ЗАБЕЗПЕЧЕННІ
DIED ON PAID UP BENEFIT
30 John Kustan
155 Claudia Kindzielski

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 2003 Р.
(дорослий департамент)
SUMMARY FOR
JANUARY 2003
(adult department)

З кінцем 31 грудня 2002 р.	УБСоюз мав активних дорослих членів-грамот	7021
Прийнято нових членів		3
Прийнято нових членів AD/D		1
Plan C		0
Прийнято з дитячого Департаменту		10
Прийнято з переступними Листами		0
Прийнято наново		1
Прийнято наново AD/D		1
Прийнято з інших клас за-безпечення		0
Разом		7,037
Суспендовано		6
Суспендовано AD/D		1
Видано переступні листи		0
Переведені на виплачене		0
Забезпечення 80/40		0
Перейшли на виплачене		0
Забезпечення з випл.		4
Грамотами за життя		0
Переведені на безплатне		0
Продовжене забезпечення		0
Відійшли з готівкою за		0
Дорізли грамоти		6
Відійшли з передчасним		2
Зворотом в готівці		0
Відійшли до інших клас		0
Забезпечення		0
Перейшли на передчасне		0
Виплачене забезпечення		0
Відійшли з вигаслими		3
Терміновими грамотами		11
Померли		0
Conversion Plan A & B		0
Разом		33
З кінцем 31 січня 2003 р.	УБСоюз мав активних дорослих членів-грамот	7,004

РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ
ДИТЯЧОГО ВІДІЛІ УБСОЮЗУ
ЗА СІЧЕНЬ 2003 Р.

MONTHLY RECORDING
REPORT - JUVENILE DIVISION
FOR JANUARY 2003

УКРАЇНА РОЗПРОДУЄ СВОЇ ПІДПРИЄМСТВА РОСІЇ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, нафтопереробні підприємства, підприємства з виробництва алюмінієвої сировини, підприємства зв'язку та деяких інших стратегічних галузей, внаслідок приватизації в Україні, сконцентрувалися в руках представників однієї держави -- Росії.

"На сьогодні Україна фактично втратила контроль над цими

підприємствами і ризикує втратити контроль над транспортними магістралями і постачальниками електроенергії. А це уже становить загрозу для національної безпеки країни", -- заявила голова контрольної комісії Верховної Ради з питань приватизації Валентина Семенюк (фракція Соцпартії) під час парламентських слухань на тему "Наслідки і перспективи приватизації в Україні".

БУДЯНСЬКИЙ ФАЯНС ДЛЯ ПІВДЕННОЇ АФРИКИ

Вироби "Будяньського фаянсу" привернули увагу Савдівської Арабії, Бельгії, Естонії та інших країн, від яких надійшли попередні замовлення на посуд. Однак, найбільші закордонні споживачі будяньського фаянсу поки що -- Чехія і Словаччина. Тільки в лютому сюди поставлять 350 тисяч одиниць виробів.

Для замовника важливим виявилось і те, що будяньський фаянс виготовляється великими серіями.

"А МОВА ЦЕ ВЕЛИЧНА І ПРОСТА" (Закінчення з 2-ої стор.)

по-братськи. Так, шановні, українська і російська мова споріднені, близькі, і треба тільки трохи уваги і доброзичливості, щоб, коли не опанувати, то принаймні розуміти її. Українська і російська мови настільки близькі, що не розуміє української мови лише той, хто демонстративно не хоче цього. Чому ж не бідкається україномовне населення Росії, що Росія не створює йому належних умов? А особливо в чужині, у розлуці людина відчуває душевну цінність рідного слова, тужить за ним. І поки Кобзон з Лужковим співали "Ребе та стогне"... з іншої трибуни звучало: треба посилити роллю російської мови за цей рік. Та хіба мовне питання, панове, припинялось з габельної події для українців, так званої Переяславської ради? Та хіба російська мова з того 1654 р. припиняла своє панування в Україні? Чи знайдеться у світі ще народ, котрому б державними указами приписувалося не спілкуватися рідною мовою? Якоюсь мені в руки попала книга про життя сім'ї Маяковських у Грузії. Основна вимога у стосунках з місцевими жителями, яку поставив батько поета перед членами своєї сім'ї, -- це повага до грузинів і спілкування з ними тільки грузинською мовою. І в сім'ї ця вимога виконувалась; усі вони вивчили грузинську мову, шанували звичаї грузинів, святкували разом з ними їхні свята. Ось де приклад зразкової поваги до людини і справжньої культури.

У Самборі в мене є чимало друзів росіян, які прекрасно володіють українською, співають українських пісень, незважаючи на той факт, що змалку не чули української мови. Так, я називаю таких росіян друзями, я поважаю і те, що своїх дітей вдома вони навчають як української, так і російської. Але я не можу зрозуміти і, мабуть, ніколи не збагну, що, проживши в Самборі понад 30 років, важко вивчити українську мову. А таких чимало.

Хочеться запитати, чому ж саме тепер рідна мова наша, пісня, казка... джерела батьківської землі, природою не рятують багатьох з нас від безпам'ятства, від смерті духовної, від безликости й сірости? Вслухаючись у мовлення своїх земляків, замислюючись над долею рідного слова, все частіше

пригадую слушне зауваження відомого російського поета Є. Євтушенка: Полужик -- не єсть язык; Он, как заплюванный родник. Язык -- это і єсть народ. Язык умиєт -- народ умиєт. Так, зникає мова. Зникає цілий народ. Але хочу застерегти усіх манкуртів, усіх посадовців високого рангу, що марно "вклоняться" ще раз в ноги Росії і нехтувати рідною мовою. Надто дорого Україна заплатила за існування мови. Невже даремно стільки років гинули мільйони українців? І треба всім недругам зятимити, що коли б українцям заборонили писати й говорити не тільки своєю, а й усіма мовами світу, він усе одно не забув би рідної, оскільки вона була закодована уже в самих генах пісень і дум, чисельність яких і досі не встановлено: чи то 300 чи то всі 500 тисяч! Саме з цієї неопалимої купини -- пісні й думи -- виріс Тарас Шевченко, поет, художник і філософ, який узяв на свої плечі відстояти право на існування свого народу. І скільки мудрих і палких слів про величезну духовну цінність рідної мови знаходимо у письменників різної національності. "Рідна мова -- ось найдорожче і найзаповітніше для кожної людини", -- каже Расул Гамзатов. "Хто не любить рідної мови, Матері не любить. Той, хто матері не любить, Свого народу не любить. А хто свого народу не любить, Вітчизни не любить", -- читаємо у чувашського поета Педера Ейзіна.

Як би не старалися наші вороги знищити українську мову, скільки б років Росії не відкривали в Україні, наша мова житиме у віках, в генах наших поколінь. Перехожений плід із нашого роду впаде в Чорнобильську землю значно раніше, ніж ти, моя прекрасна мова. А те, що українська мова -- одна з найкрасивіших, найбагатших і найвиразніших мов на планеті, свідчили Срезневський і Костомаров, Толстой і Шахматов, Ушинський і Собінов, Горький і Маяковский, Гладков та Шагинян. Власне, це визнавали і визнають фахівці всього світу, що українська мова входить до першої трійки найкрасивіших мов. І я вірю, що українська мова забує вищим і вічним Словом від лісів -- до моря, від гір -- до степів, освятить від мороку душі і освітить нашу святую землю, возвеличить Україну, порятунку її народ навіки!

ПРЕЗЕНТОВАНО МЕМОРІАЛЬНИЙ АЛЬМАНАХ "НАРОДЖЕНІ УКРАЇНОЮ"

Київ (АПУ). -- Двотомний альманах під назвою "Народжені Україною" із серії видань національного проекту "Золоті імена України" презентовано у палаці мистецтв "Український Дім". Це фундаментальне видання -- літопис історії України в іменах.

До нового видання, яке промовляє українською, російською та англійською мовами, увійшло біля тисячі історично-біографічних нарисів про наших видатних співвітчизників від часів Київської Русі до сучасності. Представлені історично-біографічні матеріали спираються на ґрунтовну наукову основу і фактично складають унікальний літопис національної еліти. Наразі прийшло усвідомлення, що еліта не тільки існувала впродовж усієї національної історії, а й функціонувала в усіх сферах соціального буття.

"МРІЯ" ПЛЕКАЄ ТАЛАНТИ СЛОБОЖАНЩИНИ

Суми (АПУ). -- Побачив світ восьмий випуск альманаху літераторів Сумщини "Слобожанщина". Як і попередні, цей номер видруковано з підтримкою обласної влади в сумському в-ві "Мрія". На сторінках нового альманаху поміщена окремим розділом "Моя барвінкува книжечка", авторами якої стали переможці Сумського міського конкурсу юних поетів, казкарів, оповідачів.

Підтримуючи молоді таланти, ми широко радіємо продовженням найкращих традицій краю, започаткованих і примножених нашими славними земляками П. Грабовським, О. Олесем, П. Кулішем, М. Хвильовим, І. Багряним, О. Вишнюком, Д. Білоусом, О. Ющен-

ком, М. Шевченком, В. Затулівтіром та багатьма іншими, -- сказав директор в-ва Володимир Лобов. За неповних вісім років свого існування, "Мрія" видрукувала своєрідну восьмитомну хроніку літературно-мистецького життя краю, адже кожен альманах "Слобожанщини" -- це окремо видана багатосторінкова книга відкриттів і знайомств. У цього родинного альманасі широко представлені твори як іменитих, так і літературів-початківців, слухачів літературних студій "Орфей", "Криниця", "Зерна".

Увагу привертають нові розділи: антологія, поезії та новели, "Незабутні", "Для найменших".

ГОЛОВНА РАДА УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ SUPREME COUNCIL OF THE UKRAINIAN FRATERNAL ASS'N

EXECUTIVE COMMITTEE

President Mr. Jaroslaw Gawur P.O. Box 53 Glen Spey, NY 12737	Mykola Iwaszkiv 196 Catherine Terr Fairfield, CT 06430
Vice-President Anatol Falko 14 Mead Farm Rd. Seymour, CT 06483	Stephen Kostecki 3 Lakeshore Ave. Plymouth, MA 02360
Vice-President for Canadian Affairs Jaroslaw Kowal 826 Edistel Cres Mississauga, ON L5H 1T4	Very Rev. Nestor Kowal 1006 Howell St. Scranton, PA 18504
Supreme Secretary Mrs. Christina Shablovsky 218 High Road Glen Spey, NY 12737	Mrs. Maria Maik 33 Darwin Ave. Rutherford, NJ 07070
Financial Secretary-Treasurer Mrs. Audrey Thomas 1208 Mine St. Old Forge, PA 18515	Mr. Alexander Napora 11C Dorado Dr. Morristown, NJ 07960
Auditing Committee Mr. Michael Mochnac 434 Reiman St. Sloan, NY 14212	Walentina Rodak 12 Minstrel Dr. Toronto, ON M8Y 3G4
Ulan Steck 826 Edistel Cres Mississauga, ON L5H 1T4	Honorary Members Mr. Joseph Charyna 20 Swanson Terrace Stoughton, MA 02072
Anton Filimonchuk P.O. Box 248 Glen Spey, NY 12737-0248	Mrs. Vera Harkuscha 43649 Arlington Rd. Canton, MI 48187
Supreme Council Members Peter Buniak 115 Woodmont Dr. Randolph, NJ 07869	Mr. Ivan Oleksyn 143 Larkspur Lane Rochester, NY 14622
Orysia Dail 4500 W 38th St. Erie, PA 16506	Dr. Roman Rychok 12 Suffolk Avenue Maplewood, NJ 07040
	Stephen Wichar 39182 Aynesley St. Clinton Township, MI 48038

ПРЕЗИДЕНТ КУЧМА ПІДТРИМАВ ДУМКУ ЄВГЕНІЯ МІРОШНИЧЕНКО

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, Президент Л. Кучма зустрівся з відомою українською оперною співачкою Євгенією Мірошніченко. Під час бесіди обговорено питання розвитку оперного мистецтва в Україні.

Є. Мірошніченко звернулася до Л. Кучми з пропозицією про

створення в Києві Малого Оперного Театру. Вона також запропонувала зробити столицю України центром проведення міжнародного конкурсу жіночого оперного вокалу.

Глава держави підтримав цю ідею і заявив, що вона сприятиме духовному розвитку нації.

ГУМОР

У ТЕАТРА

В нью-йоркському театрі йшла мало вдала вистава. Публіка, як звичайно, б'є "браво", тільки гуморист Микола Понеділок недоволено совгається в кріслі.

-- Ну, як вам подобається вистава? -- спитав принагідний знайомий Понеділка.

Той, усміхнувшись, відповів: -- Нагадає мені кактус.

-- Чому? Не розумію! -- сказав знайомий.

-- А так, не можна на ній довго всидіти...

ДОВІДАЛАСЯ...

-- Любий, це правда, що голуби -- найдурніші серед птахів? Так, моя голубко.

ОДНОМУ РАДІСТЬ...

-- Незабаром весілля в господаря, -- радіє пєс. -- Оце обідків буде!

-- Так, так, -- важко зітхають кури.

СПОВНЕНИЙ ОБОВ'ЯЗОК

Одна мама говорить. -- У мене три доньки. Усіх трьох виховала, заміж віддала і допомогла їм, як могла, розлучитися. Більшого від матері, думаю, і не можна вимагати.

Фундація
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
UFU Foundation, Inc.
P.O. Box 1028
New York, N.Y. 10276

Union
Funeral Home
LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED
FACILITIES

Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey

ОБСЛУГА ЩИРА І ЧЕСНА
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд-Бруку
і перенесенням тілних
останків з різних країн світу.

1600 STUYVESANT AVE.
UNION, NJ 07083
TEL.: (908) 964-4222

ПРОТЕСТ ПРОТИ РУСИФІКАЦІЇ УКРАЇНИ ВІД ПРЕЗИДІЇ СВІТОВОЇ НАУКОВОЇ РАДИ ПРИ СКУ

Проект закону "Про застосування російської мови в Україні", запропонований народним депутатом В. Мироненком під час "Року України в Росії", і цьогорічний -- "Року Росії в Україні" -- проект депутата Леоніда Грача "Про внесення змін до статті 38 Конституції Украни", підтриманий 164 депутатами Верховної Ради, викликають справжнє занепокоєння. Йдеться ніби про суто мовні права російської меншини чи "російськомовного населення" України, але насправді це є намагання дати законну підтримку русифікації, яка переслідує політичні й економічні цілі перетворення України на російську провінцію.

Проекти пропонують легалізацію російської мови "в усіх сферах суспільного життя", зокрема "в органах місцевого самоврядування", що йде всупереч Конституції. Правда, "вищим органам влади" мило-ство дозволяється приймати акти державною мовою. При цьому пояснюється, що такі закони забезпечать "єдність народу України" і сприятимуть "укріпленню та розвитку державності України". Яким чином має це статися, не пояснено. Але легко собі уявити, що такі закони приведуть до занепаду національної свідомості українського Народу.

Свідомі українці відразу збагнули небезпеку таких проєктів і вдарили на сполох. Українська інтелігенція звернулася до Президента Кучми, голови Верховної Ради Литвина та прем'єр-міністра Януковича з відкритим листом, висловлюючи своє обурення запропонованими законами. У листі сказано: "Мовна ситуація в країні є кричущим свідченням нерівноправності саме української, а не російської мови: інформаційний простір, книговидання, кіно і телерінок є сферою домінування мови 'старшого брата'".

Президія Світової Наукової Ради Світового Конгресу Українців і голови наукових установ поза межами України приєднують свої голоси до цього звернення і підтримують усія заходи, спрямовані на зміцнення позиції української мови в світі, науці, культурі й уряуванні на всіх теренах Української Держави. Закликаємо всю свідоу українську громадськість стати в обороні української мови і державності перед загрозою повної русифікації України.

Проф. д-р Любомир Винар
Голова Світової Наукової Ради
Голова Українського Історичного Товариства

Проф. д-р Ася Гумецька
Заступник голови Світової Наукової Ради
Голова Української Американської Асоціації Унів. Професорів

о. проф. д-р Олег Кравченко
Заступник голови Світової Наукової Ради
Голова Української Вільної Академії Наук у Канаді

Проф. д-р Аркадій Жуковський
Заступник голови Світової Наукової Ради
Голова Наукового Товариства ім. Шевченка в Європі

Проф. д-р Осип Мартинюк
Секретар Світової Наукової Ради

Проф. д-р Дмитро Штогрин
Голова Української Науково-Дослідної Програми
при Іллінойському Університеті

Сергій Дзюба ("УМ")

ВАША ДИТИНА МОЖЕ ОТРИМАТИ 5-7 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ

Але для цього вона повинна ґрунтовно знати українську мову. Тільки за такої умови можна здобути перемогу у фінальному турі міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яценка. Як відомо, вирішальний тур щороку проводиться в Києві.

А поки що на Придесенні урочисто нагороджено переможців обласного туру цього престижного конкурсу. Свято відбулося в актовій залі школи-ліцею №15 у Чернігові, що цілком справедливо, -- заклад, очолюваний талановитим педагогом Ольгою Жовтопляс, може пишатися своїми вихованцями, які не раз перемогали на всеукраїнських олімпіадах, у міжнародних змаганнях.

Простора зала школи-ліцею була вщерть заповнена школярами та студентами, їхніми батьками, педагогами. Того дня сказано немало добрих слів про видатного українського мецената Петра Яценка, який стільки встиг зробити для України, для розвитку нашої науки, освіти, культури. Саме Петро Яценко і очолювана ним на той час Ліга Українських Меценатів ініціювали появу надзвичайно важливого конкурсу, про який тепер з пієтетом відгукуються мільйони громадян нашої держави. Звичайно, учні та вчителі дякували також управлінню освіти і науки обласної державної адміністрації, співробітникам якого доклали немало зусиль, щоб обласний тур відбувся належно.

Відзначено 27 школярів. Перші місця здобули Жанна Риска, Наталія Воробей, Євген Реско (Чернігів), Ірина Макуха, Анастасія Кривець (Ніжин), Юлія Мали-

новська, Олександр Котеленець (Прилуки), Марія Риска (Борзна) та Юлія Братанич (Коропський район). Переможці конкурсу одержали подарунки від Ліги Українських Меценатів, а також від управління у справах преси та інформації ОДА -- книжки письменників з Придесення, що побачили світ у видавництві "Чернігівські обереги". Нагороджено також студентів, які навчаються на Чернігівщині і мають справді глибокі знання з української мови.

Чудовим був і святковий концерт. Запам'яталися виступи вихованців школи-ліцею №15 Чернігова та Борзнянської гімназії ім. П.Куліша. Зворушив першокласник Іванко Баран -- пісню, яку присвятив мамі Ганні. 7-річний хлопчик є автором вже 2-ох книжок, переможцем обласного літературного конкурсу для дітей та молоді.

Схвилював і момент, коли несподівано "заїв" магнітофон: музика стихла, але діти на сцені не знітілися -- так прекрасно виконували пісню "Боже, Україну збережи!", що всі присутні у залі підвелися і співали разом з юними артистами.

Що ж, тепер вболіватимемо за земляків, які змагатимуться у фінальному турі. До речі, цілком можливо, що наступний міжнародний конкурс з української мови імені Петра Яценка почнеться на Чернігівщині. Це -- неабияка честь для Придесення. Торішній початок конкурсу на Волині став всеукраїнською подією, про яку заохплено повідомили найпопулярніші ЗМІ. Будемо сподіватися, що цього разу поталанить нам.

Артур Єременко ("День")

ПРО ЩО МОВЧАТЬ ВЕЛИЧНІ СОСНИ БИКІВНІ

Редакція «Дня» отримала лист від інженера-хіміка Артура Єременка з Києва, в якому він дає невтішну «діагнозу» «Биківнянській справі». Нагадаємо, що ще у 1989 році четверта (!) урядова комісія УРСР нарешті визнала такий факт -- в Биківнянському лісі під Києвом поховано «ворогів народу», яких допитували, катували у столичних в'язницях й після розстрілів привозили туди й закопували. Справи ще не закрито -- офіційні цифри говорять про 6783 особи, що поховані у Биківні, представники київського «Меморіалу» -- про декілька десятків тисяч наших співгромадян; польські дослідники наполягають, що також майже 5000 польських офіцерів, розстріляних весною 1940 року, знайшло тут останній прихисток. На думку А.Єременка, постановою уряду вже незалежної України «Про створення державного історично-Меморіального заповідника «Биківнянські могили» фактично не похвугється. Заради дотримання баянсу редакція «Дня» звернулася до Київської міської державної адміністрації з проханням прокоментувати цей лист. Але наврод чи можна вважати це питання вичерпаним. За постановами, розпорядженнями, записаннями до «державного реєстру» поки що не проглядається бажання влади провести практичну «інвентаризацію» нашої пам'яті. Газета продовжить тему, оскільки зводити це трагічне і делікатне питання до «одноразової» кампанії неможливо.

На нашу думку, справа Биківнянського злочину не чужа жодній українській людині, тож передруковуємо цей матеріал, бо він говорить про ставлення влади вільної України до жертв комуністичного російського режиму в Україні й до того, як вона виконує закони в напрямі вшанування жертв злочину та збереження їхньої пам'яті. Ми же бо знаємо як ставляться інші уряди до подібних жертв свого народу та як зберігають пам'ять про них, а не приховують їх від цивілізованого світу. -- Редакція "Народної Воли".

Биківнянський ліс -- не лише зелений масив північно-східної околиці Києва, він -- трагічне місце й свідок тасмних поховань ба-

гатьох тисяч людей, знищених сталінським терором у 1937-1941 роках. Вже понад 60 років їхній спокій охороняють лише мовчазні сосни цього лісу. Мов у почесній варті застигли вони над могилами безневинно загублених більшовицькою деспотією людей і разом зі встановленим тут пам'ятним хрестом, уособлюють скорботне оце місце. Роками засвідчували ці дерева, як кожного травня гурт здебільшого літніх людей пішки дістається сюди, аби вшанувати пам'ять жертв людського дикунства, прах яких й по сьогодні зберігає лише биківнянська земля та надмогильна лісова поросль. Спостерігали оші струнки лісові сосни й таке: -- розгул сатанинського промислу могильних мародерів і непоодинокі наруги сучасних вандалів над скulptурою в'язня та пам'ятним хрестом на биківнянських похованнях;-- зухвалий десант польських авантюристів -- «фахівців» політичних інтриг і вшанування пам'яті жертв більшовицьких розстрілів людьми з-поза Украни; -- відвідини биківнянських поховань Папою Іваном Павлом II і участь у відзначенні «Днів Биківні» колишнього прем'єра Віктора Ющенка та столичного голови Олександра Омельченка.

Проте, ані присутність на цих скорботних урочистостях високих посадовців, ані навіть урядова постанова «Про створення державного історично-меморіального заповідника «Биківнянські могили» (ще від травня 2001 року), аж ніяк не вплинули на існуючий стаи биківнянських поховань. Жодного просування щодо реалізації цієї постанови й досі не спостерігається. Щоправда, завдяки їй ці поховання одержали офіційну назву. Та чи можна лише однією назвою обладнати отой «Державний заповідник», який тільки і має, що свою назву? А що ж «Биківнянські могили»? Як і у всі попередні роки, вони є забутими й нічийними, тобто, як мовиться, існують самі по собі.

Виникає, хай риторичне, але запитання: як владється відповідним владним структурам держави роками ігнорувати виконання постанови уряду України? Чи усвідомлюють відповідальні виконавці цих структур, що їхня байдужість до історичної пам'яті Укра-

їнського Народу відверто межує зі свідомою зневагою до нього? І це коли, здавалось би, саме їм, цим державникам, та ще й у першу чергу, належить зберігати й плекати пам'ять про трагічне минуле свого народу. В дійсності ж, на жаль, того не відбувається. Тож, мабуть, слід нагадати нашим можновладцям отой загальновідомий постулат, що народ без історичної пам'яті не може називатися нацією.

І доки вже дворічна за віком постанова про биківнянський заповідник не набуде практичної своєї реалізації, трагічна минувшина нашого народу буде приречена на подальше забуття, а на скорботному місці поховань жертв протилюдського більшовицького режиму й надалі пануватиме лише заупокойне шепотіння биківнянських сосен...

КОМЕНТАР

Звернення газети «День» щодо коментаря листа жителя Києва Артура Єременка в управління охорони пам'яток історії, культури та історичного середовища Київської міської державної адміністрації розглянуто. Інформуємо, що автор листа безпідстави звинувачувати владні структури в ігноруванні виконання постанови уряду України про створення державного історично-меморіального заповідника «Биківнянські могили». (Невже? -- Ред).

Створенню заповідника такого рівня передуватимуть обсяги роботи. Повідомляємо, що відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 22.05.2001 р. №546 «Про створення державного історично-меморіального заповідника «Биківнянські могили», КМДА розпочала розробляти проєкт положення про заповідник, який на даний час вже узгоджено з Держбудом України, Міністерством Культури і Мистецтв України, Державною Міжвідомчою Комісією у справах увічнення пам'яті жертв війн та політичних репресій. Нині проєкт положення доопрацьовується з Міністерством Фінансів.

Після затвердження положення, за усталеним ладом, КМДА розпочне роботу над створенням державного історично-меморіального заповідника «Биківнян-

ські могили». Для цього необхідно буде провести дослідницькі та пошукові роботи, розробити проєктно-кошторисну документацію, генеральний план забудови та розвитку заповідника з визначенням вартості, черговості і термінів будівництва його об'єктів, на підставі чого визначити обсяги та джерела фінансування заповідника.

Київська міська державна адміністрація повідомляє, що створення державного історично-меморіального заповідника «Биківнянські могили» проводиться з максимальною прозорістю і у відповідності до вищезазначеної постанови Кабінету Міністрів України.

Меморіальний комплекс жертвам репресій 1930-их років збудовано у 1995 році на виконання розпорядження Президента України від 11.08.94 №98/94-р. «Про заходи щодо вшанування пам'яті жертв політичних репресій, похованих у селищі Биківня». Авторі проєкту -- архітектори Микола Кислий та Руслан Кухаренко, скульптор Володимир Чепелик.

Меморіальний комплекс збудовано на державні кошти. Замовником тоді виступив Комітет Охорони і Реставрації Пам'яток Історії, Культури та Історичного Середовища (нині управління охорони пам'яток історії, культури та історичного середовища м. Києва), генеральним підрядником -- виробниче об'єднання «Укрреставрація». 1999 року зазначений комплекс взято на державний облік пам'яток історії та культури (Наказ Управління від 20.08.99 №61). Враховуючи наведене, Меморіальний комплекс жертвам репресій 1930-их років має статус пам'ятки історії монументального мистецтва.

Постановою Кабінету Міністрів України від 27.12.01 №1761 Меморіальний комплекс в пам'ять жертв політичних репресій 1930-их років занесено до державного реєстру нерухомих пам'яток України, пам'яток історії, монументального мистецтва та археології національного значення.

З повагою, Любов Мазур, в. о. начальника Управління охорони пам'яток історії, культури та історичного середовища Київської міської державної адміністрації.

Василь Драголюк

КРИМЧАНИ ДОМОВИЛИСЯ З КУБАНЦЯМИ ПРО ТУНЕЛЬ

дається як визначальна ланка залізничної магістралі, що може з'єднати російську сторону і Керченський півострів. Це 15-кілометровий тунель, що проляже на глибині 90 метрів. За проєктом, його потужність становитиме 150 тисяч тонн різноманітних транзитних вантажів за добу, здебільшого нафти та рідкого газу з Казахстану та Азербайджану. Розглядають також перспективу транспортування іранської нафти. 15 відсотків транспортних потоків складуть автомобільні та пасажирські перевезення»

Проект розробила симферопільська науково-виробнича фірма з експлуатації і будівництва підземних об'єктів. Кошторис будівництва сягатиме понад 780 мільйонів доларів. Знайшлися, за словами Азіза Абдуллаєва, інвестори, переважно чужоземні, які, нібито, за європейськими ставками готові

упродовж п'яти років кредитувати це будівництво. А спершу, як виявилось, потрібно домогтись ухвалення двосторонньої міжурядової російсько-української угоди. Попередньо, 12 березня, проєкт має розглянути ще й спільна узгоджувальна комісія. Кримський міністер запевнив мене, що активність кримчан ніяк не пов'язана з Роком Росії в Україні.

А поки що кримські урядовці про всяк випадок готують запасний, московський, варіант. Принаймні тема будівництва транспортного переходу через Керченський протоку, за інформацією пресової служби Ради Міністрів АРК, обговорюватиметься під час майбутньої візиту кримської делегації до Москви.

"Нам потрібно звірити позиції й уточнити, в якій стадії нині цей проєкт", -- заявив з цього приводу прем'єр Сергій Куніцин.

АЛУШТА РОЗБУДОВУЄТЬСЯ...

Алушта. -- Як повідомили ЗМІ, у кримській здравниці Алушта здійснюються інвестиційні проєкти. На набережній вже почалося будівництво курортного комплексу «Мігдалевий гай», в який, зокрема, увійдуть п'ятизірковий готель, концертна зала на 2.5 тисячі місць, аквапарк і мережа ресторанів.

Інвесторами цього проєкту, вартість якого оцінюється в 20 млн. дол., виступили Національний Резервний Банк (РФ) і банк «НРБ -- Україна». За рахунок інвестицій «НРБ -- Україна» також перебудовано інший курортний комплекс -- пансіонат «Море»: тут

до послуг відпочиваючих 137 номерів підвищеної комфортності, басейни, ресторан, бари, більярд-на, бовлінг, тренувальна зала і парк.

УКРАЇНА НА ШЛЯХУ ДО ЧЛЕНСТВА В СОТ

Київ (АПУ). -- Процес підписання двосторонніх протоколів про доступ на ринки товарів та послуг з країнами -- членами Робочої Групи СОТ є "найбільш просунутою зоною" у переговорах України зі Світовою Організацією Торгівлі, вважає міністер економіки та з питань європейської інтеграції України Валерій Хорошковський.

Міністер повідомив, що під час чергових двосторонніх переговорів з країнами -- членами Робочої Групи з питань доступу на ринки товарів і послуг, що відбулися 19-26 лютого, Україна підписала двосторонній протокол з Угорщиною, що стала 10-ою кра-

їною, з якою Україна погодилася пидписання двосторонні протоколи. Зокрема, українській делегації вдалося узгодити суперечливі позиції з Болгарією, завершених переговорів з Чехією, Словаччиною, Бразилією та Європейським Союзом. Відповідні протоколи, на підписання міністра Хорошківського, будуть підписані до кінця березня.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ!

Анатоль Юриняк (“Українські Вісті”, 28 березня 1979 р.)

ШЕВЧЕНКОВЕ СЛОВО

Будеш, батьку, панувати,
Поки живуть люди,
Поки сонце з неба сєє,
Тебе не забудуть.
(“На вічну пам’ять
Котляревському”)

Утни, батьку, щоб нехотя
На весь світ почули,
Що діялось в Україні,
За що погибала,
За що слава козацькая
На всім світі стала!
(“До Основ’яненка”)

І тут же, як звершення, як вислід:

Наша дума, наша пісня
Не вмире, не загине...
От де, люди, наша слава,
Слава України!
Без золота, без каменя,
Без хитрої мови,
А голосна та правдива,
Як Господа слово.

Отже маємо безпосереднє свідчення, як високо оцінював Шевченко поетичну діяльність своїх попередників: Івана Котляревського і Григорія Квітки-Основ’яненка; як взагалі глибоко розумів і шанував наш Поет духовість, духове надбання окремої творчої людини, що є водночас і надбанням народу, і -- в дальшому, ширшому площі, -- надбанням усього людства.

Очевидно, з цим пов’язана і Шевченкова віра в силу і непроминяльне значення свого власного поетичного слова.

Возвеличу
Отих малих рабів німих -
А на сторожі коло їх
Поставлю Слово!

А ще в іншому місці “Кобзаря” читамо:

Ну що, здавалося б, слова?
Слова та голос -- більш нічого.
А серце б’ється, оживає, як їх
почує:
Знать, од Бога і голос той, і ті
слова!

Величому розумів наш Поет поетичне слово: воно мало стояти на сторожі, на варті малих, німих членів суспільства, мало боронити їх від крияд і насильств як Господа слово: тобто Шевченко прирівнює ідейне поетичне слово до слова і голосу Божого.

Але хто ж опі “малі німі”? Читачеві “Кобзаря” ясно, що це не окремі, одиничні особи, а всеньке

тодішнє українське селянство, царським режимом закріпачене: воно було німе, бо абсолютно безправне.

А тим часом молодий Шевченко з народних дум і пісень, співаних старими кобзарями, та навіть з усних розповідей поодиноких живих свідків знав, що колись в Україні була воля, було горде, сміливе козацтво, було славне Запоріжжя -- цей пострах ляхам, туркам і татарам.

З усім юнацьким запалом Шевченко поринає поетичною душею в оте славне минуле України, в добу Козаччини та вільних, не закріпачених ще сіл і хуторів, які вміли збройно боронити волю.

Було колись -- в Україні
Ревіли гармати;
Було колись -- запорожці
Вміли панувати.
Панували, добували
І славу, і волю.

Це початок поеми “Іван Підкова”, одної з цілого ряду козацько-романтичних поем, що їх вершиною можна вважати велику історичну поему “Гайдамаки”, почату 1838 року, а закінчену аж 1841 року і того ж таки року оприлюднену окремою книжечкою.

Та повернемося до нашої основної теми: вага і значення поетичного Шевченкового слова. Як дійсно геніяльний поет, Т. Шевченко зарання усвідомив своє життєве призначення і покликання: служити рідному народові своїм словом. Отож уже на другому році свого активного письменництва - 1838 -- він пише в Петербурзі свої “Думи мої”, що невдовзі стали в Україні популярною піснею. У цій поезії Поет свої думи-мрії, які стали рядками на папері, посилає в Україну, вірячи, що там вони стрінуть “щире серце і слово ласкаве... а ще, може, й славу!”

Наголошуючи й деталізуючи свої сподівання, Поет каже далі:

Може найдеться дівоче
Серце, карі очі,
Що заплачуть на ці думи,
Я більше не хочу...
Одну сльозу з очей карих,
І -- пан над панами!

У цих словах і скромність (формальна) і самопризнання сили свого поетичного слова: адже відомо, що небагато є таких поетів, чиї твори здатні викликати сльозу читача! А твори Шевченка (про це маємо свідчення у спо-

гдах багатьох видатних діячів), зокрема “Катерина”, “Наймичка” -- рідко хто читав без сліз ув очач.

У згадуваній вже історичній poemі “Гайдамаки”, в історичний кістяк якої вмонтовано зворушливі перипетії взаємного кохання Яреми Галайди і Оксани Титарівни, Тарас Шевченко знову говорить про свої думи, але вже в іншому аспекті, а саме -- з погляду значення і ролі своїх дум-поезій для себе самого. Ось він пише:

Дивлюся, сміюся, дрібні утираю:
Я не одинокий, є з ким в світі жити!
У моїй хатині, як в степу безкраїм,
Козацтво гуляє, байрак гомонить;
У моїй хатині синє море грає,
Могила сумує, тополя шумить.
Тихесенько “Гриця” дівчина співає -
Я не одинокий, є з ким вік дожити!

Це дуже важливе поетове свідчення стосовно значення і ролі поетичного слова для самого поета. Поруч з обов’язком, з неухильним життєвим навантаженням, поетична творчість дає творцеві душевну розраду, душевний лік, відчуття гідності і споріднення з Божим Промислом.

У поезії “Не для людей”, написаній в часі перебування Поета на засланні, читаємо:

Не для людей, тієї слави,
Мережані та кучеряві
Очі вірші віршую я --
Для тебе, братіє моє!
Мені легшає в неволі,
Як їх складаю:
З-за Дніпра мов далекого
Слова прилітають
І стеляться на папері,
Плачучи, сміючись,
Мов ті діти, і радують
Одинок душу,
Убогую. Любо мені,
Любо мені з ними...

У нашому письменстві ніхто до Т. Шевченка так яскраво не окреслив, не увиразнив значення і функції поетичного слова в житті суспільства. Залишається сказати коротенько про засоби і способи вислову нашого Поета.

Тут на першому місці слід зазначити так звані паралельні рядки, що їх часто-густо подибуємо в “Кобзарі” -- поруч з явищем життя людини та суспільства, подається явище життя природи, при чім це друге йде поперед, а людина чи суспільство, -- йде після, на другому місці. Ось приклади:

Тече вода в синє море, та не витікає.
Шука козак свою долю, а долі немає.

Зеленіють по садочку черешні та вишні.
Як і перше висходила, Катерина вийшла.

Б’ть пороги, місяць сходить,
Як і перше сходив...
Нема Січі, пропав і той,
Хто всім верховодив.
(“До Основ’яненка”)

Співставлення і взаємодія природи і людей -- одна з найприкметніших рис нашого Кобзаря. У цьому площі варто навести як приклад поезію “Ой три шляхи широкі”, яка поспіль побудована на паралелізмі образів природи і образів людей; до того ж вона становить взірць карбованої філігранної точності даного слова даному образові; в наслідок цього -- неможливо до тексту поезії будь-що додати, або будь-що викинути з нього.

Ой три шляхи широкі
Докупи зійшлися,
На чужину з України
Брати розійшлися.
Покинули стару матір,
Той жінку покинув,
А той -- сестру. А найменший
Молоду дівчину.
Посадила стара мати
Три ясені в полі,
А невістка посадила
Високу топою,
Три явори посадила
Сестра при долині...
А дівчина заручена --
Червону калину.
Не прийнялись три ясені,
Тополя всихала,
Повсихали три явори,
Калина зів’яла.
Не вертаються ти брати,
Плаче стара мати,
Плаче жінка з діточками
В нетопленій хаті.
Сестра плаче, йде шукати
Братів на чужину...
А дівчину заручену
Кладуть в домовину.
Не вертаються три брати,
По світу блукають.
А три шляхи широкі
Терном заростають.

Яскравий приклад “перегукування” природи і людей маємо також у poemі “Гамалія” -- козаки-бранці тужать-плачуть в турецькій неволі, а Дніпро-Савута, Луг-Батько і Хортиця, почувши їхню тугу-плач, донесений хвилями Чорного моря, враз стрепенулись-зареагували:

Зареготався Дід наш дужий,
Аж піна з уса потекла:
“Чи спиш, чи чуєш, брате

Луже?
Хортице сестро?
Хортиця з Лугом:
“Чую, чую!”
Загула

Маємо тут і низку епітетів, що їх частенько подибуємо в “Кобзарі”, особливо в поезіях з козацькою тематикою: Дніпро-Славута, Луг-Батько, Січ-Мати; гіперболічні вислови: хвилі-гори, “реве та стогне Дніпр”, “І море ревнуло Босфорову мову”, “Реве, лютує Візантія” -- це лише з одної поеми “Гамалія”, а також і подібних епітетів і персоніфікованих образів природи повно в позії першого козацько-романтичного періоду творчости Т. Шевченка.

Дуже полюбляє наш Поет образ-епітет “діти”, вкладаючи його і в уста Матері-України, і до своїх укоханих поезій-“дум” У поезії “Розрита могила” читаємо пристрасні слова уосібленої Матері (України) на адресу “дітей”:

Молилася, турбувалась,
День і ніч не спала,
Своїх діток доглядала,
Звичаю навчала.
Виростали мої квіти,
Мої добрі діти, --
Панувала і я колись
На широкім світі.

А в цитованій вже попереду поезії “Думи мої, думи” маємо знаменне звертання самого Поета:

Думи мої, думи мої,
Квіти мої, діти!...
В Україну ідіть, діти...

Не менше багатство і майстерність проявляє наш Поет в діяльній не лише тропів, але й фігур. Ці останні особливо яскраві в сатиричних поемах Шевченка: “Сон”, “Кавказ” і в знаменитому “Посланні” (“І мертвим, і живим, і ненародженим землякам...”).

Подаємо декілька прикладів Шевченкових фігур повторення,

Андрій Леріт ТАРАС ШЕВЧЕНКО

Він свято вірив -- Україна встане.
Будить її -- це був життя дівіз.
Хоч часом плакав у чужім тумані,
Та сльози ті Гольфштрет у океані
Народу-Прометея крови й сліз.

Будитель душ із різних піль гонимий.
На деспотів вулканом паленів.
Підняв як зброю, ритм гнівний і рими,
Шлях указав, що ним народ ітїме
До світлом правди осіяних днів.

протиставлення й іронії та сарказму:

Несли, несли з чужого поля
І в Україну принесли
Великих слів велику силу.
(“Послання”)
Тричі крига замерзала,
Тричі розтавала,
Тричі наймичку у Київ
Катря проводжала...
(“Наймичка”)

І од глибокої тюрми
Та до високого престола
Усі ми в золоті -- і голі.
Ми, крий нас Боже, не погани,
Ми настоящі християни:
У нас і храми, і ікони
І все добро -- сам Бог у нас!
Нам тільки сакля очі коле...
(“Кавказ”)

От і братія сипнула
У сенат писати
Та підписувать, та драти
І з батька і з брата.
А між ними й землячки
Де-де проглядають;
По московськи так і чешуть,
Сміються та лають
Батьків своїх, що змалечку
Цвенькать не навчили...
(“Сон”)

А то залізете на небо:
І ми -- не ми, і я -- не я!
І все те бачив, все те знаю:
Немає пекла, ані раю,
Немає й Бога, тільки я...
(“Послання”)

У газетній статті бракує місця, щоб повно представити поетичну майстерність Т. Г. Шевченка. Беручи до уваги те, що важкі обставини його життя часто-густо не давали йому змоги присвятити поетичній творчості належної уваги і часу, мусимо признати, що в особі нашого Кобзаря ми маємо поетичного генія, одного з тих геніальних творців духа, які появляються у своєму народі раз на ціле століття.

Проф. Роксаяна П. Зорівчак

ІСТОРІЯ ХУДОЖНЬОГО ПЕРЕКЛАДУ ЯК УКРАЇНОЗНАВЧА ДИСЦИПЛІНА Спроба історично-літературного осмислення П

У другій половині ХХ ст. склалася парадоксальна ситуація, коли джерело живлення літературної мови перенеслося з оригінальної літератури на перекладну. “І хто знає, наскільки важче пережила б українська література десятиріччя по “відлізі” [ідеться про хрущовську відлігу. – Р. З.], якби її не підживлював – невидимо, та все ж незмінно – художній переклад такого рівня і такого самозречення?” – ставить риторичне запитання блискучий український перекладознавець М. Новикова [Новикова М. Перекладацький світ Григорія Кочура // Кочур Г. Третє відлуння: Поетичні переклади. – К.: Рада, 2000. – С. 6]. Я особисто вважаю дуже добрими посібниками для удосконалення та ушляхетнення власного мовлення переклади антології “Відлуння” “Друге відлуння” та “Третє відлуння” Г. Кочура, “Від Боккаччо до Аполлінера” М. Лукаша, “Захід і Схід” В. Мисика, повного українського Горация у перекладі А. Содомори, у його ж перекладі Овідієві “Любовні елегії” та “Скорботні елегії”, Гомерові “Іліду” і “Одіссею” у перекладі Бориса Тена, “Фауст” Й.В. Гете у перекладі М. Лукаша та в його ж перекладі (з дорацюванням А.Перепаді) Сервантесового “Дон Кіхота”, “Світлий сонет” Д. Павличка та інші шедеври перекладної літератури.

Явища універсальності творчої особистості перекладача – симптоматичні для української літератури. Однак лише в 60-их рр. ХХ віку в художньому перекладі на перший план виступають професійні перекладачі. Маю на увазі класиків українського перекладу – Г. Кочура, М. Лукаша, Бориса Тена, А. Содомору, Ю. Лісняка, В. Митрофанова, Д. Паламарчука та ін. Художній переклад – месником – постає на повен зріст як своєрідна адекватна компенсація трагічно руйнованої у своєму історичному розвитку оригінальної української літератури. Так перекладацтво набуло несподівано політичного значення, опинилося на передньому краї боротьби за українську культуру. Це була унікальна ситуація, коли в переклад ішли, щоб рятувати мову і будувати націю. То була величезна жертвна праця.

“Перекладна література на Україні має таку саму драматичну історію, що й література оригінальна, тільки вдвоє драматичнішу. Усі нагінки на мову, на письменство незмірно тяжким обухом спалили на переклад”, – зазначав Р. Доценко [Доценко Р. Під знаком Миколи Лукаша // Україна. – 1988. – Ч. 50. – Обкл.]. Збірка життєписів провід-

них українських перекладачів склала б справжній мартиролог з дуже драматичними сторінками. Хресним був шлях наших перекладачів, зокрема у ХХ столітті. Скільки було серед них – полеглих, розстріляних, замучених, засланих (були ж і Колима, і Соловки, і Магадан, і Сандармох!), їх постійно гудили за “потяг до буржуазної літератури”, їх розпинали за недовзголену активізацію мовних засобів, що знайшли прихисток у давніх словниках та збереглися в устах народу, – мовляв, це відхід від сучасної літературної норми.

Ось деякі промовисті факти з історії українського художнього перекладу. 1964 р. М. Рильський та Г. Кочур видали антологію новітньої чеської поезії (від доби національного відродження – початку ХІХ ст.). У цьому ж році, за редакцією М. Рильського, Леоніда Первомайського та Г. Кочура, вийшла антологія новітньої словацької поезії ХІХ - ХХ століть. Однак те були не просто перекладні антології, а коронні праці українського художнього перекладу. В умовах тоталітарного режиму, безглуздої цензури та нищівної самоцензури ці книжки, повні асоціацій з рідною історією, вчили любити свободу та рідний край. Підбір авторів та творів був досконалий. Так, словацька антологія відкривається поезією Я. Коллара. Зацитую лише одну епіграму “Нашадкам” у перекладі Г. Кочура:

Ви не про те говоріть, як та що ми уміли писати, –
ні, що ми сміли писать, – краще про те говоріть

[Словацька поезія: Антологія / За ред. Г. Кочура, Леоніда Первомайського, М. Рильського. - К.: Держлітвидав, 1964. – С. 36].

Або ж уривок з вірша “Паяци” Іл. Лємонта де Ліля, що його в уральському таборі суворого режиму 1975 року переклав І. Світличний – керівник українського шістдесятництва як тривалої літературної течії опору тоталітарному режимові:

А я нехай мене поглине чорна безвість,
Ніж я віддамсь на суд неосвітнених безвіз.
Плодів натхнення й мук нікому не продам,

Не вийду, челяде, на торжища твої я,
Не танцюватиму ведмедем, не віддам
Ні дня свого життя паяцям і повіям

[Світличний І. Голос доби: Кн. 1. Листи з “Парнасу” / Упор. Л. Світлична. – К.: Сфера, 2001. – С. 208]

Художній переклад відіграв значну ролю в історії національного опору та національного відродження. Не вивчену ще роллю. Одна з його найзворушливіших сторінок – це праця над перекладами в умовах

тюрєм і заслань. Це майже вся творчість поета-каторжанина П. Грабовського (ХІХ ст.), це подвижництво М. Зерова на Соловках (праця над перекладом Вергілієвої “Енеїди”) у 30-их роках жорстокого ХХ віку, у 40–50 роках – Г. Кочура в Інті, у 70-80 роках – В. Стуса, І. Світличного, І. Калиниця, І. Коваленка та рецензування цих перекладів Г. Кочуром. Як важко було цим подвижникам дістати навіть чужоземні оригінали! Адже чужоземні тексти, крім цензури-перлюстрації в Києві та офіційної цензури в концтаборі, проходили ще додаткову цензуру в Москві. Скільки ж то довгих-предовгих місяців спраглого доводилося очікувати на томик Байрона, чи Бодлера, чи Верлена! А часто відіслані в листах до рідних, переклади були конфісковані.

Скільки перекладів пропало, скільки знищили сторожі тюрєм та концтаборів! Як тут не згадати М. Драгоманова, який ще в ХІХ ст. (у праці “Австро-руські спомини”) закликав написати історію втрачених творів української літератури. У кривокадиному ХХ столітті кількість цих творів зросла в геометричній прогресії.

А інколи переклади просто десь губилися. Маю на увазі, наприклад, переклад драми В. Шекспіра “Hamlet, prince of Denmark”, що його здійснив дуже цікавий перекладач М. Рудницький. “Гамлет” (це була перша українська вистава цього світового шедевра) поставлено у Львові під час німецької окупації нашого краю. Прем’єра відбулася 21 вересня 1943 р. і мала великий успіх. Ще 25 разів ставили “Гамлета” у 1943 та на початку 1944 року у Львові. Йосип Гіряк був режисером, у ролі Гамлета виступав В. Блавацький (перший український Гамлет). Незабаром війна розפורшила акторів по світі. М. Рудницький залишився у Львові, але про свій переклад не згадував. Про це знаю з власного досвіду: я студіювала англістику на кафедрі англійської філології Львівського Університету, якою він завідував, професор був керівником моєї дипломної роботи. Маємо одинадцять українських перекладів “Гамлета”, а з перекладу М. Рудницького маємо лише ключовий монолог Гамлета (“To be or not to be...”), який М. Рудницький переслав Г. Кочурові.

Якщо б у когось зберігся текст перекладу, дуже прошу повідомити про це редакцію тижневика “Народна Воля”

Та й чи лише історія українського художнього перекладу знає стільки страждань, хіба лише українських перекладачів замучували за любов до Слова?! Згадаймо хоча б імена спалених на вогнищах інквізицій перекладачів Е. Доле, В. Тіндля, Я. Гуса. Або ж Дж. Вікліфа, першого перекладача Біблії англійською мовою, прах якого, за ухвалою Констанцького собору, спалено й розвіяно на річці Свіфт 45 років після його смерті.

(Продовження буде)

A TRIBUTE TO NADIA

Nadia Wichar
1919-2003

Thank you Nadia for adding a profound meaning to our lives. You helped to make us a better family. We will always love you and cherish all the wonderful memories that we had together. You made us proud. You added a fullness to our family and defended our integrity regardless of cause or situation. Your memory will be present forever. Always. We will be bound together till eternity.

Death seems so final. The wife I loved so dearly is no longer in her home, in her kitchen, no longer eats at her table. Her sympathetic voice is no longer heard on the telephone. How many times I have longed for the touch of her hand and voice that is now so still. Someone said "the beginning of life is the greatest of all miracles. We cannot create life...we can propagate it, prolong or destroy it...and yet there is a mystery, and no real definition can be given. All we have is the sum of the phenomenon

of what we can call living." In this final closure of Nadia's life, I search for an answer.

After sixty-two years of marriage, the essential adjustment to another style of life must come and the irrational clinging must forever be removed...but in this devastating loss, I can, at least, happily remind myself, that there are no painful feelings of guilt, no unkindnesses or old resentments that return to harass me during my hours of sorrow. I am indeed thankful that any indignations during my marriage were quelled by the enormous abundance of goodness and love Nadia had for me. I am especially thankful for our intimate compatibility in sharing Ukrainian and American traditions. I am thankful for the many righteous but intangible acts in my life that are a far reaching result of Nadia's love, patience, tolerance....and encouragement. Nadia was my compass and I shall miss her greatly.

Nadia was born on January 6, 1919, on the eve of Ukrainian Christmas. She died on January 22, 2003, on Ukrainian Independence Day. Only a Divine Master could design such a coincidence of heritage. Nadia was a Grand Lady. She was a dedicated wife, a devoted mother and a caring grandmother and great-grandmother. She allied herself closely with her husband Steve in pursuit of successful goals of organizational endeavors, especially among Ukrainians. By the same token, Nadia faced the elements of a hard life. As a ten-year old, she was forced to live through the Great Depression and

faced the indignities of hunger and welfare handouts. During World War II, Steve served his country for three and one-half years. Economically stranded, Nadia faced years of utter frugality. There were other wars, the bloody chaos of the Twentieth Century, the 9/11 tragedy, and certainly fear and uncertainty of terrorism. Then came a long series of illnesses and inability to focus on life. I must accept a death as a natural cyclical event, even though the loss is painfully deep and piercing...but the living memories of Nadia will forever linger as tender and sweet experiences.

Nadia's forte in community activities was the Ukrainian stage and acting. Being blessed with a beautiful soprano voice, Nadia was given many leads in musicals, dramas, et al. In a book publication of 1955 published by the United Ukrainian Women's Organizations of Detroit, the editor (s) named a parade of Ukrainian "stars" and cited the proficiency of this small, but talented group who demonstrated such a propensity for the Ukrainian Arts. The editor defined Nadia as an emerging Ukrainian starlet. Accomplished and extremely fluent for a first generation Ukrainian, Nadia was soon playing leading roles in such productions like "Marusia" and Oksana in "Zaporozhets Za Dunayem." Her portrayal of "Olha Besarab" has become legendary.

As a soloist singer, Nadia appeared and was a member of the renowned Michigan Chorus Dumka. She was also a lead soloist with the well known Ukrainian Theatrical Group of Detroit and a member of Peter

Sikorsky's Stage Chorus. In the late sixties, Nadia joined the Trembita Chorus as a lead soprano and concert announcer.

Nadia is survived by her husband Stephen and two children Stephen Jr., and daughter Nancy. Also surviving are three grand-children Michael Todd Wichar (Rochelle), Joeli (Tim Garrow) and Carrie (Chris Ojibway). There are two great-grandchildren Bailie and Benjamin. A one-day visitation was arranged by the family with simple ceremonies. More than three hundred friends bade farewell to Nadia. Celebrating the Panachyda Services was His Eminence Bishop Alexander Bykowetz of the Ukrainian Orthodox Church. All responses and choral liturgies were rendered by St. Andrew's Ukrainian Orthodox Choir. Bishop Alexander provided a compelling, poignant Eulogy. Other eulogists included Olha Dubriwny-Solover from the Ukrainian Village Board and Song Ensemble Zoloti Dzvony, Joseph Elnick from the Ukrainian Graduates, Alberta and Oleh Cieply from the Ukrainian American Veterans and Ladies Auxiliary, William Mayes as a friend of the family, Myroslaw Kalba from the Ukrainian Village, and Joeli Garrow, granddaughter.

Nadia was interred at Fort Custer's National Military Cemetery in Augusta, Michigan. In a private family gathering, final services were shared between Cynthia Wichar and United States Army personnel.

Vitchnaya Pamyat Nadia.

Steve

TO ALL UFA MEMBERS

Cost of living increases affect us in many ways. Most of us know how these increases impact day to day living expenses, traveling expenses and home and automobile insurance. However, many people tend to neglect to increase life insurance coverage to recognize the increases. With this in mind, Ukrainian Fraternal Association developed a special member benefit program...3-PAYMENT LIFE PLAN....to allow you to increase your insurance coverage.

Only three annual premiums are required. After three years and three annual premiums are paid, the certificate will be PAID IN FULL.

This plan is ideal to secure additional insurance coverage without having to pay the full premium at once or paying premiums for a period of twenty years or more.

A LISTING OF THE PLAN RATES ACCORDING TO CURRENT AGE IS AS FOLLOWS:

Ukrainian Fraternal Association			
3 Payment Life Plan			
Annual Premium Rates per \$1,000*			
Issue Age	Annual Premium	Issue Age	Annual Premium
0	\$ 25.00	41	\$ 98.43
1	25.00	42	100.00
2	26.00	43	103.33
3	26.00	44	107.00
4	27.00	45	110.61
5	28.00	46	114.40
6	29.00	47	118.30
7	30.00	48	122.31
8	31.00	49	126.43
9	32.00	50	130.66
10	33.00	51	135.01
11	34.83	52	139.47
12	36.00	53	144.04
13	37.00	54	148.71
14	38.58	55	153.48
15	39.88	56	158.35
16	41.00	57	163.31
17	42.00	58	168.38
18	43.89	59	173.59
19	45.00	60	178.92
20	46.74	61	184.40
21	48.00	62	190.02
22	49.80	63	195.77
23	51.00	64	201.63
24	53.00	65	207.56
25	54.94	66	213.55
26	56.82	67	219.62
27	58.79	68	225.77
28	60.86	69	232.00
29	63.02	70	238.00
30	65.27	71	244.00
31	67.61	72	250.00
32	70.05	73	256.00
33	72.69	74	262.00
34	75.23	75	267.00
35	77.96	76	273.00
36	80.80	77	279.00
37	83.73	78	284.00
38	87.00	79	289.00
39	89.90	80	295.00
40	93.12		

* After multiplying by the number of \$1,000's, add the \$25 policy fee.

BRIGHT LIGHT FROM 9-11 TRAGEDY - OLEH D. WENGERCHUK MEMORIAL FOUNDATION SPONSORS UNIVERSITY STUDIES FOR ORPHANS IN UKRAINE

On 11 September 2001, almost three thousand innocent people were senselessly and brutally killed in terrorist attacks against the United States which occurred in New York City, Washington, DC, and Pennsylvania. This tragedy affected millions -- from the friends and family of those who were lost, to an entire country that realized its vulnerability despite its strength, to people around the world who reached out to support those affected. Some people gave into their deep sorrow and despair; others pledged vengeance; but Dennis Cannelis, a computer software CEO from Texas, chose a different way to deal with the loss of his friend, Oleh Wengerchuk. In July 2002, he founded the Oleh D. Wengerchuk Memorial Foundation (ODWMF) and invested \$10,000 to create a living legacy to his friend - a scholarship program for orphaned, underprivileged or handicapped children in Ukraine.

Oleh D. Wengerchuk

about themselves. Simply put, he spread good will to others. The Foundation is confident that although the world and Ukraine in particular are facing many challenges, the scholarship recipients through their studies and continued hard work in helping other orphans, will make an important contribution towards changing this situation.

The Foundation is based on the belief that each of us, through our education, kindness, and courage - can make a positive impact on those around us. Dennis recalls how Oleh touched those around him through his hard work, his love for the fine arts and Ukrainian culture, his love for social interaction, and his kindness in helping others to feel special

The scholarship program is implemented in cooperation with Help Us Help the Children (HUHTC), a non-governmental organization in Ukraine headed by Maryna Krysa, which has been working with orphans since 1996, and U-CARE, the American sister organization of HUHTC headed by Vera Petrusha. There are currently 56 students en-

rolled in the scholarship program, ten of which are being funded by the Oleh D. Wengerchuk Foundation. Lydia Matiaszek, Oleh's sister and a member of the Foundation Board who has been based in Kyiv for nine years, works closely with HUHTC in the selection and monitoring of scholarship recipients. The scholarship includes: books and school supplies; a monthly stipend; clothing; tutors, when necessary; medical and dental expenses; travel to Kyiv for quarterly reviews with HUHTC staff, including a staff psychologist who is available for counseling and evaluation.

The students come from across Ukraine and have diverse interests and personalities. However they share some common characteristics that are truly admirable. These young adults have overcome tremendous hardships in life in order to pursue their dreams. They too could have given in to the despair of their particular situations, but instead they emerged stronger, more committed to success, more sympathetic to others, and more grateful for the opportunities they have been given. In addition to working on their education, they participate in the HUHTC's summer camp program for orphans which takes place every year in the Carpathian Mountains (over 500 participants from across Ukraine just this past year!). The older students are

counsellors and mentors for younger orphans at the camp. They also participate in other programs such as the humanitarian assistance runs to orphanages throughout the year.

This year's ODWMF scholarships were awarded to the following: Valeriy Bezverkhiy - born 30 August 1982 in the city of Kyiv, Ivan Bodnarchuk -- born 20 April 1982 in the village of Koropets, Monastyrsky region, Ternopil oblast, Maryna Julai -- his studies at boarding school, Valentyn proved to be particularly talented in technical sciences. He liked to construct and repair things around the school. As the Director of the school noted, Valentyn was the school born 15 May 1984 in the city of Poltava. Vitaliy Kalchenko -- born 3 July 1982 in Zaporizhia.

Anna Kuzina -- born 13 March 1985 in the village of Stari Petrivtsi, Kyiv oblast.

Victor Sannikov -- born 5 May 1984 in the city of Kharkiv.

Valentyn Skrypnychenko -- born 16 November 1982 in the village of Petrivka, Mykolaiv oblast.

Andriy Stupak -- born 11 June 1984 in the village of Mariano, in the Crimea.

Oleksandra Sydorenko -- born 3 June 1984.

Daria Trushkina -- born 18 January 1982 in the city of Kharkiv.

GOVERNMENT AIMS AT ELIMINATING POVERTY

KYIV. -- According to Deputy Prime Minister Dmytro Tabachnyk, the Ukrainian Government should first and foremost carry out a social policy targeted at solving the problem of poverty in Ukraine in line with the government action program draft.

Discussing the draft at the Cabinet of Ministers' session on Wednesday, Tabachnyk said that 13 million Ukrainian people live below the poverty line presently, receiving miserable incomes.

Tabachnyk said that raising people's wages is the chief source of eliminating poverty in Ukraine, Interfax-Ukraine reported.

"Despite some positive changes, we still have a number of problems concerning people's wages, which the government action program

should help resolve," said Tabachnyk.

In particular, the government intends to gradually increase salaries to reach the cost of living and recompense the working people for delayed wage payments, according to Tabachnyk. He said this will help create a transparent system of social assistance to the poor strata of the population, including crippled people, homeless etc.

The deputy premier also said the government plans to pay pensions based on work records. As far as fighting the unemployment, the government program provides for creating jobs for about 70 percent of people capable of working and attracting as many jobless people to entrepreneurship as possible.

IMF PRAISES UKRAINE'S ANTI-MONEY LAUNDERING STEPS, URGES ENFORCEMENT AND QUICKER REFORMS

KYIV. -- An International Monetary Fund (news - web sites) official praised Ukraine's adoption of tough anti-money laundering laws on Tuesday, urging officials to enforce them and speed up structural reforms to keep economic growth on track.

Speaking after meeting with Prime Minister Viktor Yanukovych,

John Odling-Smee, the IMF director for the former Soviet Union, also called for elimination of preferential tax privileges, payment of value-added-tax refund arrears, energy sector reforms to reduce enterprise losses and open finances to public scrutiny, and tighter banking regulations.

WAR TO COST UKRAINE \$700M

KYIV -- A war in Iraq would hit Ukraine's trade with the Gulf region, depriving the country of exports worth \$700-million a year, the Ukrainian economy ministry predicted on Monday.

"We already lost \$170-million last year in exports to Iraq. We will lose \$130-million if a military operation is launched and some \$600-million in trade with the Gulf region," a ministry spokesman Pishcheiko told

Interfax.

In case of a conflict in Iraq, the Ukrainian government forecasts a growth in foreign trade of just 1.5% this year, compared to a rise of 10.4% in 2002, he added.

Ukraine's exports to Iraq fell to \$123-million in 2002, from \$293-million in 2001. Exports to countries in the neighboring Gulf region totalled \$1 9-billion last year

Help Us Help Our Youth: Donate Now
to the UFA Scholarship Fund!

For Information Contact Your Local Branch Secretary
or CALL:

UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION
1327 Wyoming Avenue, Scranton, PA 18509
Tel. (570) 342-0937 • Fax (570) 347-5649

US ABSOLVES KUCHMA?

KYIV (Interfaks-Ukraine). Ukrainian President Leonid Kuchma and U.S. Ambassador Carlos Pascual have announced their interest in further cooperation, Presidential spokeswoman Olena Hromnyska told Interfax-Ukraine Monday.

According to her, Ukraine-U.S. cooperation was discussed during Kuchma-Pascual meeting held on the request of the U.S. Ambassador in Kyiv Monday.

Pascual noted the U.S. interest in cooperation development with Ukraine. The main goal is Ukraine's making as a democracy and marking economy, he said.

Kuchma stressed stability of Ukraine's position as to bilateral co-

operation with the U.S. "We are interested in broad cooperation with the U.S.," he said, adding that the program of cooperation have become more true to life.

Besides, according to Hromnyska, during the meeting the interlocutors touched upon the issue of Ukraine-U.S. interaction on the way of Ukraine's accession to the World Trade Organization and NATO.

The sides also discussed the situation around Iraq. Kuchma informed Pascual that Ukraine is demanding from Iraq full adherence to the UN SC resolutions and considers necessary to do everything possible to settle the crisis by negotiations

НАРОДНА ВОЛЯ

Symbol of our Rights
and Liberties

PIK LXXXXIII Ч. 11 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 13 БЕРЕЗНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA MARCH 13, 2003. YEAR LXXXXIII № 11

НАЛАГОДЖУЮТЬ ТРАНСПОРТНЕ СПОЛУЧЕННЯ З ОСТРОВМ ЗМІНИЙ

Одеса ("НХ"). -- Вже в квітні планують відкрити постійне водотранспортне сполучення з островом Зміїний. Крім того, налагодження водотранспортного сполучення значною мірою полегшить побут жителів острова, які донедавна отримували все необхідне виключно гелікоптерами.

Відтепер острів Зміїний, який донедавна був суто військовою закритою територією, стане доступним для науковців, студентів, і в перспективі навіть туристів. Плянується, що вже за місяць корабель "Касатка" розпочне регулярні рейси між островом та портами Одеса й Кілія.

До того ж, новозбудований стаціонарний причал дасть змогу приймати кораблі різних типів.

Водночас на острові триває будівництво малого причалу і подальше налагодження цивільної інфраструктури. На загосподарювання острова вже витрачено понад 10 мільйонів гривень. Уряд обіцяв, що для подальшого розвитку Зміїного до 2006 року виділить понад 160 мільйонів гривень.

Таку активізацію на потреби острова аналітики пов'язують передусім з великими економічними перспективами. Передусім йдеться про знайдені тут поклади нафти й газу. Українські експерти кажуть, що в районі Зміїного на великих глибинах є мінімум п'ять нафтоносних ділянок. За попередніми оцінками, тут міститься близько десяти мільйонів тонн нафти.

МВФ НЕ БАЖАЄ ФІНАНСУВАТИ УКРАЇНИ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, Міжнародний Валютний Фонд поки не має наміру поновлювати фінансування України. За словами директора департаменту зовнішніх зв'язків Томаса Доусона, МВФ не задоволений якістю реформ, які проводить українська влада.

Серед причин відстрочки рішення він назвав недостатню прозорість політики, неякісне управління й законодавство, а також проблеми в системі оподаткування, які стримують інвестиції, та погану працю енергетичного сектора.

ЛУГАНСЬКІ ГІРНИКИ СТРАЙКУЮТЬ

Луганськ ("НХ"). -- Тривають всеукраїнські протести шахтарів. 55 гірників шахти "Крепінська" компанії "Антрацит" розпочали підземний страйк. Вимога шахтарів Донбасу звична: заплатити зароблене! Крепінські гірники вимагають своєї місячної оплати праці, що становить 686 тисяч гривень.

Після початку акції протесту, шахтарі отримали 40 % місячної зарплати, але це не задовольнило страйкарів і вони залишилися під землею. На сьогодні загальна си-

туація на шахтах Луганщини напружена.

Частково страйкують шахти «19-го партз'їзду» та шахтоуправління "Луганське"

Передстрайкове становище на шахті "Партизанська" У лютому півмісяця страйкувала шахта "Ніканор-Нова" В усіх випадках причина одна -- не виплата заробітної плати. Тривожним є те, що борги збільшуються. На сьогодні сума заборгованості перед шахтарями вже перевищує півмільярда гривень.

ЯПОНЦІ СПОМАГАЮТЬ ПОТЕРПІЛИХ ВІД ЧОРНОБІЛЬСЬКОЇ РАДІАЦІЇ

Токіо (АПУ). -- "Неурядові добродійні організації Японії, єдиної країни світу, що постраждала від наслідків атомних бомбардувань, продовжують надавати вагомому гуманітарну допомогу ураженим радіацією регіонам України"

Такий підсумок зроблено на першій міжрегіональній конференції добродійних неурядових організацій Японії "Дружбі мічнїти", що відбулася у Посольстві України в Токіо. Посол України в Японії Юрій Костенко висловив глибоку вдячність Українського Народу за багаторічну безкорисливий підтримку й допомогу постраж-

далим від чорнобильської радіації, а в першу чергу дітям.

Постачання ліків та медичного обладнання на десятки мільйонів доларів, створення медичних центрів, перепідготовка лікарів, запрошення до Японії на відпочинок дітей з уражених радіацією регіонів, проведення благодійних концертів, виставок з метою збору коштів для реалізації проєктів в нашій країні, видання книг, альбомів, журналів про наслідки аварії на ЧАЕС -- ось далеко не повний перелік форм плідної праці численних японських благодійних організацій, які дають поміч Україні.

УГОРСЬКІ ЕВРОІНТЕГРАЦІЙНІ ПРОПОЗИЦІЇ

Київ ("УН"). -- Угорщина пропонує Україні, Польщі і Словаччині створити консультативну раду з питань європейської інтеграції. Про це повідомило МЗС України з посиланням на заяву міністра закордонних справ Угорщини Ласло Ковача.

Про це Ковач заявив під час зустрічі з міністром закордонних справ України Анатолієм Зленком.

"За його словами, створення такого форуму покликане започаткувати регулярний діалог сторін у всіх питаннях, пов'язаних з розширенням ЕС"

Зленко передав Ковачеві запрошення від прем'єр-міністра Віктора Януковича на адресу глави уряду Угорщини Петера Медеші відвідати Україну з офіційною візитом

І УКРАЇНЦІ ЗДОБУВАЮТЬ ПЕРЕМОГИ...

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, вже третє "золото" здобули на чемпіонаті Європи в Італії українські "стріляючі лижники". Олександр Біланенко став першим на віддалі 20 км, не припустившись жодного промаху на вогневих ме-

жах.

Срібний переможець, білорус Олексій Айдаров, відстав на 25 секунд. Інші наші біятлоністи показали такі результати: Руслан Лисенко -- 15-ий (3 промахи), Роман Прима -- 40-ий (5)

9 БЕРЕЗНЯ У КИЄВІ

Віктор Ющенко у поході на Хрещатику

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, акція "Повстань, Україно!" у Києві зібрала, за різними підрахунками, від 16 до 100 тисяч прихильників опозиції.

Колони Комуністичної та Соціалістичної Партії, бльовів Ю. Тимошенко та "Наша Україна" зішлись на Майдані Незалежності близько 12 години. Об'єднана колона пройшла Хрещатиком до парку Шевченка. Перед початком мітингу керівники опозиційних сил поклали квіти до пам'ятника Т. Шевченкові. Після цього на мітинг у парку Шевченка виступили Ю. Тимошенко, В. Ющенко, О. Мороз і Петро Симоненко. У своєму виступі Віктор Ющенко чин не вперше заявив про необхідність висунування єдиного кандидата від опозиції на вибори Президента України. Перед ним про це ж говорила і Юлія Тимошенко.

За підрахунками міліції, в акції взяло участь 16 тисяч людей. Організатори мітингу заявляють про 100 тисяч учасників.

Провідник УРП "Собор" Анатолій Матвієнко зачитав резолюцію мітингу, у якій також йдеться про необхідність об'єднання опозиції на президентських виборах, а потім закликів учасників мітингу вирушити до Лук'янівського СІЗО.

Колона опозиційних сил вирушила до Лук'янівського СІЗО після пікетування Київського Апеляційного Суду, де народні депутати прикріпили до дверей Конституції України та звернення з вимогою "справедливого розгляду справи учасників подій 9 березня"

На мітингу біля будівлі СІЗО виступили А. Шкіль, А. Матвієнко, С. Хмара, Л. Лук'яненко та О. Турчинов.

ВІДБУЛАСЯ ВІЗИТА ПРЕЗИДЕНТА ЛЕОНІДА КУЧМИ В СЛОВАЧЧИНІ

Київ (АПУ). -- Президенти України і Словаччини домовилися про лібералізацію візового режиму між двома країнами у зв'язку з намірами Словаччини приєднатися до Європейського Союзу.

Президент Рудольф Шустер заявив: "Ми домовилися лібералізувати візовий режим за прикладом того, як Україна вирішила подібне питання з Польщею. Це безоплатні візи для українців та безвізовий режим для словаків"

У питанні взаємовідносин Україна-ЕС, Л. Кучма заявив: "Україна хоче головного -- щоб Європейський Союз визнав нас повноцінними членами Європи". "Проте ми не розуміємо, коли нам пропонують з боку ЕС статус сусіда Євросоюзу -- у нас географічне це право, якого не можна забрати"

Разом з тим, підкреслив він, "виникає багато запитань", коли

голова Європарляменту заявляє, що після прийняття до ЕС Румунії, Хорватії і Болгарії процес розширення ЕС потрібно призупинити.

Президенти обох країн підтримали необхідність поглиблення економічної співпраці між державами та посилення взаємодії ділових кіл.

Л. Кучма попросив Р. Шустера поставити автограф на першому екземплярі книги словацького Президента, що вийшла в Україні під назвою "Ультиматум" "Думаю, і в Україні ця книга знайде свого широкого читача", - зазначив Глава Української Держави.

У свою чергу Рудольф Шустер відзначив, що приємно здивований цим фактом, оскільки не знав про видання своєї книги в Україні.

КУВАЙТ ЗАПРОШУЄ УКРАЇНСЬКИЙ БАТАЛЬЙОН ХЕМІЧНОГО ЗАХИСТУ

Київ ("УН"). -- Кувейт передав Україні запрошення розмістити батальйон хемічного захисту на його території. Державний секретар Міністерства Оборони Олександр Олійник заявив що в найближчі дні будуть вирішені питання фінансування перебування батальйону в Кувейті. Він сказав, що після вирішення всіх питань,

пов'язаних із транспортуванням і розміщенням батальйону, пропозицію вислати батальйон передадуть Верховній Раді. Вона й прийматиме остаточне рішення.

США і Великобританія обвинувачують Ірак у незаконному створенні зброї масового знищення і готують проти нього воєнну операцію.

ЛИТОВСЬКИЙ СЕЙМ РАТИФІКУВАВ...

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, литовський Сейм на позачерговій сесії ратифікував створення Литовсько-Української Парляментської Асамблеї

Політологи зв'язують, що та-

ка поспішність пов'язана з намірами литовців обговорити з поляками співпрацю в форматі Вільнюс-Варшава-Київ та взаємодію Литви і Польщі як адвокатів України в Євросоюзі і НАТО.

ВЕРХОВНА РАДА ЗАТВЕРДИЛА ДЕРЖАВНИЙ ГИМН УКРАЇНИ

Київ. -- Як повідомили пресо-ві агентства, 6 березня Верховна Рада затвердила як державний гімн національний гімн України з деякими поправками на музику Михайла Вербицького зі словами першого куплету та приспіву пісні Павла Чубинського, який запропонував Президент Кучма.

За прийняття відповідного проєкту закону проголосували 334 депутати при необхідних 300. Державна Комісія розглянула 784 тексти можливого гімну, серед яких не виявилось такого, який би відповідав усім вимогам. Надійшло понад 500 пропозицій, щоб залишити тест нинішнього гімну.

До Верховної Ради надійшли три законопроекти. Перший вніс Володимир Лещенко (фракція Компартії). Він запропонував затвердити гімн України на музику авторського колективу під керівництвом Антона Лебединця, зі словами Михайла Туша. Цей гімн

покладено на мелодію гімну УРСР.

Другий вніс Левко Лук'яненко (фракція БЮТ). Він запропонував затвердити гімн на музику Михайла Вербицького зі словами першого та другого куплету і приспіву пісні Павла Чубинського «Ще не вмерла Україна».

Третій вніс Президент Л. Кучма. Він також запропонував затвердити гімн на музику М. Вербицького зі словами тільки першого куплету і приспіву пісні П. Чубинського «Ще не вмерла Україна».

Законопроект також встановляє кримінальну відповідальність за глум над державним гімном. Згідно із законопроектом, учористі заходи державного значення починаються і закінчуються виконанням гімну. Крім того, виконання гімну передбачається і під час офіційних державних церемоній та інших заходів.

ВЕЛИКА ПОРАЗКА ВОЛОДИМИРА КЛИЧКА

Скрентон, Па. -- Минулої суботи американське телебачення транслювало з Ганноверу боксерський поєдинок Володимира Кличка з південно-африканцем Коррі Сандерсом. Боротьбу попередило виконання національних гімнів Південно-Африканської Республіки та України, з чого наші глядачі були дуже вдоволені.

На жаль, ми скоро стали свідками поразки нашого славного земляка, яку коментатори назвали сенсаційною. В. Кличко втратив титул чемпіона світу в суперважкій вазі за весілю Всесвітньої Боксерської Організації.

До речі, Володимир Кличко програв свій другий у професійній кар'єрі поєдинок. Вперше це було чотири роки тому в київському Палаці Спорту проти Росса Пюрітті. На рахунок В. Кличка 40 перемог.

Володимир Кличко

На думку телекоментатора і оглядача боксу Юрія Нетеренка, нічого страшного не сталося. Все програвали і тепер програють великі боксери. Володимир Кличко, у свою чергу, обіцяв реванш.

МЗС ЗАВЕРШИЛО ЕВАКУАЦІЮ УКРАЇНЦІВ І ПОСОЛЬСТВА З ІРАКУ

Київ ("УН"). -- Міністерство Закордонних Справ завершило евакуацію всіх громадян України й українського посольства з Іраку. Про це повідомив голова пресо-вої служби МЗС Маркіян Лубківський.

Усього на консульському обліку в Посольстві України в Іраку був 231 українець. У середині

лютого українська влада почала евакуацію Посольства України в Іраку. У січні МЗС України розробило план евакуації українських громадян з Іраку у разі війни в шй країні, що передбачає евакуацію всіх українських громадян з Іраку транспортними літаками Міністерства з Надзвичайних Ситуацій Росії.

ВШАНУЮТЬ ПАМ'ЯТЬ ГЕТЬМАНА УКРАЇНИ КИРИЛА РОЗУМОВСЬКОГО

Київ (АПУ). -- Президент Л. Кучма доручив відзначити у 2003 році 275-річчя від дня народження та 200-річчя від дня смерті гетьмана України Кирила Розумовського.

Глава держави зобов'язав Уряд і Чернігівську обласну дер-

жавну адміністрацію у десятиденний строк створити Організаційний Комітет для підготовки та проведення заходів, присвячених вшануванню пам'яті гетьмана Кирила Розумовського, затвердити план зазначених заходів і вирішити питання їх фінансування.

ПРАВНУК СТАЛІНА ХОЧЕ СТАТИ АМЕРИКАНЦЕМ

Тбілісі (Інтерфакс). -- Правнук Йосипа Сталіна Віссаріон Джугашвілі звернувся до влади США з проханням надати йому американське громадянство, повідомив його батько Віссаріона Євген Джугашвілі.

"Віссаріон, маючи грузинське громадянство, як режисер, ніяк не міг реалізувати своїх професійних можливостей. Переважно через

прізвище Джугашвілі йому відмовляли в роботі, але треба було утримувати сім'ю -- дружину і двоє дітей, тому доводилося перебиватися випадковими заробітками", сказав Є. Джугашвілі. Крім того, відзначив він, нещодавно Віссаріона побили біля його будинку в Тбілісі і зажадали, щоб він "негайно забирався з Грузії" повідомляє Інтерфакс

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P, L and R.

ПЕРЕДПЛАТА

(амер. дол.)

Для членів УФС:
У США і в Канаді річно 20 00 дол.

SUBSCRIPTIONS

(US currency)

For UFA members:
USA and Canada per year 20 00

Для нечленів УФС:

У США і в Канаді річно 25 00 дол.
В інших країнах річно 30 00 дол.

For non-members:

USA and Canada per year 25 00
In other countries per year 30 00

Ціна одного примірника 50 центів Price per single copy 50 cents

NARODNA VOLYA

Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937 Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRA@aol.com Editor's line: RedDuplak@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, PA

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплак
Редактор

Narodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправити мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS

Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRA@aol.com

ЗВЕРНЕННЯ СКУ ДО УКРАЇНСЬКИХ ЦЕНТРАЛЬНИХ РЕПРЕЗЕНТАЦІЙ У ДІАСПОРІ

Світовий Конгрес Українців (СКУ) звертається до своїх центральних репрезентацій, щоб вони використали всі можливості для покращання стосунків України з країнами Заходу. За останніх півтора року ми стали свідками погіршення стосунків між Сполученими Штатами Америки, як провідника західного світу, та України. Ця відчутна зміна сталася, зокрема, після трагічних подій 11 вересня 2001 року та початку війни США проти тероризму. На жаль, Україна була вирізнена як одна з найбільш корумпованих і зловживаних держав світу.

Без сумніву новозаснована Українська Держава перебуває в стадії відродження. Довгі роки радянської системи глибоко вплинули на народ та на його політичний провід. Все-таки від початку проголошення незалежності, Україна провела три відносно демократичні вибори до Верховної Ради і три окремі президентські вибори. Україна, з власної ініціативи, роззброїла третій найбільший у світі ядерний арсенал та закрила ядерну електростанцію в Чорнобилі згідно з бажанням міжнародних установ, які не дотримали їхніх зобов'язань надати Україні допомогу, внаслідок чого далі терпить від браку енергії. В українським суспільстві є активна група журналістів і членина опозиції у Верховній Раді, яка критично ставиться до сьогодишньої державної адміністрації.

Хоч демонстрації проти державної адміністрації і політики нинішнього уряду не були дуже численні, але вони дуже стійкі і рішучі. Теперішня критика зосередилася на Президенті України Л. Кучмі. Він людина радянського виховання із недоліками цієї системи. Хоч він і більшість з його генерації не є розв'язкою для України на довгий час, але на сьогодні він є законно вибраний Президент України. Рівень корупції в Україні перевищує прийняті норми у демократичному світі. Треба пам'ятати, що корупція це явище, що характерне не тільки для післярадянських держав. Погляньмо на події на Заході, такі як зловживання державними фондами з боку урядових чиновників і політиків, заступництво, обманні операції на біржах та самозбагачення незаконними способами.

11 вересня 2001 р. Сполучені Штати Америки та цілий світ пережили неймовірне потрясіння, внаслідок чого виникла самозрозуміла війна з тероризмом. На жаль, війна приносить невинні жертви та побічні втрати. У цьому випадку Україна та Український Народ стали жертвою політичної вигоди та короткозорості. На жаль, сьогодишній підхід політики США, здається, залишає Україну у сфері впливу Росії. Ми вважаємо, що така політика короткозора і неправильна.

З огляду на географічне положення, Україна є ключовою країною для Заходу, в додаток Україна -- 24-та країна за величиною у світі. Хоча валовий національний прибуток на одну особу в Україні далекий до стандартів Європейського Союзу, Україна має багаті ресурси, найважливішим з яких є населення з високим рівнем освіти, яке має великий потенціал як у виробництві, так і у споживанні. Сьгодні Збройні Сили України є значним членом миротворчих сил Об'єднаних Націй і, безумовно, серйознішим потенційним співробітником НАТО та безпеки Європейського Союзу, ніж більшість теперішніх членів чи кандидатів у члени НАТО, або до Європейського Союзу. Небезпека втрати України як потенційного союзника, повинна турбувати більшість західних держав, а найбільше Європу та США.

Світовий Конгрес Українців вважає, що українська діаспора, а особливо її українські центральні репрезентації, можуть і повинні відігравати ключову роль у розвитку кращих відносин між Україною та Заходом. Незважаючи на постійні спроби залякування України Росією, Україна продовжує виявляти своє бажання інтегруватися політично та економічно в Європу та в країни Атлантичного Союзу. Навіть з теперішньою умовою між США та Росією можна багато зробити на Заході, тому що американська політика втрачає свою популярність у деяких регіонах світу. Ми звертаємося до наших складових організацій з проханням працювати для справедливого і свідомого трактування України міжнародними спільнотами, а також закликаємо їх працювати для закріплення України як справжньої демократичної і процвітаючої Української Держави.

За Президію Секретаріату Світового Конгресу Українців

Аскольд Лозинський
Президент

Віктор Педенко
Генеральний секретар

Євген Іванків

У нашому державно-політичному житті зустрічаємо чомусь дуже багато дивовижних, незрозумілих і шкідливих для нас явищ звеличування наших колишніх гнобителів-поневолювачів, яким присвячуємо окремі "Роки в Україні" 1 ось 27 січня 2003 року, в Києві відбулося урочисте відкриття "Року Росії в Україні" в присутності Президента Росії В. Путіна та Президента України Л. Кучми.

Вже сама дата цього відкриття "Року Росії в Україні" є великим глумом і образою наших національних почувань, бо якраз 85 років тому, київські студенти та гімназисти виїхали під Крути, щоб своїми молодими грудьми захищати молоду Українську Державу перед наступом московсько-більшовицьких орд. Чи щось подібне не відбувається і тепер? Чи цей "Рік Росії в Україні" не буде новим наступом Москви на нашу українську мову і культуру, на Українську Церкву і нашу державну незалежність?

А КОЛИ Ж БУДЕ "РІК УКРАЇНИ" В УКРАЇНІ?

Вступом до цього "Року Росії в Україні" треба вважати новий законопроект Верховної Ради, вголвлений при кінці минулого року "Про застосування російської мови в Україні" Прийняття такого закону гарантувало б застосування російської мови у веденні документації і діловодства, на офіційних засіданнях, у відносинах з громадянами, а також в освіті, культурі, науці, засобах масової інформації тощо. Порушників цих норм чекає дисциплінарна, адміністративна, а навіть кримінальна відповідальність.

Чи введення такого закону не було б цілковитим відсуненням української мови з усіх ділянок громадсько-політичного життя? Чи не було б це рівнозначним з цілковитим запереченням українського характеру нашої держави? Як Верховна Рада України могла пропонувати такий протиприродний і протидержавний законопроект? Виглядає, отже, що не ще один "Рік Росії в Україні"

потрібний нам, бо ми їх уже мали аж 350! Нам потрібний тепер "Рік України в Україні", як заявив депутат Верховної Ради Борис Безпалый, і то не один, а багато таких "Років України" треба нам в Україні, щоб ми мали справжню Українську Верховну Раду, Український Уряд, Українського Президента, національно-свідомий Український Народ, Єдину Національну Українську Церкву справжню Українську Україну.

Також і ряд громадських організацій в Україні рішуче протестує проти відзначування "Року Росії в Україні" у цьому році, коли вшановуємо пам'ять жертв голодомору 1932-1933 років, бо тоді Росія штучно створеним голодом старалася знищити основу української нації, якою є українське селянство, знане зі своєї любові і прив'язаності до рідної землі, рідної мови, прадідних традицій і своєї Церкви. У протестній заяві є також вимога, щоби Президент Росії "офіційно покався перед Укра-

їнським Народом за геноцид, який коїла царська і комуністична влада Росії щодо українців і попросив вибачення у жертв голодоморів і політичних репресій"

У такому дусі протимосковської пропаганди треба нам діяти впродовж цього "Року Росії в Україні", щоб не лише протиставитись русифікаційним впливам, але й поглиблювати національну свідомість народу і приготувати його до президентських виборів 2004 року. Саме 2004 рік повинен бути для нас особливим роком -- "Роком України в Україні", важливим історичним роком вибору справжнього Українського Президента, який працюватиме виключно для України і для добра Українського Народу

І знову прикра несподіванка для нас. Цей наступний важливий історичний 2004 рік буде роком другого нашого колишнього окупанта-гнобителя, буде "Роком Польщі в Україні" А рік 2005 має бути "Роком України в Польщі" (Продовження буде)

Сергій Мухин ("День")

БІЛА "ПЛЯМА" ВОЛИНИ

Українцям і полякам належить зробити ще один крок до примирення з минулим

сією та Австрією.

Волинь на довгі 125 років опинилася у складі Російської імперії. Цей здебільшого українськомовний і православний край після Першої світової війни, за рішеннями, прийнятими у Версалі в 1919 році, опинився під владою новонародженої Речі Посполитої. Політика режиму «санаші» Юзефа Пілсудського, жорстокі «пацифікації» (замирення) українського села стали міною уповільненої дії. З другого боку, Волинь і Галичина були «Вандеєю», що значною мірою «завалила» державний організм II Речі Посполитої, в якому панівна нація відносилася з поганю прихованою відразою до «тубільців», будь-то українці, білоруси, литовці...

Після поразки Польщі у вересні 1939 року у війні з нацистською Німеччиною та згідно з таємними протоколами до Пакту Ріббентропа -- Молотова, Волинь і Галичина увійшла до складу Радянського Союзу. Захований через постійні репресивні заходи більшовицької влади щодо українців, і поляків конфлікт народів-сусідів вийшов на поверхню вже через кілька місяців після початку війни між Німеччиною і СРСР. У результаті у березні 1943 року боротьба між АК і УПА, що підживлялася і Берліном, і Москвою, переросла у криваву бійню, де вже важко було знати як «правих», так і «винуватих».

Як зламати стереотипи, за якими за Бугом українці сприймаються лише як «різунки», націо-

налісти? Цей підхід підживлювався як Московією, так і прокомуністичною Варшавою. Зі свого боку, українцям не треба замовчувати подій на Волині, що мали виражені ознаки «етнічної чистки». За даними різних польських джерел, загинуло майже 50 тисяч поляків, в основному мирних жителів. Задля наступних поколінь треба, нарешті, поставити крапку, і як сказав польський публіцист Ян Юзеф Ліпський, «необхідно розірвати це коло взаємного рахунку образ».

КОМЕНТАР

Юрій Шаповал -- професор, доктор історичних наук, керівник Центру Історичної Політології Інституту Політичних і Етнонаціональних Досліджень НАН України:

-- Безумовно, варто спільно з поляками розбиратись з конфліктом 1943-1944 років, хто б і що не говорив. Однак слід уникати спрощення. Адже нині дехто з української сторони спирається лише на документи ОУН і УПА, або лише на документи НКВД, а польські дослідники -- на матеріали АК і представництва еміграційного уряду в окупованій Польщі (делегатурі). Звідси і відповідний національний патос. Гадаю, це непродуктивний шлях і сам по собі жоден з цих документів не дасть об'єктивної картини, потребує критичного ставлення до себе. Тільки знання і співставлення комплексу архівних джерел дозволить уник-

нути спрощення, покаже, зокрема, безперспективність пошуків того, хто на Волині першим почав "жнина смерті". Не всі мотиви волинських подій ще враховано. Наприклад, соціальні фактори. Досить згадати про співвідношення земельної власності: з довоєнних часів більша частина земельних угідь (на українській землі!) належала польським колоністам. Тому, коли УПА видала 15 серпня 1943 року декрет про перехід земель колишніх польських поміщиків і колоністів у володіння українських господарств, українці сприйняли із задоволенням, а поляки -- навпаки. Це напевно посилювало взаємну багатовікову ворожнечу.

ЩО САМЕ ПРОПОНУЄ ПРЕЗИДЕНТ?

Леонід Кучма виніс на "суд громадськості" проєкт політичної реформи, який передбачає, за його словами, перехід України від президентсько-парламентського до парламентсько-президентського моделю.

"Виборці обирають до парламенту депутатів від тієї чи іншої партії.

Партії, які отримали найбільшу підтримку, створюють фракції в парламенті. Ці фракції формують більшість. Більшість формує уряд. Більшість і уряд є стрижнем, серцевиною влади -- за рахунок надання їм додаткових повноважень.

Предбачається змінити порядок призначення прем'єр-міністра та формування складу уряду. Так, прем'єр-міністра має призначати парламент, Президент вносить кандидатуру на цю посаду, погоджену з парламентською більшістю.

Парламент також затверджує склад уряду, а уряд керівників центральних органів виконавчої влади"

Президент "залишається гарантом конституційних прав і свобод громадян, незалежності та територіальної цілісності держави, Верховним Головнокомандувачем та представником держави на міжнародній арені. Для виконання

цих функцій за ним і закріплюється призначення лише міністрів оборони; внутрішніх справ; закордонних справ; з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи, чотирьох інших керівників центральних відомств; глав державних адміністрацій -- за поданням прем'єр-міністра"

Згідно з пропозиціями Кучми, він відмовляється від права призначати 34 керівників органів влади. Міністрів буде визначати парламент, голів державних комітетів -- сам прем'єр.

"Президент має отримати право достроково розпускати парламент і застосувати (це право) у трьох чітко визначених випадках. Перший: якщо депутати не спроможні протягом визначеного Конституцією часу сформувати більшість. Другий: якщо більшість не спроможна сформувати уряд. Третій: якщо парламент не може прийняти державного бюджету на наступний рік"

"Важливим елементом реформи стане нова структура парламенту. А саме -- розподіл парламенту на дві палати. Одна формується від партій і блоків, що перемогли на виборах за пропорційною системою. Друга -- на

основі рівного представництва всіх регіонів -- областей та міст центрального підпорядкування.

Завданням Палати Регіонів буде забезпечення надійного представництва територій України. Загальна чисельність Верховної Ради зменшується"

Верхню палату формуватимуть по 3 представники від кожної з 27 адміністративно-територіальних одиниць. Крім того, членами Палати Регіонів будуть колишні президенти України. Загалом 82 сенатори (з Кравчуком), 83 (з Кравчуком і Кучмою) і так далі. Варто відзначити велику хитрість авторів законопроекту, зазначає інтернет-видання "Українська Правда". Таким чином Кучма вирішує для себе питання постпрезидентського імунітету. Не потрібні ніякі законопроекти про спеціальні гарантії...

Нижня палата отримає назву Державні Збори. Чисельність -- 300 депутатів. Формуватися вона повинна на пропорційній основі, за результатами виборів суто між партійними списками.

"Слід розділити в часі вибори до Верховної Ради, органів місцевого самоврядування та вибори Президента. Але, щоб не перетворювати Україну на державу з безперервною виборчою кампа-

нією, всі ці вибори мають відбуватися впродовж одного року -- на один термін -- 5 років"

"Результати всеукраїнського референдуму повинні мати пряму дію і не потребують затвердження будь-яким органом влади"

Усе описане вище -- це тільки ініціативи. Для того, щоб вони стали законом, треба принаймні півроку -- зміни до Конституції прийматимуться на двох сесіях парламенту.

6 березня Президент передав до Верховної Ради проєкт закону "Про внесення змін до Конституції України", крім того, він підписав указ про винесення його на всенародне обговорення, тож тепер "кожен громадянин зможе взяти участь в обговоренні проєкту політичної реформи, висловити свої думки. Для цього буде багато можливостей: публічні дискусії, виступи у пресі, звернення до спеціальної робочої групи з питань реформи, у владі структури. Усі пропозиції та зауваження будуть ретельно вивчені й узагальнені державними структурами -- із залученням до цієї справи наукових і громадських організацій, засобів масової інформації" будуть подані до Верховної Ради ("Україна Молода")

“ЩЕ НЕ ВМЕРЛА УКРАЇНИ І СЛАВА, І ВОЛЯ...”

Верховна Рада України ухвалила (6 березня 2003 р.) закон про державний гимн України, який запропонував Президент Леонід Кучма. Депутати оплескували прийняття закону стоячи. Законом як державний гимн затверджується національний гимн на музику Михайла Вербицького зі словами лише першого куплета і приспіву пісні Павла Чубинського «Ще не вмерла Україна». У той же час перша строфа гимну, згідно з пропозицією Президента, звучатиме «Ще не вмерла України і слава, і воля».

Ще не вмерла України
І слава, і воля,
Ще нам, браття молодії
Усмійнеться доля.
Згинуть наші вороженьки,
Як роса на сонші,
Запануєм і ми, браття,
У своїй стороні.
Душу й тіло ми положим
За нашу свободу,
І покажем, що ми, браття,
Козацького роду.

Закон підтримали 334 народні депутати, проти висловилося 46 із 433, що зареєструвалися для голосування. 56 із них -- члени фракції Компартії. Не брали участі в голосуванні й соціалісти, повідомляє агенція Інтерфакс-Україна.

За альтернативний законопроект, який запропонував представник КПУ, проголосували 62 народні депутати. Свій законопроект депутат Левко Лук'яненко (фракція БЮТ), зняв з розгляду.

Нагадаємо, що з 1992 року указом Президії Верховної Ради затверджено музику Гимну (М. Вербицького). Конституція країни 1996 року затвердила це положення.

Що ж, тепер справа за Великим Державним Гербом. На сьогодні затверджено лише Малий Герб країни (тризуб). З 1996 року уряд проводив конкурс на найкращий ескіз Великого Державного Герба і найкращий текст гимну.

Влітку 2000 року уряд затвердив проєкт Великого Герба України. Проєкт герба являє собою зображення на синьому щиті золотавого знаку князівства Володимиря Великого (Малий Державний Герб України -- тризуб). По боках щита зображені щитотримачі, праворуч -- юзак з мушкетом (герб Війська Запорізького), ліворуч -- коронований лев (герб Галицько-Волинської Держави). Над щитом -- князівський вінець, а під щитом -- переплетені з гронам червоної калини золоте жолосся пшениці та синьо-жовта стрічка.

УВУ ВЛАШТУВАВ УСПІШНУ МІЖНАРОДНУ КОНФЕРЕНЦІЮ

Мюнхен (УВУ). -- У днях 14-15 лютого ц.р., Український Вільний Університет влаштував міжнародну наукову конференцію п.н. “Вибори і судочинство -- в порівнянні: Німеччина (Баварія), України, США” У конференції брали участь доповідачі з названих країн, а між ними були депутати, судді та науковці, які ґрунтовно проаналізували такі теми: “Подібність і відмінність виборчих систем: Німеччина (Баварія), Україна, США”; “Завдання та правові процедури виборчих комісій”; “Конституційні права виборців та передумови судового та парламентарного захисту нез’ясованих правових питань”

Робочими мовами конференції були англійська, німецька та українська. Конфекренцію відкрив ректор УВУ Леонід Рудницький. У рамках відкриття привітальне слово висловили два баварські депутати -- проф. Гергард Штокінгер, а в імені Верховної Ради говорив німецькою мовою проф. Володимир Стретович -- голова Комітету Верховної Ради з питань боротьби з корупцією та організованою злочинністю.

Особливо велике зацікавлення між німецькими учасниками викликала сесія, у якій виступали суддя Богдан Футей і адвокат Стівен Ніс -- директор Міжнародного Республіканського Інституту у Вашингтоні, з уваги на недавні президентські вибори у США.

УКРАЇНА ХОЧЕ ВИКОРИСТАТИ ПОЛЬСЬКИЙ ДОСВІД

Київ (“НХ”). -- Прискорення процесу створення української польської міжпарламентської асамблеї стало однією з тем візиту в Україну глави Бюра Національної Безпеки та Оборони Польщі Марека Сівєца.

Зацікавлення у якнайскорішому початку праці міжпарламентської асамблеї висловили польському посадовцеві голова Верховної Радн В. Литвин і Президент України В. Кучма.

Заступник голови Верховної Ради О. Зінченко заявив, що Україну цікавить перш за все досвід Сейму з адаптації польського законодавства до європейського. За його словами, Сейм вже ухвалив

понад 120 законопроектів в цій галузі і вивчення цих документів могло б значно допомогти Україні. Зінченко вважає, що праця зі створення міжпарламентської асамблеї має завершитися до літніх парламентських ваканій.

М. Сівєц повідомив, що склад польської частини асамблеї має бути зформований уже в березні. Він схвалив намір України надіслати до країн Перської затоки батальйон протихемічного захисту.

Сторони також досягли згоди щодо початку приготувань до вшанування пам’яти жертв трагічних подій на Волині під час Другої світової війни.

Ганна Лук’янова (“НХ”)

Є два місця на земній кулі, де нам ні до чого магнітний компас. Хочби в який бік ми поверталися, його стрілка все одно стоятиме на місці. Вона вказуватиме лише на те, що ми перебуваємо на одному з магнітних полюсів Землі: північному чи південному. У всіх інших точках планети магнітні полюси є надійним орієнтиром як для людини, так і для тварин та птахів. Так, принаймні, ми звикли думати.

Насправді ж, магнітне поле Землі не є чимось статичним. Воно постійно змінюється. Ці видозміни заходять так далеко, що північний та південний полюси навіть міняються місцями. Щоправда, трапляється це, за нашими мірками, не так уже й часто -- кожні 500 000 років. Та й триває зміна полярності магнітного поля Землі досить довго -- впродовж приблизно 5,000 тисяч років. Як стверджують науковці, геологічна часова шкала вказує, що нині планета знову стоїть на порозі чергової зміни полюсів. Що ж відбуватиметься внаслідок цього з людством, тваринним світом та сучасною чутливою технікою?..

На початку 16-го століття англійський лікар Вільям Гільберт фон Кольчестер написав книгу про магніти. Він дослідив властивості магнітних полів багатьох матеріалів, які містять залізо, порівняв дані з поведінкою стрілки магнітного компаса й зробив важливий висновок: планета Земля сама є величезним магнітом.

Перелітні птахи тисячоліттями орієнтуються за магнітним полем Землі. Вони мають орган чуття, який дозволяє їм визначити, летять вони в напрямкові екватора чи полюсів. У людини такий орган відсутній, але вже тисячу років тому вона винайшла прилад, за допомогою якого можна було визначати сторони світу. Цей прилад називається компас. Астроном Карл-Фрідріх Гаусс 150 років тому розробив методу, що дозволяла не тільки визначати напрямок силових ліній магнітного поля, а й його силу. Відтоді, геофізики почали вести спостереження за магнітним полем Землі. Згодом виявилось, що воно постійно зменшується. Професор Фолькер Гак, співробітник центру геологічних досліджень у Потсдамі: *“Якщо виходити з того, що тенденція останніх 150 років збережеться, то*

Ромпан Росляк (“НА”)

ЗАБУТТЮ НЕ ПІДЛЯГАЄ

Численні науковці, представники громадськості, військово-службовці Збройних Сил України зібралися в залі столичного Будинку Вчителя на урочистості з нагоди 120-ої річниці від дня народження відомого державного і військового діяча, науковця та педагога, військового міністра та начальника Генерального Штабу Армії Української Народної Республіки генерал-хорунжого Всеволода Петріва.

Відкрив вечір начальник Головного Управління виховної роботи МО України генерал-лейтенант Олексій Процепко, який зачитав привітання від Міністра Оборони України генерала армії України Володимира Шкідченка.

-- Наші урочисті збори свідчать, що ми усвідомлюємо велич і трагедію боротьби за українську державність на початку ХХ століття, значущість бойових традицій Армії УНР для розбудови сучасного війська, -- йшлося, зокрема, у вітанні.

Директор Центру Українознавства Київського Національного Університету ім. Тараса Шевченка доктор історичних наук Володимир Сергійчук розповів присутнім про життєвий шлях ушавленого генерала. Головний командир Української Повстанської Армії Василь Кук у своєму виступі зацентрував увагу на ролі офіцерського корпусу в боротьбі Українського Народу за власну незалежність.

“Для національно-визволь-

ДВА МАГНІТНІ ПІВНІЧНІ ПОЛЮСИ АБО ПОЛЯРНЕ СЯЙВО НАД ГАМБУРГОМ

магнітне поле Землі через 17 століть має зникнути. Це може означати початок періоду зміни полюсів: північний полюс стане південним і навпаки.

Такі фази для планети не є чимось новим. Про це свідчать магнітні властивості вулканічних порід, які нашаровувалися мільйонами років. Періодичність цього процесу дає підстави науковцям говорити про те, що незабаром полюси на Землі знову можуть помінятися місцями. З 1979-го року магнітне поле зменшилося вцілому на 1.7 відсотка. Куди воно дівається й звідки береться -- на це запитання ще сто років тому наука не могла відповісти. Фолькер Гак: *“Навіть для самого Альберта Айнштайна це було загадкою. Він казав, що найголовнішою проблемою, що її залишилося розв’язати сучасній фізиці, є з’ясувати, як виникло магнітне поле Землі. Айнштайн припускав, що за цією тасмницею ховається якийсь невідомий фізичний закон.”*

Учений помилявся. Розгадка походження магнітного поля крилася не в новому законі, а в глибинних структурах Землі. У середині тридцятих років минулого століття данські сейсмологи встановили, що ядро планети складається переважно з рідкого заліза. На глибині близько трьох тисяч кілометрів вирує суміш із нікелевих та залізних сполук. “Але цього було б недостатньо, щоб перетворити Землю на величезний магніт”, -- пояснює професор Фолькер Гак: *“Вирішальним моментом є те, що до руху металу в ядрі додається обертання Землі. Процеси, які відбуваються в надрах планети, дуже нагадують переміщення повітряних мас в атмосфері. На рідке залізо глибоко під землею діють ті ж самі фізичні сили, які в атмосфері формують циклиони та антициклони. Тобто і там, і тут маси рухаються не хаотично, а за певними фізичними законами.”*

Отже, магнітне поле Землі виникає завдяки впорядкованому рухові сплавів рідкого заліза в її ядрі. За таким самим принципом створюється магнітне поле й в електричній котушці. Проте останніми роками магнітна оболонка планети настільки інтенсивно зменшується, що геофізики припускають появу в ядрі якихось течій, які перешкоджають система-

тичному формуванню підземних “циклонів” та “антициклонів” Одним із свідчень правильності такої теорії є, зокрема, те, що північний магнітний полюс не стоїть на місці, а постійно мандрує. При чому з дедалі більшою швидкістю. Фолькер Гак: *“Останнім часом магнітний північний полюс зміщується щороку в середньому на 50 кілометрів. Він рухається від Канадського архіпелагу в напрямку Сибіру. За нашими розрахунками, цюналінізіше через 100 років він остаточно туди переміститься.”*

Якщо передбачення науковців справдяться, то через 40 років у Гамбургу можна буде побачити перше полярне саяво. “Цітка двополюсна структура магнітного поля поступово зникатиме, -- каже німецький геофізик. -- Настане момент, коли Земля матиме два північні магнітні полюси”. “Уже тепер можна здогадуватися, де приблизно вони міститимуться. Звісно, вони не будуть значно віддалені від нинішнього магнітного полюса. Але їх можна буде чітко розрізняти.”

80 магнітних обсерваторій у всьому світі спостерігають удень і вночі за змінами магнітного поля планети. Дані з наукових центрів в Африці, Антарктиді, Китаї, Південній Америці надходять в Інтернет і оновлюються кілька разів на годину. Так створюється актуальна карта магнітного поля Землі.

Птахи, пролітаючи над континентами та океанами, орієнтуються за зірками, сонцем та магнітним полем. Якби зміна полюсів відбулася миттєво, вони нічого не помітили б. Адже птахи неспроможні відрізнити північний полюс від південного. Вони відчують лише різницю між полюсами та екватором. “Тому для пернатих особливо небезпечною є фаза магнітного хаосу, тобто, коли існуватиме кілька однакових полюсів”, -- пояснює зоолог Франкфуртського Університету, професор Вольфганг Вельсхют:

“Саме впродовж періоду зміни полюсів особливо складно може стати птахам, які летять з одного континенту на інший. Справа в тому, що тоді не тільки змішуватимуться полюси, а й ставитимуть набагато меншими магнітні поля.”

Сезонні перелети птахів, такі,

якими ми їх знаємо сьогодні, виникли на початку останнього льодовикового періоду, тобто, приблизно 10 000 років тому. Це означає, що птахи ще ніколи не переживали таких змін магнітного поля, як тепер. Але зоологи сподіваються, що природна здатність пристосовуватися до нових умов допоможе їм не збитися зі знайомих маршрутів. Людині в цьому сенсі простіше. У нашому розпорядженні, крім компаса, є супутникові навігаційні системи. “Проте було б помилкою думати, що на цьому роля магнітного поля в житті людства вичерпується”, -- зауважує проф. Герман Люе з Центру Геологічних Досліджень у Потсдамі: *“Магнітне поле є не менш важливим і для людей. Це цит, який захищає нас від космічного випромінювання й від так званого сонячного вітру. За звичайних умов, заряджені частки сонячної плями -- протони й електрони -- облітають земну кулю, наштосуючись на її магнітну оболонку. Чим слабкішим ставатиме магнітне поле, тим глибше вони просякатимуть в атмосферу планети. Від атак сонячного вітру першими можуть потерпіти телекомунікаційні супутники, які обертаються на великій висоті. Іноді вони вже сьогодні виходять з ладу, коли потоки сонячного вітру є особливо потужними.”*

Один із супутників, СНАМР, здійснює з космосу спостереження за земним магнітним полем. Дані, які він надсилає, свідчать, що над узбережжям Аргентини магнітна облонка є на сьогодні найслабкішою. Це означає, що на пасажирів літака, який прямує з Франфурту до Буенос-Айресу, космічне випромінювання діє в сто разів сильніше, ніж на тих, хто однаково довго летить з Франкфурту до Токіо. Внизу, на землі, послаблення магнітного поля позначається передусім на чутливих технічних пристроях. Частки сонячного вітру можуть завдати непоправної шкоди сучасним мікроскопічним комп’ютерним чипам. Канада вже тепер інвестує мільйонні суми в підвищення безпеки своїх технічних інфраструктур. Досвід навчає. 1989 року один із сонячних штормів вивів з ладу частину систем енергозабезпечення канадської провінції Квебек.

В УКРАЇНІ ЖИВЕ ПОНАД ДВА МІЛЬЙОНИ МУСУЛЬМАН

Київ (Інтерфакс-Україна). 11 лютого мусульмани України відзначатимуть одне з головних ісламських свят -- Курбан-байрам - свято жертвоприношення. З цієї нагоди уряд Автономної Республіки Крим вирішив оголосити цей день неробочим для жителів автономії мусульманського віросповідання.

Нагадаємо, що в Україні іслам сповідує понад 2 млн. осіб. За даними останнього перепису 2001 року, у країні проживає 248.2 тис. кримських татар. В Україні діє близько 300 мусульманських громад, близько 300 священнослужителів, переважна більшість яких - громадяни України. Мусульмани не мають єдиного центру.

ГУМОР

НОВЕ АВТО

Подружжя шойно придбало автомобіль і виїхало вдвох на прогулянку. Дружина тільки те й робить, що підказує чоловікові:

-- Пригальмуй! Обережно! Вимкни індикатор повороту! Тримайся правіше!

Втративши терпець, чоловік каже:

-- Замовкни ж, нарешті! Запам’ятай: ти лише маєш посміхатися автоінспекторові!

МДЖ ПСИХІАТРАМИ

Розмовляють два психіатри: -- Сьогодні в мене був пацієнт, який стверджував, що проковтнув телефонну трубку.

-- Ти, ясна річ, застосував у цьому випадку лікування з допомогою гіпнози і за один сеанс позбавив його цього комплексу?

-- Ні, ні! Це можна буде зробити лише завтра!

-- Але чому ж?

-- Сьогодні ввечері йому мають зателефонувати у дуже важливій справі.

НЯНЯНИНІ ПРИГОДИ

Нянька починає їсти сніданок з двома хлопчиками і сідає на крісло їхнього батька. Шестилітній хлопчик докоряє їй:

-- Ви не можете сідати на крісло мого тата.

-- Тата нема дома -- відповідає нянька. Я відповідаю за вас, як батьків нема дома, то можу сідати на його місці. Сьогодні я тут “бос”

Чотирилітній хлопчик швидко реагує:

-- Якщо ви “бос”, то сідайте ось тут і показав виділкою на крісло його матері.

УЗДОВЖ

-- А я оце вплимав отакеньку рибину, -- хвалиться рибалка своєму сусідові.

-- Де? -- цікавиться той.

-- У річці, що в яру

-- Так ця ж річка вузесенька, переступити можна. Як же вона там плавала?

-- А вздовж, -- пояснив рибалка.

3. Квіт

ЧОМУ ТАБОРИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ?

Учасники одного з десяти таборів української мови під опікою УССПУ з Докучаєвська, склавши обіцянку-зобов'язання на вірність українській мові й одержавши стрічки, стали активними членами гуртків плекання української мови — борцями за відродження, збереження і розвиток української мови.

У той час, коли вороги Українського Народу змагають до того, щоби російська мова стала другою державною в Україні, а мільйони українських дітей східних і південних областей та Криму здобувають освіту російською мовою, що не ворожить нічого доброго для України, Українська Світова Спілка Професійних Учителів (УССПУ), що має в Україні 250 осередків, робить необхідне, щоби ця трагедія для Українського Народу не стала дійсністю.

Одним із засобів боротьби з лихом, є табори української мови. У 2001 р. УССПУ влаштувала п'ять таборів, в яких брали участь помосковщені українські діти з Донбасу, Криму та порумуншені з Румунії. Два тижні виховних таборів, де розмовною мовою є українська, зробили великий і відроджувачий вплив на учасників. Табори відбулися у Львові, Тернополі, Коломиї, Івано-Франківську та в Кам'янці-Подільському.

У 2002 р. було вже десять таких таборів. До них долучено ще

й Луцьк і Рівне. Це ті міста, де українська мова лунає ще на вулиці. У таборах побували помосковщені козачата аж з Краснодару (Кубань). Були діти з Молдови, спольщені діти з Польщі, помосковщені з Білорусі, а головне — наша зрусифікована дітвора з півдня і сходу України та Криму.

Всі таборовики стають членами гуртків плекання української мови (ГПУМ). Вони складають свого рода присягу на вірність українській мові. Повернувшись до рідних місцевостей, діти самі організують нових членів. ГПУМ на числяє тисячі членів в самій Україні.

Нижче подаємо деякі відгуки учасників таборів, що говорять самі за себе:

“Дякую за те, що Ви надали мені можливість краще оволодіти українською мовою” — Борденюк Олександр, кл. 9-В, Бендери.

“Мені дуже сподобались ті люди, які нас приймали так тепло і ласкаво. Я давню хотіла вивчити українську мову і завдяки Вам, цьо-

му таборіві і його робітникам, я можу це робити” — Федорук Оля, кл. 11-А, Бендери.

“Ми дуже вдячні Вам за те, що надали нам можливість краще пізнати українську мову, звичаї, пісні...” — Козачата з Краснодару. А далше: “Нас обучали украинскому языку. Нас приняли очень хорошо. Я благодарю тех, кто меня учил. Я не хочу уезжать з України” — Кузьмина Света, 8 кл., Краснодар.

“Львів — це шматок щастя для нас. Люди розмовляють українською мовою. Львів став нашим містом. По-іншому дивлюсь на світ, на людей, на українську мову, на історію нашого народу” Самсонова Маша, Донецьк.

“Ми покохали Україну!” Школа Мистецтва ч. 2, Краснодар.

“Я Вам дуже вдячна за те, що Ви дали нам змогу відвідати Івано-Франківськ і поглибити знання української мови та культури” — Морозова Аня, Севастопіль.

Хочемо додати, що цього року УССПУ вже намітила спрова-

дити до таборів українських дітей зі східної і західної діаспори, які втратили свою рідну мову, щоб наживо доторкнутись до землі своїх предків. Ми вдячні деяким нашим кредитівкам і установам, які допомогли нам влаштувати табори української мови. Ми особливо вдячні тим немастним особам, які самі оплатили кошти влаштування поодиноких таборів, пожертвувавши півтори тисячі доларів на один табір. Ми також вдячні нашим газетам, які з почуттям відповідальності і зрозуміння ставляться до нашої праці і поміщують вістки про працю нашої організації та про гуртки плекання української мови.

Ми далше просимо українську громадськість підтримувати влаштування таборів української мови, а пожертви посылати на нашу адресу, як нижче:

UWAPE (Att. Z. Kwit)
8904 N. Woodstock St.
Philadelphia, PA 19130

Роман Панчишин (“Поступ”)

МИ НЕ МАЄМО ЗА ЩО ВИБАЧАТИСЯ

Прочитав у газеті “Поступ” №29 матеріал “Примирення передбачає взаємність” і хочу висловитись з цього приводу. Що це за вибачення перед польським народом? Почавши з ХІІІ ст. поляки захоплювали наші землі, сотні років окупували, нищили населення, грабували нас, експлуатували, ще й обзивали бидлом, палили церкви, вбивали священників, ми були схизматими.

Я нарадився у Львові і пам'ятаю польські часи. По селах проходили паціфікації, насаджували колоністів, дискримінували — “для русів роботи нема”, закривали школи, на Холмщині нищили церкви, приймали у вузи кілька відсотків, а з дитинства я чув образливе “целакі” В роки німецької окупації почали палити українські села, нищили населення, в першу чергу священників, вчителів. У Львові вбивали інтелі-

генцію, наприклад проф. Ластовецького, вислали вирок смерті докторові М. Панчишину.

Пам'ятаю про напад на село Шоломию біля Львова. Коли УПА почала проводити акції відплати, боронити наші села, то вона стала, бачите, бандою. А щодо закидів про співробітництво з фашистами, то приводжу деякі цифри. В Генеральній Губернії було 6 тисяч українських поліціантів і 35 тис. польських.

З усіх окупованих фашистами країн, найбільше фольксдойчів було серед поляків. Перед тим як советські війська зайняли Львів в 1944 р., польське підпілля мордувало українців у Львові. А що творилось після війни? Спалили сотні сіл і замордували тисячі людей і не тільки підпілля АК, НСЗ, ВІН,

але й польське військо, а допомагали їм советські органи безпеки і військо, яке знаходилося на території Польщі. Спалили рідне село мого батька — Улюч, і матері — Добрянку, недалеко Сянока. В хаті згоріла живою моя тітка, сестра-підліток, інші земляки та родина. Нехай поляки розкажуть про конштабір Явужно і про те, як катували в'язнів у тюрмах в Ряшеві та інших містах. Мої друзі, знайомі були упівцями та в'язнями, і розказували мені про Закерзоння.

Після війни, в 50-их — 60-их роках, я читав польську літературу, купував у книгарні “Дружба” ті дурниці і наклепи, які там писали про УПА. Але прочитайте те, що пишуть тепер в Польщі. Наприклад, журнал “Semper Videlis”, який виходить у Вроцлаві. Дописались до того, що УПА замордувала півмільйона поляків. На цю тему було також кілька кінофільмів, які не

варто коментувати. В Перемишлі на будинку, де розміщене українське товариство, рисують свастику і пишуть всілякі образи.

Як мені писали земляки, що живуть в Польщі, в батьковому селі хотіли спалити церкву початку ХVІ ст. Пограбували церкви, а ікони продавали чужоземцям за валюту. Обікрали музеї в Перемишлі і в Сяноці. Багатющий архів і бібліотеку греко-католицького кафедрального собору вивезли в Краків і Люблін. Я не кажу — хай вибачаться, такого не прощайте. Але нехай повернуть Україні територію 20 тис. квадратних кілометрів — Холм, Ярослав, Перемишль, Лемківщину, яку їм подарувала Москва.

Коли я про це сказав за советів одному партійцеві, він відповів, що згідний з тим, що це українські землі, але “ти не розумієш, поляки билі наши союзники”

ВИЙШОВ ПЕРШИЙ ЕЛЕКТРОННИЙ СЛОВНИК -- ЛАЗЕРНИЙ ДИСК “СЛОВНИКИ УКРАЇНИ”

Київ (АПУ). — Національна Академія Наук презентувала перший повномасштабний український електронний словник -- лазерний диск “Словники України”, який підготовлено за дорученням Президента України.

Як зазначив Президент НАН України Борис Патон, електронний словник -- новий, інноваційний для нашої науки, освіти і культури інтелектуальний продукт. Даний словник, за його словами, цікавий тим, що він створений на

перетині мовознавства і новітніх інформаційних технологій. Такий синтез належить велике майбутнє у розбудові україномовного інформаційного простору ХХІ століття, а отже, й утвердження позиції української мови у всіх сферах суспільно-політичного, наукового, освітнього, культурного життя, підкреслив Борис Патон.

Наклад словника становить 30 тисяч примірників. 10 тисяч вже передано навчальним закладам, Міністерству Освіти і Науки.

ХТО У КИЄВІ ГОСПОДАР?...

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, 5 березня ченці Введенського монастиря УПЦ Московського Патріархату силоміць захопили приміщення на вул. Московській 4 у Києві, де розташований Інститут Демократії імені Пилипа Орлика та Фондація Україна-США -- програма “Партнерство громад”

У зв'язку з цим Комітет Верховної Ради з питань державного будівництва та місцевого самоврядування рішуче вимагає від МВС, Генеральної Прокуратури та посадовця столиці терміново вжити всіх законних заходів і негайно забезпечити умови для відновлення праці захоплених установ.

ТЕЛЕВІЗІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА ЛЕОНІДА КУЧМИ 5 березня 2003 р.

Мої дорогі співвітчизники!

У минулорічному зверненні в День Незалежності, як ви пам'ятаєте, я акцентував вашу увагу на необхідності політичної реформи. А саме: на переході до принципово нової для України політичної системи — парламентсько-президентської. Від мого звернення минуло більш як півроку.

Та цей час не можна вважати втраченим. Ідея політичної реформи почала активно обговорюватися в суспільстві. Зав'язалася широка дискусія. Дедалі більше громадян ставить конкретні запитання про зміст і терміни реформи. За цей час в усіх без винятку політичних колах проявився весь спектр ставлення до неї — від повного сприйняття — до абсолютного заперечення.

Створено комісія для опрацювання проєкту реформи. Однак багато з тих, хто співав осанну новій системі та рекламував себе як прихований її автор — саботував її працю. Маю на увазі спеціально запрошених до неї представників опозиції. Не дала узгоджених результатів і праця комісії, створеної Верховною Радою.

Водночас, ризикувати майбутнім політичної реформи, майбутнім країни я — як президент — не хочу і не буду. Саме тому я вирішив вивести обговорення реформи з кола протистояння поляризованих політичних сил. Якщо політики не зможуть чи не хочуть домовитися — арбітром має стати весь народ. Люди мають обговорити основні положення реформи і самостійно висловити свою думку, а Верховна Рада — затвердити. Я звертаюся до вас із проханням узяти участь в обговоренні проєкту політичної реформи. Виношу її на суд державних структур, але найголовніше — на суд громадськості. На ваш суд, шановні співгромадяни.

Отже, чому слід переходити з президентсько-парламентського до парламентсько-президентського моделю? Якщо коротко: президентсько-парламентська система відіграла дуже важливу історичну роль — особливо в перші роки державності, забезпечуючи стабільність і суспільства, і держави. Але сьогодні абсолютно зрозуміло, що в діючій Конституції, по суті, був закладений механізм протистояння законодавчої та виконавчої влади.

Тепер ситуація в економіці стабільна, почалося поступове економічне зростання. Останнім аргументом на користь реформи стали результати минулих виборів і підписання політичної угоди між парламентською більшістю і її урядом, створення самого коаліційного уряду. Маємо вже й практичний досвід співпраці уряду з фракціями більшості. Тепер слід іти далі. Закріпити цей досвід у змінах до Конституції.

Яка реформа пропонується? Маємо прийти до політичної системи, що відповідає найбільш поширеній у демократичних країнах Європи — парламентсько-президентському моделю. Виборці обирають до парламенту депутатів від тієї чи іншої партії. Партії, які отримали найбільшу підтримку, створюють фракції в парламенті. Ці фракції формують більшість. Більшість — формує уряд. Більшість і уряд є стрижнем, серцевиною влади — за рахунок надання їм додаткових повноважень.

Про які повноваження йдеться? Передбачається змінити порядок призначення прем'єр-міністра та формування складу уряду. Так, прем'єр-міністра має призначати парламент, президент — вносить кандидатуру на цю посаду, погоджену парламентською більшістю.

Парламент також затверджує склад уряду, а уряд — керівників центральних органів виконавчої влади. Таким чином кожному буде зрозуміло, хто і за що в державі відповідає. Ви — за те, щоб обрати гідних. Ті, кого ви обрали — за те, щоб зібратися в більшості, більшістю зформувати уряд — і далі підтримувати його законами. Уряд — за щоденне управління економікою та соціальною сферою. Якщо міністри з тієї чи іншої партії показали свою нездатність покращити ситуацію, — на наступних виборах ви — я переконаний — не будете за них голосувати.

За що відповідає президент? Він залишається гарантом конституційних прав і свобод громадян, незалежності та територіальної цілості держави, верховним головнокомандувачем та представником держави на міжнародній арені.

Для виконання цих функцій за ним і закріплюється призначення лише міністрів оборони, внутрішніх справ, закордонних справ, з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи; чотирьох інших керівників центральних відомств; глав державних адміністрацій — за поданням прем'єр-міністра. Це має заспокоїти тих, хто побоюється надмірного ослаблення інституту президентства. Така компромісна пропозиція дає змогу закріпити в Конституції єдність більшості та її уряду — заради спільної відповідальності перед вами.

Але водночас, в Основному Законі мають бути передбачені гарантії стабільного функціонування такої конструкції влади. Щоб і тепер, і в майбутньому ті, кого ви обрали, не просто бажали, але й були зобов'язані створити більшість і зформувати уряд. Це буде основою стабільності в Україні.

Саме тому президент має отримати право достроково розпускати парламент. Особливо підкреслю для тих, хто постійно закидає мені прагнення узурпувати владу: це право потрібне не конкретному Леонідові Кучмі як людині, а всім, хто і після мене виконуватиме функції президента.

Це своє право президент може застосувати у трьох чітко визначених випадках. Перший: якщо депутати не спроможні протягом визначеного Конституцією часу зформувати більшість. Другий: якщо більшість не спроможна зформувати уряд. Третій: якщо парламент не може прийняти державного бюджету на наступний рік. І це — вичерпний перелік.

Важливим елементом реформи стане нова структура парламенту. А саме — розподіл парламенту на дві палати. Одна — формується від партій і блоків, що перемогли на виборах за пропорційною системою. Друга — на основі рівного представництва всіх регіонів — областей та міст центрального підпорядкування. Завданням палати регіонів буде забезпечення надійного представництва територій України.

Загальна чисельність Верховної Ради зменшується. Нагадаю, що і запровадження двопалатного парламенту, і зменшення депутатського корпусу — відповідають волевиявленню громадян під час всеукраїнського референдуму 2000 року.

Назву ще кілька запропонованих змін. Слід розділити в часі вибори до Верховної Ради, органів місцевого самоврядування та вибори президента. Але щоб не перетворювати Україну на державу з безперервно виборчою кампанією, всі ці вибори мають відбуватися упродовж одного року — на один термін — п'ять років.

І ще одне. Результати всеукраїнського референдуму повинні мати пряму дію і не потребують затвердження будь-яким органом влади. Адже воля народу — найвищий закон. Це світова практика.

Ще раз прошу всіх, кому не байдуже майбутнє України, хто зацікавлений у збереженні демократичного напрямку розвитку нашої держави, — взяти активну участь в обговоренні цього надзвичайно важливого питання.

Дякую за увагу!

В. ЄЛЬЧЕНКО -- ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР МЗС УКРАЇНИ

Київ (АПУ). -- Президент Л. Кучма своїм указом призначив Володимира Єльченка державним секретарем Міністерства Закордонних Справ. Іншим указом Кучма звільнив Єльченка з посади заступника державного секретаря МЗС.

Раніше державним секретарем МЗС був Юрій Сергєєв, якого днями призначено послом Укра-

їни у Франції та постійним представником країни при ЮНЕСКО.

Єльченка призначено заступником державного секретаря МЗС 21 серпня 2001 року. До цього з грудня 2000 року працював заступником міністра закордонних справ України. У МЗС -- з 1981 року. З жовтня 1997 року до грудня 2000 Єльченко був постійним представником України при ООН.

У КОНКУРС ІМ. ГОРОВИЦЯ ВІЯВИТЬ НАЙКРАЩИХ ПІЯНІСТІВ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, в дні від 17 квітня до 3 травня відбудеться тут міжнародний конкурс молодих піаністів пам'яті Володимира Горовиця. Цього року форум відзначає подвійний ювілей -- 100-річчя видатного маестро Горовиця і, власне, п'ятиріччя. Відбірні тури пройшов 101 музикант з 20 країн.

Змагання триватимуть у трьох вікових групах: старшій (19-35 років), середній (14-19 років) і

молодшій (9--15 років). Уперше головою журі стане відомий диригент Роман Кофман.

Конкурс відкриється концертом, у якому візьмуть участь лавреати минулих років: Олександр Гаврилюк і Олексій Гринюк.

За перше місце у старшій групі переможець одержить золоту медаль і 10 тисяч доларів, в середній -- 4, а в молодшій -- 2. Організаційний Комітет готує й спеціальні нагороди.

Володимир Павелчак, Чікаго

Усі ми прагнемо любови. Це почуття нуртує в кожному з нас. Любов є основою всіх основ людського буття і лиш вона може врятувати нас у цьому шаленому світі від прикроснів, що звідусіль насуваються на людство.

Любов і кохання -- немов два крила казкової жар-птиці, що підносить нас у піднебесну височину, наповнюючи душу і серце цими незрівнянними почуттями. Кожна людина є плодом кохання і любови. З першим нашим подихом у цьому дивовижному світі ми зустрічаємося з материнською ніжністю і батьківською ласкою. Ще не усвідомлюючи себе, ми вже відчуваємо силу любови вдячного чоловіка до дружини за дитя, її дарунок, плід взаємного кохання.

Любов і кохання... Між ними почуттями можна поставити знак рівності. Вони доповнюють одне одного, плавно зливаючись в одне ціле. Це почуття може довго жевріти ледь помітною жарною, зігріваючи самотню душу, а може спалахнути іскрою, яку підхопить вихор пристрасти, пронизає ваше серце, роздує в душі пожежу і, можливо, спалить її до гла.

Влучні стріли пунтуника Амура вражають не лише юнаків та юнок, вони можуть пробудити це величне почуття пристрасти та любови і в зрілому віці. А трапляється, що й мужі та пані поважного віку стають жертвами цього крилатого хлопчини. У таких випадках жарини кохання з новою силою спалахують у формі пламонічної любови. Немає такої сили, що змогла б опиратися чарам кохання. Це, майже, як аксіома. Хоча, зрештою, хто не кохав, тому не зрозуміти!

Кожна закохана пара повинна надпити з чаші кохання солодко-терпкого трунку любови. Цей чудодійний напій п'янить закоханих палкими поцілунками і ніжними пестошами. Та може він і душу отруювати заздрощами, і стражданнями нерозділеного кохання. І все ж кожен із нас прагне цим спокусливим напоєм втамувати свою любовну спрагу.

Загальновідомо, що світом правлять любов і краса. Світ мистецтва -- це світ прекрасного. А там, де присутнє мистецтво, завжди знаходяться і його творці, -- люди з чутливими струнами серця, із загостреним світосприйняттям та тонкою поетичною душею. Саме поезія і була творчою рушійною силою, що вимагала

Члени чікагської "Богемі". У першому ряді зліва: Борис Прохорчук, Ярослав Боднар, Ростислав Демчишин, Віталій Дзяворук, Любомир Ярославський. У другому ряді зліва: Галія Бориславська, Ірина Турчин, Ольга Винничук, Леся Боровець, Оксана Петрів, Мирослава Кука, Володимир Павелчак, Леся Лесик, Оксана Криштальська, Володимир Ковалик, Дарія Діденко і Михайло Орлик.

виходу на поверхню, у світ до людей. Завдяки їй, поезії, та її носіям ідея створення літературно-мистецького об'єднання у Чікаго змогла втілитися в життя.

Наше місто здавна відоме у діаспорі своїм активним творчим життям. Варто лише пригадати такі відомі й популярні імена, як: Тедолор Курпіта, Олесь Бабій, Роман Завадович, Юрій Коломиєць, Олег Коверко, Ганна Черинь і Богдан Рубчак. В останні 5-6 років мистецьке життя значно поживалося. До грона сучасних майстрів пера, в особі членів Спілки Письменників України -- Володимира Ковалика та Лесі Мудрої, Євгена Іванкова, народної потеси Стефанії Кральки та інших, приєдналася творча інтелігенція з числа прибулих з України співаків, музикантів, поетів, акторів, журналістів, скульпторів і художників.

Першими стрепенулися поети і, на шпальтах однієї з чікагських україномовних газет, з'явилася поетична сторінка. Її стала редагувати випускниця Української Академії Друкарства, редактор за фахом, Леся Лесик. Співпрацюючи з поетами Лесею Мудрою та Володимиром Коваликом, Лесі Лесик вдалося зацікавити літературною діяльністю багатьох майстрів "красного слова" Цей творчий тріумвірат став наче магнітом притягання поетичної братії, яка мріяла засвітитися зі своїм віршованим доробком на

сторінках газет і журналів.

Ностальгія за Батьківщиною, за рідними та близькими, -- ці теми завжди були актуальними в емігрантському середовищі. Саме вони надихали поетів переливати свою тугу, за рідним краєм та коханими, у вірші. Поетична сторінка стала для обдарованих поетів тим місцем, де плекалася жива й чиста українська мова, шліфувався високий стиль та очищувалося рідне слово від пада-разитичних іншомовних нашарувань, щоби діамантом засяяла краса солов'їної мови.

Активність, з якою приступили до праці засновники товариства, варта наслідування. На заклик "богемців" до співпраці, відгукнулися бандуристки ансамблю "Чар-зілля", гурт Ігоря Хитрого, вокалісти Василь Матвій, Мирослава Кука, Борис Прохорчук, Оксана Петрів, художниця Юлія Ткачук-Бобель і багато інших майстрів пера, лобберту й сцени. Цей порив мистців шукав свого сценічного виявлення, тож незабаром трапилася чудова нагода продемонструвати плоди цієї діяльності.

2 лютого 2003 року, в аудиторії Собору Свв. Володимира і Ольги "Чікагська богема" влаштувала літературний вечір-концерт, в якому прозвучала лірична поезія місцевих авторів та пісні, написані на їхні слова, у виконанні відомих в українському

середовищі співаків і музикантів.

Зі вступним словом до присутніх звернувся голова літературно-мистецького об'єднання "Чікагська богема", член Спілки Письменників України, поет Володимир Ковалик. Він розповів про мету створення об'єднання та завдання, які ставить перед собою творча інтелігенція українського Чікаго.

Відповідного ліричного настрою вечорові, що був пронизаний ідеєю любови, додавали чудові декорації художниці Юлії Ткачук-Бобель, які гармонійно вліталися в концертну програму "У чарах кохання" Заспівом до мистецької частини вечора стало виконання гімну "Чікагської богемі", який написав Володимир Ковалик, а музику скомпонував Віталій Дзяворук. Популярний, не лише в Чікаго, оперний співак Василь Матвій, у виконанні якого прозвучав цей твір, своїм надхненим співом зміг передати всю велич поетичного слова.

У літературній частині концерту, у виконанні ведучих мистецького вечора -- Лесі Лесик і Володимира Павелчака, прозвучала поезія Василя Симоненка та Ліни Костенко, Володимира Ковалика та Ольги Бенькалович-Царицанської, Лесі Мудрої та Любомира Бориславського, Ольги Винничук і Ярослава Боднара, Надії Оздоровської та Богдана Мартиняка. У концерті виступили: Василь Матвій, Мирослава Кука,

Ярослав Боднар, Ольга Винничук, Борис Прохорчук, Віталій Дзяворук, Ірина Турчин, Дарія Діденко, Оксана Петрів, Оксана Підручна-Криштальська та Богдан Купець. У їхньому виконанні прозвучали пісні, написані на слова чікагських поетів, які своєю ліричністю та мелодикою сколихнули не одне серце у глядацькій залі. Відмінно впоралися зі своїми обов'язками світлотехнік Іван Пилипчук та звукорежисер Ігор Хитрий.

Окрасою літературно-мистецького вечора "У чарах кохання" став виступ заслуженої артистки України, популярної співачки, солістки ансамблю "Львівське ретро" та "Галицька ревія" Лесі Боровець і композитора, піаніста та аранжувальника Ростислава Демчишина. Їхня програма гармонійно вліталася у лірично-меланхолійну тему кохання і любовних почуттів, а водночас нагадала представникам старшого покоління про пристрасті, що вирували в роки їхньої молодості. Варто відзначити вдало підібраний репертуар Лесі Боровець і Ростислава Демчишина. Музичні твори та пісні Ігоря Соневицького, Анатолія Кос-Анатольського, Богдана Весоловського, Едварда та Євгена Козаків, Ігоря Чуми та Ярослава Барнича на сьогодні вже стали клясикою української естради.

Майстерне виконання Лесею Боровець нев'януcho-популярних пісень і віртуозний акомпаньямент Ростислава Демчишина принесли цього вечора насолоду шанувальникам музично-поетичного мистецтва.

Приємною несподіванкою концерту "У чарах кохання" стала пісня "Ладо ж, моя ладо", яку написав Ростислав Демчишин на слова чікагської поетеси Лесі Мудрої. Цей музичний твір своєю експресією та ліризмом, у виконанні Лесі Боровець, зворушив всіх присутніх у залі глядачів.

Свято поезії та мистецтва вдалося на славу! Це можна було зауважити, вдивляючись у розпромінені обличчя глядачів, -- учасників та організаторів концерту. Всім їм належаться слова вдячності за участь у ньому та за причетність до справи підтримки українського мистецтва. І все ж слова особливої подяки належаться головним меценатам літературно-мистецького вечора "У чарах кохання", без допомоги яких це свято б не вдалося, а саме Українській Федеральній Касі "Самопоміч" та Банкові "Певність".

Концерт закінчився, але пелюстки любови, своїми пахошами, ще довго бентежитимуть нас, назавжди залишаючи у чарах кохання.

Микола Верес

КАРПАТСЬКА

Б'ють у такт по каміннях підкови,
І дзвенить у мігті'ря луна:
То ширіє карпатським альковом
Пісня наших воєків гучна.

І докрут променяєть небозводи,
І громи у тріумфі розпутть,
Що з далекого рейду -- походу
Вони знову звиягуть несуть.

Гей, шуміть над потоками, віти,
Славо, лиш по укосах стрімких,
Поспішайте, дівчата, зустріти
Буйнокрилих соколів своїх!

Змийте кров із воєцького строю,
Вороним дайте пити води,
Хай в атаку несуться стрілою,
З летом вітру рівняють ряди.

Хай пройдуть всі верхи і долини
Із усіх переможцями січ
За державу свою -- Україну,
За свободу карпатських узбіч!

Проф. Роксоляна П. Зорівчак

ІСТОРІЯ ХУДОЖНЬОГО ПЕРЕКЛАДУ ЯК УКРАЇНОЗНАВЧА ДИСЦИПЛІНА Спроба історично-літературного осмислення III

Історію українського художнього перекладу, української перекладознавчої думки ще не осмислено, не досліджено, не випрацьовано навіть теоретичного каркасу її дослідження, а, отже, -- не написано ще історії української літератури і, тим самим, повноцінної історії нашого народу.

Загалом, створення концептуальної історії світового перекладу є першочерговим завданням сучасної теорії перекладу, яку треба утвердити як окрему незалежну дисципліну. Адже теорія може успішно розвиватися лише тоді, коли вона має у своєму розпорядженні достатньо опрацьований величезний дослідчий матеріал дяхронного характеру, а саме такий матеріал може, без сумніву, забезпечити історія перекладної літератури. В українських умовах це поняття охоплює і світову літературу в українських перекладах, і українську літературу в перекладах різними мовами. Адже глибоко правдиві слова М. Гумільова: "Щоб по-справжньому зрозуміти поета, слід перечитати всі переклади його творів різними іноземними мовами"

Взірцем для наших дослідників повинен бути курс лекцій блискучого дослідника української літератури М. Зерова, опублікований під заголовком "Українське письменство XIX ст." (Київ, 1990), у якому перекладницьку діяльність кожного автора розглянено нарівні з його оригінальною творчістю. Дуже багато можемо почерпнути також із праць російських дослідників Ю. Д. Левіна, М. П. Алексєєва, А. В. Федорова, В. М. Россельса, В. Ю. Шора, Ю. Г. Еткінда, В. Н. Комісарова, Г. В. Чернова, естонського -- П. Торопа, американських -- Л. Венуті та М. Фрідберга, автора монографії про історію російського художнього перекладу [Friedberg M. Literary translation in Russia. A cultural history. -- University Park, PA. The Pensylvania State Univ. Press, 1997 -- 224 pp.].

Згідно з основними вимогами теорії полісистеми, випрацьованої перекладознавцями з Ізраїлю -- Г. Турі та І. Івеном-Зогаром, істориків літератури, літературознавців та перекладознавців доречно досліджувати творчість видатних літературних особистостей з погляду дискурсу -- водночас як авторів перекладних та оригінальних творів. Тоді стане очевидним чимало суттєвих фактів, виявив перекладацької естетики. Наприклад, у 1930-их роках П. Тичина -- після свого надзвичайного творчого злету збірок "Сонячні кларнети", "Замість сонетів і октав" -- пише художньо нищі віршівки збірки "Партія веде" (одноіменна поезія, дві "Пісні трактористки" та ін.), але доказом того, що

його великий літературний талант не змогли вбити, є його перекладницька діяльність цих років -- "Троянди і хрест" О. Блока, Пушкінові "Беси" 1930 р. він зробив конгеніальний переклад перлини світової лірики -- вірша "Белеет парус одинокий...", що його написав вісімнадцятирічний М. Ю. Лермонтов, -- найглибший із усіх двадцяти українських перекладів, які зібрав невтомний В. Д. Радчук [Радчук В. "Парус" М. Лермонтова: Турнір перекладачів триває // Сузір'я. -- 1988. -- Вип. 27 -- С. 288 -- 295.], пор.

М. Лермонтов
Парус
Белеет парус одинокий!
В тумане моря голубом!...
Что ищет он в стране далекой?
Что кинул он в краю родном?

Играют волны -- ветер свищет,
И мачта гнется и скрипит
Увы, -- он счастья не ищет
И не от счастья бежит!

Под ним струя светлей лазури,
Над ним луч солнца золотой...
А он, мятежный, просит бури,
Как будто в бурях есть покой!

[Лермонтов М. Ю. Полное собрание сочинений: в 4 т. -- Москва: Правда, 1953 -- Т. I -- С. 241, Лермонтов М. Ю. Лірика. -- К.: Дніпро, 1966. -- С. 115].

Якщо оригінал був новаторством у 30-их роках XIX віку, то переклад П. Тичини -- новаторський для XX віку. На думку, Т. Осьмачки, у Тичининському перекладі значно підсилено звукопис оригіналу "свист вітру і шкварчання хвиль" за рахунок "ст.", "че", "чи" [Слабошпицький М. Кого любить Америка. -- Літературна Україна. -- 2003. -- 16 січня].

До речі, смисломісткість "Паруса" можна зрозуміти, лише знайомлячись з усіма перекладами. Взагалі, початок життєпису українського "Паруса" датується 19 березня 1862 р., коли "Киевский курьер" опублікував анонімний переклад цього вірша під назвою "Щогла" Згодом, 1865 р., з'явився переклад М. Старицького. На основі перекладів можна знайти низку відповідників до лермонтовського "мятежный" семантичний континуум якого, багатий адерентними семантичними, відтворити не легко. Найповніший російсько-український словник подає такі українські відповідники до російського "мятежный" *заколотий, бунтівний, бунтівливий, бентежений, неспокійний* [Російсько-український словник У трьох т. / Редактор І. К. Білодід та ін. -- К. Го-

П. Тичина
Вітрило
Одне лише вітрило мрітне
У мріні моря маревен.
Чого блукає кругосвітне?
Кого лишило там ген-ген?

Нахлине вітер, глибоко подасться,
І щоглу з свистом натяга.
Гей-гей, воно й не прагне щастя,
І не від щастя одбіга!

Під ним струмління блакитнясте,
Над ним одсончин золочин.
Воно ж все рветься в поринасте,
Немов у бурях є спочин.

лов. ред. УРЕ, 1980. -- Т. 2. -- С. 845]. Завдяки перекладам, можемо ще додати: *бунтливий, сваволець, звияжсець, бунтар, бунтарний*.

Вірадрним доказом того, що перекладна література посідає все поважніше місце в нашому інтелектуальному житті, є вистава Львівського Державного Академічного Українського Драматичного Театру імені М. Заньковецької (прем'єра -- 8 липня 2000 р.) -- літературно-драматична композиція за інтимною лірикою (оригінальною та перекладною) Д. Павличка під заголовком "Два кольори" [Домбровська Дж. "У Львові я горів, як свічка..." // Високий замок. -- 2000. -- 26 лип.]. Початкові рядки поезії Д. Павличка "Якби могла прийти до мене цієї миті Та дівчинка моя, що в сяєві блакиті Приходила юлиси, весела, як струмок..." [Павличко Д. Таємниця твого обличчя. Лірика. -- К.: Молодь, 1979. -- С. 107.] слугували сполучною ланкою між своєрідними сценічними новелями, де оригінальні вірші українського лірика -- "Дні ідуть, ідуть безсонні ночі", "Я народився на землі...", "Мій синку, Нема такого зілля на землі...", "Коли ми йшли вдвох з тобою...", "Ти мене гуцулом називала...", "Мені циганка ворожити хоче..." та ін. -- звучали поряд з перекладними поезією -- сонетами Ш. Бодлера ("Коли я в ліжку був..."), Е. Спенсера ("Я написав над морем на піску...", "Принадна троянда, та юлоща..."), В. Брюсова ("Клеопатра", "Жінці"). І звучала в унісон. Словом, звучала поезія України -- оригінальна і перекладна.

Як справедливо зазначав проф. Г. Грабович, історія літератури нероздільно пов'язана з дискурсом: її творять не тільки поодинокі праці, а й їх рецепція [Грабович Г. Літературне історіописання та його контексти // Критика. -- 2001. -- Грудень. -- С. 11]. Ідеться про сприйняття читачів. Хочу звернути увагу на такий цікавий штрих: у повісті "Близнець" Т. Шевченко розповідає, як переяславський поміщик Никифор Федорович Сокира перечитують том "Українського вестника", в якому були надруковані дві оди Горация у перекладі Петра Гулака-Артемовського. Сам автор називає їх "геніальною пародією", але додає, що його герой -- Никифор Федорович -- "латинист, еллініст і гебраїст" -- знайшов оригінал, зіставив переклад з оригіналом ("А-ну, посмотрим, верно ли оно будет с подлинником"), і заявив: "Превосходно! И в точности верно!" [Шевченко Т. Г. Твори: у 5-и т. К.: Дніпро, 1971. -- Т. 4. -- С. 22 -- 23.]

Пархоме! В щасті не брикай!
В нудзі притьом не лїзь до неба!
Людей питай, свій розум май!
Як не мудрий, -- а вмерти треба!

[Гулак-Артемовський П. Поетичні твори. Гребінка Є. Поетичні твори. Повісті та оповідання / Бібліотека української літератури. -- К.: Наук. думка, 1984. -- С. 62]

(Продовження буде)

PROTEST

AGAINST THE RUSSIFICATION OF UKRAINE, FROM THE PRESIDUM OF THE WORLD SCHOLARLY COUNCIL OF THE UKRAINIAN WORLD CONGRESS

The draft legislation "For the Adoption of the Russian Language in Ukraine," proposed by National Deputy V. Myronenko during the "Year of Ukraine in Russia," and this year's draft -- the "Year of Russia in Ukraine" -- by Deputy Leonid Hrach that proposes "changes to Article 38 of the Constitution of Ukraine," which was supported by 164 deputies of the Supreme Council, fill us with anxiety. It may appear that the concern is merely about the rights of the Russian minority or of the "Russian-speaking population" in Ukraine, but in reality, however, the proposal represents an attempt of legitimizing the political and economic aims of transforming Ukraine into a Russian province.

The drafts propose legalization of the Russian language "in all spheres of social life," particularly in the local organs of self-administration," something which is contrary to the Constitution, albeit, the "higher administrative organs" would be graciously permitted to issue legislative acts in the official state language. The draft legislation claims that these steps would secure "Ukrainian national unity" and promote "strengthening and growth of Ukrainian sovereignty." By what means this would be accomplished is not explained, but it is easy to imagine that these kinds of laws would lead to the decline of national consciousness of the Ukrainian people.

Informed Ukrainians immediately sensed the danger of such drafts and sounded the alarm. Ukrainian intellectuals turned to President Kuchma, Chairman of the Supreme Council Lytvyn, and Premier-Minister Yanukovych with an open letter expressing their indignation at the proposed legislation. The letter states, "The language situation in the country is a clear evidence of inequality precisely of the Ukrainian and not the Russian language: information networks, book publishing, movies and television markets are all spheres dominated by the language of the 'older brother'."

The Presidium of the World Scholarly Council of the Ukrainian World Congress and the presidents of other scholarly institutions outside Ukraine add their voices to this appeal and express their support of all measures aimed at strengthening the position of the Ukrainian language in education, science, culture, and administration in all territories of the Ukrainian state. We call on all informed Ukrainian communities to stand up in defense of the Ukrainian language and sovereignty before the menace of a total Russification of Ukraine.

Professor Lubomyr Wynar, Ph.D.

President, World Scholarly Council and President,
Ukrainian Historical Association

Professor Assya Humesky, Ph.D.

Vice President, World Scholarly Council and President,
Ukrainian American Association of University Professors

Reverend Professor Oleh Kravchenko, Ph.D.

Vice President, World Scholarly Council and President,
Ukrainian Free Academy of Science in Canada

Professor Arkadii Zhukovskiy, Ph.D.

Vice President, World Scholarly Council and President,
Shevchenko Scientific Society in Europe

Professor Osyp Martyniuk, Ph.D.

Secretary, World Scholarly Council

Professor Dmytro Shtohryn, Ph.D.

Chairperson of the Ukrainian Research Program at the
University of Illinois at Urbana-Champaign

March 3, 2003

SANDERS STUNS KLITSCHKO WITH SECOND-ROUND KNOCKOUT

HANOVER (AP). -- Corrie Sanders knocked out Wladimir Klitschko 27 seconds into the second round Saturday to take the WBO heavyweight title in a major upset.

Sanders caught the 6-foot-7, 240-pound Klitschko with a short hard left with 33 seconds left in the first round, then sent him down to the canvas three more times.

It was Klitschko's sixth defense of the lightly regarded World Boxing Organization belt. He was regarded by many as a top contender in the weight class and had just signed a nine-fight deal with HBO.

The outcome drew boos from a crowd of 11,500, angered over the brevity of the fight and the unexpected result.

Klitschko remained confident despite the loss.

"I'm certain I will come back, I'm certain I will be world champion," he said. "All great champions have been beaten, then came back. It happened to Ali, it's happened to Lennox Lewis too."

Klitschko's brother, Vitali, is ranked No. 1 by both the WBC and WBA and is in limbo waiting for a possible fight with reluctant champion Lennox Lewis.

The brothers are from Ukraine, but spent much of their early careers in Germany, where they are hugely popular. They have been trying to build up their fan base in America.

Saturday's result won't help. Klitschko (40-2) went down twice in the last minute of the first round, reeling around the ring as he tried to avoid Sanders' blows and then was dropped twice in the second.

Sanders, a 37-year-old South African, jumped into his trainer's arms when the scheduled 12-round fight ended.

"I gave myself big chances to beat him. I knew I could do it," the

6-4 Sanders said.

Before this victory, Sanders had fought only three rounds since being knocked out by Hasim Rahman nearly three years ago.

After a slow opening minute, Sanders (39-2, 29 knockouts) went right after Klitschko.

"I wasn't planning that - it just happened that way during the fight," Sanders said.

Klitschko hadn't fought since December, when he stopped Jameel McCline. In the buildup to Saturday's fight, Klitschko said he needed to knock out Sanders to make a statement that would back his claim of being one of the top heavyweights in the world.

"To win the fight is important. To really dominate the fight is important, too," Klitschko said during the week. "To win by knockout - no one questions the winner."

Klitschko learned a hard lesson about boxing. He appeared on the verge of finally conquering the U.S. market, carving out a name for himself with impressive knockouts of McCline and Ray Mercer.

But in a pre-fight interview he conceded that all massive media attention means nothing once a boxer steps into the ring.

"I read what's written about me, that the future belongs to me, how I'll dominate the heavyweight division for the next years," the 26-year-old fighter said. "But I know how fast that can be over - it just takes one blow." Indeed.

Klitschko never recovered from the first left that sent him down. After the third knockdown, he was saved by the bell.

But Sanders was all over him in the second round. The Ukrainian was defenseless when another left crashed against his head.

DECISION TO SEND UKRAINIAN TROOPS TO IRAQ MUST BE APPROVED BY VERKHOVNA RADA

Ukraine will not stand aloof if the world community starts a military action against Iraq, Pres. Kuchma declared. He stressed that Ukraine will support any Security Council decision on Iraq.

Pres. Leonid Kuchma said February 4, that if US State Secretary Colin Powell provides compelling evidence of the existence of mass destruction weapons in Iraq during his address to the Security Council today, Ukraine will be ready to assign to the United Nations its battalion of chemical, bacteriological and radiation defense.

So far, the chances of the Ukrainian troops being dispatched to Iraq are only hypothetical. There is the 19th Battalion of radiation and chemical defense subordinated to the Western Operational Command. Under the Ukrainian law, any decision to send Ukrainian soldiers abroad or provide military assistance to other countries is to get a green light from the Verkhovna Rada.

Given a corresponding invitation from the UN, VR is likely to approve a decision to send the battalion as part of a UN peace-keeping force, not as a combat unit, director of Razumkov Center military programs Leonid Polyakov told the Public Radio. But he believes it is premature to discuss the role of the Ukrainian battalion in the likely mili-

tary conflict in Iraq.

Meanwhile, Pres. Kuchma says that a war on Iraq will spark a political flare-up in the Middle East and inflict multi-million losses on many countries cooperating with Iraq under the UN program, Ukraine including.

In their statement against a threat of a war against Iraq approved by VR yesterday, the Ukrainian lawmakers have condemned the military solution of the Iraqi crisis proposed by the United States insisting on peaceful means of dealing with Saddam's regime. In a related move, VR has appealed to the United States and the United Kingdom to refrain from any actions which would jeopardize the reputation and role of the United Nations, as well as exclude the use of force without a clear blessing from the UN Security Council.

Whether and on what grounds the United States will begin a war on Iraq is to be clarified by State Secretary Colin Powell when he takes the SC podium February 5. The state secretary has also promised to submit the wiretaps of conversations by Iraqi high-ranking officials, saying the tapes are proof of Iraqi officials intentions to pull the wool over international inspectors' eyes. More: Conflicts & Wars, World & International Affairs;

UKRAINE STANDS TO LOSE \$800 MILLION IN EXPORT OF PIPES, GRAIN AND MACHINERY - IN CASE OF WAR IN IRAQ

Ukrainian exporters face losses of up to \$800 mn in case of a war in Iraq, an Economy Ministry forecast says. But energy experts maintain that, whatever the war's outcome, Ukraine will benefit from it.

Economy Ministry experts have already calculated predicted losses, \$800 mn. Ukraine sells to Iraq pipes, grain and machinery. In 2002, Ukraine's nine month revenues from export stood at \$106 mn alone.

In addition, Ukraine participates in the UN Oil For Food program with Iraq. Says expert of the International Institute of Comparative Analysis Serhy Kyseliov: "Pipes made by the Kharkiv Pipe Plant were supplied to Iraq under the UN program. Moreover, Iraqi officials proposed to buy 100% of KPP output. The Interpipe group including pipe plants in the Dnipropetrovsk Oblast also sold pipes to Iraq." Ukrainian officials did not elaborate whether Ukraine received Iraqi oil in exchange for its goods under the UN program, with the official statistics keeping mum on the issue. At any rate, the allegations that Iraqi oil was supplied to Ukraine are not baseless, Kyseliov remarked.

The 10-year old UN restrictions

PARLIAMENT APPROVES UKRAINE'S NATIONAL ANTHEM

KYIV. -- The parliament has approved the Ukrainian national anthem on the basis of the song entitled "Shche Ne Vmerla Ukraina" (Ukraine is Not Yet Dead) by Pavlo Chubynskyi and music by Mykhailo Verbytskyi. The relevant draft law, which was proposed by President Leonid Kuchma, was adopted by 334 votes, with only 300 required to adopt it.

Before the parliamentary vote on the anthem, Parliamentary Deputy Levko Lukianenko withdrew an al-

ternative draft law and proposed that the parliament adopt the one proposed by Kuchma. As Ukrainian News earlier reported, Lukianenko had proposed that the parliament approve "Shche Ne Vmerla Ukraina" and music by Mykhailo Verbytskyi as the national anthem of Ukraine.

Parliamentary Deputy Anton Lebedynets also proposed music by a group led by Anton Lebedynets and words by Mykhailo Tush. The parliament rejected this proposal.

UKRAINIANS RALLY AGAINST KUCHMA

KYIV Thirty thousand Ukrainians rallied in Kyiv last Sunday to demand President Leonid Kuchma's resignation and "democratic" constitutional reforms.

Speaking from the foot of a monument to 19th-century poet Taras Shevchenko on the national hero's birthday, Viktor Yushchenko, opposition leader, called on his audience to "save Ukraine" from its "corrupt" leaders who he said were "kill-

ing freedom and democracy"

The rally was one of the largest in a long-running series of protests against Mr. Kuchma's rule that began in 2000 after leaked recordings implicated him in the murder of a journalist. Speakers said Mr. Kuchma was trying to cling to power by pushing through constitutional reforms before stepping down at the end of his second term next year.

APPEAL TO AMERICAN VETERANS

Veterans History Project

In June 2002, the Ukrainian American Veterans, Inc. became an Official Partner of the Veterans History Project at the Library of Congress in Washington, D.C. It's main goal is to collect oral histories from World War II veterans. Official dedication of the World War II Monument in Washington, D. C. is scheduled for May 2004. If you are a World War II US veteran, please let one of our members in your area interview you and your history of service will be sent to the Library of Congress with your consent. Visit our web site at www.uavets.org and link to UAV Post in your area. Your military experience is very important and needs to be recorded.

UAV Reference Registration

The UAV has developed a separate data base whereas the names of Ukrainian-American service men and women are taken from published records. Thus far we have over 3000 names that appeared in 1943-1944 Honor Roll journals of Ukrainian Catholic parishes in New York City, NY, Newark, NJ and Akron, Ohio. These represent WWII service men and women on active duty at that time. With the World War II monument and Education Center in progress, we need to register thousands more that have served during that era. We need your help! Please check the archives of your parishes and help us in this endeavor!

UAV Registration Project

At the 51st National Convention in 1998, the Ukrainian American Veterans organization has undertaken a monumental task -- the registration of American veterans of Ukrainian heritage.

The purpose of this historical project is to eventually publish the names of men and women of Ukrainian descent who have honorably served or are on active duty in the US Armed Forces with emphasis of their contribution to the Military history of the United States of America.

It is a genuine effort to provide a historical record of Ukrainian-Americans who served or are on active duty in the US Armed Forces in the defense of the United States and the great ideals of freedom and democracy for which this country stands.

To this date we have over 600 registrants, with 401 fully documented (with copies of DD214) registrations. The UAV Registration Project is open to all US Veterans of Ukrainian heritage. We appeal to you to register. You do not have to be a member of the UAV in order to do so. We also appeal to relatives and/or friends to register their loved ones. Don't let them be forgotten! For more information, write to: UAV REG PO Box 172 Holmdel, NJ 07733-0172 or send an e-mail to: UAV.REG@worldnet.att.net or visit our web site at: www.uavets.org and link to UAV Registration Brief History, and to UAV REG Form. You can print the form, fill it out, attach a copy of DD214 and mail it to us.

Anna Krawczuk
UAV National Vice Commander and
UAV REG Coordinator

YUSCHENKO ENJOYS MOST BACKING AS PRESIDENTIAL CANDIDATE

KYIV. -- Our Ukraine's leader Viktor Yuschenko enjoys the most backing on the part of the Ukrainian people as the most successful presidential candidate, according to the nationwide public opinion poll conducted by the Social Monitoring Center and the Ukrainian Institute of Social Studies on Feb. 16-21, 2003. In the past two months Yuschenko improved his rating 5 percent to 45 percent compared to 40 percent in December 2002.

Yulia Tymoshenko's rating reaches 23 percent now versus 17 percent last December, according to the poll.

Socialist Oleksander Moroz and communist Petro Symonenko share the third place, as the number of their supporters increased 5 percent from 18 percent in December 2002 to 21 percent presently.

The sociologists questioned 2,009 adult respondents, the statistical error not exceeding 2 percent

LYTVYN OPTS FOR INTERPARLIAMENTARY ASSEMBLY OF UKRAINE AND BALTIC STATES

KYIV. Verkhovna Rada Speaker Volodymyr Lytvyn has proposed to form an interparliamentary assembly of Ukraine, Latvia, Estonia and Lithuania, Lytvyn said during his meeting with Latvia's Ambassador in Ukraine Andris Viltsans.

According to Lytvyn, it is vitally important for Ukraine on its way to

integrate with Europe to study the experience of other countries, and cooperation within the assembly is the most efficient way to reach this goal. Calling the proposed assembly the most effective tool of cooperation, Lytvyn said it will formalize our relationships and stimulate a more systemic approach.

DIVERSITY MAKES US STRONG

(Sullivan County Democrat)

To the Editor:

While waiting in line to pay for our groceries in ShopRite, I spoke to my wife in our native Ukrainian language. The middle-aged woman right behind us overheard us and for some reason she did not like it and made her remark: "Why you do not speak English" and "What language is that?" Politely, I answered that we speak Ukrainian. To my surprise, she angrily stated: "If you prefer to speak Russian, go to Russia."

I tried to explain to this woman that Ukraine is not Russia and that these two languages are different, but I could not finish my lesson since the line moved and it was my turn to pay a bill. After waiting a few minutes to meet this woman, I approached her, but, as I expected, she gave me an indecent look and brushed me off.

In case this woman reads newspapers, I would like her to know that Ukraine is not Russia. Ukraine is an independent democratic country

with about 50 million people and as such signifies the end of Russian domination. As a naturalized citizen of the United States, I am proud to be Ukrainian by birth, and as long as I live, I will uphold and preserve the culture, tradition and language of my native Ukraine. And as a US citizen, I have a great respect for this country and nation. In Glen Spey, where Ukrainians are forming a significant group, we live together peacefully with the rest of the local residents, with harmony and respect for each other.

It is not my intention to teach this unknown rude woman to respect others, but she should realize that this great nation of our's is built by people of different origins and people of many different nations. And that is exactly what makes America strong and great.

Bohdan Kandiuk
Glen Spey

Bring your family to ours... Become an active Member of the Ukrainian Fraternal Association.
Sign up today!

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA

РІК LXXXXIII Ч. 12 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 20 БЕРЕЗНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA MARCH 20, 2003. YEAR LXXXXIII № 12

УКРАЇНА ПРАГНЕ ВСТУПИТИ ДО СОТ НАСТУПНОГО РОКУ

Київ. — Представники уряду заявляють про вступ України до Світової Організації Торгівлі як про один із пріоритетів Кабінету Міністрів, досягти якого прагнуть уже наступного року. Такі заяви почастішали напередодні парламентських слухань з цього питання.

Перший віцепрем'єр Микола Азаров визнав, що раніше процес вступу до СОТ затягувала сама Україна. Тепер уряд готовий виконати вимоги міжнародної спільноти щодо скасування протекціоністських та-

рифів для українських автовиробників, відмовитися від обмеження експорту американської курятини та запровадити механізми захисту прав інтелектуальної власності.

Віцепрем'єр зазначив, що це не завдасть шкоди внутрішньому ринку, оскільки економічний та експортний потенціал України зосереджений в інших галузях. Ці наміри уряду викликали протести українського автомобільного лобі, яке домагається після скасування внутрішніх пільг запровадити не менш як 25-відсоткове мито на чужоземні автомобілі.

ЕС МАЄ НАМІР АКТИВНІШЕ ТОРГУВАТИ З УКРАЇНОЮ

Київ ("НХ"). — У рамках нової стратегії Європейського Союзу передбачена активніша інтеграція України у спільний ринок ЄС. Про це заявив 12 березня в Києві глава представництва Єврокомісії в Україні Норбер Жустен, який пояснив ухвалений напередодні в Страсбурзі рамковий плян співпраці ЄС з майбутніми сусідами.

Співпраця на рівні сусідства та партнерства, на думку Н. Жустена, розрахована на 5, а то й 10 років. За його словами, нині взагалі не йде мова про приєднання

України до ЄС, як і про надання їй статусу асоційованого члена. Послання, що визначає нові рамки відносин, зокрема, передбачає перспективу тіснішої інтеграції у торгівлі. Хоча, як пояснив Жустен, це не означає, що ЄС збільшить експортні квоти для України.

Для досягнення такої мети Київ мусить спершу приєднатися до Світової Організації Торгівлі. Голова представництва Єврокомісії закликав оцінити пропозиції ЄС, оскільки вони тотожні економічним та політичним досягненням України.

СТВОРЮЮТЬ ЦЕНТР КАРДІОХІРУРГІЇ НЕМОВЛЯТ

Київ (УНІАН). — Верховна Рада схвалила постанову про створення в Україні Центру Кардіохірургії Немовлят. Постанова передбачає, що уряд та Академія Медичних Наук України протягом місяця вирішать питання щодо надання Центрові Кардіохірургії Немовлят (сьогодні це відділення Інституту Серцево-Судинної Хірургії АМН України) статусу юридичної особи.

Центр виконуватиме функції профільного медичного закладу та створить мережу кардіохірургічної

допомоги дітям раннього віку. Передбачається отримання під гарантії уряду кредиту в сумі 9,5 мільйона євро для забезпечення центру медичним обладнанням та устаткуванням.

Центр Кардіохірургії Немовлят розширюють не від доброго життя: щороку в Україні народжується понад п'ять тисяч дітей з вродженими вадами серця. Половина з них помирає на першому році життя через відсутність невідкладної кардіохірургічної допомоги.

З ДУМКОЮ ПРО ДОБРО ВЕТЕРАНІВ УПА

Львів (УНІАН). — Міська Рада Борислава (Львівська область) збільшила на 30 гривень пенсії колишнім воїнам Української Повстанської Армії, що проживають у місті.

Про це повідомив начальник відділу внутрішньої політики Львівської обласної державної адміністрації Андрій Болкун. Перед цим таке саме рішення схвалила міська рада Дрогобича.

Крім того, 60 депутатів Львівської Обласної Ради відмовилося від безкоштовних обідів на користь ветеранів ОУН-УПА і дітей-

Прохочу повідомити депутат Обласної Ради Надія Юрків. Кореспондентів УНІАН вона сказала, що "при такому бідному бюджеті харчування депутатів обходиться близько в 100 тис. грн. на рік". На минулій сесії для прийняття цього рішення не вистачило кількох голосів через те, що у залі було мало депутатів. Тепер, на думку пані Юрків, голосувати це питання не обов'язково, адже зібрано 60 підписів членів Обласної Ради.

АВТОРКА КУЛІНАРНИХ КНИЖОК ОТРИМУЄ ДЕРЖАВНУ НАГОРОДУ

Івано-Франківськ (АПУ). — Серед жінок, яких нагородив Президент Л. Кучма з нагоди Міжнародного Дня Прав Жінок і Миру, ордена княгині Ольги III ступеня удостоєна й пенсіонерка та громадська діячка з Івано-Франківщини Дарія Цвек. Вона є відомою авторкою кулінарних книг, які видаються українською, російською, польською, білоруською та іншими мовами.

Дарія Яківна Цвек народилась 10 жовтня 1909 року на Тернопільщині. За освітою — педагог, вчителювала у школах Львівської та Тернопільської областей. Під час німецької окупації працювала

вчителем біології в Івано-Франківську. Відзначена значком "Відмінник народної освіти".

Але головним чином вона відома як авторка книжок з української кулінарії. Серед них "Солодке печиво" (дев'ять видань), "До святкового столу" (три видання), "У будні і свята" (два видання), "Для гостей і сім'ї" (декілька видань у 1978, 1981 та 1983 роках), "Нашим найменшим" (1993 р), "На добрий вечір".

Тепер Д. Цвек готує ще дві книги до друку, які пропагують українські традиції. Серед них "Енциклопедія української кухні".

БУШ ПРОГОЛОСИВ УЛЬТИМАТУМ ІРАКОВІ: 48 ГОДИН

Вашінгтон. — Виступаючи в понеділок із зверненням до нації, Президент США Джордж Буш дав іракському провідникові ультиматум — 48 годин. За той час він із синами може покинути країну.

Дж. Буш вважає, що режим Саддама Гусейна являє собою небезпеку для американського народу та всього світу. Тому, на переконання глави Білого Дому, для гарантування своєї безпеки США мають усі підстави розпочати воєнні дії проти Іраку.

Президент Буш сподівається, що світове співтовариство зрозуміє необхідність воєнної акції. Ра-

зом з тим, Буш заявив, що ООН не продемонструвала волі й рішучості, щоб змусити Ірак роззброїтися, а тому виконання цього завдання беруть на себе США та їхні союзники.

Дж. Буш звернувся також до іракського народу, наголосивши, що війна вестиметься не проти нього, а проти правлячого режиму. Буш закликав іракських солдатів і офіцерів не підкорятися наказам про застосування зброї масового знищення проти військ коаліції й населення країни, а також не знищувати нафтових свердловин, які належать іракському народові.

ЕВРОКОМІСІЯ ПРАГНЕ АКТИВІЗУВАТИ СПІВПРАЦЮ З СУСІДАМИ ЕС

Брюссель ("НХ"). — Єврокомісія прагне активізувати співпрацю з країнами, що межуватимуть з Європейським Союзом після його розширення. На засіданні в Страсбурзі 11 березня виконавчий орган Євросоюзу ухвалив плян, що передбачає поступове покращання відносин з кількома країнами, в тому числі з Україною.

З Україною, Білоруссю, Молдовою, південнобалканськими та деякими африканськими країнами Єврокомісія збирається утворити т.зв. "коло друзів", з якими вона погоджується тісно співпрацювати, але яких не планує приймати до своїх лав найближчому майбутньому.

Новим сусідам Єврокомісія пропонує активніше проводити реформи, аби наблизитися до стандартів ЄС. Якщо це відбуватиметься, тоді Брюссель має надати майбутнім сусідам ширший доступ на

ринки Євросоюзу. Крім того, новим сусідам можуть дозволити легальну міграцію громадян до ЕС, а також вільне переміщення товарів, послуг і капіталу.

Виступаючи в Європарламенті, комісар ЄС з питань зовнішніх відносин Кріс Паттен зазначив: "Ми розробили слушні й конкретні пропозиції, як ми можемо заохотити наших сусідів розділитися з нами наш ринок, нашу політику, але не наші інституції. Однак сусідні країни можуть розділити наше процвітання й політичну стабільність", — сказав Кріс Паттен.

Єврокомісія пропонує розробляти з новими сусідами плани дій, де буде вказано, які політичні й економічні реформи, і в який час мають виконати ці країни. Брюссель складатиме такі плани індивідуально з кожною країною.

ВІДБУЛАСЯ РОБОЧА ВІЗИТА АНАТОЛІЯ ЗЛЕНКА В НІМЕЧЧИНІ

Київ (АПУ). — Минулого тижня відбулася робоча візита в Німеччині делегації МЗС України під проводом міністра Анатолія Зленка. А. Зленко офіційно відкрив Консульство України в Гамбурзі.

А.Зленко і міністер закордонних справ Німеччини Йошка Фішер висловилися за активізацію політичного діалогу між двома країнами. Вони домовилися про здійснення 9-10 квітня візиту до ФРН прем'єр-міністра України Віктора Януковича, а також візиту в Україну 14-17 травня глави Бундестагу Вольфганга Тірзе. Й. Фі-

шер з вдячністю прийняв запрошення від українського міністра відвідати Україну у зручний для нього час.

Співрозмовники підтвердили наявність широких можливостей для поглиблення українсько-німецького торговельно-економічного співробітництва. Міністри також домовилися про проведення восени 2003 року Днів Німецької Культури в Україні.

Окрему увагу А. Зленко і Й. Фішер приділили питанням співпраці на шляху реалізації євроатлантичного курсу України.

РОБОЧА ПОЇЗДКА ПРЕЗИДЕНТА ЛЕОНІДА КУЧМИ ДО ХАРКОВА

Харків (АПУ). — 14 березня Президент Л. Кучма перебував з робочою поїздкою у Харкові. Він взяв участь у відкритті Центру первинної медико-санітарної допомоги Національної Юридичної Академії України імені Ярослава Мудрого. Президента супроводжав також глава Адміністрації Президента Віктор Медведчук.

Центр створено на виконання

КОНКУРС НА ЕСКІЗ ВЕЛИКОГО ДЕРЖАВНОГО ГЕРБА УКРАЇНИ

Київ (АПУ). — 14 березня Кабінет Міністрів України схвалив постанову "Про затвердження складу Державної Комісії з підготовки та проведення конкурсу на найкращий ескіз великого Державного Герба України". Ця постанова передбачає зміни у складі

указів Л. Кучми "Про концепцію розвитку охорони здоров'я населення України", "Про додаткові заходи щодо реалізації державної молодіжної політики", постанови уряду "Про комплексні заходи щодо впровадження сімейної медицини в систему охорони здоров'я", регіональної "Програми удосконалення медичної допомоги студентам Харківської області".

Головою Державної Комісії призначено віцепрем'єр-міністра України Дмитра Табачника.

ПОМЕРЛА ДЕПУТАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СЛАВА СТЕЦЬКО

Київ. — 12 березня на 83-му році життя зупинилося серце відомої громадської та політичної діячки, народного депутата України, голови Конгресу Українських Націоналістів Ярослави Стецько (Ганни Музики). Смерть застала її в Мюнхені, де вона була на лікуванні.

Слава Стецько повернулася в Україну в 1993 році. Обиралася до парламенту двох останніх скликань з 1998 року. До Верховної Ради 4-го скликання Слава Стецько була обрана за списком блоку "Наша Україна". Була найстаршим депутатом Верховної Ради та членом парламентського комітету закордонних справ.

Я. Стецько народилася 14 травня 1920 року в селі Романівка на Тернопільщині. За фахом — перекладач з англійської, французької та німецької мов, соціолог, психолог, політолог.

Була членом ОУН з 1938 року, співорганізатором Червоного Хреста УПА, жіночої мережі та юнацтва ОУН, шефом пресового бюро Антибільшовицького Блоку Народів, виконувала інші важливі обов'язки.

З 1944 по 1991 перебувала за кордоном, де разом із чоловіком Ярославом Стецьком вела підпільну діяльність. До 2001 року була головою проводу ОУН.

Про смерть Слави Стецько повідомив голова Верховної Ради

Св.п. Ярослава Стецько

В. Литвин, а народні депутати вшанували її пам'ять хвилиною мовчання.

Біля 8,000 осіб прийшло до Будинку Вчителя попрощатися з нею. Віддали шану Славі Стецько й відомі політики — голова Верховної Ради В. Литвин, віцепрем'єр Д. Табачник, міністер освіти і науки В. Кремень, посол Німеччини в Україні Д. Штюдemann, В. Ющенко, Ю. Тимошенко, О. Мороз, Л. Кравчук, Г. Удовенко, Л. Каденюк, Б. Тарасюк, Ю. Кармазін, А. Матвієнко, Л. Лук'яненко, І. Плющ, А. Шкіль, Р. Безсмертний, С. Хмара та інші депутати. Не бажали попрощатися з Покійною ні Президент Л. Кучма, ні прем'єр-міністр В. Янукович. Тіло покійної Патріотки спочило на Байковому цвинтарі неподалік від могили Василя Стуса.

ПРЕЗИДЕНТ Л. КУЧМА НАДІСЛАВ СПІВЧУТТЯ З ПРИВОДУ СМЕРТИ ЯРОСЛАВИ СТЕЦЬКО

Київ (АПУ). — Президент Л. Кучма надіслав телеграму-співчуття Головному Проводові Конгресу Українських Націоналістів, рідним, близьким і друзям з приводу смерті Ярослави Стецько.

Президент висловив щирі співчуття у зв'язку з відходом у вічність багаторічного голови Конгресу Українських Націоналістів, президента Антибільшовицького Блоку Народів, голови Революційної ОУН, народного депутата України другого, третього та че-

твертого скликань Верховної Ради України Ярослави Стецько.

"Її життєвий шлях завжди буде прикладом самовідданої боротьби за незалежність України, зміцнення нашої державності. Вагомим є внесок Ярослави Стецько в законодавче забезпечення процесу реформування та демократизації українського суспільства", — йдеться у телеграмі.

Леонід Кучма відзначив, що "світла пам'ять про Ярославу Йосипівну назавжди залишиться у наших серцях".

НОВИЙ ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО РОЗВИТОК МОВ В УКРАЇНІ

Київ (УНІАН). — Найближчим часом Кабінет Міністрів внесе на розгляд Верховної Ради новий законопроект "Про розвиток і застосування мов в Україні".

Новий законопроект пропонує встановити загальні принципи мовної політики в Україні і покликаний забезпечити реальне застосування державної мови як основного способу спілкування в усіх сферах суспільного життя та на всій території України, а во-

дночас гарантувати вільний розвиток, використання і захист мов національних меншин України.

Міністерство Освіти зазначає, що чинний закон про мови через недовершеність низки положень, розтягнутість у часі запровадження окремих його статей, а також через відсутність належних механізмів контролю та відповідальності за виконання, виявився недостатньо ефективним.

УНСОВЦІ ПІКЕТУВАЛИ ПОЛЬСЬКЕ КОНСУЛЬСТВО

Львів ("Поступ"). — 5 березня УНА-УНСО провела пікет польського консульства у Львові, застерігаючи бажання президента Польщі Александра Кваснєвського відзначити 60-ту річницю Волинської трагедії на загальнодержавному рівні.

Акція була спокійна і тривала кілька хвилин. У той час як півтора десятка пікетувальників практично мовчки стояло з транспарантами "Польща не буде вчити Україну її історії", "Ні — польсько-

му шовінізму", "Волинь — це наша земля, а наші діди були героями", голова ЛОО УНА-УНСО Степан Козак намагався передати відкритий лист, адресований Кваснєвському, польському консулові.

За словами Козака, у своєму листі УНА-УНСО намагався пояснити польському президенту, що його бажання відзначити річницю на загальнодержавному рівні може призвести до чергового загострення українсько-польських стосунків.

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА

(амер. дол.)

SUBSCRIPTIONS

(US currency)

Для членів УБС:	For UFA members:	
У США і в Канаді річно	USA and Canada per year	20.00
Для нечленів УБС:	For non-members:	
У США і в Канаді річно	USA and Canada per year	25.00
В інших країнах річно	In other countries per year	30.00
Ціна одного примірника	Price per single copy	50 cents

NARODNA VOLYA
Ukrainian Fraternal Association1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937 Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRA.G@aol.com Editor's line: RedDuplak@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, PA

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплак
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRA.G@aol.com

КІНЕЦЬ УКРАЇНСЬКОЇ ЄВРОПИ

Нинішнє покоління українців точно не буде жити при європейському комунізмі. Європейський Союз вирішив залишити Україну за бортом -- Київ отримує статус спеціального сусіда без жодних надій у найближчі 10 років поміняти його на статус принаймні свого асоційованого члена.

Розроблений Єврокомісією документ з розвитку зв'язків зі східними і південними сусідами ЕС, передбачає створення протягом найближчих 10 років «кільця добросусідства» навколо розширеного Євросоюзу. Йдеться про 10 країн Середземномор'я, а також про Росію, Україну, Білорусь і Молдову.

Єврокомісія збирається, зокрема, встановити з «новими сусідами» якнайкращі торгові відносини з відкритими ринками, полегшити режим контрольованої міграції і пересування людей, поглибити інтеграцію у сфері транспорту, енергетики та наукових досліджень, сприяти вступові цих країн до Всесвітньої Торговельної Організації.

У той же час українські політики на чолі з Президентом Кучмою і головою МЗС Зленком встигли за останні тижні декілька разів повторити, що статус сусіда України не влаштує. Україні потрібен статус асоційованого члена ЕС, -- запевняв днями в Берліні Зленко. Зате відносини «добросусідства» цілком влаштовують ЕС: у документі Єврокомісії є застереження, яке прямо суперечить євроінтеграційному курсові України. Зокрема, тут сказано, що нові країни-сусіди «не мають перспективи вступити в доступному для огляду майбутньому в ЕС».

Україна тут згадується поряд з Молдовою тільки як держава, яка «неодноразово виявляла бажання приєднатися до ЕС».

Цей документ, якщо його затвердить 15 країн ЕС, визначатиме їх відносини з Україною на середньострокову перспективу -- до десяти років.

«Радіо Свобода» звертає увагу на інший аспект документу: Брюссель обіцяє не замикаати дверей перед своїми новими сусідами на Сході, але пропонує підтримку тільки в обмін на реформи, які повинні базуватися на «загальних цінностях».

Автори документу визнають: попередня політика ЕС не завжди була ефективною. Європейська Комісія пропонує створити новий фонд допомоги країнам-сусідам, за прикладом програм PHARE і TACIS, і рекомендує збільшити субсидії Росії, Україні, Молдові і, нарешті, Білорусі разом з бюджетною підтримкою з метою боротьби з бідністю і соціальною нерівністю. Для кожної країни будуть встановлені конкретні плани реформ, з чіткими графіками, від впровадження яких і залежатиме рівень співпраці з ЕС. Особливий наголос робиться на міжнародних угодах з дотримання прав людини, що в Брюсселі і називають «повагою до загальних цінностей».

У документі Європейської Комісії говориться про контрольовану міграцію з країнами-сусідами. Європейська Комісія допускає, що в майбутньому ЕС може відмовитися від візового режиму для громадян сусідніх держав. Але в Брюсселі сподіваються, що спочатку Україна, Білорусь, Молдова і Росія підпишуть угоди про реадмісію, тобто будуть приймати назад нелегалів-чужоземців, якщо вони попали на Захід з цих держав.

Надій на те, що ЕС вимагатиме істотно переглянути підготовлений Єврокомісією документ, в офіційного Києва не багато. Глава МЗС Німеччини Йошка Фішер чітко визначив підхід Євросоюзу до перспектив української євроінтеграції: «Питання членства України в ЕС у найближчому майбутньому не стоїть».

Андрій Миселюк (ForUm)

ЗБІЛЬШУЮТЬСЯ ОБСЯГИ
ПРОМІСЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА

Київ (АПУ). -- Прем'єр-міністр України Віктор Янукович відзначає, що, з початку року економіка країни працювала стабільно, підвищувався рівень виробництва і рівень ВВП. Так, за його словами, це стосується, насамперед, металургійної галузі, нафтопереробки та галузей, пов'язаних з виробництвом товарів народного споживання. Про це глава уряду поінфор-

мував на засіданні Кабінету Міністрів України

Віктор Янукович відзначив, що з початку року в Україні зберігалася також макроекономічна стабільність. Обсяги промислового виробництва в цілому у січні-лютому зросли майже на 11 відсотків, а обсяги товарообігу збільшилися майже на 12 відсотків.

Свєн Іванків

А КОЛИ Ж БУДЕ “РІК УКРАЇНИ” В УКРАЇНІ?

Про святкування “Року Польщі в Україні” домовилися Президенти України і Польщі -- Л. Кучма і А. Кваснєвський 13 лютого 2003 року. У виданій заяві стверджено, що Польща вповні підтримує європейські прагнення України щодо набуття асоційованого статусу, а згодом повноправного членства в Європейському Союзі. Вони домовилися також про спільне вшанування пам'яті жертв трагічних подій на Волині, 60-річчя яких відзначатимуть влітку цього року. “Важливо, щоб вшанування цієї річниці стало значним кроком на шляху до подолання розбіжностей в розумінні українців і поляків спільної історії” -- підкреслюється у заяві.

Є мова також про потребу прискорення відкриття меморіалу польських військових поховань на Личаківському цвинтарі у Львові. Вже з цієї заяви ясно виходить, які пляни пов'язують поляки з тим “Роком Польщі в Україні” та вшануванням пам'яті жертв трагічних подій на Волині. Не допомога Україні у набутті членства в Європейському Союзі є тут головною метою. Але, щоб переконати українців про потребу іншими (тобто польськими) очима дивитися на нашу “спільну” польсько-українську історію. Іншими словами, щоб перекичувати історичні фак-

ти і з ворогів робити приятелів. І це вже робиться. В Україні вже появилась перша україномовна “Історія Польщі”, яку написали українські автори, які стараються представити поляків у позитивному світлі.

Але історичних фактів змінити не можна. Кривди залишаються кривдами. Слухо заявив польський політично-громадський діяч Яцек Куронь, що поляки за подіями українцям багато більше кривд, ніж українці полякам.

Ціла ця “спільна” польсько-українська історія -- це майже постійне поневолювання українців поляками. Єдиним світлим моментом були наші духові, політичні, а головне збройні змагання за волю. Змінити далішню історію можуть лише поляки, коли позбудуться своїх несправедливих претенсій до українських територій. І коли також Польська Римо-Католицька Церква перестане вважати Україну своїм місійним тереном.

Виглядає, на жаль, що поляки не дійшли ще до такого розуміння історії та поправи польсько-українських відносин у майбутньому. Свій історичний імперіалізм вони ще далі пов'язують з великою культурною і християнсько-католицькою місією на Сході Європи, а всякі збройні спротиви їхній колоніальній політиці нази-

Степан Семенків (“УМ”)

А НИЖЧІЙ ПЕРЕД ВИЩИМ ГНЕТЬСЯ...

27 січня я слухав виступи на телевізії двох президентів. України і Росії. Мені стало дуже маркотливо й прикро за Президента України бо він зневажив свій народ. Тоді я зрозумів, чому ми так живемо, чому нас не дуже шанують навіть ті, хто мав би шанувати. А не шанують тому, що ми самі себе не шануємо.

Пригадую, як кільканадцять років тому, точного року не пам'ятаю, але приїхав до Франції Президент США Клінтон. На зустрічі, подібній на київську, він привітався з президентом Франції спочатку англійською, потім французькою мовами. А далі виступав англійською, хоч, як писало тоді багато газет, він прекрасно володів французькою мовою, але не поганьбив себе, своєї мови, свого народу.

І це будучи в гостях, що могло б якось згладити виступ французькою мовою. Але ж ні! Він Президент США, де мова англійська, де весь народ розмовляє і вважає за державну англійську мову.

Далі. Чому грали спочатку не свій гимн, а сусідський? Чи не з тих же причин, що нижчий перед

вищим гнеться? Чи не тому всі канали центрального телебачення переповнені російським мовленням без перекладу з чужоземної. В Росії такого немає. Я особисто навіть по нашому радіо чув, як перекладали з української на російську виступ якогось американця, очевидно, українського походження, з української на російську.

Слухаючи, дивлячись, думаючи, питаємо себе, а чи не навмисно придумано саме на цей рік, коли припадають круглі дати голодомору та знищення, а точніше, вбивство після нерівного бою цивільного українського народу під Крутами, придумано рік Росії в Україні? Чи не для того, аби бо-ячись образити старшого брата, ніхто на державному рівні не згадує про ці поганьблення Українського Народу і водночас його героїчності, завдяки якій народ зумів вистояти.

Чи не тому Президент оголосив про святкування 350-ї річниці поневолення Українського Народу в результаті Переяславських грамот, які чомусь приховують від Українського Народу. Приховують тому, бо є там щось таке, що не вигідно “старшому братові”, аби Український Народ знав про це. А може, й справді варто було б святкувати ще й річницю татаро-монгольського іґа? Пирувати так пирувати...

Кажуть, що в уже згадуваній Франції за використання лише одного чужоземного слова, відповідник якого є у французькій мові, накладають такий штраф, що дуже швидко відпадає бажання вживати чужоземні слова. Окремі слова -- це те, що шлі проповіді, засоби масової інформації тощо. Очевидно, саме тому найсприятливіші для телеглядача вечірні години віддані місцевому телебаченню. Адже тепер на російськомовних теренах і на центральному каналі телебачення лунає тільки “великий” А робиться це нібито в інтересах телеглядача. Хитрий трюк.

Зрештою, досі в центрі Києва стоїть пам'ятник з написом на ньому про те, що Україна без... (далі не хочу продовжувати) неможлива. Вільна Україна неможлива. Вдумайся, читачу, в ці сло-

вають “бандитизмом і злочинством” Саме тому й їхній міністер закордонних справ В. Цімошевич на зустрічі з українськими журналістами у вересні м.р. назвав членів ОУН-УПА “згаскою бандитів” Ця образлива заява польського державного мужа є найкращим доказом польської (з малими виімками) опіі її про українців.

Також і в заяві щодо “Року Польщі в Україні” підкреслено важливість “вшанування пам'яті жертв трагічних подій на Волині” Немає ніяких сумнівів, що під тими жертвами вони розуміють в першій мірі поляків, а нам пишуть повну відповідальність за ті трагічні події. Наш Президент вибачиться, мабуть, перед поляками за всі “кривди”, заподіяні їм. Польська сторона правдоподібно “простить” нам великодушно всі ті “провини” і очікуватиме від нас “покаяння” і “замирення”, щоб ми не ставили їм уже ніяких перешкод у їхній далішній політичній і церковній експансії. Зокрема, щоб вони могли завершити будову величавого пантеону на Личаківському цвинтарі у Львові, з відповідними написами на гробах їхніх “орльонтов”, щоб таким чином заманіфестувати тріумф польської зброї і “польськість” Львова.

Дехто вважає Польщу дуже потрібною нам, бо через неї, мовляв, веде наш шлях до Європи. Важко погодитися з тим, бо ми тепер маємо вже досить добре розвинені політичні, економічні та наукові зв'язки з багатьма європейськими країнами, а також з Америкою і Канадою. Тому й польське посередництво тут зайве. А польський варіант “європеїзації” України полягає головню в польонізації та римо-католизації Українського Народу, а це не для нас!

Виглядає, отже, що немає великої різниці між “Роком Росії” “Роком Польщі” в Україні. І одні і другі намагаються використати нас для своїх імперіалістичних політичних (а також і церковних) інтересів. Тому одним і другим треба дати свою рішучу і гідну відповідь: -- Ні! Чесна та розумна співпраця рівних з рівними є дуже побажана, потрібна і корисна. Але ніяке капітулянтство, гнилі компроміси, втручання в наші внутрішні справи. Всякі ідеї чи то “московської”, чи якіоїсь “польської” України, є для нас несприємливими й осоружними.

Наш ідеал -- Соборна Українська Україна, зі справжнім українським урядом, з українською політикою, з авторитетною Українською Церквою, з Державою, в якій кожний рік буде вже “Роком України в Україні”

ва, які викарбувано в центрі України на 12-му році незалежної України. І пам'ятники авторів цих слів донині стоять чи не в усіх великих та малих містах поза Галичиною, тобто, як у нас кажуть, Великій Україні. Чому така зневага наших урядовців до власного народу? Я не розділяю його на язичників, усіх, хто визнає Державу України, повноне мати рі і права з усіма, але має й поважати свою державу, як поважає її американець, росіянин, француз, британець та всі решта народи, які поважають свою державу і дотримуються її законів в усьому.

Але як її, державу, поважати, коли не поважає її сам Президент? Є такий вірш російського поета, українською мовою. Камінь при дорозі.

Всього не пам'ятаю, але запам'яталися такі слова: я камінь, я не маю серця, людські чуття чужі мені. І далі: “як тяжко бачити, як плаче камінь при дорозі”

Я не камінь. Маю серце, і хоч як тяжко, плакати не хочу.

Годі!

Кость Бондаренко (“Дз.Т”)

ТРАГЕДІЯ ВОЛИНИ: ПОГЛЯД ЧЕРЕЗ ДЕСЯТИЛІТТЯ

Волинська трагедія відноситься до тих сторінок української історії, про які ми намагаємося мовчати чи говорити в напівголосі. Вона занадто глибоко ввійшла в історію й України, і Польщі, ще довго вона буде тим рубцем, який ні-ні та й нагадає про себе. Принаймні ця трагедія відлунюватиме у наших днях доти, доки живі ті, хто вважає себе постражданою стороною в цій трагедії. При цьому й у середовищі українців, і в середовищі поляків знайдуться ті, хто вважатиме, що правда -- на їхньому боці. На кожен аргумент про безневинні жертви буде висуватися контраргумент про жертви з іншого боку...

Волинь -- специфічний регіон. Ліси й болота, патріархальний уклад життя, неквапливість, поєднана зі ширістю й щерістю як риси характеру місцевого населення, душевність і простакуватість людей -- все це різнить цей край від іншої частини України. Хоч Волинь і захід України, але та його частина, котра традиційно розвивалася під впливом Російської імперії і православного світогляду. У місцевому діалекті тут частіше зустрічаються русизми. Волиняни досить пізно були втягнуті в процес етнополітичного самоідентифікації саме в українському клочі.

Після Першої світової війни

й української революції 1917-1921 рр., на Волині починаються нові процеси. Чим вони були викликані? По-перше, край потрапив під владу Польщі. Починається активна польська колонізація Волині, що не завжди проходила гладко, а радше супроводжувалася невдоволенням корінного населення. Кількість поляків тут завжди була високою, але в умовах Російської імперії (особливо після повстань 1830-1831 і 1864 рр.) поляки перебували в пригнобленому становищі, вони масово втрачали старі привілеї і звання, іноді русифікувалися чи (рідше) українзувалися.

Після 1921 року починається активне повернення польських сімейств до своїх коренів, на Волинь масово переселяються польські сім'ї зі споконвічно польських територій. Отримавши на короткий час землю, селяни змушені були знову втратити її. Польські осадники захопили більшу частину земельних угідь. В адміністративній системі, у судах, в освіті -- всюди польський елемент витісняв українців. Це породжувало антагонізм на національному та соціальному ґрунті: «поляк» -- синонім «пан», «українець» -- синонім «холоп» (згадаймо, протягом ряду століть цей антагонізм ставав причиною чвар між українцями та поляками).

По-друге, Волинь стала

місцем зосередження колишньої еліти Української Народної Республіки -- політичної, економічної, військової. Тут жили колишні міністри й колишні полководці часів боротьби за незалежність. Тут були живі розповіді про бойові подвиги 1917-1921 років. Тут, на Волині, формувалася база для подальшої політичної діяльності українців. Починаючи з 1930 року, сюди проникає націоналістична агітація -- галицька ОУН приймає рішення про початок акції під умовною назвою «ламання Сокальського кордону» (умовного етнографічного і -- що важливіше -- етнополітичного кордону між Галичиною та Волинією). У цей же час Роман Бжеський -- етнічний поляк і політичний українець -- розпочинає на Волині пропаганду творів Д. Донцова. Зерно посіяно... Сходи дали перші результати через кілька років.

1939 року на Волинь прийшла радянська влада з усіма атрибутами у вигляді репресій, розстрілів, арештів, вивозу, конфіскацій та іншого свавілля над місцевими жителями, яких вже швиденько колективізовані «контрреволюційні елементи» приймають як куркулів і буржуїв.

1941-го року радянська влада змінилася новим окупаційним режимом -- нацистським. При цьому слід врахувати, що німці розгля-

дали Волинь як щось окреме від Галичини, де нацистський режим був більш-менш терпимим -- тут створено чимало привілеїв для громадян, які опинилися під окупацією. Волинь же зазнавала свавілля нового режиму: побори, збереження колгоспного ладу, знову ж -- репресії проти населення. Плюс до всього, райхскомісар Еріх Кох у листопаді 1941 року переносить адміністративний центр України до Рівного. Це викликало підвищене зосередження німецьких військ і поліції на Волині, а також особливий режим нагляду за місцевим населенням.

Поляки в Галичині і на Волині почали активно створювати свій рух опору -- Армію Крайову. Війна, як правило, сама годувалася. Для утримання партизанської армії поляки проводять реквізицію продуктів у місцевого населення.

Тепер спробуйте зрозуміти психологію місцевого селянина чи інтелігента. Ось вона -- ваша рідна Волинь. Ваші родичі стали жертвами або радянського, або нацистського режиму. Вночі приходять аквіці і забирають продукти або ведуть у ліс худобу. У вас одна дорога -- теж йти в ліс і захищати свою землю, своє майно, свою сім'ю, своїх рідних, їхнє життя і честь

(Продовження буде)

Роман Яремко (УВУ)

УВУ УРОЧИСТО ВІДЗНАЧИВ ДЕНЬ СВОГО ЗАСНУВАННЯ

Вшанування медалю Pro Universitate Libera Ucrainensis проф. Ганса Роте (праворуч). Похвальне слово виголошує проф. Ульріх Швайсер.

Український Вільний Університет урочисто відсвяткував день свого заснування. Програма святкувань почалась молебнем у Соборі Покрови Пресвятої Богородиці, під час якого представник мюнхенського кардинала Фрідріха Вертера о. прелат Лотар Вальдмюллер виголосив спеціальну проповідь до професорів і студентів УВУ

Другу частину святкувань відкрив ректор Леонід Рудницький своїм привітальним словом, зверненим до 250 присутніх гостей, між якими були генеральні консули України, Польщі та Чехії, ректор Філософічного Університету Мюнхену Норбет Бріскорн, проректор Людвіг-Максиміліан Університету д-р Вернер Шубо, представники парламенту, підприємці, професори та студенти різних національностей.

Звітуючи про успіхи УВУ за минулий рік, ректор м. ін. згадав два нові видання УВУ -- збірник статей і есеїв проф. Ігоря Качуровського п.н. "Променистість" та антологію О. Фешовця і Л. Рудницького п.н. "Мислителі німецького романтизму". Від імені студентів УВУ гостей привітала жорстким словом Ольга Ощудляк-Майнцер -- докторантка економічного відділу УВУ.

Академічним вершком вечора був виступ проф. Ганса Роте,

ПЕРШИЙ ВЕЛИКИЙ ТЕАТР "ЗІРКИ ОБОЛОНІ" СТАЄ ДІЙСНІСТЮ

Київ (АПУ). -- Ідею створення великого театру антрепризи в Україні, що плекалася впродовж останніх трьох років, невдовзі пошастить втілити у життя завдяки активній меценатській підтримці акціонерного товариства "Оболонь"

Як відзначив український режисер Юрій Кочевенко, новий театр буде постійно діючим, матиме велику залу, акторський колектив, балет і оркестру. Передбачається, що цей мистецький заклад поєднає під своїм дахом найкращих акторів і режисерів з різних театрів. За його словами, все це робиться для того, щоб "виграв" український глядач. Діяльність нового театру буде спрямована на створення українського мистецтва високого рівня з максимальним охопленням талановитих людей.

УКРАЇНСЬКІ ПАРАОЛІМПІЙЦІ ДЯКУЮТЬ ЗА ПІДТРИМКУ

Київ(АПУ). -- У листі до Президента України, українські параолімпійці національно збірної з лижних видів спорту м. ін. пишуть: "За підтримки Президента України, спільними зусиллями і прагненнями спортсменів-олімпійців, тренерів та небайдужих до параолімпійського спорту людей, була забезпечена участь національної параолімпійської збірної команди України у VII чемпіонаті

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ТА ЧИТАЙТЕ "НАРОДНУ ВОЛЮ"

А. Гарасимяк (ФКУ)

Федеральна Кредитова Кооператива "Самопоміч" у Нью-Йорку пожертвувала чверть мільйона доларів на "Колумбійський Проект" Фонду Катедр Українознавства. Дар Кредитової Кооперативи творить важливий наріжний камінь постійного українського фонду в Колумбійському Університеті, що має мати один мільйон доларів капіталу. Щорічні відсотки (прибутки) з цього капіталу будуть забезпечувати діяльність нового Центру Українських Студій в Колумбійському Університеті, а саме: постійне навчання в основних галузях українознавства, передусім історії України. Княжий дар нью-йоркської "Самопоміч" є найбільшою пожертвою, що її Фонд Катедр Українознавства отримав досі на цю ціль.

"Ми надіємось, що Центр Українських Студій в Колумбійському Університеті відкриє нові можливості для нашої молоді і дасть їй нагоду вивчати історію України й українські культурознавчі дисципліни на найвищому університетському рівні. Ми бажемо, щоб він став важливим знаряддям поширення знання про Україну в Америці" Так сказав

Проф. Віра Боднарук

Луганська обл., с. Морозівка

Товариство Української Мови ім. Тараса Шевченка в Чикаго одержало від голови "Просвіти" Бориса Кацевала подяку за надіслані українські книжки. Б. Кацевал м.ін. пише: "отримав від Вас посилку. Признаюсь, я був дуже приємно заскочений. Мій шестилітній син Ілля сказав: напиши їм, що вони добре зробили, що вислали дитячі журнали"

Децю з надісланого залишилось у місцевій "Просвіті", а решту просвітяни подарували районній та шкільним бібліотекам.

Луганська обл., с. Врубівське

Почесний член луганської "Просвіти" і перший його голова письменник Богдан Пастух пише про план відзначення 140-річчя від дня народження видатного українського класика літератури, лексикографа, фолклориста, педагога та громадського діяча Бориса Грінченка в листопаді 2003 року.

Від 1887 до 1894 року Б. Грінченко, разом з дружиною Марією Загірною, працював у с. Олексівка на Луганщині. Тут подружжя збило великий фолклорний матеріал, а Б. Грінченко написав біля 200 художніх творів. Тут також пані Марія написала перший твір з життя шахтарів, який опісля вийшов друком у Чернігові п.н.

КНЯЖИЙ ДАР УКРАЇНСЬКІЙ НАУЦІ

д-р Богдан Кекіш -- президент Федеральної Кредитової Кооперативи "Самопоміч" в Нью-Йорку на зустрічі з представниками Колумбійського Університету і Фонду Катедр Українознавства з нагоди передачі пожертви Федеральної Кредитової Кооперативи "Самопоміч"

Цей надзвичайний княжий дар склала установа, що служить українській громаді понад 50 років. "Самопоміч" в Нью-Йорку надає українській громаді багато юридичних фінансових послуг і підтримує цілу низку загальнокультурних і національних проєктів. Цей дар на Колумбійський Проєкт продовжує традицію великого меценатства "Самопоміч"

Колумбійський Проєкт має важливу мету: забезпечити постійне навчання у різних галузях українознавства в одному з найвпливовіших американських університетів. Для реалізації мети проєкту заплановано творити Центр Українських Студій, який матиме кілька завдань. Тут працюватимуть викладачі різних українознавчих дисциплін, призначатимуться стипендії для студентів й аспірантів, поповнюватиметься українська книгозбірня університетської бі-

ІЗ ПРАЦІ Т-ВА "ПРОСВІТА" В УКРАЇНІ

"Під землею"

У 1927-28 рр. вийшла збірка творів Б. Грінченка в десяти томах під редакцією Марії Грінченко. Проте, від 1929 року творчість Б. Грінченка засуджено за ідеологію і його ім'я довго промовчувалось.

До Ініціативного Комітету, що створився з метою відзначення 140-их роковин Бориса Грінченка, окрім Богдана Пастуха, увійшли Олексій Неживий, -- голова Луганської Спілки Письменників і Володимир Семистяга -- голова Луганської "Просвіти". Комітет офіційно звернувся до Луганської державної адміністрації з проханням посприяти гідному відзначенню роковин Бориса Грінченка.

Харківська область

Просвітяни стурбовані фальсифікацією виборів і назначенням нового прем'єра (Януковича) України. Багато тих, кому люди довіряли, зрадило і пішло на співпрацю з сучасною владою.

Харківська "Просвіта" працює над виданням книжки композитора Т. Сівченка. Вона також розробляє план перекладів української літератури чужими мовами. Голова "Просвіти", проф. Анатолій Кіндратенко закінчив писати дві праці про предків України: антів-черняхівців і закінчує працю про голодомор 1921-23 років. У квітні 2003 року намічено влаш-

тувати обласну конференцію про голодомори в Україні.

біотеки, організовуватимуться наукові конференції та семінари. Ці функції здійснюватимуться поетапно. На першому етапі у Центрі буде створена посада викладача історії України і для неї буде встановлена постійна матеріальна база. Курси з історії зможуть найкраще задовольнити дедалі зростаючий попит на знання про Україну. З них скористають передусім студенти й аспіранти-докторанти Колумбії, які цікавляться проблемами Східної Європи. Дві відомі українські громадські організації -- Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці і Фонд Катедр Українознавства -- поєднали заходи, щоб спільними зусиллями ввести нові курси з історії України у Колумбії. Зі свого боку Колумбійський Університет хоче мати у своїй структурі таку програму з українознавства. Його керівництво виявило готовість зафінансувати викладача історії України вже в наступному 2003-2004 академічному році, якщо Фонд Катедр Українознавства внесе один мільйон доларів до капіталу основного фонду Центру Українських Студій.

Ось чому княжий дар "Самопоміч" в Нью-Йорку є таким ва-

жливим. Така вчасно подана підтримка дає нам велику надію, що вже за рік ми завершимо перший етап збіркової кампанії і почнемо працю у новому Центрі Українських Студій.

Шедра підтримка української науки, яку здійснила Федеральна Кредитова Кооператива "Самопоміч" у Нью-Йорку, розпочалася давніше. Нью-йоркська "Самопоміч" почала жертвувати на Фонд Катедр Українознавства на фундування трьох українських катедр у Гарвардському Університеті. Вона дала важливу фінансову підтримку на дослідження Голодомору 1932-1933 рр., на відзначення Тисячоліття Хрещення Руси-України, на підтримку гарвардської Літньої Школи Українознавства (у якій навчалися сотки української молоді), а недавно на підтримку спільних видавничих проєктів в Україні.

Пан Мирослав Шмігель -- голова Ради Директорів Кредитової Кооперативи, разом із д-ром Б. Кекішем, продовжує цю традицію дбайливого господарювання громадським капіталом. Новий княжий дар "Самопоміч" на Колумбійський Проєкт, є прекрасним свідченням їхнього успіху.

Ось чому княжий дар "Самопоміч" в Нью-Йорку є таким важливим. Така вчасно подана підтримка дає нам велику надію, що вже за рік ми завершимо перший етап збіркової кампанії і почнемо працю у новому Центрі Українських Студій.

Хмельницька область

Осередки "Просвіти" існують майже в кожному районі області, але комунікація між ними доволі слабка через брак коштів. "Просвіта" не має свого приміщення. Якраз тепер є можливість спорудити в центрі Хмельницького провітанську світлицю з книгарнею, але на це потребують фінансової допомоги.

УВАГА!

•Церковні парафії

•Установи, Товариства, Організації

•Професіоналісти, Підприємства, Купці

•Громадяни

•Члени Українського Братського Союзу

СВЯТОЧНІ ПРИВІТКИ І ПОБАЖАННЯ В "НАРОДНІЙ ВОЛІ"

Цього року підготовляємо один розширений випуск для традиційних привітань і побажань з нагоди Великодніх Свят

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ

2 цілі через 2 колонки	20.00 дол.
3 цілі через 2 колонки	25.00 дол
4 цілі через 2 колонки	30.00 дол.
1/4 сторінки	75.00 дол
1/2 сторінки	135.00 дол
1 сторінка	235.00 дол.

Всі побажання приймемо до 10 квітня 2003 р. (за новим і старим календарем)

•Замовлення, текст і гроші слати на адресу:
"Narodna Volya"
1327 Wyoming Ave.
Scranton, PA 18509
або телефонічно 570 - 342 - 0937
fax 570 - 347 - 5649

ГУМОР

МАЛЕНЬКИЙ РОТ

У місті селянин із жінкою зайшов до зубного лікаря, щоб поставити їй коронку на зуб. Той ставить і каже:

-- Який маленький рот у вашої дружини!
А чоловік на те:
-- Е, тут малий. Подивились би, який він удома!

НАЛЯКАВ

-- Мері, я повинен тобі де в чому зізнатись. Я -- одружений.
-- Як ти мене налякав! Я подумала, що вкрали твоє авто.

ПОКИ НЕ ЗАСНЕ

Онук до діда:
-- Діду, а вам не страшно вночі сторожувати?
-- Страшно, Андрійку, аж поки не засну.

БУРЯ

-- Видно, цієї ночі знову буде буря, -- каже чоловік жінці.
-- Як рано повернешся, то не буде, -- жінка на те.

ПОМІЖ ЧОЛОВІКАМИ

-- Що ти найперше помічаєш у жінці?
-- А це залежить від того, в який бік вона їде

СЕРЬОЗНА СПРАВА

-- Марусю, це ти?
-- Хіба не пізнаєш голосу?
-- Скажи, ти вийдеш за мене заміж?
-- Ти серйозно запитуєш?
--Це треба ґрунтовно обдумати. Зателефонуй через п'ять хвилин.

Union Funeral Home
LYTWYN&LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED FACILITIES

Our Services Are Available Anywhere in New Jersey

ОБСЛУГА ШИРА І ЧЕСНА
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд-Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

1600 STUYVESANT AVE.
UNION, NJ 07083
TEL.: (908) 964-4222

Юрій Боруцький ("УМ")

ШЕВЧЕНКІЯНА АЖ ДО ТРАВНЯ!

Сто тисяч гривень передбачено в обласному бюджеті Львівщини на проведення заходів з нагоди свята "В сім'ї вольній, новій", що відбудеться 22-24 травня. Святкування будуть перегукатися з безрезневими урочистостями з нагоди 189-ої річниці дня народження Тараса Шевченка. При чому естафету святкування літературно-мистецького свята "В сім'ї вольній, новій" Львів переймає від Донецька, а відтак урочистості продовжаться у столиці.

Очевидно, що шевченкіяна по-львівському триватиме впродовж усієї весни. Аже, окрім традиційних літературно-мистецьких заходів, за словами заступника голови обласної державної адміністрації Володимира Мельника, планується перший у Львові між-

народний "круглий стіл" у Національному Університеті ім. І. Франка з участю українських та закордонних культурологів та перекладачів творів Кобзаря. Лавреати Шевченківської премії побувають з пропагандистською та просвітницькою метою у всіх містах та містечках області.

До слова, на Львівщині є кілька історичних міст, які претендують на оригінальність і самобутність з огляду на причетність до вшанування Т. Шевченка. Зокрема, у містечку Лисиничі (передмістя Львова) у 1911 році встановлено перший в області пам'ятник Шевченкові. Перша панахида за Шевченком відбулася у монастирі Василян, що у Підгірцях Бродівського району.

Дмитро Десяттерик ("День")

ВІД БДЖОЛИ ДО ПЕРУНА

У видавництві «Орфей» вийшла нова книга «100 найвідоміших образів української міфології».

Мітологія -- дивне і суперечливе явище. З одного боку, судячи з назви -- наука. З іншого -- немає нічого дальшого, більш ворожого раціональним методам, ніж мітологічний погляд на речі. У мітологічній свідомості вибудовується така система цінностей, що активно чинить опір будь-якій спробі її спростувати, або хоч би підкоригувати. Науковий підхід має в своєму розпорядженні наймогутніший інструментарій для подібного спростування; звідси і ворожнеча між мітологією «раціональною» і мітологією «релігійною».

Але спільна територія, точка зіткнення все ж є. Це -- спроба розповісти власне про міти, що найглибше вкорінені в традиціях -- насамперед традиціях фолкльорних. Таку спробу і зробив книжковий дім «Орфей», видруквавши книжку «100 найвідоміших образів української міфології».

Мітична образність -- тема найбагатша і вдячна. Казки, думи, епос складаються саме цими образами. Конкретний тип образного сприйняття формує те, що прийнято називати ментальністю народу, яка складається у неповторний набір родових ознак національної культури. Зрозуміло, дослідження -- в будь-якій формі -- національного мітологічного космосу є актуальними завжди, бо багато що дають для розуміння і задоволення фундаментальних духовних цінностей.

Якщо точно визначати, «100 найвідоміших образів української міфології» -- не дослідження в академічно вивіреному форматі, скоріше, це науково-популярна праця, покликана збудити зацікавлення до простору міту як такого. Книга розділена на глави, що групують або інші образи за ознаками просторової, часової, сакральної або антропоморфної єдності: «Боги», «Демонічні істоти», «Космос», «Календар», «Люди з над-

людською», «Люди з над-

людською», «Люди з надлюдською», «Люди з надлюдською»... С, звичайно, і деякі недоліки. Так у главі «Люди з надприродними здібностями» явно бракує гнізда «характернік» -- вельми цікавого евфемізму, народженого у часи козаччини, а в «Потоїбчанинському світі» немає мавки (нявки) -- одного з найбільш вражаючих образів західноукраїнських легенд. Але того, що стосується, так би мовити, загальнонаціональних символів, -- достатньо.

А втім, «100 найвідоміших образів української міфології» і не претендує на академічну прискіпливість. Це все-таки книга для масової аудиторії, і цієї якості вона цілком відповідає: її легко читати, до неї можна звернутися для термінової довідки. Але, головне -- хоча б на децимці ця праця зменшує чехарду і плутанину в українських мітологіях.

Лад, як не кажіть, потрібен усім. Навіть у казках.

УКРАЇНЦІ ГРЕЦІЇ ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ ВЕЛИКОГО КОБЗАРЯ

Атени (АПУ). -- Пам'ять великого українського поета та художника Тараса Шевченка вшанували учасники Свята Кобзаря, яке відбулося в Студентському Клубі Атенського Університету ім. І. Каподістрії.

Свято на честь клясика української літератури відбулося з ініціативи організації українців Греції "Українсько-Грецька Думка", катедри чужоземних мов

Атенського Університету та при підтримці Посольства України в Греції.

Програма вечора, спеціальний випуск газети "Вісник-Агеліафорос" і переклади творів Тараса Шевченка грецькою мовою дали змогу численній аудиторії відчувати значення творчості та особистості поета як для Українського Народу, так і для всього людства.

тівському, Надвірнянському, Верховинському районах та в районі Ворохти та Яремчі.

З часу свого заснування фундація активно залучалася до відновлення старих та створення нових гірських туристичних маршрутів у Карпатах. Її діяльність підтримує Івано-Франківська обласна державна адміністрація, яка виділила кошти на закупівлю інструментів та матеріалів, необхідних у праці під час відновлення маршрутів.

Зиновій Квіт

РОСТЕ НОВЕ ПОКОЛІННЯ БОРЦІВ ЗА УКРАЇНСЬКУ МОВУ

Нові члени ГПУМ в Севастополі. Їх вже 150 у цьому місті.

У попередньому дописі ми звернули увагу на табори української мови для помосковцаних й іншомовних дітей зі сходу та півдня України, Криму та з сусідніх країн. Їх організувала Українська Світова Спілка Професійних Учителів (УССПУ). Учасники таборів при цій нагоді ставали членами гуртків плекання української мови (ГПУМ) та складали обіцянку-зобов'язання на вірність українській мові. Як символ членства, вони одержали гуртківські стрічки.

На таборах діти м.ін. налашдали між собою дружні контакти -- стали одною українською родиною. Як ми вже писали, табори відбулися в західних областях України, де українська мова звучить не тільки в хаті, але й на вулиці. Табори були дуже успішні.

Тому, що ініціатива табору-

вання пішла з Америки, то не диво, що газета "Донеччина", яка виходить у Донецьку, помістила про таборування довгу статтю п. н. "Америка єднає Схід і Захід України"

Цього року, при допоміж добрих людей і деяких українських установ, що розуміють важливість цієї справи, організуємо нові табори.

Другою дуже важливою справою, якою зайнялась УССПУ, є організування сітки гуртків плекання української мови по всій Україні. Коли ж в області діє більша кількість гуртків, то організується обласний з'їзд з відповідними програмами в обороні української мови.

Досі відбулися два обласні з'їзди -- 19 грудня м.р., в Євпаторії відбувся з'їзд на базі середньої

школи ч. 13. У ньому взяло участь біля 300 учасників -- учителів і учнів з 28 місцевостей Криму. З'їзд звернувся до влади з вимогою створення окремих українських шкіл. Подібний з'їзд відбудеться навесні цього року також на Криму, де українська мова дальше знаходиться в незвідному стані.

До речі, 11 січня 2003 року, обласний з'їзд ГПУМ відбувся у Донецьку. З усіх оловних міст Донецької бласти, у ньому взяли участь учителі та учні. Про цю подію м.ін. так пише "Донеччина": "Це перше на Донеччині зібрання стало можливим завдяки зусиллям Української Світової Спілки Професійних Учителів. Сьогодні цей процес на Донеччині, як, певно, і на більшій частині країни, йде... Об'єднуватися в гуртки дітей ніхто не примушує, вони роб-

лять це за покликом серця. Це за-свідчили виступи школярів..."

Особливо запам'ятався в Донецьку виступ дівчат з Волновахи: "Ми інтелектуальна еліта нашої школи, -- заявила одна учасниця. Це без перебільшення, справедливо". Дівчата закликали не соромитися української мови, адже без мови нема і держави.

Вже йде підготовка з'їздів ГПУМ у таких областях: Луганській, Чернігівській, Сумській, Миколаївській, Запорізькій, Дніпропетровській і Херсонській. Гуртки плекання української мови організуються по всіх школах України, у столичних школах тощо.

УССПУ просить українську громаду про моральну й матеріальну підтримку. Заздалегіть щира подяка тим, хто розуміє нашу працю і допоможе.

Наталка Позняк ("УМ")

НЕЦЕНЗУРНИЙ СТУС

Любимо ми своїх героїв, любимо возвеличувати їхні подвиги, зводити пам'ятники, біля яких час від часу можна і слезу пустити та згадати "яким він парубком був", кинути докір на адресу "клятих воріженьків", які ніяк не хочуть згинати "як роса на сонці" і з часом навіть герої "бронзовіють", обростають ореолом святомучеництва і поступово втрачають нормальні людські риси, перетворюючись на чергового ідола, "символ епохи".

Певною мірою синдром канонізації торкнувся і Василя Стуса. Він стає модним, його цитують, його наводять як приклад, його сдовами великі політики, підтверджують власні думки. Хоча, навіть дослідники-стусознавці в приватних розмовах зізнаються, що і вони не до кінця можуть усвідомити і пояснити феномен Стуса. А все зводиться до однієї простої істини: він до кінця життя, лишився порядною людиною і своїм життям заплатив за це право, -- бути порядним.

Такі думки лунали на презентації двотомника спогадів "Нецензурний Стус", що відбулася в Музеї Літератури. Ця книга, видана тернопільським видавництвом "Підручники і посібники", по-своєму унікальна, тому що тут зібрані свідчення рідних, друзів поета, близьких по духу йому людей, тих, хто був поряд з ним в останні дні його життя, і тих, кого доля звела з ним випадково, як Ніну Банникову -- виховниця гуртожитку, де проживав Стус.

Один із розділів книги доку-

ментально, день за днем, розмову за розмовою, передає усю хроніку перепоховання Стуса, Тихого та Литвина у листопаді 1989 року від поїздки на Урал, в село Кучино Чусівського району та ексгумації тіл, до мітингу на Байковому кладовищі. Тут є спогади мами Василя Ілліни Яківни, його сестри Марії, дружини, сина, Р. Корогодського, М. Жулинського, М. Коцюбинської, І. Дзюби, І. Калинець, Л. Лук'яненко та багатьох інших відомих людей. Усі спогади були записані у період з 1989 по 1991 рік.

Автором ідеї виступив журналіст і культуролог Богдан Підгірний. На початку 90-их років разом зі Станіславом Чернілевським він працював над трисерійним документальним фільмом "Пресвітлої дороги свічка чорна. Пам'яті Василя Стуса" (Галичина-фільм, 1992 р.). Вони були у складі знімальної групи, що першою виїхала на Урал і побувала в покинутому таборі ВС-389/36, в якому загинув Стус. Там же знято на відео детальну розповідь Василя Овсієнка, колишнього в'язня і співкамерника Стуса, про їхнє перебування в таборі та про обставини смерті поета. Це інтерв'ю поклало початок десяткам записів з безцинніми свідченнями, адже тоді відчуття втрати було надто гострим, і спогади ще були дуже свіжими. У сам фільм вони ввійшли фрагментами -- по дві-три хвилини, а розмови тривали годинами. Увесь цей матеріал, а також три відеокасети із записами акції перепоховання, здійснені оператором Валерієм Павловим, і лягли в основу проєкту.

Десять років касети вважали втраченими, і лише зовсім недавно випадково були знайдені в гуртожитку Кіностудії ім. О. Довженка, де колись мешкав Чернілевський. Тоді ж Підгірний згадав і про інші матеріали, що зберігалися у нього і могли пропасти (побутова плівка через десять років зберігання просто псується). Прийнято рішення розшифрувати записи і перенести їх на папір. Усі тексти, які ввійшли до книги, принципово не давалися авторам на узгодження, рука редактора торкалася їх лише для того, щоб зробити розмовну мову придатною для читання, не впливаючи на суть висловлювань. Збережені навіть стилістика та особливості мовлення людей. У результаті вийшов цікавий документ, який повертає нас на десять років назад і дає можливість переосмислити постать Стуса в усій її неоднозначності, без нашарувань і офіційних коментарів, якими за цей час обріс образ поета. Як сказав Валерій Шевчук: "Перед нами постає не декларований Василь Стус, а той, який залишається в живих людських душах. Тут зберігається золотий суб'єктивізм кожного людського Я, і портрет Василя Стуса виимальовується з різних точок зору різних людей".

Багато суперечок виникло з приводу назви книги. Однак саме це поєднання не поєданого і викликає особливе зацікавлення книгою, що підтвердила практика останнього форуму книговидавців у Львові, коли за один день продано більше ста примірників першого тому (другий тоді ще

друкувався).

Зрештою, якщо виходити з початкового значення слова "цензура" як органу нагляду за певними нормами і рамками, запровадженими державою, зазначали упорядники видання, -- то в ті часи і в тій державі Василь Стус був абсолютно нецензурним. Та й сам поет у вірші "Горде тіло моє нецензурне" називав себе так. "Питання не в словах, а в способі мислення, -- сказав Святослав Чернілевський. -- Ми перебуваємо в переході від культової свідомості до культурної. Василь Стус належить і тій, і тій свідомості, так сталося історично. Ці тексти багато чого освіжають, виведуть за інерційний простір, змусять замислитися. Наше завдання було -- послужити містком для переходу до культурної свідомості, коли поняття "героїзм" сприйматиметься не як перемога над зовнішнім ворогом, а як здатність людини вийти за межі замкнених кіл, по яких рухається і наша історія, і ми з вами. Василь Стус -- один з небагатьох відомих мені людей, який ці кола розірвав. Цим він великий".

Перший наклад книги складає дві тисячі примірників. Для сорока-восьмимільйонної України -- цифра більш ніж скромна. Хоча, на тлі тотального відзначення на державному рівні різноманітних днів, років та круглих дат, і це видається досягненням. А проте, живих свідків тих подій стає все менше. Напередодні презентації відійшла у вічність Леоніда Світлична -- дружина Івана Світличного -- і ніхто навіть словом не згадав про це. В якій країні живемо, панове?

ПРЕЗИДЕНТ ПРИВІТАВ ВЕРХОВНИЙ СУД УКРАЇНИ З 80-РІЧЧЯМ

Київ (АПУ). -- Верховному Судові України належить особлива роль у розбудові держави, у захисті прав і свобод людини, -- зазначається у привітанні Президента України Леоніда Кучми працівникам Верховного Суду з нагоди 80-річчя з дня його створення. При цьому Президент наголосив у Верховному Суді працюють

справжні професіонали своєї справи, які в умовах реформування судової системи змогли зберегти стабільність у праці.

Леонід Кучма висловив переконання, що Верховний Суд і надалі забезпечуватиме належне виконання завдань, покладених на нього Конституцією та законами України.

КУЧМА ОБВИНУВАЄ УРЯД РОСІЇ В НАМІРІ ЗІРВАТИ ПРОЄКТ АН-70

Харків. -- Президент України Леонід Кучма обвинувачує уряд Росії під керівництвом прем'єр-міністра Михайла Касьянова в намірі зірвати проєкт військово-транспортного літака Ан-70. "Росія робить усе, щоб цей проєкт не відбувся... і робить це уряд Касьянова". Кучма при цьому під-

креслив, що президент Росії сприяє розв'язку проєкту.

За даними представника Міністерства Промислової Політики України, Військово-Повітряні Сили Росії мають намір відмовитися від Ан-70, замінивши їх літаками російського виробництва, наприклад, Ту-330.

Володимир Жила

НАУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ: ПЕРОМ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЦЯ ТА ПОЛІТИКА

Дарина Тетерина, “Життя і творчість Юрія Бойка-Блохна” (до 70-річчя діяльності).
В-во ім. Олени Теліги. Мюнхен-Київ, 1998. 272 стор.

“Закінчуючи монографію, присвячену проф. д-рові, акад. Юрієві Бойкові-Блохину, -- пише Дарина Тетерина, -- постать великого вченого, політика та громадського діяча, який стоїть напередодні 70-ліття своєї діяльності, заслуговує на найвищу пошану, а його життєвий шлях повинен бути для нас зразком моральної послідовності, невтомності і світлого оптимізму”

Ці знаменні рядки найкраще змальовують ставлення вченого до нашої доби високої вимогливості, логічної принципності в судженнях, а зокрема в ідейних прямунках. Адже несення правди про Український Нарід було обов'язком кожного українця, а тим більше літературознавця чи політика, якщо він уявляв себе речником нації. Це той найкращий спосіб умілого використання мистецького слова, його образності й духовної сили для освітлення важкого місійного завдання -- розповідати правду серед народів усього світу.

Слід зауважити, що така настанова складалася у вченого протягом багатьох років його життя, а сама ідея зародилася ще в дитячих роках. Вчений так розповідає про це: “До Кобзаря я прийшов спочатку через мелодії Лисенка. Особливо потрясаюче враження зробила на мене кантата “До Основ'яненка” Але, якщо її зміст частю був ще туманний, мелодія слова доходила, і я любив декламувати... Я дуже рано прочитав “Чорну Радю” Куліша і навіть читався в неї. Гетьман Сомко став моїм героєм... Про свого патрона Юрія Переможця і його боротьбу зі змієм я довідався досить рано, і хоч ніколи “переможцем” не став, все-таки чудеса св. Юрія лишили свій виховний слід на дитячій психіці”

Особливим тріумфом для молодого Юрія був приїзд до Миколаєва Володимира Сосюри й Гордія Кошоби. Сосюра читав тоді поему “Тарас Трясило”, “в якій було багато романтичної патетики. Він читав м'яким співучим голосом і всіх страшенно захопив”

Юрій Блохин народився 3 березня 1909 р. у портовому місті

Миколаїв, де зливаються Буг і Інгул, утворюючи лимани, що вражає своєю поетичною красою, положистими і скелястими берегами, овіяними морськими вітрами.

Батьки хотіли, щоб із Юрія вийшов інженер або лікар-хірург, але його тягнуло в царину гуманітарних наук і в 1927 році він опинився в числі студентів Миколаївського Інституту Народної Освіти. Тут розкошував у студіях “Киевской Старини”, читав літописи Граб'янки, Ханейка, Величка і Самовидця та ще І і III томи “Історії України-Руси” Грушевського. Можна сміло сказати, що молодий Юрій опинився в полоні українознавчих наук.

1927-1928 роки сильно позначилися на рості свідомості юнака. Це були роки дискусії між М. Хвильовим і його противниками. Ці дискусії сильно хвилювали Юрія. “Преса поволі переставала писати про великодержавний шовінізм як “головну небезпеку” і перенесла вогонь на український націоналізм, що сталося все більш небезпечним для Юрія”

Юрій виїхав з Миколаєва в надії поступити в Київський Інститут Професійної Освіти, але це йому не вдалося і він переїхав на науку до Одеського Університету. Тут незабутнім для нього залишилися впливи Михайла Слабченка, -- видатного історика України.

Восени 1929 року відбулися загаломі арешти українців у Києві та в інших містах України. Заарештували тоді і Юрія, якого психічний стан був дуже напружений. У в'язниці особливо виснажували його ночі, а зокрема червоне світло, що завжди дивилося на нього. Допити торкалися Хвильового. У квітні 1930 року, Юрія несподівано випустили з в'язниці, щоб простежити, з ким він буде мати зв'язки.

З великими труднощами Юрій закінчив університет в Одесі. З метою “заплутати” свої сліди, він вдався до частих переїздів.

Коли оголосили конкурс на посаду в Науково-Дослідному Інституті ім. Шевченка в Харкові, Юрій подав свою кандидатуру. В

Інституті Юрієві випало прашовати в текстологічній комісії з підготовки до ювілейного видання творів Т. Шевченка. Праці було чимало. На нього лягли обов'язки керівника бібліографічного відділу Інституту. Праця тут була дуже небезпечною, бо кожної хвилини можна було опинитися у в'язниці за “український націоналізм” А тут директор Інституту Є. Шаблювський передав Ю Блохину найнебезпечніше завдання переглядати фільм про Шевченка і давати дозвіл на його демонстрування по всій Україні. Другою небезпечною було те, що Блохину доручено засвідчувати, що в столичній виставці до Шевченківського ювілею в 1934 році, були відсутні “подихи націоналізму” В тому ж 1934 році за редакцією Блохина вийшла книжечка -- вибір уривків із Шевченкового “Щоденника”

Відвідуючи нову столицю України -- Київ в 1935 році, в Академії Наук Юрій Блохин несподівано зустрівся з колишнім товаришем з Миколаївського Інституту Іваном Шекою. Колишні товариші не промовили один одному й слова, але негайно до партійного осередку Інституту дійшло повідомлення, що Юрій Блохин -- зрадник, “ворог народу”, який сидів у в'язниці.

Постановою зборів профспілки, молодого вченого вилучено з рядів профспілки, працівників високих шкіл і науково-дослідних інститутів. Не зважаючи на що гнітючу моральну ситуацію, приходивши до Харкова, Юрій уперто працював над дисертацією “Творчий метод І. Франка”

Будучи в стані пригнічення, він написав статтю до російського журналу “Литературная учеба” Стаття появилася влітку 1936 року. Тим часом ЦК профспілки одержав з канцелярії Сталіна наказ назов перекласти справу Ю. Блохина. Перелякані працівники профспілки відновили Ю. Блохина у своїх рядах і видали йому чудернацьку довідку. Тим часом поява його статті в російському журналі зробила своє. Поступово почали друкуватися його статті, які робили його ім'я відомим. Ю. Блохин влаштувався на працю в Харківському Фінансово-Економічному Інституті. Склавав іспит на кандидатський мінімум, написав дисертацію та отримав на неї позитивну рецензію. Однак, захистити її не вдалося, бо почалася війна. Проте, вчений згадає, що передвоєнний період був для нього дуже плід-

ним. Найголовніше -- йому вдалося здобути репутацію ідеологічно надійної людини. За чотири дні до початку війни, він поїхав до Львова, щоб там перед українською громадською розповідати про свої відкриття в галузі франкіяни. Там гарно це сприйняли і заявили, що він “не советчик, а наш” Під бомбами Юрій Блохин повернувся до Харкова, де була його родина.

Тут усім стало ясно, що СРСР переживає катастрофу. А коли німці дійшли до Дніпра, з'явилася питання, чи вони дійдуть до Харкова і, найважливіше, чи немає у цій війні шансів для відродження України?

Німці зайняли Харків без бою. На другий день, коли Юрій вийшов на вулицю, помітив величезне оголошення німецькою і українською мовами: “Бідна ж ти, українська мово! Який же каліка-недорік так тебе спаскудив, що ти більше на гавкання псяче скидаєшся, аніж на мову великого народу! Зміст потрясаючий. “Жиди маюв лишити своє майно і зійтись на збірні пункти. За невиконання наказу -- смерті! Стало моторошно за людей. Значить, расизм нацистів -- не є вигадкою, а реальною дійсністю”

З приходом німців у Харкові почалося відновлення праці університету. Ю. Блохина прийняли на посаду доцента. Відновлення праці університету не тривало довго і її заборонено. Юрієві стало ясно, що німці зазнають нищівної поразки. Боротьба двох гігантів ослаблювала їх, а українцям треба було готуватись до страшного визвольного бою.

Юрій зайшов до міської управи, яка саме оформлювалася у кабінет інж. Кононенка. У місті подекуди повівали українські прапори. Юрій був свідомий того, що цього не зробили німці, а українські націоналісти. “І його шлях до кабінету був вступом до Організації Українських Націоналістів (ОУН) під проводом полк. Андрія Мельника” ОУН доручила йому йти на працю до газети “Нова Україна” і там орієнтувати харків'ян у ситуації та розвивати надію на більшовиків і німецьких загарбників, а культивувати віру в український націоналізм. І так помаху почали з'являтися його статті, “сповнені полум'яним патріотичним духом і разом з тим -- глибокою розважністю” Коли писав есеї про 22 Січня 1918 року, відчував спухлість тіла від голоду, але не поспішав, бо Харків має згадати річницю відродження Україн-

СВІТОВА ПОЕЗІЯ В УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕКЛАДАХ

Рубрику веде Роксоляна П. Зорівчак
Текст сьомий

Адам Міцкевич (24. XII 1798 – 26. XI 1855) – найвидатніший національний поет Польщі, активний учасник національно-визвольного руху польського народу. Учився у Віленському університеті (1815 – 1819), у роках 1824 – 1829, перебуваючи на заслання в Російській імперії, бував в Україні. Відвідав Київ, Харків, Одесу, подорожував по Криму. З 1829 р. проживав постійно в еміграції, здебільшого в Парижі. Його ранні поезії – “Ода до молодості”, “Пісня філаретів” (обидві – 1820) та ін. – знаменували появу романтизму в польській літературі. У перейнятій народною фантастикою і символікою драматичній поемі “Дзяди” (1823 – 1832) постають важливі соціально-політичні й морально-етичні конфлікти доби. Найвидатніший твір А. Міцкевича – поема “Пан Тадеуш, або Останній наїзд на Литві” (1834), що справедливо вважається енциклопедією життя польського народу.

Твори А. Міцкевича переспівували й перекладали українською мовою П. Гулак-Артемівський, Л. Боровиковський, П. Куліш, М. Старицький, О. Навроцький, І. Франко, Леся Українка, П. Тичина, М. Бажан, А. Малишко, В. Сосюра, Л. Первомайський, М. Лукаш, Г. Кочур. Основну частину творчої спадщини А. Міцкевича переклав М. Рильський, у тому числі поему “Пан Тадеуш”. Переклад М. Рильського вважається найкращим перекладом цього твору чужою мовою.

Подаємо одну поезію А. Міцкевича в перекладі М. Рильського.

АКЕРМАНСЬКІ СТЕПИ

Пливу на обшири сухого океану.
Як човен, мій візок в зеленій гущині
Минає острови у хвилях запашні,
Що ними бур'яни підносяться багряню.

Вже морок падає. Ні шляху, ні кургана...
Шукаю провідних зірок у вишині.
Он хмарка блиснула, он золоті вогні:
То світитись Дністро, то лампа Акермана.

Спинимось! Тихо як!.. Десь линуть журавлі,
Що й сокіл би не вкрів, – лиш чути, де курличе...
Чутно й метелика, що тріпається в млі,
І вузла, що повзе зіллями таємниче...
Я так напружив слух, що вчув би в щій землі
І голос із Литви. Вперед! Ніхто не кличе.

Примітка:

Лампа Акерману – маяк поблизу Акерману (тепер Білгород-Дністровський), порту на березі Дністровського лиману.

Львів, 15 лютого 2003 р.

ської Держави, київські бої, свято проголошення Четвертого Універсалу.

Після осінньо-зимової поразки німців під Сталінградом, фронт наближався до Харкова, а в січні 1943 року було ясно, що розкош-спірованим націоналістам треба було відходити у глибину країни. Спочатку -- до Києва, а далі -- до Вінниці. Маскуючи свою політич-

ну діяльність, Юрій Блохин змушений був “сховати своє прізвище під різними псевдонімами: Миколаєвсь, Зорич, Очко, Павленко, Бойко. Останнє навіть закріплювалося за ним і в післявоєнні роки в наукових працях, і навіть в офіційних реєстрах Мюнхенського Людвіг-Максимилян Університету.

(Продовження буде)

Проф. Роксоляна П. Зорівчак

ІСТОРІЯ ХУДОЖНЬОГО ПЕРЕКЛАДУ ЯК УКРАЇНОЗНАВЧА ДИСЦИПЛІНА

Спроба історико-літературного осмислення ІV

Ось що було ідеалом перекладу для українського читача середини минулого сторіччя. Читач 20-30 років нашого сторіччя такого перекладу вже не сприйняв би. Його задовольняв переклад М. К. Зерова – усе ще римований, у якому обізнаний читач ще відчує принципову невідповідність між метричною системою античного віршування та силібно-тонічною системою нашого віршування.

В години розпачу умій себе стримати,
І в хвилі радості захочуй супокій,
І знай: однакові прийдесть умирати,
О Деллію коханий мій,

[Зеров М. Твори У двох т. / Упоряд. Г. П. Кочур, Д. В. Павличко. – К.: Дніпро, 1990. – Т. I Поезії. Переклади. – С. 289].

Для сьогоденішнього читача доречніший переклад А. Содомори, у тексті якого звучить уже і Асклепідова строфа в усіх п'яти її виглядах, і Архілохова строфа в трьох виглядах, і Гіппонактова строфа, і т. зв. іоніки, пор...

В біді від смутку ти вберегти зумій
Погідний дух свій, в шасті – від радості,
Котра, бува, й межі не знає,
Деллію милий, бо ти ж із смертних

[Горацій Квінт Флакк. Твори. Переклад, передмова і примітки А. Содомори. – К.: Дніпро, 1982. – С. 46]

Те, що для Т. Шевченка було лише геніальною пародією, для навіть освіченого тогочасного читача було найадекватнішим, найточнішим перекладом.

Історія художнього перекладу – це історія зміни, еволюції принципів перекладу, осмислювання естетики перекладача і читача. Щоб історія перекладу стала дійсно історією, щоб усвідомити роль перекладної літератури в історії української культури, в історії формування нашої нації, необхідно випрацювати теоретичні принципи такого дослідження. Треба прослідкувати зміну суті терміна переклад та його видозмін (переспіву, імітації, варіації, трагедії та ін.), завжди мати на оці моменти еволюції, мінливості перекладницьких принципів, літературний клімат приймаючої літератури та історичні умови життя народу, його культурні запиту. Треба осмислювати діяльність перекладачів в історичній перспективі, відмовитися від поширеної в минулому практики штучно “підтягати” погляди та практики майстрів минулого до сьогодення. Слід критично підходити до деякої мірою усталеного у нас, але переважно помилкового погляду, начебто пе-

реклади, виконані в XIX столітті та частково й на початку XX ст., зберігають виключно історично-літературне значення. У цьому плані зокрема вартісні дослідження Ю. Д. Левіна. Маю на увазі передусім його статті “Об исторической эволюции принципов перевода” та “Об историзме в подходе к истории перевода” (обидві – 1963 р.).

Щоб дослідити історію художнього перекладу, доречно найперше випрацювати чітку класифікацію перекладацьких жанрів. Чільні українські перекладознавці, зокрема О. І. Чередниченко, В. Д. Радчук, П. О. Бех, внесли посильний вклад у випрацювання жанрової теорії перекладу. Підсумковою у дослідженні перекладацьких жанрів є розвідка О. В. Дзери “Жанри художнього перекладу” Ось її основні твердження: передусім, згідно з уже згадуваною теорією полісистеми, важливою є не тільки відповідність перекладу оригіналові, а й функціонування перекладного тексту в умовах культури-сприймача та співвідношення з цілим комплексом її оригінальних і перекладних творів. Крім того, за визначенням В. Н. Комісарова, адекватний переклад повинен відповідати загальноприйнятій нормі перекладу, тобто, кожна літературна епоха кожної нації випрацьовує, а через деякий час переглядає свої критерії адекватності / неадекватності. Очевидно, дуже важко звести наслідки різних перекладницьких розв'язок до обмеженого числа жанрів. Однак жанр перекладу – це загальний результат систематизації перекладів за типами співвідношення оригінального і набутого в їхній поетичній структурі (вільні переклади, переспіви, подражання, перекази, на тему...). А методів створення такого співвідношення, окремих перекладацьких процедур є набагато більше. Перекладач застосовує різні методи, і тільки значна перевага одного з них дозволяє віднести переклад до певного жанру. Не можна при цьому покладатися на визначення жанрів перекладу, що їх пропонують самі перекладачі. Адже слушною є думка У. Еко про різницю між наміром автора і наміром самого тексту [Дзєра О. Жанри художнього перекладу // Записки перекладацької майстерні 2000-2001. Тиждень 1 (Львів, 21 – 27 серпня 2000). – Львів: ЛНУ, 2001. – С. 18 – 37].

Водночас, досліджувати українську перекладницьку культуру необхідно в шільному зв'язку з історією народу та з історією розвитку цільової мови, її лексики, образного фонду, фразеологічних засобів, синтакси. Скажімо, якщо у другій половині XIX сторіччя наші перекладачі сильно українізували перекладувані драматичні твори, то не слід забувати, що це був лише період становлення українського національного театру, і було б помилково оцінювати їхню діяльність з погляду сучасних вимог до художнього перекладу. Немаловажно також глибоко дослідити вплив перекладної літератури на розвиток (зокрема, жанровий) оригінальної літератури.

Лише озброївшись солідною теоретичною базою, картотеками, бібліографіями, базами даних, можна приступати до комплексного вивчення історії українського художнього перекладу на основі най-

новіших досягнень світового перекладознавства. Назву хоча б теорію багатоблажності перекладу проф. В. Н. Комісарова, культурологічну парадигму інтерпретації художнього перекладу проф. Г. В. Чернова, концепції тотального перекладу П. П. Торопа, полісистеми Г. Турі та І. Івена-Зогара та ін.

Помимо національної неволі, помимо імперського “нет, не было и быть не может”, був щільний ряд суто перекладницьких проблем у нас. Спочатку на перешкоді стояла відсутність (чи, може, нез'ясованість) у нашій літературі “високого” і “середнього” стилю, надзвичайно сильна тенденція одомашнення, коли, наприклад, Ю. Федькович, перекладаючи знамениту баладу “Lorelei” Г. Гайне, перетворив *Льорелей у Сокільську князину, а Рейн – у Черемш* (його переклад датується 1872 р.). Згадаймо сумнозвісні “Гараськові пісні” П. Гулака-Артемівського – бурлескні переробки Горацийових од або ж, як не вдало переклав Є. Гребінка Пушкінську “Полтаву” (“Вольный перевод на малороссийский язык”), уставиши у свій текст чимало бурлескних висловів з “Енеїди” [Гулак-Артемівський П. Поетичні твори. Гребінка Є. Поетичні твори. Повісті та оповідання / Бібліотека української літератури. – К.: Наук. думка, 1984 – С. 258 – 288]. Відомо також, як скаталося було П. Ніщинському перекладати Софоклову “Антигону” або як П. Куліш, повстаючи проти карикатури на народну мову в деяких творах т. зв. “котлярєвщини”, обґрунтував теорію староруського відродження та стверджував, що перекладачі не повинні знижуватися до популярного перекладу, а, навпаки, підноситися до вершин творчої думки. Потім загрожувала інша небезпека: одірватися від живої народної мови, потонути в штучній словоскладні та невдало юванних словах.

Моя думка про те, що на глибоку перекладознавчу аналізу заслуговує “Енеїда” І. Котлярєвського, може деякого здивувати. Невже дотепер не вивчено першого твору нової української літератури, трагедії за жанром?! Його дійсно вивчено глибоко, але лише з погляду української мови та літератури. Але в перекладознавчому аспекті, стосовно трагедії М. Осипова та А. Блюмавера (“Abenteuer des fromten Helden Aeneas”) та твору римського письменника Публія Вергілія Марона, української “Енеїди” ще ніхто не вивчав детально, хоча чимало блискучих думок висловили М. Зеров і М. Трофимук. Попри дуже талановиту найновішу працю відомого літературознавця В. Неборака “Перечитана Енеїда” [Неборак В. Перечитана “Енеїда” (Спроба сенсорного прочитання “Енеїди” Івана Котлярєвського на тлі зіставлення її з “Енеїдою” Вергілія) – Львів: Астрон, 2001. – 284 с.], цілі проблеми дотепер ще не досліджено на належному рівні, а вона – ключова для осмислення зачатків нової української літератури, історії українського художнього перекладу, питання українізації перекладів, котлярєвщини і бурлеску як літературних явищ.

(Продовження буде)

Mykola Azarov

UKRAINE TRADE OPPORTUNITIES

That trade relations between Ukraine and the United States have suffered in recent months is a matter of great concern to those of us who believe commerce is one of the cornerstones of our friendship. In order to provide a boost to the overall atmosphere surrounding the current state of U.S.-Ukrainian economic relations I have chosen to lead a delegation of Ukrainian government officials, whose primary responsibilities revolve around economic and trade issues, on a series of discussions in Washington from Jan. 27 to Feb. 3.

This will mark the first time, since last May, that such a high level delegation of Ukrainian officials will visit the U.S. Accordingly, we see such consultations as being extremely important to the overall goal of further developing Ukrainian-American relations.

During the course of this weeklong visit, officials from the U.S. Departments of State and Treasury, in addition to the National Security Council, the International Monetary Fund and World Bank, will play host to our delegation and participate in a variety of discussions concerning pressing trade and economic issues. Three primary baskets of issues will be under negotiation, including: the overall economic policies of the government of Ukraine, issues relating to bilateral trade, and matters concerning specific bilateral investment projects.

Because of the extreme importance attached to these discussions we have spent considerable time in preparation for this visit. Over the course of the previous year Ukraine has taken significant steps designed to break down the barriers to further economic cooperation with the United States. For example, our legislature has enacted some very stringent intellectual property protections. With these laws now in place, the executive branch is fully committed to enforcing them.

Also, Ukraine has developed a completely transparent steel and metallurgical market possessing modern and open competitive market procedures. This overturns many decades worth of privileges that had been extended to Ukraine's metallurgical industry.

Moreover, there have been significant strides in bringing the Ukrainian legislature up to date in terms of conforming to FATF norms and regulations. Certain amendments to the Criminal Code, as were insisted

upon by the FATF, were approved as well as amendments to the Law on Banks and Banking Activity, which allow for effective financial monitoring in order to guard against money laundering.

It is clear that, even though the new government is in its first few months' of existence, the level of conviction that is in place for passage of other FATF-approved laws, remains strong. As such, it will no longer be necessary to continue sanctions against Ukraine.

Various statements by the American side, regarding our upcoming trip to Washington, have been quite encouraging. We very much welcome the administration's language surrounding congressional waving of the Jackson-Vanick Amendment as it applies to Ukraine; however, we would like to see a little bit more.

Our markets have been transforming for 11 years. The United States could easily, and justifiably, acknowledge Ukraine as a country with a market economy for the purposes of antidumping investigations. This has already been done by Canada and, in part, by the European Union.

We feel it important that U.S. decision-makers recognize the recent legislative actions played by the Ukrainian parliament, whereby all market activities will be conducted according to the same principles upheld by the developed nations of the world. As such, Ukraine now has a new Civil and Commercial Code, in addition to a new set of laws affecting such things as corporate management, foreign economic activity and the development of foreign direct investment.

Conversely, Ukraine expects its commodities will not face unfair trade barriers in the American market, for example, in the form of double tariffs on the importation of certain types of steel. For our part, we are ready to join the U.S. in reducing the global steel overcapacity.

Bilateral trade, obviously, is a two-way street. Given this fact, we are prepared to engage in constructive talks regarding top American concerns such as the protection of intellectual property rights, access to Ukrainian markets by American poultry producers, and various problems related to investment projects in Ukraine by American companies. *Mykola Azarov is first vice prime minister and finance minister of Ukraine.*

EU OFFERS UKRAINE NEW PLAN FOR "COMMON ECONOMIC AND CULTURAL SPACE", KYIV DISSATISFIED

KYIV. — The European Union's top diplomat on Wednesday offered Ukraine a plan aimed at creating "a common economic and cultural space, but the government expressed dissatisfaction.

Norbert Josten, EU Ambassador to Ukraine, Belarus and Moldova, told a news conference that the plan for long-term integration of the former Soviet republic into Europe's single market was "a very ambitious offer."

The plan includes promises of preferential trade terms, expanded transport, energy and telecommunications links, financial assistance and cultural cooperation intended to "bringing Ukraine closer to the EU" by developing a "zone of prosperity" that includes other EU neighbor

countries.

However, Foreign Ministry spokesman Markiyano Lubkivsky said on Wednesday that Ukraine is not pleased with such status because it "does not meet Ukraine's aspirations," the ITAR-Tass news agency reported.

Josten stressed that Ukraine remains a "partner" country in EU terminology and that the new plan "reflects our commitment to Ukraine" rather than ruling out Ukraine's prospective accession to the EU.

The EU's offer turns on Ukraine's ability to secure membership in the World Trade Organization and implement political and economic reforms.

FREE TO SPEAK ANY LANGUAGE

(Sullivan County Democrat)

To the Editor:

It happened to me once again. Enjoying with my wife a lunch in one of the restaurants, we were talking between ourselves in our native Ukrainian language. To our surprise, a man at the next table got up and nervously reminded us that we are in America and should talk in English. Not taking him seriously, politely I explained to him that nobody, including him, can stop me from using the language that I want.

Yes, I'm in America, I'm a naturalized citizen, but I'm also proud to be Ukrainian. It does not stop me from being involved in the life of my community. Serving on one of the boards in our town, I work closely with other people of different heritages: German, Jewish, Ukrainian and Native American. We all respect

each other, we all work for the betterment and growth of our community. At my volunteer job, I closely work with a woman who is proud to be of Italian heritage. There are no disagreements or objections if sometimes in conversation with her I use Italian words (not many of them are in my vocabulary).

As a naturalized American and proud Ukrainian by birth, I greatly respect this country and I am fulfilling my obligations as a citizen of this nation. It is my intention to remind this gentleman, who annoyed me at the table in the restaurant, that this nation is a conglomerate of the people of many different nations. Together we make America great and strong.

Bohdan Kandiuk
Glen Spey, N.Y.

Bring your family to ours... Become an active Member of the Ukrainian Fraternal Association. Sign up today!

What is the Ukrainian Fraternal Association?

What is the UFA? Young people who have but a nodding acquaintance with Ukrainian American or Canadian life often ask that question. Here is the answer in a nutshell:

The Ukrainian Fraternal Association – or UFA for short – is a fraternal order which was founded in October, 1910, for the purpose of uniting "Ukrainians in the United States and their descendants, regardless of their religious or political convictions" and in order to "aid its members and those dependent upon them in time of misfortune, disease, and inevitable death." The organization was chartered in the Common Pleas Court of Lackawanna County, Scranton, Pennsylvania, in 1911.

Whereas, ninety-two years ago the UFA consisted of 2,500 members and less than five thousand dollars in assets, today we can boast of over 12,000 members and over \$9,000,000 in assets. Today we have lodges throughout the United States and Canada and members in the United States and Canada who are unaffiliated with lodges and pay their dues directly to the home office.

The Association is entirely under the management of its members. It is governed by the Executive Board and the Supreme Council, elected every four years by a Convention of Assembly delegates.

Our records are regularly audited by the Insurance Department of the State of Pennsylvania. Statements on membership standing and financial operations are submitted every year to the insurance authorities of those states in which we are active. Financial and other reports appear in the Association's weekly newspaper, *Narodna Volya* in Ukrainian and English, thus affording members an opportunity to study them and to approve or criticize the results of the Conventions. An Auditing Committee examines the books and assets yearly and reports its findings to the membership. The Supreme Council meets annually to hear reports of officers and to review the association's activities.

The UFA offers its members several different types of adult and juvenile life insurance. A weekly newspaper, a quarterly magazine, Forum, sport subsidies and scholarships, aid to members, and the benefit of its charter, by-laws and experience for cultural, social and sports activities. Our organization is especially suited to the needs of Americans and Canadians of Ukrainian descent because it is non-political and non-sectarian in character.

YAROSLAVA STETSKO DIED

KYIV -- Deputy of the Verkhovna Rada (parliament), member of the bloc of parties Our Ukraine Yaroslava Stetsko died. Speaker of the Verkhovna Rada Volodymyr Lytvyn informed of this matter. The Verkhovna Rada rose in memory of her. Lytvyn didn't disclose the cause

of her death.

Eighty three year old Stetsko was an active social and political activist of the Ukrainian emigration, member of the Organization of Ukrainian Nationalists. In 1993 she returned to Ukraine and was elected as MP of the second convocation.

ATTENTION!

ATTENTION!

Special Issue of "Narodna Volya" with Easter Greetings & Advertisements

This year we are preparing one Easter edition of "Narodna Volya", which will come out in print April 17, 2003 and will include the traditional greetings and advertisements.

COST OF GREETINGS

2col. x 2"	\$ 20.00
2col. x 3"	\$ 25.00
2col. x 4"	\$ 30.00
1/4 page 3col. x 10"	\$ 75.00
1/2 page 6col. x 10"	\$135.00
Full page 6col. x 20"	\$235.00

All Greetings and Advertisements must be received by April 10, 2003 with a Check or Money Order for the full amount of U.S. Funds.

All Orders and Payments should be sent to:

"Narodna Volya" - Easter Edition

1327 Wyoming Ave.
Scranton, PA 18509

For inquiries call:
(570) 342-0937

UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION

1327 Wyoming Avenue, Scranton, PA 18509
Tel. (570) 342-0937 • Fax (570) 347-5649

Benefits for you, the member:

Annual Rates - 20 Payment Life

(Per \$1,000 of Insurance)

* Person's Age Closest to Nearest Birthday

Issue Age	up to \$4,999	\$5,000 to \$9,999	\$10,000 and over	Issue Age	up to \$4,999	\$5,000 to \$9,999	\$10,000 and over
0	8.18	7.18	6.18	36	20.86	19.86	18.86
1	8.18	7.18	6.18	37	21.57	20.57	19.57
2	8.34	7.34	6.34	38	22.30	21.30	20.30
3	8.51	7.51	6.51	39	23.07	22.07	21.07
4	8.68	7.68	6.68	40	23.86	22.86	21.86
5	8.87	7.87	6.87	41	24.68	23.68	22.68
6	9.07	8.07	7.07	42	25.53	24.53	23.53
7	9.29	8.29	7.29	43	26.42	25.42	24.42
8	9.51	8.51	7.51	44	27.33	26.33	25.33
9	9.75	8.75	7.75	45	28.29	27.29	26.29
10	10.00	9.00	8.00	46	29.28	28.28	27.28
11	10.27	9.27	8.27	47	30.32	29.32	28.32
12	10.54	9.54	8.54	48	31.40	30.40	29.40
13	10.83	9.83	8.83	49	32.53	31.53	30.53
14	11.12	10.12	9.12	50	33.72	32.72	31.72
15	11.41	10.41	9.41	51	34.96	33.96	32.96
16	11.71	10.71	9.71	52	36.26	35.26	34.26
17	12.01	11.01	10.01	53	37.62	36.62	35.62
18	12.32	11.32	10.32	54	39.05	38.05	37.05
19	12.63	11.63	10.63	55	40.54	39.54	38.54
20	12.96	11.96	10.96	56	42.12	41.12	40.12
21	13.30	12.30	11.30	57	43.78	42.78	41.78
22	13.65	12.65	11.65	58	45.55	44.55	43.55
23	14.02	13.02	12.02	59	47.43	46.43	45.43
24	14.41	13.41	12.41	60	49.43	48.43	47.43
25	14.82	13.82	12.82	61	51.51	50.51	49.51
26	15.25	14.25	13.25	62	53.74	52.74	51.74
27	15.70	14.70	13.70	63	56.13	55.13	54.13
28	16.17	15.17	14.17	64	58.69	57.69	56.69
29	16.67	15.67	14.67	65	61.46	60.46	59.46
30	17.19	16.19	15.19	66	65.33	64.33	63.33
31	17.74	16.74	15.74	67	68.44	67.44	66.44
32	18.31	17.31	16.31	68	71.71	70.71	69.71
33	18.91	17.91	16.91	69	75.16	74.16	73.16
34	19.53	18.53	17.53	70	80.16	79.16	78.16
35	20.18	19.18	18.18				

20 Payment Life Plan - is similar to a Whole Life plan except that the insured pays premiums to the Ukrainian Fraternal Association for 20 years. At the end of that period, the certificate is fully paid-up and the certificate holder is insured for the rest of their lifetime for the face amount of the certificate.

- **AGE** - Person's age, closest to nearest birthday.
- **ISSUE AGE 0-70** - Full benefit applies from the date of issue at age 0.
- **AMOUNTS** - The minimum certificate is \$1,000.
- **PREMIUMS** - Same table is used for male or female.
- **PREMIUM PAYMENTS** - Payable Annually, Semi-Annually, Quarterly or Monthly.
- **DIVIDENDS** - As declared by the Supreme Council of the Ukrainian Fraternal Association after 2 years of membership.

NON-MEDICAL LIMITS*

Ages 0 through 35 - \$30,000
Ages 36 through 40 - \$20,000
Ages 41 through 50 - \$10,000
Ages 51 through 60 - \$ 5,000
Ages 61 through 65 - \$ 2,500
Ages 66 through 70 - \$ 1,000

* (Insurance in excess of the above mentioned amounts must have a Medical Examination up to and including age 70. Acceptance subject to the approval of the Medical Examiner.)

For more information about membership
In the Ukrainian Fraternal Association, call

Tel. (570) 342-0937 – Fax (570) 347-5649

Or write to

1327 Wyoming Avenue, Scranton, PA 18509

НАРОДНА ВОЛЯ

PARODNA VOLYA

PIK LXXXXXIII Ч. 13 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 27 БЕРЕЗНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA MARCH 27, 2003. YEAR LXXXXXIII № 13

КРИМ ПОЧАВ СІБЕУ РАННІХ ЗЕРНОВИХ

Симферопіль. — Як повідомили ЗМП, сільськогосподарські виробники Криму засіяли 3 тис. гектарів ранніми зерновими культурами. Усього планується засіяти 121 тис. гектарів ранніх зернових.

Селяни в основному засівають ранні ячмінь та овес. Усі посівні роботи повинні бути закінчені до 15 квітня, або все зерно, що буде засіяне пізніше, загине на полях під сонцем.

Кажуть, що цього року через погодні умови стан земель гірший, ніж у 2002 році. Торік до цього часу засіяно близько 100 тис. гектарів. У 2003 р. в Криму загинуло 25% озимих посівів. Цього року Крим планує

зібрати 1.25 млн. тонн зерна. У 2002 р. селяни Криму зібрали 1.05 млн. тонн зерна.

Український гідрометеорологічний центр вважає, що через несприятливу погоду може загинути 51% озимих зернових. Під врожай 2003 року селяни посіяли 8.4 млн. га озимих, у тому числі пшениці -- 6.749 млн. га, ячменя -- 0.715 млн. га, жита -- 0.55 млн. га, рапсу -- 0.111 млн. га.

Врожай зерна в 2002 році становив 38.79 млн. тонн, що на 2.3% менше, ніж у 2001 році. Потребу внутрішнього ринку в зерні для виробництва хліба та хлібобулочних виробів становить 6.3-6.5 млн. тонн на рік.

ВІДНОВИВ ПРАЦЮ ДОНЕЦЬКИЙ БАВОВНЯНИЙ КОМБІНАТ

Донецьк (АПУ). -- Після тривалої перерви, випустив перші тканини Донецький Бавовняний Комбінат. Випущено перші тисячі метрів тканин. Напряцьовано 47.5 тонн пряжі, що стало можливим завдяки приходу до підприємства, де раніше випускалася чверть усіх українських тканин, інвестора - кнївського об'єднання "Текстиль-Контакт".

Вся продукція підприємства буде спрямована до 24 торгових

представництв об'єднання, що розташовані в більшості областей України. До праці в комбінаті повертаються робітники. Сьогодні до праці уже повернулося 626 колишніх текстильників.

Як заявив генеральний директор об'єднання "Текстиль-Контакт" Олександр Соколовський, вихід на рівень рентабельності займе у підприємства кілька років. За цей час воно планує повернути 1350 робочих місць, оновити значну частину виробничих площ.

У КИЄВІ ПЛАНУЮТЬ ВІДКРИТИ ДВІ НОВІ СТАНЦІЇ МЕТРОПОЛІТЕНУ

Київ (АПУ).-- У травні 2003 року до Дня Києва в столиці планується ввести в експлуатацію дві нові станції метрополітену на Святошинсько-Броварській лінії -- "Житомирська" та "Академістечко".

З метою забезпечення регулярної праці маршрутів наземного транспорту, після введення в дію нових станцій метро, планується запровадити пілотний проект автоматизації процесу диспетчерського управління за рухом цих маршрутів.

РАКЕТА "ЗЕНІТ" ВІВЕДЕ НА ОРБИТУ АМЕРИКАНСЬКИЙ СУПУТНИК ЗВ'ЯЗКУ

Москва (АПУ). -- Розпочався завершальний етап підготовки першого цього року запуску з плавучої платформи в рамках міжнародного проекту "Морський старт" у районі острова Різдва в Тихому океані. 6 травня українсько-російська ракета "Зеніт" введе на орбіту американський супутник зв'язку "Телстар-13/Екостар-9".

"Зеніт" уже знаходиться в порті Лонг-Біч у Каліфорнії, де розташована штаб-квартира спільного підприємства. Супутник зв'язку доставлено сюди 24

березня. Наприкінці квітня, після перевірки всіх систем, ракета-носій і супутник будуть занурені на складаль-но-командний корабель, який по-прямує до екватора -- місця запуску.

До речі, спільне підприємство "Морський старт" створили в 1995 році: американська компанія "Боїнг", російська "Енергія", норвезька фірма "Квернер" і два українські підприємства -- "Південне" і "Південмашзавод".

На орбіту вже введено 6 комерційних супутників. Цього року заплановано 5 запусків.

З ТУРБОТОЮ ПРО ЗДОРОВ'Я ДІТЕЙ

Київ (АПУ). -- Унікальне обладнання для гістологічної діагностики на суму 210 тисяч гривень передав Національний Фонд Соціального Захисту Матерів і Дітей "Україна - дітям" Київській міській онкологічній лікарні. Комп'ютеризоване діагностичне обладнання для аналізу в онкоморфології призначене для диференційованої діагностики доброякісних та злоякісних процесів, що відбуваються в клітинах організму. Також медичної апаратури немає в жодній клініці нашої країни, -- повідомив головний лікар онкологічної лікарні Григорій Олійниченко.

За його словами, за допомогою нового обладнання проводитиметься аналіз сумарної кількості ядер пухлинних клітин на одиниці площі та їх активність, що значно полегшуватиме діагностику злоякісних процесів в організмі та скорочуватиме час на проведення досліджень.

Ця благодійна акція відбулася завдяки підтримці представництва американської фармацевтичної компанії "Елі Ліллі Восток С.А.", -- сказала почесний президент Національного Фонду "Україна-дітям" Людмила Кучма. Вона також нагадала, що за попередні роки ця компанія передала Фондові інсуліну, антибіотиків та інших ліків на суму понад один мільйон доларів.

До речі, за останні роки фонд "Україна-дітям" безкоштовно передав медичним установам та закладам країни сучасні ультразвукові діагностичні апарати, найсучасніше медичне обладнання для медично-генетичних обстежень, комплекс для реабілітації дітей-інвалідів, онкопрепарати для лікування захворювань щитовидної залози у дітей та захворювань молочної залози у жінок. Тільки торік медичним закладам передано онкопрепаратів на суму 244 тисяч гривень.

ЗАЯВА МЗС УКРАЇНИ

Україна висловлює жаль з приводу неспроможності Ради Безпеки ООН як колективного органу, що несе головну відповідальність за підтримання міжнародного миру і безпеки, знайти шляхи вирішення кризової ситуації навколо Іраку та невикористання в повному обсязі політичних і дипломатичних засобів її врегулювання, що має наслідком виникнення воєнного конфлікту.

Ми закликаємо зробити все можливе для применшення жертв серед цивільного населення.

Україна підтверджує свою принципову позицію щодо важливості недопущення дестабілізації становища на Близькому Сході, порушень міжнародного гуманітарного права та необхідності збереження територіальної цілості Іраку.

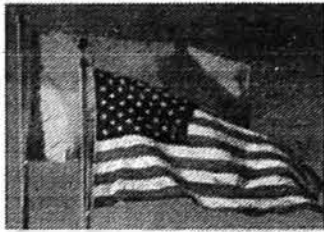
Україна готова зробити свій внесок у відновлення миру і стабільності в Іраку та взяти участь у наданні гуманітарної та іншої допомоги населенню країн регіону, в тому числі у постконфліктний період.

США ЗВЕРНУЛИСЯ ДО УКРАЇНИ ЗА ПІДТРИМКОЮ

Київ (Інтерфакс-Україна).-- Посол США в Україні Карлос Паскуаль звернувся до уряду України з проханням надати підтримку США на виборах до Виконавчої Ради, яка є одним з трьох керівних органів цієї організації. Паскуаль підкреслив, що за умови поновлення членства, США мають намір вносити в цю міжнародну організацію щорічно кошти, сума яких складатиме 22% усього бюджету ЮНЕСКО.

США призупинили членство в цій організації в 1984 році, але у вересні минулого року Президент Джордж Буш прийняв рішення про його поновлення.

Україна є членом ЮНЕСКО (ООН з питань освіти, науки і культури) з 12 травня 1954 року.

За час свого членства Україна обиралася до низки керівних органів ЮНЕСКО. Під час 31-ої сесії в жовтні минулого року, Україна втратила обрання до складу ЮНЕСКО на чотирирічний термін.

Виконавча Рада з 58 країн-членів ЮНЕСКО має великі права в розвитку міжнародного співробітництва в сфері науки, культури, інформації і комунікації.

ВІДБУЛОСЯ ЗАСІДАННЯ РНБО УКРАЇНИ У СПРАВІ СИТУАЦІЇ В ІРАКУ

Київ (АПУ). -- 18 березня під головуванням Президента Л. Кучми відбулося засідання Ради Національної Безпеки і Оборони України. Предметом нарад була ситуація, що склалася після проголошення Іраком ультиматуму США, Великої Британії та Іспанії.

У висліді обговорення цього питання, РНБО рекомендувала Президентові України доручити органам державної влади вжити

відповідних заходів щодо посилення охорони об'єктів підвищеної небезпеки та чужоземних дипломатичних і консульських представництв на території України, а також закордонних установ нашої держави, посилення охорони державного кордону, боротьби з нелегальною міграцією.

Запропоновано також здійснити низку відповідних кроків у сферах економіки, оборони й безпеки.

ВІДБУЛАСЯ ЗУСТРІЧ ПРЕМ'ЄРА УКРАЇНИ З ГЕНЕРАЛЬНИМ СЕКРЕТАРЕМ РАДИ ЕС

Льозанна (АПУ). -- У Брюсселі відбулася зустріч прем'єр-міністра України Віктора Януковича "в окремаму форматі" з генеральним секретарем Ради Європейського Союзу Хав'єром Соляно. Дипломати обговорили справу співпраці ЕС і України щодо подальшого просування реформ в Україні і забезпечення сталого розвитку українського суспільства.

У ДНІПРОПЕТРОВСЬКУ ВІДКРИЛАСЯ ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКОЇ ГЕРАЛЬДИКИ

Дніпропетровськ (АПУ). -- Історію України можна простежити по гербах міст і сіл, що представлені в Дніпропетровському Державному Історичному Музеї ім. Дмитра Яворницького на виставці "Українська геральдика. Минуле і сьогодення".

Основу колекції склали експонати з приватної колекції доцента Національної Металургійної Академії України Олега Потала. Понад тисяча мініатюрних експонатів створили об'ємний інформаційний простір, у якому особливу мовою, мовою геральдичних символів і знаків, повідомляється раніше невідомі факти

Унікальна колекція гербів міст і сіл України, в якій зібрано експонати від XIV століття і до 1991 року, доповнена офіційним описом герба Дніпропетровської області, прийнятим у 2002 році. У ньому дотримано головного принципу геральдичної науки -- наслідування історичних традицій.

Дніпропетровський Історичний Музей доповнив виставку експонатами з власного фонду, а підприємство "Мегазак" -- єдине в Україні, що виготовляє геральдичні знаки, -- спеціально для цієї експозиції відновило унікальну нагороду "Хрест за екстеріославський похід 1920 року".

УКРАЇНСЬКИХ СВЯТИХ ПОБІЛЬШАЄ

Львів ("ЛП"). -- Як повідомив Блаженніший Любомир Кардинал Гузар, минулого тижня до Львова привезли positio, тобто документацію життя, діяльності, листування -- все, що необхідно для завершення канонізаційного процесу Митрополита Андрея Шептицького. Positio -- це дві надзвичайно товсті книжки, які Блаженніший Любомир навіть не дозволив нікому погортати. Тепер, за словами Глави УГКЦ, всю отриману інформацію передадуть історикам і богословам, які досліджуватимуть її і вироблятимуть опінію, чи описана особа своє християнське життя прожила традиційно, чи героїчно, тобто понадпересічно.

"Після того, як прадо зібру інформації завершать, її передадуть до Конгрегації Справ Святих, -- розповідає Блаженніший Любомир. -- Після богословів вона надійде до Комісії Кардиналів. Після взаємного узгодження обох комісій, документи потраплять до Святішого Отця Папи Івана Павла II, який особливим декретом затвер-

Митрополит
Андрей Шептицький

джує, що дана особа зараховується у почет святих".

Згідно з законами Римо-Католицької Церкви, для визнання особи святою, потрібне свідчення чуда. Як сказав Глава УГКЦ, "тепер треба молитися за чудо, аби нас переконало, що Андрей Шептицький є приятелем Бога".

СТОЛИЦЯ ВШАНУВАЛА НАЙКРАЩИХ ПОПУЛЯРИЗАТОРІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Київ ("ВК"). -- Добра традиція вшанування найкращих популяризаторів українського слова, що склалася в Києві чотири роки тому, продовжується. 5 березня, напередодні 189-ої річниці від дня народження Тараса Шевченка, в будинку міської ратуші Києва зібралися діячі культури та мистецтв, мовознавці, працівники бібліотек і музеїв та інші.

Мова -- це найбільше багатство нації, і без неї нам не створити цивілізованої держави, -

з такими словами звернувся до присутніх заступник посаднака столиці Володимир Яловий, який вручив їм нагороди та шінні подарунки.

Найвищою нагородою Києва «Знак Пошани», удостоїлися: співак Григорій Гаркуша, член-кореспондент НАНУ Віталій Дончик, композитор Мирослав Скорик. Багатьох нагороджено почесними грамотами і майже 100 особам вручено подяки міського голови Києва.

ДЕЛЕГАЦІЯ СКУ ВІДВІДАЛА СЕРБІЮ І ГЕРЦЕГОВИНУ

Торонто (СКУ). -- В днях 13-16 березня у Сербії і Чорногорії робочою візитом побувала делегація Святого Конгресу Українців у складі президента СКУ д-ра Аскальда Лозинського та голови Суспільної Служби СКУ та першого заступника СФУЖО пані Ольги Данилик.

Делегація прибула на запрошення Товариства Української Мови, Літератури і Культури "Просвіта", -- члена СКУ.

Метою візиту було відвідати українську громаду Сербії і Чорногорії, на місці розглянути потуж-

ності, можливості та потенціал української організованості та перспективи подальшої співпраці. Під час візиту була нагода побувати в усіх більших осередках, де існують філії Товариства "Просвіта", зустрітися з високими представниками державного Уряду у Белграді, Посольства України в Сербії і Чорногорії, представниками українського організованого життя.

З огляду на останні трагічні події в країні, відкладено основні збори Української Національної Ради, що були намічені на 15 березня в Кулі.

МІТИНГ НА ПІДТРИМКУ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В КРИМУ

Симферопіль (Інтерфакс). -- Понад 100 осіб взяло участь у мітингу, що відбувся 24 березня на центральній площі міста перед будівлею Ради Міністрів Криму. Мітинг організувало кримське відділення Української Народної Партії за участю понад десяти українських громадських організацій автономії.

Учасники акції виступали за необхідність захисту української мови в Криму, а також вимагали з наступного навчаль-

ного року в автономії довести кількість шкіл з українською мовою навчання до 150 (тобто, 25%). Таким чином, кількість українських шкіл має відповідати кількості українців, які за даними останнього перепису, проживають у Криму, тобто понад 24% від всього населення Криму.

Нині в автономії з близько 600 шкіл. Тільки 4 школи ведуть навчання українською мовою, при цьому вони розташовані в непристосованих приміщеннях.

СТИПЕНДІЇ ДІЯЧАМ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВА

Київ (Інтерфакс-Україна). Шести видатним діячам мистецтва і культури України виділять довічні державні стипендії. Спеціальне розпорядження у цій справі підписав Президент Леонід Кучма.

До списку стипендіатів входять народні артисти Валерія Вір-

ська, Борис Заєць, Олег Тимошенко, які досягли 70-літнього віку. Відчутну надбавку до пенсії також отримають художник Олександр Дубовик, заслужений працівник культури Євген Колганов і режисер, лауреат Шевченківської премії Сергій Сміян.

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА

(амер. дол.)

SUBSCRIPTIONS

(US currency)

Для членів УБС: For UFA members:
У США і в Канаді річно 20 00 дол. USA and Canada per year... 20.00

Для нечленів УБС: For non-members:
У США і в Канаді річно 25 00 дол. USA and Canada per year25.00
В інших країнах річно 30 00 дол. In other countries per year..... 30.00
Ціна одного примірника 50 центів. Price per single copy 50 cents

NARODNA VOLYA
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342 - 0937 Fax: (570) 347 - 5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дупляк
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

ТЕЛЕВІЗІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ
ПРЕЗИДЕНТА Л. Д. КУЧМИ

З ПРИВОДУ СХВАЛЕННЯ ВЕРХОВНОЮ РАДОЮ
УКРАЇНИ РІШЕННЯ ПРО ВІДПРАВКУ
УКРАЇНСЬКОГО БАТАЛЬЙОНУ ДО КУВАЙТУ

Мої дорогі співвітчизники!

Сьогодні Верховна Рада України прийняла рішення про направлення українського батальйону радіаційного, хемічного та біологічного захисту до Кувайту. Як Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України, я віддав наказ про передислокацію цього підрозділу.

Позиція України залишається категоричною і незмінною: ми проти війни. Практично кожна українська сім'я втратила когось під час останньої – Другої світової. Тож кому як не нам знати: війни слід уникати будь-якою ціною, будь-якими можливостями.

На жаль, як це часто було в історії людства, дипломатія в цій ситуації зазнала фіаско. Тепер час, коли говорить зброя.

Ми залишаємося вірними нашому стратегічному партнерству, передусім зі Сполученими Штатами Америки. Ми є членами антитерористичної коаліції і вважаємо своїм головним обов'язком боротися з цим злом, найбільшим злом XXI століття. Хоча шкодуємо, що проблеми не вдалося вирішити в рамках можливостей міжнародних організацій.

Хочу особливо підкреслити: наш підрозділ не буде брати участі в бойових діях. У жодному разі. Його висока місія – суто гуманітарна: надавати допомогу мирному населенню, якщо зброю масового знищення все таки застосують.

Запрошення наших військових – це не тільки визнання їхньої кваліфікації, світового рівня підготовки. Україна має унікальний за світовими мірками досвід. Досвід ліквідації техногенної та екологічної катастрофи у 86-му році, у Чорнобилі. Саме тому ніхто краще від нас не знає, що таке реальна небезпека радіоактивного зараження і як рятувати в таких умовах людей. Я вже не кажу про світову небезпеку екологічної катастрофи, яка, коли, не дай Боже, усе таки станеться, зачепить практично кожен країну нашої планети.

До Кувайту їдуть не новачки. Серед наших військових чимало тих, хто безпосередньо брав участь у бойових діях, у миротворчих місіях під егідою міжнародних організацій. Але все ж таки будемо сподіватися, що їхні професійні навички й уміння в цьому конфлікті не будуть потрібні. Українська Держава вже робить і надалі робитиме все необхідне для гідного забезпечення наших військових. Відповідні рішення я наказав прийняти нашому уряду.

То ж, звертаючись до Вас, хлопці, хочу сказати: де б Ви не були, Ви повинні відчувати: Україна з Вами, Україна поряд. Ми будемо з Вами постійно, ми будемо чекати Вашого повернення додому і будемо молитися за швидке закінчення війни для кожного із Вас.

Але і Ви маєте усвідомлювати: там, де Ви -- там обличчя, там прапор, там репутація України.

І хай допоможе Вам Бог.

Аналітична група "Da Vinci AG"

Війна в Іраку сколихнула політичну еліту багатьох країн і світову громадськість. У багатьох країнах відбулися масові демонстрації із закликами зупинити війну, які за своїм кількісним складом можна порівняти хіба що з пацифістськими демонстраціями часів війни у В'єтнамі.

Глобалізація бере своє -- більшість громадян розвинених держав сприймає війну в Перській затоці, як щось близьке до своїх інтересів, і звичайно, має власну більш-менш активну позицію з даного питання. На Україні початок війни пройшов як би непомітно. Природно, на телепередачі про бомбардування союзників в Іраку дивилися всі, однак не сприйняли даної події як щось, що стосується безпосередньо своїх інтересів.

Близько 200 пенсіонерів, які під верховенством традиційної радикальної Прогресивної Соціалістичної Партії України, протестували проти відправлення українського батальйону до Іраку і політики США, навряд чи можна назвати повноцінною реакцією 48 мільйонної України. Справа не в тому, що по Хрещатику не проходили демонстрації із сутичками з поліцією. Просто, переважна більшість населення України сприймає цю війну, як щось неспроможне сколихнути власний маленький світ і змінити звичну систему: "дім-робота-дім". Війна в Іраку може істотно вплинути на соціальну атмосферу України, і отже на внутрішньополітичні розклади, лише коли обиватель безпосередньо відчує зменшення вмісту свого гаманця, або з'явиться почуття небезпеки.

По суті, обігравання теми війни в Іраку на сьогоднішній день в повномасштабному варіанті вийде лише радикалам і маргіналам від політики, які намагаються використати будь-який інформа-

ційний мотив для утримання себе і своєї структури на плаву. У свою чергу, опозиційні політичні сили, хоч і зробили спробу переключити даної теми в площину, що стосується безпосередньо "маленького українця", як то небезпека втрат в українському батальйоні, питання про фінансування українського контингенту в Кувайті, показна турбота "про наших хлопців" в зоні Перської затоки, однак навряд чи дана спроба мала відчутний електоральний успіх.

Виходячи з цього, значні політичні сили обіграють дану тему не з боку геополітичних змін, а з позиціонування в нинішньому політичному просторі по осі "влада-опозиція". В українському політикумі традиційні ідеологічні і політичні позиції змішалися, що яскраво показало голосування в парламенті у справі відправлення нашого батальйону до Кувайту.

Якщо позиція "лівих" КПУ і СПУ зрозуміла і з'ясована з точки зору ніші, яку вони займають, то позиція право-радикальної БЮТ з ідеологічної точки зору, м'яко кажучи, слабо з'ясована. Хоч, Юлія Тимошенко багато говорить про національні інтереси, однак ні для кого не секрет її позитивне ставлення до США. Таким чином, негативне голосування фракції з даного питання необхідно розглядати лише з точки зору спроби в черговий раз протиставити себе Президентові і діючій владі.

З "Нашою Україною" все ще більш запутане. Третина фракції голосувала "за" відправку української частини, дві третини з різних причин "проти". Не кажучи про те, що фракція Віктора Ющенка вкотре продемонструвала на всю Україну свою прихильність до інтересів опозиційної трійки, дане голосування показало, що з відносинами всередині фракції не газд. Так депутати, що проголосу-

ЦЯ ДАЛЕКА ВІЙНА

вали "проти", переважно являли собою групу ПРП, яка займає право-радикальну нішу в даному утворенні. Якщо врахувати, що ще не на слуху слова члена даної групи Тараса Чорновола про недоволення 30 радикальних депутатів позицією керівництва фракції, то на обличчя тенденція, яка може вилитися в стік частини народних обранців з-під крила "Нашої України"

Однак, не тільки взаємовідносини всередині фракції і з її союзниками з опозиційного альянсу представляють інтерес в даному контексті. Багато які ЗМІ зазначили, що 44 депутати проголосували "за" відправку українського батальйону, однак мало хто акцентував увагу, що 65 проголосувало проти. Справа в тому, що Ющенко позиціонує себе як проамериканський політик, і, ймовірно, буде неофіційно підтримуватися США на виборах 2004 року. Водночас, з даного, досить принципового для США питання, його фракція дає більше голосів "проти" ініціатив, які теоретично представляють інтерес для майбутніх союзників.

З даної точки зору незрозумілі також перспективи майбутнього лобювання питання про "притягнення до відповідальності Президента України в США", яке ініціює радикальна група екедепутатів з "Нашої України", до речі, членів ПРП, Олександра Жира і Олександра Єляшкевича.

Схожа ситуація і в певній частині провладних фракцій. Так, Андрій і Леонід Деркачі, які традиційно орієнтуються на інтереси Російської Федерації (яка не однозначно ставиться до протікання конфлікту), однак що входять в парламентську більшість, яка підтримала президентські ініціативи, просто не з'явилися на дане голосування. СДПУ(о), виключаючи

депутата Драчевського, який відомий своїми антиамериканськими настроями, односторонньо підтримало дану постанову, хоча виходячи з ідеології, яку має проповідувати дана фракція, голоси мали принаймні розділитися.

Цікаве ставлення до даної проблеми партії "зслених", які виявили свою негативну реакцію. Однак, залишається під питанням, можлива зміна позиції даної політичної сили у разі присутності їх представників в парламенті.

Таким чином, український політикум, також як і населення України, по великому рахунку виявився не готовий виявити свою чітку і зумовлену ідеологічними і програмними установками позицію по відношенню до війни в Іраку. Скоріш за все, дана тема буде нівелюватися в масовій свідомості українців, особливо у разі проходження операції швидко і переможенню з боку союзників.

Єдиним моментом, який може вплинути на загострення технологічного використання політиками даної теми, є можливість втрати, які може понести український батальйон. Скоріш за все, цей факт активно використає опозиція, як проти влади, так і проти В. Ющенка, який особисто проголосував "за" ратифікацію договору з Кувайтом, при чому не підтримав ініціативи Президента.

Технологічні ходи будуть полягати в апеляції до асоціативних спогадів населення відносно Афганської війни, що може принести бонуси провідникам опозиції, особливо, враховуючи близькість електоральних полів з В. Ющенком і Ю. Тимошенко.

Однак, подібний вихід можливий лише при втраті, що в принципі малоймовірно. В решті решт для України бойові дії в Іраку це далека війна, яка, скоріш за все, ніколи не стане нашою.

Кость Бондаренко ("Дз.Т")

ТРАГЕДІЯ ВОЛИНИ: ПОГЛЯД ЧЕРЕЗ ДЕСЯТИЛІТТЯ

II

Ідеологія, якою керувалася ОУН і -- відповідно -- УПА, вважала, що в Україні має бути побудована незалежна держава. На думку професора Ярослава Дашкевича, ідеалом українського націоналізму мала стати моноетнічна, моноконфесійна самостійна держава, очевидно, із соціалістичним ладом. Додамо і з авторитарними квазідемократичним чи навіть тоталітарним способом правління. Україна (у тому числі землі, що перебували під польським пануванням Галичина, Волинь, Холмщина і Підляшшя) розглядалася як єдина цілість в етнічних межах -- відповідно до Міхновського, «від Карпат до гір Кавказьких».

Поляки (особливо польський еміграційний уряд і керівництво Армії Крайової) розглядали Волинь як частину «кресів сходніх», тобто польських східних територій, і неодноразово на міжнародному рівні заявляли про необхідність у повоєнний час відтворити польську державу в межах 1939 року. Намітився конфлікт політичних інтересів.

До речі, до кінця 1943 року ОУН не розглядала в офіційних документах можливість репресій проти польського населення. Воно було готова обмежитися репресивними актами проти відвертих ворогів України і проти німецьких посібників. У липні 1941 року, під час ідеологічної конференції ОУН, порушено питання про польське населення Волині та Галичини. Прийнято рішення: хто готовий співробітничати з українською владою -- нехай залишається і живе в Україні, хто ні -- буде депортований у Польщу. Жодних натяків на масовий терор. Щоправда, 1942 року прибічники С. Бандери у листівках називають своїх політичних противників «агентами Сталіна і Сікорського», фактично ставлячи радянський режим і керівництво польського еміграційного уряду на один рівень.

Отже, за станом на 1943 рік, на Волині були вже чотири вузли українсько-польських протиріч. по-перше, територіально-політичні, по-друге, етнічні, по-третє, мілітарні (на рівні партизани -- мирне населення), по-четверте -- соціальні. Терор розвивався стихійно і масово як реакція на двадцятиліття польського режиму на Волині, як наслідок перебування в умовах постійної напруги й страху перед репресіями режимів, що приходили і відходили туди, як стихійна спроба одним ударом розв'язати накопичені протиріччя. Фактично повторилася Коліївщина 1768 року, але більш модернізована, без релігійної домішки, із новим ареалом поширення, із новими методами і формами. ОУН і УПА якійсь час просто заплющували очі на те, що діється. Вони офіційно називали цю трагедію «радикальним очищенням української території від польських елементів», при цьому просто пустивши справу на самоплив.

Перші сутички між поляками й українцями на Волині були зафіксовані в грудні 1942 року. При цьому важко сказати точно, хто ж першим спровокував різанину. Відомо, що на католицьке Різдво 1942 року, польський загін напав на село Пересоповичі. Партизани колядували над трупами знищених українців. У січні й лютому 1943 року протистояння носило спорадичний характер. Один із представників польського еміграційного уряду писав про те, що українці «знищують поляків, які перебувають на німецькій службі... Убивства були викликані бажанням помсти особам, які вислужувалися перед німцями, виступали проти інтересів місцевого населення». Але наприкінці лютого 1943 року, антипольська акція на Влітку 1943 року починається основний етап кривавої драми. ОУН і УПА приймають рішення проводити тиск на польське населення Волині, примушуючи його до добровільного виїзду на етнічні польські землі. Журнал «До зброї» у липні 1943 року писав: «Будувати Польщу нехай їдуть на польські корінні землі, бо тут можуть тільки прискорити свою ганебну

смерть». 15 серпня 1943 року УПА прийняла декрет про перехід колишніх земель польських поміщиків і колоністів у володіння українських господарств. 11 липня 1943 року УПА почала акцію депольонізації Волині. АК опиралася. Представники української сторони в населених пунктах висували ультиматум до поляків: протягом 48 годин залишити село. Армія Крайова віддавала контрнаказ: не залишати території, інакше Польща втратить Волинь.

Те, що відбувалося на Волині 1943 року, нагадує події, що мали місце на Балканах на початку 90-их років. Але тільки за формою, а не по суті. Можна говорити про історичну правоту українців -- адже це їхні етнічні землі. Але й для поляків вони були рідною (?) землею. Обидві сторони проливали безневинну кров. Обидві сторони були в корені не праві в цій ситуації. За влучним висловлюванням історика, «обидві ворогуючі сторони обрали не політичне, а біологічне розв'язання проблеми». І про це слід говорити, про це слід писати. Це слід пам'ятати. Так само слід пам'ятати і про причини, що породили конфлікт на Волині.

Історик Юрій Киричук, який трагічно загинув минулого року, написав монографію (на жаль, досі невидану) про український національно-визвольний рух 40-50-их років. На мою думку, це найкраще, що було написане про ОУН і УПА. І до того ж найоб'єктивніше. Киричук наводить приклад, записаний ним в одному з сіл на Волині (Рудня-Почаївська). Партизани ввійшли в будинок, у якому жила змішана українсько-польська сім'я -- чоловік-поляк і дружина-українка. У Польщі національність у змішаних шлюбів визначали просто: чоловік-поляк -- сини теж поляки, дружина-українка -- дочки теж українки. Українські партизани вивели батька родини і двох малолітніх синів на подвір'я і там розстріляли, а жінку й дівчинку в колись залишили живими...

Збереглася розповідь про те, як в одному з сіл на Волині місцевих поляків зігнали в костьол і спалили. У Дубнівському районі при страті міськево польського населення був розстріляний і колишній полковник Армії УНР із синами -- лише через польське походження! Не залишилося осторонь і духовництво, яке вирішило взяти реванш за наступ католицтва на православні землі.

Запущений маховик машини терору завжди виходить з-під контролю. Терор завжди є безглуздом. Природно, польська сторона не залишилася в боргу: Армія Крайова проводила відповідні акції, спрямовані проти українців, наприклад, на Холмщині.

Крім того, поляки перейшли до індивідуального терору проти українців: у Львові вбито професора Ластовецького, а в Перемишлі -- відомого футболіста І.Вовчишина. Деякі дослідники без додаткових аргументів приписують польським партизанам убивства полковника Романа Сушка і генерала Марка Безручка. 1943 року більша частина дії УПА й АК припадала не на боротьбу із зовнішнім ворогом, а на взаємну ворожнечу!

Точна кількість жертв Волинської трагедії невідома досі. У працях польських істориків можна зустріти цифру 50 тисяч загиблих поляків і близько 15-17 тисяч українців. Але, на думку українських істориків, ці цифри занадто завищені. При цьому існує посилання на звіт АК за 1943 рік, який свідчить про те, що на Волині загинуло 15 тисяч поляків і близько 12 тисяч українців.

Слід звернути увагу на те, що в цей же час на Волині, окрім українців і поляків, були й інші сили -- наприклад, німецька окупаційна армія. Або радянські партизани. Куди ж, питається, дивилися вони? Тотальна різанина і терор, що постоїть перед сучасним дослідником, це не та акція, яку могли прогавити і німці, і розвідка червоних партизанів. Тобто це було вигідно комусь?

(Продовження буде)

УКРАЇНА ВІЗЬМЕ УЧАСТЬ У КОМАНДНО-ШТАБНИХ НАВЧАННЯХ У ТУРЕЧЧИНІ

Київ (АПУ). -- Україна візьме участь у командно-штабних комп'ютерних навчаннях "Кооператив Посейдон-2003" які відбудуться у травні в Туреччині у межах програми НАТО "Партнерство заради миру"

У Стамбулі за участю представників ВМС України відбулася пляуюча конференція, під час

якої визначено етапи та склад учасників майбутнього навчання.

Військові моряки країн НАТО та країн-партнерів, які братимуть участь у віртуальних маневрах, відпрацюватимуть питання сумісності, а також спільні заходи щодо запобігання аваріям із підводними човнами та проведення рятувальних операцій.

Леся Юрченко ("НХ")

"ІСТОРИЧНУ ФОНОЛОГІЮ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ" ЮРІЯ ШЕВЕЛЬОВА ВИДАНО В УКРАЇНСЬКОМУ ПЕРЕКЛАДІ

У квітні минає рік відтоді, як з життя пішов Юрій Шевельов -- один з найвидатніших українських славістів, культурологів, філософів і громадських діячів 20 сторіччя. Уродженець Харкова, вихованний у російській культурі і російськомовному харківському середовищі, Юрій Шевельов як україніст досягнув вершин світової славістики.

Бібліографічний покажчик творів Юрія Шевельова, укладений 1998 року в Нью-Йорку харківським науковцем Андрієм Даниленком, нараховує майже дев'ятсот назв. Кожна з праць Юрія Шевельова, кожна його лекція, а він був професором в Німеччині, Швеції, в Сполучених Штатах Америки -- в Гарвардському і Колумбійському Університетах, -- і викладав ще у 15 університетах різних країн, прагнула довести світовій спільноті, що Україна -- не частка і не тінь великого північного сусіда -- Росії, що її мова, історія і культура -- самостійні явища у світовому інтелектуальному контексті. Говорить німецький славіст, професор Мюнхенського Університету Ульріх Шваєр:

"Шевельов -- один з тих українських мовознавців, які заслужили на найбільшу повагу і славу за кордоном. Його знають у всьому світі. На жаль, за радянських часів було так, що багато визначних українських вчених змушені були або податися до Москви, або в еміграції він залишився одним з провідних славістів. До самої своєї смерті рік тому він працював передусім як славіст, україніст. Ще зовсім недавно виходили німецькою мовою його доробки, присвячені українській мові"

1979 року в німецькому місті Гайдельберґ вийшла англійською мовою фундаментальна -- понад тисяча сторінок -- монографія Юрія Шевельова "Історична фонологія української мови" Це за життя автора ця праця стала класичною славістикою, методологічною основою вивчення і дослідження слов'янських мов в європейських і американських університетах. Говорить Ульріх Шваєр: "Історична фонологія" Ше-

вельова -- це обов'язковий твір для усієї міжнародної славістики. У ньому Шевельов розповідає про походження української мови і чітко вказує на важливе значення української мови, що дуже актуально для мови, якій тепер все ще доводиться боротися за своє визнання поруч з російською"

Праця "Історична фонологія української мови", стверджують фахівці, остаточно довела автентичність походження та існування української мови і поховала розповсюджену на Заході теорію щодо неї як діалекту російської. Її автор, Юрій Шевельов, довгі роки вважався антирадянським і був ізольований від Батьківщини. Знадобилась мало не чверть століття, щоб головна праця його життя з'явилась друком в Україні, у Харкові, де він жив і працював до вимушеної еміграції 1943 року. Слово нашому харківському кореспондентові В. Проненку:

"На початку 2003 року харківське наукове видавництво "Акта" в серії "Класики української науки" видало "Історичну фонологію української мови" на решті в українському перекладі, який виконали також харків'яни -- доктори філології Сергій Вакулєнко та Андрій Даниленко. Редактор видання -- професор Харківського Педагогічного Університету Леонід Ушкалов.

Презентація "Історичної фонології української мови" відбулася з великим успіхом у Харківському Національному Університеті, вступником якого свого часу був Юрій Шевельов. "Історична фонологія української мови" не розрахована на широкий читачський загал, однак з особливою великою зацікавленістю її зустріли провідні українські славісти. Утім, кожен допитливий читач завжди знайде щось цікаве для себе у величезній творчій спадщині Юрія Шевельова. Останні десять років його життя збіглися з першим десятиріччям незалежної України, яка відзначила його численними регаліями, з яких він не дуже радів. Немає сумніву, що найкраща шана Юрієві Шевельову -- видана в його рідному місті харківськими славістами його рідною мовою головна праця його життя"

Мирослава Соколова ("День")

ЯК ЗБЕРЕГТИ ІЛІНЕЦЬКИЙ СЛІД

До метеоритної западини проляже туристичний маршрут

Міжнародний Астрономічний Союз пильно приділяється до так званого українського гранітного щита. На ньому у різних місцях є 7 відбитків зіткнення метеоритів із Землею в різні часові проміжки.

Один із них, який має виходи на поверхню структурних утворень і найкраще зберігся, знаходиться поблизу селища Іллінці, що на Вінницьчині. Цьому відбиткуві приблизно 400 млн. років.

Найдавніший слід метеорита вчені зафіксували на Африканському континенті, йому близько 2 млрд. років. Наймолодший, якому 90 тис. літ, відкрито в США -- це Арізонський кратер.

Метеоритні відбитки пересічені людиною нагадують кам'яний кар'єр, а для вчених-астрономів -- це знахідка для дослідження. Тому під Іллінцями цієї осені провели другу міжнародну астрономічну конференцію «КАМАК 02».

Перша була там же у 1999 році. В її праці, крім українців і росіян, брали участь вчені з Болгарії, Словаччини та Англії. А цього разу до них приєднались ще чехи і японці. Довгу дорогу в українську глибину вони здійснили спеціально для того, щоб набрати камінців з метеоритного кратеру. У себе на батьківщині японці ретельно вивчатимуть матеріял, шукаючи у ньому відповіді на проблеми малих планет і їх взаємодії між собою та Землею.

-- Малі тіла взаємодіють між собою та з більшими планетами. Від цього минється їхній рельєф та рельєф Землі і вплив Сонця на неї, -- пояснює Володимир Солоненко, завідувач катедри фізики Вінницького Педагогічного Університету. -- Також ми шукаємо шляхів захисту Землі від кометно-астероїдних небезпек. Адже ймовірно, що малі планети можуть зіткнутись з нашою.

Відбитки метеоритів шікають також істориків та археологів, і потребують охорони. З часом вони осуваються, або ж на їх місці утворюються водоймища. Так, радіус Іллінецького сліду вже зменшився вдвічі і тепер становить 3 км. Глибина кратеру близько 200 метрів, а загальна площа -- майже 30 квадратних кілометрів. На його дні -- маленький ставок. Щоб зберегти та упорядкувати це місце, вінницькі астрономи, спільно з однією з місцевих туристичних фірм, почали впроваджувати проєкт туристичного маршруту до метеоритної вибоїни. Перший етап робіт розрахований на 3 роки. Місцеві ж жителі часу не гають і гав не ловлять, а використовують тверді метеоритні сполуки для мошення доріжок і будівництва кам'яних огорож.

Вчені також припускають, що в цьому місці є поклади дорогоцінних металів, але в такій кількості, що їх промисловий видобуток був би нерентабельним.

ЩО ПРИНЕСЛА ПЕРЕЯСЛАВСЬКА РАДА УКРАЇНИ?

Молодіжний конкурс на науково-популярне дослідження ім. Оксани і Ярослава Соколиків

Згідно з указом Президента України, в 2004 році в Україні відбудуться відзначення Переяславської Ради 1654 року. В указі м.ін. передбачено "провести Всеукраїнський конкурс учнівської та студентської молоді на кращого знавця історії"

Сучасна українська молодь знає вже правдиву історію України. Оксана Соколик (колишня голова і теперішня почесна голова СФУЖО) і Ярослав Соколик (колишній генеральний секретар СКВУ і голова КУК) переконані, що молодь використає відзначення 350-ліття Переяславської Ради та об'єктивно і правдиво висвітлить наслідки цієї події для України в останніх 350 роках.

У конкурсі може взяти участь молодь віком до 30 років з України і країн українського поселення. Кожна праця повинна бути написана українською мовою, об'ємом від 50 до 150 сторінок.

Перша нагорода -- 500 ам. доларів, друга -- 250 ам. доларів, третя 150 ам. доларів, четверта -- 100 ам. доларів.

Всі нагороджені праці будуть видані окремою книжкою у в-ві "Смолооскнип" до 350-ої річниці Переяславської Ради.

Спонсорами нагород є Оксана і Ярослав Соколиків (Канада). Праці на конкурс (електронний вигляд або машинопис) разом із короткою автобіографією і світлиною, слід надсилати до 1 жовтня 2003 року на нижнечу адресу:

"Смолооскнип" (Переяслав), 01001, Київ - 1, а/с № 25, Україна

ПОМЕР ТВОРЕЦЬ МІЖЗОРЯНИХ СВІТІВ

Київ, ("День"). -- 18 березня, на 76-му році життя, помер один із найвидатніших письменників-фантастів, мислитель-мрійник України. Олесь Бердник.

У Бердника, який за часів СРСР висував своє бачення нового людства, було нелегке життя. У 1950 році він був засуджений за «антидержавну діяльність» і шість років провів у в'язниці на станції Біліни. Однак уже в 60-70-ті роки він здобув велику популярність такими творами, як «Зоряний корсар», «Чаша Амріті», «Покривало Ізиди», якими особливо захоплювалася молодь. Ці його твори поєднували легкість стилю з новими сміливими ідеями -- сміливими настільки, що інколи робилося дивно, що їх опубліковано під

пильним оком тогочасних цензорів. Пізніше на його адресу знову пролунали різні безпідставні звинувачення, і Олесь Павлович виключено зі СПУ.

Проте Олесь Бердник багато працював, з'являлися нові твори: «Україна січі вогняної», «Прометей» та інші. У 1989 році він створив організацію Українська Духовна Республіка, яка мала стати фундаментом нового суспільства. Цей вічний мрійник і в особистому житті любив гармонію і завжди шукав її.

Олесь Бердник був не тільки письменником -- він був мислителем і своєю творчістю примушував мислити читача, турбував, непокоїв, сіяв зерно пошуку істини в молодих і наснажених душах.

ІЗ ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Високоповажаний Пане Редакторе!

З преси довідуюсь, що 9-ий окружний апеляційний суд своїм рішенням підтримав ухвалу, мовляв (зобов'язання відданості Pledge of Allegiance своєю фразою "One nation under God" порушує конституційну заборону втручати в релігійні справи. Чи це не парадокс?

Наші політики впевняють, що вони виконують Богом приписаний закон; вони присягають на Святу Євангелію словами "So help me God"; на грошах все ще видніє напис "In God we trust"; конгресові наради попереджає молитва, яку провадить конгресовий капелан, а ліберальні судді забороняють згадку про Бога. Вони викінюли Бога з публічних шкіл, вони причинилися до упадку рідного життя та до безлічі розбитих родин; вони дозволяють на передчасне припинення вагітності і тим причиняються до вбивства. В Америці народжується щораз більше нешлюбних дітей; на телевізійних програмах бачимо сексуальні сцени, чуємо брудні жарти та вислови, а в крамницях знаходимо багато вульгарних журналів.

Завдяки цим ліберальним суддям і завдяки їхній інтерпретації Конституції, мораль і патріотизм цієї країни занепадають, а цим радують одніиші.

Богдан Кандюк

ГУМОР

У РЕСТОРАНІ

На шляху з Нью-Йорку до Маямі ми зупинилися у ресторані на обід. Хоч людей було тут мало, проте обслуґа була дуже повільна.

Голодні не люблять довго чекати. Втривавши терпець, ми почали підводитись, щоб піти геть.

На той час підійшла офіціантка і чемно сказала:

-- Ваш обід майже готовий.

На це миттю zareагувала моя теща:

-- Добре, дороженька, добре, ми будемо їсти в поворотній дорозі.

КОМУ Ж ВІРИТИ?

Студенти поскаржилися деканові свого факультету, що кухар їхньої ідальні готує страви, які "зовсім непридатні до вживання".

Декан викликав кухаря і передав йому все, що студенти про нього думають, а при цьому попередив, якщо він не виправиться, то буде звільнений.

-- Послухайте, пане, -- став виправдовуватися кухар. -- Не варто звертати увагу на все те, що кажуть молоді люди. Наприклад, у ідальні вони говорять те ж саме й про ваші лекції...

ГОЛОВА НТШ-А ПРОМОВЛЯЛА У ВЕРХОВНІЙ РАДІ УКРАЇНИ В ОБОРОНІ ПРАВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Київ (НТШ). -- На запрошенні Верховної Ради України, голова Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці д-р Лариса Онишкевич виголосила слово на парламентських слуханнях "Про функціонування української мови в Україні", які відбулися у Верховній Раді 12 березня. Слухання підготував комітет з питань культури і духовності під головуванням депутата Леся Танюка.

Промовляючи перед залом, яку заповнили не тільки народні депутати, але й зацікавлені громадяни з усіх частин України, д-р Онишкевич пригадала, що коли більшовицький режим в 1933 р. здійснював в Україні голодомор, тобто геноцид, він рівночасно розпочав і нищення української мови -- лінгвоцид. Щоб зберегти свою рідну мову, саму українську сутність, а часто і життя, сотні тисяч українців опинилися по другому боці океану, але вони залишилися частиною Українського Народу. Там вони навчали своїх дітей і внуки української мови і культури по суботніх школах українознавства. Українські науковці за океаном, в таких установах, як НТШ-А та УВАН, ведуть свою діяльність українською мовою.

Голова НТШ-А наголосила на тому, що рідна мова пов'язує Україну з діаспорою, і що тих незримих ниток не слід переривати. Вона закликala українських законодавців створити сприятливі умови для функціонування української мови в усіх галузях життя в Україні, зокрема в засобах інформації. Накінець, д-р Онишке-

вич зачитувала слова голови Верховної Ради Володимира Литвина, який недавно сказав, що "Мова -- це нація, мова -- це держава", і додала: "Коли держава й мова мають одне обличчя, -- держава має силу і пошану"

Слухання відкрив голова Верховної Ради Володимир Литвин. У своїй промові він говорив про проблеми розвитку української мови в Україні, а також звернув увагу на її функціонування на історичних українських землях, які тепер знаходяться в інших державах, і в діаспорі. Головні доповіді мали Іван Дзюба і Леся Танюк. Серед 20 інших доповідачів були такі відомі депутати, як: Геннадій Удовенко, Михайло Косів, Володимир Яворівський, Микола Жулинський, Павло Мовчан та мовознавці Павло Гринченко і Лариса Масенко.

Д-р Лариса Онишкевич була запрошена доповідати як голова НТШ-А, товариства, яке багато років веде активну наукову працю в галузі української мови, вже 9 років організує сесії про українську мову на американських та міжнародних наукових форумах; ініціювало дві всеукраїнські наукові конференції у Києві про правопис; в Америці організувало кілька семінарів на тему правопису для редакторів українських газет; збирало і видало збірник наукових статей про правопис і мову; видає і підтримує важливі мовознавчі видання в Україні та Америці; дає нагороди за наукові праці в галузі української мови.

НА ПРИКАРПАТТІ ВІДБУДЕТЬСЯ МІЖНАРОДНА "БОЙКІВСЬКА ВАТРА"

Івано-Франківськ (АПУ). -- Міжнародний фестиваль бойків "Бойківська ватра" відбудеться з 5 по 7 вересня у місті Бохіві, а також у Богородчанському, Долинському, Рожнятівському районах Івано-Франківської області.

З ініціативою проведення фестивалю, яку підтримало Міністерство Культурн і Мистецтв України, виступило обласне науково-

культурологічне товариство "Бойківщина" Фестиваль має на меті відродження та збереження духовної спадщини бойківського регіону, підвищення соціального і мистецького статусу автентичного фолкльору, виявлення самотніх творчих ансамблів, окремих виконавців та майстрів народного, декоративно-прикладного мистецтва Бойківщини.

ГЕНЕРАЛЬНА ПРОКУРАТУРА ЗВИНУВАЧУЄ ЛЕОНІДА КОЗАЧЕНКА

Київ ("УН"). -- Генеральна Прокуратура порушила кримінальну справу проти колишнього віцепрем'єра Леоніда Козаченка за підозрою в зловживанні службовим становищем і ухилянні від сплати податків, затримала його.

За даними Генеральної Прокуратури, Козаченка підозрюють в ухилянні від сплати

податків на суму 584 тис. грн-вень у період, коли він очолював "Укragробізнес"

Як повідомляло агентство, в листопаді 2002 року Президент Л. Кучма звільнив Козаченка з посади віцепрем'єр-міністра з агропромислового комплексу. Наприкінці листопада прем'єр-міністр Віктор Янукович призначив Козаченка своїм позаштатним радником.

УВАГА!

- *Церковні парафії
- *Установи, Товариства, Організації
- *Професіоналісти, Підприємства, Купці
- *Громадяни
- *Члени Українського Братського Союзу

СВЯТОЧНІ ПРИВІТКИ І ПОБАЖАННЯ В "НАРОДНІЙ ВОЛІ"

Цього року підготувалимо один розширений випуск для традиційних привітань і побажань з нагоди Великодніх Свят

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ

2 чллі через 2 колонки	20.00 дол.
3 чллі через 2 колонки	25.00 дол.
4 чллі через 2 колонки	30.00 дол.
1/4 сторінки	75.00 дол.
1/2 сторінки	135.00 дол.
1 сторінка	235.00 дол.

Всі побажання приймисмо до 10 квітня 2003 р. (за новим і старим календарем)

*Замовлення, текст і гроші слати на адресу:
"Narodna Volya"
1327 Wyoming Ave.
Scranton, PA 18509
або телефонічно 570 - 342 - 0937
fax 570 - 347 - 5649

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ТА ЧИТАЙТЕ
"НАРОДНУ ВОЛЮ"

СЛОВО ГОЛОВИ НТШ-А Л. ОНИШКЕВИЧ У ВЕРХОВНІЙ РАДІ УКРАЇНИ

Шановний Пане Голово Верховної Ради!

Шановні Депутати – Представники Українського Народу!

Я вдячна, що я, з-поза океану, можу звертатися до Вас у Києві саме українською мовою, мовою наших предків – на землі наших предків. Нас ріднить українська мова, яку, на жаль, понад два століття чужі сили жорстоко придушували.

Тому 70 років італійський консул Серджіо Граденіго вислав з Харкова шоттижневі звідомлення своєму уряду про події в Україні. Він дуже добре зрозумів не тільки чому радянський режим здійснював голодомор, але і також нищення української мови. Так, 22 червня 1933 року, консул передав вістку, що уряд навіть увів зміни в правосписі (викинув кличний відмінок, щоб зблизити мову з російською); консул передсказав, що “з української мови залишиться тільки те, що буде потрібне політиці Москви, щоб висувати претенсії на польську Україну”¹.

А 1-го жовтня 1933 р. він писав, що “в пустелі, створеній голодом, прибічники Сталіна скоротили навчання українською мовою вже для менше, як половини населення”². Крім того, в мові “російські (слова) та (чужі) вислови з різних мов доведуть до того, що в українській мові “залишиться мало що українського”³.

Шановні Представники України!

Це були спостереження і передбачення *чужинця*, який у той злочасний 1933 рік бачив всю голу правду, бачив і *геноцид*, і, навіть, лінгвіцид. Того ж року Андрій Хвиля, народний комісар освіти, признався: “В питаннях термінології, граматики, українського правопису, проведено роботу в напрямку ліквідації всього шкільництва на мовному фронті”⁴, ... а оправдувався він тим, що “ми нищимо... українську буржуазну культуру”⁵.

Яка це сила уцілілої частини зраненого народу, що помимо намагань злити українську мову з іншою, і для того введених змін правопису, помимо тисяч і тисяч заборонених українських слів, що редактори українських видавництв діставали від режиму для виполоювання українського елементу з писаного слова – сьогодні і Ви і ми говоримо українською мовою, і українська мова є державною мовою. І такою вона зможе жити, якщо вона матиме своє власне повноцінне життя.

Українська мова майже чудом пережила всі царські заборони й укази, пережила більшовицькі директиви про злиття мов і народів, і діждалася відновлення своєї держави. Та були десятиліття, коли доля закинула сотні тисяч українців на другий берег океану, де багато з них зберігало що святіше – українську мову. Наші батьки тому опинилися так далеко від рідних берегів, бо знали, як на українських землях відбирали українцям рідну мову і саму українську сутність, а часто і життя. Тому ми, їхні діти і внуки за океаном, вивчали українську мову і культуру по суботніх школах українознавства, спонзорованих українськими громадами, і вивчали українську мову в університетах, завдяки зібраним коштам нашої громади.

Адже ми – також частина Українського Народу. І ми, українські науковці за океаном, дорожимо нашим скарбом – українською мовою. Українською мовою ведуть свою наукову діяльність такі установи, як Наукове Товариство ім. Шевченка (найстарша українська наукова установа, якій майже 130 років) та Українська Вільна Академія Наук. Ми намагаємося доповнювати українське друковане слово – слово повноцінної Української Держави. Якщо Україна шануватиме свій прецінний успадкований скарб – свою рідну мову, то не перерве тих незримих ниток, що пов’язують діаспору з Україною, бо без спільної української мови ми не зможемо надавати підтримку Україні, а Україна – нам.

Тепер треба надавати якнайбільшу конкретну, адресну підтримку українській мові, в пам’ять тих 7 або 10 мільйонів, яких заморили голодом 1933 року і мільйонів, які загинули в концтаборах, яким не дали змоги жити серед рідної мови й увійти в інтелектуальний і творчий потенціал країни.

Це може й остання нагода дати Українській Державі, а з тим і українській мові – повні права та престиж, бо мова – наша душа і наше обличчя в Європі і в світі. Українська мова має своє глибоке коріння і має право рости у єдиній українській землі. А слово за Вами, шановні законодавці – створити українській мові сприятливі умови для існування у друкованому слові, у засобах масової інформації і комп’ютерах, в уряді, в освіті. Бо, як сказав недавно шановний голова Верховної Ради: “Мова -- це нація, мова -- це держава” Так! Коли держава й мова мають одне обличчя, -- держава має силу і -- пошану.

1. Серджіо Граденіго, лист №547/72, 22 червня 1933. Report to Congress. Commission on the Ukraine Famine. Investigation of the Ukrainian Famine 1932-1933. Submitted to Congress April 22, 1988. Washington: US Government Printing Office, 1988, 435-437.
2. Серджіо Граденіго, 1 жовтня 1933, лист №913-119, с. 465.
3. Серджіо Граденіго, 1 жовтня 1933, лист №913-119, с. 465.
4. А. Хвиля, “Викорінити, знищити націоналістичне коріння на мовному фронті”, Більшовик України, ч. 7-8, 1933, с. 55.
5. А. Хвиля, с. 56.

В-ВО “СЛОВ’ЯНСЬКИЙ ГРАД” ЗДІЙСНЮЄ ПРОЄКТ ШЕВЧЕНКІЯНИ

Київ (АПУ). -- До адекватного сприйняття творчості Тараса Шевченка, його значення для України всім нам треба ще рости й доростати, -- вважає голова Видавничого Дому “Слов’янський град” Віталій Оваденко. На противагу т.зв. “дискусії” навколо життя і творчості Тараса Шевченка, у ході якої на постать поета намагаються вилити потоки бруду, а його ідеї -- викривити, посиляючись на те, що окремі моменти за радянських часів замовчувалися, Видавничий Дім започаткував та успішно здійснює загальнонаціональний просвітницько-культурологічний проєкт “Шевченкіяни “Слов’янського граду”, розрахований на 2000-2014 роки.

Першодруки “Шевченкіяни “Слов’янського граду” -- книги “Зоре моя вечірня”, “І стежка, де ти ходила” та комплект кольорових листівок “На тебе дялюся, за тебе молюсь”, об’єднані у “Триптих про Тараса Шевченка”, присвячений делікатній темі жінки й юхання у творчості й особистій долі поета, вже побачили світ. На

передодні Шевченкових свят частину тиражу “Триптиха” безкоштовно передано школам Дніпровського району столиці, письменникам, мистцям, Національному Музеєві Т.Г. Шевченка. Невдовзі ще 50 комплектів “Триптиха про Тараса Шевченка” одержить Канівський музей поета.

До 190-их роковин від дня народження Великого Кобзаря, що відзначатимуться наступного року, вийдуть у світ Шевченкові “Кобзар” та “Журнал/Щоденник”, а також знакова для проєкту книга-есе “Листи до Т.Г. Шевченка” Це буде умовний діалог через віки між нашим сучасником та Поетом, спроба співвіднести бачення Шевченком майбутнього України “без пана і холопа” з тією державою, в якій ми живемо нині.

Навіть в умовах постійної фінансової скрути, Видавничий Дім “Слов’янський град” категорично не допускає й думки про комерціалізацію Шевченківського проєкту. Бо словом і постаттю пророка не можна торгувати, переконані “слов’яноградці”

Сергій Брунь, Київ

ЩОБ РІДНИЙ КРАЙ НЕ СТАВ НАМ ЧУЖИНОЮ

З-поміж великої когорти героїв, які покляли своє життя на вітар української державності в двадцятих числах лютого, ми незмінно згадуємо закатованих у Гестапо Олену і Михайла Теліг, Івана Рогача, Оршана-Чемеринського, Івана Ірлявського та їх побратимів. Ось уже понад десять років біля символічного дубового хреста, який поставили їхні послідовники в Києві у Бабиному Яру, традиційно збираються патріотично-націоналісти, щоб не заростала стежка пам’яті. З кожним роком сюди приходять чимраз більше патріотів. Не став винятком і цей рік. Холодного суботнього ранку 22 лютого, біля символічного хреста в Бабиному Яру було велелюдно. За християнською традицією, поминальне віче почали з панахиди, яку відправив священник УПЦ Київського Патріархату о. протоієрей Павло (Стародуб), згадавши полеглих українських націоналістів, які покійся у цій землі.

Відкриваючи віче, провідник Київської міської ОУН і головний редактор “Самостійної України” Павло Дорожинський нагадав про події лютого 1942 року, коли в окупованому німцями голодному і холодному Києві мужньо йшла на смерть Олена Теліг і її побратими. Та Олена Теліг, яка, за словами Олега Штуля-Ждановича, “була твердою і героїчною не лише в своїх поезіях, але такою була й у житті, і у хвилини смерті”. Її ім’я, як і імена тисяч українських патріотів після тих трагічних подій, ще кілька десятиріч не згадували на рідній землі. Лише через п’ятдесят

років ім’я Олени Теліг, поряд з такими постатями тієї буремної доби, як Олег Ольжич, Іван Рогач, Іван Ірлявський і багатьох їх побратимів по зброї і перу. Саме в лютневі дні 1992 року тут, у Бабиному Яру, поставлено дубовий хрест на символічному місці “поховання” Теліг та тих, хто мужньо пішов із нею до трагічного кінця, не зрадивши своїх переконань. Саме П. Дорожинський був ініціатором і надхненником встановлення цього пам’ятного знаку в Бабиному Яру. З того часу він щороку організує поминальні заходи біля місця поховання героїв.

Щороку у ці дні приносять сюди живі квіти, а біля символічного хреста незмінно лунають мужні поезії Олени Теліг. Ось і цього року біля хреста пролунали вірші у виконанні студентки Національного Педагогічного Університету ім. М. Драгоманова Світлани Мацуляк, студентки--ст. пластуни Ірини Громаднюк і народної артистки України Галини Яблонської.

Символічно, що зовсім поряд знаходиться не лише вулиця, а й школа, що носить ім’я поетки. У своєму виступі під час віча директор спеціалізованої школи № 97 ім. О. Теліг Надія Істоміна розповіла про те, яке значення має постання поетки для виховання у майбутніх будівничих української державності тих якостей, що притаманні справжнім патріотам. Важливе значення мають зустрічі учнів з П. Дорожинським, який є частим гостем цього навчального закладу і надає школі посилену ма-

теріальну допомогу.

Не обійшлося під час цього річних вшанувань і без болючої проблеми, пов’язаної із прагненням певних сил збудувати на цьому святому для мільйонів патріотів місці єврейський культурний центр. Та загроза, що нависла над пропам’тним хрестом у Бабиному Яру, за словами П. Дорожинського, має мобілізувати всі українські сили до спротиву, щоб спільно дати опір чужинецьким зазіханням на найсвятіше -- пам’ять про українських героїв. Своє занепокоєння тим, що тут, на цій святій для всіх українських патріотів землі, зрошений кров’ю героїв-націоналістів, думають будувати розважальний комплекс, висловили у своїх виступах члени Проводу Київської міської ОУН Мирослав Горбатюк, Олег Ціборський, народна артистка України Галина Яблонська, журналістка і дослідниця Раїса Скалій, старший пластун Олег Западнюк, громадський і політичний діяч Іллі Шутюв, голова Всеукраїнського Товариства Політ’язнів і Репресованих, довголітній в’язень сумління Євген Пронюк. Приєдналися до цих слів протесту інші учасники мітингу, з-поміж яких і такі свідки тих трагічних подій, як ветеран УПА, довголітній в’язень сумління, член ОУН з 1941 року Микола Барбон.

Серед учасників цього річних подій був представник Кубані Микола Сергієнко. Учасники віча прийняли відповідне звернення до Президента, прем’єр-міністра України, голови Верховної Ради і до міського голови Києва з вимогою

зупинити задумане будівництво. Це, тим більше, що побудову такого культурного центру саме в цьому місці, не підтримують і представники численних національних меншин, які мешкають у Києві, зокрема значна частина єврейства. Тож може керівництво міста і держави таки дослухається до голосів протесту. Однак, це буде можливо, якщо вони лунатимуть не розрізнено, а об’єднуються в одне ціле.

Те, що українство може об’єднати свої сили, щоб дати опір чужинецьким зазіханням, стало зрозумілим вже під час цього річного поминального віча. Адже до вимог представників Київської міської ОУН приєдналися і представники Всеукраїнського Товариства Політ’язнів і Репресованих, а також члени Пласту.

Цьогорічні відзначення пам’яті загиблих націоналістів започаткували ще одну добру традицію. Цього року до символічного хреста у Бабин Яр прибула група пластуни, з яких наймолодші склали присягу в члени Пласту. Вони, мабуть, ніколи не забудуть ні цього сонячного морозного дня, ні того святого місця, де їх приймали в члени. Мине кілька років, і вони поповнять лави ОУН, адже у їхню пам’ять назавжди вкарбувався світлий образ Олени Теліг і всіх тих героїв, які йшли на жертву, вірячи у здійсненість найзаповітнішої мрії -- побудови незалежної Української Держави, тієї держави, яку будувати цим молодим пластунам.

Ігор Винниченко

Голова Секретаріату Фестивалю
Директор Інституту Досліджень Діаспори

ЯК ДОВГО УКРАЇНА ВТРАЧАТИМЕ МОЛОДИХ ТАЛАНОВИТИХ КІНЕМАТОГРАФІСТІВ ?

Про те, на якому “злеті” перебуває нині українська кінематографічна галузь, знають навіть дітлахи. Як і про те, що змін на краще навіть у небагатому майбутньому очікувати не доводиться. А за таких умов талановита молодь, яка опановує нині ази цієї важливої та прибуткової у цивілізованому світі сфері суспільного життя, змушена буде, отримавши освіту, або ж займатися тим, що “ні душі, ні серцю” насолоди не принесе (аж до підпільного створення порнографічних “шедерів”), або ж торувати стежки до інших країн, зокрема, до північного сусіда, аби там продавати свій талант. Хто від цього у виграші – питання риторичне.

Запобігти цьому має на меті мистецький проєкт “Україна кінематографічна”, який є одним із заходів міжнародного фестивалю “Нашого візиту – по всьому світу”, що його від 1999 року проводить Інститут Досліджень Діаспори.

Завданнями проєкту, який реалізує мистецька студія ПП “ВІК” (директор Юрій Грищенко), є сприяння розвитку українського кінематографічного та піднесення його до світового рівня, створенню сучасної конкурентоспроможної відео-та кінопродукції, надання реальної підтримки молодим мистцям і фахівцям для здійснення своїх творчих задумів, пошук нових талановитих особистостей, ідей та форм кінематографії; активізація інтересу професіоналів та аматорів до української культури, зокрема кінематографу; сприяння прокатові, тиражуванню та розповсюдженню відео- та кінопродукції в Україні та за її межами тощо.

Контроль за виконанням цього проєкту та використанням коштів здійснює Наглядова Рада, до якої входять голова Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету Лариса Кий (США), народні депутати України Лесь Танюк (голова Парламентсь-

кого Комітету з питань культури та духовного відродження) і Василь Червоний (член фракції “Наша Україна”). До складу Ради запрошені також генеральний директор АТ “Крафт Фудз Україна” Юрій Логуш (США) та начальник Головного Управління Культури Київської міської державної адміністрації Олександр Биструшкін.

Відбір та затвердження творів й сценаріїв до виробництва проводить Експертна Рада, до якої увійшли: декан кінофакультету Київського Інституту Театрального Мистецтва ім. М. Карпенка-Карого Михайло Юрій Ільченко, директор мережі кінотеатрів “Кінопапа” в Україні Богдан Батрух (Швейцарія), головний редактор Кіностудії ім. Олександра Довженка Василь Ілляшенко, голова Асоціації Кінокритиків України Сергій Тримбач, головний редактор журналу “Кіно і театр” Лариса Брюховецька та викладач

катедри кінорежисури Київського Інституту Театрального Мистецтва ім. І. Карпенка-Карого Ірина Грищенко.

Реалізація проєкту, який, як і інші заходи Фестивалю, є акціями некомерційними, можлива лише за підтримки благодійників. Тож звертаємося до всіх, кому небайдужа доля вітчизняного кінематографу. Тільки за Вашої, шановні, доброти і добродійки, підтримки, талановита українська юнь зможе реалізувати свої творчі наміри, які, і це самоочевидно, піднесуть Україну як кінематографічну державу. На брак непересічних особистостей українська земля не скаржилась ніколи. Прикро й сумно, що умови для їхньої самореалізації їм здебільшого створювали не на батьківщині.

Поштова адреса Наглядової та Експертної Рад проєкту – а/с 126, Київ, 01034, електронна - idd@users.ukrsat.com Тел.: (44) 244 2911

ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БЕЗ РЕКТОРА

Львів (“Поступ”). -- 24 березня закінчився термін контракту популярного ректора Львівського Національного Університету ім. І. Франка -- Івана Вакарчука. Міністер Освіти та Науки Василь Кремінь своїм наказом призначив його виконуючим обов’язки ректора до заміщення вакантної посади в установленому порядку, однак, за два дні цей наказ відкликано.

Львівський Національний Університет імени Івана Франка опинився на порозі страйку. Викладачі обурені ставленням Міністерства Освіти та Науки до

їхньої інституції. Цей випадок піддає сумніву спроможність ЛНУ до автономії та саморегулювання своєї діяльності, а водночас свідчить про неспроможність державних органів управління освітою реалізовувати демократичні принципи державної політики в освіті в умовах університетської автономії, -- говориться в заяві викладачів.

У ЛНУ збираються боротися за свої права. Вже готують відкрите звернення до Президента України Л. Кучми, прем’єр-міністра В. Януковича та голови Верховної Ради В. Литвина з приводу ситуації, що склалася.

ОПУБЛІКОВАНО ПЛАН УКРАЇНА - НАТО

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, опубліковано текст Цільового Пляну України - НАТО на 2003 рік у рамках Пляну Дій України - НАТО, затверджений на засіданні комісії Україна - НАТО в листопаді 2002 року під час Празької вершинної зустрічі НАТО.

Відповідно до тексту Пляну, розміщеного на офіційному сайті Президента України, Цільовий Плян складається з п’яти розділів: «Політичні й економічні питання»,

«Питання безпеки й оборони і військові питання», «Захист інформації і безпеки», «Правові питання», «Механізми імплементації».

У документі визначені органи влади, відповідальні за виконання пляну, а також терміни його виконання.

На думку керівника Національного Центру Євроатлантичної Інтеграції України В. Горбуліна, 80% цього документу буде реалізовувати Україна, а тільки 20% -- НАТО.

ТЕЛЕФОННА РОЗМОВА Л. КУЧМИ З РІЧАРДОМ ЛІ АРМІТЕДЖЕМ

Київ (АПУ). 18 березня з ініціативи американської сторони відбулася телефонна розмова Президента України Л. Кучми з першим заступником державного секретаря США Річардом Лі Армідеджем. Під час розмови Р. Армідедж дав високу оцінку готовності України вислати до Кувейту український батальйон спеціальних призначення, мовляв, такий крок Україні сприятиме поглибленню

двосторонньої співпраці та виведе відносини між Україною та США на новий якісний рівень.

У свою чергу Президент України наголосив на важливості захисту мирного населення від наслідків застосування хемічної й бактеріологічної зброї та повідомив про засідання РНБО у справі участі України в конфлікті; про те, що передав відповідні пропозиції на розгляд Верховної Ради України.

УКРАЇНСЬКІ ІСТОРИКИ ОБГОВОРILI ВОЛИНСЬКІ ПОДІЇ 1943 РОКУ

Луцьк (АПУ). -- 19 березня в Луцьку відбулося засідання “круглого столу” на тему “Українсько-польське протистояння на Волині в 40-их роках ХХ століття” У засіданні взяли участь вчені-історики Києва, Волинської, Івано-Франківської, Львівської, Рівенської, Тернопільської і Чернівецької областей.

Учасники “круглого столу” прийняли звернення до Президента України Леоніда Кучми, голови Верховної Ради України Володимира Литвина,

прем’єр-міністра Віктора Януковича, в якому пропонується українській і польській сторонам засудити волинську трагедію і висловити співчуття родинам жертв конфліктів.

Вчені пропонують створити на базі Волинського Державного Університету центр українсько-польських досліджень. На думку учасників засідання, це дасть можливість припинити довільну маніпуляцію фактами й числами з обох сторін кордону і зменшити кількість взаємних звинувачень.

Nadia K. McConnell, President

WHY IS IT IMPORTANT TO SUPPORT THE U.S.-UKRAINE FOUNDATION?

The U.S.-Ukraine Foundation, a 501(c)(3) tax-exempt organization, has been dedicated to the development of a democratic society and a free-market in Ukraine since 1991. Through programs and activities, the Foundation has targeted institutions and initiatives that support the economic development of Ukraine with a marketplace that is favorable to U.S. firms and entrepreneurs.

Consequently, the Foundation - acting as an independent broker of information - has earned a reputation as an effective and credible organization with governmental and non-governmental leaders in both countries. The Foundation's unique role has been financially supported by major institutions such as The Bradley Foundation, The Charles Stewart Mott Foundation, The Eurasia Foundation, The Kennan Institute, The National Endowment for Democracy, The Pew Charitable Trusts, the U.S. Agency for International Development and the U.S. Information Agency.

The Foundation's goal of building peace and prosperity through shared democratic values extends all the way across the U.S. and Ukraine - from offices in Washington and Kyiv - to the local level. The Foundation's U.S. - Ukraine Community Partnerships Project, a training and education program that partners 14 U.S. communities with 14 Ukrainian communities in providing government-to-government technical assistance, provides an infrastructure of five regional training centers in Cherkasy, Donetsk, Kharkiv, Kherson, and Lviv. These training facilities, where 5,300 local leaders and citizens from 280 cities across Ukraine have been trained over the past four years, are the backbone of the Foundation's activities and support a growing, formidable economic development network.

The Foundation facilitates economic development between Ukraine and the United States by focusing attention on companies interested in business ventures, providing general business and economic data, and creating an open exchange of information between business entities. The Foundation initiated Business Links, a bi-monthly business informational service, and Business e-Links, an email service, to highlight Ukrainian and U.S. firms seeking business partners.

The Foundation holds seminars and meetings to focus attention on the important progress

of the U.S.-Ukraine business environment. For example, the Foundation will be hosting a business symposium in Detroit in May 2003. The Foundation recently hosted a business luncheon presentation, *Completing the Economic Transition in Ukraine and the other FSU Countries*, by Michael Bleyzer, President and CEO of SigmaBleyzer, at the Embassy of Ukraine. In 2001, the Foundation sponsored *Ukraine: From Breadbasket to Marketbasket for the World*, a Capitol Hill conference that examined the progress made by Ukraine in the food sector, the role of Western organizations, and the changes necessary in public policy to further Ukraine's development.

The Foundation designs special projects for economic development, like the CURE Project (Cultural REbirth of Ukraine Project) which supports the economic development of the cultural sector in Ukraine; the Petrarch Project, which oversaw the construction of public buildings in Old Dobrotvir, Ukraine; and the Stilbene Crystals Project, which facilitated the acquisition of stilbene crystals from a Kharkiv, Ukraine firm for the Lawrence Livermore National Laboratory.

The U.S.-Ukraine Foundation's importance as a positive force for Ukraine's democratic and business development in a growing one and one that the people of Ukraine and the United States truly appreciate. This also includes our corporate partners and sponsors that have supported us to-date.

On behalf of the Foundation, I seek your support and invite you to join in our mission. Your gift to the U.S.-Ukraine Foundation will enable our Economic Development Program to continue its important work between the U.S. and Ukraine.

I also encourage you to take a leadership role! Our 2003 Corporate Leadership Levels offer individuals and companies recognition through the Foundation's activities (as described herein) for their generosity:

- Sponsor Level: A Gift of \$2,500 or more
- Patron Level: A Gift of \$1,000 - \$2,499
- Benefactor Level: A Gift of \$500 - \$999

Simply send your contribution to the U.S.-Ukraine Foundation in the enclosed, postage-free envelope. Your gift is extremely important at this time for U.S.-Ukraine economic development.

U.S.A. ACCUSES RUSSIAN FIRMS OF AIDING IRAQ

WASHINGTON (AP) -- Russia is putting American troops at risk by selling antitank guided missiles, jamming devices and night-vision goggles to Iraq, the administration said Monday as President Bush called Vladimir Putin to express U.S. complaints.

Bush raised his objections in a tense telephone call with Putin, who in turn charged that the United States was creating "a humanitarian catastrophe" in Iraq.

It was the latest flare-up in a recently bumpy relationship between Washington and Moscow over issues ranging from missile-defense plans to NATO expansion. Russia sided with France and Germany to block a Bush-backed U.N. resolution sanctioning military conflict to disarm Iraqi President Saddam Hussein.

After months of monitoring sales to Iraq, the United States received information in the past 48 hours about "the kind of equipment that will put our men and women in harm's way," Secretary of State Colin Powell said Monday on Fox News Channel.

Later, he told Britain's Sky News that he hoped to convey fresh information to Moscow. Asked if he is certain the equipment was in Iraq, Powell replied, "Yes."

White House spokesman Ari Fleischer said there was "ongoing cooperation and support to Iraqi military forces being provided by a Russian company that produces GPS jamming equipment." The technology blocks satellite signals that guide bombs, missiles and even troop movements.

Asked if the items were being used against U.S. troops, Fleischer said, "They were not provided for the purpose of sitting on shelves."

U.S. officials declined to disclose how the Russian technology was transported to Iraq, but they said Iraq has its ways of importing items.

In particular, U.S. officials alleged Russian technicians were in Iraq during the last few weeks to provide technical support for the GPS jammers. The technicians were from a Russian private company, not the government.

However, Maj. Gen. Stanley McChrystal told reporters at the Pentagon that the jamming devices had not hurt U.S. troops on the battlefield thus far.

Fleischer said the United States also is concerned that Russian firms have sold night-vision goggles and

anti-tank guided missiles to Iraq. The United States holds Moscow responsible for sales by Russian companies, arguing that the government should do more to monitor the companies and stop exports.

Earlier, Russian Foreign Minister Igor Ivanov hotly denied selling military equipment in violation of international sanctions against Iraq. "No fact supporting the American's anxiety has been found," he said.

But Powell told Fox News that the Bush administration has given Ivanov and his government "more than enough information" to support its assertion. Administration officials said the accusations were based on confidential U.S. intelligence.

"President Putin assured President Bush that he would look into it," Fleischer said. "President Bush said he looked forward to hearing the results."

This is not the first time Moscow has been accused of leaking sensitive technology to U.S. enemies in spite of pledges to tighten its export controls.

Fleischer said concerns have been raised at the "highest levels" of government over the past year, but Monday's call was the first time to his knowledge that Bush broached the subject directly with Putin.

The personal relationship between Putin and Bush is strong enough to overcome this disagreement, Fleischer said, though he made clear the telephone call was unusually blunt. "The two of them are comfortable saying directly to each other what they think," the spokesman said.

In Moscow, Putin called on Iraq to treat war prisoners humanely and warned Bush of the danger of a humanitarian disaster in the region. "The number of victims on both sides is growing, and this gives rise to regret," Putin told top Cabinet members.

Later, in his telephone call with Bush, the Russian leader called attention to "the humanitarian consequences of military operations," the presidential press service said.

Bush, who had no public appearances Monday, told reporters a day earlier that "massive amounts of humanitarian aid should begin moving within the next 36 hours."

National security adviser Condoleezza Rice is visiting U.N. Secretary-General Kofi Annan on Tuesday to discuss humanitarian issues, a senior administration official said.

THE EUROPEAN UNION MAY RECOGNIZE UKRAINE A MARKET ECONOMY COUNTRY

KYIV. -- The European Union may recognize Ukraine as a country with a market economy earlier than the US may, according to Timo Hammaren, head of the trade department at the European Commission's representation in Ukraine.

Hammaren said Monday in Kharkiv at the seminar dedicated to Ukraine's entering the WTO [World Trade Organization] that the EU and the US have different standards as to recognizing a country as that having a market economy. He said the EU may issue a document confirming it in late March, and there are good

reasons to expect "a positive decision," though he does not know exactly what this decision will be.

Asked if Ukraine's restrictions on the export of scrap metals may influence the EU decision, Hammaren said this problem is not directly related to the recognition of Ukraine as a country with a market economy. However, he said this issue would be discussed during Ukraine's joining the WTO.

Earlier Prime Minister Viktor Yanukovich said that the EU is expected to sign a protocol on recognizing

LETTERS TO THE EDITOR

DO NOT CONDONE RUSSIA

To the Editor:

Driving home the other day, I heard on the car radio something that I hardly believed: the US government approved the Russian special forces bloody takeover of the Moscow theater, where the Chechen fighters were holding hostages demanding the withdrawal of Russian troops from the Republic of Chechnya.

The Chechens are an independence-minded people. They declared independence in 1991, but the Russians invaded their country again in 1994, destroying most of their land and killing thousands of Chechen who openly opposed that invasion.

By using a mysterious deadly gas, those Russian special forces brutally killed not only about 50 Chechens, but about 117 innocent Russian people also died poisoned by that gas, and many more are fighting

for their lives in the nearby hospitals. To add to the insult, the Russian government called it a "military triumph."

At a time when our government strongly objects to the use of deadly gas by Iraq on its people, the US government, according to what I heard on the radio, approves the Russian behavior in Moscow. And how does this sound to you: many of the Chechen fighters died after being shot in the head by Russian forces while they were unconscious from poisoned gas. Is that conduct humane?

More than likely, not everybody will share my view on this matter, but whoever was enslaved under political domination will understand the meaning of the word "freedom."

Bohdan Kandiuk
Glen Spey

Eugene Luciw

U.A.S.C. TRYZUB CELEBRATES 53 YRS OF UKRAINIAN NATIONALS SOCCER AND SPORTS PROGRAMING

First fielded in 1950, "Tryzub's" amateur soccer team rapidly became the premier professional soccer franchise in the United States. In 1959, the club acquired the American Soccer League's Philadelphia Nationals, aptly renamed it the Philadelphia Ukrainian Nationals and proceeded to win the U.S. Open Cup Championship the very following year. No one will ever forget the fever-pitched deafening thunder of the Ukrainian American community's cheers as "Nasha Druzhyna" ("Our Team") reached the heights of success. Some highlights include:

- 1956-U.S. Amateur Cup Final in St. Louis, Missouri
- 1960's - Six American Soccer League Professional Championships
- 1960, 61, 63, and 66 - Four U.S. Open Cup Professional Championships
- 1960's - Five U.S. Open Cup Finals
- Ten Pennsylvania State Championships
- Seven United Soccer League Majors Division Championships
- Three Inter-County Soccer League Majors Division Championships

Tryzub's was the first soccer team in the United States to have home games televised and played in the first indoor regulation soccer game in Convention Hall, Atlantic City, New Jersey. Soccer teams from around the world visited Philadelphia to play "Our Team": Manchester United, England; Dundee, Scotland; Stuttgart, West Germany. In 1967, the Ukrainian Nationals represented the United States in international competition before 102,000 fans in El Salvador.

After a number of additional professional years in the German American League of New York, Tryzub focused its efforts on amateur soccer and the development of a youth program. In 1983, the club purchased 38 acres of farmland in Horsham, Pennsylvania and trans-

formed them into a premier amateur soccer venue with Class A fields, lighting, a clubhouse and picnic grove. Twenty youth teams, boys' and girls', in age brackets between "Under 10" and "Under 17" years of age, play under the Ukrainian Nationals' flag. Over half of these teams are in the top 3 in their respective divisions. An exceptionally dedicated crew of coaches and parents under the leadership of Taras Kozak (President), Danylo Nysch, John Nimczuk, Sefan Kunderewych, Orest Lessiuk, Alex Hrauer, Walter Maruschak, Fernando Rubio and Pam Zingle have made "Our Club" a most desirable place for children to play soccer and to sharpen their skills. The First Ukrainian Nationals Invitational Tournament, held over Memorial Day weekend, 2002, was a resounding success attracting over 52 teams to Tryzub's fields. A Memorial Day Weekend tournament is planned for this year as well.

In 1988, 1996 and 2000, Tryzub held three memorable Ukrainian Olympiads and youth jamborees, to which thousand of fans gathered to see the best in Ukrainian sports and cultural programming. The year 2002 also held witness to the 26th annual golf tournament and yet another series of tennis tournaments, soccer camps (Philadelphia Kixx and Charge camps) and tennis camps. Tryzub's swim team competed in the USCAK National Finals.

But, the pride of Tryzub still rests on the shoulders of its Majors Division soccer team, the Ukrainian Nationals, currently coached and managed by Petro Boretsky and Mykola Jurchak. The team continues annually to capture its league championship and perennially wins the Eastern Pennsylvania Championship. In the year 2000, the team won the Region I Championship and progressed to the final four of the US Amateur Cup. This year the team again stands atop its division.

UKRAINE SENDS 500-MAN ANTI-CHEMICAL WEAPONS FORCE TO KUWAIT

KYIV. -- The first contingent of Ukraine's anti-chemical weapons force headed to Kuwait to help neutralize the effects of potential Iraqi attacks.

An IL-76 military transport aircraft departed from the western city of Lviv with about 20 members of the 532-man volunteer 19th Army Battalion and equipment on board, the Defense Ministry said.

The troops were to be stationed in Arejan, some 70 kilometers (44 miles) from Kuwait City, and deployed around the Al-Kuwait airport and the Al-Ahmadi and Dokha seaports, the ministry said.

Ukraine's decontamination and defense unit has wide experience. About 25 of the force's members took part in cleanup operations after the 1986 Chernobyl nuclear accident. Others saw action during the Soviet-Afghan war in the 1980's and a few have since served as U.N. peacekeepers.

President Leonid Kuchma of-

fered to send the battalion last month in a bid to mend ties with the United States, which worsened last year following U.S. claims that he approved the sale of radar systems to Iraq in 2000.

Both Kuchma and parliament have insisted that the force be limited to defensive and humanitarian missions and have resolutely opposed the U.S.-British attack. Seventy-eight percent of Ukrainians also oppose the war, according to a recent poll by the Razumkov Center for Economic and Political Studies.

Kuwaiti anti-aircraft forces will defend the Ukrainian battalion and the government will supply food and other provisions, the ministry said. The United States has indicated it is ready to help fund the mission, which could cost up to US\$1 million a month.

Similar forces from Poland, the Czech Republic and Slovakia have also been sent to the Gulf

Help Us Help Our Youth: Donate Now to the UFA Scholarship Fund!

ATTENTION! ATTENTION! Special Issue of "Narodna Volya" with Easter Greetings & Advertisements

This year we are preparing one Easter edition of "Narodna Volya", which will come out in print April 17, 2003 and will include the traditional greetings and advertisements.

COST OF GREETINGS

- 2col. x 2" \$ 20.00
- 2col. x 3" \$ 25.00
- 2col. x 4" \$ 30.00
- 1/4 page 3col. x 10" \$ 75.00
- 1/2 page 6col. x 10" \$135.00
- Full page 6col. x 20" \$235.00

All Greetings and Advertisements must be received by April 10, 2003 with a Check or Money Order for the full amount of U.S. Funds.

All Orders and Payments should be sent to

"Narodna Volya" - Easter Edition

1327 Wyoming Ave.
Scranton, PA 18509

For inquiries call:
(570) 342-0937

НАРОДНА ВОЛЯ

Symbol of our Rights
and Liberties

НАРОДНА ВОЛЯ

РІК LXXXXIII Ч. 14 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 3 БЕРЕЗНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA. APRIL 3, 2003. YEAR LXXXXIII № 14

ПОРЯДКОМ СПІВПРАЦІ УКРАЇНИ І США

Київ (АПУ). Україна і США підписали меморандум про взаєморозуміння між урядами України і США з питань попередження про повені у Закарпатській області.

Меморандум м.ін. передбачає в басейні ріки Тиса встановити автоматизовані гідрометеорологічні станції із супутниковим зв'язком, які мають вдосконалити процес збору інформації для передбачування повеней і спостереження за рівнем поверхневих вод. Загальна вартість проекту становить 400 тисяч доларів.

УКРАЇНА І США ДОМОВЛЯЮТЬСЯ ПРО ІМПОРТ КУРЯЧОГО М'ЯСА

Вашінгтон. -- Як повідомили ЗМІ, 26-27 березня відбулися тут переговори між Україною та США стосовно імпорту американського курячого м'яса в Україну. Українська делегація на чолі з державним секретарем з питань європейської інтеграції Міністерства Економіки Валерієм П'ятиницьким провела переговори з представниками Міністерства Сільського Господарства США щодо форми та змісту нового ветеринарного сертифікату на куряче м'ясо походженням із США. Сторони досягнули порозуміння в більшості спірних питань.

Новий сертифікат на импорт

ЗА ГРИВНЮ ПОРУЧИЛИСЯ

Київ. -- Як повідомила пресовий секретар Президента Олена Громницька, на днях Президент Леонід Кучма зустрівся з головою Національного Банку України Сергієм Тигипком. Під час розмови йшлося про стан грошового ринку України.

Голова Національного Банку повідомив про ситуацію з українською грошовою одиницею та підкреслив, що гривня залишається стабільною, збільшується ре-

м'яса птиці до України повністю враховує позицію української сторони. Імпортоване в Україну куряче м'ясо буде отримуватися від птиці, при вирощуванні якої не застосовувалися антибіотики з метою стимуляції росту та підвищення продуктивності.

Водночас, американська сторона знову висловила свою стурбованість тим, що законодавчі обмеження України щодо застосування антибіотиків, на її думку, не були достатньо обгрунтовані.

Разом з тим, учасники переговорів погодилися продовжити наукову дискусію з цього питання.

НАШІ СУСІДИ НА ШЛЯХУ ДО НАТО. А МИ КУДИ? -- СПИТАЙТЕ КУЧМИ!

Литва, Латвія, Естонія, Словаччина, Словенія, Болгарія та Румунія на спеціальному засіданні Північноатлантичної Ради підписали протоколи про приєднання до НАТО. У засіданні брали участь генеральний секретар НАТО Джордж Робертсон, послы 19 країн -- членів НАТО та міністри закордонних справ семи запрошених до альянсу держав.

Згідно з процедурою вступу до НАТО, після підписання протоколів розпочнеться процес їхньої ратифікації у парламентах 19 країн альянсу, який має завершитися до наміченої на травень 2004 року вершинної зустрічі НАТО, на

якій мають прийняти запрошених країн до альянсу.

За даними литовських дипломатів, вже на днях в американському Сенаті почнуться слухання щодо ратифікації протоколів. Вони не виключають, що ратифікація протоколів у Сенаті відбудеться в травні-червні, -- повідомляє Інтерфакс.

Сім держав Центральної та Східної Європи запрошено вступити до НАТО в листопаді 2002 року на Празькій вершинній зустрічі.

На жаль, між ними нема України. -- Редакція

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ ВІДВІДАВ ПАПУ РИМСЬКОГО У ВАТИКАНІ

Рим (АПУ). -- Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, перебуваючи у Римі, отримав аудієнцію у Папи Римського Івана Павла II, який з приємністю згадував свою візиту в Україну у червні 2001 року. Папа благословив Україну і всіх її мирян.

Україна розвиває відносини з Ватиканом як державою, яка посідає особливе місце на міжнародній арені, користується безперечно високим моральним і політичним авторитетом та є впливовим суб'

ектом міжнародних відносин.

Інтерес до України є важливою складовою східної політики Ватикану і особисто Папи Івана Павла II, спрямованої на підтримку реформ, зміцнення демократії, європейської інтеграції України, духовне відродження країн Східної Європи, "зближення в Європі двох гілок християнства -- католицизму і православ'я"

Литвин попросив Папу звернутися до українського та польського народів з нагоди 60-річчя трагічних подій на Волині.

ПОСОЛ США В УКРАЇНІ ВИСЛОВИВ ПОДЯКУ ЗА ПОМІЧ У ВІЙНІ

Київ. -- Посол США в Україні Карлос Паскуаль висловлює подяку Президентові України Л. Кучмі, Раді Національної Безпеки й Оборони, Урядові та Верховній Раді за рішення вислати український батальйон радіаційного, хемічного і бактеріологічного захисту до Кувайту.

«Українці можуть врятувати сотні тисяч життів», -- заявив він у програмі «Подорожіння» на телеканалі «Інтер». «Це важливий крок для двосторонніх відносин.

Це ознака того, що наші відносини розвиваються у позитивному напрямі», -- сказав посол.

При цьому Паскуаль підкреслив, що, якщо Україна «захоче ще в чомуньбудь допомогти», США будуть «дуже раді вислухати її пропозиції». «Багато країн хоче розділити відповідальність за забезпечення безпеки у світі. Якщо Україна відчуває, що вона ще готова надати допомогу в збереженні життя людей -- ми готові це розглянути», -- сказав він.

УКРАЇНА НЕ ПОСТАЧАЛА ІРАКОВІ «КОРНЕТІВ»

Київ. -- МЗС України спростовує повідомлення про поставки протитанкових ракет «Корнет» з України до Іраку, що нібито мали місце. Як підкреслив керівник пресової служби МЗС України Маркіян Лубківський, «це повідомлення є безпідставним і базується на неперевіреній та упередженій інформації».

В американському тижневику Newsweek в одній із публікацій

йшлося про те, що нібито через українських торговців зброею в січні до Багдаду поставлено біля 500 ракет «Корнет-Е».

«Сприймаємо це повідомлення не інакше, як чергову спробу завдати шкоди авторитетові нашої держави, скориставшись напруженістю та загостренням ситуації в Іраку та в регіоні Близького Сходу і Перської затоки», -- підкреслив М. Лубківський.

ПРЕЗИДЕНТ Л. КУЧМА ВІДВІДУЄ МОНГОЛІЮ

Київ (АПУ). -- Цього тижня Президент Л. Кучма відвідує Монголію. Минувшого літа з офіційною візитом в Україні побував Президент Монголії Н. Багабанд.

Метою поїздки Кучми є не лише визначення перспективних сфер взаємодії, але й спрямування співпраці у найбільш взаємовигід-

ному напрямі.

Під час візиту планується підписання ряду важливих двосторонніх міждержавних, міжурядових та міжвідомчих документів, які будуть регламентувати відносини між Україною та Монголією на найближчі роки у більшості основних сфер співробітництва.

УКРАЇНСЬКІ ЛУЧНИЦІ ВИГРАЛИ ЧЕМПІОНАТ СВІТУ

Київ (АПУ). -- Жіноча збірна України зі стрільби з лука переможно завершила виступи на чемпіонаті світу, що відбувся у Франції.

У фіналі стрільби з класичного лука, українські спортсменки

зустрічалися з командою Туреччини і перемогли з результатом 263:249.

Третє місце посіли росіянки, які виявилися кращими за італійок -- 261:243.

РЕКТОРА УВУ ПОКЛИКАЛИ ДО ВІДЕНСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Мюнхен (УВУ). Інститут Славістики Віденського Університету запросив на літній семестр 2003 р. проф. д-ра Леоніда Рудницького як професора-гостя української літератури. Метою цього запрошення є розвиток україністики у Відні, де колись студювали провідні члени української інтелігенції, а перш усього Іван Франко, який там здобув докторат у визначного славіста проф. Вартослава Ягіча.

Інститут Славістики Віденського Університету -- це традиційно справжня Мекка слов'янських студій і найбільша того роду інституція в Європі, де на високому рівні поставлено не тільки русистику, але й студії всіх слов'янських мов і літератур. Саме тому покликання ректора Л. Рудницького для розбудови віденської україністики є важливим. Цей факт слід також розцінювати, як серйозне

Ректор Леонід Рудницький

бажання керівництва Віденського Університету розвинути українознавчі студії в Австрії та посилити контакти з українським науковим світом, а зокрема з УВУ

З ДУМКОЮ ПРО СВЯТКУВАННЯ 190-РІЧЧЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Київ (АПУ). -- Президент Леонід Кучма зустрівся з народним депутатом України Миколою Жулинським. У ході розмови обговорено справу підготовки до святкування 190-річчя від дня народження Тараса Шевченка.

Глава держави відзначив важливість видання *Шевченківської*

енциклопедії. У свою чергу, Микола Жулинський поінформував Леоніда Кучму про стан справ навколо побудови архіву рукописів класиків української літератури

За результатами зустрічі Президент України дав відповідні доручення.

СТУДЕНТИ ЗАХИЩАЮТЬ РЕКТОРА ЛНУ ІМ. ІВАНА ФРАНКА

Львів ("Поступ"). -- Біля півтори тисячі студентів Львівського Національного Університету ім. І. Франка провело акцію протесту, спрямовану на підтримку поки що діючого ректора університету Івана Вакарчука.

Як ми вже писали, міністер освіти Василь Кремень у розмові з паном Вакарчуком повідомив останнього про те, що контракт з ним не буде продовжений, а на його місце планується призначити

людину з Києва.

Представники трьох студентських організацій, які очолили акцію протесту, наголошують на неприпустимості втручання Києва у внутрішні справи університету. Вони стверджують, що виступають за проведення чесних і відкритих виборів нового ректора. Згідно зі статуту університету, ректором може бути людина, яка останні 5 років працювала у стінах закладу.

МІНІСТЕРСТВО ТРАНСПОРТУ НА ПОТРЕБИ КУЛЬТУРИ

Одеса (Інтерфакс-Україна). - Міністерство Транспорту України виділить 40 млн. грн. для завершення реконструкції Одеського Театру Опери та Балету. Про це заявив міністер Георгій Кирпа в ході робочої поїздки до Одеси.

Реконструкція цієї будівлі триває вже протягом 9 років, із запланованих 80 млн. грн. освоєно

лише половину. За словами Г. Кирпи, Міністерство Транспорту, стурбоване долею архітектурної перлини півдня України, взяло на себе зобов'язання для того, щоб врятувати її від руйнування.

Перший транш розміром 6 млн. грн. до Одеси вже надійшов Другого траншу розміром 4 млн. грн. очікували в кінці березня

НАЙПОПУЛЯРНІШІ ІМЕНА В УКРАЇНІ

Київ ("УМ"). -- Як найчастіше називають своїх немовлят в Україні сьогодні, досліджував департамент у справах громадянського стану громадян, і ось які результати отримав. Отже, за минулий рік найпопулярнішими іменами серед дівчаток в Україні були Софійки, Катрусі, Анечки, Марійки, Єлизавети, Валерії, а от такі до недавнього часу популярні хло-

п'ячі імена, як Нікіта, Ілля та Кирило, вже вийшли з моди. Популярними чоловічими іменами натомість стали Гліб, Назарій, Владислав, Максим, Данііл, Денис, Богдан та Андрій

У столиці ж, хлопчиків найчастіше називають Данилами та Денисами, а дівчаток -- Вікторіями, Катрусями та Даринками

ТУІА ВЛАШТОВУЄ КОНФЕРЕНЦІЮ

Філадельфія (М. Борецький). -- Філадельфійський Відділ Товариства Українських Інженерів Америки влаштує конференцію про вклад визначних українських вчених в американську науку та про українські сліди на поштових марках США.

Конференція відбудеться у неділю, 13-го квітня, о год 3-й після полудня в Українському Ос-

вітньо-Культурному Центрі в Дженкінтаві, Па

Доповідачами на конференції будуть д-р Святослав Трофименко, д-р Любомир Онишківчак, інж. Андрій Сольчаник, а модератором д-р Омелян Бей. Вступ вільний

Управа Відділу щиро запрошує українську громадську спільноту участі

НА ЗАКАРПАТТІ ВИГОТОВЛЯТИМУТЬ ЕЛЕКТРОУСТАТКУВАННЯ ДО ЄВРОПЕЙСЬКИЙ АВТОМОБІЛІВ

Ужгород (АПУ). -- Перший етап робіт з будівництва нового заводу, який споруджує в Ужгороді відома японська фірма "Язаки" і який виготовлятиме електроустаткування до автомобілів популярних європейських марок, плану-

торувати товарами між двома країнами збільшився приблизно на 20 відсотків і становив 45.8 млн. доларів. Сторони також обговорили питання співпраці в рамках СНД.

За результатами зустрічі глави держав домовилися про офіційну візиту Президента України Леоніда Кучми 8-10 квітня 2003 року в Таджикистані.

торгівлі товарами між двома країнами збільшився приблизно на 20 відсотків і становив 45.8 млн. доларів. Сторони також обговорили питання співпраці в рамках СНД.

За результатами зустрічі глави держав домовилися про офіційну візиту Президента України Леоніда Кучми 8-10 квітня 2003 року в Таджикистані.

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА

(имер. дол.)

SUBSCRIPTIONS

(US currency)

Для членів УБС:	For UFA members:
У США і в Канаді річно. 20 00 дол.	USA and Canada per year... 20.00
Для нечленів УБС:	For non-members:
У США і в Канаді річно. 25 00 дол.	USA and Canada per year25.00
В інших країнах річно. 30 00 дол.	In other countries per year..... 30.00
Ціна одного примірника 50 центів.	Price per single copy 50 cents

NARODNA VOLYA

Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342 - 0937 Fax: (570) 347 - 5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дупляк
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS

Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

РОСІЙСЬКА ПРЕСА ПРО УКРАЇНУ

Як війна в Іраку позначається на Україні, а також на українсько-російських відносинах? Цю тему у різних аспектах порушувала 1 квітня російська преса. Йдеться і про торгівлю в металургії, і про можливість вступу України в НАТО, і про перспективу збільшення російських туристів на українських чорноморських пляжах цього літа.

«За «Кольчуги» Україна розплачуватиметься життям бійців». «Схоже, що Україна вкотре намагається всидіти на двох стільцях», -- зауважує газета «Московский Комсомолец», коментуючи скерування до Кувейту українського батальйону хемічного захисту. Автор статті емоційно зазначає, що таким чином «незалежна», «вільна» Україна блокує статус», бажає підсобити Сполученим Штатам».

А вже інший російський часопис «Независимая Газета» у статті «Північноатлантична мрія СНД» розглядає можливих нових потенційних кандидатів на вступ до НАТО, серед яких автор статті називає Україну і Грузію. «Хто з держав Співдружності зможе реалізувати свою «північноатлантичну мрію», залежатиме від закінчення іракської війни. Яка країна буде потрібніша Сполученим Штатам, та і отримає пальму першості в НАТО. Україна -- цілком європейська країна і найбільше підходить під усі стандарти НАТО, -- пише «Независимая Газета» і зазначає, що Україна у військовому плані сильніша від Грузії. Але тут може мати вирішальну роль принцип «політичної доцільності». Йі тому, на думку автора статті, Грузія може виграти змагання всередині СНД, оскільки Україна не становить тепер серйозного виклику для російської політики. Тоді як з Грузією в Росії є великі розбіжності щодо Абхазії», -- підсумовує «Независимая Газета».

Тим часом російський тижневик «Експерт» опублікував досить велику аналізу п. з. «Чий демпінг краший. Останні зведення з фронтів ставлевої війни між Україною і Росією». Експорт української сталі до Росії минулого року скоротився майже на 40% у зв'язку із запровадженням Росією жорсткіших митних умов, -- підсумовує часопис «Експерт» і наголошує, що і цього року російський ринок залишатиметься для української металургії мало привабливим. Це пов'язано зі збільшенням попиту на метал в азійських державах у зв'язку з ситуацією довкола Іраку.

Очікують, що може бути обмежене судноплавство в Індійському океані, Суєзьському каналі і навіть, можливо, в Босфорській протоці. Хоча після початку воєнних дій в Іраку ситуація не змінюється, азійський ринок поглинає буквально будь-які об'єми металу. Попит на метал зріс особливо з боку Південно-Східної Азії і, зокрема, Китаю, до якого, 1 квітня з візитою прибув Президент України Леонід Кучма.

Як наголошує російський тижневик «Експерт», тепер для української сторони завдання номер один -- встигнути продати за кордон якомога більше своєї продукції. За словами директора донецького мініметалургійного заводу «Істіл Україна» Фарука Сіддікі, якого цитує часопис: «Тепер усе йде на експорт, попит на ринку просто величезний, ціни також. Ринок поглинає усе, що продасься». Водночас, російський оглядач закликає не забувати про майбутнє, коли відбудеться спад попиту на метал в азійських країнах, і в української та російської сторін посилиться інтерес до співпраці. При цьому тижневик «Експерт» згадує ідею підписання українсько-російської угоди з торгівлі металопродукцією, з якою ще восени минулого року виступили російські металурги.

А ще один російський часопис «Газета» переймається проблемою літнього відпочинку росіян, зауважуючи, що воєнна кампанія на Близькому Сході вже зіпсувала росіянам пляжний відпочинок, тому багато російських туристів поїде грітися на українські чорноморські курорти. Водночас, московський часопис застерігає, що влада Криму запровадила курортний збір і змінила систему оподаткування оздоровниць, й тому ціни у новому сезоні на півострові зростуть на 15%, що негативно позначиться на кількості туристів з Росії. Однак, «інші українські туристичні фірми, які пропонують відпочинок на чорноморському узбережжі Одеської і Миколаївської областей не стали переглядати минулорічних цін, -- розповідає своїм читачам московський часопис «Газета».

Петро Кагуї («Радіо Свобода»)

“Можна все на світі вибирати, сину,
Вибрати не можна тільки Батьківщину.
Можна вибрати друга і по духу брата,
Та не можна рідну матір вибирати!”

Василь Симоненко

Марина Пирожук (“ПД”)

Центр політичної аналізи і консультування при журналі “Політична Думка”

ТАРАС ШЕВЧЕНКО ЯК ПРОВІДНИК ОПОЗИЦІЇ

9 березня 2003 року, за багатьма ознаками можна назвати його у політичному житті пострадянської України.

День народження Тараса Шевченка -- знаменний день у житті українства. Фігура геніяльного Шевченка є, без сумніву, об'єднаним чинником різних прошарків українства у культурі, суспільстві, політиці уже понад сто років.

На початку набуття Україною Незалежності, день 9 березня став втрачати свій традиційний зміст. Фактично він перетворився на звичайний день народження Кобзаря, до того ж офіційно приватизований як і інші символи української нації пострадянською номенклатурою задля власної ідеологічної легітимізації.

Перша спроба реанімації традиції чи “реприватизація” Шевченка відбулася на початку цього століття -- 9 березня 2001 року. Касетний скандал, смерть журналіста Георгія Гонгадзе та інші події стали розвинувальним фактором нинішнього політичного режиму, в результаті чого в Україні почала формуватися системна політична опозиція.

По суті, два роки тому 9 березня став переломним днем політичного розвитку України. Саме біля пам'ятника Тарасові відбулася перша публічна й жорстока сутичка між представниками влади й опозиції, жертвами якої стали десятки людей, частина яких опинилася за ґратами.

До Шевченка знову почали апелювати як до духовного визволителя та захисника. Драматичні події 2001 року, які стали початком системної кризи нинішнього політичного режиму в Україні, мали широкий відгук у світі, і виокремили в суспільній свідомості владу від Тараса Шевченка, який знову став сприйматися як уособлення опозиційності і дисидентства. Знаменно, що цього року

Президент Кучма “проігнорував” день народження Кобзаря, віддавши перевагу покладанню квітів символам нації словацької.

Натомість 9 березня 2003 року став певним імпульсом інституціалізації опозиції, провідники якої у повному складі -- Ю. Тимошенко, В. Ющенко, О. Мороз, П. Симоненко та їхні прихильники з усіх регіонів України зайняли місце у підліжжі Шевченка. За різними даними, у недільному мітингу біля пам'ятника Кобзареві брало участь від 60 до 150 тисяч громадян. За свідченнями експертів та очевидців, з часів “Горбачовської перебудови” українська столиця вперше зібрала таку кількість людей.

Але річ не тільки в безпрецедентній кількості учасників мітингу, хоча цей момент завжди є елементом спекуляцій з боку влади, яка завжди намагається применшити рівень спротиву щодо себе через державні та олігархічні засоби масової інформації.

Річ навіть не в текстах виступів, які можуть бути уразливі для критики, чим, до речі, скористалися деякі провладні ЗМІ. (Дікаво, що багатотисячний мітинг 9 березня подавався переважно більшістю телевізійників як другорядна подія, здебільшого вкінці програм. Головними сюжетами продовжувало бути телезвернення Кучми з приводу політичної реформи).

Прикметним і безпрецедентним для політичної України стало те, що вперше за період Незалежності, Кобзареві “вдалося зібрати” представників найширшого політично-ідеологічного спектру політичної опозиції -- від комуністів до правих націонал-демократів. Колір прапорів на цьому мітингу для його учасників не мав суттєвого значення. А вірші Шевченка з однаковим ентузіазмом цитували і провідники “Нашої України”, і провідники українських комуністів. При чому останній в

своєму патосі, схоже, намагався перевершити першого.

Окрім ж учасники мітингу, слухачі промовців, вдавалися навіть до певних асоціативних паралелей політиків нинішніх з політиками доби колишньої: Ющенко-Грушевський, Мороз-Винниченко, Тимошенко-Петлюра, Симоненко-Скрипник...

Характерним був і такий факт: колона комуністів, прямуючи Хрещатиком до парку Шевченка, навіть не зупинилася біля пам'ятника свого ідеологічного кумира, “вождя світового пролетаріату В.І.Леніна” Духовним провідником для комуністів цього дня був Тарас Шевченко.

Небезпека торжества номенклатурно-олігархічного режиму і політична реформа а ля Кучма -- як було зазначено в ухваленій мітингом резолюції -- виявилася вагомішою, ніж ідеологічні розбіжності.

Ідея об'єднання ідеологічно різновекторних опозиційних сил була визначальною і серед рядових учасників мітингу, які у своїх записках та вигуках до провідників вимагали реальної консолідації і конкретних дій у цьому напрямку.

Ідеологічна толерантність і неагресивність десятків тисяч людей різних орієнтацій та політичних культур, на думку багатьох, певною мірою спростовують міт про приреченість українців на цілковиту роз'єднаність та розбрат нації.

Однак, сказане вище -- один бік медалі. У політичному повсякденні тяжіння до сакральності політичних явищ і подій, до появи нових бовванів та кумирів є природним і почасти кон'юнктурним, як і радикальний нігілізм щодо розвінчаних старих. Така риса притаманна багатьом суспільствам, але, схоже, надто українцям. Насправді інституціалізація істини не відбувається у швидкоплинному перебігу політичного часу, тим більше

під час мітингів.

За лаштунками справжніх мімірів змінити щось на краще, часом може критися щось примарне й меркантильне. Мітинг і місце його проведення лише артикулює бажане чи позірне, конфронтаційне чи нігілістичне (Кучму геть!). Часом, що найгірше, мітинг є елементом маніпулювання спритних політиків суспільною свідомістю задля досягнення особистого політичного успіху. У цьому випадку це так само можна кваліфікувати як політичне савілля й ошукування людей.

Водночас, і це напевно важливо, такі зібрання як мітинги дають змогу “підглянути” зародження нового суспільного ідеалу, відчуті зміну суспільних настроїв на користь більш раціонального ніж нині облаштування спільного життя. І в цьому випадку можливий консенсус між організаторами-вождями і рядовими учасниками мітингу. При цьому гучні апеляції до кумирів можуть стати рушієм політичних змін, а самі мітинги -- формою і публічним засобом декларування спільних мімірів “вождів” і мас.

Тому маси, і зокрема учасники мітингу, підтримкою яких заручилися політики, мають право на головне запитання: з якими намірами нас “зібрали”?

Отже, чи стануть провідники української опозиції виразниками нових суспільних настроїв, чи зреагують вони демократичні очікування суспільства задля кращого життя? Зрештою, чи спроможні вони реально об'єднати свої зусилля саме на опозиційних засадах, поступившись власними амбіціями і розрахунками, у подоланні злочинного, за їхнім визначенням, нинішнього політичного режиму, і збудувати Україну, про яку мріяв Шевченко, і якому вони сповідалися і поклонялися на мітингу як своєму національному кумирові й провідникові?

Кость Бондаренко (“Дз.Т”)

ТРАГЕДІЯ ВОЛИНІ: ПОГЛЯД ЧЕРЕЗ ДЕСЯТИЛІТТЯ

III

Для німців українсько-польський конфлікт був яскравим утіленням принципу «розділяй і пануй». У радянських партизанів діяло правило «де двоє обжилися, там треті поживилися», по-друге, знищення польського населення на Волині могло зіграти на руку Сталінові стратегічно -- в іграх навколо переорієнтування польського кордону по завершенні війни.

Німецькі окупаційні власті всіляко підігрівали ненависть між українцями та поляками. Еріх Кох підкреслював: «Нам треба домогтися, щоб поляк при зустрічі з українцем хотів його убити, і щоб українці, побачивши поляка, теж хотів його убити». Дуже часто взаємне нацьковування українців і поляків було очевидним.

Після того, як українська поліція на Волині та Поліссі пішла в ліс до партизанів, німці мобілізували нову поліцію, переважно з польського населення. Крім того, на Волині був перекинтий польський батальйон «Шупо», а німецьку жандармерію вивели з Волині, створивши сприятливий ґрунт для переростання міжетнічного конфлікту в криваву різанину.

Юрій Киричук наводить такі цифри: у Луцьку всі німецькі адміністративні установи очолювали поляки. У генерал-комісаріаті чиновників польської національності налічувалося 80%, у гебітс-комісаріаті -- 60%, у центральній установі з торгівлі зі Сходом 60%, у господарському банку 30%. Як свідчили полонені бійці УПА, часто «німці самі вдягали шинелі з тризубом і йшли на польське село, спалюючи його. Так сталося в Гуті Степанській. Німців було 250. Дітей кидали у вогонь живими». Навіть Микита Хрущов, аналізуючи українсько-польські взаємини на Волині, писав: «Я думаю, це все -- справа рук німців».

Крім того, радянські партизани теж внесли свою лепту в розпалювання ворожнечі. Навесні 1943 року почалася мобілізація поляків у червоні партизанські загони. В очах українського населення Волині, поляки перетворилися на колаборантів -- німецьких і радянських. І це викликало не просто невдоволення, а сприяло посиленню ворожнечі.

І ще один штрих до трагедії: намагаючись припинити розбрат, Митрополит Української Греко-Католицької Церкви А. Шептицький звернувся до римо-католицького єпископа Твардовського з проханням видати спільне звернення ієрархів до вірних щодо припинення кровопролиття, але Твардовський відповів: Церква не може втручатися в політичні справи. Українська сторона видала послання під назвою «Не убий!», яке в роки війни мало величезний вплив.

У самій Польщі, у середовищі польських істориків ставлення до волинської трагедії однозначне -- саме як до трагедії. Але якщо більша частина істориків стоїть на позиції необхідності вивчення й дослідження цієї сторінки українсько-польських взаємин, то є й ті, хто намагається будувати на подіях 60-річної давнини моделі для сучасної політики. На щастя, таких меншість. Згадувати їх тут недоречно. Краще згадати про професора Ришарда Тожецького, який одним з перших порушив питання про об'єктивне вивчення гострих проблем в українсько-польських взаєминах. Чи про Тадеуша А. Ольшанського, який по-новому глянув на Україну і на її історію. Чи про Гжегожа Мотику й Рафала Внуча, які перейшли від негативізму при розгляді питань українсько-польського протистояння до об'єктивізму в оцінці співробітництва УПА і польського підпілля в роки Другої світової війни і перші повоєнні роки. Їхня книга

«Пани і різниці: співробітництво УПА і АК-ВіН у 40-их роках» стала не тільки новим словом, а й поворотним пунктом у польській історіографії: треба більш акцентувати увагу на тому, що нас об'єднувало, ніж те, що роз'єднувало наші народи.

Нині, у зв'язку з 60-річчям волинської трагедії, офіційна Варшава вже заявляє через своїх представників, що український Президент має покаятися, попросити прощення у польського народу від імені українців.

Я не думаю, що це найкращий спосіб вшанувати пам'ять жертв трагедії і не найкращий спосіб примирення двох народів. І не тільки тому, що трагедія не стала наслідком державної політики України. І не тому, що, за міжнародним правом, ця трагедія -- аж ніяк не акт держави стосовно ворожої держави, не геноцид держави щодо етнічної меншості, а міжетнічне протистояння на регіональному рівні. Річ у тім, що покаяння нинішнього Президента України в умовах, коли більшість громадян України рішуче виступає з критикою чинного режиму, фактично не матиме сенсу й історичної ваги. Домогтися вибачень від провідника України в той час, коли він готовий знайти будь-який привід, будь-яку заціпку, щоб відновити партнерство із Заходом -- неважко. Так, український Президент вибачився. Так, він визнає помилки і злочини 60-річної давнини. Але чи стане від цього легше пересічному поляку? Чи покладе це вибачення край взаємним підозрам? Чи буде це вибачення ширим?

Вимагати від України визнання волинської трагедії як страшно, кривавої сторінки в українсько-польських взаєминах на етнічному рівні можна і потрібно, і Україна не відмовляється визнати помилки та злочини окремих осіб

Спільно розробити комплекс заходів для увічнення пам'яті жертв у повчанні нащадкам -- свята справа. Зустрітись представникам двох держав і потиснути одне одному руки на знак того, що ця трагедія ніколи більше не повториться -- просто необхідно. Але публічне вибачення від імені держави має відбутися тоді, коли Україна стане повністю демократичною державою. Це має бути акт двох рівних держав, із єдиним баченням шляху просування в Європу і з єдиними стратегічними цілями.

Історія має бути надбанням істориків, а не політиків. Український і польський народи давно тісні партнери. Добре, що після волинської трагедії в житті наших народів було чимало того, що нас здружило й об'єднало -- і спільне протистояння сталінському режимові, і приклад «Солідарності» для українського правозахисного руху, і взаємодопомога за часів активного ламання соціалістичного ладу, і визнання України з боку Польщі 1991-го, і допомога у збудові держави, і посередництво між Україною та Заходом, і багато іншого.

Нині Волинь -- вже не край, що нагадує про ворожнечу. У Луцьку діє філія Польського Банку, Волинська область розвиває співробітництво з Польщею в рамках євро регіону «Буг». Примирення двох народів відбулося. Повернення до ворожнечі просто не може бути. За вікном -- нові реалії та нові перспективи. Волинська трагедія стала для нас лише нагадуванням про те, який хиткий світ і як легко перейти від дружби до взаємної ненависті. Таким же нагадуванням, яким для французів і німців служать Комп'єн, Ельзас і Льотарнґія... Те, що раніше роз'єднувало народи, тепер мусить об'єднувати. Така вона -- логіка прогресу.

Д-р Любомир Винар

Співголова Організаційного Комітету II Міжнародного Конгресу Істориків

В КАМ'ЯНЦІ ПОДІЛЬСЬКОМУ ВІДБУДЕТЬСЯ ДРУГИЙ МІЖНАРОДНИЙ КОНГРЕС ІСТОРИКІВ

У розвитку відродженої української національної історіографії після 1990 року, міжнародні історичні конгреси українських істориків відіграють велику роль. Вони є науковим форумом представників різних генерацій істориків з України і Заходу, які обговорюють головні питання української історіографії і визначають певні пріоритети дослідів різних періодів і явищ історії України. За ініціативою Українського Історичного Товариства, Історичного Факультету Чернівецького Університету та Інституту Історії Національної Академії Наук України, Перший Міжнародний Конгрес Українських Істориків відбувся у Чернівцях у травні 2000 року з участю понад 350 істориків і дослідників допоміжних історичних дисциплін з різних країн.

У 2001 році видруковано чотири томи конгресових доповідей п. н. "Українська історична наука на порозі XXI століття" У Чернівцях рішено кожні три роки влаштовувати міжнародні конгреси українських істориків.

У вересні 2003 року у Кам'янці-Подільському відбудеться Другий Міжнародний Конгрес Українських Істориків з основною темою "Українська історична наука на сучасному етапі розвитку" Організаторами Конгресу є Міністерство Освіти і Науки України, Інститут Історії України НАНУ,

Українське Історичне Товариство, Кам'янець-Подільський Державний Педагогічний Університет при співпраці Світової Наукової Ради при СКУ й інших наукових установ.

Організаційний Комітет очолюють історики Олександр Завальнюк — ректор Кам'янець-Подільського Університету, Любомир Винар — президент УІТ і Світової Наукової Ради СКУ, голова Історичної секції УВАН у США Валерій Смолий, директор Інституту Історії України НАН України і президент Історичної Академії Наук Анатолій Філінок, проректор Кам'янець-Подільського Університету. До Програмового Комітету Конгресу входять 34 історики, які репрезентують різні університети і наукові установи в Україні і Західній діаспорі.

Тематика Конгресу охоплює усі періоди історії України і допоміжні історичні науки, а також сесію, присвячену політологічній і соціологічній думці України. З тематичних циклів згадаємо: "Актуальні проблеми історіографії і джерелознавства української історичної науки", "Розвиток української історичної науки в діаспорі і роля "Українського Історика", "Проблеми методів історичних дослідів", "Ментальність і духовність у контексті української історії"

Плянується окремі сесії з та-

кими тематичними напрямками: "Археологія і давня історія України", "Київська Україна-Русь IX - XIII ст.", "Україна раннього нового часу", "Козацько-Гетьманська Держава XVII - XVIII ст.", "Українське національне відродження XIX і початку XX стол.", "Україна у національних визвольних змаганнях XX стол.", "Україна в період утвердження тоталітарного режиму", "Україна на етапі становлення української державності", "Проблеми історії української культури і освіти" Спеціальну увагу присвятяться голодоморові в Україні 1932 - 1933 роках, проблемам української боротьби в Другій світовій війні та питанням українсько-польським і українсько-російським взаєминам в XX столітті та інші.

У Конгресі передбачається участь істориків з України, Польщі, Німеччини, Франції, Америки, Канади та інших держав. Плянується видати двотомні збірники з конгресовими доповідями і матеріалами. У рамках Конгресу відбудуться спеціальні наради редакційних колегій "Українського Історика" і "Українського Історичного Журналу" Також окремі наради будуть присвячені архівам в Україні і діаспорі та питанню співпраці українських діаспорних наукових установ з материковими.

Всіх, хто бажає взяти участь у Конгресі, просимо писати на

таку адресу:

Ukrainian Historical Congress
c/o UHA, P.O. Box 312.
Kent, Ohio, 44240

На цю адресу можна також надсилати пожертви на потреби покриття коштів Конгресу і видання збірників з конгресовими доповідями. Значення історичних дослідів у розвитку української національної культури винятково важливе. Як відомо, сьогодні обговорюється справа опрацювання історичних підручників, видання фундаментальних історичних монографій і довідкових видань. Питання взаємин українців з іншими народами в Другій світовій війні і проблеми українського етноциду заслуговують на об'єктивне історичне дослідження. Саме ці та інші важливі теми будуть обговорені на Міжнародному Конгресі Українських Істориків в Кам'янці-Подільському.

До участі в Конгресі запрошуємо науковців і наукові установи, а також любителів історії, як гості, можуть взяти участь в запланованому Конгресі. Передбачається історична екскурсія по Кам'янці-Подільському, Хотинській фортеці і околицях.

До зустрічі на Міжнародному Конгресі Українських Істориків!

ДНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА В СЕРБІЇ

Кула ("Просвіта"). — Дотримуючись традиції, українська громада Югославії (тепер Сербії і Чорногори) кожного року у березні влаштовує Дні Тараса Шевченка та літературні вечори, присвячені Кобзареві Українського Народу.

У п'ятницю, 21-го березня, у місті Кула влаштовано виставку художніх творів мистців образотворчого мистецтва, іконописця Олександра Череховича та Володимира Басистюка, художника українського походження.

— "Поєднання духовності в іконописанні Череховича та духовного внутрішнього презентування природи та українських мотивів Басистюка, ведуть нас до глибшого розуміння мультиконфесійного та мультинаціонального життя" — сказав, відкриваючи виставку у картинній галерії міста Кула заступник посади Т. Попин.

Виставку влаштовано у рамках Днів Тараса Шевченка, організатором було Культурно-Мистецьке Товариство імені Івана Сенюка та кульська філія Товариства "Просвіта"

У суботу, 22-го березня, у приміщенні Українського Товариства ім. Івана Сенюка у Кулі

влаштовано принагідний концерт, присвячений життю і творчості Тараса Шевченка. У літературно-музичній програмі звучали пісні на Шевченкові слова, його вірші, розказано про його життя а учасниками об'єднаної програми були, в основному, діти. Потім виступила дівоча група "Галичаночки" та група співаків, яка виконала українські народні пісні.

Українська громада підняла Шевченківські Дні на рівень програм національного значення, що відповідно фінансово та організаційно підтримує місцева влада. Адже, вже понад 30 років безперервної традиції, забезпечує українцям плекання своєї ідентичності в суспільстві. Шевченківські свята влаштовувались ще з часів переселення в кінці XIX століття. Шевченківський вечір два тижні тому влаштувала також українська громада міста Індія, а на початку квітня Шевченківську програму влаштовують і українці міста Вербас.

Минулого року Шевченківську програму передавало Радіо Новий Сад у Новому Саді, — столиці автономного краю Воєводина.

УКРАЇНСЬКІ ЛУЧНИЦІ НАЙКРАЩІ НА VII ЗИМОВОМУ ЧЕМПІОНАТІ СВІТУ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, єдину для України "дорослу" золоту медаль на VII зимовому чемпіонаті світу зі стрільби з лука у Франції здобула жіноча збірна, до складу якої увійшли чернівчанка Тетяна Дорохова, львів'янка Юлія Лобжиніде та харків'янка Тетяна Бережна.

У півфіналі українки здолали

італійок, а у фіналі — збірну Туреччини. Українські юніори на цій першості вибороли три медалі: львів'янка Галина Добрива стала найкращою серед дівчат, її земляк Олексій Кривоченко — третім в індивідуальному залку, він же, разом з іще двома молодими лучниками зі Львова, Ігорем Дубасом та Олександром Перковим, виграв командну "бронзу"

Петро Варнак

УКРАЇНСЬКА КНИЖКА РОКУ

"Лібералізм" в-ва "Смоло-кип" став книжкою 2002 року в Україні

У другий день цього березня, в Києві завершилася четверта всеукраїнська акція опитування п. н. "Книжка року 2002" Цього дня у шкерт заповнений Мистецькій Галерії "Лавра", відбулася церемонія вручення дипломів за найкращі книжки України 2002 року. У номінації "Софія" (класична філософія і гуманістика), перше місце здобула і книжкою 2002 року була визнана публікація в-ва "Смоло-скип" — "Лібералізм"

На конкурс, який щорічно влаштовує Фонд Сприяння Мистецтвам України, журнал "Книжник-Рев'ю" і Центр Оцінювальних Досліджень "Еліт-Профі", відібрано 1300 найкращих книжок, що появилися в Україні в 2002 році. Відібрані книжки поділено на сім номінацій. Книжки з кожної номінації розглядало сім експертів.

Вони вибирали сім найкращих книжок і шляхом голосування (книжка, що одержала найбільше пунктів) одну з них проголошували книжкою року.

Названі експерти були зобов'язані оцінювати кожну книжку за якістю тексту, актуальністю появи даного твору на книжковому ринку і художньо-технічним рівнем видання.

У номінації "Вершини", книжкою року стала книжка Д. Донцова "Геополітичні та ідеологічні праці" (в-во "Кальварія", Львів). У цій номінації книжка в-ва "Смолоскип" "Розстріляне відродження" Юрія Лавріненка опинилася на 5-му місці, а "Листування" Івана Багряного на 7 — му.

У номінації "Красне письменство", книжка О. Іранця "П'ять п'єс" в-ва "Смолоскип" здобула

12-те місце.

Згідно з абсолютною оцінкою видавництва України, в-во "Смоло-скип" знаходиться серед двадцяти найкращих видавництв України.

В одній зі своїх передсмертних статей, Сергій Набока писав про "Лібералізм": "Насправді є безліч лібералізмів, його відгалужень від брунькувань та модифікацій, суперечок докола та суперечностей у та поза. Зрештою, якщо підійти вузько й механічно: це найтовща антологія із серії "Політична ідеологія" Найоб'ємніша з усіх трьох. Що симпатично. І попри це, — ясна річ, неповна... Для українського україномовного і фахового читача, смолоскипівська антологія "Лібералізм" є коштовним скарбом, пригодно розуму й запрошенням до подорожі, звідкіля немає вороття, від якої не

вільно відмовлятися"

Антологія "Лібералізм" є першою в Україні антологією світової ліберальної думки, що включає праці понад сорока західних авторів XVII-XX століть у перекладі українською мовою.

Упорядники антології — Олег Проценко і Василь Лісовий, відповідальний за випуск антології — Осип Зінкевич.

Книжка видана при фінансовій допомозі Посольства Голландії в Києві, має 1126 сторінок, у твердій обкладинці. Ціна 35 ам. доларів з пересилкою.

Замовлення слід слати на адресу в-ва "Смолоскип", як нижче:

"Smoloskyp",
P.O. Box 8041,
Bridgewater, NJ 08807

Віра Ковтиха ("День")

ЧЕХИ ЗНАТИМУТЬ "ГЕРОІВ"

За тринадцять років з часу «оксамитової революції», що є ознакою кінця комуністичної епохи в Чехо-Словаччині, в незалежній Чехії громадяни тепер отримали можливість дізнатися, хто зраджував їх та доносили будь-які необережні слова веселим секретним службам. Імена 75 тисяч донощиків та інших з тих, хто співпрацював із чехо-словацькими спецслужбами, оприлюднено в Інтернеті.

Уряд Чехії опублікував список таких співробітників на "сайті" Міністерства Внутрішніх Справ Чехії (www.mvcr.cz). Для тих, хто не має доступу до Інтернету, поліція роздрукувала повні копії списку, що складається з 12 книг і займає 5 700 сторінок. За словами заступника міністра внутрішніх справ Чехії Владіміра Земана, в день оприлюднення списку продано понад тисячу примірників. 12 томів списку можна придбати у шести точках, чотири з яких розміщені у Празі.

З 1997 року чехи мали можливість доступу до їхніх особових справ, але не до справ, заведених на інших громадян. Новий закон, прийнятий парламентом минулого року, дозволив їм доступ до всіх карток спецслужб. Він же і надав можливість МВС оприлюднити список таєм-

них агентів.

"Не було жодної складності з укладанням списку", — сказав В. Земан, відзначивши, що більшість названих осіб були давно відомими як співробітники спецслужб. Значно більший неофіційний список, опублікований колишніми дисидентами на початку 90-их років, містив собі 100 тисяч імен. Достовірність цього списку ніколи не викликала сумнівів. Те, що новий офіційний список називає лише 75 тисяч осіб, пояснюється тим, що закон дозволяє доступ лише до справ громадян Чехії. Тим часом чехо-словацькі спецслужби нарахували майже 30 тисяч осіб, які нині є громадянами Словаччини.

Це викриття показало, що один із кожних 130 чехів співпрацював із секретними службами колишньої Чехо-Словаччини. З другого боку, до 1989 року з 15 мільйонів чехів, близько 280 тисяч ув'язнено за їхні політичні погляди чи діяльність, що розходилася з інтересами режиму. На сьогодні чеські суди розглядають ряд справ, де підсудними є колишні комуністичні вельможі, звинувачені у злочинах проти чеського народу.

Ну що ж, і українські можна-владці можуть скористати з чеського досвіду. Варто. — Редакція

"Найбільше і найдорожче добро кожного народу -- це його мова, ота жива схованка людського духа, його багата скарбниця, в яку народ складає і своє давнє життя"

— Панас Мирний

ГУМОР

ДОБРЕ ПОБАЖАННЯ

В одного господаря корова привела теля. Сусіди Петро та Іван зайшли, щоб замочити таку подію. За столом Іван добре пив, а Петро багато їв. Господар не витримав та й каже:

— Дай, Боже, щоб теля так пило, як Іван п'є, а іло — як Петро.

ВИНОМ НЕ ФАРБУЮТЬ

— Тату, дай мені вина, я пофарбую ляльку!

— Вином, донечко, не фарбують.

— А чому ж мама говорила, що в тебе ніс червоний від вина?...

НЕМАЄ ПРОБЛЕМИ

— Любий мій, на жаль, ми вже не можемо повінчатися...

— Чого ж це раптом?

— Тому, що вчора батько все моє придане програв у карти.

— Ну й нічого страшного, моє золотко, адже всі ті гроші у нього виграв я.

ОХ, ЦІ АВТОБУСИ...

Іван щодня запізнаювався на роботу і лише розводив руками:

— Ох, ці автобуси!...

— А що ж таке з автобусами?

— Спитали його.

— Та я ще сплю, а вони вже їдуть.

Фундація
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ

ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

UFU Foundation, Inc.
P.O. Box 1028
New York, N.Y. 10276

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED
FACILITIES

Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey

ОБСЛУГА ШИРА І ЧЕСНА
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд-Бруку
і перенесенням тілних
останків з різних країн світу.

1600 STUYVESANT AVE.
UNION, NJ 07083
TEL.: (908) 964-4222

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА м. ЮЖНИЙ

65481, вул. Хіміків, буд. 2, кв. 86, м. Южний, Україна
р/р 26001301925514, відділення Промісловостанку України в м. Южний
МФО 388625, ОКПО 24543389, код 25425077,
тел.(04842) 303-88, e-mail: stavko@ukr.net

Narodna Volia / Ukrainian Herald
Nikolas Duplak

Шановні панове!

Звертається до вас громада Української греко-католицької церкви м.Южного.В минулому році ми отримали землю під будівництво Храму Господнього та Духовного молодіжного центру.

Метою створення молодіжного центру є відродження української культури, духовності, традицій малосерія Проект центру включає конференц-зал для проведення масових міроприємств, благодійну Ідальню, спортивний зал, наочальні класи для занять за інтересами дитячих і молодіжних груп, молодіжне видавництво. Поряд з центром буде побудовано храм. Наше місто розташоване на березі Чорного моря за 50 км. від Одеси. Населення міста, заснованого 25 років назад, складається в основному з молодих людей, які прибули сюди з початком будівництва порту "Южний".

Комплекс охопить молоде населення м. Южного, буде впливати на формування духовності, культури підрастаючого покоління.

Для будівництва і обладнання комплексу необхідно 3 мільйони гривень, що складає приблизно \$600000.

Будемо дуже вам вдячні за підтримку і допомогу у будівництві хоч частини комплексу.

Наперед вдячні за розуміння і підтримку

Від імені ініціативної групи о. Василь Колодчин

УВАГА!

- *Церковні парафії
- *Установи, Товариства, Організації
- *Професіоналісти, Підприємства, Купці
- *Громадяни
- *Члени Українського Братського Союзу

УВАГА!

СВЯТОЧНІ ПРИВІТКИ
І ПОБАЖАННЯ
В "НАРОДНІЙ ВОЛІ"

Цього року підготовляємо один розширений випуск для традиційних привітань і побажань з нагоди Великодніх Свят

ЦІНИ ОГолошень

2 чллі через 2 колонки	20.00 дол.
3 чллі через 2 колонки	25.00 дол.
4 чллі через 2 колонки	30.00 дол.
1/4 сторінки	75.00 дол.
1/2 сторінки	135.00 дол.
1 сторінка	235.00 дол.

Всі побажання приймемо до 10 квітня 2003 р. (за новим і старим календарем)

*Замовлення, текст і гроші слати на адресу:
"Narodna Volia"
1327 Wyoming Ave.
Scranton, PA 18509
або телефонічно 570 - 342 - 0937
fax 570 - 347 - 5649

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ТА ЧИТАЙТЕ
"НАРОДНУ ВОЛЮ"

Дана Романець ("УМ")

УЧЕНИМ -- ПРЕМІЇ

Відомі представники науки та мистецтва отримали по 10 тисяч гривень.

Днями у Національній Філармонії України відбулося нагородження щорічних лауреатів премії ім. Володимира Вернадського, заснованої Фондом Інтелектуальної Співпраці "Україна-XXI століття" для відзначення провідних діячів науки, виробництва, освіти, культури й мистецтва за визначний внесок в інтелектуальний розвиток України.

Нагородження преміями ім. Вернадського проходить уже третій рік поспіль. Свого часу цю відзнаку отримали такі вчені: академік Микола Амосов, Олександр Возіанов, Іван Дзюба, Іван Курас, Платон Костюк, Борис Олійник, Борис Патон, Віктор Скопенко, Валерій Смолій, художник Володимир Чепелик, співачка Ніна Матвієнко, композитор Павло Муравський, кінорежисери Кіра Муратова і Роман Балаян, скрипаль Богодар Котирович та інші.

Серед лауреатів було і троє чужоземців -- Роман Шпорлюк (Гарвардський Університет), Олександр Руденко-Десняк (голова Об'єднання Українців Росії), Жорес Алферов (академік Російської Академії Наук).

Щорічні стипендіати премії ім. В. Вернадського -- це академіки Національної Академії України -- історик, археолог Петро Толочко та фізик Анатолій Шпак, члени-кореспонденти НАН України філософ Мирослав Попович та кібернетик Борис Малиновський, композитор Олександр Білаш, письменник Микола Вінграновський, провідний науковий співробітник Шевченківського Національного Заповідника у Каневі Зінаїда Тарахан-Береза.

Премією відзначено і нашого земляка в Росії -- академіка Російської Академії Наук, ректора Московського Університету ім. М. Ломоносова Віктора Садовничого. Всього за 2000-2002 роки премії ім. В. Вернадського отримало

39 представників науки та мистецтва -- по 10 тисяч гривень кожен.

Окрім того, двадцять двом видатним ученим, освітянам, діячам мистецтва присуджено пожиттєві стипендії Фонду у розмірі 200 гривень.

Серед довічних стипендіатів 2000 року були вже покійні фундатор вітчизняної кібернетики Катерина Ющенко та знаний археолог Михайло Брайчевський. Також довічними стипендіатами у 2000-2001 роках стали академіки НАН України радіобіолог Дмитро Гродзинський та хемік Віталій Походенко, кіноактор Микола Оялін, співачка Євгенія Мірошниченко, літературознавець і публіцист Юрій Бадзьо, етнограф Лідія Орел та інші.

Фонд назвав своїх нових довічних стипендіатів -- представників наукової та мистецької еліти. У 2002 році ними стали: письменники Юрій Мушкетик та Олександр Сизоненко, колишній художній керівник і диригент Гуцульського Ансамблю Пісні і Танцю Михайло Гринишин, літературознавець, член-кореспондент НАН України Дмитро Наливайко, історик, старший науковий співробітник Дніпропетровського Національного Університету Іван Стороженько та перший заступник голови правління Українського Фонду Культури Дмитро Янко.

Голова Ради Фонду "Україна - XXI століття" Богдан Губський назвав "знаменним" той факт, що премії вручаються тоді, коли відзначається 140-річчя з дня народження засновника Української Академії Наук Володимира Вернадського. "Лауреатів визначає Рада Фонду, але не тих, на кого вкаже "перст Божий", а тих, хто зробив вагомий внесок у розбудову незалежності нашої держави", -- зазначив Богдан Губський.

Ірина Сандуляк ("Поступ")

НЕВІДОМА СПАДЩИНА СЛІПОГО

Близько ста шістдесяті невідомих листів, скарг і наукових нарисів Кадинала Йосипа Сліпого знайдено в колишньому будинку згромадження сестер милосердя св. Вікентія. Листування охоплює мало знаний десятирічний період сибірської каторги Патріярха -- з 1953 до 1963 років, і є цінним для початку беатифікаційного процесу Йосифа Сліпого.

Впродовж багатьох років пошуки переписки, про яку добре пам'ятали сестри милосердя святого Вікентія, були безрезультатними. На документи під час реконструкції випадково наштотхнувся новий власний будинок, що належав згромадженню. Сестра Герарда згромадження сестер милосердя святого Вікентія розповіла: "Я пам'ятала про ті листи. Ми їх шукали, коли вийшли з підпілля. Але не знайшли. Виявилось, що сестра і брат редемптористи зробили на горішці ще одну стінку. Вони ті листи пересипали дустом, тому всі вони збереглися"

Серед майже ста шістдесяті документів -- листи, скарги на становище Греко-Католицької Церк-

ви, написані на адресу партійного керівництва та Генеральної Прокуратури, а також наукові нариси. Писаний рукою Сліпого життєпис Митрополита Андрея Шептицького містить незнані досі факти. У правдивості цих матеріалів керівник постуляційного бюро УТКЦІ о. Роман Тереховський не сумнівається, оскільки все писалось, очевидно, зі слів самого Шептицького. У паперах є навіть схематичне креслення військових розробок, яке, як припускає о. Роман, високоосвічена людина могла зробити, порівнявши публікації у тогочасній радянській пресі з підручником фізики.

Головна цінність документів у тому, що вони словами самого Йосифа Сліпого ілюструють найменш знаний період його життя -- багаторічну сибірську каторгу. Досі були лише офіційні радянські документи про судові процеси.

Тепер триває праця над впорядкуванням текстів. А до кінця року невідому переписку Патріярха Сліпого плянують видати окремою книжкою.

ШВЕДСЬКИЙ ПОДВИГ УКРАЇНСЬКИХ ДЕФЛІМПІЙЦІВ

Київ (АПУ). -- Історичним досягненням можна вважати друге місце української національної збірної в лижній естафеті 3 по 10 км на XV зимових Дефлімпійських Іграх, що закінчилися у Швеції кілька днів тому.

Вперше в історії проведення зимових Дефлімпійських Ігор, наші спортсмени зішли на п'єдестал пошани. Героями на шведській лижній стали Валерій Береговий з Полтавської області, Іван Пишняк з Київщини і Степан Куриляк з Тернопільщини. Вони хоча й поступилися першим місцем росіянам (результат переможців -- 1 год 38 хв 29 сек), відставши від них на 2 хв 39.7

секунди, але продемонстрували неабияку мужність і прагнення до перемоги. 37.9 секунди, виграні у господарів лижні шведів, створили найбільшу сенсацію ігор.

До речі, перші всесвітні зимові ігри глухих відбулися в 1949 році в місті Зеефельд (Австрія). У 2001 році всесвітні ігри глухих перейменовано у Дефлімпійські (від англ. deaf - глухий).

В Україні дефлімпійський рух почався зі створення Спортивної Федерації Глухих України в 1992 році. Відтоді українські атлети брали участь у трьох всесвітніх літніх дефлімпійських іграх, а у 1999 році дебютували на всесвітніх зимових іграх у Швейцарії.

Богдан Кандюк

"БУДЕШ БАТЬКУ ПАНУВАТИ, ПОКИ ЖИВУТЬ ЛЮДИ"...

Фото: Карло Конрад

Ансамбль "Лелеки". Сидять зліва: Володимир Мазяр, Розалія Гавур, Анна Плескун, Ганна Босак і Тамара Лихолай. Стоять зліва: Богдан Кандюк, Богдан Бродин, Святослава Гой-Стром, Ярослав Гавур і Степан Паличлик.

Здається, нема української світлиці, яка б не була прикрашена портретом нашого генія-пророка Тараса Шевченка. Немає української громади, в якій у березні не помітили б "незлим тихим словом" велетня українського духа, поета, маляра, борця за правду, революціонера -- Тараса Шевченка.

Українська громада в Глен Спей, Н.І., кожнорічно з найбільшим пієтизмом відзначає роковини Шевченка. В суботу, 15-го березня, в залі церкви Св. Володимира зійшлася наша громада, щоби віддати поклін і пошану цьому велетню, який став дороговказом для сучасного й грядучого покоління. Про гарну декорацію сцени з великим портретом Тараса Шевченка, подбав маестро Володимир Мазяр. Вона увела присутніх у відповідний святочний настрій.

Шевченківське свято відкрила голова Громадського Комітету Софії Мартинець, а о. парох Марко Гіряк провів відповідну до свята молитву. Виконавці дальшої програми відспівали незабутній "Заповіт", до співу якого долучилися всі присутні. Змістовне і цікаве святоче слово виголосила

Святослава Гой-Стром.

Березень -- це особливий місяць для нашого народу, -- говорила прелегентка. Він подарував нам велику людину, яку прославляє не тільки наш народ. Про неї знає цілий світ, а пам'ятники Кобзареві є окрасою в багатьох країнах світу. Слова цієї Людини безсмертні. Шевченко -- це свяятий прапор нашої національної гордості, це символ української спільноти. Притаманна його характеристика -- висока гуманність і благородний ідеалізм. Його слова будують, збуджують, окрилюють. У його творчості знаходимо великий духовний скарб, бо він відстоював права свого народу.

Хоча у своєму житті Шевченко не знавав родинного щастя, він це щастя глибоко цинив, а його життя було чисте і світле, як кришталева вода. Він прекрасно зміг описати образ матері, сестри, української жінки. Виявляв багато людяності і християнської любові. Не дивно, що Україна, читаючи його твори, плакала, бо ці твори збуджували український дух.

У дальшому прелегент поділилася з присутніми цікавими спо-

минами з її студентських часів у Радянському Союзі, коли це студенти і свідомо молодь потаємно сходилися відзначати Шевченкові роковини і відспівати "Заповіт" Потаємно, бо за ними слідували, їм погрожували, а то й переслідували їх. Згадала про часи відлуги, коли це народ ожив і пробудився. А сьогодні, вже у "вільній" державі, народ забуває свою рідну мову, багато розбитих родин і понівечених душ. Хотілось би, щоб народ завжди у Шевченка в собі знаходився, брататися і понад усе -- любити Україну.

З черги наш молодий громадянин (а в нашій громаді їх небагато) Адріан Сірко зворушливо віддеклямував вірш Шевченка "Мені тринадцятий минало", а присутні нагородили його рясними оплесками.

Вокальний ансамбль "Лелеки" під керівництвом Ярослава Гавура виконав дві пісні на слова Тараса Шевченка -- "Перебеня" і "Ребе та стогне Дніпр широкий"

До речі, цей ансамбль втішається популярністю в нашій громаді. Він все готовий служити її своєю піснею.

"Три душі" з поеми Т. Шевченка "Великий льох" дуже вдало виконали наші жінки: Ганна Босак, Розалія Гавур, Тамара Лихолай і Анна Плескун. Зодягнені у відповідні строї, вони надали цій поемі своєрідного до слів і змісту настрою.

Жіночий дует (Розалія Гавур і Анна Плескун) чудово виконав пісню "Така її доля", за що присутні нагородили його щедрими оплесками.

Зі збірки Шевченка "Лелеки", який виконав пісню "Думи мої, думи мої" Після кінцевого слова голови Громадського Комітету Софії Мартинець, виконавці програми і всі присутні голосно відспівали наш могутній національний гим "Ще не вмерла Україна"

Слід відмітити, що своєю гарною грою на бандурі, Володимир Мазяр акомпанював до кожної пісні, а гарно оформлену програму виголовили Володимир Мазяр і Софія Мартинець. Відзначення 189-их роковин Тараса Шевченка в нашій громаді сприймалося з задоволенням і признанням.

В. ЛИТВИН: ЛЮБОВ'Ю І ВІДДАНИСТЮ МИ ПОВИННІ ЗАХИЩАТИ РІДНУ МОВУ

Київ (АПУ). -- Внаслідок історичних обставин, коли українські землі підпадали під вплив різних країн світу, у наших людей склалося неоднозначне ставлення до рідної мови, зазначив голова Верховної Ради Володимир Литвин, відкриваючи парламентські слухання "Про функціонування української мови в Україні" За його словами, чужоземний вплив на українську мову мав як негативні, так і позитивні наслідки.

До позитиву В. Литвин відніс те, що під час заборони рідної мови, утиску і паплюження, інтелігенція та патріотичні кола нашої держави активізували свою діяльність за збереження рідного слова, боротись за нього.

У нинішніх умовах, коли Конституцією визначено українську мову як державну, необхідно приймати "компромісні рішення щодо користування українською мовою в офіційних сферах і побуті", наголосив В. Литвин. При цьому він закликав до толерантності і терпимості у відношенні до мов національних меншин. Голова парламенту підкреслив, що Україна є багатонаціональною державою, тож потрібен поступовий перехід на повсякденне, на всіх рівнях вживання української мови.

В. Литвин запропонував обговорити можливості, форми і

механізми введення української мови в усі сфери діяльності, шляхи забезпечення функціонування української мови в усіх регіонах нашої держави. Пропонується також розглянути правові аспекти функціонування української мови. В. Литвин закликав обмінятися думками з приводу того, яке місце посідає українська мова в житті нашого суспільства, а як вивирняти неоднозначне ставлення громадян до рідної мови.

Глава парламенту висловив застереження щодо політичних оцінок і "виконання політичного замовлення" у мовному питанні. В. Литвин запропонував провести дискусію, обговоривши діяльність тих засобів масової інформації, теле- і радіокомпаній, які у різний спосіб дозволяють собі висміювати українську мову і тих людей, які нею користуються, а, відтак, формувати негативне ставлення до рідної мови. В. Литвин висловив думку, що потрібно вдосконалити законодавчу базу щодо захисту рідної мови. Водночас він підкреслив, що не лише Верховна Рада України законодавчо, але всі ми своєю любов'ю і відданістю повинні оберігати і захищати рідну мову як "невід'ємний атрибут нашого сучасного буття і невід'ємну заповнювачку майбутнього".

Олег Боровський ("УМ")

УКРАЇНУ ЗДАВИЛО "КІЛЬЦЕ ДРУЗІВ". ЕВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ НАМ БУДЕ ТІЛЬКИ СНИТИСЬ

На засіданні у Страсбурзі Єврокомісія нарешті затвердила стратегію "Ширша Європа" -- головні засади відносин розширеного ЕС з найближчими сусідніми країнами, які ніколи не ввійдуть до ЕС чи принаймні не ввійдуть у близькому майбутньому.

Документ передбачає, що розширену Європу оточуватиме "коло друзів", до якого входить муть країни Середземномор'я, а також Україна, Росія, Білорусь та Молдова. Європейська Комісія пропонує створити режим особливих відносин з країнами "кола друзів", зокрема зробити для них більш відкритим ринок ЕС, реалізувати спільні проекти та виділяти додаткову допомогу з бюджету ЕС.

Польська "Газета Виборча" пише, що нова стратегія має особливе значення для Польщі, оскільки після приєднання до ЕС 1 травня 2004 року, Варшава намагатиметься "заразити" Брюссель своїм баченням східної політики. І має для цього підстави, оскільки східний кордон Польщі стане найдовшим зовнішнім сухопутним кордоном ЕС. Європейський Союз, зі свого боку, також не хоче, щоб його розширення сприйма-

бування дверей "європейської фортеці" Тому Брюссель висловив готовність ширше відкрити цим країнам двері на свій ринок, зокрема відмінити певні мита (стратегія не уточнює які). Відносини з кожною країною будуть гнучкими.

У документі Єврокомісії також йдеться про можливість інтеграції сусідів у союзні транспортні, енергетичні та телекомунікаційні мережі.

Документ також передбачає інструменти пропагування та захисту інвестицій, підтримку сусідніх країн у їх спробах вступити до Світової Організації Торгівлі, виділення додаткових коштів у вигляді допомоги та дешевих кредитів.

Подробиці стратегії загалом та її окремих програм стануть відомі пізніше, а наразі її головний автор Кріс Паттен -- комісар із зовнішніх зв'язків ЕС -- заявив після прийняття документу: "Впродовж минулого десятиріччя найдієвішим інструментом політики Європейського Союзу була обіцянка членства в ЕС. Впродовж наступного десятиріччя ми будемо змушені "експортувати" стабільність, безпеку та добробут в інший спосіб"

Володимир Жила

НАУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ: ПЕРОМ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЦЯ ТА ПОЛІТИКА

На цей лист міністер-президент відповів проф. Ю. Бойкові, що Ребет і Бандера -- українці, але він назвав їх "росіянами" з певних тактичних мотивів, а рівночасно підкреслив, що він вдруге їх росіянами не назве" "Лист, пише автор книги, докладно зацитований нами, показав баварському політикові далекоглядність і сміливість Ю. Бойка, який цим здобув контакт з міністром-президентом назавжди"

Понад рік праці й неймовірної боротьби, вимагала підготовка установлення пропам'ятної таблиці з приводу 100-річчя Емського указу... Намір проф. Ю. Бойка був дуже широкий, -- пише автор монографії, -- треба було показати перед чужинецьким світом, на конкретному прикладі, варварські методи боротьби царату з українством, засвідчити, що національний рух українців уже в 70-их роках серйозно лякав росіян і вимагав з їхнього боку спільних заходів, бо Бадемська заборона саме проводилася спільно і була зв'язана з тим, що і в російському війську розвідувальні органи знайшли базили українського руху"

"Штраус, -- продовжує автор монографії, -- був найбільшою надією проф. Ю. Бойка, але перш ніж Бойко до нього звернувся у справі Бад Емсу, вже перебігли йому дорогу московські чинники, які нюхом відчули, яка готується для них "печеня" Вони поінформували Штрауса, що ніякого Бадемського указу не було. Голова баварської держави зажадав від проф. Ю. Бойка докладної документації в усіх можливих ракурсах цієї політично відповідальної справи... Все це треба було опрацювати і перекласти німецькою мовою. Професор протягом місяця впорався з цим завданням, поставивши на перекладах свою позначку, стверджену печаткою Інституту Славистики Людвіг-Максимилянс Університету, що переклади точно відповідають оригіналам"

Тим часом 23 квітня 1976 року, надійшов лист від керівника канцелярії Штрауса, що він погоджується з пляном спорудження таблиці та з усіма відзначеннями, пов'язаними з цією подією. Проте жаж полягав у тому, що необхідних на цей проєкт грошей не було. Однак, керівництво Світового Конгресу Вільних Українців (СКВУ) заявило в листі до проф. Ю. Бойка, що його допомога може бути тільки символічною, але на таблиці слід написати, що вона споруджена волею СКВУ.

Таким чином справу треба було робити малими фінансовими засобами від Центрального Представництва Української Еміграції в Німеччині. Крім того, ректор УВУ проф. В. Янів і проф. Г. Василькович, на противагу починам проф. Ю. Бойка, створили громадську комісію, яка інтенсивно засідала і сперечалася про те, яким має бути текст таблиці. Саме тоді, як проф. Ю. Бойко енергійно вживав усіх заходів, щоб відкриття таблиці відбулося при якнайбільшій кількості присутніх, названа комісія вирішила, що відкриття цієї таблиці здійснить проф. В. Янів. Тим часом, -- пише Дарина Тетерина, -- на відзначення 100-ліття Емського указу, що відбулося 27 червня 1976 року, національне сумління стягнуло всього понад сто осіб (указ був виданий 30 травня, а століття відзначено 27 червня).

Проф. В. Янів виступив з патетичною промовою, а відтак стягнув заслону з таблиці під оплески присутніх. "І раптом, зовсім несподівано, з гнівом виступив один з впливових "бандерівців" і заявив рішуче, що "Янів не повинен був робити відслонення, що честь припадає Ю. Бойкові"

Відслонення таблиці було справді вагомим зусиллям заплямувати царське ім'я за його брудний вчинок і вивісити таблицю сорому на його помешканні. Навесні 1955 р. проф. Ю. Бойко вирішив, на противагу Інститутіві АКВБ (Американський Комітет Визволення від Більшовизму), створити незалежну українську наукову організацію, яка б розкрила тісний зв'язок більшовизму з російським імперіалізмом.

На основуючих нарадах вибрано лаку президентом проф. Ю. Бойко, члени -- проф. П. Савицький і проф. В. Орельський. До Контрольної Комісії увійшли проф. В. Державин і доцент Д. Пеленський. Дослідникам передбачено платити скромний гонорар.

Для початку праці Асоціація провела наукову конференцію, щоб наочно показати перед українською громадськістю і чужинецьким світом народження нової інституції. У січні 1955 року, відбулася наукова конференція Асоціації, на якій прочитано 11 доповідей. Проф. Ю. Бойко підготував тему "Російське історичне коріння більшовизму", проф. Л. Ребет -- "Сучасні советські теорії походження українців, росіян і білорусів", О. Сулима -- "Советська національна політика всередині СРСР від 1941 року", генерал-хорунжий М. Калустянський -- "Національна політика більшовиків на службі їхньої військово-стратегічної підготовки до війни", проф. В. Орельський -- "Повоєнна національна політика Москви в наслідок "Института по изучению истории и культуры СССР"

Ця конференція Асоціації повинна була відбутися негайно, бо атаки АКВБ посилювалися, вони вимагали наукової дії в галузі советознавства, бо вважали Асоціацію політичною інтригою. Конференція відбулася після подолання труднощів і таки в німецькому університеті. Професорові Бойкові, який виступав першим, довелося підтвердити, що література для цієї теми у вільному світі є обмеженою.

Деякі доповіді були надруковані. Завдяки заходам журналіста В. Федорончука, у Римі вийшла доповідь проф. Ю. Бойка італійською мовою. Доповідь Л. Ребета з'явилася друком в 1957 році. Асоціація публікувала періодичний бюлетень "Die Nationaliten Politik Moskaut". Вийшло сім зошитів бюлетеня. У праці Асоціації настали будні, треба було дбати про високу якість наукової роботи і цим здобувати місце в науковому світі. Це вдалося з великими зусиллями.

Із членів Асоціації в науковій праці відзначалися проф. В. Державин ("Участь російської символістичної поезії у формуванні

більшовизму"), В. Орельський (праця про Інститут Етнічних Студій при Джорджтаунському Університеті), О. Сулима (розвідка про російських критиків більшовизму, зокрема про Бердяєва та Мережковського).

З праць Бойка в незалежній Асоціації визначне місце посідає праця "Теорія III Риму в Московській Православній Церкві після останньої йни" Він пише: "Непримиренність у відношенні до Католицької Церкви -- одна із підвалин теорії III Риму. Цілість цієї теорії в останніх роках вже досить сильно реставрована з російської давнішої традиції і де в чому модернізована, згідно з вимогами нинішніх російських політичних завдань... нікто з діячів Московської Православної Церкви не пробує дати систематизованого викладу цієї теорії, вона культивується не як доктрина, а як вичуття, міт, візія прийдешнього, вона виступає в екзальтованих натяках чи й просто одвертих гаслах у найбільш урочистих моментах церковного чи загальнополітичного російського життя. Її призначення не лише для схоплення в духовний полон західного світу, але передусім внутрішньополітичне. Вона є духовно-мобілізуючим чинником для росіян, народу, що історично... у всіх своїх соціальних напрямках перейнятий месіянською свідомістю"

Перші томи праць проф. Ю. Бойка пішли до Києва в 1989 році -- до редактора закордонних зв'язків "Літературної Газети" Мірошниченка, але ці книги лягли там без руху. Ситуація в Україні була ще неясна, а вони могли там легко стати вибуховим матеріалом.

У 1990 році, у зв'язку з початком усамостійнення України, перешкоди для зв'язків проф. Ю. Бойка з Батьківщиною почали поволі зменшуватися і він почав спілкуватися з науковими колами в Україні. В той час відідав його в Мюнхені д-р С. Білокінь, який перебрав на себе підготовку видання книжки "Вибрані праці" Бойка, що появилася в 1992 році в Києві. А 6-го вересня цього ж року, Ю. Бойко прилетів до Борисполя. Про це на сторінках "Літературної Газети" появилася цікава стаття "Добрий день, рідна земле", повідомляючи, що мину-

СВІТОВА ПОЕЗІЯ В УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕКЛАДАХ

Рубрику веде Роксоляна П. Зорівчак
Текст восьмий

ПЕТР БЕЗРУЧ
(15. IX 1867 – 17. П. 1958)

Чеський поет. Справжнє ім'я та прізвище – Володимир Вашек. Син учителя, студював у Празькому Університеті класичну філологію, але не мав можливості закінчити навчання. Працював дрібним урядовцем. Поезії Безруча відзначаються масштабністю образів, яскравими символами, у них – відгомін фольклорних мотивів. Безруч – блискучий майстер гостросоціальної реалістичної баллади. Українською мовою окремі вірші Безруча перекладали Г. Кочур, В. Житник, М. Лукаш. Саме в перекладі М. Лукаша подаємо Безручів вірш "Супутниця"

СУПУТНИЦЯ

Залізом ти душу зчавила мою
Ні, Доле, рукою легкою,
Та скрізь, у якому б не був я краю,
Йшла пісня переді мною.

Важучий, скрипучий був шлях життєвий,
А небо крилося млою, –
Та в морозі лютім, у тьмі лихій
Йшла пісня поруч зі мною.

Путі завели в пустелю страшну,
Сліди замели югою, –
Як коні везли на цвинтар труну,
Йшла пісня сама за мною.

лої неділі на землю в Бориспільському лєтовіщі ступив з трапа літака німецької лєтунської компанії літній сивочолий чоловік, по щой якого непомітно збігла скупа сльоза. Його можна було тоді цілком зрозуміти, бож він ступив на вільну українську землю після майже "півстолітньої розлуки з нею"

І далі цей професор у товаристві, яке його зустріло, пішов дивитися на місто. "Будинків тут чимало, -- сказав він, -- пов'язаних з історією України! Ось довгий бульвар Т. Шевченка, який за його молодості називали Бібівським бульваром. А ось на розі -- Інститут Українознавства, очолений П. Кононенко, а коли я був молодий, -- говорив він, то в цій будівлі містилася Всеукраїнська Національна Бібліотека, і тут я зустрів

М. Т. Рильського" "А от трохи, пройшовши по Володимирській - будинок Михайла Грушевського. Тут у 1917 році засідали Центрально-на Рада і український уряд. А далі, на розі монументальний будинок Всеукраїнської Академії Наук"

10-го вересня 1992 року, відбулася зустріч проф. Ю. Бойка з редакцією газети "Літературна Україна" -- органу Спільки Письменників України. Все це було немов у калейдоскопі.

Гостеві, проф. Ю. Бойкові, довелося взяти участь у науковій конференції театральних діячів присвяченій 100-річчю з дня народження професора Петра Рудіна, колишнього наукового керівника Ю. Бойка. Тут він виступив зі своїми спогадами (Продовження буде)

Володимир Ковалик
Член Національної Спільки Письменників України

ОСТАННІ РОКИ ЖИТТЯ ОЛЕСЯ БАБІЯ В ЧІКАГО

В українській літературі є поети-патріоти, імена яких, на жаль, мало відомі сучасному українському читачеві, незаслужено забуті в силу різних обставин. До цієї когорти належить ім'я великого патріота України, поета, публіциста, драматурга, літературознавця, педагога -- Олесь Бабія. Сподіваюся, що моє літературне дослідження про останні роки життя О. Бабія заповнить білу пляму у нашій літературі, і, можливо, в недалекому майбутньому на полицях книгарень ми побачимо перевидані твори славного поета, що мають неабияке значення у розвитку українського письменства.

Олесь Бабія народився 1897 року в селі Середнє Калуського повіту, в родині свідомого селянина. Середню школу закінчив у Львові в 1912 році. З початком Першої світової війни сімнадцятирічний юнак опинився в австрійській армії, а коли ця армія склала зброю, Бабій вступив до калуського куреня Української Галицької Армії і пішов здобувати Київ. Потім у рядах армії Української Народної Республіки пішов виставляти Західню Україну. Коли ж поляки роззброїли армію УНР, поет опинився в таборі інтернованих у Калуші, звідки йому вдалося втекти до Львова.

У Львові О. Бабій, разом із колишніми січовими стрільцями -- Бабинським, Купчинським і Шкрумеляком, 1922 року організував групу поетів-символістів "Митуса". Цей період його творчості приніс йому найвищі мистецькі успіхи.

О. Бабій працював журналістом, а також був активний в Українській Військовій Організації. За політичну діяльність поляки переслідували поета, тож він виїхав до Праги. У 1924-1929 роках О. Бабій здобув у Празі вищу освіту, закінчивши її ступенем доктора літературознавства в Українському Педагогічному Інституті ім. Михайла Драгоманова. Коли ж повернувся до Львова, був арештований польською владою за участь у Конгресі ОУН і засуджений на чотири роки ув'язнення.

У 1939 році, коли більшовики зайняли Західню Україну, О. Бабій спершу емігрував до Холма, де працював учителем в гімназії, потім подався на Словаччину, а згодом опинився в Зальцбурзі. Після закінчення війни він переїхав до Мюнхену, де вчителював в українській таборній школі. Звідтам виїхав до Америки і поселився в Чикаго.

Олесь Бабій не тільки поет, але й прозаїк і критик-літературознавець. Він написав ряд літературознавчих есеїв і статей про М. Шашкевича, Ю. Федьковича, У. Кравченку, О. Ольжича, О. Телігу, Б. І. Антонича, Федюшку-Євшана, Ніцше, Шеллі, Шекспіра та багатьох інших письменників.

В українській поезії О. Бабій почав як співець стрілецької слави, а з дозріванням свого таланту розширив юло зацікавлень і написав ряд символістичних, за технікою та тематикою цікавих творів. Серед них є поезії філософського змісту, де автор, між іншим, розглядає мислі Ніцше, філософію Індії, вчення Ісуса Христа, ідею вічно жіночого Гете та ідею Софії В. Соловйової. У поемі "Гімн землі" "просліджується" філософський трактат про походження земної кулі, про людську історію

та про життя і смерть. Автор майстерно оперує засобами алегорії, цікавими поетичними парадоксами, що відкривають різні значеннєві можливості, а також сильними поетичними порівняннями. У деяких його поезіях схрещуються елементи символізму та народної творчості, образ і мелодія зливаються в одну органічну цілість і перед нами виростають справді повноцінні поетичні твори. У поезіях і поемах ми бачимо постать поета-патріота, який змальовує барвистий побут, селянську працю та боротьбу Українського Народу за волю, що чітко виражені в "Туцільському курені" -- найвидатніший, за словами деяких серйозних знавців літератури, поемі 20-30-их років у Західній Україні.

Різна доля судилася нашій інтелігенції. Одні зросили кров'ю стражденню землю України, інші -- опинилися далеко від неї (хто в сталінських концтаборах, хто -- на еміграції, в Західній Європі чи за океаном). До останніх належить і О. Бабій, чие ім'я віднедавна знову засвітилося на екранах нашої пам'яті і згадується у славній когорті поетів-патріотів, які назавжди прославили себе непохитною вірою в те, що Україна стане незалежною.

Творчість Олесь Бабія характерна свідомим національно-ідейним спрямуванням, особистим відкликом поета на універсальні духовні цінності, співчуття до людської долі і філософською призадумою письменника над хвилюючими питаннями буття. Уривок з його поеми "Світ і людина" вказує а притаманність поетового стилю й поетової теми.

Життя і смерть -- то єдність, суть двобічна,
В ній злучений початок із кінцем.
Природа вічна то й людина вічна,
Світ не помре, то й ми в нім не помрем.

Нема Нірвани й смерті для людини,
Кінця й початку у життєво нема.
Спадає листя в осінь з деревини,
Що знов розквітне, як мине зима.

Заходить сонце ввечір, -- та не гасне,
В нім не вмирає й атом ні один.
Воно знов сходить сяюче, прекрасе
І тьма серед гір, долин.

Останні перевидані твори поета "Світ і людина", "Жнива", "Дві сестри" змогли з'явитися тільки накладом автора. Цей сумний факт, очевидно, свідчить про духовну кризу в нашій еміграційній спільноті, непричетній до культурної праці своїх діячів.

У 1997 році на Калушчині, де народився Олесь Бабій, земляки урочисто відзначили 100-річчя від дня народження поета. До цього ювілею вони видали книжку вибраних поезій та деяких інших матеріалів, що мали б дати більш-менш задовільне уявлення про О. Бабія -- поета і людину. На черзі -- проза, драматургія, публіцистика та твори для дітей, -- все це чекає на уважних дослідників і доброзичливих видавців. Адже спадщина О. Бабія має врешті повернутися до людей.

Олесь Бабій помер 2 березня 1975 року. Завдяки пані Калині Драгомирецькій, мешканці Чикаго, маємо таке свідчення: "В останні дні свого життя Олесь Бабій був дуже ослаблений і тому тільки читав, писати вже не міг, бо дуже тремтіли рки. В такій

БІЛЯ МОГИЛИ ОЛЕСЯ БАБІЯ В ЧІКАГО

На цвинтарі, де вічність, спокій без кінця
Поет і патріот на вічний спочин ліг
Тут, в чужині, доживив надгробного вінця,
Бо на землі батьків померти він не міг

Як той вигнанець -- вічний мандрівник --
Він скрізь притулку для своїх пісень шукав,
Посеред велелюду звивав він і не звик
Тужив і край свій рідний споминав

Жалівсь. нещадною була його судьба
Стерпів і глум зневаг, і гніт тюремних днів
З девізом жив "Життя -- це боротьба"

Свою любов крізь всі позбавлення провів
Він завжди йшов туди, де видно всім
З талантом, що мов смолоскип палав
Боровсь за край, мрів вільно жити
Спочинок для безділ не поважав

І час його ім'я до вічності несе
Хоч мов полин гірке було його життя
В шуканнях хліба, знання і пуття
Він, як борець, любив Вкраїну над усе

Stephen P. Holutiak-Hallick, Jr.

CHURCH CONSECRATES ITS CROWNING CUPOLA

Rev. John Lymar blesses Cupola

Nestled in the foothills of the Georgia mountains just north of Atlanta is the newly constructed Ukrainian Orthodox Church of St. Andrew The First Called. On Sunday, March 23, 2003, members and guests with prayer and pageantry consecrated the main gold cupola that will crown their new church edifice and stand out against a background reminiscent of Ukraine's "Karpaty"

Pictured above is Reverend John Lymar, Pastor of the congregation as he blessed the cupola which was especially designed and fabricated by Architectural Fiberglass of Cleveland, Ohio. This specially designed Ukrainian-style cupola is the finishing touch to an intensive construction period which began in July 2002.

St. Andrew's was established in 1984 and organized as a Mission Parish of The Ukrainian Orthodox Church of the USA in 1989. In May 2002 Metropolitan Constantine, Primate of The Ukrainian Orthodox Church of The USA visited and blessed the site which he called "God's little bit of Heaven in Georgia"

Should you know of anyone in the Atlanta area please pass on our address. If you are planning to visit the South, please visit us. We are located off Route 400 on the corner of Settingdown Road and Smith Drive.

Those wishing to contribute to our Building Fund are asked to contact: St. Andrew's Ukrainian Orthodox, %Building Fund, PO Box 2961, Cumming, Georgia 30028-2961.

NATO, UKRAINE PUBLICIZE 2003 ACTION PLAN

KYIV (ForUm). -- The Ukrainian president's Website has published the text of the Ukraine-NATO Target Plan for 2003, which is part of the Ukraine-NATO Action Plan approved by the Ukraine-NATO Commission during the Prague summit last November.

The target plan consists of five sections covering a set of political, economic, security, defense, military and legal issues, as well as the issues related to the protection of information and security, and the mechanisms of the plan implementation.

The document specifies what government agencies will be respon-

sible for taking measures stipulated in the plan and defines the terms of their implementation.

The plan text is also available on the NATO Website.

Earlier Mr. Volodymyr Horbulin, chief of the National Center for Euroatlantic Integration, told journalists that after the plan was approved last November, the Ukrainian side introduced some corrections to the document without changing its fundamental nature "to make the legal definitions more precise and acceptable for Ukraine, as the latter is supposed to carry out 80 percent of the plan, while NATO only 20 percent."

UBC 85TH ANNIVERSARY CONCERT SEASON

Celebrating 85 Years of Chorus History the Ukrainian Bandurist Chorus Announces 85th Anniversary Concert Season and Historic Tour of Europe

On June 25th, 2003, the Ukrainian Bandurist Chorus will embark on a historic concert tour of Western Europe. The Chorus last toured Europe in 1958. During the 15-day tour, the Chorus will visit the communities of: Manchester and London, England; Paris, Strasbourg, and Saint Avold, France; Munich, Germany; and Vienna, Austria.

The Chorus plans to showcase a rich cultural program of Ukrainian song, accompanied by the bandura - Ukraine's national instrument. The year 2003 also marks the Chorus' 85th anniversary. Thus will the Chorus continue to fulfill its historical mission as cultural ambassador of Ukraine's national heritage.

The Chorus has chosen to work with the professional concert touring company, Classical Movements Inc, a division of the Alexandria, VA based Blue Heart Tours. Classical Movements Inc. is an internationally well-recognized touring company, whose clients include some of America's most beloved institutions: John F. Kennedy Center for the Arts, National Symphony Orchestra, and Boston Symphony Orchestra.

Before departing for Europe,

the Chorus will present part of its 85th Anniversary Concert Season in the following cities:

Saturday, May 3 - 7:30 pm, Windsor, ON, Essex Theatre.

For ticket information, please call the Ukrainian Credit Union on 1093 Ottawa Concert Sponsor: Ukrainian Credit Union and Meest. Saturday, May 31 - 7:30 pm, Toronto, ON, Macmillan Theatre.

For ticket information, please call: 905-629-1063

Concert Sponsor: Ukrainian Credit Union and Meest

Saturday, June 7 - 7:30 pm, Detroit, MI, Warren Woods Auditorium.

For ticket information, please call: 734-658-6452

Concert Sponsor: Meest Sunday June 8 - 2:30 pm, Cleveland, OH

The Ohio Theatre at the Historic Playhouse Square

For ticket information, please call: Cleveland Selfreliance Federal Credit Union - 440-884-9111.

Concert Sponsor: Meest Visit www.bandura.org for more details.

spotlight on health

"Virtual Visit" Provides Expert Medical Care

(NAPS)—If you have just been diagnosed with heart disease or cancer, where do you go for reliable, in-depth information and advice on treatment options? What if you are too ill to travel for a second opinion or can't afford to take days off work to visit a top specialist?

Today, people in the high-stress situation of making treatment decisions about life-threatening health problems for themselves or a family member actively seek reliable information and guidance from a trusted source. Now, the Internet provides a virtual doorway into The Cleveland Clinic, one of the world's top medical centers.

Whether you need a medical second opinion and reassurance from a specialist, or information about your condition, "e-Cleveland Clinic" offers access to medical second opinions for life-altering and life-threatening conditions, including cancer, heart disease, digestive disorders and urologic problems.

"The e-Cleveland Clinic provides consumers who have been diagnosed with life-changing conditions a cost-effective way to access the highest quality medical care and information, regardless of their location or mobility," says C. Martin Harris, M.D., executive director of e-Cleveland Clinic.

Visiting the e-Cleveland Clinic Accessing e-Cleveland Clinic (www.eclevelandclinic.org) is easy. Registering as a patient takes 30 to 45 minutes and, once registered, a medical opinion from a Cleveland Clinic specialist is usually provided within three to five days after all necessary test reports, X-rays and other information is received. Patients who seek second opinions via e-Cleveland Clinic have the same levels of privacy, quality medical care and patient service as in-person patients. They are assigned patient identification numbers and have the same kind of medical records established at the Clinic. A registered nurse stays in personal contact with the e-Cleveland Clinic patient throughout this process, ensuring that the consultation is personal, even if it is virtual.

"She was there at all times to answer questions and kept in close contact," said Lou Huebner of Pittsburgh. Mr. Huebner used e-Cleveland Clinic to get a second opinion regarding his cancer treatment. "I found the process very efficient. At the time, I was very weak and travel to Cleveland would have been difficult. I saved a tremendous amount of time and what really worked was that they used the existing files and scans from my home hospital."

In 2002, The Cleveland Clinic ranked third in U.S. *News & World Report* magazine's "best hospitals in the nation" survey. The Clinic also ranked No. 1 in heart disease and in the top 10 of 11 other specialties.

For information about e-Cleveland Clinic's second opinion service, visit www.eclevelandclinic.org, or call 1-800-223-2273, ext. 3223.

By Miriam Bates

2ND ANNUAL YOUTH LEADERSHIP PROGRAM 2003

Washington, DC - March 20:

The U.S.-Ukraine Foundation (USUF) announces the Second Annual Youth Leadership Program to be held in Washington, DC on August 2-8, 2003 for students who are interested in U.S.-Ukraine relations in the overall U.S. community or the Ukrainian-American community.

The program is a USUF initiative to encourage the next generation of the Ukrainian-American community to participate in local, national, and global affairs.

USUF President Nadia Komarmyckyj McConnell said, "After the successful First Youth Leadership Program in August 2002, the Foundation is pleased to again open this special 'Washington experience' to young men and women who consider themselves 'leaders for tomorrow.'"

The week-long conference offers students an introduction to the public policy process — an appreciation of the components of the process, discussions with 'players,' a chance to learn important leadership skills, and an understanding of how to take a more active role. We hope that through our program, the students will have the confidence and the knowledge to actively participate in their communities."

USUF Vice-President John Kun added, "Students will develop an increased awareness of Ukraine in the global perspective and will learn the

importance of the Ukrainian-American community in U.S.-Ukraine relations. By meeting professionals in government and non-profit sectors, students will also better understand the various Washington career choices available to them."

U.S. students entering or in college will be eligible, ages 18-22. Program costs (for program activities and transport) and lodging will be free. Some group meals will also be without cost. Students will be responsible for their transport to and from Washington, meals, personal spending money and non-program activities. The deadline for applications is May 27, 2003.

Please check USUF's website www.usukraine.org/usuf/YLP/YLP2003.shtml for further details. If you would like to receive further program specifics/application, please e-mail Miriam Bates at miriam@usukraine.org - RE: Youth Leadership Program 2003.

The U.S.-Ukraine Foundation is a nonprofit, non-governmental organization established in 1991 to facilitate democratic development, encourage free market reform, and enhance human rights in Ukraine. The Foundation creates and sustains channels of communication between the United States and Ukraine for the purpose of building peace and prosperity through shared democratic values.

Donate to the UFA Chernobyl Hospital Fund!

Annual Meeting

Saturday April 12, 2003

2 P.M. at Verkhovyna Resort

The Ukrainian-American Cultural Foundation will hold its annual meeting at Verkhovyna Resort. Agenda will include reports of activities, plans for the coming season and elections. Refreshments will be served. All contributors are welcome.

ATTENTION!

ATTENTION!

Special Issue of "Narodna Volya" with Easter Greetings & Advertisements

This year we are preparing one Easter edition of "Narodna Volya", which will come out in print April 17, 2003 and will include the traditional greetings and advertisements.

COST OF GREETINGS

2col. x 2"	\$ 20.00
2col. x 3"	\$ 25.00
2col. x 4"	\$ 30.00
1/4 page 3col. x 10"	\$ 75.00
1/2 page 6col. x 10"	\$135.00
Full page 6col. x 20"	\$235.00

All Greetings and Advertisements must be received by April 10, 2003 with a Check or Money Order for the full amount of U.S. Funds.

All Orders and Payments should be sent to:

"Narodna Volya" - Easter Edition

1327 Wyoming Ave.
Scranton, PA 18509

For inquiries call:
(570) 342-0937

28th Annual Ukrainian Festival: July 11, 12 13

The largest Ukrainian Festival in the United States

Expected Performers: Roma Pryma-Bohachevsky Dance Workshop, Poltava dance ensemble from Canada. Ron Kohut and Burya with his Mr. Barabolya show with, Taras Petrynenko and Hrono reunion, Anna Bachynska, Roman Cymbala, Alla Kutsevych, Iro Bobul, Vidlunia, bands Fata Morgana, Oberehy and Burya (Friday and Saturday), carnival with rides for children, vendors, exhibits, food, drink, camping. Other performers from the United States, Canada, and Ukraine.

Camps Schedule for Year 2003

Olympus Fencing Camp:

June 29-July 8

Whether you want to learn from the coaches of World and Olympic Games athletes or simply to improve your fencing and physical condition or just want to take fencing for fun, this camp is for you. Coaches include Yefim Litvan-Head coach of Rutgers University. Coach of the U.S. Olympic Teams in 1996 and 2000. Coach of the World Championship Teams :1997, 1998, 1999. Coach of the U.S. Junior World Championship Teams '95, '96 '97. Yevgeniy Nazarov-Head coach of Hunter College High School in New York. His individual achievements include a Gold Medal at the Ukrainian Championships in 1973, as well as a finalist of the Senior Foil "A" World Cup.

Contact: Yevgeniy Nazarov, 2901 Ocean Pkwy Apt#C-7, Brooklyn, NY 11235, 718-646-3965

Roma Pryma Ukrainian Dance Workshop:

June 29-July 13

For advanced level dancers age fifteen and up. Program includes ballet, characters, and Ukrainian folk dances.

Contact: Roma Pryma Bohachevsky, 1942 Rt 312, Perkasi, Pa. 18944, 215-258-2936

Roma Pryma Ukrainian Dance Camp:

July 27-August 12

For beginning and intermediate level dancers age seven to sixteen. Program includes ballet, characters, and Ukrainian folk dances.

Contact: Roma Pryma Bohachevsky, 1942 Rt 312, Perkasi, Pa. 18944, 215-258-2936

Ukrainian Sitch Sports School:

July 27-August 19

Three action-packed sessions of tennis, soccer, swimming and volleyball. The Ukrainian Sitch Sports School boasts a 30 year record, perfect for any sports enthusiast. A hand-picked staff consisting of professionals using films and other advanced techniques for training.

Contact: Ukrainian Sitch Sports School, 680 Sanford Avenue, Newark, N.J. 07106. 973-829-6857 or 732-382-2223

Richard School of Classical Dance:

August 17-23

For age ten and up

Contact: Richard Grabowski 237 Division Ave., Garfield, NJ, 07026. 973-931-1133 or 237-1025

Joseph's Dance Studio II LLC :

August 23-30

Contact: Thomas Piotrowski 10 Pease Ave, Verona, N.J. 07044, 973-239-1060

Summer Rentals Available

For More Informations and the latest update please visit

www.Verkhovyna.com Email: Verkhovyna@comcast.net 1-845-853-1323

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA

Symbol of our Rights
and Liberties

PIK LXXXXIII Ч. 15 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 10 КВІТНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA. APRIL 10, 2003. YEAR LXXXXIII № 15

НОВА ПРОГРАМА УКРАЇНСЬКО-БРИТАНСЬКОЇ СПІВПРАЦІ

Лондон ("НХ"). -- Прем'єр-міністр Віктор Янукович 3 квітня підписав у Лондоні нову програму співробітництва між Україною і Європейським Банком Реконструкції та Розвитку. Голова українського уряду також виступив перед Асамблеєю Донорів фонду чорнобильського проєкту "Укриття".

Нова програма співпраці між Україною й ЕБРР складається з сорока конкретних проєктів, що включають такі важливі ділянки економіки, як транспорт, енергетика, муніципальна інфраструктура і ядерна безпека.

Одним із пріоритетних є проєкт фінансування систем транзиту нафти і газу. Банк, що є найбільшим інвестором в українську економіку, наголосив, що і надалі

усіяко підтримуватиме приватний сектор в Україні, зокрема у банківській справі.

На засіданні Асамблеї Донорів фонду чорнобильського проєкту "Укриття" стало відомо, що вже зібрано більшість коштів, потрібних на його здійснення. Проєкт нового саркофагу, розрахованого на 100 років, має бути завершений цього року.

На пресконференції Янукович запевнив Банк, що його уряд робитиме все можливе для поліпшення інвестиційного клімату в Україні. Президент ЕБРР Жан Лем'єр відзначив поступ в економіці України, але сказав, що і далі існує багато проблем, серед яких низькі темпи структурної реформи і непередбачуваність політичних і законодавчих рішень.

ПИТАННЯ ДОБУДОВИ ЯДЕРНИХ РЕАКТОРІВ НЕВДОВЗІ БУДЕ ВИРІШЕНЕ

Лондон (АПУ). -- Співпраця з добудови й забезпечення безпеки ядерних реакторів на Хмельницькій і Рівенській АЕС, призупинена наприкінці 1991 року, буде продовжена. Про це заявив президент ЕБРР Жан Лем'єр. Він повідомив, що це питання між Україною і ЕБРР вирішиться до початку літа.

3 кінця минулого року, повідомив Жан Лем'єр, на цю тему почалися пожвавлені переговори між ЕБРР і Україною, а нещодавно відбулися дві його зустрічі з віцепрем'єр-міністром України Віталієм Гайдюком, після чого був ви-

значений загальний підхід і намічена робоча програма й терміни її виконання.

Жан Лем'єр відзначив, що цього питання не можна вирішити за день, але цілком можливо за кілька місяців. За цей час нам потрібно визначитися щодо вартості добудови ядерних об'єктів і обсягу фінансування їх безпеки, а також забезпечення безпеки всіх українських атомних станцій, сказав він. У всякому разі, до початку літа ми окреслимо основні напрямки в цій роботі, -- підтвердив Жан Лем'єр.

ШВАЙЦАРІЯ СКАСУВАЛА ФІНАНСОВІ САНКЦІЇ ЩОДО УКРАЇНИ

Київ (АПУ). Швейцарія скасувала фінансові санкції щодо України, які були впроваджені за рекомендацією FATF (Групи розробки фінансових заходів протидії відмиванню грошей).

Федеральна банківська комісія Швейцарії розповсюдила спеціальне звернення до банківських та біржових установ, інших фінансових інституцій Конфедерації, в якому поінформувала про скасування додаткових контрзаходів щодо України, введених на рекомендацію FATF.

У зверненні підкреслюється, що контрзаходи скасовано з урахуванням значного прогресу України у боротьбі з відмиванням грошей. Зазначено, що здійснені в Україні законодавчі зміни відповідають рекомендаціям FATF.

Товарообіг між Україною і Швейцарією не має вирішального значення в зовнішньоторговельному балансі. Так, у січні 2003 року він склав 30 мільйонів доларів із 2833 мільйонів доларів загального товарообігу. Проте, рішення федеральної банківської комісії країни, яка є визнаним банківсько-фінансовим центром світу, має знаковий характер щодо оцінки позиції України у боротьбі з відмиванням грошей.

Водночас, Україна поки що залишається у переліку країн і територій, які не виконують або недостатньо виконують рекомендації FATF "Чорний список" переглядається щороку, за вислідами розгляду річного звіту експертів FATF

НА ЗАКАРПАТТІ ПОДЕШЕВШАВ ХЛІБ

Ужгород ("День"). -- У цьому обласному центрі Закарпаття -- в середньому на 15 копійок подешевшали хлібобулочні вироби. На початку цього тижня буханка хліба вищого ґатунку в Ужгороді коштувала 1.35 грн., а першого -- 1.25, а минулого тижня і перед ним вони коштували відповідно 1.50 та 1.40 грн.

Скрізь на Закарпатті зафіксоване суттєве зниження цін на хліб. За останні кілька днів у всіх

районах він подешевшав на 5-25 копійок. Це -- конкретний вислід взаємного розуміння проблеми з боку підприємств і підприємців, що займаються випіканням та реалізацією хліба, та обласної влади.

Губернатор Іван Різак на зустрічі з представниками ЗМІ сповістив, що «Закарпаття нині -- єдиний регіон в Україні, який спромігся не лише стабілізувати ціни на хліб, але й добився їх зниження».

ЗАВЕРШЕНО ПЕРЕДИСЛЬОКАЦІЮ ДО КУВАЙТУ УКРАЇНСЬКОГО БАТАЛЬЙОНУ

Київ (АПУ). -- Завершено передисльокацію особового складу і техніки 19-го окремого батальйону радіаційного, хемічного та бактеріологічного захисту Збройних Сил України до Кувайту.

Загальна кількість особового складу 19-го окремого батальйону РХБ-захисту Збройних Сил Украї-

ни, що знаходиться на території Кувайту, складає 448 військово-службовців та 125 одиниць техніки.

Передисльокацію здійснено протягом шістнадцяти діб 53-ма рейсами літаків Іл-76 державного підприємства Міністерства Оборони України.

ПРЕЗИДЕНТ Л. КУЧМА ВІДВІДАВ КИТАЙ

Пекін (АПУ). У перших днях квітня з триденною робочою візитом у Китаю перебував Президент України Леонід Кучма. У Пекіні він зустрівся з Головою КНР Ху Цзіньтао.

Під час зустрічі Глава Української Держави висловив задоволення тим, що з кожним роком економічні стосунки між Україною й Китаєм стають дедалі тіснішими. Сторони відзначили рекордні обсяги зростання товарообігу в минулому році -- 1 млрд. 204 млн. доларів. "Все це свідчить про те, що домовлення, досягнуті в листопаді, активно впроваджуються в життя", -- наголосив Ху Цзіньтао. Він також зазначив, що двостороння співпраця між КНР і

Україною "має добрі перспективи" та висловив задоволення технологіями України й Китаю. "Це добра ознака, оскільки ці взаємини сприяють розвиткові науки і високих технологій", -- зазначив у свою чергу Леонід Кучма.

Також Президент України відзначив готовність нашої держави і надалі розвивати стосунки з КНР у гуманітарній сфері.

На запрошення Л. Кучми, Голова КНР із задоволенням погодився відвідати Київ.

Названа зустріч у Пекіні була останнім пунктом програми робочої візити Президента України до КНР, після чого офіційна делегація України повернулася на Батьківщину.

АМЕРИКАНСЬКЕ ЛЕТУНСТВО ХОТІЛО ЗНИЩИТИ КЕРІВНИЦТВО ІРАКУ

Багдад. -- Як повідомили ЗМІ, американське летунство знову намагалася знищити цільовим ударом керівництво Іраку. У Багдаді піддано бомбардуванню житловий район, в якому могли перебувати Саддам Гусейн та його сини. Рятувальники повідомляють, що внаслідок нападу загинуло щонайменше 14 осіб.

Тим часом американські війська утримують свої позиції в президентському палаці в центрі Багдаду. Кореспонденти німецького інформаційного агентства ДПА бачили у вітворок уранію амери-

канські танки та бронетранспортери, які залишалися на своїх позиціях протягом усієї ночі. Бої йшли також в урядовому кварталі іракської столиці та в південних районах міста.

Внаслідок ракетного обстрілу, поблизу Багдаду загинув німецький журналіст. Тим часом британські вояки повідомляють про встановлення майже повного контролю над містом Басра на півдні країни. Гуманітарні організації назвали катастрофою ситуацію в іракських лікарнях.

УГОДА ПРО ВІЙСЬКОВУ СПІВПРАЦЮ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА УГОРЩИНОЮ

Київ (АПУ). Угоду про військове співробітництво між Міністерством Оборони України та Міністерством Оборони Угорщини підписали у Києві глави військових відомств двох країн. Підписаний документ є оновленим варіантом відповідної угоди від 1992 року.

Міністер оборони Угорщини Ференц Югас висловив переконання, що підписання цієї угоди надасть нового імпульсу розвитку українсько-угорських відносин у військовій сфері. Він також за-

значив, що Угорщина надаватиме підтримку Україні в реалізації її євроінтеграційних намірів.

Підписана угода, зауважив у свою чергу міністер оборони України генерал армії Володимир Шкідченко, є рамковим документом, положення якого будуть конкретизовані у шорічних програмах співпраці між військовими відомствами України й Угорщини. Така програма на 2003 рік передбачає проведення 27 спільних заходів, з них 13 -- в Україні та 14 -- в Угорщині.

УРЯД ІРАНУ ПОВНІСТЮ ПІДТРИМУЄ УКРАЇНСЬКО-ІРАНСЬКИЙ ПРОЄКТ...

Харків (АПУ). -- Уряд Ірану повністю підтримує українсько-іранський проєкт виробництва літаків Ан-140. Про це заявив під час відвідин Харківського державного летунського виробничого підприємства посол Ірану в Україні Ахмад Садег-Бонаб.

Ахмад Садег-Бонаб висловив задоволення результатами спільної роботи українських та іранських літакобудівників, привернув увагу до того, що цей досвід може стати прикладом співпраці двох країн в інших галузях науки і тех-

ніки. Посол висловився за тісний розвиток відносин українських та іранських літакобудівників у напрямку створення консорціуму, ідею якого запропоновано під час зустрічі президентів двох країн.

Виробництво літаків Ан-140 іранська версія Іран-140/ організоване на летунському заводі HESA у місті Ісфаган. Тут вже зібрано два серійні літаки. Потреби ринку Ірану і країн регіону в таких машинах оцінюються більш як в 100 авіалайнерів.

5 МІЛЬЙОНІВ УКРАЇНЦІВ ПРАЦЮЄ ЗА КОРДОНОМ

Київ ("НХ"). 14 відсотків громадян України працездатного віку заробляє гроші за кордоном. Про це повідомила уповноважена Верховної Ради з прав людини Ніна Карпачова, виступаючи з доповіддю у парламенті.

В Україні ніхто точно не знає загальної кількості заробітчан за кордоном, оскільки більшість з них працює там нелегально. На постійному та тимчасовому консульському обліку (за інформацією

МЗС) в інших країнах перебуває лише 250 тисяч громадян.

Ніна Карпачова каже, що не менш як 5 мільйонів українців, залежно від сезону, щороку перебуває на заробітках за кордоном. За її словами, мало хто з мігрантів бажає стати на консульський облік, тому проблеми, з якими стикаються українці за кордоном, вирішуються самотужки, без участі посольств.

ВІДБУЛИСЯ НАРАДИ ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ УБС

Члени Виконавчого Комітету УБС на нарадах у Скрентоні. Зліва: Анатоль Фалько, Одрі Томас, Ярослав Гавур, Христина Шабловська і Ярослав Коваль.

Скрентон, Па. (М. Дупляк). - У четвер, 3-го квітня, відбулися другі після XXV Конвенції УБС наради Виконавчого Комітету, у яких взяли участь: Ярослав Гавур -- голова УБС, Анатоль Фалько -- заступник голови, Ярослав Коваль -- заступник голови на Канаду, Одрі Томас -- фінансовий секретар-скарбник, Христина Шабловська -- головний секретар і ред. Микола Дупляк.

Наради відбулися в дружніх обставинах у домі УБС, а відкрив їх голова Ярослав Гавур і запропонував плян нарад, який при-

йнято без змін.

Основну частину нарад виповнили звіти членів Виконавчого Комітету та двомовні дискусії над ними, що слідували.

Протокол з нарад Виконавчого Комітету з 31 жовтня 2002 р. прочитала секретар Христина Шабловська. Фінансовий звіт прочитала скарбник Одрі Томас, яка підкреслила, що під оглядом фінансів, 2002 рік був успішний, ми маємо гарні успіхи в інвестиціях, особливо в бондах.

(Закінчення на 3-ій стор.)

ПРЕЗИДЕНТ КУЧМА ДОРУЧИВ ВШАНУВАТИ ПАМ'ЯТЬ ГЕТЬМАНА ПАВЛА СКОРОПАДСЬКОГО

Київ (АПУ). -- Президент Л. Кучма підтримав ініціативу громадськості і підписав розпорядження з метою вшанування пам'яті державного і громадсько-політичного діяча, гетьмана України Павла Петровича Скоропадського з нагоди 130-річчя від дня його народження.

Глава держави зобов'язав Уряд утворити Організаційний Комітет з підготовки та проведення заходів, присвячених вшануванню пам'яті Павла Скоропадського, затвердив плян зазначених

заходів і вирішити питання їх фінансування.

Згідно з розпорядженням, столична влада має порушити в установленому порядку питання про найменування до 15 травня 2003 року однієї з вулиць Києва іменем Павла Скоропадського

Водночас Державному Комітетові Телебачення і Радіомовлення України доручено забезпечити висвітлення заходів, присвячених вшануванню пам'яті гетьмана України Павла Скоропадського

ВИСТАВКА "СЕРГІЙ ЛИФАР. ЖИТТЯ ДЛЯ ТАНЦЮ"

Київ (АПУ). -- У Національному Музеї Історії України відкривається виставка "Сергій Лифар. Життя для танцю" Серж Лифар -- це гордість Українського Народу. Він понад 30 років визначав високий стиль та естетику балету в паризькій опері, вніс значний вклад у розвиток європейської культури XX століття.

У грудні 2002 року, дружина Сергія Михайловича Лифаря Ліллан Алефельдт передала безкоштовно в дар Україні частину мистецької спадщини та особистих речей Сергія Лифаря (539 предметів), які мають постійно зберігатись в Національному Музеї Історії України -- провідному

музейному закладі держави

Серед них -- його нагороди, особисті речі, сценічні костюми, предмети образотворчого мистецтва, афіші відомих спектаклів за участю Сергія Лифаря. Особливу цінність складають його особисті нагороди (ордени "Почесного Легіону", "Мистецтв та літератури", "Командор"), "золота балетна туфелька" на честь 25-літньої діяльності великого танцівника в Національній Опері Франції, сценічні костюми, розроблені відомими художниками Л. Бакстом, Коко Шанель.

На виставці представлено понад 300 предметів

"ТРИЗУБ" ЗДОБУВ ЧЕМПІОНАТ СХІДНОЇ ПЕНСІЛЬВАНІЇ

Філадельфія (Є. Луців). У неділю, 23-го березня, українська футбольна команда "Триzub" здобула чемпіонат Східної Пенсильванії у змаганнях з відомим суперником Vereinigte Erzgebirge. Змагання відбулися на "Триzubівці" в Горшам і закінчилися вислідом 3:2

13 квітня "Триzub" гратиме на "Триzubівці" (о год 2-й по полудні) проти чемпіона стейту Мериленд Спортсмени нашої славної команди запрошують своїх земляків підтримати свою участь у змаганнях

"Триzubові" бажаємо нових перемог -- Редакція

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА

SUBSCRIPTIONS

(імпер. дол.)	(US currency)
Для членів УБС: У США і в Канаді річно	For UFA members: USA and Canada per year... 20.00
Для нечленів УБС: У США і в Канаді річно	For non-members: USA and Canada per year... 25.00
В інших країнах річно	In other countries per year... 30.00
Ціна одного примірника 50 центів.	Price per single copy 50 cents

НАРОДНА ВОЛЯ

Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937 Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дупляк
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

ООН У ПОШУКАХ СВОЇ РОЛІ
У ПОВОЄННОМУ ІРАКУ

Останні події в Іраку, де війська США та їхніх союзників штурмують Багдад, призвели до загострення дискусії про повоєнний устрій країни. Поки Америка готується взяти керівництво Іраком у свої руки, а європейські країни наполягають на провідній ролі ООН, деякі західні експерти звертають увагу на міжнародно-правовий аспект проблеми.

Якщо вірити заявам офіційного Вашингтону, США обмежать роль ООН у повноєнному Іраку наданням гуманітарної допомоги і проведенням програми "Нафта в обмін на харчі". Про це говорив нещодавно у Брюсселі державний секретар Сполучених Штатів Коїлія Табел. А радниця американського президента з питань безпеки Кенділіза Райс пояснила ситуацію приблизно так: "США віддали життя своїх воїнів за свободу Іраку, тому саме вони, а не ООН повинні відігравати головну роль у повоєнному облаштуванні країни". Америка вже сьогодні готова керувати Іраком, розповів наш нью-йоркський кореспондент Валентин Лабунський:

"На кувейтських в'їздах чекають закінчення штурму Багдаду цивільний голова тимчасової американської адміністрації в Іраку, відставний генерал Джей Гарднер та його "міністри" -- здебільша колишні послы США в арабських країнах. Очікується, що на дуже важливу посаду міністра інформації призначать ексдиректора ЦРУ Джеймса Вулсі. Втім, всі вони підпорядковуватимуться головному "господареві" постсатдамівського Іраку -- командувачеві об'єднаних сил коаліції генералові Томмі Френкусу.

Як довго американська адміністрація керуватиме повоєнним Іраком, роз'яснив заступник міністра оборони США Пол Вулфовіч, який заявив, що для створення нового іракського уряду знадобиться щеонайменше півроку. За цей час США збираються розпочати масштабну відбудову Іраку. За оцінками експертів, на це необхідно від 100 до 500 мільярдів доларів. Міністер фінансів США Джон Снов заявив, що на зустрічі міністрів фінансів країн "великої сімки" наприкінці цього тижня, він запропонує Німеччині, Франції, Канаді, Великобританії, Італії та Японії поділити витрати між собою. Разом з тим, Конгрес США прийняв постанову, згідно з якою, забороняється купувати товари, необхідні для відбудови Іраку, у Франції, Німеччині, Росії та Сирії. Так конгресмени вирішили "покарати" країни, які виступали проти війни в Іраку".

Тим часом до вирішення проблеми повоєнного устрою Іраку активно підключився генеральний секретар ООН Кофі Аннан, якому, до речі, на днях виповнилося 65 років. Іракська тема стане головною під час турне Аннана європейськими столицями, яке розпочнеться цієї середи. Як очікується, на переговорах у Лондоні, Парижі, Берліні й Москві, генсек ООН намагатиметься переконати провідників країн підтримати в Раді Безпеки рішення щодо ролі організації в повоєнному Іраку. Яким може бути це рішення, Кофі Аннан натякнув, виступаючи в Нью-Йорку:

"Я очікую, що ООН відіграватиме важливу роль і ООН має добрий досвід у таких справах, наприклад, що стосується допомоги в становленні нової адміністрації. Ми добре попрацювали у сфері відновлення, співпрацюючи з країнами-донорами та іншими агентствами ООН. Усі бачили, чого ООН досягла стосовно прав людини і верховенства права. Тобто, існує чимало галузей, де ООН може відігравати роль. Але в першу чергу участь ООН принесе необхідну легітимність".

Якраз проти цієї бажаної Кофі Аннаном легітимності виступає відомий у Німеччині публіцист і експерт з питань ООН Андреас Цумах. У інтерв'ю "Німецькій хвилі" експерт провів паралелі з війною 1999 року на Балканах, де НАТО бомбардувала позиції югославської армії без санкцій ООН. Цумах зауважив, що оскільки США та їхні союзники ведуть, як він вважає, незаконну війну з Іраком, резолюція Ради Безпеки була б юридичним "прикриттям" для Америки і тлумачитиметься Вашингтоном як виправдання війни. Оглядач не вірить у те, що США віддадуть ООН керівництво відбудовою Іраку після війни. Він сумнівається, чи варто ООН взагалі прагнути провідної ролі в цій справі. Головною передумовою такого кроку він називає засудження в ООН війни в Іраку як такої, що суперечить міжнародному праву. А. Цумах:

"Якщо йдеться про порятунок ООН як інституції, якщо йдеться про порятунок міжнародного права, треба, щоб на засіданні Генеральної Асамблеї якомога більше з близько 190 країн-членів ухвалило заяву про те, що ця війна була порушенням Хартії ООН. Інакше це стане прецедентом, моделлю майбутніх воєн не тільки для США, а й для інших".

Роман Гончаренко ("НХ")

Віталій Княжанський ("День")

ТРЕТЯ ІСТОРИЧНА СПРОБА ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ТА РОСІЇ

Створення єдиного економічного простору Росії та України приведе до глибшої форми інтеграції двох країн, ніж співпраця в рамках митного союзу і зони вільної торгівлі. Це висловлювання прем'єр-міністра РФ Михайла Касьянова в пансіонаті «Бор» біля Москви на засіданні російсько-української комісії з питань співпраці, можна вважати знаковим підходом російської сторони.

За словами Касьянова, «уряди наших країн, керуючись принциповими домовленнями президентів, ставлять мету виробити і поступово нарощувати зусилля і взаємодію для створення єдиного економічного простору». Словом, про вільну економічну зону, введення якої багато років добивається Україна, вже нічого й говорити. Тим часом українська сторона, підтримуючи заяву глави держави України, Росії, Казахстану та Білорусі про створення єдиного економічного простору, водночас закликає до більшої конкретики в переговорах Росії та України. «Необхідно змінити крен від дипломатії у бік розв'язання конкретних проблем», -- підкреслив глава українського уряду Віктор Янукович. «Менше філософії, а більше конкретики», -- вимагав він і вказував на те, що двом країнам необхідно зайнятися питаннями військово-промислового, аграрного та гірничо-металургійного комплексів.

Так само конкретно бачить єдиний економічний простір перший віцепрем'єр України Микола Азаров. За його словами, першочерговим завданням реалізації проекту створення єдиного економічного простору Україною, Росією, Білоруссю та Казахстаном є розв'язання питання щодо зони

вільної торгівлі без вилучення і обмежень, без застосування взаємної торгівлі антидемпінгових, компенсаційних та спеціальних захисних заходів на базі єдиних правил конкуренції. М. Азаров підкреслив, що розв'язання цього питання зафіксовано в протоколі, підписаному після закінчення дводенного засідання робочої групи щодо реалізації проекту створення єдиного економічного простору, що відбулося у Києві на вищому рівні.

Чи доречно тут проводити історичні паралелі? Шлях людства має властивість повторюватися. Але кожен новий виток повинен вести на вищий щабель розвитку. Правда, сукупна спіраль історії, незмінно спрямована вперед, раз у раз може продукувати гілки, які вестимуть в іншому напрямку і поворотуватимуть уже зафіксовані раніше промахи. У побуті це називається «ще раз на ті ж граблі». В українсько-російських відносинах це Переяславська Рада з подальшим поглинанням України російською імперією і Радянський Союз, у якому Україні, в кращому випадку, відведено роль молодшого і слухняного брата. І ось нині проростає нова гілка...

У пансіонаті «Бор», під «масляні» млинці, глава російського уряду М. Касьянов заявляв про те, що Росія розраховує здійснити ширшу інтеграцію з Україною, ніж створення зони вільної торгівлі. «Російська Федерація, -- сказав Касьянов, -- не обмежує своїх планів інтеграції з Україною створенням зони вільної торгівлі. Це нічого не дає».

За його словами, Росія ставить за мету економічну інтеграцію в єдиний економічний простір

з єдиними податками та митними кордонами, єдиними тарифами, включаючи тарифи на транспорт та енерготранспортні системи.

«Як останній штрих», вважає М. Касьянов, економічна інтеграція повинна включати єдину валюту, що дасть прискорення зростання валового внутрішнього продукту для економік кожної з країн приблизно на 1.5%. На його думку, саме така інтеграція максимально прискорить зростання української та російської економік за рахунок відсутності бар'єрів -- як адміністративних, так і економічних.

Але це, так би мовити, теорія, в якій (ще раз процитуємо Януковича) дуже багато філософії, що за нею можна розгледіти також і певні загрози для української незалежності, якій буде досить важко ужитися в «одній барлозі» з таким напоїстим і справді могутнім сусідом.

Що стосується економічної практики і конкретики, до якої закликав український прем'єр, то тут у Касьянова розмах істотно менший. Зокрема питання про перехід на стягування непрямих податків при поставках нафти і газу в Україну за принципом країни призначення, за його словами, буде вирішене тільки в контексті завершення податкової реформи в Росії.

«Ці виключення залишаться доти, доки російський уряд не завершить уточнення законодавства з податків та зборів», -- сказав М. Касьянов. У принципі, сказав він, ставки податків повинні бути однакові для всіх, і саме тому Росія з 2001 року перейшла на принцип стягування непрямих податків з країни призначення з усіх товарів, за винятком нафти і газу.

При цьому один із учасників української делегації нагадав, що на початку цього року сторони заздалегідь домовилися про підписання угоди про розв'язання питання про ПДВ на експорт нафти і газу вже на цьому засіданні змішаної комісії. За його словами, Росія повинна була відмінити ПДВ на експорт нафти з 2004 року і на експорт газу -- з 2005 року.

Український експерт вважає, що нова позиція російської сторони про поетапне зменшення непрямих податків у рамках податкової реформи призведе до затягнення розв'язання проблеми на невизначений час.

Схожу позицію продемонструвала Росія і в питанні військово-технічної співпраці з Україною.

«Ми хочемо зрозуміти, що економіка України функціонує за тими ж правилами і законами, як у Російській Федерації», пояснив глава російського уряду основні співпраці з Україною у сфері ВПК. На його думку, Росія хоче пересвідчитися, що якщо їй через п'ять років буде потрібно безперешкодно отримувати продукцію військового призначення, то вона може бути впевнена в Україні.

М. Касьянов зазначив, що це питання безпосередньо пов'язане з тим, на який рівень інтеграції виходять Росія та Україна. Можна передбачити, що зони вільної торгівлі для цього буде недостатньо, тоді як єдиний економічний простір з єдиною валютою може стати для збройового господарювання гарним полем, де, пам'ятається, один дерев'яний хлопчина зберігав свої золоті.

Нове українська влада стає на шлях зради Батьківщини? -- Редакція

Всеволод Полішук ("Поступ")

НАЗАД ДО СРСР

простору (СЄП) довели їх до межі, коли вже або пан, або пропав. Тепер або інтеграція зі створенням наддержавних структур (відповідно, й частковою, чи, у випадку з Росією, умовно частковою втраченою суверенітету), або розрив, надзвичайні економічні втрати і, за умов, коли нас у ЄС зовсім не чекають, політична ізоляція. Єдиний друг -- Польща, та й та, користаючи з української безвиході, друг на особливих умовах.

Звичайно, реальним усе-таки є і третій варіант: коли всі надмірно інтеграційні ініціативи сплутяться на гальмах і законсервують наявну ситуацію -- політичну залежність радше у формі заяв та "порад", а економічну -- у реальному АЗС, фабрик, заводів, газопроводів, які належать російським компаніям, боргового шантажу та експансії практично на всіх фронтах, з якою деколи, ніби "для га-

лочки", борються за допомогою митних воєн. Залишає усе як є, а далі "на авось" З надією на вдалі вибори. Такий варіант є найреальнішим, якщо основною метою гучної заяви про створення спільного економічного простору був піяр, аби відвернути увагу українців від виступів опозиції, а росіян -- від нових чеченських проблем, та й взагалі, поспекулювати на інтеграційній тематичі.

Беручи до уваги висловлену багатьма фахівцями версію щодо піяр-мети "заяви чотирьох", не варто відкидати й можливість того, що керівники України, Росії, Білорусі й Казахстану вирішили серйозно взятися за створення СЄП. А це вже реальна загроза суверенітету України. При чому загроза не в самому спільному просторі. Якщо й справді чотири євразійські провідники вирішили будувати спільний економічний про-

стір за зразком євросоюзівського аналога (а так воно, здається, і є), то він насправді може стати позитивним не лише для Росії, як СНД, але й для інших учасників.

Проблема ж у тому, що здержаний з Європи СЄП не працюватиме без подібних до євросоюзівських інституцій. І колись нам мають це пояснити. І під таким приводом з'явиться виконавчий орган із наддержавними повноваженнями (така собі Євразійська Комісія) -- перший удар по суверенітеті -- та законодавчий, рішення якого не обов'язкові для ратифікації (другий пункт пляну). А далі вже можна й про спільну валюту подумати. Зі слів'янською любов'ю до "перелібав" це все може закінчитися не надто добре для України. Бо це буде майже СРСР-2. Чи, радше, СКР -- союз капіталістических республік.

Василь Дарчук (Радіо Свобода)

ОГЛЯД ЗАХІДНЬОЇ ПРЕСИ -- НАВКОЛО ІРАКУ

Прага, 8 квітня 2003. -- Серед інших тем, пов'язаних з воєнною акцією в Іраку, оглядачі порушують також комплікації у взаєминах США з іншими країнами, які поставили внаслідок нинішньої воєнної акції. Коментатори зупиняються зокрема на погрозах Туреччини на адресу курдів, які за підтримки американських підрозділів, беруть під свою контроль північні провінції Іраку. Західні газети наводять також реакцію Москви на обстріл російської дипломатичної колони на шляху з Багдаду до Сирії.

Британська газета «Дейлі Телеграф» коментує розвиток подій на півночі Іраку, де курдські загони за підтримкою американських сил спеціального призначення та летунства, поволі просуваються до двох головних міст -- Мосул і Кіркук. Від 91-го року, тобто від часу закінчення війни у Перській затоці й оголошення північної частини Іраку зоною заборонених польотів для іракського летунства, курди користувалися фактичною автономією і в межах програми «нафта за харчі» могли експортувати видобуту на їхній території нафту. Це спричинилося до певного процвітання іракського Курдистану.

Проте нині, наголошує газета «Дейлі Телеграф», у випадку повалення режиму Саддама Гусейна, іракські курди, які знавали репресій з боку багдадського режиму, можуть постати перед іншою небезпекою. Анкара попередила курдських провідників, що у випадку захоплення міст Мосул і Кіркук, з їхніми багатими нафтовими розробками, Туреччина введе свої війська до північної частини Іраку. Газета вважає, що Туреччина боїться незалежності іракського Курдистану, бо це призвело би до напруження на турецькому боці спільного кордону, де теж живе значна частина курдів, які домагаються незалежності.

Тим часом інтернетна газета «Стратфор» (назва є скороченням від англійських слів «стратегічні передбачення») коментує останні ускладнення в американсько-російських відносинах, що постанали після удару 6-го квітня по російському дипломатичному конвою на шляху від Багдаду до сирійського кордону. Винуватців досі не знайдено, проте Москва не приховує, що вона бачить цю атаку як відплату США за російську позицію у воєнній акції в Іраку.

Звичайно, Росія фігурує у чорному списку Вашингтону, пише «Стратфор». Кремль і далі залишається під тиском з боку США. Серед іншого, Москва залишається поза бортом економічних інтересів у післявоєнному Іраку, перетворившись із найбільшого нафтового партнера Багдаду, у стороннього. Далі, як можна очікувати, Вашингтон припинить лобіювати вступ Росії до Світової Тор-

говельної Організації, а також виступати за скасування російських боргів західним банкам та урядам. Вашингтон перестане прикривати очі на криваву кампанію російських військ у Чечні. Таким чином, як вважає «Стратфор», антиамериканські настрої в Росії можуть призвести до явного небажаних наслідків для Путіна і закінчити недавні дружні контакти провідників обидвох країн.

У ЛЬВОВІ ЗАТВЕРДЖЕНО ПЛАН
МАЙБУТНІХ НАВЧАНЬ УКРАЇНСЬКИХ
ТА ІТАЛІЙСЬКИХ ВІЙСЬКОВИКІВ

Львів (АПУ). -- Плануванню українсько-італійських тактичних навчань "Прикарпаття-2003", що відбудуться у вересні-жовтні цього року, присвячено конференцію, що відбулася у Львові. У ній взяли участь високі ійськові представники України й Італії.

На конференції визначено тип заходу як навчань оперативно-тактичної групи полкового рівня з бойовою стрільбою: їх мета відпрацювання злагоджених дій в операціях щодо встановлення миру в зоні внутрішнього етнічного

конфлікту під егідою ООН.

Від Італії в навчаннях візьмуть участь бригада "Аріете" близько 1 300 осіб й 90 одиниць бронетанкової техніки та 30 -- автомобільної і спеціальної. Україну представлятимуть аеромобільна рота, артилерійська батарея, підрозділ забезпечення

Місцем для навчань визначено об'єднаний центр "Партнерство заради миру". Західною оперативного командування, де традиційно відбуваються міжнародні маневри Україна-НАТО

РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ УБСОЮЗУ
ЗА ЛЮТИЙ 2003 Р.
MONTHLY RECORDING REPORT
FOR FEBRUARY 2003

НОВІ ЧЛЕНИ/NEW MEMBERS:
16 Irena Bojczuk

ПОМЕРЛИ / DEATH
87 Leona M. Beccaloni
93 Elizabeth Motluck
244 Mary Andrushko
SM John Sitnick

ПОМЕРЛИ НА ВИПЛАЧЕНОМУ
ЗАБЕЗПЕЧЕННІ
DIED ON PAID UP BENEFIT
38 Nicholas Arkas Jr.
64 Michael Gach
93 Elizabeth Motluck
126 Stefan Kohut
193 Barbara Ann Farkas, 2
296 Anna Shaika
SM Charles Sabatelle, Mary
Sieminski, 2

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 2003 Р.
(дорослий департамент)
SUMMARY FOR
FEBRUARY 2003
(adult department)

З кінцем 31 січня 2003 р.
УБСоюз мав активних
дорослих членів-грамот
Прийнято нових членів
Прийнято нових членів
AD/D
Plan C
Прийнято з дитячого
департаменту
Прийнято з переступними
листами
Прийнято наново
Прийнято наново AD/D
Прийнято з інших клас за-
безпечення

Разом

7,010

Суспендовано
Суспендовано AD/D
Видано переступні листи
Переведені на виплачене
забезпечення 80/40
Перейшли на виплачене
забезпечення з випл.
грамотами за життя
Переведені на безплатне
продовжене забезпечення
Відійшли з готівкою за
дозрілі грамоти
Відійшли з передчасним
зворотом в готівці
Відійшли до інших клас
забезпечення
Перейшли на передчасне
виплачене забезпечення
Відійшли з вигаслими
терміновими грамотами
Померли
Conversion Plan A & B

Разом

19

З кінцем 28 лютого 2003 р.
УБСоюз мав активних
дорослих членів-грамот

6,991

РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ
ДИТЯЧОГО ВІДДІЛУ УБСОЮЗУ
ЗА ЛЮТИЙ 2003 Р.
MONTHLY RECORDING
REPORT - JUVENILE DIVISION
FOR FEBRUARY 2003

ЗІСТАВЛЕННЯ
ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 2003 Р.
(дитячий департамент)

Христя Салаяк Шабловська
Головний Секретар

СУММАРІ ФОР
FEBRUARY 2003
(juvenile division)

З кінцем 31 січня 2003 р.
УБСоюз мав активних
дитячих членів-грамот
Прийнято нових членів
Прийнято з переступними
листами
Прийнято наново
Прийнято з інших клас за-
безпечення

Разом

891

Суспендовано
Видано переступні листи
Перейшли в дорослі члени
Відійшли з готівкою за
дозрілі грамоти
Вигаслі термінові
забезпечення "ОО-А"
Відійшли з передчасним
зворотом в готівці
Перейшли до інших клас
забезпечення
Перейшли на передчасне
виплачене забезпечення
Перейшли на безплатне
продовжене забезпечення
Померли

Разом

5

З кінцем 28 лютого 2003 р.
УБСоюз мав активних
дитячих членів-грамот

886

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ
ДОРΟΣЛИХ І ДІТЕЙ, АКТИВНИХ
І НЕАКТИВНИХ ЧЛЕНІВ-
ГРАМОТ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 2003 Р.
COMPOSITE SUMMARY OF
ACTIVE & NON ACTIVE
MEMBERS FOR
FEBRUARY 2003

З кінцем 28 лютого 2003 р.
УБСоюз мав активних до-
рослих членів-грамот
Дітей активних членів-
грамот

Разом

7,877

Дорослих членів-грамот на
виплаченому забезпеченні
Дітей членів-грамот на
виплаченому забезпеченні
Дорослих членів-грамот на
безплатному продовжено-
му забезпеченні
Дітей членів-грамот на без-
платному продовженому
забезпеченні

Разом

4,318

З кінцем 28 лютого 2003 р.
всіх разом, дорослих і
дітей, активних і неактив-
них членів-грамот УБСоюз
мав

12,195

(Старших членів, що пла-
тять тільки фонди і за газе-
ту УБСоюз мав)

60

Разом усіх членів з
кінцем 28 лютого 2003 р.
УБС мав

12,255

ГОЛОДОМОР У 32-33 РОКАХ Є АКТОМ
ГЕНОЦИДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Брюссель (АПУ). — У Сенаті Бельгії в Брюсселі відбулося засідання, присвячене трагічній сторінці в історії України — 70-річчю Голодомору 1932-1933 років. Сенатор федерального парламента Д. Рамудт на засіданні, де були присутні представники політичних, наукових та громадських кіл Бельгії, Нідерландів, Італії, члени федерального парламенту, спільнот та регіонів країни, представники українських організацій, які прибули з Німеччини, Австралії, бельгійські та чужоземні журналісти, члени дипломатичного корпусу та співробітники посольства України, місії України при НАТО та ЕС, зачитав звернення голови Сенату Бельгії А. де Деккера. У зверненні йдеться про вшановування разом з Українським Народом пам'яті жертв трагедії, що забрала життя понад 7 млн. українців. Голод 32-33 років в Україні став цинічною формою терору, організованого сталінським режимом. Голодомор в Україні є актом геноциду Українського Народу, одним із найстрашніших злочинів, скоєних проти нього в

сучасній історії, — говорить у зверненні голови Сенату Бельгії. З доповіддю виступив професор Львівського Університету Сімон Петерманн, співорганізатор засідання. Фізичне знищення українських хліборобів штучним голодом він кваліфікував як свідомий терористичний акт політичної системи, який підірвав соціальні основи нації, її традиції, духовну культуру та самобутність. На засіданні виступив посол України в Бельгії Володимир Хандогій, який відмітив, що за своїми масштабами та наслідками, ця трагедія стала однією з найбільших соціальних та гуманітарних катастроф в історії людства. В усьому світі мають знати правду про цю жахливу трагедію, — підкреслив посол України. Голова Головної Ради Українських Організацій у Бельгії Омелян Коваль у своєму виступі нагадав про внесок закордонного українства у встановлення історичної правди про голодомор в Україні в 32-33 роках. Під час засідання продемонстровано художній фільм Олеса Янчука "Голод-33"

ВІДБУЛИСЯ НАРАДИ
ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ УБС
(Закінчення з 1-ої стор.)

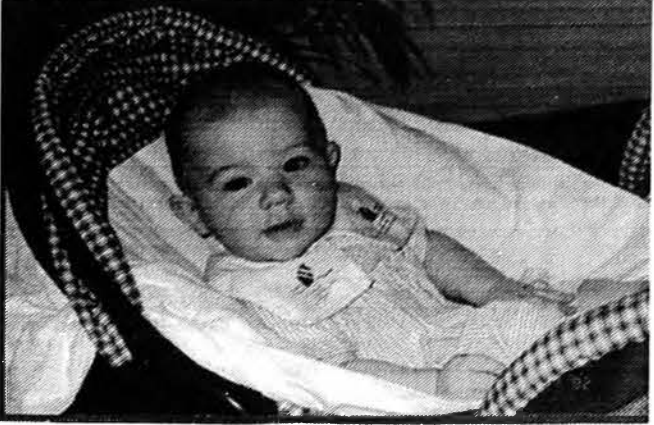
Організаційний звіт прочитала секретар Христя Шабловська. Згідно зі звітом, за перші три місяці 2003 року, УБС придбав лише 27 нових членів. Заступник голови А. Фалько говорив про свої спроби організування членства та про потребу об'єднання українських громадських центрів в Америці — УККА і УАКР, в якій він репрезентує УБС. Заступник голови на Канаду Я. Коваль аналізував організаційний стан нашого Союзу на канадському терені та рекомендував засоби, з допомогою яких можна б покращити союзні справи в Канаді. На закінчення звітував голова УБС Я. Гавур. Він вказав на ті заходи, що їх він здійснював за час своєї праці на головному пості УБС для зміцнення організації. Звітодавець чек без докору відмітив, що не всі члени Головної Ради після минулої конвенції активно включилися до союзової праці. Хотілось би бачити більшу активність наших головних урядників, — підкреслив голова УБСоюзу і нагадав, що на минулій конвенції всі делегати говорили про потребу зміцнення і самостійної праці Братського Союзу. Він не бачить кризи в організації, бо її немає, але й без праці наших урядовців великої надії на світле майбутнє організації він не бачить. Черговою справою була резигнація головного радного Петра Буняка. Резигнацію прийнято. На його місце рішення докоптувати колишнього довголітнього радного, контролера та другого заступника голови УБС Миколу Бойчука. Чимало місця в дискусіях присвячено видавничим справам: "Народній Волі", "Форумові" та "Історії УБС" Одною з проблем тижневика, на думку голови Я. Гавура, є відсутність реклами. Рішення з'ясувати до наших фінансових установ і підприємств, щоб вони оголошувалися в "Народній Волі" Присутні з занепокоєнням відмітили, що в 2002 році вийшло лише одно число журналу "Форум", який редагує ред. Андрій Григорович, а який, згідно з заміткою в журналі, має авторські права. Голова Я. Гавур і секретар Одрі Томас повідомили, що, згідно з розмовою з ред. Григоровичем, чергове 106-те число "Форуму" вже в дорозі до нас з Канади. Доволі турботливим питанням для Виконавчого Комітету виявилась сподівана публікація "Іс-

торії УБСоюзу" Книжка повинна була вже давно вийти друком, але з різних причин не появилася. Рішено, отже, припинити справу публікації книжки на деякий час. Учасники наради віддали чимало уваги справі приєднання нових членів, обмінялися думками та намітили відповідні заходи, щоби покращити цю важливу в житті організації ділянку праці. Заступник голови на Канаду Я. Коваль повідомив, що невдовзі вібудуться наради нашого членства в Торонто, на які будуть запрошені члени Виконавчого Комітету УБС. Окремим предметом наради було обговорення Чорнобильського Фонду УБС та помчі дітям, які лікуються від наслідків радіації в лікарні в Пуші-Водії. У зв'язку з тим прийто відповідні рішення. Предметом наради було також членство УБС в УАКРаді. Рішено відновити плату членських внесків до цієї громадської централі (250 дол. річно). До речі, в ЗУАДК нашу братську організацію продовжує репрезентувати Микола Бойчук. Предметом наради Виконавчого Комітету були й інші справи, що їх довелося вирішувати. Рішено також, що чергові наради Головної Ради УБС відбудуться у третій тиждень червня 2003 року в Скрантоні або на "Верховині"

Г У М О Р

ДОВІДАВСЯ... Хлопчик запитує в батька: -- Татусю, а чому молодий і молода тримаються за руки? -- Такий звичай, синку. Боксери перед поєдинком також тиснуть один одному руки... ВІН І ВОНА -- Всю ніч не могла заплосити очей. Ти хропив, собака гавкав. Жахливо! -- Скажи ж, моя мила, невже тобі спалося б спокійніше, як би хропив собака, а гавкав я? ВІДПОВІВ Прийшла жінка з лікарської переврки та й каже чоловікові: -- Лікар порадив мені поїхати цього року на Гаваї. Як думаєш, куди податися? -- До іншого лікаря. СКРОМНЕ БАЖАННЯ Дівчина звертається до матері: -- Мамо, я хочу бути балериною. -- Чому? -- Бо балерину на руках носить. СИЛА ЗВИЧКИ Дружина, дивлячись крізь вікно, задумливо каже: -- Дош іде. -- Чоловік, не відриваючись від газети: -- Скажи, що мене немає вдома.

НОВИЙ ЧЛЕН СОЮЗОВОЇ РОДИНИ

Андрій Богдан Стельмах

Новим членом 40-го Відділу Українського Братського Союзу став Андрійко Богдан Стельмах -- син Богдани і Романа Стельмахів з Моріставн, Нью-Джерзі. Батько Андрійка -- також член УБСоюзу. Андрійко народився 18 жовтня 2001 року. До Братського Союзу записала його дбайлива тіточка Уляна Стек -- головний контролер УБС. Юному союзовцеві бажаємо рости у доброму здоров'ї на радість і потіху батькам і тіточці, яка подбала про його членство в союзовій родині, щоб колись став у проводі цієї організації, яка прийняла його в члени, коли він був ще маленький.

БОРИСЛАВСЬКІ ВЕТЕРАНИ УПА
ОТРИМУЮТЬ ДОДАТОК ДО ПЕНСІЇ

Львів (АПУ). -- Ветерани Української Повстанської Армії, які мешкають у Бориславі Львівської області та мають посвідчення, видані обласною державною адміністрацією, отримують з 1 лютого щомісячну грошову допомогу до пенсії у розмірі 30 гривень. Відповідне рішення схвалено на сесії Бориславської Міської Ради 4 скликання відповідно до ст. 34 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" Відділ внутрішньої політики Бориславської Міської Ради, спільно з відділом соціального захисту населення, здійснив перевірку учасників бойових дій УПА. Станом на 1 березня 2003 року, в Бориславі проживає 61 учасник бойових дій УПА.

369 High Road, Box 52, Glen Spey, NY 12737

XXVIII ЩОРІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ: 11-13 ЛИПНЯ 2003 Р.
Найбільший український фестиваль в Америці

Сподівані виконавці: Танцювальна Школа Роми Прийм-Богачевської, танцювальний ансамбль "Полтава" з Канади, оркестра "Буря" Р. Корута і його спектакль "Бараболя", Тарас Петриненко і група "Троно", Анна Бачинська, Роман Цимбала, Алла Куцевич, Іро Бобул, оркестри "Відлуння", "Фата моргана", "Обереги" і "Буря" (у п'ятницю і неділю), карнавал із розвагами для дітей, сувеніри, виставки, українські харчі і напитки, таборування.

Розклад таборів у 2003 році

Фехтувальний табір "Олімп": 29 червня - 8 липня

Якщо бажаєте навчитися фехтування від олімпійських інструкторів або покращити свої фехтувальні вмінності і фізичний стан, або ж навчитися фехтування для розваги, — цей табір для вас. Головним інструктором фехтування буде Єфим Літван — головний інструктор з Раттерського Університету. Він був інструктором Олімпійської команди США в 1996 і 2000 роках; інструктором команд на світові змагання в 1997, 1998 і 1999 роках; інструктором молодих команд США на світові магання в 1995, 1996 і 1997 роках. Євген Назаров — головний інструктор в Хантер Коледж Гайскул у Нью-Йорку. Він м.ін. здобув золоту медалью на чемпіонаті України в 1973 році та перше місце у боротьбі за світовий кубок сеньйорів.

Контакт: Євген Назаров, 2901 Ocean Pkwy, Apt.#C-7, Brooklyn, NY 11235, 718-646-3965.

Танцювальна Школа Роми Прийм-Богачевської: 2 червня - 13 липня

Для заавансованих танцюристів 15 і більше років. Програма включає балет, дієву характеристику та українські народні танки.

Контакт: Рома Прийма-Богачевська, 1942 Rt 312, Perkasiе, PA 18944, 215-258-2936.

Танцювальна Школа Роми Прийм-Богачевської: 27 липня - 12 серпня

Для початківців молодшої групи від 7 до 16 років. Програма включає балет, дієву характеристику та українські народні танки.

Контакт: Рома Прийма-Богачевська, 1942 Rt 312, Perkasiе, PA 18944, 215-258-2936.

Спортова Школа "Чорноморської Січі": 27 липня - 19 серпня

Головні ділянки вишкolu — теніс, плавання, відбиванка (волейбол). Цього року Спортовий Школі виповниться 30 років. Вона ідеальна для кожного ентузіаста спорту. Інструкторами є найкращі професіоналісти, які користуються фільмом і всякими іншими засобами вишкolu.

Контакт: Українська Спортова Школа, 680 Sanford Ave., Newark, NJ 07106. 973-829-6857 або 732-382-2223.

Школа Клясиного Танку Річарда: 17 - 23 серпня

Від 10 і більше років.

Контакт: Richard Grabowski, 237 Division Ave., Garfield, NJ 087026. 973-931-1133 або 237-1025.

Joseph's Dance Studio II LLC: 23-30 серпня

Контакт: Thomas Piotrowski, 10 Pease Ave., Verona, NJ 07044, 973-239-1060.

Винаймаємо кімнати на літо

Ближчими інформаціями служити:
www.Verkhvyna.com Email: Verkhovyna@comcast.net 1-845-853-1323

У БАГДАДІ ЗАГИНУВ УКРАЇНСЬКИЙ ЖУРНАЛІСТ

Київ ("УП"). -- Помиляються ті, хто розділив воюючих на два табори -- іракців та "сили коаліції за роззброєння Саддама" Щодня війна проти Гусейна приносить звістки про загибель з боку третьої сторони -- єдина провинна якої полягає в тому, що, на відміну від перших двох, вона показує правду про війну.

20-ий день війни в Іраку, перша українська жертва. У Багдаді загинув український журналіст, телеоператор агентства "Ройтер" Тарас Процюк.

Тарас Процюк загинув після обстрілу багдадського готелю "Палестина", у якому мешкають чужоземні журналісти. Командування 3-ої піхотної дивізії США пізніше визнало, що по готелю стріляв американський танк.

Крім загиблого Тараса Процюка, як прийаймні троє журналістів отримало поранення. Один з них, оператор еспанської телекомпанії "Теле-5", також помер.

За повідомленнями французьких журналістів з місця події, бомба потрапила в готель у районі 15-го поверху, де вибито шибки і зруйновано огорожу балкону. На цьому поверсі розташовується бюро британського інформаційного агентства "Ройтер" Руїнування зазнав також 17-ий поверх, де розташовується бюро арабського телеканалу "Аль-Арабія"

Американські офіцери заявили, що танк вистрілив по готелю після того, як іракці, які перебували в будинку, відкрили вогонь по військових США. За іншою інформацією, екіпаж побачив підозрілий об'єкт в одному з вікон. Це міг бути як об'єкти фото- або телекамери, так і бінокль, або снайперський приціл, передає Бі-Бі-Сі.

Як стверджує британський журналіст Дейвід Четтер, по готелю вистрілив американський танк, і цей удар був точним і націленим. "Я помітив, як один з танків підняв стовбур і націлив його на будинок. Ми зайшли всередину і відразу після цього стався жахливий, дуже сильний вибух", -- цитує репортера агентство "Ройтер"

Тарас Процюк

тер"

Британський журналіст також говорить, що не чув якихсь пострілів перед тим, як танк ударив по "Палестині"

В офіційній заяві "Ройтер" також говориться: "Цей інцидент ставить під сумнів мотиви, якими керувалися наступаючі американські війська, які добре знали, що цей готель є основною базою майже для всіх чужоземних журналістів у Багдаді. Смерть Тараса, так само як і поранення його колег, безглузді"

Тарас Процюк народився в Івано-Франківську. На початку 1990-их років якийсь час працював на CNN та Скай-TV, а потім -- на "Ройтер". В останні роки був оператором "Ройтер" при варшавському бюро агентства.

"Його перевели на більш жваву, цікаву глядачеві ділянку. Ближче до Європи. Його посада називалася VJ. Тобто video journalist. Він і знімав, і сам писав скрипти під відеоредактор, і був водієм. По суті Тарас у своїй особі представляв варшавське бюро "Ройтер", -- згадують його друзі.

За існуючою в "Ройтер" практикою, на міжнародні події вони командують операторів з різних держав. "Якщо перерахувати всі війни від 1993 року, то Тарас був на всіх" Він знімав московські заворушення 1993 року, військові конфлікти у Карабаху, Придністров'ї, Боснії, Косово, Близькому Сході, Кашмірі, Македонії, Афганістані та Чечні, де був поранений.

Тарас залишив дружину і восьмирічного сина. Самому йому було 35 років.

Всеволод Полішук ("Поступ")

БОРИС ТАРАСЮК: СПІВЧУВАЮ УКРАЇНСЬКИМ ДИПЛОМАТАМ

-- Пане Тарасюк, якими є, на вашу думку, основні засади сучасної зовнішньої політики України?

-- Насамперед зовнішня політика України є політикою реагування, а не ініціативи. Політикою, яка реагує на непослідовні, подекуди недолугі дії глави держави, політика, що покликана пом'якшувати негативну реакцію на міжнародній арені, щодо непослідовних дій українського керівництва. Взагалі, як дипломат з більше ніж 25-літнім стажем, мушу сказати, що нашим дипломатам сьогодні треба співчувати.

-- Відверту іронію викликає славнозвісна українська "багато-векторність" Однак, зрозуміло, що попри декларації, існують стратегічні напрямки, за якими наша держава буде свої стосунки з рештою світу. Як ви вважаєте, у який бік -- на схід, чи на захід -- реально спрямовані зусилля офіційного Києва?

-- Це справді залежить від того, якими категоріями оперувати. Якщо оперувати категоріями декларацій, то Україна має прозахідно зовнішню політику. Якщо категоріями реальної політики, то однозначно це є політика, яка має своїм головним спрямуванням Росію й інші країни СНД. Останній приклад: 23 лютого наш президент, разом з президентами Білорусі, Росії та Казахстану підписав заяву, згідно з якою вони розпочинають курс на глибоку інтеграцію. У тексті цієї заяви, що вміщується на пів сторінки, слово "інтеграція" згадується 5 разів. А враховуючи різночитання в тлумаченні цього т. зв. єдиного економічного простору в рамках чотирьох країн -- маю на увазі російське тлумачення і українське -- то стає очевидним, що досягаючи домовленостей, сторони мали різні наміри.

Росія йде вже настільки далеко, що прогнозує запровадження єдиної грошової одиниці, звичайно ж, не гривні, а рубля. Українська ж сторона це заперечує. Усе це створює картину невпевненості серед наших західних партнерів, які втомилася здогадуватися про справжні наміри Української Держави.

Коли українське керівництво знаходиться в Брюсселі, то там чується тільки про європейський ви-

бір, членство в європейському союзі, членство в НАТО. Коли ж наше керівництво потрапляє в Москву, то звідти лунають заклики до найближчої за всі іки, за історію усіх країн інтеграції. Усе це створює умови невпевненості в Україні як на Заході, так і на Сході. Адже в Росії теж ніяк не можуть зрозуміти, чи є ще шанси відірвати Україну від її природного середовища, себто Європи? Чи можливо ще відірвати Україну і прийняти її в свої палкі обійми, відновивши імперію?

-- Того, про що ви говорите, не можуть не бачити, чи не усвідомлювати люди, які, власне, й здійснюють таку зовнішню політику України, а, отже, це і є частина їхньої стратегії...

-- Якби ці люди справді, як ви кажете, усвідомлювали, що роблять, то не робили б цього. Я вважаю, що чітка стратегія у них відсутня і саме її відсутність породжує коливання і почергові заяви то про західний, то про східний вектори розвитку України. Суть справи криється в тому, що Україна, за заявами, має за мету європейські та євроатлантичні інтереси, а насправді, українське керівництво проводить курс на євразійську інтеграцію.

* Існує версія, яка те, що відбувається у зовнішній політиці України, пояснює максимально просто: українському керівництву значно легше спілкуватися й знаходити спільну мову зі своїми колегами з СНД, аніж з провідниками країн західного світу, бо вони мають схожий спосіб мислення, спільні поняття, чи, даруйте, "паняття", про ведення справ...

-- Це, як ви сказали, просте пояснення, має під собою дуже серйозне підґрунтя. Спробую пояснити. Нинішня влада в Україні не є українською, тобто для неї не є пріоритетними національні інтереси України. Для нинішніх владців в Україні пріоритетом є збереження своєї авторитарної влади. Таким чином вибираються методи, як це зробити. Треба загравати зі Заходом, щоб Захід вважав керівництво своїми, а в той же час робиться все, щоб одержувати все більше і більше підтримки, в тому числі політичної і

фінансової, з боку Росії. Оскільки Захід зневірився в тому, що нинішнє керівництво України може забезпечити демократичний розвиток держави. Природно, що нинішнє керівництво не відчуває присутності ширших симпатиків на Заході, отже, зрозумілою логічною реакцією є повернення на Схід. В цьому я бачу основне пояснення.

Скандальні історії на кшталт поїздки Кучми до Праги, чи заяви Білого Дому про небажання будь-яких офіційних візитів туди українських керівників справді не дають підстав говорити про існування "широї симпатії" До речі, наскільки об'єктивними ви особисто вважаєте такі жести з боку Заходу, адже в особі українського керівництва приниження зазнаємо усі ми? Чи ви трактуєте це якось інакше?

-- Інакше це, на щастя, тракують і провідні керівники Заходу, які заявляють: "Не треба ототожнювати дискредитоване керівництво України з Українським Народом і з Україною, як державою" І це дуже важливий сигнал. Отже, на Заході дуже добре розуміють, що є Український Народ, який прагне демократії і реформ, і є дискредитована влада. Значить, на Заході просто набралися терпіння і чекають.

-- Може, порівняння видасться вам не надто коректним, але саме тепер ми маємо яскравий приклад наслідків подібного "неототожнювання". Йдеться про Ірак, громадян якого Сполучені Штати теж не ототожнюють із Саддамом Гусейном

-- Ви абсолютно праві. На жаль, народ страждає через антинародну політику своїх диктаторів, через авторитарних провідників, так відбувається тепер в Іраку, так було в 1999 році в колишній Югославії. Але треба сказати, що ці народи страждали не лише внаслідок заходів міжнародної спільноти, в тому числі і військових, а й через внутрішню політику своїх провідників.

-- Отже, ви згодні, що тиск Заходу призводить або до цілковитої замкнутості країни, як у випадку з Іраком, або до того, що ця країна переглядає стратегічні напрями свого розвитку, як у випадку з Ук-

раїною -- коли її відштовхує Європа та Америка, вона переорієнтовується на Росію?

-- На щастя, Україну і українське керівництво, як би ми критично не ставилися до нього, не можна порівняти з Мілошевичем або Саддамом Гусейном. Все такі рівень демократії в Україні є суттєво іншим за якісними показниками. Реакцію міжнародної спільноти тут не можна ототожнювати з її реакцією, скажімо, на події в колишній Югославії чи в Іраку за Саддама Гусейна. Це різні ситуації і порівнювати їх справді не коректно. Але підсумок однаковий: така політика приводить до масових страждань населення тієї країни, на яку здійснюється тиск, хоч рівень і якість цих страждань, звичайно, різні.

-- То що ж доброго роблять західні політики, відверто ставлячи бар'єр між собою і українською владою, а, отже, Україною загалом?

-- А який вони мають вибір? У західних провідників два варіанти дій: перший -- контактуватися з українською владою, а, отже, робити вигляд, що все нормально в Україні, другий варіант -- припинити контакти з дискредитованим керівництвом. Очевидно, що Захід вибрав другий варіант. То погано це чи добре?

-- Гарзд, як, пане Тарасюк, на вашу думку, ситуація розвиватиметься далі? Чи прогнозуєте ви якісь зміни у зовнішній політиці України і у ставленні до нас міжнародної спільноти?

-- Будь-яке передбачення тут може бути пов'язане лише з зміною цієї влади. Лише з її зміною можна робити реальні прогнози про реалізацію курсу на європейську, євроатлантичну інтеграцію. Отже, говорити про щось конкретне можна буде лише після 2004 року -- виходячи з того, що президентські вибори відбудуться згідно з Конституцією. Тільки тоді ми можемо реально прогнозувати вступ України до НАТО, до європейських структур. Якщо ж ця влада залишиться і після виборів, то ніякого членства ні в НАТО, ні в Європейському Союзі не буде. Ні в 2008, ні в 2020 році, ні в якому році не буде.

КОНФЕРЕНЦІЯ ПРО ГОЛОДОМОР 1932-1933 РОКІВ У БУКАРЕШТСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Букарешт (АПУ). -- У Букарештському Університеті відбулася наукова конференція, присвячена Голодомору 1932-1933 років. Метою конференції, яку організувало Посольство України в Румунії та Букарештський Університет, було донесення до відома громадськості Румунії та міжнародної спільноти правди про геноцид, запланований і здійснений комуністичним тоталітарним режимом СРСР

Ректор Букарештського Університету Йон Міхалеску та посол України в Румунії Антон Бутейко говорили про голодомор в Україні -- проблему, що скорботним боєм стискає серце України.

Про причини та наслідки го-

лодомору доповів доцент катедри юридичної соціології Академії Внутрішніх Справ України Анатолій Буймістер. Як сприйняла трагедію громадськість Румунії та українська меншина країни -- про це висловився депутат парламенту, голова Союзу Українців Румунії Степан Ткачук.

Тіберіус Пуу -- румунський автор книги "Україна та українці. Історичний нарис" -- представив голодомор в Україні з точки зору румунських істориків. А радник Посольства України в Румунії Віолет Котик розповів про наслідки всіх голодоморів в Україні у контексті демографічних втрат у першій половині ХХ сторіччя.

ЗДОБУТКИ УКРАЇНОК У НАСТІЛЬНОМУ ТЕНІСІ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, на днях в італійському Курмайорі завершився командний чемпіонат Європи з настільного тенісу. Жіноча збірна України стала переможницею першості континенту у першому дивізіоні, вигравши у фіналі у команди Словаччини з рахунком 3:2.

У СЕРБІЇ ПОМЕР МИРОСЛАВ КОРПАК

Новий Сад ("Просвіта").-- Українська громада в Сербії зазнала значної втрати. Помер активіст української громади Нового Саду та Петроварадина Мирослав Корпак -- людина великої енергії та порушувач і виконавець багатьох спільних проєктів, невтомний працівник Новосадської філії Товариства Української Мови, Літератури і Культури "Просвіта"

Мирослав Корпак народився 1953-го року у селі Бабинович біля Прилявогра у Боснії. Працював ви-

кладачем у Інджії та Будисаві. Мирослав активно сприяв відродженню активностей української громади Нового Саду та Петроварадині, брав активну участь у підготовці наших дітей до літніх шкіл українистики; завдяки йому налагоджено факультативне вивчення української мови в школах у Новому Саді та Будисаві.

Мирослав Корпак був заступником голови Новосадської філії Товариства "Просвіта" і головою її освітньої комісії.

ВІДБУЛИСЯ ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ В ЙОНКЕРСІ

в 2002 р. збільшилося на понад 15 мільйонів доларів, тобто до суми 144,066,974.20 доларів. За два роки рецесії, ми зросли в активах на 31 мільйон доларів, проте число позичок зменшилося. Наш чистий прибуток є добрий, бо ми здобули 2,059,339.62. доларів. Членство Кредитівки СУМА зросло до числа 5,932, тобто збільшилося на 353 особи. Більшість нових членів -- це наші нові емігранти з України. Наші філії також родовжують рости. Спрінг Валі має 2,152,063.33 долари майна і 207 членів; Стемфорд -- 3,871,848.88 доларів майна і 416 членів.

Наша дуже важна справа -- це будова дому Коперативи СУМА. Робота йде вперед і є надія, що з початком липня цього року, буде посвячення і відкриття будинку. Як відомо, 24 серпня 1964 року наша Кредитівка одержала дозвіл (чартер) на свою діяльність, а мені члену Кредитівки дали довір'я бути членом Дирекції. Всевишній допоміг мені виконувати ці обов'язки. На цих загальних зборах кінчається моя каденція і я більше не кандидую до Дирекції -- заявив Лев Футала і подякував своїм співпрацівникам, всьому персоналові та всім членам Кредитівки СУМА за співпрацю, підтримку та довір'я.

Детальний оперативний звіт подав скарбник-управитель Кредитівки СУМА Ігор Макаренко. За Кредитову Комісію звітував її голова Андрій Бурчак. Комісія затвердила 227 позичок на загальну суму 21,243,506.58 доларів. Комісія кожного тижня перевіряла всі аплікації на позички,

а відтак робила відповідне рішення. Від початку існування Кредитівки СУМА, Кредитова Комісія надала 7,150 позичок на загальну суму 214,541,444.47 доларів.

За Контрольну Комісію звітував її секретар Василь Лучків, а голова Іван Оліярчик відчитав ствердження "СРА" Контрольна Комісія входить також у склад Будівельної Комісії Кооперативи та дбає про внутрішню контролю Кредитівки.

Окемо Кедитівку СУМА вітали перший заступник голови Постійного Представництва України при Об'єднаних Націях достойний Маркіян Кулик, а від Генерального Консульства України в Нью-Йорку привіт склав Юрій Чирков.

Привітання від Централі Українських Кредитових Кооператив в Америці склав голова Ради Директорів Степан Керда, а відтак вручив Л. Футалі грамоту у зв'язку з його відходом на заслужену емеритур. Далше складали привіти та побажання представники сусідніх кредитівок.

Номінаційна Комісія працювала у такому складі: Володимир Козіцький, Тереса Капітула і Михайло Зварич. Тому, що дотеперішні члени Дирекції -- Ярослав Кіцюк і Андрій Горбачевський дали свою згоду продовжувати працю, на третього члена Дирекції Номнаційна Комісія запропонувала інж. Андрія Бурчака. Інших кандидатів із залі не було, тож до Дирекції вибрано названих кандидатів.

Номіційна Комісія запропо-

нувала вибрати Лева Футалу почесним головою Дирекції, а присутні проголосували за його кандидатуру одоголосно. Володимир Козіцький подякував Л. Футалі за дружню співпрцю, передав йому дарунок, а всі присутні заспівали йому "Многая літа"

Річні збори заклав молитвою Владика Василь, а дотеперішній голова Дирекції Лев Футала дякує усім за добру співпрацю і запросив присутніх на перекуску.

Перше засідання нової Дирекції Кредитівки СУМА відбулося 20-го березня. Нова управа Дирекції оформилася у такому складі: Лев Футала -- почесний голова, Святослав Н. Коцибала -- почесний член, голова -- Володимир Козіцький, заступник голови -- Ярослав Кіцюк, скарбник-управитель Ігор Макаренко, секретар Любомир Шур, заступник секретаря -- Степан Шульган, а членами стали Богдан Ковалик, Іван Оліярчик, Андрій Бурчак.

Контрольна Комісія оформилася так: Іван Оліярчик -- голова, Тиміш Ганькевич -- заступник голови, Василь Лучків -- секретар, Ярослав Періх і Ярослав П. Кіцюк -- члени.

До Кредитової Комісії увійшли: Степан Капітула -- голова, Мирон Дашко -- заступник голови, Петро Барна -- секретар і члени Христа Дідик-Скальська та Всеволод Миколайський.

Дирекція покликала також потрібні комісії, що діятимуть протягом 2003 року.

Л. Л.

**ЗБЕРЕЖІТЬ НА ДОВГІ РОКИ УКРАЇНСЬКЕ ОРГАНІЗОВАНЕ ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ І КАНАДІ.
ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО БРАТЬСЬКОГО СОРЮЗУ!**

Володимир Жила

НАУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ: ПЕРОМ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЦЯ ТА ПОЛІТИКА

Проф. д-р Юрій Бойко-Блохин

Так у дискусіях, поїздках і зустрічах проходили два тижні побуту проф. Ю. Бойка на Батьківщині.

Повернувшись до Мюнхену, журналіст мтр Богдан Шарко взяв у професора інтерв'ю, що згодом появилос в газеті “Свобода” від 19-го грудня 1992 року.

У 1994 році проф. Ю. Бойко -- науковець і політик урочисто зустрічав своє щасливе 85-річчя в Україні. Тут на знак високої оцінки

наукових заслуг ювіляра, проф. Ю. Бойкові вручено диплом почесного члена Інституту Українознавства Національного Університету ім. Т. Шевченка. Виступаючи з подякою за відзначення перед колективом Інституту, він сказав своє потужне слово. Від душі він широко розповів про віхи свого життя та творчого шляху. Тут він поділився також своїм ідейно-політичним досвідом боротьби в Україні та поза її межами протягом свого життя. Не призабув також висловити свої глибокі роздуми про формування в людей національної свідомости й то, почавши зі шкільної і студентської лавки.

Наприкінці свого побуту в Україні, проф. Бойко побував ще в Одесі та Харкові. Плянував достойний гість відвідати також

Присяжний (“Ратуша”, Чортків)

ВІН ЗАГИНУВ ТАК, ЯК НАС УЧИВ ВМИРАТИ -- НА ПЕРШІЙ ЛІНІЇ, В БОЮ...

У оні, коли Український Народ відкриває все нові імена легендарної УПА, редакція рішила опублікувати спогади одного з вояків цієї армії. Народився він у селі Полівеці Чортківського району. Батько його, Іван Михальчук, колишній сотник Українських Січових Стрільців, був одним із тих, хто створював мережу структур ОУН на Чортківщині, тому його син Богдан радо приєднався до співпраці з цією організацією.

Богданові, псевдо якого було “Мак”, довелося брати участь у по-хідній колоні на Східню Україну. Він виконував обов'язки зв'язкового з провідником Буковинського куреня Петром Войновським, керував працею юнацької організації ОУН Чортківщини. Доля зела його у повстанській боротьбі з провідником УПА-Захід Василем Сидором -- легендарним командувачем цієї військової структури. Він входив до штабу Карпатських з'єднань УПА і співпрацював з Володимиром Феденяком, Василем Бесм, Петром Полтавою, Осипом Горновим, Василем Галасою та іншими провідниками Воюючої України. Про свої численні героїчні друзів Богдан Мак розповідав у багатьох статтях, у таких книгах, як: “Василь Сидор і справа його життя”, “Юнацька чота старшинської школи УПА”, “Вільна Україна -- сенс нашого життя” та в інших публікаціях.

Фрагменти зі спогадів нашого земляка пропонуємо увазі читачів. Автор намагається відтворити дух справжнього патріотизму і самопожертви тих, хто зі зброєю в руках піднявся до боротьби з окупантами українських земель за відновлення незалежної держави.

Василь Сидор народився 24 лютого 1911 р. в селі Спасів на Сокальщині. З ранніх років виховувався на самостійницьких ідеях і вже молодим хлопцем належав до української організації “Пласт” та Організації Українських Націоналістів. У вищих класах гімназії, хоч він був ще дуже молодого людюино, його покликують до Обласного Проводу ОУН, де він всеціло віддається революційній праці -- широко та міцно розбудовує мережу ОУН на Сокальщині та поширює її на Волинь і Холмщину.

Тому, що Сидор активно обстоював права української нації, польська влада не дозволила йому скласти матуру в Сокалі. Саме тому він переїздить до Перемишля і тут закінчує гімназію з відмінними оцінками. По закінченні гімназії Сидора покликують до польського війська. Він навчається у старшинській школі, яку закінчує з відзначенням

Після закінчення військової служби, Сидора прийняли на Львівський Університет, але польська влада починає його переслідувати. Не довівши приналежності арештованого до ОУН, його випускають на волю.

На 25-му році життя, в 1936-му році, його покликують до Проводу ОУН на ПЗУЗ, як одного з найдідбніших організаторів та військовиків у рядах ОУН. На цьому пості Сидор розбудував ОУН на Волині, Поліссі та Холмщині. З ним тоді працюють такі визначні люди, як: Климів, Жарська, Ваврук, Кравчук та один із найкращих синів Волині, пізніший командир запліля УПА -- Волошин-Павленко.

У серпні 1936 р. Сидор, як військовий референт ОУН на ПЗУЗ, висунув плян організації спеціальних військових частин, які на взір колишніх відділів УВО рейдували б Поліссям, Волинню і Холмщиною та були б ядром боротьби проти польської армії. З огляду на те, що у вересні 1936 року поляки провели масові арешти української інтелігенції, а найближчі соратники Сидора потрапили в польські руки,

Дмитро Павличко

КРИВОНІС

Там, де сиве поле, наче кіс,
Залітає в смереківий ліс,
Де біліють сорочки беріз,
Чорним повишивані навкіс,
Де, як море, котиться покіс
В променях роси, Господніх сліз,
Там стоїть село Березів Вишній,
Там послав нам воїна Всевишній,
Мирослава Симчича. Зродився
З мого краю другий Кривоніс.

Перший був полковником кінви,
Що несла шаблі та коругви,
Гнала пана Польщі і Литви,
Що втікав без ніг, без голови
З України -- зловиш? Не лови!
Другий був поразкою Москви,
Що собі скорила пів-Європи;
Піддалися під більшовицькі стопи
Будапешт, Берлін, Варшава, Прага,
Та не піддалися Березови.

Дух його змагався в ста боях,
Гартувався наче в горні цвях;
Він до ста смертей, немов до свях,
Посміхався, жартував в бідах,
Наче в кінвах воду, в руках
Кров носив, що протікала в швах,
Тридцять літ в московським караулі
Помирав, скатований, розп'ятий,
І вставав, як з трумни Божий прах.

Він живий, але його нема
Там, де континентами всіма
Україна кодить, і нема
Там, де олігархи до керма
Рвуться й злото ділять крадькома;
Україна -- честь його й страма,
Але він, щасливий, каже: "Синку,
Одягни в неділю мазепинку,
Хай на тебе раб, хахол покірний,
Гляне й відвикає від ярма!"

Україно, час на правду, час, --
Не бажає він твоїх прикрас,
Орденів і милозвучних фраз,
Та оглянься й подивись хоч раз
На життя сьйдливе, як алмаз;
За живого дай на парастас,
Помолись за нього, наче мати,
Він в УПА пішов і в каземати,
Щоб тебе від смерті рятувати,
Сам себе на хрест віддав, як Спас!

ширить його уявлення про боротьбу за відродження України.

Книга ця наштотхне немало правників (маю на увазі вчителів,

викладачів і політологів у вищих освітніх закладах, студентів і політиків), для яких знати такі книги просто необхідно.

організацію відділів відложено на деякий час. Та в липні 1937-го року, таки створено першу групу “Вовків” Вона складалася з 32-ох вишколених військовиків (деякі зі старшинським вишколом), які вже раніше пройшли випробування у різних операціях ОУН. Саме тут був створений повстанський марш “Гей гу, гей га, нас було 32” і саме тут зародилася пізніша УПА. У 1942 році Василь Сидор реорганізує групу “Вовків” і продовжує розпочате діло, як перший і найкращий організатор Української Повстанської Армії.

Восени 1937 року, Сидор організує другу з черги групу “Вовків” на Горохівщині. Зовсім не випадково, що під час Другої світової війни на теренах Холмщини, т.зв. Третьої Округи Закерзонського Краю, на відтинку Данилів, повстають відділи “Вовків”

Масові арешти у 1938 р. (між арештованими був і Василь Сидор), перервали на деякий час дію “Вовків”, як і всіх бойових кадрів ОУН. У липні 1939 р., за дорученням Сидора, який на той час був провідником в'язнів, членів ОУН, у Бригідках, з тюрми тікають провідні члени ОУН, а між ними “Гроза” і “Вовківчак”, з дорученням відновити діяльність військовиків ОУН на ПЗУЗ. “Вовки” знову зібралися на Поліссі і напередодні німецько-польської війни, в околицях Янова створюють “Поліську Січ”

З розвалом Польщі вийшов на волю і Василь Сидор. Коли більшість провідних членів ОУН переїхала на незайняті москалями землі, він залишається на окупованих землях і продовжує боротьбу за святу ідею волі у підпіллі.

У лютому 1940 р., Сидора викликають за кордон на нараду Революційного ОУН, але він негайно повертається на рідну землю до праці, до боротьби. Він бо вірив, що Провід мусить бути в перших рядах; був переконаний, що не можна “здобувати” Україну і керувати боротьбою з теплого потелю на еміграції, тоді як вояки вмирають голодні і холодні у завзятій боротьбі з ворогом на рідних землях.

У грудні 1940 р., Провід кличе Сидора до Кракова викладати на старшинських курсах. Тут, у березні 1941 р., він бере участь у з'їзді Крайових Провідників, а у травні є учасником Другого Великого Збору ОУН, на якому Сидора обирають до Головного Проводу. З квітня 1942 р., Сидор -- член Головного Проводу, а навесні 1942 р., його відраджують на Волинь. Там він організує відділки “Дорош” і “Гонта”

1942 рік був нелегким. На наших землях хазяйнували фашисти та їхні помічники -- власовці. Щоб їм протистояти, стихійно створюються повстанські відділки. Аби зупинити цей хаос, їх потрібно було підпорядкувати одній команді, адже наслідки могли стати невтішними -- ці відділки могли б використати москалі. Це добре розумів провід військової референтури на чолі з Романом Шухевичем. Щоб мати контролю цілої ОУН, Шухевич об'єднав у військовій референтурі всіх крайових провідників і таким чином на цій основі міг творити УПА.

Наприкінці 1942 р., УПА-Волинь вже нараховувала понад дві тисячі вояків. Сидор був її першим шефом і керував цілістю дій на Волині. Він творить Команду УПА-Волинь, а командиром назначає провідника ПЗУЗ Романа Клячківського -- Кліма Савура. Уже наприкінці 1943 р., УПА-Волинь нараховувала понад вісім тисяч вояків. Сидор передає обов'язки шефа штабу полковникові Ступницькому, а сам повертається до праці у Головному Проводі ОУН.

Восени 1943 року, Сидор реорганізує відділи УНС в Галичині і за дорученням Шухевича, стає Головним Командиром УПА-Захід під псевдом “Шелест”

Уже в 1944 році, УПА зросла до неймовірної величини; тільки УПА-Захід нараховувала понад 40 тисяч вояків. Під час амнестії, поворотів з Німеччини та переселення українців із Закерзоння, “Шелест” розпускає велику частину цих людей. В УПА-Захід залишається тільки 12 тисяч вояків, з того на Закерзонні -- понад дві тисячі. З 1944 по

Роксоліяна П. Зорівчак

РУБРИКА МОВИ

Дев'яносто шостий текст

Штовхаюся я; аж землячок,
Спасибі, признався,
З циновими гудзиками:
“Де ты здесь узялся?”
“З України” – Так як же ти
Й говорить не вмієш
По-здешньому?” – “Ба ні, – кажу, –
Говорить умію,
Та не хочу” ”Экой чудак!...

Т. Шевченко.

ФРАЗЕОЛОГІЯ ШЕВЧЕНКОВОГО МОВЛЕННЯ

Серед світоців вселюдського духу всіх часів і народів золотом вкарбовано ім'я Тараса Шевченка – великого нашого поета, художника, мислителя, борця за духовно-національне і державно-політичне відродження України.

У творчості Тараса Шевченка, ніби перебиваючи одна одну, заговорили всі, доти безмовні складові народної стихії, національні (скажимо, в поємі “Тайдамаки”) і загальнолюдські (пізньо- петербурзька лірика), етнічно і історично виокремлені і рішуче універсальні. Починаючи від поеми “Катерина”, де доля згнаньбленої самотньої матері проглядалась крізь призму національної і соціальної трагедії всієї України, до найвищого злету його поетичного натхнення останніх літ – поеми “Марія”, Тарас Шевченко кожному тему, кожен шмат живого життя силою свого таланту вперше в українській літературі піднімає до рівня загальнолюдських протиріч ХІХ сторіччя. “Кобзар” знаменував радикальну демократизацію світової літератури, саме з Тараса Шевченка розпочинається повсюдне оновлення її етносу, очевидне її бажання віддати весь недосяжний діапазон людського болю, віднайти абсолютну солідарність з покривдженими.

Поетична фразеологія Т. Шевченка надзвичайно багата і за обсягом, і за характером. Поет сам створив чимало словесних образів – свої думки він часто подавав у лапідарних висловах величезної сили та експресії, що з часом, увійшовши в свідомість нації, стали крилатими.

Більшість Шевченкових образних фразеологізмів побудовано на метафори, що є дуже різноманітною за обсягом і характером застосування. Їй часто властиве поєднання семантично далеких, стилістично, здавалося б, несумісних слів. Вона сягає від слова до цілої поезії, від згушення метафоричної атмосфери до мінімальних натяків на неї. Так, у поємі “Сліпий”, висміюючи козацько-гетьманську верхівку, ласу до царської милостині, Т. Шевченко вживає фразеологізм із значним зарядом сатирично-емоційної пейоративної експресії “*лизати патинки*”: “Як Кирило з старшинами Пудром осипались І в царниці, мов собаки, *Патинки лизати*”.

Основою, “нервовим вузлом” низки фразеологізмів є гіпербола. Так, у рядках “Той неситим оком – *За край світа* зазирає, Чи нема країни, Щоб загарбать” сарказм мікрообразу поет підсилює фразеологізованою гіперболою “*за край світа*”, що є видозміною усталеного гіперболізму “*на край світу*”.

У Шевченковій поезії, як і в українському художньому мовленні загалом, багато фразеологізованих метонімізмів. Оригінальним є метонімізм “*мишам на снідання*” (“Та все б гекзаметри плели, Та на горщице б однесли *Мишам на снідання*”), де ціле “їжа” позначене через часткове “снідання” “*їсти*” – загальноно, “*гризти*” – відомо, що миші гризуть; а от перенести на них людські звичаї, сказати, що миші не просто їдять чи гризуть, коли є що, а, як люди, снідають (отже, і обідають, і вечеряють) – це вже яскравіше.

Багато фразеологізмів побудовано на персоніфікації. У творах Т. Шевченка часто оживають ті чи інші предмети або ж абстрактні поняття, наприклад, “*лихо*” та “*лихий*”. Шевченкове *лихо сміється, породжує думи поетові*, поет не бажає, *щоб воно верталося*.

У “Кобзарі” рясно розсипані образні фразеологізовані порівняння, як ось: “*Неначе степом чумаки Уосени верстув проходять, Так і мене минають годи*”; “*Неначе цвяшок, в серце вбитий, Оцю Марину я ношу*”; “ обок його Царця небога, *Мов опеньок засушений, Тонка, довгоного, Та ще на лихо, сердешне, Хита головою*”

У Шевченковому мовленні – чимало приказково-прислівних одиниць, як ось “*Скачи, враже, як пан каже: На те він багатий*”; “*Як хоч, А лихо, кажуть, перескож, А то задавить*”

Читаймо, вивчаймо “Кобзар” – збагачуймо власне мовлення!

1947 роки, УПА-Захід зводила величезні бої з військами НКВС, польською червоною армією, а також з “яструбками” -- яничарами, які служили кожному за кусень ковбаси, часто під “плащиком” УПА.

УПА мала великі втрати, та москалі мали ще більше втрат. За архівними даними, тільки з 1944 по 1946 рік, москалі мали 15 з половиною тисяч убитих і 47 тисяч ранених. Ці цифри були відомі лише першим особам Москви. Принагідно треба пригадати, що відділки “Шелеста” знищили одного мадярського генерала, який співпрацював з німцями, а також німецького генерала Люце, радянського генерала армії Ватутіна, генералів Червоної Армії Ровенського, Москаленка, а відтак польського генерала Свєрчевського та багатьох інших високопоставлених офіцерів і розвідників ворожих армій. Лише полковників знищено понад 60. Загони УПА-Захід знищили понад 20 тисяч військовослужбовців окупаційних військ.

У чисельних боях падали й вояки УПА. Їх ставало щораз менше, але їхні дії не меншали. У 1945-1947 рр. вони не один раз ходили до Івано-Франківська, Львова та інших міст України. У 1947 р. їздили “в гості” до Республіканського НКВС, що на Короленка 33 в Києві, і виконали важливе завдання, яке доручив їм “Шелест” Такі групові походи апробував і часто опрацьовував сам “Шелест” У лютому 1948 року, з огляду на хворобу, мене (авт.) відправили на Захід на лікування, однак я намагався тримати зв'язок з Україною.

У 1958 р. я отримав листа від “Зірки” -- зв'язкової “Шелеста” 17 квітня 1949 року, раннім ранком, над рікою Лимницею, біля села Ясень, НКВС оточило приміщення “Шелеста” Із Сидором був тоді тільки 14-літній Зенко, який, незважаючи на юний вік, пройшов багато вишколу. Наші повстанці кинулися в бік ріки. Вороги мали завдання захопити “Шелеста” живим, тож тривалий час пропонували йому здатися. Герой відмовився. За хвилину Зенка прошила куля і він, щоб не потрапити в руки ворогам, кидас гранату в “рубашників”, а другою розриває себе. Енкавеєсці біжать до “Шелеста”, щоб схопити його живим, але він “жосить” їх з автомата. У ту ж хвилину автоматна черга прошила “Шелеста”

Того ж дня “Зірка”, яка була свідком загибелі “Шелеста”, дзвонила до Львова відомою лише окремим людям паролею про його смерть “у мене перестала працювати електрика”

Сидор-“Шелест” загинув так, як нас учив вмирати -- на першій лінії, в бою...

A 350 YEAR-OLD TREATY AND POPULATION DOOM

Roundtable: The Ghosts of Pereiaslav: History and Politics in Contemporary Ukraine

In 1654, Cossack Hetman Bohdan Khmelnytsky established an alliance with the Tsar of Muscovy (later known as Russia) which was written into history as the Treaty of Pereiaslav. 350 years later, the exact nature of that agreement is still a major source of controversy for historians. The participants in yesterday's panel underscored that there was no document signed by Khmelnytsky, and the originals of any later agreements between Muscovy and the Cossacks have not survived, hence the question of authenticity cannot be resolved with absolute certainty. The interpretation of the type of agreement it might have been, whether it was simply a military alliance (Ukrainian historian Viacheslav Lypynsky), a protection and vassal-

age agreement subjugating Ukrainians to the more powerful Muscovites (Ukrainian historian Mykhailo Hrushevsky), or an unconditional agreement by which Ukrainians united their territory with Muscovy (Nikolai Diakonov, a Russian), or some other variation, remains a mystery that only historians can unravel.

Does it have any relevance at all for Ukraine today? The issue has been the subject of heated debates lately for only one reason: a decree issued by Ukraine's President Leonid Kuchma calling for a "celebration" of the Treaty of Pereiaslav as a union between Ukrainians and Russians. Arguments against a celebration of the Treaty suggest that if the event is to be observed at all it should be a commemoration of an episode in Ukrainian history that marks the beginning of 350 years of subjugation under Russia.

9 UKRAINIAN JOURNALISTS ARE SITUATED IN WAR ZONE WITH IRAQ

KYIV-- The Ministry for Foreign Affairs possesses information on 9 journalists, nationals of Ukraine, which are at the present time situated in the war zone in Iraq, in connection with their work. The chief press service officer of the Foreign Ministry, Markian Lubkivskyi, disclosed this to Ukrainian News. In his words, these journalists are situated in Jordan and Kuwait.

As Ukrainian News reported earlier, Taras Protsiuk, a journalist of the Reuters Information Agency, and a national of Ukraine, was killed in Iraq during the time of shelling of the Palestine Hotel. An American tank shelled the Palestine Hotel, which is a base for much of the journalists.

Protsiuk was a cameraman, had worked at Reuters since 1993, was based in Poland and he provided coverage of military conflicts in Bosnia, Chechnya, Afghanistan and Kosovo.

He leaves a widow, Lydia and an 8-year old son, Denis. During the shelling of the hotel, 3 journalists of Reuters were injured, as well as a Spanish journalist. As Ukrainian News has reported, the US and Great Britain began on 20 March a military campaign against Iraq, which they accuse of supporting world terrorism and in the creation of weapons of mass destruction. Ukraine is participating in the coalition on immediate disarmament of Iraq.

UKRAINIAN NATIONALS STUN V/E FOR THE EASTERN PA. OPEN CUP CHAMPIONSHIP

Horsham, Pa. March 23, 2003 -- A respectable crowd assembled into its seats at "Tryzubivka" as the Ukrainian Nationals squared off against perennial rival, Vereinigte Erzgebirge (V/E). The bright sunlight gleamed from the beautiful gold cup that would go to the winner; the highly coveted Eastern Pennsylvania U.S. Amateur Soccer Association Open Cup was at stake.

The game was incredibly close, with each team missing several chances through a 0:0 halftime score and until the 38 minute mark of the second half. Tryzub was called for a foul in the box and V/E's striker did not miss the penalty kick. However, the 1:0 score awakened a sleeping giant. Two quick strikes by Tryzub's wingers, Kiska and its newly acquired mid-fielder, Virgis Anusauskus, put "Our Team" into the lead with only 3 minutes left to play.

Celebration, however, was

premature; the game was not destined to finish with so little drama. V/E pushed a loose ball into the net, but, within seconds, a lightning bolt off the foot of Tryzub's defensive sweeper, Ihor Shatyn, found the lower left-hand corner of the net on a free kick from beyond the 18 and around V/E's wall. The clock ticked to zero. Tryzub won 3:2 and the Cup was placed into the celebrating Ukrainian Nationals' hands.

In a brief post game interview, Ukrainian Nationals' player coach, Peter Boretsky, said: "the difference this year is that we are committed to a winning program; we not only want to win but know that we can do it" Manager, Mychajlo Jurchak, then added: "This has been one of the most exciting teams that it has been my pleasure to manage; we will be there for the Regional and National Cups. Just look at this game and it tells our story."

DEMONSTRATION OF UKRAINIAN EASTER EGGS DECORATION

The Ukrainian term for decorated Easter eggs "Pysanky" comes from the verb "pysaty", which means to write, because the decorated Easter egg "pysanka" (plural: "pysanky") is being written on.

The tradition of decorating eggs originated many thousands years ago, when the ancestors of modern Ukrainians believed that eggs "written on" with certain symbols embodied certain magic powers to overcome the evil spirits, to release new energy associated with the Spring, etc. With the introduction of Christianity in Ukraine in the tenth century A.D., Christian symbols were added to reflect the Resurrection and a promise of eternal life.

Some of the ancient symbols are birds - fertility, deer - wealth/prosperity, dots or small circles - many years, wheat - bountiful harvest. The new Christian symbols: triangle - Holy Trinity, the 8-point star - ancient symbol for Jesus Christ, cross, and others.

The process of "writing pysanky" may appear difficult, but it is very simple. This ancient art will be demonstrated by Chrystyna K. Lazor of Venice in the Juliano Room of the North Port Area Public Library, 13800 S. Tamiami Trail (corner of S. Biscayne Dr. & U.S. 41) Tuesday, April 15, 2003 starting at 6:30 P.M.

The Ukrainian American Club of Southwest Florida, organized for the purpose of creating an opportunity for the Americans of Ukrainian descent to actively work with the American community in making available knowledge of ancient Ukrainian culture, is proud to sponsor this event and to invite all our neighbors to attend.

For additional information please call President Daria at (941) 423-3948.

Atanas T. Kobryn, Publicity Officer, Tel./FAX No.: (941) 423-9499; E-mail: atanask@aol.com

PRESIDENT KUCHMA: WAR IN IRAQ WILL DISPROVE CHARGES OF RADAR SALES TO BAGHDAD

KYIV. -- Ukrainian President Leonid Kuchma said Wednesday, March 26, that the U.S.-led war in Iraq will prove his country did not sell sophisticated radar systems to Baghdad, contrary to Washington's claims.

"This war is a terrible thing but it will provide answers to many unanswered questions," Kuchma said at a news conference, responding to a question about whether the war would prove there were no Kolchuha radar systems in Iraq.

"I know one thing for certain, Ukraine did not sell Kolchuhas to Iraq," he added.

A controversy has simmered since September when Washington claimed it had verified the authenticity of a July 2000 recording in which Kuchma is allegedly heard approving the sale of four Kolchuha radar systems to Iraq.

U.S. and British experts who investigated the alleged transfer in Oc-

tober, reported a "credible possibility" that Ukraine sent Kolchuhas to Baghdad, but failed to find proof and accused Ukrainian officials of stonewalling.

The U.S. Embassy said it had no information about whether U.S. troops had found any Kolchuhas in Iraq, saying the issue remains open. "We don't think that we're going to have a common view on the Kolchuha question in the future," embassy spokeswoman Pat Guy said.

Ukrainian-U.S. relations thawed after Kuchma offered last month to send an anti-chemical battalion to Kuwait to help neutralize any Iraqi attack. The 532-man force began deploying to Kuwait this week.

Meanwhile, U.S. experts are helping the former Soviet republic to tighten its export control systems so that "it has full control of sensitive items that could be exported," Guy said.

THE NEWEST OF UKRAINE TO BE EXHIBITED IN CHICAGO

Chicago, IL. -- The Ukrainian Institute of Modern Art introduces a new generation of Ukrainian artists in a photo and video-based exhibition opening April 11. These young artists illustrate the cultural and social issues that arose after the fall of Communism and the rapid infusion of Western culture, particularly consumerism, into their lives. The intellectual adventurism of the artists is echoed through shifting accents of mobile contemporary art.

Found Stuff manifests in numerous ways with artists taking materials off TV screens (Four Evidences) devoid of any context, to an eerie portrayal of an artist's pregnant wife in the middle of the night (Natasha). In Blow Up, the artists undertake their own investigation of the crime in Antonioni's cult 1960's film and refuse to accept the director's version of what occurred.

The video work, Go-go Girls, creates a strange impression as it pieces together scraps of material originally created for an international beauty contest for deaf girls. The video subtitles are presented separately from the visuals forcing the

viewer to imagine what the "invisible girls" look like using the subtitled information -- bust, waist, hip size, country of residence etc.

Organized as an international exhibition by the Center of Contemporary Art, Odessa and the Institute of Contemporary Art the show features 8 young arts, 6 of who will be shown in Chicago. Already presented to record-breaking audiences in Kyiv and Odessa, through sponsorship from the Swiss Arts Council, International Renaissance Foundation and Studio 1+1, the exhibition has traveled to Toronto, ON, and is heading to Strasbourg, France and Japan in 2004.

The opening reception will be held on April 11 from 6 to 8 p.m. The exhibition will be on view until May 17. Located at 2320 W. Chicago Avenue, UIMA is open Wednesday through Saturday from noon to 4 p.m. For more information about UIMA please call 1-773-227-5522 or visit www.uima-art.org.

Address: 2320 W. Chicago Avenue, Chicago, IL 60622
Telephone: 773-227-5522

MONEY SUPPLY ROSE BY 1% TO UAH 67.8 BILLION ON MARCH 17-21

KYIV. -- The money supply, which includes the amount of cash in circulation and the amount of cash held in current accounts and time accounts with commercial banks, rose by UAH 0.7 billion or 1% from UAH 67.1 billion to UAH 67.8 billion on March 17-21.

This was announced by the National Bank of Ukraine. The monetary base, which includes the amount of cash held in commercial banks' accounts with the National Bank of Ukraine and the amount of cash in circulation, fell by UAH 0.1 billion or 0.3% from UAH 31.1 billion to UAH 31 billion on March 17-21. During that period, the amount of

cash in circulation remained at UAH 26.3 billion.

As Ukrainian News earlier reported, on March 11-14 the money supply rose by 2.1% or UAH 1.4 billion from UAH 65.7 billion to UAH 67.1 billion. In February money supply rose by 3.18% or UAH 2 billion from UAH 62.9 billion to UAH 64.9 billion. In 2002, the money supply rose by 41.6%, the money base increased by 33.6%.

Money supply rose by 42% or UAH 13.5 billion to UAH 45.6 billion in 2001, while the money base increased by 37.4% or UAH 6.3 billion to UAH 23.1 billion.

LETTERS TO THE EDITOR

PRIVILEGE VS. DUTY

To the Editor:

Listening lately to the radio discussions, we hear plenty of the individual opinions and polls regarding the conflict in the Middle East, and especially in Iraq. The polls and human sentiments are not necessarily the conclusive judgments or the final resolution. Not what is popular or what is on our mind is proper -- we should do what is right for our country and our people. I strongly believe that our fathers, elected of the people, by the people and for the people, are using their best judgment. Their final resolution should be for the good of our country and its people.

We live in a historic time, we are part of it, but do not forget that

our fathers were sworn to do the best to their ability to serve their (and our) country. Nobody wants a war or unnecessary conflict, as much as nobody wants any misunderstanding with our neighbors, or family member, but you have to defend the honor of our country as much as your own.

So let us trust our elected officials, no matter what party they are. They surely want the best for us. The privilege of the citizen is to speak and write as he or she pleases, but the duty of the citizen is to stand behind our government, so the nation can be unified in this time of crisis.

Bohdan Kandiuk
Glen, Spey, N.Y.

By Valentinas Mite

RUSSIA: MOSCOW RELUCTANT TO FINALIZE BORDER AGREEMENTS WITH FORMER SOVIET REPUBLICS

Prague, 2 April 2003 (RFE/RL) -- This January, Ukraine signed a border treaty with Russia, becoming only the second former Soviet republic to procure such an agreement. The first was Lithuania, which signed a border treaty with Russia in 1997.

Neither treaty is ratified, and in the case of Ukraine, the border has yet to be fully delimited. But both agreements mark the first step in the process of finalizing the borders between the former republics of the Soviet Union.

Oleksander Sushko is an analyst with the Center for Peace, Conversion, and Foreign Policy, a Kyiv-based think tank. He said he believes the Russian-Ukrainian border will remain relatively open and uncontrolled despite the recent treaty.

But the Baltic states are in a different position. With Lithuania, Latvia, and Estonia all poised to join the European Union and NATO next year, they are slated to become the eastern frontier of those organizations and must bring their control of the borders in line with Western standards.

But Russia appears determined to challenge the Baltics' border control. The Russian State Duma has made no moves to ratify the Lithuanian border treaty, although Vilnius itself ratified the agreement three years ago.

Boris Makarenko is deputy director of the Center for Political Technologies, a think tank in Moscow. He told RFE/RL that the Russian State Duma is delaying its ratification of the treaty in order to pressure Vilnius on the Kaliningrad issue. The Russian exclave is due to be surrounded by EU territory once Poland and Lithuania join the bloc next year, and the issue of transit to and from the rest of Russia through Lithuania has proved bitterly divisive. "The border agreement with Lithuania is signed but not ratified because the left-wing majority in the former [Russian] parliament did not go through with it [in 1999, when Lithuania ratified the agreement]. Now this treaty is getting mixed up in all the Kaliningrad [transit] problems. However, I still think Lithuania will be [the first post-Soviet country] with which Russia will have a legitimate border treaty," Makarenko said.

Makarenko said Moscow has yet to sign border treaties with either Latvia or Estonia. He said the Kremlin remains concerned over the status of Russian speakers in those two states and angry that Latvia and Estonia made territorial claims against Russia at the beginning of their independence. "These countries had territorial claims against Russia and abandoned them only several years ago, when the claims became an obstacle to their membership in the EU and NATO. In this case, Russia is punishing these countries for their foolishness during their first years of independence," Makarenko said.

But Makarenko said that ultimately, Moscow will have no choice but to sign the treaties with Latvia

and Estonia in order to maintain cordial relations with both the EU and NATO.

For the 12 former Soviet republics making up the Commonwealth of Independent States, the issue of border agreements is a different matter.

Makarenko said Russia is decidedly reluctant to formalize its borders with the former Soviet republics because of the sensitivity many Russians feel about the issue. "To sign such treaties, even symbolically, is a little bit too painful for Russians, who are nostalgic [for the Soviet Union]. The public would take it as a move to build even higher fences between brotherly peoples and a severing of ties with their compatriots who live in these countries," Makarenko said.

Nikolai Petrov, a political analyst at the Moscow Carnegie Center, said economic problems also stand in the way of border delimitation and treaties. Neither Russia nor the other CIS countries have sufficient funds to undertake a massive border enterprise, he said, adding that the Baltics were able to press ahead only with help from the EU.

Petrov said delimitation and demarcation are particularly important to Russia's three largest neighbors: Belarus, Ukraine, and Kazakhstan. "Concerning Belarus, Ukraine, and Kazakhstan, they are in a different situation [from the Baltic states]. The problem with Kazakhstan is that there is no such thing as a [clear] border between Russia and Kazakhstan. It is clear why [the border never existed before]. The border with Ukraine exists and always existed as a border between regions. Now, it is formally a border -- border posts are set on the roads between Russia and Ukraine -- but it is not a border in the strict sense of the word," Petrov said.

Petrov added that there are almost no roads through the steppe that holds the Russian-Kazakh border and that large chunks of territory have been arbitrarily claimed by Russia or Kazakhstan as their own. "Russia needs not only political will but also a huge amount of money just to tackle this problem in Kazakhstan alone," Petrov said.

On the other hand, Petrov said, all of Russia's post-Soviet neighbors -- with the exception of the Baltic states -- are members of the CIS. The current informality of the border arrangements, he said, reflects the close economic ties that remain between the states. "The present situation and border regime reflect the level of relations [among the CIS countries]. I don't think that any serious moves [to formalize Russia's border arrangements], except those dictated by temporary need, will occur with either Belarus or Ukraine in the near future," Petrov said.

Makarenko said that for all CIS countries, the "minuses of border treaties for the economy are evident. And there are almost no pluses."

WORLD BANK CRITICIZES FORMING OF UKRAINIAN-RUSSIAN-BELARUSIAN-KAZAKH FREE ECONOMIC SPACE

KYIV -- World Bank Director for Ukraine, Belarus, and Moldova Luca Barbone has criticized the plan of the governments of Ukraine, Russia, Belarus, and Kazakhstan to create common economic space in the territory of their countries, saying that their project is hopeless. Barbone voiced his criticism regarding common economic space in his interview with the Kievsky Telegraph newspaper.

"I am skeptical about the future of such a union. It gives me an impression that the existing differences in the economic and social systems in the CIS countries cannot facilitate fruitful cooperation among them at such a level. I believe that even Belarus will think twice about entering union with Russia," Barbone said.

According to earlier reports, the presidents of Ukraine, Belarus, Russia, and Kazakhstan announced late February their intention to create common economic space uniting their countries in 2003. Ukraine sees creation of free economic zone with Russia, Byelorussia and Kazakhstan as the first step toward creation of the common economic space.

As to Russia's view, its Prime Minister Mikhail Kasyanov stated that Russia sees its integration with Ukraine as a form of common economic area that provides for collection of single taxes, establishment of joint custom borders, common transportation tariffs, common energy transportation system, and, finally, adoption of single currency in both of the countries.

Help Us Help Our Youth: Donate Now to the UFA Scholarship Fund!

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УБС! — JOIN THE U.F.A.!
ЗАПИСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ І ВУКІВ!
ENROLL YOUR CHILDREN AND GRANDCHILDREN!

НАРОДНА ВОЛЯ

НАРОДНА ВОЛЯ

PIK LXXXXIII Ч. 16 СКРЕНТОН, ПА ЧЕТВЕР, 17 КВІТНЯ 2003 Р ЦНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA APRIL 17, 2003 YEAR LXXXXIII № 16

ХРИСТОС ВОСКРЕС! — ВОСКРЕСЛА УКРАЇНА!

НАШІ НАФТОВИКИ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ У РОЗБУДОВІ ПІСЛЯВОЄННОГО ІРАКУ

Івано-Франківськ (АПУ). Українське відкрите акціонерне т-во "Укрнафта" включено до переліку фірм, які братимуть участь у роботах в післявоєнному Іраку. Про це повідомив на пресконференції в Івано-Франківську голова правління "Укрнафти" Ігор Палиця. Торкаючись міжнародних контактів "Укрнафти", І.Палиця також відзначив, що фахівці компанії візьмуть участь у бурінні свердловин у Лівії, крім того, продовжуються переговори про налагодження зв'язків для роботи в Сибіру.

Торкаючись діяльності компанії всередині України, І.Палиця повідомив, що збори акціонерів підтримали пропозицію її реорга-

нізації. Це робитиметься задля здешевлення вартості послуг управління бурових робіт. Тепер їхня собівартість на заході країни на 40% вища, ніж у східній частині держави. На заході країни з чотирьох існуючих управлінь бурових робіт буде створене одне — Прикарпатське, а решта буде переведена в бурові експедиції.

За словами І.Палиці, внаслідок реформ вдасться збільшити буріння свердловин на 30%, збільшити кількість робочих місць на 30% і підвищити платню робітникам на 25%.

І.Палиця підкреслив, що при скороченні кількості чиновників, збільшиться кількість бурових бригад.

КІРОВОГРАДСЬКІ МАШИНОБУДІВНИКИ ПРАЦЮЮТЬ У ДВІ ЗМІНИ

Кіровоград (АПУ). — Один із найбільших в Україні виробників сільськогосподарської техніки, кіровоградське підприємство "Червона зірка" з кінця лютого через збільшення попиту на свою продукцію змушено перейти на дво-змінний графік роботи у режимі шестиденного робочого тижня. Для цього довелося найняти 250 нових працівників.

Як повідомив генеральний директор підприємства О.Сайсус, нинішній етап розвитку підприємства він вважає "етапом ста-

новлення в умовах ринку". За його словами, "2000 року підприємство збільшило обсяги виробництва на 42 відсотки до попереднього року, у 2001 — вже на 77 відсотків". Тепер частка нових моделей техніки виробництва "Червоної зірки" становить близько 30%.

Якщо 2000 року тільки 10% продукції продано за кордон, то минулого експортні поставки вже склали 36%. У 2002 році майже сімдесят відсотків виготовленої на підприємстві продукції продано через власну торговельну мережу.

Станом на 1 квітня, потрібність підприємств і організацій в робітниках сягає 400 штатних одиниць. Це на чверть більше від рівня минулого року.

ПРОБЛЕМА ФІНАНСУВАННЯ ВИПРАВНИХ ЗАКЛАДІВ

Львів ("НХ"). — Проблеми з державним фінансуванням виправних закладів змушують львівських засуджених дедалі активніше самостійно заробляти гроші на власні потреби. І на днях Львівська обласна державна адміністрація рішила виділити додаткові земельні площі для виправних колоній та в'язниць.

Зважаючи на те, що державне забезпечення в'язнів вкрай недостатнє, засудженим доводиться самим заробляти на своє харчування, утримання та з рештою і на охорону, — повідомив керівник управління по взаємодії з правоохоронними органами при обласній адміністрації Степан Лепех.

Згідно з регіональною програмою по забезпечення працюю-

засуджених, майже всі 8 установ кримінально-виконавчої системи в області спеціалізуються на виготовленні якогось виду продукції. В'язні виготовляють обладнання для шахт, шкільні лавки, вироби з металу, бруківку, і до того ж дуже якісно.

Лише за минулий рік в'язні виготовили продукції на загальну суму понад 3 мільйони 200 тисяч гривень. Закладам утримання несуворого режиму, районні адміністрації погодилися виділити додатково 80 гектарів землі для вирощування овочів та фруктів, а також для створення підсобних господарств, де засуджені розводитимуть, наприклад, корів та свиней.

Слухання організовано з ініціативи України

Євген Крименко

І ВІН ВОСКРЕС

(Неможливе в людей, можливе у Бога -- Лука 18,27)

І Він воскрес! Хрестом любови
Він царство злоби розгромив:
Приборкав ад, порвав окови
Гріха, смерть смертю побив.

Він лютє тиранів, фарисейв
Покірним серцем подолав
І кріпко взявши жезл Мойсейв,
Нам шлях до волі показав.

За Ним ідімо! Крізь пустині,
Крізь жар, спрагу і рев вітрів
Прямуємо в далі голубині
До вод цвітучих берегів.

І прийде День, що Срихону
Облудні мури затремтять,
Як від Карпатських гір до Дону
Воскресні двони загримлять.

І оживуть сумні пустелі,
Розвіється сибірська тьма,
У рідні вернеться оселі —
Христос, Великдень і Весна.

Христос Воскрес! Душа радіє
І серце з Богом розмовля,
А ген за обрієм синіє
Мов рай обіцяна земля.

І. ШРЕДЕР ЗА АСОЦІЙОВАНЕ ЧЛЕНСТВО УКРАЇНИ В ЕС

Берлін ("НХ"). — Канцлер Німеччини Гергард Шредер виступає за асоційоване членство України в Європейському Союзі. Це необхідно вирішити в найближчому майбутньому — заявив канцлер після зустрічі з прем'єр-міністром України Віктором Януковичем у Берліні.

І. Шредер відзначив перші успіхи діяльності уряду в Києві,

які виявляються в значному зростанні економіки України. Шредер і Янукович розраховують на значне розширення німецько-українських торговельних відносин. Це стосується не лише газотранспортного консорціуму, а й діяльності середніх підприємств.

В. Янукович висловився за якнайшорший вступ його країни до Світової Організації Торгівлі.

ПРЕЗИДЕНТ КУЧМА ВІЗЬМЕ УЧАСТЬ В ЄВРОПЕЙСЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

Київ (АПУ). — Президент Леонід Кучма відвідає Грецію 16-18 квітня для участі в Європейській конференції. Європейська конференція — це багатосторонній форум для проведення політичних консультацій щодо співпраці в різних сферах і проводиться під головуванням країни-голови Європейського Союзу. Європейська конференція проводиться раз на рік за участю глав держав і урядів, а також міністрів закордонних справ.

До речі, на переговорах у квітні прем'єр-містри України і Греції домовилися, що Греція

проведе додаткові консультації з керівництвом ЕС щодо можливостей якнайшвидшого надання Україні статусу країни з ринковою економікою. Греція поінформує Кучму про їхні результати в ході його візиту в цю країну для участі в Євроконференції.

У вересні минулого року, Україна звернулася до ЕС із проханням надати їй статус країни з ринковою економікою. ЕС пообіцяв розглянути цю заяву і дати відповідь у березні. У першій половині 2003 року Греція головує в ЕС.

ПОМЕР ВАСИЛЬ БАРКА

Скрентон, Па. -- У п'ятницю, 11-го квітня, у лікарні для старших віком людей в Ліберті, Нью-Йорк, на 95 році життя помер визначний український поет, прозаїк і критик Василь Барка.

Панахида відбулася в суботу в похоронному заведенні Паркера в Порт Джервіс. Соборну Панахиду служили о. прот. Нестор Коваль і о. Марко Гіряк. Після Панахиди Покійного прощали, окрім священників, голова Українського Братського Союзу Ярослав Гавур, маестро Зенон Голубець, поет Богдан Бойчук, Антон Філімончук і Анна Пишимуха.

Похоронні відправи відбулися у вівторок в українській православної церкві свв. Петра і Павла в Глен Спею, а тлінні останки По-

Св. п. Василь Барка

кійного спочили на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку.

ОЛЕКСІЙ ІВЧЕНКО ОЧОЛИВ КУН

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, новим головою партії "Конгрес Українських Націоналістів" став народний депутат Олексій Івченко. Попередній провідник партії Ярослава Стецько, яка очолювала КУН з 1992 року, померла 12 березня.

Івченко, 1963 р. народження,

за освітою -- інженер-будівельник, економіст. До обрання в парламент очолював наглядову раду ДП "Доброміль-Київ". У Верховній Раді очолює підкомітет у парламентському комітеті з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності, член фракції "Наша Україна".

ПОГРАБУВАЛИ БУДИНОК ПОСОЛЬСТВА УКРАЇНИ В ІРАКУ

Київ. -- Мародери пограбували будинок у Багдаді, який орендує Посольство України в Іраку. Про це заявив голова пресової служби МЗС Маркіян Лубківський. Він зазначив також, що приміщення орендується у власників, які піклуються про збереження всіх речей у цьому приміщенні.

За словами Лубківського, ще на початку воєнних дій в Іраку, коли відбувалася евакуація Посольства України, усі коштовні предме-

ти, а також матеріали, що містять державну таємницю, і всі робочі матеріали Посольства були вивезені в одну із сусідніх з Іраком країн.

Відповідаючи на питання, коли українське посольство може повернутися в Багдад для виконання своїх обов'язків, Лубківський відповів, що це відбудеться при досягненні певного рівня безпеки в столиці Іраку.

УКРАЇНА І РУМУНІЯ ПЕРЕНЕСЛИ УЗГОДЖЕННЯ ДОГОВОРУ ПРО КОРДОНИ

Київ (МЗС). -- Україна і Румунія не змогли в ході 17-ої зустрічі, повністю погодити текст проекту договору про режим українсько-румунського державного кордону і домовилися провести нову зустріч. Незважаючи на те, що делегації погодили більшу частину статей тексту договору, останню крапку в цьому документі ще потрібно поставити, оскільки деякі з його пропозицій залишаються незгодженими. Узгодження проблемних статей залежить

не від технічної складності питань, а виключно від політичної волі.

Українську делегацію на переговорах очолював заступник державного секретаря МЗС Олександр Мошук, румунську -- державний секретар МЗС Крістіан Дяконеску.

Україна і Румунія ведуть спір через приналежність острова Зміїний, навколо якого на шельфі знаходяться великі запаси нафти і газу.

УКРАЇНЕЦЬ ТЕОДОР РЕЗВОЙ ЗНОВУ ПІДКОРЮВАТИМЕ ОКЕАН НА ЧОВНІ

Київ (АПУ). -- Українець Теодор Резвой вирушить в одиночне плавання на весельному човні через Атлантичний океан. Мандрівник розпочне свою подорож 1-го червня від Статуї Свободи. Про це повідомили організатори міжнародної пригодницької акції "Підкорення Атлантики Україною".

Як зазначив на презентації проекту заступник державного секретаря Кабінету Міністрів України Тимофій Мотренко, мета цієї акції -- сприяти підтриманню позитивного престижу України, як держави, де є сміливі і талановиті люди. Мандрівника Теодора Резвого в його новому проекті активно підтримує Кабінет Міністрів України.

Для Теодора Резвого це не перша подорож. У 2001 році він на весельному човні "Одеса" вже

перетнув Атлантику. Якщо мандрівникові вдасться проплисти близько п'яти з половиною тисяч кілометрів, він стане третьою людиною у світі, якій Атлантичний океан підкорився двічі. Крім того, Теодор Резвой має шанс потрапити до Книги рекордів Гіннеса та Книги українських рекордів.

Побудований в Англії за спеціальними кресленнями човен "Україна", транспортують до Америки до 25 травня. Т.Резвой має потрапити у так зване "вікно" сезону, коли вітри та погода допомагають долати відстань.

Приблизний термін перебування сам на сам з океанськими стихіями -- від 60 до 100 днів. Але головне те, що виживає той, хто сильний не лише фізично, але й психологічно.

ТЕМА ГОЛОДОМОРУ В УКРАЇНІ НА СЛУХАННІ В СЕНАТІ БЕЛЬГІЇ

Брюссель ("НХ"). -- 3 квітня У сенаті Бельгії відбулися слухання, присвячені 70-й річниці голодомору в Україні 1932-33 років. Участь у них взяло близько 100 представників бельгійських наукових кіл, української діаспори та

громадськості Бельгії.

Промови у верхній палаті бельгійського парламенту назвали голодомор однією з найбільших трагедій Українського Народу.

Слухання організовано з ініціативи України

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА

Для членів УБС:
У США і в Канаді річно 20.00 дол.

SUBSCRIPTIONS

(US currency)
For UFA members:
USA and Canada per year... 20.00

Для нечленів УБС:
У США і в Канаді річно 25.00 дол.
В інших країнах річно 30.00 дол.
Ціна одного примірника 50 центів.

For non-members:
USA and Canada per year... 25.00
In other countries per year... 30.00
Price per single copy 50 cents

NARODNA VOLYA
Ukrainian Fraternal Association.1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342 - 0937 Fax: (570) 347 - 5649

E-mail: FRATRA@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дупляк
РедикторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax (570) 347-5649

E-mail: FRATRA@aol.com

Приємно пахне ладаном, мерехтять вогниками-свічками Божі храми Києва. Серед них -- Михайлівський золототертий собор, Володимирський патріарший собор, церква Різдва Христового біля Дніпра, в якій стояла домовина з прахом великого нашого пророка Тараса Шевченка перед останньою подорожжю на вічний спочинок до Канева.

Лунають Великодні Божі піснеспіви по всій нашій Україні. Для Українського Народу це свято має особливе значення. Воскресіння Христове, премога світла над мороком, життя над смертю, надії над зневірою додавали сили багатьом поколінням українців, які мріяли про кращу долю, виборюючи незалежну державу. Віра у неминучу прийдешність Воскресіння наповнювала серця справжніх патріотів на всіх континентах, куди доля закинула наших братів і сестер.

Саме Великдень об'єднує усіх нас в єдиному прагненні духовного оновлення, жертвності, любові до людей і до рідної землі. А вона, вільна земля, хоч і поволи, але продовжує торувати нелегкий шлях подолання економічної і соціальної кризи, просування України по шляху її інтеграції в європейській структурі. Звичайно, нам хотілося б більшого, але треба зважати, що інші країни на це витрачали століття, а Українська Держава повинна пройти у значно коротший термін.

Тож нехай Воскреслий Господь простелить нам чітку дорогу для розбудови нашої молоді держави та покаже нам, як влаштувати добре, справедливе, заможне життя для всіх людей в Україні!

Молимо Воскреслого Ісуса Христа, щоб Він оновив і поблагословив нашу Батьківщину, аби наш народ побачив і відчув яскраве світло Його Воскресіння, а процес оновлення і відродження продовжувався та посилювався по всіх закутках Неньки-України.

Радіймо і веселімося у цей день, бо Христос Воскрес і подав нам надію на краще, сповнив наші серця дарами Добра, Любові, Радості, Єднання і Миру!

Радості і щастя у Вашу оселю!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОСКРЕСЛА УКРАЇНА!

Олександр Дикий
Директор Всесвітньої Служби Радіо Україна
Хрещатик 26
Київ 01001
Україна

ОПОЗИЦІЯ КРИТИКУЄ ЗАПРОПОНУВАНУ ПОЛІТИЧНУ РЕФОРМУ

Київ ("НХ"). -- Провідники дент отримає абсолютні повноваження. Запропоновані конституційні зміни критично оцінюють і політологи в Києві. Так, ідеєю створення двопалатного парламенту, переслідують вони, переслідують мету контролювати прийняті закони і знайти дієвий спосіб внесення потрібних змін.

О. Гарань в інтерв'ю заявив, що запровадження двопалатного парламенту нівелює роль нижньої палати і законодавчого органу в цілому. Тим часом, за словами політолога В. Полохала, депутати намагаються захиститися від перспектив двопалатного парламенту і перехопити напередодні виборів політичну ініціативу на себе.

Роман Гончаренко ("НХ")

ЯК ДАЛЕКО ПІДЕ НІМЕЧЧИНА У ПІДТРИМЦІ УКРАЇНИ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ?

Візиту прем'єр-міністра України Віктора Януковича до Німеччини, що почалася 9 квітня, вже можна назвати успішною. Канцлер ФРН Гергард Шредер позитивно оцінює двосторонні відносини і з оптимізмом дивиться в майбутнє. Втім, одним з головних підсумків переговорів стала заява голови німецького уряду про підтримку курсу Києва на євроінтеграцію.

Відносно коротка робоча візита українського прем'єра Януковича до Берліну дала чималий результат, передусім у галузі економіки. Так, Німеччина прагне розвивати співпрацю з Україною, і це стосується не тільки участі в міжнародному газотранспортному консорціумі, зацікавленість яким підтвердив канцлер. По-друге, Берлін підтримує якнайшвидший вступ Києва до Світової Організації Торгівлі. По-третє, Г. Шредер схвально оцінює розпочаті в Україні реформи.

"Політичні відносини між Україною та Німеччиною добрі. Ми з великою повагою взяли до уваги той факт, що реформаторські процеси в парламенті й суспільстві почалися. Є перші успішні результати, які підтверджуються цифрами економічного зростання української економіки"

Серед політичних тем, які обговорювали Шредер і Янукович, на особливу увагу заслуговує заява німецького канцлера про пляни України приєднатися до Європейського Союзу. Зокрема, Шредер запевнив, що його уряд сприятиме наданню Україні статусу асоційованого членства в ЄС. Хоча жодних подробиць не названо, рішення з цього питання, за словами канцлера, очікується в недалекому майбутньому.

На сьогоднішній день Німеччина залишається чи не єдиною країною-членом Євросоюзу, яка послідовно виступає за можливість надання Україні асоційованого членства в ЄС. Як відомо, в Брюсселі на це дивляться дещо інакше, пропонуючи Києву тіснішу співпрацю, але не перспективу членства. Чи має ініціатива Г. Шредера шанс бути втіленою в життя? З проханням дати відповідь на це та деякі інші питання ми звернулися до кельнського політолога Гергарда Сімона:

"Проблема полягає в тому, що наразі немає чіткого уявлення про те, що таке "асоційоване членство". Досі асоційоване членство було першим етапом до повноцінного членства. Всі країни, які тепер перебувають на шляху до повноцінного членства, були чи є асо-

ційованими членами. Здається, що в цій ініціативі Шредер не має на меті повноцінного членства. Принаймні, він про це не говорив. Очевидно, федеральний уряд Німеччини пропонує створити статус асоційованого членства як тимчасовий статус. Цей новий момент вимагає обговорення з іншими членами ЄС. Я ставлюся до цього обережно. Те, що сказав німецький канцлер, це заява про наміри. Він не сказав, що Україна стане асоційованим членом. Він сказав, що німецький уряд буде цьому сприяти"

Заява Г. Шредера про можливість асоційованого членства України в ЄС пролунала з вуст канцлера вже вдруге. Перший раз така ідея була озвучена під час його візиту до Києва в грудні 2001 року. Чому голова німецького уряду знову зробив таку важливу для України політичну заяву саме тепер? Г. Сімон вважає, що:

"Він хотів би продемонструвати, що Німеччина прагне відігравати активну роль в активізації відносин з Україною. Очевидно, він також хоче звернути увагу на готовність Німеччини активно займатися зовнішньою політикою. Справа в тому, що впродовж останніх місяців через конфлікт з Америкою німецька дипломатія

переживає складні часи, вона знає сувору критику з боку інших держав. А відносини з Україною - це питання, на прикладі якого федеральний канцлер хоче показати: Німеччина займається конструктивно зовнішньою політикою; Німеччина дивиться вперед і намагається сильніше "прив'язати" Україну до Європи"

Політичні оглядачі звертають увагу на те, що під час виступу перед журналістами в Берліні, канцлер ФРН практично не обмовився про суперечливі моменти в сучасній українській політиці. Наприклад, нічого не сказав про утиски преси або ж недостатню прозорість фінансового сектора. Як це слід розуміти? Г. Сімон:

"На мою думку, це типово для позиції нинішнього федерального уряду. Також у відношенні до Росії уряд ФРН давно припинив говорити на критичні теми. Тому це мовчання цілком пасує до, якщо хочете, "східної політики" цього уряду. Очевидно, за цим стоїть така ідея: суперечливих моментів або неприємних речей краще не називати. Принаймні, не робити це публічно. Хоча я припускаю, що і в безпосередніх розмовах з українським прем'єром за зачиненими дверима навряд чи йшлося про гострі теми"

Марія Шур (Радіо Свобода)

ХТО БУДУВАТИМЕ НОВУ ДЕРЖАВУ В ІРАКУ: США ЧИ ООН?

Прага, 15 квітня -- Сполучені Штати вважають, що вони краще впорються із побудовою демократичної держави в Іраку, ніж Організація Об'єднаних Націй. На думку однієї з вищих посадових осіб США, досвід Боснії є свідченням на користь США. Однак, деякі експерти звертають увагу на те, що Ірак -- не Боснія, і збудувати демократію у цій країні буде набагато складніше.

На слуханнях в американському Конгресі заступник міністра оборони США Пол Вольфовиц заявив, що, на його думку, Організація Об'єднаних Націй має не дуже добрий послужний список у питанні державного будівництва. «Я не думаю, що ми хотіли б побачити ситуацію, подібну до Боснії, коли через вісім років після Дейтонських угод, ООН і далі керує Боснією. Ми б хотіли, щоб владу і

відповідальність отримали іракці і якомога швидше», -- сказав Пол Вольфовиц. Для Іраку, зауважив він, Сполучені Штати підготували триступневий плян державотворення. На першому етапі Бюро Реконструкції та Гуманітарної Допомоги керуватиме країною і дбатиме про постачання гуманітарної допомоги та відновлення державних функцій у той час, як сили коаліції відновлюватимуть порядок в Іраку.

На другому етапі адміністративні функції будуть передані тимчасовій владі Іраку, що складатиметься з представників етнічних та релігійних груп країни та діячів еміграції. І, нарешті, на третьому етапі з'явиться демократичний уряд Іраку.

Вольфовиц не назвав чіткого розкладу для цього пляну, проте він відкинув пропозицію щодо

участі ООН у відновленні самоврядування в Іраку. При цьому Президент США Джордж Буш та його найближчі помічники запевняють громадськість, що ООН належить велика роль у відбудові Іраку, але сила коаліції має бути відведена домінуюча роль.

Професор політології та міжнародних відносин Університету ім. Джорджа Вашингтона Натан Браун не переконаний, що США вдасться створити демократичний режим швидше, ніж ООН. Тим більше йому не видається, що Боснія гірше підготовлена до демократії, ніж Ірак. Американський експерт наголошує, що і ООН, і США зустрінуться з тими самими проблемами, і, невідомо, чи США впорються з ними краще. «Питання полягає не у тому, чи це будуть США, чи ООН. США, очевидно, домінуватимуть, але і ООН

дістанеться якесь коло відповідальностей. Йдеться про взаємодію різних інституцій. Як, наприклад, співпрацюватимуть Американське Агентство з Міжнародного Розвитку та Міністерство Оборони, які обоє матимуть головні ролі у відбудові Іраку», -- говорить Натан Браун.

Американський аналітик зауважує, що спроби США демократизувати деякі країни були успішними лише тому, що населення цих країн вітало зміни чи хоча б толерувало їх. Але в Іраку була тоталітарна система, і невідомо, як суспільство виходитиме з неї. У будь-якому випадку, на думку Натана Брауна та інших аналітиків, США не повинні відмовлятися від допомоги ззовні, а навпаки, мусять залучити якомога ширше коло учасників до іракського державотворення.

Юрій Дорошенко ("Дз. Т.")

«ВЕЛИКА ШАХІВНИЦЯ» УКРАЇНСЬКОЇ ПОМІСНОСТІ

Константинопіль
нам допоможе?

Позаминулий рік промайнув для українських церковників у тупцюванні навколо Вселенського Патріарха, який, сидючи в турецькому Стамбулі, ворожив на своїх чехових книжках: «Дати -- не дати, дати -- не дати...» Нагадаємо, що йшлося про визнання автокефалії повз православну Москву. Зрештою, отримавши наперед від українців ські-такі подарунки і переконавшись, що підтримка нашої влади така ж оманива, як і течія Босфору, мудрий грек вирішив ще раз поторгуватися з Білокам'яною. А що як «першому серед рівних» вдасться хоч таким чином свій формальний статус зробити реальним? Може, тепер Московський Патріарх схилить перед ним свою горду білокукульну голову в

обмін на невтручання у ситуацію навколо Української Православної Церкви?

Що думали насправді у резиденції Вселенських Патріархів, яка тулиться в закуточку колишнього Царгороду під назвою Фанар, сказати важко. Достеменно відомо одне: переговори між Московською та Вселенською Патріархіями про долю Української Церкви зайшли у глухий кут, що дозволило Київському Патріарху Філарету назвати їх «переговорами заради переговорів».

Патріарху Філарету також було нелегко. Коли стало зрозуміло, що очікуваний з місяця на місяць омріяний томос із визнанням канонічності Київського Патріархату так і не буде зачитаний на святі берегах стародавнього Дніпра, довелося змінювати концепцію поведінки. Найбільше хвилювала-

ся українська діаспора, особливо та її частина, що боролася проти керівництва УПЦ у США, яке кілька років тому дремуло під омором Вселенського Патріарха Варфоломія.

Наші заокеанські брати обривали телефони жителям Києва, які мали бодай найменше відношення до церковних справ, виговорювали половину своєї капіталістичної пенсії, запитуючи одне і те ж: «Невже нас продали Стамбулові за ту їхню канонічність?» Вони були переконані, що у торгах із Вселенським Патріархом ціною визнання Київського Патріархату може бути українська православна діаспора Америки. Позаяк вони таки мали рацію. Напругу загострило ще й те, що Патріарх Філарет раптом відклав свою давно запляновану візиту до Сполучених Штатів.

Тому, коли вже стало оста-

точно зрозуміло, що нас ще не дуже хочуть бачити повноправними членами в родині вселенського православ'я, Патріарху Філарету довелося протягом двох років напружувати весь свій колосальний дипломатичний досвід, пригадуючи минулу діяльність по лінії Фонду Миру, аби залікувати рани образ, знову згуртувати наших земляків зі США навколо ідеї киевоцентричності.

Отож і не дивно, що після таких великих надій і несподіваних розчарувань для Київського Патріархату та негативної лекції-ляпаса для Московського Патріархату, минулий рік був порівняно спокійним. Він нагадував перерву, коли боксери розходяться по кутках рингу щоб, відхемуючись, попити водички та замінити вставки у роті. Всі готувалися до наступних змагань. (Продовження буде)

УКРАЇНСЬКІ МИРОТВОРЦІ ПОВЕРНУЛИСЯ З АФРИКИ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, з африканської країни Сьєрра-Леоне після піврічного перебування з миротворчою місією, минулої неділі на летовище "Скнілів" прибуло дев'ятдесят дев'ять військовослужбовців 20-го окремого вертолітного загону Збройних Сил України.

Повернення українського батальйону зумовлене ротацією військових, які працюють в Місії ООН, в ході якої уже замінено 100% особового складу українських військовиків. До столиці Сьєрра-Леоне вже вилетіла нова п'ята ротація українських миротворців у складі 89 осіб. Тепер у Сьєрра-Леоне також перебуває 4-ий окремий ремонтно-відновлюваль-

ний батальйон.

У Сьєрра-Леоне наші військовики виконують службу від 8 грудня 2000 року. Основними завданнями наших миротворців є перевезення персоналу Місії ООН та гуманітарних вантажів, евакуація поранених, виконання пошуково-рятувальних робіт, а також бойове патрулювання кордону Сьєрра-Леоне з Ліберією. Лише за останній підрок українські військовики врятували близько восьми тисяч втікачів.

На сьогодні з миротворчою місією українські військові знаходяться в трьох країнах -- Сьєрра-Леоне, Косово та Лівані, а також із гуманітарною місією в Кувейті.

РАДА ЄВРОПИ ЗНАЙОМИТЬСЯ З ПРОПОНОВАНИМИ ЗМІНАМИ ДО КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ

Страсбург ("НХ"). -- Експерти Ради Європи почали вивчати запропоновані Президентом Л. Кучмою зміни до Конституції України. Україна офіційно передала Раді Європи англійський переклад пропозицій Л. Кучми щодо змін до Основного Закону.

У тексті документу м.ін. пропонується створити в Україні двопалатний парламент і збільшити легіслатурний період до 5 років. Передавши до Страсбурга пропозиції президента, Київ не просив їх аналізувати, розповів заступник керівника секретаріату Венеційської Комісії Ради Європи Томас Маркерт. За його словами, були

розмови про те, що з таким проханням звернеться українське Міністерство Юстиції, однак досі з невідомими причин цього не сталося.

Ініціативу проявила Парламентська Асамблея Ради Європи, над запитом якої і працює тепер Венеційська Комісія. За попередніми даними, вислід дослідження буде оприлюднений в середині червня. У Страсбурзі наголошують, що висновки Венеційської Комісії не матимуть юридичних наслідків для України. Йдеться лише про експертну аналізу для Парламентської Асамблеї

УКРАЇНА ВІДНОВИЛА ІМПОРТ М'ЯСА КУРЯТИНИ ЗІ США

Київ (АПУ). -- Україна відновила імпорту м'яса курятини зі США. Єдиною і беззастережною умовою для цього стало дотримання умов нового ветеринарного сертифікату на куряче м'ясо американського виробництва, затвердженого під час українсько-американських переговорів. Про це поінформував голова державного департаменту ветеринарної медицини Мінагрополітики України Петро Вербицький.

За його словами, новий сертифікат на імпорту м'яса птиці в Україну повністю враховує позицію української сторони щодо застосування антибіотиків і консервантів у процесі вирощування птиці, застосування якої заборонено ветеринарним законодавством України. Американська сторона

гарантує постійний державний ветеринарний контроль при переробці курячого м'яса, що імпортується. Позначено також термін зберігання продукції -- 12 місяців від дня забою, а також умови зберігання - мінус 12 градусів (за Цельсієм).

Жорстку позицію України щодо імпорту курятини зі США протягом останніх півтора року не треба розцінювати як один із варіантів нетарифного регулювання національного ринку, -- відзначив головний ветеринарний лікар України. Передусім, як пояснив Петро Вербицький, це було продиктовано збереженням епізоотичної стабільності в країні, а також турботою про здоров'я українського споживача.

УГКЦ ВЛАШТУВУЄ ВЕЛИКОДНІЙ СНИДАНОК ДЛЯ ОБЕЗДОЛЕНИХ

Львів -- З нагоди Великодня, 27 квітня 2003 на Святоюрській горі у Львові Українська Греко-Католицька Церква намітила влаштувати великодній сніданок для обездолених людей. Як повідомила пресова служба Глави УГКЦ, "перед наближенням дня Христового Воскресіння, УГКЦ спільно з тими людьми, яких називаємо "людьми в потребі"

На жаль, часто стається так, що багатий не бачить бідного, зрячий -- сліпого, здоровий -- хворого. Ми ж хочемо, щоб у нашій державі запанувало добро, милосердя", -- зазначили члени організаціїного комітету великодньої спільної трапези.

Організаційний комітет закликає усіх людей доброї волі -- підприємців, меценатів, керівників установ і організацій -- допомогти у влаштуванні цієї благородної акції. "Нехай безмірна любов Господа до людей підтримає Ваші добрі наміри", -- наголошують представники організаційного комітету.

ПЕРЕДВЕЛИКОДНЯ ПРАВНА ПЕРЕМОГА ЮЛІ ТИМОШЕНКО

Київ ("НХ"). -- Апеляційний Суд Києва визнав незаконним порушення Генеральною Прокуратурою кримінальних справ щодо Юлії Тимошенко та її чоловіка Олександра Тимошенка. Нагадаємо, що їм закидали контрабанду газу, розкрадання майна в особливі великих розмірах та хабарництво.

Скасування обвинувачень Юлії Тимошенко назвала актом мужності суддів і свідченням можливості правосуддя в Україні: "Це шастя, що і моя родина, і наша політична команда, і я особисто нарешті очистилися від того бруду,

яким президент Кучма та його прокурори намагалися на нас наслати"

Юлія Тимошенко заявила, що має намір досягти звільнення з-під варті решти членів своєї родини, засуджених за аналогічними звинуваченнями. Водночас, вона переконана, що нинішній режим, і далі вдаватиметься до спроб і кримінального переслідування. Зокрема, Тимошенко згадала порушення проти неї кримінальної справи щодо захоплення президентської адміністрації та студії першого національного телеканалу під час акції "Україна без Кучми"

ПЕРУ ПРАГНЕ РОЗВИВАТИ СПІВПРАЦЮ З УКРАЇНОЮ

Київ (АПУ). -- На початку квітня з офіційною візитою в Україну побував міністер закордонних справ Перу Алан Вагнер. Його візита розцінюється в Україні як виведення двосторонніх відносин між країнами на новий рівень. Про це заявив на переговорах офіційних делегацій в МЗС України державний секретар міністерства Володимир Ельченко. Він зазначив, що Перу є впливовою державою в Латинській Америці й однією з основних торговельно-економічних партнерів України в цьому регіоні, посідаючи, за результатами 2002 року, п'яте місце за обсягами двостороннього товарообігу з Україною серед країн Латинської Америки.

Зі свого боку, А.Вагнер висловив впевненість, що обидві країни мають великий потенціал співпраці. Він зазначив, що його візита є свідченням великої уваги Перу до України та прагненням перуанської сторони розвивати взаємовигідну співпрацю з Україною у різних галузях.

Сторони погодилися, що майбутнє відкриття дипломатичної місії України в Перу створить сприятливі умови для посилення співпраці на пріоритетних напрямках, насамперед в економічній сфері.

Керівник зовнішньополітичного відомства Перу запросив Анатолія Зленка відвідати його країну.

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ЛІКАРКА -- АВТОР СЕРІЇ ЖІНОЧИХ РОМАНІВ

Тернопіль (АП''). -- Починаючи з 2000 року, тернопільське в-во "Джура" видає серію дуже популярних у місті жіночих романів, об'єднаних спільною героїнею. Їх автор Леся Романчук за фахом лікар-гінеколог. Вона -- кандидат медичних наук, викладач Тернопільської Медичної Академії, та ще й член Спільки Письменників України. Її батьки були репресовані, тому вона народилася у Магадані. Літературну творчість Л. Романчук розпочала з поезії, згодом взялася й за прозу. 2000 року вийшов перший роман серії -- "Не залишай. " За жанром це жіночий любовний роман з наскрізною героїнею (до речі, також лікарем-гінекологом), навколо якої круяться усі події. Книжку відрізняла динаміка сюжету, легкість викладу, пристрасті, гумор. Її вихід у Тернополі був сприйнятий досить

критично, деякі рецензенти навіть охрестили твір "посібником з гінекології" Це тільки пішло на користь розповсюдження -- тепер книжки із серії "Не залишай" розкупуваються у Тернополі, як гарячі піржжик. Та й не тільки у Тернополі. Як розповідала одна російськомовна читачка зі Східної України, "спочатку мені важко було читати українською, але з половини книжки сюжет мене так захопив, що я забула, що читаю не російською мовою"

До речі, в Тернополі вихід кожної книжки Лесі Романчук супроводжується мало не скандалом. Мешканці міста не бажать рахуватися з тим, що в літературі є таке поняття, як літературний вимисел, і в персонажах романів упізнають себе, через що з'явилося немало ображених

На сьогодні вийшло п'ять книг цього "серіалу" -- "Не залишай мене", "Не залишай мене одну", "Не залишай мене одну довго", "Не залишай мене, надіє"

Віталій Карпенко

Дві, колиш по дні, а нині невеличкі степові річечки Во. на та Бик на Донеччині. зливаються, утворюють велику улоговину. Коли дивитися на неї з пагорба, а пагорбів чимало навколо, то здається, ніби улоговина обрамлена велетенськими кривими рогами. Подейкують, що саме тому козацьке село, забудоване тут у давнину, й отримало своє наймення -- Криворіжжя

Остання неділя цьогорічного вересня (2002 р - Ред) після затяжних осінніх дощів, видалася напружод сонячно-світлою. Селяни, яких так багато прийшло на святе, як вони казали, свято, чудову погоду пов'язували з благодаттю Божою, що нею їх обдарував цього дня Всевишній А свято справді можна вважати святом, бо цього дня освячувалася майже завершена, їхніми зусиллями зведена, церква

Такого велелюддя село давно не бачило -- на освячення прийшло і старе, й мале, приїхали священики з навколишніх сіл, прибув з Донецька єпископ Юрій (Юрчик). У центрі всезагальної уваги був середнього зросту, завжди рухливий, як руття, завжди привітний і балакучий, а нині особливо піднесений і схвилюваний чоловік -- Дмитро Єрмоленко.

Дмитро прилетів з далекої Америки, щоб взяти участь у цьому величому дійстві. Ні поважний вік (йому пішов вісімдесят перший рік), ні далека дорога не стали перепорою. Не тільки тому, що в цих краях він народився, був охрещений, ходив до школи, що тут поховані його батьки, брати і сестри, що тут і досі живе чимало його родичів -- ціла династія Єрмоленків, -- хоч це також завжди кличе його в дорогу. Не тільки тому, що, викинутий долею в чужі краї по Другій світовій війні, здобувши нову батьківщину в Сполучених Штатах Америки, він ніколи не забував про рідну землю, завжди відчував ностальгію за милою серцю Україною, якою марив, за яку переживав, якій завжди бажав кращої долі і шастя і, чим міг, намагався такі часи наблизити. А ще й тому, що це була його давня мрія -- відродити храм у рідному селі, і, щоб здійснити її, він докладав чимало зусиль, енергії і власних

Дмитро Єрмоленко біля церкви Св. Андрія Первозванного в Криворіжжі

коштів

Хто-хто, а Дмитро Іванович добре знає, що значить для людини Віра і Церква. Тисячі українців, які, рятуючись від сталінських репресій, змушені були поневірятися по чужих землях, починали з того, що, складаючись по центі чи пфенігу, найперше що робили, так це будували храм Божий. Церква злиотувала людей в громаду, ставала духовним центром, рідномовним середовищем, не давала забувати далекої материзни

Понад п'ятдесят років тому, українці Філадельфії звели на околицях міста храм Андрія Первозванного. Тоді було цих людей близько трьохсот, та за півстоліття більшість відійшла у вічність, їхні діти розлетілися по Америці і з великої громади залишилося шестеро душ. Приміщення храму довелося продати, а гроші вкласти в Україну на відродження Михайлівського золототерного монастиря, на благодійні фонди, а частину виручених коштів, на пропозицію Дмитра Єрмоленка та його приятеля, голови місцевої парафії Василя Яценка, повернути на спорудження одноіменної церкви -- святого апостола Андрія Первозванного -- у селі Криворіжжя.

Туди Дмитро Іванович переслав начиння філадельфійського храму -- ікони, підсвічники, вишивані рушники. Тих 15 тисяч доларів, що залишилися від продажу церковного приміщення у Філя-

ТАЛАНТИ ТВОЇ, УКРАЇНО

Учні виконують хоровод. При мікрофоні ведуча програмою віце-директор Ярослава Бобецька.

Заголовок цієї статті -- це тема нової учнівської програми в Школі Українознавства ім. Лесі Українки в Сиракузах. Хочіше недавно учні пописували своїми деклямаціями та піснями на шкільному Шевченківському святі, проте нова програма -- огляд учнівських зібностей і талантів, -- дебютувала вперше. У ній могли брати участь всі учні, які будь-де і будь-як проявляють свої здібності, тож охочих показати свої таланти було багато.

Учнівська програма відбулася в суботу, 5-го квітня, після навчання. Програму склали вчительки Ярослава Бобецька та Світлана Коваль. Діти демонстрували набуті вмінності і в Школі Українознавств, і в щоденних американських школах. Звертала на себе увагу окрема учнівська виставка вишивок, писанок і герданів, яку підготувала учениця матуральної

класи Христя Бобецька, а також виставка малюнків учнів молодших клас. Шкільне свято, на якому були й батьки дітей і, очевидно, вчителі, привітальним словом відкрила дир. Школи Українознавства Леся Фенцор. Програму на шкільній сцені почав молодший хор. Діти пописувалися у хороводі, співаючи пісню "Весна-весняночка". Немов у калейдоскопі учні пописувалися грою на різних інструментах. Свої вмілості на піяно демонстрували. Василько Буняк, Анастасія Мельник, Адріян Темницький, Марко Темницький та Іринка Чайковська. Грою на саксофоні пописувалися Микола Буняк і Андрій Троянович, а на скрипці Катруся Додз і Іванка Темницька. Вмілості гри на трубі демонстрував Захар Буняк, Олексій Доб'юк на баяні, Маркіян Додз на чельо,

дельфії, звичайно ж, було замало для спорудження нового храму. Однак, Дмитро Єрмоленко не міг залишити розпочатої справи. Перебравшись з Філадельфії під Балтимор, він все одно продовжував опікуватися будівництвом церкви у рідному селі, свої скромні заощадження та частину пенсії пересилав у Криворіжжя. Його племінник Віктор Єрмоленко, голова сільської церковної громади, з ентузіазмом узявся на ділі втілювати задум Дмитра Івановича.

Я бачив, скільки народу прийшло до храму, яким шастям світилися очі людей старшого віку, як урочисто й поважно трималися літні чоловіки й жінки, якими зосередженими стали юнаки й дівчата, як пройнялася урочистістю моменту непосидюча дівтора. Та найшасливішим почувався сам Дмитро Єрмоленко, який не соромився розчуленої сльози -- адже здійснилася його заповітна мрія, філадельфійський храм повернувся в Україну, відродився церквою Андрія Первозванного у рідному селі. Його радість сердечно розділив і Віктор Єрмоленко, який практично займався будівництвом церкви. Йому цей день освячення храму запам'ятався ще й тим, що він відзначив його обрядом вінчання з дружиною Валентиною, завучем місцевої школи.

Великого значення освячення храму в Криворіжжі набуває ще й з інших причин.

Найперше тому, що це відбулося в Донецькій області, де збереглося чи не найбільше реліктив комуністичного минулого і яку нинішні неокомуністи вважають своєю базою. Це означає, що комуністи помітно втрачають своє атеїстичне підґрунтя.

По-друге, відкрито церкву Київського Патріархату, який фактично місцева влада піддає остракізмові, яка одверто підтримує церкву Московського Патріархату. Пригадаймо бодай події недавнього минулого, коли у цих краях натовп фанатиків під керівництвом московських попів побив Патріарха Київського та всієї Руси-України Філарета з його почотом. Відкриття ще однієї церкви Київського Патріархату, який, за словами єпископа Юрія, у перші роки незалежності не мав у регіоні

а Богдан Гриник на пікордері.

Учні другої класи (Іванка Гриник, Микола Кохан, Калина і Михась Порашаки) під керівництвом учительки Анни Перун деклямували вірші і співали пісні, а учні матуральної класи (Христя Бобецька, Катруся Додз, Аманда Дунік і Микола Луцак) розважали слухачів виконанням популярної веселої таборової пісні "Заспіваймо", інсценізуючи її зміною одягу.

Не обійшлося і без окремої деклямації "Дякуємо Богу", яку гарно виконав Славко Фенцор.

На закінчення шкільної мистецької програми виступив зведений хор (молодших і старших учнів), який подарував учасникам цього шкільного свята гайку "Подоланьчюка і пісню "Царівна", інсценізуючи її в міру потреби та можливостей, що дуже подобалося і юним виконавцям, і глядачам.

Дуже відродно, що учні охоче пописувалися своїм вмінням у різних ділянках знання, що вияв-

Анастасія Мельник

жодної єпархії, а нині нараховує їх 82, свідчить про зростання авторитету та впливу національної релігійної конфесії. Це надзвичайно прикметна риса, що однозначно свідчить про добрі перспективи для Київської Патріархії.

По-третє, церква святого апостола Андрія Первозванного у Криворіжжі є фактичною спадкоємницею одноіменного храму у Філадельфії. І це по-своєму символічно: український храм, який заснували українці в далеких краях, повернувся в Україну. Все повертається на круги своя -- отже, зв'язок діаспори з материзною не переривається, а тільки змінює свої форми.

І, нарешті, якщо церква у будь-кому селі є його духовним осередком, то для села на Донеччині вона має ще й неабияке значення для зміцнення національної самосвідомості людей та розширення україномовного середовища.

До Києва ми поверталися з Дмитром Єрмоленком і подружжям Єрмоленків. Віктором і Валентиною, в одному купе. Ми обмінювалися враженнями від щойно завершеного свята. Голова церковної громади Віктор розвивав думку про майбутнє храму, ділився найближчими планами, як найкраще завершити будівництво дзвіниці та опорядження прицерковної території. Дмитро Іванович, підтримавши тему майбутнього, запевнив, що зробить усе, що зможе, щоб закінчити спорудження церкви. Він повідомив, що вони з дружиною Тамадою домовилися і надалі використовувати кожну можливість для завершення спорудження церкви у Криворіжжі. Дмитро Іванович мріє також побудувати при церкві притулок для старих

Я слухав Ярмоленків і думав, як добре, що в нинішньому бурхливому світі є стільки факторів, що єднають людей, а саме: фактори дружби, патріотизму, родинних зв'язків. Та найважливішим серед них, певно, є фактор духовної єдності -- Віри, Любови, Надії.

У цьому я переконався на прикладі численної родини Єрмоленків -- на Донеччині та в Америці.

ляє їхні здібності й таланти. Слід надіятися, що Школа Українознавства в майбутньому продовжуватиме влаштовувати такі свята учнівських талантів і що в них візьме участь ще більше учнів і глядачів -- батьків, початок бо зроблено добрий.

Дир. Леся Фенцор закрила шкільне свято подякою виконавцям програми та всім учасникам, які обдаровували здібних дітей рясними оплесками.

Було приємно, що учасниками шкільного свята був о. Михайло і гість парафії св. Івана Хрестителя з Києва -- молодий місіонар о. Рафаїл Стефурак, який особливо гарною українською мовою похвал виконавців програми та закликав зберігати українську культурну спадщину та рідну мову. Вагоме слово нашого місіонара немов доповнило шкільну програму справді добрим і вагомим словом, що привертає увагу слухачів і зовсім молодого, і старшого віку.

Микола Годжак

ЩЕДРО ЖЕРТВУЙМО НА ЧОРНОБИЛЬСЬКИЙ ПРОЄКТ УБС !

ПРЕЗИДЕНТ Л. КУЧМА ПІДПИСАВ УКАЗ “ПРО ВІДЗНАЧЕННЯ 190-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ТАРАСА Г. ШЕВЧЕНКА”

Київ (АПУ). -- Цей документ підписано з метою вшанування пам'яті Великого Сина України, видатного поета-гуманіста Тараса Григоровича Шевченка з нагоди 190-річчя від дня його народження

Згідно з розпорядженням, Кабінетові Міністрів України доручено затвердити у двомісячний строк плян заходів щодо відзначення 190-річчя від дня народження Т.Г. Шевченка, передбачивши, зокрема, проведення у 2004 році щорічного Шевченківського літературно-мистецького свята “В сім'ї вольній, новій” у Києві; видання протягом 2003 - 2004 років академічного зібрання творів Т.Г. Шевченка у 12-ти томах та підготовку до друку 3-го тому *Шевченківської Енциклопедії* в 4-х томах; підготовку програми видання творів Т.Г. Шевченка чужоземними мовами; проведення ремонтно-реставраційних робіт приміщень Національного Музею Тараса Шевченка, його філіялів у Києві, будинку лікаря Козачковського, де був написаний “Заповіт”, у Національному Історично-Етнографічному Заповіднику “Переяслав”; завершення капітального ремонту Шевченківського Національного Заповідника у Каневі; здійснення додаткових заходів із подальшого розвитку Державного Історично-Культурного Заповідника “Бат'ківщина Тараса Шевченка”, зокрема, проведення ремонтно-реставраційних робіт на його об'єктах, забезпечення сучасними технічними засобами та автотранспортом; завершення капітального ремонту будинків культури в селах Шевченковому і Моринцях, школи мистецтв і народних ремесел у с. Шевченковому, облаштування меморіального парку у с. Моринці; карбування ювілейної монети, випуск в обіг поштової марки і конверта, присвячених 190-річчю від дня на-

родження Т.Г. Шевченка, здійснення спеціального поштової марки. Також Уряд має вирішити питання щодо фінансування зазначених заходів.

Окрім того, Кабінет Міністрів України, Київську міську державну адміністрацію зобов'язано вирішити питання щодо початку у 2004 році спорудження в Києві будівлі для зберігання рукописів класиків української літератури.

Міністерству Освіти і Науки України, Міністерству Культури і Мистецтв України, разом з Національною Академією Наук України, доручено провести у березні 2004 року міжнародну наукову конференцію, присвячену 190-річчю від дня народження Т.Г. Шевченка.

Київська міська державна адміністрація повинна упорядкувати у столиці України місія, що пов'язані з перебуванням Т.Г. Шевченка, а також об'єктів, вулиць, площ, яким присвоєно його ім'я.

Місцевим органами державної виконавчої влади доручено впорядкувати об'єкти, пов'язані з ім'ям Т.Г. Шевченка, оновлення відповідних експозицій у музеях, сприяти проведенню урочистих вечорів, Шевченківських лекцій, науково-практичних конференцій, “круглих столів”, семінарів, організації книжкових та художніх виставок тощо.

Міністерству Закордонних Справ України зобов'язано забезпечити проведення закордонними дипломатичними установами України заходів, присвячених 190-річчю від дня народження Т.Г. Шевченка, зокрема, за участю представників української громадськості за кордоном.

Державному Комітетові Телебачення і Радіомовлення України доручено забезпечити широке висвітлення заходів, присвячених відзначенню 190-річчя від дня народження Т.Г. Шевченка.

ДМИТРО ТАБАЧНИК УВІВ ТЕРМІН “НЕДЕРЖАВНЕ СВЯТКУВАННЯ УПА”

До 60-ої річниці створення Української Повстанської Армії Львівська обласна організація “Молода Просвіта” за підтримки управління молодіжної політики та спорту ЛОДА втілила проект “Пам'яті Армії Безсмертних” У його рамках видали плякати та наліпки, присвячені ювілеєві. Плякати містили написи “Ми пам'ятаємо. УПА 60” та “Наша свобода – їхня кров. УПА 60 років”

Наліпки містили вислови відомих у світі людей (як маршал Шарль де Голь, історик Джан Армстронг), а також витяги з програмних документів УПА.

Однак, ця патріотична акція викликала несподіваний відгук. Народний депутат, голова Організації Ветеранів України І. Герасимов звернувся із запитом до віцепрем'єр-міністра України з гуманітарних питань Дмитра Табачника. Він уявив у плякатах “двозначний зміст” і “провокаційний характер”. “Вони мали за мету пропаганду в молодіжному середовищі мітів про сумнівну героїку національно-визвольних змагань

українців за власну державу”, вважає І. Герасимов.

Правління “Молодої Просвіти” повідомляє, що саме цей депутатський запит став підставою для віцепрем'єр-міністра України скерувати його у Львівську обласну державну адміністрацію з метою проведення перевірки витрат бюджетних коштів на т. зв. “недержавне святкування УПА”

Молоді просвітяни поширили з цього приводу відповідну заяву. “Вважаємо блюзнірством, образою чести та гідності сотень тисяч загиблих за волю України та всіх громадян України, спроби сучасної державної влади чинити спротив належному вшануванню наших героїв. Ми переконані, що тільки визнання УПА єдиною державою та національно-визвольною силою сприятиме усуненню з громадської свідомості решток тоталітарної радянської системи, консолідації українського суспільства та побудови сильної Української Держави”

Л. Г.

ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ КЛАСИКА УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА

Київ (АПУ). -- Класикові української літератури ХХ століття Олесеви Гончарові 3 квітня виповнилося б 85 років. Вісім років минуло з того часу, як він пішов у вічність. Покладенням квітів до могили Олесь Гончара на Байковому цвинтарі його пам'ят'я ушанували голова Верховної Ради України Володимир Литвин, народні депутати України, літературна громадськість, близькі та друзі письменника.

З нагоди ювілейної дати, квіти на могилу письменника лягли від Кабінету Міністрів України, Київської міської державної адміністрації та Спілки Письменників України.

Осяяний добром світ творів Олесь Гончара був звернений до всіх нас, підкреслювали учасники

Олесь Гончар

імпрізованого мітингу пам'яті. Свій талант він широко віддав служінню народові.

Д-р Любомир Винар

Голова Світової Наукової Ради при СКУ

ДІЯЛЬНІСТЬ СВІТОВОЇ НАУКОВОЇ РАДИ ПРИ СКУ

Наукова Рада постала під час Світового Конгресу Вільних Українців в листопаді 1978 року в Нью-Йорку, як наукова централія, яка має “репрезентувати українські наукові і науково-навчальні установи у вільному світі та координувати їх діяльність, а також влаштовувати спільні виступи, видавати спільні публікації тощо” (Ярослав Падох, “Правильник Наукової Ради, 1978”, стор. 1).

Першим головою Ради був проф. д-р Ярослав Падох, голова НТШ в Америці і дійсний член УВАН, а сьогодні Світову Наукову Раду (СНР) очолює проф. д-р Любомир Винар, президент Українського Історичного Товариства, голова Історичної Секції УВАН у США.

Рада діє як наукова надбудова СКУ, яка змагає до координації українського наукового життя і репрезентує українське наукове життя в діаспорі. СНРада співпрацює з Президією, Радами і Комісіями СКУ. Вона має такі завдання:

1) Співпрацювати з українськими науковими установами в діаспорі й Україні.

2) Змагатися до координації українського наукового життя в діаспорі і сприяти розвитку українознавчих дисциплін.

3) Співпрацювати з українознавчими науковими осередками при неукраїнських наукових установах і університетах.

4) Спонзорувати і сприяти

організації наукових конгресів і конференцій з українознавчою тематикою.

5) Пильнувати і боронити інтереси української науки і культури й активно реагувати на фальшиві інтерпретації історії української нації та її сучасного стану.

6) Допомогати у видавничій діяльності наукових установ і видавати фундаментальні українознавчі праці.

7) Співпрацювати з Президією СКУ в наукових і академічних справах, зокрема в реалізації важливих наукових проєктів.

Членами СНР є такі установи: Наукове Товариство ім. Шевченка в Австралії (голова проф. д-р Марко Павлишин).

Наукове Товариство НТШ в Америці (голова д-р Ляріса Онискевич).

Наукове Товариство НТШ в Європі (голова проф. д-р Аркадій Жуковський).

Наукове Товариство НТШ в Канаді (голова проф. д-р Дарія Даревич).

Наукове Товариство НТШ в Польщі (голова проф. д-р Степан Козак).

Наукове Товариство НТШ в Словаччині (голова проф. д-р Микола Мушинка).

Східно-Європейський Інститут ім. В.К. Липинського (президент проф. д-р Ярослав Пеленський).

Українська Вільна Академія

У МОСКВІ ВІДБУЛОСЯ СПІЛЬНЕ ЗАСІДАННЯ РАД УКРАЇНСЬКИХ ОРАНІЗАЦІЙ В РОСІЇ

Михайла Гориня, Секретаріату УВКР з вивчення становища українських громад Росії та організації конкретної допомоги їм.

Разом з тим, записано у рішення, так і не одержано належного відгуку звернення до органів федеральної влади Росії стосовно розробки і впровадження в життя державної програми підтримки української культури в Росії. Не можна говорити і про усталену підтримку українських організацій з боку органів регіональної і місцевої влади, що свідчить про недовіру національної політики в країні і незадоволені здійснення існуючого законодавства в цій галузі. Не поліпшується ситуація з українською освітою.

Незважаючи на чергове рішення уряду Москви стосовно виділення належного приміщення для діяльності державного закладу культури “Бібліотека Української Літератури в Москві”, досі продовжує працювати у надзвичайно складних умовах. За період після Конгресу не відбулося змін у виконанні прийнятої в Україні державної програми “Закордонне українство до 2005 року”, яка залишається лише декларативним документом. Не знайшло практичного вирішення питання пенсійного забезпечення громадян Росії українського походження, які працювали на Далекий Північ та повертаються на постійне проживання в Україну, деякі інші питання соціального захисту.

Делегати у виступах також зазначали, що певної шкоди діяльності українських організацій Росії нанесла організована групою ке-

нах у США (президент проф. д-р Олекса Біланюк).

Українська Вільна Академія Наук у Канаді (президент о. проф. д-р Олег Кравченко).

Українське Історичне Товариство (президент проф. д-р Любомир Винар).

Українсько-Американська Асоціація Університетських Професорів (президент проф. д-р Ася Гумецька).

Українсько-Канадський Дослідний Центр в Торонто (президент проф. д-р Василь Янішевський).

Починаючи з грудня 1989 року, СНРада тісно співпрацює з Міжнародною Асоціацією Україністів (МАУ) і була одним зі співорганізаторів IV Міжнародного Конгресу Україністів в Одесі (1999 р.) і V Міжнародного Конгресу Україністів у Чернівцях (2002 р.). СНРада була також співорганізатором I Міжнародного Конгресу Істориків в Чернівцях до Національному Університеті в 2000 р. і є співорганізатором II Міжнародного Конгресу Істориків в Кам'янці Подільському у вересні 2003 року. Ця міжнародна наукова діяльність Ради спричинилася до нав'язання близької співпраці з науковими установами в Україні і за кордоном. СНРада одночасно допомагала у виданні наукових збірників конгресових доповідей з Одеського і Чернівецьких Конгресів МАУ.

СНРада причинилася до видання чотирьох томів наукових збірників доповідей з Першого Міжнародного Конгресу Істориків “Українська історична наука на порозі ХХІ століття (Чернівці, 2001) і допомогла у виданні доповненої монографії проф. Олександра Оглоблінна “Гетьман Іван Мазепа та його доба”

Важливо згадати, що заплановано опрацювати збірник “Українські наукові установи в діаспорі: минуле, сучасне, майбутнє (1945-2000) та інші важливі видання.

Президія СНРади звернулася відкритим листом до Президента Кучми в справі запланованого відзначення 350-ліття Переяславської Ради (29.УІ.2002) і зайняла критичне становище до т.зв. “гармонізації” російських і українських підручників історії (2002), а 21 лютого 2003 року видала “Протест проти русифікації України”

Президія СНРади пильно слідкує за розвитком української національної культури і науки в Україні і поза її межами. Шляхом наукової співпраці з науковими установами, організації міжнародних наукових конгресів і конференцій, видання важливих публікацій, Світова Наукова Рада повністю включилася в розбудову українського наукового життя в Україні і діаспорі і гідно репрезентує українську науку.

рівників осередків кампанія дискредитації параді ОУР та ФНКА, їхнього керівництва у ЗМІ. Незважаючи на це, жодна з членських організацій ОУР або ФНКА не виїшла з їхнього складу. Натомість за час, що минув після III Конгресу Українців Росії, членами ОУР стали 2 нові організації, створено 4 нові відділення ОУР у Республіці Татарстан, Вологодській, Кіровській та Тюменській областях; до складу ФНКА “Українці Росії” прийнято 2 регіональні національно-культурні автономії -- Архангельської та Волгоградської областей. Це свідчить про організаційну єдність федеральних українських організацій Росії, спрямованість переважної більшості осередків на конструктивну роботу та виконання статутних задач.

Ради ОУР та ФНКА “Українці Росії” схвалили діяльність Правління ОУР та керівництва ФНКА “Українці Росії” щодо виконання рішень III Конгресу Українців Росії. Підтверджено, що Правління ОУР та керівництво ФНКА “Українці Росії”, обрані на III Конгресі, є єдиними легітимними органами федеральних українських організацій, що здійснюють статутне керівництво у період між засіданнями Рад.

Вирішено м.ін. на федеральному та регіональному рівнях провести заходи, пов'язані з 70-річчям Голодомору в Україні; продовжити працю з Міністерством Друку РФ про часткове фінансування часопису “Український Огляд”

Вирішено просити Уряд України: якнайскоріше відновити

трансляції радіопрограм Всесвітньої Служби Радіо Україна, яких тепер практично не чути в РФ та які для багатьох українців є єдиним каналом отримання інформації про події в Україні, забезпечити безперебійну трансляцію I програми українського радіо на довгих хвилях для прикордонних областей Росії, створити у складі Культурного Центру України в Москві повноцінну “Українську книгарню” з потужним відділом “Книга поштою” для розповсюдження в усіх регіонах РФ української літератури, періодики, відео-та аудіокасет, компакт-дисків, предметів української символіки, сувенірів тощо.

На пропозицію Миколи Баранюка від Санкт-Петербурзького Українського Суспільно-Культурного Товариства ім. Т. Г. Шевченка присутні вшанували пам'яті українського журналіста Тараса Процюка, який загинув в Іраку -- колишнього члена українського молодіжного клубу в Санкт-Петербурзі.

У спільному засіданні рад ОУР та ФНКА “Українці Росії” взяли участь та виступили начальник управління у справах української діаспори та міжнародних зв'язків Державного Комітету у справах національностей та міграції України Андрій Попок та радник Посольства України в Російській Федерації Володимир Рожок. Вони також вручили багатьом керівникам українських організацій Росії почесні грамоти Міністерства Культури та Мистецтв і Держкомнацу України.

КИЇВСЬКІ СТУДЕНТИ ПОПИСУЮТЬСЯ ЗНАННЯМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРАВА

Київ (“День”). -- Команда студентів-правознавців Київського Міжнародного Університету (КМУ) увійшла до числа сорока команд-фіналістів у престижному турнірі з права Європейського Союзу. Це традиційний турнір, команди-учасниці якого готують письмові аргументи з проблем права ЄС і усно представляють їх перед судом. Дане змагання молодих юристів-міжнародників вважається одним із найпрестижніших в Європі.

Цього року суворе журі відбрало 40 найкращих із 200 команд-претенденток, що представляли юридичні школи різних країн Європи. Чотири фінали (по 10 команд у кожному) відбулись у Лісбоні, Гельсінкі, Ризі і Братиславі

Після цього чотири переможці зустрінуться в суперфіналі у Палаці Правосуддя ЕС в Люксембурзі.

Студенти з КМУ -- єдині на всьому пострадянському просторі потрапили на цей турнір і підкорили суддів високим рівнем своєї юридичної та мовної підготовки (офіційні мови турніру -- англійська і французька).

Наших студентів у це інтелектуальне єдиноборство ніхто не кликав, вони самі, блукаючи в Інтернеті, “натрапили” на умови конкурсу і надіслали на вказану адресу свою письмову роботу, що приємно здивувала членів журі. В результаті -- команда вирушить на фінальний змагання до Гельсінкі.

ПАРЛЯМЕНТ ВИЗНАЧИВ ПОНЯТТЯ “ЦЕНЗУРА”

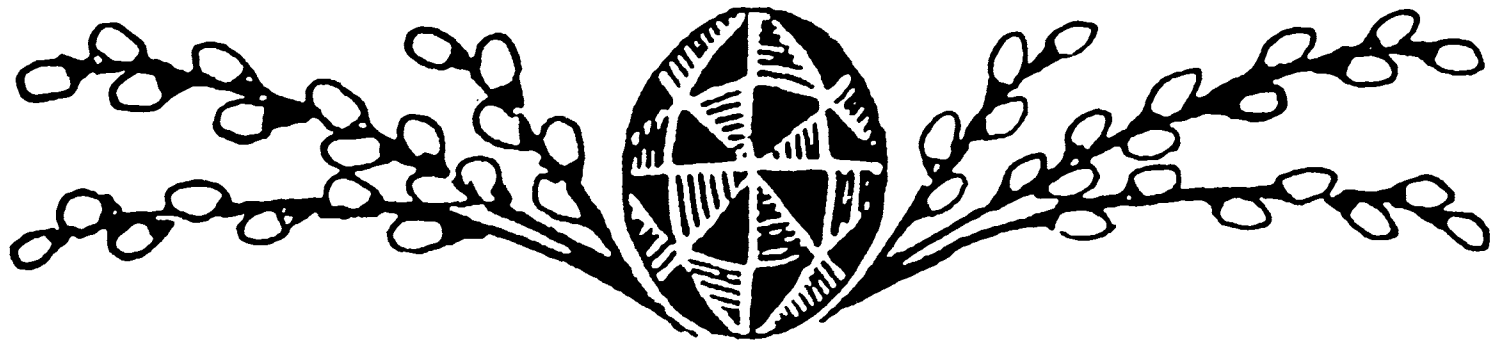
Київ (“НХ”). -- 3 квітня парламент України ухвалив закон, у якому вперше дано визначення поняттю “цензура” Того ж дня на пресконференції в Києві кілька журналістів повідомило про створення Громадського фонду захисту свободи слова.

За словами ініціатора ухвалення парламентом змін Миколи Томенка, вперше в законодавстві вдалося чітко сформулювати поняття “цензура” та встановити відповідальність за неї, а також створити умови для досудового та позасудового врегулювання конфліктів навколо ЗМІ.

Тим часом уже потерпілі від влади донецький журналіст В. Бойко та його колеги з інтернет-

видання “Обком нет”, закритого минулого року після “нальоту” на редакцію спецпідрозділу податкової міліції, назвали ступінь тиску влади щодо опозиційних журналістів близьким до терору. За їхніми словами, розгляд судових справ за позовами окремих журналістів та цілої редакції видання “Обком нет” проти журналістів затягується, а судді вимагають значних коштів для проведення додаткових експертних

Як один із способів практичного самозахисту учасники пресконференції оголосили про створення Громадського фонду захисту свободи слова, який має збирати гроші на підтримку боротьби журналістів

*Дирекція і Службовці
Української Федеральної Кредитової Кооперативи
“САМОПОМІЧ”*

Філадельфія – Скрентон – Трентон

бажають всім теперішнім і майбутнім членам

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

*багато щастя, здоров'я і добробуту. Рівночасно
просимо не забувати, що лише у своїй установі
Ви можете дістати повну і чесну обслугову, найвищу
дивіденду і найнижчі oprocentування на позичках.*

***Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union
Philadelphia – Scranton – Trenton***

www.ukrfcu.com

MAIN OFFICE: 1729 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111 (215) 725-4430

BRANCHES: 910 Henrietta Avenue, Huntingdon Vly., PA 19006 (215) 379-0400

477 Jeremiah Avenue, Trenton, NJ 08610 (609) 656-0802

207 River Street, Olyphant, PA 18447 (570) 487-1947

2307 Brown Street, Philadelphia, PA 19130 (215) 232-3993

1-888-POLTAVA

WISHING ALL OUR FRIENDS
A HAPPY EASTER HOLIDAY

MRS. WALTER MAIK
AND
GREG AND TAMARA
WILLIAM & CHRISTIAN

EASTER GREETINGS

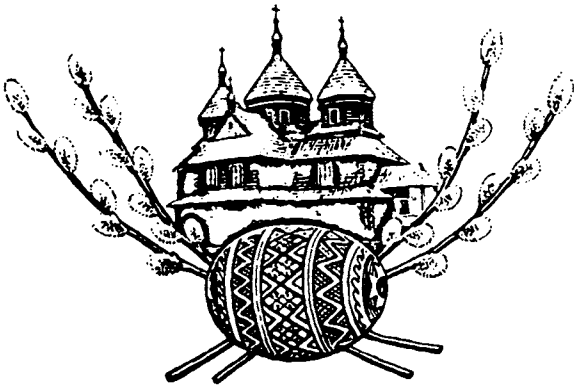
Mrs. Joseph Andrews, Taylor, PA
Mr. & Mrs. George Shern, Little Falls, NJ
Mr. & Mrs. Ted Domuracki
Stephaue & Amanda Domuracki, Little Falls, NJ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

U. F. A. BRANCH 100
PASSAIC, NJ

Michael Wengryn -- President
Maria Maik -- Secretary / Treasurer

Рада Директорів, Управа та працівники

*Федеральної Кредитової
Кооперативи*

Самопоміч - Нью Йорк

Вітають своє членство, приятелів

та весь український наріз

та бажають всім

Радісних Великодніх Свят!

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

SELF RELIANCE (NY) FEDERAL CREDIT UNION
NYC — KERHONKSON — UNIONDALE — ASTORIA

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

ВЕЛИКОДНІ ДУМИ

Весняний день, співучі тони
І небо золотом горить...
"ХристосВоскрес!" -- співають дзвони,
Колишут піснею блакить.

І кожен раз, як дзвони гулом
Лунають величі слова, --
Як голос давнього -- минуле
У наших душах ожива...

У синю далеч линуть мрії...
О, краю сонця і степів,
Щоб загубить свої надії
Ти довго-довго так терпів!

Але ніколи світло раю
Не погасало в шумі гроз,
Тож вірю я, що й Ти, мій Краю,
Так само вічний, як Христос!

Настане день -- і морок туги
Розіб'є променем ясним,
Із ночі кривди і нарути
Ти вийдеш чистим і міцним.

І не злоба, недуг мамони
У краю волі буде жить,
А тільки -- Бог! Воскресні дзвони,
Великдень, сонце і блакить...

Борис Олександрів

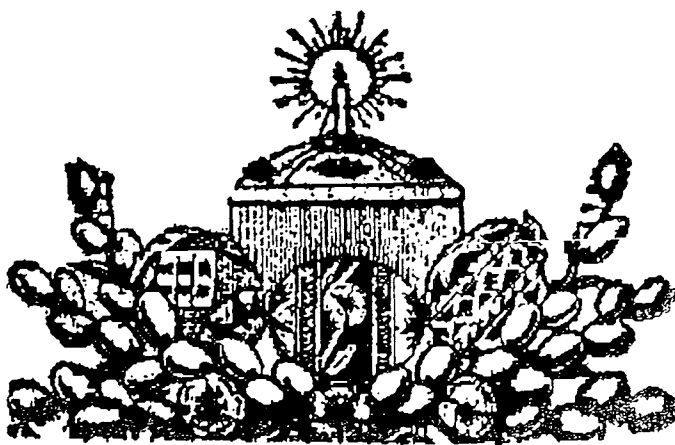

EASTER GREETINGS

TO ALL OUR FRIENDS

FROM

CPS

ACTUARIES

1014 Hope Street
Stamford, CT 06907
(203) 324 -- 9203
Fax # (203) 348 -- 4792
Cps@cpsincorp.com

Co-salting Actuaries
Internet Consulting
Web Site Hosting & Design

Data Processors
E-Mail Services
Reinsurance Admin Software (STAR)

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

УКРАЇНЬСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

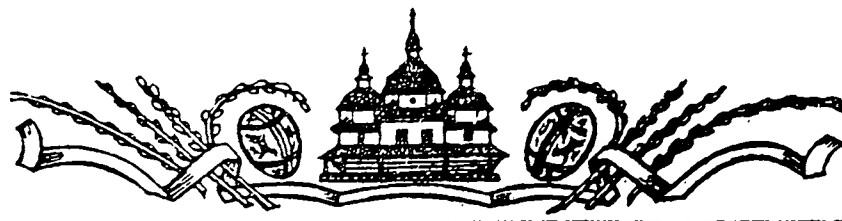
ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО НАС
І МИ ПОЛАГОДИМО ВСІ ВАШІ ФІНАНСОВІ СПРАВИ!

- * позичаємо гроші під низькі відсотки
- * подаємо низькі фіксовані рати на купівлю хати
- * 10% завдатку на купівлю нового авта
- * скористайте з нашої DEBIT CARD і розпочніть кредитну історію з VISA CARD
- * пересилаємо гроші через WESTERN UNION, VIGO, MEEST, а також робимо грошові перекази між банками

Телефонуйте безкоштовно 1 - 8676 - 859 - 5848

Головний офіс:	Філія в Брукліні:	Філія в Нью-Джерсі:
215 Second Ave. (between 13 th & 14 th St.) New York, NY 10003 Tel: (212) 533-2980 Fax: (212) 995-5204	1678 E 17 th St. Brooklyn, NY 11229 Tel: (718) 376-5057 Fax: (718) 376-5670 Toll Free: 1-866-857-2464	35 Main St., S. Bound Brook, NJ 08880 Tel: (732) 469-9085 * Fax: (732) 469-9165 265 Washington Ave., Carteret, NJ 07008 Tel: (732) 802-0484 * Fax: (732) 802-0484

Website – www.uofcu.org e-mail – admin@uofcu.org

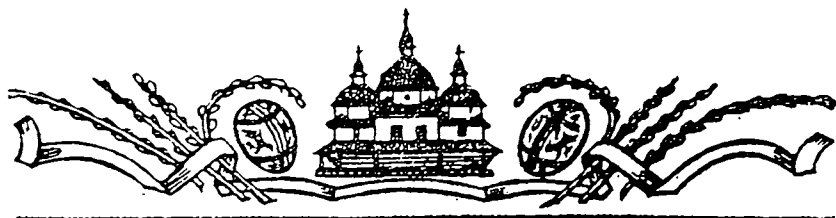
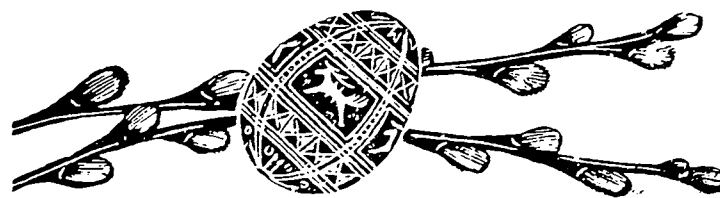
ST. MICHAEL'S UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH

540 North Main Avenue
Scranton, PA 18504

Mailing Address:
1006 Howell St.
Scranton, PA 18504
Tel. (570) 343 - 7165

Rt. Rev. Protopresbiter Nestor S. Kowal, Pastor
Taras Kowal – Cantor
Parish Executive Board and Trustees
St. Mary's Sisterhood
St. Michael's Brotherhood
St. Michael's Church School – Altar Boy Society

З НАГОДИ СВІТЛОГО ПРАЗНИКА ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

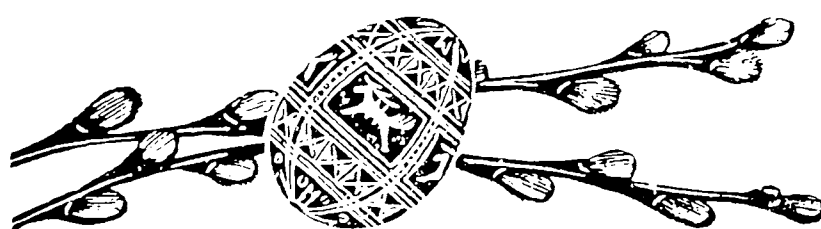
ЕКЗЕКУТИВА ТА РАДА ДИРЕКТОРІВ ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО
АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ ШЛЕ ЩИРИЙ ПРИВІТ
І СВЯТОЧНІ ПОБАЖАННЯ ІЄРАРХІЇ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ, НАШИМ
ДОБРОДІЯМ І ЖЕРТВОДАВЦЯМ, ЧЛЕНАМ ЗУАДК-у І ВСІМ БРАТАМ І СЕСТРАМ
У ВІЛЬНІЙ УКРАЇНІ. НЕХАЙ ВСЕМОГУТНІЙ ГОСПОДЬ ОБДАРУЄ ВСІХ
ЩЕДРИМИ ЛАСКАМИ.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

ЕКЗЕКУТИВА ЗУАДК-у

UNITED UKRAINIAN AMERICAN
RELIEF COMMITTEE, INC.

1206 Cottman Ave, Philadelphia, PA 19111
Tel.: (215) 728 - 1630 Fax: (215) 728 - 1631
e-mail: huarc@bellatlantic.net web site: www.uuarc.org

GP GRAY - PARKER
FUNERAL HOME INC.

100 East Main Street
Port Jervis, NY 12771

DIRECTORS:
DONALD R. PARKER
ESTHER L. PARKER
SHAUN P. PARKER

E. ARTHUR GRAY MEMORIALS

Beautiful and Complete Display
137 Jersey Avenue
Port Jervis, NY
(845) 856 - 5191

Українська Католицька Церква Св. Володимира
в Глен Спей, Н.Й.

ЗІ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

вітас

ІХ БЛАЖЕНСТВО ПАТРІАРХА ЛЮБОМИРА
ВЛАДИКУ ВАСИЛЯ

Парафіян і Душпастиря Української Православної Церкви
Св. Апостолів Петра і Павла
всіх наших добродіїв і наших парафіян з їхніми родинами
та шлемо всім щире

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Душпастир Мужі довір'я
Церковний Комітет

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

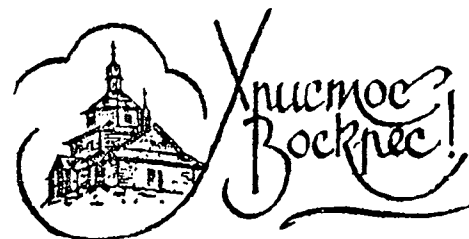
Веселих Свят

Ректорів, Професорам і Студентам УВУ,
Меценатам, Добродіям і Жертводавцям на Фундацію
Українського Вільного Університету, Духовенству
Українських Церков, Установам, Молодечим
і Студентським Організаціям та всьому
Українському Народові у вільній Україні і на чужині

бажає

УПРАВА ФУНДАЦІЇ
УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ

Ukrainian Free University Foundation
Mailing Address: PO Box 1028, New York, NY 10276
Office Address: 43 St. Marks Place, New York, NY 10003

СПОРТОВЕ ТОВАРИСТВО "ТРИЗУБ"
у Філадельфії
ВЕСЕЛИХ СВЯТ

і багато успіхів бажає
ВСІМ СВОЇМ ЧЛЕНАМ І ВСІЙ
УКРАЇНСЬКІЙ МОЛОДІ

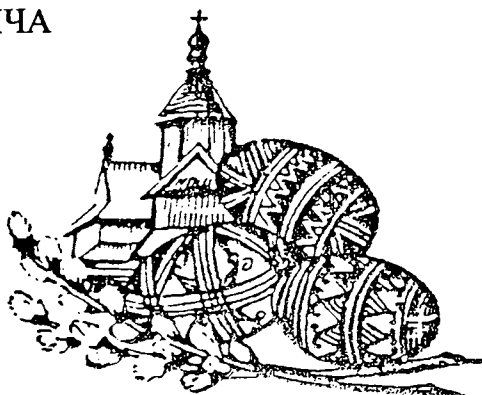
ВЕЛИКОДНІ ТЕЛЕРАДІОПЕРЕДАЧІ
ГОДИНИ УКРАЇНСЬКИХ МЕЛОДІЙ
РОМАНА МАРИНОВИЧА

Нью-Йорк: Неділі, 20 і 27 квітня
Год. 10-та веч. -- WNXU, русло 35
Середа, 16 і 23 квітня
Год. 8:30 веч. -- WNYE -- 91.5 FM

Філадельфія: Неділі, 20 і 27 квітня
Год. 8:30 веч. -- WYBE-TV, русло 35

Чикаго: Понеділки, 21 і 28 квітня
Год. 7-ма веч. -- WFBT-TV, русло 23

Сакраменто: Суботи, 19 і 26 квітня
Год. 5:30 веч. -- KVIE-TV, русло 7

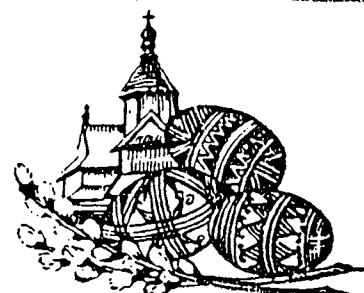
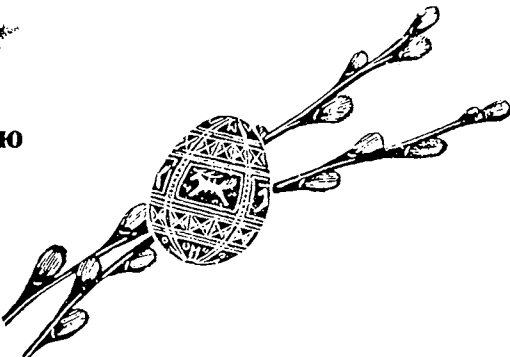

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО ВСІМ ВЕДЬМИШАНОВНИМ
ГЛЯДАЧАМ І СЛУХАЧАМ, СПОНЗОРАМ І ДОБРОДІЯМ ТА ВСЬОМУ БОГОМ
БЕРЕЖЕНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ, ЙОГО ПРАВЛІННЮ ТА ЦЕРКВАМ
І ТОВАРИСТВАМ

бажає

Роман Маринович з родиною

Ukrainian Melody Hour
P.O. Box 2257
Washington, DC 20013
Tel. (202) 269 - 1824, 529 - 7606
Fax (202) 638 - 5995

SUPPORT ALL OUR UKRAINIAN
AMERICAN SERVICE MEN/WOMEN
SERVING OVER SEAS & STATES!

HAPPY EASTER

STEPHEN KOSTECKI

USAF RET. / # 220
BOSTON, MA

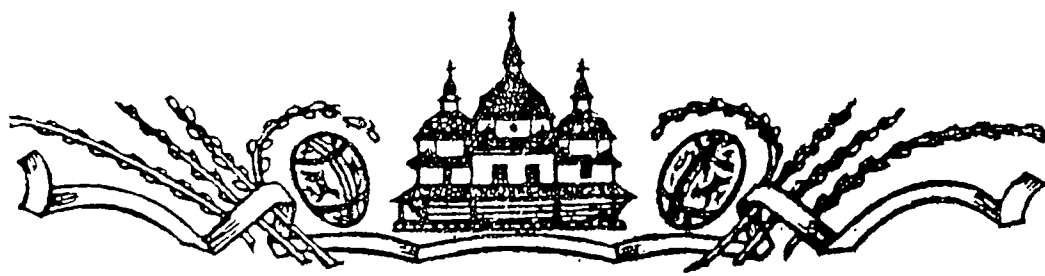

HAPPY EASTER
TO ALL OUR
CUSTOMERS AND FRIENDS
BISLAND AGENCY, INC

-- GENERAL INSURANCE --
1681 FORESTBURG ROAD
GLEN SPEY, NY 12737-5220
Phone: (845) 856 - 6180

HEAPPY EASTER TO ALL

from

Peter Jarema
Funeral Home, Inc.

A Family Concern Serving All Communities

129 E. 7th Street
New York, NY 10009

TO ALL FELLOW OFFICERS
AND MEMBERS OF THE U.F.A. WE WOULD
LIKE TO WISH TO EVERYONE

A HAPPY EASTER

BRANCH 87

Joseph Tutka
President

Eleanor Tutka
Secretary

Редакція

дякує
всім, хто своїми привітами підтримав наше
великоднє видання
"Народної Волі".
Хай Господь обдарує Вас
своїми щедротами і благословить Вас у щасті
і здоров'ї святкувати величний празник
Христового Воскресіння.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!
ВЕСЕЛИХ І ШАСЛИВИХ СВЯТ

бажаю

Родині, Приятелям в Америці і в сусідній Канаді та всім
Членам 59-го Відділу УБС у Баффало.
Христос Воскрес!

УЛЯНА ІВАННЧКО (ВУСАТНІЙ)

Секретар 59-го Відділу УБС

Христос Воскрес!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

— бажають —

Д-р Роман і Любомира Ричок

Рідним, близьким і знайомим
та всім членам Українського Братського Союзу

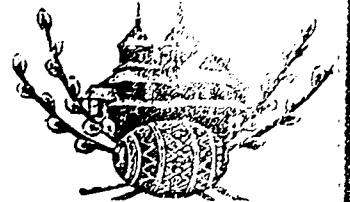
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
бажає

Михайло Мохнач

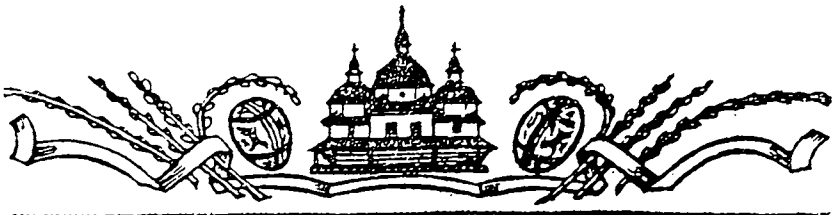
РАДІСНИХ СВЯТ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

--бажаємо--

Родині, Приятелям,
Знайомим
і гостям з України
та всім членам управи
30-го Відділу УБС

МИКОЛА І ТЕКЛЯ ІВАШКІВ

HAPPY EASTER
TO ALL OUR
CUSTOMERS AND FRIENDS

NEW! HUGE PARQUET DANCE FLOOR

Wedding Directory

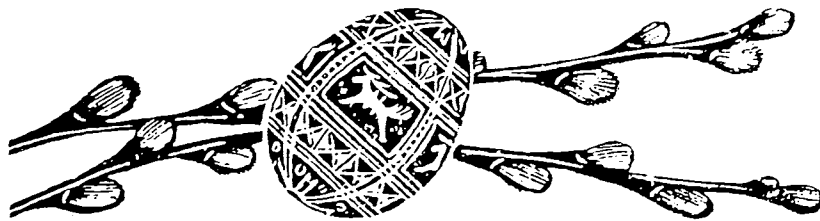
Weddings
Are Our Speciality

Elegant Catering
Complete Reasonable Package Plans
Accommodations for 60 to 700 People

Hona Kellers
DUGAN'S
Restaurant and Catering

7900 ROOSEVELT BLVD.
(On the Boulevard below Rhawn St.)
AMPLE PARKING
Don't Hesitate to call for Free Information
215-333-7900

Ask for Manager Bill or Proprietor Hona

HAPPY EASTER!

JOHN & AUDREY THOMAS

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Родині, Приятелям і всім Членам
Українського Братського Союзу

бажають

Ігор і Христина
Шабловські
з донечками
Марусею і Адріянкою
та
Орися і Ляріса Саляк

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

бажає всім нашим Приятелям і Знайомим

ЙОСИФ ХАРИНА З РОДИНОЮ

У СВІТЛИЙ ДЕНЬ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ
Родині, Приятелям і Знайомим
бажає

СТЕПАН ВІХАР

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ

українській громаді і всім членам
Українського Братського Союзу
бажає
довголітній член екзекутивн УБС
МИКОЛА БОЙЧУК

SUMA (YONKERS) FEDERAL CREDIT UNION

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА СУМА В ЙОНКЕРСІ, Н.Й.
ТА ФІЛІЇ В СПРІНГ ВАЛІ, Н.Й. І СТЕМФОРДІ, КТ.

ВІТАЮТЬ

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД В УКРАЇНІ ТА НА ПОСЕЛЕННЯХ, СВІТОВИЙ
КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ, УКРАЇНСЬКУ СВІТОВУ КООПЕРАТИВНУ РАДУ,
ЦЕНТРАЛЮ УКРАЇНСЬКИХ КРЕДИТОВИХ КООПЕРАТИВ В АМЕРИЦІ,
УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ, ВСІХ СВОЇХ
ЧЛЕНІВ, ПРИЯТЕЛІВ ТА УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В ЙОНКЕРСІ, Н.Й.,
СПРІНГ ВАЛІ, Н.Й., СТЕМФОРДІ, КТ ТА ОКОЛИЦЯХ.

З РАДІСНИМ ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

і бажають

УСІМ БАГАТО РАДОСТИ, ЩАСТЯ, УСПІХІВ У ЖИТТІ Й ПРАЦІ
НА ДОБРО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

ЧЛЕНИ ДИРЕКЦІЇ, КОМІСІЙ І ПРАЦІВНИКИ
ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ СУМА

Main Office:
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Tel: (914) 965 - 8560
Toll Free Number: 1 - 888 - 644 - SUMA

Stamford, CT Branch:
39 Cleyvelley Road
Stamford, CT 06902
Tel/Fax: (203) 969 - 0498

Spring Valley, NY Branch:
41 Collins Ave.
Spring Valley, NY 10977
Tel/Fax: (845) 425 - 2749
Email: Sumayonfcu@AOL.Com

Найширіші побажання
Веселих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям та усім Членам УБСоюзу
пересилають

АНАТОЛЬ ФАЛЬКО З РОДИНОЮ

**У СВІТЛИЙ ДЕНЬ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ, НАШИМ
КОРЕСПОНДЕНТАМ І ПЕРЕДПЛАТНИКАМ
"НАРОДНОЇ ВОЛІ"**
-- БАЖАЮТЬ--

**РЕД. МИКОЛА І ГАЛЯ ДУПЛЯК
З ДОНЕЮ ОРИСЕЮ**

**Радісних і Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО**

бажаємо

Родині, приятелям і знайомим, членам
Українського Братського Союзу,
зокрема членам 272 Відділу в Детройті

Христос Воскрес!

ОЛЯ І ВАСИЛЬ КАРПЕНКО З РОДИНОЮ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

--бажає--

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ
ТА ВСІМ ЧЛЕНАМ УБСОЮЗУ

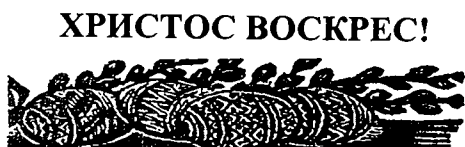
ОЛЕКСАНДЕР НАПОРА

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Радісних Великодніх Свят --Свят
Воскресіння Христового -- Родині Друзям
і Землякам бажаємо Веселих Свят, кріпкого
здоров'я та успіхів у житті --

ВАСИЛЬ І МАРІЯ ПОНОМАРЕНКО

TO ALL OF THE MEMBERS
AND FRIENDS OF UFA
OF WESTERN NEW YORK
We wish you all

A HAPPY EASTER

MICHAEL W. LISKIEWICZ AND FAMILY

TO ALL FELLOW OFFICERS
AND MEMBERS OF THE UFA WE WOULD
LIKE TO WISH TO EVERYONE

A HAPPY EASTER

MR. & MRS. STEPHEN NAZAREK

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

РАДІСНИХ СВЯТ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
ВСІМ ЧЛЕНАМ
5 ВІДДІЛУ УБС
бажає

ЛЮДМИЛА ГАЙДАР

**РАДІСНИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО**

-- бажаємо --
Родині, Приятелям,
усім знайомим

ВІКТОР І ВІРА ГАРКУША З РОДИНОЮ

**Христос Воскрес!
ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ**

-- бажає --

РОДИНА ОЛІЙНИК

Теодор Олійник
Секретар 296 Відділу УБС

**WISHING EVERYONE
ALL THE BLESSINGS OF EASTER!**

Mr. & Mrs. Michael Roditski

СТАНІЦЯ ДИВІЗІЙНИКІВ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

-- бажає --

УСІМ СВОЇМ ЧЛЕНАМ І ЇХНІМ РОДИНАМ, ВСІМ
ДИВІЗІЙНИКАМ І ВСІЙ УКРАЇНСЬКІЙ СПІЛЬНОТІ

**ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСІННЯ
ХРИСТОВОГО**

З ВЕЛИКОДНЕМ!

Весна -- краса,
Чудо чудес,
Великдень вже --
Христос Воскрес!

Великдень нині,
Паска і хрін,
Чути з дзвіниці
Церковний дзвін.

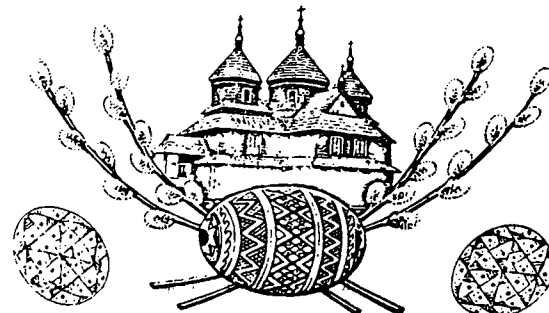
Ой, грає добре
Рясними голосами --
Йдуть хлопці і дівчата
Весело з гайками.

Воскресла Правда
Божа світами,
Ісус Христос
Уже між нами.

Він із людьми вже
В кожную хвилину
Приносить радість
І в Україну.

Він нас навчас,
Як дружно жити,
Ми ж йому вірно
Бажаємо служити.

Микола Горішний
Линдгорст, Н.Д.

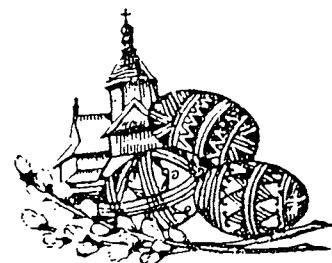

Родині, Приятелям і Знайомим
**Веселих і Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО**

бажають

ІВАН І НАТАЛКА ОЛЕКСИН

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

244 ВІДДІЛ УБС

бажає

своїм членам і всій українській громаді

**ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО**

За Управу Відділу
Карло Маньківський -- голова
Наталка Олексин -- секретар

З нагоди

Христового Воскресіння

ицирі побажання

успіху у праці Екзекутиві,
членам Головної Ради, членству та всій
українській спільноті у діаспорі та в Україні
засилають

Іванна і Дмитро Старощак

Христос Воскрес!
Для всіх нас нині
В нашій Україні
І на чужині

Зі світлим Дієм Великодня
вітаємо нашу Родину в Україні й Америці,
бажаючи для неї Веселих і Щасливих Свят,
смачної паски і ковбаски та гарних писанок.
Вітаємо також всіх українців по цілому світі.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

МИКОЛА ГОРІШНИЙ З РОДИНОЮ
Линдгорст, Н.Дж.

**Українська Федеральна
Кредитова Спілка в
Рочестері**

*Вітає всіх наших
членів та друзів з
Великодніми Святами!*

ROCHESTER UKRAINIAN FCU

824 Ridge Road East
Rochester, NY 14621

Tel: (585) 544-9518 Fax: (585) 338-2980
www.rufcu.org

Оксана Соловей

ПРО ДВА ФІЛЬМИ

Напевне не один читач пам'ятає фільм "Тіні забутих предків", що вийшов на екран 1964 року. Картина відразу звернула на себе увагу, обійшла чимало міжнародних фестивалів, одержала 28 медальонів і окридлила славою режисера Сергія Параджанова.

Фільм знімали в Карпатах. Восени 1966 року, захожий чоловік зауважив неподалік Косова скелі синього кольору. Ніхто не міг був пояснити, як виникла така з'ява. Крізь золоте осіннє рідколістя це виглядало різноцвіте. Вже згодом чоловік довідався, що скелі вифарбували на прохання Параджанова для зйомки "Тіней". Не дарма Іван Дзюба опісля напише: "...Параджанов примусив барви сповна брати участь у створенні предметного та емоційного багатства фільму".

Параджанов, як блискучий оповідач, охоче згадував кумедні випадки, пов'язані з "Тіннями". Мали знімати епізод оплакування Миколи. Поклалі на стіл труну, посадили бабусь-плачох. Починай! Жінки не плачуть. Що таке? "Труна порожня". Кажу асистентові: "Лягай у труну!" Асистент ліг. Мотор! Почали! Жінки мовчать. У чому річ? "Він молодий". Найшли діда, поклалі в труну, бабусі не плачуть: "Він живий". Привезли діда з їхнього села, свого, любленого.

Поклали в труну. Таке голосяння почалося, що й після зйомки спинити не могли.

Або таке. Розшукали дідуся, щоб заграв народну мелодію для одного з епізодів. Він прийшов з інструментом: дощечка і струна.

-- Що грати, -- веселе чи сумне?

-- Грай веселе.

Дід тирликає: бринь-бринь-бринь.

-- А тепер сумне.

Дід знову: бринь-бринь-бринь.

-- Яка ж різниця?

-- Не зрозумів? -- Тоді так: бринь-бринь-бринь. Нарешті так званий поетичний кінематограф переможений. Чи справді?

"Цвіт гранта" ("Саят-Нова") і далі показують на Заході в кінотеатрах, де йдуть художні (не заробіткові) картини. Зовсім недавно, вже цього року, його демонстрували в Нью-Йорку. Випля-

Однак, фільм зняли, мелодія в ньому звучить і її чули в кінотеатрах багатьох країн.

Після "Тіней" Параджанов почав знімати ще один фільм на Кіностудії ім. О. Довженка -- "Кийські фрески". Але роботу припинили після перших кінопроб, звинувативши режисера в містично-суб'єктивному ставленні до подій Другої світової війни, і Параджанов переходить працювати у "Вірменфільм". Пише сценарій, а 1969 року закінчує знімати "Цвіт граната", стрічку відому також під назвою "Саят-Нова". Саят-Нова (наголоси в обох слова на останньому складі) -- це псевдонім вірменського поета-ашуга Арутюна Саядяна, який служив при дворі грузинського царя Іраклія Другого, закохався в сестру цариці -- Анну, а через намову і чари залишив службу, став священником, згодом монахом. Роки життя Саят-Нови (1712-1795) мало що не збігаються з роками життя Григорія Сковороди (1722-1794). Це поети-сучасники, розділені простором.

Як зізнається Параджанов, знімати "Саят-Нову" не було просто: і до нього, як до режисера, спершу не було повного довіря, і актори грали незатверджені, і деякі сцени знімалися потайки. Змонтований з дванадцяти статичних епізодів, що в них кожен несе символічне навантаження, фільм виявився складним для масового глядача, звиклого до зовсім іншого типу картин, викликав дискусії на переглядах, гостру критику в пресі (а позитивних рецензій не було, чи їх не друкували?) і обурення високого начальства ("інтелектуальний шантаж"). Починалась офіційна нагітка на поетичне кіно. Параджанова позбавили роботи, а коли, після усунення Шелеста, у травні 1972 року до влади прийшов Щербицький, -- арештували. Невдовзі по оголошенні присуду режисерові, перший секретар ЦК КПУ заявив на нараді: "Нарешті так званий поетичний кінематограф переможений. Чи справді?"

"Цвіт гранта" ("Саят-Нова") і далі показують на Заході в кінотеатрах, де йдуть художні (не заробіткові) картини. Зовсім недавно, вже цього року, його демонстрували в Нью-Йорку. Випля-

Василь Мартинов ("ВЗ")

ХТО ВКРАВ ОСТАННІ ТВОРИ ВОЛОДИМИРА ІВАСЮКА?

4 березня - день народження композитора-легенди.

Із Володимиром Івасюком мене познайомив поет Ростислав Братунь. Було це у 1977 році у Львівському цирку, де творча молодь міста давала великий концерт, щоб грошовий збір за нього переказати у Фонд Миру.

Зустрілись за цирковими лаштунками.

-- А я уже знайомий з вами заочно, -- сказав він. -- Мені і моєму батькові показувала вашу збірку "Сонцелюби". Ірина Вільде. В ній є вірш "Поговоріть з людиною", який ви їй присвятили. Я пообіцяв Дарині Дмитрівні написати на ці слова романс і вже над ним працюю.

З того дня ми почали спілкуватися. Телефонували одне одному. Листувались. Та одного разу Володимир повідомив:

-- Незабаром зустрінемось і послухаємо ваш твір...

Оте "незабаром" завершилось трагічною смертю композитора.

А його останні твори безслідно зникли. Про це, зокрема, свідчить публікація у газеті "Молодь України" за 23 вересня 1989 року за підписом журналіста Ігоря Чеховського.

Він, зокрема, написав: "Володині пісні народжувалися спонтанно, інколи у найнесподіваніших місцях. Отож мистець змушений був постійно носити з собою

портфель з чернетками творів, над якими працював. Відомо, що останні дні його життя були позначені активною працею над партитурою кантати "Чуття єдиної родини", яку замовило Міністерство Культури України на слова радянських поетів, оперою "Дарина" на історичну тематику (оригінальний твір із 30 пісень-арій, розрахованих на голос Софії Ротару), пісню для Ірини Вільде на слова львівського поета Василя Мартинова..."

Згадано й інші твори. Далі автор повідомляв: "З усього того скарбу виціліла частина кантати "Зустрічайте мене" на слова Р. Братуня, лібретто на вірші Тичини, Рильського. Решта заготовок творів безслідно зникла, бо знайдений після смерті Володі його портфель виявився... порожнім".

Яка велика втрата для мистецтва!

Усі ці роки мене не полишала думка написати пісню про Володю. Якщо він сам не встиг подарувати мені романс на мої слова, то чому б не присвятити пісню його пам'яті? Так я написав "Пісню про Володимира Івасюка". Музику до неї написав відомий львівський композитор Валерій Квасневський. Першою її почула сестра Володимира Івасюка Галина телефоном. Відтак попросила:

-- Перепишіть її й для мене.

По Львівському радію її мають почути у виконанні соліста Львівської філармонії Богдана Косопуда.

КИЇВСЬКА ДИТЯЧА АКАДЕМІЯ МИСТЕЦТВ ОДЕРЖАЛА ВІД УРЯДУ ЯПОНІЇ 400 ТИСЯЧ ДОЛЯРІВ

Київ (АПУ). -- У рамках урядової програми "Офіційна допомога для розвитку" у сфері культури та мистецтв України, Київська Дитяча Академія Мистецтв отримала від уряду Японії дотацію на суму близько 400 тисяч доларів.

Угоду про це у формі обміну нотами підписали міністер економіки та з питань європейської інтеграції України В. Хорошковський та посол Японії в Україні Кіширо Амае.

Як зазначив ректор Київської Дитячої Академії Мистецтв Ми-

хайло Чембержі, за ці гроші планувється придбати 180 нових музичних інструментів, комплект обладнання для симфонічної та естрадно-симфонічної оркестр. В Академії навчається 570 юнаків та дівчат віком від 6 до 20 років, які мають змогу отримати підготовчу, початкову, середню та вищу освіту.

Окрім цієї дотації, Японія вже надавала Україні допомогу як на двосторонній, так і багатосторонній основі на загальну суму понад 117 млн доларів

ПРИСУДИЛИ ПРЕМІЮ ІМ. ОГІЄНКА

Київ ("День"). -- Престижну премію в галузі літератури за 2003 рік присуджено Миколі Скорському за книжку «Життя і творчість Тодося Осьмачки», що представляє собою художньо-документальний життєпис визначного письменника української діаспори.

У галузі мистецтва премію отримав авторський колектив з Києва в складі Віктора, Максима, Олексія і Сергія Кононенків за твори мистецького циклу «Слов'янський світ».

У галузі освіти її присуджено Орестові Сливинському з Києва за внесок у вивчення буття Українського Народу, а також за книжку статей та есеїв «Крижмо» і

Петрові Федотюку за внесок в культуру і чистоту української мови і особливо -- за етюди про рідне слово «Доброді та лихочвори»

У галузі науки лавреатом став відомий мовознавець із Києва, директор Інституту Української Мови НАНУ Василь Німчук за особистий внесок у якнайширше зібрання мовного скарбу, усталення повноцінної редакції «Українського правопису».

У галузі державности і громадської діяльності останній Президент УНР в екзилі Микола Плав'юк -- за заслуги у справі збереження і утвердження державности України.

В УКРАЇНІ СТІМКО ЗРОСТАЄ КІЛЬКІСТЬ КОРИСТУВАЧІВ ІНТЕРНЕТУ

Київ. -- Кількість регулярних користувачів Інтернету в Україні в лютому 2003 року зросла до 6.4% від загальної кількості громадян. У січні 2002 року Інтернетом регулярно користувалося 5.5% українців, у січні 2001 -- 4.6%. При цьому, доступ до Інтернету в Україні переважно має молодь і представники чоловічої статі.

Українська молодь має найбільший доступ до Інтернету, ніж дорослі. Відсоток тих, хто має можливість користуватися Інтернетом, рівномірно зменшується з 15% у віці від 15 до 19 років, до 3% у віці від 50 до 59 років.

Частка регулярних користувачів Інтернету у лютому 2003 року була найбільшою серед киян (14% мешканців східних (8%) і південних (8%) областей, найменшою північних областях України (2%). Містах з кількістю населення, що перевищує 500 тисяч, -- близько 13 регулярних користувачів Інтернету селам -- близько 1%.

Найбільше регулярних користувачів Інтернету серед заможних громадян (32%). У той же час, серед бідних прошарів населення, Інтернетом користується 3% громадян.

Віталій Радчук

Голова Товариства Української Мови КНУ ім. Т. Шевченка

Доцент Інституту Філології, науковий працівник Інституту Української Мови НАН України

ДІЛОМ НА ДІЛО

(Слухання у Верховній Раді 12 березня 2003 року на тему "Про функціонування української мови в Україні")

Шановне зібрання!

За останні 15 років, відколи наші письменники й учені здолали заборону говорити про стан функціонування української мови і вдарили на сполох, на цю тему в Україні проведено тисячі наукових конференцій і громадських слухань. Наша сьогоднішня розмова є чи не сотото фактовою, у якій мені за цей період випало брати участь. Її поважний статус вселяє певну надію на зрушення. Проте це обговорення, вочевидь, не останнє, а склад зацікавлених учасників, як бачимо, мало змінюється. Інша прикмета усіх наших дебатів про мову -- вони щораз є свіжою справою за старим рецептом. Під новими рампами у злободенному контексті подається той самий набір проблем, нестачі яких читат і схожих свідчень, перепинити болючий ряд яких досі ніяк не вдається.

По суті, становище мови народу, який нібито став незалежним, залишилося вкрай занехаяним, особливо як порівняти Україну з іншими країнами в ситуації набуття ними власної державности. В останні роки чимало сфер замілено катастрофічно, зокрема й побут, де головою сім'ї став зомбічний телевізор. Фундаментальних змін на краще не спостерігаємо, їх поки що годі й очікувати. Причини цього настільки очевидні, що згадки про них зав'язли вже в зубах. Набавання ними далі оскомини перетворюється в шаманство, сіючи саму тільки небезпечну зневіру. Оцінка стану мови зливається в один несамолюбний крик відчаю. Волання від болю паралізує волю багатоголосого нещасника, якому, зрештою, так і невтямки, чому його не чують ті глухарі, зокрема й державні, які бадьоро співають своєї про зовсім інше.

"Плеч, Україно! Бездітна вдовнице!" -- ці слова Кобзаря тлумачимо як заклик, підсвідомо ставлячи за епіграф до наших зібрань. Ніби й не залишив нам поет-пророк інших заповітів. Чн, може, то не Тарас кинув між українців гасло -- "Громадою обух сталисть; Та добре вигостристь сокиру -- Та й заходиться вже будить"? А потужне "Борітеся -- поборете"? Можна скільки завгодно і на всі заставки нюнити, скімлити й ревати на весь голос з трибун і газетних рубрик -- що з того? Москва сльозам не повірить, державні глухарі не переведуться, а земля Тарасова вже сліз не приймє -- наповнена ними вщерть.

Доволі нам бути нашією скигліів! Скарга -- жанр рабський. Невже нам не соромно перед українською історією і славою? Гляньмо на себе! Не весь ґенофонд породи забрали від нас війни імперії, гулаги й голодомори. Є поміж нас вилиті Байди, Наливайки, Кривоноси, Богуні, Палії, Добуші, Сірки, Залізники, Гонті, Кармалюки, Кобиличі. Аніж нарікати на темряву, то чи не краще запалити свічку? Цю думку Конфуція міг би нам підсилити Крішнамурті: коли нема бачення щого, казав індійський мудрець, деталі набувають неймовірних розмірів. Обидва перегукуються з Біблією, яка вчить: пізнайте істину і будете вільними. Зрештою, і Кобзар нам заповідав: "Полюбте ширим серцем

Велику руїну. Розкуйтеся, братайтеся!.. Не дуріте самих себе, Учітесь, читайте"

Коли ж ми перейдемо від розмов до діла? Коли станемо домагатися бажаного результату негаласливо, спокійно, мовчки? Для цього у здоровій цивілізованій спільноті на ймення нація не потрібно ні якихось надзвичайних державних установ, ні пасіонарних громадських організацій, ні особливих інструментів -- конституційних гарантій, законів, офіційно затверджених концепцій державної мовної політики, урядових програм і суворих регламентацій у ключових сферах. Зокрема й на державній службі не треба грізних положень про кваліфікаційні вимоги щодо володіння державною мовою, заходів з мовної атестації кадрів тощо. Щоб плекати свою мову, оберігаючи від посягань, вільному й гідному народові доволі природного імунітету й здорового глузду. Такий відчуває, що мова -- саме його живе тіло з безліччю функцій, де берегти треба кожний орган. Котрі ж у нас хворі або покалічені?

Очевидно, що наша діагноза стану неповна, попри всі старання. Бо коли ми маємо таку слабку й нестійку у мовному вимірі державу, то це характеризує насамперед нас самих, українців -- як народ і політичну націю. А якщо подвignon героя називаємо самоспалення О. Гірника, то це означає, що ми збайдужіли до наших справжніх героїв, які вміли за себе постояти й поквитатися за кривду. Я не закликаю культивувати на українському ґрунті Осам бен Ладенів. Боже борони -- тільки зрозумітися у собі, бо юрину усіх наших невдач, як на мене, -- усередині нас самих. Акцент треба перенести на питання, чому батьківщина кібернетики й компакт-дисків не має свого Біла Гейтса. Але зробити це пару екскурсів на Схід, актуальних не тільки для України, а для всіх слабких і сильних світу цього, нам не завадить. Ми забули східнопритчу про війну слона з комаром, яка закінчується тим, що комар залазить у хобот слона і слон від укусів комара божеволіє. Забули, що Індія стала незалежною завдяки тому, що виконала заповіт старого М. Ганді: "Не купуйте англійських товарів". Дорости до ділової вигадливості нам заважають палкі й п'яні слів'яні правни. Краса рідного слова затуляє нам світ настільки, що коли за українську пісню вбивають І. Білозора, десятків патріотів не знаходять нічого кращого, як засісти писати вірші про мову. Ну гаразд, збірку таких віршів ми видамо, а що далі?

На жаль, більшості з нас просто подобається бути рефлексуючими скаржниками й дурнувато-веселими тарапуньками, бо іншими ми себе уявити не годні, хай би й не плодили карикатур на нас наші нав'язливі "друзі". І тому всі наші конференції про мову обертаються на випускання пари і майже самостукацький звіт нагору про суспільні настрої. Незагоєна стара вавка щораз заною роздряпчується, а ліки пропонуються ті самі. Нових ідей -- мало, бо віз, як кажуть, і нині там: орудно, всерйоз за мовну проблему ні українська спільнота, ні держава досі не взялися. Проблема відчула на собі завязтяти хіба що окремих особистостей: пісників, письменників, перекладачів, учених. Серед останніх такі ентузіясти, як: С. Караванський, К. Тищенко, В. Широков, О. Пономарів, А. Погрібний, Л. Масенко, І. Юшук, О. Сербенська. Зусиллями одинаків-подвижників неволі з мільйонів душ не викоринити, бо кожен сам має навчитися вичавлювати з себе раба по краплині

щодня, не чекаючи ні Мойсея, ні Вашингтону, ні милости від того Франкенштайна, якого ми породили задля сплати йому податків

Товариство Української Мови в останні роки провело низку наукових конференцій і диспутів, мета яких -- дати оцінку стану функціонування української мови. Цей стан, на нашу думку, свідчить про дезінтеграцію і деконсолідацію українського суспільства, а передусім вказує на колоніальні метастази в усій державній вертикалі, яка відмовилася захищати мовний простір своєї країни, віддавши мовний суверенітет народу у відання чужоземних держав. Мова українського громадянства стала об'єктом нещадного витіснення і руйнівних впливів через ЗМІ, "ефемізацію", масову культуру, естраду, книговидавництво, "спільний освітній простір" та багато інших сфер. Загалом мовна ситуація в Україні гнітюча, кризова і вибухонебезпечна. Про це науковці й громадськість списали гори паперу, зокрема й достукуючися у різні високі двері. На наш погляд, щоб поліпшити становище, треба невідкладно розв'язати три першочергові завдання:

1. Прийняти новий закон про мови в Україні, який би зміцнював позиції української мови -- важливого чинника єднання народу.
2. Випрацювати концепцію державної мовної політики України, яка б дала основу для тлумачення мовного законодавства і практичний механізм його втілення.
3. Відновити державні установи з мовного будівництва, ліквідовані попри те, що їхня діяльність себе цілком виправдала, створити державний комітет з мовної політики -- повноцінний спеціалізований орган зі стабільним відсотком у державному бюджеті для нагляду за дотриманням конституційних гарантій і виконання затверджених урядом мовних програм.

На моє переконання, роздані на парламентських слуханнях рекомендації, що виносяться як проєкт постанови Верховної Ради, повинні бути логічним і стислим документом, де рушійні ідеї не губилися б серед тих, які впливають з них самі собою. Пропозиції, що їх тільки для Кабінету Міністрів 20, не повинні перекидати й тим знецінювати одна одну, надто числом менш значних поруч з ключовими. Якщо урядові радять подати новий проєкт закону про мови і державну програму розвитку та функціонування української мови на 2004-2010 роки, то не слід забувати дві речі. По-перше, уряд вже подав свій проєкт закону понад 3 роки тому, коли експертна установа уряду своєю працею здобула авторитет у громадськості, -- тепер такої профільної ланки в урядовій структурі взагалі нема. По-друге, якщо Кабінет Міністрів має укласти нову програму, то хай спершу розвіє сумні н щодо користі такого проєктерства, а для цього дасть повний звіт про виконання двох попередніх своїх програм, схованих під сукно. Кому й навіщо потрібно множити мильні бульки? Проєкт рекомендацій тільки виграв би без щоденно повторюваних оцінок, декларацій, нагадувань і дрібних вимог, які передбачені самим статусом державної мови і не замінять урядової програми дій. Документ має бути раціональним втіленням волі, а не реєстром незв'язних побажань -- усього, що наболіло чи раптом спало на думку. Але чи дійде Верховна Рада до згоди щодо рекомендацій, чи випрацює спільне кредо? А коли й так, то чи воно запрацює?

(Продовження буде)

Chrystos Voskres! — Christ Is Risen!

KUCHMA TO VISIT GREECE TO PARTICIPATE IN EUROPEAN CONFERENCE

KYIV President Leonid Kuchma will visit Greece on 16 to 18 April for participation in the European Conference. A press service spokesman of the Administration of the President disclosed this to Ukrainian News. The European conference is a multilateral forum for holding of political consultations on cooperation in a variety of spheres and will be hosted under the chairmanship of the country holding the presidency of the European Union.

The European Conference is being held once a year with the participation of heads of state and governments, and also ministers for foreign affairs. As Ukrainian News reported earlier, Prime Minister Viktor Yanukovich agreed at talks with the Greek

Prime Minister Constantinos Simitis, which was held in April, that Greece would conduct additional consultations with the leadership of the EU on the possibility of the speedy rendering to Ukraine the status of a country with market economy. Greece will inform Kuchma about their results in the course of his visit to this country for participating in the European conference.

In September of last year, Ukraine approached the EU with a request to render to it the status of a country with market economy. The EU promised to consider this application and to give an answer in March. Greece is occupying the presidency of the EU in the first half of 2003.

Eugene A. Luci

THE UKRAINIAN NATIONALS WIN INDOOR SOCCER LEAGUE CHAMPIONSHIP

During the winter, 2003 season, the premiere men's amateur soccer teams of the Delaware Valley competed in an expanded indoor tournament. The Ukrainian Nationals handily captured first place in its division with 19 total points (6 wins, 1 tie and 1 loss) and a goals scored advantage of 40 vs. 24. Tryzub's play was characterized not only by the typically stingy defense of fullback, Ihor Shachtyn, and goaltender, Jasn Rostowsky, but also by a methodical unrelenting offensive attack, spearheaded by its player-coach, Petro Boretsky.

In the tournament championship game, The Ukrainian Nationals met its archrival, The United German-Hungarians. In an incredibly close and intensely interesting game, "Our Team" captured a 3-2 victory. Petro Boretsky scored the winning goal with a masterful deflection of a corner-kick from the right wing. The emotion of the moment was overwhelming not only to the players but to the multitude of fans.

After the game the league awarded the team its well-deserved trophy and announced Ihor Shachtyn

as its most valuable player, a tremendous accomplishment for a defenseman. Jasn Rostowsky won the trophy for the best goaltender in league play. Tryzub captured a triple crown. The Ukrainian Nationals roster consists of: J. Rostowsky; V. Karakosov, P. Boretsky (player-coach); V. Kitsul; M. Franek; E. Mensch; Aa. Dychar; I. Shatyn; A. Bushkevych; and D. Tomaso. The team is managed by Mychajlo Jurchak.

In the spring, Tryzub will defend its Eastern Pennsylvania Championship and is heavily favored to appear at the US Amateur Soccer Association's Region I Amateur and Open Cup Championships to be held at Tryzub for the third year in a row on Father's Day, June 15, 2003.

The Ukrainian Nationals invite you to attend the games and to cheer "Our Team" with the pride and enthusiasm of old. Your presence as "The Twelfth Man" in the stands will no doubt again push "Our Team" to recapture the championship for our community. Tryzub's schedule of Cup and Majors Division games will be advertised regularly.

YUSHCHENKO CRITICIZES KUCHMA'S ADDRESS TO PARLIAMENT

KYIV -- The leader of the Our Ukraine bloc Viktor Yushchenko has subjected to criticism the ideas regarding the political reform laid out in the address delivered by President Leonid Kuchma in the Verkhovna Rada April 15, according to Ukrainian News.

Moreover, Yushchenko noted that Kuchma's proposals on creation of a bi-cameral parliament, as well as his attempt at amending the Constitution of Ukraine using referendum, might throw Ukraine off track in its democratic development.

The Our Ukraine leader also

stated that he welcomes Kuchma's drive to sit at the round table on political reform with representatives of the Ukrainian political parties. However, he doubtful as to Kuchma's sincere pursuit to reach a compromise regarding critical issues of political reform.

According to earlier reports, on 11 A.M. Wednesday Kuchma delivered in the parliament his annual address to the Verkhovna Rada. Kuchma's address dealt with specification of Ukraine's domestic and foreign policies.

MARAUDERS ROB UKRAINIAN EMBASSY BUILDING IN BAGHDAD

Marauders have robbed the building rented by the Ukrainian embassy in Baghdad, the Ukrainian Foreign Ministry's spokesman Markian Lubkivskiy has told journalists. "Marauders did not let our embassy escape their attention," Lubkivskiy said. At the same time, he added that the owners of the building are responsible for the protection of all the property in it.

"The premises is rented from its owners, who care for and should care for the protection of all the goods in the embassy because they are their own goods," Lubkivskiy said. According to him, all the valuable assets, materials containing state secrets and all the facilities used in the operations of the embassy were taken to a country neighboring Iraq when the embassy was evacuated at the start of military operations in Iraq.

Asked when the Ukrainian em-

bassy in Baghdad could resume operation, Lubkivskiy said that embassy operations will resume when a certain level of security is restored in the Iraqi capital. "We are monitoring the situation in the Iraqi capital. When we reach that level of security in which our diplomats can return to Baghdad, such a return will definitely take place," Lubkivskiy said.

As Ukrainian News earlier reported, the Ukrainian authorities started evacuating the Ukrainian embassy in Iraq in mid-February. The Foreign Ministry completed the evacuation of all Ukrainian citizens and the Ukrainian embassy in early March. The United States and Great Britain launched a military attack on Iraq on March 20, accusing it of illegal possession of weapons of mass destruction and support for international terrorism.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ЩОБ УСІ БУЛИ ОДНО

EASTER

The officers of the Ukrainian Fraternal Association, Editors and staff of Narodna Volya and Forum, wish to express their sincere wish to members of the Ukrainian Fraternal Association and our readers, for a joyous Easter season. May the good Lord keep and Bless each and every one of you.

THE UKRAINIAN GRADUATES TO DEDICATE NEWLY RESTORED UKRAINIAN HERITAGE ROOM

The Ukrainian Graduates of Detroit and Windsor cordially invites the community to a special room dedication ceremony of the newly restored Ukrainian Heritage Room at Wayne State University, Detroit, Michigan. This historic event will take place on Sunday, May 4, 2003, at 1 p.m. in Room 297 of Manoogian Hall which is located at W. Warren and the Lodge Service Drive, west of Anthony Wayne Drive (formerly Third Avenue). A reception will follow in the Italian Heritage Room of the General Lectures Building. Admission to this event is free and ample parking will be provided.

After three years of studying, planning, researching, and endless meetings, the culmination of restoring the Ukrainian Heritage Room at Wayne State University has finally been achieved -- a room that will embrace the culture and beauty of the noble Ukrainian heritage and will become a legacy to past, present, and future generations.

Our artists must be applauded for their interest and determination to provide a high level of artistry. The original Ukrainian Room was dedicated in 1976. The distinguished Ukrainian artist, Edward Kozak, and his sons, George and Jerome, created

a beautiful bas-relief map as well as other ornamental wall decorations. Jerome Kozak restored the map to its original splendor.

Noted Ukrainian artist and iconographer, Volodymyr Mayorchak, formerly from Lviv, Ukraine, was commissioned to complete the project. He has created a full wall mural depicting the history of Ukraine, Hutzul-style wooden benches and carvings, and a showcase for art objects. A chalk-board has been framed in the same style of woodcut. The entrance door features a dramatic woodcut, incorporating a prominent Tryzub (trident) and a relief of St. George battling a serpent.

The fund-raising has surpassed all expectations. The remarkable support reflected the worthiness of this project among Detroit-area Ukrainians. It has been a magnificent gesture from our donors, and the community should be congratulated on this financial effort. The newly renovated Ukrainian Heritage Room will showcase the culture and beauty of Ukraine to students, faculty, and visitors from around the world.

Stephen M. Wichar, Sr.,
Co-Chair
WSU/Ukrainian Heritage Room
Restoration Committee

UKRAINE MOURNS DEAD JOURNALIST

The president of the Ukraine today expressed his sadness at the death of Taras Protsyuk, the Reuters journalist killed yesterday in Baghdad by a US tank shell. "I am in deep sorrow that this happened," a visibly upset Leonid Kuchma told reporters during a visit to Tajikistan.

Protsyuk was filming yesterday on the balcony of his 15th floor room in the Palestine Hotel in the Iraqi capital when it was hit by an American tank shell.

"All of us will be a little bit different after this war. We will try to do something for his loved ones to ease the pain of this loss, although this is impossible," Mr. Kuchma told Reuters. The Ukrainian parliament in Kyiv observed a minute of silence in memory of the journalist.

Born in western Ukraine in 1968, Protsyuk joined Reuters as a

cameraman in 1993. In 1999 he moved to Warsaw with his wife and young son.

US forces said one of their tanks fired at the hotel after coming under sniper fire.

The Palestine is home to most foreign media still in the Iraqi capital and reporters there said they heard no such fire from the hotel.

Jose Couso, a cameraman with Spanish Telecinco, while three other Reuters staff were wounded.

Ukrainian foreign minister Anatoly Zlenko, who knew Protsyuk, also sent his condolences.

"He was an excellent reporter whose top priority was his work and who had never been scared by any dangers to his life," Zlenko said on Tuesday.

Taras is survived by his wife Lidia and eight-year-old son Denis.

IMMIGRANT POPULATION HITS RECORD

WASHINGTON (AP). -- The U.S. foreign-born population has reached a record high, though the rate at which people came to America has slowed considerably, the government reports.

Experts suggest that downward trend may be due partly to the faltering economy and fallout from the Sept. 11 terrorist attacks.

Census Bureau estimates being released Monday, March 10, show there were about 32.5 million foreign-born residents in the United States in March 2002, 2 percent more than the 31.8 million in the previous March.

In a population of 282.1 million, the foreign born amounted to 11.5 percent.

The growth rate had been three times greater between March 2000 and 2001.

About 1.2 million people arrived in the country in the 12 months ending in March 2002, compared with 2.4 million the previous year, according to demographer William Frey, who analyzed the figures.

Besides new arrivals, the estimates also account for deaths and those who left the United States.

The government worked to close immigration loopholes and provide closer scrutiny of those admitted to the country after the Sept. 11 attacks. That, coupled with a slowing economy, may have caused some would-be immigrants to stay home, said Frey, who works at the Brookings Institution, a Washington think tank. But Frey and other experts said other factors also played a role.

For instance, immigration officials in 2001 reduced a yearslong backlog in visa applications, which could have led to an artificially high number of new immigrants, said Angela Kelley, deputy director of the national Immigration Forum, an immigrant advocacy group.

The Census Bureau surveyed 85,000 households last March. As in political polls, the census estimates have margins of error that mean the actual results may be slightly higher or lower.

Still, there is ample evidence for a decline, though it is likely a temporary blip, said Steven Camarota, research director at the Center for Immigration Studies. For many immigrants, concerns over the recession and government crackdowns pale in comparison to the desire to seek a better life in America.

"You would have to change policy and begin a vigorous enforcement effort across the board in order to reduce immigration," said Camarota, whose group favors more curbs on immigration.

Groups such as the National Immigration Forum counter that some enforcement efforts have unfairly targeted thousands of innocent immigrants, especially those of Middle Eastern descent. Arab-American groups have alleged that discrimination against Arabs and Muslims rose after the attacks.

California long has been considered a bellwether for immigration trends. While there was no state data available from the latest census report, typically the flow of migrant workers in and out of the state slows when the economy falters, said Hans Johnson, a demographer specializing in immigration studies at the Public Policy Institute of California.

"If anything, Sept. 11 would have a short-term effect on immigration. Any long-term decline would more strongly be related to the economy," Johnson said.

A Northeastern University study released last year said immigrants accounted for more than half the growth in the labor force between 1990 and 2001, filling openings in factories, textile mills and other blue-collar industries.

Among the other highlights from the census report:

Nearly 17 million people, or just over half of the foreign-born population in 2002, came from Latin America. Over half of the 17 million arrived after 1990.

Slightly more than one-quarter of the foreign-born population had a bachelor's degree or more, about the same as the native-born population. More than 20 percent of the foreign-born population had less than a ninth-grade education, compared with about 5 percent of the native population.

The census report did not count immigrants in jails, nursing homes or other group quarters, and did not cover illegal immigration.

A separate report released in January by the Immigration and Naturalization Service estimated an illegal immigrant population of roughly 7 million, growing about 350,000 a year during the 1990s. Mexicans made up almost 70 percent of the illegal immigrant population in 2000, the INS said.

LETTER TO THE EDITOR

Dear Editor:

On my free time I listen to radio talk shows. In many instances they are educational, especially now, during this time of grave crises. These talk shows are very interesting. The opinion of the listeners or callers are sharply divided, but as I noticed, majority respectfully supports our dedicated young Americans, who, by serving our country, sacrificing their lives for the freedom and a better world. They are highly trained and achieve their assignment with intense courage and honor. Sure enough, freedom does not come free. As we know from the history, our freedom was bought and paid for with American blood. We all agree that the war is hell. War brings suffering, destruction and death, but sometimes war is necessary for a greater good.

To encourage our troops, to show them our support, we should at this time proudly display our flags as we did it the first days after World Trade Center disaster. And most of

all, we should pray that they all come home safely. When they joined the military they took an oath to obey the Commander in Chief and it is exactly what these brave men and women are doing. They are not politicians.

And here is a lesson to the caller on the radio talk show who suggested that President George W. Bush, for his decision to attack Iraq, should resign from office because he did not receive the majority of the popular votes. Let me remind this caller that President of United States is elected to his office by the Electoral College, not on the basis of the popular vote. If I am not wrong, former President Bill Clinton never received a majority of the popular vote, yet he was elected twice and received fewer votes in the Electoral College than President George W. Bush. And, he (Pres. Clinton) sent our troops to Kosovo without consulting United Nations.

Bohdan Kandiuk
Glen Spey, N.Y.

Officers, Staff, Editors of Narodna Volya and Forum, of Ukrainian Fraternal Association wish to express sincere greetings to members of Ukrainian Fraternal Association and our readers, for a joyous Easter season. May the good Lord keep and bless each and every one of you.

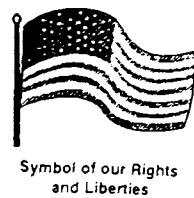

Help Us Help Our Youth: Donate Now to the UFA Scholarship Fund!

НАРОДНА ВОЛЯ

НARODNA VOLYA

РІК LXXXXIII Ч. 17 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 24 КВІТНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA. APRIL 24, 2003. YEAR LXXXXIII № 17

ХРИСТОС ВОСКРЕС! — ВОСКРЕСЛА УКРАЇНА!

РОСІЯ ПОСИЛЮЄ ТОРГОВЕЛЬНУ ВІЙНУ З УКРАЇНОЮ

Київ. -- Як повідомили ЗМП, від 8 травня Москва введе заборонне ввізне мито на український оцинкований прокат. Мито в розмірі 24.3% діятиме протягом 2.5 року. Головним українським постачальником цієї продукції до Росії є Маріупольський металургійний завод ім. Ілліча. Втрати нашого виробника від введеного мита становитимуть близько 1 мільйона доларів на місяць.

На цьому тлі переговори Києва, що продовжуються, про єдиний економічний простір з чотирма країнами, які входять до СНД, набувають все більш дивного характеру. Абсолютно очевидно, що якби Кремль вважав своїм політичним пріоритетом створення нового міждержавного об'єднання на принципах вільної торгівлі, український оцинкований прокат не зустрів би на своєму шляху такого мита.

Несподівано різко на рішення Росії відреагувало Міністерство Економіки України. У спеціальній заяві говориться, що введене мито суперечить договорі про вільну

торгівлю між двома країнами й основному принципові введення торгових обмежень. Особливо в заяві відзначено, що це рішення «не відповідає духові співпраці, який проголосили президенти двох країн».

Міністерство економіки рідко дозволяє собі на подібні ноти на адресу інших держав. Очевидно, в цьому випадку удар від північних сусідів справді розчарував багатьох євразійськи налаштованих оптимістів, що працюють над схемами економічної інтеграції з Росією.

Із квітня Росія підвищила експортне мито на нафту, при чому спроба прем'єр-міністра В. Януковича домовитися про відстрочку цього рішення на московських переговорах з російським колегою Касьяновим закінчилася безуспішно.

Як недружній акт можна розглядати і зрив минулого тижня тристоронніх переговорів між Україною, Росією та Німеччиною про створення газового консорціуму.

48.3% СЕЛЯН ОФОРМИЛО ПРИВАТНУ ВЛАСНІСТЬ НА ЗЕМЛЮ

Київ ("УН"). -- На початок квітня 48.3% власників сертифікатів на земельний пай, або 3 251 127 селян, оформило приватну власність на землю.

За даними Держкомзему, протягом лютого-березня власність на землю оформило 127 106 селян, тобто 1 785 272 селян, або 26.5% від загальної кількості, що одержала сертифікати, проводять оформлення необхідних документів на приватну власність на землю. На початок лютого 46.5%, або 3 124 021 селян оформило приват-

ну власність на землю.

Усього в Україні власниками землі в процесі реформування аграрного сектора в 1994-2000 роках стало 6 876 339 осіб, а одержало сертифікати на право на земельний пай -- 6736 824 осіб, які тепер одержують документи на землю.

Середній розмір паю -- 4.2 га, вартість 1 державного акта становить від 40 до 60 гривень. В Україні 41.8 млн. га (69.3% території) становлять сільськогосподарські землі, у тому числі орні -- 33 млн. га.

60 МІЛЬЙОНІВ НА БОРОТЬБУ З ТУБЕРКУЛЬОЗОЮ І СНІД

Вашінгтон. -- Як повідомляє Посольство України, 15 квітня посол України в США К. Грищенко підписав від імені України угоду про позику між Україною та МБРР за проектом здійснення контролю за туберкульозом та СНІД в Україні. Сума позики складає 60 млн. дол., а впровадження проекту передбачається протягом 4-річного періоду.

Метою проекту є зниження рівня захворювань та смертності від туберкульозу та ВІЛ/СНІД в Україні шляхом впровадження ефективної національної стратегії контролю за туберкульозом, узго-

дженої з міжнародними стандартами, та програми боротьби з ВІЛ/СНІД, що зосереджується головним чином на запобіганні поширенню цієї хвороби серед груп високого ризику.

Проект має сприяти здійсненню ефективної та економічної стратегії запобігання, діагностики, лікування та контролю за епідеміологічною ситуацією та розбудові інституційного потенціалу, що дасть змогу впровадити цю стратегію, шляхом підготовки медичного персоналу та виконання системної програми нагляду.

КИЇВСЬКЕ МЕТРО РОЗБУДОВУЄТЬСЯ

Київ (Интерфакс - Україна). -- Вже цього року у Києві мають намір розпочати будівництво легкого метро, що зв'яже Троєщину з центром міста. Столична влада вже прийняла рішення про те, що на лівому березі від Троєщини, замість швидкісного трамвая, збудують гілку наземного метро. Ця гілка зв'яже Троєщину зі станцією приміського електропозізда «Городня» і станцією метро «Лівобережна».

Крім того, цього року до Дня Києва відкриють дві нові станції метро -- «Житомирська» і «Ака-

деммістечко», які зв'яжуть міський транспорт із Кильцевою дорогою. Через рік планують ввести в дію станцію на Сирії біля ресторану «Дубки», який також буде залізничним вузлом із приміської електрички. Надалі буде прийняте стратегічне рішення про те, що метробудівники одночасно працюватимуть на всіх напрямках.

До 2007 року у Києві планують ввести у дію 8 нових станцій метрополітену, внаслідок чого метро подовжиться на 13 кілометрів

Роман Завадович

ХРИСТОС ВОСКРЕС

Під зорями земля ще буде спати,
Ще місто мла вкриватиме густа,
А ми до церкви підєм привітати
Воскреслого Христа.

В церкві так велично, світло буде,
Заграють дзвони із церковних веж,
І разом з ними заспівають люди:
"Христос воскрес!"

Христос воскрес, щоб злоба не раділа,
Щоб острахом здригалися кати,
Щоб праведні з надією і сміло
Ішли вперед до світлої мети.

І зійде сонце, наче кругла паска,
Мов писанка, розквітне вся земля --
Радіймо, браття! Великодня казка
Таївкою хай серце звеселя!

Співаймо, браття, в великоднім колі
І Господа воскреслого молім,
Щоб оновивсь весною щастя й волі
Наш Рідний Край, наш Дім!

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР МЗС УКРАЇНИ ВІДВІДУЄ КОЛЮМБІЮ І ПЕРУ

Київ (АПУ). -- Державний секретар МЗС України Володимир Єльченко 20-24 квітня відвідає Колумбію та Перу. У ході візиту до Колумбії, плануються проведення політичних консультацій між зовнішньополітичними відомствами двох країн. Окрім цього, В. Єльченко матиме низку зустрічей з керівництвом інших державних органів Колумбії.

Головними перспективними напрямками українсько-колумбійської співпраці є вуглевидобування та енергетична галузь, а також розвиток транспортної інфра-

структури.

Під час візиту В. Єльченка до Перу, предметом нарад буде співпраця двох держав на міжнародній арені. Відбудуться переговори з представниками різних міністерств. Серед пріоритетних галузей українсько-перуанської співпраці визначено енергетичну, летунську, гірничодобувну, металургійну та рибальство.

Вирішуватимуться також питання, пов'язані з майбутнім відкриттям посольства України в Перу.

ГРУЗИНСЬКІ ВОЯКИ ВІЗЬМУТЬ ЧАСТЬ У МАНЕВРАХ НАТО В УКРАЇНІ

Тбілісі (АПУ). Грузинські вояки візьмуть участь у багатонаціональних військово-морських навчаннях "Кооперейтив партнер-2003", що відбудуться у червні в Україні в рамках програми НАТО "Партнерство заради миру".

У навчаннях візьме участь відділ грузинської морської піхоти

Мета навчань -- відпрацювання спільних дій військових підрозділів держав-членів і партнерів НАТО. У 2001 році навчання "Кооперейтив партнер" відбулися в Грузії.

ПРИВІТАННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ З НАГОДИ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Сердечно вітаю з Христовим Воскресінням співвітчизників, які відзначають це свято за григоріанським календарем. У цей день кожен християнин зіставляє свої вчинки, все своє життя з Його заповідями.

Любов до ближнього, милосердя, терпимість, прощення завжди залишатимуться найбільшими цінностями нашого суспільства, становлення якого невіддільне від християнських традицій та моралі.

Суспільна злагода починається з гармонії в кожній душі. Тож щиро бажаю Вам душевного спокою, миру, родинного затишку, щастя й здоров'я.

Христос Воскрес!

Л. Кучма

У ПОЛЬЩІ ЗАВЕРШИВСЯ СУД У СПРАВІ ВБИВСТВА УКРАЇНЦЯ

Варшава ("НХ"). -- У Холмі оголошено вирок у справі двох польських, яких звинувачують у вбивстві громадянина України Сергія Кудрі. Трагедія сталася взимку 2001 року в Польщі, коли Кудря разом з дружиною повертався до України автомобілем з Чехії.

Два роки позбавлення волі одержав поліціант, який здійснив, як стверджує суд, ненавмисний смертельний постріл. На рік і 8 місяців умовного позбавлення волі засуджено його начальника, керівника поліційного патруля, який зупинив автомобіль Сергія Кудрі.

Суд визнав, що поліціант пе-

ревишив свої повноваження, бо не було потреби застосовувати зброю під час затримки водія, який намагався уникнути контролю. Відразу після трагедії польська поліція заявляла, що український громадянин сам спровокував такі дії поліції.

Віцеконсул України у Польщі Анатолій Брижатикий вважає оголошений в окружному суді Холма вирок недостатньо суворим. Він наголосив, що українська сторона вимагатиме від польської влади фінансової компенсації для родини жертви. Водночас захисники підсудних мають намір подати апеляцію на рішення суду.

ЛНУ ЗБИРАЄТЬСЯ ВІДКРИТИ НА КРИМУ ФІЛІО ФАКУЛЬТЕТУ ЖУРНАЛІСТИКИ

Львів (АПУ). -- Львівський Національний Університет ім. Івана Франка вивчає можливість відкриття філії факультету журналістики на Криму. Про це повідомив Іван Вакарчук, в.о. обов'язки ректора ЛНУ ім. І. Франка.

За словами в.о. ректора, з проханням про відкриття філії до керівництва університету звернувся особисто прем'єр-міністр автономної республіки Крим Сергій Куніцин. Він пропонує розташувати філію на базі будь-якого симферопільського вищого освітнього закладу.

За проханням уряду Криму, викладання дисциплін у філії вестиметься українською мовою. Спочатку у кримській філії працюватимуть львівські викладачі. Пізніше до них приєднаються викладачі з Криму.

"Прохання уряду Криму свідчить про його бажання поступово запроваджувати викладання державною мовою", висловив впевненість І. Вакарчук.

До речі, в ЛНУ ім. І. Франка існує 17 факультетів та дві філії економічного факультету у Червонограді та Самборі.

ВИЙШОВ ЖУРНАЛ "ДІАЛОГ. УКРАЇНА-РОСІЯ"

Київ (АПУ). -- У Посольстві Росії в Києві відбулася презентація журналу "Діалог. Україна-Росія" - науково-публіцистичного журналу, присвяченого українсько-російським відносинам п.н. "Діалог. Україна-Росія" презентований в Посольстві Росії.

У "Діалозі" розгорнута панорама співпраці Росії й України в історичному і сучасному світлі.

З привітанням до читачів на сторінках журналу виступили Президенти Л. Кучма і В. Путін, представили свої статті також прем'єр-міністр України В. Янукович, міністри закордонних справ України і Росії А. Зленко і І. Іванов.

Попередні два випуски журналу присвячувалися українсько-німецьким і українсько-французьким відносинам.

ХМАРОЧОСИ ДЛЯ КИЄВА

Київ ("УМ"). -- Дозвіл на будівництво хмарочосів у столиці України дав Державний Комітет України з питань будівництва та архітектури. Голова Держбуду Валерій Череп заявив, що перші 6 "хмародрапів" збудують на Троєщині, вони сягатимуть 34 поверхів, ще кілька 30-поверхових будинків з'являться на проспекті Перемоги й бульварі Дружби народів.

За словами пана Черепи, на Троєщині вже розпочали будівництво високих будинків, зокрема

споруджено монолітний каркас кількох будинків. Будівництво щонайменше 1-2 будинків завершать вже цього року, інші добудовуватимуть до 2004 року.

Найвищий дотепер будинок у Києві має 25 поверхів. Потребу будувати високі будинки у Держбуді пояснили браком вільних земель та зростанням цін на земельні ділянки у столиці.

До речі, столичні пожежники не мають необхідних для таких будівель драбин та машин, щоб рятувати людей під час пожежі.

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА

SUBSCRIPTIONS

(амер. дол.)	(US currency)
Для членів УБС: У США і в Канаді річно 20 00 дол.	For UFA members: USA and Canada per year... 20 00
Для нечленів УБС: У США і в Канаді річно 25 00 дол. В інших країнах річно 30 00 дол. Ціна одного примірника 50 центів.	For non-members: USA and Canada per year... 25 00 In other countries per year... 30 00 Price per single copy 50 cents

NARODNA VOLYA
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342 - 0937 Fax: (570) 347 - 5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дупляк
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
EditorHOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail:FRATRAG@aol.com

ЧОРНА СПАДЩИНА ЧОРНОБИЛЯ

(3 нагоди 17-ої річниці ядерної трагедії в Чорнобилі)

26-го квітня 1986 року, цілий світ довідався про Україну та Український Нарід в той час, коли він переживав страшні наслідки найгіршої ядерної катастрофи в історії людства. Сімнадцять років тому, життя мільйонів людей було безпосередньо zagrożене цим жахливим ядерним лихом. Сотні, якщо не тисячі людей, загубили своє життя або фізично потерпіли від наслідків вибуху. Ми досі рахуємо жертви та довідуємось про нові наслідки чорнобильської трагедії.

Немає слів, щоб описати шкоду та горе, що їх спричинила ця катастрофа. Це був один із злочинів колишнього радянського режиму проти народу, який він поневолював. Мовчання про величезний вибух на четвертому блоці Чорнобильської Атомної Електростанції спричинило хвороби та зашкодило здоров'ю мільйонів безвинних дітей та дорослих.

Нарід України та люди по всьому світі зацікавлені від невіри, коли інформації про Чорнобиль стали відомі роками пізніше. Україна пережила багато трагедій, війн, голодоморів, але ця катастрофа є гіршою від усіх інших. Невидимий ворог продовжує руйнувати здоров'я людей, руйнувати майбутнє України, і майже нічого не можна зробити. Однак, українська історія зробила наш нарід сильним та навчила його відроджуватися.

Світ житиме з наслідками цієї трагедії протягом тисячоліть. А скільки часу пройде до того, щоб чорнобильська мертва зона знов могла прийняти людей... Тяжко зрозуміти моторошність цієї концепції – технології, розробленої людьми, що завдала шкоду, якої не можна порівняти ні з якою іншою трагедією в історії людства. Але це також дає нам надію на те, що ми зможемо винайти технології, що допоможе позбавитися наслідків чорнобильського вибуху і повернути древній чорнобильській землі та ріці -- Прип'ять і Дніпро майбутнім поколінням чистими та відновленими.

Український Конгресовий Комітет Америк (УККА) закликає всіх американців українського походження провести меморіальні Богослужіння і вшанувати пам'ять безвинних жертв як також і героїв, які поклали своє життя, щоб обмежити вплив Чорнобильської катастрофи на людство. Ми повинні пам'ятати і шанувати, але не повинні піддатися трагедії. Ми повинні співпрацювати для того, щоб відновити Україну і решту світу від жахливої рани Чорнобиля. У цю 17-ту річницю, коли ми радісно святкуємо Воскресіння Сина Божого, пам'ятаймо також та помолімося за жертви Чорнобильської ядерної трагедії й відновлення їхнього здоров'я та єднаймося у спільній боротьбі за відновлення української землі від її жахливих наслідків.

За Крайову Екзекутиву УККА

Михайло Савків, мол.
ГоловаМаріяна Дупляк
Екзекутивний секретарУКРАЇНА ПЛАНУЄ ВЗЯТИ УЧАСТЬ
У БУДІВНИЦТВІ ПРИКАСПІЙСЬКОГО
ГАЗОПРОВОДУ

Кнів (АПУ). -- Україна планує взяти участь у будівництві Прикаспійського газопроводу з Туркменістану у район казахстанського міста Бейнеу, -- заявив голова правління компанії "Нафтогаз України" Юрій Бойко. За його словами, наступного тижня буде завершена підготовка документів.

Українська сторона має намір побудувати казахстанську частину Прикаспійського газопроводу (близько 780 км, загальна протяжність якого близько 105 тис. км). Як відзначив Ю. Бойко, будівництво цього газопроводу пропускною спроможністю 30 млрд. куб. м газу

на рік, а також модернізація Туркменістаном і Росією газопроводу "Середня Азія-Центр" дозволить забезпечити необхідні поставки туркменського газу для України після збільшення Туркменістаном його експорту в Росію.

Бойко відзначив, що Україна не має наміру зменшувати обсягів експорту туркменського газу. Близько 6,4 млрд. куб. м цього газу "Нафтогаз України" щорічно реалізує на зовнішніх ринках (Угорщина, Польща, Румунія). До 2006 року за контрактом Україна закуповуватиме в Туркменістані щорічно 35-40 млрд. куб. м газу.

Карлос Паскуаль -- посол США в Україні
Дітмар Штюдemann -- посол Німеччини в Україні
Марек Зюлковський -- посол Польщі в Україні

НАФТА І ЕВРОАТЛАНТИНИЙ ШАНС УКРАЇНИ

Україна має вирішальну можливість досягти прогресу в просуванні своїх економічних інтересів і по суті, й у символічному сенсі тісніше об'єднатися з євроатлантичною спільнотою. Нафтопровід «Одеса-Броди», довжиною 674 кілометри, задував та побудував уряд України, щоб диверсифікувати поставки енергоресурсів до країни і посилити ролі України в транзиті енергоресурсів у регіоні. Неодавні зміни на ринку значно підвищили шанси проекту «Одеса-Броди» на комерційний успіх.

Комерційно успішний євразійський нафтотранспортний коридор допоможе Україні досягти більшої енергетичної незалежності, збільшити надходження до бюджету і посилити престиж країни як надійного транзитера транспортування каспійської нафти до європейських ринків і далі. Комерційна нафтопроводу «Одеса-Броди» стане сигналом для західних інвесторів, що Україна покращує свій інвестиційний клімат, відкриває двері для більших обсягів прямих чужоземних інвестицій. Щоб скористати з цієї можливості, уряд та Верховна Рада повинні прийняти прозорі, логічні та комерційно обґрунтовані рішення щодо проекту «Одеса-Броди» вже навесні цього року і втілити їх улітку цього року, бо інакше можливість буде втрачена.

Чому ми -- чужоземці -- пишемо цю статтю? Відповідь проста. Ми хочемо, щоб Україна успішно інтегрувалась до євроатлантичної спільноти і європейських ринків. Якщо проект «Одеса-Броди» буде успішно втілений, він стане вагомим фактором реальної просування економічних інтересів України. Безсумнівно, американські та європейські вироб-

ники та переробники нафти також мали б вигоду.

Проект може бути вигідним як для України, так і для Росії. В Європі існує достатній попит на сиру нафту Каспію та російську нафту марки «Юралз». Нафтопереробні заводи Південної Німеччини, Чехії та Австрії, у деяких випадках завдяки значним американським інвестиціям, імпортують каспійську сиру нафту через Чорне море, використовуючи обхідний морський шлях до Трієсту. Нафтопереробні заводи Німеччини та Австрії тим самим шляхом імпортують також і нафту «Юралз». Аварія танкера поблизу Іспанії привернула увагу до безпеки використання довгих танкерних шляхів. У відповідь на аварію, на ринку підвищилась ціна на забезпечення, що зробило маршрути «Одеса-Броди», який проходить сушею, привабливішим. Легка низькосірчана нафта з Каспію не конкурує з важкою високосірчаною експортною нафтоsumішшю «Юралз», а витісняє подібну до каспійської нафту, яку видобувають в Африці та на Близькому Сході.

Можливість виграшу для російських та каспійських виробників нафти очевидна, бо вони отримують більш прямий доступ до ринків Західної Європи. Україна, щоб виграти, має провести міжнародні переговори з надання потужностей для транспортування через трубопровод відповідно до надійних фінансових зобов'язань і з передбачених перерахунків економічних параметрів залежно від різних показників якості сирої нафти. Україна може укласти угоду, вигідну для України, решти країн Європи та каспійських (включно з американськими та європейськими компаніями) і російсь-

ських виробників нафти. Якщо Україна успішно втілить цей план, продовження нафтопроводу «Одеса-Броди» до Плоцька не забариться.

Щоб досягти успіху, Україна повинна захистити свій доступ до трубопроводів для транзиту нафти. Угоди з проекту «Дружба-Адрія» та проект довгострокової угоди про транзит нафти з Росією повинні передбачати можливість транспортування неросійської нафти через систему трубопроводів України -- якщо це вигідно для України. Уклавши недосконалі угоди, Україна віддала своє право контролю над тим, яка нафта отримуватиме доступ до нафтопроводів на її території. Якщо Україна хоче просувати свої інтереси, ці угоди необхідно скоригувати.

Транспортний шлях в обхід
Босфору потрібен уже
сьогодні

Західні компанії, що видобувають нафту на території колишнього Радянського Союзу, а також європейські нафтопереробники виявляють інтерес до використання нафтопроводу «Одеса-Броди». Зростають обсяги сирої нафти, що надходять до Чорного моря з Росії та Каспійського регіону, посилюючи стурбованість щодо екологічності та безпеки перевезення нафти через турецькі протоки. Для зняття навантаження на турецьких каналах потрібно мати діючий шлях в обхід Босфору. Якщо Україна діятиме сьогодні, нафтопроводи «Одеса-Броди» та «Дружба» зможуть заповнити цю прогалину.

З Україною жорстко конкуруватимуть інші оголошені проекти нафтопроводів в обхід турецьких проток. Одні з цих проектів швидко заповнять нішу на

міжнародному ринку, якщо Україна не діятиме оперативно, щоб скористатися перевагами з того факту, що «Одеса-Броди» є першим готовим транспортним варіантом.

На жаль, увагу від необхідності швидких дій для забезпечення комерційного успіху «Одеса-Броди» в середньотерміновій перспективі відволікають тимчасові короткотермінові пропозиції. Повернення нафтопроводу в напрямку Броди-Одеса стане відмовою від стратегічної можливості, призведе до ще більшого надходження нафти до Чорного моря, посплюючи, таким чином, потребу в альтернативному обході Босфору, і знищить перевагу «Одеса-Броди» як першого обхідного маршруту в регіоні. Як тільки побудують інший обхідний маршрут, «Одеса-Броди» втратить своє значення. Крім того, коли система нафтопроводів «Дружба-Адрія» почне функціонувати на повну силу, нафтогін «Броди-Одеса» постійно залишатиметься порожнім. Стратегічна можливість України стати країною-транзитером нафти світової класу буде втрачена.

Буде справді трагедією, якщо проект, у який український народ інвестував сотні мільйонів доларів, закінчиться посиленням енергетичної незахищеності України. Щоб запобігти цьому, Україна має скористати з переваг від негайної можливості надати європейським споживачам і центральноросійським виробникам економічний, диверсифікований та екологічно безпечний шлях перевалки, одночасно підвищуючи свою репутацію та відкриваючи нові інвестиційні можливості. Україна має шанс сміливо рухатися назустріч інтеграції до світової економіки.

Юрій Дорошенко ("Дз. Т.")

“ВЕЛИКА ШАХІВНИЦЯ» УКРАЇНСЬКОЇ ПОМІСНОСТІ

Батіг і приякн для церковного коня

Можна сказати, що в рік коня православні батюшки України ділили по колу Надзвичайних релігійних рухів, які б могли істотно змінити розстановку сил, не було. Були лише стресові ситуації, що змушували забути монотонний шепіт молитов, а думати про нагальні, земні справи. Для Київського Патріархату навесні саме такою була вівітка колишнього генерального прокурора, а нині нардепа Михайла Потебенька, який, мабуть, входячи в ролі члена виборчого списку Компартії, «благословив» свого заступника Олексія Баганця полякати «неканонічних» протестом постанови Ради у Справах релігій ще від 1992 року про реєстрацію УПЦ КП. Київський Патріархат, як у добрі старі часи, хотіли просто закрити. На захист національної Церкви вчасно став, мов казковий принц, Державний Комітет України у справах релігій, розтлумачивши прокураторові, як треба розуміти закони, і відстоявши цим світському канонічності УПЦ КП. Саме вчасна й навіть ефектна поява відважного лицаря «Держкому», який дивом врятував другу за кількістю віруючих православну конфесію, нашою на думку про те, що за лаштунками цієї драми був такий режисер і сценарист. Бо, як говорив герой у погонях одного сучасного телесеріалу: «Дива бувають тільки у мексиканських фільмах, а в нас -- холодний розрахунок!»

Юлія Жмакіна (Радіо Свобода)

Окремі спостерігачі, оцінюючи таке "шасливє закінчення", вбачають у ньому просто політичний хід, яким влада, створивши прецедент, дохідливо дала зрозуміти одній із конфесій, що симпатизувала на той час уже опальному Вікторові Ющенку, хто тут кесар і кому треба віддавати належне. Трюк також не новий...

Влада, як нещодавно сказав глава президентської адміністрації, «сьогодні є сильною як ніколи», а тому могла минулий рік дозволити собі скеровувати політичну й організаційну енергію трьох православних угруповань.

Наведемо ще кілька прикладів такого «дресування» православних керівників. Щойно з'явилися указ Президента «Про невідкладні заходи щодо остаточного подолання негативних наслідків тоталітарної політики колишнього Союзу РСР стосовно релігій та відновлення порушених прав церков і релігійних організацій» від 21 березня 2002 року та постанова Кабміну, як батюшки все зрозуміли: настав час роздавання «слонів», і тут виграє спритніший. УПЦ Київського Патріархату вибрала вперевдужувальну тактику, провівши превентивну пресконференцію із заявою, що під гадані документи влада планує все передати конкурентам у релігійному просторі -- Московському Патріархату. Останній же не робив різких рухів, а тихо сапою витісняв державу з потрібних йому об'єктів. Це яскраво ілюструє си-

туація навколо столічного ботанічного саду, де розміщується Іонівський скит. Про те, як Церква може викидати будь-які установи, без огляду на їх загальнонаціональну цінність, може свідчити приклад із київською Китаївською пустинею. Там церковники серед ними виперли на вулицю студентів технікуму бджолярства, а потім і всю установу. Тому, бачачи, що колеги по релігійному служінню тягнуть від церковного порога все, що можуть відтягти, Митрополит УАПЦ Мефодій Кудряков образився, заявивши, буцімто цей указ нічого не змінює, а тільки створює ситуацію, коли хто що відхопить, те й матиме. До речі, самому владиці теж перепала на «прокорм» Андрійська церква, на східцях якої «вінчалися» знамениті Проня Прокіпівна з Голохвостовим. Щоправда, до цієї славни новітні автокефали на додачу залишилися «філаретівські» семінаристи з їхнім гуртожитком у стилістичній храму.

Отож, Президент зі своєю вертикаллю на подив послідовний у своїй непослідовності (що офіційно отримала назву багатовекторності) навіть у релігійній сфері. Аналітики ламають голову: кудж ж насправді хоче спрямувати Україну її глава -- в Росію чи в Європу? Їм достеменно не відомо, на кого він зробив остаточну ставку: на Московський чи на Київський Патріархат. Можна припустити, що українська влада не настільки дурна, як цього комусь, можливо,

хотілося б, аби зміцнювати лише одну конфесію, посадивши її собі на шию. Леонід Данилович час від часу зазначає не тільки в Лавру (УПЦ МП), а й на Пушкінську вулицю (УПЦ КП), а храми у столиці будуються для Київського Патріархату не лише з ініціативи її посадики, а, хочеш не хочеш, -- і з мовчазної згоди гаранта. В цю концепцію вкладається й підтримка Української Автокефальної Православної Церкви, що є п'ятим колом до воза Київського Патріархату.

Ну й остання зі значних торішніх подій -- неприїзд до Києва Патріарха Московського Алексія II (Рідегера), попри численні владні заклики. Якби клерикали з національних церков могли бачити щось стратегічніше, ніж наповнення тривалим церковних карнавок та побудову власних будинків, то могли б із цього приводу засмугнитися більше, ніж релігійні убоїльники Московського Патріархату. Тут річ проста: за нинішньої політичної ситуації (а вона не зміниться і в найближчу п'ятиріччю), Вселенський Патріарх Варфоломей може ступити на українську землю лише за умови, що тут перед ним побуває його московський «собрат у Христі» Алексій. Зрозуміло, тактично простіше впадати в істеріку з приводу «національної наруги, ганьби» й виступати з іншою нафталіновим демагогією.

(Продовження буде)

СІМ ДНІВ ДЕМОКРАТІЇ

(Про стан і причини еміграції з України на основі звіту Ніни Карпачової у Верховній Раді)

Уперше за сім років існування в Україні інституту Уповноваженого із прав людини, українці дістали змогу почути звіт Уповноваженої із прав людини у Верховній Раді України Ніни Карпачової про те, як захищають права українських заробітчан за кордоном. За словами Н. Карпачової, означена проблема перетворилася на проблему державної ваги.

З подробицями на цю тему Мая Нагорняк:

На Н. Карпачової, ситуація із

дотриманням прав та захистом емігрантів є катастрофічною, а буде ще гіршою, оскільки головний чинник, -- економічне становище, погіршується. Ніна Карпачова зазначила, що найгірша ситуація із бідністю та безробіттям спостерігається у Закарпатській області, в Криму, на Херсонщині, Луганщині, Волині. Мешканці цих регіонів є потенційними заробітчанами за кордоном. Загалом, в Україні кожен 4-ий українець не має коштів на задоволення своїх елементар-

них потреб. За даними Н. Карпачової, нині в Україні три млн. безробітних. Про кількість українських мігрантів детально Ніна Карпачова:

В українських офіційних та неофіційних джерелах загальна кількість українських емігрантів коливається від 2-ох до 7-ми млн. осіб. За експертними оцінками Посольства України, тільки в Російській Федерації тимчасово працює близько 1 млн. українських громадян. За даними МЗС, у

Польщі працює близько 300 тис. громадян України, в Чехії -- 200 тисяч, в Португалії -- 150 тисяч, в Італії -- 500 тисяч, в Іспанії -- до 100 тисяч. Всього, за експертними даними МЗС України, за кордоном на заробітках нелегально перебуває близько 2-ох млн. громадян України. За даними Н. Карпачової, 5 млн. громадян України щороку перебуває за межами держави на заробітках. Якщо взяти до уваги, що в Україні нараховується 28 (Закінчення на стор. 3-ій)

ПРИВІТАННЯ УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ З НАГОДИ ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ

Дорогі друзі,

Від імені Постійного Представництва України при ООН сердечно вітаю Вас з Великодніми Святами, які надходять до українців по всьому світі. Щиро бажаю усім українським родинам на американських теренах міцного здоров'я, щастя і добра на многі літа.

Вірю, що надія, яку нам дарує величне свято Великодня, сповнить нас новими сподіваннями і помислами про все найкраще як у житті кожного з нас, так і в житті України.

Відродження українського духу, воскресіння нашої національної сили і зміцнення власної держави й надалі потребуватимуть нашої спільної праці. Сердечно покладаюсь на те, що наша взаємна допомога і підтримка принесуть успіх загальній українській справі.

Сердечно бажаю Вам злагоди, віри і любови.

Христос Воскрес!

Посол Валерій Кучинський
Постійний представник України
при ООН

ВЕЛИКОДНЄ ПРИВІТАННЯ

**Надзвичайного та Повноважного Посла України в США
КОСТЯНТИНА ГРИЩЕНКА**

Вельмишановна Громадо!
Христос Воскрес!

Великдень -- одне з найбільш урочистих і дорогих свят для всіх християн. Воно дає добру нагоду поділитися своєю радістю з ближніми, виявити найвищі людські чесноти, прийнятися прагненням правди, любови та справедливості. У ці святкові дні кожний із нас відчуває потребу співставити свої життєві принципи і дії з заповідями Сина Божого, Його невичерпно мудрими істинами, що стали дороговказом удосконалення і звеличення людини.

Протягом багатьох століть християнські ідеали сприяли гуртуванню Українського Народу, його єднанню. Сьогодні вони є вагомим важелем відновлення буття і національного відродження України.

Дорогі Брати і Сестри!

У цей радісний день бажаю всім нам скорішого здійснення віковичної мрії українців -- бачити Україну заможною та квітучою державою. Нехай прекрасне свято Воскресіння зміцнить у наших серцях горде почуття причетності до великої Української Родини.

Хай супроводжує неодмінний успіх усі Ваші починання. Міцного здоров'я, щастя та добра зичу кожній українській родині!

Веселих Великодніх Свят!
Христос Воскрес!

ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО В БАШКОРТОСТАНІ

Уфа (АПУ). -- В історично-культурному центрі українців Республіки Башкортостан -- селі Золотоношка Стерлітамакського району відбулося республіканське свято, присвячене 189-й річниці від дня народження Тараса Шевченка.

Шостий рік поспіль на Шевченківське свято збираються учні українських шкіл, педагогічного коледжу №1 Уфи, студенти філії Московського Державного Педагогічного Університету ім. М. Шо-

лохова в Уфі. Вони демонструють знання мови і поезії великого Кобзаря, народних звичаїв українського фольклору.

Як постійний учасник Шевченківських свят, народний хор української пісні *«Кобзар»* з Уфи знову задав високу планку виконавської майстерності молодому поколінню. У його виконанні прозвучали пісні на слова Шевченка -- «Ребе та ст... Дніпр широкий», «Садок вишневий коло хати», «Учїтеся брати мої», «Заповіт».

ШЕВЧЕНКІВСЬКІ ДНІ В ЕСТОНІЇ

Таллін (АПУ). -- Прем'єрою музично-поетичної вистави за мотивами поеми Тараса Шевченка *«Наймичка»*, українці відзначили Шевченківські дні в Естонії. Вистава не тільки представила твір великого Кобзаря, а й засвідчила про народження в Естонії української самодіяльної театральної студії.

Престижна зала культурного центру *«Ліндакіт»* була повністю заповнена глядачами, які з ціка-

вістю сприймали перед кожним із шести актів вистави пісні на слова Тараса Шевченка як лейтмотив до сценічної дії.

Ідея постановки виникла у режисера Ольги Горянської торік у Києві під час культурологічного міжнародного симпозиуму *«Українська театральна діаспора в контексті державної мовної та культурної політики»*, на якому вона представляла українство Естонії.

ІЗ ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Українська преса -- це частина нашої культури. Вона є зв'язком з нашою громадськістю, посередником; інформує і служить потребам української громади.

«Народна Воля», як речник Українського Братського Союзу, служить інтересам цієї організації, посередничить між членами і її проводом та дбає про ріст УБС. На своїх сторінках тижневик подає новини, коментарі і статті, якими цікавляться всі читачі. «Народна Воля», згідно зі статуту УБС, зобов'язана обороняти інтереси членства та бути речником демократичної думки.

Кожного тижня з увагою перечитую «Народну Волю» і вважаю, що вона дотримується статутних і конвенційних вимог. Запитаєте мене, чому пишу про це? Нагадується мені остання XXV Конвенція УБС, на якій були вимоги, щоб більше писати англійською мовою про працю відділів УБС, що відбувається в терені. У відповідь на ці вимоги, ред. Микола Дупляк відповів: «За редакційним столом не можу знати, що діється в поодиноких громадах. Пишіть, дописуйте, якщо матеріал годиться, то радо

помішу на сторінках газети»

Деякі делегати м.ін. вважали, що на сторінках преси присвячено мало уваги молодим союзовцям-ентузістам, які зобов'язалися приєднувати більше членів і переплатників «Народній Волі», а для збільшення числа членів вимагали, щоб кожен делегат зорганізував відповідну кількість нових членів. Вони зобов'язалися бути активнішими і використовувати всілякі можливості для пошуків членства, зокристовуючи з цією метою такі засоби, як: гутірки, прогульки, завави.

Щоби англомовну сторінку «Народної Волі» зробити цікавішою і доступною для членів, які не читають по-українськи, вони обіцяли надсилати до Редакції свої дописи про працю їхніх відділів і про життя їхніх громад.

Отак проминуло десять місяців від XXV Конвенції, а я все ще слідкую за цими дописами -- даремно. Хотів би я написати більш відрадного «Листа до Редакції», але приховувати гіркої правди також не добре.

Богдан Кандюк

Вашінгтон (УНІС). -- 3-го квітня 2003 року Комітет Чужоземних Відносин Сенату США провів слухання, присвячене питанню другого етапу розширення НАТО і включення Латвії, Литви, Естонії, Болгарії, Румунії, Словаччини, та Словенії. Сенатор Річард Г. Лугар (республіканець з Індії) -- голова Комітету Чужоземних Справ Сенату США, головував на слуханні. Члени Комітету заслухали свідчення Януша Бугайського -- директора Східноєвропейського Проекту при Центрі Стратегічних та Міжнародних Досліджень, Джефрі Саймона -- старшого наукового співпрацівника Інституту Національних Стратегічних Досліджень Національного Університету Оборони та Ф. Стівена Ларрабі -- представника Корпорації РАНД.

Захищаючи Румунію та Болгарію, Я. Бугайський визначив п'ять критеріїв, за якими потрібно оцінювати кожного заявника до НАТО: внутрішня стабільність, демократична система урядування, двостороння політична співпраця, регіональна безпека та поєднання антитерористичних акцій.

Я. Бугайський заявив, що Болгарія та Румунія стабілізували демократичні системи врядування, уникли етнічних конфліктів та провели декілька вільних та чесних виборів. Хоча бідність ще залишається проблематичною, економічна стабільність була досягнена на макро-економічному рівні, а також обидві держави продемонстрували бажання співпрацювати над політичними та військовими аспектами. Болгарія і Румунія підтримують дружні відносини зі своїми сусідами; обидві країни приєдналися до атинтитерористичної коаліції і надіслали війська до конфліктної зони. «Ми увійшли до нової бурхливої ери трансатлантичних від-

У СЕНАТІ США ВІДБУЛИСЯ СЛУХАННЯ ЩОДО РОЗШИРЕННЯ НАТО

носин, яка може серйозно змінити стратегічну мапу Європи. Хоча НАТО, напевно, і не зникне, воно може набути все більше характеристик ОБСЕ або міні-ООН... З другого боку, крім поглиблення двосторонніх зв'язків з союзниками-однодумцями, Вашингтон може шукати відновлення структури НАТО, яка більше відповідає його інтересам,» -- сказав Я. Бугайський. У цьому контексті, обстоював він, приєднання Румунії та Болгарії до НАТО співпадає зі стратегічними інтересами США в регіоні та заохотить співпрацю між членами НАТО.

Дж. Саймон погодився. «Військовий відбиток Сполучених Штатів напевно зміниться не тільки шляхом послаблення присутності в Німеччині, але також шляхом збільшення присутності на півдні та південному сході,» зазначив Дж. Саймон.

Аргументуючи причини вступу до НАТО Словаччини та Словенії, Дж. Саймон зауважив, що на початку громадяни обох країн були проти членства в НАТО, але дії урядів (зокрема роз'яснення функцій НАТО і т.п.) змінили громадську думку. Обидві держави мають стабільний економічний та політичний клімат та, продемонструвавши постійне бажання співпрацювати в політичній площині, обидві країни брали активну участь у війні проти міжнародного тероризму під проводом США в Афганістані та Іраку.

Приводячи докази на користь приєднання держав Балтики, представник корпорації РАНД С. Лараббі зазначив, що «членство держав Балтики в НАТО співпадає з інтересами США та значно покращить загальну безпеку в Європі. Всі три країни мають жваві демократичні системи та ринкову

економіку. Темп зростання в країнах Балтики є чи не найвищим в Європі.»

С. Лараббі так само зауважив, що на відміну від більшості країн Східної та Центральної Європи, які хочуть приєднатися до НАТО, країни Балтики не успадукували озброєних сил, а мали відбудувати їх самостійно. Зважаючи на фінансові обмеження, то було складне завдання, але країни впоралися створити сили, які в змозі співпрацювати з силами НАТО. Всі три Балтійські країни продовжують збільшувати оборонні бюджети і працюють над створенням спеціалізованих відділень, які були б корисні НАТО. Латвія, Литва та Естонія висловили підтримку війни проти тероризму під проводом США і взяли участь в Операції «Досягти свободи» Вони створили об'єднаний регіональний оборонний батальйон, що складається з одної роти від кожної країни (БАЛТБАТ), Об'єднану Балтійську Флотову Ескадру (БАЛТРОН), та Балтійську Сітку Повітряного Спостереження (БАЛТНЕТ). Держави є економічно та політично стабільні, але вони продовжують реформи для того, щоб викоринити корупцію та забезпечити політичну, економічну та міжетнічну стабільність.

Після усних свідчень, сенатор Лугар запитав, чи є можливим, що нові члени НАТО не підтримуватимуть ідеалів демократії та свободи, що пов'язують членів НАТО. Всі три свідки погодилися, що шанси на те дуже малі та що таке може статися лише у випадку великої економічної катастрофи. Взагалі, сказали автори свідчень, громадська думка країн, які хочуть вступити в НАТО, переважно на боці демократичного розвитку та продовження ринкових реформ. Вступ до НАТО лише посилив би

що підтримку та заохотив нових членів НАТО втілювати їхні реформи швидшими темпами.

Свідки та сенатор Лугар також зауважили, що поширення НАТО відкриває новий комплекс питань щодо того, хто приєднаться до альянсу пізніше. Голова Комітету та експерти погодилися, що з часом виникне потреба допустити до вступу Україну. «Україна, звичайно, є великою нагородою [дальшого розширення],» заявив Дж. Саймон. Згідно з його думкою, прийняття України до НАТО стане необхідним, бо лише таким чином можна пов'язати увесь регіон: від Балтійських держав на півночі, до Польщі, Словаччини та Словенії на заході та Болгарії і Румунії на півдні. Дж. Саймон висловив думку, що Балтійські держави та Польща матимуть можливість внутрішнього тиску, щоб включити Україну в альянс. Я. Бугайський також погодився, що врешті-решт Україну приймуть до НАТО разом з Молдовою. На його думку, вступ Румунії є чудовим прикладом для вступу двох країн, які досягли певної стабільності (Україна та Молдова), але ще мають певні проблеми, які потрібно вирішувати.

На загал, на слуханні панувала думка, що розширення НАТО є необхідне та невідворотне та вмотивоване новим розвитком відносин між США та Німеччиною. США, можливо, змінить свій «відбиток» в Європі та розвиватиме нові стосунки з державами, які підтримують антитерористичну політику. Нові держави-члени НАТО продемонстрували свою посвяту партнерським відносинам та співпраці, а також допомогли США отримати міжнародну підтримку у боротьбі проти тероризму.

Методій Борецький

У ФІЛЯДЕЛЬФІ ВІДБУВСЯ БАЛЬ ІНЖЕНЕРІВ

Дебютантки, їхні ескорти та члени дебютного комітету. вив їх присутнім. Допоміжним у приготуванні дебютанток був також майстер церемонії Богдан Мізак. Інж. М. Борецький вітає усіх дебютанток особисто і декорував їх відповідними стрічками при допомозі Ярослави Галавай.

Після закінченн привабливої презентації дебютанток і їхніх ескортів, почався обід-бенкет, а відтак була гарна танцювальна забава, що тривала до другої години

ранку. Забаву почали дебютантки зі своїми ескортами, а відтак зі своїми батьками. Під час перерви зі словом привіту виступив Марко Шмерековський -- заступник голови Головної Управи Товариства Українських Інженерів Америки. Оркестра «Темпо» бездоганно розважала публіку.

На бенкеті було майже 200 осіб, а на забаві 400 гостей. Про місця при столах і розміщення публіки відповідала д-р Ляріса Заїка, яка справилась зі своїми обов'язками дуже добре.

До балевого комітету належали: Методій Борецький -- голова, Ляріса Заїка, Марта Шиприкевич, Ігор Ковалів, Оленка Хабурська, Володимир Горбовий, Мирон Білас, Олександр Яримович, Михайло Комазовський і Петро Штомпіль. Під час балу допомагали інж. В. Горбовий, д-р Р. Горбова інж. В. Кузик, д-р Л. Заїка, інж. М. Білас і інж. О. Яримович, чим заслужили на ризнання за успішне проведення цього традиційного балу інженерів.

ЗАСУДИЛИ ВБИВЦІВ ДЕПУТАТІВ ГЕТЬМАНА І ЩЕРБАНЯ

Київ ("УМ"). -- В Апеляційному Суді Луганської області нарешті завершився суд у справі вбивства колишнього голови НБУ народного депутата Вадима Гетьмана, та народного депутата Євгена Щербаня. Суд із перервами тривав з 26 травня минулого року. Обвинувачення підтримував прокурор Генеральної Прокуратури України, старший радник юстиції Володимир Гузир.

Суд встановив причетність угруповання, що осіло на лаві підсудних, до 25 замовних убивств, 17 замахів на вбивства, а також до десятків бандитських нападів. Відповів суд і на головне питання, на чийй свідчення лежить смерть Гетьмана та Щербаня.

Вадима Гетьмана застрелив 33-річний луганчанин Сергій Кульов, Євгена Щербаня і його дружину на донецькому летовищі розстріляв росіянин Вадим Болотських на прізвисько "Москвич" Обоих убивців, а також Леоніда До-

бробатька засуджено до найвищої міри покарання -- довічного ув'язнення. Добробатько не вбивав депутатів -- цього 32-річного луганчанина покарали за садизм, з яким той, як вважав суд, закатаував директора Луганського об'єднання ринків Петра Рогачевського.

Ще двое підсудних, луганчанин Ігор Пушняков та Костянтин Нікулін, отримали по 15 років. Єдиний у групі донецчанин Едуард Косигін -- 11 років і 6 місяців. По 11 років сидитимуть луганчанин Микола Малахов та Сергій Болотченко. У всіх вісьмох терміни ув'язнення супроводжуються повною конфіскацією майна.

Замовником убивства Гетьмана і Щербаня визнано Павла Лазаренка, однак підсудні не могли цього ні спростувати, ні підтвердити: людина, через рахунок якої Павло Іванович начебто розраховувався з бандою, померла під час слідства.

УКРАЇНЦІ НА МІЖНАРОДНІЙ ВИСТАВЦІ ОЗБРОЄННЯ У БРАЗИЛІЇ

Харків (АПУ). Українські танкобудівники візьмуть участь у міжнародній виставці озброєння що відбудеться 22-25 квітня у Ріо-де-Жанейро. Делегація, до складу якої входять представники державного підприємства "Завод ім. Малишева" і підприємства "Харківське конструкторське бюро з машинобудування ім. Морозова", вже відлетіла до Бразилії.

Свою продукцію -- танки і

НОВІ ПАМ'ЯТНІ МОНЕТИ "СВЯТО ВЕЛИКОДНЯ" НБУ

Київ (АПУ). -- Пам'ятні монети "Свято Великодня" із серії "Обрядові свята України" номіналом 10 та 5 гривень увів з 22 квітня в обіг Національний Банк України.

Монета номіналом 10 грн. виготовлена зі срібла 925 проби, тираж -- 3 тис. шт., номіналом 5 грн. -- з нейзильберу, якість -- звичай-

на, тираж -- 50 тис. штук.

Пам'ятні монети є дійсними платіжними засобами України та обов'язкові до приймання без будь-яких обмежень за їх номінальною вартістю до всіх видів платежів, а також для зарахування на поточні рахунки, вклади, акредитиви та для переказів

Сергій Снігур
Перекладач, аспірант-заочник катедри перекладознавства
і контрастивної лінгвістики ім. Григорія Кочура ЛНУ ім. І. Франка

МИКОЛІ ЛУКАШЕВІ ПРИСВЯЧЕНО

Вимовиш оці слова: *перекладач, художній переклад*, і мимо-волі на думку спадає Микола Лукаш, так, ніби в його імені самі ці терміни персоніфікувалися.

Г. Кочур

Нещодавно у Львівському Національному Університеті ім. І.Франка відбулася урочиста академія на честь геніального українського перекладача другої половини ХХ ст. Миколи Олексійовича Лукаша (1919 -1988).

Відомі слова Бодуена де Куртене про те, що “літературна мова – це діалект, що спирається на силу армії та фльоти” Саме ці складові і посприяли створенню сучасної мовної картини світу. Очолоють список світових мов ті з них, що належать найактивнішим націям, ті, що за допомогою армії та фльоти, а також торгівлі, релігії, освіти тощо, потужно вкорінювалися на різних етнічних і мовних територіях, витісняючи, а часом і знищуючи, корінні мови, а, заразом, і корінне населення. І в наші часи, попри певну усталеність світової політичної карти, що два тижні з мовної карти зникає одна мова. Згідно з нескладними підрахунками, потрібно близько п'яти-шести сотні років, щоб з сьогоднішніх чотирьох з лишком тисяч мов, до послуг землян залишилося з десятком найміцніших, найвитриваліших з них, підтриманих найпотужнішими арміями та еконіміками.

Але, на щастя, світ набагато складніший, ніж будь-які людські пояснення і прогнозування щодо його розвитку. І, всупереч зусиллям колонізаторів, гартуючись в нерівному змаганні, часто перемагає мова саме корінної нації. Яскравим прикладом слугує українська мова, яка, попри численні утиски та обмеження, увійшла в третє тисячоліття християнської ери серед перших сорока світових мов.

За відсутності армії та фльоти, іншими словами, держави, саме письменники і перекладачі творили та підтримували літературну українську мову. А радше

перекладачі і письменники. Нездаремно перший твір нової української літератури “Енеїда” був створений саме як переспів, тобто вільний переклад. Бо ж це перекладачі підтримували культурний зв'язок народу зі світом, винаходячи в надрах рідної мови відповідні засоби для зображення зовнішнього світу, збюрюючи штучні обмеження пануючого чужого режиму на самостійний розвиток.

Попри ворожі укази й погроми, повільно, але неспинно розвивалася літературна українська мова, підтримуючи тяглість культурної традиції. У часи політичної відлиги в СРСР, в 50-60-их роках минулого століття з'явилася нова покоління письменників і перекладачів. Підхопивши досягнення у галузі красного слова діячів “розстріляного відродження” 1930-их років, вони активно взялися за створення сучасної, в тому числі перекладної, літератури. Саме тоді яскраво розцвіла творчість М. О. Лукаша.

Відкриваючи урочистий вечір, завідувач катедри перекладознавства і контрастивної лінгвістики ім. Г.Кочура проф. Р.П. Зорівчак підкреслила, що художній переклад в Україні не раз месником піднімався на захист національної літератури. У своєму короткому емоційному вступному слові Роксолана Петрівна звернула увагу присутніх – студентів та гостей – на подвижницьке ставлення М. Лукаша до своєї праці, його непересічну роль у розвитку українського художнього перекладу, творчі та людські стосунки з іншим видатним майстром перекладу – Г. Кочуром, який після передчасної смерті 1964 року М. Рильського, фактично очолив український художній переклад. Р.П. Зорівчак нагадала присутнім, що ім'я Миколи Лукаша носить Комісія Всесвітньої Літератури Наукового Товариства ім. Шевченка з 1999 р. Зважаючи на кількість мов, з яких перекладав М.Лукаш (понад двадцять), таке увічнення пам'яті Майстра видається справедливим і доречним. Із середини 1990-их років у Львові є вулиця

імені М. Лукаша. Тут плекають і нове покоління перекладачів. Окрім катедри перекладознавства і контрастивної лінгвістики імені Г. Кочура, саме у Львові в 2000-2001 роках під керівництвом відомого шекспірознавця М. Габлевич, працювала Перекладацька майстерня, яка залучила до співпраці перекладачів українською мовою від Белграду та Варшави до Горлівки і Запоріжжя.

Викладач катедри, дослідниця творчості М. Лукаша, В. Р. Савчин у доповіді про Миколу Лукаша звернула увагу присутніх на підхід Майстра до відбору творів для перекладу. М. Лукаш зупиняє увагу на найдовершеніших творах найкращих авторів. Це “Фауст” Й. В. Гете, “Пані Бовари” Г.Флобера, “Декамерон” Дж.Боккаччо, “Дон-Кіхот” М. Сервантеса, поезія Р.Бернса, А. Міцкевича, Ю.Тувіма, Ф.Лорки. А найповнішим описом творчого доробку Майстра, разом з інформацією про його власні твори і критичні розвідки про нього та згадки в різних виданнях, стане бібліографічний покажчик, що його дослідниця готує до видання. На вечорі директор Наукової Бібліотеки ЛНУ ім. І.Франка доц. Б.З.Якимович заповнив присутніх у тому, що покажчик буде виданий найближчим часом. За його словами, потрібно також зробити все можливе, щоб видати багатющий лексикографічний матеріал, зібраний М.Лукашем. Зазначаючи, що останніми роками, на жаль, межу вічності переступили найкращі українські перекладачі, Б.З.Якимович сказав, що хоче дожити до того, щоб побачити, як розквітнуть таланти сьогоднішніх студентів катедри перекладознавства ім. Г.Кочура. Долама лише, що найповніша на сьогодні бібліографія перекладів М.Лукаша, укладена В.Савчин, надрукована в 111-му та 112-му випусках філологічного збірника Львівського Університету “Іноземна філологія”

Заступник декана факультету чужоземних мов з навчальної роботи доцент О.В.Сафроняк підкреслив важливість і ефективність праці катедри, дуже цисельної і за кількістю студентів. Лавреат Літературної премії в галузі художнього перекладу ім. М.

Рильського А.О.Содомора поділився з аудиторією враженнями від короткого знайомства з М.Лукашем, а на його перекладах з Верлена і Бернса продемонстрував, що громадянська позиція перекладача полягає також в тому, що вибирається до перекладу і як перекладається. Зіставляючи перекладацькі принципи І.Франка та М.Лукаша, А.Содомора висловив думку, що їх об'єднує порив, “дух, що тіло рве до бою”

Лавреат Шевченківської премії, поет і правозахисник І.Калинець засвідчив, як в студентські 1950-60-ті роки він і його друзі сприймали як подію кожен новий переклад М.Лукаша, який вже тоді став для них легендою, як обговорювали, скільки ж мов і діалектів він знає. Перекладну літературу майбутні студенти сприймали, як авторську, і особливе враження справило “розкошування мови” в перекладі “Декамерона” Дж.Боккаччо. (Згадаймо, що передмовою до того видання 1964 року написав Г.Кочур!). Саме І.Жиленко, ще одна легенда української перекладацької спільноти, познайомила І.Калинця з Миколою Олексійовичем. Промовець назвав М.Лукаша “громадянином найвищої проби”, порівнявши його листа на захист І.Дзюби з подвигом В.Стуса. Уже одного цього вчинку достатньо для того, щоб увійти до історії українського визвольного руху. Звертаючись до поезій Ф.Лорки, які переклали українські літератори в еміграції і видали за редакцією І.Костецького 1958 року в німецькому місті Ульм, І.Калинець наполягав на довершеності і перевазі Лукашевих перекладів з Лорки. Саме за “українізацію” поезії Лорки несправедливо критикували Миколу Олексійовича як вітчизняні, так і еміграційні критики.

Більшість промовців згадувала відсутнього за поважної причини голову Комісії Національної Співки Письменників України з творчої спадщини М.Лукаша – відомого письменника і кінорежисера Л.В.Череватенка. Важко переоцінити зроблене ним для пошанування пам'яті Майстра, для популяризації його творчості. Це його постійна невсипуща праця в архіві М.Лукаша, численні публікації в “Літературній Україні”, “Всесвіті”, “Сучасності”, у багатьох інших пе-

ВЕСНА

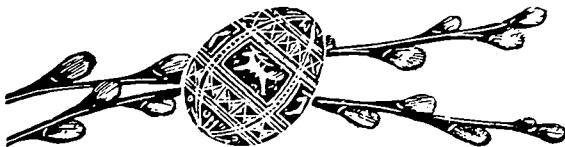
І знов до нас прийшла весна,
Принесла сонце золоте,
Огріла все, що холодом тягло,
Дала життя нове, ясне,
Як слово Господа святе.

І знов до нас прийшла весна,
На неї ж довго всі ми ждали,
І знов усім нам на славу й радість
Пташки весело заспівали.

І знов до нас прийшла весна,
В золоті шати вбрана,
Як та царівна молода,
Усміхнена, кохана.

І знов до нас прийшла весна,
Принесла всім в дарунку рожі --
Воскресла радісно земля,
Аби діла хвалити Божі!

Микола Горішний
Линдгорст, Н.Дж.

ріодичних виданнях. За участю Комісії, 2002 року вийшов словник-довідник “Фразеологія перекладів М.Лукаша”, що є першою в українській лексикографії спробою якнайповніше описати індивідуально-авторське вживання у перекладах фразеологічних скарибів. Словник уклали Тетяна Цимбалюк і Олександр Скупеннюк.

Протягом вечора прозвучала оригінальна творчість Майстра, вірші про М.Лукаша, Лукашеві переклади. Оскільки серед присутніх переважали саме словознавці – терпінші та майбутні, цікаво і корисно було те, як викладачі катедри разом із студентами, майбутніми перекладачами, читали оригінальні твори різними мовами паралельно з Лукашевими перекладами. Особливо цікавим з професійного погляду був (під акомпаньямент скрипки) виступ словесного квартету, який озвучив спочатку французькою мовою вірш П.Верлена “Chanson d’automne” (з ключовим преніжним словом violons), що є хрестоматійним прикладом неперекладності, а тоді переклади таких знавів українського слова, як І.Світличний, Г.Кочур та М.Лукаш. Слухачі мали

можливість порівняти, як перекладачі упоралися з непростим завданням відтворити образну і – головне – мелодійну структуру оригінального твору українською мовою. Мелодійна у французькому оригіналі скрипка П.Верлена у І.Світличного перетворилася на віолончель, у Г.Кочура – на пісню, лише М.Лукаш залишив українську скрипку скрипки і, врешті, не програв.

Надзвичайно відповідально поставилися до свого завдання студенти-читці. Очевидно, для багатьох це був дебют, дуже корисний для подальшої професійної діяльності, бо перекладач мусить мати акторський талант, який, наприклад, продемонстровано під час читання поезій Р.Бернса “Приїхав жених” і А.Міцкевича “Жаби і їх король”

Про свої зустрічі з Миколою Олексійовичем розповів народний артист України Святослав Максимчук, який в далекому 1967 році уперше декламував поему “Бал в опері” Ю.Тувіма в перекладі М.Лукаша. Уривок саме цього твору у чудовому виконанні С.Максимчука і завершив вечір. м. Одеса, 4 квітня 2002 р.

Віталій Радчук
Голова Товариства Української Мови КНУ ім. Т. Шевченка
Доцент Інституту Філології, науковий працівник Інституту Української Мови НАН України

ДЛОМ НА ДЛО

(Слухання у Верховній Раді 12 березня 2003 року на тему “Про функціонування української мови в Україні”)
П

Мовна політика тільки тоді дає результат, коли вона всеосяжна і комплексна, добре структурована й цілісна. Тут, як у тій притці про кашу, що приснилася Іванові без приправи. Увесь наступний день Іван думав про соус і соус таки приснився йому в каші. Але не було ложки. Іван на ніч під подушку вже й ложку поклав, проте каша більше не снилася... Можна ухвалити закон, але без світоглядної стратегії ним будуть крутити навесібіч, як дишлою. Можна випрацювати концепцію мовного розвитку країни і затвердити урядові мовні програми та регламенти, але не передбачити відповідного механізму їх упровадження. Можна розбудувати цей механізм по всій владній вертикалі, але не дати йому ані правових інструментів, ані ресурсів. Можна закласти в бюджет чималі кошти на мовне будівництво, але звести цей стимул нанівещ без строгої і конкретної програми, чесного звіту і громадського контролю, пустивши все на чиновницькі примхи, гостини і свята “солов'їності”. Складність ще й у тому, що всяка мова має багато параметрів: демографічний, політичний, юридичний, економічний, інформаційний, ідеологічний, культурний, евристичний, освітній, технологічний, власне лінгвістичний тощо. Міряти це багатовимірне явище тільки однією міркою, означає не бачити за деревами лісу. Наприклад, поставити політиків над філологами у проблемі правопису може тільки чиновницьке самодурство.

Цей факт характерний і спростовує поширену тезу, буцімто у нас немає мовної політики. Справді: Департамент з Мовної Політики розігнано в Держкомнацімрації в 2000 році, відділ нагляду за мовною політикою ліквідовано в Кабінеті Міністрів на відзначення 10-ліття Незалежності України і Європейського Року Мов, Раду з Мовної Політики при Президентові – тоді ж. Але ці установи – за всіх кушх своїх повноважень – просто заважали проводити ту мовну стратегію, що їй інакше, як антиукраїнською, назвати не можна. Прикметна ті риса – нещирість і слизкість. Її провідники уникають розмови про віки заборон української мови, а особливо про поновлення її у правах і перспективи розвитку. Чіткої і відвертої відповіді на питання, яким вони бачать мовне обличчя України через 10, 20, 50 і 100 років, від них не чекаймо. Вони акцентують нашу увагу на дріб'язках, а надто на дрібних подкачках. Будити совість цих глухарів, переконувати їх – справа марна, бо вони чіпко тримаються за свій інтерес, про який найкраще говорять не їхні слова, а їхні вчинки. Треба бутн геть зомбованим або сліпим, щоб не бачити, що вони коять і що домагаються. Це велика неправда, що тих, хто дерється нагору по чиновницькій драбині, не захоочено душити української мови. Що-що, а це вони вміють. За це вже роздають ордени і посади міністрів. Є в Україні мовна політика! Вона добре продумана і всеохопна, а головне – аморальна і злочинна. Суть її в назві – мововбивство.

Означена стратегія – хай тіньова, а проте офіційна – розглядає

насаджування чужої мови і двомовності як ефективне зняряддя упокорення і поневолення народу, як засіб перетворити гордого співучого працелюба і безстрашного виборювача свободи козака, в німе і слухняне бидло. Конституційний Суд підтвердив, що українська мова є символом держави й елементом конституційного ладу. Саме тому, щоб розчинити народ у безликій масі і відібрати у нього державу як інструмент волевиявлення, проти мови українського громадянства на її споконвічних теренах ведеться справжня війна, де зброєю масової дії є дискредитація і знецінення. Мову глушать тихою сапою на основі найсучасніших досягнень науки, втончено, вишукано, з привітною усмішкою.

Коли у когось ще є сумніви – ось йому, як доказ, два приклади. Нам кажуть, що школа викохує з дітей гідних європейців – чомусь саме на лекціях чужоземної мови, що її недавно запроваджено від 2 до 12 класів. А насправді школа вильовує сумирних і дешевих недорік-підбратчан на експорт, відібравши у хлопчиків та дівчаток 11 років дитинства – разом з рідною мовою. Що ж то за українська школа, коли по-українському вона не годна навчити говорити на перервах? Та хоч поясніть, лукаві міністерські дяді, чому чужоземну мову на курсах опановують краще за рік, а то й за півроку? А секрет простий: навіть гарантований курсами інтенсив з англійської мови дається за два місяці тільки тим, у кого змалку була мамина пісня над юлискою і повноцінна рідна школа порозуміння зі світом. Розвинена у рідній мові особистість опановує чужу мову легко і швидко – була б справжня, а не надумана потреба. Сотні вкрадених годин у школі потрібні, отже, не для плекання поліглотів рівня І. Франка і А. Кримського, а щоб витруїти з дитячих голів рідне наріччя і етномовну стійкість, натомість вбити туди саможерську моду та комплекс меншовартості. Цього не приховують ніякі шкільні олімпіади. Про це свідчать і вбогий жаргон шкільної метушні, яка не вивишується над лексиконом Елочки Людожерки, і мовна безпорадність 7 мільйонів українських “гастарбайтерів” (таку цифру називає голова Верховної Ради В. Литвин), і “розбірливість” шкільної методики, яка рідну мову пропонує за принципом Канта “від знання до вміння”, а чужу – бодай трохи за Гегелем, який у передмові до “Науки логіки” застерігав: знання логіки (у нашому випадку – граматики і словника) так допомагає думати, як знання фізіології допомагає перетравлювати їжу. “Як ти ходиш?” – спитали якось стоніжку. Вона замислилась і сконала, бо не змогла зрушити з місця. З такої методи плузує “Україна Молода”. “Я б вивчив англійську тільки за те, що вчу її вже 20 років” (назва статті 28 лютого 2001 року).

Наша керівна еліта неабияк розумна, хай і далека від інтелігентності. Ніякого недомислу не шукаймо там, де є замовлення і тверезий розрахунок. “Так з дітей, які мають непогані здібності, – писав з цього приводу О.Потебня, – робляться напівдіотів, живі пам'ятники безглуздя і душевного холопства батьків”. Адаже мова – “це засіб не так виражати вже готову істину, як відкривати досі невідому... Знання двох мов у ранньому віці – це не володіння двома системами зображення й повідомлення одного й того самого кола думок. Навпаки, воно роздвоює це коло й наперед утруднює досягнення цілоти світогляду, заважає науковому абстрагуванню” (Потебня А. А. Мысль и язык. – Киев, 1993, с. 170, 28, 166-167).

Інший приклад цікавий з огляду на те, що людині властиво прагнути органічності й цілості мовного середовища. Часте переключення

з коду на код викликає втому й хворобливе сприйняття у довкіллі всього, що має риси будь-якої самобутності. Перемінне блимання мов пригнічує і паралізує.

На залізничному вокзалі у Києві демонструється новий винахід для здійснення сучасної мовної політики. Це електронне табло, де написи англійською, російською та українською мовами змінюються по чергову через кожні кілька секунд. Не встигнеш щось прочитати, як текст уже інший. Здавалося б, навіщо це сіпання у колісатках мізків, адже в Україні всі чудово розуміють мову свого громадянства. Ні в Лондоні, ні в Парижі, ні в Римі, де збирається значно більше людей з усього світу, нічого подібного немає. Будьмо певні, у цього пристрою є і призначення, і замовники. Йому б пасувала назва шизофренізатор. Цікаво, як можуть порозумітися й дійти до згоди Лебідь, Рак та Щука в особі однієї триголової казкової істоти – дракона? Адаже навіть блимання сонця крізь шпари частоколу викликає у цілком здорового на голову велосипедиста епілеттичний напад. А мова і є практична свідомість. І як така шукає зручності. Дратує ж та з мов на “семафорі”, яку силоміць спущено до найнижчого соціального статусу. У нашому випадку – корінна мова аборигенів.

З широким розмахом в Україні використовується все, що тільки дає змогу роздвоїти або розтроїти свідомість, напружити думку, змусити її смикатися між окремими шлісними світами, не дати душі спочити на чомусь рідному хоч на короткій час. “Шизують” радіо й телепередачі, залізничні квитки, чеки у крамницях, етикетки на товарах, рекламні оголошення, періодичні видання, цитатні огляди, пари ведучих на концертах. Прогинатися у поклони перед чужим привчають з казкителеколіски, з американського мультяка для малят, де мова оригіналу звучить “за кадром”, а російський переклад обов'язково повинен перебити українську говірку казкаря. Роля віддушники від мовної напруги, а заразом і відпочинку від мовної втоми в цій неписаній, але добре продуманій концепції державної мовної політики відведено сердючкам, кроликам, телекумам і таким іншим мамадурникам.

Нас заганяють у зачароване коло, у перспективі фатальне, яке трудно, але ще можна розірвати, мобілізувавши усі рештки знесиленої волі. Оскільки слово як пам'ять роду – найтонший зв'язківець між людьми, кожен з нас через масове шарпання з мови на мову втрачає щастя бутн зрозумілим у найвищих злетах своєї думки і не чує іншого. А всю громаду охоплює стан напівнімотності, розпорощеності, безпорадності, пригніченості, скиглітства, в'язності, піддатливості й налаштованості на сплески агресії, нарешті самоїдства, самоприниження, пожори, догідливого плазування на колінах перед сильним, благолюбного жебрання і моління на ярмо. Німа безлика маса – сумирна й легкокерована, як отара. Хоча всередині її через взаємну глухоту й крикливе безголосся панують настороженість і недовіра, *bellum omnium contra omnes* – війна кожного проти всіх, загальна ворожнеча. Недорікуватому маргіналові постійно бракує гордості й певності: він не заводій – ним поганяють, на нього їздять зручно вмовистися.

Безліч фактів доводить, що у сьогоднішньої влади є свої поняття про те, як краще заглушити споконвічний і живий голос краю, щоб поставити народ на коліна, і що мовна політика за цими поняттями має системний характер. Це якраз той випадок, коли висновок всеукраїнська толока має робити ділом, відповідаючи ділом на діло. Дякую за увагу!

НАРОДНА ВОЛЯ

Symbol of our Rights
and Liberties

НАРОДНА ВОЛЯ

PIK LXXXXIII Ч. 18 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 1 ТРАВНЯ 2003 Р ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA MAY 1, 2003. YEAR LXXXXIII № 18

УКРАЇНА ЗАКУПИТЬ МІЛЬЙОН ТОНН ЗЕРНА В КАЗАХСТАНІ ТА РОСІЇ

Київ ("НХ"). -- Уряд України прийняв рішення про закупівлю на ринках Казахстану та Росії мільйона тонн зерна. Таке рішення має запобігти неконтрольованому зростанню цін на хліб.

На засіданні уряду прем'єр-міністр Віктор Янукович заявив про загрозу значних втрат врожаю 2003 року через вимерзання частки озимих культур та запізнення з весняним посівом ярої пшениці через несприятливу погоду.

Уряд також вирішив додатково виділити 600 млн. грн. на підтримку сільського господарства. Міністерство Агропромислової

Політики має намір дозволити на імпорт збіжжя з-за кордону на пільгових умовах. Напруження на ринку зерна в Україні спостерігалося з початку року. Міністер С. Рижук, як і раніше, знову спростував, що великий врожай минулого року спричинив масовий експорт зерна за низькими цінами.

Разом з тим, депутати парламенту говорять про виявлені значні приписки врожаю 2002 місцевою владою. Генеральна Прокуратура повідомила про порушення кількох сотень карних справ за фактом незаконних маніпуляцій на ринку зерна.

НЕПРИХИЛЬНІ ПЕРЕДБАЧЕННЯ ЕБРР

Київ. -- Європейський Банк Реконструкції та Розвитку (ЕБРР) погіршив передбачення зростання валового внутрішнього продукту (ВВП) України в 2003 році з 4.5% до 4%, говориться в оновленому звіті банку.

Крім того, ЕБРР передбачає зростання інфляції в Україні в цьому році до 8% (проти дефляції 0.6% м.р.). У звіті банку підкреслюється, що зростання економіки в Україні підтримується внутрішнім попитом, однак його прискорення залежить від швидших і по-

слідовних реформ, а також від динаміки розвитку найбільшого торгового партнера -- Росії. Для цієї країни банк зберіг передбачення зростання ВВП цього року на 4.3%, погіршивши його загальною для країн СНД з 4.8% до 4.5%.

Тим часом уряд України заклау у Держбюджет-2003 передбачення зростання ВВП на 4%, однак потім заявив про збільшення його до 5-6%, а в 2004 році -- до 8% за умови реалізації програми своєї діяльності.

ВИПРОБОВУЮТЬ НОВИЙ СПОСІБ ПЕРЕРОБКИ ШЛАКОВИХ ВІДВАЛІВ

Дніпропетовськ ("НХ"). Розпочато випробовування нової методи переробки шлакових відвалів, що залишаються в процесі виплавки сталі. Вперше нову технологію запроваджують на Нижньодніпровському трубопрокатному заводі. На його території тепер зберігається п'ять мільйонів тонн шлаку. Шлакові відвали цього заводу займають 17 гектарів землі прямо посеред мегаполісу. Сьогодні вони є великою проблемою для підприємства, яке з усіх боків оточене житловими будинками.

Нова переробка відходів металургійного виробництва базується на принципі, т. зв. магнітної сепарації: зі шлаку вилучаються

залишки заліза, яких там до 15 відсотків. Те, що лишається, є цінною сировиною для будівництва, ремонту доріг, укріплення зсувонебезпечних ділянок тощо. Технологія дозволяє переробляти 150 тонн шлаку за годину. Отже, для розчищення території знадобиться чотири - п'ять років.

Генеральний директор підприємства Г. Єсаулов каже, що екологічна ситуація в районі після цього буде повністю виправлена, рівень забруднення повітря знизиться в кілька разів. Від переробки шлаку очікують і чималого економічного ефекту. Нове підприємство на повну потужність запрацює вже за кілька тижнів.

ХАРКІВ ОДЕРЖИТЬ "ДИПЛОМ ЕВРОПИ"

Харків. -- Як повідомили ЗМІ, Харків став першим містом України, якому присудили «Диплом Європи». Таке рішення прийняв Комітет Ради Європи з місцевих і регіональних справ.

Дипломом місто відзначене за внесок у розвиток ідеї європейської єдності та розвиток єдиного європейського співтовариства. Відзнаку вручать у Страсбурзі під

час сесії Парламентської Асамблеї Ради Європи, що відбудеться 23-27 червня.

Такий диплом -- тільки перший ступінь на шляху до отримання Нагороди Європи. Нею удостоюються муніципалітети та регіони Європи за європейську діяльність, дружбу та співпрацю між європейськими регіонами і поглиблення зв'язків між ними.

ПОРЯДКОМ УКРАЇНСЬКО- ВІРМЕНСЬКОЇ СПІВПРАЦІ

Київ (АПУ). -- У восьмому засіданні країн-членів Організації Чорноморського Економічного Співробітництва, що відбулося в Єревані, взяв участь державний секретар МЗС України Олександр Мошник, який м.ін. провів робочу зустріч із заступником міністра закордонних справ Вірменії Арменом Мартirosяном.

Основну увагу співрозмовники приділили розв'язці співпраці в торговельно-економічній сфері. Сторони відзначили позитивну динаміку зростання обсягів двостороннього товарообігу, який торік збільшився на 7.9 млн. доларів, склавши 44.5 млн. доларів. Це, на думку сторін, створює пе-

редумови для поглиблення співпраці щодо реалізації спільних взаємовигідних проєктів у сферах енергетики, транспорту, агропромислового виробництва.

Значну увагу приділено гуманітарній складовій двосторонніх відносин. Мартirosян висловив вдячність за зусилля української влади щодо забезпечення національно-культурних потреб вірменської громади в Україні. Український дипломат високо оцінив діяльність першого на Південному Кавказі вищого навчального закладу України -- Єреванської філії Тернопільської Ака. Чарі-ного Госполарства

РОСІЯ НАЙМАТИМЕ ЯНИЧАРІВ

Київ. -- Як повідомили українські ЗМІ, неординарне рішення прийняв російський уряд: армія Росії прийматиме на службу за контрактом громадян СНД. Про це повідомив на пресконференції в Москві міністер оборони Сергій Іванов.

За повідомленням російських ЗМІ, представників сусідніх країн, які виявили бажання послужити Росії, рівномірно розподілять по звичайних військових частинах. Стимулом для чужоземних контрактників є обіцянка отримати російське громадянство.

С. Іванов зазначив, що громадяни країн СНД, які захочуть укласти контракт на службу в армії Росії терміном на три роки, отримають можливість після закінчення терміну контракту отримати громадянство. Нині громадяни країн СНД можуть отримати російське громадянство через п'ять

років. Крім іншого, після закінчення терміну першого трирічного контракту, службовці матимуть можливість на пільгових умовах здобути додаткову освіту, зокрема вищу.

До речі, ані українські закони, ані Конституція ніяк не регулюють питання служби в чужих арміях.

Різка негативне ставлення щодо російського рішення висловив Борис Андресюк, -- перший заступник керівника комітету з питань національної безпеки й оборони України. Він підкреслив, що «ініціатива росіян, безумовно, не відповідає національним інтересам України. Як я розумію, людина, потрапивши до армії, має скласти присягу. І що -- український громадянин складатиме присягу на вірність російському народові? Щоб воювати за інтереси Росії? Це нонсенс», -- упевнений депутат.

КУЧМА ЗАПРОСИВ ПУТІНА 30 КВІТНЯ ДО КРИМУ

Київ ("НХ"). -- Як повідомив МЗС України, Президенти України та Росії Л. Кучма та В. Путін планують зустрітися в Криму 30 квітня.

Путіна запросив до Криму Леонід Кучма, який там відпочиває. Серед найважливіших питань, які можуть бути обговорені, -- це угода про єдиний економічний простір Білорусі, Казахстану, Росії

та України.

Домовлення про єдиний економічний простір чотири президенти досягнули в лютому. Нагадаємо, що досі Україна відкидала будь-які інтеграційні пропозиції Росії, у тому числі вступ до цього азійського союзу (ЄвразЕС).

Тепер же від Кучми можна всього сподіватися.

У ВАШІНГТОНІ ВІДБУДЕТЬСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНА-НАТО

Київ. -- Як повідомив прем'єр-міністр Віктор Янукович, в днях 3-5 травня у Вашингтоні відбудеться конференція Україна-НАТО.

Він зазначив, що Україна сподівається, що під час цієї конференції будуть прийняті пропозиції щодо співпраці України і НАТО, які співпадатимуть з можливостями України.

В. Янукович зазначив, що реалізація рішень, закладених у плані дій Україна-НАТО та в цілковому плані Україна-НАТО на

2003 рік, є одним з пріоритетів Кабінету Міністрів.

Проведення конференції Україна-НАТО у Вашингтоні ініціював генеральний секретар НАТО Джордж Робертсон. У конференції візьме участь також міністер оборони США Дональд Рамсфельд і представники 19 країн-членів НАТО, а також 17-ти держав, запрошених до членства в НАТО.

До складу української делегації "однозначно" увійдуть представники РНБОУ та Міністерства Оборони.

ГОЛОВА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ З ВІЗИТОЮ У СТРАСБУРЗІ

Київ (Укрінформ). -- Голова Конституційного Суду України Микола Селівон на запрошення Ради Увропи з 28 квітня перебуває у Страсбурзі. Програма візиту передбачає зустрічі з керівництвом Ради Європи, Європейського Суду з прав людини, Венеціанської Комісії тощо.

ЗАКОН ПРО ДЕРЖАВНУ ПРИКОРДОННУ СЛУЖБУ

Київ. -- Президент Л. Кучма підписав ухвалений Верховною Радою закон "Про державну прикордонну службу України". Закон набирає чинності з 1 серпня 2003 року, крім частини другої статті 6, яка набирає чинності з 1 січня 2005 року.

Згідно із законом, створюється Державна Прикордонна Служ-

ба України, яка є правонаступницею прикордонних військ.

Підписаний закон визначає, що основним завданням Державної Прикордонної Служби України буде забезпечення недоторканності державного кордону та охорона суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні.

ВІДБУДЕТЬСЯ ПРЕЗЕНТАЦІЯ НАФТОПРОВОДУ ОДЕСА-БРОДИ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, при підтримці Європейського Союзу та Польщі, 27 травня в Брюсселі відбудеться презентація нафтопроводу Одеса-Броди.

До речі, цей нафтопровід є ланкою Євроазійського

коридору, будівництво якого підтримує Евросоюз. Для виходу каспійської нафти, яку передбачається транспортувати в Європу, нафтопровід повинні продовжити до Гданська (Польща) з виходом до німецького глибоководного порту Вільгельмсгафен

ПЕРШИЙ ВИПУСК У ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКОМУ КОЛЕДЖІ

Севастополь (АПУ). -- У севастопольському Військово-Морському Інституті ім. П. Нахімова відбувся перший випуск військово-морського коледжу. На урочистій параді погони мічманів вручили 71 курсантові. Два з них закінчили коледж з відзнакою.

Випускники коледжу продовжать службу на кораблях і у підрозділах Військово-Морських Сил України за фахом "експлуатація радіоелектронного обладнання,

радіотехнічних засобів і засобів зв'язку", "експлуатація і ремонт систем озброєння", "експлуатація і ремонт енергетичних і електроенергетичних установок надводних кораблів і підводних човнів"

За даними пресової служби ВМСУ, тепер у військово-морському коледжі продовжує навчання близько 120 курсантів. Цього року їхні лави поповнить ще 60 майбутніх фахівців.

НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТЕР "ОЛЕКСАНДЕР ЛИСЕНКО"

Київ (УНІАН). -- Великий гідрографічний катер "Олександр Лисенко", будівництво якого обійшлося державі в 2 млн. гривень, спушено на воду на підприємстві "Миколаївська малотоннажна верф". Корабель, замовником якого виступило державне підприємство "Гідрографія", призначено для проведення гідрографічних досліджень і обслуговування навігаційного обладнання в акваторії Чорного моря.

"Олександр Лисенко" -- перший із чотирьох аналогічних кораблів, які замовила "Гідрографія" на миколаївській верфі.

За словами начальника "Гідрографії" Андрія Карякіна, будівництво цієї серії викликано необхідністю дотримання Україною зобов'язань із забезпечення безпеки судноплавства у своїх прибережних водах і оновлення гідрографічної флотії, новішими кораблями.

ХРЕСТОМ І КУЛАКАМИ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, на днях православні монахи УПЦ Московського Патріархату захопили чергове приміщення Києво-Печерської Лаври.

Це вже восьмий незаконно захоплений монастирем корпус. Ченці зірвали замки з приміщення і заварили двері зсередини. Мліція та "Беркут", які приїхали на місце

події, ніяк на надзвичайну подію не zareагували. Присутні на місці правоохоронці бездіють.

Київська міська влада, чияку комунальною власністю є корпуси заповідника, мовчить.

А тим часом в нашій столиці безкарно бешкетують російські попи. Ганьба! -- Редакція

БОМБА В ІЗРАЇЛІ ОБІРВАЛА ЖИТТЯ МОЛОДОГО УКРАЇНЦЯ

Київ ("УМ"). -- В ізраїльському місті Кфар Саба від вибуху бомби загинув 23-річний українець Олександр Костюк. Трагедія сталася на залізничній станції, побіля самісного вокзалу, де збирається купа людей. Саме там українець працював охоронцем.

До Ізраїлю О. Костюк приїхав з Ізмаїла, що на Одешині. Того дня

Костюк патрулював територію станції, а помітивши підозрілого молодика, почав вимагати документи. Саме тоді смертник натиснув на кнопку...

Від вибуху загинув і Олександр, і арабський терорист-камікадзе. Також ще тринадцятеро людей поранено, п'ятеро з них перебуває у важкому стані.

СМЕРТЕЛЬНА ХВОРОБА ПОШИРЮЄТЬСЯ

Пекін-Торонто. -- Як повідомили китайські ЗМІ, через епідемію нетипового запалення легенів SARS, у китайській столиці на міських будувть закриті початкові й середні школи. Вдома залишаться понад 1.7 мільйона дітей. У школах скасовано також піврічні

іспити.

У Канаді число осіб, що померли від атипового запалення, дійшло до 15. Тут виявлено також понад 300 заражених. Серед країн за межами Азії, у Канаді нетипове запалення легенів поширене найбільше.

ХАБАРНИКІВ ТАКИ КАРАЮТЬ

Київ (УНІАН). -- Колишнього міського голову Кіровограду Олександра Нікуліна, звинуваченого в отриманні хабара, 21 квітня звільнено з-під варті в залі суду. Суддя Дарницького суду Києва Любов Леонтюк оголосила вирок Нікуліну: 5 років позбавлення волі з відстрочкою виконання вироку на 3 роки.

Підсудному була змінена міра запобіжного заходу з утримання під вартою на підписку про невиїзд.

У тюрмі він просидів два роки й два місяці -- відтоді, як ще працюючи посадником, його затримали правоохоронці за отримання хабара в розмірі 5 тисяч доларів.

БАТЬКАМ ТРІЙНІ ПОДАРУВАЛИ ТРИКІМНАТНУ КВАРТИРУ

Хмельницький ("День"). Ключі від трикімнатної квартири вручив посадник Нетішина Микола Панасюк подружжю Ковалінських. Так місцева влада привітала вчительку української мови і літератури Ірину Юрїєвну і психолога пожежної частини Івана Івановича з народженням трійні. Немовлята назвали Іваном, Богданом і

Анастасією. Вони народилися без жодних ускладнень.

У Хмельницькому управлінні охорони здоров'я вказують на унікальність цього нетішинського випадку за останні десять років це - восьма трійня на території краю. Статистики дослідили, що трійня трапляється раз на 20 тисяч народжень.

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА

(амер. дол.)

Для членів УБС:
У США і в Канаді річно 20 00 дол.

Для нечленів УБС:
У США і в Канаді річно 25 00 дол.
В інших країнах річно 30 00 дол.

Ціна одного примірника 50 центів.

SUBSCRIPTIONS

(US currency)

For UFA members:
USA and Canada per year 20.00

For non-members:
USA and Canada per year 25.00
In other countries per year 30.00

Price per single copy 50 cents

НАРОДНА ВОЛЯ

Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342 - 0937 Fax: (570) 347 - 5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дупляк
Редактор

Narodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

ВЕРШИННА ЗУСТРІЧ "ЧЕРВІРКИ" В БРЮССЕЛІ: ЗА ЕС, А НЕ ПРОТИ США

Провідники чотирьох країн-членів Європейського Союзу 29 квітня зібралися в Брюсселі, щоб обговорити спільну політику безпеки та оборони. Однак, вершинну зустріч затьмарює загроза поновлення суперечок всередині ЕС. Далеко не всі країни поділяють ідеї учасників зустрічі, а деякі попереджають про небезпеку нового розколу між Європою та Америкою.

Брюссельська зустріч президента Франції і голів урядів Німеччини, Бельгії та Люксембургу ще до свого початку показала розбіжності всередині Європейського Союзу. Скептично ставляться до неї передусім Великобританія, Іспанія, Нідерланди та деякі інші. Яскравим прикладом можна назвати Італію, чий міністер закордонних справ Франко Фраттіні відверто піддав зустріч критиці й пригрозив альтернативною зустріччю, якщо, як він сказав, виникне враження, що учасники брюссельського форуму прагнуть розколу поміж країнами ЕС і НАТО.

Такі побоювання частково поділяє і експерт Німецького Товариства Зовнішньої Політики Геннінг Ріке. В інтерв'ю "Німецькій Хвилі" політолог визнав, що зустріч відбувається за несприятливих обставин. Адже той факт, що на зустріч збираються провідники країн, які найактивніше виступали проти війни США з Іраком, навряд чи викличе ентузіазм у Вашингтоні. Водночас Г. Ріке підтримує розбудову європейської оборонної політики:

"На мою думку, Європейський Союз правильно шукає тіснішої інтеграції своїх військових апаратів. Це справа не тільки бажана, а й необхідна. Всі європейські країни повинні активізувати зусилля, щоб ліквідувати відставання від Америки в технічному забезпеченні збройних сил. Крім того, війська повинні стати мобільнішими. Все коштує грошей, які є далеко не в усіх країнах ЕС, до того ж, у деяких країнах -- чималі проблеми з бюджетом. Тому єдиний вихід для європейців -- співпраця у вигляді об'єднання збройних сил, розподілу роботи, адже не всі країни можуть виконувати однакові завдання, в кожній є свої сильні сторони. Також потрібна тісна координація дій при придбанні зброї"

Що ж саме запропонують на цій зустрічі? Поки що відомо небагато. Серед учасників "брюссельської четвірки" найбільш конкретно висловився бельгійський прем'єр Г. Верхофстадт, який власне й ініціював "міні-зустріч". Як передає кореспондент "Німецької Хвилі", голова уряду Бельгії пропонує створити спільну штаб-квартиру європейських збройних сил. У передмісті Брюсселя вже нібито знайшли приміщення, де може розміститися "європейський генеральний штаб" для розробки й планування операцій у межах континенту. За інформацією німецького агентства ДПА, до складу цього постійно діючого органу нібито має увійти 50 офіцерів: по 20 від Німеччини й Франції, ісім від Бельгії й два від Люксембургу.

Ще напередодні зустрічі в Брюсселі, представники країн "четвірки", говорили про можливість створення т. зв. "Європейського Оборонного Союзу" спочатку деякими країнами, до яких потім можуть приєднатися інші. Адже так уже було з валютним союзом і Шенгенською угодою. Крім того, бельгійська сторона виступає за спільне навчання солдатів, а також заснування спільних армійських підрозділів. Нарешті Верхофстадт, як очікується, запропонує присутнім збільшувати військові інвестиції для придбання сучасних видів озброєння.

Берлінський експерт Геннінг Ріке поки що скептично ставиться до перспектив швидкої розбудови європейських збройних сил у тій чи іншій формі. Він каже, що прихильникам такого плану буде нелегко знайти підтримку як усередині ЕС, так і за океаном. Г. Ріке: "Центральний момент у цьому питанні -- як виглядатиме спільна штаб-квартира, яку пропонується зробити? Якщо вона буде такою великою, що це нагадуватиме структури НАТО, -- це погано. Якщо ж це буде невелике оперативне командування, американці відреагують позитивно"

Підсумовуючи, політолог Ріке наголосив, що одним з головних завдань учасників брюссельської зустрічі -- переконати решту країн ЕС і США в тому, що їхні пропозиції не спрямовані проти НАТО і Америки. Поки що роз'яснювальна праця провідників Німеччини, Франції, Бельгії та Люксембургу, очевидно, не дала бажаних вислідів. Ставлення до цієї зустрічі в Європі обережно-скептичне. Втім, припускають експерти, з часом це може змінитися. Адже, як стверджують західні оглядачі, ніхто з європейських політиків сьогодні не сумнівається, що наслідком іракської кризи має стати посилення військової сили Європейського Союзу.

Роман Гончаренко ("НХ")

Марія Копнленко ("НХ")

РОЗШИРЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ ЗАТВЕРДЖЕНО ОСТАТОЧНО

Те, що протягом останніх кількох років було мрією багатьох країн, нарешті стало реальністю. В травні 2004 року Польща, Чехія, Словаччина, Угорщина, Словенія, три балтійські республіки, Кіпр та Мальта стануть членами ЕС.

Керівники країн ЕС зібралися в Афінах, щоб остаточно узгодити розширення Євросоюзу. На цій вершинній зустрічі обговорювалося також питання європейської конституції та допомоги у відбудові Іраку. Докладніше про перебіг цієї зустрічі розповідає кореспондент Леонід Сокольников:

"Афінська вершинна зустріч стала для Євросоюзу моментом величезного історичного значення. Країни-кандидати підписали документи про вступ до ЕС у святому історичному місті -- старовинній колонаді Агора, поблизу славного Акрополя. Афінський форум став п'ятим і найбільшим розширенням ЕС з часу його заснування 1957 року. 1 травня 2004 року, коли європейська родина складатиметься вже з 25 членів, у світі виникне найнаселеніший ринок -- 453 мільйони осіб складатимуть єдину зону європейської торгівлі.

Форум у столиці Греції став також першою зустріччю європейських учасників антиіракської коаліції з критиками цієї війни після падіння режиму Саддама Гусейна. При чому процес розширення ЕС виявився безпосеред-

ньо пов'язаним з цим протистоянням. Лише за один минулий місяць країни-новачки встигли вже двічі проголосити свою підтримку політики США, оприлюднивши в пресі відкриті листи на підтримку військової кампанії. Однією з головних тем афінської зустрічі були суперечки про те, яку роллю відіграватиме ЕС у повоєнній відбудові Іраку. Різким дисонансом стала потужна антивоєнна демонстрація в Афінах. Її учасники несли гасла, образливі для європейських керівників. "М'ясникам Азнару та Блеру не місце в нашому місті", -- написано на транспарантах. Для розгону демонстрантів мобілізовано близько трьох тисяч поліцейських зі спецпідрозділів"

Вершинна зустріч в Афінах не ставить остаточної крапки в прийнятті до ЕС десяти нових членів. Погодитися на розширення мають ще громадяни країн-кандидатів та національні парламенти держав ЕС. Розповідає наш кореспондент у Брюсселі Наталія Вікуліна:

"На сьогодні тільки три кандидати--Мальта, Словенія й Угорщина провели референдуми, на яких населення проголосувало за входження їхніх країн до ЕС. Референдуми заплановано в усіх країнах-кандидатах, окрім Кіпру. За дверима ЕС може опинитися та чи інша держава, якщо її громадяни висловляться проти вступу

до Євросоюзу. Розширення може взагалі зрівнятися, якщо парламент будь-якої з країн ЕС проголосує проти прийняття нових членів. Але на такий сценарій не розраховують ані Євросоюз, ані його майбутні члени."

Отже, країни-кандидати ще не скоро зможуть відчувати себе повноправними членами європейської родини. ЕС наполегливо вкаже їм на існуючі проблеми. Так, східноєвропейським державам ще слід побороти корупцію й злочинність, реформувати сільське господарство, знизити безробіття, краще дбати про права національних меншин тощо. Однак і вирішивши ці проблеми, країни-новачки вважатимуться у ЕС чимось на кшталт бідних родичів, які принаймні деякий час не матимуть таких самих прав, як західноєвропейські держави. Так, фермер із Східної Європи, отримуватиме в чотири рази менші дотації, ніж його німецький чи голландський колега. Громадяни десяти майбутніх членів ЕС зможуть вільно подорожувати по території ЕС, але шанси східноєвропейців улаштуватися на роботу в Західній Європі обмежено безліччю квот.

Не стануть зовсім прозорими і кордони між старими й новими членами ЕС. Так, і після того, як Польща вступить до Євросоюзу і стане учасницею Шенгенської угоди, на польсько-німецькому кордоні і-

нуватиме суворий контроль, який можуть зняти тільки тоді, як країни ЕС переконаються, що Польща добре виконує шенгенські критерії внутрішньої безпеки. В цілому ж процес розширення ЕС можна вважати позитивним, наголошує комісар ЕС у справах розширення Гюнтер Фергойген:

"Я навіть більше, ніж задоволений, оскільки справді не можна було очікувати, що ми зможемо розв'язати таку величезну кількість проблем за такий короткий час, і що всі політичні труднощі вдасться вчасно усунути. Сьогодні для Європи починається новий відлік часу, адже ми створюємо потенціал для століття миру, свободи і добробуту для всіх європейців."

Однак, для успішного функціонування збільшеної європейської сім'ї, необхідна реформа її управлінських структур. Говорить Гюнтер Фергойген:

"Це буде непросто. І тому я сказав, що тепер виникає величезна потреба реформи. Я думаю, що конвент, який якраз тепер засідає в Брюсселі, повинен представити концепцію реформи ЕС, яка б передбачала зменшення кількості чиновників, прозоріші процедури прийняття рішень і, передовсім, можливість прийняття рішень більшістю голосів, а не консенсусом... Інакше може статися так, що ми захлинемося від кількості інстанцій".

Юрій Дорошенко ("Дз. Т.")

"ВЕЛИКА ШАХІВНИЦЯ" УКРАЇНСЬКОЇ ПОМІСНОСТІ

Камо грядеши,
українське православ'я?

Складається враження, що за роки незалежності та ліберального державного ставлення до релігії, представники церковної верхівки зовсім розучилися думати, розслабилися й діють в інформаційному просторі часто зовсім «тупо та гупо», як сказав один із героїв фільму майора Мельниченка. Ненавче вони й забули, що історія людства вже відміряє третє тисячоліття від Різдва Христового, а інформацію про навколишню дійсність люди отримують не тільки з проповіді... За радянських часів Православна Церква видавала-ся інтелектуальною та розумною, принаймні на тлі недолугої антирелігійної пропаганди.

Над феноменом певного деградування православ'я впродовж останнього десятиріччя (зауважу,

маю на увазі тут не Церкву як містичне тіло, а як земну структуру) варто було б замислитися докладніше. Неважко невилковною характеристикою православних є вміння збирати розумові, творчі й інші сили лише у критичні моменти історії, а за сприятливих умов плодити тип «Попа-толоконного лоба», який ганяється за дешевизною, чи впадає в середньовічний шаманізм.

Не секрет, що приклад дякова Андрія Кураєва, який не вважав для себе ганьбою звертатися до людей сучасною мовою, швидше, виняток із правила. Та й то він представник московського православ'я. Що ж ми маємо? Визьомемо лише два характерні приклади -- із двох конфесій. Московська Патріархія вже зробила з царя Миколи II справжній символ, який поклади затіяє своєю популярністю, якщо можна так ска-

П

зати, образ Ісуса Христа і Богородиці. У київських храмах, де бувають ревнителі російської державності, перед іконами Миколи Кривавого більше свічок, ніж перед образами Богородиці. Справа канонізації доводиться до абсурду, бо поставлена Російською Православною Церквою прямо на конвеєр. Скоро весь підручник з історії Росії можна буде вважати одночасно і життєм святих.

Така ж сама ситуація зі справою навколо ідентифікаційних кодів. Лише поодинокі єпископи розтлумачували своїй пастві, що кінець світу не в цьому, а роздумування питання ідентифікаційних кодів -- просто сектантська ересь.

З національного боку -- інші приклади середньовічної ідеології. Нещодавно один спритний владика у пресі виступив особливим ревнителем духовності нації і розтоптав на чому світ стоїть фільм

Юрія Іллєнка «Молитва за гетьмана Івана Мазепу». Відсутність елементарного розуміння мистецтва й усвідомлення, що це не масовий фільм і по ньому не треба вчити слід історії, що сприймати його слід лише як авторський погляд, змушує єпископа тикати носом режисера в ті моменти, які владиці не подобаються.

Що таке авторське кіно, пояснювати преосвященному марно, бо йому більше сподобалася мистецька агітка «Чорна рада» Засєва-Руденка. Там усе ясно, думати не треба, бо режисер зумів настільки спростити однойменний твір Панька Куліша до плякатності: наші та німці, зрадники та герої, а в усьому винна Москва з її прихвостнями. Все, крапка. Жодної аналізи та сумнівів!

(Продовження буде)

Олесь Силін

Заслужений архітектор, заслужений діяч України, головний експерт Всеукраїнського Фонду з відтворення пам'яток імені Олесь Гончара

КОМУ Б'Є ПОКЛОНИ ПЕТРО СИМОНЕНКО?

Компартія України вимагає "віддати Лавру віруючим". Простіше кажучи -- Московському Патріархатові.

Наука переконливо довела, що все у світі закономірне: див не буває. Проте воно з'явилося і навіть було опубліковане в офіційній пресі. Ним стало небагненне послання провідника українських комуністів Петра Симоненка "Президентіві України Леоніду Кучмі" з гучною назвою: "Києво-Печерську Лавру передати віруючим". Що й казати -- це "звернення" першого секретаря ЦК Компартії України за усього тональністю звучить як ультиматум. Та й зміст -- небезпечно заплутаний, починаючи із заголовка статті. Що ж, передати Лавру всім віруючим? І католікам з протестантами? Та ні, в тексті ось надбудуємо: віруючим -- себто православним. А вони, як відомо, належать до різних конфесій, до того ж з різнодержавним підпорядкуванням. Отож, і проголошував би Симоненко, що виступає за те, аби передати Лавру Московській метрополії, а отже, іншій державі!

Узагалі то, згідно з Конституцією України, Церква відокремлена від держави. Не варто ігнорувати цього факту, пишучи листи до Президента. Очевидно, що подібне Симоненковому занепокоєння інтересами "віруючих" (не вже лише їхніми?) негативно впливає на консолідацію українського суспільства. До того ж до-

датково ускладнює міждержавні стосунки. Чи, може, Петро Симоненко все це робить цілком свідомо? Адже проблема Лаври виникла не сьогодні. Свого часу й автор цих рядків на цю тему опублікував низку статей. Серед них -- "Панімавка, її минуле і майбутнє", "Якій державі служитиме перша українська Лавра-Академія?" та інші.

Нині ж такі, як Петро Симоненко, відверто загострюють цю проблему. І з чийого голосу? Симоненко очолює і веде ту комуністичну партію України, складоміщо КПРС, яка чорною смугою впала на нашу історію ХХ століття. Це ж комуністи та комсомольці у 1920-30 роках (за мого юнацтва) "стройними колоннами" ходили поночі зі смолоскипами і вогнями: "Долой, долой монахов, раввинов и попов. Мы на небо залезем, разгоним всех богов!"

Під'южені тоталітарною владою молодики і піонери виганяли з церков людей, носачами підганяючи їх. Під регіт погромників спустошували храми, спалювали перед ними стародавні ікони унікального живопису. А перед цим "видобували" з них коштовне каміння і зривали срібні оковали. Під оплески цієї юрби скидали дзвони, які, падаючи, жа-

лібно гули і розколювалися, як горіхи. Древні храми, навіть часів Київської Русі, перетворювали на каменоломні, для потреб "соціалістических строек", а надмічні, які не піддавалися ломам, зривали дибухівкою -- так, як Золотоверхий собор початку XII століття. А скільки священнослужителів заслаано і згублено в Сибіру і на Півночі! Монастирі розграбовували, а черниць і ченців "мобілізували" для "перевиховання" на тяжкій роботі. Простих віруючих, як і їхніх дітей, переслідували.

То що ж, після відродження незалежної України, комуністична партія принесла народові покаяння? Зреклася злочинських акцій своїх попередників?

Ні, навпаки -- після розвалу "братського Союзу народів" вже ніби "новітня" Комуністична Партія не сприймає незалежності України. Вона все ще марить відродженням радянського тоталітарного режиму з його "здобутками". Та от тепер П. Симоненко кон'юктурно-тимчасово змінює свій образ. Він раптом починає "вболівати" за... віруючих. Пише про Успенський собор Лаври як про "велику святиню" і це той верховний "товариш", для якого всі релігії -- "опіум народу"! Петро Симоненко відстоює інтереси саме тієї православної конфесії в Україні,

яка підпорядкована Московській Патріархії. Він наполягає, щоб Києво-Печерський монастир передати віруючим, при цьому бере на себе право виступати ніби "на вигоду виборців". І вимагає підпорядкувати Лавру Московській метрополії "невідкладно" і навіть -- "негайно" і все це -- нехтуючи національно-історичними правами України-Русі -- між іншим, батьківщиною керівника українських комуністів.

29 вересня 1926 року постановою тогочасного уряду УРСР "Про визнання колишньої Києво-Печерської Лаври за історико-культурний заповідник і перетворення її на Всеукраїнське музейне містечко" цей комплекс набув загальнодержавного культурного статусу. Після Другої світової війни уряд прийняв постанову від 30 травня 1944 року "Про відновлення діяльності Державного історико-культурного заповідника "Києво-Печерська Лавра"

Статус Національного Заповідника надано Лаврі згідно з указом Президента України від 13 березня 1996 року. Він підпорядкований Міністерству Культури та Мистецтв України. А товариш Симоненко домагається підпорядкування безпосередньо Кабінетові

(Закінчення на 3-ій стор.)

КОМУ Б'Є ПОКЛОНИ ПЕТРО СИМОНЕНКО?

(Закінчення з 2-ої стор.)

Міністрів, хоча Міністерство Культури -- це ж і є частина Кабінету Міністрів!

Така ж "каша" зварюється і стосовно призначення Києво-Печерської Лаври як Національного Заповідника. В офіційному статуті (ст. 1) це визначено чітко: "Це державний культурно-освітній та науково-дослідний заклад, створений на базі комплексу пам'яток історії, археології, архітектури, культури, природи та території, що має загальнодержавне значення і призначений для вивчення, зберігання та використання цього комплексу, залучення громадян до української історично-культурної спадщини і формування національної свідомості Українського Народу". Саме так Заповідник діє.

То чому Симоненкові, який на початку свого звернення до Президента бідкався про підпорядкування Кабінетові Міністрів, наприкінці свого листа вже кло-

почеться про "передання" всього комплексу споруд "у розпорядження Української Православної Церкви", тобто Московській метрополії. Це є відвертою спробою ліквідувати український національний заповідник світового значення. Це і зневага до ЮНЕСКО, під охороною якого перебуває Національний історико-культурний заповідник "Києво-Печерська Лавра". Нагадую, наша перша українська Лавра і водночас -- Академія, яка ще до Острозької та Києво-Могилянської Академії збагатила світ вченими і державними діячами.

Українці здавна називали Києво-Печерську Лавру Паніматкою, поєднуючи в цьому найвищу шанобливість з любов'ю. І тільки після позбавлення України-Руси державності, високоцивілізована Лавра була перетворена на монастир, який володів горілчаними заводами і броварнями. А в самій

Лаврі ченці торгували, разом з хрестиками і ладанками, ще й своєю горілкою.

Сьогодні Лавра і навколишня територія є державними заповідниками українського національного значення. Проте "святі отці" -- ченці, керовані своїми настоятелями, самочинно захоплюють державні споруди-пам'ятки.

Що ж станеться, якщо доможуться свого "Симоненки"? Тоді українська святиня стане "екстериторією Росії", набувши статусу Московської метрополії і звівши функції національного заповідника України до двірника і сторожа. А саме до цього закликає (вірніше -- вимагає!) керівник комуністів України. Він у своєму зверненні турбується і про гідні умови для Київської Духовної Академії та Семінарії, про "праведне богослужіння". Домагається "виділення коштів з державного бюджету" для "впорядкуван-

ня всіх технічних систем на території Лаври". А також для "негайної реконструкції (тоді як потрібна реставрація. -- О. С.) всіх споруд Верхньої Лаври...

Окрім "всіх споруд" Лаври, які вимагає Симоненко, він... віддає "Українській Православній Церкві (не зазначаючи, що вона Московської метрополії!) і головну пам'ятку XI століття -- Успенський собор (яку, за однією з версій, у 1941 році підірвала комуністична влада). Наші вчені і реставратори відновили цей величний храм українським коштом для України, а не Москви.

То яку ж мету переслідує Симоненко -- він насправді вболіває за віруючих чи виконує кимось задумане чергове антиукраїнське "соцзавдання"? Схаменіться, "товаришу" Симоненко, не виставляйте себе принаймні на посміховисько людям...

КРИТИЧНА СИТУАЦІЯ НАВКОЛО ДИТЯЧОЇ ТУБЕРКУЛЬОЗНОЇ САНАТОРІЇ

Севастополь ("НХ"). -- У Криму виникла критична ситуація навколо дитячої кістково-туберкульозної санаторії імені проф. Боброва. Рідним десятків дітей, які лікуються в установі, запропонували забрати хворих додому.

Як повідомив головний лікар санаторії Віктор Михайлівський, загроза закриття існує кожен день. Через заборгованість енергетикам, санаторію вже почали відключати від електрики. Сплачувати ж борги нема чим. Від початку року хво-

рим виділили тільки 4 тисячі гривень, коли для нормальної праці потрібно 500 тисяч.

Тепер до справи підтримки дітей, більшість з яких-прикута до ліжка, підключилися дві благодійні німецькі організації "Серце дітям" і "Благодійний марафон". Хоча вже знайдено спонзорів, питання про фінансування вирішати тоді, коли німецька сторона отримає офіційне підтвердження, що лікувальну установу для дітей збережуть.

РЯТУЙТЕ ХЛОПЦЕВІ ЖИТТЯ!

До канцелярії Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК-у) надійшло дуже розпачливе і зворушливе прохання такої змісту:

"До Вас звертаються батько і мати Ігоря Човгана (1981 року народження), який тепер перебуває в Івано-Франківську на штучній нирці. Стан його здоров'я критичний. Хворий потребує негайної пересадки нирки.

Ми, мешканці села Ригівка, Галицького району на Івано-Франківщині. Я, батько Михайло, працюю шофером у колгоспі, моя дружина Катерина працює різноробочою у тому ж колгоспі.

При обслідуванні в Київському Інституті Хірургії та Пересаджування АМН України виявилось, що донором може бути мати. При цьому всьому, на пересадку нирки необхідно 60.2 тисячі гривень (12,000 доларів).

У даний момент ми і наша родина шукаємо спонзорів для проведення операції, оскільки наше фінансове становище не дозволяє заплатити за таку операцію.

Шановні Добродії! Нам важко звертатися за допомогою, але життя змушує нас піти на цей крок. Просимо Вас допомогти нам у нашій біді. Нехай Вас Бог благословить"

Екзекутива ЗУАДК-у звертається до нашої щедрої громади з проханням допомогти врятувати життя цього молодого юнака. Всі пожертви звільнені від податку. Присилайте їх на таку адресу:

UUARC -- Ihor Chovhan Fund
1206 Cottman Ave.
Philadelphia, PA 19086

ГУМОР

МІЖ МУЖЧИНАМИ

-- Кажуть, що брутетки більш темпераментні як блондинки, -- висловив думку перший.

-- Чи я знаю? Моя дружина була вже і брутеткою, і блондинкою, але якоїсь різниці я не помітив.

ОБОВ'ЯЗКОВІСТЬ

Старий кельнер помер. Вдова конечно хоче викликати його дух. На спиритистичному сеансі його і кличуть, але столик мовчить.

-- Чому не появляється? Тиша.
-- Чому не приходиш? Нагло в темряві почувся слабкий голос:
-- Це не мій столик!

СУЧАСНИЙ ГЕРОЙ

На поліції випитують свідка:
-- Як далеко ви були, коли впав перший стріл?
-- Яких 30 метрів.
-- А як почули другий?
-- Яких 300!

НЕОМИЛЬНИЙ ЗНАК

Як пізнати, що людина старіється?
-- Коли гасить світло з причин економічних, а не емоційно-тальних.

Фундація
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ

ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

UFU Foundation, Inc.
P.O. Box 1028
New York, N.Y. 10276

Union

Funeral Home
LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED
FACILITIES

Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey

ОБСЛУГА ЩИРА І ЧЕСНА
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд-Бруку
і перенесенням тілених
останків з різних країн світу.

1600 STUYVESANT AVE.
UNION, NJ 07083
TEL.: (908) 964-4222

ПОВІДОМЛЕННЯ СТИПЕНДІЙНОЇ КОМІСІЇ УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ

Стипендійна Комісія Українського Братського Союзу з приємністю повідомляє студентів про можливість одержання стипендії з Фондації ім. Євгена і Елінора Котур в академічному 2002 році. Наше бюро прийматиме аплікації на стипендії від 1 березня до 14 червня 2002 року. Зацікавлені студенти можуть одержати аплікації від голови Стипендійної Комісії пана Степана М. Віхара.

Stephen M. Wichar Sr.
General Scholars Coordinator
39182 Aynesley Drive
Clinton Township, MI 48038

Усі прохання про аплікації мусять бути на письмі. Разом із проханням слід надіслати заадресовану до себе коверту.

Висота грошей на стипендії залежить від річних прибутків з дорученого нам фонду ім. Є. і Е. Котур, отже тим і обмежується сума грошей на стипендії з цієї фундації. Перевіряючи студентські аплікації, Стипендійна Комісія братиме до уваги всі подані в аплікаціях інформації, а особливо фінансові потреби аплікантів. Пишучи по аплікації, будьте певні, що ви маєте необхідні дані на те, щоб одержати стипендію. Інші статистичні дані та вимоги знайдете в аплікації.

А. Апліканти мусять бути українського роду. В одержаних аплікаціях є вимога, щоб принайменше у 100 словах описати український родовід апліканта. При цьому необхідно буде назвати імена родичів, дати, міста, місця народження та подати інші дані.

Б. Апліканти під цю пору мусять бути студентами другого, передостаннього або останнього курсу в університеті або коледжі. Студентам заавансованих студіїв (магістрантам, докторантам та іншим) стипендія не надається.

В. Студентам, спорідненим з членами Виконавчого Комітету Українського Братського Союзу, стипендія Фондації Котурів не надається.

Г. Щоб вдруге одержати стипендію ім. Котурів, аплікант мусить бути членом Українського Братського Союзу.

Додатковими інформаціями служить Головна Канцелярія УБСоюзу в Скрентоні.

Ukrainian Fraternal Association
1327 Wyoming Ave.
Scranton, PA 18509-2849
Tel. (570) 342 - 0937

Г. Аплікант мусить бути студентом із повним навантаженням (12 або більше кредитів на семестр).

Д. Дуже важлива вимога. Аплікант мусить студіювати в одному з названих нижче університетів або коледжів:

Brown University
California Institute of Technology
Carnegie Mellon
Connecticut University (St. Louis), MO)
Harvard University
Haverford University
Indiana University
John Hopkins University
Massachusetts Institute of Technology
McGill University (Montreal, Quebec)
Michigan State University
Yale University
Notre Dame University

Oberline College
Perdue University
Princeton University
Rochester University
Swarthmore University
University of California (Berkeley or Los Angeles)
University of Chicago
University of Michigan
University of Pennsylvania
University of Toronto
University of Washington (Seattle)
University of Wisconsin (Madison)
Vanderbilt University
Williams College

ПОВІДОМЛЕННЯ

ГОЛОВИ СТИПЕНДІЙНОЇ КОМІСІЇ УБС
СТЕПАНА М. ВІХАРА

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД ІВАНА ФРАНКА

Аплікації на стипендії з Фонду Івана Франка на академічний рік 2002-2003 можна одержати від координатора стипендій УБС Степана М. Віхара.

Stephen M. Wichar Sr.
39182 Aynesley Drive
Clinton Township, Michigan 48038-2718

Аплікант мусить бути хоч два роки членом УБС і мати забезпечення хоч на 3,000 доларів.

Аплікант мусить бути студентом вищої школи або студентом останнього року середньої школи.

Студенти, які закінчили чотирирічну програму вищої школи, стипендії з цього фонду не отримують.

Аплікант мусить написати есей величиною від 1000 до 1500 слів. Тему есею аплікат одержить разом з аплікацією. Цього року Фонд Івана Франка дає три стипендії:

Перша нагорода 1,250.00 дол.
Друга нагорода 1,000.00 дол.
Третя нагорода 750.00 дол.

Аплікації мусять бути надіслані на вказану вище адресу до 15 червня 2002 року.

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УБС! — JOIN THE U.F.A.!
ЗАПИСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ І ВNUКІВ!
ENROLL YOUR CHILDREN AND GRANDCHILDREN!

А. ЗЛЕНКО ПРО СПРАВИ ЗМІЩЕННЯ КОРДОНУ

Київ (УНІАН). Україна розраховує на допомогу сусідніх країн "Вишеградської четвірки" у змищенні свого кордону. Про це міністер закордонних справ Анатолій Зленко сказав в інтерв'ю журналістам у Празі, відповідаючи на запитання стосовно підготовки з боку України до змін "шенгенського кордону" у зв'язку зі вступом деяких країн до Європейського Союзу. (Членами "Вишеградської четвірки" є Угорщина, Польща,

Чехія і Словаччина).

Зленко також повідомив про підготовку двосторонньої угоди з ЕС про приймання і передачу осіб (реадмісію). Міністер висловив сподівання, що оптимальному вирішенню цих питань сприятиме зустріч мі істрів закордонних справ України та країн-кандидатів на членство в ЕС, а також представників Єврокомісії. "Ми плануємо провести таку зустріч в листопаді в Україні", -- сказав шеф МЗС.

ПОСОЛ К. ГРИЩЕНКО ВІДВІДАВ МІННЕСОТУ ТА ПІВНІЧНУ ДАКОТУ

Вашінгтон. -- Як повідомляє Посольство України, в днях 21-23 квітня відбулася робоча поїздка посла України в США Костянтина Грищенка до стейтів Міннесота та Північна Дакота.

Темою нарад посла К. Грищенка з губернаторами цих стейтів, було налагодження тісншої торговельно-економічної співпраці з регіонами України. Під час зустрічей у стейті Міннесота, посол передав губернаторові Т.Павленгі пропозиції Волинської обласної державної адміністрації про можливість розширення регіонального співробітництва.

Ініціативу розширення контактів підтримала американська сторона. На переконання губернатора, сьогодні найбільш перспективною виглядає співпраця у галузі біотехнологій, сільського господарства та екології. Обгово-

рення теми ділового партнерства продовжено у Департаменті Торгівлі стейту та з керівництвом корпорації "Каргіл", яка активно працює на сільськогосподарському ринку України понад 10 років і з нагоди візиту посла оприлюднила доповідь про свою діяльність в Україні.

Виступаючи перед представниками Українського Культурного Центру в Мінеаполісі та Українського Культурного Інституту при Університеті м. Дікенсон (Північна Дакота), К. Грищенко зосередився на висвітленні сучасного стану політично-економічного розвитку України, проведенні реформи державного управління та основних аспектів українсько-американського співробітництва.

У рамках візиту посол також провів низку зустрічей з українськими громадами цих стейтів.

ЧОРНОБИЛЬСЬКИЙ БАЗАР У ШТАБ-КВАРТИРІ ООН

Нью-Йорк (Брама). -- Благодійний чорнобильський базар у штаб-квартирі Організації Об'єднаних Націй в Нью-Йорку, який щороку влаштовує Представництво України при ООН, вже став доброю традицією. У ці квітневі дні в стінах ООН звучать українські мелодії та пісні у виконанні дитячого музичного ансамблю, численні гості -- делегати, співробітники Секретаріату Організації та відвідувачі з різних країн світу із задоволенням пригощаються варениками, пирогами, іншими стравами української кухні, купують вишиті рушники, писанки, сопілки, інші твори рукоутворного мистецтва з України.

Мета акції полягає не лише у тому, щоб зібрати нові кошти для допомоги медичним закладам в Україні, де лікують дітей з Чорнобильської зони, а й ще раз привернути увагу міжнародного співтовариства до Чорнобильської трагедії -- найстрашнішої техногенної катастрофи століття.

На думку учасників і гостей

цьогорічного базару, що відбувся 23 квітня, такої мети досягнуто. Базар став не лише спільним проектом Постійних Представництв України, Білорусі та Росії при ООН та Генеральних Консульств цих країн в Нью-Йорку, а й багатьох інших дипломатичних місій, які зробили свої внески, численних представників української громади, які активно долучилися до організації та проведення цієї благодійної акції.

Органічною частиною чорнобильських днів в ООН стала виставка творів нашого земляка -- художника Петра Беленка, який був родом саме з тих місць, що 26 квітня 1986 року зазнали нещадного впливу радіації.

Через 17 років після аварії, проблема Чорнобиля залишається для України однією з найболючіших. Це знову відчули тисячі людей з різних куточків планети, які зібралися у штаб-квартирі ООН і виявили свою солідарність і підтримку.

НОВИМ ПОСЛОМ США В УКРАЇНІ СТАНЕ ДЖАН ГЕРБСТ

Київ (Укрінформ). Посла США в Узбекистані Джана Гербста переводять на аналогічну посаду в Україну, де главою американської дипломатичної місії донедавна був Карлос Паскуаль. Про плани переміщення Гербста Білий Дім

повідомив у понеділок, 28 квітня. Карлос Паскуаль залишить свою посаду в Києві влітку цього року. Джан Гербст до призначення на посаду посла в Узбекистані, працював на дипломатичних посадах в Єрусалимі та Москві.

УКРАЇНА – ПАРТНЕР ЕВРОПЕЙСЬКИХ КОСМІЧНИХ ПРОЄКТІВ

Київ (АПУ). -- Україна зробила важливий крок щодо участі у проєктах Європейського Космічного Агентства (ЕКА), які підтримує Європейський Союз. Таку думку висловив представник Національного Космічного Агентства України, коментуючи засідання спільної робочої групи Україна-ЕКА. Україну на засіданні представляв заступник генерального директора НКАУ Едуард Кузнецов, європейську сторону -- представник управління космічної політики Єврокомісії Гартвіг Бішоф.

У ході засідання обговорювалися питання участі українських підприємств у космічних проєктах, зокрема, у створенні системи глобального зв'язування для екології та безпеки, а також глобальної навігаційної супутникової системи. Праця над ними передуватиме створенню європейської системи глобального позиціонування Galileo, що буде аналогом GPS. Учасникам засідання представлено національну космічну програму України на 2003-2007 роки. Європу особливо цікавить потенціал українських учених у сфері проведення наукових досліджень, а також можливості щодо створення наземної інфраструктури космічної галузі.

У підсумку сторони домовилися про проведення в листопаді зустрічі вчених України і ЕС під егідою Єврокомісії, ЕКА і НКАУ, а також про проведення другого засідання спільної робочої групи Україна-ЕКА у Києві. Україна дістала запрошення на участь у засіданні робочої групи ЕС з питань міжнародного співробітництва у галузі космічних досліджень, яке відбудеться в Празі у червні цього року. Всі інші учас-

ники групи, крім України, представляють країни Євросоюзу, значив представник НКАУ.

У "зеленій книзі" про політику в сфері космосу Євросоюзу, яку опубліковано у січні 2003 року, підкреслюється важливість для Європи незалежного доступу в космос з стратегічною, комерційною і науковою метою. При цьому, в списку країн, з якими співпрацюватиме європейське співтовариство, поряд зі США і Росією, стоїть і Україна. У "зеленій книзі" підкреслюється, що Україна потребує особливої уваги у галузі космічної політики.

Доречі, проєкт Galileo передбачає виведення на орбіту 30 навігаційних супутників, які працюватимуть аналогічно супутникам GPS. Вартість нової системи становитиме біля 3. млрд. євро, більшу частину цієї суми нададуть уряди Німеччини та Італії. Проєкт Galileo виконуватиме Європейське Космічне Агентство, завершення робіт плянується у 2008 році. Очікується, що Galileo надаватиме точніші дані ніж GPS, а крім того, його контролюватимуть цивільні, а не військові організації, тобто нова система не відключатиметься на вимогу військових.

Європейський Союз має намір досягти автономії у сфері розробки військово-комерційної системи Galileo, що стане конкурентом американської системи глобального позиціонування GPS. Фінансування початкової фази проєкту Galileo з боку ЕС і Європейського Космічного Агентства (ЕКА) становить 450 млн. євро (\$477.8 млн.). Повна вартість фази розробки цього проєкту, що триватиме до 2005 року, становить 1.1 млрд. євро.

Володимир Щербина ("БК")

БЕШКЕТУЮТЬ, А ПОТІМ -- МОЛЯТЬСЯ

У Національному Києво-Печерському Історично-Культурному Заповіднику -- знову напруга, знову зухвале самочинство: ченці УПЦ Московського Патріархату кілька днів тому захопили чергове приміщення державної установи, що знаходиться в комунальній власності міста.

Зачинившись ізсередини, вони не пускають в робочі кабінети наукових співробітників заповідника. Це приміщення під номером 68 -- вже восьме, яке таким чином "передається" церковникам московського підпорядкування. Дивує і найбільше вражає те, що черговий вияв агресивності розбишаки в рясах продемонстрували в передвеликодній тиждень, коли церква закликає нас бути якомога людянішими, терпимішими. Не те, що не чинити, а й не думати про зле.

Свої дії ченці пояснюють бажанням активізувати уряд, який дуже повільно вирішує питання передачі культових споруд духовенству, хоча на те є відповідний указ Президента і постанови Кабінету Міністрів. Однак у цих документах зазначено й інше: передача культових споруд має розпочатися не раніше, ніж спеціально створена урядова комісія відпрацює механізм їх повернення, -- забезпечити відселення наукових підрозділів заповідника.

В корпусі № 68 знаходяться службові кабінети 32 співробітників наукової частини та інженерної служби заповідника і археологічні фонди збереження. Майно поки що залишається в приміщенні. Там же знаходиться й кілька ченців, які проникли в приміщення і, заваривши ґрати, оселилися в ньому, інколи визираючи з вікон даху.

УКРАЇНЦІ БІЛОРУСІ ОБ'ЄДНАЛИСЯ У ТОВАРИСТВО "ДНІПРО"

Мінськ (АПУ). -- Презентація громадського товариства українців "Дніпро", яке об'єднало громадян Білорусі українського походження, відбулася в Могильові. Ряду об'єднання очолив театральний режисер, заслужений діяч мистецтв Білорусі Анатолій Мошенко.

Посол України у Білорусі Анатолій Дронь під час урочистості

церемонії зазначив, що товариство українців, ідея створення якого виникла у Рік Тараса Шевченка в Білорусі, продовжує історичні відносини дружби і співробітництва між двома народами, відкриває нові можливості для задоволення національно-культурних потреб українства, його згуртування задля збереження своєї історичної пам'яті.

Кирило Кясяткін ("БК")

6 травня на освітньому каналі УТ-2 (в Києві) з'явиться щотижнева 15-хвилинна передача «Наша мова» спільний проєкт Національної Телекомпанії України та Київського Міжнародного Університету. Автори передачі -- професор, завідувач катедри слов'янської філології Київського Міжнародного Університету Іван Юшук і доцент цієї катедри Ірина Олійник. Режисер -- Ірина Шатохіна, редактор Олена Мельник.

Наш кореспондент побував на зйомках першої передачі, присвяченої правилам звертання один до одного. «Невже всі ми так погано знаємо українську мову, що вам доводиться починати розповідати про неї майже з абетки?», -- таким було перше запитання до професора Юшука.

Ні, люди мову знають непогано, але, на жаль, ще не всі оволоділи нею. Ось, наприклад, один із підприємців, який приїхав з Росії, а сам корінням із Черкас, попросив мене допомогти придбати електронний посібник із вивчення української мови. Дізнавшись, що таких посібників поки що немає, запропонував свої послуги з його створення. Тобто, є ще люди, яким потрібні і підручники, і розмова українською мовою. Це по-перше. А по-друге, культура мови. Нам треба підвищувати культуру української мови, оскільки вона тепер державна. Коли в побутовому мовленні є помилки, це припустимо, тому що до нього не такі високі вимоги. А ось коли з трибуни Верховної Ради говорять з помилками, стає соромно. Це не-

УКРАЇНСЬКА МОВА З ТЕЛЕЕКРАНА

припустимо, адже мова тих високопосадових осіб має бути бездоганною.

На ваш погляд, це проракунки шкільної підготовки?

Ні, наслідки того, що в нас раніше переважала російська мова і вона ще тяжіє над нами. Часом орієнтуємося саме на її норми та закони. А закони української мови зовсім інші. Їх треба дотримуватися, а не руйнувати їх.

І все ж, мабуть, спершу треба мати бажання вивчати мову. Чи, може, підручники не дуже високого рівня?

Підручники в нас є. Навіть моїх вийшло три. Є й інші, їх вистачає. Але, можливо, цю методику не досконало розроблено і, мабуть, не всі розуміють, що треба володіти державною мовою. Тим, хто знає російську, українську мову вивчити не важко. По-перше, треба постійно розмовляти нею, не боятися спочатку робити помилки.

По-друге, читати газети українською мовою, слухати радіо, повторювати ті самі слова, що їх промовляє диктор, -- і з часом людина оволодіє мовою. Радив би читати Максима Рильського -- його поезії написані прекрасною, досконалою українською мовою. Чудова мова Михайла Коцюбинського, Михайла Стельмаха, Григорія Тютюнника.

Як ви оволоділи досконалою мовою?

Я виріс у діалектному оточенні, тож в університеті треба було багато працювати над вивченням мови. У кімнаті гуртожитку нас було семеро хлопців, і ми собі ухвалили: жодної мовної помилки не робити. Якщо щось зробив -- треба було платити 10 копійок. Спочатку

чимало назбирували грошей, але потім помилок позбавилися, бо кожен почав стежити за своєю мовою. А для контролю лежав російсько-український словник, отой, ще колишній, зелений. Доречі, моя перша спеціалізація -- чеська мова і література, друга -- література на-родів Югославії. Те, що я почав писати підручники з української мови, -- не від доброго життя. Бо побачив, як мої діти навчалися за тими колишніми недосконалими шкільними підручниками.

Яке майбутнє телепередачі «Наша мова»? Можливо, це колись стане циклом «Вивчайте українську» на відеокасетах?

Якщо випустять такі відеокасети -- буде чудово. Звичайно, робити такі передачі важко, оскільки до кожної треба ретельно готуватися, щоб кожне слово було на своєму місці. Зі слухачами йде розмова, якої не можна змінити під час передачі.

Чому надаватиметься перевага -- практичній стилістиці чи розмовній мові, граматиці, морфології?

Передача адресована всім -- від школярів до народних депутатів. Наближатимемося до практичної стилістики, буде і граматики, і морфології. Скажімо, таке питання, як закінчення -у чи -а в родовому відмінку однини іменників чоловічого роду. Дехто вагається, як правильно сказати: «дома» чи «дому», «будинка» чи «будинку» тощо. Про це поведомо мову. Тепер вживається багато слів іншомовного походження, в яких треба знати, коли писати «и», а коли «і». І, звичайно, як уживати слова відповідно до ситуації, які

звороті використовувати... Пляни в нас великі, їх реалізувати протягом навіть одного року неможливо. Чудово, що на таку програму є державне замовлення -- дай Боже, щоб воно тривало якомога довше.

Поставили ми запитання й молодому доцентіві Ірині Олійник:

Ви вирішили своє життя віддати в обійми української мови?

Я його вже давно віддала мові, а вирішила це тоді, коли вступила на філологічний факультет Київського Державного Університету імені Тараса Шевченка. Хоча спочатку думала: література чи мова? А тепер обрала все ж таки стилістику, тому що вона на межі мови й літератури.

Хочете наслідувати Аллу Петрівну Коваль?

Алла Петрівна -- одна з найкращих знавців стилістики, але наслідувати -- це трішечки неправильно. На жаль, викладачам української мови нині випала доля першопроходців. Ми повинні не тільки навчатися, а й навчити полюбити мову. Своім прикладом треба якось прихилити до нашої зневажаєної мови щонайбільше людей. Тут знадобиться все -- стилістика, мова, література, навіть акторське мистецтво.

Цікава ситуація: бути першопроходцем.

Нема чого дивуватися: ми повинні в Україні захищати українську мову. Це анекдотично. Такої ситуації немає в жодній країні. Але, певно, так склалася наша доля. А, може, це й щастя, що саме нам випало стати першопроходцями.

Проф. Віра Боднарук

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР ІВАНА БАГРЯНОГО

Товариство Української Мови ім. Тараса Шевченка (ТМУ) 22 березня, присвячений творчості визначного українського письменника Івана Багряного (1906-1963). Вечір відбувся в Українському Культурному Осередку св. Андрія в Норт-Порті, Фл. Слово про письменника виголосив інж. Олексій Коновал з Чикаго, який упорядковував листування Багряного від 1946 до 1963 року. Ця двотомна праця вийшла минулого року у в-ві "Смолоскип" у Києві. Презентація публікації відбулася минулого жовтня в Будинку Письменників України при участі інж. О. Коновала, його дружини та сина письменника Нестора, який приїхав з Німеччини.

Інж. О. Коновал знав Багряного особисто і старався з доручення ОДУМ-у в Чикаго про надання авторіві Нобелівської премії. Багряний -- автор таких романів, як "Сад Гетсиманський", "Тигролови", "Людина біжить над прірвою" (написана ще у харківській в'язниці, а видана в 1946 році), поетичної збірки "Золотий бумеранг", повістей "Огненне коло" і "Розгром", драми "Морітурі", сатиричного твору "Антон Біда -- герої труда" та дитячих віршованих творів і багатьох публіцистичних статей. Написав також слова добре відомих пісень та маршів, які музично оформив Григорій Китаистий.

У 1950-1960-их роках твори Багряного були видані в перекладі англійською, німецькою, данською, голландською, французькою, еспанською та італійською мовами. Старання молоді ОДУМ в Чикаго про надання І. Багряному Нобелівської премії, на початку 1963 року припинилися через смерть автора. Нобелівська премія, на жаль, не вручається померлим.

СУПЕРЕЧКА ТИСЯЧОЛІТЬ

Спільного дня святкування Великодня православні і католики так і не визначили

спричинена єврейською системою рахування днів: за нею, день триває від одного заходу сонця до іншого заходу сонця. Ця суперечка була врешті-решт розв'язана 325 року на першому екуменічному соборі в Ніцці (територія теперішньої Туреччини) офіційно прийнято дату 15 Нисан.

Однак Рим покладався на більш ранню дату настання весняного рівнодення (коли ніч починає дорівнювати дню) -- 18 березня, а олександрійці встановили її вірно -- 21 березня. Імператор Теодозій Великий (346-395) робив спробу покласти край суперечкам. Він звернувся до єпископа Олександрії Теофіла з проханням пояснити розбіжності. Єпископ у відповідь склав хронологічну таблицю Великодніх Свят, спираю-

чись на олександрійську методику.

Племінник Теофілоса, св. Кирило, продовжив справу свого дядька і при нагоді вказав, у чому полягає помилковість римської методики. Але його метода підрахунку здобула першість і була повністю сприйнята усім християнським світом лише у середині V століття. Майже тисячу років православні і католики святкували Пасху в один день.

Але після чергової реформи календаря у XVI столітті та за провадження 1582 року григоріанського календаря, дороги Сходу та Заходу у черговий раз розійшлися. Недосконалість юліанського календаря спричинила перемищення дати весняного рівнодення на 13 днів.

У XX столітті все чіткіше

стала проступати тенденція запровадження фіксованої дати святкування Великодня. Такі пропозиції лунали до початку Другої світової війни на засіданнях Ліги Націй, а після закінчення війни -- на форумах ООН. Конституцією Святої Літургії, яка була затверджена на II Ватиканському соборі 1963 року, допускається засада фіксованої дати святкування Великодня.

Константинопільський Патріарх Атенарос і свого часу також закликав до усунення поділів між Західною і Східною Церквами та визначення спільної дати святкування Великодня. З пропонування постійних дат найчастіше називають другу неділю квітня.

УСПІШНИЙ ДЕБЮТ ЮНОЇ ЛЬВІВ'ЯНКИ

Львів ("Поступ"). -- В угорському місті Татабанія завершився Кубок світу з карате-до (WKF) за олімпійською версією (за правилами цієї версії у 2004 році на іграх Олімпіади в Афінах змагатимуться найсильніші каратисти ілянеги).

У цих змаганнях взяло участь

38 країн (близько 1200 спортсменів).

Львів'янка Христина Гунчак у змаганнях серед дітей здобула дві нагороди: бронзову медаль у каті (формальний комплекс) та "срібло" в куміте (посидинки)

В. ЛИТВИН ВІДВІДАВ БІЛОРУСЬ

Київ (УНІАН). -- 22 квітня голова Верховної Ради України Володимир Литвин завершив дводенну офіційну візиту в Білорусі. Там він зустрівся з президентом О. Лукашенком, прем'єр-міністром Г. Новицьким і з головами обох палат парламенту.

В ході зустрічей обговорювалися питання активізації українсько-білоруських відносин на рівні

парламентів. Крім того, наша делегація відвідала меморіальний комплекс "Хатинь", де відбулося урочисте покладання квітів. Литвин відвідав також олімпійський спортивний комплекс "Раубичі", поклав квіти до пам'ятника Шевченкові та взяв участь в урочистому відкритті Музею Українсько-Білоруських Відносин і розвитку української дипломатії у Мінську.

Ярослав Стех

ДЕЩО ПРО ТИХ, ЯКІ ТРУДИЛИСЯ ПРО УКРАЇНСЬКУ СЛАВУ ПЕРЕМИШЛЯ

Роботящим умам,
Роботящим рукам
Перелогі орать,
Думать, сіять, не ждять
І посіане жать
Роботящим рукам.

Тарас Шевченко

Історія кожного регіону є життєдайним джерелом культури, патріотизму, національної гордості, а на все це складається праця не лише корінних мешканців регіону, але якже часто коласальні заслуги мають ті, які деколи далеко від цієї землі, а на її прославу роблять дуже багато. Таких людей варто згадувати, пишатися ними, бо вони є нашими світочами в мозаїці культурних осягів.

Яскравими представниками таких діячів є відомий режисер Іван Демкович, визначна організаторка і знаменитий педагог Ольга Васильків і композитор та диригент Ярослав Полянський. Коротко про кожного варто згадати, бо ці люди, працюючи в Головному Правлінні УСКТ у Варшаві, докладали надзвичайно багато зусиль для розвитку і відродження українства в Перемищині.

Іван Демкович народився 24 червня 1906 р., в селі Рогізна на Яворівщині в родині бідного, але національно свідомого селянина, у якого було семеро дітей і всім їм батько помагав здобути належну освіту. По закінченні народної школи, Іван закінчив Яворівську гімназію, а відтак завершив вчительську семінарію у Самборі. Від молодих років, а вже під час навчання, він виявляв великі здібності до режисерства театральних постановок. Він докладно знайомився з фаховою літературою на цю тему, читав про всякі театральні групи, про їхню працю і мріяв, що коли стане дорослим, то посягнеться якій важкій, але якже важливій для піднесення загальної освіти праці. Хлопець кожні вакації, кожний вільний свій час присвячував театральній справі і вбачав у цій праці найсвятіше діло в збереженні рідної мови, традиції, а найголовніше в піднесенні національної свідомості.

Мрією Івана було дістатися на театральні студії, після закінчення в 1928 р. вчительської семінарії. На жаль, такої можливості у нього не було і він, працюючи в кооперації, театальною справою займався аматорською, але з повною посвятою. Він це діло надзвичайно любив і це була його пасія життя. В 1935 р.Іван поїхав відвідати свого брата до Варшави, який там вчився у залізничному технікумі і там якось йому вдалося полагодиити харчування для себе в будинку для бідних дітей, принагідно заробляв гроші як вуличний продавець газет і виконував іншу важку

працю. В такі умовах починає вчитися на юридичному факультеті на Варшавському Університеті, але його не закінчив. Згодом дістається до праці у фармацевтичній лябораторії, де виварював ліки, навіть продавав свою кров і знову в тих умовах закінчив курс книговодства. Війна, Іван одружується з Камілею Островською і під час німецької окупації живе в Плоцьку, Таращі на Україні, де був режисером в театрі. Після закінчення Другої світової війни, повертається до Польщі. Там був арештований, а після звільнення працював у книговодстві. Коли дізнався, що в Польщі діє УСКТ, то зараз з Плоцька (понад 70 км.) почав доїжджати до Лодзі і там зорганізував театральний гурток. Ця праця дала йому змогу стати театральним інструктором в ГУ УСКТ у Варшаві.

Не будемо перераховувати всіх тих п'єс та місцевостей, в яких він своїм хистом допроваджував до досконалості наше аматорсько-театральне мистецтво, даючи сотки виступів. Словом, була це титанічна праця на терені цілої Польщі, яка допомагала привернути духа своєму народові.

Титанічну працю Іван проявив на терені самого Перемишля. Я досконало пам'ятаю, як він в стислій співпраці з Наталією Ожибю, Ярославом Поповською, Людкою Павлище, Неонілією Менцінською, Іваном Стислом витривало працював над здійсненням театральних постановок. Його зусилля в десятиках п'єс були великими. Він творчо переживав кожну сцену. Той, хто пам'ятає ті часи, той згодиться, що це була творча самопожертва. Завдяки його зусиллям, у Перемишлі відродилося українське театральне життя високого діапазону з гнучкою технікою і всебічною театальною культурою. Театральна праця знову стає культурною віссю Премищини. Це ніби сотні ниток, що з'єднують і тягнуться в усі ділянки культури народу.

І. Демкович безмежно любив Перемишль, він говорив: “знайте, що Перемишль був, є і буде нашим українським образом ества, це своєрідний храм в першу чергу для українців у Польщі. Без Перемишля не уявляю собі нашого духу, він тут захований у фундаментах міста і цього благословення не можна не відчувати у кожній ділянці.

Віхою театральної праці і доказом любови до Перемишля, був зорганізований ним в шістдесятих роках, загальнопольський фестиваль театральних колективів національних меншин, серед яких було 28 українських театральних колективів. А після цього фестива-

лю, на десятиріччя УСКТ, І. Демкович підготував 37 драматичних колективів, серед яких представлено чудові картини Лемківського весілля і знамениті українські п'єси. Враховуючи його мистецький труд, це найдостойніший пашпорт його і нашої театральної культури на тлі інших меншин на території Польщі. Пригадуючи собі працю І. Демковича, з боєм переживаю, що з його смертю українське театральне мистецтво в Польщі втратило надзвичайно багато, це був своєрідний в Польщі Курбас, якого ім'я в Україні вимовляється зі святістю.

Кажуть життя і його осяги вимірюються не роками і не місцем народження, а тим шляхом, який долає людина до втілення своїх ідей і мрій.

Так як І. Демкович, так і Ольга Васильків прийшла на світ далеко від Перемишля. Вона народилася 5 жовтня 1919 р. в селі Розвадів Жидачівського повіту на Львівщині. Вона була найстаршою серед трое дітей. Батьку Ольги був національно свідомий, під час визвольних змагань був старшиною УГА, і за те польська окупаційна влада переслідувала його і змусила Польщу, щоб знайти собі працю. Хоча всі вони змушені були жити в польському оточенні, однак батькові вдалося прищепити своїм дітям українську національну гордість. На жаль, у 1935 р. батьку Ольги помер і навіть на смертній постелі благав: “Олю, будь завжди свідомою україною” Цей батьківський заповіт йшов поруч з нею через ціле життя.

Після смерті батька, мати з дітьми повертається до рідного Розвадова. Ольга вступила на навчання до учительської ліцею у Львові і з успіхом його закінчує напередодні Другої світової війни. Під час війни Ольга трагічно втратила маму і молодшу сестру і з братом виїхала в Польщу. З початку вчителювала на Вроцлавщині, виїхала заміж, але в сімейному житті щастя не знала. З вчительської посади її переносять до Варшави, де в Союзі Польського Вчителства очолювала суспільно-педагогічний відділ.

Від покликання в Польщі УСКТ, Ольга, згідно з заповітом батька, приєднується до праці у Головній Управі УСКТ у Варшаві. Вона кидається у вир обов'язків, бо помічає, що українці в Польщі знаходяться в страшному матеріальному й моральному стані. Сама особисто, як велика ентузіястка, заставляє інших рятувати гордоці народу, допомогти йому вийти з цього провалля, в яке зіштовхнула його операція “Вісла” Ця молода енергійна, високо освічена, політично вироблена жінка організує

культурно-освітню працю, засновує гуртки УСКТ, повітові і воевідські правління, українське шкільництво та пункти навчання рідної мови, а навіть українські підприємства, напр. “Ферротекс” Вона нав'язує контакти з місцевою владою, влаштовує всякі збори і виголошує цінні мобілізуючі доповіді, щоб переламати страх в наших людей, а з другої сторони - примусити владу респектувати українські проблеми. Вона започнує сторінки “Нашого Слова” цікавими репортажами, виводить на денне світло українську проблематику.

Пам'ятаю, як для Ольги головним об'єктом було відродження українства серед застрашених українців, після акції “Вісла” Вона в якніс особливий спосіб з великою симпатією відносилася до потреб Перемищини. Її праця і повне посвяти для рідного народу життя, помічали і її прихильники, і її вороги. Але вона не дбає ані про багатство, ані про славу, ані навіть не звертала уваги на евентуальні консеквенції з боку влади, яка пильно приглядалася до її праці. Можна беззастережно сказати, що це була шляхетна людина найвищої чесноти, з міцною жилкою громадського діяча. За її ініціативою створено вчительський ліцей в Бартошицях, а коли стала генеральним секретарем Головної Управи УСКТ, з її ініціативи пошлав український ліцей в Перемишлі і Лігниць, студія української філології в Щеціні, чимало провідних українських діячів за її допомогою увійшло до різних рівнів владних структур. Престиж УСКТ в терені безустанно зростав. Деюли Оля розказувала, що вона у своєму житті багато натерпілася і тому в неї особливе зрозуміння у відношенні до заподіяних нашому народові кривд. За її ширу працю і посвяту наші люди її надзвичайно любили, але ненавиділи її українські вороги.

На жаль на П З'їзді УСКТ в 1960 р., на внесок мі істра внутрішніх справ Польщі Шнека, її звільнили з праці в УСКТ, оскаржуючи в націоналістичній діяльності серед українців у Польщі, а тоді це було смертельне оскарження.

З таким оскарженням пані Ольга виїхала до Англії і там виїхала заміж за адвоката Даниліва. Співжиття її сім'ї укладалося добре. На жаль, вона важко захворіла і 15 жовтня 1978 р. померла в місті Редінг

Живучи в далекій Англії, Ольга писала листи до друзів у Перемишлі. Цікавилася станом українських справ на рідних землях. Хоча її діяльність в цілому треба віднести до загальноукраїнської, то з приємністю треба признати, що

українці Перемишля з пошаною згадують її ім'я, як ім'я прекрасної української патріотки, з якою пов'язують українське відродження в 50-их роках у Перемишлі.

До названої трійці того періоду слід зарахувати маестра Ярослава Полянського, чие ім'я асоціюється з діяльністю славного хору “Журавлі” в Польщі. Немає для українців Польщі більшого і дорожчого патріота, ніж ім'я Полянського. В годину нашого найбіль-

шого духового занепаду і поневолення, він немов виріс з-під землі і підійняв нашу національну гідність найвище, своєю батугою на повний голос воскресив дух народу Цей феноменальний і жертвенний культурно-освітній діяч створив, крім хору “Журавлі”, декілька інших хорових ансамблів, які викликали зрозумілий подив і мали вагомий вплив на відродження українства в Польщі після акції “Вісла” (Продовження буде)

Тетяна Харченко (“УМ”) БІЛОРУСЬКИЙ ПЕРЕКЛАДАЧ СТАВ УКРАЇНСЬКИМ НАЦІОНАЛІСТОМ

Дякуючи Олесеві Траяновському, сябри читають поетів “розстріляного відродження”

Були часи, коли заради власної ж безпеки, українцям доводилося приховувати своє захоплення поетами “розстріляного відродження”, аби й самому не потрапити до категорії “терористів” Така конспірація дається взнаки -- багато хто й сьогодні не знає цих поетів. Тішить, що завіса починає потроху підніматися, і не лише в Україні...” Імем нявмольним сваводини” (старонкі українскай паезіі) книга про українську поезію початку XX століття іє саме такою назвою вийшла у Білорусі наприкінці минулого року. За переклади і упорядкування віршів українських поетів узвяся відомий білоруський журналіст і перекладач Олесь Траяновський.

“Зміст збірки складають маловідомі або зовсім не відомі у Білорусі твори українських письменників, довгий час їхні імена не мали місця в українській літературі, а це -- величезний пласт українського прекрасного письменства”, -- ідеться у передмові до книги.

Загалом, до книги ввійшли вірші 21 поета, до творів кожного автора подано невеличку біографічну довідку, а починається збірка поезіями Олександра Олеса. Не забув письменник і про “сталего” Олега Ольжича, тендітну Лену Телігу, Чупринку, Самійленка, Фальківського, а в розділі “Із забуття воскреслі імена” буквально по віршичку-два спробував подати поезії Чорнявського, Драй-Хмари, Свідзінського, Зерова, Йогансена. Траяновський каже, що найлегше перекладалися Самійленко, Чупринка, Фальківський; тяжко Ольжич -- у нього “особлива жорстка манера письма”

У білоруських літературних

“Народ мій є! Народ мій завжди буде!
Ніхто не перекреслить мій народ!
Пошезнуть всі перевертні й прибудли
І орди завоєвників-заброд!”

Василь Симоненко

Роман Ричок

ПАМ'ЯТІ ВАСИЛЯ КОСТЯНТИНОВИЧА БАРКИ

У п'ятницю, 11-го квітня, в ранніх годинах помер Василь Барка - один із найвизначніших поетів ХХ століття.

Пригадуються слова В.Чорновола: “в українській стороні ще одна, золота обірвалася струна” Іменно золота, звук якої відіб'ється жалібним гомоном в українській спільноті, так тут у діяспорі, як і там -- на рідних землях. Перестало битися зболіле серце поета, який до безтями любив свій нарід, його історію, мову, культуру.

Мусимо погодитися із законом природи, коли людина в призначений їй час відходить із цього світу. Зокрема людина в старшому віці. Та коли усвідомити, що з тим законом асоціюється втрата дорогого приятеля, тоді стає невимовно сумно і боляче. Тяжко усвідомити і по-годитися з реальністю, що з відходом у засвіти дорогої особи, в нашій громаді залишається порожнє місце, що слова пісні “відлітають сірим шнурком журавлі. ” стають зворушливою мелодією. Що втрачається довголітнього приятеля, з яким так багато було спільного: зустрічі, дискусії, видавничі пляни, який так часто був бажаним гостем у нашій хаті, зокрема в горах Гантеру, де працював над романом “Жовтий князь”

Василь Барка був чесний із собою. Голошені в його торчості ідеї були змістом його щоденного, гібокожурелігійного, аскетичного життя. З відходом у засвіти Василя Барки, ми прощаємо не лише визначного поета, письменника, літературознавця, богослова, мислителя-філософа, але й непересічну людину: чесну, вирозумілу, добру, глибоковіруючого християнина.

Св.п. Василь Барка

Василь Костянтинович Барка народився 16 липня 1906 року в селі Солоніці Лубенського повіту, Полтавської губернії. Його літературну спадщину, крім рукописів, з великим трудом вдалося зберегти і примістити в УВАН в Нью-Йорку, де понад 20 книг поезій, романів, повістей, есеїв, перекладів, літературної критики. У місті Рівне (на Волині) у видавцтві “Діва” в 1998 році появилася книга “Портрет”, автором якої є визначний письменник Микола Вірний-Французенко. Це обширна, солідна праця, в якій подано біографію Барки, перелік його творів та їхню оцінку літературознавцями, інтерв'ю для “Радіо Свобода”, бібліографію, передачі про його творчість на хвилях “Голосу Америки”, листи науковців з України тощо.

Творчість Барки притаманна глибока християнська релігійність, часте посилання на Біблію, для видання якої присвятне багато праці. Йому завдячуємо мовну редакцію, літературне опрацювання *Окровення* (“Апокаліпсі”) на основі старогрецьких джерел. Це є найповніше, ілюстроване видання, що появилось у 1963 році в Римі. У поезіях Барки часто знаходимо біблійні мотиви, які у високомистецькій формі віддзеркалюють історичні події нашого народу, зокрема його трагедію під час великого голоду. Ось дві стрічки зворушливої поезії:

“Моляться соняшники:

Грім на хмарі Біблію читає.

тополя пошепки: страшний який твій плач Ісає!

Моляться соняшники.

Голод, мати немовля вбиває

тополя закричала о який мій рай, Ісає!”

На основі роману “Жовтий князь” (вийшов також французькою мовою) О. Янчук створив фільм “Голод - 33” Екранізований твір Барки у великій мірі причинився до успішного референдуму в 1991 році в справі незалежності України

Автор книги “Портрет” стверджує, що “на Україні видають повільною чергою твори одного з найбільших українських поетів модерністів ХХ століття -- Василя Костянтиновича Барки”

Поезія Барки -- це віддзеркалення його глибокої християнської

релігійности й етики, це мова його серця. Він казав, що “найсправжніше в поезії, від початку нашої ери неможливе без світла від образу Христа Спасителя” Тому й основні прикмети його характеру, -- це незвичайна доброта і скромність, гуманність і побожність, толерантність і пошанування думки іншої людини, беззастережне визнання вчення Біблії.

Поезія Барки, з погляду звичайного читача -- це мережаний килим, часто незбагненного взору, це гаптовані рушники, ткані різнокольоровими нитками-словами. Озвучення, музичне оформлення, мелодійність і чистота в слову, композиція новотворів, як наслідок творчого процесу, власна інтерпретація мови народу -- це складові компоненти поезії Барки. У післяслові до збірки поезій “Білий світ”, Григорій Шевчук (Шевельов) каже: “поезія Барки -- це суцільний переклад дійсности на мову серця” І далі: “В поезію Барки треба вчитатися і головне вчутися, і тоді ми побачимо світ його очима, і станемо від нього напевно душевно багатші, змістовніші, глибші, світліші”

Бути в товаристві Барки -- велика приємність. Його всестороннє знання, всього чим багате людство, здається, не мало меж. А тому кожна розмова з ним ушляхетнювала людину, збагачувала її духово.

Василь Барка в останніх трьох роках хворів, розбитий паралічем, німичний, втративши сили від надмірної праці, багато терпів. Самітний в старечому домі, серед чужого оточення, помер як нуждар і каліка. Він любив оселю “Верховина” -- власність Українського Братського Союзу, де серед гірської природи прожив тридцять два роки, де написав більшість своїх творів.

Найкращим вшануванням пам'яті Василя Барки, буде видання його творів. Дещо готове до друку, дещо є в рукописах, над упорядкуванням яких працюють члени УВАН в Нью-Йорку.

Прикро, що під час похоронів не було нікого з його родини ані сина, який живе в Росії, ані внуків, які живуть в Англії.

Василь Костянтинович Барка мав багато приятелів і, я певний, що так вони, як і спільноа наша, яка щкавиться літературою, так тут у діяспорі, як і в Україні, із сумом прощається з поетом, який творив для Українського Народу, який своєю творчістю збагатив його духовість, культуру.

Василя Барку поховано в Бавнд Бруку. Своім трудолюбивим життям заслужив собі на царство небесне, а своєю творчістю -- на вічну пам'ять в українській спільноті.

Maria Pappas
Cook County Treasurer

MARIA PAPPAS
COOK COUNTY TREASURER

Mr. Nicholas Duplak
English Editor
Narodna Volya
1327 Wyoming Ave
Scranton, PA 18509

Dear Mr. Duplak,

As Treasurer of Cook County, I would like to congratulate you on the 92nd Anniversary of your publication, "Narodna Volya."

In a County that prides itself on diversity, it is a pleasure to recognize members of our ethnic communities for their hard work and dedication to maintaining the cultural pluralism that makes Cook County great. As you know, it is important for our ethnic communities to celebrate our heritage as a means of preserving our rich traditions. Your publication serves as an important connection to your community, as well as an educational outlet for your readers.

I commend your commitment to the Ukrainian American community. The dedication that goes into each and every publication is very much appreciated.

Sincerely,

Maria Pappas
Cook County Treasurer

By Ian Traynor, The Guardian

VATICAN BARTERS WITH RUSSIA FOR PAPAL VISIT

The Vatican is using a 16th-century icon that is one of the holiest objects in Orthodox Russia as a bargaining chip in the attempt to secure a visit to Russia by Pope John Paul II. Polish media reported, that the pontiff hoped to stop at the end of August in Kazan, the capital of the republic of Tatarstan, 800 km (500 miles) east of Moscow, en route to his first visit to Mongolia.

The Vatican's press office neither confirmed nor denied the reports and indicated that intense talks were taking place behind the scenes to overcome bitter Russian Orthodox opposition to a papal visit.

The Pope is known to view a "pilgrimage" to Russia as the biggest prize to elude him in the past 25 years. As the first Slav Pope, he devoted much of the first half of his papacy defeating communism in the largely Slav countries of Eastern Europe.

The bargaining tool is the ruby and gold-encrusted icon known as the Kazan Mother of God, which is credited with saving Russia from Napoleon and with driving Polish conquerors out of Moscow in the 17th century.

The Pope has been in possession of it for a decade. He is believed to want it returned but the price is said to be Russian Orthodox assent

to his visit.

"The appropriate occasion and the way of delivering [the icon] will be evaluated at the appropriate time," Joaquin Navarro-Valls, the Vatican spokesman, said.

The Russian patriarch, Alexy II, has long been a bitter opponent of what he perceives to be the Vatican's proselytising ambitions in the former Soviet Union.

Two years ago when the Pope visited Ukraine, the cradle of Slav Christianity, to talk of Christian "unity", Alexy denounced the pontiff as "an unwelcome guest"

Since then, Catholic priests have been barred or expelled from Russia and the building of some Catholic churches prevented. But over the past few years, senior officials from Tatarstan have been received in the Vatican for negotiations on the return of the icon.

It stems from at least 1579 when, according to Russian Orthodox legend, the Virgin Mary appeared in an apparition to a nine-year-old girl in Kazan, instructing her to retrieve the icon from the ashes of the family home, which had just been burned down. At least two copies of the icon were made. It is believed that the Pope has the original, though this claim remains contentious.

DONETSK CLAN STANDS FOR DEVELOPMENT OF RUSSIAN LANGUAGE

KYIV. -- The Party of Regions stands for development of Russian language and introduction of double citizenship in Ukraine, UNIAN reported referring to the statement made by the Party of Regions chairman, Prime Minister Viktor Yanukovich.

Acknowledging exclusive status of the Ukrainian as the state language, the Party of Regions considers it necessary to develop Russian language, as well as other languages

spoken in Ukraine", Yanukovich stated at the 5-th congress of the Party of Regions.

The Prime Minister also claimed that the Party of Regions together with other centrist forces stands for introduction of double citizenship in Ukraine, which, in its opinion, will socially protect millions of Ukrainian citizens living and working abroad, as well as satisfy humanitarian needs of various national groups.

CHORNOBYL VICTIMS PROTEST UNPAID BENEFITS

KYIV (AP). Thousands of Chernobyl survivors marched last Saturday in downtown Kyiv to demand the government increase social benefits and pay overdue compensation to victims of the world's worst nuclear accident 17 years ago.

An orchestra playing a funeral march led the protesters down the Ukrainian capital's main boulevard. Many carried photographs of loved ones killed in the accident and banners with slogans such as "Chernobyl closed. Are the problems of Chernobyl forgotten?" Police estimated the crowd at 5,000.

The Ukrainian Chernobyl Union, an advocacy group representing victims of the disaster, organized the march to protest planned budget cuts and to demand the government pay long-overdue social and medical benefits to thousands of people still suffering from the disaster.

The Ukrainian American community is holding a vigil for the victims of the disaster on Sunday, May 4, at the Ukrainian American Sport Center in Honesdale, PA. The vigil will be held from 7:00 PM to 9:00 PM.

everything," said a protester who identified herself only by her first name and patronymic, Halyna Danylovna.

Ukraine's cash-strapped government has been unable to maintain the generous Soviet-era social benefits given to the 3.3 million people, including 1.5 million children, affected by the April 1986 accident.

The disaster, in which a reactor exploded and caught fire, sent a radioactive cloud over vast areas of Ukraine, Russia, Belarus and northern Europe.

Tens of thousands of Ukrainians disabled by Chernobyl-related illnesses suffer from inadequate health care. Some 25,000 families evacuated from contaminated areas still have not been given the housing they were promised. Ukraine shuttered Chernobyl's last reactor in December 2000. Western governments have pledged to help fund completion of two new reactors to compensate for the lost electricity capacity.

STATEMENT OF THE SECRETARY-GENERAL OF UN ON THE 17TH ANNIVERSARY OF THE CHORNOBYL ACCIDENT

26 April marks the seventeenth anniversary of the accident at the Chernobyl nuclear power plant in Ukraine.

For the last seventeen years, millions of people in Belarus, the Russian Federation and Ukraine have lived with a daily reminder of the moment that changed their lives forever. The explosion of the Chernobyl nuclear reactor on 26 April 1986 has led to long-term consequences to their health and welfare. The tragic legacy of Chernobyl will remain with them, and their descendants, for generations to come.

As we take note of this grave anniversary, the Secretary-General wishes to make a special plea to the international community to remember the victims of Chernobyl. He reiterates the commitment of the United Nations system, in partnership with non-governmental organizations, to assist the governments and people of the affected States to forge ahead on the path to recovery. He calls on donors to respond generously in kind, in a joint demonstration that Chernobyl will never be forgotten.

SECRET CHORNOBYL ARCHIVES RELEASED

Secret KGB archives released in Ukraine show that there were problems with the Chernobyl nuclear plant before the 1986 explosion -- the world's worst civilian nuclear disaster.

The 121 documents -- dating from 1971 to 1988 -- include a report from 1984, which notes deficiencies in the third and fourth reactors, and also the poor quality of some equipment sent from Yugoslav companies.

There are also references to an incident at the plant in 1982, in which small doses of radiation were released.

The explosion on 26 April on the fourth reactor released 100 times the amount of radiation of the bombs dropped on Hiroshima and Nagasaki put together.

Between 15,000 and 30,000 people have since died and the United Nations estimates that nearly six million people continue to live in contaminated areas.

'Under control'

The declassified archives were published in the internet side of Ukraine's Security Service on the eve of the 17th anniversary of the disaster. They contain a report by the Ukrainian KGB directorate to Moscow on systematic safety breaches during construction works between 1976 and 1979. They also include a report sent to Moscow on the day of the explosion, in which the than Ukrainian KGB chief, Lieutenant General S Mukha, says that his department "had taken control of the situation in the plant and the surrounding area"

The general also says that "almost the entire population of the town of Prypiat (more than 44,5000 people) was evacuated" by 28 April.

The Chernobyl plant remained in service until December 2000, when it was finally shut down under pressure from the world's richest nations.

A 30 kilometre (18-mile) exclusion zone around the site is still maintained though there is some talk of trying to generate tourism opportunities in the area.

UKRAINE AND GEORGIA ASPIRE TO KEY ROLE IN REGIONAL SECURITY

KYIV. -- Ukraine's President Leonid Kuchma has announced that Ukraine and Georgia should together draw attention of the world leading countries and centers of influence to their key role in the regional security, according to Interfax-Ukraine.

Kuchma said this at an international scientific conference "Ukraine and Georgia in the Process of Creation of the New International Security System: experience and prospects," which is under way in Kyiv Wednesday with the participation of the presidents of Ukraine and Georgia.

According to earlier reports, Georgia officially asked Ukraine to agree upon the terms of entering the NATO together.

FREE & LOW COST PRESCRIPTION DRUGS ARE AVAILABLE TO WILKES-BARRE-SCRANTON, PA AREA RESIDENTS

Wilkes Barre - Scranton, PA. (USA Health News). - Are your medications too expensive for your budget? If so, information in two new publications might help you save money.

The Prescription Assistance Clearinghouse has just published a booklet, "How to Get Free Prescription Drugs When You Can't Afford to Pay" and a new special report, "How to Get a Free Prescription Discount Card to Save Money on Prescription Drugs" The booklet gives information on how and where to get free & low cost prescription drugs directly from drug manufacturers. The special report gives step-by-step instructions for consumers to obtain a free prescription drug discount card that can be used at Wilkes Barre - Scranton, PA area pharmacies.

"There are over 70 programs from major drug manufacturers that provide free or low cost medication. These programs are rarely, if ever publicized", says Chris Pongsak, a researcher at Prescription Assistance Clearinghouse. "We've published an A to Z listing of all the drugs that are available to qualified Wilkes Barre - Scranton, PA area residents for free or at very low cost directly from the manufacturer."

According to the Prescription Assistance Clearinghouse, the information in the special report can help consumers receive a free prescription drug discount card even if their income is too high to qualify for drugs directly from the manufacturer. There are nearly 46 million Americans that are lacking health care insurance, many of whom could benefit from the information in these publications.

Consumers can receive a copy of both publications by sending \$5

EU CONSIDERS ODESA-BRODY OIL PIPELINE IMPORTANT FOR EUROPE'S ENERGY SUPPLY

KYIV. -- The European Union considers the Odesa-Brody oil pipelines, along which Caspian oil can be transported to European countries, as important for providing Europe with energy resources. The European Commission's External Relations Director General, Faouzi Bensarsa, who also is responsible for coordination of the interstate oil and gas transport to Europe (INOGATE), stated this at a news conference.

"The Odesa-Brody oil pipeline will play an important role," he said. In the words of Bensarsa, the oil pipeline is an important route for supply of light Caspian crude to European oil refineries. Besides this, the oil pipeline enables reduction in transporting of oil by sea and reduces the risk of pollution of the sea in case of accidents by tankers.

Bensarsa said that the EU would cooperate with Ukraine on issues of developing the project of transit of Caspian oil along Odesa-Brody, and also completion of the oil pipeline's construction up to the Polish city of Plock (Plotsk). In his words, an important step for moving forward Odesa-Brody should be the presentation of the oil pipeline, which will take place on 27 May in Brussels. It is being planned that Deputy Premier of Ukraine Vitalii Haiduk, Poland's Deputy Premier Marek Pol and the vice president of the European Commission Loyola de Palacio will take part in this presentation.

At the same time, Bensarsa said that the decision on beginning transportation of oil along the pipeline, and also on completion of its

construction up to Plock (Plotsk) is the affair of oil companies. "This is the market," he said. Bensarsa also made clear that the EU negatively assesses the idea of transit of Russian oil through Odesa-Brody in the opposite direction -- from Brody to Odesa, for reloading on tankers in the Black Sea. "We are not playing political games with the oil pipelines," he said.

As Ukrainian News reported previously, the Odesa-Brody oil pipeline with a length of 674 kilometers was built for transporting Caspian crude from Odesa to Brod (Lviv Region), from where it can be transported along the Druzhba oil pipeline to European countries. Ukraine has for several years been locked in talks on transporting of Caspian oil along the Odesa-Brody oil pipeline, and also on the creation of an international consortium for administering the oil pipeline and for completion of its construction up to Plock (Plotsk), but for the time being there has been no result.

Last week, President Leonid Kuchma said that Ukraine might agree to the proposal to transport Russian oil along the entire pipeline in the direction of Brody-Odesa, if no agreement is reached on transit of Caspian oil. The output capacity of the first line of the Odesa-Brody pipeline, which was constructed in late 2001, consists of 9 million tons of crude annually, and it is being planned that after completion of its construction, the output of the oil pipeline might attain 45 million tons yearly.

UKRAINE AND RUSSIA REACH DEAL ON GAS DEBT

KYIV (AP). -- Ukraine's state gas company Naftohaz struck a long-awaited deal to settle its natural gas debt to Russia's Gazprom, clearing the way for a joint pipeline project to bring gas supplies to Europe.

Under the deal announced Friday, Naftohaz will pay Gazprom \$1.4 billion in bonds for debt accumulated between 1998 and 2000.

The deal, expected to be completed by July 1, had been delayed for more than a year amid Gazprom concerns that it would have to pay some \$700 million in taxes after the bond transfer. Naftohaz chairman Yuriy Boiko said the companies structured the transaction so Gazprom can avoid the tax liability.

The deal clears the way for an international consortium being developed to repair Ukraine's ailing pipeline system. Officials had feared that Gazprom would demand Naftohaz post the bonds as equity in the consortium, thus reducing its cash for upgrading Ukraine's transit network.

Naftohaz is a near monopoly in Ukraine and generates about \$1.1 billion annually - about 15 percent of all government revenues - by transporting Russian gas to Europe. Russia supplies a quarter of Europe's natural gas, about 90 percent of which moves through Ukraine.

The presidents of Russia, Ukraine and Germany signed an agreement to develop the consortium in June.

Germany's largest gas importer, Ruhrgas, which has a 5.3 percent stake in Gazprom -- is expected to participate in the Kyiv-based pipeline consortium.

Help Us Help Ukraine:
Donate to the
UFA Chernobyl Hospital Fund!

UKRAINIAN NATIONALS CONTINUE TO WIN

The Ukrainian Nationals pulled out another thrilling win, this time with 3 minutes left in overtime, beating the Baltimore Colts 1-0 in the US Open Cup soccer match. The Ukrainian Nationals, Eastern Pennsylvania champions, won in the 117th minute when Angelo Dicarlo scored on a header from a well served cross from Virgus Anusauskas. With both teams showing weariness from the long match, Anusauskas was able to beat his defender down the right wing before striking a well times cross that

found Dicarlo who beat the goalkeeper from 8 yards out.

The Baltimore Colts, Maryland State Champions, controlled play for much of regulation, but were unable to dent the goal due to the excellent play of the Ukie Nats goalkeeper, Jason Rostowsky, who recorded the shutout. The Nats settled into a counterattacking style, that for many stretches of the game rarely tested the Colts goalkeeper. Later in the second half, the Colts began to show

their frustration as Rostowsky and the Nats defense continued to thwart their efforts in taking the lead. The momentum started swinging the Nats' way in overtime and ultimately led to Dicarlo's game-winning goal.

The Ukrainian Nationals next opponent is against the Champions League winner, Vistula from New Jersey, on April 27th at the Ukrainian American Sport Center in Honesdale, PA. The game will be held at 7:00 PM.

НАРОДНА ВОЛЯ

НARODNA VOLYA

PIK LXXXIII Ч. 19 СКРЕНТОН, ПА ЧЕТВЕР, 8 ТРАВНЯ 2003 Р ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA MAY 8, 2003 YEAR LXXXIII № 19

США ВВАЖАЮТЬ УКРАЇНУ НАЙБІЛЬШИМ ПІРАТОМ

Київ (УКРОП). -- Торговельне представництво США назвало Україну найбільшим порушником прав на інтелектуальну власність і заявило, що санкції проти неї скасовуватися не будуть. Україна опинилася поміж п'ятдесятьма країнами, які мають проблеми із захистом авторських прав, втім, їй єдиний надано статус "пріоритетного порушника" у щорічному списку цього представництва.

Речники адміністрації Буша заявили, що неспроможність Ук-

раїни адекватно захистити права на інтелектуальну власність може поставити під загрозу її вступ до Світової Організації Торгівлі та серйозно підірвати спроби офіційного Києва привабити інвестиції.

Санкції проти України на 75 мільйонів доларів запроваджено в січні 2002 року. Загалом піратство щороку завдає американській промисловості збитків на 22 мільярди доларів.

У ХАРКОВІ СТВОРЕНО ГОЛОГРАФІЧНИЙ МІКРОСКОП

Харків (АПУ). Фахівцям Харківського Голографічного Інституту вдалося створити голографічний мікроскоп, завдяки якому можна виявляти захворювання крові та своєчасно виявляти патології. За допомогою цього мікроскопа вперше у світі отримано тривимірне зображення еритроцитів.

За допомогою нового приладу вже тепер можна розпізнавати анемію та психічні захворювання. Наприклад, за словами керівника

проекту, проф. Дмитра Батракова, у людей, хворих на шизофренію, еритроцити мають іншу форму, тому тепер вчені намагаються з'ясувати, що є первинним, порушення форми еритроцитів чи хвороба.

Унікальний мікроскоп невеликий за розмірами -- він вміщується на письмовому столі. Розробкою харківських вчених вже зацікавилися фахівці Росії та Німеччини.

П'ЯТА КОЛОНА ПРОТИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ХАРКОВІ

Харків ("НХ"). -- У місті знову загрожує загостритися протистояння навколо мовної ситуації. Депутати міської ради звернулися до українського парламенту з вимогою негайно ратифікувати Європейську Хартію національних меншин і регіональних мов.

Ратифікація Європейської Хартії депутатам харківської міської ради вкрай необхідна для визнання російської мови в Харкові офіційною. Прокуратура неодноразово вказувала на те, що опитування міської влади Харкова є серйозним порушенням Основного Закону держави.

Щоб заспокоїти громадськість, міська рада щойно профінансувала проєкт "Гуманітарна допомога населенню Харкова в оволодінні державною мовою",

одним з реалізаторів якої є Конгрес Української Інтелегенції. Українські патріоти мовну ситуацію в Харкові називають спробою "винищення українського народу"

Водночас керівник проросійської організації "За культуромовне рівноправ'я" Г. Макаров повідомив про створення в Харкові штабу порятунку російських шкіл. Очолована ним організація пікетувала останню сесію міської ради, доводячи, що російська витіснена із системи освіти. Втім, згідно з офіційною статистикою, понад 50 відсотків шкіл міста російські.

Правду говорить українська народна приповідка: "міх дре та й ще квичить" -- Редакція

КРИМ БРАТИМЕ УЧАСТЬ У ШЕВЧЕНКІВСЬКОМУ КОНКУРСІ

Симферопіль (АПУ). -- Починаючи з цього року, в Криму щорічно проводиться конкурс учнівської творчості, присвячений Шевченківським дням. Відповідне рішення ухвалив уряд Автономної Республіки Крим.

Конкурс під гаслом "Єднаймося ж, брати мої" проводитиметься в Криму в рамках всеукраїнського конкурсу учнівської творчості, з метою популяризації творчої спадщини Тараса Шевченка, активізації виховної роботи, ви-

явлення літературного й мистецького обдарування молодого покоління.

Конкурс проводитиметься в двох номінаціях: "Образотворче мистецтво" та "Література" Взяти участь у ньому зможуть учні загальноосвітніх, професійно-технічних і позашкільних освітніх закладів. Переможці третього етапу конкурсу та їхні вчителі нагороджуватимуться почесними грамотами уряду автономії та цінними подарунками.

США НАДАЮТЬ ІЗРАЇЛЕВИ 10 МІЛЬЯРДІВ ДОЛЯРІВ

Вашінгтон (Бі-Бі-Сі). -- США запропонували Ізраїлеві пакет допомоги обсягом у 10 млрд. дол., покликаний вивести економіку держави з найглибшої кризи з часів проголошення незалежності. Міністерство Фінансів Ізраїлю пояснило, що з цієї суми 1 млрд. дол. призначено на воєнні потреби, а 9 млрд. дол. будуть гарантіями за позиками.

Отримана допомога залежить від політичних кроків ізраїльського керівництва -- суму гарантій зменшуватимуть на величину коштів, які ізраїльтяни витратять на будівництво та під-

тримку життєдіяльності єврейських поселень на палестинських територіях. Частина допомоги потребує схвалення Президента Буша, оскільки вона є частиною оборонного бюджету США. Ізраїль просив у свого могутнього союзника 12 млрд. доларів.

Економічний спад в Ізраїлі триває вже третій рік. Торік економіка єврейської держави скоротилася на 1%, а за рік до цього -- на 0.9%. При цьому бюджетний дефіцит знаходиться тепер на рівні 6%, що вдвічі більше, ніж передбачалося

ВСІХ НАШИХ ЧИТАЧОК ВІТАЄМО З ДНЕМ МАТЕРІ!

Малюнок Василя Лопати

А. Юриняк

МАТЕРІ-УКРАЇНЦІ

Хвала і честь Тобі, вкраїнська Мати,
Що Ти серед важкої праці день-у-день
Уміла в нас, дітей, любов плекати
До Краю предків наших, мови і пісень!

По-різному життя Твоє складалось;
По-різному бувало й нам не раз.
Та знали ми, що дбас за нас Мати --
Душею завжди з нами, біля нас.

Минуть роки -- й дорослих все ще гріти
Нас буде Матері бережена любов.
Бо ми для Неї завжди будем діти,
Хоч навіть сивина вже вкріє нам чоло.

Отож уклін Тобі й подяка шира:
В дитячих душах Ти вогонь палкий
Любови до України нам вщепила,
Бож наші звідти Матері й Батьки.

Каліфорнія, 1971

РАНДЕВУ КУЧМИ З ПУТІНИМ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, безпрецедентна за тривалістю зустріч президентів "без краваток" продемонструвала, хто є найбільшим стратегічним партнером України, на котрого вона, чи найменш її владна еліта, покладає щонайбільші надії. Ще ніколи закуті в щільний робочий графік президенти не засиджувалися один побіля одного так довго, як Л. Кучма та В. Путін у Криму, -- майже чотири дні з невеликими перервами на обід та на сон. Путін так залюбився в Крим, що забажав мати і собі тут літню резиденцію. Це теж свого роду ознака дружби і, крім того, високого естетичного смаку.

Зустрічі Кучми та Путіна, нагадаємо, стали частими, ледь не як побачення закоханих. Остання зустріч сталася 22-23 лютого в

Москві, де підписано угоду про створення єдиного економічного простору, незадовго до цього вони відкривали концерт до Року Росії в Україні, а невдовзі -- ще одна ділова здибанка -- в Петербурзі 30-31 травня, присвячена вершинній зустрічі СНД та 300-річному ювілеєві російської "північної Пальми"

Такі тісні контакти дають політичний вислід, який можна прочитати в останніх кримських заявах Путіна та Кучми, зокрема про те, що "альтернативи поглибленню відносин з РФ як стратегічним партнером в Україні немає", та про необхідність підписання угоди, яка б закріпила стратегічний характер українсько-російських відносин.

Президенти говорили багато, але конкретної інформації мало.

КИЇВ БУДУЄ ПАМ'ЯТНИК ЛИФАРЕВІ У ЛЬОЗАННІ

Київ (УНІАН). Київська Міська Рада рішила встановити пам'ятник славетному танцювникові і нашому співвітчизникові у Льозанні. Пам'ятник виготовляють у Києві.

Рішення прийнято враховуючи домовленість між Посольством України в Швейцарії і муні-

ципалітетом Льозанні та з нагоди відзначення 100-річчя з дня народження видатного українського хореографа

Виготовлення пам'ятника коштуватиме майже сто тисяч гривень. Визначено, що для цього використають міські кошти.

ПРЕЗИДЕНТ БУШ ОГОЛОСИВ ЗАКІНЧЕННЯ ВІЙНИ В ІРАКУ

Вашінгтон ("НХ"). 1 травня з палуби літаконосця "Авраам Лінкольн" Президент Буш оголосив закінчення війни в Іраку. Він урочисто заявив про перемогу антиіракської коаліції над режимом Саддама Хусейна

Заявивши, що віднині Ірак вільний, Буш сказав: "Ми змагаємося за волю людства, ми захищаємо мир. Ми й далі полюватимемо на наших ворогів, доки не знищимо їх" Буш подякував солдатам й офіцерам за зразкову службу під час війни й заявив, що Америка гордиться ними. Він ви-

словив також подяку військам союзників США, всім іракцям за співпрацю й допомогу при поваленні режиму Хусейна.

Буш висловив співчуття родинам загиблих під час війни військовослужбовців "Війни з тероризмом" ще не закінчено, але вона не безкінечна. Звільнення Іраку стало головною подією в цій війні. Я впевнений, що терористи тепер не отримають від іракського режиму зброї масового знищення, оскільки самого режиму більше немає", -- сказав наостанок Президент Буш.

ВІКТОР ЮЩЕНКО ВІДВІДАЄ КАНАДУ

Київ. Ющенко підтвердив свій намір з 10 по 17 травня відвідати Канаду. Як повідомляє канадське агентство Canada News Wire, Ющенко і керівник штабу "Нашої України" Олег Рибачук прибудуть до Торонто 10 травня. Вони проведуть ряд зустрічей з членами канадського уряду, опозиційними керівниками і підприємцями в Торонто, Оттаві і Монреалі. Ющенко також відвідає Empire Club у Торонто.

Окрім цього депутати візьмуть участь у заходах, які організує українська спільнота в Канаді.

На думку Ющенка, його робоча візита до Канади сприяє налагодженню міцних стосунків з країною. "Канада займає окреме місце у наших серцях", -- сказав Ющенко і нагадав, що "вона стала домом для багатьох наших людей,

Віктор Ющенко

це була перша західна країна, яка визнала незалежність України у 1991 році"

НИЩІВНА СТИХІЯ НА ЛЬВІВЩИНІ

Львів ("Поступ"). -- 45 зруйнованих будівель, 1638 -- пошкоджених, 13 повалених ліній електропередач, 11 населених пунктів без енерго- та водопостачання, шестеро покалічених осіб, двоє з яких в стані середньої важкості. Такими є наслідки стихії, що промчала цієї суботи теренами Львівщини.

Очевидці розповідали, що бачили велику руру, яка крутила все навколо. Начальник управління з надзвичайних ситуацій Олексій Титаренко каже, що вочевидь, так і було. "Аналізуючи шлях бу-

ревію, можемо стверджувати, що він йшов смугою завширшки 50-100 м", -- каже він. "У нас давно таких надзвичайних ситуацій не було. Буревій 2000 року, що лютував у Самбірському і Жидачівському районах, не завдав такої шкоди, як цей.

Негода далася взнаки лісам і полям. Град, що супроводжував цю стихію, знищив понад 460 га цукрових буряків та інших насаджень. Загалом, за підрахунками обласних управлінь, стихія завдала збитків на 3 млн. гривень.

ВІДБУДЕТЬСЯ МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ НАЦІОНАЛЬНИХ КУЛЬТУР

Хмельницький (АПУ). Міжнародний фестиваль національних культур вже втретє відбудеться у Кам'янці-Подільському на Хмельниччині з 15 по 19 травня. У фестивалі візьме участь біля 800 аматорів та діячів культури, художників та відомих артистів із різних країн: Польщі, Росії, Білорусії, Молдови, Вірменії, Болгарії, Китаю, Литви.

У програмі фестивалю національних культур -- конкурс виконавців естрадної пісні "Мости

дружби", "Карнавал дружби", чемпіонат сучасного танцю, відкриття мистецької галерії художників країн-учасниць фестивалю, фольклорна вистава "Подільська веселка", театралізовані і народні діїства у Старій фортеці, молодіжне диско-рев'ю, фестиваль клясиної музики.

До початку фестивалю у Кам'янці-Подільському відремонтовано шляхи та комунікації, перебудовано найбільший у місті готель "Смотрич"

ТВОРИ ВАСИЛЯ КРИЧЕВСЬКОГО ПОВЕРТАЮТЬСЯ В УКРАЇНУ

Вашінгтон(Посольство України). -- 30 квітня у приміщенні Посольства України в столиці США відкрилася виставка робіт видатного українського художника та архітектора Василя Г Кричевського, яку влаштувало Посольство спільно з фірмою "Сіма Блейзер"

Виступаючи перед присутніми, посол К. Грищенко відзначив значний вклад художника у розвиток українського мистецтва та подякував присутній на виставці онуці В.Г Кричевського за пере-

дачу робіт художника з Венесуелі в Україну

Понад 150 робіт художника з приватної колекції доньки та онуки художника Галини Кричевської та Оксани Лінде-Очоу, після виставок у Києві, Харкові та Полтаві, будуть передані музеям Києва, Харкова та Канева

Виставку у Посольстві України відвідали представники урядових установ США, дипломатичного корпусу, української громади та журналісти

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA. under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА

SUBSCRIPTIONS

Для членів УФС: For UFA members:
У США і в Канаді річно 20.00 дол. USA and Canada per year... 20.00

Для нечленів УФС: For non-members:
У США і в Канаді річно 25.00 дол. USA and Canada per year... 25.00
В інших країнах річно... 30.00 дол. In other countries per year... 30.00
Ціна одного примірника 50 центів. Price per single copy 50 cents

NARODNA VOLYA
Ukrainian Fraternal Association1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937 Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуляк
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

БРЮС ДЖЕКСОН: "СПРАВЖНІМ
ПЕРЕМОЖЦЕМ ВИЯВИЛАСЬ УКРАЇНА".

У Вашингтоні на засіданні НАТО обговорювалися питання відносин України з НАТО. У засіданні взяла участь, зокрема, генсек НАТО Джордж Робертсон, представники деяких європейських країн. Україну представляли секретар РНБО Євген Марчук і міністер оборони Володимир Шкідченко. Брюс Джексон, -- президент Американського Комітету НАТО (неурядової, але досить впливової організації у політичних колах США) вважає, що ця зустріч є свідченням відновлення уваги Заходу до Києва. Експерт вважає, що для України настав час "других оглядин". При цьому він звертає увагу, що значну роль у поліпшенні відносин із Заходом відіграла відправка батальйону РХБ-захисту до Кувейту під час війни в Іраку. Утім, переконує пан Джексон, для Брюс-селю чи Вашингтону не матиме «жодного значення, чи надсилала Україна батальйон», якщо в державі не дотримуватимуться демократичні принципи.

-- Яким НАТО вийшло з іракської кризи -- послабленим чи, навпаки, зміцненим?

-- У цілому ми маємо бути задоволені, як НАТО адаптувалося за час, що минув після 11 вересня 2001 року. З усіх євроатлантичних інституцій НАТО, мабуть, найбільш успішно пристосовується до змін. Звичайно, треба мати на увазі, що місія Альянсу набагато вужча, ніж місія Євросоюзу чи ООН.

Починаючи з 1989 року, зміни у світовій політиці були найвигіднішими так званим новим європейцям. Можна цілком стверджувати, що справжнім переможцем у ситуації з війною в Іраку виявилася Україна. Під час «касетного» і «кошмунного» скандалів Київ налаштував проти себе багатьох друзів на Заході. Проте завдяки готовності розділити відповідальність і відправці батальйону до Кувейту, багато хто в Європі тепер говорить: даймо Україні ще один шанс. Саме в цьому контексті слід розглядати запрошення генсеком НАТО Дж. Робертсоном, дев'ятнадцятьма послами Альянсу та міністром оборони США Доналдом Рамсфелдом української делегації до Вашингтону для інтенсивних консультацій. Це безпрецедентний крок.

-- Відправка батальйону до Кувейту поставила крапку на всіх минулих непорозуміннях між Україною і Заходом?

-- Схоже, що двері до Європи для Києва знову відкриті. Залишається питання, аби Україна зуміла пройти через них. Не варто думати, нібито Брюссель або Вашингтон ставитимуться менш уважно до дотримання в Україні демократичних принципів через міркування національної безпеки або якісь стратегічні вимоги. Ніхто не збирається закривати очей на проблеми, що існують у ставленні до журналістів, на питання, пов'язані з продажем зброї, корупцією. Чого можна сподіватися? Україні надалі певний період можливостей для розв'язання проблем. Цей період можна назвати другим оглядинами. Останні півтора року показали, наскільки важливим є союз демократичних країн і наскільки лямка річ демократії. Необхідно допомагати одне одному на шляху зміцнення демократії. Захід має бути готовим для допомоги тим країнам, які ще не повністю інтегровані в спільноту демократичних націй. Україна має бути цінним учасником євроатлантичної спільноти як з погляду історичного, так і стратегічного внеску. Проблема полягає лише в тому, що Україна отримує червону картку буквально на першій хвилині гри і тому видаляється з поля. Якщо ж ви хочете виграти футбольний матч, варто перебувати на полі усі 90 хвилин.

-- Як ви оцінюєте зусилля України щодо виконання зобов'язань, взятих під час Празької вершинної зустрічі НАТО?

Україна має дуже хороші характеристики, щоб стати успішним членом євроатлантичної спільноти і в сенсі свого розміру, і значення, і завдяки тому, що має добрі відносини з Росією. Але найбільша складність полягає у внутрішніх процесах, у якості демократії. Тут я часто згадую Шекспіра, який стверджував: «Якщо вам потрібна комедія, то достатньо одного-двох смішних персонажів; якщо вам потрібна трагедія, то усі актори мають обов'язково здійснювати жадливі помилки». Україна, на жаль, іде шляхом створення трагедії. Європа переживає час перетворень. Тому якщо Україна втрачатиме й надалі час, то просто не встигнеться в цей процес. Ми думали над тим, як прискорити інтеграцію. При чому говоримо тут не тільки про Київ, але й про Балкани, про Туреччину. Справді, у військовому плані Україна цікава для Заходу; але в кінцевому підсумку прийматиметься рішення на основі досягнень і якості української демократії. Якщо рівень демократії не відповідає євроатлантичним стандартам або копенгагенським критеріям, то не матиме жодного значення, що ви надіслали в Ірак батальйон.

Сергій Солодкий ("День")

Петро Кагуй (Радіо Свобода)

Прага, 28 квітня 2003 року:

Російська преса продовжує коментувати результати зустрічі глав урядів країн-учасниць СНД, що відбулася минулої п'ятниці у Москві. Багато уваги зосереджено на українсько-російських відносинах, які за висновками московських газет, далеко не безжмарні.

Україна вже почувається незручно у «союзі чотирьох», які заявили про намір створити єдиний економічний простір, -- зауважує «Независимая газета». Йдеться про чотири країни-учасниці СНД: Білорусь, Казахстан, Росію і Україну, які два місяці тому підтримали ініціативу російського президента В. Путіна про створення єдиного економічного простору.

«Независимая газета» зазначає, що російська сторона розчарована результатами зустрічі представників країн СНД, що відбулася минулої п'ятниці у російській столиці. Розчарована з двох причин. По-перше, ніхто з інших країн-учасниць СНД не виявив бажання приєднатися до «союзу чотирьох» для створення єдиного економічного простору. Таким чином, інші країни СНД, фактично, зігнорували цю ініціативу. По-друге, українська делегація, на чолі з віце-

РОСІЙСЬКА ПРЕСА ПРО УКРАЇНУ

прем'єром Віктором Януковичем, відмовилася підписати найважливіший документ - «Про співпрацю і координацію діяльності в діяльності організації інтегрованого валютного ринку держав-учасниць СНД».

Янукович пояснив відмову такими словами: «декларувати те, чого не можна виконати відразу, є неправильним».

З цього приводу «Независимая газета» зауважує: «в кулуарах говорили, що Янукович поводиться обережно з огляду на внутрішньополітичну ситуацію в Україні: мовляв, від Кучми вже мало що залежить, а хто прийде до влади через рік і як він поставиться до «проросійських рішень» прем'єр-міністра -- ще невідомо».

Автор статті також зазначає: «про людське око розриваючись між Сходом і Заходом, Київ неприховано віддає перевагу останньому... Україна вдається до активних кроків, щоб вже через рік-два вступити до Світової Організації Торгівлі. А після перемоги Сполучених Штатів в Іраку, прозахідні тенденції в Україні стали значно помітнішими, ніж перед початком війни».

«У Москві тепер очікують,

Юрій Дорошенко ("Дз. Т.")

“ВЕЛИКА ШАХІВНИЦЯ» УКРАЇНСЬКОЇ ПОМІСНОСТІ

IV

Релігійно-політичні вектори

Скринька з омріяною православною українцями канонічною автокефалією міститься на перині шляхів Москва-Київ-Константинопіль-Вашінгтон. З огляду на внутрішню неспроможність наших громадян об'єднатися для досягнення повноцінного церковно-організаційного статусу та відсутність чіткої державної політики у цьому напрямі, на перший план виходять зовнішні чинники. Саме від втручання чужоземних релігійних центрів в Україну починає відчутно коливатися маятник церковно-громадського життя.

Традиційно найбільше зацікавлення до наших духовних проблем виявляють північні сусіди -- росіяни. Вони хіба в страшому сні можуть уявити день, коли Російська (чи пак -- Руська) позбудеться історичного підмурівку -- Київської митрополії. Що поробиш, така ситуація обумовлена уже чинною для Церкви концепцією про те, що Москва є третім Римом.

На прикладі минулого року ми спостерігали активізацію діяльності на українських конфесійних теренах Вселенського Патріярха. Це пояснюється насамперед загостренням стосунків останнього з московським колегою через боротьбу за першість (формальну й реальну) у православному світі. Але, як запевняють ута-

ємнені спеціалісти, не обійшлося тут без американських геополітичних інтересів. Вселенський Патріярх може вже давно до свого титулу додавати «патріярх з ласки Вашингтону».

У кабінеті святішого Варфоломея, крім ікон, висять два портрети: засновника Турецької держави Кемалю Ататюрка та Президента США. Перебування у мусульманській (хай навіть менш мусульманській, ніж інші) країні ще десять років тому поставило православного владу на межу фізичного виживання. Православний Патріярх у Стамбулі не так давно ісламські фанатики систематично закидали вибухівкою. Її мешканцям заборонено ходити у християнських рясх. Витала навіть ідея перенесення патріяршого престолу в іншу країну.

У критичний момент на допомогу прийшла суперкраїна Сполучені Штати Америки, з думкою якої керівництво Туреччини змушене рахуватися. Рішенням Сенату США резиденцію Вселенського Патріярха взято під опіку цієї держави, і тепер її охороняють морські піхотинці.

Але навіть за спинами американських піхотинців та сенаторів Вселенський Патріярх не може відверто втрутитися у внутрішню українську ситуацію, бо цим неодмінно викличе незадоволення Московського Патріярха. Його руки може розв'язати лише чітка й

що саботаж «союзу чотирьох» з боку Києва найближчим часом проявиться виразніше», -- наголошує «Независимая газета».

А ось що написав у суботу після «СНДівської зустрічі» вже інший московський часопис «Время МН»: «Росії поки що не з усіма державами майбутнього альянсу складаються нормальні відносини. Скажімо, Білорусь і Казахстан вирішують проблеми з Росією значно швидше, ніж та ж Україна. Чого коштує лише одне питання про сплату боргів за поставлений Києву газ. Українська сторона досі не передала Росії валютні облигації для погашення боргів за «блакитне паливо», хоча мала зробити це ще минулого року», -- пише російський часопис. Не вирішене і питання створення російсько-українського газотранспортного консорціуму, про що домовилися минулого року президенти двох країн. Усе це, безумовно, накладає певний негативний відбиток на майбутнє як двосторонніх, так і багатосторонніх стосунків», -- мовиться у суботній публікації російського газети «Время МН».

А ще одна російська газета «Известия» у суботньому числі написала: «2003 рік оголошений

в Україні Роком Росії. Під цим соусом хитромудрі москалі вирішили зробити ще одну спробу повернути до Першопрестольної останки князя Юрія Довгорукого. 25 квітня провів своє перше засідання організаційний комітет конференції з промовистою назвою: «Роль Юрія Довгорукого в історичному процесі. Мономаховичі і скіднослов'янська державність». А сам форум відбудеться у Києві 9-10 червня, зазначає російська газета «Известия», наголошуючи що попередні спроби перенести останки Довгорукого до Москви закінчилися безуспішно. Була навіть пропозиція обміняти їх на фрески, що у Санкт-Петербурзі, в Ермітажі. Але цю ідею заблюкувала московська влада.

«Великого князя київського і засновника Москви поховали, як і належить, у столиці, тобто у Києві. Де його, до речі, не дуже то шанували», -- зауважує автор статті. «В Україні прийнято вважати, що не лише агресори з Орди, але й Довгорукий винні в тому, що Київ втратив свою столицю ролю», -- цитують «Известия» слова російського історика Бориса Пашкова.

енергійна підтримка української влади. Саме цього ж і немає.

Таким чином, якщо спробувати виокремити фактори, що у майбутньому впливатимуть на курс українського церковного корабля до помісності, то серед них важливими можуть виявитися такі:

По-перше, зміна позиції української влади з роздільчастоті на рішучу, або реальніше -- зміна самої влади. Дехто з церковників із нетерпінням чекає виборів і вже скоро вестиме переговори з кандидатами на головну посаду в державі, обіцяючи негласну підтримку віруючого електорату в обмін на діяльність -- або бездіяльність (залежить від конфесії) -- у православному питанні.

По-друге, доля української православної помісності прив'язана до загальносвітових подій, і зокрема результатів американсько-іракської війни. Бо на випадок ускладнень, Штатам просто виявиться не до українських релігійних проблем -- нікому буде стимувувати зацікавлення ними Вселенського Патріярха.

По-третє, для реальних змін у нашому православ'ї потрібна зміна декорацій, тобто заміна діючих фігур. Керівники конфесійних угруповань упродовж останнього десятиріччя так звикли один до одного, що нездатні на екстраординарні кроки. Такою зміною може бути, скажімо, хоча б відхід

на спочинок Митрополита УПЦ МП Володимира (Сабодана), здоров'я якого вже не дозволяє надавати до активних політичних дій. Тоді розгортання подальших подій диктуватиметься перемогою якоїсь із фракцій у самій УПЦ Московського Патріярхату. Там уже тепер існують прийнятні три фракції, розділені у питанні автокефалії: прихильники, центристи та відверті противники. В інших конфесіях також можливі варіанти.

Підбиваючи підсумок, слід визнати: навіть за найсприятливіших для української автокефальності ідеї подій, якщо вселенське православ'я визнає Українську Православну Церкву як помісну і в ній об'єднаться більша частина віруючих, а Московська Патріярхія не чинитиме явних перешкод цьому (уявімо таку гіпотетичну ситуацію), -- в Україні все одно існуватиме конфесія, що стоятиме на ідеологічних позиціях нинішньої УПЦ МП, тобто -- єдності з московським православ'ям. Можна навіть прогнозувати, що кількісно вона дорівнюватиме не менше 30 відсоткам від усіх православних віруючих. Але цього у нашому поліконфесійному суспільстві не варто боятися.

Щоправда, є ще один чинник, у справах церковних -- основний: воля Бога. Але обговорення трансцендентних та містичних факторів ми залишимо для іншої розмови.

МАЄМО ОПТИМІСТИЧНІ ОЧІКУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

Коментар міністра економіки та з питань європейської інтеграції Валерія Хорошковського
стосовно наявної економічної ситуації в УкраїніФактори формування
очікувань

Попередні підсумки економічної діяльності у першому кварталі року є обнадійливими: 7 відсотків зростання реального ВВП (цільовий річний показник - 4 відсотки) та майже 11 відсотків промислового нарощування закладають міцну базу для прискореного розвитку у поточному році. Завершення воєнних дій в Іраку означає різке зниження зовнішніх ризиків, енергетичних та валютних шоків, що також матиме позитивний вплив на внутрішню стабілізацію в країні. Ще одним позитивним фактором є очікування збереження сприятливої зовнішньоторгівельної кон'юнктури для українських експортерів.

Виробництво

Високі темпи нарощування промислового виробництва досягнуті як у групі експортних галузей (зокрема, металургія та обробка металів - 17 відсотків), так і орієнтованих на внутрішнього

споживача (наприклад, у харчовій галузі - 15 відсотків). Це є ознакою стійкості та збалансованості попиту, а тому можливі ускладнення в окремих галузях не створюють суттєвого негативного тиску на весь економічний організм.

Інфляція

Дещо вищими, ніж передбачалося, є темпи інфляції. Зважаючи на очікуваний нижчий врожай нинішнього року, а також необхідність коригування цін на комунальні платежі, інфляція може перевищити цільовий показник (6 відсотків) і досягти рівня 8 відсотків. Утім, ми не вважаємо, що навіть такий рівень становить реальну небезпеку для економіки. Крім того, вища інфляція цього року є реакцією економіки на безінфляційний минулий рік, протягом якого високими темпами нарощувалася заробітна плата (середня заробітна плата в лютому 2003 року перевищила відповідний показник минулого року на 19 відсотків), а також кредитування реального сектора та грошова

маса. Останнє продовжується і в нинішньому році: незважаючи на підвищення темпів інфляції (3.7 відсотка з початку року), активні економічні агентів зростають вищими темпами, зокрема депозити фізичних осіб у комерційних банках України збільшилися на 11.8 відсотка, а вимоги комерційних банків до суб'єктів господарської діяльності зросли на 8.8 відсотка. Безумовно, це є свідченням подальшого зміцнення макроекономічної стабільності й довіри економічних агентів до стабільності.

Зовнішній борг

У березні Україна виконала значні виплати із зовнішнього державного боргу (1.8 млрд. грн.), наслідком чого стало значне скорочення валютних резервів. Однак утримуване позитивне зовнішньоторгівельне сальдо дало змогу уникнути дисбалансів на валютних ринках -- свідченням цього є утримувана стабільність валютного курсу гривні. Притік валюти, наро-

щування депозитів та розширення кредитування сприяли укріпленню монетарної системи -- збільшилася рівень монетизації економіки і знизилася рівень доларизації. Хоча резерви після виплат за зовнішніми зобов'язаннями знизилися приблизно на 350 млн. доларів, проте агреговані монетарні показники цілком узгоджуються з завданням утвердження стабільного середовища: коефіцієнт покриття грошової бази резервами лише трохи нижчий від 80 відсотків.

Прибутки бюджету

Підвищення податкової дисципліни і скасування окремих пільг із ПДВ та акцизів з початку року привели до поліпшення виконання прибуткової частини бюджету. Реальні прибутки зведеного бюджету за перший квартал 2003 року збільшилися порівняно з відповідним періодом 2002 року на 13.9 відсотка, державного бюджету -- на 17.3 відсотка, місцевих бюджетів -- на 13.0 відсотка.

(Продовження буде)

ОЛЕНА ПРОНЬКО ВІДІЙШЛА НА ЗАСЛУЖЕНУ ПЕНСІЮ

Олена Пронько під час XXV Конвенції УБС в 2002 р.

Скрентон, Па. -- Після довголітньої праці в головній канцелярії Українського Братського Союзу, 2 травня на заслужену пенсію відійшла Олена Пронько -- дужина св.п. Ярослава Пронька -- колишнього першого заступника голови УБС, головного радного і технічного редактора журналу "Форум". Пані Олена -- донька Романа

і Анастасії (з дому Осим) Рубльовських, народилася у Скрентоні. Батько походив з Тернопільщини, а мати з Перемишля.

Невдовзі після закінчення середньої школи в 1940 році, пані Олена почала раціонувати в рекордовому, а відтак у фінансовому (бухгалтерія) відділах і з перервами віддала нашій організації 47 років праці. Крім того, впродовж 25 років була самотнім скарбником союзової кредитівки (1976 - 2001) у Скрентоні. Союзовці знають її також як секретаря 218 Відділу УБС.

Батьки подбали про те, щоб донька говорила українською мовою, що дуже пригодилося пані Олені в праці у спілкуванні з людьми.

Працівники Братського Союзу бажають пані Олені щасливої пенсії та доброго здоров'я на довгі роки.

ДАНИЛКО МОЧАРЕНКО -- НАЙМОЛОДШИЙ ЧЛЕН 322 ВІДДІЛУ УБС

Данилко Мочаренко

Скрентон, Па. -- Діти -- майбутнє народу, тож приємно бачити

в наших установах і організаціях церквах, школах, братських союзах якнайбільше дітей і молоді, бо це наша зміна, наша надія.

Маленький Данилко Мочаренко -- наймолодший член 322 Відділу Українського Братського Союзу в Торонто. Його батьки -- Наталія і Тарас Мочаренки та дідо Петро -- також члени нашої союзової родини. Добре, коли батьки та діди дбають про дітей, щоб не лише козацькому, але й союзовому родові не було переводу.

Данилкові, який 28 травня відзначатиме свій перший рочок життя, годиться побажати, щоб ріс щасливо й у добром здоров'ї на радість і потіху батькам і дідусяві, на славу Канаді й Україні.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ГЕНЕРАЛ ВІЛСОН ПРО УКРАЇНСЬКИЙ БАТАЛЬЙОН

Київ (Радіо Свобода). -- Про це йдеться у листі генерала на адресу командира 19-го українського спецбатальйону, який перебуває з гуманітарною місією у Кувейті. Ген. Корнел Вілсон заявив, що Україна -- надійний і серйозний партнер, а її воїки -- добре підготовлені фахівці.

Висновки про високу фахову підготовку українських воїків американський генерал Корнел Вілсон зробив після показових тактично-спеціальних навчань, що відбулися 24 квітня в Кувейті.

За повідомленням пресової

служби Міністерства Оборони України, під час маневрів за умов сорокаградусної спеки, військові хеміки проводили активну радіаційну та хемічну розвідку. Вони здійснювали дезагацію умовно забрудненої місцевості та санітарну обробку особового складу.

Україна за домовленістю зі Сполученими Штатами напередодні воєнних дій в Іраку вислала свій батальйон до Кувейту для ліквідації наслідків можливого застосування зброї масового ураження.

ІЗ ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Шановний Пане Редакторе!

Вичікуючи своєї черги в почекальній лікарні, я мав змогу переглядати якийсь календар, у якому знайшов нотатку про смерть Сталіна 5 березня 1953 року. Чи це не іронія сьогодення, що цей деспот дочекався згадки про себе в календарі?

Недавно деякі англомовні газети також пригадали нам дату смерті цього найбільшого гнобителя людства. Із газетних нотаток я довідався, що деякі історики, вивчаючи період сталінського правління в СРСР підраховували, що приблизно 18 мільйонів людей перейшло через систему советських концтаборів. Більшість із них вимордували; біля 6 мільйонів людей заслали, а понад 7 мільйонів загинуло від штучного голоду в 1932-1933 роках в Україні. Цей голодомор -- систематичне винищення української нації, був запланований в Москві. Його здійснював злочинець Йосип Сталін.

З метою досягнення наміченої мети, з наказу Сталіна Червона Армія опорожнювала всі харчові магазини, забирала у селян збіжжя та всякі інші харчові продукти і в цей спосіб советський режим методично примушував українське населення вимирати від голоду.

Сталін за всяку ціну настою-

вав на тому, щоб винищити Український Народ та знівечити його стремління до здобуття волі та незалежності. Студіюючи період сталінського правління, історики стверджують, що заслання, голодомор і екзекуція -- це характеристика трьох десятиліть брутального правління Йосипа Сталіна.

Треба тільки дивуватися, що тоді ніхто на Заході не протестував проти цієї жорстокості, а про людські права не було й мови. Ніхто у вільному світі цими справами не цікавився, а "Нью-Йорк Таймс" в 1933 р. друкував звіт про голод, що в Україні одно-го голоду нема, що це тільки пропаганда. Як на глум, за свою брехню цей кореспондент отримав нагороду Пуліцера.

Згадую про це тому, бо вважаю відрадним вище те, що англомовні газети, після багатьох років, знайшли відвагу засудити сталінські роки правління, роки нечуваного гноблення людства, а зокрема Українського Народу.

Американські газети підкеслюють, що й сьогодні багато росіян вважає роки правління цього червоного деспота своєю золотою ерою.

Богдан Кандюк

ЧИТАЙТЕ І ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ "НАРОДНУ ВОЛЮ"!

Микола Дупляк

ВІДБУЛИСЯ РІЧНІ ЗБОРИ СИРАКУЗЬКОЇ КРЕДИТИВКИ

У неділю, 23-го березня, у парафіяльній залі церкви св. Івана Хрестителя, відбулися загальні річні збори Української Федеральної Кооперативи "Самопоміч" у Сиракузах.

Збори відкрив коротким словом голова Ради Директорів Ярослав Ділай, а двомовний протокол з минулорічних зборів прочитав секретар Степан Вовелко. Присутні хвилиною мовчання вшанували пам'ять 14 померлих у звітному році членів. Потім слідували звіти управи Кооперативи.

Ярослав Ділай прочитав короткий двомовний протокол, підкресливши, що цього року очолювана ним установа відзначатиме своє 35-річчя, а відтак висловив впевненість, що важку працю її піонерів, продовжить нова генерація її членів. Голова дякував усім за добру працю і співпрацю.

Поточний письмовий фінансовий звіт по-українському прочитала управителька Надія Гайдук. Згідно зі звітом, у несприятливому економічному стані в країні, кредитівка росте і розвивається, хоч повільніше, як у минулих роках. На кінець 2002 року активні кредитівки зросли до 16,521,466.00 доларів, тобто у звіт-

товому році збільшилися на 780,071.00 долар, або на 5 відсотків. Ощадності зросли до суми 14,444,396.00 доларів, тобто на 4 відсотки. Стабільність кожної кредитівки залежить від резервного фонду. За словами пані Гайдук, резерва сиракузької кредитівки нараховує 1,933,290.00 доларів. У звітному році кредитівка виплатила дивиденду на суму 321,492 доларів. На 213 збільшилася кількість членів установи.

Для вигоди членів, два роки тому кредитівка ввела т. зв. "дебіт" картки. Під цю пору 112 членів користуються цими картками.

На думку управителя, успіхи кредитівки залежать від членів, які довіряють свої гроші своїй такій установі, або позичають від неї на всякі потреби.

Згідно з письмовим звітом позичкового урядовця Лесі Парашак, у звітному році кредитівка дала членам 215 позичок на суму 1,708,889.00 доларів.

За Контрольну Комісію звітувала Тереса Димовська, яка підтвердила, що діловодство цієї фінансової установи ведеться згідно з вимогами Федеральної Адміністрації Кредитових Кооператив. Крім того, державний контролер

дав добру оцінку управительці за книговедження в кредитівці. Контрольна Комісія рекомендувала дати абсолюторію уступаючим членам управи.

Сиракузька кооператива має свій відділ у Джансон Сіті, Н.Й., який веде пані Галя Чебіняк. Вона зі своїм чоловіком Андрієм репрезентувала цей відділ на зборах у Сиракузах.

Тому, що на зборах були також представники сусідньої кредитівки з Рочестер, голова Я. Ділай представив панів Мирона Бабюка та Олега Павлюка. Побажавши сиракузькій установі дальших успіхів, пан М. Бабюк коротко розказав про працю й великі успіхи Кредитової Спільки в Рочестері.

Цього року членство в Раді Директорів кінчалось для таких осіб: д-ра Олександра Гудзяка, д-р Еріки Купровської-Андерсон і інж. Мирона Сидоровича. На рекомендацію Номінаційної Комісії, за яку звітував Володимир Левандовський, учасники зборів своїми голосами до Ради Директорів обрали інж. Володимира Бутенка, Євгена Мострянського та інж. Мирона Сидоровича.

Зараз після зборів Кредитової Спільки, відбулися збори "Самопо-

мочі", якими проводив її голова інж. Мирон Сидорович, який говорив про цілі і завдання "Самопоміч". Згідно зі звітом, "Самопоміч" надала допомогу 15 установам і організаціям на загальну суму 3,832.00 доларів. Голова Номінаційної Комісії Михайло Артимович запропонував листу нових членів до управи "Самопоміч", яких присутні пізніше обрали під час голосування.

На першій нараді після річних зборів, Рада Директорів Української Федеральної Кредитової Кооперативи оформилася так: Ярослав Ділай -- голова, інж. Володимир Бутенко -- заступник голови, Володимир Левандовський -- скарбник, Степан Вовелко -- секретар, Василь Возняк, Євген Мострянський, інж. Мирон Сидорович і Юрій Яринич -- члени.

До Контрольної Комісії увійшли: Тереса Димовська -- голова, Тома Боцонь і Василь Возняк -- члени.

Працівники кредитівки: Надія Гайдук -- управитель, Леся Парашак -- заступник управителя і позиковий урядник. Таня Дашкевич -- позиковий урядник, М. Артимович, С. Гончар, Н. Дзядик і М. Нолан -- касири.

ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ

Андрешко Марія, 71 рік. Народилася 7 квітня 1931 р. в м. Рочестер, Н.Й.; померла 2 січня 2003 року в м. Пенфілд, Н.Й. Була членом 244 Відділу УБС, Т-во ім. Михайла Драгоманова.

Аркас Микола мол., 61 рік. Народився 27 вересня 1991 р. в Чехословаччині, помер 4 грудня 2002 року в м. Вотервіл, Мейн. Був членом 38 Відділу УБС, Т-во ім. Митрополита Липківського.

Бекалоні Леона, 78 років. Народилася 14 вересня 1924 р. в м. Тейлор, Па., померла 4 лютого 2003 року в м. Олд Фордж, Па. Була членом 87 Відділу УБС, Сестрицтво "Вільна Україна".

Голинська Марія, 86 років. Народилася 2 березня 1916 р. в м. Баффало, Н.Й., померла 5 лютого 2003 року в м. Лакаванна, Н.Й. Була членом 64 Відділу УБС, Т-во ім. Тараса Шевченка.

Гіх Михайло, 76 років. Народився 24 березня 1925 р. в м. Баффало, Н.Й.; помер 30 грудня 2002 року в м. Баффало, Н.Й. Був членом 64 Відділу УБС, Т-во ім. Тараса Шевченка.

Когут Степан, 76 років. Народився 13 лютого 1926 р. в Україні; помер 7 січня 2003 року в м. Вест Гартфорд, Коннектикут. Був членом 126 Відділу УБС, Т-во УБС-Союзу.

Мотлук Єлисавета, 78 років. Народилася 4 листопада 1923 р. в м. Єшвіц у Німеччині; померла 8 жовтня 2002 року в м. Чикаго, Іллінойс. Була членом 93 Відділу УБС, Т-во ім. Івана Франка.

Потіснко Василь, 44 роки. Народився 26 серпня 1958 р. в м. Баффало, Н.Й.; помер 29 жовтня 2002 р. в м. Ланкастер, Н.Й. Був членом 145 Відділу УБС, Т-во ім. Івана Мазепи.

Потіснко Юрій, 77 років. Народився 30 липня 1925 р. в м. Київ в Україні; помер 1 грудня 2002 року в м. Слоан, Н.Й. Був членом 145 відділу УБС, Т-во ім. Івана Мазепи.

Пукалець Марія, 72 роки. Народилася 13 листопада 1926 р. в м. Чикаго, Іллінойс; померла 3 серпня 2002 року в м. Овк Ловн, Іллінойс. Була членом самотійного відділу УБС.

Раба Вікентій В., 80 років. Народився 26 липня 1922 р. у м. Філадельфія, Па., помер 3

грудня 2002 року у м. Гаррісбург, Па. Був членом 208 Відділу УБС, Братство Св. Володимира.

Сабателле Чарльз, 46 років. Народився 27 травня 1956 р. в м. Скрентон, Па., помер 5 лютого 2003 року в м. Манчестер, Коннектикут. Був членом самотійного відділу УБС.

Сверидла Керолайн, 83 роки. Народилася 23 липня 1919 р. в м. Рочестер, Н.Й.; померла 18 грудня 2002 року в м. Рочестер, Н.Й. Була членом 244 Відділу УБС, Т-во ім. Михайла Драгоманова.

Семінська Марія, 93 роки. Народилася 4 березня 1909 р. в м. Диксон Сіті, Па.; померла 1 лютого 2003 року в м. Диксон Сіті, Па. Була членом самотійного відділу УБС.

Ситник Іван, 76 років. Народився 30 серпня 1926 р. в м. Палмертон, Па.; помер 1 січня 2003 року в м. Слатінгтон, Па. Був членом самотійного відділу УБС.

Стрейт Фрідріх В., мол. 58 р. Народився 24 лютого 1944 р. у м. Філадельфія, Па., помер 7 листопада 2002 року у м. Св. Августина, Флориди. Був членом 64 Відділу УБС, Т-во ім. Тараса Шевченка.

Томашевський Михайло 72 р. Народився 1 червня 1930 р. в с. Гичків у Польщі; помер 14 вересня 2002 року в м. Трумбул, Коннектикут. Був членом 61 Відділу УБС, Т-во Почаївської Божої Матері.

Трион Анна, 72 роки. Народилася 28 липня 1930 р. в м. Філадельфія, Па., померла 28 листопада 2002 року в м. Дженкінтаун, Па. Була членом 296 Відділу УБС, Т-во "Поступ".

Фаркас Варвара Анна, 52 р. Народилася 17 лютого 1950 р. в м. Аллентаун, Па., Померла 16 січня 2003 року в м. Нортгемптон, Па. Була членом 193 Відділу УБС, Т-во ім. Тараса Шевченка.

Федорчак Василь, 71 рік. Народився 30 квітня 1931 р. в м. Оліфант, Па.; помер 1 грудня 2002 року в м. Оліфант, Па. Був членом самотійного відділу УБС.

Шульган Степан, 77 років. Народився 1 вересня 1930 р. в м. Могиляни в Україні, помер 9 жовтня 2002 року в м. Йонкерс, Н.Й. Був членом самотійного відділу УБС.

Ярослав Стех

ДЕЩО ПРО ТИХ, ЯКІ ТРУДИЛИСЯ ПРО УКРАЇНСЬКУ СЛАВУ ПЕРЕМИШЛЯ

Ярослав Полянський народився 15 серпня 1930 року в селі Поляни Новосандецького повіту на Лемківщині. Село розташоване на шляху з Грибова до Криниці. Батьки Ярослава -- Йосип і Марія мали дев'ятеро дітей -- сім хлопців і двоє дівчат. Славко, як його називали, був четвертою дитиною. Він у рідному селі закінчив народню школу. На його молоді роки випала злочинна акція "Вісла" Поляки насильно депортували всіх українців з їхніх рідних земель. Славка з родиною запроторили в околиці Гожова Велькопольського. У надзвичайно важких умовах Ярослав закінчив учительську семінарію в Гожові і став сільським учителем. Однак, любив примушувала його даліше вчитися й удосконалювати свій голос, який був вже вироблений у співочій родині. В родині Полянських співали усі -- батьки і діти, переважно лемківські пісні. Це була своєрідна родина капеля.

У 1961 р. Славко вступив до Музичної Академії ім. Ф. Шопена у Варшаві на диригентський відділ, а в 1966 р. успішно закінчив його званням маістра.

До цього часу він зорганізував хор в Осечу. Хористи приїжджали на проби з віддалі від 20-40 км. Згодом Славко став музичним інструктором в УСКТ, а після смерті Йосипа Курочка (1968), став диригентом мішаного варшавсько-гданського хору "Дума" Під його керівництвом хор виконував складні музичні твори на високому рівні. До хору на солістів Ярослав підбирав найкращих співаків у Польщі та запрошував таких визначних артистів з Великого Театру, як Бернард Ладиш, Володимир Денисенко та інші. Українська пісня повертає до свого народу і викликає у нього гордість.

"Однак, найкраще свій талант Ярослав проявив у чоловічому хорі "Журавлі", який зорганізував у 1971 році. Автор цієї статті мав нагоду з подивом спостерігати виступ "Журавлів" у Варшавській Музичній Академії 27 лютого 1972 р., Гданську 7 травня 1972 р. та в Перемишлі 1 липня 1972 року. Концерти викликали у глядачів дуже велике й міцне враження.

Микола Вірний

СЛАВА І ВІЧНИЙ СПОКІЙ ЙОМУ

У надісланому співчутті родині св. п. Василя Барки, приятелям і українській громаді з приводу смерти Поета, Архiepископ Антоній м.ін. пише: "Для тих хто його знав, блаженної пам'яті Василь був прикладом віри, побожності та смиренності, чеснот потрібних у цьому світі. Для українського суспільства слуга Господній, обдарований талантом письменника, дійсно був *національною скарбицею*... Його твори збагатили скарбницю української літератури... Є серед них твір "Жовтий князь", що змальовує страшні події Великого Голоду 1932-1933 років на Україні, що належить українській літературі не тільки на еміграції, але й на рідній землі"

Чин похорону св.п. Василя Барки, 15 квітня на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в Бавнд Бруку, поблизу Церкви-Пам'ятника, здійснив о. протопресвітер Нестор Коваль зі Скрентону у присутності понад 30 приятелі і шанувальників творчості Поета.

Навколо свіжої могили стояли жінки й чоловіки з похиленими головами. Дехто втирав з очей сльози. До могили підійшов полтавець Олександр Редько і почав виголошувати прощальне слово: "Василію Костянтиновичу, земляче, невтомний Поете; опечалені, схиливши голови, стоїмо навколо вашої могили, з жалем, -- востаннє прощаємось. Хоч вас, як і кожного з нас, життя не ласкало, і щастя не йшло вам назустріч, але ви любили життя, -- дбали про добробут Українського Народу, були віддані Україні і, завдяки вам, -- ми шасливі, що побачили мистецтво у житті. Ми грішили в теплоті вашої присутності, ми шинили, тішилися, насолоджувалися, гордились і гордимось вашим буттям. Простір, який ви заповняли, -- сьогодні пустий. Бувши з нами, ви єднали нас. Сьогодні ви нас знову з'єднали, заснувши вічним сном, своєю смертю.

Прийміть від мене, в імені вихідців з серця України, сівучої Полтавини, в імені всіх нас, оцю грудку полтавської землі, на яку усміхалося полтавське сонце, над якою гуляв полтавський вітровий, який витав і в Лубнях, де ви родились. Нехай же ця благословенна грудка землі, зробіть землю американську вам легшою. Нехай же душа ваша лине у царство Всевишнього. А там всі є: полтавчани і полтавчанки. Ось гляньте і прислухайтесь. Це ж Маруся Чурай співає про свого Гриця, а он же Григорій Савич з палицею та зі своїми мотивами, що Скувородою зветься; он Гоголь, Котляревський, Лисенко, брати Майбороди і перший Патріярх об'єднуючої цілості Українського Народу -- Мстислав, обніме вас, прийдіть.

А ми, у смутку -- схилиємо наші голови.

Василію Костянтиновичу, хвала вам і вічний спокій...

"Чуєш, брате мій..." -- почали хористи, підхопили люди, які на-

вколо стояли. Підхопив вітерець і поніс слова пісні над могилками рідних людей...

Повільно відходили люди від шойно в землю, з квітами спущеної до гробу труни з тілом Великого Поета України. Повільно сходились на тризну друзі, приятелі, шанувальники...

Сестрицтво приготувало істиво для тризни. Отець протопресвітер

мені пощастило неодноразово із-дичайно схвально заговорили численні рецензії в засобах масової інформації. Талановитий ансамбль, під батутою Я. Полянського, добився небувалого досі рівня і виявив свою високу майстерність на п'ятому фестивалі української пісні у Варшаві 30 червня 1973 року. Знавці закваліфікували його до одного з найкращих ансамблів, які в той час діяли на терені Польщі. Це високе визнання праці Ярослава опісля допомогло йому, бо офіційні чинники не могли його, от так собі зігнорувати. Хоча офіційна влада обмежувала творчу ініціативу мгр-ра Я. Полянського, намагалася звести репертуар хору до фольклорного рівня, то все таки він не піддавався тим натискам. Його репертуар, спертий на творах Борзнянського, Березовського, Веделя, Лисенка, Стеценка та інших, звучав наче гимн і зворушував людей до сліз. Зокрема пісня "Отче наш", "Заповіт", "Ребе та стогне Дніпр широкий" та інші доводили до того, що публіка слухала цих шедеврів стоячи -- це ж бо були небом послані виконавці і прекрасна публіка.

Словом, мгр Я. Полянський -- це була надзвичайно сильна індивідуальність як людина, як високо освічений і відажний музикант і відданий патріот України, який з надбр лемківської регіональної культури виріс і піднісся до височин музичного мистецтва. Я не боюся сказати, що це був титан нашої музичної культури в повоєнній Польщі.

Крім того, він був організатором Молодіжного Камерного Хору у Варшаві 1977 р. -- єдиного хору в світі, який у камерній формі виконував професійну музику. Цей хор давав свої концерти не лише на терені Польщі, але далеко за її межами: в Італії, Чехо-Словаччині, Західній Німеччині, Франції, Канаді, США і в Мендизидроях -- 1982 та в Римі 1983 і 1988 рр., як лавреат.

Добру славу приніс Полянському також хор української молоді "Тисячоліття", заснований у 1987 р. при допомозі знаного підприємця-спонсора з Перемищини Володимира Кашицького. Одночасно,

мені пощастило неодноразово із-дичайно схвально заговорили численні рецензії в засобах масової інформації. Талановитий ансамбль, під батутою Я. Полянського, добився небувалого досі рівня і виявив свою високу майстерність на п'ятому фестивалі української пісні у Варшаві 30 червня 1973 року. Знавці закваліфікували його до одного з найкращих ансамблів, які в той час діяли на терені Польщі. Це високе визнання праці Ярослава опісля допомогло йому, бо офіційні чинники не могли його, от так собі зігнорувати. Хоча офіційна влада обмежувала творчу ініціативу мгр-ра Я. Полянського, намагалася звести репертуар хору до фольклорного рівня, то все таки він не піддавався тим натискам. Його репертуар, спертий на творах Борзнянського, Березовського, Веделя, Лисенка, Стеценка та інших, звучав наче гимн і зворушував людей до сліз. Зокрема пісня "Отче наш", "Заповіт", "Ребе та стогне Дніпр широкий" та інші доводили до того, що публіка слухала цих шедеврів стоячи -- це ж бо були небом послані виконавці і прекрасна публіка.

Словом, мгр Я. Полянський -- це була надзвичайно сильна індивідуальність як людина, як високо освічений і відажний музикант і відданий патріот України, який з надбр лемківської регіональної культури виріс і піднісся до височин музичного мистецтва. Я не боюся сказати, що це був титан нашої музичної культури в повоєнній Польщі.

Крім того, він був організатором Молодіжного Камерного Хору у Варшаві 1977 р. -- єдиного хору в світі, який у камерній формі виконував професійну музику. Цей хор давав свої концерти не лише на терені Польщі, але далеко за її межами: в Італії, Чехо-Словаччині, Західній Німеччині, Франції, Канаді, США і в Мендизидроях -- 1982 та в Римі 1983 і 1988 рр., як лавреат.

Добру славу приніс Полянському також хор української молоді "Тисячоліття", заснований у 1987 р. при допомозі знаного підприємця-спонсора з Перемищини Володимира Кашицького. Одночасно,

мені пощастило неодноразово із-дичайно схвально заговорили численні рецензії в засобах масової інформації. Талановитий ансамбль, під батутою Я. Полянського, добився небувалого досі рівня і виявив свою високу майстерність на п'ятому фестивалі української пісні у Варшаві 30 червня 1973 року. Знавці закваліфікували його до одного з найкращих ансамблів, які в той час діяли на терені Польщі. Це високе визнання праці Ярослава опісля допомогло йому, бо офіційні чинники не могли його, от так собі зігнорувати. Хоча офіційна влада обмежувала творчу ініціативу мгр-ра Я. Полянського, намагалася звести репертуар хору до фольклорного рівня, то все таки він не піддавався тим натискам. Його репертуар, спертий на творах Борзнянського, Березовського, Веделя, Лисенка, Стеценка та інших, звучав наче гимн і зворушував людей до сліз. Зокрема пісня "Отче наш", "Заповіт", "Ребе та стогне Дніпр широкий" та інші доводили до того, що публіка слухала цих шедеврів стоячи -- це ж бо були небом послані виконавці і прекрасна публіка.

Словом, мгр Я. Полянський -- це була надзвичайно сильна індивідуальність як людина, як високо освічений і відажний музикант і відданий патріот України, який з надбр лемківської регіональної культури виріс і піднісся до височин музичного мистецтва. Я не боюся сказати, що це був титан нашої музичної культури в повоєнній Польщі.

Крім того, він був організатором Молодіжного Камерного Хору у Варшаві 1977 р. -- єдиного хору в світі, який у камерній формі виконував професійну музику. Цей хор давав свої концерти не лише на терені Польщі, але далеко за її межами: в Італії, Чехо-Словаччині, Західній Німеччині, Франції, Канаді, США і в Мендизидроях -- 1982 та в Римі 1983 і 1988 рр., як лавреат.

мені пощастило неодноразово із-дичайно схвально заговорили численні рецензії в засобах масової інформації. Талановитий ансамбль, під батутою Я. Полянського, добився небувалого досі рівня і виявив свою високу майстерність на п'ятому фестивалі української пісні у Варшаві 30 червня 1973 року. Знавці закваліфікували його до одного з найкращих ансамблів, які в той час діяли на терені Польщі. Це високе визнання праці Ярослава опісля допомогло йому, бо офіційні чинники не могли його, от так собі зігнорувати. Хоча офіційна влада обмежувала творчу ініціативу мгр-ра Я. Полянського, намагалася звести репертуар хору до фольклорного рівня, то все таки він не піддавався тим натискам. Його репертуар, спертий на творах Борзнянського, Березовського, Веделя, Лисенка, Стеценка та інших, звучав наче гимн і зворушував людей до сліз. Зокрема пісня "Отче наш", "Заповіт", "Ребе та стогне Дніпр широкий" та інші доводили до того, що публіка слухала цих шедеврів стоячи -- це ж бо були небом послані виконавці і прекрасна публіка.

Словом, мгр Я. Полянський -- це була надзвичайно сильна індивідуальність як людина, як високо освічений і відажний музикант і відданий патріот України, який з надбр лемківської регіональної культури виріс і піднісся до височин музичного мистецтва. Я не боюся сказати, що це був титан нашої музичної культури в повоєнній Польщі.

Крім того, він був організатором Молодіжного Камерного Хору у Варшаві 1977 р. -- єдиного хору в світі, який у камерній формі виконував професійну музику. Цей хор давав свої концерти не лише на терені Польщі, але далеко за її межами: в Італії, Чехо-Словаччині, Західній Німеччині, Франції, Канаді, США і в Мендизидроях -- 1982 та в Римі 1983 і 1988 рр., як лавреат.

Добру славу приніс Полянському також хор української молоді "Тисячоліття", заснований у 1987 р. при допомозі знаного підприємця-спонсора з Перемищини Володимира Кашицького. Одночасно,

мені пощастило неодноразово із-дичайно схвально заговорили численні рецензії в засобах масової інформації. Талановитий ансамбль, під батутою Я. Полянського, добився небувалого досі рівня і виявив свою високу майстерність на п'ятому фестивалі української пісні у Варшаві 30 червня 1973 року. Знавці закваліфікували його до одного з найкращих ансамблів, які в той час діяли на терені Польщі. Це високе визнання праці Ярослава опісля допомогло йому, бо офіційні чинники не могли його, от так собі зігнорувати. Хоча офіційна влада обмежувала творчу ініціативу мгр-ра Я. Полянського, намагалася звести репертуар хору до фольклорного рівня, то все таки він не піддавався тим натискам. Його репертуар, спертий на творах Борзнянського, Березовського, Веделя, Лисенка, Стеценка та інших, звучав наче гимн і зворушував людей до сліз. Зокрема пісня "Отче наш", "Заповіт", "Ребе та стогне Дніпр широкий" та інші доводили до того, що публіка слухала цих шедеврів стоячи -- це ж бо були небом послані виконавці і прекрасна публіка.

Словом, мгр Я. Полянський -- це була надзвичайно сильна індивідуальність як людина, як високо освічений і відажний музикант і відданий патріот України, який з надбр лемківської регіональної культури виріс і піднісся до височин музичного мистецтва. Я не боюся сказати, що це був титан нашої музичної культури в повоєнній Польщі.

Крім того, він був організатором Молодіжного Камерного Хору у Варшаві 1977 р. -- єдиного хору в світі, який у камерній формі виконував професійну музику. Цей хор давав свої концерти не лише на терені Польщі, але далеко за її межами: в Італії, Чехо-Словаччині, Західній Німеччині, Франції, Канаді, США і в Мендизидроях -- 1982 та в Римі 1983 і 1988 рр., як лавреат.

Добру славу приніс Полянському також хор української молоді "Тисячоліття", заснований у 1987 р. при допомозі знаного підприємця-спонсора з Перемищини Володимира Кашицького. Одночасно,

мені пощастило неодноразово із-дичайно схвально заговорили численні рецензії в засобах масової інформації. Талановитий ансамбль, під батутою Я. Полянського, добився небувалого досі рівня і виявив свою високу майстерність на п'ятому фестивалі української пісні у Варшаві 30 червня 1973 року. Знавці закваліфікували його до одного з найкращих ансамблів, які в той час діяли на терені Польщі. Це високе визнання праці Ярослава опісля допомогло йому, бо офіційні чинники не могли його, от так собі зігнорувати. Хоча офіційна влада обмежувала творчу ініціативу мгр-ра Я. Полянського, намагалася звести репертуар хору до фольклорного рівня, то все таки він не піддавався тим натискам. Його репертуар, спертий на творах Борзнянського, Березовського, Веделя, Лисенка, Стеценка та інших, звучав наче гимн і зворушував людей до сліз. Зокрема пісня "Отче наш", "Заповіт", "Ребе та стогне Дніпр широкий" та інші доводили до того, що публіка слухала цих шедеврів стоячи -- це ж бо були небом послані виконавці і прекрасна публіка.

Словом, мгр Я. Полянський -- це була надзвичайно сильна індивідуальність як людина, як високо освічений і відажний музикант і відданий патріот України, який з надбр лемківської регіональної культури виріс і піднісся до височин музичного мистецтва. Я не боюся сказати, що це був титан нашої музичної культури в повоєнній Польщі.

Крім того, він був організатором Молодіжного Камерного Хору у Варшаві 1977 р. -- єдиного хору в світі, який у камерній формі виконував професійну музику. Цей хор давав свої концерти не лише на терені Польщі, але далеко за її межами: в Італії, Чехо-Словаччині, Західній Німеччині, Франції, Канаді, США і в Мендизидроях -- 1982 та в Римі 1983 і 1988 рр., як лавреат.

Дмитро О. Дорофєв

ДУХОВНИЙ СКАРБ -- ПОЕЗІЇ

Подивіться у вікно! Надворі третє тисячоліття. Навпевне, вже настав той час, про який на початку минулого століття говорили видатні фантасти. Технократична цивілізація перейшла в стадію свого розквіту. Наше життя, звідусіль сповнене електричним струмом, атомною енергією, холоднокровними машинами, дедалі швидше віддаляється від природи. По шлому світі безупинно йдуть процеси юмп'ютеризації. Усюди зростають темп і швидкість. І те, що ще вчора було потрібним, -- зовсім застаріло і пішло в історію. Змінюються також люди, їхні пріоритети та прагнення.

Одним із таких духовних скарбів є поезія. Адже сучасні люди, як і тисячі років тому древній Гомер, Сапфо, Феогнид, Архілох, насолоджуючись красою природи, весняною палітрою квітів, лагідним шурхотінням хвиль морського прибою, найчистішим світлом почуттів, виражають свої відчуття поетичними рядками, начебто взявши від природи її надзвичайну мірність та ритмічність.

Із глибокої давнини, народившись у трьох культурних центрах цивілізації: долини Нілу (Єгипет), долини Тигру та Євфрату (дворіччя чи міжріччя), долини Інду та Гангу (Індія); линуть до нас слова поетів, записані на склеєних листах папірусу, чи на засмажених глиняних табличках. З кожною століттям ми неначе повертаємось у далекі роки, відчувачи кожною клітиною свого тіла закладені в них почуття. Поезія дивним способом впливає на нашу емоційну сферу, примушуючи нас бентежитися хвилюванням іншої душі -- душі поета. Завдяки поезії не переривається тонка нитка зв'язку людей крізь століття.

Сліdkуючи за розвитком поезії, ми одночасно вивчаємо історичний шлях розвитку цивілізації, адже історія поезії прямує з початкових стадій розвитку людства до сьогодення.

Поезія розвивається у найтіснішому зв'язку з мовою. Становлення мови та й само затвердження нації найчастіше пов'язане з видатними поетами. Нам, українцям, пощасило мати одну з найспівучіших мов у світі. У всесвітній день поезії, бажаю висловити свою любов до рідної мови віршем "Рідна мова":

Українська рідна мова
Ти єдина на Землі!
Найспівучіша й веселкова
Ми всі дякуєм тобі!

Ти створила нам державу
Незалежну і рідну!
І за це тебе ми любим
І шануємо одну!

Поезія залишається одним із духовних стрижнів, завдяки якому ми всі у вік холоднокровних машин продовжуємо жити в світі ліричних думок і почуттів. Поезія -- це сила, що штовхає нас до творчості, адже в серці кожної людини прихована й душа поета.

Кирило Курашкевич ПРИСВЯТА ЖІНКАМ

Якби жінок не стало на землі,
Сади зів'яли б, так і не розпівшись,
І потонув би цілий світ в імлі,
Й поети не писали б гарних віршів.
Жінки -- надія наша і любов,
І берегині наші споконвіку.
Вони -- життя основа із основ,
Для них в серцях запалюємо свічку,
Щоби палала ясно, мов зоря,
Не знаючи ні смутку, ні утоми,
І жар любові хай не догора,
В її палахкотячому огромі.

також чекає світ.

До речі, французький письменник П'єр Равіч, якому належить честь перекладу "Жовтого князя" французькою мовою, висловив переконання, що "майбутнє України матиме вирішальний вплив на майбутнє всього людства". У цьому був переконаний і Василь Костянтинович, який з цим переконанням відійшов, за допомогою самого Господа Бога нашого, з цього світу. Нехай американська земля буде йому рідною. Вірю, що він житиме у віках ишого народу. Вічна йому пам'ять і царство небесне.

Таким було прощальне слово Миколю Француженка на тризні, після поховання Великого Поета.

Наступним виступав один із опікунів Поета -- Зенон Голубець -- мистець дереворитів, якого Барка називав своїм "молодшим братом" і шанував його талановитість.

Зенон Голубець говорив з глибоким переконанням: -- "Це -- немов з неба пісаний янгол -- його слова -- немов пелюстки райських квітів -- пелюстки правди, якою живиться душа!

Ім'я Василя Барки шановане у всьому свідомому світі. Він -- Апостол Правди, який своє життя присвятив покривдженому людові поневоленій Україні.

Сьогодні Україна вільна. Його повість "Жовтий князь" про накинений Україні голод з мільйонами жертв, причинилася до виявлення правди й опрокінення ворожого зазіхання. Український Народ рішив, що одинокий Шлях Правди, це -- шлях до волі.

Вільна Україна -- не до влодоби ворожим сусідам зі Сходу, Заходу чи Півночі! Пропагандивна брехня щоденно закликає чужою мовою вільний народ України до відновлення вічної неволі. Проти таких судів виступав Василь Барка! Він -- Воїн, озброєний не списом, а сталевим пером і словом правди та віри у майбутнє воскреслої України. Хоч він не між нами і не побачимо його усміхненого і не стисне нам руку, але нам навіки залишиться пам'ять про Людину, Богом зіслану! Він -- Людина, яка не знала злоби, яка потрапила будувати Вавилонську Вежу камінням правди. Нехай росте Барчина вежа, нехай ні злоба, ні брехня ворогів чи ворожнеча між нами, не буде причиною її розвалу, як це було в старинній історії і як це повторювалося до сьогодення..."

Свій виступ Зенон Голубець закінчив віршем-молитвою п.н. "Чернечі свічі"

Цікавим був виступ професора Петра Клюка. Він розповідав, як познайомився з Василем Баркою в Берліні, як той писав ікони, не зважаючи на бомбардування столиці Німеччини важкими бомбардувальниками Великобританії й США під кінець Другої світової війни.

Режисер Іван Праско прочитв один із віршів Барки та розповів про те, як його дружина передруковувала написане рукою Поета. Інколи було важко читати. Однак, твори поверталися до нього передрукованими.

Виступала теж Слава Гунчак -- велика приятелька Поета, яка любила поезії св. п. Василя Костянтиновича Барки. Вона прочитала його вірш "Земля"

На цьому закінчились прощальні виступи на тризні по упокоєному в Бозі Великому Поєтові-Християнину, відданому Господеві, Богові нашому, своїй Батьківщині та Українському Народові.

 HAPPY MOTHER'S DAY!

MARIA PAPPAS TOURED THE
 UKRAINIAN MUSEUM

Pictured left to right: Treasurer Pappas and Jerry Hankewych
 Chicago, IL. Cook County Treasurer Maria Pappas toured the Ukrainian Museum. The Treasurer commended the staff and volunteers for promoting the rich Ukrainian heritage and culture.

By Arthur Milnes
 STRIP FAMINE DENIER OF
 PULITZER, VICTIM SAYS

Across the decades, the images and experiences are forever seared into Maria Hluschuk's memory. Her baby sister dying beside her in the night. Waking up to find the tiny corpse covered in lice. A brother collapsing in pain and hopelessness and dying on the street. His mother, her body starved for months, summoning up only the strength to push her son's remains into a ditch, where history forgot him and millions like him.

"We took off our belts and fried them to eat," Hluschuk, now 80, says during an emotional interview at her Kingston home, recalling the Soviet-engineered famine in the Ukraine of 1932-33 that left more than claimed the lives of million victims. "We found dead frogs in the fields and ate them."

If people were lucky, boiled weeds perhaps would stave off the hunger for another hour, day or month.

"We didn't have the strength to go out," Hluschuk says.

<http://www.ospreynewsnetwork.com/>
<http://www.ospreynewsnetwork.com/>

Hluschuk, who came to Kingston in 1951 after more horrific experiences following the famine as a slave labourer in Germany under Hitler's Nazis, will never forget what she saw as a child. She has now joined a campaign that she hopes might help to right some of the wrongs of the famine that scarred her homeland. The campaign is aimed at stripping the late Walter Duranty of the New York Times of the Pulitzer Prize he won for his reporting from Stalin's Soviet Union in the 1930s.

He received his prize for a series of stories, published in 1931, concerning Stalin's five-year plans for the Soviet economy.

In a campaign led by Kingston's Lubomyr Luciuk, who teaches at Royal Military College, 50,000 cards have been printed calling for the removal of the prestigious journalism

award, 70 years after Duranty won it. Supporters are being asked to mail the postcards which are pre-addressed to the Pulitzer Prize offices at Columbia University in New York City - today, May 1.

"It's the 70th anniversary of the famine and Duranty continues to be celebrated as a great journalist," Luciuk said. "Let's call attention to the famine by calling attention to the greatest famine denier. The reality is the man was a spin-master for the Soviets and he continued on."

One of the leading journalists of his time, Duranty in his articles denied that a famine was taking place in Ukraine. "Any report of famine in Russia today is an exaggeration or malignant propaganda," he wrote. With his policy of forced collectivization, Stalin knew he was starving millions in Ukraine but continued.

Later, as Hluschuk remembers, Communist officials travelled the Ukrainian countryside confiscating whatever food they could find. Duranty is said to have acknowledged privately that a famine was taking place and that he pegged the number of victims at 10 million. His readers were never told this, however. This angers Hluschuk and Ukrainian survivors like her.

"They should strip him of the Pulitzer Prize and I'll write down 100 times what I saw, unlike him," Hluschuk says. "He lied. If he were still alive I'd tell him and then I'd tear out his eyes."

At Columbia University yesterday, Pulitzer Prize administrator Sig Gissler told The Whig-Standard that Duranty's prize and his reporting has been reviewed in the past. "This comes up from time to time but the board, to date, has not seen fit to rescind the prize," he said.

Gissler also said that Duranty's prize was awarded for articles he wrote in 1931, before the famine in Ukraine.

A CALL FOR SPIRITUAL POEMS
 FROM SCRANTON-AREA POETS

A \$1000.00 grand prize is being offered in a special religious poetry contest sponsored by the New Jersey Rainbow Poets, free to anyone who has ever written a poem. There are 50 prizes in all totaling almost \$5000.00.

The deadline for entering is May 31, 2003.

To enter, send one poem only

of 21 lines or less: Free Poetry Contest, 103 Wood Ave., PMB 70, Linden, NJ 07036. Or enter on-line www.rainbowpoets.com.

"We think great religious poems can inspire achievement," says Frederick Young, the organization's Contest Director. "Our desire is to inspire amateur poets and we think this competition will accomplish that.

48.3% OF FARMERS REGISTER
 PRIVATE OWNERSHIP OF LAND

KYIV. -- 48.3% of the holders of certificates of ownership of land plots (3,251,127 farmers) had completed the formal registration of their ownership of land plots by replacing their land ownership certificates with government land ownership acts as of early April. This was disclosed to Ukrainian News by the press service of the State Committee for Land Resources.

According to data of the State Committee for Land Resources, in February-March 127,106 farmers became owners of land plots. As Ukrainian News earlier reported, 46.5% of the holders of certificates of ownership of land plots (3,124,021 persons) had completed the formal reg-

istration of their ownership of land plots as of early February. 6,876,339 people became landowners during the process of reform of the Ukrainian agricultural sector in 1994-2000 period, 6,736,824 received certificates of ownership of land plots (these farmers are presently registering government acts for their land plots).

The average size of a land plot owned by a single farmer is 4.2 hectares. A government land ownership act costs UAH 40-60. The area of agricultural land in Ukraine amounts to 41.8 million hectares or 69.3% of the entire Ukrainian territory, including 33 million hectares of arable land.

1933: Famine Or Genocide?

2003 marks the 70th anniversary of the deliberate killing of at least 8 million Ukrainians in the horrific winter of 1932-33.

Ukrainians in Ukraine, as well as in the diaspora, are taking the initiative to tell the story of this nightmare to a worldwide public which is almost totally ignorant of the events. In many ways, our tragedy is one of the best kept secrets of modern history, Peter Borisow, co-founder and president of the Hollywood Trident Foundation, Los Angeles, CA, wrote on March 20, 2003.

This part of our history is largely unknown for many reasons. The Soviets were ruthless in destroying anyone who spoke out. Survivors were (and many still are) afraid of retribu-

The USSR had an elaborate program of disinformation to deny its deeds. Many of us who spoke out in the west were either not believed or ignored.

Somehow, our tragedy failed to catch the imagination of the general public. True, our resources to tell the story have been, and still remain, limited. Nevertheless, I believe we can do a better job telling our story to the world.

One of the difficulties we have faced, especially with the U.S. public, has been to focus public attention on the sound bites. In the English speaking world, sound bites create an impression that stays with the

public. Whether it's a presidential campaign or a new pair of sneakers, anything that requires more than a quick look will be ignored by most people. If we are to get our message across, especially to the American public, we must use an instantly identifiable sound bite for our tragedy that will be understood by virtually everyone. Only two words fit the bill: Genocide and Holocaust. The events of 1932-33 were Genocide. It was the Ukrainian Holocaust.

Forget "famine" When people hear "famine" they think of crop failures. Maybe there was no rain. Yes, it's sad, but it's not even close to conveying the horror of what happened to our families. Famine was just one of the instruments of the Ukrainian Genocide. But, the events were genocide, not famine. If someone is stabbed to death, do you raise the cry of "Murder!" or do you run around screaming "Knife!"

Even worse is "Holodomor" It's not an English word. It's not in any English language dictionary I know. It's a wonderfully sophisticated Ukrainian word. We know what it means because it makes sense in Ukrainian. Non-Ukrainians don't have a clue to what it means. Our biggest task here is to communicate.

You might as well go into a store and try to buy a "sorotchka" This is the fellow who sees the stabbing and raises the cry of "Severed

lower vena cava resulting in massive and terminal hemorrhage!" -and then wonders why no one is calling the police.

Holodomor is a good Ukrainian word. Let's keep it Ukrainian and translate it as Genocide. That's what the public understands.

The same holds true for "famine-genocide" Most people, even the well educated, are just confused by this. What was it, a famine or a genocide? Few have the time or attention span to bother with our customary technical explanation, Peter Borisow stated.

Perhaps the most regrettable side effect of our confusing nomenclature is that it makes it easier for the revisionists who would like to reduce our history to a vacuous footnote. Our challenge is to tell the story of our tragedy, of the horrific slaughter of our families, in a manner that conveys what happened and the enormity and horror of what happened. We will tell the story best if we tell it in a clear and consistent fashion using words that the public understands.

The events of 1932-33 were Genocide. It was the Ukrainian Holocaust. Genocide. Holocaust. Eight million times Genocide. Eight million times Holocaust.

Reference. Peter Borisow's parents were the sole survivors of Soviet persecution of their respective

families. Those who were not executed earlier, died in the genocide of 1932-33. He grew up in New York and works in entertainment industry finance. Peter recently co-founded the Hollywood Trident Foundation and serves as its president.

Peter Borisow said, "Ukrainians have played important roles in the film industry since its inception. We hope that the Hollywood Trident Foundation will not only encourage those working in the industry, but also demonstrate and teach an international audience about Ukrainians and the contributions- past and present - to the art and business of film and media worldwide."

Jack Palance serves as chairman of the Hollywood Trident Foundation's board of directors. The Foundation works closely with the Hollywood Trident Network and the Ukrainian Student's Club at U.C.L.A.

Los Angeles attorney Andriy Semotiuk serves as President of the Hollywood Trident Network and as Executive Director of the Hollywood Trident Foundation. The Network was founded in late 1999 and includes members primarily living in the Los Angeles area and working in Hollywood-related areas.

The article by Peter Borisow was monitored and distributed by the www.ArtUkraine.com Information Service in Washington, D.C.

SCHOLARSHIP ANNOUNCEMENT
 from the
 UFA EDUCATION BULLETIN BOARD
 by Stephen M. Wichar Sr.

THE IVAN FRANKO SCHOLARSHIP PROGRAM: Applications are now being accepted for the 2003 academic year. Requests for application blanks may be obtained by writing to:

General Scholarship Coordinator
 Stephen M. Wichar Sr.
 39182 Aynesley Drive
 Clinton Township, Michigan 48038-2718

To be eligible, you must have been a member of the Ukrainian Fraternal Association for at least two years. You must satisfy insurance requirements of at least \$3,000. Applicant must be a senior high school or attending an accredited university. Post graduate students are not eligible for this program.

Applicants must write an essay of at least one-thousand (1000) words but not to exceed fifteen hundred (1500). AN ESSAY TOPIC WILL BE ASSIGNED TO THE APPLICANT WHEN HE/SHE WILL SUBMIT A WRITTEN REQUEST FOR THE APPLICATION.

Three Ivan Franko Scholarship will be awarded for this academic year, in denominations of \$1250.00 for First Place, \$1000.00 for Second Place, and \$750.00 for Third Place. APPLICATIONS MUST BE FILED BY JUNE 6, 2003.

SCHOLARSHIP ANNOUNCEMENT

The Educational Department of the Ukrainian Fraternal Association is pleased to announce the "2003 UFA Academic Year" Eugene and Elinor Kotur Scholarship Program. Our office will be accepting applications beginning March 1, 2003 and ending June 6, 2003. Students may request application forms from Stephen M. Wichar Sr., General Scholarship Coordinator, 39182 Aynesley Drive, Clinton Township, Michigan 48038-2718. All requests for applications must be made in writing. Please include a self-addressed envelope.

Our scholarship funding is based on per annum earnings from the Kotur Trust Fund, so grants have financial limitations. The Scholarship Commission, in evaluating your application, will base their selections on how well responses are made and your immediate need for financial assistance. Be certain that you can meet the following Eligibility Requirements. Other statistical data will be required in the application.

A. Applicants must be of Ukrainian ancestry. In your autobiography, you will be required to describe, in not less than 100 words, your Ukrainian roots. You will be asked to provide names of relative(s), dates, names of cities, places of birth, et al.

B. Applicants must be currently enrolled in an Undergraduate Program, in either sophomore, junior, or senior levels. Advance degree programs are not eligible (Masters, Doctoral, et al.)

C. Students who have an immediate family relationship with UFA Executive Board members are not eligible to participate in the Kotur Program.

D. You must be a member of the Ukrainian Fraternal Association to apply for a second grant. For more information, call the Home Office, 1327 Wyoming Avenue, Scranton, Pennsylvania 18503-1290, (570) 342-0937.

E. You must be a full time student (12) or more credit hours per semester). Applications must be filed by June 6, 2003.

F. THE FOLLOWING IS A VERY IMPORTANT REQUIREMENT. YOU MUST BE ENROLLED IN ONE OF THE FOLLOWING UNIVERSITIES OR COLLEGES:

Brown University
 California Institute of Technology
 Carnegie Mellon
 Connecticut University
 Cornell University
 Dartmouth College
 Duke University
 George Washington University (St. Louis)
 Harvard University
 Haverford University
 Indiana University
 John Hopkins University
 Massachusetts Institute of Technology
 McGill Univ. (Montreal, Quebec)
 Michigan State University

Yale University
 Notre Dame University
 Oberlin College
 Purdue University
 Princeton University
 Rochester University
 Swarthmore College
 Tulane University
 University of California (Berkeley or Los Angeles)
 University of Chicago
 University of Michigan
 University of Pennsylvania
 University of Toronto
 University of Washington (Seattle)
 University of Wisconsin (Madison)
 Vanderbilt University
 Williams College

EMBASSY OF GOD OPENS
 NEW CHURCHES

LVIV (RISU.org.ua) - On 27 April 2003 in Kyiv seven new churches of the Pentecostal community of the Embassy of the Blessed Kingdom of God for all Nations were opened.

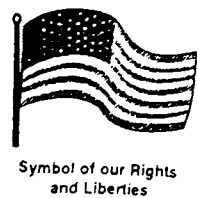
"The pastors of the new churches taught about what Easter is and the meaning of this holy day

for all Christians. They all spoke about one, single thing, Easter. But everyone used his own language, understandable for the audience, his own examples from history and contemporary life and his own style," wrote the webmaster of the Embassy of God's site, Mykhailo Kolpakov. Celebratory concerts were held in each of the newly-opened churches.

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA

PIK LXXXXIII Ч. 21 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 22 ТРАВНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA MAY 22, 2003. YEAR LXXXXIII № 21

ГАЗОТРАНСПОРТНИЙ КОНСОРЦІУМ -- ПОЛІТИКА!

Львів ("НХ"). Народний депутат Олекса Гудима звернувся до прем'єр-міністра України В. Януковича з проханням розсекретити документи щодо створення газотранспортного консорціуму. Створення консорціуму на умовах управління українською газотранспортною системою є глибоким для України, — вважає О. Гудима. Тут немає жодної економіки, лише політика, — наголошує він. І додає: "Навіть переговори, які ведуться з Німеччиною, — це локшина на вуха, адже досі не створено відповідних юридичних рамок для партнерства".

На думку Гудими, від створення консорціуму у запропонованому варіанті Україна втрачає мільярди доларів, а уряд про це мовчить. Як вихід із ситуації, робоча депутатська група розробила новий законопроект, згідно з яким створення консорціумів обов'язково погоджуватиметься з депутатським корпусом, особливо, якщо йдеться про стратегічні об'єкти.

ПОТЕНЦІЙНИМ ПОКУПЦЕМ «БУРЕВІСНИКА-1» Є КИТАЙ

Київ (АПУ). — Потенційним покупцем надводної радіолокаційної станції «Буревісник-1» виробництва київського державного заводу «Буревісник», є Китай. Ця міні-«Кольчуга» для стеження за надводним простором може вирішувати широкий спектр завдань з виявлення об'єктів на будь-якій частоті з документуванням обстановки.

Технічні характеристики станції унікальні й набагато перевершують чужоземні аналоги. При цьому вона має приваблившу вартість, у тому числі й після-гарантійного обслуговування.

ПОРЯДКОМ ЕКОНОМІЧНОЇ УКРАЇНСЬКО-ФРАНЦУЗЬКОЇ СПІВПРАЦІ

Париж (АПУ). — Голова Українського Союзу Промисловців і Підприємців Анатолій Кінах вважає за необхідне зміцнювати співпрацю з французькою асоціацією MEDEF для подальшого розвитку економічного співробітництва України та Франції. Про це він заявив під час відкриття українсько-французького ділового форуму в Парижі.

На сьогодні економічні відносини України та Франції є ста-

більними. Обсяги торгівлі між країнами характеризуються сталим зростанням. Торік товарообіг між обома країнами становив 445,6 млн. доларів, що на 10,9 відсотка більше, ніж у 2001 році.

Одначе, все ще недостатніми є обсяги інвестиційного співробітництва. В Україні працюють 134 підприємства з французькими інвестиціями та діє 76 українсько-французьких компаній.

Велика частина продукції, виробленої державним заводом «Буревісник», постачається на експорт, зокрема, в країни СНД, Південно-Східної Азії та інші. РЛС «Буревісник-1» встановлюється на різних видах швидкісних юраблів, що їх виробляє Феодосійська суднобудівна компанія «Море».

ПРОТЯГОМ КВІТНЯ ВВП УКРАЇНИ ЗРІС НА 7.4 ВІДСОТКА

Київ (АПУ). — Протягом квітня ВВП України у порівнянні з квітнем 2002 року зріс на 7.4 відсотка. Про це повідомив перший віцепрем'єр-міністр України Микола Азаров. За його словами, у січні-квітні цього року в порівнянні з аналогічним періодом

2002 року, ВВП України збільшився на 7.1 відсотка.

За словами Миколи Азарова, найбільший рівень зростання ВВП зафіксовано в будівництві, виробництві електроенергії та оборонній промисловості.

ЧИСЕЛЬНІСТЬ ПАРЛЯМЕНТСЬКИХ ФРАКЦІЙ У ВЕРХОВНІЙ РАДІ УКРАЇНИ

Київ (Кореспондент.net). 14 травня фракцію "Наша Україна" у Верховній Раді залишив народний депутат Павло Сулковський, поповнивши лави фракції "Регіони України". На момент виборів, був членом УНР (тепер — Українська Народна Партія).

Таким чином, чисельність 13 парламентських фракцій і депутатських груп є такою: "Наша Ук-

раїна" - 100 депутатів, КПУ - 60, "Регіони України" - 44, ПППУ і "Трудова Україна" - 43, СДПУ(о) - 37, "Демократичні ініціативи" - 22, СПУ - 20, "Європейський вибір" - 20, "Народовладдя" - 19, БЮТ - 18, АПУ - 16, НДП - 15, "Народний вибір" - 15.

Позафракційними залишаються 20 з 449 обраних народних депутатів.

УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТИКІВ ДОПИТАЮТЬ У СПРАВІ ЛАЗАРЕНКА

Київ ("НХ"). — Група американських адвокатів прибула до Києва з метою допитати свідків у справі експрем'єр-міністра Павла Лазаренка. Як сказав адвокат Гарольд Розенталь, у списку свідків фігурує й прізвище Л. Кучми.

Адвокати намітили допитати хоч 30 свідків. Основні питання, що їх з'ясовуватимуть адвокати, стосуються корпорації "Єдині енергосистеми України", агрофірми "Наукова", а також дачних будинків Лазаренка.

КУЧМА ВИМАГАЄ АКТИВІЗУВАТИ СПІВПРАЦЮ УКРАЇНИ З НАТО

Київ (АПУ). — Президент Л. Кучма провів нараду про співпрацю України й НАТО і вимагає активізувати виконання прийнятого в листопаді минулого року плану дій "Україна-НАТО". На нараді обговорювалися результати консультацій "Україна-НАТО", які провели представники України на початку травня у Вашингтоні.

У нараді взяли участь: секретар РНБОУ Євген Марчук, міністер оборони Володимир Шкідченко, голова Адміністрації Президента Віктор Медведчук, державний секретар МЗС Володимир Єльченко і керівник головного управління зовнішньої політики Ад-

міністрації Анатолій Орел.

До речі, в листопаді 2002 р. на вершинній зустрічі в Празі Україна і НАТО прийняли план дій і план цілей "Україна-НАТО" на 2003 рік. План передбачає, що Україна вживатиме заходів для боротьби з корупцією, а також з відмиванням грошей, отриманих злочинним шляхом, а також для зростання рівня життя населення та інше.

Україна також зобов'язалася поліпшити правове середовище, у якому працюють ЗМІ. У березні альянс повідомив, що позитивно оцінює початок виконання плану цілей Україна-НАТО на 2003 рік.

КОМУНІСТИ НЕ ВИЗНАЮТЬ СВОЄЇ ПРОВИНИ ЗА ГОЛОДОМОР

Київ(Інтерфакс -Україна). — 14 травня у Верховній Раді відбулося спеціальне засідання, присвячене пам'яті жертв голодомору 1932-1933 років. У засіданні відмовилася взяти участь фракція комуністів і залишила сесійну залу. Народний депутат Г. Удовенко засудив поведінку Компартії:

— "Це підтверджує, що нічні комуністи також несуть відповідальність за ті події", — сказав він.

Коментуючи виступ віцепрем'єр-міністра з гуманітарних питань Дмитра Табачника, який заявив про необхідність звернення

парляменту до ООН з проханням визнати голодомор фактом геноциду Українського Народу, депутат відзначив, що з таким зверненням повинні виступити органи виконавчої влади, зокрема, Кабінет Міністрів і Міністерство Закордонних Справ.

Опоненти комуністів вважають, що поведінка фракції КПУ під час засідання свідчить про їхнє небажання визнати провину Компартії за геноцид проти Українського Народу.

Цілий світ знає злочинів, тільки не знають їх українські комуністи(!). — Редакція

УКРАЇНЦІ ОБГОВОРЮЮТЬ СПРАВУ ВИСИЛКИ ВІЙСЬКА ДО ІРАКУ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, США чекають від Києва відповіді, чи вишле Україна своє військо до Іраку. Нещодавно секретар РНБОУ України Євген Марчук заявив про те, що Україна повинна, на його думку, взяти участь у праці міжнародного військового контингенту в Іраку.

На даний момент Україна і Сполучені Штати проводять консультації щодо можливої участі українських військовослужбовців у праці цього контингенту.

ВАРШАВСЬКА ЗУСТРІЧ У СПРАВІ ІРАКУ

Київ (Правда). — Як повідомив державний секретар МЗС України Володимир Єльченко, 22 травня у Варшаві відбудеться зустріч представників країн, які, можливо, відправлять свої військові підрозділи до Іраку для участі у стабілізаційних силах. Під час цієї зустрічі детально обговорюватимуть роль України в цих силах, а також склад секторів в Іраку. Єльченко відзначив, що "Україна має бажання й можливість" взяти участь у міжнародних стабілізаційних силах.

Під час засідання українсько-американського комітету з питань

зовнішньої політики, яке відбувалося 14 травня в Києві, обговорювався можливий внесок України в стабілізаційні сили.

Заступник державного секретаря США Стівен Пайфер повідомив, що це питання обговорювалося детально, і висловив переконання, що Україна зможе внести вагомий вклад у створення таких сил. Українські комуністи протидіють висилці нашого війська до Іраку.

Раніше США запропонували Україні розгорнути, як мінімум, штаб бригади і два батальйони в Іраку.

РЕФОРМА ЗС УКРАЇНИ ТЕМОЮ НАРАД У НАТО

Брюссель("НХ"). — У штаб-квартирі НАТО відбулася зустріч начальників генеральних штабів країн-членів альянсу та України. Головною темою засідання стала реформа Збройних Сил України.

Начальник Генерального Штабу України О. Затинайко та його колеги з країн НАТО обговорили, як українське військо відомство збирається здійснювати реформи, обіцяні Києвом у Празі пізніше. Нагадаю, що тоді Україна й НАТО узгодили плани дій, де серед іншого передбачено, яких саме змін потребує українсь-

ка армія.

Як стало відомо, представники країн альянсу погодилися, що українське військо відомство не може самотужки впоратися з оборонною реформою, адже держава мусить виділити для цього більше коштів. Окрім того, гроші потрібні для перепідготовки офіцерів, закриття військових баз, надання житла військовим тощо. Начальники генеральних штабів країн НАТО м. ін. запропонували, щоб Київ унікав повторів у різних програмах військового співробітництва з альянсом.

ПАРЛЯМЕНТ ВИЗНАВ ГОЛОДОМОР ГЕНОЦИДОМ ПРОТИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, Верховна Рада визнала голодомор 1932-1933 років актом геноциду проти Українського Народу та "терористичною акцією політичної системи сталінізму".

Про це йдеться у зверненні до Українського Народу учасників

спеціального засідання ВР України 14 травня поточного року щодо вшанування пам'яті жертв голодомору 1932-1933 років.

На підтримку цього звернення свої голоси віддало 226 народних депутатів.

“ГОЛОДОМОРИ В УКРАЇНІ. ТРАГЕДІЯ ХХ СТОЛІТТЯ”.

Москва (О.Гончар). — Саме під такою назвою у "Бібліотеці Української Літератури в Москві" відкрито книжкову виставку до 70-річчя Голодомору 1932-33 років. На виставці експонується понад 70 видань, присвячених трагічним сторінкам історії України ХХ століття.

Як відомо, за радянського режиму сам факт голодомору 30-

их років не визнавався, а в Росії взагалі мало кому було відомо про цей жакхливий злочин проти Українського Народу. Не змінилася жорстким чином ситуація й тепер.

На виставці представлена література не лише про події 1932-33 років, але й про голодомори в Україні, ще менш відомі російській громадськості — 1921-23 та 1946-47 років.

НАУКОВА ЕКСПЕДИЦІЯ МІСЦЯМИ ГОЛОДОМОРУ В УКРАЇНІ

Львів ("НХ"). — 14 травня зі Львова виїхала до Херсону наукова експедиція з метою вивчення голодомору в Україні 1933 року. Координатором акції, що відбуватиметься в 12 областях, виступила львівська "Організація Патріотів України".

Основними завданнями експедиції є впорядкування місця, де поховані жертви голодомору та здійснити інформаційні дослідження трагедії 1933 року, — пояснила керівник експедиції, голова провду об'єднання Анна Семенюк.

До експедиції, окрім духовен-

ства та науковців, долучилися громадські та політичні організації.

Таке велике вивчення подій та наслідків голодомору здійснюватимуть уперше. Дослідження розпочнуть з Херсонської області, яка, на думку науковців, постраждала чи не найбільше. На завершальному етапі експедиції зібраний інформаційний матеріал опрацюють в Академії Наук України, а як наслідок, юристи підготують звернення до міжнародних інституцій, зокрема до ООН, про визнання голодомору геноцидом проти української нації.

ЗАХИСТИЛИ КАТЕДРУ УКРАЇНІСТИКИ В ГРАЙФСВАЛЬДСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Грайфсвальд. — Ректор Грайфсвальдського Університету Райнер Вестерманн висловився проти закриття катедри україністики в своєму освітньому закладі. Про це він заявив під час конференції "Освіта та наука в німецько-українських відносинах".

Загрозу закриття катедри україністики, судячи з усього, поки що вдалося відвернути. За сло-

вами ректора, керівництво університету розробило нову концепцію заощадження коштів. "Ця концепція більше не передбачає скорочення катедри україністики", — сказав Р. Вестерманн.

Рішення закрити катедру викликало досить критичну реакцію з боку славистів не тільки в Німеччині, але й за її межами. Див. стаття на цю тему на стор. 4-ій. — Ред.

АВТОРА УКРАЇНСЬКОГО ГИМНУ ВШАНУЮТЬ МЕМОРІАЛОМ У МЛИНАХ

Львів (АПУ). — У селі Млини Ярославського повіту (тепер у Польщі), Михайлові Вербицькому — автору державного гімну України спорудять меморіал. Домовлення про це досягнуто під час спільного засідання Яворівської Районної Ради та Ярославської Повітової Ради, яке що відбулося на днях у Ярославі.

Тепер завершується розробка проекту меморіалу. Основні будівельні роботи мають провести

цього року, а відкриття меморіалу Вербицького відбудеться наступного року — до дня народження М. Вербицького (4 березня), якщо ж будівельними роботам заважатимуть дощі, то до Дня Конституції України.

Фінансування робіт здійснюватиметься з різних джерел, як, наприклад, кошти української громади Польщі, церкви, пожертви підприємств.

ХУДОЖНЯ ФОТОВИСТАВКА У ЖИТОМИРІ

Житомир (АПУ). — У Житомирі відкрилася художня фотовиставка, присвячена Міжнародному Дневі Пам'ятку і Визначних Місць. Тут здебільшого представлено роботи відомих фотомістців Житомирщини — В. Майбороди та О. Коломийця. Матеріали зі свого архіву з виданими старими Житомира представив краєзнавець Георгій Мокрицький.

Заступник голови обласної державної адміністрації Ігор Рафальський наголосив, що необхідно зберегти ці шедеври та з чи-

стою совістю передати їх майбутнім поколінням, наприклад, єдину пам'ятку давньоруського часу, що збереглася на Житомирщині, церкву св. Василя в Овручі.

До речі, на відкритті виставки відзначалося, що вже виділено кошти на реставрацію Кармелітського монастиря в Бердичеві (пам'ятка архітектури національного значення XVI-XVIII ст.) і садиби Ганських у с. Верхівня (Євеліна Ганська була дружиною Оноре де Бальзака).

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L. and R.

ПЕРЕДПЛАТА**SUBSCRIPTIONS**

(амер. дол.)
For UFA members:
USA and Canada per year 20.00
For non-members:
USA and Canada per year 25.00
In other countries per year 30.00
Price per single copy 50 cents

NARODNA VOLYA
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937 Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дупляк
Редактор

Narodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не мають відповідати поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

ЗАЯВА СКУ

**УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКІ ВЗАЄМИНИ
НА ТЛІ ВОЛИНСЬКОЇ ТРАГЕДІЇ**

Хоч спільна заява Президентів України і Польщі про взаємну співпрацю, добросусідські відносини та спільні історичні питання на вигляд може принести деякі короткотермінові користі, вона приносить історичну правду в жертву політичній кон'юктурі і є шкідливою для відображення тривких українсько-польських стосунків. З одного боку, Президент України, з політичних мотивів, поступився у питанні переписання українсько-польської історії, а з другого – Президент Польщі скористав з послабленого становища Президента України.

Сьогодні Україна і Польща себе взаємно потребують: Польща потребує демократичної України, щоб захиститися від російського експансіонізму, а Україна потребує Польщі, яка для неї є важливим посередником на шляху інтеграції у Захід. Очевидно, що сьогодні Польща, яка набагато раніше почала процес демократизації і розвитку ринкової економіки та майже вповні інтегрована в євроатлантичні структури, має більшу перевагу в цих симбіозних відносинах. Тема українсько-польської історії є настільки делікатною, що вже сама тільки згадка про неї, витворює вибухову політичну ситуацію, головню якщо брати під увагу тільки одну трагічну подію, яка подается в дуже вузькому та односторонньому, тобто польському, історичному контексті.

У принципі, взаємне вибачення оскорбленими сторонами сприяє загоєнню давніх ран і очищенню від минулих провин. Тому, волинська трагедія 1943-44 рр. вимагає, у першу міру, об'єктивного вивчення науковцями, які врахують не лише симбіозні свідчення з перспективи великодержавних претензій, але й розглянуть ці події як боротьбу українців проти окупації, виходячи з таких цінностей, як фундаментальне право кожної нації на свободу і державність.

На жаль, українсько-польські відносини є сповнені трагедій заподіяних Українському Народові теж і Польщезу. В умовах бездержавності Українського Народу, Польща завжди була загарбником, а Україна – жертвою. Якраз Волинь являється однією з цих українських земель, яку, згідно з державною політикою Польщі, насильно загарбали і колонізували поляки.

Незалежно від причин українсько-польського протиставлення, у цьому випадку на Волині, вони, звичайно, в принципі не оправдують воєнних проступок проти невинного цивільного населення будь-якої з воюючих сторін. Але, готовість українців вибачитися перед поляками мусить передувати готовість польської сторони вибачитися перед українцями за усі свої насильницькі вчинки на окупованих українських землях, почавши з XIV ст. Кульмінацією цієї окупації через століття було насильне виселення українців у 1945-47 рр. з їхніх прадідівських земель у межах повноенної польської держави і її дискримінаційна політика проти своєї української національної меншини, яка у багатьох сферах проводиться й досі.

Провідники сучасної України і Польщі в особах президентів, інших високих посадових осіб, представників політичної опозиції, а також і громадськості, зробили б позитивний крок для покращання відносин між громадянами їхніх держав, якби активно посприяли, з позиції неупередженості, об'єктивному вивченню історії своїх народів. Якщо вони сьогодні до цього не готові, то повинні зосередити свої зусилля лиш на сучасних питаннях міждержавного спілкування, а не торгувати історичним минулим.

Україна і Польща є тепер незалежними сусідніми державами із спільними політично-економічними і стратегічними інтересами, але теж і з важким спільним минулим. Тому необхідно ще багато часу справжньої співпраці, взаємодопомоги, відкритості і добросусідства для закріплення справжньої дружби між нашими народами.

За Президію Секретаріату СКУ

Аскольд Лозинський
Президент

Віктор Педенко
Генеральний Секретар

“Рідна мова -- це найважливіший чинник для розвитку духового життя людини. Ті народи, що досягли національної свідомості, дуже дорожать своєю мовою як дієвим, природним і дорожнім народним скарбом, як надбанням збірної духової діяльності великої кількості попередніх поколінь”

-- Крафт Ебінс

Василь Непнийвода, Вашингтон

“УКРАЇНА ДОСЯГЛА ВЕЛИЧЕЗНОГО УСПІХУ”

Збігнєв Бжезінський вважає, що інтеграція нашої держави до НАТО – неминуча.

Ставлення Сполучених Штатів, як і Заходу до України, загалом пройшло глибоку еволюцію, вважає Збігнєв Бжезінський. Про це він заявив, виступаючи на конференції “Відкрите суспільство в Україні”, яка нещодавно відбулася у Вашингтоні. Цей процес, на думку Бжезінського, можна умовно поділити на три стадії.

Першою була стадія цілковитого невігластва. Традиційна схема ототожнення СРСР із Росією міцно засіла у мізках не лише пересічних обивателів, але й провідних еліт. Як приклад, Бжезінський навів випадок, коли він на посаді радника Президента Картера запропонував створити міжвідомчу комісію, що мала б сприяти національно-визвольним рухам у Радянському Союзі. З Державного Департаменту надійшов лист із категоричними запереченнями. Це сталося не тому, що там сиділи симпатизи Кремля. Просто вони були широко переконані в безперспективності такої роботи, вважаючи, що існує тільки єдиний радянський народ...

Одним із останніх виявів невігластва стало напучування Джорджа Буша-старшого в Києві, коли той за лічені дні до краху Радянської імперії застерігав українців від “самовбивчого крайнього націоналізму”

Після 1991 року серед захід-

них діячів, на думку Бжезінського, здебільшого запанувало зверхньо-недоброзичливе ставлення до України, і, водночас, прихильне до Росії. Передбачали крах її економіки, не помічаючи все більшу і більшу залежність “успіху” сусідньої держави від нафтодоларів. Зосереджували увагу на бивстві однієї особи в Україні, не надто переймаючись винищенням десятків тисяч людей у Чечні. Велику мову про небувалий розгул корупції у Києві, забуваючи уточнити: а порівняно з чим? “Чи немає корупції в ближчих і дальших від Києва столицях? Чи не знайомі з таким явищем і тут, по цей бік Атлантики?” – риторично запитує Бжезінський.

А тим часом за десятиріччя Україна домоглася величезного, навіть в історичному вимірі, успіху, переконаний американський політолог. На відміну від більшості посткомуністичних держав, Україна не мала державності ще з часів Київської Русі, за винятком дуже короткого періоду на зламі 1910-1920-их років. До того ж, у XX столітті Український Народ пережив небачені суспільні катастрофи, зокрема й плянове винищення інтелектуальної верстви. Попри це, відбулася консолідація нації. Тому не стався очікуваний багатьма розпад держави на східню та західню частини. Інтегровано національні меншини, в тому

числі й російську, як повноправних громадян України. Безпрецедентним випадком є націоналізація армії, коли впродовж кількох тижнів новоутворена держава встановила на своїй території повний контроль над військовою машиною колишньої надпруги.

Активне зацікавлення, третя фаза, на думку Бжезінського, опирається на остаточне усвідомлення ролі та місця України як невід’ємної складової нової Європи. На його думку, стає зрозуміло, що розширення Європи на схід не може обмежитися першою військовою чи другою політичною хвилею. За ними неминуче прокотиться ще й третя хвиля – історична, внаслідок якої Європа набере своїх природних обрисів на карті.

“Україна ж і в історичному, і в культурному вимірах є саме європейською, а не євразійською країною, – зазначив Бжезінський.

– Чи не найкращою ілюстрацією такої тези є авдиторія цієї конференції. Ще десять років тому в ній можна було б безпомилково визначити українців. Тепер же годі відрізнити їх серед американців. Це також стосувалося б німців, поляків чи французів”

Тож, на думку доктора Бжезінського, сьогодні можна вже з певністю стверджувати, що повна інтеграція України в євро-атлантичні структури неминуча і не має жодних життєздатних альтерна-

тив. Деякі сучасні події, як от застосування російського капіталу та встановлення його контролю над значною частиною власності в Україні, можуть дещо сповільнити цей процес, але аж ніяк не змінять його вислідів.

На заваді реставрації імперії стоять ще й глибокі внутрішні проблеми Росії, які будуть наростати. Насамперед, це деіндустріалізація країни, стрижнем економіки якої стає експорт нафти. Також Росія вже не спроможна субсидювати Сибір та Далекий Схід. Тому відбувається активна міграція з цих регіонів до європейської частини країни. Всі ці процеси аж ніяк не минають повз увагу Китаю, чий економічний потенціал вже сьогодні шестеро, а населення в дев’ять разів перевищує російське.

На цьому тлі в Україні покладають сподівання на якусь форму злиття з Росією можуть хіба що партії, які керуються відверто догматичними принципами. “Жоден політик, чий рівень інтелекту сягає бодай середньої позначки, не сприйматиме такого варіанту серйозно, – переконаний Бжезінський. – До того ж, на західних кордонах держави розростається потужний геополітичний утвір, який може запропонувати Україні набагато привабливіші цінності та перспективи”

Ірина Кухар (“День”)

ОЛЕКСІЙ ІВЧЕНКО: КУН ЗАЛИШАТИМЕТЬСЯ САМОСТІЙНОЮ ПАРТІЄЮ

II

Конгрес Українських Націоналістів.

– Як, на вашу думку, узгоджується ділова діяльність з політичним радикалізмом?

– Якщо ви маєте на увазі мене, мушу сказати, що вже давно не займаюся підприємництвом, хоч відбувся як підприємець і пишаюся цим. На сьогодні я займаюся виключно політикою.

– Але ж ще буквально до виборів 2002-го ваша праця, як вказано в біографічній довідці народного депутата, була пов’язана з підприємництвом...

– Не зовсім так. Моя діяльність була пов’язана і з роботою в КУН. Окрім цього, я працював радником у віцепрем’єра Пинзенка та тоді ще прем’єр-міністра Ющенка, – що також розцінюю як політичну, а не підприємницьку діяльність.

– Ви, як представник ділових кіл у Блоці, відчуваєте на собі тиск з боку влади по лінії підприємництва, про що йшлося в численних заявах «Нашої України»?

– Є, звичайно, відповідна упередженість у ставленні каральних органів. Були, скажімо, випадки, коли тиск з боку влади можна було розцінювати саме як політичний. Але що стосується особисто

мене, то я в цих випадках не ставив питання ні на фракції, ні перед провідником із закликком захищати мене від свавілля каральних органів, а практично завжди вирішував все самотією. І вирішував тому, що не робив нічого такого, за що мене можна було покарати відповідно до чинного законодавства.

– Цікаво, а що привело вас до КУН?

– У 1998 році я йшов на вибори як позапартійний в Надвірнянській мажоритарній окрузі Івано-Франківської області. В цій окрузі йшла і пані Слава Стецько, але як у мажоритарній окрузі, так і за списком національного фронту одночасно. У результаті із 17 кандидатів в окрузі, пані Слава отримала перемогу, а я прийшов другим. Зважаючи на цей факт, дехто «закладав», мовляв Івченко не може бути головою Конгресу, тому що йшов проти пані Слави в мажоритарній окрузі. Але ми вели толерантну у відношенні одне до одного виборчу кампанію. І саме тому вже після виборів пані Слава запропонувала мені вступити до Конгресу.

– То ви в КУНі фактично не так і давно?

– З 1999 року, тобто чотири роки.

Олег Онисько, Андрій Павлншин (“ЛП”)

ПРО НИЦІСТЬ У ПОЛІТИЦІ

спустошені землі, всіяні кістками!

Українські комуністи виявилися більшими блягузами, ніж їхній кумир Володимир Щербинський, який публічно, з високою трибуни, під час святкування 70-річчя встановлення радянської влади в Україні, визнав, факт Голодомору 1932-33 років! А в січні 1990-го інший комуністичний провідник Володимир Івашко спричинився до видання збірника партійних документів про Голодомор!

Українські комуністи не забжали прислухатися до голосу тих своїх досвідчених однодумців, які чимало побачили за життя, цілком щиро присвячуючи його благовісним іншим. Один із них – колишній перший секретар Львівського Обласного Комітету Комуністичної Партії наприкінці 80-их років Яків Погребняк. Можна скільки завгодно заперечувати його світогляд, але не можна відмовити йому у че-

сності з собою. Цей селянський син, який дивом вижив під час Голодомору, написав у своїх спогадах “Не предам забвению” (Київ, 1999): “Треба сказати відверто, що голод в Україні та колективізація – це ланки єдиного ланцюга.

Але Сталін і його оточення додали до цього ще одну нелюдську міру – вимітання у селян ресурсів, чим поставили людей у край складне, смертельне становище. Тепер уже відомі страшні наслідки тих років – мільйони осіб, загинули від голоду. Як можна судити сьогодні зі знайдених в архівах матеріалів, різного роду протоколів, Україна у той час була перетворена в ізолюваний від зовнішнього світу табір”

Яків Петрович віддав роботи в партійному апараті десятки років. Був добрим фахівцем із сільського господарства, а окрім того, ще й очевидцем жакливого голо-

ду. Йому важко не повірити, коли він про це говорить. Не повірили...

Зрештою, тепер українські комуністи знову брутально зневажили пам’ять десятків тисяч своїх однопартійців, які наклали головами від сталінського терору, намагаючись захистити і порятувати земляків, тих комуністичних ідеалістів, які надто пізно усвідомили, в яку жахливу пастку вони загнали свій народ.

Серед керівників сучасних українських комуністів не бракує освічених людей, є поміж ними і фахові історики. Можна скільки завгодно сперечатися щодо інтерпретації минулого, але заперечувати очевидні факти – це з галузі інтелектуальної патології. Що ж, вони вибрали саме такий ганебний шлях. Рефлексії Павлова в українських комуністів, як завжди, переважили здоровий глузд і сумління.

**UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION
FINANCIAL REPORT
CASH BASIS - YEAR 2003**

INCOME:	JANUARY	FEBRUARY	MARCH	YR / DATE
PREMIUMS ON CERTIFICATES	15,659.08	13,658.87	18,921.25	48,439.20
SINGLE PREM/PLAN A & B	0.00	298.00	7,184.00	7,480.00
INTEREST ON BONDS	64,807.04	30,789.51	44,275.39	139,771.94
INTEREST ON C.D.'S	788.47	788.47	710.35	2,283.29
INTEREST T-BILLS	787.67	0.00	0.00	787.67
INTEREST BANK DEPOSITS	91.38	484.82	180.89	757.17
INTEREST MORTGAGE LOANS	5,950.15	12,515.14	8,848.55	27,314.84
INTEREST PREFERRED STOCKS	957.80	0.00	2,544.04	3,501.84
DIVIDENDS ON STOCKS	102.25	102.25	102.25	306.75
NARODNA VOLYA	1,569.80	2,125.00	1,197.40	4,892.00
FORUM	519.00	218.00	292.00	1,029.00
SOCIAL ACTIVITIES	0.00	0.00	1,300.00	1,300.00
MISCELLANEOUS INCOME	5.00	20.00	498.99	523.99
CHORNOBYL	2,130.00	151.00	0.00	2,281.00
CERTIFICATE LOANS INTEREST	62.33	30.68	30.35	123.36
LATE MORTGAGE FEES	0.00	2,000.00	0.00	2,000.00
GAIN ON SALE OF BONDS	148.50	0.00	0.00	148.50
CHECKS WRITTEN OFF/VOID	0.00	4,841.31	0.00	4,841.31
REFUND/ATTORNEY FEES	0.00	3,755.84	0.00	3,755.84
TOTAL INCOME:	93,668.25	71,582.89	68,068.56	251,315.50
EXPENSES:				
DEATH CLAIMS	12,800.00	18,474.00	19,921.00	49,195.00
MATURED ENDOWMENTS	7,500.00	6,500.00	39,332.00	53,332.00
CASH SURRENDERS	3,396.03	3,428.41	11,423.47	18,245.91
PURE ENDOWMENT	2,733.00	0.00	0.00	2,733.00
REFUND OF DUES	33.27	344.84	17.58	395.49
REINSURANCE PREMIUMS	1,508.88	144.19	0.00	1,653.07
BANK CHARGES	875.20	358.80	2,334.34	3,568.34
DIVIDENDS TO PAID UP ADDITIONS	28.00	201.45	481.00	688.45
ACCURED INTEREST ON BONDS	0.00	2,300.00	3,802.25	6,202.25
ADMINISTRATION:				
SALARIES-OFFICERS	7,538.48	7,538.48	7,538.48	22,615.38
SALARIES-OFFICE	2,910.38	2,910.38	2,910.38	8,731.14
PAYROLL TAXES	992.06	992.06	992.06	2,976.18
PA UNEMPLOYMENT COMP	44.37	0.00	0.00	44.37
EMPLOYEES LIFE INSURANCE	809.00	809.00	809.00	1,827.00
EMPLOYEES HEALTH PLAN	3,756.83	3,756.83	3,756.83	11,270.49
FUTA TAX	0.00	18.00	0.00	18.00
BONUS	750.00	0.00	0.00	750.00
GENERAL FRATERNAL EXPENSES:				
ACCOUNTING FEES	10,000.00	27,200.32	0.00	37,200.32
DATA PROCESSING	165.00	0.00	0.00	165.00
ATTORNEY FEES	0.00	398.38	0.00	398.38
GENERAL EXPENSES	415.75	55.71	0.00	471.46
ADVERTISING	194.18	1,484.18	538.56	2,216.92
POSTAGE-TELEPHONE	642.13	897.70	737.07	2,276.90
OFFICE SUPPLIES	488.85	8.28	73.08	570.02
REPLACEMENT CKS ISSUES	510.92	2,452.88	0.00	2,963.80
FORECLOSURE FEES	1,020.00	0.00	0.00	1,020.00
PUBLICATION EXPENSE:				
NARODNA VOLYA	5,082.71	5,381.17	4,878.77	15,420.65
FORUM	0.00	0.00	2,098.45	2,098.45
TAXES, LICENSES, FEES:				
INSURANCE DEPT FEES	0.00	780.00	86.89	826.89
HOME OFFICE EXPENSE:				
RENT	1,500.00	1,500.00	1,500.00	4,500.00
ELECTRICITY	185.82	212.44	215.34	613.60
WATER	39.97	42.84	42.84	125.25
GAS	340.01	394.10	432.36	1,166.47
JANITORIAL EXPENSE	130.50	72.50	87.00	290.00
TRASH REMOVAL	20.00	20.00	20.00	60.00
REPAIRS & MAINT. SUPPLIES	19.87	280.78	0.00	310.73
SEWAGE	15.00	15.00	15.00	45.00
BRANCH ACTIVITIES FUND:				
ORGANIZERS PREMIUM	0.00	473.84	249.44	723.08
COMMISSIONS TO SECRETARIES	7,183.79	993.30	0.00	8,177.09
FRATERNAL ACTIVITIES FUND:				
AID TO INDIGENT MEMBERS	0.00	2,575.70	3,269.90	5,845.60
TOTAL EXPENSES:	73,405.64	90,800.49	107,518.87	271,725.00
INVESTMENTS/MAT/PAID OFF:				
MORTGAGE LOANS	12,908.12	45,965.27	11,098.96	69,972.35
BONDS-CD'S REDEEMED	24,884.00	401,000.00	50,270.14	476,154.14
CERTIFICATE LOANS	70.40	0.00	0.00	70.40
T-BILLS REDEEMED	50,000.00	0.00	0.00	50,000.00
CASH FROM INVESTMENTS:	87,862.52	448,965.27	61,369.10	596,196.89
INVESTMENTS PUR/TRANSFERS:				
BONDS	125,000.00	323,568.24	178,700.00	625,268.24
CERTIFICATE LOANS	0.00	2,300.00	2,800.00	4,900.00
INVESTMENTS PURCHASED:	125,000.00	325,868.24	179,300.00	630,168.24
RECAPITULATION:				
CASH BAL PREVIOUS MONTH	283,162.48	231,434.39	284,481.16	283,162.46
INCOME CURRENT MONTH	83,668.25	71,582.89	68,068.56	251,315.50
MATURED INVESTMENTS	87,862.52	448,965.27	61,369.10	596,196.89
	464,891.23	749,982.35	411,898.82	1,130,674.85
EXPENSE CURRENT MONTH	-73,405.64	-90,800.49	-107,518.87	-271,725.00
INVESTMENTS PURCHASED	-125,000.00	-325,868.24	-179,300.00	-630,168.24
CANADIAN EXCHANGE	-34,851.20	-88,852.48	0.00	-103,703.68
CASH BALANCE:	231,434.39	284,481.16	125,077.95	125,077.95
ASSETS:				
CASH/SHORT TERM INVEST.	282,279.00			
BONDS	7,001,838.00			
STOCKS	48,420.00			
PREFERRED STOCKS	175,000.00			
CERTIFICATE LOANS	47,895.00			
MORTGAGES	1,284,392.00			
COMPUTER EQUIPMENT	1,740.00			
DUE PREMIUMS	2,153.00			
ACCURED INVESTMENT INCOME	123,353.00			
NET ADJ FOREIGN EXCHANGE	318,000.00			
TOTAL ASSETS:	9,290,868.00			
LIABILITIES:				
POLICY RESERVES	8,128,748.00			
CLAIMS PAYABLE	177,531.00			
ADVANCED PREMIUMS	154,826.00			
NET ADJ FOREIGN RESERVE	46,000.00			
ASSET RESERVE	32,808.00			
CHORNOBYL/UKR. ORPHANS	98,330.00			
ACCURED EXPENSES	43,863.00			
TOTAL LIABILITIES:	8,682,002.00			
SURPLUS	608,866.00			
TOTAL LIABILITIES AND SURPLUS:	9,290,868.00			
AUDREY THOMAS				
TREASURER				

**ЧИТАЙТЕ,
ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ**

I

ПІДТРИМУЙТЕ

**НАРОДНУ
ВОЛЮ**

**СВОЇМИ
ПОЖЕРТВАМИ**

СЛОВНИК З ІСТОРІЇ ДЕКОРАТИВНО-УЖИТКОВОГО МИСТЕЦТВА

Львів (АП). — У Львівському в-ві "Афіша" вийшов друком "Словник декоративно-ужиткового мистецтва". Новинка складається з двох томів з ілюстраціями і може служити енциклопедією: вона містить майже три тисячі статей, присвячених художнім твинам і кераміці, меблям і костюмам, ювелірному і деревобробному мистецтву.

Словник є вислідом клопіткої праці групи викладачів Львівської Академії Мистецтв, що розпочалася майже двадцять років тому за пропозицією головної редакції колишньої Української Радянської Енциклопедії. На жаль, на початку 90-их років підготовлений рукопис повернули авторам через брак коштів на видання. І ось, нарешті, вийшов у двох ошатних томах.

Ігор Винниченко

Директор Інституту Досліджень Діаспори

“АЛЬМАНАХ ПРАЦЮВАТИМЕ НА ПРОСЛАВЛЕННЯ НАШОЇ НЕЗАЛЕЖНОЇ БАТЬКІВЩИНИ-УКРАЇНИ ТА НА КОРИСТЬ УСЬОГО УКРАЇНСТВА”

Частина назви допису — це перефразовані слова Марусі Бек, почесної членки СФУЖО, сказані нею з іншої нагоди на VIII Конгресі цієї поважної організації. Але саме так не лише члени редакційних ради та колеги українсько-англомовного альбому-альманаху “Визначні постаті закордонного українства” трактують цей проєкт. Від часу поінформовання широкого загалу про Альманах, зусібчи лише й чуємо: “Видання Альманаху на часі. Успіхів Вам. Коли чекаєти на появу видання? Де його можна буде придбати?”

Створення Альманаху “Визначні постаті закордонного українства” є актуальним й важливим саме зважаючи на брак відповідної інформації, якою пояснюється, значною мірою, невігластво сучасного українського суспільства й, передовсім, молоді. Чого лишень варті відповіді 18-19-літніх студентів одного з провідних коледжів України, які на запитання: “Визначні постаті закордонного українства: що я знаю про них?”, пишуть (орфографію збережено): “Саме визначних постатей українства за кордоном надзвичайно мало... Зараз я не можу пригадати ні однієї людини, яка б справді досягла успіху, будучи за кордоном” Показовим є й зарахування спудеями до “визначних українців” ілюзіоніста Дейвіда Коперфілда, акторів Сільвестра Сталлоне та Міли Йовович.

Тож лише заради виправлення такого стану варто “плуга перти” Бо ж молодь наша — це завтрашня Україна. І щі юні, яка незабаром братиме до рук державницьке кермо, “прищеплювати” гордість за своїх славетних співвітчизників (багатьох з яких,

й оком не кліпнувши, залюбки “записують” до “своїх” славетних суідів і не лише країни) потрібно нині. Потім бо буде пізно.

Альманах інформуватиме про історію державних, політичних, громадських та релігійних діячів, науковців, мистців, винахідників, спортсменів, підприємців, військовиків, меценатів українського роду, які посідали та посідають почесне місце в пантеоні видатних особистостей країн поселення. Нині ж, після опрацювання значної кількості відповідних джерел, ми масмо інформацію про понад дві тисячі наших співвітчизників, які заслуговують на “присутність” у цьому виданні. З цього числа лише тих, що відійшли у засвіти, майже 1500 осіб. А пропозиції (як з України, так і з-за кордону) все надходять. І пишуть не лише ті, хто пропонує включити до Альманаху достойних, а йне переконання, особистостей, а й люди, які просять зробити ... подарунок своїм батькам, також непересічним постатям (про це свідчать матеріали, які додаються). Чимало пропозицій надійшло й від Енциклопедії Сучасної України. Тож зрозуміло є непроста ситуація, в якій нині опинилася Редакційна Рада: адже відібрати слід найвизначніших.

Ми вже повідомляли, що значна частина 10-тисячного накладу Альманаху в Україні даруватиметься вищим навчальним закладам та центральним бібліотекам, решта — вищим та місцевим органам влади, дипломатичним установам інших держав та представництвам міжнародних організацій, акредитованих в Україні, у державах поселення українців — керівникам країн, парламентів та

урядів, національним бібліотекам, дипломатичним установам України, українським громадам. Значення присутності Альманаху в інших країнах є особливо важливим з огляду на той невисокий рівень міжнародного авторитету, який нині має Українська Держава.

У Редакційній Раді Альманаху — А. Жуковський (Франція), О. Біланюк (США), Б. Гаврилишин (Швейцарія), О. Іванусів (Канада), О. Мороз (США), І. Дзюба, Я. Яцків, І. Драч, В. Брюховецький, М. Сорока (всі з України), у Редакційній Колегії — В. Верига (Канада), О. Зінкевич (США), І. Стебельський (Канада), Р. Хом'як (США), В. Роєнок (Канада), М. Мушинка (Словаччина), Д. Штогрин (США), В. Трошинський, В. Шендеровський, П. Шищенко, С. Білокінь, Ю. Станішевський, А. Попок (усі з України).

Створення Альманаху потребує належного фінансування. На жаль, в Україні й до сьогодні віднайти жертводавців не щастить, бо, як пояснили нам “поінформовані”, всі гроші “весь час працюють на вибори, а ваша діаспора тут нікого не цікавить” Тож із проханням про допомогу звертаємося до усіх, хто розуміє важливість створюваного видання.

Прізвища та імена всіх благодійників, а також інституцій із зазначеними сумами пожертв міститимуться в Альманасі. Проних же інформуватимуть широкий загал вітчизняні та закордонні українські засоби масової інформації. Також меценати, які пожертвували від 500 до 1000 доларів, будуть нагороджені Срібною Грамотою Подяки, ті ж, хто дасть на цю ціль 1000 і більше доларів — Золотою

Грамотою Подяки.

Рахунок Інституту в Українській Національній Федеральній Кредитовій Спільці #8959-01 (Ukrainian National Federal Credit Union; 215 Second Ave., New York, NY 10003. Tel.: (212) 533 2980, fax: (212) 995 5204). Копії чеків про пожертву просимо надсилати членові Редакційної Ради Альманаху проф. Осипу Морозові (Dr. Osyp Moroz, 102 Steven Street, Kerhonkson, NY 12446-2940. Tel. & fax: (845) 626 4533, e-mail: omoroz@prodigy.net)

Про підготовку Альманаху до видання на цьогорічній конференції в Урбана-Шампейн (16-21 червня) доповідатиме виконавчий директор проєкту, директор Інституту Досліджень Діаспори Ігор Винниченко. Потім він же сподівається докладно поінформувати про Альманах українські громади та українські ЗМІ в Чикаго, Філадельфії, Нью-Йорку, інших містах. Задля цього звертаємося принагідно з проханням про сприяння в організації таких зустрічей до наукових установ, громадських організацій, редакцій часописів, керівників радіо- і телепрограм, окремих осіб. З цих та інших питань зацікавлених просимо контактуватися з проф. Осипом Морозом або ж з виконавчою дирекцією Альманаху в Києві.

Поштова адреса Редакційних Ради, Колегії та виконавчої дирекції Альманаху: абонентна скринька 126, Київ, 01034, e-mail: idd@users.ukrsat.com Телефон у Києві: 244 2911.

Інформація коштує дорого, а її відсутність — ще дорожче. Тож важливість майбутнього видання очевидна, і лише від усіх нас залежить, як швидко воно постане.

ПАМ'ЯТНИКА КАТЕРИНІ НЕ БУДЕ

Севастополь (УНІАН). — Севастопільська міська рада вирішила не встановлювати в місті пам'ятника російській імператриці Катерині II. За те, щоб такий монумент у місті був, проголосувало лише 30 з 75 депутатів.

Варто нагадати, що значний опір ідеї побудови пам'ятника наприкінці 2002 року чинили керівники місцевих громадських організацій на чолі з “Просвіти”, Союзу Українок, Комітету “Український Севастополь” тощо.

**ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ
ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ**

Вольновська Галина, 43 р.
Народилася 9 лютого 1959 р. в Казахстані; померла 28 травня 2002 року в м. Торонто, Онтаріо, Канада. Була членом 279 Відділу УБС, Т-во ім. Лесі Українки.

Дзера Василь, 73 роки.
Народився 18 грудня 1929 р. в м. Нантіюк, Па.; помер 8 січня 2003 року м. Данвіл, Па. Був членом 120 Відділу УБС, Т-во ім. Мирослава Січинського.

Кіндзельська Клавдія, 90 р.
Народилася 26 червня 1912 р. в м. Львів в Україні; померла 29 грудня 2002 року в м. Порт Джервіс, Н.Й. Була членом 155 Відділу УБС, Т-во “Українське Село”

Кустан Іван, 86 років.
Народився 5 липня 1916 р. в м. Олд Фордж, Па.; помер 7 листопада 2002 року в м. Стратфорд, Коннектикут. Був членом 30 Відділу УБС, Т-во ім. Михайла Грушевського.

Лабуза Ольга, 78 років.
Народилася 9 жовтня 1923 р. в м. Перт Амбой, Н.Дж.; померла 30 вересня 2002 р. в м. Манчестер Тавнішп, Н.Дж. Була членом 10 Відділу УБС, Братство Св. Михайла.

Лукашук Ольга, 97 років.
Народилася 1 грудня 1904 р. в с. Стрільці на Люблінщині; померла 11 листопада 2002 року в м. Алпер Садл Рівер, Н. Дж. Була членом 251 Відділу УБС, Т-во “Броди-Лев”

Юрків Юрій, 73 роки.
Народився 17 вересня 1929 р. у м. Львів в Україні; помер 18 грудня 2002 року в м. Асторія, Н.Й. Був членом 61 Відділу УБС, Т-во Почаївської Божої Матері.

Моцюк Ірина, 74 роки.
Народилася 14 червня 1927 р. в Україні; померла 4 червня 2002 року в Бронксвіл, Н.Й. Була членом самостійного відділу УБС.

Семкович Ярослав, 82 роки.
Народився 5 лютого 1920 р. в м. Долина в Україні; помер 18 листопада 2002 р. в м. Гамільтон, Н.Дж. Був членом 49 Відділу УБС, Т-во ім. Адама Коцка.

Стахів Микола, 79 років.
Народився 9 березня 1923 р. в м. Тернопіль в Україні; помер 28 листопада 2002 року в м. Монтреаль, Квебек, Канада. Був членом 307 Відділу УБС, Т-во “Української Молоді”

Тисак Василь, 79 років.
Народився 10 січня 1923 р. в м. Рогатин в Україні; помер 8 грудня 2002 року у м. Філадельфія, Па. Був членом 16 Відділу УБС, Відділ ОДУМ.

Цимбіліста Ірина, 77 років.
Народилася 26 жовтня 1925 р. в м. Нантіюк, Па.; померла 29 грудня 2002 року в Нантіюк, Па. Була членом 129 Відділу УБС, Т-во ім. Мирослава Січинського.

ГУМОР**СУЧАСНИЙ МУЗИКАНТ**

— Одруження внесло в моє життя музику! — каже Іван до свого приятеля.
— Я навчився грати другу скрипку!...

ТВАРИНА

— Івасику, яка тварина дає нам сало і м'ясо? — запитує вчитель.
— Різняк, — відповідає учень...

ЗА ШЕЛЕСТА

— Тату, що таке Америка?
— Це така країна, де панує капіталізм.
— А що таке капіталізм?
— Це безправ'я, голод, злидні, плач і сльози.
— А як ми наздоженемо Америку, то і в нас будуть голод, плач і сльози?

Олександр Тімков

МУЖНІЄ ЗОЛОТЕ ВИРОБНИЦТВО В МУЖІЄВІ

Закарпаття є наразі єдиним українським регіоном, де видобувають золото

За попередніми прогнозами Державної Комісії Запасів, 234 кілограми золота на рік плянується видобувати на Мужівському золотополіметалевому руднику після введення в дію другої черги виробництва. Вже тепер на підприємстві з однієї тонни породи вдається вилучити майже шість грамів золота. Хоча собівартість одного грама видобутого коштовного металу становить 48 гривень, підприємство за результатами першого з чотирьох місяців цього року, дістало прибуток у понад мільйон гривень.

Мужівський золото-поліметалевий рудник та золотовидобувна фабрика почали функціонувати 1999 року. Попри те, що за офіційною інформацією загалом в Україні є аж 236 рудних виявів золота, наразі видобуток цього коштовного металу проводиться лише на Закарпатті, у Мужіві.

Крім того, від самого початку вирішено, що золоту сировину з гірської породи вилучатимуть в екологічно безпечний спосіб -- гравітаційний, який, до речі, був схвалений провідними дослідними інститутами Англії та Швайцарії.

Та оскільки підприємство

З НАГОДИ НАРОДЖЕННЯ 16-ОЇ ДИТИНИ, СІМ'Ї ПОДАРУВАЛИ КОРОВУ.

Рівне (АПУ). -- Сім'я Ільчуків із села Пухова Рівенського району зустріла з пологового будинку маму, яка народила шістнадцяту дитину -- доньку. Напередодні з цієї нагоди клуб меценатів "Благодійна корова" вручив сім'ї Ільчуків корову-годувальницю.

Як повідомив директор підприємства, він же голова правління клубу "Благодійна корова" Станіслав Савінський, така акція проводиться вже втретє. Навесні 2001 року з села Радів Млинівського району надійшов лист від школярки Івани Гуменок з проханням допомогти її родині, яка втратила корову, а нову годувальницю через фінансову скруту купити вони не можуть. Торік клуб подарував корову багатодітній сім'ї Олександрів і Лариси Окунів із села Голишів Рівенського району.

Клуб "Благодійна корова" працює за чотирма програмами. "Рожеві щічки" опікуються харчуванням вихованців шкіл-інтернатів, торік на це асигновано 165

У ЯРМОЛИНЦЯХ ЗБУДУЮТЬ ПАМ'ЯТНИК Т. ШЕВЧЕНКОВІ

Хмельницький (АПУ). Мешканці селища міського типу Ярмолинці, яке три роки тому святкувало своє 600-річчя, вирішили встановити пам'ятник Тарасові Шевченку, який проїздив через містечко в жовтні 1846 року під час археографічної експедиції на Поділля і Волинь. З ініціативою перерахувати одноденні заробітки та добровільні пожертви звернувся до ярмолинчан керівники району. Громадяни вже зібрали понад 6 тисяч гривень.

Пам'ятник являє собою об'ємне погруддя ще нестарого Шевченка у комплексі з барельєфними картинами подій історії України. Працю над скульптурою Кобзаря завершує скульптор Микола Ма-

НАЗВАНО ЛАВРЕАТІВ ОБЛАСНОЇ ПРЕМІЇ ІМ. ПАНАСА МИРНОГО

Полтава (АПУ). -- У Полтаві в музеї-садибі Панаса Мирного відбулася церемонія нагородження лавреатів премії ім. Панаса Мирного за визначний інтелектуальний внесок у літературно-мистецький та духовний розвиток України.

Цю престижну нагороду за 5 років її існування на Полтавщині одержало 20 осіб, які своїм талантом, серцем і розумом збагачують повноводне мистецьке джерело Полтавщини. Серед них письменники, поети, журналісти, художники, народні умільці, музиканти. Тепер же звання лавреатів отримали й представники інших регіонів. Нинішніми лавреатами премії

спочатку функціонувало в експериментальному циклі, то собівартість видобутого золота була вищою від ринкових цін. Саме тому протягом цілого 2000 та на початку 2001 років Мужівський рудник "стояв" Але вже упродовж 1999-2001 років до сковиц Національного Банку України з Мужівса надійшло майже 250 кілограмів золота.

Нещодавно до урядовців зрештою "дійшло", і з бюджету надано 11 мільйонів гривень на будівництво другої черги фабрики. Підприємство знову почало функціонувати. Тепер Мужівська фабрика плянує налагодити співпрацю з Дніпродержинським збагачувальним заводом, де з відпрацьованої породи видобуватимуть залишки коштовних металів.

За словами фахівців, певності в тому, що надалі єдине в країні золоте родовище даватиме непоганий прибуток, додає те, що по війні в Іраку світові ціни на золото зросли на 20 відсотків. На думку геологів, по тому, як почала функціонувати друга черга виробництва, Мужівєе може передати в сховища держави 1тону 200 кілограмів золота -- і лише протягом п'яти з половиною років.

тисяч гривень. Інша програма, "Сонечко", включає в собі ремонт приміщень шкіл, забезпечення їх теплом, а дітей -- одягом і взуттям. Для цього благодійники надали допомогу на 130 тисяч гривень.

Програма "Веселка" дбає про дозвілля дітей, надає підтримку юним талантам. А "Вітерець" сприяє дитячому оздоровленню.

Про нові пляни і задуми під час останнього засідання клубу говорив його голова -- громадянин США Роберт Різз. За попередніми розрахунками, бюджет "Благодійної корови" цього року сягне півмільйона гривень. Більшість коштів використають на оздоровлення і лікування дітей. Таке рішення схвалено тому, що економічне становище в Україні змінюється на краще і держава має більше можливостей піклуватися про поліпшення харчування в школах-інтернатах. Саме для того досі клуб "Благодійна корова" використовував майже половину спонзорських коштів.

зур, який разом зі своїм сином, лавреатом Малої Державної Премії ім. Шевченка Богданом Мазуром уже має значний доробок власної скульптурної шевченкіяни.

До речі, загальна вартість робіт -- приблизно 60 тисяч гривень. Для усіх бажаючих допомогти ярмолинчанам у спорудженні пам'ятника Т.Шевченкові, подасмо номер спеціального рахунку: 25557314 у Хмельницькій обласній дирекції АППБ "Аваль" Ідентифікаційний код 05399248. Одержувач -- Ярмолинецька селищна рада. Обов'язкова примітка: "На спорудження пам'ятника Т.Г. Шевченкові в Ярмолинцях"

ім. П. Мирного стали поет Петро Мостовий за збірки віршів "Порятує любов" та "Материнська пісня"; Микола Степаненко за авторський цикл теле- і радіопередач, диригент оркестри обласного музично-драматичного театру ім. Голяя Віталій Скаун за музику до вистав "Енеїда" та "Ніч перед Різдовом"; народний умілець Олексій Громов за творчий доробок у царині керамічного живопису та іграшки; Михайло Сукач за плідну громадську та благодійну діяльність.

Премія імені Панаса Мирного є виявом суспільного визнання ролі, яку відіграє у державному поступі творча еліта Полтавщини.

Сергій Брунь, Киї

ГЕОПОЛІТИЧНА КОНЦЕПЦІЯ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ З ПРАДАВНІХ ЧАСІВ ДО СЬОГОДЕННЯ

14 березня 2003 року, відбулися чергові збори Київської міської ОУН. Відкриваючи їх, провідник столичної ОУН -- головний редактор журналу "Самостійна Україна" Павло Дорожинський закликав присутніх вшанувати хвилиною мовчання пам'ять відомої політичної і громадської діячки, довголітньої голови ОУН(р) і голови Конгресу Українських Націоналістів Слави Стецько. Після віддачі шанни, присутніх поінформували, де і коли відбудеться громадська панахίδα за померлою.

За наявною традицією, гостями на щомісячних зборах столичної ОУН бувають відомі політики, письменники, вчені та дослідники. Це дає змогу значно розширити обізнаність членства у політичній ситуації, а також заторкнути низку теоретичних і наукових питань, зокрема в геополітичній та історичній площинах.

Цього разу гостем на зборах був автор цікавої наукової концепції розвитку української спільноти з прадавніх часів до наших днів, автор книжок "Країна великочудія" і "Велика Скіфія ОУкраїна" -- професор КНУ ім. Тараса Шевченка Володимир Петрук. Його доповідь п.н. "Розвиток скитсько-українських геополітичних концепцій" викликала неабияке зацікавлення присутніх. Знайшлося і чимало бажачихю підискутувати, позаяк ця тема цікава і, хоч носить чисто науковий характер, досить актуальна в наші дні з огляду на потребу визначення чітких геополітичних настанов Української

Леся Юрченко ("НХ")

ЄДИНИЙ У НІМЕЧЧИНІ КАТЕДРИ УКРАЇНІСТИКИ ЗАГРОЖУЄ ЗАКРИТТЯ

Уже незабаром розвиток україністики в німецькомовних країнах може призупинитися. На 2005-2006 роки заплановано закрити єдину катедру україністики, яка тепер існує в університеті міста Грайфсвальд, що на півночі Німеччини.

Вивчати українську мову можна в багатьох університетах Німеччини, однак отримати диплом україніста наразі можна лише в Грайфсвальді, тому закриття катедри україністики в університеті цього міста може означати, що дисципліна припинить своє існування в Німеччині як університетська спеціальність. Деякі славісти навіть кажуть, що з її зникненням в Німеччині можуть взагалі припинитися наукові дослідження, що стосуються України.

Ідея створити катедру україністики при інституті славістики Грайфсвальдського Університету ім. Ерста Морица Арндта з'явилася на початку 1990-их років. Теперішній завідувач катедрою, проф. Валерій Мокієнко та її перший викладач -- проф. Рольф Гобнер, розповідають, що ця ініціатива стала логічним продовженням і водночас новим початком для традиції німецької україністики. Той факт, що новий поштовх для розвитку цієї дисципліни дав саме Грайфсвальдський Університет, мало кого дивує. Перші спроби презентувати українську літературу тут робилися ще за часів НДР, у 60-их роках.

І от, на початку 90-их, коли об'єдналася Німеччина, а на карті Європи з'явилася держава Україна, Грайфсвальдський Університет відновив свої давні починання, і запровадив у літньому семестрі 1992 року вивчення української мови, літератури та країнознавства, які викладав професор Рольф Гобнер. З 1995 року до нього приєднався професор Валерій Мокієнко і почав викладати в університеті лінгвістичні та етнолінгвістичні аспекти україністики. Офіційний самостійний статус катедра має з 1996 року.

Тепер отримати диплом з україністики готується близько десяти-двадцяти студентів, а загалом в університеті Грайфсвальду славістичні дисципліни вивчає понад сто студентів. Говорить професор Рольф Гобнер:

"Ми, звичайно, намагаємося якомога більше студентів заціка-

Держави.

Проф. Петрук ознайомив присутніх зі своєю концепцією розвитку України від скитських часів до наших днів. Згідно з нею, в історичному розвитку нашої країни були чотири важливі періоди, що мають територіальну сталість. Починаючи від Скитії, описаної Геродотом у V сторіччі до Різдва Христового, періоду Черняхівської культури, періоду козаччини із культом скитських курганів (козацьких могил) і останнього територіального об'єднання українських земель у XX сторіччі. На переконання дослідника, етносвідомість, що збереглася у нашому народі з прадавніх часів, далася взначку у грудні 1991 року, коли 92 відсотки мешканців України проголосувало за її державну незалежність.

Вагому ролі для етнополітичного осмислення України у світовій спільноті, на переконання В. Петрука, має виведення історії нашої країни зі скитських часів, оскільки більшість впливових європейських країн веде свій родовід від еллінів, римлян, данів, фракійців і кельтів. Оскільки від історичного розвитку цивілізації на певній географічній території значною мірою залежить те, як країну, що тепер знаходиться на ній, сприймають у світі, Україні належить провідне місце. Адже свого часу, ще задовго до розбудови Римської імперії, були дві вагомні світові осі -- Ніл (Єгипет) і Дон (Скитія), тож Україна, яка територіально знахо-

вити україністикою. Це може ще не так вдалося, як мало б бути. Але ми бачимо, що із року в рік число студентів збільшується"

Проф. Валерій Мокієнко розповідає, що зацікавити німецьких студентів вивчати українську мову не дуже просто. На його думку, дається взнаки своєрідна інертність мислення в Західній Європі і колилише розуміння України всього лише як частини Великоросійської імперії. Щоправда, останнім часом ситуація поступово змінюється. Валерій Мокієнко:

"Ми відчуємо, що тенденція більшого зацікавлення є. Наприклад, час від часу до нас звертаються вже з тим, щоб ми надіслали наших студентів, які б перекладали з української та на українську. Наприклад, з бундесверу були до нас такі запити, з різних промислових кіл. Тому що підтримці, великі концерни, а також у війську починають розуміти, що російська й українська -- різні мови, а російська культура й російська політика відрізняються від української"

Одначе, попри такий позитивний розвиток, катедра опинилася на порозі закриття. Причини цього досить банальні, або біологічні, як каже про них Валерій Мокієнко:

"Єдина причина для закриття, це той факт, що я йду на пенсію, пан Гобнер -- у 2005 році. А університет повинен скоротити 12 професорських місць. Тому вони чистісі біологічно шукають такі місця на факультеті, де не треба вирізати по-живому. Ось і вся причина. Нам все це по-вторюють, однак для нас це, власне, не аргументація для закриття катедри"

З того часу, як з'явилося рішення ради філософського факультету університету про закриття катедри україністики, її студенти й викладачі звертаються з протестами до відповідних осіб у вузі та в міністерстві освіти федеральної землі Мекленбург-Передня Померанія, якому підпорядкований університет. Говорить студентка україністики Тамара Мюнцер:

"Мене страшно хвилює те, що тепер відбувається, що наша україністика, єдина в Німеччині, має бути закрита. Це просто страшно! Спочатку ми збирали

диться на скитських землях, має повне право на цю історичну спадщину. Це, тим більше, що скитський період наклав свій відбиток на подальшу багатовікову історію нашої землі.

За Черняхівської культури наших князів звали тавроскитами, а у не такий вже й далекий добі козаччини існував ритуал поховання на скитських курганах. Образ скитського бога Вія, завдяки Миколі Гоголеві, назавжди ввійшов у літературу, а це свідчить ще й про те, що до XIX ст. в народі збереглася згадка про скитські божества, частина з яких до прийняття Київською Руссю християнства, височіла на печерських пагорбах. До того ж, на півдні України ще й досі живуть алани, виселені Катериною II з Криму. Це частина скитів, які, перейнявши чужу мову та християнську віру, все ж не забули свого походження.

Свою працю, крім названих вище книжок, проф. Петрук втілює у створюваному ним комп'ютерному атласі України, де завдяки теорії територіального моделювання, він пробує дати можливість прослідкувати ті зміни, що відбулися на певних українських територіях упродовж років, десятиріч і сторіч. Саме цю теорію вдалося розробити для праці, оскільки терени нашої держави не раз ділили різні завоювники, а завдяки новій методи можна побачити, що відбувалося в той чи інший період не лише на якомусь окремому відтинку, а в цілому.

Багатьох зацікавила дивна на-

підписи. Потім ми запланували провести день української культури. До того ж ми хочемо звернутися і до інших славістів, з інших університетів, щоб вони надіслали нам свої підписи, щоб нас підтримали."

Звістка про закриття катедри україністики в Грайфсвальді викликала протести й у славістичних колах по всьому світу. Одним з тих, хто чи не найпершим надіслав свій протест проти плянів Грайфсвальдського Університету, був голова Спілки Славістів Австрії професор Вольфганг Айсмани:

"Мені здається це особливо трагічним, бо вперше за багато років зроблено вдалу спробу закрити на новому рівні україністику в німецькомовних країнах. Починаючи з часів незалежності України, але навіть і раніше, ми розуміли, що другий за величиною слов'янський народ не може залишатися поза полем наукових досліджень"

За словами австрійського славіста, катедру україністики просто необхідно зберегти, особливо, якщо взяти до уваги ті зміни, які відбуваються тепер в Європі. Адже, як каже В. Айсмани, не можна просто виключити, залишити поза науковим процесом такий чисельний народ, як український, країну з такою визначною культурою:

"Не можна довести викладання української до того стану, щоб вона була на факультеті, де не треба вирізати по-живому. Ось і вся причина. Нам все це по-вторюють, однак для нас це, власне, не аргументація для закриття катедри"

Чи є надії на те, що катедра україністики в Грайфсвальдському Університеті збережеться? Тепер на це питання з впевненістю не відповість ніхто, зауважує В. Айсмани:

"Якщо існує ще трохи здорового людського глузду, то шанси

зва у заголовку книжки -- ОУкраїна. Пояснюючи її, доповідач вдавас до історичних хронік -- "Гетики" Іордана, де розповідається про шлях готів, які йшли з Ірландії через Волинь у країну ОУ. Оскільки до застосування арабських цифр застосовували літери для заміни чисел, Скитію називали країною 400, що є частиною загадків назви. Та, ще й досі у Перейславі височить пам'ятник князеві Володимиру з написом "За тобою князю вся ОУкраїна плаче"

Саме цей, стертий часом з літературної мови дифтонг -оу-, що зберігся у народній пам'яті, на думку В. Петрука, вживався у назві нашої країни з давніх часів.

Як там було насправді, це вже лишимо вирішувати дослідникам, а етнополітичні концепції цього непересічного вченого є важливими хоча б тому, що дають змогу інакше глянути на давніше минуле рідної землі. До того ж, про те, що книжка В. Петрука має значну цінність, засвідчує хоча б зацікавлення у ній на державному рівні. Адже більшу частину накладу книжки "Велика Скіфія ОУкраїна" розповсюджено через Міністерство Освіти в навчальних закладах, а частину накладу закупили Міністерство Культури та Національна Центральна Наукова Бібліотека України ім. Вернадського, яка плянує передати це видання бібліотекам інших країн. Тож може більше чужоземців знатиме про Україну не лише "завдяки" Чорнобилеві, корупції і "колючугам"

на те, що катедру україністики в Грайфсвальді не закриють, мали б сягнути 150 відсотків. Якщо ж гору візьме звичайна економія й провінційне мислення, а останнім часом, здається, саме таке і відбувається, то я не бачу жодних шансів"

Валерій Мокієнко вважає, що шанси на скасування рішення про закриття грайфсвальдської катедри україністики ще є. Однак за скрутних обставин, що складаються, фахівцям не обійтися без підтримки з України. А такої підтримки вони наразі не відчують. Валерій Мокієнко:

"Що нас турбує, так це те, що ми вже спробували місяць тому, так би мовити, кричати. До Президента Кучми звертаємось, до прем'єр-міністра. Однак, на жаль, від них, які, як мені здається, повинні були б бути найбільш зацікавлені, ніякої реакції немає"

Спроби "Німецької Хвилі" з'ясувати в українських міністерствах, чи знають там про проблему із закриттям єдиної катедри україністики в Німеччині, і що робитись, аби не допустити до цього, успішними не назвали. Крім того, після розмови з представником міжнародного відділу міністерства освіти, здалося, що в Україні взагалі не знають про цю проблему. Але без того, щоб Україна сказала в цій справі своє слово, не обійдеться, впевнені західні фахівці. В. Айсмани:

"Наразі час вимагає того, щоб українські політичні установи чинили певний тиск в рамках своєї культурної політики на німецькі інституції. Можливо, їм варто було б звернутися з запитом, чому так стається, що така велика країна, як Україна, з її значною культурою не представлена практично в жодному університеті Німеччини, як цього слід було б очікувати"

Остаточного рішення про долю катедри україністики в Грайфсвальді слід очікувати влітку. Саме тоді це питання розглядатиме сенат Університету ім. Ерста Морица Арндта. Студенти, викладачі й славісти в Німеччині та за її межами дуже сподіваються, що ухвалені рішення збереже катедру і не зупинить становлення україністики в Німеччині, та й загалом у Західній Європі.

ЗБЕРЕЖІТЬ НА ДОВГІ РОКИ УКРАЇНСЬКЕ ОРГАНІЗОВАНЕ ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ І КАНАДІ. ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ!

Степан Семенюк (“Наше Слово”)

ПИТАННЯ БЕЗ ВІДПОВІДІ

На науковій конференції, присвяченій акції “Вісла”, що відбулася в рамках Днів Лемківської Культури в Зеленій Горі минулого року, хтось із слухачів запитав д-ра Г. Мотику:

— Коли б не було УПА, то виселили б лемків чи ні?

Це питання повторювалось кілька разів, бо відповіді хіба не задовольняли. Поставлене питання можна назвати наївним, але також і провокаційним, бо відповідачі у своїх виступах дали вичерпну відповідь. То чому ж таке питання прозвучало? Можна припустити, що дехто не зовсім уважно слухав доповідей науковців, або не до кінця розумів, про що говорилися. Таке буває, тим більше, що озвучення залі не було найкращим. Але, можливо, що питаючий хотів отримати відповідь йому потрібну, а це вже пахне провокацією. Можливо також, що відповідь треба було висловити одним словом: “так” або “ні”. Очевидно, доповідачі відповідали “так”, але цілою низкою наукових виводів, спертих на документи.

Поміркуймо ж знову: як воно було і чому було те, що було? Почнімо від офіційних документів.

В ухвалі Президії Ради Міністрів РП від 27 квітня 1947 р., п. III записано: “przewodząc akcje przesiedlencza ludności ukraińskiej i ludności mieszanęj (polsko-ukraińskich rodzin -- moje) na terenach gdzie działalność band UPA może zagrozić ich życiu i mieniu”

З цього виразно і недвозначно виникає, що:

1) переселенню підлягало виключно українське населення і мішане польсько-українське (хоч відомі випадки, коли виселено польські сім’ї не змішані);

2) переселенню (в ухвалі Уряду про акцію “Вісла” вжито “переселення” замість виселення) підлягала людиність на теренах, де діяльність УПА могла загрожувати їхньому життю та майну (бачите, все робилось в обороні населення!);

3) висновок напрашується такий, що переселення мало бути тимчасовим, на час “загрози” з боку УПА. (Інтернування осіб і груп людей в роки війни застосовували й інші країни, але після війни вони

(інтерновані) могли повертатися на давні місця і їм виплачували відшкодування, а операція “Вісла” була після війни);

4) акція “Вісла” не охоплювала окремо підляшуків, бойків чи лемків, православних чи греко-католиків, тільки українську людиність.

Чи була можливість не застосовувати виселення? В цілому і загалом -- ні, але чимало людей і сімей в різних регіонах на різний спосіб старалися якось протидіяти цьому. Ще за німецької окупації, знаючи чи передбачаючи виселення після війни, дехто замінював кенкарти (кенкарта -- особистий документ, який видавали мешканцям в т.зв. Генеральній Губернії за німецької окупації Польщі. Особи польської національності в кенкартах мали -- як розпізнавчий знак -- літеру “Р”, а українці літеру “U”) з літерою “U” на карту з літерою “Р”. Такі факти відомі навіть на Підляшші. Інші реєструвались як “білоруси”. Але такі випадки на Лемківщині радше не мали місця. Це свідчить про те, що тоді населення не цуралось свого українства, хоч люди називали себе руснаками, русинами або лемками. Були натомість випадки, що дехто змінював свою метрику народження з церковної на костьольну і т.п. Всього того не можна ставити в провину людям, бо кожний рятує себе як міг і як умів, але такі випадки були одиничними, бо ми всі: лемки, бойки, гуцули, холмщани, підляшукки, “тутейші” -- почувалися українцями, хоч у 1923 р. львівський куратор заборонив вживати слово український, а користуватися тільки словом “руси”, хоч ми почувалися українцями. Тому ми -- українці-руснаки-лемки -- в 1938 р. ставили пам’ятні хрести біля своїх церков на відзначення 950-річчя Хрещення Руси-України, чим стверджували свою історичну і духовну єдність з Українським Народом, з Україною.

То власне лемківські діячі ще в роки війни звертались до влади в Києві з декларацією про приєднання Лемківщини до України (УРСР). Не було тоді питання окремішності лемків чи бойків або підляшуків. Ніхто такого питання не ставив.

Відповідаючи іронічно на поставлене питання, можна сказати: лемків ніхто не виселяв, виселено українців. УПА була тільки приводом, а не причиною, і то для зовнішніх потреб пропаганди. Ідея чи пак пляни виселення українців-русинів з їх земель мають доволі стару історію з-перед Другої світової війни.

Льюшин, посылаючись на праці Р. Тожецького подає, що вже в 1938-1939 рр. польські військові кола підготували плян “звільнення південно-східних кресів від української присутності і виселення, а, можливо, навіть і частково фізичного знищення українців на ЗУЗ” (І. Льюшин. ОУН-УПА і українське питання в роки Другої світової війни в світлі польських документів. Київ, 2002, с. 15).

Як бачимо, акція “Вісла” була лише реалізацією попередніх плянів певних видатних кіл РП. Ідея ожила знову вже в 1942 році. Тут годиться навести деякі дані з операції “Вісла”. Як подає Ян К. Шинковський (Dzis, 12/2002 г.) від 27 квітня по 31 липня 1947 року, в ході самої операції--zlikwidowano 1509 bandytów,--zesłano do obozów odosobnienia 2781.

Як видно, тільки за три місяці 1947 р. зліквідовано і заслано до таборів удвічі більше осіб, ніж нараховував особовий склад УПА в тому часі. Це і є відповідь на поставлене питання. Але виселення тривало далі й охоплювало сім’ї вояків і офіцерів чинної Червоної Армії і Війська Польського. Пригадаймо, що Шляхтовську Русь: Шляхтову, Явірки, Білу і Чорну Воду та Щавницю виселено в 1951 році, тобто тоді, коли УПА не тільки не “загрожувала”, але й не існувала на терені Польщі. Зрештою, ці місцевості, що належали до

повіту Новий Торг, ніколи не були тереном діяльності УПА. Це теж відповідь на поставлене питання, зокрема тим, хто сьогодні за чужі гроші відрікається від свого історично-національного коріння, теревенячи, що виселення лемків сталося через діяльність УПА.

Що ще можна відповісти таким людям?

Кілька років тому мені довелося бути в Щавниці-Здрою на “науковому” відчиті. Доповідач, торкнувшись справи виселення цього регіону, сказав, що ці терени замешкували лемки, але після війни лемки “opuscili te tereny”. Був це час, коли зала мовчки приймала такі заяви. “Opuscili”, значить, що самі десь виселилися, вийшли. Доповідачеві, очевидно, наказали так говорити. Примітивна брехня, повторювана багато разів, стає “правдою”. Ось дивлюсь на пам’ятний знак-камінь, що в с. Михалові на Лігниччині, на якому напис по-нашому: “07.07.1947. 50 літ тому ту зме приїхали. 07.07.1947”

Виходить, що “науковець” з Щавниці-Здрою мав рацію? Але тоді не мають рації ті, які на пам’ятному камені в Ждині написали: “Вигнанням з Лемківщини -- в 50 річницю акції “Вісла” 1997”

Зрештою, такі і подібні пам’ятні знаки і таблиці встановлено та посвячено скрізь там, де сьогодні проживають вигнані в акції “Вісла”

Де ж тоді наша правда? Якщо “Ту зме приїхали”, то до кого і чому масмо жаль і претенсії та завдаємо наївні питання? Щоб вини за вигнання з Рідної Землі зняти з організаторів і творців нашого нещастя? Коли ж ми самі собі і про себе відважимося говорити правду? Боже, просвіти нас!”

Янка Купала

НА ВСІ РУКИ

Із начальством знає діло:
По-російськи смалить сміло;
Знає: буде честь і шана,
Як по-польськи лизне пана.
Навіть жиду -- як щось просить, --
"Гутен морген!" прогундосить.
А в тюрмі -- чужинцям дзуськи! --
Всіх кляне по-білоруськи.

Переклад Романа Лубківського

Роксоліяна П. Зорівчак

РУБРИКА МОВИ

Дев’яносто сьомий текст

Яких іще зазнаю кар?
Якими нетрями ітиму
Шляхами з Риму і до Криму
Під гвалт і кпини яничар?

Та все ж не визбавлюся чар
Поезії. Я вірю в риму,
У силу слова незбориму,
В талант-натхнення, в божий дар.

Коли спадає ніч глибока
І завмирає воля й чин,
Бог людям шле свого пророка.

Й тоді -- причиною причин --
Гримить суремно і громово
Першопочаток чину -- Слово.

Іван Світличний

ПРО ЛИШЕ ОДНЕ СЛОВО... І ПРО ВІДЧУТТЯ МОВИ

У загалом гарній поезії, присвяченій незабутньому В.М. Чорноволові, натрапляю на рядок “Закохався у край свій банально...” і стає мені так гірко, незатишно... І зникає відчуття поетичності... Лише через хвилину-другу усвідомлюю, що трапилося: порушено звичну сполучуваність слів у поетичному мовленні, недоречно вжито одне слово -- *банально*. Слова не ізольовані одне від одного. Кожне з них пов’язане численними і багатоплановими зв’язками з десятками, сотнями і навіть тисячами інших слів мови. Сполучуваність слів -- здатність слова сполучатися лише з певними словами -- є основою національної своєрідності мови, є чимось усталеним, що може порушити лише справжній Майстер Слова при створенні яскравих художніх образів, які він упроваджує до літературного вжитку, *пор. спів солов’їний -- мова солов’їна*.

Згідно з академічним “Словником української мови”, прикметник “банальний” (а, отже, і прислівник “банально”) означає “такий, що втратив виразність через часте повторення” (СУМ, 1970, т. 1, с. 99). “Етимологічний словник української мови” (до речі, нещодавно вийшов уже -- після 12-річної перерви-- четвертий том) стверджує, що до нашої мови це слово потрапило з польської (*banalny*), куди, у свою чергу, воно потрапило з французької (*banal*) без зміни своєї семантики (ЕСУМ, 1982, т. 1, с. 132). “Словник синонімів української мови” подає такі синоніми до нього: *заяложений, стертий, утертий, зужитий, зужиткований, плоский (лаский), тривіальний* (ССУМ, 1999, т. 1, с. 24). Отже, очевидно, у цитованому вище контексті прислівник “банально” -- недоречний. Тим паче, що слово “любити”, у свою чергу, уживається лише з такими прислівниками та прислівниковими сполученнями: *сильно, міцно, вірно, дуже, щиро, палко, вічно, довго, ніжно, гаряче, назавжди, безмежно, по-справжньому, по-чесному, само-віддано, безтягучо, взаємно, усе життя, до гробу, навіки, безмірно, віддано, завжди, надзвичайно, полум’яно* (див. . Н. Пі Бутеню. Словник асоціативних норм української мови. Львів, 1979, с. 45-46).

Із словом, передусім іноземним, (хоча й одомашненим), слід бути дуже обережним, зокрема з тим, значення якого не зовсім зрозуміле. М. Рильський учив: “Без іноземних слів у культурній мові не обійтись. Але варто вживати їх тільки тоді, коли вони справді доконче потрібні -- і, це вже безумовно, у властивому їх значенні” (М. Рильський. Як парость виноградної лози” К., 1973, с. 107).

Львів, 27 квітня 2003 р.

Володимир Жила

ПЕРЕКЛАДИ З ЧУЖОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Богдан Чопик, 3 чужої літератури: статті - переклади.

В-во “Логос”, Львів, 2000. 72 стор.

Художній переклад досяг нині високого рівня і став засобом культурного збагачення. Це використовують навіть поважні академічні інституції. Наприкінці жовтня минулого року, в Інституті Філології Київського Національного Університету ім. Т. Шевченка відбулася міжнародна наукова конференція “Мова і нація”. На конференції працювало п’ять секцій, а серед них секція п. н. “Переклад як засіб міжкультурного збагачення”

Починаючи від 30-их років, пошуки в галузі теорії художнього перекладу в Україні були пов’язані з двома напрямками -- лінгвістичним і літературознавчим. Прибічники лінгвістичного підходу з положення про те, що мова -- першоелемент літератури, роблять висновок, що мова є й першоматерією художнього перекладу. Цінність лінгвістичного підходу до проблеми художнього перекладу, на думку його прибічників, полягає в тому, що він дозволяє будувати конкретно, оперуючи фактами мови.

Прибічники літературознавчого спрямування вважають, що хоча пошук мовних еквівалентів становить левову пайку перекладацької праці, ним ця праця не вичерпується. При цьому вони вказують на обмеженість названих засад, що полягає в тому, що поза увагою лишається дуже істотний специфічний момент художнього перекладу -- естетичний.

Багаторічні невдачі в розробці теорії художнього перекладу породили зневіру в саму можливість її створення і зміщили позиції тих, хто вважає вирішальною в праці перекладача роллю інтуїції. Справжній творчий художній переклад здатний створити той перекладач, який сприйняв оригінал, відчув його художню форму, а в його свідомості виникла картина відтворення її рідною мовою, що стало для нього нездоланою потребою.

З другого ж боку, названі невдачі підтвердили необхідність нового комплексного підходу до проблем художнього перекладу, який би органічно поєднував лінгвістичну і літературознавчу методи.

У рецензованій збірці кожна частина перекладів має коротку вступну статтю, що подає основні інформації про даного автора та його творчість.

Сонети Шекспіра, з погляду української практики сонетописання, яка засвоїла і розвинула італійську традицію, є сонетами не за формою, а лише за драматургією, притаманною цьому поетичному жанрові. Три катрени, не пов’язані спільними римами, але з конфліктними мотивами, і два рядки як афористичне завершення теми. Цю строфу придумали англійські поети ще до Шекспіра, але вона названа “шекспірівським сонетом”, бо він написав цю формую свої безсмертні сонети.

Свої переклади Богдан Чопик відкриває 29-им шекспірівським сонетом, який він переклав ще в 1975 році. На той час 29-ий сонет був відомий українському читачеві в перекладі Івана Франка (1882) і Павла

Грабовського (1900). Грабовський занадто віддалився від оригіналу, надавши перекладові італійської сонетової форми. Згодом цей сонет переклав Ігор Костецький (1958). У 1966 р. видавництво “Дніпро” в Києві видало перший повний український поетичний переклад, який здійснив Дмитро Паламарчук.

Переклад Богдана Чопика, в основному, добрий. Сонет побудований на образних антитезах “земля-небо”, “низько-високо” і на різнозначності “стан (душі)”, “положення (у просторі)” та “становищі (в суспільстві)” Поезія інтелектуальна, мов лаконічна, що регулюється з філософськими афоризмами з шекспірівських драм. Найовніше, що в сонеті проходить золотом ниткою дума про єдність всесвіту та людини, про їхнє нерозривне співжиття.

Пушкінський “Сонет” звучить добре, але я не мав можливості порівняти його з оригіналом. У Пушкіна інший варіант побудови сонета. Два катрени, два рядки як афористичне завершення теми й третій катрен. Цей сонет та інші додали чимало до слави Пушкіна як лірика і філософа, який свої глибокоінтимні переживання передавав образами, що в сукупності творять безмежний космос людської душі.

Півсонет складається із семи стрічок (септет) -- одного катрена та одного терцета. Цей вид віршів рідко зустрічається у світовій поезії. У російську літературу півсонет ввійшов у 20-их роках ХХ ст., коли Е.А. Хрестіані, Г.В. Голохвастов, В.С. Ільшєнко і Д.А. Магула видали збірку воїх віршів *Із Америки* (Нью-Йорк, 1925 р.).

У збірці поміщено “Вінок півсонетів” В.С. Ільшєнка. Це перше використання законів сонетної архітектури у творчих пошуках шляхів для розвитку поетичного слова в півсонетах. Тут знаходимо і вагомий вклад Магули, а особливо Голохвастова.

За традицією, п’ятистопний рядок у поемах-мініятюрах уступає місце чотиристопному ямбові. Тут катрени відповідають сонетній строфіці. Вони мають дві рими замкнутого типу АВВА і терцет, що гармонійно з’єднується з катреном своєю середньою римою А, творячи класичну формулу САС, то значить, що друга стрічка терцета співзвучна з першою і останньою стрічкою катрена, а третя рима терцета С внічає п’яту і сьому стрічки півсонета. У півсонетах треба дотримуватись правила чергування чоловічих і жіночих рим. Всі такі сполучення прийдуть до злиття катрена і терцета в одну логічну цілість.

Батьківщина

Весь світ пройшовши до кінця (А)
Ходив я між болот, пустинь і скал... (В)
Та все, як гість, я з вітром проскавав, (В)
А дім найшов лиш тут, де дім отця. (А)

Душі -- батьківщина свята: (С)
Хоч є в ній слід жорстокий Каїна, (А)
Але є й чистий слід Христа (С)
(Г.В. Голохвастов)

Дуже цікаво звучать поезії Федора Тютчева. Вони пройняті іде-

алістичною філософією німецького філософа Ф. Шеллінга. Поезія Тютчева -- це роздуми та уявлення поета про космос, природу, внутрішній світ людини, кохання тощо. Це поезія філософських узагальнень, суперечностей і контрастів. Тютчеву, до речі, властиве відчуття трагізму життя. У його поезії відчуваємо боротьбу “стихійних начал” у природі і людській душі. Реалістичні тенденції поезії Тютчева виявились у зображенні життя природи, відтворенні внутрішніх переживань і в переконалих поетичних узагальненнях. Образи у Тютчева -- також засіб розкриття роздумів про людину. У його творчості поєднуються мотиви примарності буття, самотності людини і гаряча пристрасть до земних страждань і радощів. Любовна лірика Тютчева тонко та з надзвичайною силою виразності розкриває складну гаму людських почуттів.

Федор Тютчев -- великий майстер ляпідарного афористичного вірша. На особливу увагу заслуговують його поеми “Сутінки”, “Водограй” і “На небозвід зійшла знов ніч свята”

Книжка Чопика кінчається вибраними поезіями польського поета Чеслава Мілоша, -- лауреата Нобелівської премії.

“Помимо своїх надзвичайних осягів на полі літератури, Чеслав Мілош у поезії цікавить читача своєю наземністю та скромністю. Він, живучи в одному з найбільших світових урбаністичних центрів, спокійно проживає над Тихоокеанською затокою та рідною мовою опсвіває свою долю і тужить за гармонійним і природою життям, якого він знав у своїй вужчій батьківщині” Його “холодне світосприймання... його стоїчну невразливість на оточення, добре ілюструє його поемка

Дар

День такий шасливий,
Мла рано осілась, я працював у городі.
Колібри пурхали над цвітом капріфолії.
На землі не було ніякої речі, яку я бажав би мати.

Я не знаю нікого, кому варто було би заздрити.
Що злого колись мені сталося, я про це забув.
Я не соромився думати, що я був тим, ким я є.
Не чув я в тілі жодного болю.
Випроставшись, я бачив голубе небо та шогли.
(Чеслав Мілош)

Підсумовуючи, хочу сказати, що зміст художнього твору -- це складна структура, де розрізняється пряма та образна інформація. У межах образної -- інформація про приналежність суб’єкта до певного середовища та інформація про лад його думок і почуттів. У межах останньої -- істотні моменти образного змісту. Розуміння цього має велике значення для художнього перекладу, оскільки дає перекладачеві точні знання про те, які властивості першотвору неодмінно треба зберегти, а якими можна пожертвувати.

У цілому Богдан Чопик у своїй праці *3 чужої літератури: статті та переклади* виконав своє завдання і дав нашої читачській громаді щінну та цікаву працю.

KUCHMA CALLS FOR ACCELERATED IMPLEMENTATION OF UKRAINIAN-NATO ACTION PLAN

KYIV President Leonid Kuchma has held a meeting on Ukrainian-NATO cooperation, at which he demanded acceleration of the implementation of the Ukrainian-NATO action plan that was adopted in November last year. According to the presidential press service, the participants in the meeting discussed the results of the Ukrainian-NATO consultations held in Washington in early May. The consultations demonstrated a certain degree of progress in Ukrainian implementation of the Ukrainian-NATO action plan and the need to accelerate work in this direction," the press service said.

According to the press service, the participants in the meeting included the National Security and Defense Council's Secretary Yevhen Marchuk, Defense Minister Volodymyr Shkidenko, the Ukrainian Presidential Administration's head Viktor Medvedchuk, the Foreign Affairs Ministry's State Secretary Volodymyr Yelchenko, and the head of the Ukrainian Presidential Administration's main department of foreign policy, Anatolii Orel.

As Ukrainian News earlier reported, Ukraine and NATO adopted an Action Plan and a Plan of Goals for 2003 during NATO's summit in Prague in November 2002. According to the Action Plan, Ukraine is to take measures to combat corruption

and money laundering as well as measures aimed at improving the living standard in Ukraine. The document states that reform of the Ukrainian legal system requires Ukraine to adopt the Council of Europe's conventions of that set the standards for European countries.

The document further states that integration of Ukraine into the Euro-Atlantic security structures is a priority and strategic goal of Ukraine's foreign policy. It states that Ukraine and NATO have a common vision of a united and free Europe and that they have the joint determination to fight terrorism, proliferation of weapons of mass destruction, regional instability, and other threats to security. In the plan, Ukraine also undertakes to ensure stable growth and significantly raise living standards. In this regard, the goal of Ukraine is to introduce a moratorium on introduction of draft laws granting tax breaks, create conditions that would facilitate its admission into the World Trade Organization, create the conditions necessary for emergence of a middle class, and strengthen its energy security.

Ukraine also undertakes to improve the legal atmosphere for the operations of mass media organizations. NATO said in March that the start of implementation of the Action Plan had been positive.

PARLIAMENT RATIFIES EUROPEAN CHARTER ON REGIONAL LANGUAGES

KYIV. --The Verkhovna Rada has ratified the European Charter of Regional or Minority Languages, which was put forward by President Leonid Kuchma. 249 deputies voted in favor of the Charter's ratification in view of the minimum 226 votes.

In particular, the Charter ascribes to regional languages: Russian, Belarusian, Bulgarian, Gagauz, Greek, Hebrew, Crimean Tatar, Moldovan, German, Polish, Romanian, Slovak and Hungarian.

The Charter envisages the acceptance by Ukraine of commitments relative to the using of regional languages in the sphere of education. It also commits Ukraine to use regional languages in criminal and civil legal procedure, and also to use them at

the local level. The Charter obligates Ukraine to take measures with respect to preparation of transmission of programs in regional languages. As Ukrainian News has reported, Ukraine was obliged to ratify the European Charter for Regional or Minority Languages during its accession to the Council of Europe.

Members of the European Union signed in Strasbourg the European Charter for Regional or Minority Languages in 1992, whereas on behalf of Ukraine it was signed in 1996. The Constitution of Ukraine determines the Ukrainian language to be the only state language, whereas at the same time it is guaranteeing the free development and protection of national minority languages.

DIRECT FOREIGN INVESTMENT INCREASED BY 23.7% TO USD 5,604.6 MILLION

KYIV. -- In the January-March period, direct foreign investment in the Ukrainian economy increased by \$1,072.4 million or 23.7% to USD 5,604.6 million. This was disclosed by the State Statistics Committee. Growth of foreign capital in the first quarter was \$252.757 million, or 4.7%. Foreign investors invested \$295.179 million in the Ukrainian economy in Q1, and took \$73.35 million in capital out of Ukraine.

\$162.686 million was invested in cash, \$107.313 million in movable and immovable property. According to data of the State Statistics Com-

mittee, as of April 1 the largest investors in Ukrainian economy were from the following countries: the United States -- \$982.4 million, Cyprus -- \$541.6 million, Great Britain -- \$533.3 million, Germany -- \$414.2 million, the Netherlands -- \$401.1 million.

As Ukrainian News earlier reported, in 2002 the direct foreign investments in the Ukrainian economy increased by 8.4% or \$415.93 million to \$5,339 million. Financial breakdown of direct foreign investments in Ukraine in the first quarter of 2003, USD million.

MARIA PAPPAS AT THE CHORNOBYL EXHIBIT IN CHICAGO

Jerry Hankewych and Treasurer Maria Pappas
Chicago, IL. Executive Director Jerry Hankewych welcomed Cook County Treasurer Maria Pappas to the Ukrainian Museum where she viewed the Chornobyl exhibit. Their discussion included the upcoming Chornobyl

By Borys Potapenko

UKRAINIAN AMERICAN REPRESENTATIVES AT THE WHITE HOUSE AND CAPITOL HILL

this is their aspiration, we should reward it. We must extend our hand to Ukraine, as Poland has already done with such determination."

Significantly, Secretary of State Colin Powell, in an address before the Foreign Affairs Association the night before the White House ceremony on NATO expansion, made direct reference to President Bush's statement the following day in the White House and to Ukraine when he said: "All of Europe's democracies from the Baltic to the Black Sea and all that lie between should have the same chance for security and freedom and the same chance to join the institutions of Europe. That, too, is part of the transformation of the Alliance. Our vision for Europe encompasses all of NATO's new partners, including Ukraine and countries in the Caucasus and Central Asia."

At the conclusion of the ceremony, the representatives of the Ukrainian American community had the opportunity to briefly speak with Senator Levin and Dr. Rice about the their community's support for the administration's and Congresses' reengagement with Ukraine, especially as this pertains to NATO and democratic and economic reforms.

While in Washington, Bohdan Fedorak and Borys Potapenko invited George Nesterchuk, Chairman of the Policy Council of the ODFFU and President of Nesterchuk and Associates in Washington, D.C., to join them in meetings with members of the Michigan delegation to Congress. Meetings were held with Congresswoman Candice Miller, Republican 10th District, MI, Congressman Sander Levin, Democrat 12th District, MI, and Senator Carl Levin, Democrat, MI. Among the issues of importance to Ukraine and Ukrainian Americans that were discussed, were NATO/Ukraine relations, prospects for graduating Ukraine from the Jackson/Vanick amendment, the status of the Ukrainian national democratic movement and the impending presidential election in Ukraine.

Although she is a first term member of the House of Representatives, Congresswoman Candice Miller is no stranger to the Ukrainian American community in Michigan. In welcoming the community representatives to her new offices, she recalled that in her capacity as Secretary of State in Michigan, she was a frequent visitor to the Ukrainian Cultural Center (UCC) in Warren, MI, and a

strong supporter of Ukrainian American issues. In fact, Candice Miller launched her successful election campaign for Secretary of State at the UCC.

In their discussions with Congresswoman Miller and her Chief of Staff Jamie Roe, the three Ukrainian American representatives elaborated on the work of the Congressional Ukrainian Caucus, a bipartisan group of House members dedicated to promoting US/Ukraine relations, and encouraged Congresswoman Miller to join the Caucus. They also briefed Mrs. Miller about the Ukrainian community's support for graduating Ukraine from the Jackson/Vanick amendment, an anachronism of the Cold War era, the principal purpose of which was to facilitate immigration from the USSR, particularly for those of the Jewish faith. Moreover, in light of Congresswoman Miller's membership in the Armed Services Committee in the House, the importance of the successes of US/Ukraine cooperation on defense issues and the significance of the convening of the NATO/Ukraine conference that took place earlier in the week in Washington, D.C., were discussed.

The meeting with Congressman Sander Levin focused on the Jackson/Vanick amendment. Congressman Levin is the ranking Democrat on the Trade Sub-Committee of the House Ways and Means Committee and has been a strong advocate of graduating Ukraine from the amendment. With the support of the Ukrainian American community, he sponsored a bill in the previous session of the House of Representatives to remove Ukraine from the list of countries to which the amendment applies.

It was clear from the discussions that members of Congress are concerned about the impact that graduating Ukraine from the Jackson/Vanick will have on the political situation in Ukraine, particularly in light of the up-coming presidential elections. However, it was not ruled out that graduating Ukraine could still take place this year. Also, in discussing the presidential elections in Ukraine in 2004, Congressman Levin demonstrated his interest in and vast knowledge about the situation in Ukraine and his dedication to facilitating democratic and free market reforms in the country.

Like Congressman Sander Levin in the House of Representatives, his brother, Senator Carl Levin,

ranking Democrat on the Senate Armed Services Committee, has for many years been a leader in the Senate on Ukrainian issues, including Ukraine's integration into Euroatlantic defense structures. During his meeting with the community representatives, in which his Chief of Staff David Lyles also participated, he expressed the hope that the NATO/Ukraine conference would further facilitate Ukraine's efforts on military and democratic reforms.

On the Jackson/Vanick amendment, Senator Levin reaffirmed that he too is committed to graduating Ukraine from the amendment and that it is a matter of language and timing as to when it will take place.

In his capacity as a member of the Board of the Library of Congress' "Russian Leadership Program", Senator Levin reaffirmed that the Board had endorsed the creation of a Leadership Program for Ukraine. The Ukrainian Leadership Program, originally proposed to Congress by the ODFFU, will bring government and other representatives from Ukraine for extended visits to the US to work along side their American counterparts in acquainting themselves with government operations and life in America.

Earlier this year, at the urging of the Ukrainian American community in Michigan, Senator Levin met with Victor Yushchenko, former Prime Minister and leader of the Our Ukraine bloc in the Parliament of Ukraine. In this regard as well, Senator Levin expressed a keen interest in next year's presidential election in Ukraine and in assuring that the election campaign process is fair and equitable.

Based on the discussions held on Capitol Hill and in the White House, together with the NATO/Ukraine conference and the statements by President Bush and Secretary of State Powell, it is clear to the participants from the Ukrainian American community that there is renewed focus on and interest in Ukraine and its integration into Euroatlantic defense and economic structures. These developments bode well for renewed momentum in US/Ukraine relations. The organized Ukrainian American community should do all that it can to encourage both governments to build on these successes and to move swiftly and deliberately to strengthen their ties.

RADA APPROVES PENAL EXECUTIVE CODE

KYIV. -- The Verkhovna Rada (parliament) approved the Penal Executive Code. 385 MPs voted for its approval with 226 votes necessary to adopt it. As Ukrainian News earlier reported, in November 2002 MPs Oleksander Bandurko and Yuri Karmazin proposed that the Verkhovna Rada approve Penal Executive Code, which regulates the process of execution of penalties, approved by a court sentence on criminal cases.

The explanatory note for the draft law says that creators of the draft law had a purpose to create a single law, which would regulate all types of penalties, foreseen by the Criminal Code, which has never happened before.

Creators of the draft law believe it necessary to set up a stage-by-stage change of conditions of serving sentences, application of benefits, including improvement of conditions of detention, replacement of a part of sentence with a softer one, and release on parole.

Before approval of the law, the Labour Correction Code, approved in December 1970, regulated serving sentences. 180 correction institutions, including 131 colonies, 19 settlement colonies, 11 juvenile correction institutions, 33 investigative prisons, 5 medical labor preventoriums and 21 hospitals are under jurisdiction of the State Department for Execution of Sentences.

UKRAINIAN NATIONALS COMFORTABLY BEAT V/E 5-2

Philadelphia, PA (E. Luciw). -- Three second-half goals gave the Ukrainian Nationals (Tryzub) a win in Inter County Soccer League Ultra Division match over V/E, maintaining their hold on first place. After a sloppy first half punctuated by defensive lapses by both teams, Dino Thomazos converted a penalty kick in the 60th minute, after Virgus Anusauskas was tripped in the penalty area. Three minutes later, Matthew Stevens scored from 6 yards out after a pretty feed from Eddie Mensah. Player/coach Petro Boretsky put the game out of reach, scoring his second goal of the game in the 74th minute tapping in a pass that beat the goalkeeper to the far post from Andriy Buchkevych

The first half saw the Ukrainian

Nationals miss several chances to open the scoring as their twin strikers, Anasauskas and Vladimir Kitsoul, caused major havoc to the V/E defense. Anasauskas finally scored in the 30th minute, taking on three defenders before beating the goalkeeper between his legs with a shot from close range. The tendency of teams to be most vulnerable after scoring a goal was proven when V/E and Tryzub traded goals within two minutes Anasauskas goal. V/E tied the game, 1-1, off a header from a cross from the right wing. The Nats came right to back to retake the lead when Boretsky scored his first goal from a seemingly impossible angle down the left wing. V/E tied the game again in the first half, in the 43rd minute, with a goal that was almost a duplicate of their first

GREAT BRITAIN PROMISES TO HELP UKRAINE ASSERT ITS INTERESTS AFTER EU EXPANSION

Great Britain makes a statement that it is ready to assert differentiated approach to the new neighbor states of the European Union after its expansion aiming that Ukraine's interests were accounted for, and render help and assistance to it. A press service of the Ministry of Foreign Affairs informed Ukrainian News of this matter with reference to the letter of the Minister of Foreign Affairs of Great Britain Jack Straw in answer to the message of the Minister of Foreign Affairs of Ukraine Anatolii Zlenko on EU communication "Expanded Europe - New Framework of relations with Eastern and Southern Neighbours."

"Official London, in its turn, is ready to provide Ukraine with necessary help and assistance within the EU framework and assert differentiated approach to new neighbor states, aiming to take into account interests of Ukraine," reads the statement. In his letter Straw positively assessed participation of the Ukrainian delegation in the European conference for EU expansion in Athens (Greece) in mid-April, noting a constructive character of statements of the Ukrainian participants. "Report of the Ukrainian delegation in Athens was constructive and helped create grounds for closer relations we are aiming at," reads the statement.

Strow noted that Ukraine would need leadership and decisiveness to

achieve tasks of Eurointegration, formulated in the annual address of the President Leonid Kuchma to the Verkhovna Rada. At the same time the head of the UK Foreign Ministry expressed an opinion that Ukraine will be able to create a relevant basis for achievement of the task put up by the President.

As Ukrainian News earlier reported, in mid-April Kuchma made his annual address to the Rada, and in particular, commissioned the Cabinet of Ministers and the Verkhovna Rada to bring the Ukrainian legislation into accordance with demands of the EU legislation. In mid-April the President took part in the European conference in Athens. During the conference Kuchma held meetings with heads of European states, as well as the EU's High Representative for Common Foreign and Security Policy Javier Solana and head of the European commission Romano Prodi and discussed Ukraine's strive for integration to the European Union.

In Athens, the Czech Republic, Hungary, Poland, Slovenia, Slovakia, Lithuania, Latvia, Estonia, Cyprus and Malta signed the agreement on accession to the EU. The official accession of these 10 countries to the EU will take place in May 2004 after ratification of the agreement by all participating countries.

Help Us Help Our Youth: Donate Now to the UFA Scholarship Fund!

НАРОДНА ВОЛЯ

PARODNA VOLYA

PIK LXXXXIII Ч. 22 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 29 ТРАВНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA MAY 29, 2003. YEAR LXXXXIII № 22

ПАРЛЯМЕНТ ПІДТРИМАВ ІДЕЮ ЄДИНОГО ЕКОНОМІЧНОГО ПРОСТОРУ

Київ (Інтерфакс-Україна). — Верховна Рада України 22 травня прийняла заяву, в якій висловлює підтримку і намір сприяти реалізації заяви президентів України, Білорусі, Росії і Казахстану про формування єдиного економічного простору.

За заяву проголосувало 266 депутатів, проти — 51 з 436, зареєстрованих у залі.

“Враховуючи те, що створення єдиного економічного простору буде сприяти поновленню і розвиткові вигідних Україні економічних зв'язків, формуванню стабільних ринків збуту для українських товарів, стабільних ринків сировини, енергоносіїв, нарощу-

ванню українського виробництва, підвищенню життєвого рівня народу, Верховна Рада висловлює підтримку заяві і свою рішучість сприяти його послідовній практичній реалізації”, — говориться в документі.

До речі, президенти України, Білорусі, Росії і Казахстану 23 лютого 2003 р. підписали заяву про підготовку до вересня цього року угоди про формування єдиного економічного простору.

Після таких домовлень, справа відновлення Російської імперії та поновного поневолення Українського Народу Росією, буде лише справою часу! На жаль, воли без ярма не можуть жити. — Редакція

МОСКВА АКТИВІЗУЄ ЕКОНОМІЧНУ СПІВПРАЦЮ З ЛЬВІВЩИНОЮ

Львів (“НХ”).—Делегація уряду Москви перебуває з офіційною візитою на Львівщині. Основною темою переговорів є поглиблення співпраці в економічній сфері між російською столицею та західним регіоном України.

На сьогодні понад 200 підприємств Львівської області експортує свою продукцію до Росії. Найбільшим попитом користуються львівські автобуси, кондитерські вироби та радіотелеграфна

апаратура. Львівщина, у свою чергу, акцентує свою увагу на російських енергоресурсах.

Тепер ведуться переговори про створення в Москві, Санкт-Петербурзі та в Сургуті Львівських торговельно-промислових та культурних центрів і аналогічних торгових домів у Львові. До речі, з 6 до 13 червня у Львові заплановано провести дні російської культури.

У КИЄВІ ПОЧАЛАСЯ МІЖНАРОДНА ЕКОЛОГІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

Київ (НХ). — 21 травня відкрилася тут триденна конференція “Довкілля для Європи”, в якій беруть участь міністри екології країн Європи, Північної Америки та Центральної Азії. Перед від'їздом на конференцію, комісар ЄС з питань довкілля Маргот Вальстром заявила, що Єврокомісія готова розширити співробітництво з країнами СНД у галузі екології.

Брюссель очікує, що на київській конференції буде схвалена стратегія захисту довкілля для СНД. Єврокомісія пропонує країнам СНД разом працювати з таких питань: зміни клімату, ефек-

тивне використання енергії, покращання охорони здоров'я та збільшення ефективності використання ресурсів.

Єврокомісія бажає, щоб учасники конференції підписали декілька протоколів. Перший з них вимагатиме від підприємств, що забруднюють довкілля, надавати дані про викиди газів та шкідливих речовин. Другий передбачає, що при розробці плянів сільського господарства чи транспорту враховуватиметься захист довкілля. Третій вимагатиме, аби підприємства відшкодовували промислові аварії на річках або озерах.

ПАРЛЯМЕНТ РАТИФІКУВАВ ХАРТІЮ РЕГІОНАЛЬНИХ МОВ

Київ (“УН”). — Верховна Рада ратифікувала Європейську хартію регіональних мов та мов національних меншостей, внесену Президентом Л. Кучмою. За ратифікацію проголосувало 249 депутатів при необхідних 226.

Зокрема, хартія відносить до регіональних мов: російську, білоруську, болгарську, гагаузьку, єврейську, грецьку, кримськотатарську, молдавську, німецьку, польську, румунську, словацьку і угорську.

Хартія передбачає взяття Україною зобов'язань щодо використання регіональних мов у сфері освіти. Вона також зобов'язує Ук-

раїну використовувати регіональні мови в кримінальному та цивільному судочинстві, а також використовувати їх на місцевому рівні.

Україна зобов'язалася ратифікувати Європейську хартію при вступі до Ради Європи. Європейська хартія регіональних мов або мов меншостей підписана членами Європейської Ради в Страсбурзі в 1992 році, від імені України — у травні 1996 року.

Конституція України визначає українську мову єдиною державною мовою, разом з тим гарантуючи вільний розвиток і захист мов національних меншостей.

НОВИЙ ЗЛЕТ ЕВРО

Київ (“НХ”). — На світових валютних ринках триває злет євро і падіння долара. 19 травня курс європейської валюти вперше за останні чотири роки подолав межу в 1 долар і 17 центів і наблизився до того рівня, на якому він перебував одразу ж після введення нової грошової одиниці в безготівковий обіг у січні 1999 року.

Черговий стрибок євро експерти пояснюють підсумками зустрічі у Франції міністрів фінансів “великої вісімки”. У підсумковому

комюніке зустрічі нічого не говориться про слабкість долара, з чого учасники ринку зробили висновок, що нинішнє співвідношення найважливіших валют влаштовує уряди індустріальних розвинутих країн. Крім того, міністер фінансів США Джан Снов знову дав зрозуміти, що він задоволений нинішнім обмінним курсом американської валюти. Таким чином стає все більш очевидним, що вашингтонська адміністрація нині зацікавлена в слабкому доларі.

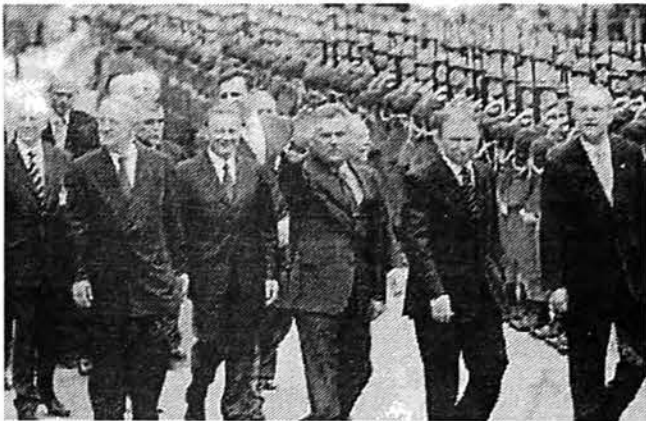
БОРЕЦЬ ЗА НЕВМИРУЩІ ІДЕЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ

Симон Петлюра

Головний Отаман Війська Української Народної Республіки, Голова Українського Генерального Військового Секретаріату, Кошовий Гайдамацького Коша Слобідської України, Голова Директорії УНР — загинув 25 травня 1926 р. на вулиці Расіна в Парижі від кулі російського більшовицького агента Шварцбарта.

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ У ЗАЛЬЦБУРЗІ

Президенти європейських країн перед почесною вартою.

Київ (АПУ). — Президент Кучма бере участь у неформальній вершинній зустрічі глав держав Центральної та Східної Європи у Зальцбурзі. Такі щорічні зустрічі, почалися в 1994 році.

Намічено виступ Леонід Кучми на першому пленарному засіданні, присвяченому темі майбут-

нього Центральної Європи після розширення ЄС. У Зальцбурзі обговорюють ролі Європи у світовій політиці, ролі центрально-східноєвропейського регіону у процесі європейського об'єднання, питання допомоги в євроінтеграції державам південносхідної Європи з боку країн-членів ЄС та кандидатів.

ХТО ФІНАНСУЄ ДІЯЛЬНІСТЬ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Київ (Інтерфакс-Україна). Верховна Рада підтримала запит до генерального прокурора про з'ясування обставин фінансування діяльності Президента Кучми. Автор запиту — член фракції “Наша Україна” Микола Томенко. На його думку, відповідно до закону, діяльність президента повинна фінансуватися тільки з державного бюджету.

У депутата виникає питання, за які кошти надрукували і розпо-

сюдили привітання Президента Кучми з Новим Роком, з 8 березня, з Днем Перемоги, а також агітацію за політичну реформу. На думку М. Томенка, що рекламу оплачували за рахунок спонсорів.

У запиті пропонують з'ясувати, чи звертався Леонід Кучма до спонсорів за підтримкою проведення агітації, або вони самі погодилися її фінансувати. Депутат також просить виявити, хто саме є спонсором реклами.

ПРОКУРАТУРА ЗВИНУВАЧУЄ КОМАНДУВАННЯ ВМС УКРАЇНИ

Київ (Радіо Свобода). Генеральна Прокуратура звинувачує колишнього Головнокомандувача ВМС України Михайла Єжеля за підсумками перевірки військових частин ВМС України щодо цільового використання державних коштів, матеріально-технічних засобів нерухомості та земельних ділянок.

Адмірала Михайла Єжеля звинувачують у перевищенні службових повноважень та у не-

дбалому ставленні до військової служби, що спричинило тяжкі наслідки. Всього за результатами перевірки порушено 11 кримінальних справ. До відповідальності притягнута 21 службова особа.

25 квітня Президент України Леонід Кучма, перебуваючи у Криму, піддав критиці ситуацію, що склалася у військових частинах і звільнив Михайла Єжеля з посади Головнокомандувача Військово-Морських Сил України.

ТАРАСЮК ПРОТИ БАГАТОВЕКТОРОЇ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ

Київ (“НХ”). — Колишній міністер закордонних справ України Борис Тарасюк висловився за відмову від багатовекторної зовнішньої політики та за зміну влади. Відповідаючи на запитання журналістів, він наголосив, що такими є передумови зближення України з Європейським Союзом.

Всупереч Президентові Л. Кучмі, який напередодні, на засіданні Державної Ради з Євроінтеграції заявив, що вже восени цього року Брюссель може розглянути надання Україні статусу асоційованого партнера ЄС, Б. Тарасюк заявив, що набуття цього ста-

тусу можливе лише через 4-6 років після зміни влади.

Раніше Тарасюк засуджував ЄС за пляни надати Україні статус сусіда, що є значно нижчим за статус країни-кандидата на вступ до ЄС, або асоційованого партнера. Нині він головну відповідальність поклав на Президента Кучму, який є прихильником політики т. зв. багатовекторності.

Тарасюк піддав критиці наміри офіційного Києва щодо зближення з ЄС і одночасного підписання угоди про вільну торгівлю з Росією, Білоруссю та Казахстаном.

УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКИЙ КОРДОН УЖЕ НА КАРТІ

Київ. — Як повідомило МЗС, Україна і Росія підписали всі необхідні додатки до двостороннього договору про російсько-український державний кордон. Документи підписані за підсумками засідання колегії МЗС України і Росії, що відбулося у Києві 19-го травня.

Наразі парламенти України та Росії не ратифікували договору, до якого ще додатки додаються. Якщо у Верховній Раді України серйозних дискусій не очікують, то в російській Державній Думі про-

тивників вистачає.

Однак, керівники МЗС двох країн висловили впевненість, що ратифікація договору про українсько-російський державний кордон (суходільний -- Ред.) відбудеться невдовзі.

У рамках візиту міністра закордонних справ Росії Іванова в Україну, також підписаний Атлас делімітаційних карт до підписаного в січні цього року українсько-російського договору про державний кордон.

МІЖНАРОДНА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ ПРО КОНФЛІКТ НА ВОЛИНІ

Луцьк (АПУ). — Сумним подіям в історії української і польської націй присвячена триденна міжнародна наукова конференція, що розпочалася в Луцьку, її тема: “Українсько-польський конфлікт на Волині в роки Другої світової війни: генеза, характер, перебіг і наслідки”

У конференції беруть участь відомі вчені-історики з Польщі, США, Німеччини, Білорусі та України, а також представники громадських організацій, дипломатичних відомств України та Польщі.

У виступах на пленарних засіданнях, у секціях, а також під час дискусій учасники міжнарод-

ного форуму розглянуть якнайширше коло проблем з історії українсько-польських відносин ХХ ст. до і після названих трагічних подій на Волині. Зі своїми спогадами виступлять і очевидці.

Об'єктивне й неупереджене дослідження минулої трагедії в історії двох народів є запорукою подальшого зміцнення добросусідських відносин між Україною і Польщею. Сама ж конференція в Луцьку, на якій приймуть відповідний підсумковий документ, на думку її учасників, може стати базовою в підході до визначення принципів взаємовідносин не лише між Україною і Польщею, але й між державами всієї Європи.

ВІДБУДУЮТЬ ОДНУ З НАЙДАВНІШИХ КАМ'ЯТОК АРХІТЕКТУРИ

Кам'янець-Подільський — На днях відбулися тут відкриті торги на виконання проєктних і ремонтно-реставраційних робіт у ратуші. Це — одна з найдавніших пам'яток архітектури, збудована з нагоди одержання містом Магдебурзького права у 1374 році. У ті часи тут був будинок польського магістрату.

«Перевагу над дев'ятьма іншими учасниками торгів організатори віддали «Польській майстерні з реставрації пам'яток старовини». На організаторів справив враження досвід цих майстерень, на-

бутий у ході реставрації пам'яток Кракова, Лодзі, Варшави та інших міст сусідньої держави».

Вартість замовлення на реставрацію ратуші — 520 тисяч гривень. Це — чверта частина одержаних містом з державного бюджету України грошей для реставрації пам'яток архітектури та культури. Замовник сподівається, що досвідчений підрядник із Польщі залучить до виконання робіт місцевих зодчих, як це було на початку 15 століття, коли будувався об'єкт, що наразі підлягає реставрації.

НОВІ СТАНЦІЇ КИЇВСЬКОГО МЕТРО

Київ (“УМ”). — Дві нові станції метро (“Академістечко” та “Житомирську”) на проспектах Палладіна та Перемоги відкрили у столиці до Дня Києва (24-25 травня). Нові станції мали прийняти пасажирів ще в грудні минулого року, проте для завершення робіт не вистачало коштів.

Посадник О. Омельченко пообіцяв, що побільшає станцій метро і в наступному році: принаймні у 2004 планують відкрити

“Сирецьку” Вона буде з'єднана зі станцією пересадки на приміську залізницю фастівського напрямку. Наразі, за його словами, тривають роботи з будівництва станції метро “Бориспільська” та депо у районі Харківської площі.

Водночас, за словами Омельченка, прокладатиметься метро й у напрямку Теремків Там за планами воно може з'явитися вже за 4-5 років.

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА
(амер. дол.)SUBSCRIPTIONS
(US currency)

Для членів УБС:	For UFA members:	
У США і в Канаді річно...	USA and Canada per year	20.00 дол.
Для нечленів УБС:	For non-members:	
У США і в Канаді річно...	USA and Canada per year	25.00 дол.
В інших країнах річно...	In other countries per year	30.00 дол.
Ціна одного примірника 50 центів.	Price per single copy 50 cents	

NARODNA VOLYA
Ukrainian Fraternal Association1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937 Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дупляк
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідати поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

АСЛАН МАСХАДОВ ПРО СИТУАЦІЮ
В ЧЕЧНІ

Прага (Радіо Свобода, 20 травня). -- До нинішніх подій у Чечні прикута увага багатьох оглядачів, правозахисників та політиків. Особливого розголосу набули два нещодавні великі диверсії: підірваний комплекс адміністративних будівель, приміщення ФСБ у районному центрі Знаменському та вибух у населеному пункті Ілісан-Юрті, який здійснили дві жінки-смертниці. В результаті цих нападів загинуло чимало цивільних осіб.

На адресу керівництва чеченського руху опору, перш за все чеченського провідника Аслана Масхадова, підсилюється звинувачення у терористичних актах проти власного народу, у зв'язках із сумнозвісною організацією «Аль Каїда».

В інтерв'ю радіо «Свобода» Аслан Масхадов відкинув ці звинувачення. На запитання, чи підпорядковані йому ті, хто здійснив дві останні великі диверсії, Масхадов сказав таке:

«Мені підпорядковані чеченські моджахеди, які чинять опір російським федеральним військам. Я ніколи не наказував їм підірвати будинки чи вбивати невинних людей. Навпаки, я наказував своїм моджахедам: не чіпати навіть міліціонера, якщо він складе зброю; остерігатися убивств чеченців; не проводити диверсійних акцій, у яких можуть постраждати прості люди».

Президент Чеченської Республіки Аслан Масхадов також відкинув звинувачення у зв'язках із організацією «Аль Каїда». Він м.ін. сказав: «Чеченським моджахедам немає необхідності брати приклад з Аль Каїди. Немає необхідності навіть підтримувати з ними зв'язки. Тому що те, що натворила «Аль Каїда» у країнах, де вона воювала, в Афганістані, наприклад, -- не може служити прикладом для чеченців. У Чечні триває інша війна! Ця війна розпочалася триста років тому і вона не припинялася ні на один день. Чеченським моджахедам не треба вчити нікому, ні бін Ладену, ні «Аль Каїді» Чеченці самі кого завгодно навчать, як вести війну, як розпізнати ворога», -- заявив Аслан Масхадов.

А ось як чеченський провідник прокоментував нинішню воєнну ситуацію у Чечні: -- «У Чечні триває велика, брудна і підла війна. Нинішня війна триває майже 4 роки. Ця війна не припинялася ні на хвилину. Сьогодні вже для усіх стало очевидним, які б спектаклі з референдумами і виборами росіяни не влаштували, війна не припиниться. На цій війні росіяни і їхні посіпаки навчилися одного -- говорити неправду. Коли моджахеди Доккі Умарова у Шатойському районі збили два російські вертольоти, вони заявили, що вертольоти самі упали. Коли в Джанні-Ведено місяць тому у перебігу триденного бою убито двісті російських солдат і збито ще один вертоліт, вони говорили, що втратили лише 10 військовослужбовців. А коли на околиці Ханкалі 14 квітня підірвано автобус зі співробітниками ФСБ і загону міліції особливого призначення, вони починають запевняти, що це автобус із будівельниками. Тоді як автобус із будівельниками був підірваний самим ФСБ ще 3 квітня.

А про те, що відбулося в Ялхей-Мокке, коли вилучено велику кількість зброї і взято у полон російських міліціонерів, у тому числі капітана Олександра Шняна, -- взагалі не згадують. Коли дивинши на російське телебачення, то може здатися, що вони убили близько мільйона бойовиків, захопили у полон дві-три сотні генералів, а боягуза, який склав зброю, відразу оголошують охоронцем Масхадова.

Насправді відбувається наступне: чеченські бійці зміцнюють дисципліну у своїх лавах, розширюють свої групи, готуються до бойових дій у весняно-літній період і сподіваються з Божою допомогою звільнити свою землю від ворога і його посіпаку.

Відповідаючи на запитання, які перспективи мирного вирішення чеченського конфлікту, Аслан Масхадов, серед іншого, сказав: «Ми зі свого боку шукаємо шляхів до мирних переговорів. Жодного дня ця робота не припинялася. Міністер закордонних справ уже заявляв, що, для того, щоб припинити війну, визначити стосунки з Росією, необхідне посередництво і участь міжнародних організацій, які стежать за дотриманням прав людини -- ООН, ОБСЕ, Рада Європи. Тільки таким шляхом можна завершити цю війну», -- заявив в інтерв'ю Радіо «Свобода» чеченський провідник Аслан Масхадов.

Петро Каруй (Радіо Свобода)

Олександр Зайцев («ЛГ»)

САМОГУБСТВО УКРАЇНСЬКОГО КОМУНІЗМУ

Чи можливо бути водночас комуністом і українським патріотом? Дві знакові події, трагедія і фарс, розділені часовою віддаллю в 70 років, спонукають до глибоких сумнівів у можливості такого поєднання.

13 травня 1933 р., на знак протесту проти геноциду Українського Народу, наклали на себе руки український письменник і комуніст Микола Хвильовий. Його самогубство стало символом краху українського національного комунізму -- самобутньої ідейно-політичної течії, що існувала в 1919-1933 роках.

Рівно через 70 років, 14 травня 2003 р., майже день у день із річницею загибелі Хвильового, сучасні українські комуністи на знак протесту проти визнання події 1933 р. геноцидом Українського Народу, покинули залу засідань Верховної Ради, в якій голосували за відповідну постанову. Цей символічний демарш став черговою ланкою в повільному політичному самогубстві Комуністичної Партії України -- партії, яка так і не стала українською.

Прийнято вважати, що комунізм накинуди Україні ззовні, і він не мав власних коренів у нашому суспільстві. Ця думка цілком слушна, коли йдеться про російський комунізм -- лєнінізм і його пізніші інтерпретації. Однак існував і власне український комунізм -- паросток національної революції 1917-1920 років. Українські комуністи -- боротьбисти, укаїсти, національно свідомі більшовики -- вважали, що Україна повинна йти

до комунізму власним шляхом; ба більше, саме вона, а не Росія повинна стати дороговказом для поневолених народів світу. Ці месіянські мотиви свого часу позначилися на творчості Павла Тичини (збірка «Вітер з України»), й особливо -- на публіцистиці Миколи Хвильового, його ідеї «азійського ренесансу», конкістадором якого мала стати Україна.

Трагедія українських комуністів -- Хвильового, Шумського, Скрипника, членів КПЗУ -- полягала в тому, що вони повірили в можливість поєднання ідей національного визволення з комунізмом в його російській, лєнінській інтерпретації. Вони вчасно не зрозуміли того, що проникливо побачив Ніколай Бердяєв: російський комунізм був не стільки радикальним різновидом інтернаціонального марксизму, скільки третім явленням (після московського царства і петровської імперії) російської великодержавності, російського імперіалізму, трансформацією і деформацією старої російської месіянської ідеї. Тому всякий, хто ставав під червоні прапори комунізму, мусив зрєктися національного патріотизму і перетворитися в агента інтересів СРСР, а по суті -- Росії, яку проголосили «єдиною Батьківщиною пролетарів усього світу».

Моментом істини для українських націонал-комуністів став 1933 рік, але прозріння прийшло надто пізно. Для Хвильового, Скрипника та багатьох інших самогубство залишилося єдиним способом спокути своєї трагічної помилки. Тисячі інших загинули

у сталінських катівнях, і лише одиниці вижили ціною національної зради і зради власних товаришів.

Для сучасних українських комуністів неіснує трагічної дилеми 20-30-их років: патріотизм чи комунізм? З тієї простої причини, що їхній патріотизм не український, і навіть не російський, як дехто гадає, а радянський. Батьківщиною для них залишається неіснуюча держава -- СРСР, і вся система комуністичних символів і мітів спрямована на підтримання цієї віртуальної реальності.

Чому, незважаючи на публікацію тисяч документів і свідчень очевидців, на ґрунтовні дослідження Роберта Конквеста, Джеймса Мейса, Станіслава Кульчицького та багатьох інших, на висновки українських і міжнародних комісій, наші комуністи вперто не хочуть бачити того, що давно вже стало очевидним -- голод 1933 р. був цілком свідомо організований тодішньою владою?

Олег Онисько й Андрій Павлишин не знаходять іншого пояснення, крім інтелектуальної патології («Газета» від 15 травня). Поділяючи їхнє обурення, все ж гадаю, що позиція комуністів має цілком раціональне пояснення і логічно випливає зі самої суті сучасного українського комунізму. Останній засновує свою історичну легітимність не на ідеї соціальної справедливості, не на критичі існуючого ладу і навіть не на марксизмі, про який наші комуністи мають доволі поверхове уявлення. Єдиною ідейною основою КПУ, яка виправдовує її існування і все ще приносить мільйони голосів

виборців, є міт утраченого радянського раю. Ніяких інших конструктивних ідей у комуністів немає. Відмовитися від цього міту, визнати, що рай насправді був пеклом, для комуністів дорівнювало б миттєвому політичному самогубству, тож не дивно, що вони обирають шлях повільного згасання, до останнього чіпляючись за збанкрутілі міти.

Чи мали наші комуністи шанс продовжити своє політичне буття у зміненому світі? Так, мали, і це підтверджує досвід деяких європейських комуністичних партій, які рішуче відкинули застарілі догми і москвоцентризм, зуміли зайняти власну політичну нішу, перетворившись у більш-менш радикальну, але у всякому разі національну лівіцю. Таким шляхом, хоч повільно і непослідовно, пішли українські соціалісти під проводом Олександра Мороза. Показово є їхня позиція щодо проблеми голодомору -- СПУ першою з українських партій офіційно запропонувала звернутися до ООН з вимогою визнати трагедію 33-го року актом геноциду. КПУ виявилася неспроможною до такої ідейної еволюції. Тому, хоч нині Компартія домінує у лівій частині політичного спектру, модернізований і європеїзований український соціалізм має шанс зберегтися як впливова політична сила, а динозаври ортодоксального комунізму приречені на вимирання.

До речі, Олександр Зайцев -- кандидат історичних наук, фахівець з історії української політичної думки та парламентаризму, мешкає у Львові.

Микола Петрів («Дзвін Севастополя»)

КУЧМА НИЩИТЬ УКРАЇНСЬКУ ФЛОТУ...

Дотакто гоневтійшого висновку приходиш, коли аналізуєш останню візиту Президента України до Севастополя. Тоді голова адміністрації есдек Медведчук возив свого патрона по севастопольських смітниках, чим Кучма лишився дуже незадоволеним і зняв з посади Головнокомандувача ВМС України адмірала Михайла Єжеля. За що зняв -- до цього часу невідомо. Версії існують різні -- і правдоподібні, і сміхотворні. Більшість з них озвучила газета «Дзеркало Тижня» в матеріалі Миколи Семени «У Лукомор'ї дуб спилили. В Криму та Севастополі дії президента вважають непродуманими...» Але факт, що зняв, і факт, що Єжель подався у відставку і ліг в шпиталь.

За що Кучма звільнив з посади Михайла Єжеля, я думаю, що і сам Кучма не знає. Підстави для такого звільнення, уже після зняття з посади Головнокомандувача, почали шукати на флоті до сотні працівників Генеральної Прокуратури, РНБО, Адміністрації Президента та Міністерства Оборони... (де вони були, коли росіяни передавали Україні розграбовану і понищену частку ЧФ колишнього Союзу?). Щось знайдуть. Якось викрутяться. Не вперше. У наш час і круглий стовп можна звинуватити у всіх смертних гріхах, а не те, що посадову особу, яка відповідає за флоту держави.

Однозначно, що Михайло Єжель був людиною відданого президентові і на цьому завжди наголошував, активно сприяв перемозі Л. Кучми на президентських виборах 2000 року, вів агітацію на парламентських виборах 2002 року за блок «За єдину Україну», після виборів розправлявся з тими офіцерами і генералами, які не підтримували пропрезидентських політичних сил (думаю, що не з власної волі).

І от тобі, на! Не вгодив. Думається, що Єжель не вгодив також главі Адміністрації Президента есдеків Медведчуку. У Севастополі, і так здалося не тільки мені, саме він був тою фігурою, яка вирішувала і долю Єжеля, і, здається, вирішує долю самого президента. Він контролював не тільки те, куди Кучму слід звозити і що показати, але, навіть, що йому говорити... Не дивно, що на запитання одного журналіста до пана Кучми про його подальші пля-

ни перебування в Севастополі, той не зміг нічого відповісти і кілька хвилин крутив головою з боку в бік, надіючись на підказку. Так і не відповів журналістові -- не знав для чого його возять по смітниках. Це знав Медведчук, чий автомобіль слідував в напрямі президентського ескорту. Звісно, що і указ про зняття з посади Єжеля готувався його канцелярію.

Міністра оборони навіть не повідомили. Той ззнав цю новину з інформаційного повідомлення підвладного Медведчукові телеканалу. До речі, як і сам Єжель.

Найвірогідніша версія зняття з посади Головнокомандувача ВМС України -- вказівка Москви. Адже відомо, що Єжель, як людина досвідчена, вольова і самодостатня, не йшов на компроміси з місцевовою владою, ані тим більше з командуванням ЧФ Росії, дбав за престиж української флоту і держави. Він, наскільки міг, відстоював інтереси України і Українського Народу. Ось лише деякі штрихи до його діяльності: на всіх міжнародних навчаннях українські моряки були на голови вище не те що від росіян, але й ні в чому не поступалися партнерам з НАТО; свої привітання севастопольців до свят і ювілеїв друкував українською мовою і українською мовою виступав на всіх міських заходах, утверджував її на флоті та в регіоні; домагався перейменування площі 50-річчя СССР на майдан гетьмана Сагайдачного, встановлення пам'ятника Т. Шевченкові на Приморському бульварі Севастополя; вимагав від росіян повернути Україні низку військових об'єктів, які ті незаконно утримують під своїм контролем...

Така позиція українського воєначальника, звичайно, не могла бути до вподоби ані місцевим правителям, ані тим більше російським орендарам. Можливо, останнього каплею, що переповнила чашу терпіння владомощів Москви, стала публікація в «Дзвіні Севастополя» листа командувача ЧФ РФ В. Масоріна до М. Єжеля з проханням вчинити тиск на підконтрольну йому пресу. Цей матеріал набув широкого розголосу, коментувався «Радіо Свободою».

А Комітет з моніторингу і свободи преси в Криму надіслав командуначеві Чорноморської Флоту Російської Федерації віцеадміралові В. Масоріну листа такого змісту:

(Продовження буде)

ЧИМ ЧОРТ НЕ ЖАРТУЄ...

Відкритий лист прем'єр-міністрів України Вікторів Януковичу

Василь Яківич («УМ»), Городенка

Шановний пане Прем'єр-Міністре!

Вітаю вас з обранням головою Партії Регіонів України і радий, що береде на себе відповідальність за все, що робиться в Україні. Але виходить якось так, що в Україні існують тільки дві проблеми: одна -- двомовність, друга подвійне громадянство.

Чи не краще вже надати статусу державних мов, крім української, російської, ще англійської мові, якою в Євросоюзі ведеться понад 55 відсотків документації (ми ж вступатимемо в ЕС)? Останнім часом англійська мова навіть почала звучати з наших телеекранів. На перспективу необхідно надати статус державної китайській мові, бо китайців багато. Чим чорт не жартує...

Друге питання: чому тільки подвійне громадянство? Наприклад, я маю рідню не тільки в Росії, а й у Канаді -- там жили два батькові брати, а тепер мешкають брати й сестри в третьому хресті.

В Ізраїлі є добрі знайомі. Чому їм не бути в Монте-Карло чи деінде? Якщо приймати такі закони, то будемо «впереді планети всей» Як гратися в демократію, то вже в найдемократичнішу. Хай усі заздять.

Я не знаю, хто ви за національність, але графу про національність у паспорті слід обов'язково відновити. Це не має значення, чи він українець, чи якоїсь іншої національності, але має значення, що ця людина робить для добра Українського Народу.

Невже ви не знаєте, що росіян в Україні 17.3 відсотка від усього населення? А Франція має 25 відсотків іншомовного населення, але там ніхто не впроваджує ні статусу другої державної мови, ні подвійного громадянства. Французи -- відомі борці за чистоту рідної мови. Вони з 1999 року запровадили спеціальну нагороду громадянської зневаги до своїх публічних діячів, які вживають продукти інгло-американської культури. Або звернуть увагу, як ревно оберігають свою рідну мову поляки чи навіть росіяни.

Лінгвоцид щодо української мови має довгу історію, як у білій, так і в червоній імперії, починаючи від Петра I, Валуєвського циркуляра аж до сьогодні вже в незалежній Українській Державі.

За останній час усе зрусифіковано, засидили в Україні російськомовної літератури, газет, журналів, а про мову телеекранів доводиться говорити з сумом.

За феноменом мовного каліцтва стоять певні політичні сили, які на мовному ґрунті розігрують політичну карту під час різного роду виборчих змагань у бік «скривдженої» російської мови в Україні.

Ви як прем'єр-міністр, що хочє бути президентом, також на озброєння взяли мовне питання: як Наталія Вітренко, Петро Симоненко, Леонід Грач, Андрій Деркач, Віктор Медведчук, Леонід Кравчук та Леонід Кучма -- нинішній президент та інші. Все це свідчить про рівень духовної де-

градації і падіння моралі нашого політичного естєблшменту. Біда ще в тому, що українці не є ще національно свідомою і згуртованою нацією, щоб дати відсіч таким політикам.

Надання російській мові статусу другої державної мови -- це визнати росіян України корінним народом, закріпити російські завоювання в Україні, загальмувати і припинити процес національного відродження Українського Народу.

Чому ви, як прем'єр-міністр України, не стаєте на захист української мови, культури і традицій? Необхідно, щоб в усіх державних установах, в армії, в навчальних закладах, тобто в усіх сферах державного життя звучала українська мова, яка повинна бути і мовою міжетнічного спілкування в Україні.

Щодо цього порадьтеся зі своїм земляком, академіком Іваном Дзюбою. Що він на все це скаже?

Іван Львів

ДЕЩО З ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ В ТОМ РІВЕРС

Народний хор під керівництвом Лесі Гураль.

Українська громада в Том Ріверс, Н.Дж., складається переважно зі свідомих старших громадян-пенсіонерів, згуртованих навколо української католицької церкви св. Стефана. Активно діє тут Українсько-Американський Клуб і Відділ УККА. При церкві маємо жіноче Товариство св. Вервиці, створюється також чоловіче Товариство Святого Імени.

Під кінець січня наша громада панакхидою відзначила річницю Героїв Крут. Панахиду відправив о. Молодович.

У березні наша громада не була відзначити й роковин Тараса Шевченка. Шевченківські роковини святкуємо соборно, але під патронатом Українсько-Американського Клубу. Урочисту програму відкрив Іван Дворян, а мистецьку наш народний хор під керівницт-

вом Лесі Гураль виконанням американського й українського національних гимнів. Слово про Тараса Шевченка виголосила Іван Дзера по-українському та Іван Дворян по-англійському.

Дальше слідували деклямації на слова Шевченка та про Шевченка у виконанні Богдана Бортника ("Бандуристе"), Джесі Коцоби ("Заповіт" по-англійському), Емілії Ковар ("В роковини смерті Шевченка"), Роксани Стецури ("Думи"), Андрія Пелікана ("Вірш"), Ніни Льорії ("Кобзареві Тарасові Шевченкові"), Анни Дзери ("Розрита могила") та Рузі Сінчак ("Село"). Деклямації переплітались з піснями у виконанні хору, напр.: "Заповіт", "Думи мої", "Ребе та стогне Дніпр широкий" і "Садок вишневий коло хати". Мистецьку програму хор закінчив піснею "За Україну".

НОВИЙ ЧЛЕН Т-ВА ІМ. ІВАНА ФРАНКА 93 ВІДДІЛУ УБС У ЧІКАГО

Новим членом 93-го Відділу Українського Братського Союзу в Чікаго став Андріян Василь Петриків -- син д-р Христини і Андрія Петриків і внук пані Ліді Канафоцької, яка була делегатом 93 Відділу на XXV Конвенцію УБС.

Відродно, що ціла родина Канафоцьких є членом УБСоюзу, тож тепер союзова родина побиблишилася. Так і годиться.

Новому союзовцеві бажаємо рости у доброму здоров'ї на радість і потіху батькам і бабусі та для добра української громади в Америці.

Андріян Василь Петриків

ПОЛЬСЬКИЙ ЦЕНТР У КИЇВСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ІМ. ШЕВЧЕНКА

Київ (АПУ). В Інституті Філології Київського Національного Університету ім. Тараса Шевченка, на днях відкрито польський центр, який сприятиме поглибленню розвитку українсько-польських відносин, зміцненню дружби між народами та плідному науковому обмінові. На цьому наголосив завідувач катедри польоністики Інституту Філології, директор Польського Центру Р. Радішевський.

Основою для створення Польського Центру в Інституті Філології КНУ стала бібліотека, яка на сьогодні нараховує 15 тисяч одиниць польських видань.

Під час церемонії відкриття Центру, депутат польського сейму, голова Фонду Допомоги Полякам на Сході Тадеуш Самборський від імені Фонду подарував новоствореному Центрові супутникову антену і телевізор.

НАСИЛЬСТВО ПРОТИ ЖІНОК У РОСІЇ

Москва. -- Кожні сорок хвилин у Росії від насильницьких дій свого чоловіка гине одна жінка. Про це повідомила міжнародна правозахисна організація Amnesty International.

За словами членів асоціації, 80 % усіх злочинів, пов'язаних з насильством, скоюються вдома. Кожна п'ята російська жінка регулярно зазнає знущань з боку свого чоловіка або друга.

Але ця жахлива статистика - лише частина статистики, бо не кожна представниця слабкої статі готова вголос свідчити проти свого чоловіка.

Але в Росії проблема насильства ускладнюється фінансовою залежністю жінок від чоловіків, схильністю значної частини населення до надмірного вживання алкоголю та байдужістю влади.

Ліда Баб'юк

ХАЙ НЕ ЗМОВКАЄ СЕРЦЯ ЗОЛОТА СТРУНА

"Кожний думай, що на тобі
Мільйонів стан стоїть,
Що за долю мільйонів
Мушиш дати ти одвіт!"

Ці слова Івана Франка можна повністю віднести до життєвого шляху почесного голови Федеральної Кредитової Кооперативи СУМА в Йонкерсі, пана Лева Футала, який очолював цю установу понад 30 років, і який є яскравою постаттю в українській діаспорі Америки. Глибоке національне коріння, безмежна любов до Батьківщини, почуття відповідальності за долю свого народу, бажання дати йому всі сили супроводжували Лева Футалу все його повноцінне, насичене по вінця життя.

12 квітня цього року, велика зала Дому СУМА в Йонкерсі гостинно відчинила двері для української громадськості, духовенства на чолі з Владикою Василем Лостеном, гостей від сусідніх кредитівок і громадських організацій -- усім, які прийшли вшанувати відхід на пенсію достойного Лева Футалу.

Урочисто відкрив вечір Володимир Козіцький -- новообраний голова Кредитівки СУМА, якому випала честь бути господарем на цьому святі. Він широко привітав пана Футалу з дружиною та всіх гостей, а відтак представив найближчих приятелів родини п-ва Футалів, а саме: друга по зброї Михайла Ковальчича з дочкою Зенею Брожиною та її чоловіком, Галину Климу з зятем Богодаром Боднарем.

Владика Василь Лостен склав привіт і побажав панству Футалам щасливого довголіття та провів молитву, поблагословивши цю гостиню.

Гарними словами від імені всіх вояків УПА привітав свого друга і командира поручника Лева Футалу (псевдо Лагідний) пан Михайло Ковальчич. Він підкреслив, що спосіб життя Лева Футала -- це життя справжнього вояка. Мужність, відвага, чесність, дисциплінованість, гуманність, вірність ідеї -- це ті риси, що притаманні воякам УПА. Лев Футала вплив на всі ці риси у взаємовідносинах

Фото: Я. Кулинич

Співпрацівники Кредитівки СУМА і приятелі прощають Лева Футалу з відходом на заслужену емеритур.

нах зі своїми співпрацівниками в Кредитівці СУМА в Йонкерсі, якою так успішно провадив упродовж тривалого часу. Пан Ковальчич побажав своєму другові "Многая літа", яке дружньо підтримали всі присутні.

Мгр Святослав Коцибала присвятив панові Футалі поему, в якій описав його життєвий шлях, починаючи з УПА і кінчаючи довголітньою працею в кредитівці та відходом на емеритур. Поему відчитала донька автора д-р Аркадія Коцибала.

Заступник голови Дирекції Кредитівки СУМА інж. Андрій Горбачевський прочитав цікаву і змістовну доповідь, у якій підсумував життєвий шлях Лева Футала, відзначив усі посади, які він займав, а саме очолював Крайову Управу СУМ, вів активну громадську працю в Організаціях Визвольного Фронт, очолював Товариство Вояків УПА Америки, ООЧСУ, УККА та Світове Братство Вояків УПА, Центральну Українських Кооператив Америки; був членом Президії Української Світової Кооперативної Ради, а все це поєднував з працею на пості

голови Федеральної Кредитової Кооперативи СУМА в Йонкерсі, Н.Й. Доповідач підкреслив, що своїм прикладом і поведінкою Лев Футала відзеркалював чесність, порядність і дисциплінованість. Пан Горбачевський від імені Дирекції подякував довголітньому голові за відданість і сумлінну працю впродовж 37 років і відзначив, що Лев Футала залишив фінансово здорову і міцну установу з двома філіями і 5932 членами.

Зі словом-подякою виступив Лев Футала. Він признався, що цей вечір дійсно був для нього несподіванкою, а також зазначив, що його успіхи, чи то в громадському житті, чи в політиці -- це успіхи всіх людей, які ведуть ту чи іншу працю. Почесний голова кредитівки подякував українській громаді Йонкерсу, яка зуміла підтримати організаторів кредитівки і принести свої заощадження до своєї установи, а в останні роки значну підтримку кредитівці надають новоприбулі емігранти.

Лев Футала подякував своїй дружині Галі за виrozumіння і підтримку протягом півстоліття і всім, з ким йому довелося за той час

працювати. Особливу подяку склав Владислав Василеві, священнику і господареві цього вечора Володимирові Козіцькому та запропонував заспівати спільне "Многая літа".

Під час смачної вечері В. Козіцький розважав гостей дотепними жартами. Не обминув навіть своєї дружини, яка "терпить" його вже 57 років. У залі звучала приємна фортепіанова музика у виконанні Андрія Солоденка -- працівника кредитівки.

Лев Футала з дружиною особисто подякували гостям за кожним столом. Постать пана Лева Футала, як завжди, вражала своєю спокійною впевненістю, високою культурою й інтелігентністю.

На закінчення вечора В. Козіцький побажав панству Футалам щасливих, спокійних довгих років життя, а пана Лева просив далі співпрацювати з Дирекцією Кредитівки СУМА.

Спасибі Вам, шановний пане Футала, за відданість своєму народові. Нехай ніколи не змовкає золота струна Вашого широкого серця!

ГОЛОВНА РАДА УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ SUPREME COUNCIL OF THE UKRAINIAN FRATERNAL ASS'N

EXECUTIVE COMMITTEE

President
Mr. Jaroslaw Gawur
P.O. Box 53
Glen Spey, NY 12737

Mykola Iwaszkiw
196 Catherine Terr
Fairfield, CT 06430

Vice-President
Anatol Falko
14 Mead Farm Rd.
Seymour, CT 06483

Stephen Kostecki
3 Lakeshore Ave.
Plymouth, MA 02360

Vice-President for Canadian Affairs
Jaroslaw Kowal
826 Edistel Cres
Mississauga, ON L5H 1T4

Very Rev. Nestor Kowal
1006 Howell St.
Scranton, PA 18504

Michael Liskiewicz
4 Clifford Hgts.
Buffalo, NY 14226-1423

Supreme Secretary
Mrs. Christina Shablovsky
218 High Road
Glen Spey, NY 12737

Mrs. Maria Maik
33 Darwin Ave.
Rutherford, NJ 07070

Financial Secretary-Treasurer
Mrs. Audrey Thomas
1208 Mine St.
Old Forge, PA 18515

Mr. Alexander Napora
11C Dorado Dr.
Morristown, NJ 07960

Auditing Committee
Mr. Michael Mochacz
434 Reiman St.
Sloan, NY 14212

Valentina Rodak
12 Minstrel Dr.
Toronto, ON M8Y 3G4

Ulan Steck
826 Edistel Cres
Mississauga, ON L5H 1T4

Honorary Members
Mr. Joseph Charyna
20 Swanson Terrace
Stoughton, MA 02072

Anton Filimonchuk
P.O. Box 248
Glen Spey, NY 12737-0248

Mrs. Vera Harkuscha
43649 Arlington Rd.
Canton, MI 48187

Supreme Council Members
Mykola Bojczuk
1634 Dublin Rd.
Dresher, PA 19025

Mr. Ivan Oleksyn
143 Larkspur Lane
Rochester, NY 14622

Orysia Dail
4500 W 38th St.
Erie, PA 16506

Dr. Roman Rychok
12 Suffolk Avenue
Maplewood, NJ 07040

Stephen Wichar
39182 Aynesley St.
Clinton Township, MI 48038

РІЧНЕ ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ

Оцим повідомляємо всіх членів Головної Ради та почесних членів Українського Братського Союзу, що

ЗВИЧАЙНЕ ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОЇ РАДИ

почнеться

16 червня 2003 року о годині 9-й рано на оселі "Верховина" в Глен Спей, Н.Й.

ПРОГРАМА ЗАСІДАННЯ:

1. Відкриття
2. Одобрення програми нарад
3. Апробата кооптованого члена Головної Ради
4. Звіти:

Голови УБСоюзу
Заступника голови УБСоюзу
Заступника голови на Канаду
Головного секретаря Союзу
Фінансового секретаря-скарбника
Головних радних
Почесних членів Головної Ради
Редакторів "Народної Воли" і "Форуму"
Контрольної Комісії

5. Дискусія над звітами і їх одобрення
6. Видавничі справи
7. Стипендійний фонд
8. Організаційні справи
9. Поправки до Статуту УБС
10. Внесення і дискусія у справах добра та розвитку Українського Братського Союзу
11. Різне
12. Закриття нарад

Ярослав Гавур
Голова УБС

Христина Шабловська
Головний секретар

НАШОГО ЦВІТУ ПО ВСЬОМУ СВІТУ МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ

Україна, м. Київ, ас. 507

380 441 241 2911, факс: 380 441 513 7132

26 березня 2003 р.

Головному редакторові
"Народної волі"
в.ш. п. Миколи Дупляку

Високоповажаний пане Дупляку,

Оргкомітет та Секретаріат міжнародного фестивалю "Нашого цвіту – по всьому світу" висловлюють Вам та усім працівникам редакції сердечну вдячність за регулярне висвітлення заходів Фестивалю, завдяки чому наші співвітчизники мають можливість бути поінформованими про цю неперерічну громадсько-мистецьку акцію, метою якої є сприяння піднесенню рівня національної самоповаги українського загалу – в Україні та поза її межами суцього.

Зичимо усім Вам доброго здоров'я, творчої наснаги, плідної роботи, щастя й добра.

З повагою

Голова Оргкомітету,
народний депутат України

Іван Драч

Голова Секретаріату

Ігор Винниченко

Олексій Коновал

ВИЙШЛА ДОКУМЕНТАЛЬНА КНИГА "ДИЯВОЛЬСЬКА ГРА"

У кінці 2002 року, коштом Фондації ім. Івана Багряного в США, у київському видавництві "Друк" вийшла книга відомого автора Юрія Краснощока п.н. "Диявольська гра" Автор цієї книги в 2000 році видав документальну книгу "Гільйотина для маршалів" про знищення Сталіном всього командного штабу Червоної Армії, за що мав різні неприємності від старої гвардії комуністів.

Матеріали для книги "Диявольська гра" Юрій Краснощок збирав понад 50 років. Книга вийшла у твердій оправі на 500 сторінках друку та містить двадцять розділів про багато нерозкритих і відомих злочинів комунізму та НКВД.

У книзі подано незаперечні дані про замінування і зірвання культурного центру Києва, будинків на Хрещатику та Успенського собору Києво-Печерської Лаври. Книга в популярній формі детективу розповідає про злочинні акти, які протягом понад сімдесяти років здійснювали більшовики, знищуючи еліту Українського Народу методами терористичних акцій, репресій і вбивств. Автор розповідає про способи нищення таких керівників Радянської України, як: О. Скрипник, П. Любченко, В. Чубар, Ю. Коцюбинський, О. Шумський та багато інших.

Бажаючи можуть придбати книжку "Диявольська гра" за 15 доларів з пересилкою. Замовлення і чеки слід посылати на нижнчу адресу:

Bahriany Foundation Inc.
811 S. Roosevelt Ave.
Arlington, Heights, IL 60005

ЮЩЕНКО І МОРОЗ ПРИЄДНАЛИСЯ ДО СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТІВ

Київ. -- Як повідомили українські ЗМІ, провідники блоку «Наша Україна» Віктор Ющенко і Соціалістичної Партії Олександр Мороз представляли Україну на урочистостях із нагоди 140-річчя створення Соціал-Демократичної Партії Німеччини.

До речі, В. Ющенко і Юрій Костенко -- провідник Української Народної Партії, що входить до

блоку «Наша Україна», відвідали Німеччину 21-23 травня за запрошення федерального канцлера ФРН Гергарда Шредера, керівництва СДПН, Німецько-Українського Форуму, Німецького Товариства Досліджень Країн Східної Європи і Європейської Академії.

Урочистості з нагоди річниці утворення СДПН відбулися 23 травня.

УКРАЇНСЬКИЙ ЛАВРЕАТ ЛІТЕРАТУРНОЇ ПРЕМІЇ СПІЛКИ ПИСЬМЕННИКІВ МОЛДОВИ

Чернівці (АПУ). -- Першим українським лавреатом літературної премії Співки Письменників Молдови став чернівчанин Віталій Колодій.

Відомий на Буковині та далеко за її межами поет плідно працює в галузі перекладів. Він познайомив українських читачів з творами Лівиу Том'яну, Василе Левницького, Кароліни Лілки та інших знаних представників письменства Румунії та Молдови. Верши-

ною його творчої діяльності у цій царині став переклад поеми "Луцаферул" ("Світло"), що вийшла з-під пера останнього романтика Європи, клясики румунської і світової літератури Михая Емінеску. Він визнаний фахівцями найкращим серед усіх існуючих досі.

Саме за цю велику працю Віталій Колодій одержав премію письменників Румунії, а тепер і Молдови.

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА СЕРБІЇ І ЧОРНОГОРИ ОФОРМИЛА ОРГАН САМОВРЯДУВАННЯ -- НАЦІОНАЛЬНУ РАДУ УКРАЇНЦІВ

Кула (Сербія). -- Як повідомило Т-во Української Мови, Літератури і Культури "Просвіта", в суботу, 17 травня 2003 року, у місті Кула (Автономний Край Воеводина) оформлено Українську Національну Раду, -- орган самоврядування і прямого партнерства з найвищим рівня державними урядовими органами. Українська громада Сербії і Чорногори підтримала оформлення своєї національної ради і обрала 38 електорів-депутатів.

На початку Зборів, у короткій мистецькій програмі виступила група співаків місцевого Культурно-Мистецького Товариства ім. Івана Сенюка, дівоча співоча група "Галичаночки", соліст Іван Лещиниш, а вірш деклямував Петро Гелебан.

Збори Української Ради відкрив радник Союзного Міністерства Прав Людини та Національних Меншин Йован Комшич.

Привітали Збори і представники уряду Автономного Краю Воеводина. Від імені Європейського Конгресу Українців присутньо була заступник голови Ярослава Хортані з Будапешту, з Посольства України в Сербії і Чорногорі перший секретар Олексій Кожухар та третій секретар Анна Тертична, представники Організації Безпеки і Співробітництва в Європі, яких очолював Ендру МекЕнти -- радник з питань прав людини, представники місцевої влади міста Кула, заступник голови Угорської Національної Ради Сербії та Чорногори Йозеф Беренц та інші гості з громадських

організацій та об'єднань.

Робочою президією Зборів керував Борис Небесний, як найстарший депутат, а Євген Кулеба, громадський діяч, презентуючи Зборам листу запропонованих членів Української Національної Ради, зачитав коротку історію українців на просторах Воеводини (Сербії) та перерахував результати, яких добилась українська громада в минулому, що є результатом дбайливості та ентузіазму українського народу після понад столітнього прожиття поза межами батьківщини -- України.

Вітальних листів прибуло з усього світу майже 50, на Зборах заголовки зачитав Мирослав Гочак, а вітання прибули з усіх кутків світу -- від Світового та Європейського Конгресів Українців, Української Всесвітньої Координаційної Ради, Державного Комітету України з питань Національностей та Міграцій, Української Греко-Католицької Церкви та Української Православної Церкви Київського Патріархату, Товариства "Україна-Світ"

Привітні листи дійшли від центральних громадських організацій -- Союзу Українців Румунії, Українського Конгресового Комітету Америки, Союзу Українських Організацій Австралії, Репрезентативного Комітету Українських Громадських Організацій Франції, Союзу Українців Великобританії, Громади Українців Литви, Співки Українців Латвії, Української Асоціації в Іспанії, та інших організацій, як Об'єднання Українських Жінок Великобританії, Союзу

Українок Америки, Українського Патріархального Товариства зі США та Бельгії, молодіжної організації ПЛАСТ та Світової Управи Співки Української Молоді, Співки Українських Журналістів Північної Америки та Європи, Канадського Об'єднання Українців Кошицької Югославії, від українських громад Санкт Петербурга, Поволожа та Зеленого Клину у Російській Федерації та інших українських організацій з Болгарії, Бельгії, Польщі, Узбекистану, Канади, США, Австралії, Франції та України.

Всі електори-депутати на Зборах одностайно проголосували та підтримали одну спільну листу кандидатів до Української Національної Ради, яка числить 18 осіб, -- представників з усіх осередків, де проживають українці.

Склад Української Національної Ради:

1. Євген Кулеба
2. Василь Дацишин
3. Борис Небесний
4. Петро Копестинський
5. Василь Небесний
6. Славко Микитишин
7. Іван Пітка - Земун
8. Мирослав Гочак
9. Анна Ляхович
10. Іван Ключковський
11. Мирослав Калинюк
12. Славко Барановський
13. Славко Налисник
14. Сініша Боднарчук
15. Мирослав Кулевацький
16. Гелена Букинац
17. Оля Литвинчук
18. Іван Москалюк

Національна Рада меншини,

у даному разі української, є радочо-виконавчим представницьким органом на найвищому державному рівні, який дбатиме про всі питання, пов'язані із справами освіти, культурної діяльності, інформації та з іншими важливими сегментами у житті національної громади.

Національні Ради оформляються згідно зі схваленим минулого року законом про захист прав і свобод національних меншин, у якому вперше на одному місці об'єднано усі гарантії прав та обов'язків національних громад, і за цим законом громади самі правитимуть державними бюджетними засобами, призначеними для життєдіяльності громади.

Важливим питанням для української громади є інституційно-нальне вирішення статутного положення -- українці за посередництвом Нади вимагатимуть і надіються отримати видавництво та інші засоби масової інформації -- програми по радіо і телебаченні, школи або хоча б класи рідною мовою.

Поодинокі національності, як румуни, русини, словаки або угорці це вже раніше здобули і без національних рад, але крім цих, вже оформлено і хорватську, болгарську та бунєвацьку ради, а на наступному тижні буде оформлена ромська (циганська) національна рада.

Органи правління Української Національної Ради буде обрано із складу Ради наприкінці травня, коли відбудеться конституційне засідання цієї Ради.

УКРАЇНА В НЕБЕЗПЕЦІ!

ЗВЕРНЕННЯ КРИМСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ ДО ЧЛЕНІВ НСПУ В УКРАЇНІ І ЗА КОРДОНОМ ДО ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ ТА ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ, ДО ВСІХ ПАТРІОТІВ УКРАЇНИ

Кримські письменники б'ють на сполох. Відбулася нечувана зрада. Дванадцятого травня Президія Національної Співки Письменників України списком одночасно прийняла у члени Національної Співки Письменників України 61 особу з Криму та Севастополя, які належать до нещодавно створеного "Союзу Писателів Автономної Республіки Крым". Це дійство відбулося без розгляду кандидатур на засіданні Кримської організації Національної Співки Письменників України і без необхідних письменницьких рекомендацій.

Право стати членами НСПУ кагалом (за ініціативи В. Яворівського) надано лише "Союзу писателів АРК" на чолі з Володимиром Бушняком. Членів "Союзу писателів АРК" та "Союзу белорусских, русских и украинских писателей" зигноровано. Тим самим пан Володимир Яворівський та Президія НСПУ надали незаконну перевагу одній групі кримських письменників перед двома іншими групами кримських письменників.

Цікаво, що до Кримської організації НСПУ намагається долучити 21 особа з Севастополя. Але ж за Конституцією України м. Севастополь є окремою адміністративною одиницею, яка не входить до складу АРК. Тому В. Яворівському треба було б спочатку подумати про створення в Севастополі окремої письменницької організації.

Пан В. Яворівський надав перевагу тим письменникам, які перебувають під патронатом комуніста Володимира Казаріна -- заступника голови Ради Міністрів

АРК. Це той самий В. Казарін, який в газеті "Крымская правда" (№ 15 від 25 червня 2001 року) заявив напередодні з'їзду русистів: "именно эти люди (маються на увазі русисти) готовят учителей русского языка и литературы, которых, не смотря на все сокращения, продолжают выпускать вузы Украины. В этих же вузах готовят филологов-украинцев, которые при правильном подходе к обучению и воспитанию понимают органическую связь русского и украинского языков. Именно эти люди формируют гуманитарное сознание современной Украины. И если оно будет сформировано правильно, объединение Украины и России -- вопрос времени!"

З приводу виступу В. Казаріна на комуністичному мітингу 1 травня 2002 року біля пам'ятника М.К. Кирпиченкові, газета "Коммунист Крыма" (№ 24-25 (470-471) від 17 травня 2002 року) писала: "депутат ВР АРК В.П. Казарин раскрыл смысл происходящих событий (малось на увазі усунення комуністів від влади у Криму та особисто Л. Грача) как целенаправленную войну против великой России, против союза с Россией и Белоруссией, против коммунистов -- самых активных защитников интересов народа."

Сьогодні красний прапор -- це прапор Родины! (Цікаво, яку країну державний службовець високого рангу В. Казарін вважає "Родиною"?)

Пане В. Яворівський! Для Вас "красный флаг" -- це теж прапор Батьківщини? Як це не прикро, але факт залишається фактом: "патріот" В. Яворівський допомагає людям із оточення В.

Казаріна створювати засади для приєднання України до Росії. Пан В. Яворівський і раніше не відзначався політичною розбірливістю. Так, на виборах до Верховної Ради України в 1998 році, він створив блок НСПУ разом із одіозним кримським політиком Володимиром Шейвовим, який тепер переходить за межами України. Тепер логіка політичної нерозбірливості привела В. Яворівського в один табір з комуністом Володимиром Казаріним -- прибічником приєднання України до Росії.

Сімнадцятого травня цього року, голова НСПУ Володимир Яворівський намагався переконати Кримську організацію НСПУ в легітимності створеного ними нечуваного прецеденту -- одночасного прийняття списком у члени НСПУ без розгляду їхніх справ обласною організацією НСПУ (в нашому випадку Кримською організацією НСПУ) 61 нового члена. Історія знає тільки один прецедент аналогічного дійства. Наприкінці сорокових років Й. Сталін власноручно вписав до складу ВАСХНІЛ понад 50 нових дійсних членів, щоб забезпечити обрання Т.Д. Лисенка президентом ВАСХНІЛ.

Крім того, під час дискусії пан В. Яворівський заявив буквально так: "Ви хочете щоб спільку очолює кримський татарин? Ви ж знаєте, що такого не буде!" Тим самим В. Яворівський став на шлях розпалювання міжнаціональної ворожнечі. Валерій Басиров, кримський татарин, в жилах якого тече й українська кров, 25 квітня цього року одностайно обраний головою Кримської організації НСПУ. Вже розпочався процес

повернення до Кримської організації НСПУ членів НСПУ, які на початку дев'яностих років були ініціаторами створення інших письменницьких організацій на теренах Криму. Тобто, процес консолідації письменників в АРК вже йде в межах чинного статуту НСПУ.

Своїми добровільними діями Володимир Яворівський та Президія НСПУ поглибили розкол між письменниками Криму, що призведе до розпалення міжнаціональної ворожнечі. Тому на своїх зборах 17 травня цього року, Кримська організація НСПУ одностайно ухвалила рішення:

1. Про недовіру голові НСПУ пану В. Яворівському.
2. Про звернення до Президії НСПУ з вимогою скасувати своє рішення про прийняття списком до членів НСПУ 61 нового члена НСПУ з числа «Союзу писателів АРК».
3. Звернутися до обласних організацій НСПУ із проханням ініціювати скликання надзвичайного з'їзду НСПУ з метою усунення з посади голови НСПУ узурпатора В. Яворівського.

Мова йде про долю Криму, про долю держави. Україна в небезпеці! Цю небезпеку створює своїми діями пан В. Яворівський.

За дорученням Кримської організації НСПУ

Валерій Басиров
Шакірі Селім
Данило Кононенко
Галина Хмільовська

18 травня 2003 року,
День Пам'яті Жертв Депортації.

ГЕТЬМАН КИРИЛО РОЗУМОВСЬКИЙ ТЕМОЮ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Чернівці (АПУ). -- На Чернівщині відкрилась міжнародна науково-практична конференція під назвою "Кирило Розумовський -- останній гетьман України". Її учасники -- чернівчани та київські науковці і дослідники.

У рамках конференції в Чернівці намічено засідання пресового клубу "Ділове слово". Науковці познайомлять журналістів із сучасними дослідженнями щодо ролі Кирила Розумовського в розбудові української державності та

розвитку української культури. Директор Художнього Музею в Чернівці Ірина Ральченко говорила про нащадків родини Розумовських та проекти, спрямовані на відновлення історично-культурної спадщини кількох поколінь цієї родини, представники якої зіграли визначну роль в історії України, Росії та Європи.

22 травня конференція продовжила свою працю в колишній гетьманській столиці Батурин.

ДЕЛЕГАЦІЯ МЕДИЧНОЇ СЛУЖБИ НІМЕЧЧИНИ ВІДВІДАЛА ВМС УКРАЇНИ

Севастополь ("НХ"). -- Минулого тижня Крим уперше відвідала делегація медичної служби Військово-Морських Сил Німеччини.

Під час офіційної зустрічі з віцеадміралом В'ячеславом Сичовим, який тимчасово виконує обов'язки головного командувача українських Військово-Морських Сил, голова німецької делегації адмірал Крістоф Бютнер заявив, що німці вже тепер готові поділитися досвідом реформування ме-

дичної служби флоту та розглянути питання продажу України необхідного медичного обладнання лише за 5 відсотків його вартості.

Адмірал також запропонував українським лікарям пройти стажування у Німеччині. У відповідь українська сторона висловила за необхідністю допомоги у забезпеченні кораблів хірургічними наборами для проведення операцій в морі, діагностичною апаратурою і реактивами для діагностики

**ЧИТАЙТЕ І ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ
"НАРОДНУ ВОЛЮ" !**

Юрій Саєнко, Киї

“ІНТЕЛЕКТ НАЦІЇ -- ШЛЯХИ ІНТЕГРАЦІЇ”

Саме під такою назвою Український Міжнародний Комітет з питань науки і культури при НАН України та Київський Будинок Вчителів у рамках проєкту “Елітарна світлиця”, 5-го березня 2003 року провели засідання, присвячене 140-річчю від дня народження академіка В. І. Вернадського.

У програмі було обговорення інтеграції інтелекту нації як рушійної сили становлення України та презентація книг: Осип Мороз і Юрій Саєнко -- “Час інтелекту: сукупний український розум” і Олександр Левченко -- “Нобелівська інтелектуальна еліта і Україна”

Засідання провів ініціатор і керівник “Елітарної світлиці” академік НАНУ Ярослав Яцків.

Я.Яцків. -- Світлиця не приймає рішень. Ми обговорюємо проблеми розбудови громадського суспільства та ролі науки у становленні нашої держави. Сьогодні у нас три видатні гості: відомий у Україні доктор економіки Осип Мороз із США, який був радником Верховної Ради та Кабінету Міністрів України з питань науки, знаній фахівець у галузі завідування; відомий соціолог проф. Юрій Саєнко, якого ми добре знаємо. Вони сьогодні презентують свою книгу “Час інтелекту: сукупний український розум”. Третій наш гість -- знаний журналіст із Тернополя Олександр Левченко, який написав книжку “Нобелівська інтелектуальна еліта та Україна”, в якій досліджує вихідців з України, які стали нобелівськими лавреатами чи висувались як претенденти на це звання.

О. Левченко. -- Нам сьогодні присто згадати ім'я нашого великого співвітчизника Володимира Івановича Вернадського, 140-річчя з дня народження якого ми відзначаємо і який неодноразово працював у стінах цього будинку. Працював тут як державний діяч та літератор і Володимир Винниченко. Він висувався кандидатом на Нобелівську премію. Україна ще не має свого нобелівського лавреата, але вона дала світові шість лавреатів, які були вихідцями з українських земель, два з них -- з Тернопільщини. Ось ця плеяда наших земляків: -- Ілля Мечников,

Зельман Абрахам Ваксман, Сальмон Кузнець, Жорж Шарпа, Ральф Гофман, Агон.

О. Мороз. -- У книжці “Час інтелекту” йдеться про те, як інтегрувати спільний український інтелект, який би працював для України, а в першу чергу включати до цієї праці кібернетиків, фізиків, біологів, економістів -- творців нових технологій. Без сильної української науки, не буде нової силіної і знаної у світі України. Про це треба думати по-своєму, але в єдиній цілості і у Львові, і у Чернівцях, і в Харкові, і в Луганську, і в Одесі, і в Криму -- на всіх клаптиках нашої землі треба думати і творити нові цінності заради добробуту. Як і що будемо продукувати, -- так і будемо жити, так і будемо влаштовуватися, так і будемо споживати. По цьому світ нас буде шанувати. Український інтелект має бути помітний у світі. Для цього треба визначити свої пріоритети. Однак, зміни викликають спротив. Спротив нововведенням -- колокальний. Недавно в Америці затримали директора ФБР Мюллера: “Чому ви не знали про певні події? Десять там у Міннеаполісі знали, а у Вашингтоні не знали?” Мюллер пояснив, що ця організація виробила в собі певний культ, який не так легко змінити. Це певна метода праці, поведінки, стосунків з ієрархією, певні заборони і дозволи. Якщо в динамічній Америці виникають труднощі зі зміною встановлених традицій і стереотипів в організації, то я собі уявляю, як це важко робити в Україні. Проте, незважаючи на труднощі, тут передусім немає сильного бажання робити зміни. Спротив до змін спостерігаємо в усьому світі, він усім притаманний, але його треба здолати.

Одна з великих і важливих проблем -- це ставлення до часу. От і сьогодні ми були свідками презентації цікавої книжки. Вона важлива, проте вона говорить про минуле. Молодь хоче знати, що буде завтра. Ви можете вивчати історію повсякчас, але якщо ви не маєте програми на майбутнє, не можете практично нічого молоді не пропонуєте. А молоді люди схильні думати про завтра. Є різниця між

мною і моїми синами, то так само є різниця між вашими дітьми і вами. Якщо ми цього не беремо до уваги, то ми не думаємо серйозно про майбутнє. Отже, я думаю, що мала б бути написана книжка, або декілька книжок, про стратегії творення української нації, про її майбутнє.

Я.Яцків. -- Спасибі, пане Осипе, за ваші оригінальні думки. Ю.Саєнко. -- Я хотів би підкопити думку Осипа Мороза про час і дещо до неї додати. Забудьмо про те, що “час для України зупинився” і тому подібне. Це все розмови про романтично-поетичні образи з пустою суспільною енергетикою. Час завжди є. Час невпинно йде. Вся справа в тому, чим і як ми його наповнюємо. Отже, маємо говорити про міру наповнення часу інтелектуальною, соціокультурною, духовною енергією (силою). Оце наповнення часу і визначає стан суспільства. Зрештою, стан нації. Як управляти країною? Як включити інтелектуальний потенціал України в систему управління від конкретної справи до Верховної Ради і Президента?

Як громадяни, так і уряд вирішують здебільшого *проблеми вчорашнього дня*. Доля України залежить від того, чи вдасться нам залучити інтелектуальний потенціал для моделювання майбутнього і реалізації задуманого.

Подумаймо про включення інтелектуального потенціалу Національної Академії Наук України в державотворчий процес та становлення громадянського суспільства. Створімо колегію незалежних експертів із середньої ланки науковців. Під кінець кожного кварталу будемо оцінювати стан суспільства та подавати пропозиції до вирішення актуальних проблем. Ці матеріали подаваймо всім владним структурам і засобам масової інформації. Це буде *громадянська позиція* науковців нашої Академії. Я запрошую вас, товариство, до виголошення пропозицій.

Я.Яцків. -- Бачите, які мудрі наші гості, -- примушують нас працювати. Аби наша праця була систематизована, прошу говорити про проблеми інтеграції інтелекту.

(Закінчення буде)

о. Степан Русей ЖІНКИ СТАРЕНЬКІ ГОВОРИЛИ

Немає грошей, газу менше стало,
Бензин злодійдесь покрали весь...
Про це жінки старенькі розмовляли,
І цю розмову я підслухав днесь.

-- Ви чули, які ціни на базарі?
А пенсія... Хіба, що заплатиш за дім.
Одні нещастя. Щоб Вкраїна та пропала,
Мене в парламент, -- я би дала їм!

Ви подивіться, що з людей зробили,
Які нервові, які злі усі,
А в самих них -- не лиця-рила...
Я зупинивсь і кажу: "Бабусі,

Ану згадайте молодість, дівчата,
Чи ці проблеми були на вустах?
Усіх душа і совість хиливала...
Душі немає тепер -- ось біда!"

Кажуть, що злодій украде й тікає;
А в нас не так, як у прислів'ї є,
Прийшов розбійник, з'яничарив й проживає,
І далі жити людям не дає...

Одна супроти бузувіра зброя
Воскреснути душею до Творця!
Від світла нашого, яким ми запалаєм,
Повинна би пропасти негідь ця.

Може, не скоро, в третім поколінні,
Відродимо Ісусові слова.
Перш віднайдем в душі, що ми блаженні,
А що від світу, то дається нам!...

Дмитро О. Дорофєєв ТЕЛЕФОНОМ ІЗ ЛУГАНСЬКА

Добрий день шановні пані!
Як там справи ваші?
І у нас в Луганську також
Зміни йдуть на краще.

Що ви кажете, панове?
Як у нас погода?
Чарівна весна підходить
До мого городу.

Одягаються в зелене
Верби і тополі,
Стара вишня шука в квітах
Молодого долі.

На ріллі потроху сходять
Колоски шпешені,
А в містах заводять молодь
Довгі вечорниці.

Ну, шановні, вибачайте,
Що дзвоню зненацька.
До побачення панове!
І привіт Луганська!

Ірина Козир (“День”) Кандидат історичних наук Кіровоградського Державного Педагогічного Університету ім. В. Винниченка

ЗАГАДКА, ЯКІЙ 6,000 РОКІВ

Є в Україні місця, де, здається, відкриваються брами сивої давнини: вулиці предковичного Києва чи Чернігова, залишки колись могутніх фортечних мурів, половецькі «баби», мовчазні степові кургани, стародавні селища... Щедра й багата земля піднімає завесу над своїми таємницями. Сьогоднішня розповідь -- про унікальну пам'ятку, що вже багато років є еталоном загадкового культурно-археологічного явища -- Трипілля.

У тихому куточку українського степу, на високому березі мальовничої Синюхи, стоїть невеличке село Володимирівка, що в Нововаріанськському районі Кіровоградської області. Звичайне село, омите вранішньою рососою, натомлене за довгий робочий день, затихає під вечір, прислухаючись до дивних оповідок старожилів про місцеві скарби. І хто знає, з якого часу натружені руки орача чи маленька дитяча долонька піднімали із жорної родючої ріллі то дивні глиняні жіночі фігурки, то уламки посуду, але якось чудного -- яскраво розмальованого, прикрашеного візерунками. А то зачепить леміш великий фрагмент обпаленої глини, міцніший за цеглу. Яких тільки легенд не розповідали про тих людей, які мешкали тут давно-давно, орали цей степ, ліпили чудернацькі посудини.

В останній перед страшною війною 1940 рік, до Володимирівки прибула археологічна експедиція. Її керівник Тетяна Сергіївна Пассек вже мала досвід дослідження подібних пам'яток. І все ж вона була вражена побаченням. На площі 72 гектарів простяглося давнє поселення IV-III тисячоліть до нашої ери. Тут відкрито 150 жител. За трипільською традицією, будівлі розташовувалися по колу від якогось невидимого центру, залишаючи вільним великий майдан. Таких кіл чи овалів було декілька. Будинки були глинобитні, прямокутної форми, площею 120-150 квадратних метрів. Тут мешкало кілька сімей, тому будинок був розділений на 2-4 кімнати, кожна з яких мала піч.

На розкопки приходили селяни, спостерігали за роботою, бралися допомагати. Здивуванню сивих дідів не було меж, коли археологи поясняли, як за грудою завалів обпаленої глини розрізняти деталі споруд: не може бути, щоб так давно будували за тими самими правилами, що використовувалися нещодавно при будівництві сільських хат. Основний будівельний матеріал -- глина та дерево. В основу будинку закладалися розколені дерев'яні плахи, а зверху -- глиняна подушка з вальків глини з домішками половин. Підлога добре загладжувалася, а зверху розкладалося багаття, щоб обпалювали її до помаранчево-червоного кольору. Розуміли давні майстри, що тільки таким чином можна захистити будівлю від руйнівної вологи. З цієї ж глини зроблено й піч, а поряд -- лежанку.

Для трипільців будинки -- не просто помешкання, це -- власний світ, прихисток, космос, храм. У Володимирівці вперше знайдено особливі хрестовидні жертovníки. Вони теж зроблені з глини, розташовані прямо на підлозі, але завжди підвішуються над нею. Вироблені дуже ретельно, іноді орнаментовані концентричними колами, але завжди орієнтовані точно по сторонах світу. Це виняткові знахідки. Вони вка-

зують на далекі південно-західні зв'язки трипільської культури. Подібні, але кам'яні, жертovníки відкрив під час розкопок пам'яток мінойської культури на острові Крит відомий англійський археолог Еванс у шарах, що датуються серединою III тисячоліття до н.е.

Поряд із великими глинобитними будинками на ділянці, що найближче підступала до річки, археологи натрапили на зовсім інший об'єкт -- землянку. «Невже тут також жили люди?» -- дивувались свідки. На підтвердження цього археологи виймають із землі фрагменти керамічних посудин із чорним розписом, кам'яні зернотерки, кремінні знаряддя (ножі, скребки) і кілька мотик із рогу оленя. На дні землянки ретельно розчищені три вогнища, обкладені камінням. І раптом -- обережні рухи щіточкою, ніж, мов скальпель, знімає ґрунт по піщинці. Ось воно -- диво дивнє, чудова знахідка -- фрагмент глиняної жіночої статуєтки.

Скільки років відомі трипільські пам'ятки, а все ж дослідники не можуть відтворити зовнішній вигляд трипільців. Що це були за люди, до якого антропологічного типу, до якої раси належали? Чи були вони юрінними мешканцями нашого степу, чи прийшли здалеку? Кожна знахідка трипільської статуєтки вважається ціннішою за цілий скарб. Уважно вдивляється дослідник у риси обличчя, відшукує аналогії. На кого схоже це видовжене обличчя із сильно виступаючим з горбинкою носом, що безпосередньо переходить у низький лоб? Намічені очі, рот, рельєфно виліплені вуха проколені наскрізь, голі груди. На правій щоці -- дві чорні лінії, можливо, татування. Рельєфними лініями та чорним розписом зображене довге, розпущене волосся, відкинуте назад і перехвачене на спині важким вузлом.

Трипільські статуєтки, переважно жіночі, трапляються досить часто. За роки дослідження їх накопичено вже тисячі і, все ж, навколо них точаться суперечки, висуваються різноманітні припущення, а, отже, залишається загадка, розгадати яку поки що не в змозі ніхто. Глиняні «мадонни» -- витвір людських рук, фантазії і серця -- не поодинокі в степовому Подніпров'ї. Подібні знайдені в Подунав'ї, на Балканах і, навіть, у легендарній Трої. Який же смисл вкладав майстер у свій виріб, із чого ліпив цей «первісний ідеал краси»? Чи це -- абстрактне жіноче начало, чи ідол, символ родочесті, добробуту, а може звичайні дитячі іграшки, виготовлені з любов'ю і ніжністю для маляти? Розкопки на інших трипільських пам'ятках частково дають відповідь на це запитання. Глиняні фігурки знайдено біля печі на спеціальних уставиші; їх культове призначення як оберега, хранителя домашнього вогнища та захисника, вже не викликає сумнівів. Звернімо увагу, що ця функція покладалася на жінку, як родоначальницю всього живого, як ту, що дає життя і добро, і захист.

Перші дослідження у Володимирівці дали унікальний матеріал; але разом із тим породили багато запитань. У перший же повоєнний рік Трипільська експедиція продовжила розкопки. Війна пройшлася не тільки по життю і душах людей, вона нищила і скарби нашої історії. Виявилось, що вся територія трипільського поселення була перерізнана широким ровом, який зруйнував не один десяток жител. Сподіваючись на нові відкриття, археологи взялися до роботи, а цікаві знахідки не заборилися. На відомих трипільських пам'ятках дуже рідко виявляли залишки стін і, як правило, в дуже зруйнованому стані. В одному із жител відкрито частину завалу стіни, що і дозволило відтворити її

вигляд. Вона виготовлялася із нетовстих дерев'яних кілків, які густо облітали лозою. Потім такий собі «ґни» обмазували глиною і обпалювали. Стіна була міцною, добре тримала тепло, не пропускала вологи.

Уявлення про справжній вигляд трипільських будинків дають знахідки глиняних моделей жител, що зрідка траплялися на інших пам'ятках. Виявляється, що і тут, у Володимирівці, ще до війни випадково знайдено такий модель. Він пролежав у землі не менше п'яти тисячоліть, був уже давно розбитий й весь заплів вапняковою кіркою. Не один день трудилися над знахідкою досвідчені реставратори, обережно звільняючи, мов із шкаралупи рожево-бежеву поверхню глиняного будиночку на високих ніжках. Унікальність знахідки полягала в тому, що вся її поверхня була прикрашена триколірним розписом: білі, червоні, чорні лінії покривали стіни, підлогу, поріг

В 1947 році в одному з розкопаних будинків знайшли ще один жертovníк, але вже іншого вигляду -- чотирикутне підвищення, викладене обпаленими глиняними плитками. Це особливе культове місце в будинку, де здійснювали жертвоприношення та інші культово-магічні обряди. І знову, практично в кожному будинку -- жіночі глиняні статуєтки, досить реалістичні чи лише схематично зображені, прикрашені розписами чи рельєфними лініями. А найбільше, як і раніше, знахідок фрагментів кераміки. Це не просто посуд, це -- поема в глині. Вироблені тонко-тонко, з добре відмудленої глини, вони вражають уяву своїми неповторними розписами чорною, коричнею, білою фарбою по жовтому полю, а іноді прикрашені вишуканими гравіруванням: спіралі, завитки, змії, овали, кола... Цілий космос, закодований на глиняній поверхні.

Число знайдених у 1946-1947 рр. будівель сягнуло 200. Ніколи ще археологи не розкопували такої величної пам'ятки. Крок за кроком розкривалися будівлі, з'ясовувалися деталі домобудівництва, вивчалася господарська діяльність, суспільний лад та ідеологія трипільських племен. Поступово поставала яскрава картина життя найдавніших хліборобів, що у степовому краї потом і кров'ю піднімали щілину, будували, молились своїм богам, любили, народжували дітей і помиралі, повертаючись у лоно землі-матері.

Ось така вона Володимирівка. Т.С.Пассек назвала її столицею Трипільського світу. Багато років потому археологи відкрили інші велетенські поселення -- Тальянки, Майданецьке. Це справжні протоміста, що розкинулися на площі 270-400 гектарів. Вже їм приписують ролі столиць. Але Володимирівка, що принесла стільки відкриттів і одночасно стільки запитань, не відступила на задній план, не втратила свого значення у вивченні трипільської культури, її витоків та історичної спадщини.

Стояла вона на перехресті шляхів, що з давніх-давен вели з Подніпров'я на південь до Чорного моря та у Східне Середземномор'я. Саме туди на далекий південь, до Близького Сходу, Малої Азії, Месопотамії і далі, сягають культурні зв'язки Трипілля, витоків землеробських традицій. Не вшухають наукові дискусії навколо цього феномену. Вражають грандіозні, просто безмежні, обшири землеробського світу, що простягнувся, через всю Євразію аж до фантастично далекого Китаю. У цьому культурно-історичному морі український степ з його неповторним Трипіллям -- лише острівце, загадка, яка вже стільки десятиліть не дає спокою, хвилює й бентежить.

By Paul Jackson -- Calgary Sun

STALIN'S APOLOGIST

New York Times scandal sparks memories of far worse one

A New York Times journalist wins the famed Pulitzer Prize as a reward for covering up and fabricating reports about one of the greatest atrocities of the 20th century.

This particular villain's name was Walter Duranty and what he did fully 70 years ago was convince most of the world that allegations claiming Soviet dictator Josef Stalin engineered the mass starvation of as many as 12 million Ukrainian peasants and farmers was simply anti-communist propaganda.

We now know this appalling crime of genocide -- akin to the Nazi persecution of the Jews of Europe in Adolf Hitler's death camps -- was true.

Yet Duranty was hailed at the time as the dean of foreign correspondents and a man whose reports could be trusted absolutely. They actually convinced President Franklin Delano Roosevelt to give official recognition to the communist government that seized power in Russia.

Under Stalin, now accepted to be one of the most brutal dictators of all times, Duranty reported peace and prosperity were sweeping the Soviet Union and communism was the vanguard of the future. There were no Gulags, no secret trials of dissidents.

The Soviet Union was truly becoming a worker's paradise.

Yet the opposite was true.

One man, the British journalist Malcolm Muggeridge, actually revealed Duranty's deceit back in 1933 when he took a secret and dangerous excursion across the Soviet Union and witnessed Stalin's campaign of slaughter for himself. Men, women and children -- skin and bones -- were begging for pitiful handfuls of grains while Stalin's henchmen stood guard over full granaries and turned them away.

Muggeridge, who became a legend in later life, was vilified for his truthful reports. He actually lost his job on the Manchester Guardian, and it took years to regain his reputation.

Duranty was honoured not only by Stalin, but by his masters at the New York Times.

What a charade.

I write about the Duranty deceit now for two reasons: One, the Ukrainian Canadian Civil Liberties Association has launched a campaign to have the New York Times strip Duranty posthumously of his Pulitzer Prize, and because the New York Times is now embroiled in yet another huge scandal of one of its staff members plagiarizing and fabricating stories over a long period of time.

The journalist -- or I should say so-called journalist -- is one Jayson Blair -- who incredibly now stands to make a stack of money by penning a book on his shameful exploits!

In comparison to Duranty's betrayal, Blair is rather small fry. But what should anger all of us is that the lib-left New York Times is perhaps the most arrogant and egotistical daily newspaper in the U.S.

It regards itself as better than any other metropolitan daily newspaper. Now, once again, it has egg all over its face -- well-deserved egg, too.

Many readers know I have championed the cause of both Ukrainian freedom and the great contributions Ukrainian-Canadians have made to our own country. Lubomyr Luciuk, head of the Ukrainian Canadian Civil Liberties Association, is a fine man and a great friend of mine. He and his associates, such as Marta D. Olynyk, have worked tirelessly to reveal the awful nature of this man-made famine, and the attempts to cover it up. In Calgary, in 1999, a monument was erected on Memorial Drive to the victims of this unforgivable atrocity.

Sally Taylor, author of Stalin's Apologist: Walter Duranty, The New York Times Man in Moscow (Oxford University Press 1990) fully documented how Duranty covered up the truth and distorted matters to ingratiate himself to Stalin and his murderous henchmen. Malcolm Muggeridge himself described Duranty as the "Greatest liar of any journalist I have ever met." Famed American commentator Joseph Alsop would later say of Duranty that "lying was his stock in trade."

For his falsifications, Jayson Blair has been banished from the New York Times, but Walter Duranty paid no penalty for his outrageous behaviour. The Times and the Pulitzer Prize Committee still claim Duranty received his award for work before his sham reporting in the Soviet Union in 1932-33. This is like suggesting an apologist for Adolf Hitler and the Nazi regime should still be honoured for earlier endeavours.

Ukrainians the world over deserve justice, and the Times should give them that justice by stripping Duranty of his Pulitzer Prize now. Right now.

B. Klid

FIRST UKRAINIAN EDITION OF GEORGE Y. SHEVELOV'S

A Historical Phonology of the Ukrainian Language published

Thanks to support from the Canadian Institute of Ukrainian Studies (CIUS) and its affiliate at Kharkiv National University, the Kowalsky Eastern Ukrainian Institute (KEUI), the first Ukrainian-language edition of George Y. Shevelov's fundamental monograph *A Historical Phonology of the Ukrainian Language* was published in late 2002 in Kharkiv. Support for the project was also received from the International Renaissance Foundation (IRF, Kyiv), the Ukrainian Free Academy of Arts and Sciences (USA), the Shevchenko Scientific Society (USA), and the Kharkiv Historical and Philological Society. The book was published by the Kharkiv-based publisher Akta under the title *Istorychna fonolohiia ukrains'koimovy*.

The inaugural book launch of the Ukrainian translation of Shevelov's *Historical Phonology*, organized by the KEUI and Akta Publishers, was held at Kharkiv National University on 7 February 2003, heralding its arrival on the Ukrainian scholarly and cultural scene. The Kyiv launch of the monograph took place on 11 February at the offices of the IRF, with guest speakers including Dr. Zenon Kohut, director of CIUS; Academician Mykola Zhulynsky, director of the Shevchenko Institute of Literature of the National Academy of Sciences of Ukraine (NASU); Academician Vasyl Nimchuk, director of the NASU Institute of Linguistics; and other specialists. Also attending were the Kharkiv scholars Leonid Ushkalov and Volodymyr Kravchenko, as well as Halyna Fedorets, the director of Akta Publishers.

George Y. Shevelov (1908-2002) was a prominent Ukrainian linguist, whose monumental work, *A Historical Phonology of the Ukrainian Language*, was published in 1979 with the support of CIUS. Its appearance prompted the scholarly world to revisit not only the historical phonetics of the Ukrainian language but also the history of the language itself. In his study, Shevelov opposed views hitherto dominant in the academic world--namely, that the Ukrainian language had developed in the period following the destruction of the Kyivan Rus' state by the Mongols from a supposedly common Old Rus' language, which was the forerunner of Russian, Ukrainian, and Belarusian. In the preface to the Ukrainian translation, the Polish Slavist Janusz Rieger summarizes Shevelov's thesis as follows: "The East Slavic world was already so differentiated at the beginning of the period following the adoption of writing that the existence of a 'common Rus' or 'proto-Rus' " language is precluded -- at least in the form usually imagined until now."

While it is unlikely that all Slavists will adopt Shevelov's views, they will have to be taken into account and considered. The same may be said with respect to historians--particularly specialists in Eastern European history--and the significance of Mykhailo Hrushevsky's views on the history of the Eastern

Slavs. Just as Hrushevsky's seminal *Istoria Ukrainy-Rusy* (History of Ukraine-Rus') demonstrates the independent historical development of the Ukrainian people, so Shevelov's work reveals a completely different understanding of the history of the East Slavic languages in general, and the Ukrainian language in particular. It is worth noting that his work remains the only fundamental study of the historical phonology of any Slavic language.

Given the circumstances in which the publication of the original *Historical Phonology* was published (i.e., in English, in the diaspora), the few linguists in Ukraine who knew about it had no real opportunity to make use of it, especially as the author was proscribed by the Soviet Ukrainian regime.

Once circumstances changed in Ukraine, CIUS undertook to have this work published there in Ukrainian so as to make it accessible to Ukrainian scholars and researchers. The *Historical Phonology* was translated into Ukrainian by the Kharkiv linguists Andrii Danylenko, who now resides in New York, and Serhii Vakulenko, from Kharkiv. The Ukrainian edition was edited by Professor Leonid Ushkalov of Kharkiv. In the final stages of the project, work was co-ordinated and organized by the KEUI (Volodymyr Kravchenko, director).

The publication of the translated edition in the Kharkiv is symbolic. In contrast to present conditions, Kharkiv was once a leading center

of Ukrainian culture and study of the Ukrainian language. It was here in the nineteenth century that the eminent Ukrainian linguist Oleksander Potebnia initiated Ukrainian scholarly linguistics. Shevelov spent the inter-war years of his childhood and youth in Kharkiv important role in the formation of modern Ukrainian culture and national consciousness during the nineteenth and twentieth centuries. In fact, Shevelov's last publications were issued in Kharkiv while he was still alive--the three-volume collection of selected works *Porohy i zaporizhzhia* (The Rapids and Beyond the Rapids), published by Folio (1998), and the memoirs *la-mene-meni...i dovkruchy* (I--Myself--To Me... and Round About) in two volumes, published by M.P. Kots and *Berezil'* magazine (2001). Until his final days, Shevelov was deeply involved in the publication of his *Historical Phonology* in Ukrainian translation, although he did not live to see the final result.

Slavists the world over, particularly in Ukraine, will appreciate the appearance of this epochal work in Ukrainian translation, which will afford Ukrainian scholars the opportunity to consider anew and rethink the origins and history of their language. The KEUI is to receive a number of copies of Shevelov's *Istorychna fonolohiia ukrains'koimovy* that it intends to disseminate at no charge to scholarly and educational institutions and organizations throughout Ukraine.

JKX BUYS POLTAVA STAKE

Financial Times

JKX Oil & Gas said it had agreed with the government of Ukraine to exercise its priority right to purchase the 33.8 per cent state holding in Poltava Petroleum.

The agreement is a significant step forward for JKX, which currently holds 66.2 per cent of PPC.

The deal follows a three-year court battle fought by the energy company to defend its original 49 per cent stake in PPC against an attempt by Ukraine's State Property Fund to transfer it to a private Ukrainian company.

DEFLATION MAKES UP 0.6% IN 2002

KYIV. -- Consumer prices fell by 0.6% in Ukraine last year, the State Statistics Committee has informed Ukrainian News. Foodstuff fell by 2.3% in December, non-foodstuff prices rose by 1.6%, the cost of services rose by 3.4%.

Consumer prices rose by 1.4% in December. As Ukrainian News reported, an inflation rate of 6.1% was registered in 2001, when foodstuff prices rose by 7.9%, non-foodstuff prices rose by 0.2%, and the cost of services rose by 5.3%.

The Cabinet of Ministers in late December forecasts increase of consumer prices rate at the level of 5.2% for 2003.

Bring your family to ours... Become an active Member of the Ukrainian Fraternal Association. Sign up today!

UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION

A National Benefit Society
Life Insurance of All Types

Publisher of Forum magazine and Narodna Volya newspaper

Sponsor of

CHORNOBYL HOSPITAL FUND

Assists students in college.

It is worth your while to become a member of the
Ukrainian Fraternal Association.

FRATERNAL INSURANCE FROM

The Modern Fraternal Organization
with a plan for every member
of the family--

PLUS --
Added extra benefits
AT NO EXTRA COST TO YOU

HOME OFFICE
Ukrainian Fraternal Association
1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509
Phone: (570) 342-0937 or FAX (570) 347-5847

Policies offered by the Ukrainian Fraternal Association:

- **TERM**
Term insurance policies have no cash value. They are in effect only as long as payments are regularly made. These policies are low in cost, and provide short term coverage for special needs.
TM-10 ... 10 year term insurance
TM-25 ... Term to age 25
- **LIFE**
Life insurance policies provide a death benefit to the member's beneficiaries in the amount of the policy's face value. Payments range from a one-time charge to small increments paid in continuously.
W ... Whole life insurance
T-20 ... Twenty payment life
T-65 ... Paid-up life at age 65
SL ... Single premium life
3PL ... 3 payment life plan
- **ENDOWMENT**
Endowment policies return the policy's face value to the member at maturity, or to the beneficiary at the member's death.
E-20 ... Endowment after 20 years
E-15 ... Endowment after 15 years
E-18 ... Endowment at age 18
E-65 ... Endowment at age 65
S-65 ... Single Premium Endowment paid at age 65
- **ACCIDENTAL DEATH and DISMEMBERMENT**
Accidental Death and Dismemberment available as an add-on to other policies. Accidental Death and Dismemberment policies provide additional coverage in the event of accidental death or loss of limb, and double that amount if the injuries or death are sustained while the member is a passenger in or upon any public conveyance

For more information about membership
in the Ukrainian Fraternal Association, call
(570) 342-0937

They will refer you to your nearest
Branch Secretary.

Or fill out the coupon below and send it to the:
Ukrainian Fraternal Association
1327 Wyoming Avenue, Scranton, PA 18509

YES! Send me information about:

- ☐ Life Insurance
- ☐ Narodna Volya
- ☐ FORUM Magazine
- ☐ Scholarships
- ☐ The Chernobyl Hospital Fund

NAME & ADDRESS

Would someone please contact me at:
Tel. # _____
to discuss the indicated items.

Thank You

for taking the time to respond!

SUPREME RADA ASKING PROSECUTOR GENERAL TO FIND OUT WHO SPONSORS KUCHMA

KYIV (UNIAN). -- The Supreme Rada of Ukraine has supported the interpellation of MP Mykola Tomenko ("Our Ukraine" faction) to Prosecutor General of Ukraine Svyatoslav Piskun about the conditions of the financing of President of Ukraine Leonid Kuchma. 138 MPs out of 431 registered in the session hall, have voted for it.

As M. Tomenko has reported in an interview to journalists, in line with the legislation, the activities of the President must be financed only from the budget of Ukraine. That is why, in his words, there is a question about

the financing of the production and spreading of cards with greetings of the President on different holidays, and also advertising billboards agitating for the political reform.

The MP has underscored these actions were paid by a sponsor. That is why M. Tomenko, asks the Prosecutor General to find out whether the Ukrainian President addressed to sponsors, and who are these sponsors.

The MP has underscored that experts assert that such a sponsor financing of the President is illegal.

ANNUAL FATHER'S DAY FESTIVAL AND PICNIC-DANCE IN HORSHAM

Beginning at 12:00 noon, on the 15th of June, The Ukrainian American Sport Center - Tryzub, County Line and Lower State Roads, Horsham, Pa. will be hosting the U.S. Amateur Soccer Association's Region I Open and Amateur Cup soccer championship games. Featured will be the best adult (men's and women's) amateur teams from America's Eastern Region. The participating teams will be announced shortly. The winners will progress to the U.S. National Championships.

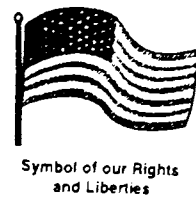
The Ukrainian American Sports Center-Tryzub also invites you to attend its ANNUAL FATHER'S DAY FESTIVAL and PICNIC-DANCE, which will be held on the same day. A stage performance featuring The Obrij Ukrainian Folk Dance Ensemble (New York, City),

The Holubka Trio (Philadelphia) and The Novyj Denh ("New Day") Orchestra (Philadelphia) will begin at 2:00 p.m. A Zabava-Dance will follow to the music of the Orchestra. Traditional Ukrainian Ethnic Foods, Standard Picnic Fare, and Refreshments will be served throughout the day full of great soccer and cultural entertainment.

Whether you are a sports enthusiast interested in seeing top-notch soccer competition from as near as the sidelines or are looking for a good time with your family and friends, you do not want to miss this day. A single \$5.00 entry fee covers both events; parking is free. The fields, picnic grove, dance hall and stage for the games and the festival are located at Lower State and County Line Roads, Horsham, Pa.

НАРОДНА ВОЛЯ

НARODNA VOLYA

PIK LXXXXIII Ч. 23 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 5 ЧЕРВНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA JUNE 5, 2003. YEAR LXXXXIII № 23

ПОЛІТИКИ ПРО СКАСУВАННЯ ПОСАДИ ДЕРЖАВНИХ СЕКРЕТАРІВ

Київ ("НХ"). — Указ Президента Леоніда Кучми про скасування посади державних секретарів, судячи з усього, став справжньою несподіванкою для багатьох українських політиків.

"Система, що як калка була взята з моделей деяких європейських країн, в Україні не спрацювала", — вважає член блоку "Наша Україна" Сергій Соболєв. На його думку, причиною провалу великого експерименту з перекроювання повноважень органів влади, стала повна невідповідність української структури влади європейським стандартам.

Деякі політики розцінюють новий указ, як виправлення президентом своєї ж помилки. Адже

посади державних секретарів не передбачено жодним законом, не кажучи вже про Конституцію. Міністер юстиції О. Лавринович, який раніше теж працював державним секретарем, пояснює скасування цієї посади тим, що її так і не закріплено на законодавчому рівні.

На думку провідника соціалістів О. Мороза, ця посада мала на меті безпосередньо з президентської адміністрації через державних секретарів керувати урядом А. Кінаха. "Фактично статус державних секретарів був вищим, ніж статус міністрів, а статус державного секретаря Кабінету Міністрів — вище статусу прем'єр-міністра", — зауважив Мороз.

ПЕРЕДБАЧЕННЯ ПОСЛА США ПАСКУАЛЯ

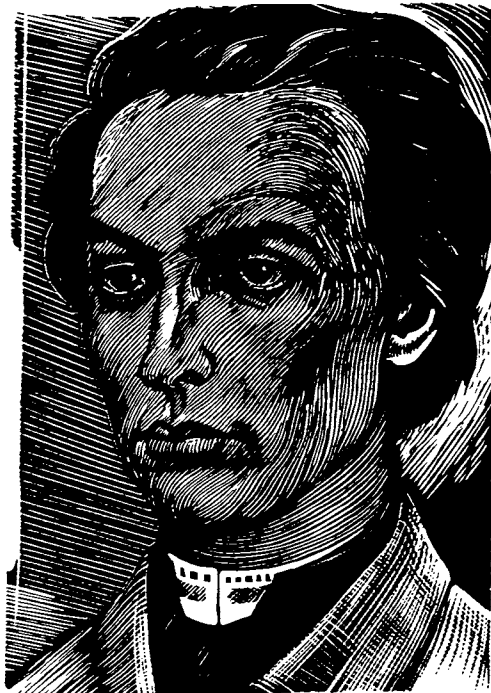
Посол США в Україні Карлос Паскуаль передбачає, що найближчі роки стануть для України часом здійснення «фундаментального вибору» щодо європейської та євроатлантичної інтеграції. «Думаю, це буде період, коли Україна повинна буде зробити свій фундаментальний вибір щодо інтеграції до НАТО та Європейського Союзу», — сказав К. Паскуаль в інтерв'ю агентству Інтерфакс-Україна в Києві. У цьому контексті він нагадав про чинники, що визначають таку перспективу.

За його словами, йдеться про те, чи будуть Україну сприймати як європейську демократію, чи будуть ухвалені закони, необхідні для отримання членства у Світовій

Організації Торгівлі та чи Україна продовжуватиме підтримувати розвиток громадянського суспільства, незалежність ЗМІ. "Я можу передбачити, що американсько-українські відносини розвиватимуться навколо цих питань", — сказав посол.

Коментуючи реформи в Україні, К. Паскуаль відзначив «певний прогрес у досягненні економічного зростання», але водночас нагадав, що за даними статистики, для залучення чужоземних інвестицій зроблено ще недостатньо. Крім того, К. Паскуаль нагадав, що для вступу України до СОТ слід прийняти «дуже велику кількість законодавчих актів».

У 160-РІЧЧЯ СМЕРТІ ПРОБУДНИКА ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

о. Маркіян Шашкевич

Дня 7 червня сповниться 126 років, як на 32-му році життя помер поет о. Маркіян Шашкевич, пробудник Західної України та великий патріот. Він разом з Іваном Вагилевичем та Яковом Головацьким видав 1837 року першу, живою народною мовою написану, українську книжку в Західній Україні — "Русалку Дністрову" що дала початок добі національного відродження в Галичині.

У передмові до "Русалки Дністрової" М. Шашкевич написав і тепер дуже актуальні слова: "Судилося нам послідними бути. Бо коли інші слов'яни вершка ся дохалюють і колн не вже, то небавком побрататься з повним ясним сонцем, нам на долині, в густій мряці гібти. Мали і ми наших співців, але найшли тучі й бурі, тамті заніміли, а народові й словесності на довго ся здрімало"

Духова спадщина о. М. Шашкевича — це вірші, оповідання, переклади і переспіви. Він також збирав народні пісні, казки і легенди.

ПАРИЗЬКІ ПЕРЕГОВОРІ ПРЕМ'ЄРА УКРАЇНИ

Київ (Інтерфакс-Україна).

Керівництво французької компанії «Газ де Франс» передало українській стороні свої пропозиції щодо участі в реалізації проєкту зі створення міжнародного газотранспортного консорціуму. Про це заявив прем'єр-міністр України В. Янукович на пресконференції в Парижі.

За словами прем'єра, французька сторона передала пропозиції в письмовому вигляді. Як саме умови пропонує французька сторона у плані своєї участі в даному проєкті, він не сказав. За словами прем'єра, Італія також зацікавлена в участі у проєкті.

Ще однією складовою переговорів прем'єр-міністра Януковича в Парижі була тема Ан-70.

Про це йшлося на зустрічі Януковича з міністром економіки, фінансів і промисловості Франції Франсісом Мером. Україна запрошує Францію взяти участь спільно з Німеччиною в реалізації проєкту військово-транспортного літака Ан-70. Літак Ан-70 візьме участь в аерокосмічній виставці Ле Бурже у червні. Крім того, обговорювалася участь Франції у приватизації енергетичного сектора, у літакобудуванні, готельному та туристичному підприємстві.

Крім того, на переговорах Януковича в Парижі порушувалося питання участі Франції у фінансуванні добування Рівенської та Хмельницької АЕС, зокрема, участі в цьому Євроатому.

НАФТОПРОВІД ОДЕСА-БРОДИ-ІДАНСЬК ТЕМОЮ БРЮССЕЛЬСЬКИХ НАРАД

Брюссель (АПУ). — На днях відбулася тут робоча зустріч віцепрем'єр-міністра України Віталія Гайдука з віцепрем'єр-міністром Польщі Марексом Полем у рамках проведення енергетичної конференції для просування проєкту нафтопроводу Одеса-Броди-Іданськ.

Сторони обговорили актуальні питання двостороннього співробітництва в енергетичній та транспортній сферах, а також окреслили перспективні напрямки

співпраці з ЕС.

Віцепрем'єр-міністри України та Польщі зустрілися також з віцепрезидентом Європейської Комісії Лойолою де Паласіо, яка ще раз відзначила загальноєвропейське значення проєкту та його важливість для ЕС.

В. Гайдук висловив вдячність ЕК за спрямування 2 млн. євро технічної допомоги у рамках програми дій-2003 на підтримку реалізації проєкту Одеса-Броди-Іданськ.

ВІКТОР ЮЩЕНКО ВЕДЕ ПЕРЕД В ОПИТУВАННЯХ ПУБЛІЧНОЇ ДУМКИ

Київ ("Подрибиш"). — Якби вибори Президента України відбулися найближчої неділі, то найбільше голосів набрали б провідник блоку «Наша Україна» Віктор Ющенко (від 20 до 23%) і керівник комуністів Петро Симоненко (від 10 до 13%).

Такими є дані опитування населення України, яке провели з 15 по 22 травня самостійно чотири інститути, опитавши разом 8117 осіб.

Опитування проводилися на замовлення Адміністрації Президента України.

ПОЛІТИЧНЕ РІШЕННЯ РНБО УКРАЇНИ ПРО НАДАННЯ ДОПОМОГИ ІРАКОВІ

Київ (АПУ). — РНБО України, засідання якої відбулося 26 травня під головуванням Президента Л. Кучми, одностайно прийняла політичне рішення щодо направлення українського військового контингенту до Іраку для участі у міжнародних стабілізаційних силах. Про це поінформував секретар РНБО України Євген Марчук.

За словами Марчука, підставою для такого рішення стала резолюція Ради Безпеки ООН 1483 від 22 травня, в якій міститься звернення до всіх країн-членів ООН взяти участь у наданні допомоги Іракові у формуванні нового

демократичного устрою, підтриманні у країні миру й стабільності. Остаточне рішення щодо направлення українського контингенту бригадного рівня до Іраку прийматиме Верховна Рада.

Є. Марчук висловив сподівання, що парламент розгляне це питання вже 5 червня. У випадку позитивного рішення, підготовка та передислокація до Іраку української бригади має бути завершена до середини серпня. Українська бригада організаційно входить до складу багатонаціональної дивізії, що формується під керівництвом Польщі.

ДОСІ НЕ УЗГОДЖЕНО ТЕКСТУ ЗАЯВИ ПРО ПРИМИРЕННЯ МІЖ СУСІДАМИ

Київ ("НХ"). — Польща та Україна не змогли узгодити текстів спільної заяви про історичне примирення. Про це повідомив депутат Микола Жулинський після завершення міжпарламентських українсько-польських переговорів у Києві. Наступне коло консультацій відбудеться у Варшаві 10 червня.

Минулого четверга делегації Верховної Ради та Сейму Польщі планували затвердити остаточний текст декларації, ухвалення якої поставило б крапку в історичних суперечках двох країн. Дискусія була дуже гострою, але непродуктивною. Польська делегація, зокрема, пропонувала кваліфікувати дії Української Повстанської Армії у 40-их роках, як «етнічні чистки»

Українська сторона заявила, що це може дати підставу рідним страчених «волинських поляків» у майбутньому подавати до міжнародного трибуналу військових злочинів у Гвазі позови на Україну.

Як стверджує народний депутат М. Жулинський, польська сторона попросила про перерву, щоб узгодити текст заяви зі своїми фракціями у Сеймі. Дипломати докладають зусиль, щоб порозумітися до середини липня, коли Україна та Польща відзначатимуть 60-річчя волинської трагедії. Окрім того, на думку незалежних оглядачів, відсутність обопільного пробачення заважає двом країнам просуванню шляхом європейської інтеграції.

МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ ПРО ГОЛОДОМОР В УКРАЇНІ

Львів (АПУ). — 28 травня почалася тут дводенна всеукраїнська наукова конференція, присвячена 70-річчю Голодомору.

"Наш обов'язок відтворити одне за одним прізвища всіх загиблих у роки Голодомору, так само, як у музеї "Яд Вашем" в Єрусалимі увіковічено ім'я кожного, хто загинув під час Голокосту",

— зазначив під час відкриття конференції ректор Національного Університету "Львівська Політехніка" Юрій Рудавський. Організували конференцію "Львівська Політехніка" та Львівський Національний Університет ім. І. Франка спільно з Міжнародним Інститутом Освіти, Культури та Зв'язків з Діаспорою.

У ЛЬВОВІ ВІДБУВСЯ ПЕРШИЙ КОНКУРС "СЛАВЕТНІ ЛЬВІВ'ЯНИ"

Львів (АПУ). — У Миській Раді Львова відбулося нагородження переможців першого міського юнкурсу рефератів серед школярів міста Львова "Славетні львів'яни". Конкурс організував "Молодіжний Історичний Клуб" у ньому взяло участь понад 120 учнівників із 40 шкіл, гімназій та ліцеїв Львова.

5 учнів відзначено почесними грамотами та цінними подарунками за реферати про таких осіб, як Данило Галицький, Роман Шухевич, Ян Собеський, Михайло Гру-

шевський.

Крім того, 30 учнів відзначено подяками та книгами на історичну тематику. За словами голови журі конкурсу Ярослава Кота, такий великий конкурс у Львові відбувся вперше. Віднині його влаштовуватимуть щороку.

Реферати переможців увійдуть до збірки, що вийде наприкінці серпня цього року з допомогою благодійного фонду "Збереження історичної спадщини Львова"

У ФІЛІДЕЛЬФІЇ СТВОРИВСЯ ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ

Філадельфія (М. Борещкий). — 6 травня створився тут Громадський Комітет для підготовки відзначення 12-ої річниці Незалежності України та 70-ліття Голодомору в 1932-33 роках.

Комітет очолила Президія в такому складі: інж. Методій Борещкий — голова для відзначення 12-ої річниці Незалежності України, Уляна Мазуркевич — голова

для відзначення 70-ої річниці Голодомору, мгр Ігор Кушнір, інж. Михайло Нич і інж. Борис Захарчук — заступники голови; секретарі: англійськомовні — Галина Козак, українськомовні — д-р Петро Кляк — кореспондентський, Павло При- нью — протокольний, скарбник -

БЕЗКОШТОВНІ ВІЗИ ДО УГОРЩИНИ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, візовий режим між Україною та Угорщиною має бути таким самим, як між Україною та Польщею, а також між Україною та Словаччиною — безкоштовні візи для українців і відсутність візового режиму з української сторони. Про це домовилися 20 травня на зустрічі в Києві Президент України Л. Кучма та голова Державних Зборів Угорщини К. Сілі.

«Україна задоволена рівнем співробітництва. Угорщина є хорошим економічним і політичним партнером України з погляду на-

ших європейських та євроатлантичних прагнень», — сказав Кучма. Президент також привітав Угорщину зі вступом до Європейського Союзу, назвавши це перемогою угорського політикуму, і повідомив про святкування Дня Європи в Україні.

«Україна для нас є стратегічним партнером, зокрема в розвитку економічного співробітництва. Ми хотіли б продовжувати активну співпрацю на євроатлантичному та євроінтеграційному шляху», — сказала у свою чергу К. Сілі.

У ЧЕРНІГОВІ ПОЧАВСЯ КОНКУРС НА МОНУМЕНТ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ

Чернівці (АПУ). — На днях почався тут відкритий творчий конкурс на ескізний проєкт монумента Соборності України.

Головне завдання конкурсу — вибір найкращого варіанту архітектурно-художнього вирішення монумента, який би органічно вписувався в архітектурне середовище і висвітлював ідею Соборності України. Пластика монумента повинна відображати м.ін. внесок Чернігово-Сіверщини у боротьбу за Соборну Україну.

Переможцю конкурсу одержить премію у розмірі 1250 гривень. Автори робіт, що посядуть друге та третє місця, отримають 900 та 650 гривень відповідно. Конкурс триватиме до 4 липня 2003 року.

До речі, згідно з розпорядженням Президента України, до 2004 року передбачено спорудження монументів Соборності України у Києві, а також у містах Ужгород, Луганськ, Севастопіль і Чернівці.

НОВИЙ РЕКОРД ЕВРО

Брюссель. — Як повідомили ЗМІ, курс євро здійснив черговий ривок і досяг найвищої точки за всю історію існування спільної європейської валюти. Минулого тижня на азійських торговельних ринках за один євро вперше давали 1 долляр і понад 19 центів. Це — абсолютний рекорд. Так дорого нова європейська валюта з моменту її введення в безготівковий обіг в січні 1999 року, ще жодного разу

не коштувала.

Стрімке зміцнення євро поки що не в змозі зупинити навіть заяви високопосадових представників Європейського Центрального Банку, які вже недвозначно натякають на зниження 5 червня відсоткових ставок у Єврозоні. Справа в тому, що нижчі ставки роблять євро менш привабливим об'єктом інвестицій.

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА

(амер. дол.)

Для членів УБС:

У США і в Канаді річно... 20.00 дол.

Для нечленів УБС:

У США і в Канаді річно... 25.00 дол.

В інших країнах річно... 30.00 дол.

Ціна одного примірника 50 центів.

SUBSCRIPTIONS

(US currency)

For UFA members:

USA and Canada per year... 20.00

For non-members:

USA and Canada per year... 25.00

In other countries per year... 30.00

Price per single copy 50 cents

NARODNA VOLYA

Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937 Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дупляк
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

РЕЗОЛЮЦІЯ ФОРУМУ УКРАЇНЦІВ ІТАЛІЇ

Президентів України Леонідові Кучмі
Голові Верховної Ради України Володимирові Литвини
Прем'єр-міністру України Вікторіві Януковичу

Ми, громадяни України, представники українських спільнот в Італії, скликали 10 травня 2003 року в Римі І Форум Українців Італії "Збережімо українську родину"

Заслухавши доповіді народного депутата України, академіка М. Жулинського "Українська родина і вимушена міграція: причини, пошуки виходу з кризового стану" та координатора українців греко-католиків в Італії о. В. Поточняка "Українці в Італії. Хто вони і на що сподіваються?", обговоривши в секціях за участю народних депутатів України, парламентаріїв Італійської Республіки, представників Української Греко-Католицької Церкви та інших громадських організацій сучасний стан української родини, проаналізувавши причини та можливі виходи з ситуації, що склалася, заявляємо про наступне:

Складна політична та економічна ситуація в Україні, відсутність національної консолідувальної ідеї, високий рівень безробіття, знецінення освіти, втрата соціального змісту людської праці, корупція у всіх сферах суспільного життя, перехід економіки держави в тінь, відсутність належного правового захисту громадян, посилення криміналізації суспільства, занепад моральних цінностей, руйнація національної науки та культури, розкрадання народних багатств, практична відсутність плюралізму думок та свободи слова, параліч демократичних перетворень -- усе це привело до глобальної кризи українського суспільства в цілому та української сім'ї зокрема. У пошуках виходу з цієї ситуації мільйони наших співвітчизників без надії на майбутнє у власній державі подалися на заробітки за кордон, допомагаючи у такий спосіб вижити в Україні власним родинам. Понад 500 тисяч громадян України опинилися в Італії. Вирішуючи бодай частково нагальні економічні проблеми, сім'ї заробітчани перебувають на межі руйнації. Довголітня розлука подружжя пар, залишені напризволяще неповнолітні діти, приречені на самотню старість батьки, -- ось результат неефективної політики, яку проводить уже більше як десять років українська влада, та викликані нею трудової еміграції. Український народ опинився на межі демографічної катастрофи!

Залишаючись громадянами України, усвідомлюючи наш економічний внесок у розвиток держави та відповідальність перед власним народом за майбутнє, вимагаємо:

-- викоринення корупції; верховенства права: закон один для всіх; створення прозорих сприятливих умов для розвитку українського підприємництва; гарантованого соціального захисту для найменш захищених прошарків населення; відновлення престижу національної освіти, науки та культури; запровадження в навчальних закладах лекцій християнської етики, поставивши питання духовного відродження на ключове місце в українському суспільстві; дотримання закону про свободу слова.

Для покращення стану тимчасової трудової української еміграції в Італії, необхідне:

-- негайне підписання міждержавної угоди стосовно українських працівників в цій країні, захисту їхніх прав, врегулювання так званої трудової квоти; прискінення рекету та митних поборів на кордонах; забезпечення конституційних прав, зокрема участь у голосуванні; прийняття законопроекту про правовий статус українських заробітчан за кордоном; допомога у відкритті українських шкіл та активізації культурного життя; відкриття повноцінного консульського відділу в Неаполі; придбання нового приміщення для консульського відділу в Римі, щоб забезпечити ефективне обслуговування 200-300 осіб щоденно; дозволити Посольству України в Італії використовувати частину коштів, які заробляються за вчинення консульських дій для перевезення в Україну тіл загиблих чи померлих в Італії громадян України, а також для допомоги українцям, які опинилися в скрайній ситуації.

Ми переконані, що перераховані умови дозволять змінити ситуацію на краще, посяють у серцях людей віру в майбутнє своєї держави, сприятимуть поверненню заробітчан на Батьківщину.

У разі ігнорування та невиконання наших вимог, будемо робити послідовні кроки, апелюючи до таких міжнародних інституцій, як: Рада Європи та ООН, аж до вимоги відставки діючого президента як гаранта Конституції України.

Для подальшого згуртування українців в Італії, вираження їхніх інтересів та захисту прав, Форум оголошує про створення координаційної ради всітальнійській громадської організації -- Товариства Українців Італії.

З нами Бог! Слава Україні!

Михайлина Скорик ("УМ")

ЧЕРЕЗ БРОДИ БЕЗ ПОВОРОТУ

Європрезентацію проекту "Одеса-Брод" у Брюсселі можна назвати успішною. 27 травня віцепрем'єр України Віталій Гайдук, віцепрем'єр Польщі Марек Пол та віцепрезидент Європейської Комісії Лойола де Паласіо підписали декларацію про підтримку нашого проекту транзиту нафти по українському нафтопроводі "Одеса-Брод" а також його добудови до польського Плоцька. Тепер Україна, Польща та ЄС домовилися стимулювати компанії для участі в проекті транзиту нафти по маршруті "Одеса-Брод-Плоцьк", а також здійснювати технічну підтримку проекту.

Зокрема, Європейський Союз виділяє два мільйони євро на завдання українсько-польського нафтогону. Недавно у пресі з'явилося повідомлення, що тільки російська нафта може вдихнути "життя" у так звану альтернативну українську трубу і що у квітні державні компанії "Нафтогаз України" і "Укртранснафта" такі підписали з російськими "Транснафтою" і Тюменською нафтовою компанією протокол про наміри: розпочати транзит російської нафти. Згідно з ним, "чорне золото" потрапляло б з нафтопроводу "Дружба" в Одесу, звідки б її транспортували танкерами через термінал "Південний" по Чорному морю. При цьому наводилися шалені економічні зиски, замовчуючи, що в такому випадку "проект століття" повністю провалить свою головну місію -- не стане альтернативним до російських шляхом перевалки каспійських багатств до Європи.

Здається, презентація на цьому внігдному для росіян "повороті" поставили офіційний "хрест". Наша делегація приїхала у Брюссель з чіткою директивою Президента Л. Кучми і прем'єра В. Януковича про європейський напрямок трубопроводу, -- повідомив журналістів міністер палива й енергетики Сергій Єрмілов. Характерно, що й керівництво "Укртранснафти" заявило, що не вважає протоколу про транзит російської нафти з Бродів до Одеси правомірним. Та й у будь-якому випадку, таке рішення потребує згоди уряду, яка є нелогічною в контексті нинішніх європейських переговорів.

До речі, у Брюсселі до поворотів на 180 градусів ставляться стримано. Як повідомила журналістів пані Паласіо, використання нафтопроводу "Одеса-Брод" для транзиту російської нафти в зворотному напрямку -- з Бродів до Одеси -- можливе, але при цьому вона підкреслила, що ця можливість не може бути довгостроковою через обмежену пропускну здатність протоки Босфор. Водночас первинний варіант проекту представники Євросоюзу назвали ключовим для енергетичної безпеки Європи.

Та й міжнародний контролер, який вивчає економічну доцільність нафтопроводу Одеса-Брод-Гданськ, компанія Pricewaterhouse Coopers, засвідчила, що саме такий маршрут є економічно привабливим; екологічно нешкідливим і безпечним для транспортування каспійської нафти. Як повідомляє українська

служба Bi-Bi-Ci, проект представляв у Брюсселі для Єврокомісії колишній міністер оборони та закордонних справ Великої Британії Малькольм Рифкінд. Він пояснив, що попит на нафту в Європі зростає у наступні десять років, видобуток нафти з Північного моря впаде, а каспійська нафта збільшиться у видобутку.

Оскільки транспортні можливості Босфору екологічно обмежені і майже не збільшаться, то проект Одеса-Брод-Гданськ є безпрограшним, відзначив Рифкінд, -- радник РвС. Ажте щороку через Босфор проходить 120-130 мільйонів тонн нафти, і що кількість неможливо збільшити лише на 20 мільйонів тонн. Водночас, за оцінками експертів, видобуток каспійської нафти збільшиться до 2010 року на 100-140 мільйонів.

"На нашу думку, "Одеса-Брод" є найбільш очевидною відповіддю на це питання, хоча б виходячи з того, що 600 кілометрів цього нафтопроводу вже збудовані і можуть використовуватися чи бути продовжені до Польщі і регіону Каспійського моря. Існує великий ентузіазм з приводу інтеграції України з країнами Європейського Союзу, з країнами Центральної та Східної Європи і проект нафтопроводу "Одеса-Брод-Плоцьк" є реалізацією такої інтеграції" -- сказав пан Рифкінд.

"Україна відіграє ключову роль у енергетичній безпеці європейських країн. "Одеса-Брод-Плоцьк" -- це європейський проект. Він має великий потенціал", -- відзначив на презентації представник генерального директорату

зовнішніх зв'язків Pricewaterhouse Coopers Гареґ Мінаґареллі.

Отож Україна, Польща та ЄС створили спільну групу. Планується не припиняти міжсторонніх переговорів щодо розвитку проекту: на днях до Києва розбуде чиновник Європейської Комісії Фаузі Бенсарса, а наступного понеділка до Варшави на перемовини поїде пані Паласіо. "Такий швидкий розвиток подій -- це демонстрація того, що Єврокомісія остаточно переконалась в ефективності цього проекту для Європи", -- сказав в інтерв'ю програми "Діловий світ" на першому національному телеканалі голова правління ВАТ "Укртранснафта" Олександр Тодічук одразу після завершення конференції.

Якщо дотримуватися сценарію, озвученому представниками РвС, то нафтогін задіюватимуть і розвиватимуть його потужності у три етапи. На першому перекачуватимуть нафту через Одесу до Бродів і далі на чеські і південнонімецькі заводи -- тут можна говорити про посилену участь нафтопроводу "Дружба" і транспортування 7 мільйонів тонн "чорного золота" на рік. На другому етапі до "труби" також підключиться Австрія, що дасть змогу транспортувати уже 11 мільйонів тонн нафти. А на третьому, для реалізації якого слід попрацювати три-п'ять років, у гру вступають Плоцьк і Гданськ, і аж тоді через Броді запрацюватимуть на проектну потужність -- "переганятимуть" мінімум 19 мільйонів тонн каспійської нафти на рік, зокрема й на північ Німеччини.

Микола Петрів ("Дзвін Севастополя")

КУЧМА НИЩИТЬ УКРАЇНСЬКУ ФЛЬОТУ...

"Вельмишановний пане віце-адміралі!

Комітет з моніторингу свободи преси в Криму висловлює занепокоєння у зв'язку з неправомірними, на нашу думку, вимогами до Головного командувача ВМС ЗС України адмірала М.Сжеля про запровадження цензури в газеті "Флот України". У своєму листі від 17.03.2003 р. Ви вимагаєте від адмірала М.Сжеля вплинути на газету "Флот України" таким чином, щоб "исключить публикации материалов, не способствующих развитию дружбы и добрососедства"

Не заперечуючи проти розвитку дружби і добрососідства між фльотами України і Росії, хочемо нагадати, що цензура, як і втручання посадових осіб у діяльність засобів масової інформації -- в Україні заборонені законодавчо.

Зокрема, стаття 2 Закону України "Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні і засобами масової інформації" від 23.09.1997 р. гласить: "Засоби масової інформації України відповідно до законодавства України мають право висвітлювати всі аспекти діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування зобов'язані надавати засобам масової інформації повну інформацію про свою діяльність через відповідні інформаційні служби органів державної влади та органів місцевого самоврядування, забезпечувати вільний доступ до неї, крім випадків, передбачених за-

коном України "Про державну таємницю", не чинити на них будь-якого тиску і не втручатися в їхній виробничий процес"

Частина 2 статті 2 закону України "Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні" від 16.11.1992 р.: "Друковані засоби масової інформації є вільними. Забороняється створення і фінансування державних органів, установ, організацій чи посад для цензури масової інформації"

У зв'язку з цим просимо Вас на виконання чинного законодавства України відкликати Ваш лист до адмірала М.Сжеля від 17.03.2003 р. з повагою, голова СМГО "Комітет з моніторингу свободи преси в Криму" Володимир Притула"

Ви думаєте, що російський адмірал прислухався до голосу розуму? Аж ніяк! Все це викликало незвичайну люту у Масоріна, і він надіслав Михайлові Єжелю ультимативного листа, в якому висловив йому свою недовіру, а нашу газету обізвав бандерівським недобитком...

Я впевнений, що одночасно Масорін склав депешу про цей скандал та непокладистість Сжеля і вислав у Москву.

Очевидно, там і ухвалили рішення усунути українського головнокомандувача з посади і спустили що вказівку на Київ. Головний еедек, чия партія проголосила свій стратегічний курс "З Москвою на віки вічні" взяв її до виконання. Мав свою справу зробив.

Незалежності незалежної України задоволено потреби руки. Один з них, міський голова Севастополя Л. Жунько, зловтішно

II

прокоментував відставку Сжеля: "Для нас однозначно положителним итогом визита Президента в Севастополь и в частности в Балаклаву является то, что мы после этого события в лице военных будем иметь более понимающих собеседников. Я убежден, что после этого люди в погонах не будут любой ценой держаться за то имущество и за те земельные участки, которые может быть им совершенно давным давно уже и не нужны. Я думаю, что однозначно будет более эффективно использоваться как материальные так и земельные ресурсы. Это первое. И второе, принятое решение об однозначной демилитаризации Балаклавской бухты. То бишь, это будет выведен док, выведена подводная лодка, и все сооружения, которые находятся сегодня на балансе военных, они будут переданы гражданским субъектам. Каким образом, это уже вопрос второй..."

Коментарі, як кажуть, зайві. Знищення української фльоти висвітлено красномовно. Нема Балаклави -- не буде в Україні своєї підводної фльоти. Нема Сжеля -- не стало кому на фльоті підтримувати українське слово та український дух...

Саме так. Після усунення адмірала М.Сжеля з посади, відстоювати українські інтереси в Севастополі на державному рівні практично нема кому. Українські вріо-сіо воєначальники вже почали всі наради на українській фльоті проводити російською мовою, нею ж стали озвучувати свої вітання до свят і ювілей, як це до 9 травня зробив контрадмірал В.

Максімов. Українські військові частини, Севастопільський Військово-Морський Інститут виконували на параді російськомовні команди. Відкривав парад у Севастополі російський контрадмірал Халайчев. І першу доповідь з трибуни виголосив не український воєначальник, а російський. І перша пісня, що відкрила у місті святковий банкет, була "Севастополь, Севастополь, город русских моряхов"

Чогось подібного при Єжелю ніколи не було і в принципі не могло бути. Тепер лавина русифікації наростає. Варто зазначити, що відразу після усунення з посади Єжеля, Кучма у супроводі лише російських адміралів пішов до Святоволинського собору на Херсонесі, де покірно вислухав з уст митрополита Лазаря повчання Алексія II.

Послання владик Українських Церков там не зачитували.

Ще через кілька днів Кучма в Криму зустрівся в неформальних обставинах з Путіним, після чого прорік: "Альтернативи углублению отношений с нашим стратегическим партнером Российской Федерацией у Украины не может быть"

Зняття з посади Сжеля, як пишуть деякі аналітики, було головним дарунком Кучми своєму російському патрону. Путін цим, як пише "Флаг Родины", був дуже задоволений. В ЧФ він викликав командувача ВЧ В. Масоріна і подякував йому за службу. А ще дав йому команду закладати в Севастополі нові будинки для громадян Росії...

Окупація набирає обертів...

ТУРКМЕНИСТАН СКАСУВАВ ПОДВІЙНЕ ГРОМАДЯНСТВО

Прага (Радіо Свобода). Скасування угоди про подвійне громадянство з Туркменістаном завершує процес розлучення між колишніми радянськими республіками. Багато оглядачів підкреслювало, що інститут подвійного громадянства дозволяв Росії втручатися у справи пострадянських країн і загрожував їхній незалежності та стабільності.

Ціни на квартири в туркменській столиці стрімко падають. Помешкання, яке ще місяць тому коштувало 9 тисяч доларів, тепер продається менше, ніж за три. Це тому, що росіяни намагаються якнайшвидше продати своє житло в

Ашхабаді та забратися з країни. Власники двох паспортів, російського та туркменського, отримали два місяці, для того, щоб визначитися, яке громадянство вони хочуть залишити, а якщо вони не встигнуть, то автоматично стануть громадянами лише Туркменістану. Як вважають оглядачі, йдеться про приблизно 100 тисяч осіб.

Офіційно Росія повідомила, що скасування подвійного громадянства не набере чинності без ухвалення відповідного закону російською Державною Думою. Туркменський парламент уже ухвалив рішення двох президентів від 10 квітня.

РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ УБСОЮЗУ ЗА БЕРЕЗЕНЬ 2003 Р. MONTHLY RECORDING REPORT FOR MARCH 2003

НОВИ ЧЛЕНИ/NEW MEMBERS:

30 Michael J. Bojczuk, Daniel
Jaczyn, Theresa Procyk
35 Olga Bugera, Yuliya Bugera
93 Anna Antonovych, Thomas
Antonovych
207 Oleh Kowenko
244 James Barrett
307 Christina Waverchuk Slezak
323 Tanya M. Yablonsky Graechter
SM Halyna Stepanenko

АД/Д НОВИ ЧЛЕНИ AD/D NEW MEMBERS

35 Olga Bugera, Yuliya Bugera

ПОМЕРЛИ / DEATHS

5 Anna Vito, William H. Weaver
22 John Muzyka
30 Dimitri R. Stec, 2
145 Steven Zakusylo

ПОМЕРЛИ НА ВИПЛАЧЕНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ

DIED ON PAID UP BENEFIT

5 Anna Kulynycz, 2
64 Frank Smolinski
84 Catherine Okonski
104 Mary Ann Blood
145 Stephan Zakusylo
218 Walter Rublowsky
244 Mykola Myhowych
249 Catherine Selepak, 2,3
272 Gerry Petriw, 2
SM Walter Boiko, Allan Giordano,
Katherine Sulyma

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 2003 Р. (дорослий департамент)

SUMMARY FOR MARCH 2003 (adult department)

З кінцем 28 лютого 2003 р.

УБСоюз мав активних

дорослих членів-грамот 6991

Прийнято нових членів 13

Прийнято нових членів 3

AD/D

Plan C 1

Прийнято з дитячого 13

Департаменту

Прийнято з переступними 0

Листами

Прийнято наново 1

Прийнято наново AD/D 1

Прийнято з інших клас за- 0

безпечення

Разом 7,023

Суспендовано 5

Суспендовано AD/D 3

Видано переступні листи 0

Переведені на виплачене 0

Забезпечення 80/40

Перейшли на виплачене 0

Забезпечення з випл.

Грамотами за життя 5

Переведені на безплатне 0

Продовжене забезпечення

Відійшли з готівкою за 21

Дозрілі грамоти

Відійшли з передчасним 7

Зворотом в готівці

Відійшли до інших клас 0

Забезпечення

Перейшли на передчасне 0

Виплачене забезпечення

Відійшли з вигаслими 0

Терміновими грамотами 1

Померли 6

Conversion Plan A & B 0

Разом 48

З кінцем 31 березня 2003

р. УБСоюз мав активних

дорослих членів-грамот 6,975

РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ

ДИТЯЧОГО ВІДІШЛУ УБСОЮЗУ

ЗА БЕРЕЗЕНЬ 2003 Р.

Василь Вишнянський ("Старий замок")

ПОЕТИЧНОМУ РОДУ

НЕМА ПЕРЕВОДУ

У Виноградів відбулася презентація першої поетичної збірки

внучаті племянниці Василя Гренджі-Донського — Наталії Гренджі.

Юна авторка навчається в одиннадцятій класі місцевої середньої школи №1 і є активісткою демократичної ліги молоді. Книжечка, до якої входить близько тридцяти віршів, має назву "Ріка життя".

Вона появилась завдяки підтримці Закарпатського центру соціальних служб молоді.

Велике задоволення з приводу надрукування перших віршових спроб своєї внучки висловив присутній на парезентації рідний брат відомого закарпатського поета минулого сторіччя — 90-літній Іван Гренджа. Через 35 років після

смерти Василя Гренджі-Донського, нарешті хтось із родини взявся за поетичне перо. Молодий поетесі ще належить дуже багато попрацювати над словом, аби наблизитися до слави свого родича. Проте, видання збірки віршів стало для неї поетичним святом, у якому взяли участь численні представники виноградівської інтелігенції, місцевої влади і навіть підприємці. А отже родинний проєкт перетворився в культурно-мистецьку подію для всього міста.

У свою чергу юній авторці бажавмо найкращих успіхів на шляху її творчого зростання та праці для рідного слова й української культури. — Редакція.

Христя Салаяк Шабловська

Головний Секретар

МОНТЛІ РЕКОРДІНГ ДІВІЗІОН

РЕКОРДІНГ ДІВІЗІОН

РЕКОРДІНГ ДІВІЗІОН

РЕКОРДІНГ ДІВІЗІОН

РЕКОРДІНГ ДІВІЗІОН

РЕКОРДІНГ ДІВІЗІОН

РЕКОРДІНГ ДІВІЗІОН

РЕКОРДІНГ ДІВІЗІОН

РЕКОРДІНГ ДІВІЗІОН

РЕКОРДІНГ ДІВІЗІОН

РЕКОРДІНГ ДІВІЗІОН

РЕКОРДІНГ ДІВІЗІОН

РЕКОРДІНГ ДІВІЗІОН

РЕКОРДІНГ ДІВІЗІОН

РЕКОРДІНГ ДІВІЗІОН

РЕКОРДІНГ ДІВІЗІОН

РЕКОРДІНГ ДІВІЗІОН

РЕКОРДІНГ ДІВІЗІОН

РЕКОРДІНГ ДІВІЗІОН

Наталка Мельник ("День")

237 ГРИВЕНЬ -- ДО ГРУДНЯ

Якщо вірити статистиці, то добробут українських громадян із кожним звітним кварталом неухильно підвищується. Спираючись на останнє послання Президента до Верховної Ради, Міністерство Праці і Соціальної Політики окреслило для себе такі пріоритетні напрями, як: підвищення рівня життя населення і зменшення масштабів бідності, удосконалення соціально-робітничих відносин і трудового законодавства, підвищення рівня зайнятості, формування пенсійного забезпечення, підтримки соціально незахищених верств.

Позитивні зрушення спостерігаються, зі слів міністра праці і соціальної політики Михайла Папієва, у кожній із цих сфер. Так, зберігається тенденція зростання реальних прибутків населення, які цього року збільшилися на 8,4%, що, насамперед, пов'язано зі зро-

станням зарплати на 15,7% у відношенні до аналогічного періоду минулого року. Пріоритетним завданням усе ж так само залишається наближення мінімальних соціальних стандартів до прожиткового мінімуму.

Протягом останніх двох років мінімальна зарплата, як відомо, виросла з 74 до 185 гривень, причому, свідчить статистика, середньомісячна виросла на 60,9%. Здійснюються кроки з підвищення оплати праці «бюджетникам»: воно, за рішенням Кабінету Міністрів, відбувається в два етапи — з 1 травня та з 1 червня, і загалом становитиме 32,17%. Тобто, наявне перевиконання плану: програма діяльності уряду передбачала підвищення на рівні 25%.

З обіцянним підвищенням мінімального рівня зарплати до 237 гривень — дещо складніше. Нагадаємо, що рішення збільшити її спочатку до 185 з подальшою «на-

бавкою» схвалено в один день із прийняттям свіжого бюджету, проте з останнім документом узгоджено не було. Тому Кабінетові Міністрів після деяких роздумів довелося ухвалити «звужене і реалістичне рішення»: мінімальну зарплату в 185 грн. установити і виплати по ній здійснювати, а з 237 гривнями почекаати до грудня.

Підійшли, зі слів М. Папієва, і до питання підвищення пенсійного забезпечення: так, зважаючи на реальні можливості Пенсійного Фонду, Кабінет Міністрів постановив збільшити максимальний рівень трудової пенсії з 141 гривні до цілих 150, а для тих, хто працював в особливо важких умовах — до двохсот.

Міністер спростував і думку про велику заборгованість із соціальних виплат. Цього року, з його слів, уперше в історії діяльності всіх українських урядів соціальні

програми профінансовано на 100%. Крім того, свідчить статистика, зменшено попередню заборгованість: із допомоги сім'ям із дітьми на 70%, на стільки ж — заборгованість малозабезпеченим, понад 50% — за паливо і газ.

Молоді українські мамі можуть бути спокійні: виплата допомоги, як вже йшлося, повинна бути стабільною, а поступове її підвищення — ще одне пріоритетне завдання. Нагадаємо, що з 1 жовтня минулого року рівень одноразової допомоги при народженні дитини становив 320 гривень, а з 1 січня нинішнього — розмір щомісячної допомоги з догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, піднято до 80 гривень. З урахуванням того, що, за визнанням самих мам, на ці цілі на місяць іде ніяк не менше 100 умовних одиниць, гроші, м'яко кажучи, скромні.

ПРЕЗИДЕНТ ЛИТВИ ЗА ПОДАЛЬШЕ РОЗШИРЕННЯ НАТО

Київ ("День"). — Президент Литви Роландас Паксас вважає, що «вільнюська десятка» повинна прагнути до продовження подальшого розширення НАТО. «Місія «вільнюської десятки» — єдина й неподільна Європа — це не завершена», — заявив Р. Паксас у вітальній промові на зустрічі голів парламентів десяти держав кандидатів у члени НАТО. «Ми підтримуємо членство Албанії, Македонії та Хорватії в НАТО, будемо прагнути, щоб двері Альянсу були відкриті усім державам, які відповідають вимогам членства», — ска-

зав президент.

Глови парламентів Албанії, Болгарії, Латвії, Литви, Македонії, Румунії, Словаччини, Словенії, Хорватії та Естонії обговорюють питання забезпечення європейської безпеки, за підсумками зустрічі заплановано прийняття спільної декларації. У зустрічі також бере участь голова парламенту Грузії Ніно Бурджанадзе.

«Вільнюську десятку» сформовано 2000 року за підсумками зустрічі у Вільнюсі голів МЗС дев'яти країн кандидатів у НАТО (пізніше приєдналася Хорватія).

НА ДУМКУ ВІКТОРА ЮЩЕНКА...

Київ ("НХ"). -- Керівник "Нашої України" Віктор Ющенко вважає, що імені єдиного кандидата на президентські вибори в Україні ніхто не повинен називати, принаймні, до жовтня. "Наша Україна" закликає всі опозиційні сили — соціалістів та блок Юлії Тимошенко — долучитися до проведення регіональних форумів. Поїздки відбуватимуться всією Україною, окремі області відвідуватимуть навіть двічі.

Політолог В. Малинович каже, що ідея Ющенка визначати єдиного кандидата на регіональних форумах, є спробою привернути увагу до виборчої кампанії

блоку "Наша Україна". Крім того, запропонований спосіб обговорення кандидатів на президентську посаду з населенням, скидається на обговорення ініціатив президента щодо конституційної реформи.

На думку аналітика, насправді все вирішуватиметься в Києві, і не лише на переговорах за участю опозиції. Успіх у визначенні єдиного кандидата залежатиме також і від долі оголошеної конституційної реформи.

Як досі, тільки Юлія Тимошенко вже заявила про наміри боротися за президентську посаду.

ГУМОР

ОПРАВДАННЯ МАТЕРІ

У хаті матері українського партійця висить портрет Володимира Щербинського і образ Тайної Вечері. Знайомі попередили її, що відбудеться партійна перевірка, тож вона прибрала образ. Одного дня несподівано з'явилася група партійців.

— Бабусю, а нам казали, що у вас є образ Тайної Вечері, чи це правда?

— Та, бачите, зам'ялася господина, — ті, що повечеряли, вже розійшлися, а он Юля залишилася.

КУДИ ВУЛИЦЯ ЙДЕ?

У Дрогобичі стрів молодий студент старенького дідуся і питає: — Дідуся, куди та вулиця йде? — Я живу тут вже 84 роки, але не бачив, щоб ця вулиця кудись ішла, — відповів дідусь.

ТАТО СХОВАВ

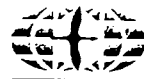
Мама навчає дворічного Андрійка рахувати: — Синочку, ось три олівці. Рахуємо: один, два, три. А тепер — ти полічи. Андрійко повторює за мамою: — Один, два, три.

— А тепер, — говорить мама, — тато заховав один олівець. Полічи — скільки олівців залишилося?

— Один, два, три, — повторює синочок.

— Ну де ж ти бачив три олівці? Адже залишилося два!

— Третій олівець тато сховав, — відповідає хлопечко.

ІНСТИТУТ ДОСЛІДЖЕНЬ ДІАСПОРИ
INSTITUTE OF RESEARCH OF THE DIASPORA

вул. Золотоверхівська, 8А, Київ 01034, Україна
Tel: (044) 244 25 11 Fax: (044) 512 71 32 E-mail: info@diapora.com.ua

25 березня 2003 р.

Головному редакторові
"Народної волі"
в. п. Микола Дупляк

Високоповажаний пане Дупляк,

Дирекція і Рада Інституту досліджень діаспори висловлюють Вам та усім працівникам редакції сердечну вдячність за Ваше прихильне ставлення до нашої громадської організації. Завдяки цьому широкий український загал має можливість отримувати інформацію про нашу діяльність, яка, попри громадський неприємливий статус Інституту, є пайною й актуальною. Про це, зокрема, свідчать численні звернення вітчизняних та закордонних інституцій й окремих осіб із проханнями про надання їм видань Інституту.

Зичимо усім Вам доброго здоров'я, творчого натхнення й "легкого пера", широкого і вдячного читального загалу, родинного затишку й успішних гараздів.

Маємо милу надію на тривалу пайну співпрацю, що має на меті розбудову вільної, демократичної Української держави.

Електронна адреса Інституту: idd@users.ukr.net

3 повагою
Ігор Вышаченко,
директор

ЧИТАЙТЕ І ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ "НАРОДНУ ВОЛЮ"!

Організація Оборони Лемківщини
запрошує на

3-тЮ ЛЕМКІВСЬКУ "ВАТРУ"
в США

яка відбудеться

в днях 27-29 червня, 2003 р.
на оселі Спільки Української Молоді
в Елленвіллі, Н.Й.

В програмі:

П'ЯТНИЦЯ, 27 ЧЕРВНЯ:

год 9-та веч. - ЗАБАВА — грає оркестра "ГАЛИЧАНИ" (в залі)

СУБОТА, 28 ЧЕРВНЯ:

год 3-тя по пол. - Відкриття та розпалення ватри. Печення поросят.

год 4-та по пол. - Концерт (на дворі): ансамбль "ЧЕРЕМШИНА" з Монреалю, Канада; Тріо Бандуристок - АЛЛА, ІРИНА і ГАЛЯ; Танцювальна Група з Пассейку, Н.Дж., ансамбль "МЕТЕЛИЦЯ" з Торонто, Канада; Гурт "ГАЛИЧАНИ"; Танцювальна Група з Картерет, Н.Дж.; Тріо Бандуристок "НАМИСТО" з Трентону, Н.Дж.; Дуєт сестер Орос; Гумористи та інші виступи і несподіванки.

год 9-та веч. - Дві Забави: оркестра "НА ЗДОРОВ'Я" (на дворі) і оркестра "ГАЛИЧАНИ" (в залі).

НЕДІЛЯ, 29 ЧЕРВНЯ:

год 10-та ранку - СЛУЖБА БОЖА та посвячення площі під будову каплиці в пам'ять жертв Акції "Вісла"

год 12-та пол. - Футбольні змагання: "КРИЛАТИ" з Йонкерсу — "ВАТРА" з Лонг Айленду, Н.Й

год 2-га по пол. - Доповідь магістра ЄВГЕНА ЛАДНИ з Канади — "Відродження Лемківщини"

Концерт.

год 6-та по пол. - Закриття Ватри.

Під час "Ватри" — смачні страви та холодні і гарячі напої.

Directions: Take New York StateThwy North to exit 16. Bear right at sign reading "Exit 16 to Harriman and US-6/24-17" and go North for 1 mile. Bear right on RT-17 and go Northwest for 30 miles to exit 113, turn right on to US-209 to Wurtsboro/Elleaville. Turn right on US-209 to Osella CVM in Elleaville, NY. For room reservations call (845)647-7230 or by email: Elleaville@cvm.org. For informations call (973)773-3344 or (203)762-5912 or email: YairUSA@aol.com.

Віталій Мацько

Кандидат філологічних наук, письменник

Голова обласної "Просвіти" в м. Хмельницький

ПРАПОР УКРАЇНСЬКОЇ НАУКИ

Минуло 90 років з дня народження письменника, вченого-філолога Григорія Нудьги. Він народився 21 січня 1923 року в селі Артюхівці Роменського району Сумської області. Закінчив філологічний факультет столичного університету. Під час навчання захопився дослідженням фольклору та етнографії, а відтак став автором кількох монографій, а також книги "Українська пісня в світі".

Мені пощастило листуватися й особисто бути знайомим з дружиною письменника Анастасією Нудьгою-Галич (1921-2000). Вона розповідала, що автор написав книгу на 800 сторінок, однак, її довго не друкували і побачила світ лише після ретельної цензурської чистки, вилучення сторінок. Тобто, вийшла у світ переполовиненою, усіченою.

Таке ретельне, обережне ставлення вченого до наукових праць, насторожувало до нього режимних цензорів. Тенденційний підхід влади до творів Григорія Антоновича Нудьги пояснюється тим, що він, фронтвик, улітку 1944 року, потрапив у німецький полон, а після визволення повернувся на Батьківщину. Однак, творча праця дослідника рідної літератури була перервана. Оразу ж після війни його репресували, а головним зинуваченням висувалося те, що він "извращал украинский язык в националистическом духе", тобто користувався правописом Голоскевича.

Після повернення з неволі, вчений оселився у Львові, де проживала його дружина, вчителька

біології. До речі, Анастасія Олександрівна Галич була наймолодшою сестрою письменниці Марії Галич. Марія ж у 20-их роках була активною просвітницею, єдиною дівчиною в літературній групі "Ланка". Вона також по війні жила у Львові, її творчість впадає в око за замовчування, бо у воєнний час друкувалася в журналі "Засів", що його редагував Віктор Петров. Отже, Григорій Нудьга продовжував працювати в галузі українського наукового літературознавства. Його багаторічні дослідження та публікації свідчать про обізнаність вченого з фольклором, історією української мови і літератури, філософією, соціологією, історією України тощо. Йому б академіка треба було присвоїти за такий високий патріотизм, за заслуги перед українською культурою. А він працював у львівській філії Академії Суспільних Наук все життя молодшим науковим співробітником.

В Україні не відзначили його ювілею на державному рівні. Забули також про столітній ювілей Марії Галич (2001). У жодній газеті навіть згадки не подали. А варто б підняти архівні, переглянути листування, рукописи, автографи і видрукувати повне зібрання творів. Така справа тільки під силу академічній установі.

Григорій Нудьга (1913-1992) є прапором української філологічної науки і заслуговує на те, щоб бодай майбутній 100-літній ювілей з дня його народження урочисто відзначили повним зібранням його творів.

В УВУ ПОЧАВСЯ ЛІТНІЙ СЕМЕСТР

Мюнхен (УВУ). — Хоч виклади в Українському Вільному Університеті почалися вже раніше, офіційне відкриття семестру відбулося у вівторок, 20-го травня. Цьогорічна програма відрізнялася від попередніх, то що головною подією урочистості був концерт. Докторант УВУ Тарас Яценко (фортепіано) і пані Іріс Юліяна Целль (кларнет) майстерно виконали твори таких світових і українських класиків, як: Лятошинський, Ревуцький, Дебюссі, Вагнер, Моцарт та інші.

Програму вечора відкрив коротким словом українською і німецькою мовами ректор УВУ Леонід Рудницький. Після привітання генерального консула України д-ра Валерія Степанова, його дружини та почесних гостей, ректор розповів про співпрацю УВУ з університетами в Україні, Німеччині, Австрії та США; про нові видання УВУ, спеціальні програми для аспірантів з України (між ними вчительський семінар з методології Монтесорі) та про працю УВУ для посилення зацікавлення Україною в Європі.

На кінець свого слова ректор Л. Рудницький висловив подяку усім тим, хто допомагає Університетові, а особливо Фондації УВУ в Нью-Йорку і баварському міністерству освіти і культури д-рові Г. Цегетмаєрові за його постійну

опіку над УВУ, а відтак побажав професорам і студентам успішного семестру.

Привіт від студентів і аспірантів УВУ висловила вишуканою німецькою мовою студентка германістики Галина Дирбавка. Склавши подяку професорському складові УВУ за його невідомі старання передати своє знання молодшій генерації, вона звернула увагу на те, що УВУ дає студентам "унікальну можливість вивчати на місці, при допомозі німецьких професорів, мову, літературу та автентичну культуру" німецького народу. Пані Дирбавка підкреслила, що набуті на УВУ знання поглиблюють етичне та духове життя молоді людини і дають їй можливість не тільки підняти свої професійні кваліфікації, але й краще пізнати світ та згодом причинитися до взаєморозуміння та мирної співпраці між народами.

Після офіційної частини програми, відбулася товариська зустріч, яка, як це часто буває в УВУ, мала міжнародний характер. У додатку до студентів, професорів і представників української громади Мюнхену, на імпрезу завітала також німці, чехи, поляки та мадяри, які цікавляться УВУ й Україною, а які при чарці вина довго обговорювали майбутні можливості України в рамках Європейського Союзу.

УКРАЇНЦІ ГРЕЦІЇ ВІШАНОВУЮТЬ ПАМ'ЯТЬ ЖЕРТВ ГОЛОДОМОРУ

Атени (АПУ). — Завдяки українській громаді Греції, відбулася тут конференція "Національна трагедія України", присвячена пам'яті жертв Голодомору в Україні у 1932-1933 роках. Ця конференція, присвячена також 5-й річниці діяльності української греко-католицької громади Св. Миколая в Греції, стала початком заходів, присвячених трагічним сторінкам української історії.

Грецькі українці, підтримуючи світову кампанію, ініціювали Світовим Конгресом Українців і спрямовану на позбавлення американського журналіста Вальтера Дюранті Пулітцерівської премії за заздалегідь неправдиву та спотворену інформацію щодо справжнього стану справ у голодуючій тоді Україні, розпочали скорботні дні, які триватимуть до кінця 2003 року.

Глава УГКЦ Кардинал Любомир Гузар у своєму зверненні за-

значив, що настав час заявити на весь світ про цю величезну трагедію Українського Народу.

У своїй доповіді "Національна трагедія України" голова Товариства "Українсько-грецька думка" Галина Маслюк торкнулася соціально-політичної та національної трагедії України того часу і наслідків, які вона мала для майбутніх поколінь. Наш святині обов'язок — допомогти повернути Українському Народові його справжню історію, а історії — правду, сказала вона.

Посол України в Греції Віктор Кальник у виступі на конференції зазначив, що всі три гілки української влади сьогодні скоординовано працюють над реалізацією заходів, присвячених 70-й річниці Голодомору 1932-1933 рр. Він повідомив, що уряд України порушив перед ООН питання про визнання Голодомору 1932-33 рр. в Україні геноцидом.

Ольга Сущенко ("ВК")

МИХАЙЛО БРАЙЧЕВСЬКИЙ БУВ НІБИ "НЕТУТЕШНИЙ"

Кінострічка талановитого режисера Леоніда Осиці «Захар Беркут», знята 1971 року, тоді не вийшла на екрани. Консультантом цього фільму був знаний історик Михайло Брайчевський. Він же знімався і в сцені бояр — грав добре, імпровізував.

«Дозвольте, я буду ходити й співати: «А хто п'є вино, все тому видно...», — запропонував режисерові.

А той: «Чому ви так низенько нахилилися?»

Михайло Юліанович у відповідь: — «Якщо багато вина пити, то може й до низу довести...»

Леонідові Осиці тоді «мистецтвознавці» пропонували вирізати з фільму кадри з Брайчевським — і прізвище консультанта, і там, де він у ролі, й кінострічка піде в люди. Подумайте, мовляв. А Осика віджартувався, довідавши до «білого жару» того радника: «Я думаю, Україні все життя думають: *Думи мої, думи, Дума про любов, Дума про козака Голоту, Дума про невмирущого*»

Над Михайлом Брайчевським тоді висіла «крамола», він був безробітний учений... Нагадаємо: автора славних монографій «Коли і як виник Київ», «Походження Русь», які вже тоді стали найпопулярнішими виданнями, — автора багатьох наукових праць, у яких роз-

робив концепцію розвитку слов'ян Східної Європи — утверджував істину про безперервність життя Українського Народу на своїх етнічних територіях, — звільнили з наукового інституту. Причини того — позиція вченого-громадянина, який 1966 року написав памфлет "Приєднання чи возз'єднання?", де історик критикував офіційну радянську концепцію про так зване возз'єднання України та Росії 1654 року.

Та і в роки безробіття вчений невтомно працював, писав у «шухляді». А «крамольна» праця його, що вийшла в «самвидаві», відкрито видавалася тільки в незалежній Україні. Зокрема, у його "Вибраних творях", що вийшли 1999 року у видавничому домі "KM Academia"

І ось великий, може, несподіваний подарунок зробив нам Національний Києво-Печерський Історично-Культурний Заповідник, випустивши свій "Лаврський альманах", який присвячено пам'яті М. Брайчевського. Тут на центральному місці його легендарна стаття, що стала знаковим твором українського шістдесятництва, — "Приєднання чи возз'єднання?"

У домашньому архіві вченого, крім цієї класичної праці, зберігалися й скорочений протокол обговорення цієї статті в Інституті

Історії та відповідь Брайчевського на висловлені йому "зауваження". Сам учений розглядав це як своєрідний триптих і мріяв видати окремою книжкою. І ось тепер в альманасі друкується лише третя частина трилогії — за обсягом вона перевищує саму статтю "Приєднання..."

Опинившись у важкій ситуації гоніння, історик не замовк, а вперто відстоював свою позицію. "Заключне слово" — не просто відповідь історика-ерудита. За цим — особистість великого вченого, що і в "радянські, застійні" залишався совістю української історичної науки.

Про непросте, подвійницьке життя видатного киянина Михайла Брайчевського в альманасі розповідають його дружина, вчені-історики, друзі. Тут — багато й ілюстрацій, що чорно-білим кадром пройшли через дитинство, юність, пору гоніння і визнання. І малюнки Брайчевського. І один розділ до сьогодні неопублікований монографії Брайчевського "Слово о полку Ігоревім" І список неопублікованих праць, який написав уже кволюю рукою в передостанній рік життя.

Так повелося: великих бачимо лише на відстані. За національною програмою випуску суспільно необхідних видань, вчені-іс-

торики готують видання повної спадщини — 10 томів М. Брайчевського — історика, археолога, мистецтвознавця, мовознавця. І поета. Хоч як поета багато хто перше відкриває його для себе. Щойно у видавництві "Смолоскип" вийшла збірка "Часу круговерть" майже всі представлені тут поетичні твори Брайчевського друкуються вперше.

Він був філософом і поетом української історії. Прочитаймо поеми "Григорій Сковорода", "Косовий Іван Сірко", "Гориславич", вінок сонетів на тему "Слова о полку Ігоревім", книгу притч, поезії — "Дороги", "Сучасності — «гімн», «Історії»...

Михайло Юліанович хоч би за що взявся, міг зробити "дукерку" Все, що виходило з-під його пера, було ренесансним, — вголос розмірковував знаний культуролог Роман Корогодський під час презентації поезій Брайчевського на зустрічі в "Колі Шевельова" у Національному Музеї Літератури. — Він був добре "вмонтований" духом, уживався в різні часи, шари. Ми всі відчували потенціал Брайчевського як людини великої. Хоч багато хто був близьким до Михайла Юліановича, але віддаля завжди відчувалася, він вирізнявся. Був ніби "нетутешний"

ДЕНЬ ЄВРОПИ НА ХРЕЩАТИКУ

Уперше в нашій країні святкували День Європи. Це свято торжествує на континенті з травня 1950 року, коли міністер закордонних справ Франції Роберт Шуман задекларував прагнення європейців консолідувати сили в економіці, політиці та культурі. Нині до цього процесу, здається, приєднується й Україна. Принаймні, це підтвердив у своєму виступі по всіх центральних телеканалах Президент Л.Д.Кучма. Один з чолівих провідників ЕС Романо Проді теж поздоровив українців з першим у їхньому житті цивілізованим святом.

Саме свято організовано в традиціях Заходу: на Хрещатику організували наметове містечко, де кожен павільйон представляв якусь європейську структуру чи країну. Біля "Європейської Комісії" молодь, яка домінувала на святі, певне, через свою природну цікавість і прагнення до цивілізації, довго не затримувалася. Зате протопитися до намету "Європейський молодіжний парламент" було важкувато.

Юнаки та дівчата, що в Україні представляють цю поважну міжнародну організацію, про-

дили працю оригінально та з певною користю: оголосили вікторину на краще знання ЕМП, а переможцям вручали сині кульки та прапорці з зірками ЕС. Зізнаюся, я теж прагнув перемогти в інтелектуальному змаганні, але знань про молодіжний парламент та про справи в Європі забракло. Зате мої юні суперники достеменно знали, коли підписано Маастріхтську угоду (1992 р., до речі), а також — де той Маастріхт взагалі знаходиться. Зате ніхто не знав відповіді на коронне запитання господарів павільйону: коли Україна вступить в ЕС?

Трохи розчарований, я попрямував до наметів представників країн ЕС.

Найперше — до Польщі, де роздавали буклети з краєвидами Кракова та Закопаного, та головне, — роз'яснювали, коли ця країна введе візи для українців у зв'язку зі вступом Речі Посполитої до Євроспільноти. Наразі навіть самі поляки, які тут господарювали, не могли цього вказати. Тому я звернувся до італійців.

Тут мало переймалися політикою та європроблемами, а пропонували скуштувати знамениту

італійську піцу та й інші національні страви з ресторану "Да Вінчі" Протопитися до таць з наїдками не вдалося, тому прилаштувався до лотка з ароматним "Нескафе", а зачувши тирольські наспіви, побіг до австрійців. Гарні дівчата та хлопці в альпійських національних штахх з пір'ям в капелюхах награвали свої знамениті й неповторні мелодії, відбиваючи у німців, що прагли залучити до себе перекожх роздачею панамок, різношерсту публіку.

Греки зосередили увагу киян та гостей столиці на майбутній Олімпіаді-2004, що відбудеться за рік в Афінах. Цікавими були також експозиції Туреччини, Чехії, Швеції, Португалії, Нідерландів, Франції, Великої Британії, Фінляндії та Болгарії. Та найбільше мені сподобався намет наших угорських сусідів.

Чому, спитаєте? Бо саме тут я, нарешті, вивіграв нагороду у вікторині. Господарювали в наметі Угорщини сймпатичні жіночки разом із Світланою Кабиш, що опікується в посольстві цієї країни питаннями взаємовигідного економічного та туристичного обміну. З екрана монітора відвіду-

вачів вітали гостинні мешканці побережжя Балатону, знаменитих виноградарських регіонів Токаю та Егера, геотермальних здравниць та інших прекрасних куточків Угорщини...

Полишати павільйон не хотілося не лише мені: всі учасники вікторини були й її переможцями нагороди роздавалися, варто було лише заповнити дотепну анкету з питаннями про знамениту мадярську "паленку" чи гуляш...

А на Європейському майдані відбулося урочисте відкриття свята континенту, в центрі якого, виявляється, ми завжди мешкали.

Присутніх привітали посолник столиці О.О.Омельченко та міністер закордонних справ А. М. Зленко. Затим сцену естради окупували артисти. Олександр Пономарьов, Таїсія Повалі, "ВВ", а з ними й справжні європейці — гурти та виконавці з Франції, Данії, Польщі, Литви, Болгарії, Німеччини, Чехії, Фінляндії та Нідерландів показали клясу і сучасний рівень континентальної культури. Завершилося усе це фєєрверком.

Отож, відсвяткували... І вже в Європі?

Олексій Гнатович Слабєцький ("УМ")

ЯК ПАЛАВ МАЛИН?

Останнім часом поляки зчинили галас про відзначення т. зв. різнаними на Волині в 1943 році. Вони роблять вивуцатими тих далахих подій тільки українців і, зокрема, — ОУН-УПА.

Я в той час я мав 11 років. Звичайно, не все міг тоді зрозуміти, але хочу розповісти про те, що чув, бачив і пам'ятаю.

Батьки мої мешкали в с. Жорнище Ківерцівського району на Волині. Наша хата була на краю села, яке межує із селами Рівенської області. За якихось 200 м від нас на захід містилася садиба польського пана Ожешка, землі якого були на території с. Бакорин (Млинівський район Рівенської області). З південної сторони, за півкілометра від нас, — польська колонія "Наротувка". Належала вона до с. Певжа того ж Млинівського району.

У цій колонії жили поляки-«старожили»: Квятковський, Петрик, Гереляк, Скепнєжєка, три господарі Тарногурських, Мержинський, Янек (прізвище забув) і Каспшак. А в 20-их роках минулого століття поряд з ними поселилися (не знаю, на чий землі) ще

такі поляки: Марціняк, Фудзік, Тобиш, Баран, Остап'юк і Воляк. Казали, що вони отримали земельні наділи як добровольці "першої бригади" Пілсудського під час боротьби за державність Польщі.

Яка доля поляків цієї колонії?

Отих колишніх добровольців Пілсудського "визволителі" більшовики вивезли на Сибір узимку 1940 р. Решта жила до 1943 р. Влітку почали ходити чутки про недружні стосунки між поляками й українцями. Але "наших" колоністів ніхто не турбував. Однак вони самі у червні того року виїхали у районний центр тоді Волині — Олику. Туди також подалися поляки інших колоній, які були неподалік нашого села, — Хорлупи ("Станіславувка"), Покащів ("Копитувка"). Виїхав і пан Ожешко.

Але в Бакорині ще залишилися поляк-«старожил» Вонсович, а на "Наротувці" — Квятковський. Вони спокійно відживували і виїхали в Олику у вересні того ж року, хоч сусіди-українці рекомендували їм нікуди не виїжджати. А восени всі вони з Олики виїхали

в Польщу. Нічого не сталося з хатами цих поляків. Їх ніхто не палив, не громив, не розтягував. Так вони простояли до 1945 року. Коли з-за Бугу прибули українці, то поселилися у тих хатах. Ось така була біда нас українсько-польська "різнана"

Не могу не згадати і такого історичного епізоду. В червні 1943 р. з млина с. Малин (Млинівський район, Рівенська область) однієї ночі озброєна група забрала зі складу зерно, яке там назбиралось від мірки за помол. Згодом говорили, що це вчинили червоні партизани-медведівці, і діяли вони під маскою упівців.

Німці проводили розслідування і, нічого не з'ясувавши, вирішили покарати мешканців села. 13 липня 1943 року вранці вони оточили село Малин, в якому була велика колонія чехів. Спочатку німці поводитися ніби й мирно, вранці ще й поспідали в деяких хатах. А тоді облавою зігнали всіх людей у церкву, клуню одного господаря і в колишне приміщення гміни. Всі три приміщення зачинили і людей спалили живцем. А потім почали грабувати і палити

хати. Коли когось ще знаходили у схованках — вбивали на місці. Німцям допомагав у цій масакрії і батальйон поляків.

Між ними чеськими колоністами був відомий на всю округу ветеринарний лікар —Влодко Мендлик. Поляки з батальйону знали його і сказали про нього німцям. Німці залишили його живим, але сім'ю його спалили. Коли карателі відходили з Малина, то з собою гнали велику череду награвованої худоби. Доглядати за худобою доручили Влодкові Мендлику. Пішли вони в Олику. Вночі з Олики Мендликові вдалося втекти. Він повертався до свого спаленого села. Зайшов до нашого сусіда Семена Боярчука і розповів про всі жахи. В Малині в той день спалено, розстріляно близько 800 мешканців села.

P.S. Слава Україні! У цьому році виповнюється 60 років трагедії с. Малин, про яку я згадував... До речі, «совєти» не дуже писали про неї. А якщо щось і друкували, то все "валіли" на німців, а поляків у тій масакрії не згадували.

Ми тоді жили від Малина в віддалі якихось кілометрів 10

ЗБЕРЕЖІТЬ НА ДОВГІ РОКИ УКРАЇНСЬКЕ ОРГАНІЗОВАНЕ ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ І КАНАДІ. ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОРЮЗУ!

Юрій Саснюк, Київ

“ІНТЕЛЕКТ НАЦІЇ -- ШЛЯХИ ІНТЕГРАЦІЇ”

Коли Україна стала неза-
лежною, вона потрапила на арену
глобальної конкуренції. В гумані-
тарній сфері, будь ласка, прашой-
те, скільки і як можете, ніхто вам
не заважає. А от природознавчо-
матеріальний потенціал змушу-
ють нас згорнути, аби ми стали
лишень сировинним придатком у
структурі глобалізованого світу. А
історія розвинених країн -- це на-
самперед нові інженерно-технічні
прориви, винаходи і відкриття.
Так створювалася основа розвит-
ку тих країн, де в центрі уваги був
винахідник-новатор, розробки
якого тут же підхоплювало вироб-
ництво. У нас все навпаки і в зане-
паді.

Я. Яцків. -- Я хочу підтримати
думку пана Леоніда Шульмана.
Ще за радянських часів я мав змо-
гу спостерігати величезну повагу
до інженера в Канаді. Американ-
ська інженерно-новаторська спра-
ва також має великий авторитет у
США. Варто присвятити одне із
засідань “Елітарної світлиці”
проблемі вимирання “касти інже-
нерів в Україні”

Сліпчук. -- Я винахідник і
автор багатьох патентів. В Україні
існує дуже багато різних структур,
які не тільки не допомагають ін-
женерно-технічній творчості, але
й суперечать їй. Треба сворити мі-
ністерство науково-технічного
прогресу і сконцентрувати в ньому
всі проблеми новаторського роз-
витку та конструкторські розробки
-- експортно-спроможного рівня.

Я. Яцків. -- Скільки ваших па-
тентів зареєстровано за кордоном?
Сліпчук. -- Доки ще немає.
Я. Яцків. -- А чн є сенс ут-
римувати всі винаходи тільки в
Україні?

Сліпчук. -- Думаю, що так.
Я. Яцків. -- Це дуже спірне
питання. Відкриваючи патенти в
Україні, і не реєструючи їх за ко-
рдоном, ви тим самим втрачаєте
можливість продавати патент.

А. Наумець. -- Мене дивує,
що у нашій дискусії не звучить
слово “мораль”. Мораль і відпові-
дальність -- це ключові аспекти
нашого поступу. Інтеграція -- це
добре, але, пам’ятаймо, нас затято
“інтегрували” вже за радянських
часів у що завгодно і як завгодно.
Те суспільство претендувало на
найвищий ступінь “інтеграції” у
всьому, тому розглядаймо інтелек-
туальний потенціал на полюсній

шкалі “диференціяція -- інтегра-
ція” Наше суспільство неупоряд-
коване. Щоб подолати лицемір-
ство, треба упорядкуватися за кри-
теріями моральності і відпові-
дальності.

Я. Яцків. -- Отже, відпові-
дальність перед собою і перед Ук-
раїною.

А. Шарафутдінов. -- Якщо
говорити про винахідництво, то
маємо знати, що в західному світі
справжній зиск від винаходу от-
римус не винахідник, а виробник.
Нам не вистачає контроверсії
вести діалог, дискусії з досягнен-
ням консенсусу в рішеннях. Го-
ловуючий заклинав не звертати
уваги на те, хто з нас якої націо-
нальності. Я -- татарин. Я чую від
західніх людей таке: з українцями
ризиковано вести справу. От з єв-
реями -- інша справа: ті, якщо вже
дали слово, то дотримуються. От-
же, діють якісь соціокультурні осо-
бливості різних етносів. Це треба
врахувати при комунікації та спів-
праці.

Я. Яцків. -- Дякуємо за цікаві
різнобічні думки!

С. Рябенко. -- Я хочу торкну-
тися темн ролі інтелігенції в роз-
будові Української Держави. Тепер
більша частина інтелігенції торгує
на базарах, ніж займається при-
таманною їй професійною пра-
цею, чн управляє державою.

Я. Яцків. -- Вибачте, наведу
лише такі дані: тільки одна третя-
на докторів і кандидатів наук зай-
мається безпосередньо науково-
дослідницькою працею.

С. Рябенко. -- Ця цифра ще
й перебільшена, якщо зважати ще
й на ефективну працю. Один ке-
рівник наукової установи питає
іншого: “Скільки людей твоєї ус-
танови працює ефективно?” Від-
повідь: -- “Половина” Перший
викує: “То у тебе ще добре! У
мене -- лише чверть” Пропону-
ється організувати колегію неза-
лежних експертів НАНУ. Подібна
структура вже була. Називалася
вона Національною Радою з На-
уки та Технології під головуванням
академіка Находкіна. Зроблено
дуже багато корисного, але всі
вслідії праці цієї Ради погубили
негідники з владних структур.
Сьогодні без політичних реформ
в Україні нічого путнього немо-
жливо зробити. Маємо таку кон-
ституцію, за якою не можна жити.
Це конституція війни між гілками

влади, а не співпраці. Цей доку-
мент бльокує розвиток нашої дер-
жави. Інтелектуальний потенціал
України варто інтегрувати з метою
вирішення політичних проблем.
Варто згуртувати наукові спілки й
асоціації.

Г. Миرونюк. -- Обговорення
названих книжок виводить на цен-
тральну фігуру -- на автора. Авто-
ра музики, книги, вистави, карти-
ни, пісні тощо. Можна його назва-
ти винахідником. Одним словом --
творець. Автор має бути найпо-
важнішою людиною в Україні.
Проте, на практиці цим людям чи-
няться бюрократичні перепони. В
тому числі і Міністерством Освіти
і Науки.

В. Троян. -- Я репрезентую
асоціацію “Жінки в науці” Під-
тримую думку академіка С. Ря-
бенка про актуальність політичної
реформи. Турбує мене зниження
морального та професійного ста-
ну нашої науки. В науку пішов се-
редняк. Треба при НАНУ ство-
рити структуру співпраці з нашім-
и науковцями, які працюють за
кордоном. Атестаційна справа має
бути реформована за допомогою
наукової громадськості.

У дискусії забирало слово
багато присутніх.

Я. Яцків. -- Мені здається, що
ми отримали достатній зріз на-
шого суспільного інтелекту. Тепер
ми ще сировинна держава. В ек-
спорті маємо декілька відсотків ін-
телектуальної продукції. Прошу
до підсумкового слова наших го-
стей.

Ю. Саснюк. -- Відомий вчений
Тарас Гунчак прислав привітання
нашому зібранню. Він ставить
проблему поєднання громадсько-
го суспільства і інтелектуального

потенціалу. Вчений, як і будь-який
професіонал, має брати на себе і
фахову, і громадську відповідаль-
ність. Перед владою інтереси на-
роду мають репрезентувати, від-
стоювати і контролювати насам-
перед інтелектуали. Це ще давня
ідея Платона. Думаю, що при цьо-
му треба поєднувати єдиний ком-
плекс -- духовне, гуманітарне і
інженерне.

О. Мороз. -- Якщо ми говор-
имо про інтеграцію, ми рівночасно
маємо на увазі міждисциплінар-
ний підхід. Справа українознав-
ства чи українства -- це справа не
тільки одних ідеологів, поетів і
мистців, це справа математиків,
кібернетиків, фізиків, хеміків -- це
справа всіх наук. Це справа залу-
чення всіх думок.

Президент США Б. Клінтон
говорив, що Америка багата не
тому, що має гроші, а тому, що дає
гроші на науку. Стан України гір-
кий, -- вона виділяє на науку мізер-
ні гроші. До того ж важлива спра-
ва контролю, -- що зроблено, куди
пішли кошти, з яким ефектом.
Треба мати цілеспрямований на
результат плян. Треба мислити си-
туативно, а не триматись ідеології
для всіх людей і на всі часи. За-
вдання інтелігенції -- давати добрі
поради. Треба перейти до “кон-
цепції За”, а не “Проти” Концеп-
ція “За” вимагає ставити глибокі і
різноаспектні питання щодо ши-
рокої співпраці.

Дякую а увагу.
О. Левченко. -- Корнстуючись
нагодою, поздоровляю всіх жінок
і чарівних киянок зі святом весни
та зичу їм усіх гараздів.
Я. Яцків. -- Щиро дякую за
участь у нашій праці. Щиро дякую
авторам за їхні книжки.

Іван Кассала

"ЗОЗУЛИНІ СЛЬОЗИ"

Дівчата у лузі гуляли,
"Зозулинні сльози" збирали.
Зозуля в калині кувала -
Малят-зозулят все шукала.
- Де ви, мої діточки милі,
Стомились літати мої крила,
Хто вас обійме, приголубить,
Ніхто вас так широко не любить!
Самотня птаха страждала,
Та марно дітей закликала,
На землю сльозиночки впали -
Квіти із них виростали.
Ті квіти дівчата збирали,
Сердешній зозулі казали:
- Не треба дітей кидати,
Щоб потім по світу шукати.

був проф. Овксентій Корчак-Чепурківський. За поданням Ради Мі-
ністрів, Гетьман Скоропадський прийняв закон про утворення Ук-
раїнського Державного Університету, до складу якого увійшов дво-
єрний раніше український медичний факультет. О. Корчака-Чепур-
ківського тоді затверджено деканом факультету та професором катедри
гігієни. О. Корчак-Чепурківський -- перший видатний український гігіє-
ніст і епідеміолог, організатор і керівник катедри народного здоров'я
ВУАН, а також автор першої української номенклатури хворіб та низки
наукових праць з історії медицини, епідеміології, санітарної статистики
та перший лікар-академік ВУАН, обраний довічно почесним головою
медичної секції і довголітній неодмінний секретар ВУАН.

Може видатися неймовірним, що О. Корчак-Чепурківський міг
був писати тоді про розвиток української національної вищої школи,
реалізацію національної ідеї та про русифікаторську політику центру
та владних структур, а також про роллю національних принципів. Такою
була тоді короточасна тактика комуністичного режиму, коли вчений
занадто довірливо ставився до комуністичної пропаганди, але неза-
баром поплатився за це.

У 1928 р. О. Корчак-Чепурківський в журналі “Українські Медичні
Вісті” опублікував велику статтю п.н. “Основні етапи будування та
розвитку вищої медичної школи у Києві за перше десятиліття ра-
дянської влади в Україні” Вже через рік після публікації цієї статті, О.
Корчак-Чепурківський зміг переконалися в тому, наскільки ілюзор-
ними, умоглядними та далекими від реального життя були його спо-
відання: розвивати українську національну науку і культуру за кому-
ністичного режиму. Саме тоді припинено опрацювання української
медичної термінології, яке започаткував і підтримував О. Корчак-Че-
пурківський, а українські підручники і монографії вилучено з ужитку.
Хоч О. Корчак-Чепурківський ще на цей раз був затверджений одним
із представників Президії, він уже до кінця залишався лише “в.о” неод-
мінного секретаря.

Можемо тільки поспівчувати трагічній долі О. Корчака-Чепур-
ківського, якому довелося виступити з засудженням своїх кращих ко-
лег-учнів, в той час, коли комуністичний режим у 1929-1930 рр. фа-
ктично знищив його наукову гігієнічну школу, вихованих ним украї-
нських професорів-гігієністів -- Володимира Удовенка і Володимира
Підгасецького, яких замінили чужомовні неукраїнські науковці. Саме
тоді більшовицький режим розгромив засновану ним медичну секцію
ВУАН, заслав її членів і почав ліквідацію української національної ви-
щої медичної школи, що її створив і плевав О. Корчак-Чепурківський.
Позатим, вченому довелося пережити “розстріляне відродження”,
коли в хатинях ГПУ беслідно зникали його учні, співробітники, колеги
і приятелі -- поети, письменники, актори, мистці та інші творчі сили
Українського Народу.

В офіційних джерелах, до речі, немає матеріалів, які свідчили б
про активні виступи О. Корчака-Чепурківського проти політики ре-
пресії і геноциду. І так минуло 100, 120, 130 років з дня народження
О. Корчака-Чепурківського, але ні Академія Наук УРСР, ні “Вісті”, яким

Діма СЕСТРА ПАРТИЗАНА

Холодні, незламні ґрати...

А в небі --

відлуння пташиних пісень.

Знала: сьогодні вмирати.

Тремтливі пальці стискали ґрати
сьогодні

останній
день.

-- Невже ти жити не хочеш? --
Питала небесна блакить.
Здргнулися плечі дівочі...
Жити? Звичайно, що хоче!
Жити, сміятись, любити!

Жити... Для цього треба
зрадити друзів.

-- Ні!
(гукнула до синього неба)
Такого життя не треба,
не треба мені!

Знову почувлися ката
кроки знайомі... Іде...
-- Ну як? Ти не хочеш про брата
та інших, що з ним, казати?
Сьогодні --
останній твій день!

І знову скручені руки...
Зломилися стріли дівочих брів.
-- Не скажеш?
(Хилилась від муки).
Не скажеш? --
Ні слова, ні звука...
Рішучістю погляд горів.

Та потім уста затремтіли,
забувши про біль,
піднялась голова,
струною напружилось тіло
й мов горді орли,
до небес полетіли,
ударивши кату в обличчя, слова:

-- Казати. Про що ж вам казати?
Хіба про ненависть мою?
Про те, що хотіла б я
поруч із братом
Вітчизни моєї лютого ката
стріляти сьогодні
в нерівній бою?

Про те, що мою Україну
люблю я понад життя?
Стріляйте!

Я краще загину,
ніж зраджу мою Батьківщину
і жовто-блакитний стяг.

На тілі дівочім криваві рани
і погляд

погас

голубий...

А з лісу на ворога йшли

партизани

і пісня лунала:

“Сотня поляже,

тисяча натомість

стане до боротьби!”

Володимир Жила

ВАЖЛИВА КНИГА, В ЯКІЙ ОЖИВАЄ ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МЕДИЦИНИ

Ярослав Ганіткевич, *Українські лікарі-вчені першої половини
XX століття та їхні наукові школи. Бібліографічні нариси та
бібліографія.* Наукове Товариство ім. Т. Шевченка. Всеукраїнське
Лікарське Товариство. Львів, 2002. 540 стор., іл.

Знаменним для нашого часу є факт, що саме тепер оживає історія
української медицини. З'являються маловідомі, але важливі медичні
праці, написані об'єктивно. Позатим, розгляд їхніх авторів проводиться
як розгляд вчених України, а не, як колись бувало, -- Росії, Польщі,
або й інших країн. Ось тому в незалежній Україні нашим священним
обов'язком є розглядати їхнє походження і вносити на обговорення
їхнє життя і творчість саме як українських учених.

Рецензована книга охоплює 40 біографічних нарисів про ук-
раїнських лікарів-учених, які працювали в першій половині XX ст. та
були викреслені московсько-більшовицьким тоталітарним режимом
з історії медицини в УРСР. У книзі подані основні дані про життя цих
вчених, їхню наукову та педагогічну діяльність, про формування ними
науково-медичних шкіл і про їхню участь в українському суспільному
житті.

Найповніше представлена у книзі діяльність лікарів-науковців у
період української національної революції, -- в Українській Народній
Республіці та в Українській Державі Гетьмана Павла Скоропадського,
а також під час “Українського ренесансу” в 20-их і на початку 30-их
років. Тут в основу лягли матеріали колишніх спецфондів бібліотек
України, архівні дані та діяспорна література. Зібрана бібліографія
охоплює близько 1100 праць учених і понад 500 джерел літератури
про них.

У добу української революції, напруженої збройної боротьби, в
умовах голоду та бльокади, важко було створити нормальну мережу
охорони здоров'я, тому багато проєктів лишилися тільки плянами.
Проте лікарі-українці поволи переборали ініціативу в справі наладнання
охорони народного здоров'я. У 1917 р., за Центральної Ради, ство-
рилася Комісія Охорони Здоров'я, а в Українській Гетьманській Дер-
жаві 1918 р., організувалося Міністерство Народного Здоров'я та Опі-
кування, що його очолював проф. Всеволод Любимський.

Практичні заходи зосереджувалися коло підняття наявної
лікарської мережі, боротьби з дуже поширеними пошесними хво-
робами (тиф), лікування в притулках для дітей, втікачів і сиріт. Міні-
стерство Народного Здоров'я видало “Вісник Народного Здоров'я”,
при ньому працювала темінологічна комісія під проводом д-ра М. Гали-
на. У серпні 1918 р., створено перший в Україні медичний факультет з
українською викладовою мовою при Українському Державному
Університеті в Києві. Головним ініціатором створення цього факультету

(Продовження буде)

XXI ANNUAL CONFERENCE ON UKRAINIAN SUBJECTS

This scholarly event will be held at the Illini Union of the University of Illinois at Urbana-Champaign, June 16-21. The conference is being organized by the Ukrainian Research Program under chairmanship of Dmytro Shtohryn and will be held within the framework of the Summer Research Laboratory on Russia and Eastern Europe.

The main theme of this year's conference is "Ukraine Yesterday, Today, Tomorrow" and thus its speakers will tackle a wide range of questions dealing with development of Ukrainian historiography, culture, economics, politics, and activities of churches in Ukraine and the diaspora.

The Program Committee of the conference comprises the following scholars: John Fizer (Rutgers University at New Brunswick), Assya Humesky (University of Michigan at Ann Arbor), Taras Hunczak (Rutgers University at Newark), Miroslav Labunka (Ukrainian Catholic University), Jaroslav Rozumnyj (University of Manitoba), Bohdan Rubchak (University of Illinois at Chicago), Leonid Rudnytsky (Ukrainian Free University).

Over fifty-five distinguished scholars will speak to some hundred conferees from Canada, Germany, Poland, South Korea, Ukraine, and the United States. From Ukraine alone the organizers expect about thirty-five educators, scholarly researchers, and people of letters who are to attend the conference; among them Ivan Drach, a poet and member of the Verkhovna Rada of Ukraine; Dmytro Pavlychko, a poet and

former ambassador of Ukraine to Slovakia and to Poland; Georgij Pocheptsov, head of the Office of Strategic Initiatives in the Office of the President of Ukraine; Volodymyr Yatsenkiv'skyi, Minister Counselor of the Ukrainian Embassy in Washington, D.C.; Oleh Romaniv, president of the Shevchenko Scientific Society in Lviv; as well as rectors of five national and state universities in Ukraine.

About fifty papers will be given in Ukrainian and English. They will be included in twelve thematically designed sessions and two round-tables. The conference evenings will be devoted to presentations of new publications and poetry readings by their authors.

The conference is dedicated to the memory of George Y. Shevelov (1908-2002), life member of the Scholarly Council of the Ukrainian Research Program at the University of Illinois. Thus, one of the first sessions of the conference will be devoted to Shevelov's life and work. The papers of this session will be presented by Andriy Danylenko, John Fizer, Bohdan Rubchak, and Oksana Solovey.

On June 22 (Sunday) a group of the conference participants will meet the Ukrainian community of Chicago. The event will be organized and sponsored by the Foundation for the Advancement of Ukrainian Studies at the University of Illinois under president Raisa Bratkiv. The meeting reception will be held at the Ukrainian Cultural Center, 2247 West Chicago Avenue, Chicago.

Stephen M. Wichar Sr.

The new icon in Michigan's Ukrainian Community focuses on the Ukrainian Heritage Room in Manoogian Hall, Wayne State University. Along with other nationalities, the Ukrainian Room exemplifies the character of Detroit, Motor Capitol, USA by melding culture, beauty, and learning. It is in this diversity that classrooms preserve and honor ethnic identities. At the close of the first decade of Ukrainian Independence, Ukrainians in Greater Detroit have taken their rightful place by presenting their sophisticated artistry and unique history at a university level.

The Ukrainian Heritage Room is filled with wealth of intellectual intensity, both proud and profound. The room is a product of an innovative, ambitious, and industrious Steering Committee working together with the skillful artistic management of Lviv, Ukraine's Iconographer Volodymyr Mayorchak and Jarema Kozak, son of the famed Edward "EKO" Kozak. In the final setting, the most prevailing aspect of the room is not to display a museum environment, but to function as a university classroom. Potentially, thousands of students will receive instruction in this room in a Ukrainian surrounding.

It must be underlined that the entire Ukrainian Heritage Room enterprise was planned, studied, and implemented by the Ukrainian University Graduates of Detroit and Windsor. Under the leadership of Co-Chairmen Stephen M. Wichar Sr. and Olga Dubriwnyj-Solovey, the following members committed themselves to this major, three year duration, seventy-five thousand dollars Project Ukrainian Heritage Room. The "Room" is a fulfillment of an important goal and marks a tremendous achievement for the Graduates Society on their 64th Anniversary Year. The following volunteers were enlisted: Vera Andrushkiw, Alberta Cieply, Oleh Cieply, Paul Dzul, M.D., Joseph Elnick, Ivan Halich, Sonia Hazen, Sonia Hulyk, Jaroslav Konopada, Catherine Koneya, Olga Meyer, Tom Meyer, Bohdan Nehaniv, Lydia Taraschuk-Nehaniv, Alexander Serafin, Ph.D., Julia Stoiko and Irene Yanchak-Torrance.

On Sunday afternoon, May 4, 2003, more than three hundred people converged on Wayne State University's Campus to take part in Dedication and Reception Ceremonies. An overwhelming segment of guests packed Room 297 to capacity. At the designated grand opening hour, Stephen Wichar Sr., as Master of Ceremonies, officially opened the Ukrainian Heritage Room with welcoming remarks. Immediate acknowledgments included Gerrie Paulson, WSU, Senior Director of Development, Dr. Lawrence Scaff, Dean, College of Liberal Arts, and Olga Wilchow, Special Assistant. MC Wichar called on Susan Burns, Associate Vice President of Development, representing Dr. Irvin D.

UKRAINIAN HERITAGE ROOM A Historical Consummation

Stephen Wichar - Co-chairman, explains Kozak's map to visitors at a fundraiser event.

Ribbon Cutting ceremony Left to right: Susan Burns Associate V.P. of Development, WSU Dr. Donald Haase, Chair-German and Slavonic Studies, S. Wichar, MC, Cathy George Probate Judge - Elect, Macomb County (Ukrainian Ancestry) Volodymyr Mayorchak, artist, Dr. Lawrence Scaff, Dean, College of Liberal Arts.

Reid, WSU President. The roster of speakers included Dr. Donald Haase, Department Chair of German and Slavonic Studies, Joseph Elnick, President of the Ukrainian Graduates of Detroit and Windsor, and former 12th Congressional District United States Congressman, Majority and Minority Whip, Democrat, David E. Bonior, currently employed by WSU as Professor of Labor Studies. Wichar also called on additional speakers to provide commentaries. They included Ukrainian Probate Judge - elect Cathy George, President of the Hamtramck City Council Kathy Christie, and Svetlana Rogovyc, WSU, Slavic Department.

The Ribbon Cutting Ceremony was directed by Dierdre Corbett-Turner, WSU Activities Department. Susan Burns officially snipped the Blue and Yellow ribbon surrounded by all participating speakers. Bou-

quets of roses were presented to Olga Solovey, Stephen Wichar, and Volodymyr Mayorchak for their leadership roles in Project UHR. MC Wichar concluded the Dedication Ceremonies by inviting all guests to the Reception Italian Room, General Lectures Building for an extravagant and sumptuous hors d'oeuvres and champagne.

The Reception was striking in several ways. Jeff Block, WSU, Director of Operations and Professional Catering, organized a setting that was abounding in elegance. Adding another dimension, Nancy K. Wichar of Kvitka Creations, presented floral accents in pedestal arrangements. A String Quartet from the Livonia Symphony Orchestra under the direction of Maestro Volodymyr Shesiuik, provided a background of musical interludes. The last, but exciting part of the Reception, was a Sing-A-Long organized by the versatile master of

the keyboard Olga Solovey.

The culmination of the Ukrainian Heritage Room at Wayne State University achieved a room that embraces the culture and beauty of a noble Ukrainian heritage and will become a lasting legacy to past, present, and future generations. The remarkable fundraising successes reflected the worthiness of this project among Detroit Ukrainians. The community should be congratulated for this effort. Our artists must be applauded for their determination in providing a high profile artistry.

Without exception, Ukrainians in Metropolitan Detroit will be enthusiastic and proud of the Ukrainian Heritage Room. The panoramic entrance and dramatic interior is bold and brilliant. Ukrainians can now invite dignitaries, plan seminars, develop intellectual pursuits, and truly showcase their ethnicity with pride. A job well done.

STABILIZATION, NOT OCCUPATION -- YANUKOVYCH

KYIV (Interfax). -- Ukraine's Premier Viktor Yanukovich voiced confidence that Ukraine's troops would take part in stabilizing forces in Iraq. At this, Ukraine's Premier pointed out the peacekeeping character of Ukraine's mission. "We regard this issue as Ukraine's participation in a peacekeeping operation," Yanukovich said at a press conference in Paris when asked by a French journalist who called the stabilizing forces "occupying forces"

As the Premier put it, Ukraine

is interested in the post-war reconstruction of Iraq. "Our further actions will be aimed at protection of Ukraine's economic interests, at establishment of the Ukraine-Iraq relations, and at participation of Ukraine's industrial enterprises in the post-war reconstruction of Iraq," he said.

The Ukrainian Premier pointed out some progress in the issue (of Ukrainian enterprises' participation) being considered at present

U.S. TO BUILD POWER PLANTS IN RUSSIA

WASHINGTON (AP). -- The Energy Department announced a \$466 million deal to build two coal-burning power plants for Russia in return for a Russian promise to close three plutonium-producing reactors considered among the most dangerous in the world.

Two American companies -- Washington Group International and Raytheon Technical Services -- will oversee construction of the two fossil fuel plants. Most of the actual work is expected to be done by Russian companies and workers.

Energy Secretary Spencer Abraham called it a major step in the U.S.-Russia nuclear nonproliferation effort, although it will be five to eight years before the Russian reactors will shut down and stop making plutonium.

While the Russians have agreed to halt plutonium production and dispose of 34 metric tons of weapons-grade plutonium that is already stockpiled, they have refused to shut down the three reactors until a way is found to replace the electricity and industrial heat the reactors produce for nearby communities.

In addition to making enough plutonium for three warheads each week, the reactors in the Russian cities of Seversk and Zheleznogorsk also are viewed as among the most dangerous because of their design, which is similar to the Chernobyl reactor involved in the 1986 nuclear disaster in Ukraine. Unlike U.S. reactors, for example, they do not have concrete containment domes to hold in radiation in case of an accident or major leak.

"They're the most dangerous reactors they've got," said Kenneth Baker, the top Energy Department official involved in nuclear nonproliferation issues. And, he adds, "when

you have three reactors producing enough plutonium for three bombs a week you want to (deal with them) as fast as you can."

Abraham and Russia's nuclear minister, Alexander Rumyantsev, agreed in March to replace the reactors with fossil fuel plants. As part of the agreement, the U.S. government would arrange for the replacement power.

"Replacing these reactors with fossil fuel energy is critical to eliminate the production of weapons-grade plutonium in Russia and closing these facilities," said Abraham, who announced the contracts at a news conference with Russian Ambassador Yuri Ushakov.

Abraham said the Russians would handle -- and pay for -- the shutdown of the reactors, while the U.S. companies, working with the Russian contracting firm of Rosatomstroi, will build the new fossil fuel plants.

Washington Group International -- an engineering, construction and management company headquartered in Boise, Idaho -- will oversee work at the Seversk site, where an old coal-fired plant will be refurbished and expanded by 2008.

Raytheon, headquartered in Vienna, Va., will oversee construction of a new plant at the Zheleznogorsk site with a completion date of 2011.

Abraham said that final contracts are expected to be completed with the two companies by the end of June. Until then, he said, he could not provide specifics such as how \$466 million will be divided. The companies were selected from a list of a half dozen companies provided by the Defense Department, said Abraham.

POLISH-LED PEACEKEEPERS TO GO TO IRAQ IN JULY

WARSAW (Reuters). -- Poland said on that a multinational peace-keeping force of up to 7,500 troops under its command would be sent to Iraq in July.

The United States has asked Poland to run Iraq's central-southern zone -- between Baghdad and the port of Basra -- as a reward for its staunch backing for the U.S.-led war to topple Saddam Hussein.

"We will be able to carry out this operation in good style," General Czeslaw Piatas, Poland's top military commander, told a news conference, brushing aside views by some Western diplomats that Poland was incapable of handling the mission.

Poland has asked NATO for assistance -- in operational planning, intelligence and communications -- although some diplomats have said Polish requests needed to be better defined for the military alliance to act. "The deployment will take place in

July...and it will be fully operational in August," Defense Minister Jerzy Szmajdzinski told public radio. He told the news conference President Bush would be briefed on preparations on a visit to Poland.

Szmajdzinski said Poland would deploy more than 2,000 troops as part of the force and a similar number could be recruited from Ukraine.

He declined to identify other participants of the Polish-led force, although he said he could not contradict media reports that Denmark would take part in the operation. Some Muslim countries may also join, although no details were given.

Piatas said that the NATO role in the Polish-led military zone would be technical, dismissing speculation by some NATO diplomats that Warsaw would ask the military pact to help it recruit troops.

**СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УБС! — JOIN THE U.F.A!
ЗАПИСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ І ВНУКІВ!
ENROLL YOUR CHILDREN AND GRANDCHILDREN!**

UKRAINIAN EMBASSY IN ALGERIA NOT AFFECTED BY EARTHQUAKE

The Ukrainian embassy building in Algeria, the embassy's employees, and members of their families were not affected by the earthquake that hit the country on Wednesday, May 21.

Markian Lubkivskyi, the head of the Ukrainian Foreign Affairs Ministry's press service, disclosed this to Ukrainian News. "There were no deaths or injuries among employees of the Ukrainian embassy in Al-

geria and their families. The embassy building and communication facilities were not damaged," Lubkivskyi said.

As Ukrainian News earlier reported, there was no telephone contact with the Ukrainian Embassy in Algeria because of the earthquake. The earthquake, which measured 6.7 on the Richter scale, hit Algeria on Wednesday evening. The epicenter of the earthquake was 70 kilometers from the capital, Algiers.

UKRAINIAN NATIONALS TIE 2-2, MAINTAIN 1st PLACE LEAD OVER UGH

PHILADELPHIA. -- Ukrainian Nationals scored two first half goals, and hung on in the second half to maintain their 5 point lead over second place UGH in a league match at the Ukrainian American Sport Center in Horsham, PA. Tryzub, 8-2-1, so far in league play opened the scoring in the 5th minute when Dino Thomazos headed home a cross from the right wing by Nick Price. They took a 2-0 lead in the 15th minute when a 30 yard shot by Thomazos was deflected by Matthew Stevens into the net.

In the second half, the Nats were

content to protect their lead, as UGH controlled possession for the rest of the game. UGH was rewarded, when they converted a penalty kick called for a hand ball in the area. In the 87th minute, UGH tied the game from 14 yards out after a scramble in front of the goal.

Ukrainian Nationals need one more win in their remaining three matches to clinch their 2nd straight Inter County Soccer League title. Tryzub's next two games are away at Montco Azzurri and UGH, before closing the season at home against Black Sheep

НАРОДНА ВОЛЯ

PIK LXXXXIII Ч. 24 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 12 ЧЕРВНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA JUNE 12, 2003. YEAR LXXXXIII № 24

С. СТАШЕВСЬКИЙ ПРО УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКІ ВЗАЄМИНИ

Київ (Інтерфакс-Україна). — На думку голови Комітету Верховної Ради з питань закордонних справ С. Сташевського, тенденція останніх років засвідчила постійне зменшення російської частки у загальному обсязі товарообігу України при одночасному збільшенні частки Європейського Союзу та країн-кандидатів на вступ до ЄС.

“Якщо така тенденція триватиме й надалі, то Росія вже найближчим часом поступиться першим місцем серед торгових партнерів України”, — зазначив він. З цієї метою Україна послідовно проводить політику щодо виконання угоди про зону вільної торгівлі СНД та відповідного протоколу до неї.

За словами С. Сташевського, незважаючи на велику інтенсивність українсько-російських зустрічей на вершинах — 20 зустрічей за 2 роки, найскладніші питання двосторонніх відносин не вирішуються. Зокрема, не підписані угоди про розмежування водних

просторів Озівського і Чорного морів, Керченської протоки, угода про зону вільної торгівлі, не визначені перспективи тимчасового перебування Чорноморської флотії Росії на території України, не врегульований порядок дій ЧФ РФ у разі виникнення кризових ситуацій.

Не врегульована також справа повернення Україні частки чужої земної власності колишнього СРСР і повернення внесків громадянам України, не підписаний договір про співробітництво у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

Водночас, позитивним прикладом, за його словами, є договір про українсько-російський державний кордон. За словами С. Сташевського, договірна база українсько-російських відносин нараховує 337 документів. Разом із тим, така кількість угод не потрібна, оскільки більшість документів вже не працює, вважає він.

ПОРЯДКОМ УКРАЇНСЬКО-БРАЗИЛЬСЬКОЇ СПІВПРАЦІ...

Київ (АПУ). — Україна і Бразилія підписали програму створення ракетно-космічного комплексу (РКК) “Циклон-4” на пусковому центрі “Алкантара” в Бразилії. Документ підписано в ході візиту бразильської делегації в Україну на чолі з міністром науки і технологій Бразилії Роберту Амаралом.

Зокрема, названа програма визначає основні етапи здійснення проекту та роботи, які виконуватимуться. Так, у переліку робіт затверджено терміни створення спільного українсько-бразильського підприємства, яке буде реалізовувати проект. Крім того, в документі зафіксований початок робіт у наземній інфраструктурі в Ал-

кантарі, створення ракети-носія “Циклон-4” у виробничому об’єднанні “Південмаш”, перший запуск носія з бразильського космодрому у 2006 році, фінансування робіт за проектом.

Крім того, обидві сторони мають намір спільними зусиллями розвивати біо- та інформаційні технології, матеріалознавство та енергетику. Бразилія може бути корисною для України в геологорозвідці запасів нафти та газу на Чорноморському шельфі, вважає Роберту Амарал. У цій сфері латиноамериканська країна нагромадила чималий досвід та відпрацювала ефективні технології, якими може поділитися.

ОДИН МІЛЬЙОН ГРИВЕНЬ ДЛЯ КИЄВО-ПЕЧЕРСЬКОЇ ЛАВРИ

Київ. — Кабінет Міністрів України виділив 1 млн. грн. на першочергові протипаварійні, ремонтно-реставраційні та аварійно-відновні роботи в Києво-Печерській Лаврі. Така є постановою уряду від 2 червня. Кошти виділено безпосередньо Міністерству Культури за рахунок резервного фонду державного бюджету.

950-річчя Києво-Печерської Лаври відзначали 2001 року в день успіння Богородиці — 28 серпня. Цей православний монастир заснували 1051 ченці — Антоній і Феодосій Печерські, які є осново-

положниками чернецтва на Русі, нагадує Інтерфакс-Україна. У XI сторіччі монастир став центром християнства на Київській Русі. У XII сторіччі він отримав статус “Лаври” — головного великого монастиря.

З початку 90-их років минулого сторіччя територію Києво-Печерської Лаври поділено на дві частини — верхня Лавра залишається у віданні держави і є історично-культурним заповідником, а нижню Лавру передано ченцям УПЦ МП і вона є монастирем, що діє.

КОМЕНТУЮТЬ КАДРОВІ ЗМІНИ В УРЯДІ

Київ (“НХ”). — В останніх звільненнях в уряді українські політологи вбачають передусім політичні мотиви. На їхню думку, відставка міністра екології Василя Шевчука і його заступника є продовженням кадрової чистки, спрямованої на зміцнення позицій основних політичних гравців.

На думку політолога В. Полохала, скасування інституту державних секретарів, кадрова революція у Львові та чистка у Міністерстві Екології свідчать про посилення впливу прем’єр-міністра В. Януковича. Політолог каже, що з приходом в уряд колишнього губернатора Донецчини, Кабінет Міністрів став впливовішою устано-

вою, ніж Адміністрація Президента.

Міністра охорони довкілля звільнили з посади після засідання РНБО, на якому за матеріалами службових розслідувань, заявлено про недбале використання підземних надр. Основні порушення законодавства зафіксовані при видачі ліцензій на користування мінеральними та нафтогазоносними родовищами.

Л. Кучма доручив урядові вирішити питання відставки голови правління компанії “Надра України” Василя Стефанишина та директора підприємства “Укргазвидобування” Іллі Рибича.

У СВІТЛУ ПАМ’ЯТІ ПАТРІЯРХА МСТИСЛАВА

(1898 - 1993 - 2003)

Бл. п. Патріярх Мстислав

11 червня минуло 10 років від часу смерті Великої Людини — Його Святости Патріярха Мстислава, який очолював Українську Православну Церкву понад 40 років і невтомно працював для добра Українського Народу та відродження очолюваної ним Церкви в Україні. Його мрія стала дійсністю щойно на схилі його життя.

Своїм життям і прикладом наполегливої праці на славу Бога і єдності Церкви та Українського Народу, бл. п. Мстислав став дороговказом для сучасників і майбутніх поколінь українців.

Нехай пам’ять про Нього буде вічною!

ВЕРХОВНА РАДА ДАЛА ЗГОДУ НА ВІДРЯДЖЕННЯ ВІЙСЬКА ДО ІРАКУ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, 5 червня Верховна Рада дала згоду на відрядження українського миротворчого контингенту для участі в міжнародних стабілізаційних силах в Іраку. За це рішення проголосували 273 депутати, проти — 103 із 417 зареєстрованих.

Противниками ініціативи виступили комуністи, соціалісти, більшість депутатів із фракції «Наша Україна» і Блоку Юлії Тимошенко. Щоправда, дві останні виявилися не зовсім монолітними в голосуванні, оскільки 39 «нашоукраїнців» і троє «б’ютьківців» переступили через «опозиційність» і висловилися «за» відправку вояків.

Чітко і переконливо надавав аргументи «за» м.ін. секретар РНБО України Євген Марчук, який повідомив, що станом на 4 червня, 35 держав висловило готовність взяти участь у стабілізації в Іраку, 16 парламентів проголосувало за відправку своїх вояків до цієї держави (серед них і пост радянські — Казахстан, Азербайджан, Грузія, країни Балтії), 46 країн надсилає поліційні сили.

(Закінчення на стор. 3-ій)

НАТО ЗАОХОЧУЄ УКРАЇНУ ПРОДОВЖУВАТИ РЕФОРМИ

Мадрид (“НХ”). — НАТО заохочує Україну продовжувати реформи для інтеграції країни в євроатлантичну структуру. Про це м.ін. йшлося на зустрічі глав зовнішньополітичних відомств країн-членів НАТО, що відбулася в еспанській столиці. Крім того, відбулося засідання Комісії України-НАТО на рівні міністрів закордонних справ.

Як повідомила пресова служба НАТО, представники альянсу в цілому задоволені тим, як Київ виконує цільовий і спільний план

дій з НАТО, однак Україна ще має багато зробити, аби побудувати громадянське суспільство із вільними ЗМІ.

МЗС УКРАЇНИ ПРОСИТЬ РОЗ’ЯСНИТИ СПРАВУ ІНЦИДЕНТУ В ХАБАРОВСЬКУ

Київ. — Міністерство Закордонних Справ України надіслало офіційну ноту МЗС Росії з проханням роз’яснити причини затримки на летовищі в Хабаровську літака парламентської делегації України. За словами речника МЗС України М. Лубківського, у цій ноті також “висловлюється здивування ставленням російської сторони до парламентської делегації України”

Минулого тижня, повертаючись із Японії в Україну, делегація Верховної Ради на чолі з головою Володимиром Литвиним на 15 годин затрималася у Хабаровську через проблеми з якістю палива для літака. Український лайнер приземлився на летовищі цього міста для дозаправки.

Російська влада обіцяла провести розслідування інциденту.

У ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ ТАТА

Стоїть горобина мовчазна,
грон багряних на ній багато.
А листя тихо шепоче:
Тато... тато... тато...

Нема вже квіток розкішних,
пвітуть нагідки лиш лапаті.
Пелюстки тихо шепечуть:
тато... тато... тато...

Пливе та мчить вперед ріка,
хвиль гребінці піднято.
Гомонять хвилячки маленькі:
тато... тато... тато...

Цвіріньчать снігурі між собою,
вішучи снігу багато.
Вторять їм горобички сірі:
тато... тато... тато...

Цвірінь!

Марія Губко

ПОЧЕСНЕ КОНСУЛЬСТВО УКРАЇНИ В КЛІВЛЕНДІ

Вашінгтон. — Як повідомило Посольство України в США, 23 травня посол Костянтин Грищенко урочисто очолює дорадчу фірму “Andrew J. Futey & Associates”, членом стейтової Льютерійної Комісії.

Почесний консул — активний член української громади. Адреса Посольства така: 5566 Pearl Road, Parma, Ohio.

ЗАТВЕРДИЛИ ПРОЄКТ ПАМ’ЯТНИКА СТЕПАНОВІ БАНДЕРІ

Київ (АПУ). — Пам’ятник видатному українському політичному діячеві Степанові Бандері /1909-1959/ буде встановлений у Львові наступного року. Організаційний комітет на своєму засіданні затвердив проєкт майбутнього монумента, який стоятиме на вулиці Привокзальній, біля костюлу святої Єлизавети.

За словами заступника голови Львівської Обласної Ради

Авторами проєкту є скульптори М. Посікіра і М. Федик.

БІЙ КЛИЧКО - ЛУІС ВІДБУДЕТЬСЯ 21 ЧЕРВНЯ

Київ (Інтерфакс-Україна). — Уже офіційно повідомили, що чемпіон світу з боксу серед професіоналів у суперважкій вазі, британець Леннокс Луїс погодився битися з Віталієм Кличком 21-го червня ц. р. в Лос-Анджелесі.

Рішення про зустріч на рингу з українцем Луїс прийняв, коли стало відомо, що його первісний суперник на цей бій — канадець Кірк Джонсон дістав травму і, на думку лікарів, не зможе відновити-

ся до 21 червня. Луїс же в останній раз виходив на ринг рівно рік тому, коли 8 червня він захистив звання за двома версіями в бою з американцем Майком Тайсоном. Та зустріч закінчилася достроково, у восьмій рунді поразкою вже давно не такого “залізного” Майка. Від матчу-реваншу Тайсон розсудливо відмовився.

Бій Луїса з В.Кличком транслюватиме з Лос-Анджелесу телеканал НВО.

ВІДБУДЕТЬСЯ ІІІ ВСЕСВІТНІЙ БОЙКІВСЬКИЙ ФЕСТИН

Як повідомляє Турківське районне Т-во “Бойківщина”, ІІІ Всесвітній Бойківський Фестин відбудеться в днях від 17 до 20 липня на Турківщині, а частково на Самбірщині і Старосамбірщині Львівської області.

У фестинах візьме участь 19 районів і 9 міст Львівської, Закар-

патської та Івано-Франківської областей. Придуть також гості з цілої України та діаспори. Організатори запрошують на фестин також земляків з Америки й Канади, а особливо всіх людей з прізвищем “Бойко”

Ближчими інформаціями у справі фестину, в Америці слухайте д-р Ярослав Геврич (тел. 845-626-8266).

ПАРАФІЯ СВ. ТРОЙЦІ В БРІДЖПОРТІ ЗАПРОШУЄ ВСІХ НА ВІДЗНАЧЕННЯ СВОГО ЗОЛОТОГО ЮВІЛЕЮ

Бріджпорт, Кон. (А. Фалько). — Місцева українська православна парафія Св. Тройці 22 червня ц. р. відзначатиме золотий ювілей свого заснування.

У святкуваннях візьмуть участь Патріярх Київський і всієї Русі-України Філарет (УПЦ Київського Патріярхату), генеральний консул України в Нью-Йорку Сергій Погорельцев та інші церковні і світські достойники.

До участі у святкуваннях золотого ювілею, всіх українців запрошують о. протопр. Олекс. Шутер і Парафіальна Рада. Детальніше про святкування читайте запрошення на стор. 3-ій.

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА

SUBSCRIPTIONS

(US currency)

Для членів УБС: For UFA members:
У США і в Канаді річно... 20.00 дол. USA and Canada per year... 20.00

Для нечленів УБС: For non-members:
У США і в Канаді річно... 25.00 дол. USA and Canada per year... 25.00
В інших країнах річно... 30.00 дол. In other countries per year... 30.00
Ціна одного примірника 50 центів. Price per single copy 50 cents

NARODNA VOLYA
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342 - 0937 Fax: (570) 347 - 5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дупляк
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

ПОЛЬЩА КАЖЕ ЕВРОПІ "ТАК"

Останню перешкоду на шляху Польщі до об'єднаної Європи подолано. Під час референдуму щодо вступу до Євросоюзу, переважна більшість поляків відповіла позитивно. Не виправдалися й надії євроскептиків на те, що референдум визнають недійсним через низьку участь громадян у голосуванні.

Референдум у Польщі проходив у досить непростих соціально-політичних умовах. Невгамовна євроєвфорія поляків початку 90-их років поступово йшла на спад паралельно з конкретизацією економічних умов вступу до Європейського Союзу. Детальніше про атмосферу в Польщі під час референдуму минулої суботи та неділі розповідає наш кореспондент у Варшаві Володимир Прядко:

-- Польща -- це 6-та країна, у якій проводиться референдум у справі вступу до ЄС. Мешканці Мальти, Словенії, Угорщини, Словаччини та Литви вже сказали «так» на користь європейської інтеграції. Дотепер найбільш драматично голосування відбулося у Словаччині та Литві, де першого дня дводенного референдуму зафіксовано низьке зацікавлення референдумом, -- на Словаччині проголосувало 25 % осіб, а у Литві -- 32%. Другого дня голосування ці країни несподівано набрали -- відповідно -- 52 % та 63 % голосів, зарахувавши свої референдуми до успішних. Ще більшою несподіванкою став перший день референдуму в Польщі. Суботнього дня до урн прийшло трохи більше 17% тих, хто має право голосу. При чому поляки не могли собі дозволити, як це було у Словаччині та Литві, залучити другого дня до євросоюзної агітації крамничі та політиків. Тут діють дуже сильні «антиєвросоюзні» структури, які пильнують за тим, щоб не було жодних референдумних порушень.

У повітрі залягло програвом. Відразу ж згадалася недавня занадто нахабна «пропаганда» щасливого євросоюзного життя у майже всіх польських засобах інформації. Людям це нагадувало вже трохи забуті радянські часи. Перед очима постали цифри зростаючого безробіття та поширення зони бідності в польському суспільстві за останні два-три роки. Мешканці східних регіонів Польщі часто не розуміють, чому зі вступом до ЄС має блокуватися польський східний кордон. Адже, йдешся про втрату клієнтури, прикордонної співпраці, туризму тощо. Нинішній лівий польський уряд, який на очах втрачає довіру у суспільстві, за будь-яку ціну прагне переконали громадян у тому, що незабаром почнеться зростання добробуту та ВВП. Та, як це не дивно, врятувати ситуацію з референдумом може саме Католицька Церква, з якою ще недавно лівим польським урядам жилося нелегко. Вже кілька років костюл намагався не втручатися в політику. Але буквально недавно Церква все ж таки зважилася закликати вірних голосувати за Європу. Всю свою надію польські керівні чиновники після «чорної» референдумної суботи поклали саме на ксьондзів, які мають велику владу над душами поляків особливо у недільні дні. Поляки традиційно прислухаються до того, що говорять католицькі священники під час недільних проповідей.

Польські проблеми, пов'язані з не надто високою конкурентоздатністю місцевих товарів на європейському ринку, вдало використовували політики, що будували свою кар'єру на ідеології євроскептицизму. Такі політичні сили, як профспілка селян «Самооборона» чи партія «Літа польських сімей» проводили бурхливу агітацію проти вступу до ЄС. Євроскептики знаходили шоразу більше прихильників у Польщі. Навіть минулого тижня, коли до країни з візитою завітав німецький канцлер Гергард Шредер, то його кортеж зістрівся з групою демонстрантів, які закликали співвітчизників голосувати на референдумі негативно. Німецький гість намагався заспокоїти поляків з їхніми побоюваннями, що Польщу поглине західний капітал:

-- Я переконаний, що цей страх є безпідставним. Польський уряд провів з Європейською Комісією успішні переговори. Ситуація залишалася непевною аж до недільного вечора. І тільки-но закрилися виборчі дільниці, Президент Александер Квасневський поспішив заявити, що Польща сказала Європейському Союзові «так». Комісар ЄС з питань розширення Гюнтер Фергойген, коментуючи майбутній вступ Польщі до Євросоюзу, підкреслив:

-- Це початок абсолютно нового історичного розвитку. Адже вступ Польщі до Євросоюзу означає, що вперше після довгих років у її історії, вона лежатиме не ледь там між, наприклад, Німеччиною та Росією, між Заходом і Сходом, а належатиме до об'єднаної Європи. Вступ до Європейського Союзу гарантуватиме Польщі стратегічну безпеку, якої Польща не мала багато століть.

Любомир Петренко ("НХ")

Микола Вірний-Французенко

СІМ КУЛЬ

Сім куль огнених і залізних
В обличчя, в груди, у рамі...
Сім букв -- ім'я Його вітчизни,
Сім літер -- і Його ім'я.

І наче в кожну букву -- куля.
І наче в кожну букву -- цвях,
Щоб смерть на сім замків замкнула
Йому й Його вітчизні шлях.

Скосила тіло сила Ночі,
Та семикратно виріс Дух.
Сім куль -- сліпим відкрили очі,
Сім куль -- глухим відкрили слух.

І дух Його ввійшов всеціло
У плоть мільйонів сорок п'ять.
Сім куль -- одно скосили тіло,
Мільйони -- кулям не здолати!

Богдан Боря

Три роки перед тим, як від куль, підісланого Московією агента, на вулиці Парижу загинув Голова Директорії й Головної Отаман Військ УНР -- С. Петлюра, вийшла друком його брошура -- "Сучасна українська еміграція і її завдання".

Це -- своєрідна розмова Симона Петлюри з українцями, які стали емігрантами з кінцем двадцятих років. Тоді Україна втратила своїх незалежність і її покинули тисячі людей. То були цивільні люди і вояки чи, як тоді казали -- козаки і старшини Військ УНР. Розсіялись вони "мало не по ціло-

Віктор Чивокуня ("УГ")

РЕФОРМА КОНСТИТУЦІЇ: ДЕПУТАТИ ВИЗНАЧИЛИСЯ, СКІЛЬКИ
ВЛАДИ ЗАБРАТИ У ПРЕЗИДЕНТА

Парляментська спецкомісія випередила Леоніда Кучму у підготовці змін до Конституції. 6-го червня депутати, які останні місяці збиралися в одному з кабінетів Верховної Ради і переписували Основний Закон, проголосували за остаточний текст законопроекту. Він має бути внесений до парламенту цього тижня -- для цього треба лише 150 підписів, а це вже зовсім не проблема.

Тимчасова спеціальна комісія пропонує 31 зміну до 10 статей Конституції. Тепер документ має бути поданий фракціям, які і вирішать, що з ним далі робити. Чи чекати на кучмині законопроект і потім виписувати один-єдиний для всіх прийнятний? Чи, в разі відсутності спільного бачення, голосувати за кожний документ окремо на цій сесії, щоб подати його на експертизу до Конституційного Суду. Багато залежить від зустрічі провідників фракцій з президентом, розповів член комісії Віктор Мусіяка з "Європейського вибору" Після цього все має прояснитися.

Якщо президент і провідники політичних сил домовляться зібрати з двох варіантів єдиний, то депутати-конституційники готові тиждень ударно попрацювати, щоб вивести узгоджений проект змін Основного Закону на наступний сесійний тиждень, щоб 19 червня проголосувати його на пленарному засіданні до Конституційного Суду.

Якщо встигнуть, то потім треба підганяти Суд -- аби він підготував експертний висновок до початку вакацій. Тоді депутати змогли б проголосувати перше читання вже на цій сесії. І друге читання, коли необхідні 300 голосів, припадає на осінню-зимову сесію. В іншому разі друге читання вискочить на весну 2004 року.

Другий варіант -- якщо Кучма і депутати не порозуміються. Тоді будуть два законопроекти, два голосування за направлення до Конституційного Суду, два експертні висновки, два перші читання по 226 голосів (що імовірно) і два другі читання по 300 голосів (а ось такого не буває).

На думку Мусіяки, "єдиний

ДЕЯКІ ЗАПОВІТІ СИМОНА ПЕТЛЮРИ

(22 травня 1879 р. -- 25 травня 1926 р.)

му світі". Найбільше українців поселилось тоді в Польщі, Румунії, Болгарії, в Сербії, немало в Чехословаччині, Туреччині та в Австрії. Менше в Угорщині, Франції, Бельгії.

Хвилю української еміграції, -- як писав автор брошури, -- докотились і до Єгипту та Америки, як Північної, так і Південної.

Та, незважаючи на всю кількість і розпорозеність нашої еміграції, Симон Петлюра був глибоко переконаний в тому, що українська еміграція є органічно інтегрованою частиною цілого Українського Народу. Ця еміграція мусить "виконати відповідальну частину загальнонаціональної і загальнодержавної програми української нації, а власне ту частину, що її народ наш під окупаційною владою доклати не може..."

У державній праці, а особливо в боротьбі за державність, -- все може бути використане, але ніколи не треба забувати тієї остероги, яку висловив Симон Петлюра, а саме: "не кожний, хто претендує на роль державного діяча, справді може без шкоди для державної справи братися за неї чи наближатися навіть до стерни її"

Було б самогубством, -- доводив Голова Директорії УНР, -- для наших національних інтересів підживлювати апетит таких кандида-

тів до дальших їхніх претензій на верховодство державними справами. Висновок з цього такий: "Громадянство, яке безкритично потурає таким амбіціям, часто хворобливим і смішним, а для нашої гідності державної образливим, показало б тільки, що воно не доросло до власної держави..."

Будівництво Української Держави, як підкреслював Симон Петлюра, вимагає від державного діяча великого знання техніки будівництва держави, прозорості майбутнього, уміння орієнтуватись у складних обставинах сучасного життя, як українського, так і міжнародного, почуття міри і такту, а найпаче, систематичної, невтомної, так званої "чорної" праці, до якої не кожен здатен.

Справа здобуття української держави -- це справа цілої нації української, а не якоїсь класи чи партії, тому порозуміння і згода всіх чинників громадських і співпраця між ними є тією передумовою, без додержання якої ми ніколи своєї державної мети не досягнемо.

Провідник визвольних змагань радив не забувати деяких промовисто-корисних та гідних до наслідування прикладів з історії, коли йдеться про консолідацію всіх національних сил в справі організації своєї держави. Принаймні на перших початках постанови

її, таким шляхом ішли досвідченіші та організованіші нації, наприклад чеська. Цей шлях і для нас є єдиним, бо він забезпечує найменшу затрату сил, жертв, енергії з найбільшми позитивними наслідками.

Його дальший висновок такий: "...пріоритет державности над партійністю, загальнонаціональних інтересів над класовими та груповими, партійними, мусимо ми... зрозуміти і відчувати як категоричний імператив, як одну з головних умов нашого державного будівництва!"

Симон Петлюра вважав, що "організоване життя нації не обмежується її політичними інтересами, а виявляється в різних ділянках і різних культурно-освітніх, наукових, релігійних, професійних, господарчих і всяких інших галузях змагань"

З думкою про названі питання, Симон Петлюра залишив нам такий заповіт: "Не марнотратним, не яловим повинно бути життя і перебування нашої еміграції поза межами Батьківщини, а повним глибокого змісту та позитивних наслідків для рідного краю..."

"Наша сила в єдності, а порука успіху наших змагань у державній слухняності!... Держава вища від партії, нація вища над класами"

При цьому не законом "Про регламент" (що, як закон, вимагатиме підпису президента), а саме Регламентом, який ухвалюють депутати.

Також у законопроекті Комісії порезидент не має права розпускати парламент у разі несхвалення бюджету. Хоча були різні пропозиції по строках -- якщо не проголошений головний фінансовий документ до 31 грудня, до 1 березня бюджетного року і навіть до 1 квітня.

Депутатам не дозволили сумішати крісло обранця з членом уряду. Достроково повноваження народного обранця припиняються у разі, якщо протягом 4 місяців він не здійснює без поважних причин своїх повноважень.

За словами Катеринчука, "Наша Україна" цієї норми може не підтримати, бо "вона не є дієвою, нічого не змінює -- депутат раз на чотири місяці може з'явитися і потім знову зникнути". Однак, за словами Мусіяки, вирішили записати саме так -- бо це кореспондується з загальноприйнятими умовами звільнення з праці всіх інших громадян.

Окрема інтрига -- формування Кабінету Міністрів. Повноваження із затвердження персоналії Комісія пропонує розподілити так: призначає міністрів парламент, прізвища подає прем'єр. Є ряд портфелів, претенденти на які перед парламентом затвердження мають бути попередньо узгоджені прем'єром у президента: це МЗС, МВС, Міністерство Оборони і МінНС. У кучминих пропозицій, як відомо, він залишив за собою право особисто визначати цих міністрів.

Але Комісія пішла ще далі й взагалі забрала у глави держави ще кілька підлеглих. Окремо Кабінет Міністрів, не турбуючи президента, сам вносить до парламенту главу Державної Податкової Адміністрації, Державної Митниці та Фонду Державного Майна.

Є посади, на які президент призначає сам -- за згодою Верховної Ради (тобто прем'єр у їх долі не фігурує). Це глави Антимонопольного Комітету, Державного Кордону, СБУ і Державного Комі-

тету Телебачення й Радіомовлення. "Це посади, які пов'язані з виконанням президентом своїх функцій як гаранта прав свобод громадян, або щодо забезпечення національної безпеки", -- пояснив Мусіяка.

Генерального прокурора пропонується призначати й звільняти за поданням Верховної Ради. "Тут є протиріччя з тим, що прокурор -- це інструмент президента, який виконує функції контролю", -- незгодний з рішенням Комісії Катеринчук.

Ще собі до своїх повноважень парламент хоче забрати право тлумачити закони. Тепер це може робити виключно Конституційний Суд.

Старим залишився в законопроекті Комісії принцип формування Центрального Виборчого Комітету -- половину членів призначає парламент, половину -- президент. Хоча, як альтернативу, пропонувалося обирати ЦВК тільки із суддів Верховного Суду. "Так ми знімаємо багато питань, що суди використовуються під час виборів як елемент політехнології", -- зазначив Катеринчук.

Не змогла Комісія змінити й процедури імпічменту, тому в проекті залишилася норма, записана в чинній Конституції. "Ми пропонуємо зробити цей механізм більш реальним. Ми пропонуємо: після того, як Верховна Рада отримала інформацію щодо підозри президента у скоєнні злочину і тимчасова комісія надала необхідні факти, тоді парламент 300 голосами передає справу до Верховного Суду, і Суд приймає рішення щодо відповідальності глави держави. Це рішення вже не потребуватиме згоди парламенту. Тобто таким чином був би не політичний, а юридичний інструмент імпічменту", -- зазначив Катеринчук. Однак, за його словами, Комісія не змогла змінити цієї норми, навіть коли запропонували її ввести з 2005 року.

Зміна торкнулася лише того, хто виконуватиме повноваження президента у разі його дострокової відставки. У законопроекті це право пропонується віддати голові парламенту.

ЛЬВІВСЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ
У САНКТ-ПЕТЕРБУРЗІ

Львів ("Поступ"). -- 23 травня львівська делегація взяла участь в урочистому відкритті у Санкт-Петербурзі площі імені Тараса Шевченка, на якій розташовано гранітний пам'ятник нашому Кобзареві, -- повідомив заступник міського голови, секретар Львівської Міської Ради Зіновій Сірик.

"Львівська делегація, перебуваючи з 22 по 25 травня у Санкт-Петербурзі, зустрілася з представниками української громад. Ми побували також і в Генеральному Консульстві України, урочисте відкриття якого відбудеться 30 травня за участю Президента України", -- повідомив З. Сірик.

ПРИКОРДОННА ЗАСТАВА НА
УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКОМУ КОРДОНІ

Суми (АПУ). 26 травня відбулось урочисте відкриття прикордонної застави "Сопіч" у Глухівському районі Сумської області.

Нова застава розташована в двоповерховому приміщенні. На другому поверсі приміщення роз-

ташовані квартири для офіцерів та технічного персоналу застави. На сумщині таку практику застосовано вперше. Завдяки шефській допомозі підприємств "Сумгаз" та "Глухівгаз", на заставі збудована власна котельня, упорядкована територія

РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ УБСОЮЗУ ЗА КВІТЕНЬ 2003 Р. MONTHLY RECORDING REPORT FOR APRIL 2003

НОВІ ЧЛЕНИ/NEW MEMBERS:
40 Alexey Gostylo
244 Nicholas Koshiw

АД/Д НОВІ ЧЛЕНИ
AD/D NEW MEMBERS
64 Jennifer Posnjak

ПОМЕРЛИ / DEATHS
SM Anna Oleksyn, 2

ПОМЕРЛИ НА ВИПЛАЧЕНОМУ
ЗАБЕЗПЕЧЕННІ
DIED ON PAID UP BENEFIT
239 Anna Oleksyn, 2
SM Karen Evanick, 2

ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 2003 Р.
(дорослий департамент)
SUMMARY FOR
APRIL 2003
(adult department)
З кінцем 31 березня 2003
р. УБСоюз мав активних
дорослих членів-грамот
Прийнято нових членів
Прийнято нових членів
AD/D
Plan C
Прийнято з дитячого
Департаменту
Прийнято з переступними
Листами
Прийнято наново
Прийнято наново AD/D
Прийнято з інших клас за-
безпечення

Разом 6,983
Суспендовано 2
Суспендовано AD/D 4
Видано переступні листи 0
Переведені на виплачене
Забезпечення 80/40 0
Перейшли на виплачене
Забезпечення з випл. 8
Грамотами за життя
Переведені на безплатне
Продовжене забезпечення
Відійшли з готівкою за
Дозрілі грамоти 20
Відійшли з передчасним
Зворотом в готівці 5
Відійшли до інших клас
Забезпечення 70
Перейшли на передчасне
Виплачене забезпечення 0
Відійшли з вигаслими
Терміновими грамотами 2
Померли 2
Conversion Plan A & B 0
Разом 43
З кінцем 30 квітня 2003 р.
УБСоюз мав активних
дорослих членів-грамот 6,940

РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ
ДИТЯЧОГО ВІДДІЛУ УБСОЮЗУ
ЗА КВІТЕНЬ 2003 Р.
MONTHLY RECORDING
REPORT - JUVENILE DIVISION
FOR APRIL 2003

НОВІ ЧЛЕНИ/NEW MEMBERS:
64 Rebeca Posnjak
322 Daniel Mocharenko, 2

ЗІСТАВЛЕННЯ
ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 2003 Р.
(дитячий департамент)
SUMMARY FOR
APRIL 2003
(juvenile division)
З кінцем 31 березня 2003
р. УБСоюз мав активних
Дитячих членів-грамот 874
Прийнято нових членів 3
Прийнято з переступними
Листами 0
Прийнято наново 0
Прийнято з інших клас за-
безпечення 0
Разом 877

Суспендовано 0
Видано переступні листи 0
Перейшли в дорослі члени 3
Відійшли з готівкою за
дозрілі грамоти 1
Вигасли термінові
забезпечення "ОО-А" 0
Відійшли з передчасним
Зворотом в готівці 0
Перейшли до інших клас
забезпечення 0
Перейшли на передчасне
виплачене забезпечення 0
Перейшли на безплатне
Продовжене забезпечення 0
Померли 0
Разом 4

З кінцем 30 квітня 2003 р.
УБСоюз мав активних
дитячих членів-грамот 873

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ
ДОРΟΣЛИХ І ДІТЕЙ, АКТИВНИХ
І НЕАКТИВНИХ ЧЛЕНІВ-
ГРАМОТ
ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 2003 Р.
COMPOSITE SUMMARY OF
ACTIVE & NON ACTIVE
MEMBERS FOR
APRIL 2003
З кінцем 30 квітня 2003 р.
УБСоюз мав активних до-
рослих членів-грамот 6,940
Дітей активних членів-
грамот 873
Разом 7,813
Дорослих членів-грамот на
виплаченому забезпеченні 3,514
Дітей членів-грамот на
виплаченому забезпеченні 5
Дорослих членів-грамот на
безплатному продовжено-
му забезпеченні 642
Дітей членів-грамот на без-
платному продовженому
забезпеченні 109
Разом 4,270
З кінцем 30 квітня 2003 р.
всіх разом, дорослих і
дітей, активних і неактив-
них членів-грамот УБСоюз
мав 12,083
(Старших членів, що пла-
тять тільки фонди і за газе-
ту УБСоюз мав) 58
Разом усіх членів з
кінцем 30 квітня 2003 р.
УБС мав 12,141

Христия Салак Шабловська
Головний Секретар

НАЙМОЛОДШИЙ ЧЛЕН 64 ВІДДІЛУ УБС

Наймолодшим членом 64
Відділу Українського Братського
Союзу в Баффало став Максим
Дмитро Бандрівський -- син по-
дружжя Олі і Павла Бандрівських.

До речі, вся родина Бандрів-
ських є членом Братського Союзу.
Малий союзовець народився
15 червня 2002 року, тож цього
тижня святкуватиме свій перший
рочок від дня народження. Многая
літа!

Щира подяка батькам за
пам'ять і турботу про майбутнє
Максимка, а вродливому юнакові
бажаємо рости в доброму здоров'ї
ім і родині на радість і потіху, для
добра української громади і на-
роду.

Михайло Мохнач
Голова 64 Відділу і Округи УБС

Максим Дмитро Бандрівський

ВЕРХОВНА РАДА ДАЛА ЗГОДУ НА ВІДРЯДЖЕННЯ ВІЙСЬКА ДО ІРАКУ

(Закінчення з 1-ої стор.)

Загальна чисельність нашого
контингенту в Іраку становитиме
1800 вояків. Він формується ви-
нятково на добровільній основі.
Термін транспортування вояків
складатиме близько 20 діб.

Як раніше повідомляв Голово-
нокомандувач Сухопутних Військ
Збройних Сил України Петро Шу-
ляк, відправка українських війсь-
кових почнеться вже 12 червня.

Відрядження українського
війська і забезпечення його діяль-

ности до кінця 2003 року обій-
деться в 69.4 млн. доларів. Що-
правда, уряд США уже запевнив,
що відшкодує всі витрати на пере-
дислокацію та утримання україн-
ського контингенту. За Києвом за-
лишається виплата військово-
службовцям заробітної платні.

Варто зауважити, що, почи-
наючи з 1993 року, Україна додат-
ково вже отримала від ООН 171.7
млн. дол., як оплату за миротворчу
діяльність.

НОВИЙ ГОЛОВНОКОМАНДУВАЧ ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКИХ СИЛ УКРАЇНИ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, на
місце звільненого адмірала Ми-
хайла Єжеля, Президент Л. Кучма
призначив контрадмірала Ігоря
Князя Головнокомандувачем Вій-
ськово-Морських Сил України.

Як ми вже повідомляли, Про-
куратура України порушила кримі-
нальну справу протиадмірала М.
Єжеля, приписуючи йому різні грі-
хи, як згодні причини звільнен-
ня.

ЗАПРОШЕННЯ Слава Ісусу Христу!

Дорогі Брати і Сестри!

Отець настоятель і управа Української Соборноправної Авто-
кефальної Православної парафії Св. Тройці Київського Патріархату,
що в м. Бріджпорт, Коннектикут, має шану ласкаво запросити Вас, ша-
новні співгромадяни, Вашу родину та друзів, незалежно від віку та
віросповідання, аби святково відзначити 50-ту річницю існування на-
шої парафії. Ювілейні святкування відбудуться 22 червня 2003 року.
Люб'язно прохаємо прибути до нас у цей час та взяти участь в
урочистостях і єдиною родиною помолитися за нашу Україну та її краще
майбутнє.

У святкуванні нашого золотого ювілею візьмуть участь Святіший
Філарет -- Патріарх Київський і всієї Руси-України, Генеральний Консул
України в Нью-Йорку С. Погорельцев та інші високі гості.

Ювілейні святкування розпочнуться зустріччю Святішого Па-
тріярха Філарета о год. 9:30 ранку, а о 10-ій ранку початок Торжест-
венної Літургії.

Після Служби Божої, о год. 1-ій по полудні, відбудеться ювілейний
бенкет у ресторані Вілла Б'янка.

У справі замовлень на бенкет просимо телефонувати до 15 червня
на такі числа телефонів: (203) 888-3587 або (203) 259-2323.

Повідомляємо також, що в десяту річницю смерті бл. п. Патріярха
Мстислава, у понеділок 23-го червня, о год. 10 -їй ранку, Святіший
Патріярх Філарет відправить Панахиду в церкві Св. Тройці.

Dear Brothers and Sisters in Christ:

You are cordially invited by the Pastor and the Church Council of Holy
Trinity Ukrainian Sobornopravna Autocephalous Orthodox Church, Kyivan
Patriarchate in Bridgeport, CT to help commemorate a joyous occasion --
the 50th Anniversary of our Parish.

The Golden Anniversary celebrations will take place on June 22nd, 2003,
and everyone regardless of age or religious affiliation is invited.

Among the honored guests will be His Holiness Filaret, Patriarch of
Kyiv and all Rus' -Ukraine, His Excellency S. Pohoreltsev, Consul General
of the Consulate of Ukraine in New York, and other dignitaries.

The celebrations will commence with the greeting of Patriarch Filaret
at 9:30 AM, followed by the Divine Liturgy at 10:00 AM.

At 1:00 PM the Golden Anniversary Banquet will take place at the
Villa Bianca in Seymour.

For reservations please call by June 15th:
(203) 888 - 3587 or (203) 259 - 2323.

On Monday, June 23rd, 2003, at 10 AM at Holy Trinity, a memorial
service for the tenth anniversary of the death of Patriarch Mstyslav will be
celebrated with His Holiness Filaret, Patriarch of Kyiv and all Rus' -Ukraine.

о. протопр. Олекса Шутер, настоятель V. Rev. Oleksa Chouter,
Pastor
Анатолій Фалько, голова управи Anatole Falko, Church Council
President
Віра Люлька, секретар управи Vera Lulka, Church Council
Secretary

ВОЛОДИМИР ЯЦУБА СТАВ МІНІСТРОМ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ

Київ ("УН"). -- Президент Л.
Кучма призначив міністром Кабі-
нету Міністрів Володимира Яцубу,
звільнивши його з посади держав-
ного секретаря уряду. Раніше 55-
річний В. Яцуба був першим за-
ступником глави Адміністрації
Президента, першим заступником
міністра Кабінету Міністрів.

Минулого тижня Леонід Куч-
ма звільнював інститут державних
секретарів, який запровадив два
роки тому, відновивши посади за-
ступників міністра. Секретарів
призначав Президент на п'ятиріч-
ний термін і їх не можна було мі-
няти, якщо урядовці йшли у від-
ставку.

ІЗ ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Шановний Пане Редакторе!

Минає рік від XXV Конвенції
УБСоюзу і вже за тиждень, згідно
зі статутом організації, знову з'ї-
дуться члени Голової Ради УБС,
щоби звітувати про пророблену
працю для добра Союзу та спільно
подумати про дальше майбутнє
організації.

Делегати останньої Конвен-
ції, а було їх п'ятдесят дев'ять, ви-
брали новий уряд, якому доручили
продовжувати працю організації
для добра членства та української
спільноти. Вони особливо під-
креслювали потребу приєднуван-
ня нових членів, бо від цього за-
лежатиме майбутнє УБСоюзу.

Багато делегатів покладало
надії на приєднування новопрйбу-
лих емігрантів-українців, яких, як
згадувалося, тепер в Америці по-
над сто тисяч. Цікаво було слухати
союзівців молодшого покоління,
які пропонували наложити на
кожного делегата відповідну квоту
для приєднання членів. Вони вва-
жали, що знайдуть переконливий
спосіб, щоби зацікавити їх працею
Союзу і тим самим записати їх у
члени. Вони також покладали ба-
гато надій на молодше покоління,
яке зуміє заохотити молодь до ко-
рисної праці для організації.

З думкою про те, щоб підтри-
мати пресовий орган УБС -- "На-
родну Волю", делегати зобов'я-
залися дописувати до цієї газети
про життя окремих відділів і гро-
мади.

Минула конвенція доручила
новому урядові УБСоюзу пороби-
ти відповідні заходи для зміцнення
організаційної спроможності цієї
братської організації для її подаль-
шого росту, схвалила її діяльність
у напрямі несення помочі членам-
студентам, потребуючим в Україні
та жертвам чорнобильської траге-
дії. Конвенція дала вільну руку Го-
ловному Урядові у справі перего-
ворів про евентуальну злуку в май-
бутньому з іншою українською
братською організацією.

Отак минає рік і цікаво буде
послухати звітів членів Головної
Ради і Виконавчого Комітету.
Слушно сказав новообраний голо-
ва Братського Союзу Ярослав
Гавур, що тільки разом, спільними
силами, можна буде подолати ба-
гато труднощів і зміцнити орані-
зацію. Залишається побажати Го-
ловній Раді якнайкращих успіхів
у дальшій праці та розсудливих рі-
шень для добра Союзу, його чле-
нів і всієї української спільноти.

Богдан Кандюк

ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ

Бляд Марія Анна, 84 роки.
Народилася 14 березня 1918
р. в м. Клівленд, Огайо; померла 14
12 січня 2003 року в м. Парма
Гайтс, Огайо. Була членом 104
Відділу УБС, Т-во Подільська Ук-
раїна.

Музика Іван, 72 роки.
Народився 15 листопада 1930
р. в Україні; помер 24 лютого 2003
року в м. Філадельфія, Па. Був чле-
ном 22 Відділу УБС, Т-во Верхо-
вина.

Володимир Бойко, 76 років.
Народився 6 травня 1926 р. в
м. Сісеро, Іллінойс; помер 23 ве-
ресня 2002 року в м. Бервин, Іллі-
нойс. Був членом самостійного
відділу УБС.

Оконська Катерина, 96 р.
Народилася 12 жовтня 1906
р. в с. Заболоття, Брідського повіту
в Україні; померла 21 лютого 2003
року в м. Честер, Па. Була членом
84 Відділу УБС, Т-во Вільна Ук-
раїна.

Вівер Г. Вільям, 83 роки.
Народився 30 травня 1919 р.
в м. Літсдейл, Па.; помер 6 березня
2003 року в м. Літсдейл, Па. Був
членом 5 Відділу УБС, Т-во ім.
Петра Шеремети

Олексин Анна, 80 років.
Народилася 1 жовтня 1922 р.
в с. Гринівці Івано-Франківського
повіту в Україні; померла 11 бе-
резня 2003 року в м. Чирчівіл, Па.
Була членом 239 Відділу УБС,
Т-во УБСоюзу.

Віто Анна, 84 роки.
Народилася 22 грудня 1913 р.
в м. Амбрідж, Па.; померла 24 лю-
того 2003 року в м. Рочестер, Па.
Була членом 5 Відділу УБС, Т-во
ім. Петра Шеремети.

Петрів Т. Гері, 51 рік.
Народився 16 липня 1950 р.
в м. Дірборн, Мічиган; помер 17
травня 2002 року в м. Дірборн, Мі-
чиган. Був членом самостійного
відділу УБС.

Джордано Алан, 56 років.
Народився 27 квітня 1946 р.
в м. Ірвінгтон, Н.Дж.; помер 21 ве-
ресня 2002 року в м. Плентейшен,
на Фльориді. Був членом само-
стійного відділу УБС.

Рубльовський Володимир, 84 р.
Народився 9 травня 1926 р. в
м. Скрантон, Па.; помер 27 лютого
2003 року в м. Скрантон, Па. Був
членом 218 Відділу УБС, Т-во
УБСоюзу.

Закусило Степан, 78 років.
Народився 19 червня 1924 р.
в м. Краків у Польщі; помер 4 бе-
резня 2003 року в м. Вест Сенекка,
Н.Й. Був членом 145 Відділу УБС,
Т-во ім. Івана Мазепи.

Селепак Катерина, 76 років.
Народилася 24 листопада
1926 р. в м. Плейнс, Па.; померла
24 лютого 2003 року в м. Плейнс,
Па. Була членом 249 Відділу УБС,
Т-во Вільна Україна.

Кулинич Анна, 81 рік.
Народилася 4 березня 1921 р.
в с. Смільнич пов. Лісьськ в Україні;
померла 17 вересня 2002 року в м.
Янгстаун, Огайо. Була членом 5
Відділу УБС, Т-во ім. Петра Шере-
мети.

Смолінський Френк, 73 р.
Народився 23 липня 1929 р.
в м. Норт Бостон, Н.Й.; помер 5
лютого 2003 року в м. Сейнт-
Пітерсбург на Фльориді. Був чле-
ном 64 Відділу УБС, Т-во ім. Та-
раса Шевченка.

Мигович Микола, 82 роки.
Народився 17 вересня 1920 р.
в с. Дубрівка в Україні; помер 19
січня 2003 року в м. Рочестер,
Н.Й. Був членом 244 Відділу УБС,
Т-во ім. Михайла Драгоманова.

Стець Р. Дмитро, 73 роки.
Народився 12 квітня 1929 р.
в с. Колтів, пов. Золочів в Україні;
помер 10 березня 2003 року в м.
Бріджпорт, Коннектикут. Був чле-
ном 30 Відділу УБС, Т-во ім. Ми-
хайла Грушевського.

Сулима Катерина, 89 років.
Народилася 14 квітня 1913 р.
в с. Шеліньчик пов. Яворів в Ук-
раїні; померла 1 березня 2003 року
в м. Ньюарк, Н.Дж. Була членом
самостійного відділу УБС.

VISIT OUR WEB SITE

http://members.tripod.com/UFA_home/

ВИНАЙМЕМО

Умеблований апартамент з
одною спальнею над озером Мо-
гікан у Глен Спей, Н.Й., 4 милі
від "Верховини"; кабель, по-
стіль, кухонний посуд, чудове
озеро. Винаймемо на липень,
серпень і вересень, на тиждень
або вікенд.
Ліза, тел. 732-805-0868 або
845-856-1724.

Фундація
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ

ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

UFU Foundation, Inc.
P.O. Box 1028
New York, N.Y. 10276

Union

Funeral Home
LYTWYN&LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED
FACILITIES

Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey

ОБСЛУГА ШЦІРА І ЧЕСНА
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд-Бруку
і перенесенням тлінних
останків з різних країн світу.

1600 STUYVESANT AVE.
UNION, NJ 07083
TEL.: (908) 964-4222

УКРАЇНСЬКИЙ БРАТСЬКИЙ СОЮЗ – ОРГАНІЗАЦІЯ ВСІХ
УКРАЇНЦІВ. СТАВАЙТЕ В РЯДИ РІДНОЇ УСТАНОВИ!

Михайло Бублик ("УМ")

І НА СХОДІ МОЖУТЬ РУХІВЦЯ ЛЮБИТИ

Чому Геннадій Удовенко став почесним громадянином Сіверськодонецька?

Виконавчий Комітет Сіверськодонецької Миської Ради присвоїв звання "Почесний громадянин Сіверськодонецька" народному депутатові України Геннадієві Удовенку. А крім того, "відзначаючи видатні особисті внески в економічну, соціально-культурну, громадську, освітянську та благодійницьку сфери діяльності міста", його разом із головою всеукраїнської громадської організації "Громадський контроль" Василем Волгою, нагороджено відзнакою "За заслуги перед Сіверськодонецьком".

Світ знає Геннадія Йосиповича як багатолітнього представника України при ООН і міністра закордонних справ, але в народі він останнім часом більше відомий як голова Народного Руху України. Уже традиційно вважається, що обиватель на Сході України рухівців не любить, але в Сіверськодонецьку рішення Миської Ради спротиву не викликало. Тут добре поінформовані про справжні, а не уявні заслуги народного депутата перед містом.

Миський голова Володимир Грицишин розповідає, що головним "провідником" по високих київських кабінетах часто стає саме Геннадій Удовенко, який, очевидно, навіть перебуваючи в опозиційному таборі, не втратив впливу на київське чиновництво. І його поваги до себе. Пересічному громадянину важко уявити, скільки важливих, хоч і непомітних, корисних для міста справ, можна вирішити, коли в тебе є такий провідник. Але в списку заслуг Геннадія Йосиповича перед містом на Сході є й більш яскраві.

Наприклад, у минулому році уряд плянував вилучити з міського бюджету 400 тисяч гривень. Завдяки допомозі свого нинішнього почесного громадянина, Сіверськодонецьку вдалося не тільки відстояти свої гроші, але й отримати дотацію в 200 тисяч. У нинішньому році успіх ще значніший. Замість втрати 1 млн. 400 тис.

гривень, місто отримало додатково 1млн. 192 тисяч. Справа тут не в тому, що любівання на високому рівні дозволило перерозподілити куці бюджетні кошти.

Практично всі попередні роки Сіверськодонецьк, як одне з найбагатших міст Луганщини, змушений був виступати в ролі донора. Власне, він і тепер більше видає зібраних на його території коштів, ніж отримує. Тому йдеться лише про відновлення справедливості -- не економічна категорія? Хто краще працює, має більше отримувати. У цьому -- головна заслуга Геннадія Удовенка перед містом, і тому він став почесним його громадянином.

Здається, він перший руховець, хто удостоєний такої честі на Донбасі. І ось що характерно: Удовенко обраний за списком "Нашої України", тобто за пропорційною схемою, однак це не заважає йому битися за конкретні інтереси конкретного міста. Можна додати, що так само конкретно він разом із такою ж "пропорційницею" Лілією Григорович зумів допомогти сусідньому Рубіжному отримати гроші на будівництво кількох котельень. Котельні врятували мешканців дуже проблемного міста від замерзання, однак ні місцева влада, ні обидва депутати якось не стали рекламувати такої допомоги. Щоправда, з різних міркувань...

До речі, тут, на Луганщині, національно-демократичні організації кілька разів ініціювали процедуру заміни в деяких містах назв окремих вулиць або інших об'єктів на ім'я В'ячеслава Чорновола, але безрезультатно.

Сіверськодонецьк обіцяє стати першим містом, на малі якого воно з'явиться. За це право бореться міська Гуманітарно-Естетична Гімназія, і, схоже, гімнастичні зусилля його вибороти в Кабінеті Міністрів. Не без допомоги Геннадія Йосиповича.

Микита Касьяненко ("День")

КАРАЇМИ НЕ ХОЧУТЬ ЗНИКнути

В Євпаторії і Бахчисарай (Крим) відбувся II З'їзд Караїмів України. Перший з'їзд скликано ще 1917 року, а пізніше багатьох його учасників репресували. Як розповів голова Всеукраїнської Асоціації Караїмів Юрій Катик, у з'їзді взяло участь 28 делегатів і понад 120 гостей, які представляли караїмські громади всієї України, Санкт-Петербурга, Москви та інших регіонів розселення народу. З'їзд отримав кілька десятків привітань від караїмських громад і асоціацій, які з різних причин не змогли приїхати -- із Литви, Польщі, Туреччини та інших країн.

Гостями з'їзду були представники громад кримчаків і кримськотатарського народу. Делегати побували на місцях історичного помешкання караїмів, в Євпаторії та Джуфт-калі, організували кілька фольклорних концертів, здійснили молебні в кенаса Євпаторії та Джуфт-калі, побували на родовому кладовищі народу Балта-Тий-мез.

Головними питаннями, що їх обговорював з'їзд, були проблеми збереження народу, релігії, культурно-історичної спадщини. Згідно з переписом 2001 року, в Криму

живе 560 караїмів, в Україні -- 740 осіб. У всьому світі, за підрахунками представників народу, ще живе не більше 1200 караїмів.

За такої чисельності, повне збереження народу неможливе, проте, учасники з'їзду говорили про необхідність збереження культурно-історичної спадщини і надання допомоги представникам народу в збереженні культури і традицій. Зокрема, досі не виконано указу Президента України про передачу релігійним громадам караїмів культових будівель не тільки в Криму, але й у Києві, повільно виконується рішення Ради Міністрів Криму про збереження культурно-історичної спадщини кримчаків, караїмів і кримських татар.

Делегати говорили про необхідність квот для навчання караїмської молоді у вищих навчальних закладах країни, активізації пошукової, наукової, видавничої праці.

Учасники з'їзду прийняли звернення до Президента України, Верховної Ради і Кабінету Міністрів України та органів влади Криму з проханням вжити заходів щодо збереження культурно-історичної спадщини народу, який зникає.

"НАША УКРАЇНА" КУПИЛА ЧАЙНИК

Київ (УНІАН). -- Порцеляновий чайник, який належав родині першого Президента УНР Михайла Грушевського, пішов 27 травня з молотка за 25 тисяч гривень. Його власником стала представник "Нашої України" Олена Ледовських, яка передала це придбання Музеєві ім. М.Грушевського.

Відповідаючи на запитання кореспондента УНІАН, вона сказала, що купити і передати цей експонат музеєві запропонував Віктор Ющенко.

Серед найдорожчих надбань на благодійному аукціоні особис-

тих речей відомих людей України, що відбувся в Києві, були також концертна сукня Софії Ротару, яка коштувала співачці Ірині Білик 5 тис. грн., а також чарка, з якою колись пив Іван Франко, як купив представник горілчаної фірми "Старий друже" за 12 тис. грн.

Всі гроші з аукціону, а це -- 41,400 грн., перерахують на будівництво школи-інтернату сімейного типу для дітей, хворих на аутизм і дитячий церебральний параліч, які навчаються у київській "Школі-Життя", створеній у 1993 році.

СКУ

У КИЄВІ ВПЕРШЕ ВІДБУДЕТЬСЯ VIII КОНГРЕС СКУ

18-21 серпня 2003 р., за рішенням Президії СКУ, вперше на теренах України у Києві відбудеться черговий VIII Конгрес СКУ. Періодичність скликання Конгресів -- раз на п'ять років. Майже 20 мільйонну українську діаспору від українських громадських крайових та регіональних об'єднань з понад двадцяти країн світу на форумі представлятиме близько 300 делегатів. Український загальний представитиме 200 гостей Конгресу.

На VIII Конгрес СКУ Президія СКУ запросила: Президента України Леоніда Кучму, голову Верховної Ради України Володимира Литвина, прем'єр-міністра України Віктора Януковича, а також інших представників законодавчої влади, центральних виконавчих органів і громадських організацій.

Мета зібрання представників громадських організацій-членів СКУ -- підбиття підсумків діяльності організації, її структурних підрозділів, колективних членів за звітний період, аналіза стану української діаспори в різних країнах світу, визначення проблем закордонного українства й визначення шляхів їх подолання, пошук ефективних форм радикального поліпшення підтримки Україною закордонного українства, створення відповідних програм та рекомендацій.

Пленарні засідання, праця секцій, круглих столів, більшість інших заходів Конгресу відбуватимуться в Національному комплексі "Експоцентр України" -- палаці мистецтв "Український Дім".

У плані Конгресу проведення

чотирьох пленарних засідань на теми: "Українські громади Східної діаспори -- складові частини СКУ: сьогодення та майбутнє", "Нова еміграція з України", "Роль рідної мови в житті української діаспори: стан та перспективи", "Місце молоді у забезпеченні самодостатності сучасної української діаспори".

Крім того, відбудуться засідання таких секцій, рад і комісій СКУ: з питань прав людини; розвитку національно-культурних контактів; координації співпраці українських наукових центрів; організації виховної та навчальної роботи; підтримки фізичної культури і спорту; соціальної та благодійної діяльності; забезпечення фінансування програм СКУ, проблем українського кооперативного руху (допомогових та кредитних спілок).

Заплановано також проведення "круглого столу", присвяченого 10-річчю заснування Української Всесвітньої Координаційної Ради.

Під час праці Конгресу у фойє "Українського Дому" відбудеться виставку робіт народної творчості громад української діаспори та інші експозиції.

У плані заходів форуму -- жалобна маніфестація до пам'ятного знаку жертвам голодоморів в Україні, що на Михайлівській площі, під час якого молебень відправлятимуть владики та архiereї всіх християнських та ряду інших релігійних конфесій України та діаспори.

Центральне бюро Організаційного Комітету VIII СКУ розта-

шоване у м. Торонто. Голова Організаційного Комітету -- віцепрезидент СКУ Марія Шкамбара. Тел. (212) 254-2260. Факс (212) 979-1011.

Представниками СКУ в Україні є голова представництва СКУ в Україні Микола Плав'юк (тел. 290-16-75) та уповноважений Організаційного Комітету VIII Конгресу Володимир Ляхощкий (тел. 235-31-45).

Слід підкреслити знаковість VIII Конгресу СКУ. Всі попередні проводилися за межами України переважно в Нью-Йорку та Торонто. VIII Конгрес СКУ попередньо планувалося провести в Європі, але не в Україні, а в столиці Польщі -- Варшаві під патронатом президента Олександра Кваснєвського. Однак, послідовно дотримуючись лінії реалізації концепції утвердження світового центру українства на історичній Батьківщині, з ініціативи та за переконливої аргументації Миколи Плав'юка, місце праці наступного Конгресу перенесено до столиці України.

У рамках підготовки Конгресу відбувся ряд консультативних нарад М. Плав'юка та В. Ляхощкого, інших представників Організаційного Комітету з головою Верховної Ради України В. Литвином, заступником голови Адміністрації Президента України Ю. Загороднім, міністром закордонних справ України А. Зленком, міністром освіти і науки України В. Кременем, міністром культури і мистецтв Ю. Богущим, Київським міським головою О. Омельченком.

В результаті переговорів з керівниками міністерств та органів місцевої влади досягнуто низки домовленостей про співпрацю у підготовці Конгресу, участь представників держави у його заходах, інформаційного забезпечення делегатів, розробки програм і планів державної підтримки закордонного українства.

На зустрічах обговорено, порушене перед Президентом Л. Кучмою, прем'єр-міністром України В. Януковичем клопотання Президії СКУ, УВКР, Фондації ім. О.Ольжича, Товариства "Україна-Світ" про заснування при Адміністрації Президента України або Кабінеті Міністрів України спеціального органу із статусом Міністерства (Державного Комітету) з попередньо запропонованою назвою "Агенція у справах координації праці з закордонними українцями". Переважна більшість учасників обговорення пропозиції висловилися на її користь.

Крім державних інститутів, ідею проведення VIII Конгресу СКУ в Києві активно підтримує головний український центр громадської співпраці з українською діаспорою -- Українська Всесвітня Координаційна Рада. СКУ є одним із найчисленніших колективних членів цієї організації.

Проведення VIII Конгресу в Києві ознаменує початок нової сторінки в історії СКУ. Від того, яким змістом наповнять її держава, громадськість України, багатомільйонний загін етнічних українців планети, залежить авторитет української нації, майбутнє її представників у всьому світі.

Юрій Гаврилюк ("Над Бугом і Нарвою")

ДОРОГИЧИН -- МІСТО КОРОЛЯ ДАНИЛА

Дорогичин це для українців з Підляшся історичний і духовний центр їхньої малої Батьківщини -- місто своєю багатовіковою історією вписане не лише в регіональну, але й загальноукраїнську історію.

Немає вже старовинних монастирів, а з церков залишилася тільки одна -- св. Миколи, побудована у другій половині XVIII ст. Навіть городище, здавалося б, найменш підвладний часові свідок минулого, Буг розвинув настільки, що зберіг лише невеликий фрагмент валу. А люди -- що ж, посеред двотисячного населення, всього кілька десятків православних родин, з яких мало хто вже говорить українською мовою.

Перша літописна згадка про Дорогичин належить до подій 1142 року, коли великий князь київський Всеволод Олегович давав винагороду своїм братам і родичам, які підтримували його в боротьбі за київський престол, даючи їм м. ін. Бересть і Дорогичин.

Процес територіального розділення поміж постійно зростаючим числом членів князівської родини призвів навіть до того, що Бересть і Дорогичин перетворилися у столиці удільних князівств. У Дорогичині володів тоді Василько, син Ярополка (помер у 1177 р.), а після нього невідомий з імені його син чи родич.

Роздібнення Волинського князівства подолав володимирський князь Роман Мстиславич, який у 1199 р. заволодів також престолом у Галичі й створив цим самим підвалини під об'єднання державний організм, відомий у історіографії як Галицько-Волинське князівство, яке перейняло

політичну спадщину Київської Русі від Києва. Отже, правильним було окреслювання західноєвропейськими хронікерами Романа іменем короля русинів -- Romanus Rex Ruthenorum. Пам'ятку про нього збереглася також у підляському фольклорі -- у XIX ст. в декількох надбужанських селах записано варіанти веснянки, в якій згадується "князя Романа, нашого пана", що поїхав "в орду на війну", тобто в похід проти половців, які тоді були постійною небезпечкою для південноруського пограниччя.

Після трагічної смерті Романа, його держава не зникла -- відбудували її сини Данило і Василько, володіння яких започаткувало більш як сторічний період стабільного політичного існування Галицько-Волинської Русі.

Саме з постаттю князя Данила Романовича пов'язані чергові літописні згадки про наш надбужанський город. У 1235 р. захопив Дорогичин мазовецький князь Конрад, недавній союзник Данила. Не затримав він його у своїх руках, але передав у 1237 р. у володіння ордену лицарів-хрестоносців. Уже, однак, у наступному році Данило з Васильком його відвоювали. Подальші відносини з мазовецькими володарями були вже мирніші, навіть дружні.

У грудні 1253 року, побудована Данилом дорогичинська церква стала місцем чергової важливої історичної події -- його коронації на короля Русі: "Приїхав же Данило од Бога вінець у городі Дорогичині, коли він ішов на війну проти ятвягів із сином Львом і з Сомовитом, князем лядським". Дорогичинська коронація, що її здійснив папський посол,

була одним з заходів, які мали зміцнити церковні і політичні зв'язки Русі з латинським Заходом, що мали для Данила принести мілітарну допомогу у формі хрестового походу католицького лицарства проти монголів. Данило і церковна ерархія погодилися увійти у з'єднання з римським престолом, а папа "проклинав тих, що хуливі віру грецьку православну". Коли прихильний східному обрядові Папа Інокентій IV помер, а військова допомога не надійшла, провалилася також ідея церковної унії.

У 30-их роках XIV ст. литовським князеві Гедимінасу вдалося завоювати Берестя й Дорогичин, а після смерті останнього з галицько-волинських володарів, Болеслава-Юрія (1340 р.), розгорілася багаторічна боротьба за західні руські землі поміж литовськими князями та польським королем Казимиром. Завершив її мирний договір 1366 р. -- Дорогичин, Мельник, Більськ, Бересть і Кам'янець визнані були власністю князя Кейстута Гедиміновича, який володів у Троках. Це об'єднання берестейсько-дорогичинських волостей з троцьким князівством започаткувало процес поступового відокремлювання сучасного Підляшся і Полісся від інших етнічних українських територій. Політично-адміністративний кордон, який виник тоді поміж цими землями та Волинню і Холмщиною, у великій своїй частині був 1569 року утривалений як південний кордон Великого Князівства Литовського, щоб згодом трансформуватися у республіканський, а тепер державний українсько-білоруський кордон,

який відділив від материка майже мільйонну групу українськомовного населення Берестейської області.

Матеріальних пам'яток найдавнішого періоду історії Дорогичина не так і багато, але вже півтора століття привертують вони увагу поціновувачів старовини. Першим істориком, який зацікавився дорогичинським городищем, був більшанин Йосип Ярошевич (1793-1860), автор надрукованої 1848 року монографічної статті "Дорогичин. Історичне описання".

Тепер у пам'яті мешканців міста знання про найдавніше його минуле, пов'язане передусім з фактом коронування тут князя Данила, про що пригадують майже всі публікації, наприклад, листівка для туристів, випущена останнім часом міським урядом: "Дорогичин -- старий коронаційний город (один із чотирьох у Польщі), початки організованого осадництва сягають VI століття н.е., підтвердження міських прав -- 1498. У XII і XIII століттях був столицею руського Дорогичинського князівства". Про Данилово коронування нагадує також різьба, поставлена біля будинку регіонального музею. Крім цього, його іменем названо декілька років тому одну з невеликих міських вулиць. А ще під час днів міста, проведених з нагоди 500-річчя отримання міських прав, заініційовано саму коронацію, яку не можна, однак, назвати вдалою, хоч ролю короля на громадських основах відіграв уродженець Дорогичина, відомий актор Данель Ольбрихський (Тугай-бей у фільмі "Вогнем і мечем").

УКРАЇНСЬКА КНИЖКОВА ВИСТАВКА У МОСКВІ

Українська книжка у Москві

Москва. -- У Бібліотеці Української Літератури відкрилася книжкова виставка, присвячена до Дня Києва, який відзначається на-

прикінці травня в Україні.

На виставці протягом місяця експонуватимуться видання з історії, археології, архітектури міста, путівники -- починаючи з 20-их років XX ст. до наших часів, художні альбоми та інші образотворчі видання, книги, присвячені Києво-Печерській Лаврі, Києво-Могилянській Академії, Київському Університетові, музеям, театрам, бібліотекам столиці України, різні диски, довідкова література тощо.

Загалом Бібліотека має у своєму фонді 192 книги.

"ГІДНИЙ РОДУ СВОГО"

Київ АПУ). -- Під такою назвою в Києві відкрили історично-документальну виставу пам'яті гетьмана Павла Скоропадського. Це перша спроба відтворити образ Павла Скоропадського як одного з визначних державотворців XX століття.

В експозиції використано документи і матеріали з фондів Центрального Державного Історичного Архіву України, Музею Історії м. Києва, Центрального Музею Збройних Сил України, Національного Художнього Музею, Музею Гетьманства, Бібліотеки Архіву ім. Т.Г. Шевченка, Союзу

Українців у Великій Британії, Науково-довідкової бібліотеки центральних державних архівів України.

Глава держави прийняв рішення про відзначення на державному рівні 130-ої річниці від дня народження гетьмана саме з огляду на значний внесок, який зробив Павло Скоропадський у розбудову української державності. На виконання цього розпорядження, ім'ям гетьмана вже названо вулицю в центрі Києва. Також готується видання монографії, присвячене життю і діяльності Павла Скоропадського.

Леонід Вишеславський (“ЛУ”)
ПОЕЗИЯ ЧИСТА, ЯК ВЕСНЯНИЙ РАНОК

Як добре, що є на світі люди, які не тільки глибоко відчують поезію навколишнього життя, але й можуть виразити її своєю творчістю. Так само, як кобзар, доторкнувшись до струн кобзи, викликає заховані там звуки, наче й справді знає, “що море говорить, де сонце ночує...”

Ця здібність може бути прищепленою й зовсім юній людині, яка, здавалося б, ще не набула належного досвіду, але вже одержала від Бога чутливе серце. Саме так сприймала світ Марійка Губю — авторка невеликої поетичної книжки “Так навесні ридас талий сніг”, що вийшла друком уже після того, як 26-річної дівчини не стало.

У збірці представлено й найкращі дитячі Марійчині вірші, які, може, вражають найбільше. У 13 років вона створювала образи, від яких не відмовився б і дорослий поет. Ось картина шторму на морі (11 років):

Важко дихає вода,
Здулась жил зелена сіть.
Пляжу ринь зника руда,
В білій піні кожну мить.

М’язи корчаться важкі.
Море але гарчить, як зівр.
Сонця промені ламкі
Золотять шалений вир.

А в 9 років вона створила маленький шедевр, який подобався Михайлові Стельмаху (той опікувався її зростанням):

“Гуси-лебеді летять!” —
Голоси в саду дзвенять.
Вийшли діти всі із хати —
Нумо лебедів стрічати!
Між собою гомонять:
“Гуси-лебеді летять!”
Вийшли й матері на галас —
І зрадили, й здивувались.
Радості не передать:
Гуси-лебеді летять!

Ось так просто, подитячому, наївно, але по-справжньому поетично виявляла дівчина свої думи й почуття. А ще з дитинства у неї виявився потяг до мов і до перекладу чужоземних поетів. У 7 років вона перекладає з польського дитячого журналу:

Вепр є злий і вельми грубий,
Має досить гострі зуби.
Хто у лісі вепра здиба,
Той до дуба хутко диба.

А в 9 років вона прекрасно передала українською мовою відомі вірші Сергія Єсеніна “Пісня про собаку”, “Лисиця”, “Корова”. Закінчивши інститут чужоземних мов, Марія стала професійним перекладачем. Її творчий доробок стрімко зростає. Вона повно представила українському читачеві видатного англійського поета Філіпа Ларкіна й інших закордонних класиків. Журнал “Всесвіт” охоче друкував її розлогі добірки. Коли Марійка Губю звітувала в Спілці Письменників, старійшина українських перекладачів Григорій Кочур та його колеги давали високу оцінку її праці. До болю жаль, що так трагічно обірвався цей радісний творчий лет.

Київська організація Спілки Письменників уже посмертно прийняла талановиту поетесу в свої лави. Тепер це рішення має підтвердити Президія Спілки. Прошу розглянути і цей мій відгук як палку рекомендацію для вступу Марії Губю до Національної Спілки Письменників України. Своєю творчістю вона прикрасила українську літературу.

Мені захотілося перекласти деякі дитячі вірші небіжчиці російською мовою... Ні, це не дитячі вірші! Або, сказати точніше, це — чисте, образне слово, що збагачує світ нашої душі. А переклади, які зробила поетеса з чужоземних мов — то перлини перекладацького мистецтва.

Марійка, ніби знаючи про свій близький кінець, вибирала для себе теми високі, непроміяльні — про смертне й безсмертне, про сенс і трагічність буття. Вона спішила жити! Почала читати дволітньою і ще до школи опанувала все, що треба знати випускникам. Сергій Плечинда написав з неї князівну Либідь: “... Я шукав прообраз Либеді для однойменної повісті і не знаходив його серед сучасних красунь... Тоді Бог послав мені навстріч Марійку Губю — юну крилатоброву українку, всміхнену, з цнотливим рум’янцем, осяяну внутрішньою красою і високою духовністю. І тоді я сказав собі: “Ось вона, Українська Богиня... оце вона, героїчна й чарівна князівна Либідь” — пише про неї.

Нешадна юса скосила юний цвіт... А тепер хочеться пригостити читача добіркою творів Марії Губю, написаних її рідною мовою.

Марія Конкіна (“Чорна Гора”)
ПЕРША ЗБІРОЧКА НАТАЛІЇ ГРЕНДЖІ

Невелика за форматом книжечка “Ріка життя” вийшла недавно в Ужгороді при сприянні служб для молоді. Ім’я юної поетеси, її миловидна фотографія та 35 віршів, які вона написала, одразу привернули увагу земляків і послужили тлом її презентації у стінах рідної школи.

Дівчина живе у Виноградіві з дня свого народження. Відмінно навчається в 11-А класі першої миловидної загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів. Її керівник класу Ганна Михайлівна Земко захоплено розповідала про свою вихованку. Одинадцятикласниця активно займається громадською діяльністю. Вона — голова учнівської ради. У стінах школи редагувала настанову “Літературну газету” та щомісячну газету “Спалах”. Разом з учительською українською мови та літератури Марією Іванівною Сюгай випустила плякат “Співець Карпатських полонин”, присвячений життю і творчості письменника Василя Гренджі-Донського.

З цього славетного і добре відомого в літературних колах роду походить Наталочка. Вона — внучата племінниця письменника. І цим пишається. Але прикладом, гідним для наслідування, вважає далеку свою родичку з американського містечка Міннеаполіс, що в стейті Міннесота — Зірку Гренджу-Донську — дочку славетного письменника.

Після смерті батька, ця жінка при підтримці Карпатського Союзу, заснованого у Вашингтоні, починаючи з 1981 року, видала академічне 12-томне зібрання творів письменника. Десять томів зайняли його найповніша література спадщина.

Одинадцятий том — це статті про твори, які у різні часи друкувалися у світовій пресі. У дванадцятому томі подана повна бібліографія його творів.

Своє життя Василь Степанович прожив на вигнанні. На схилі літ дочекався жаданої зустрічі з рідною землею. Двічі побував на мальовничій Україні. Відвідав Ужгород і Київ, зустрічався із земляками та рідними. Помер на чужині 25 листопада 1974 року. Його поховали на братиславському Пагорбі Слави.

Молода незалежна Україна не забула свого вірного Сина. Станомлення українського посла в Сло-

ваччині, поета Дмитра Павличка, на могилі Василя Гренджі-Донського встановлено пам’ятник. Він увічнив заслуги поета перед Україною і добру пам’ять нащадків, які сповна оцінили його титанічну працю та нерозтрачену на чужині любов до Срібної Землі. Вона ж бо усе життя підживляла його творче горіння.

Наталочка — неодноразовий лавреат конкурсів читців-декламаторів “Іду до тебе я, Тарасе”, учасниця ювілейного святкування 55-річчя рідної школи, проведення Дня Знань, вшанування вчителів, новорічного балу “Замріяна казка зими”

Виросла дівчина в інтелігентній родині. Її матуся Тетяна Юріївна працює районним логопедом. Обслуговує пункти Королево, Сасово, Теково, першу, третю та восьму міські загальноосвітні школи. Упродовж 27 років допомагає дітям усувати вади мовлення, навчає правильно формувати і вимовляти звуки, склади, прості слова і речення, звороти, долати заїкання.

Наталчин батько, Василь Іванович, — інженер-механік. Недавно повернувся з Португалії. Працював за контрактом, підтверджуючи Заходів свої фахові знання та вартість нашого диплому вищої освіти. Сестричка Вікторія — економіст управління фінансів при районній державній адміністрації.

90-річний дідуся Іван Степанович Гренджа, рідний брат письменника, ветеран освітянської ниви. 36 років працював учителем початкових класів у другій середній школі. Теж пише вірші. Друкувався у районці. Громадський активіст, член районної організації Товариства “Просвіта” імені Тараса Шевченка, учасник святкових дій вшанування безсмертного Кобзаря, пам’ятних подій Карпатської України на Касовому полі біля Рокосова.

Він першим прислухався до поезії Наталки. Її відвертими слухачами та справедливими критиками стали друзі — Оксана Свищо, Іван Копча, Мирослава Герей, Андрій Гельбич, Михайло Мацько, Ярослав Куля, сестри-двійнята Еріка та Сюзанна Дейдж, Ігор Харчук і Максим Корольов. Два роки вона входить в актив організації народно-демократичної ліги молоді, яку очолює Максим Король-

СВІТОВА ПОЕЗИЯ В УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕКЛАДАХ

Рубрику веде Роксоляна П. Зорівчак
Текст десятий

Сонет знаменитого англійського романтика Персі Біші Шеллі “Ozymandias” має своєрідне відлуння в українській літературі: під його впливом Леся Українка створила свою славнозвісну поезію “Напис в руїні”. Обидва твори об’єднують спільна тема: намагання тирана увічнити себе у витворі мистецтва виявляється марним. Проте автори доходять до неоднакових висновків. Англійський сонет завершується песимістично: час поглинає і нищить усе. Поезія Лесі Українки, навпаки, має життєствердний фінал, уславляючи творчу силу народу. Перший український переклад Віра П. Б. Шеллі зробив І. Франко. Є також українські переклади О. Бургарта, Яра Славутича, В. Мисика, Г. Кочура, С. Каравацького, В. Коптілова, О. Мокровольського. Нижче подаємо переклад В. Мисика.

ОЗИМАНДИЯ
Я стрів мандрівника — й такі слова
Він мовив: “Статуя серед пустині
Стоїть розбита, поряд — голова
Пошерблена, і з уст її донині
Не стерся усміх владної гордині.
Як видно, добре скульптору були
Ті риси знані, що пережили
І руку майстра, й серце, що до зброї
Та гублять прагло. Нижче — кілька слів:
“Я — Озимандія, я — цар царів,
А це — діла мої. Тремтіть, герої!”
Навколо — пуста та руїни тінь,
Німі уламки статуї старої
Та безжончна мертва далечинь”
Переклад Василь Мисик

Оксана Булах
ПЕРЕДЧУТТЯ ВЕСНИ
В передчутті весняному земля,
Омита безневмию дощами.
Травнево прибирається квітками,
Чекає світла, радощів, тепла.
Не може сонце землю не зігріти, —
Давно відома істина проста.
Прийдеться ще колись і нам зустрітись,
Діждьється поклику замріяна душа.

ков. Енделемівці у Виноградіві влаштували День Святого Валентина, зустріч Нового Ріку, Жіночий День, свято міста, рок-концерт, акції “СНЦДУ — ні!”
Мріє дівчина про навчання на факультеті журналістики Ужгородського Національного Університету. Перша її збірка з віршами “Віра, Надія, Любов”, “Молитва”, “Ріка життя”, “Рідний клас”, “Мені лиш ти потрібен” та інші засвідчують вдалу спробу її пера, властиву молодим роман-

Володимир Жила
ВАЖЛИВА КНИГА, В ЯКІЙ ОЖИВАЄ ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МЕДИЦИНИ

Великим науковим і громадським подвигом М. Панчишина стало створення медичного факультету Українського (таємного) Університету. Передбачалося почати медичні заняття в жовтні-листопаді 1920 року, але польська влада заборонила ці курси. Заборонені були також чергові курси, тому рішення почати діяльність Українського Університету нелегально, тобто без дозволу влади.

Окрім медичного, на Українському Університеті створювалися ще філософський та правничий, а пізніше й мистецький факультети. Медичний факультет мав 10 кафедр, діяли перший і другий курси. На навчання записалося 185 студентів. Ставлення М. Панчишина до студентів було уважне й батьківське. Він любив молодь, добре знав її матеріальний стан, часто допомагав грошима, надавав із власної кишені стипендії для закінчення студій на університетах Чехо-Словаччини.

Перший академічний рік закінчився весною 1922 року. Тоді українська громадськість сподівалася, що після надання Радою Амбасадорів у Парижі Східній Галичині права на національне самовизначення й автономію, університет із нелегального буде перетворений в легальну школу на українській землі. На жаль, так не сталося. Рада Амбасадорів визнала за Польщею суверенні права над Галичиною.

У 1923 р. Український (тайний) Університет досягнув найбільшого розвитку за кількістю студентів, але утиски польської влади та поліційні переслідування спричинили поступове згортання його діяльності, а тут ще Львівський Університет ім. Яна Казимира вирішив прийняти на навчання певну обмежену кількість (т.зв. “нумерус клязус”) студентів-українців. Хоч багато хто з молоді виступав за бойкот “польського” університету, то певна частина таки вступила до державного університету, інші ж виїхали за кордон для продовження студій. Таким чином в липні 1925 р. іспит склали останні студенти; діяльність Українського (тайного) Університету припинилася.

Великим науковим і громадським подвигом М. Панчишина стало створення медичного факультету Українського (таємного) Університету. Передбачалося почати медичні заняття в жовтні-листопаді 1920 року, але польська влада заборонила ці курси. Заборонені були також чергові курси, тому рішення почати діяльність Українського Університету нелегально, тобто без дозволу влади.

Окрім медичного, на Українському Університеті створювалися ще філософський та правничий, а пізніше й мистецький факультети. Медичний факультет мав 10 кафедр, діяли перший і другий курси. На навчання записалося 185 студентів. Ставлення М. Панчишина до студентів було уважне й батьківське. Він любив молодь, добре знав її матеріальний стан, часто допомагав грошима, надавав із власної кишені стипендії для закінчення студій на університетах Чехо-Словаччини.

Перший академічний рік закінчився весною 1922 року. Тоді українська громадськість сподівалася, що після надання Радою Амбасадорів у Парижі Східній Галичині права на національне самовизначення й автономію, університет із нелегального буде перетворений в легальну школу на українській землі. На жаль, так не сталося. Рада Амбасадорів визнала за Польщею суверенні права над Галичиною.

У 1923 р. Український (тайний) Університет досягнув найбільшого розвитку за кількістю студентів, але утиски польської влади та поліційні переслідування спричинили поступове згортання його діяльності, а тут ще Львівський Університет ім. Яна Казимира вирішив прийняти на навчання певну обмежену кількість (т.зв. “нумерус клязус”) студентів-українців. Хоч багато хто з молоді виступав за бойкот “польського” університету, то певна частина таки вступила до державного університету, інші ж виїхали за кордон для продовження студій. Таким чином в липні 1925 р. іспит склали останні студенти; діяльність Українського (тайного) Університету припинилася.

Звільнившись від викладацької та адміністративної праці в Українському (тайному) Університеті, М. Панчишин почав віддавати всі свої сили лікарській практиці. Завдяки винятковим здібностям, великій ерудиції, чуйному ставленню до хворих, він швидко стає одним із найавторитетніших терапевтів.

Ще раніше, в клініках університету, М. Панчишин добре засвоїв рентгенологію, придбав модерний рентгенівський апарат і часто сам здійснював рентгеноскопію, записував електрокардіограми. Від цієї праці з рентгенівським апаратом, пальці його рук мали виразні прояви ураження рентгенівськими променями.

Велику працю проводив М. Панчишин у “Народній лічниці”, збудованій за задумом Євгена Озаркевича за народні та церковні кошти при підтримці Митрополита Андрея Шептицького. Ще в 30-их роках він став консультувати амбулаторних хворих. 1937 р. М. Панчишина назначено провідним ординатором відділу внутрішніх хворіб. Коли в квітні 1938 р. завершилось будівництво українського шпиталю “Народна лічниця”, він своїм коштом обладнав відділ внутрішніх хворіб.

1937 р. М. Панчишина знову обирають головою Лікарської Комісії НТШ, а її секретарем стає Музика. Ще у 20-их роках М. Панчишина як найбільш кваліфікованого та авторитетного українського лікаря, запрошують на Святоюрську гору особистим лікарем Митрополита Андрея Шептицького, який мав декілька хронічних недуг. За і ініціативою М. Панчишина і при його матеріальній підтримці, у Підлютому відкрилася протитуберкульозна санаторія для хворих українських студентів, проводились тут літні табори “Пласту”, “Сокола” та інше.

У Підлютті збиралася на вакації, можна сказати, українська еліта. Влітку, аж до початку осені, перебував тут Митрополит Андрей Шептицький... У місцевій церковці Митрополит виголошував майже щоденні проповіді, які своєю філософією глибиною зацікавлювали не тільки наших людей, але й сторонніх відвідувачів.

У новостворений обласний відділ охорони здоров’я на початках завідувачем призначено М. Панчишина, однаке, всі основні справи вирішували партійні органи. М. Панчишин, з одного боку, мав репутацію українського патріота і вченого, який очолював Український (таємний) Університет (що його пізніше компартіяна цензура заборонила навіть згадувати), був “буржуєм” — мав власну кам’яницю, але з іншого боку, він формально не належав до жодної партії.
(Продовження буде)

Pastoral Message of the Council of Bishops of the Ukrainian Orthodox Church of the USA

To the venerable and beloved clergy and faithful of the Ukrainian Orthodox Church of the USA and to all who lived, worked with and followed the leadership of His Holiness Patriarch/Metropolitan Mstyslav – *1898 +1993 – at the tenth anniversary of his repose.

Dearly beloved brothers and sisters in Christ,

It is difficult to believe that a full decade has passed since the repose of His Holiness Patriarch of Ukraine and Metropolitan of our Holy Church here in the USA, Mstyslav. Throughout that time, however, it has often seemed that he was still among us provoking us to think seriously about the issues of the day, in particular about the rebirth of our Church in Ukraine – his life's dream having become reality.

The character of the servant of God, His Holiness Patriarch Mstyslav, born at the end of the 19th century, like that of so many notables of his era, was forged in the crucible of religious and political upheaval, that marked the world of the twentieth century in which he labored as a political and then religious leader – a hierarch of our Church in the USA for over 40 years out of a total of 51 years as a bishop. As we mark the 10th anniversary of his repose in the hope of resurrection and eternal life, those of us who knew him well, in some instances, as the instrument by which we were elevated to the office of the Episcopacy in the Ukrainian Orthodox Church of the USA, join all who were touched in any manner by his visions for Church and nation in offering sincere prayers for the repose of his soul. We also offer prayers of thanksgiving for having shared life and ministry with him.

The Ukrainian Orthodox Church of the USA and Diaspora for which he labored with zeal and dedication, bears the seal of his archpastoral ministry and enjoys, at the table of world Orthodoxy, that prestige which he envisioned and for which he himself labored for many years. In commemorating this anniversary of his repose, those of us who, "baptized and clothed in Christ" fulfill various ministries in the Ukrainian Orthodox Church of the USA and Diaspora, inspired by his example, renew our commitment to quality and excellence for the glory of God and good estate and unity of His Holy Church.

Patriarch Mstyslav's vision concerning the life of the Church in Ukraine was an unshakable one, that had a positive and calming effect upon the life of the Church reborn. He was the tie between the pre-Soviet and post-Soviet life of Ukraine and the life of the Church. He represented the spiritual aspirations of generations of faithful of all denominations in and beyond Ukraine. Our only regret is that his vision became reality so late in his life. We believe that there is no one in Ukraine or beyond her borders who could even remotely symbolize so much as he did in the first years of Ukraine's independence.

We still rely upon the guidance that he so frequently provided in the administration of our Holy Church, most especially that provided in his last will and testament, concerning the unity of the Church in Ukraine. May his soul rest eternally in a place of Light, a place of happiness, a place of peace, where there is no more pain, nor grief, nor sighing. May his memory be eternal!

In our Lord's All-encompassing Love,

+ Constantine, *Metropolitan*

+ Antony, *Archbishop*

+ Vsevolod, *Archbishop*

Given on the 11th day of June in the year of our Lord 2003 – Venerable Martyr Theodosia

By Atanas Kobryn

PRESENTATION OF THE MOST HOLY MOTHER OF GOD UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH IN NORTH PORT, FLORIDA

A historic event will take place Thursday, June 26, 2003 at the "Church with the Golden Dome" located at the intersection of Biscayne Drive and West Price Boulevard in North Port, two-and-one-half miles due north from US 41. Several bishops and priests, as well as faithful, of various denominations will gather at the church, commonly referred to as St. Mary's, at 11:00 A.M. for a *Prayer for the Unity of Christians*.

Invitations have been sent to Orthodox, Protestant and Catholic churches of different jurisdictions and traditions of our area. The program will include a special prayer service for unity, followed by a three minute address by a representative from each church or community present. A reception in the Parish Center adjoining the church (free admission) will follow the church service.

As of this date, His Grace John Nevins, Bishop of the Roman Catholic Diocese of Venice, and His Excellency Dr. Mykola Melnyk, Bishop

of Ukrainian Pentecostal Church, have accepted our invitation to participate. His Beatitude Filaret, Patriarch of Kyiv and All Rus-Ukraine, and Bishop Stephan of Cooper City, FL, Ordinary of the Ukrainian Orthodox Church - Kyiv Patriarchy in the United States, will join us as special guests of honor at the prayer service. and at the reception.

The Ukrainian Orthodox Church - Kyiv Patriarchy headed by Patriarch Filaret has the largest number of communicants in the predominantly Orthodox Ukraine. It maintains cordial relations with all Christian and non-Christian religious communities in Ukraine. The only exception is the Orthodox Church - Moscow Patriarchy, which claims to be the only "true Orthodox" church and refuses to recognize other churches, including the one headed by Patriarch Filaret.

Additional or more specific information can be obtained by calling (941) 426-7931.

UKRAINE DEMANDS PROBE INTO LYTVYN'S AIRCRAFT INCIDENT

KYIV -- The Ukrainian parliament will monitor the issue of the incident with the plane of Verkhovna Rada Chairman Lytvyn in Khabarovsk, Verkhovna Rada Deputy Chairman Oleksander Zinchenko stated during a press conference in Kyiv June 2, according to Interfax-Ukraine.

In Zinchenko's words, the Ukrainian parliament has received an official apology of the Russian Foreign Ministry. Besides, Russian Foreign Minister Igor Ivanov has had a talk with Volodymyr Lytvyn. When

asked if the incident can affect the Ukraine-Russia relations, the Deputy Speaker said Ukraine would refrain from any declarations unless Russia informs Ukraine on character of Russia's decision on the issue.

He said the incident witnesses to irresponsible attitude of heads of different services in Russia's Khabarovsk region. According to Zinchenko, Ukraine had submitted all necessary documents in due time before the plane with the Ukrainian official delegation landed in Khabarovsk.

CONGRESS OF THE UNITED STATES Washington, D.C. 20515

May 29, 2003

President Leonid Kuchma
Kyiv, Ukraine

Dear President Kuchma:

We are writing to express our growing concern that our joint efforts to encourage agricultural transformation and reform may be facing new challenges that threaten progress made over the past decade. As you once stated during a visit to our Capitol, to achieve agricultural reform in Ukraine is an enormous undertaking, one that "we much begin and then finish." We appreciate your leadership in this regard.

Without question, in the past few years Ukraine has made considerable progress in privatizing and restructuring its agricultural sector as a necessary step in NATO accession and WTO inclusion. We applaud the Rada's passage of important legislation to created private land ownership. Open markets are beginning to take root. Nevertheless, in the wake of higher grain prices following a harsh winter and a difficult spring, we have seen some in Ukraine question the benefit of an open agricultural market governed by a transparent legal system, and we hear some calls for greater government intervention in grain markets. We very much would like to continue working with you to stay the course in the development of a market-oriented agricultural sector and to assist you in dealing with the voices of doubt. We applaud the Cabinet of Ministers in its voiced commitment to free markets with the agricultural sector.

Perhaps the greatest progress in the past few years have been the privatization of State controlled elevators, accompanied by an expanding base of domestic and international private grain traders, as well as, the privatization of agriculture land. These reforms are substantial steps forward. You and your government are to be congratulated for these major accomplishments.

TOTAL NUMBER OF UKRAINIAN PEACEMAKING CONTINGENT, WHICH LIKELY TO BE SENT TO IRAQ, WILL BE UP TO 1800 MILITARY MEN

KYIV (UNIAN). -- That total number of the Ukrainian peacemaking contingent, which is likely to be sent to Iraq, will make up to 1800 military men. According to an UNIAN correspondent, it is said in the explanatory note to the proposed to the parliament by President of Ukraine Leonid Kuchma draft Law "On the Approval of the Resolution of the Ukrainian President on Sending of the Peacemaking Contingent for the Participation of Ukraine in the International Peacemaking Operation in the Republic of Iraq"

The note underlines that the peacemaking contingent is formed only on the voluntary basis. Among its members, nearly a quarter participated in battle operations, fulfilled peacemaking missions under the aegis of international organizations, or participated in the liquidation of the Chernobyl NPP crash. All the officers of the contingent have a special military education, and the leadership -- the higher academic education. The contingent is armed with 2161 unit of firearms, 60 BTR-80 armored troop-carriers, 11 BRDM-2 reconnaissance machines, 6 RCM-4-01 chemical reconnaissance machines,

UKRAINE BANS VISITS BY PEOPLE FROM CHINA, SINGAPORE AMID SARS FEAR

KYIV (AFP). -- Ukraine has stopped handing out visas to citizens of China and Singapore in a bid to keep the deadly SARS (news - web sites) virus out of the country.

The foreign ministry and border guard service will stop handing out the visas following a government order, which also advised Ukrainians against travel to the SARS-hit countries. The government has not yet decided when the order will be lifted, saying it also aims to cut down on illegal immigration, Interfax reported, without providing further details.

Recent events, such as the detention of Mr. Leonid Kozachenko, have caused us to become concerned that these achievements, as well as future progress in agricultural reform may be endangered. The Government of Ukraine obviously must uphold and prosecute the law, but the continued detention of a leading advocate of reform has had a chilling impact on market sentiment. As well as, raise concerns about continued discussion among some government officials regarding the need to re-establish regional grain reserves and about the recent appointment of Khlib Ukrainiy as the State Agent for intervention grain purchases.

These actions have created considerable doubt and uncertainty among private Ukrainian and international investors and business leaders.

We are confident that the efficient functioning of Ukraine's grain market will continue to develop and should ensure the availability of sufficient, high-quality grain at reasonable prices even in the face of low domestic production. In that light, we urge you to take whatever steps are necessary to put an end to the uncertainty that these actions have caused.

We also respectfully request that your government ensure that Mr. Kozachenko, who is widely respected in Ukraine, the United States and internationally, be treated fairly, and afforded his freedom if no evidence exists of wrongdoing. Mr. Kozachenko has worked tirelessly for many years in building Ukrainian agriculture for the direct benefit of the rural people of Ukraine.

An early resolution of these matters will keep agricultural reform and growth on track and ensure that it remains a vital part of Ukraine's growing private economy.

Sincerely,

MARCY KAPTUR CURT
WELDON

Member of Congress Member of Congress
Co-Chairs, Congressional Ukrainian Caucus

By Martin Sieff
UPI Senior News Analyst

ANALYSIS: SHAME OF DURANTY'S PULITZER

WASHINGTON (UPI). -- As the U.S. media still digests the shock and lessons of the Jayson Blair affair at The New York Times, a far older and far worse journalistic wrong may soon be posthumously righted. The Pulitzer Prize board is reviewing the award it gave to New York Times Moscow correspondent Walter Duranty more than 70 years ago for his shamefully -- and knowingly -- false coverage of the great Ukrainian famine.

"In response to an international campaign, the Pulitzer Prize board has begun an 'appropriate and serious review' of the 1932 award given to Walter Duranty of The New York Times," Andrew Nynka reported in the May 25 edition of the New Jersey-published Ukrainian Weekly. The campaign included a powerful article in the May 7 edition of the conservative National Review magazine.

Sig Gissler, administrator for the Pulitzer Prize board, told the Ukrainian Weekly that the "confidential review by the 18-member Pulitzer Prize board is intended to seriously consider all relevant information regarding Mr. Duranty's award," Nynka wrote.

The utter falsehood of Duranty's claims that there was no famine at all in the Ukraine -- a whopping lie that was credulously swallowed unconditionally by the likes of George Bernard Shaw, H.G. Wells and many others -- has been documented and common knowledge for decades. But neither the Times nor the Pulitzer board ever before steeled themselves to launch such a ponderous, unprecedented -- and potentially immensely embarrassing -- procedure. Indeed, Gissler told The Ukrainian Weekly that there are no written procedures regarding prize revocation. There are no standards or precedents for revoking the prize.

The Ukrainian famine of 1929-33, named the "Harvest of Sorrow" by historian Robert Conquest in his classic book on the subject, was the largest single act of genocide in European history. The death toll even exceeded the Nazi Holocaust against the Jewish people a few years later.

In all, 10 million Ukrainians, most of them peasants, died as catastrophic, stupid and cruel collectivization policies were imposed by Soviet dictator Josef Stalin on the richest, most fertile, wheat-exporting breadbasket in the world. In the decades before World War I, its annual grain exports regularly vastly outstripped those of the American Midwest.

The enforced collectivization of land and the unbelievable death toll were deliberately whipped up by conscious policy and malice. Stalin was determined to crush the slightest remaining glimmer of Ukrainian national identity and also to liquidate the "kulaks" or wealthy peasants, which in practical terms meant any family with the expertise to raise a decent crop on the land. Mass shootings of entire families, or so-called liquidations, were commonplace. The production of food collapsed.

Yet the mainstream Western media was virtually blind to what was going on. And in the United States, serious newspapers across the nation took their lead from the then-revered and utterly trusted Duranty. As Richard Pipes, a leading U.S. authority on Soviet history, noted, "It has been said that no man has done more to paint in the United States a favorable image of the Soviet Union at a time when it was suffering under the most

savage tyranny known to man."

British journalist Malcolm Muggeridge, London correspondent for the left-wing Manchester Guardian, scooped the world by fearlessly going into the Ukraine and defying the Soviet secret police -- then known as the OGPU -- to expose the true horrors of the famine. He also knew Duranty well and observed him closely.

Writing 40 years later in his classic memoirs "Chronicles of Wasted Time," Muggeridge concluded that Duranty was a sociopath without a grain of professional integrity or human decency to his name. He described Duranty as "a little, sharp-witted, energetic man" who liked "to hint at aristocratic connections and classical learning, of which, I must say, he produced little evidence. One of his legs had been amputated after a train accident, but he was very agile at getting about with an artificial one."

Duranty may well have been blackmailed or bribed or both by the Soviets, but Muggeridge concluded that his real motive in lying outright about what he knew to be true and helping the Soviets in their unprecedented, astonishingly successful cover-up was a far simpler one: He loved and revered Stalin precisely because he was so colossally murderous and cruel.

"He admired Stalin and the regime precisely because they were so strong and ruthless. 'I put my money on Stalin' was one of his favorite sayings.'" Indeed, Muggeridge related that in one conversation they had, Duranty even admitted to him that he knew there was a catastrophic food shortage, even famine in Ukraine and that he knew the Soviet authorities were prepared to kill large numbers of people there to keep control.

As Muggeridge described the conversation, "But, he said, banging the sides of the sofa, remember that you can't make omelettes without breaking eggs -- another favorite saying. They'll win, he went on; they're bound to win. If necessary, they'll harness the peasants to the ploughs but I tell you they'll get the harvest in and feed the people that matter. The people that mattered were the men in the Kremlin and their underlings. The others were just serfs, reserves of the proletariat, as Stalin called them. Some would die, surely, perhaps, quite a lot, but there were enough, and to spare."

An appalled and a fascinated Muggeridge listened to all this and later recalled, "I had the feeling, listening to this outburst, that in thus justifying Soviet brutality and ruthlessness, Duranty was in some way getting his own back for being small, and losing a leg, and not having the aristocratic lineage he claimed to have. Duranty was a little brow-beaten boy looking up admiringly at a big bully."

In his own lifetime -- he lived to the age of 73, though he died broke and forgotten -- Duranty was never called to account. Indeed, as Muggeridge also noted, "He came to be accepted as the great Russian expert in America, and played a major part in shaping President Roosevelt's policies" towards the Soviet Union.

The Pulitzer Prize board's re-evaluation of Duranty's award therefore comes late in the day, to put it mildly, but it is still a welcome, indeed necessary gesture towards American journalistic integrity and to the hecatombs of dead whose cries were hushed.

TRYZUB CROWNED INTER COUNTY SOCCER LEAGUE CHAMPION

Philadelphia, PA -- Ukrainian Nationals won their last two matches on the way to their 2nd straight Inter County Soccer League title with a record of 10-3-1 (W-D-L). On May 29, Tryzub clinched the league championship by beating 2nd place UGH 3-2 on goals by Virgus Anusauskas, Dino Thomazos, and Vladimir Kitsoul. They completed their 2002-03 season June 1, trouncing Black Sheep 10-1. Goals in the lopsided match were scored by Andriy Buchkevych (2), Eddie Mcnsah (2),

Virgus Anusauskas (2), Dino Thomazos, Angelo Dicarlo, Ihor Shteyn, and Matthew Stevens.

The Ukrainian American Sport Center "Tryzub" will be hosting the Men's and Women's US Amateur Cup Eastern Region Finals on Sunday, June 15. Ukrainian Nationals' next match will be a friendly against Dynamo FC, a Ukrainian team from Manchester, England that is touring the United States. The game will be on Saturday, August 2nd, at 2 00 p.m. at home in Horsham, PA

НАРОДНА ВОЛЯ

РІК LXXXXIII Ч. 25 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 19 ЧЕРВНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA JUNE 19, 2003. YEAR LXXXXIII № 25

ЗЛЕНКО ПРОСИТЬ ЕС ПОСПРИЯТИ УКРАЇНІ В ОТРИМАННІ СТАТУСУ ДЕРЖАВИ З РИНКОВОЮ ЕКОНОМІКОЮ

Брюссель ("НХ"). — Міністер закордонних справ України А. Зленко попросив представників ЕС посприяти в наданні Україні статусу держави з ринковою економікою. Про це йшлося на зустрічах Зленка з верховним представником ЕС з зовнішньої політики й оборони Х. Соляною та комісаром ЕС з зовнішніх відносин Крісом Паттенном.

Комісар Паттен заявив, що створення Україною вільної економічної зони з Росією, Білоруссю й Казахстаном могло б принести Києву негативні результати на переговорах про вступ до СОТ, оскільки Україна завжди визначала

Евросоюз як свій пріоритет.

Прохання Зленка посприяти Україні отримати ринковий статус і Паттен, і Соляна прийняли до відома, але нічого не обіцяли. Соляна цікавився, як ідуть українські реформи. Він уважає, що Україна потребує доволі серйозних реформ — у тому числі в галузі правосуддя, верховенства права.

Соляна прийняв запрошення взяти участь у конференції в Києві, де в листопаді цього року зберуться міністри закордонних справ країн-кандидатів.

ОБСЕ ПІДТРИМУЄ ПРАГНЕННЯ УКРАЇНИ ДО ЕС І НАТО

Київ (Інтерфакс-Україна). Організація з Безпеки і Співробітництва в Європі (ОБСЕ) підтримує прагнення України "зайняти своє місце" в європейських структурах і НАТО, — заявляє президент Парляментської Асамблеї ОБСЕ Брюс Джордж.

16 червня в інтерв'ю журналістам після зустрічі з головою Верховної Ради України В. Литвином, Б. Джордж підкреслив, що Україна відіграє важливу роль в ОБСЕ й у структурі європейської

безпеки. Він також висловив думку, що роль України ще більше зросте в наступні роки. За його словами, в ОБСЕ зі схваленням сприйняли рішення про відрядження українського миротворчого контингенту до Іраку.

На зустрічі з В. Литвином, Джордж обговорював м.ін. праву конституційної реформи в Україні.

Джордж заявив, що ОБСЕ буде надавати допомогу всім країнам, що входять до цієї організації.

“УКРАЇНА-ЕС: НА ШЛЯХУ ДО ЧОТИРЬОХ СВОБОД”

Київ ("НХ"). — Евросоюз готовий розділити зі своїми новими країнами-сусідами принципи свободи пересування людей, капіталів, товарів та послуг. Про це заявив голова представництва Єврокомісії в Україні Норберт Жюстен на презентації дослідження "Україна-ЕС: на шляху до чотирьох свобод". За словами Н. Жюстена, метою нової політики сусідства Евросоюзу є підвищення добробуту країн-сусідів.

Послідовний критик цієї політики, експеримент закордонних справ Борис Тарасюк, заявив про необхідність рішучих кроків країни у напрямку євроінтеграції

та створення окремого виконавчого органу з цієї проблематики. Його позицію підтримав державний секретар МЗС Олександр Чалий.

На відміну від голови групи радників міністра економіки та європейської інтеграції В. Грановського, який на чолі відносин з ЕС поставив економічні зв'язки, Чалий заявив, що основою європейського вибору України є насамперед політичні мотиви. Він виступив за здобуття Україною статусу асоційованого партнера ЕС і зазначив, що остаточна інтеграція в Евросоюз необхідна для збереження Україною державного суверенітету.

АМЕРИКА ПЕРЕСУВАЄ ВІЙСЬКА І БАЗИ НА СХІД ЄВРОПИ

Вашінгтон. — Як повідомили міжнародні ЗМІ, Америка планує збільшити військову присутність на Кавказі та в Африці з метою гарантування безпеки світового нафтовидобутку.

Одночасно відбудеться пересунення значної кількості американського війська з баз у Німеччині на Схід. Зокрема, від 5 до 10

тисяч американських військовослужбовців служитиме у Польщі. З'являться бази в Болгарії та Румунії — на чорноморському узбережжі. Раніше говорилося про румунську Констанцу та болгарський Бургас.

На Кавказ виїде до 15 тисяч американських вояків, зокрема до Грузії та Азербайджану.

ОЧІКУЮТЬ ЗВІЛЬНЕННЯ З ПОСАД А. ЗЛЕНКА І О. ОМЕЛЬЧЕНКА

Київ ("Українська Правда"). — У 2003 році в зв'язку з досягненням пенсійного віку, будуть звільнені зі своїх посад міністер закордонних справ Анатолій Зленко і глава київської міської адміністрації Олександр Омельченко. Це дав зрозуміти на пресконференції у Києві Президент Леонід Кучма.

"По закону 65 років — це граничний вік державного службовця", — відповів Кучма на питання, чи може він продовжити Зленкові й Омельченку термін праці на посадах. "Після 65 не можна продовжувати. У президента забрали це право", — додав він.

До речі, закон каже, що після звільнення, дипломатів можуть залишити на дипломатичній службі "лише на посадах радників або консультантів"

В.БАЗІВ ОЧОЛИВ ГОЛОВНЕ АНАЛІТИЧНЕ УПРАВЛІННЯ ПРИ ПРЕЗИДЕНТІ УКРАЇНИ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, Президент Кучма своїм указом створив головне аналітичне управління при Адміністрації Президента (АП). Згідно з указом, нове управління створять на базі редакційно-видавничого управління та відділу з питань підготовки доповідей і виступів президента України. Головне аналітичне управління має очолювати заступник глави Адміністрації Президента.

На цю посаду призначено львів'янина Василя Базіва — колишнього редактора "Українського Шляху". Іншим розпорядженням Базіва звільнено з посади наукового консультанта Президента.

Відтепер у глави АП є шість заступників. Вище лише посади глави АП і міністра Кабінету Міністрів. Вже ця посада, за оцінками політологів, робить Василя Базіва рівнею міністром.

“ПРОСВІТА” ЗА СТВОРЕННЯ МІНІСТЕРСТВА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Львів ("Поступ"). Т-во "Просвіта" виступає з ініціативою створення Міністерства Української Мови, яке б відстоювало інтереси державної мови в Україні. З таким проханням "Просвіта" планує звернутися до Леоніда Кучми, — повідомили в УНІАН представники "Просвіти" на чолі з Дмитром Павличком та Володи-

миром Яворівським.

Крім цього, "Просвіта" та низка народних депутатів, серед яких В. Ющенко, І. Плющ, О. Мороз, Ю. Тимошенко, звернулися з відкритим листом до Президента з проханням застосувати право вето на ратифіковану парламентом Європейську хартію регіональних мов або мов меншин.

ВІДБУЛАСЯ ПЕРЕВІРКА МАЙНА ТА ДІЛОВОДСТВА УБС

Фото: Микола Дупляк

Контрольна Комісія УБСоюзу.

Зліва: Михайло Мохнач — голова, Уляна Стек — секретар і Антон Філімончук — заступник голови.

Скрентон, Па. — Під кінець

минулого тижня, у Головній Канцелярії Українського Братського Союзу відбулася перевірка майна та діловодства УБС.

Як і кожного року, Контрольна Комісія перевірила гіпотечні позики для членів, стан каси Братського Союзу, союзових видань і фондів, рекордний й організаційний відділи нашої установи та

інше. Комісія працювала в такому складі: Михайло Мохнач — голова, Антон Філімончук — заступник голови, Уляна Стек — секретар.

Звіт Контрольної Комісії буде поданий на Головній Раді Братського Союзу, що почалася 16 червня на оселі "Верховина, а відтак буде опублікований у "Народній Волі"

СЕВАСТОПІЛЬ ЗЛЯКАВСЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Львів ("Поступ"). — Севастопіль відмовився від пам'ятника Тарасові Шевченку. Відкриття пам'ятника мало бути 14 червня під час святкування Дня міста, але не відбулося.

До речі, з ініціативою встановлення у Севастополі пам'ятника Шевченкові виступили благодійний фонд "Фундація" ім. Т.Шевченка та Львівська Обласна Рада. Саме вони взяли за фінан-

сування виготовлення та встановлення пам'ятника. Зокрема, фонд виділив на цю благородну справу 278 тисяч гривень, а Рада — 22 тисячі. У сумі це складає загальний кошторис виготовлення і встановлення. Іншими словами, Севастополі встановлення пам'ятника нічого б не коштувало.

Львів'янам (та й не тільки їм) незрозуміла причина таких дій керівництва Севастополя.

КОНКУРС НА ПРОЄКТ ПАМ'ЯТНИКА ЖЕРТВАМ ГОЛОДОМОРУ

Київ ("МУ"). — Нарешті пам'ять жертв тоталітаризму увічнить належним чином.

Принаймні конкурс на проєкт державного історично-меморіального комплексу жертв голодомору, політичних репресій та насильницьких депортацій столиця влада вже оголосила.

Конкурс триватиме до 20 вересня цього року, після чого три

найкращі роботи отримають грошові премії. Переможець отримає 25 тисяч гривень, а за друге і третє місця дадуть відповідно — 20 та 10 тисяч гривень.

Як передбачають, музей разом із конференційною залю на 250 місць розтягнеться на тисячу квадратних метрів, поряд збудують вдвічі більший науково-дослідний центр.

НОВА ВЕРШИННА ЗУСТРІЧ ГУУАМ

Київ. — Міністер закордонних справ України Анатолій Зленко запросив голів МЗС ряду країн світу взяти участь, як гостей, в майбутній вершинній зустрічі ГУУАМ, що відбудеться 3-4 липня в Ялті.

Як повідомив голова пресової служби МЗС України Маркіян

Лубківський, запрошення вислано головам МЗС Росії, Казахстану, Чехії, Словаччини, Польщі, Румунії, Туреччини, Німеччини, Канади, Бразилії, Угорщини, Болгарії. Запрошено також виконавчих секретарів і керівників багатьох міжнародних організацій та представників Єврокомісії.

ВІДБУДЕТЬСЯ ІІІ ЛЕМКІВСЬКА ВАТРА

Скрентон, Па. — Як повідомляє Організація Оборони Лемківщини, в них від 27 до 29 червня на оселі СУМА відбудеться ІІІ Лемківська ватра.

У п'ятницю буде танцювальна забава при звуках оркестри "Галичани". Після суботнього відкриття ватри — печення поросят, а відтак багатий мистецькою програмою концерт, а ввечері танцювальна забава при звуках двох ор-

кестр — "На здоров'я" і "Галичани". Після недільного полудня намічено футбольні змагання українських команд "Крилаті" (з Йонкерсу) і "Ватра" (з Лонг Айленду), а відтак доповідь канадського гостя миг-а Євгена Ладни п.н "Відродження Лемківщини". Програму ватри завершить концерт.

Організатори запрошують на ватру всю українську громаду, а особливо всіх земляків лемківщини.

Л. КУЧМА: ПРЕЗИДЕНТСЬКІ ВИБОРИ ВІДБУДУТЬСЯ У ЖОВТНІ 2004 РОКУ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, Президент Л. Кучма зустрівся з представниками опозиції. У ході зустрічі Кучма сказав, що президентські вибори повинні відбутися в жовтні 2004 року. Він зробив цю заяву на прохання провідника "Нашої України" Віктора Ющенка, оскільки президентські пропозиції з політреформи викликали суперечливе тлумачення.

Провідники СПУ та БЮТ готові підтримати реформу, якщо Леонід Кучма пообіцяє скласти свої повноваження у визначений термін та не балотуватися втретє.

Політолог Д. Видрін вважає, що своєю заявою Кучма зробив

важливу поступку опозиції: "Тепер в оточенні президента є люди, які розуміють, що без цих кроків не можна працювати не тільки в парламенті й уряді, а й в адміністрації президента"

Політолог відзначив як взаємовигідний крок те, що уперше за рік відбулася зустріч глави держави з опозицією. Характерно, що після неї постійний представник президента у Верховній Раді О. Задорожний висловив упевненість, що законопроект про політреформу, який найближчими днями внесуть на розгляд парламенту, набере 300 голосів.

РІСТ ПРОМИСЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА ЗА 5 МІСЯЦІВ 2003 РОКУ

Київ (УКРОП). — Прем'єр-міністр України Віктор Янукович відзначив позитивні тенденції в українській економіці за січень-травень 2003 року. За його словами, приріст промислового виробництва за звітний період зріс на 11.7%, що вдвічі більше в порівнянні з аналогічним періодом 2002 року.

Кредитування економіки з початку року збільшилося на 18%, обсяг підрядних робіт — 17%, ін-

фляція за зазначений період становила 4.5%, утримався в прогнозованих рамках стабільний курс гривні.

Янукович підкреслив, що прибутки загального фонду державного бюджету перевиконані на 3.5%, що створило умови для збільшення реальних прибутків населення в січні-квітні на 4.6%, а реальна зарплата збільшилася більш ніж на 15%.

У КРИМУ ЗБЕРУТЬ НА ТРЕТИНУ МЕНШЕ ЗЕРНА, ЯК ТОРІК

Симферопіль ("НХ"). — За прогнозами міністерства агропромислового комплексу, внаслідок несприятливих погодних умов, в автономії зберуть лише 760 тисяч тон зерна, що на 340 тисяч менше, ніж в минулому році.

Як повідомив заступник міністра Василь Колісник, Рада Міністрів автономії робить необхідне, щоб все зерно зібрало без втрат і щоб селяни отримали за нього реальну ціну. Зокрема, планується, що зібраний врожай буде продаватися на біржі, а не через

посередників, які минулого року за тону зерно платили селянам 250-300 гривень, а потім перепродавали його виробникам хліба втричі дорожче.

За словами Колісника, тепер ціна на зерно в Україні доходить до 800 гривень і, якщо посередники будуть виключені, то й селяни нарешті отримають реальний прибуток, і ціни на хліб в автономії не зростатимуть, оскільки його виробники будуть купувати зерно фактично за торішніми цінами.

ЗБІЛЬШУЄТЬСЯ ДЕФІЦИТ БЮДЖЕТУ США

Вашінгтон ("НХ"). — Дефіцит державного бюджету США буде цього року рекордним. Через збільшення державних витрат, передусім на військові потреби, дірка в державній скарбниці швидко збільшується.

Згідно з прогнозом Рахункової Палати Конгресу, до кінця року дефіцит може досягти 400 млрд. доларів. Для порівняння: ще три роки тому профіцит державного бюджету США складав 236 млрд. доларів.

Але, як би там не було, міні-

стер фінансів США Джан Снов сповнений оптимізму з приводу перспектив зростання американського народного господарства на цей рік. На його думку, вже в другій половині року показник зростання валового внутрішнього продукту сягне 3.5%. Про такі темпи розвитку Японії, яка пережила тривалу економічну кризу, залишається тільки мріяти.

Мінімальне зростання в 0.1%, досягнуте в першому кварталі, вже є приводом для радощів.

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P, L and R.

ПЕРЕДПЛАТА

SUBSCRIPTIONS

Для членів УБС: У США і в Канаді річно	20 00 дол.	For UFA members: USA and Canada per year	20 00
Для нечленів УБС: У США і в Канаді річно	25 00 дол.	For non-members: USA and Canada per year	25 00
В інших країнах річно	30 00 дол.	In other countries per year	30 00
Ціна одного примірника	50 центів.	Price per single copy	50 cents

NARODNA VOLYA
Ukrainian Fraternal Association1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342 - 0937 Fax: (570) 347 - 5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дупляк
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

УКРАЇНЦІ ВМАГАЮТЬ ПОЗБАВИТИ
АМЕРИКАНЦЯ ПРЕМІЇ ПУЛІЦЕРА

Не встигли в українському Парламенті улягтися пристрасі навколо голодомору, 1933 та 1947 років, як їх відгомін долинув берегів Сполучених Штатів. На днях американські інформаційні агентства та газети зарясніли наступним повідомленням: "Пулицерський Комітет готовий переглянути премію за 1932 рік, надану кореспондентові "Нью-Йорк Таймсу" Волтеру Дюранті. Підстава -- зумисне приховування інформації про геноцид Українського Народу протягом 1932-33 років". Свою премію, найвищу відзнаку для журналіста в західному світі, Дюранті отримав за низку публікацій 1931 року про сталінську п'ятирічку. У своїх спецрепортажах для "Таймс" він заперечував існування голодомору в країні Рад. До слова, репортера свого часу підозрювали у симпатіях до Сталіна та звинувачували у заграванні з більшовицькою владою.

Про справу Дюранті стало відомо завдяки потужній кампанії української діаспори в США. Від початку цього року наші в Америці надіслали до Пулицерської Ради тисячі поштових та електронних листів, які, "як будь-які суттєві скарги", там "серйозно" взяли до уваги, повідомив адміністратор організації Сіг Гісслер. Він також додав, що наразі їх розглядає підкомітет ради. "Ім слід було зробити це набагато років раніше", -- сказав член Українського Народного Союзу Мирон Куропась, який власноруч розповсюдив у США тисячу листівок про радянський геноцид.

Щоб не здаватися голосливими, українці надають фактичні свідчення. Так, у "Нью-Йорк Таймс" від 24 серпня 1933 року, за підписом Дюранті опубліковано такі рядки: "Будь-які повідомлення про голод сьогодні є перебільшенням злісної пропаганди", цитує газету Український Конгресовий Комітет Америки (УККА). "Пізніше у приватній розмові 1933-го року з представником британського посольства в Москві Вільямом Стенгом він відзначив, що за останні роки в Радянському Союзі могло померти десять мільйонів людей від нестачі їжі", -- веде далі комітет. Навряд чи заслуговують на індульгенцію від Дюранті коментарі, що надходять від керівництва "Таймсу": "Премію Дюранті отримав за матеріали 1931-го, а не 1932 чи 1933 років, коли в Україні лютував голодомор". Зрештою, справа тут не в покійному репортері, а в репутації солідного видання, яке прагне відмежуватися від брудної справи заявляючи про те, що матеріали Дюранті були "одними з найгірших, що з'явилися на сторінках газети". Зрештою, бракувало "Таймсові" ще й цього скандалу, адже за три тижні до справи Дюранті за нечесні публікації з газети пішов Джейсон Блейр.

Наталія Дмитренко ("УМ")

У ЛАТВІЇ НАГОРОДЖУЮТЬ,
А В УКРАЇНІ РУСИФІКУЮТЬ

Рига (АПУ). -- Зустрічі з українською діаспорою Латвії посідали чільне місце під час робочої візиту до Латвії віцепрем'єр-міністра України Дмитра Табачника, який взяв участь в урочистостях, присвячених першому випуску учнів ризької української школи. Заснована 12 років тому, ця школа стала найбільшим українським культурно-просвітним центром Латвії.

Д. Табачник оголосив привітання Президента Леоніда Кучми випускникам і вчителям з нагоди першого випуску учнів і вручив вітального листа Президента, в якому підкреслюється, що вихованці школи несуть у собі мову, культуру та історію Українського Народу.

До випускників школи зі словами привітання звернувся міністер освіти та науки Латвії Карліс Палурскіс, який виголосив свою промову українською мовою і зачитав привітання Президента

Латвії Вайри Віке-Фрайбергері.

У рамках програми святкування з нагоди першого випуску учнів ризької української школи, Д. Табачник відвідав школу та зустрівся з учителями. У ході зустрічі він передав вітальні листи від міністра закордонних справ України Анатолія Зленка та міністра освіти і науки Василя Кременя. Учителями української школи вручили Почесну Грамоту Міністерства Освіти України за значний внесок школи у зміцнення українсько-латвійських відносин. Делегация України подарувала шкільній бібліотеці українську енциклопедичну, освітню та художню літературу. Віцепрем'єр-міністер України зробив запис у книзі почесних гостей школи.

А скільки дітей в Україні не може навчатися українською мовою, того Табачник не сказав.

Редакція

Олена Гмирянська, Володимир Медяний ("НХ")

УКРАЇНА НА ШЛЯХУ ДО СВІТОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ТОРГІВЛІ

В Україні дедалі частіше говорять про Світову Організацію Торгівлі (СОТ). Для представників офіційного Києва членство в СОТ здається не менш привабливим, ніж членство в Європейському Союзі (ЄС). Однак, якщо приєднання до ЄС ще довго залишатиметься тільки мрією, то членство в СОТ незабаром може стати реальністю.

Що ж це за структура, до членства в якій так сильно прагне, до речі, не тільки Україна, але й сусідня Росія?

Світову Організацію Торгівлі, штаб-квартиру якої розташовано в Женеві, створено 1995 року. Вона стала правонаступницею іншої міжнародної торговельної структури, а саме Генеральної Угоди з Тарифів і Торгівлі (ГАТТ). Ця угода покликана регулювати торговельно-політичні відносини своїх членів на основі т.зв. пакету Угод Уругвайських багатосторонніх торговельних переговорів. Ці документи вважаються правовою базою сучасної міжнародної торгівлі. Невід'ємною частиною СОТ є унікальний механізм розв'язання торговельних суперечок. До головних принципів цієї організації належить забезпечення торгівлі без дискримінації.

Нині до складу СОТ входить 146 країн. Серед них і низка колишніх радянських республік, а саме: Латвія, Естонія, Литва,

Киргизія, Грузія, Вірменія, Молдова. Україна поки що має в Світовій Організації Торгівлі статус спостерігача.

Чому процес приєднання України до СОТ так затягнувся, хоча про членство в цій організації в Києві почали говорити ще в середині 90-их років? З цим запитанням ми звернулися до наукового співробітника Мюнхенського Інституту Східної Європи Германна Клемента: "Звичайно, можна сперечатися навколо питання про те, на яких умовах членами СОТ стали Молдова, Грузія або Вірменія. Але тут слід зауважити, що під час переговорів про вступ до цієї організації важливу роль відіграє такий розмір народного господарства. Вірогідно, під час прийняття до СОТ Грузії або Молдови, інші члени цієї організації керувалися тим, що це маленькі країни, а їхня економіка ніяк не загрожує міжнародним ринкам. Що ж стосується України, то тут зовсім інша справа. Варто згадати хоча б величезні обсяги української сталевих промисловості, яка впродовж років могла користуватися дешевою електроенергією, що була такою дешевою тільки завдяки державним субсидіям. У разі недотримання міжнародних норм, економіка 50-мільйонної України може стати серйозною проблемою для розвитку виробництва в країнах СОТ. У такому ставленні до України ні-

чого дивного немає. З нею поведеться так само, як і з іншими великими державами. Згадайте хоча б, як довго тривав процес прийняття в СОТ, скажімо, Китаю?"

І все ж таки київські політики не втратили оптимізму щодо строків вступу України до СОТ. У Києві розраховують, що вже наприкінці цього року або на початку наступного, Україну приймуть до Світової Організації Торгівлі. Водночас у певних підприємницьких колах, а також серед окремих політиків, перспектива членства в СОТ викликає і серйозне занепокоєння.

Розповідає наш київський кореспондент Олена Гмирянська: "Міністер економіки та євроінтеграції Валерій Хорошковський визнає, що українська економіка не готова до конкуренції і більшість підприємств зможе працювати в умовах СОТ лише після їх технічного переобладнання. Про майтаби негативних наслідків український уряд не повідомляє. Представники Кабінету Міністрів кажуть підприємцям, що вступ до СОТ для них буде як тиском, так і стимулом. Говорить Валерій Хорошковський:

"Ну хто ж проти капіталізації, хто ж проти підготовки, хто ж проти підвищення конкурентоздатності, але я хочу відзначити, що чомусь цього не робилося за ці останні дев'ять - десять років, поки

ми вступаємо в СОТ. Або робилося дуже слабкими темпами. І, звичайно, вступ до СОТ не є самоціллю, але, однозначно, ми маємо бути там для того, щоб не залишитися на узбіччі економічних процесів загальносвітового рівня"

Втім, українські промислові різні галузі заявляють, що неготовність економіки сягає такого рівня, коли майже невідворотний занепад та банкрутство компаній. Так, представники гірничо-видобувної та металургійної галузей, які нині експортують 80 відсотків своєї продукції кажуть, що поставили перед загрозою перетворитися на сировинний додаток для інших держав, оскільки половина підприємств не витримає конкуренції і зможе продавати хіба що корисні копалини. Говорить генеральний директор компанії "Укркокс" Анастолій Старовойт:

"У мене склалося враження, що уряд ще не має чітких розрахунків того, що нас очікує. З усього гірничо-металургійного комплексу може залишитися тільки сировинна частина. Це вугілля, кокс. Але в жодному разі нікому не знадобиться наша високотехнологічна продукція. Маються на увазі рейки, балки, прокат. Фонди вже вичерпані. Інноваційна діяльність розвинута дуже слабо. Як же ми зможемо тоді наздоганяти?"

(Продовження буде)

Кларя Гудзик ("День")

ЗНОВУ ПРО НАШУ МОВУ

мав місце рівно 20 років тому і розпочався він постановою ЦК Компартії України і Ради Міністрів УРСР «Про організацію виконання в республіці постанови ЦК КПРС» від 26 травня 1983 року та відповідною горезвісною постановою Колегії Міністерства Освіти УРСР від 29 червня 1983 року «Про додаткові заходи по удосконаленню вивчення російської мови в загальноосвітніх школах, педагогічних навчальних закладах, дошкільних і позашкільних установах республіки».

Нагадаємо, що в цій останній постанові (до речі, тільки «Для службового користування»), зокрема, говориться:

«Кожному колективу шкіл і інших навчальних закладів із неросійською мовою навчання, колективам інститутів удосконалення вчителів і методичних кабінетів, педагогічним навчальним закладам і науково-дослідним інститутам:

- забезпечити беззастережне поширення мережі шкіл і класів із поглибленим вивченням російської мови і літератури;

- вжити заходів для піднесення рівня навчання і вивчення російської мови;

- створити вчителям російської мови, які не мають закінченої вищої освіти, всі потрібні умови для підвищення рівня освіти;

- збільшити число годин на вивчення російської мови, використовуючи для цього час, відведений для вивчення навчальних дисциплін за вибором;

- збільшити щорічний приріст до аспірантури за фахом «Російсь-

ка мова та література»;

- вжити додаткових заходів для широкого використання наявних можливостей морального заохочення педагогічних, методичних та керівних кадрів, що відзначилися в роботі по поліпшенню вивчення російської мови в школах республіки.

Передбачити в проектах бюджетів на поточний та наступні роки потрібні асигнування:

- на підвищення (16%) ставок заробітної плати вчителів підготовчих і початкових класів, які проводять заняття з російської мови, вчителів російської мови і літератури 9-10 (11) класів загальноосвітніх шкіл та шкіл-інтернатів, педагогічних училищ із неросійською мовою навчання, розташованих у сільській місцевості та селищах міського типу;

- на підвищення стипендіальних витрат на студентів, що навчаються в педагогічних інститутах за фахом «Російська мова та література в національній школі».

Підготувати пропозиції для Держкомвидаву УРСР для видання нових підручників російської мови для національних шкіл, а також літератури російською мовою для дітей дошкільного віку.

Як бачимо, у постанові 1983 року охоплені всі і все -- від дітей дошкільного віку до аспірантів, від сільської місцевості до Держкомвидаву, від почесних нагород до підвищення плати викладачам російської мови. Нікого і нічого не забули, у тому числі й бюджетного фінансування.

Думаю, що таким гарним документом, ефективність якого ап-

робована в масштабах Радянського Союзу, гріх не скористатися у наших теперішніх складних умовах. Тому пропоную наступне -- взяти ту «Постанову Колегії Міністерства Освіти УРСР» від 29 червня 1983 року, замінити в її тексті слова «російська» на «українська» (мова), а після цього -- обов'язково відновити чинність постанови. Тоді, для прикладу, будемо мати сьогодні такий захід для «забезпечення беззастережного поширення мережі шкіл і класів із поглибленим вивченням української мови і літератури: «Підвищення (на 16%) ставки заробітної плати вчителів підготовчих і початкових класів, які проводять заняття з української мови, вчителів української мови і літератури 9 - 10 (11) класів загальноосвітніх шкіл та шкіл-інтернатів, педагогічних училищ із неукраїнською мовою навчання, розташованих у сільській місцевості та селищах міського типу». Добре лунає також: «Збільшити число годин на вивчення української мови, використовуючи для цього час, відведений для вивчення навчальних дисциплін за вибором» Те саме стосується й інших підрозділів постанови, зокрема, «передбачення в проектах бюджетів на поточний та наступні роки потрібних асигнувань»

Пропонована метаморфоза радянського документа була б гідним відзначенням 20-літнього ювілею останнього(?) в історичній серії русифікаторських постанов, якими старанно витравляли українську мову з українського суспільства.

Олександр Мороз ("Сільські Вісті")

ЩИРЕ СЛОВО ОЛЕКСАНДРА МОРОЗА

тепер, коли під тиском президента 5 червня 2003 року Верховна Рада дала згоду на відрядження бригади військових до Іраку, все змінилося. Тисячі людей тепер до тривоги буденних додають постійну тривогу за рідних.

Вважаю такий крок парламенту найгрубішою політичною помилкою України за роки її новітньої історії. Йому немає ні політичних, ні економічних, ні морального виправдання. Влада бреше, згадуючи про наші інтереси в Іраку. Вони там є, але в країні мирної. Чому ж раніше співробітництво з нею було таким куди? Чому тепер наших військових посилають у не нами розтрижований мурашник? Ні, не миротворцями будуть наші воїни, сержанти і офіцери. Окупантами будуть. Чужі інтереси будуть захищати. І як до чужинців ставитиметься до них місцева населення. Озброєне, до речі,

в мільйонних числах. Ставляться так, як ставилися до окупантів наші попередники. І в Центральній, і в Східній, і в Західній Україні.

Ухвалюючи Декларацію, Акт і Конституцію, ми обіцяли людям миру Україну. Зобов'язувалися, що ніде за межами країни наша армія не воюватиме. Що ж змінилося? Яка потреба кличе наших хлопців у далеку і небезпечну дорогу? Одна потреба -- обов'язок перед сім'єю. В злодійській країні армія злиденна. Чоловіча честь змушує шукати заробітку. Навіть дорогою ціною. Іні словом, ні жєстом, ні думкою не осудимо наших добровольців. А інших потреб не існує.

Є причина -- підмочена репутація нашого правителя. В такий спосіб він хоче її врятувати, аби приймали його за кордоном, закривали очі на неспокотувані гри-

хи. Ну що ж, прийматимуть, вдаючи, що поважають. Та й то -- до пори, бо віри йому ніде не ймуть. І його шкурних інтересів ніхто не плугає з інтересами України. Шкода тільки, що роля її в Іраку принизлива. Не накликаю біди, але задля правди скажу: прилітатимуть тепер, як раніше з Афганістану, в Україну "чорні тюльпани". Ми віддамо їм шану. А ті, хто голосував за авантюру президента, за інтереси його "сім'ї", не знайдуть спокути ніде і ніколи. І серед того неспокою нехай запитують у себе ті, хто вибирав у 1999 та 2002 роках таку перспективу.

Можливо, хоч гіркі та чорні лекції вчитимуть їх потреби завжди залишатися самими собою, не торгуючи честю і совістю. А ми всі разом проситимемо долю, щоб була вона милостивою до наших людей зі зброєю, до тих, хто далеко від Батьківщини

О. СЕНДЕГА -- НОВИЙ ГУБЕРНАТОР ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТИ

Олександр Сендега

Київ ("УН"). -- Президент Л. Кучма призначив першого заступника голови державної адміністрації Львівської області Олександра Сендегу головою адміністрації області.

49-річний Сендега обіймав

посаду першого заступника голови адміністрації з травня 2002 року. Раніше Сендега обіймав посаду першого заступника міського голови Львова.

Минулого тижня Кучма звільнив губернатора Львівської області Мирона Янків. Координаційний Комітет боротьби з організованою злочинністю при Президенті проводив перевірку, під час якої виявив, що криміногенна ситуація в області залишається складною і погано ведеться боротьба з корупцією. На думку голови Комісії Ольги Колінько, така ситуація склалася через бездіяльність керівника обласної державної адміністрації.

ПОНАД 40% ЧЕРНІВЧАН ГОЛОСУВАЛО Б ЗА ЮЩЕНКА

Чернівці ("НашаУкраїна"). -- Якби президентські вибори відбулися найближчим часом, більшість мешканців Чернівців -- 41,8 %, підтримала б кандидатуру Віктора Ющенка. Про це свідчать дані опитування громадської думки, яке провів на початку травня соціологічний центр Чернівецького обласного т-ва "Знання" серед 800 респондентів.

До першої п'ятірки переможців в буковинській столиці входять також: Ю. Тимошенко (10,9 %), В. Медведчук (9%), О. Мороз (8,6%), П. Симоненко (5,8%) і С. Тигипко

(5,6 %). У симпатіях чернівчан йде шостим прем'єр-міністр В. Янукович з 3,3 %, а сьомим -- голова парламенту В. Литвин з 2,3 % голосів.

Найбільший спротив респондентів викликала ідея створення двопалатного парламенту, яку однозначно відкинуло 40 % чернівчан. Проте ідея призначення прем'єр-міністра України та міністрів уряду парламентською більшістю Верховної Ради України знайшла позитивний відгук приблизно такої самої кількості опитаних.

США ПОГРОЖУЮТЬ САНКЦІЯМИ ЗА НЕЗАКОННУ ТОРГІВЛЮ ЛЮДЬМИ

Вашінгтон ("НХ"). -- Державний Департамент США вніс Грузію, Казахстан та Узбекистан до списку країн, до яких з 1 жовтня цього року американський уряд може застосувати санкції через ситуацію з незаконною торгівлею людьми. Про це йдеться в спеціальній доповіді Державного Департаменту США, яку 11 червня оприлюднив Колін Павелл.

У доповіді наголошується, що санкції передбачають припинення американського фінансового та економічного сприяння, а

також відмову США підтримувати фінансування цих країн в МВФ та Світовому Банку.

Окрім названих країн, до "чорного" списку можуть внести ще 12 країн, серед яких Куба, Туреччина, Північна Корея та інші. В доповіді підкреслюється, що в світі щороку перетинає національні кордони для примусової праці та міжнародної секторгівлі понад 900 тисяч осіб. Жертвами такої нелегальної торгівлі стають не тільки дорослі, але й діти.

ЛІКАРНЯ У СТАВЦІ ГІТЛЕРА?

Львів ("Поступ"). -- Київський Центр Військової Археології (КЦВА) подав на розгляд Вінницької Обласної Ради проект загосподарювання території бункера Адольфа Гітлера "Вервольф", розташованого під Вінницею. Згідно з проектом КЦВА, на цій території передбачається збудувати лікувально-оздоровчий комплекс для вояків УПА, готель, ресторан, музей бойової техніки та інше.

"КИЇВСЬКИЙ ТЕЛЕГРАФ" -- АНТИУКРАЇНСЬКА ГАЗЕТА

Львів ("УН"). -- Львівська обласна організація Української Республіканської Партії "Собор" просить Генеральну Прокуратуру скасувати реєстрацію газети "Київський Телеграф" за антиукраїнські публікації.

"Собор" занепокоєний поширенням інфекції російського шовінізму", -- сказав обласний голова партії Новоженець. За його словами, газета "Київський телеграф"

Нагадаємо, що влада Вінницької області оголосила тендер на право володіти ділянкою землі в десять гектарів поблизу села Стрижавка. Саме там розташовувалося під час війни сумновідоме "вовче лігво" -- ставка Гітлера.

Конкурентами КЦВА в придбанні лігва Гітлера є українські підприємства "Ставка", "Лужок-Україна", Фонд Соціальних Інвестицій.

опублікувала статтю "Ангел з копिताми", яка ображає пам'ять українського поета Тараса Шевченка.

Новоженець також заявив, що УРП "Собор" має намір провести в четвер наступного тижня пікетування російського консульства у Львові, виступаючи проти поширення російського шовінізму в Україні.

НАЙМОГУТНІШИЙ СУПЕРКОМП'ЮТЕР США

Нью-Йорк (УНІАН). -- Наймогутніший на сьогоднішній день у США суперкомп'ютер для передбачування погоди, що його запустив IBM 6 червня, збирається конкурувати з японським "Симулятором Землі" -- най-най суперкомп'ютером у світі.

Новий комп'ютер поки здатний на 7,3 трильйони операцій на секунду, але, як очікується, буде в найближчі кілька років поліпшений і зможе "прискоритися" до

100 трильйонів до 2009 року.

Гідрометеоцентр США (National Weather Service -- NOAA) планує вкласти в новинку IBM, що складається з 1408 процесорів і 44 систем, понад 200 мільйонів доларів.

Суперкомп'ютерні передбачення погоди, а особливо інформація про гурагани, стануть основою для телевізійних і газетних повідомлень.

ЕТНІЧНИЙ ФЕСТИВАЛЬ КУХНІ ТА МУЗИКИ У НОВОМУ САДІ

Як повідомляє інформаційна служба Т-ва "Просвіта" в Сербії, недавно у Новому Саді -- столиці Автономного Краю Воєводина, відомого з багатонаціонального складу населення, відбувся етнічний фестиваль кухні та музики національностей Воєводини, де 11 заявлених національностей презентувало свою культурну спадщину, етнічні оздоблення та свою національну їжу.

Другий за чергою, а організатори Американська Фундація Розвитку (American Development Foundation), культурний центр та громадські об'єднання, кажуть вже традиційний етнофестиваль, що організовано просто неба на березі Дунаю, зібрав у музичній частині 45 товариств, які презентували свої програми протягом майже восьмигодинного безперервного концерту. Від українців участь брали Культурно-Просвітне Товариство Карпати з міста Вербас та Культурно-Мистецьке Товариство імени Івана Сенюка з міста Кула.

Під час концерту відвідувачі, а організатори оцінюють що їх було коло 20 тисяч, мали нагоду прогулятися і пробувати різноманітні традиційні національні страви народів Воєводини. Все було представлено на відповідних стендах, прикрашених національними символами, а між цією різнобарвністю гарно і помітно вписалися і українці. Українська громада міста Вербас цього разу готувала українські страви -- пироги (вареники) та тертюх. Українці є одними з рідкісних, які власне організувалися громадою, а не були представлені

Активісти української громади на етнічному фестивалі кухні та музики національностей Воєводини.

професійним рестораном. День перед фестивалем 15 охочих і вмілих жінок та чоловіків на хуторі голови вербаської філії Т-ва "Просвіта" Славка Барановського підготували та наварили у котлі майже 2500 пирогів, а в українській печі спекли біля 50 кілограмів тертюха, тож настрої були прекрасні. Пісня і спів переконали, що громадська охота найкраще презентувати свої національні надбання живе і надалі між українцями Сербії. А це і була суть організаторів самоорганізувати громади, за що українці отримали певні позитивні відгуки.

Потрібно наголосити, що є і фактом, а це помітили інші, що перед українським стендом було завжди багато охочих покуштувати пироги та тертюха, а цікава думка виплила під час короткочасного дощу, що приємно охолоджував глядачів, а саме: кажуть дощ за шию ляється, а уваги не звертають і хочуть дочекатися

пирогів.

Багатство різноманітностей -- це є гасло етнічного фестивалю кухні та музики національностей Воєводини, в якому понад половину населення це 26 національних меншин, які зберегли багатокультуральність і толерантність, разом живучи десятиліттями або століттями. Між ними такі меншини: угорці, словаки, русини, румуни, роми, македонці, болгар, волохи, хорвати, серби, черногорці, чехи, німці, українці тощо.

ПАМ'ЯТНИК С. ЛИФАРЕВІ НА БЕРЕЗІ ЖЕНЕВСЬКОГО ОЗЕРА

Льозанна. Пам'ятник видатному танцівникові ХХ століття, киянинові Сержу Лифареві відкрито на березі Женевського озера в центрі Льозанни. В урочистій церемонії взяли участь міністер культури і мистецтв України Юрій Богуцький, заступник голови Київської Міської Ради Володимир Ялович, вдова Сержа Лифаря графиня Ліллан Алефельдт, представники міста Лоозанна, Посольства України у Швейцарії.

Міністер культури і мистецтв України Володимир Чепелик, присвячено до 100-річного ювілею Сержа Лифаря, який широким відзначатиметься наступного року.

м'яти видатного киянина, геніального маестро, який понад 30 років визначав високий стиль та естетику європейського балету. Міністер нагадав, що в квітні в Національному Музеї Історії України відкрилася постійна експозиція частини мистецької спадщини та особистих речей Сержа Лифаря, які передала в дар Україні його дружина.

Відкриття пам'ятника, автором якого є народний художник України академік Академії Мистецтв України Володимир Чепелик, присвячено до 100-річного ювілею Сержа Лифаря, який широким відзначатиметься наступного року.

ВИНАЙМЕМО

Умебльований апартамент з одною спальнею над озером Монкан у Глен Спей, Н.І., 4 милі від "Верховини"; кабель, постіль, кухонний посуд, чудове озеро. Винаймемо на липень, серпень і вересень, на тиждень або вікенд.

Ліза, тел. 732-805-0868 або 845-856-1724.

ГУМОР

КОМУ Ж ВІРИТИ?

Студенти поскаржилися деканові свого факультету, що кухар їхньої їдальні готує страви, які "зовсім непридатні до вживання". Декан викликав кухаря і передав йому все, що студенти про нього думають, а при цьому попередив, якщо він не виправиться, то буде звільнений.

-- Послухайте, пане, -- став виправдовуватися кухар. -- Не варто звертати увагу на все те, що кажуть молоді люди. Наприклад, у їдальні вони говорять те ж саме й про ваші лекції...

ДІАЛОГ

Під час Різдвяних Свят більшовицької доби в Україні, якось зустрілись директор школи і священник. Аби показати свою червону вищість над священником і свій атеїзм, директор каже:

-- Ходжу невиспаний, бо не дали мені спати ваші колядки. На це священник відповідає:

-- І я теж невиспаний, товаришу директоре! Не дали мені спати ваші партійці. Тільки що засну, то будять мене і просять, щоб їх потаємно висповідати, повинчати, окрестити.

СОРОС: "ДОКТРИНА БУША НЕБЕЗПЕЧНА"

Відомий американський фінансист Джордж Сорос критично висловлюється про міжнародну політику США. У головному бюро "Інтерфаксу" він зазначив, що "події, пов'язані з 11 вересня, використано для того, щоб розширити повноваження виконавчої влади більше, ніж це необхідно" "Я вважаю, що доктрина Буша є дуже небезпечною доктриною", -- сказав Дж. Сорос. За його словами, ця доктрина спирається на два стовпи.

"Перше -- це те, що США зберігатимуть і підтримуватимуть свою військову перевагу за будь-яку ціну, а крім того, вони зали-

шають за собою право на застосування превентивного удару", -- пояснив Дж. Сорос, додавши, що вперше цю доктрину використали в Іраку. За його словами, він також є прихильником превентивних заходів, "але вони повинні носити конструктивний або стверджувальний характер, і тільки тоді, коли це не дасть позитивних результатів, можна подумати про якісь воєнні заходи"

Разом з тим, Сорос зауважив, що "Америка залишається демократичною державою", і висловив надію, що "американський народ відкине таке сприйняття світу"

"ЛІГА УКРАЇНСЬКИХ МЕЦЕНАТІВ"
"LEAGUE OF UKRAINIAN PHILANTHROPISTS"

а/с 47, Київ-34, Україна, 01034, тел./факс 2165378, liga2003@ukr.net
Код ЄДРПОУ 20069985, р/р 260072832 в АПБП "Аваль", МФО 300335

06.06.03р.

Голові Українського
Братського Союзу
Вш п. Ярославу Гавуру

Високоповажний пане Гавур!

Ще раз від імені всіх організаторів висловлюємо сердечну подяку Українському Братському Союзу за фінансову підтримку III Міжнародного конкурсу з української мови ім. П.Яцика, в якому взяло участь понад 5 млн. школярів та студентів в Україні (кількість учасників зі східної діаспори ще уточнюється).

При першій нагоді передамо до Вашої канцелярії копії дипломів нагород Українського Братського Союзу, які одержали школярі, а також подячний диплом від імені Міністерства освіти і науки України, Освітньої Фундації Петра Яцика та Ліги українських меценатів. Такі дипломи одержують усі фундатори премій нашого конкурсу.

Маємо сподівання, що Український Братський Союз не лишиться осторонь і в IV Конкурсі, який, як і всі попередні, розпочнеться 9 листопада ц.р. і завершиться 22 травня 2004 року також у Національній опері України. За одностайним визнанням патріотичної громадськості та української преси, наш конкурс -- наймасштабніший патріотичний проєкт в Україні за всі роки її незалежності.

Раді будемо прийняти в нашої канцелярії представників Українського Братського Союзу, котрі прибудуть до столиці на Святковий конгрес українців чи на святкування Дня Незалежності України

Наша адреса: м. Київ, вул. Ярославів Вас, 21 «Е», кв. 57, тел: 216-53-78,230-81-19.

З правдивого пошаную і вдячністю до Вас,

Президент
Ліги українських меценатів

Виконавчий директор Ліги

Володимир Загорій

Михайло Слабошпицький

ДОПОМОЖІТЬ НАШІЙ ГАЗЕТІ!
ПРИЄДНУЙТЕ "НАРОДНІЙ ВОЛІ"
ПЕРЕДПЛАТНИКІВ!

Іван Смішко ("Поступ")

НАТО ОБРАЛО "РУСЛАН"

Український літак АН-124 "Руслан" обрано для військово-транспортних перевезень у 12 країнах НАТО -- в більшості європейських країн Альянсу і Канаді. США і Британія участі в цьому проєкті не беруть. Таке рішення схвалено на зустрічі міністрів оборони країн НАТО в Брюсселі.

У зустрічі брали участь і представники українського керівництва. Зокрема, 11 червня до Брюсселю прибув міністер закордонних справ Анатолій Зленко, а наступного дня міністер оборони Володимир Шкідченко. Окрім очікування на вибір представників НАТО щодо літака, метою нашої делегації були політичні переговори.

Анатолій Зленко, до прикладу, зустрівся з комісаром Європейського Союзу (ЕС) з міжнародних зв'язків Хав'єром Соляною. Однак, ця частина візиту була не такою успішною. Хав'єр Соляна не відгукнувся на ініціативу Анатолія Зленка після закінчення строку дії угоди про партнерство і співробітництво перейти до виконання робочого плану з перспективою асоційованого членства в ЕС. А єдиним питанням, в якому дипломати одразу дійшли до згоди, стала участь України в європейській політиці безпеки, яку регулюватимуть угодою про використання української транспортної авіації в Європі.

Щодо "Русланів", то вони перебуватимуть на службі НАТО до 2010 року, коли буде введений в

експлуатацію європейський "Аеробус". Як повідомив Бі-Бі-Сі пресовий аташе німецької делегації, яка була причетна до вибору літака, окрім АН-124, можливо, будуть використовувати також американські літаки С-17.

Рішення натівських керівників було цілком логічним. Високі експлуатаційні характеристики АН-124-100, вантажопідйомністю 120 тонн, підтверджені більш ніж 10-річною успішною експлуатацією літака не лише на світовому ринку перевезень величезних вантажів, але й (що мало б стати вирішальним при виборі керівництва НАТО) при виконанні миротворчих місій, зокрема в інтересах військового відомства Німеччини.

За оцінками експертів НАТО, АН-124 поступається єдиному на цей час конкурентові -- американському С-17 -- лише в тому, що має велику довжину розгону-пробігу. Зате 10-річний лізинг 12 літаків С-17 оцінюється в 3 млрд. доларів, а 6 літаків АН-124-100 -- в 1 млрд. доларів, відзначають фахівці.

До речі, цілком імовірно, що першим завданням, яке виконають позичені Альянсом "Руслани", стане передислокація міжнародних контингентів до Іраку. Принаймні, про це згадувала німецька Frankfurter Allgemeine Zeitung: "Можна з великою часткою впевненості говорити: Україна відіграватиме важливу роль у транспортванні військових й озброєння до Іраку".

Любов Дороховська

ПРЕКРАСНЕ ТА "НЕВІДОМЕ" МІСТО НА БЕРЕГАХ ДНІПРА

Серед багатьох великих і маленьких міст, що як намістини на низані на блакитну стрічку Дніпра, є окремі, виникнення та подальша історична доля яких визначається саме їхнім географічним положенням на цьому саяливному водному шляху, що пов'язує балтійську північ з чорноморським півднем, майже навіпіл поділяючи Україну на Право- та Лівобережжя. Одним із таких міст є Дніпропетровськ (Катеринослав).

Перші свідчення осілости людини на території сучасного міста належать до давньокам'яної доби -- палеоліту. Близько 200,000 років тому, у глибокому яру, що біля Старих Кайдаків, розташувався табір первісних мисливців, здебільше яких були мамонти, величезні зубри та інші дольодовикові тварини. Дніпропетровський Історичний Музей налічує багато експонатів, які дають можливість простежити еволюцію людини в цій місцевості 40, 10, 5 тисяч років тому.

Перші за часом виникнення слов'янські поселення V-VII сторіччя в межах сучасного міста належать історичним антам, які споріднені зі слов'янами однією мовою, однаковим побутом, звичаями і віруваннями.

Особливе значення в історії Дніпропетровська слов'янських часів, належить Монастирському острову, що лежить у руслі Дніпра напроти нагірної частини міста. За існуючою церковною традицією, на цьому острові зупинявся св. Андрій Первозваний, який ніс світ християнства слов'янам. Відомо, що на острові існував чоловічий монастир, у якому зупинялися київські князі Святослав і Володимир, а також багато інших відомих у різні роки людей, які впливали на своїх човнах вниз та вгору Дніпра, бо звідси починалися великі Дніпровські пороги, які закінчувались островом Хортиця, що в Запоріжжі, а подолання цієї природної перешкоди вимагало великих сил, яких люди набирались на острові.

Сучасна історія Дніпропетровська починається з 23 квітня 1776 року, коли генерал-майор Ва-

Д-р Осип Мороз у Дніпропетровську.

Зліва: д-р Юрій І. Сасинко, посадник Іван Куліченко, д-р Осип Мороз, Людмила Сінцова -- директор БФ "Стимул", Ігор Шпірка -- голова правління БФ "Стимул".

сил Чортков подав рапорт на ім'я князя Г. Потьомкіна, в якому повідомляв, що місце для губернського центру обране. Так з'явилося нове місто Катеринослав, що отримало ім'я на честь цариці Катерини II.

У дніх 7-9 травня 1778 року, Катерина II, Г. Потьомкін та австрійський імператор Йосиф II перебували в Катеринославі, де відбулася урочиста церемонія закладки правобережного Преображенського собору. Майже з цього часу місто почало розвиватися як промисловий, торговий, освітній та культурний центр східної України. Особливого розвитку місто набуло наприкінці XIX століття, коли зусиллями нашого народу і завдяки європейським інвестиціям, були відбудовані три великі металургійні заводи, електрична станція, залізниця, гірничий та медичний інститути.

Другий значний етап у житті міста відбувся в 1950-1951 роках, коли керівники СРСР рішили збудувати в Дніпропетровську (місто має це ім'я з 1926 року) ракетний завод. З того часу і до 1988 року, одне з найкращих міст України було закрито як стратегічний військовий об'єкт. Цей період нашої історії приніс негативні та позитивні наслідки, до яких можна віднести,

з одного боку, відсутність знань світової спільноти про Дніпропетровськ, його мешканців та їхні можливості, з другого ж боку -- цей період надав нам можливість увійти до еліти світових ракетобудівників, підготувати сучасних високоінтелектуальних фахівців, науковців, інженерів, вчених, які виробляли ракетні комплекси "Зеніт 3С" і SS-18 ("Сатана"), що й досі найкращі в світі. Згідно з показниками, наукова думка дніпропетровських учених-ракетників в 30-40 років випереджала своїх сучасників.

Сьогодні у нашому місті немовби друге народження: побудоване метро, відроджуються обриси старовинних будівель, з'явилися нові летунські лінії, які з'єднали місто з усім світом. Дніпропетровськ відкритий для всіх людей доброї волі. Його знають не тільки як великий промисловий центр (понад 1000 підприємств), але й як центр наукової думки (24 вищі навчальні заклади, понад 100 науково-дослідних інститутів і конструкторсько-технологічних бюро), де народжуються сучасні технології та нові ідеї, як осередок культури (4 театри, 2 музеї, 5 великих парків, понад 50 бібліотек тощо), як місто динамічного розвитку підприємництва.

Дуже велику працю у розвитку міста на внутрішньому та зовнішньому просторі робить міський голова Дніпропетровська Іван Куліченко. Це дуже енергійна та розумна людина середнього віку, яка відчуває всі проблеми міста з мільйонним населенням і в цей дуже непростий для нашої Батьківщини час, докладає усіляких зусиль для росту нашої економіки, науки, суспільного життя. І. Куліченко користується величезним довірою і любов'ю мешканців Дніпропетровська, а особливо молоді міста, тож ми всі сподіємось, що громадська єдність людини та влади і надалі буде сприяти відродженню нашого міста та України в цілому.

Мешканці Дніпропетровська дуже вдячні проф. Осипові Морозу, який був у нашому місті в березні 2003 року, зустрічався з міським головою І. Куліченком, молоддю, вченими та аграріями регіону. Пан Мороз поділився з нами корисним досвідом, який він має. Ми міркуємо, що й він побажить і пізнав дуже багато цікавого та нового про можливості східної України. Ми чекаємо нових зустрічей з українцями всього світу і надіємось, що вони будуть дуже корисні.

УКРАЇНЦІ МОСКВИ ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ ЖЕРТВ ГОЛОДОМОРУ В УКРАЇНІ

Москва (Культурний Центр України). -- У Культурному Центрі України в Москві в циклі історичних читань "Україна крізь віки" відбувся вечір до 70-их роковин великої трагедії -- Голодомору в Україні. Його відкрив генеральний директор Центру, доктор історичних наук Володимир Мельниченко.

Учасники вечора хвилиною мовчання вшанували пам'ять безвинних жертв. Про причини й наслідки Голодомору 1932-33 років розповіли керівник Центру Досліджень Геноциду Українського Народу, провідний науковий співробітник Інституту Історії України НАН України, доктор історичних наук Василь Марочко та провідний співробітник Інституту Російської Історії РАН, доктор історичних наук, професор Ілля Зеленін. Вони відповіли також на численні питання присутніх -- представників українських засобів масової інформації Москви, російських

журналістів, громадських.

Про свої дитячі враження розповіли свідки Голодомору в українських селах.

На вечорі показано фрагмент фільму Олеса Янчука "Голод - 33" (за мотивами повісті Василя Барки "Жовтий Князь"); який отримав головну нагороду на Всеукраїнському Кінофестивалі у 1991 році в Києві. Це перший український художній фільм, який розкриває злочин сталінсько-більшовицького режиму проти українського селянства у 1932-1933 роках.

Протягом квітня-травня експонуються книжково-ілюстра-

тивні виставки: в Культурному Центрі України -- "Голодомор в Україні 1932-1933 років"; у Бібліотеці Української Літератури в Москві -- "Голодомори в Україні. Трагедія XX століття".

У вечорі в Культурному Центрі України взяв участь радник Посольства України в Російській Федерації Володимир Рожок.

У ТЕРНОПОЛІ ВІДКРИЄТЬСЯ КОЗАЦЬКИЙ ЛІЦЕЙ

Тернопіль (АПУ). -- З нового навчального року при Тернопільській Академії Народного Господарства розпочне діяльність Козацький Ліцей ім. Дмитра Вишневецького. Цього року до ліцею приймуть п'ятдесят хлопчиків, що досягли 14-річного віку. Перевага при прийманні надаватиметься сиротам, напівсиротам, дітям із багатодітних сімей та родин військовослужбовців, а також тим, які проживають у Чорнобильській зоні.

Установа фінансуватиметься з обласного та міського бюджетів, а також із Тернопільської Академії Народного Господарства. Ліцеїсти знаходитимуться на повному забезпеченні, а базуватимуться навчальний заклад у 26-й артилерій-

ській дивізії. Майже половина навчальної програми ліцею складатиметься з фізичної та військової підготовки. На базі оздоровчого табору, що у Чорному Лісі Збарзького району, учні ліцею проходилимуть вишколи.

Передбачається, що практику майбутні учні проходитимуть на базі місцевих військових комісаріятів, управлінь МВС, СБУ, КРУ, прокуратури та ДПА.

Навчання у ліцеї триватиме три роки. Після закінчення закладу, половину випускників посила- тимуть для подальшого навчання до інституту фінансів, п'яту частину -- до юридичного інституту академії, решту -- до вищих військових навчальних закладів України.

ПРЕЗИДЕНТ Л. КУЧМА ПРО ШАНСИ УКРАЇНИ...

Київ (АПУ). -- "У нас є шанс до кінця 2003 року завершити всі процедури щодо вступу до СОТ, і якщо не в цьому році, то на початку наступного, стати членом цієї організації", -- заявив Президент Леонід Кучма під час пресконференції.

Що стосується перспектив України стати членом НАТО, то глава держави підкреслив, що

потрібно виконати всі умови, передбачені пляном дій Україна-НАТО. "Якщо ми виконаємо свої зобов'язання, тоді на нас і в світі дивитимуться іншими очима, тоді ми зможемо перейти до наступного кроку співпраці з НАТО -- інтенсивного діалогу", -- наголосив Президент. "...Я переконаний, що ми маємо добрі перспективи в цьому напрямі", -- додав він.

НАГОРОДИ ПЕРЕМОЖЦЯМ КОНКУРСУ -- ІМ. ПЕТРА ЯЦИКА

Київ ("УК"). 22 травня в Національній Опері України відбулись урочистості з нагоди завершення III Міжнародного Конкурсу з Української Мови ім. Петра Яценка.

Понад п'ять мільйонів учнів і студентів взяло участь у цьому змаганні знавців рідної мови.

Конкурс фінансувала Освітня Фондація Петра Яценка. До благодійної справи долучилися і понад 200 жертводавців з Канади, США, Австралії, Франції, України.

Нагороди за перемогу в цьому горічкому конкурсі отримало 30 школярів, які вибороли 1-3 місця

в усіх вікових номінаціях (2-11 класи), 5 студентів, які вибороли перші місця по п'яти рівнях акредитації. Вручено також заохочувальні премії. Відзначено і вчителів, чий учні посіли перші місця в загальнонаціональному етапі конкурсу.

В урочистій церемонії нагородження конкурсантів-переможців взяли участь заступник голови Верховної Ради України О. Зінченко, міністер освіти і науки В. Кремень, президент Освітньої Фондації ім. Петра Яценка Надя Яценко, віцепрезидент Ліги Українських Мешканців А. Тавнаш.

П. ЛАЗАРЕНКА ЗВІЛЬНИЛИ З ТЮРМИ ПІД ЗАСТАВУ

Сан-Франциско ("НХ"). -- Колишнього прем'єр-міністра України Павла Лазаренка, якого обвинувачують у відмиванні на території США 114 мільйонів доларів, звільнено під заставу з тюрми на околиці Сан-Франциско на час допитів свідків у його справі. Таке рішення прийняв суддя Мартін Дженкінс.

Прокурор Північної округи стеїту Каліфорнія Марта Борш, яка виступатиме на суді з боку обвинувачення, спокійно відреагувала на таке рішення судді Дженкінса. "Це звичайна практика в американському судочинстві, коли обвинувачуваному, який не ста-

новить загрози суспільству, дається можливість підготуватися до суду", -- сказала Марта Борш.

Місце перебування Павла Лазаренка знаходиться під постійним контролем поліції, йому дали можливість знайомитися зі свідченнями свідків, зокрема, тих, яких допитують нині в Києві. Марта Борш заявила також, що звільнення Лазаренка під заставу з-під варті зроблено з гуманних міркувань, оскільки в нього виникли неабиякі проблеми зі здоров'ям.

Судовий процес над Павлом Лазаренком розпочнеться 18 серпня у Сан-Франциско.

Тарас Шмігер, Богдан Стороха

ТВОРЧА МОЛОДЬ ЗНОВУ ЗБИРАЄТЬСЯ В ІРПЕНІ

Ось уже вдев'яте міжнародний благодійний фонд "Смолоскип" збирає молодь з усієї України у мальовничому містечку Ірпінь, де в письменницькій атмосфері (а молодь саме проживала в будинках Спілки Письменників України) обговорювалися питання політики та мистецтва. Традиційно Ірпінський семінар складається з двох частин – політологічної та мистецької. Політика і мистецтво завжди тісно перепліталися в нашому житті. Як тут не згадати славнозвісне Маланюкове "Як в нації вождя нема, Тоді вожді її поети "

Засідання політологічної секції відбувалися з 2 по 5 травня і завершувались церемонією вручення премій в-ва "Смолоскип" початківцям-поетам, прозаїкам, дослідникам. Мистецька ж частина починалася церемонією вручення і тривала аж до 9 травня. Тут подаємо опис подій лише мистецької частини.

5 травня в-во "Смолоскип" підбивало підсумки щорічного літературного конкурсу, головним задумом якого є вияв та популяризація українських літераторів віком від 16 до 30 років. На конкурс, крім поезії, прози та драми, приймаються також наукові розвідки. Твори, нагороджені І чи ІІ премією, видавництво публікує окремою книгою.

Цьогоріч на конкурс надійшло близько 80 рукописів. З них жорі (а радше два – для розгляду художньої літератури та для розгляду досліджень і есеістики) обрало 14, але, на жаль, першої премії вирішено не присуджувати нікому. Лавреати представили різні куточки України – Суми, Полтаву, Київ, Вінницю, Луцьк, Львів і не тільки. Незабаром на поетичному обрії з'являється збірки молодих літераторів -- Миколи Леоновича, Катерини Калитку, Олега Романенка; у прозовому полі замаяорить постать Анастасії Байдаченко....

Церемонію вручення премій розпочав вітальним словом голова в-ва Осип Зінкевич, який окреслив загальну позицію всього семінару. Прийшов час, щоб справами та підготовкою семінару займалися молоді, двадцятилітні, нове покоління приходить на зміну старшому, але треба працювати, щоб не втратити традиції. На вечорі, організованому в Будинку Вчителя (а може все таки краще назвати його Будинком Центральної Ради, яка у важкий період перелому нашої свідомости, задекларувала існування державної нації), виступили також Лесь Танюк із закликм до

пошуків неповторности серед моря світової літератури та Володимир Яворівський, який нагадав про нашу літературну минувшину: література творилася у часи аж ніяк не літературні.

А вже 6 травня розпочалися круглі столи, темою першого дня стала "Літературна естетична парадигма Сходу і Заходу: вибір України" Якщо під Заходом розуміємо Західню Європу, то що ж таке Схід? Візантія, Росія, Індія, Персія та Арабський світ? І куди ж зникнули Північ і Південь?

Засідання розпочав виступ С. Федорчука "Літературна естетична парадигма Сходу і Заходу", в якому доповідач спробував переконати аудиторію у відмінності культурних традицій цивілізації, зформованій на уламках античності, цивілізації зі звичкою до плюралістичної думки, та східного ареалу (з основним спрямуванням погляду на Японію), де естетична думка передусім в аспекті прекрасного зформувалася навколо концепту "досконалости" як незалеречного критерію та категоричного імперативу.

У доповіді "Парадигми Сходу і Заходу в Україні", Т. Шмігер, пробуючи аналізувати онтологічні впливи Сходу-Заходу на українську ментальність, виокремив у ній два полюси – буття в собі, тобто мовомислення, та буття із зовнішнього погляду, тобто філософське сприйняття себе. Грунтом та проміжком між двома полюсами є пласт літератури (головно перекладної). Тут можна застосувати символ кола, коли мовомислення визначає літературу, а література є базою ідеології – хоча можливий рух і в протилежному напрямку.

Наступним став виступ О. Григоренко про два твори "жіночої літератури": багато разів роман Оксани Забужко "Польові дослідження з українського сексу" та роман "Піаністка" австрійської письменниці Ельфриди Єлінек. Досліджуючи на матеріялі двох історій особливості екзистенції жінки як носія культури, доповідачка виявила розлогу відмінність "східного" і "західнього" писання жіночих текстів: свобода у користуванні мовою та словником, приступна для Заходу та заборонена для Сходу.

На досвіді І. Франка прослідкував дану проблематику Б. Тихолоз у доповіді "Між окциденталізмом та орієнталізмом: досвід Івана Франка" Саме І. Франко знаходився на перехресті багатоаспектного діалогу мов, культур, націй. Захід та Схід гармонійно поєднувалися у його культуро-

логічній концепції, що ґрунтувалася на трьох принципах: перекладацтво, гуманітарно-наукове сходознавство і своєрідна трансформація орієнтальних мотивів та образів в оригінальний творчості. Він також виступав речником свідомої й цілеспрямованої синтези українського Заходу і Сходу, Галичини й Великої України.

М. Бесарабова у доповіді "Апологія антиплатонізму" спробувала поглянути на питання написання текстів та критики під нетривіальним кутом зору, коли будь-який текст сприймається лише релятивно та концептуально як свідчення епохи та як частковий об'єкт у відношенні до загальнокультурної тенденції.

У повідомленні "Географія за Юрієм Андруховичем: моя Європа чи моя Москва?" О. Ушкалов доходить до висновку, що Україні тепер варто орієнтуватися більше на саму себе, аніж на Схід чи Захід. Треба творити свою самобутню, автентичну культуру – цікаву і якісну, на яку із захопленням дивилися б усі інші.

У другій частині круглого столу предметом обговорення став фільм німецького режисера Доріс Дьорі "Keiner liebt mich" ("Ніхто не любить мене") 1994 року. Фільм-кліп, фільм-притча, фільм-кітч, в якому обігрується міт про Орфея, п'єса Ж. Кокто "Орфей сходить у пекло", проблеми сучасної Німеччини, штампи попкультури та кіно-культури, знову і знову піднімає питання життя і смерті, кохання і його відсутності: легко, ненав'язливо, у ритмі "сміх-плач" Синхронне дублювання фільму виконав Б. Стороха, що високо оцінили глядачі.

7 травня молодь дискутувала на тему "Комплекс артефактів як моделювання знаків національної приналежності: гомо- та гетерогенність". Нація виражається словами і речами, тому артефакт – невід'ємний симптом нації. Оскільки їхня кількість неозначена, то можна говорити лише про комплекс артефактів.

У рефераті "Гончарство в генезі боротьби світоглядних домінант", О. Козлов намагається сформулювати власне бачення запитання: Як зароджувався рукотворний світ людини? Чим зумовлене первісне уявлення довкілля мислячою людиною? Семіотичний розгляд гончарних виробів як особливих культурових знаків виявляє місію передачі сакральних знань, засобів спілкування по горизонталі – на рівні мікрокосмосу, і по вертикалі – на рівні "людське і вселенське"

До цікавих висновків доходить О. Коцарев у досліді "У пошуках найбільш українського архітектурного стилю" Уся архітектура, територіальне розміщена в Україні, і є виключно українською, таким чином заперечується традиційний погляд на етнографічне підґрунтя. Для прикладу, можна віднести і до "українських стилів" клясицизм та конструктивізм.

Грунтовну доповідь виголосила Ксенія Бородин на тему "Етносемантичні аспекти допоміжних корелятивів в українських па реміях про жінку" На рівні буденної свідомости опозиція "чоловіче-жіноче" виявляється у комплексі уявлень про особливості кожної статі від біопсихічних до поведінкових. Але на символічному рівні жінка через допоміжні співвідношення трактується як "нечисте", а отже, вороже начало. У світоглядній системі можна виокремити групи паремій про жінку із образами свійських та диких тварин, рослин, рідин. До жінки ставляться як до сполучникової ланки між світом нашим та "іншим", опозиції "тут-там", "ми-вони"

В аналізі "Український трамвай – який він?" Г. Яновська досліджує образ міського транспорту в сучасній українській поезії. Пересування було серйозним моментом у житті людини – навіть звичайний виїзд на ярмарок обростає стійкими асоціаціями, що є частиною ментальности народу. Тепер ставлення до транспорту, звичайно, зазнало серйозних змін порівняно з давнішими часами, але глибинні асоціації залишилися й інколи підіймаються на поверхню. Саме поетичний текст наділяє майже магінним символізмом слова "трамвай", "тролейбус", "автобус", "метро" Найпопулярнішим засобом громадського транспорту у поезії залишається трамвай.

Траплялися і дуже смідві повідомлення, як-от "Пофірдістична епоха" А. Захарченка. Після покоління традиціоналізму (початок 90-их років) та неонконформізму (друга половина 90-их років) наймодіше покоління перестало бути прив'язаним до будь-яких артефактів. Нарешті молодь обирає для себе не те, що їй нав'язано, і не те, що є протестом проти нав'язаного, а те, що насправді подобається. Це можуть бути й автентичні речі, які вже отримали штамп шароварщини. Саме автентика повертається нині в епоху, де ніхто ними не зловживатиме.

Сплав словесного та музичного відбувся 8 травня на крутло-

Оксана Булах

СЕРЦЕ

Замкнула давно своє серце неначе в ларці,
Сама вже не вірю, чи була мрія, чи дійсність
у нас.

Життя заметілі, шаленого вихору герці
Пройшли, доторкнулись, минули, знівечили час.

Чому, мій коханий, сказати тобі не поспію,
Заглянути в вічі у світу всього на виду.
Нелегко, повір, довгі роки леліяти мрію,
І згадувать миті малі, нереальності дійсність мою.

Так часто тепер, ніби фільми, прокручую роки.
Далеко за сінні тумани дитинство і юність пішли.
Але чую виразно тиху ходу, чую кроки,
Та щораз скоріше, скоріше, бігцем поспішають вони.

І хочеться голосно в слід їм сказати -- спиніться!
Затримайте час, і любові весну запашну зупиніть.
Не треба поривів у плавнім, житейському танці,
Кружляйте повільно, ескорта свого підождіть.

А серце бентежиться, стукає, стукає...
Стукає в срібному ларці...

Ніщо не поспіє, не вміє його зупинить.

9 травня 2003 р.

му столі "Музична автентичність: під знаком питання" Наша дума, наша пісня – це наша слава. Яка вона сьогодні? Чи маємо ми чим гордитися, а чи, може, соромитися? Пісня, мелодія – воно щось завжди грає у наших головах, але це не завжди гарантує збереження нашої самоідентифікації (а, отже, і нас самих), інколи це лише знак втрати.

Як зазначала М. Борневська, музика є можливістю ідентифікувати культуру. Тому автентичність – абсолютна, а не така собі віртуальна реальність. На жаль, сьогодні здебільшого переважає емоційна музика, яка немов би є наркотичним стимулятором самих нас. Але ж музика все-таки виступає об'єктом стосовно юсмічної автентичної творчости.

Сестри-близнюки І. та Т. Бутко представили власний гурт "Ексампей" Стародавні могили, яких багато на Кіровоградщині, надихнули дівчат на опрацювання стародавніх співів та через них і самого первісного світогляду. Колісь людина більше наслідувала природу, використовувала природну звукову гаму, пізнавала знаки та впітала їх до мережі власновитвореної дійсности.

С. Буланний провів паралелю між фольклором та новочасною музикою. Власне автентичність – це спирання на фольклор як першоджерело. Так можна поєднувати "блзовий квадрат" та коломийку, рок та автентику, як це на

практиці роблять "Брати Гадюкіни" чи "Гайдамаки"

Подією дня став виступ О. Власюка та Е. Драча, які представили аудиторії перлини лірично-кобзарського скарбу. Загальна оповідь про кобзарів та кобзарські цехи супроводжувалась музичним акомпаньяментом у вигляді співаних під ліру казок, канту з Чернігівщини "Псальма про страшний час" та думи (чи історичної пісні – спільної думки ще нема) "Про руйнування Січі" Варіанти останньої тепер ще вибирають по Чернігівщині, Черкащині та Кубані. У незалежній Україні відроджується кобзарство, а з ним і наша правдива історична пам'ять, що потьманила у радянську епоху.

Уже стало доброю традицією в рамках семінару проводити вечори поезії, де молоді поети та прозаїки виробляють власний стиль серед такої ж молоді аудиторії. Вони діляться власними переживаннями, але водночас вчать-ся краси рідної мови у ровесників, а в кожного ж своє бачення світу, України, себе. Відбувалися презентації молодіої художниці О. Карасюк та цілого акустичного проекту "Тулум'ас"

Дев'ятий семінар творчої молоді позаду, що ж попереду? Ювілейний десятий, а з ним і підведення підсумків діяльності не просто за десять років, а звіт за нововиховане покоління – покоління молодих, впевнених та сильних.

Володимир Жила

ВАЖЛИВА КНИГА, В ЯКІЙ ОЖИВАЄ ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МЕДИЦИНИ

III

Партійні керівники, за згодою Москви, намагалися використати ім'я й авторитет М. Панчишина для створення видимости українського, народного характеру нової влади. Вони організують його "обрання" в Народні Збори, які звертаються до Києва і Москви з проханням про приєднання Західної України в склад СРСР. М. Панчишин, як голова делегації, бере участь в урядових заходах, що відбуваються у Києві та в Москві, виголошує "підказані" йому промови, зустрічається в Кремлі зі Сталіним.

У жовтні 1939 року, М. Панчишина призначають завідувачем обласного відділу здоров'я (облздороввідділу) та "обирають" головою професійної спілки лікарів області. З організації медичного інституту на початку грудня 1939 року, М. Панчишин залишає працю в названому обласному відділі і стає професором, завідувачем терапевтичної клініки інституту, доступ до якої в 20-ті роки йому закрила польська влада. Медичний факультет університету в лютому 1940 року перетворено на Львівський Державний Медичний Інститут, в якому створено лікувально-профілактичний та фармацевтичний факультети.

М. Панчишин невдовзі міг безпосередньо переконатися в тому, що комуністична влада, оголосивши боротьбу з "буржуазним націоналізмом" та "ворогами народу", насправді винищувала національні надбання народу, намагалася приборкати бунтівничий національний дух Західної України. Вєсь свій авторитет лікар, вченого та депутата М.Панчишин використовував для того, щоб допомогти жертвам переслідувань, захистити молодь, лікарів, інтелігенцію та селян від репресій більшовицького режиму. Вчений брав під свій особистий нагляд хворих студентів та інших осіб, дбайливо лікував їх у своїй клініці, навіть якщо їх вважали "ворогами народу" Це глибоко трагіче становивше великого лікаря-гуманіста, шляхетного високопорядного, який з одного боку, формально належав до владних структур, а з іншого -- виступав проти дій цієї влади, що вело до важкого духовного конфлікту, вимагало від М. Панчишина великої внутрішньої сили.

Деякі польські шовіністичні кола намагалися взяти реванш за час певної переваги українців у 1939-1941 рр. Українські професори стали одержувати анонімні погрози. М. Панчишин намагався підтримувати юректні взаємини з польськими професорами і часто йому це вдавалося. Але елементи ненависті між країнами утрупуваннями поляків і українців всіяло підтримували і роздували німецькі політичні органи

та таємна державна поліція -- Гестапо. Восени 1943 року, ця боротьба набула максимального напруження. Українським професорам стали надсилати поштою анонімні погрози з вимогою залишити Львів. Це сприймалося як спроби підліпної Польської Армії Крайової залаякати українських професорів, примусити їх відмовитись від викладацької праці. У місті Сколе 5 вереся трагічно загинув доктор Олександр Подолінський -- один із близьких колег Панчишина. 11 вересня загинув у Львові професор Андрій Ластовецький -- керівник катедри фізики, співробітник М. Панчишина. У жовтні 1943 р., вбїто польського професора Болеслава Ялового -- керівника гістології з ембріологією. Ці акти терору приписували польським бойовикам і українському підпіллю, хоч це могли бути й провокації Гестапо. Серед таких обставин найбільш загроженом був професор М. Панчишин, як центральної фігура української частини інституту. Українські студенти охороняли улюбленого професора, ходили за ним. Тим часом проф. М. Панчишин далі працював у клініці, читав лекції, відвідував хворих. Другі та співробітники радили йому кудись сховатися чи вийхати. Проф. М. Панчишин на всі поради мав одну відповідь, що він не залишить своєї праці, не зважаючи на небезпеку та погрози.

На запрошення Митрополита Андрея Шептицького, М. Панчишин погодився переховатись якийсь час на Святоюрській горі, проте це було вже запізно. Кардіограма виявила тромбозу коронарних судин серця. 19 жовтня 1943 року, професор вийшов з життя. Його похорон став великою маніфестацією українського Львова й околиць. Панахиду урочисто відправляли чотири єпископи та кількадесят священників. Західна Україна прощалася з непересічною людиною, знаменитим і славним лікарем, визначним ученим і заслуженим громадянином, одним із найактивніших будівничих української медичної школи в Галичині.

Швидко повернулася тоталітарна більшовицька влада, а з нею жорстокі переслідування, війна компартії й енкаведистів з УПА. Багато українських лікарів тоді вивезли на Сибір або розстріляли, інших змусили залишити рідну землю і вийхати на еміграцію. На еміграцію вийхала і родина М. Панчишина -- дружина Ольга, сини Мар'ян і Юрко -- студенти медицини.

Життя М. Панчишина було багате напруженою працею, сповнене гарячим бажанням якнайбільше зробити для свого народу, було багате на складні обставини і трагічні події.

Цю цікаву рецензію хочемо закінчити палким словом про автора цієї надзвичайно важливої книги -- проф. Ярослава Ганіткевича, в якій оживає історія української медицини.

Одержавши в 1946 році атестат зрілості з двома четвірками, Яро-

слав Ганіткевич вступив на медичний факультет Львівського Медичного Інституту. Це були важкі роки повоеєнних змагань ОУН-УПА, роки масових депортацій на Сибір, коли майже щодня зникали сусіди, знайомі, родичі, земляки. Автор боляче переживав партійно-комсомольські "самосуди" -- зібрання студентів для усунення їхніх колег з Інституту за приховування їхнього соціального походження або родинних зв'язків з репресованими в документах про прийняття на студії. Упродовж декількох років Я. Ганіткевич відмовлявся вступати до комсомолу. Уникаючи партійно-комсомольських "мікроприємств", шукав істини в наукових дослідах, експериментах тощо, куди ще не проникла чужа ідеологія і брехлива більшовицька пропаганда.

Автор відзначає тут також тривожні репресії у Львові, зокрема в Медичному Інституті у жовтні-листопаді 1949 року -- після трагічної смерті письменника Ярослава Галана, але без будь-яких коментарів.

У студентські роки автора, в серпні 1948 р., відбулася горезвісна сесія "Про положення в біологічній науці", на якій Трохим Лисенко оголосив своє "мічурінське вчення" єдино правильним, встановивши таким чином своє монопольне положення в біологічній науці. Минули роки, поки визнано, що ця сесія не причинилася до успіхів, а надовго загальмувала розвиток генетики, завдавши непоправної шкоди медичній науці в СРСР.

Закінчивши Інститут у 1951 році, Я. Ганіткевич отримав диплом лікаря і працював шкільним лікарем. Цього ж року він одружився з Євгенією Бондар--лікарем-терапевтом. Живучи в умовах безпринципного та несправедливого тоталітарного режиму, молода сім'я намагалася зберігати свої національні звичаї і традиції, а зокрема віру батьків, пам'ять предків і честь поколінь.

Як аспірант, Я. Ганіткевич займався педагогічною працею, виконував обов'язки лекційного демонстратора, а одночасно працював над кандидатською дисертацією "Вплив втрати та затримки жовчі на процеси збудження та гальмування кори головного мозку" за поширеною тоді тематикою з павловської фізіології. Його науковим керівником дисертації став професор Яків Склярюв, уродженець Полтавщини. Цікаво, що цей професор розмовляв і читав лекції російською мовою, але не заперечував, щоб Я. Ганіткевич писав дисертацію, провадив заняття і читав пробні лекції українською мовою. Комедійно звучить опис Я. Ганіткевича, коли його з групою науковців послали до наукової бібліотеки Медичного Інституту перевіряти літературу, виривати сторінки і закреслювати імена репресованих учених. Це справді щось нечуване в науці, але можливе лише в Радянському Союзі.

(Продовження буде)

MEETING OF THE NATO-UKRAINE COMMISSION IN DEFENSE MINISTERS' SESSION

BRUSSELS. The NATO-Ukraine Commission met June 12 in Defense Ministerial Session at NATO Headquarters. Ministers discussed the contribution of the NATO-Ukraine Distinctive Partnership to peace and stability in the Euro-Atlantic area and reviewed the implementation of defense and security sector aspects of the NATO-Ukraine Action Plan and Annual Target Plan 2003 (ATP) including the efforts of the Joint Working Group on Defense Reform (JWGDR).

Minister Shkidenchenko outlined Ukraine's ongoing efforts to carry forward its defense and security sector reforms aimed at providing a democratically controlled and cost-effective organization able to ensure its sovereignty and territorial integrity, and to contribute to peace and stability in the Euro-Atlantic area. NATO Ministers welcomed the effort that Ukraine has made to implement its commitments made in Prague, but also agreed that much more remains to be done.

While emphasizing that defense and security sector reform is a national responsibility, Allied Ministers reaffirmed support for Ukraine's actions and agreed to continue efforts aimed at strengthening the link between bilateral cooperation and NATO-Ukraine initiatives such as those developed under the Joint Working Group on Defense Reform (JWGDR). In this context, nations noted with appreciation the offer of Poland that an informal event for Ministers be conducted in Poland in 2004 along the lines of the successful informal consultations conducted

in Washington on 4-5 May 2003.

Ministers noted with satisfaction that the PFP Trust Fund Project, led by Canada, for the destruction of 400,000 anti-personnel land mines had been completed in Donetsk on 27 May 2003. They welcomed the efforts led by Greece to prepare a feasibility study for a further trust fund project aimed at the safe destruction of 133,000 tons of surplus munitions and 1.5 million small arms and light weapons. Ministers also noted the report from SACLAN and Ukraine on progress made in the development of a MOU on Strategic Airlift.

The Commission noted the Co-Chairmen's report of the recent semi-annual assessment meeting held on the implementation of the Action Plan and ATP 2003 and the PFP Planning and Review Assessment for 2003.

Ministers discussed the progress of NATO-led operations in the Balkans and expressed particular appreciation for the contribution of the Polish-Ukraine Battalion and the Belgian-Luxembourg-Romanian-Ukrainian multinational battle group BELUKROKO. Allied Ministers also commended Ukraine's contribution to the fight against terrorism, including Ukraine's assistance to Afghanistan, and welcomed Ukraine's intention to contribute to stabilization efforts in Iraq.

The Commission also commended the contributions to NATO-Ukraine cooperation made by the NATO Liaison Office and the NATO Information and Documentation Center, both located in Kyiv.

OPENING REMARKS BY NATO SECRETARY GENERAL, LORD ROBERTSON

Good afternoon and welcome to this ministerial meeting of the NATO-Ukraine Commission in Defence Ministers' session.

NATO-Ukraine relations are high on NATO's strategic agenda. Only a month ago, we had informal consultations with Ukraine at ministerial level in Washington. That event was one in a series where we regularly meet with Ukraine to discuss the future course of our distinctive partnership.

Last year NATO and Ukraine agreed to an ambitious NATO-Ukraine Action Plan and Ukraine set out - in consultation with the NATO Allies - clear objectives in an Annual Target Plan. The main focus of our work today will be to assess the progress made so far in implementing the defense and security sector reform aspects of the Plan.

A key aspect of this will be to take stock of progress on Ukraine's fundamental Defense Review. As a former Defense Minister myself I

know how difficult it is to conduct such a review and indeed how painful the military, financial and social implications can be. Other Ministers have gone through the same process. You therefore have our full support, Volodymyr, as you drive this work forward. I cannot overemphasize the importance of making the tough decisions to produce a realistic and balanced program.

Defense and security sector reforms are the fundamental prerequisite for the ambitious task of full Euro-Atlantic integration which Ukraine has set itself.

At the same time, Ukraine has continued to be active in supporting international peace, maintaining its forces in the Balkans and also deploying an NBC-defense unit to assist Kuwaiti authorities in providing protection for the civil population. Ukraine is also going to contribute to the post-conflict stabilization of Iraq. NATO welcomes all these important decisions.

METRO PLANS EUR100 MILLION INVESTMENT IN UKRAINE'S RETAIL SECTOR

KYIV (Dow Jones). Germany's Metro AG, Europe's third largest retailer, plans to invest more than EUR100 million over the next three years to build a chain of stores in Ukraine, a company official said. The investment would make Metro AG the largest German investor in the Ukrainian economy.

"We covered Ukraine for quite some time, (looking at) demographic data (and) macroeconomic indicators. We think it is the right time to start operations," Axel Hluchy, managing director of Metro Cash & Carry Ukraine, Metro AG's Ukrainian subsidiary, told Dow Jones Newswires.

The company, which is currently completing its first store in Kyiv, plans to add two more stores in the capital and expand to four other major cities: Kharkiv, Dni-propetrovsk, Donetsk and Odessa.

Retailers like Metro AG are lured by Ukraine's robust economic expansion over the past three years, which has brought greater purchasing power and encouraged more spending.

Retail sales in Ukraine rose 12.4% on the year in the first quarter, down from 19.2% in the same period a year ago, according to the

State Statistics Committee.

But Ukraine's economy expanded 7% on the year in the first quarter, up from 4.1% growth in the same period a year ago, the committee said.

The Ukrainian government expects the economy to expand 5% to 6% on the year in 2003, up from 4.8% growth in 2002, fueled by robust exports and growing domestic demand.

"We anticipate positive economic developments in the future, (economic) growth will be something between 4% and 6% over the next three to four years," Hluchy said. "To leave out Ukraine would be a strategic mistake."

Metro seeks to expand its operations in quickly growing Eastern Europe markets as retail sales slow down in Germany and other Western European countries.

"You know the economic situation in Western Europe: it's a saturated market, too many supermarkets and growth rates are not as promising," Hluchy said. "That's why Eastern Europe is becoming more and more important and attractive market for Metro Group."

FIRST UKRAINIAN FILM NOMINATED FOR OSCAR AWARD

The first Ukrainian film ever to be nominated for a prestigious Oscar award is "Mamaj" made by young film director Oles Sanin.

The film, about one of Ukrainian Cossacks, will compete for a highly prestigious Oscar award. Its nomination procedure was not that easy: prior to being selected to run, the film had to meet several technical conditions and get recommendations from three American film academy experts. Film producers have already signed contracts with distributors.

The film was shot by cameraman Serhy Mykhalechuk, a new figure in the Ukrainian cinema, who had won the highest award for camera work, The Silver Pearl, at a film festival in San Sebastian. A representative of the Ukrainian Union of Cinematographers, Oleksandr Rutkovsky, says this about the film:

"The film has triggered a lot of controversial opinion. But it is definitely Mykhalechuk's success and proves his world-class expertise. Unfortunately, Sanin, the film's director, is still in the making. The film has little chance of winning, but the nomination will help Sanin hype his work, same as Ponomaryov's participation in the Eurovision song contest that won him the 14th place: not bad at all. Perhaps, "Mamaj" can do as well."

Meanwhile, Larysa Briuk-

hovetska, editor of the Cinema - Theater magazine, is confident that "Mamaj" can win the main award, given an unbiased attitude from the American film academy. She says Oles Sanin is one of Ukraine's most talented film directors.

"Oles Sanin is a trail-blazer, she believes. In the late '80s, the public was similarly astounded by films made by Emir Kosturitsa. The same might happen to Oles Sanin films. He made a really out-of-the-way film bearing no resemblance to any other films."

"Mamaj" has a historical background, and is based on Ukrainian and Crimean Tatar legends. It tells about the love of a Ukrainian Cossack for a Tatar girl. According to Oles Sanin, the film is deeply symbolic: "In fact, the film is about today's happenings-on. It's another Romeo-and-Juliet story, only Juliet is Moslem and Romeo Christian. Of course, I could shot a similar film based on present-day scenarios, with modern moms and dads not allowing their kids to get married. In my case, it is a fantasy based on the Ukrainian culture, on the great steppes and Ukraine itself. It is a film about a love story found at the watershed of two histories and cultures."

"Mamaj" is to be shown on Ukrainian cinema screens next year.

UKRAINE EXPRESSES INTEREST IN BOOSTING CENTRAL EUROPE'S INFLUENCE ON EUROPEAN INTEGRATION PROCESSES

Ukraine says that it is interested in order that Central European countries would play a significant role in development of the integration processes in Europe.

The President's press service disclosed this to Ukrainian News while making reference to Kuchma's address at the summit session in Austria under the theme "Beyond Enlargement - the Future of Central Europe in a Large Europe." "Ukraine is interested in order that the Central European region will actively and fully play the role of a catalyst for the integration processes on the continent. This matter concerns support for bringing closer to the European Union all countries of the region, which have notified about their European choice," it is mentioned in the statement. He expressed the opinion that the need exist so that the region would assert joint interests during working out and introduction of common European political strategies, which directly concern the future of the region.

In particular, in the opinion of Kuchma, Central Europe might state its stance during working out of the conception "Expanded Europe." "Central Europe might say its own ponderable word in the final working of the conception "Expanded

Europe," Kuchma said. The President proposed to devote one of the sessions of the next summit to countries, which ended up being neighbors of the European Union after its enlargement and are striving to realize their European choice. Kuchma spoke about the impermissibility of limiting contacts between Central European countries. "Now, I consider that the main challenge is not allowing unjustified restrictions on regional cooperation, free economic contacts and contacts between citizens of Central Europe," Kuchma said.

After accession of Central European countries to the EU, they, according to the Schengen agreements, will restrict movement through their territory of citizens from countries not forming part of the EU, specifically Ukrainians. He characterized Central Europe as pluralistic, multicultural, and complete intensive exchange and free contacts and said that he believes that the region will remain as such in the future.

As Ukrainian News reported previously, Kuchma left for Austria to take part in the informal summit of heads of state of Central and Eastern European countries in Salzburg. 17 countries will take part in the Salzburg summit this year.

John Rawling (The Guardian)

LEWIS FORGETS TYSON TO TAKE ON UKRAINIAN

The prospect of Lennox Lewis stepping into the ring for a second time against Mike Tyson was looking distant last night after the British fighter signed a contract to defend his World Boxing Council heavyweight title against the 6ft 7in Ukrainian Vitali Klitschko before the end of December.

Lewis, 37, has what appears to be an easy engagement on June 21 in Los Angeles when he will fight the Canadian Kirk Johnson, a contest which is not being recognised as a title fight by the WBC. Now the 31-year-old Klitschko will be added to the undercard.

The deal was announced by Klitschko's German promoter Klaus-Peter Kohl, who said: "After long negotiations I am delighted that this fight will take place. Lennox has demonstrated that he is a gentleman and a great champion who is not afraid of a challenge."

Klitschko has suffered only one

defeat in 33 fights and that came three years ago when he lost the World Boxing Organization version of the title to Chris Byrd by stoppage after retiring with a dislocated shoulder in the ninth round. He is powerful and well conditioned, although critics would suggest his robotic upright style is tailor-made for Lewis.

He may be best remembered by British fans for his second-round knockout victory over Herbie Hilde in London in 1999, but Klitschko has victories over several highly ranked fighters on his record, and 31 of his 32 wins have come inside the distance.

Tyson has made it known he wants more competitive action before any rematch and is tempted by offers laid before him by the veteran promoter Don King for him to take on his own rival Evander Holyfield or even to face the brilliant World Boxing Association champion Roy Jones.

By Matt Bivens

ONE PULITZER THAT SHOULD SHAKE THE WORLD

WASHINGTON -- America's most coveted journalism award is the Pulitzer Prize, and The New York Times has collected 89 of them. But now one of those Pulitzers is being challenged because the honored reporter was a fraud.

Is this about Jayson Blair, the whiz kid whose faked articles have deeply embarrassed his paper? Yes and no.

The prize in question was won in 1932 by Walter Duranty for "excellence in reporting" out of the Soviet Union. That same year, the Stalin regime sealed the borders of Ukraine, ordered the confiscation of grain, and engineered a mass famine -- one so neatly political that it stopped precisely at the Ukrainian-Russian internal border.

The Soviets called it "collectivization," the forcing of millions of people into collective farms. Ukrainians in America refer to it as the Holodomor -- roughly, the Famine-Genocide -- and they consciously use a capital "H" in imitation of the Holocaust.

The Holocaust -- the killing of about 6 million Jews, along with some 3 million Soviet POWs and thousands of Gypsies -- is woven into the textbooks, the consciousness and the monuments of nations everywhere.

And the Holodomor? It claimed some 7 million innocents. At its height, while the Soviets exported thousands of tons of grain to the West, Ukrainians were dying at a rate of 25,000 per day. Yet no one has heard of it. Every November, the U.S. president sends a short letter to Ukrainians marking the tragedy. Other than that, it passes virtually unmentioned.

To understand how the Holodomor slipped down the memory hole, one has to look back to the 1930s. The Great Depression was on, and in the West communism was admired or feared. That, plus the Soviet practice of deporting critics, soon filled the Moscow foreign press corps with apologists for Stalin.

THE FACULTY OF MUSIC AT MCGILL UNIVERSITY ANNOUNCES THE ESTABLISHMENT OF THE LUBKA KOLESSA PIANO SCHOLARSHIP FUND

Lubka Kolessa (1902-1997)

One of Europe's most celebrated pre-war pianists, Lubka Kolessa, who was born in Ukraine, studied at the Vienna Academy of Music and Fine Arts with Louis Thern and the Liszt pupil, Emil von Sauer. On her graduation in 1918 she was awarded the coveted Bosendorfer Prize - a concert grand piano. In 1920, she received the Master Class Diploma and the State Prize, then the highest award in Austria. She continued her studies with Eugene d'Albert and Wilhelm Furtwangler, who took a keen interest in her career.

Starting at the age of 15, her concert tours took her to most musical centres in Europe and in South America. Her last prewar concert consisted of 178 engagements. She frequently appeared with major orchestras and conductors such as Bohm, Furtwangler, Kleiber, Mengelberg, von Karajan and Walter. Kolessa was recognized by the international music world as a front-rank concert pianist. After arriving in Canada in 1940, she became a frequent recitalist and soloist with orchestras, including the Toronto Symphony Orchestra and the New York Philharmonic. She performed regularly on the CBC, presenting several series of recitals for the network, including a Bach, a Mozart, a Beethoven, a Schubert, and a Chopin series.

Bruno Walter considered her "certainly one of the most superb pianists of our time." Reviews of her performances were unanimous in their praise: "A star of the first order..." (Berlin), "Wonderful phrasing, poetic detail, elastic rhythm..." (Vienna), "A decidedly outstanding talent." (London), "Kolessa's playing is brilliant...with true insight into the musical contents" (New York), "Her magnificent interpret-

Duranty was not alone. (Another apologist, Eugene Lyons of UPI, repented and wrote one of my favorite books, "Assignment in Utopia." Check out chapter XV, "The Press Corps Conceals a Famine," at www.colley.co.uk/garethjones/soviet_articles/assignment_in_utopia.htm)

But Duranty was unusually cynical. He would talk about millions of famine deaths, and then add, "But they're only Russians," and, "you can't make an omelette without breaking eggs." And incredibly, he won the Pulitzer for reporting in 1931 on Stalin's Five-Year Plans.

This year marks the 70th anniversary of the Holodomor, and in January the Ukrainian Congress Committee of America launched a campaign to have Duranty's Pulitzer rescinded. The Pulitzer board is formally studying that. But in the past, the board has split hairs, arguing that Duranty's Pulitzer was for reporting that predated the famine and had nothing to do with it, while The New York Times has taken the position that its own pages have since denounced and debunked Duranty's work, and his Pulitzer is displayed with an asterisk to that effect at Times' headquarters. And that's apparently good enough.

So, a cub reporter publishes a string of articles that plagiarize or embellish upon some pretty minor realities -- and this provokes a monster mea culpa on the front page detailing the paper's sins, followed by the resignations of its editors. Meanwhile, another reporter is known to have been a serial liar, someone who actively worked over many years to cover up the equivalent of the Holocaust -- and The New York Times admits as much, yet feels OK holding on to his Pulitzer.

Doesn't that tarnish the other 88?

Matt Bivens, a former editor of The Moscow Times, writes the Daily Outrage for The Nation magazine. [www.thenation.com]

ation...offered rare hours of spiritual happiness." (Rio de Janeiro), "A rival of the most famous virtuosos of our era." (Madrid).

Lubka Kolessa is remembered in Canada also as a brilliant teacher. She began teaching at the Toronto Conservatory of Music, now the Royal Conservatory of Music, in 1942, and headed the Senior School there from 1946 until 1949. In Montreal she taught at the Conservatoire de Musique du Quebec (1951-1973), Ecole Vincent d'lindy (1955-1966) and in the Faculty of Music at McGill University (1960-1971).

As a student of two Liszt pupils, Lubka Kolessa handed down this famous tradition to her many Canadian students. These include conductor Mario Bernardi, com-posers Clermont Pepin and John Hawkins, and pianists Andre Asselin, Paul Baillargeon, Howard Brown, Patricia Grant Lewis, Richard Gresko, Millicent Kavanaugh, Paul Helmer, Gordon Kushner, John McKay, Louis-Phillipe Pelletier, Eugene Plawutsky, Karen Quinton, Pierrette Froment Savoie, Luba Zuk, Ireneus Zuk, and many others.

The Lubka Kolessa Scholarship will be awarded annually to an outstanding piano student in the Faculty of Music at McGill University.

FOR RENT

1 Bedroom Apartment
on Mohican Lake, Glen Spey, NY
4 miles from Verkhovyna
Fully furnished, Cable, Bedding.
Cookware, Beautiful Lake
Available July, Aug., Sept.
month, week or weekends
Call Liza @732-805-0888
or 845-856-1724

Help Us Help Our Youth: Donate Now to the UFA Scholarship Fund!

НАРОДНА ВОЛЯ

НARODNA VOLYA

РІК LXXXXIII Ч. 26 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 26 ЧЕРВНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA JUNE 26, 2003. YEAR LXXXXIII № 26

М. АЗАРОВ: ЄДИНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ ПРОСТІР БУДУВАТИМЕТЬСЯ НА ПРИНЦИПАХ СОТ

Київ (АПУ). — 21 червня відбулось п'яте засідання Групи Високого Рівня (ГВР) зі створення проекту єдиного економічного простору Білоруси, Казахстану, Росії та України. Українську делегацію очолив перший віцепрем'єр-міністр, міністр фінансів Микола Азаров.

Учасники засідання обговорили проект концепції створення єдиного економічного простору, який містить принципи функціонування такого регіонального об'єднання, і визначили пакет документів, який до вересня цього року ГВР представить Президентам чотирьох держав.

“У нас спільне бачення того, що єдиний економічний простір має створюватися на принципах Світової Організації Торгівлі”, — заявив Микола Азаров. Проект

міждержавної угоди про створення Єдиного Економічного Простору (ЄЕП) вивесуть на розгляд наступного засідання Групи, що відбудеться на початку липня в Москві.

“Перший етап — створення зони вільної торгівлі, яка несе конкретні економічні переваги для кожної з країн. Другий етап — створення єдиного економічного простору на принципах Світової Організації Торгівлі (СОТ), що враховує заявлені напрями інтеграційної стратегії кожної з країн”, — заявив Микола Азаров.

Експертні групи отримали завдання до 15 липня надати Секретаріатові ГВР (його функції виконує казахська сторона) зведену аналізую вироїдних наслідків створення єдиного економічного простору.

FATF ПОЗИТИВНО ОЦІНИЛА ДІЇ УКРАЇНИ...

Берлін (АПУ). — 21 червня Міжнародна Організація Боротиби з Відмиванням Грошей (FATF) позитивно оцінила дії України, спрямовані на посилення боротьби з легалізацією прибутків, отриманих злочинним шляхом.

Підбиваючи підсумки праці чергової сесії FATF, нинішній голова цієї організації Йоген Саніо заявив, що “чорний список” країн, які недостатньо докладають сил у боротьбі з відмиванням грошей, невдовзі може скоротитися.

Перед учасниками берлінської сесії FATF виступив перший

віцепрем'єр-міністр України Микола Азаров. Він розповів, як офіційний Київ виконує взяті на себе зобов'язання після скасування в лютому санкцій FATF. На думку Азарова, процедура виключення України з “чорного списку” FATF може розпочатися вже восени цього року.

Довідка: До складу FATF входять понад 30 країн, серед яких усі члени Європейського Союзу, а також США, Швейцарія, Японія та Канада. У Берліні її складу прийнято Росію та Південно-Африканську Республіку.

ВЕРХОВНА РАДА РОЗШИРИЛА ПОВНОВАЖЕННЯ СБУ

Київ (Інтерфакс-Україна). — 20 червня Верховна Рада України внесла зміни в деякі законодавчі акти у зв'язку з ухваленням закону про боротьбу із тероризмом, спрямованим на розширення повноважень правоохоронних органів, зокрема, Служби Безпеки України.

За закон проголосувало 277 народних депутатів, проти — 16 з

439, що зареєструвалися в залі.

Закон пропонує надати правоохоронним органам право проводити оперативні-розшукові заходи, пов'язані з тимчасовим обмеженням прав людини без відкриття оперативно-розшукової справи.

(Продовження а стор. 4-й)

ГОЛОВНОКОМАНДУВАЧ ЗБРОЙНИХ СИЛ США РІЧАРД МАЄРС ВІДВІДАВ УКРАЇНУ

Київ (АПУ). — Минулого тижня в Києві побував з візиту Головнокомандувач Об'єднаного Комітету Начальників Штабів Збройних Сил США Річард Маєрс, який м.ін. зустрівся з міністром оборони України Володимиром Шкідченком.

У ході зустрічі сторони обговорили стан та перспективи розвитку двосторонніх відносин у галузі оборони, особливу увагу приділили підготовці українського миротворчого контингенту до виконання завдань у складі міжнародних сил з підтримання стабільності і безпеки в Іраку. В. Шкідченку м.ін. сказав, що українська бригада має всі можливості виконувати поставлені завдання в ав-

тономному режимі.

Він також висловив подяку генералові Р. Маєрсу за чудову організацію і вирішення усіх питань забезпечення діяльності 19-го окремого батальйону радіаційного, хемічного та біологічного захисту ЗС України, який виконує гуманітарну місію в Кувейті.

У свою чергу Р. Маєрс зазначив, що Україна має величезний досвід участі у миротворчих операціях, тому “залучення досвідчених українських військовослужбовців до виконання завдань з підтримання стабільності і безпеки в Іраку — чудовий крок до зміцнення авторитету України в усьому світі”

УКРАЇНА ПОСТАВИТЬ П'ЯТЬ ЛІТАКІВ АН-140 ДЛЯ ЛІВІЇ

Київ (Київ). — Контракт про поставку п'яти пасажирських регіональних літаків Ан-140 підписано на виставі в Ле Бурже між Харківським державним підприємством й летунською компанією Air Libya. Як повідомив директор Сергій Арасланов, відповідно до контракту, підприємство не лише поставитиме літаки, але й надаватиме

тиме надалі технічну допомогу в експлуатації, постачатиме запасні частини, обладнання для обслуговування, інструмент і технічну документацію, а також підготує льотний і технічний склад замовника.

Перший літак авіакомпанія отримає у 2004 році. Загальна сума контракту становить 45 млн доларів.

Богдан Кандюк

ВІДБУЛИСЯ НАРАДИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ

Головна Рада призначила 23,800 доларів на стипендії студентам.

Фото: Карло Конрад

Учасники і гості Головної Ради Українського Братського Союзу.

Здається, що вже сама природа змилувалася над нами, бо по довгих днях, здавалося б, вічних дощів, у понеділок, 16-го червня, небо випогодилося і довшочікуване сонечко освітло оселю “Верховина”, на якій цього дня почалося, згідно зі статуту, річне засідання Головної Ради Українського Братського Союзу.

О год. 9:15 рано голова УБС Ярослав Гавур привітав присутніх

членів Головної Ради, а їх разом було 21. З різних причин дві особи виправдали свою несприятливість. Отець протопр. Нестор Коваль, він же також головний радний, провів молитву в наміренні успішних нарад, а голова закликав хвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять померлих у минулому році членів Братського Союзу.

Після узгодження порядку нарад, на пропозицію голови, при-

сутні одноголосно затвердили попереднє рішення Виконавчого Комітету — кооптувати до Головної Ради заслуженого союзовця Миколу Бойчука на місце Петра Буняка, який зрезигнував.

Слідували звіти поодиноких членів Головної Ради, а першим звітував голова УБС Ярослав Гавур, який вказав на наявний стан організації, підкресливши при цьому наші усілякі та труднощі в

приєднуванні членів і свої обов'язки, як голови організації. Згідно зі звітом, у 2002 році УБС втратив 464 членів з огляду на виплачені та передчасно продані поліси та припинення членства. Під кінець 2002 р. УБС мав разом 12,332 членів, а загальне майно організації у порівнянні з попереднім роком, зменшилося на 132,527 доларів.

Я. Гавур звітував, що до “На-

(Закінчення на стор. 3-й)

ПРЕЗИДЕНТИ УКРАЇНИ І ПОЛЬЩІ ЗУСТРІЛИСЯ В ОДЕСІ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, 2004 рік буде Роком Польщі в Україні, а 2005 рік — Роком України в Польщі. Про це домовилися під час зустрічі в Одесі, де відбувся українсько-польський діловий форум Президенти України Л. Кучма та Польщі А. Квасневський.

Президент Польщі підтвердив, що польські візи, які введуть для громадян України з 1 жовтня 2003 року, будуть безкоштовними і багаторазовими. Він підкреслив, що жодних проблем для поїздок українських громадян у Польщу не буде, однак зауважив, що необхідно зміцнювати прикордонну співпрацю для запобігання випадкам контрабанди і нелегальної міграції.

Окрім віз і вже традиційних для України “років”, глави держав обговорили питання відправки миротворців до Іраку, а також “співпрацю України і Польщі на нинішньому етапі, у тому числі

проблеми, пов'язані з історичними подіями, які двом країнам належить вирішити” Під “історичними подіями”, згаданими в офіційній заяві Кучми, малася на увазі волинська трагедія 1943 року.

Президенти презентували Українсько-Польський Центр Співпраці, розвитку, завідування і підприємництва та інвестицій разом із його керівниками — Борисом Холодом і Річардом Стефанчиком.

Головною метою праці Центру є європейська інтеграція, ділова освіта і співпраця України і Польщі. Центр також має сприяти розвитку партнерських відносин між підприємствами й організаціями обох країн.

ЗЕМЕЛЬНІ ДІЛЯНКИ ДЛЯ ПОСОЛЬСТВ УКРАЇНИ І ТУРЕЧЧИНИ

Київ (“УН”). — Україна та Туреччина надали одна одній земельні ділянки в Києві та Анкарі для будинків дипломатичних представництв. Відповідний протокол між Кабінетом Міністрів та урядом Туреччини підписали міністри закордонних справ обох країн.

Згідно з протоколом, турець-

ка сторона надасть у власність українці земельну ділянку в дипломатичному містечку Оран в Анкарі з усією необхідною інфраструктурою. Україна передасть у власність Туреччині земельну ділянку в Києві на перехресті вулиць Струтинського, Курганівської та бульвару Дружби Народів.

КПУ ПЕРЕОБРАЛА ПЕТРА СИМОНЕНКА

Київ (“НХ”). — Комуністична Партія знову обрала своїм провідником Петра Симоненка. Таке рішення прийнято на 37-му з'їзді партії, що відбувся минулого тижня.

З'їзд спочатку обрав центральний комітет партії, а той на своєму пленумі обрав першим секретарем Симоненка, який став

у провіді партії 1993 року.

У 1999 році Симоненко брав участь у виборах Президента від Компартії і в другому турі одержав 37.8% голосів.

На останніх виборах до Верховної Ради в 2002 році, КПУ під керівництвом Симоненка зайняла друге місце за списком партії.

ВІТАЛІЙ КЛИЧКО БАЖАЄ РЕВАНШУ

Крім того є ще ряд чинників, завдяки яким можна вважати програв Віталія в шостій рунді технічним нокавтом — доброю інвестицією в своє майбутнє і повторний матч із Луїсом. Чинник перший і головний. Нокаут був дійсно технічним.

Поєдинок зупинив лікар після шостої рунди, а це з огляду на розбиття брову у Кличка. Можна сперечатися, як би склався «бій титанів», як охрестили протистояння суперваговиків у Америці, далі. Принаймні, на момент зупинки бою Віталій вів перед за суддівськими записами: 58:56. Крім того, публіка була на боці нашого земляка.

Американці не дуже люблять Луїса через те, що той побив практично всіх їхніх кумирів і світову боксерську столицю переніс на деякий час до туманного Альбіону. До речі, на сьогодні Кличко чи не єдиний «білий» боксер, який на рівних може конкурувати з темношкірими атлетами

Віталій Кличко

Лос-Анджелес. — Як це бачили мільйони глядачів на телевізії, боксерський поєдинок минулої суботи, в якому билися британець Леннокс Луїс і українець Віталій Кличко, наочно показав, що видовишна поразка означає не набагато менше, ніж перемога. Тим більше, що дуже вже ця поразка візуально була схожою на перемогу. Саме Віталій, після закінчення бою переможно підніс руки вгору

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P, L and R.

ПЕРЕДПЛАТА

(амер. дол.)

SUBSCRIPTIONS

(US currency)

Для членів УФС:
У США і в Канаді річно... 20.00 дол.

For UFA members:
USA and Canada per year... 20.00

Для нечленів УФС:
У США і в Канаді річно... 25.00 дол.
В інших країнах річно... 30.00 дол.
Ціна одного примірника 50 центів.

For non-members:
USA and Canada per year... 25.00
In other countries per year... 30.00
Price per single copy 50 cents

НАРОДНА ВОЛЯ

Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342 - 0937 Fax: (570) 347 - 5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля

Микола Дуляк

Редактор

Narodna Volya

Nicholas Duplak

Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS

Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

“НАША УКРАЇНА” ГОЛОСУВАТИМЕ ПРОТИ ЗАКОНОПРОЄКТУ КУЧМИ

Своєю промовою Кучма зняв всі декорації з розмов про нагальну потребу конституційної реформи, натомість залишилися лише найбільш цинічні наміри. Про це на пресконференції в Житомирі заявив провідник “Нашої України” Віктор Ющенко, коментуючи останнє звернення президента з приводу політичної реформи.

“Якщо проаналізувати виступ президента, то можна легко передбачити, якими будуть наступні дії влади. Для неї головне – залишитися біля державного керма, а для цього вона намагається задіяти механізм суміщення всіх виборів”, – цитує Ющенко пресова служба Блоку.

Коментуючи можливість проведення цієї ініціативи через Верховну Раду, він припустив, що спочатку в Конституцію спробують внести норму про суміщення всіх виборів, не вказуючи точно, з якого року ця норма вступатиме в дію.

Другим кроком, на думку Ющенка, буде голосування простою більшістю Верховної Ради – 226-ма голосами – за механізми цієї норми, в тому числі за конкретний рік, у який відбудуться всі вибори. При цьому провідник “Нашої України” зауважив, що говорючи про суміщення всіх виборів, “не виключено, що влада, має на увазі 2007 рік”

“Наша Україна” не поділяє такого підходу і голосуватиме проти цієї ініціативи. “Чи не означатиме це, що президент також повинен буде піти у відставку і слід буде призначати нові вибори глави держави, щоб не виникло розбіжності в часі між виборами?” – заявив депутат.

“В нинішній ситуації чіпати Конституцію досить небезпечно, адже це буде серйозним дестабілізуючим кроком”, – заявив провідник “Нашої України”, наголосивши, що більшість депутатів Верховної Ради не поділяє ідеї суміщення виборів.

На цій же пресовій конференції Віктор Ющенко заявив, що він не виключає самостійної участі КПУ у президентських виборах 2004 року. Водночас він висловив впевненість у тому, що демократичні сили мають піти на вибори зі спільною програмою, узгодженою командою і єдиним кандидатом.

“Сьогодні демократичні сили працюють над спільним баченням політичної реформи, над майбутньою політичною системою, і ця праця повинна стати добрим підґрунтям для виходу демократичних сил на спільну програму”, – відзначив народний депутат. Він визнав, що процес об’єднання політичних сил і утворення широкі коаліції є дуже непростим, запевнивши, що восени всі вітчизняні політичні сили визначаться і зроблять свій остаточний вибір.

“У цьому контексті є дуже важливою ролля регіональних форумів”, – заявив Ющенко. За його словами, “обласний форум ‘Нашої України’ продемонстрував, що формування широкою коаліції демократичних сил є реальним завданням, адже за одним столом зібралися представники ‘Нашої України’, Соціалістичної Партії та Блоку Юлії Тимошенко”

Ющенко також наголосив, що політикам доведеться подолати складний шлях до об’єднання.

“Українська Правда”

КИЇВ ВІДЗНАЧИТЬ 7-МУ РІЧНИЦЮ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ

Київ (АПУ). -- У столичній державній адміністрації створено організаційний комітет підготовки та проведення загальнонаціональних заходів, присвячених сьомій річниці Конституції України. Відповідне розпорядження підписав посадовець О. Омеліченко.

Згідно з програмою, 24-28 червня у Києві відбудуться тематичні виставки і культурно-про-

світницькі заходи у музеях, бібліотеках, будинках культури. 28 червня на Майдані Незалежності відбудеться презентація Державного Гімну України і концертна програма “Слава тобі, Україно моя!”

У цей же день на естраді біля Арки Дружби Народів, відбудеться свято народної пісні “Співаймо з нами”

Олена Гмирянська, Володимир Медяний (“НХ”)

УКРАЇНА НА ШЛЯХУ ДО СВІТОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ТОРГІВЛІ

Не менш стурбовані і представники аграрного сектору. Річ у тім, що уряд, за правилами СОТ, змушений скасувати загальні пільги, а натомість пропонує сільськогосподарським підприємствам адресну допомогу. Міністер економіки вважає, що нова схема буде набагато дієвішою. Втім, аграрники занепокоєні подібними змінами, оскільки не знають, за якими критеріями надаватиметься допомога.

Керівник центру антикризових досліджень Ярослав Жаліло вважає, що м.ін. Україна зіткнеться з проблемою сертифікації продукції, вирішення якої потребує вкладення великих коштів. На його думку, найголовніша проблема полягає в тому, що уряд не підраховував, а тому не може скласти прогноз можливих збитків від неготовності економіки до вступу до СОТ. Говорить Ярослав Жаліло:

“Слід чітко відповісти на таке питання, чи є самоцінними досягнуті урядовцями переговори результати і чи може їхня цінність бути порівнявана з цінністю тих національних інтересів, які можуть бути порушені внаслідок цього процесу. Оскільки оцінки макрота мікроекономічних, а також соціальних наслідків вступу України до СОТ сьогодні не існують, дійсного позитивного чи негативного ефекту від таких переговорних досягнень сьогодні ми назвати не в

зможі.”

Урядовці, однак, кажуть, що якоїсь альтернативи членству в СОТ немає. Вони сподіваються, що після приєднання до СОТ, наперед збільшиться авторитет України та довіра до неї. А чужоземний капітал допоможе підприємствам вистояти в конкурентній боротьбі”

Подібною думки дотримуються і західні експерти. У зв’язку з цим науковий співробітник мюнхенського Інституту Східної Європи Германн Клемент застеріг:

«За допомогою протекціоністських методів, утримуючи, скажімо, на високому рівні митні ставки, не можна забезпечити нормального розвитку економіки. Це не захистить окремих галузей. Якщо самоізоляція триватиме й далі, то тоді, скажімо, українське машинобудування так далеко відкотиться назад, що взагалі більше ніколи не матиме шансу на відродження і вихід на світовий рівень»

Нині світова економіка розвивається надзвичайно швидко, тому наздогнати втрачене, відмежувавшись від інших парканом, просто нереально. Замість цього треба себе відкривати світові, що дасть змогу і національним виробникам виходити на міжнародні ринки. Однак для успіху в світі слід створити нормальні умови для розвитку підприємництва всере-

II

дині країни”

Германн Клемент переконаний, що для економіки в цілому, для інвестиційного клімату, для стабілізації загальної ситуації в Україні, членство в СОТ означатиме передусім отримання суттєвих переваг

«До передумов вступу належить, наприклад, стабільність законодавчої бази. Якщо Україна виконає таку умову, то таким чином вона приверне до себе увагу інвесторів. Вони більше не боятимуться, що закони в цій колишній радянській республіці постійно змінюються і що ці зміни часто відбуваються заднім числом. Як член СОТ, Україна буде зобов’язана підняти своє законодавство до міжнародних норм, що сприяє, до речі, і зближенню України з Європейським Союзом. Загалом я хотів би сказати, що переваги, які отримає Україна від вступу до СОТ, компенсують всі її можливі втрати”

Висловлюється сподівання, що як член СОТ, Україна буде краще захищена від антидемпінгових судових процесів, які сьогодні загрожують, наприклад, сталеливарним підприємствам. Текстильна промисловість зможе ефективніше використовувати такі фактори, як дешева робоча сила в Україні та її близькість до західноєвропейського споживчого ринку.

Варто згадати, що в зв’язку з подорожчанням робочої сили в країнах Центральної Європи, вже тепер розпочався процес перенесення виробництва далі на Схід, у тому числі й до України. На думку німецького експерта, від вступу до СОТ виграє також українське сільське господарство.

“Оскільки аграрний сектор завдяки запровадженню реформ в останні роки переживає справжнє піднесення, українські сільськогосподарські фірми будуть змушені дедалі інтенсивніше шукати ринків збуту за межами країни. В питанні забезпечення доступу до міжнародних ринків та захисту інтересів України, Світова Організація Торгівлі може відіграти важливу роль. Мені здається, що якраз українське сільське господарство є цілком конкурентоздатним, і в його розвитку важливу роль відіграватиме експорт”

Повертаючись до строків приєднання до СОТ, Германн Клемент зазначив, що тут все залежить передусім від самої України:

“Якщо Україна готова прийняти умови, які висуває СОТ, якщо вона продемонструє свою здатність до пристосування законів до міжнародних стандартів і слідуватиме за тим, щоб ці закони виконувалися, то вона має шанс відносно скоро, тобто найближчими роками, набути членство в СОТ”

Ярослава Музиченко (“УМ”)

ЧОРНЕ ПАСОВИЩЕ З ЧЕРВОНОЮ ОЗНАКОЮ

За чиї помилки мають вибачатися українці?

нами і народами, які мали землю і статки, але з різних причин не могли захиститися. Коли у XII столітті в Ірландії вперше висадилися англійці, ірландці відчайдушно опиралися, проте 1649 року Смарагдовий Острів, втративши в битвах половину свого населення, став колонією Англії. Англійці зайняли найкращі землі, а “місцевих” переселили на гористий неродючий захід країни; у XIX столітті вигнали ірландських селян з їхніх земель, бо потребували нових пасовищ.

Дві третини світових чорноземів має Україна. Вважається, що чорнозем -- це плід культурної життєдіяльності людини, отже, утворювався впродовж тисячоліть праці предків. Банально, але факт: легше відібрати, ніж напружувати. У XX столітті українські чорноземи особливо манили “благородних” сусідів, що не раз билася між собою за можливість володіти такою чудовою територією. Автохтони (звичайно ж, “бидло” або “пся крив”) захищалися. Були січові стрільці, Українська Галицька Армія, УПА. У 1920-их роках у багатьох містах і селах України проти російсько-більшовицької армії піднімалися повстання. Але груба сила спеціалістів з відбирання чужого перемагала. Лише один приклад: захопивши Бориспіль 1920 року, червоні влаштували масову облогу на всіх чоловіків міста від 16 років; скоплених вишикували у лави і розстріляли кожного десятого (в деяких лавах -- кожного п’ятого). Майже в кожному українському селі когось виселяли, убивали, вигнали з рідної домівки, потім був голодомор і страшні 1937-38-ті роки. Упродовж кількох десятиліть знищили мільйони

здатних опиратися. Після приєднання західної частини України до СРСР, радянські “визволителі” долали опір і там: “знешкоджували” священників, учителів, мистців, виселяли до Сибіру господарів.

Перед цим, у 1920-30-их роках, польський уряд здійснював на західноукраїнських землях політику паціфікації, внаслідок якої зруйновано й частково спалено близько 800 сіл, закатовано сотні людей. 1931 року спеціальна комісія Ліги Націй засудила за це польський уряд. Однак репресивна політика не припинилася.

Ставлення всіх трьох правлячих режимів (польського, радянського і нацистського) до української опору найповніше ілюструє історія родини Бандер. З 1936 року поляки ув’язнили Степана Бандеру у варшавській тюрмі “Свєнти Кшиж” разом з іншими українськими політичними діячами. 23 травня 1941 року, співробітники НКВС арештували священика Андрія Бандеру (батька Степана) та двох його дочок -- Оксану й Марту. Сестер відправили етапом до Сибіру, а батька розстріляли. Нацисти ув’язнили Степана Бандеру та понад 300 інших керівників членів ОУН в концтаборі Заксенгаузен. У концтаборі Освенцім 1942 року загинули два брати Бандери -- Василь і Олександр.

“Ми вас переселимо...”

“До війни я закінчив чотири класи школи, і щодня ми чекали початку занять, як тортур. Учителі заходили до класу з великою лінійкою і міг спитати у будь-кого: “Хто ти єстесь?” Треба було відповісти: “Поляк малий!” Того, хто відпові-

дав інакше або мовчав, вчитель бив лінійкою”, -- розповідає мешканець одного з сіл Горохівського району Волині Іван Рудик.

1923 року європейська Рада Послів визнала, що Польща має право на землі Західної України у разі надання українцям культурної автономії. Проте польський уряд розпочав активну польонізацію, передусім -- шкіл. Державною програмою передбачалося перевести на польську навіть Служби Божі у православних церквах. Заборонялося вживати слово “українець”, а з 1920 року офіційно, замість назви “Україна”, введено “Малопольська Восточна”. “У моєму рідному селі Доброшляві на Прикарпатті був тільки один поляк Юзє, -- пише до редакції “УМ” Йосафат Бормотюк. Він був добрий чоловік, але все-таки любив казати: “Наш уряд скоро переселить українців на польські піски, а тут заселить поляками” У 1920-их роках з центральних районів Польщі до Волині переселяли осадників і надавали їм найкращі наділи землі.

Основні принципи нацистської політики щодо України, згідно з інструкцією 1942 року, були такі: дозволити тільки чотирикласні школи; обмежити кількість наукових закладів і вищих шкіл; не боротися з хворобами, злочинністю, абортами. Плянувалося, що українців переселять із Західної до Центральної і Східної України. Майже нічим не вирізнялася і політика СРСР: з 1929-го по 1991 роки відбувалося планомірне виселення українців з рідних земель (у Сибір, Казахстан, Середню Росію) і заселення України росіянами -- їх чисельність за ці роки зросла тут у 4,2 рази. (Продовження буде)

РОБЕРТСОН ВІДЗНАЧИВ ПОСТУП УКРАЇНИ...

Вашінгтон (“НХ”). Генеральний секретар НАТО Джордж Робертсон визнав, що у відносинах альянсу з Києвом були складні часи. Про це він заявив, виступаючи у Вашингтоні на конференції “Україна-НАТО”

Дж. Робертсон заявив: не є секретом те, що протягом останнього року відносини альянсу з Україною були радше складними. Як повідомила пресова служба НАТО, малося на увазі те, що для Брюсселю не завжди було ясним, як Київ підходить до співпраці з альянсом і як збирається виконувати перед ним свої зобов’язання. Втім, генеральний секретар зазначив, що неясностей стало менше після того, як український уряд

доклав зусиль для євроатлантичної інтеграції.

Так, керівник НАТО вважає, що в Україні стає більш прозорим оборонне плянування й підготовка бюджету, збільшується демократична контролі над армією, окрім того, наближаються стандарти збройних сил України й НАТО.

Робертсон нагадав, що Україна має реформувати не тільки армію, але й прикордонні й внутрішні війська, аби краще боротися з тероризмом і організованою злочинністю. За словами керівника НАТО, нині час для політичних заяв закінчився і Україна має виконати зобов’язання, взяті під час вершинної наради в Празі.

ВІДБУДЕТЬСЯ ФЕСТИВАЛЬ ЮНИХ ТАЛАНТІВ “ЧАРІВНА СВІЧКА”

Київ (АПУ). -- Київ стане місцем проведення II Міжнародного Фестивалю юних талантів “Чарівна свічка”, що є благою ініціативою проєктом. Ініціатором фестивалю став творчий центр “Свєнія”

У конкурсній програмі фестивалю візьме участь понад 500 дітей з різних регіонів України та інших країн-учасниць. Уже надійшли заявки від делегацій з Молдови, Прибалтики, Білорусі, Австрії, Німеччини. У першому турі діти змагатимуться в номінаціях “Фолкльор” і “Естрадна пісня, музика, танець”

Усі учасники будуть нагороджені пам’ятними сувенірами, а лавреати та переможці -- спеціальними дипломами і цінними подарунками, серед яких -- відпочинок на узбережжі Чорного моря. Найвища нагорода -- поїздка до Італії. Лавреати та переможці також візьмуть участь у кінцевому концерті, їх запрошуватимуть до участі в благодійних акціях, концертно-гастрольних поїздках по Україні й за кордоном за програмою благодійного проєкту “Чарівна свічка, сый -- Миколай допомагай!”

У програмі фестивалю -- знайомство учасників та гостей зі столицею України, екскурсії з метою ознайомлення з пам’ятками архітектури та винячними місцями, зустрічі з акторами, співаками, відвідування театрів, музеїв, виставок

ВІДБУЛИСЯ НАРАДИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ

(Закінчення з 1-ої стор.)

родної Волі" Союз доплачує приблизно по 40,000 доларів річно, тож нам треба задуматися над тими справами. УБС має славне минуле і ми зобов'язані продовжувати його працю. Голова подякував усім членам і тим головним радним, які в діловому часі придбали нових членів, а особливо панам Михайлові Мохначеві і Степанові Віхару. Михайло Мохнач дійсно побив рекорд. Точніші дані всіх звітодавців будуть подані в протоколі.

Фінансовий дорадник УБС, актуар Сем Урда, з допомогою табель з'ясував фінансове положення нашої організації. Ріст нашого Союзу залежить від придбання нових членів, а справа евентуальної злуки з іншою братською організацією, залежить від нас самих. Зниження дивіденд, зміни вартості канадського долара та зменшення членства мають великий вплив на фінансовий стан Союзу.

Заступник голови УБС Анастасій Фалько звітував про свою працю для добра нашої організації. Він же репрезентує Братський Союз в УАКРАді.

Заступник голови УБС на Канаду Ярослав Коваль, разом з дружиною працюють на своєму терені для добра нашої організації. Вони влаштували нараду з відділовими секретарями. Як активні члени інших громадських організацій на терені Торонто, вони юристкують з кожної нагоди, щоб поширювати добре ім'я Братського Союзу.

Христина Шабловська — головний секретар УБС, подала точні дані про стан членства в поодиноких родах забезпечення. Згідно зі звітом, у 2002 р. Союз здобув 125 членів, а втратив 464 членів. На кінець звітового року, мав разом 12,332 членів.

Точний фінансовий звіт УБСоюзу графічно підготувала фінансовий секретар-скарбник Одрі Томас, а відтак переконали відповіді на питання присутніх.

За чергою звітували такі головні радні: Микола Івашків, Михайло Ліскевич, Степан Костецький, Марія Маїк, о. Нестор Коваль, Олександр Напора, Микола Бойчук і Оріся Дейл. Всі вони в міру обставин і сил старалися щиро працювати для добра організації.

Були також звіти почесних членів організації. Найстарший віком почесний член Йосиф Харина, всупереч проблемам зі здоров'ям, далі активний у праці Союзу та активно допомагає своєму наступникові у відділі Степанові Костецькому, який совісно виконує свої обов'язки.

Почесний член д-р Роман Ричок стверджує, що наші діти і внуки є членами Союзу доти, доки їхні діди платять за них членські внески. Надії на приєднання нових членів з нової еміграції підвели. Можливо, що нам треба посприяти найняти на працю фахового організатора, може він матиме кращий підхід до цих людей.

Почесний член Степан Віхар зосередився на вивченні завдань Стипендійної Комісії та допомогти студіючій молоді, бо це наша зміна. Він також вважає, що наш статут потребує багато змін.

Колишній голова, а тепер почесний член Головної Ради УБС Іван Олексин висловив віру, що невдовзі йому вдасться приєднати більше членів на терені Рочестеру, а на Головну Раду привіз три апікації. Він причинився до успішної праці Стипендійного Фонду, Фонду Допомоги Сиротам ім. Михайла і Марії Нагірних і Чорнобильського Фонду УБС.

За Контрольну Комісію УБС звітував її голова Михайло Мохнач. Він запропонував дані про точний фінансовий стан УБС. Вважає, що безробіття, наявний економічний стан, непевність, байдужість і брак довіри є причинами фінансового зменшення майна організації, бо ці фактори утруднюють можливості приєднання членів. Окрім головства в Контрольній Комісії, звітодавець є активним членом української громади в Баффало, а при кожній нагоді обов'язково репрезентує УБС.

Окремо свої завваги про здійснену контролю подали два інші контролери — Уляна Стек і Антон Філімончук.

Після звітування, голова Ярослав Гавур закликав присутніх до ділової дискусії над звітами. Д-р Р. Ричок отримав точні відповіді від головних секретарів Одрі Томас і Христини Шабловської. Панове М. Івашків і М. Бойчук бажали вивчення щодо Стипендійного Фонду УБСоюзу. С. Віхар пояснив працю Фонду ім. Котурів. Й. Харина, який так довго віддано працював для УБС, хотів би бачити цю організацію на вершинах успіху.

У. Стек, А. Фалько і Я. Коваль порушили справу союзних видань — "Народної Волі" і "Форуму". На їхню думку, було б доцільно збільшити тираж "Народної Волі", а частину безплатно розсилати відділовим секретарям для реклами, навіть якщо б треба збільшити ціну передплати газети.

На цьому голова Я. Гавур закрив перший день наради, повідомивши, що радні привезли на наради 19 апікацій на членство в Союзі.

На закінчення о. Н. Коваль оголосив, що у вівторок рано у церкві Свв. Петра і Павла відправити Панахиду за померлих членів УБСоюзу, зокрема за дружину Степана Віхара св.п. Надію і за доньку радного Миколи Івашкова.

Другий день наради почався зі

Маруся Шабловська деклямує віршик про маму.

звіту ред. "Народної Волі" мгра-Миколи Дупляка, який спеціально приїхав цього дня зі Скрантону, щоб звітувати про свою працю та далі перспективи публікації газети.

Ред. М. Дупляк вказав на важливість союзового органу, який безперервно виходить від 1911 року і продовжує служити, в основному, трьом потребам: організації та її членству, українській спільноті та Україні. Газета, на жаль, дефіцитна. У 2002 р. УБС доплатив до неї майже 36,000 доларів. Був час, коли Союз доплачував до неї понад 100 тисяч доларів річно. Редактор працює майже самотужки, але газета виходить своєчасно. Зменшення числа передплатників і значні кошти публікації дають причину до роздумів про далі долю газети. На думку редактора, фінансовий стан можна покращити передусім відновленням праці адміністрації газети, яка піклувалася б про її фінансові прибутки.

Звіт ред. М. Дупляка викликав жваву дискусію, в якій висловлювали свої поради, пропозиції та побажання чи не всі учасники наради. Одні висловлювали призначення редакторів за невтомну працю, інші бажали б більше союзового матеріалу, а ще інші більше англійських сторінок. Провідною думкою дискусантів було заощадження грошей на газеті, тож були пропозиції, щоб зменшити її формат, безплатно пересилати її секретарям для реклами, перейти на бюлетень тощо.

Ред. М. Дупляк зробив підсумки цієї дискусії, вказавши на

потребу допомоги газеті союзовим матеріалом, бо газета віддзеркалює й працю свого видавця і від нього залежить.

Конструктивну пропозицію, щоб піднести передплату газети для всіх членів до 25 доларів річно, подав о. Нестор Коваль, а підтримала його пані Оріся Дейл. Пропозиція пройшла одноголосно. Значить, від сьогодні всі члени УБСоюзу повинні платити за газету стільки, як нечлени. За прикладом о. Нестора, присутні склали на пресовий фонд "Народної Волі" понад 300 доларів, а це вже гарний вияв розуміння потреб нашої союзової газети.

Тому, що ред. "Форуму" Андрія Григоровича на нарадах не було, він не міг особисто звітувати ні про редагований ним журнал, ні про підготовку до друку *Історії УБС*, тому про ці справи говорилося менше. Як повідомив голова Я. Гавур, Виконавчий Комітет віддав публікацію *Історії УБС*. На адресу "Форуму" були м.ін. зауваження, що журнал перестав бути кварталником, що немає редакційної колегії, як колись, що друкує російський переклад назви столиці України "Київ" замість "Київ".

Думку почесного радного Івана Олексина, щоб запросити ред. А. Григоровича до Скрантону та обговорити з ним ці та інші справи, підтримав Йосиф Харина. Д-р Роман Ричок підкреслив, що в журналі слід також відновити редакційну колегію.

Після полудня про справи Стипендійного Фонду ім. Котурів, Фонду ім. І. Франка та Стипендійного Фонду УБС звітував Степан Віхар. На його думку, понад 30 студентів Літньої Школи Українознавства Гарвардського Університету одержало поміч із Фундації Котурів, яка під цю пору має понад 330,000 доларів майна. 5% цієї суми щорічно йде на стипендії українським студентам. Відносно стипендійних фондів було багато питань, на які відповідав звітодавець.

Після дискусії Головна Рада затвердила такі стипендії: 16,000 дол. з Фонду ім. Котурів, 4,800 дол. з Фонду УБСоюзу і 3,000 дол. з Фонду ім. Івана Франка.

Організаційні справи реферували голова Ярослав Гавур, який опісля закликав до помочі всіх союзовців. Голова заявив м.ін. про потребу і бажання поїхати в терен. Про потребу виготовлення нових забезпечених поліс говорили Микола Бойчук і д-р Роман Ричок. На думку Івана Олексина, більше уваги слід присвятити відділовим секретарям, а д-р Р. Ричок пропонував найняти професійного організатора. Ред. М. Дупляк звернув увагу на потребу влаштування курсу для нових секретарів, як запоруки поширення праці Союзу та

Пані Розалія Гавур (зліва) і Анна Плескун, акомпаньямент маестро Володимир Мазяр.

залучення до організаційної справи людей з 4-ої хвили, а водночас відомолення організаторського складу Союзу.

Після ділових нарад, відбулася, як сказав голова Я. Гавур, "родинна вечерея". Імпозантне слово виголосив сам голова, підкреслюючи, що майбутнє організації залежатиме від нас самих. За нами 93-річна слава історія організації, яка служила, і буде далі служити членам, нашій спільноті та Україні. Голова подбав і про скромну мистецьку програму, а присутні оплесками схвалювали виступи маленької Марусі Шабловської, жіночого дуету Розалії Гавур і Анни Плескун при анманьяменті Володимира Мазяра на бандурі. До пізнього вечора присутні обмінювалися споминами, жартами, а д-р Р. Ричок дуже зворушливо виголосив кілька поезій та, як годиться українцям, співали, співали.

На початку третього дня наради, справу змін і поправок до статуту УБС зреферували Степан Віхар. Нащ.статут потребує змін, скорочення і виправлення, щоб охопити всі ділянки праці, без зайвих і довгих параграфів. Він має бути професійним. Ми не можемо цього зробити сьогодні, бо зміни затверджує Конвенція УБС. Ми повинні вибрати статуту комісію, яка простудіює цей статут і внесе відповідні пропозиції. До цієї комісії увійшли: С. Віхар, д-р Р. Ричок, О. Дейл, Я. Коваль, і Я. Гавур.

У дискусії Уляна Стек внесла пропозицію, щоб в майбутньому засідання Головної Ради відбувалися в інші дні, бо звичайно є так, що в День Батька члени Головної Ради не можуть бути з родинами. На її внесок, підтриманий о. Нестором Ковалем, рішено починати

наради кожної середи після Дня Батька. Один радний стримався від голосування.

Д-р Р. Ричок підніс справу злуки малих відділів або прилучення їх до централі. Пропонував також змінити формат і зміст членських книжок, щоб вони інформували про УБСоюз і поміщували матеріали в справі забезпечення членів. Радив також уникати в "Народній Волі" незрозумілих нам скорочень.

Отець Н. Коваль просив Виконавчий Комітет допомогти йому в отриманні площі біля церкви Свв. Петра і Павла, яку призначили церкві попередні Конвенції УБС. Незалежно від того, що при продажу "Верховини" в контракті виразно сказано, що ця площа належить церкві, нові власники "Верховини" не дотримуються контракту. Вирішено, щоб церква Свв. Петра і Павла звернулася в цій справі письмом до УБСоюзу, а тоді Виконавчий Комітет листовно звернеться до управи "Верховини" в цій справі.

Закриваючи засідання Головної Ради, голова Ярослав Гавур подякував усім за ділові наради, поради та спільні турботи. Він вірить, що ми в майбутньому будемо віддано працювати для добра УБСоюзу, будемо тримати зв'язок і будемо в постійному контакті. Стараймося приєднувати нових членів, бо тільки так можна гарантувати далі існування нашої організації. Виконавчий Комітет візьме до уваги всі побажання і поради. Голова висловив вдячність і побажав усім щасливого повороту додому, а о. Нестор провів подячну молитву. Відспіванням національного гімну "Ще не вмерла України" Головна Рада офіційно закінчила свої наради.

УКРАЇНА І ПОЛЬЩА ПІДПИШУТЬ "ВІЗОВУ УГОДУ"

Одеса (АПУ). -- Як заявив державний секретар МЗС України Олександр Чалий, невдовзі Україна і Польща підпишуть візову угоду.

Згідно з рішенням президентів України та Польщі, польські громадяни в'їжджатимуть в Україну без віз, а громадяни України в Польщу — за безкоштовними візами.

Назвавши українсько-польський варіант візового режиму

між країною ЕС та країною, що не є членом європейського співтовариства "найбільш спрощеним", О. Чалий зазначив, що цієї українсько-польською ініціативою зацікавилися Угорщина, Латвія, Литва та Естонія.

На українсько-польському кордоні введуть спільну митнину та прикордонну контролю на зразок контролі, що діє між Польщею та Німеччиною.

Україну на кордон з Молдовою. Євродепутати зацікавлені в поїзді на кордон, оскільки виступають за розширення прикордонної співпраці між країнами. Окрім того, парламентарії плянують ознайомитися з особливостями митного контролю на західному кордоні України.

ПРЕЗИДЕНТ Л. КУЧМА ЗУСТРІВСЯ З КАРДИНАЛОМ РОЖЕ ЕЧЕГЕРАЄМ

Київ (АПУ). -- Президент Л. Кучма зустрівся з почесним Президентом Папської Ради "Кор Унум" кардиналом Роже Ечегераєм. У ході розмови Леонід Кучма ще раз наголосив, що візита Папи Римського Івана Павла II у червні 2001 року має непересічне значення для України. Він подякував за рішучу підтримку Папою Римським курсу України на впровадження реформ та її євроінтеграційних прагнень.

Л. Кучма зазначив, що в Україні повністю поділяють добре відоме висловлювання Івана Павла II про те, що "повноцінний Європа може дихати тільки обома легеньми", що означає необхідність побудови нової Європи лише на засадах єднання її східної та західної складових.

Роже Ечегерай зазначив, що ця візита стане продовженням

динамічного розвитку насиченого політичного діалогу між Україною та Святим Престолом.

Він також відзначив близькість позицій України та Ватикану у багатьох актуальних питаннях міжнародного життя.

У свою чергу Роже Ечегерай із задоволенням відзначив, що в Україні повністю забезпечується релігійна свобода і вільне віросповідання всіх релігій та конфесій. Він передав щире вітання від Папи Римського і наголосив, що Святий Отець із задоволенням згадує свої найліпші враження від візиту до України.

Кардинал висловив упевненість, що Україна йтиме обраним шляхом динамічного розвитку і підкреслив, що Україна має чітку європейську ідентичність та глибоке християнське коріння.

НІНА КАРПАЧОВА — ЗНОВУ ОМБУДСМЕН

Київ (Інтерфакс-Україна). Нину Карпачову обрали (19 червня) Уповноваженим Верховної Ради з прав людини. Під час таємного голосування, її кандидатуру підтримало 280 депутатів.

Ніна Карпачова була єдиним кандидатом на посаду Уповноваженого Верховної Ради з прав людини. До цього вона працювала омбудсменом 5 років. Її повноваження закінчилися 14 квітня.

ВИНАЙМЕМО

Умебльований апартамент з одною спальнею над озером Моґікан у Глен Спей, Н.Й., 4 милі від "Верховини"; кабель, постіль, кухонний посуд, чудове озеро. Винаймемо на липень, серпень і вересень, на тиждень або вікенд.
Ліза, тел. 732-805-0868 або 845-856-1724.

ГУМОР

ПРИВИД СТАЛІНА
Це було давно... подійкують, що Сталін воскрес. Налякалися радянські політичні діячі. Берія каже:

- Я поїду до Індії.
- Булганін:
- А я поїду до Америки.
- А Молотов:
- Я старий, то залишусь тут.
- А Хрущов питає:
- Чи надовго люди воскресать?
- Та ні, не надовго.
- То я пересиджу в кукурудзі.

НЕПОРОЗУМІННЯ В СУДІ

Суддя: -- Суд засудив вас, обвинувачений, на чотири роки в'язниці. Чи ви хочете щось додати?

Обвинувачений. -- Ні, пане суддя, чотири роки вже вистачить.

FOR RENT

1 Bedroom Apartment
on Mohican Lake, Glen Spey, NY
4 miles from Verkhovyna
Fully furnished, Cable, Bedding.
Cookware, Beautiful Lake
Available July, Aug., Sept.
month, week or weekends
Call Liza @ 732-805-0868
or 845-856-1724

Union Funeral Home
LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED FACILITIES

Our Services Are Available Anywhere in New Jersey

ОБСЛУГА ШИРА І ЧЕСНА
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд-Бруку і перенесенням тілних останків з різних країн світу.

1600 STUYVESANT AVE.
UNION, NJ 07083
TEL.: (908) 964-4222

ДОПОМОЖІТЬ НАШІЙ ГАЗЕТІ! ПРИЄДНУЙТЕ "НАРОДНІЙ ВОЛІ" ПЕРЕДПЛАТНИКІВ!

БІЛЯ ДЕРЖАВНОГО КЕРМА МІСЦЕ ТІЛЬКИ ТИМ, ХТО ДБАЄ ПРО НАРОД

Уважно вислухавши про виступи у Верховній Раді з нагоди 70-річчя голодомору, я був дуже здивований, що представники влади, ніби й національно свідомі депутати, визначили і засудили одного злочинця -- Сталіна. Я вирішив звернутися до народних обранців: пора збагнути, що вбивав нас і не Сталін, і не Берія, а та система, що плодила їх.

Починаючи з 1922 року, злочинці, що приїхали разом з Леніним у Росію в ольомбованих вагонах, постійно мусували питання про знищення селянства. Їм потрібні були гроші. Єдиним джерелом їх було село. А газ, нафта, золото -- все це з'явилося пізніше.

Другою спокусою була сума в 139 мільйонів доларів, виділена всесвітнім конгресом за фізичне знищення українців. І не тільки в межах кордонів республіки, але й в Поволжі та на Кубані, аби вони потім не претендували на свої споконвічні землі. Тому й не дивно, що контрольована світова преса повністю замовчувала цю страшну катастрофу. Як і тепер не з'ясовують, куди поділося понад 10 мільярдів доларів кредитів, за які будуть розраховуватися наші внуки.

Знищення фінансової системи в 1992 році на теренах колишнього СРСР -- це копія афери в США 1933 року. Різниця в тому, що в них фінанси хоч і потрапили до рук злочинців, але залишилися в державі, а наші безслідно і навіть витекли за кордон.

Владоможці з трибуни пообіцяли, що перерахують усі жертви голодомору поіменно. Гарна байка, але краще б вони перерахували поіменно всіх катів, їхні посади, біографії, національність. Та цього не станеться, бо тоді необхідно буде змінити назви сотень міст, тисячі районів, мільйони вулиць. А тому непокаране зло торжествує, покаране існує і лише знищене перестає існувати. Я не маю на увазі кривавої помсти і апелую до свідомості бути на сторожі з тими, хто формує відразу до власної держави, національної влади і всього українства. На чужих ідеалах ще нікому не вдалося виховати патріота.

Отож, якби я був полтавським соцьким, то все зробив би для того, щоб біля державного керма не було тих, хто не дбає про Україну та її народ.

Антон Федосійович Талимончук
Шахтар з 40-річним стажем, Донецьк ("УМ")

НА ЗАКАРПАТТЯ ПОВЕРТАЮТЬСЯ МОЩІ ЄПІСКОПА - МУЧЕНИКА

Ужгород (АПУ). -- 27 червня в Ужгороді, на словацько - українському кордоні відбудеться церемонія зустрічі мощів єпископа-мученика Теодора Ромжі. Мощі знаходилися у Будапешті, де в місцевому Антропологічному Інституті проводилася ідентифікація його останків.

Від кордону процесія пішки вирушить до духовної семінарії, що знаходиться на околиці Ужгороду, а вранці в суботу процесія з мощами пройде від семінарії до Ужгородського замку, де розпочнеться Служба Божа з участю єпископів з України, з - за кордону та представника папського престолу

Мучеництво Теодора Ромжі декретом проголосив Папа Римський Іван Павло II під час його візиту в Україні 2001 року

КУПЮРА НОМІНАЛОМ 50 ГРИВЕНЬ МАТИМЕ НОВИЙ ВИГЛЯД

Київ ("УН"). -- Національний Банк України плянує ввести в обіг купюру 50 гривень із новим узором. Про це повідомив голова Банку Сергій Тигипко. За його словами, нова купюра відрізнятиметься кольором, малюнком, а також кращим захистом від підробок.

На купюрі буде перший Президент України М. Грушевський

НА ТЕРНОПІЛЬЩИНІ ВІДБУДЕТЬСЯ ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ ЛЕМКІВСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Тернопіль (АПУ). -- У суботу та неділю у районному центрі центрі Монастирська Тернопільської області відбудеться п'ятий з черги всеукраїнський фестиваль лемківської культури "Дзвони Лемківщини".

У фестивалі візьме участь близько 60 професійних та аматорських хорів, ансамблів, гуртів і окремих виконавців з усієї України. Очікується також приїзд ансамблів із Польщі та Сербії.

До цьогорічної програми фестивалю, як і до попередніх, входять запалення і гасіння ватри, Богослужіння, віче, парада мистецьких груп. У ніч із суботи на неділю відбудеться розважальний захід для молоді. У рамках фестивалю відбудуться конкурси на знання історії Лемківщини, також обира-

тиметься лемківська красуня. Відбудуться й різноманітні спортивні змагання.

С. Тигипко передбачає введення в обіг нової купюри до кінця цього року. НБУ збирається також розробити новий взір купюри номіналом 20 гривень.

Учасники свята зможуть відвідати виставки картин і різьблених виробів, а також Народний Музей Лемківської Культури, що у Монастирській.

Довідка: Внаслідок угоди між урядом УРСР і Польським Комітетом Національного Визволення від 9 вересня 1944 року, з Північної Лемківщини (сучасна територія південно-східної Польщі), депортовано і розсіяно практично по всіх областях України 483 808 осіб. 1947 року польська влада депортувала близько 300 тисяч лемків у західні та північні воєводства. Депортація майже знищила духовну та матеріальну культуру лемків.

ВЕРХОВНА РАДА РОЗШИРИЛА ПОВНОВАЖЕННЯ СБУ

(Закінчення з 1-ої стор.)

На підприємства, установи й організації, незалежно від форми власності, покладатиметься обов'язок сприяти оперативним підрозділам у вирішенні задач оперативно-розшукової діяльності.

Пропонується надати право СБУ одержувати від фінансових, митних і інших підприємств, установ і організацій (незалежно від форми власності) інформацію і документи про операції, стан рахунків і переміщення коштів на них за конкретний проміжок часу.

СБУ також надається право отримувати внутрішні і зовнішньоекономічні угоди, засвідчені копії документів, на підставі яких були відкриті рахунки конкретної юридичної або фізичної особи.

Оксана Булах

Коли в одну щасливу хвилину далекої літньої пори, 27-го червня 1920 року народився на Божий світ маленький хлопчик і з першим криком немовляти наповнив свої легені земним повітрям, мо-лода мати назвала його не надто поширеним у ті часи іменем -- Ростислав. Для неї це ім'я означало оптимізм, добро, вселяло велику надію. -- "Рости, синку, на радість і щастя та прославляй землю, Батьківщину свою, яка тепер у вогні", -- майже молитовно шепотіла вона. Так сталося, що генетично закований своїм іменем, Ростислав народився, щоб жити!

Доля таки ставала милосердною для нього, а неймовірні випробування він терпляче переносив. Ще з самісінької першої години життя, життя Ростиславове було оповите не ясними світанками, а затьмарене революційним і воєнним гаром. Батько його, лікар, людина найгуманнішої професії, помер від тифу ще зовсім молодим, заризившись від хворих вояків. Ця страшна епідемія розповсюдилась по Європі й Азії і стала називатись в початкових роках ХХ століття новою чумою, що тисячами косила людей. Деся на Кавказі спочивають тлінні останки лікаря Лебеди, у невідомій братській могилі та в чужій землі.

А мама рятувала єдиного сина свого, як могла, в той буремний зловіщий час, немов та справжня Лебідка, часто ризикуючи життям, берегла свій безцінний скарб -- малого Ростика. Будучи від природи обдарованою різними талантами й високоосвіченою жінкою, зуміла дати синові блискучу освіту, прищепити любов до класичної літератури й театру, до рідного краю. Саме театральне мистецтво, магія слова, стали для Ростислава життєвим "кредо". Вже у двадцятирічному віці на життєвих дорогах актора Ростислава Василенка, випускника Високих Студій при Київському Драматичному Театрі ім. І.Я. Франка, ясно проросли терни. Ці дороги повели молодого актора через війни по країнах Заходу...

Настали безконечні роки по-

Алла Атаманенко
Національний Університет "Острозька Академія"

МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ, ПРИСВЯЧЕНА 40-РІЧЧЮ ЖУРНАЛУ "УКРАЇНСЬКИЙ ІСТОРИК"

У днях 23-24 травня 2003 року, в Острозі відбулася міжнародна наукова конференція, присвячена 40-річчю журналу "Український Історик" (1963-2003). Конференцію влаштували Національний Університет "Острозька Академія", Інститут Дослідження Української Діаспори, що діє при "Острозькій Академії", Українське Історичне Товариство, Острозький осередок УІТ, Світова Наукова Рада при СКУ та Історична Секція УВАН у США.

Конференцію відкрив ректор Національного Університету "Острозька Академія" проф. Ігор Пасічник. У своєму виступі він відзначив велику роль журналу "Український Історик" та його засновника і багаторічного редактора проф. Любомира Винара у розвитку української історіографії на Заході та в Україні. Ректор І. Пасічник наголосив на важливості проведення конференції, присвяченої 40-річчю журналу, який є унікальним явищем в українській історіографії, тож на сучасному етапі розвитку науки, його діяльність вимагає дослідження.

Учасників конференції привітав проф. Любомир Винар -- головний редактор журналу "Український Історик" та голова Укра-

НАРОДЖЕНИЙ, ЩОБ ЖИТИ

Мігр Ростислав Василенко імпровізує на мандолі

невір'я, тяжке таборове життя, та ще тяжча туга за домівкою, за рідними і коханими... Потім-- далека Австралія, а через роки -- Канада, Америка. Словом -- еміграція.

У кожній країні, згадає пан Василенко, доводилось йому починати все заново, знову спинатись на ноги, а отже боротись, боротись за життя і з життям, дбати про сім'ю і ніколи не втрачати зв'язку з родиною, яка частково уціліла й проживала в далекому Києві.

В ті часи кожна маленька віточка ід Ростислава могла стати для його рідної матері роковою, бо перебувала вона під панівним тоталітарним режимом, тож йому треба було дбати про майже конспіративний зв'язок, аби лишень довідатись, чи живе ще мати...

Чужина... Яких же робіт не виконував Ростислав, -- був і сажотрусом, й шахтарем, і фабричним робітником, мив посуд у харчівнях і водив трамваї. Та життя все ж перемагало, брало верх!

Ростислав Василенко ніколи не забував про своє пакликання, про особливий дар, посланий йому Всевишнім: Кожної вільної хвилини, часто для тяжких робіт, чих годин до пізньої ночі, зачував поєми, прозові тексти, писав сценарії. Займався своєю найулюбле-

нішою справою, що є змістом його життя, -- це театральне-режисерська та літературно-акторська праця, творчість актора над сценічними образами героїв, яку виносив, через посередництва свого таланту, перед різні глядацькі емігрантські аудиторії. Працював у Театрі Блавацького з такими юрфеями, як Йосип Гірняк, Олімпія Добровольська, вирізнявся своїм особливим жанром -- майстром художнього слова.

Варто зазначити, що в Америці й Канаді Ростиславового побратима актора Йосипа Гірняка називали українським Чарлі Чапліном, а виступи Ростислава Василенка дістали назву "Театр одного актора" Пвертаючись у роки п'ятдесятирічної минувшини на театральні зустрічі з актором Василенком, ніби на яву бачимо очі глядачів, які спрагло ловили його кожен жест, кожне слово, тим самим надихаючи його на подальшу творчість, підсилюючи віру в майбутнє нашої нації. Він -- творив!

Окрім постановок класичних п'єс, Ростислав Василенко інсценізував твори Івана Багряного, опального на той час письменника. Ще справжній громадський і акторський подвиг тієї доби: А в майбутньому -- майстер слова Р. Василенко запише компакт-диск, свою акторську подорож "З Багря-

ним по Україні", знайомлячи світ з одним із багатьох самобутніх талантів України, яких фізично знищив страшний сталінський режим, бо вони писали правду в своїх творах і пробуджували патріотизм серед своїх земляків.

Свій життєвий і творчий шлях Ростислав Василенко відтворив у його книзі п.н. "Життя в гримі і без", де правдиво, документально й хронологічно насичено описав події цілої епохи. Та й сам пан Ростислав -- Людина Епохи.

Книга ж Ростислава Василенка -- виняткове академічне видання, яке можна по-праву назвати типовою історією української інтелігенції. Тут автор книги відкривається читачеві ще й неабияким поетичним і письменницьким даром.

Зі сторінок Василенкової книги довідуємось, що він має вчений ступінь магістра, закінчивши університет у Канаді та захистивши дисертацію. Магістер Ростислав Василенко до виходу на пенсію працював директором середньої школи в Торонто, де залишив добре ім'я та "Стипендію ім. Василенка", яку кожного року надають талановитим студентам.

Та все ж, мігр Р. Василенко любить називатись Артистом, адже найбільше літ він присвятив своїй акторській професії, праці без матеріальних винагород, але для духовності, для мистецтва і во ім'я мистецтва!

Тепер, -- заслужений артист України, Ростислав Василенко, проживає в містечку Юніон у стейті Нью-Джерсі, разом із дружиною Ієєю Василенко та онуками Роксолянкою й Ларисою, які осиротіли після смерті дочки Ростиславової, Ліди...

Кожен, кому випало щастя спілкуватися із знаменитим Актором, а ще хто мав нагоду бувати в його гостинному домі, не перестане відкривати його для себе, ніби магічно заряджати його енергією, його любов'ю до життя. А ще -- великим патріотизмом до єдиної Батьківщини, ім'я якій Україна.

туту Української Археографії та Джерелознавства ім. М. Грушевського д-р Ігор Гирич), а також праці молодого дрогобицького дослідника Віталія Тельвака "Теоретично-методологічні підстави історичних поглядів Михайла Грушевського (к. XIX -- п. XX ст.)" (виступили д-р Леонід Тимошенко, д-р Леонід Зашкільняк).

Конференція завершилася підведенням підсумків та прийняттям резолюцій, в яких підкреслено ролі журналу "Український Історик" у розвитку української історіографії, відзначено заслуги професора Любомира Винара як беззмінного редактора у виданні журналу, підборі його тематики та авторів, поширенні часопису в Україні. Визнано також доцільним продовжувати в історичних дослідженнях в Україні розвиток напрямів, започаткованих в "Українському Історик" -- грушевськознавства, оглоблїознавства та інших. Окрему резолюцію учасники конференції присвятили українсько-польським відносинам, закликаючи наукову громадськість до об'єктивного і неупередженого підходу до вивчення цієї проблеми, яка не має мати політичного зафарбування.

У КРИМУ ЗНИЩИЛИ 70 ТОНН ОТРУЙНОЇ ЖУЙКИ

Євпаторія (Інтерфакс-Україна). -- Співробітники СБУ в Криму знищили на полігоні в Євпаторії 70 тонн отруйної турецької жуйки, яку завезли в Україну контрабандистами. При митному огляді цього вантажу правоохоронці з'ясували, що товар не має потрібних документів і сертифікатів якості. За фактом контрабанди в особливо великих розмірах, порушили кримінальну справу.

Партія жуйки пройшла комплексну експертизу, яка показала, що продукція до вживання не придатна, бо містить заборонені барвники. Крім того, у деяких жувальних гумках, виявили кадмій -- один з найтоксичніших важких металів. При нагромадженні в організмі, кадмій спричиняє гостре харчове отруєння, що призводить до порушення функцій печінки і нирок.

В УКРАЇНІ ПЛЯНУЮТЬ СТВОРИТИ ТОВАРИСТВО "УКРАЇНА - ГРУЗІЯ"

Київ (АПУ). -- У серпні в Україні плянують створити міжнародну громадську організацію -- Товариство "Україна - Грузія". Рішення про це прийнято на засіданні ініціативної групи, до якої увійшли представники Посольства Грузії в Україні на чолі з послом Григолом Катамадзе, народні депутати України, представники

громадських організацій України і грузинської діаспори в Україні.

Як відзначив у розмові з журналістами посол Г. Катамадзе, ініціатива створення такого товариства належить українській стороні. Передбачається, що Т-во "Україна - Грузія" очолить народний депутат України, письменник і громадський діяч Іван Дроч.

Ганна Черінь

ІНТЕРНЕТ

Мені вже тридцять п'ять літ, а я не тільки не заміжня, але й не заручена, не закохана і взагалі нічого. Якби не подруга Наталка та мій любий ютик Бурмосик, була б узагалі самотня.

Де шукати чоловіка, або хоч, як кажуть у нас — та й і в Україні — “бойфренда”? На роботі? Що ж, усі ми там фліртуємо, але краще не треба: правила поведінки кажуть не носити мініспідниць і не заводити романів. За це можна навіть втратити працю, особливо тоді, коли заступає на гарячій дружини шефа. А роботу, в даний період, втратити не варт.

Подруга Наталка... Це просто золото, з такою й про одруження думати не варто. Весела, винахідлива, відчайдушна... Одну тільки хвилю має — заміжня. Як вона з ним, а він з нею п'ятнадцять літ втерпіли — вони й самі не знають. Наталку нещодавно судили, три місяці у в'язниці відсиділа. Ні за що: трохи подиркалась із чоловіком. Він їй щось таке бовкнув, що вона не втерпіла й потурила в нього що під рукою мала — гарячу сковорідку з котлетами. Чи ж вона винна, що чоловікова голова виявилась слабшою від сковороди й довелося викликати швидку допомогу?! Добре, це справедливий суддя визначив інцидент як “злочин любови” й покарав Наталку коротким ув'язненням...

З Наталкою ми й далі нерозлийвода, але її чоловік завжди на заваді. Ми не рівня: в неї який не є, а такі є чоловік, а мені нема на юго й сковороду жбурнути.

— Ти вже така стара, а в житті нічого не розумієш. Ти навіть не знаєш, що то значить п'ятнадцять років із чоловіком прожити й не пропасти. А я от зуміла, а в нагороду маю Люсю. Маю журбу і радість, а ти тільки вірши Олеся читаєш. Ну й читай.

Власне, я б хотіла спробувати хоч раз вийти заміж. Адже тепер не вісімнадцять століття, можна заміж вийти і з мужа вийти. Я б хотіла спробувати. Але де шукати чоловіка? У церкви? Тут тільки старі баби ходять. У барі можна тільки п'яницю зловити. А де ж іще?

— Тітко Зіно, — обізвалася Люся, яка в цій же кімнаті робила домашні завдання з математики: — А ви не пробували інтернет?!

— То ти такі інтернети маєш?

— скрикнула Наталка.

— Вчителька сказала, що та штука для зв'язку з бібліотекою, для різних довідок. Зіно, не пробуй шастя на інтернеті: ти ж, мабуть, чула, що через такі знайомства різні виродки заманоють підлітків і навіть дітей та й знадують їх на цікаві зустрічі з цукерками й наркотиками...

— Ми не такі дурні, знаємо що

й до чого, а побавитися можна, — відрізала Люся.

— Геть у свою кімнату! — наказала Наталка. — Ох, діти, діти...

Забгато вони знають... Люся слухняно пішла нагору, згорнувши свої рахунки.

— Ти краще не тикайся до інтернету. Напорешся на якусь біду.

— Я ж не дитина, як не як тридцять п'ять минуло.

— Проте не забувай, що старі баби дурніші від дітей. Навколо повно різних психів, які не тільки на дітей, але й старих баб полюють. Слухайся мене.

А я не послухалась. Інтернет, іншими словами “і-мейл”, коштує зовсім недорого. Купила, ввімкнула в телефон і чекаю, щоб хтось до мене обізвався. Нічогоісенько! Спитатися на роботі, як до когось подати вістку, соромлюсь. Заскочила якось до мене Люся — ану її спитаю.

— Тіточко а ви ж зареєструвалися?

— Як? Де?

— Отут натисніть, а тепер дайте свою адресу.

— Я не хочу давати адресу! Ще може й номер соціального забезпечення?

— Зовсім ні. На комп'ютерній мові “адреса” — це вами вигадане умовне слово, на яке до вас будуть звертатися всіякі кавалери.

— Люсю, я не маю кавалерів і не шукаю, — почервонівши, як буряк, промирилася я.

— Ну, не кавалери, а... ті, кого ви шукаєте або хто вас шукає. Отже, назвіть себе “кицею” чи блондинкою?

— Та вже яюсь назву. Дякую, Люсю.

Зареєструвалася. Тепер я “Гіяцинт”. Наталці ні гу-гу. На всякий випадок, комп'ютер накрила плахтою.

Ввімкнула комп'ютер — мигає і мовчить. Два дні мовчав, а потім раптом: “Ви маєте пошту” Зовсім так, як буває в кіно. Боже мій! Які листи стали приходити!

— “Можна розраховувати на приємний вечір у моїй спальні?”, “Чи ви вживаєте марігану?”, “Коли вашого чоловіка не буває вдома?!” А “адреси”: “Бунтар”, “Відвага”, “Декамерон” “506-21” Хай їм хрін! Навіть і не думала відповідати, натомість послала лист сама: “Шукаю тихої, скромної, співчутливої людини, такої, як (на мою думку) я сама... Хочу розділити самотність і тугу...” Минули два дні, поки прийшла відповідь: “Я саме такий. Будемо листуватися”

Тепер мої дні стали змістовні, погідні й цікаві. Наші погляди на різні речі були дивогідно однакові. Не вірилось, що так може бути. Мало не щодня дві години минали на інтернеті — майже все, що

лишалося від праці, мандрах до крамниці та ще від юта. Бурмосик, вірний мені, як коханець, щодня нетерпляче чекає на мене й скаче від радощів, як я входжу до хати. Правда, Наталка кепкує, що кіт верещить, як від зубного болю, бо голодний, а як наїстся, затихає й муркоче.

— Отак і мій чоловік, — підсумовує Наталка. Може й так, але я люблю Бурмосика, і певна, що він відповідає взаємністю. Проте, Бурмосик не вміє писати листів на інтернеті...

Мій незнайомий знайомець назвався “Склею”. Відразу мені спало на думку, що гіяцинт на скелі не може рости, але чи це так важливо? Отак ми знайомились упродовж кількох місяців, а потім “Склея” запитав:

— А що якби ми зустрілись у якійсь ресторані?

— Добре, — погодився “Гіяцинт”

Мені подобалось, що він не напрошується прийти до мене. Умовились зустрітись в досить добрім, але не розкішнім ресторані, де він буде мене чекати хоч не з гіяцинтом, але з хустинкою в кишені сірого костюма. Тепер таке не в моді, отже, пізнати можна.

Збиралася нервово. Боялась перемаловатися або яюсь сугестивно вбратися, гарна блюзка й чорна спідниця на всяку оказію годяться. На всякий випадок взяла чимало грошей, ще й кредитну картку і чехову книжку. Може трапитись, що будемо платити “сам за себе”. Ілущи автобусом, міркувала, кого ж я зустріну. Напевно ж не красяна... Такі не шукають скромних невед на інтернеті. Може таке страшидло, що перелякаюсь... Не треба показувати першого вражіння. Може, врешті, виявиться доброю людиною — я саме цього бажаю. Про себе він сказав одного разу — “той, що тужить”

При вході стоїть високий чоловік у сірому костюмі, з білою хусточкою в кишені. Усміхається до мене, ніби впізнав. Так, це він! Але чому аж такий вродливий? Такий мені не до пари. Правда, може я себе недооцінюю, може й комплекс меншевартості маю...

Він відчиняє двері, метрдопель веде нас до чи не найкращого столика... Адже тепер війна, інфляція, то небагато людей ходить в ресторан та ще й у будень...

— Гіяцинт? А як вас справді звуть?

— Зіна. А вас?

— Валерієм. А як вип'ємо чарочку вина та поведемо, то й більше один про одного довідаємось, правда?

Кельнер подав меню. Ресторан французький, страви такі, що я не можу вгадати, що воно таке.

— Я б хотіла щось невелике.

Люблю курочку, якусь городину, картоплю “френч фрайс”

— Вибачте, — вмішався кельнер. — Французької картоплі ми тепер не готуємо: нехай французи знають, як не приседуватись до нашого президента у війні за визволення Іраку. Але не журіться: ми цю страву переназвали іменем “Ля помм американез а-ля Буш” А щодо французької курки — можна замовити “кюкійон аутке”, це буде те саме. А що будете пити?

— Може пиво Ангайзмер-Буш? — запропонував Валерій-Склея.

— Добре, будемо стовідсотковими патріотами.

— А на десерт — поцілунок морозива з вишневим сосом.

— Згоджуюсь, але нехай морозиво цілується з вишневим сосом, а нам ще зарано... — застерегла я.

— О, я тільки пожартував. Отож, морозиво...

— От ми й юємо... Давно вже не воювали, — зауважив Валерій. — Хіба тільки бушмени в Африці... А тепер і ми Бушмени...

— Умгу, — згодилась я дво-значно.

Дві години минули, як музичний момент, що пестив нас по радіо. Після першої страви я вибачилась і пішла в туалет навести красу. Валерій подав мені, як він назвав, “свої координати” Там було його повне прізвище (без “Скелі”), посада, адреса й телефон. Чого ще можна бажати? У мене такої візитівки не було (ще не завела), а він навіть і не питався. Я помітила, що в туалеті необачно залишила свій мережаний шаль. Знову вибачилась і тільки на хвилику покинула столики.

Час додому, час... Прийшов кельнер з тарілочкою, Валерій виклав цілу копу двадцятки. Не платив, як часто буває, кредитною карткою.

Візьмемо таксі — проведемо чи провезу вас додому? — запропонував Валерій. З обережності я відмовилась:

— Вибачте, по дорозі ще мушу зайти до крамниці й купити їжу для мого Бурмосика. Не мала часу після роботи...

— Я не знав, що ви заміжня! — злякався Валерій. — Чому зразу не сказали?

— Та ні, я не заміжня. Якби то! Бурмосик — то мій кіт.

— Ага, кіт. Розумію. Не стану йому на перешкоді. До наступного побачення на ітернеті, паніо Зіно. Та й задзвоніть до мене. Інтернет — добра річ, але часом хочеться почути ваш милий голос. Телефон маєте на візитівці.

Валерій викликав для мене таксі, щось сунув водієві, а сам пішов, здається, до підземки. (Закінчення буде)

Роксолія П. Зорівчак

РУБРИКА МОВИ

Текст дев'яносто восьмий

Не тільки в художній літературі, й у кожному слові людському увага до мови — доконечна річ для того, щоб думка знайшла свою справжню, кришталеву форму.

М. Рильський

Услід за єдністю управління, збройних сил і законів єдність мови найбільшою мірою сприяє тому, щоб зробити єдність нації відчутною, міцною і благотворною.

Алессадро Мандзоні

ПРО “ПРАЙСИ” ТА ПРО “ПЕРФОРМАНСИ” ЖМУТ РОЗДУМІВ

Я — на Хрещатику в Києві (Як Тебе не любити, Києве мій!) Любуюсь алеєю знаменитих київських каштанів, що вже зазеленіли... Раптом кидаю поглядом на кіоск — і бачу журнал з написом “Прайси” Виявляється, звичайнісінький рекламний журнал із зазначенням цін та з галасливими (і часто неправдивими) закликами, до яких ще не звикла наша ментальність. Але чому ж не назвати його “Ціїи”?! Мабуть, щоб не змогли покупці зорієнтуватися про що йдеться, щоб заінтригувати, збаламутити їх. Ділкам треба наживи, а що засмічують вони мову — це їх аж ніяк не турбує. Різноманітні неграмотні оголошення — поруч з “Прайсами” “красується” ще одна знахідка — “Музичний перформанс” (замість “Музичне виконання”, “Музичний вечір”) — фатально шкідливі для розвитку мови. Адже запозичати іноземні слова доречно лише для тих понять, для яких немає своїх слів. У протилежному випадку вони абсолютно зайві. Транскрипція — це не більше, як набір незрозумілих, часто немілозвучних звуків, що сприяє нечіткості думки.

Як же змагатися з цією пошестю в торговельній та діловій сфері?! Адже у ній відчувається, що наша нація ще не сформована, що не маємо достатньої кількості національно свідомих промисловців... У роздумах звертаюся до дуже цікавого виступу Івана Ющука — завідувача кафедри слов'янської філології Київського міжнародного університету — на Парламентських слуханнях проблем української мови 12 березня 2003 р. (опубліковано в тижневику “Слово Просвіти” за 23-29 квітня 2003 р.). Мовознавець доказав, що ми — не винятком. Адже у Франції понад двісті років тому — після Великої французької революції — половина населення не володіла французькою мовою; коли сто сорок років тому Італія здобула незалежність, з 25 млн. її громадян розмовляло італійською мовою лише 600 тисяч, тобто 2.4 відсотка; в Індонезії, що здобула незалежність 1945 року, колонізатори насаджали голландську мову до такого рівня, що, по суті, індонезійські інтелігенти думали майже виключно голландською мовою.

Отже, історичні факти переконують, що подібні ситуації були в світі. Щоб виправити становище в Україні, помімо державних законодавчих заходів, слід виховувати національно свідому інтелігенцію, людей, для яких усе, що стосується державної мови і ширше — національної культури, — справа свята. Віддаймо ж належну шану учителям-потріотам, допомагаймо їм!

Львів, 28 квітня 2003 р.

ХРЕСНА ДОРОГА

І я страждав від Юдиних доносів. Й мене судили зрадницькі плати. Й мене вели на страдницьку Голгофу... Та на хресті не вдалось розпізнати.

"І все ж, чому?" — себе не раз питаю. Адже свій хрест на гору я доніс. Були кати, — їх досі пам'ятаю... Ніхто ж на мене руку не підніс.

То хто ж тоді спинив оту розправу, І захистив мене від лиха — хто ж?!

... Я перед Господом чоло схилию... За мене смерть ізнов прийняв Христос.

Володимир Квітневий

Володимир Жилиа

ВАЖЛИВА КНИГА, В ЯКІЙ ОЖИВАЄ ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МЕДИЦИНИ

IV

1954 року Я. Ганіткевич опублікував свою першу наукову працю у збірнику рефератів наукових праць теоретичних кафедр Львівського Медичного Інституту, як тоді практикувалось, російською мовою.

4 травня 1955 року відбувся захист його дисертації. Дивно, але треба таки відзначити, що це була третя і остання за тоталітарного режиму дисертація з кафедри, написана українською мовою. Ставши молодим асистентом, кандидатом наук, Я. Ганіткевич зайнявся наукою і педагогічною працею.

Хоч професор Володимир Райцес був уродженцем Воронежа і користувався лише російською мовою, він також не заперечував, коли Я. Ганіткевич провадив заняття, читав лекції та готував медичні матеріали українською мовою.

У 1959 році Я. Ганіткевича обрали доцентом кафедри, а згодом членом Вченої Ради. До 1967 року він опублікував 32 наукові праці з ділянки дії жовчів та жовчевих кислот на різні відділи нервової системи. Метою його досліджень було з'ясування ролі жовчів та жовчевих кислот у діяльності нервової системи.

У травні 1968 року Я. Ганіткевич успішно захистив у Донецькому Медичному Інституті докторську дисертацію п.и. “Жовч і діяльність нервової системи”. Після отримання диплому доктора медичних наук, Я. Ганіткевич формально здобув право очолити кафедру, проте йому, як і багатьом іншим його землякам, не знайшлося місця у рідному краї, натомість запропонували йти у Казахстан, на цілину, в середню Азію або в Росію.

Щоб не виїжджати на чужину, після двох років безуспішних пошуків, Я. Ганіткевичеві довелося перейти у Чернівецький Університет на біологічний факультет, де 1970 року його обрали професором та завідувачем кафедри, фізіології людини і тварин. Це ніщо інше, як знищення над українськими вченими.

Тут на зовсім зрусифікованій попередній завідувачем кафедри, впроваджено українську мову у навчальну програму, разом з викладачами складено нові навчальні плани, розроблено нові актуальні спецкурси, видано низку методичних робіт. Крім того, придбано нове обладнання

кафедри, налагоджено наукові зв'язки з іншими університетами та науково-дослідними закладами.

1984 року Я. Ганіткевич став старшим, а згодом провідним науковим співробітником, керівником неструктурної лабораторії у відділі фізики й хемії й технології горючих копалин Інституту Фізичної Хемії ім. Д. В. Писаржевського АН УРСР. Згодом довелося зайнятися ще одним напрямком — вивченням ПАР мікробного походження. Налагоджено дослідження фізично-хемічних властивостей мікробних ПАР, їхньої поверхневої активності на різних границях фаз, емульгуючої та солюбізуючої дії.

1984 року Я. Ганіткевич опублікував в одному з найпрестижніших журналів СРСР “Успехи физиологических наук” велику працю про клітинні та молекулярні механізми фізіологічної дії жовчевих кислот. Через рік у в-ві “Наукова думка” вийшла його монографія про біохемічні та біофізичні методи дослідження жовчів та її компонентів (у співавторстві з біохеміком Я. Карбачем) — досі це єдиний посібник з методи дослідження жовчів.

Одночасно з кінця 80-их років Я. Ганіткевич приєднався до праці задля національного відродження, був одним із членів-засновників відновленого в жовтні 1989 р. Наукового Товариства ім. Т. Шевченка, організував і очолив Лікарську Комісію НТШ.

1991 р. відновлено видання *Лікарської Збірника НТШ*, яке заснував Є. Озаркевич у 1898 році. На сторінках цього видання, поруч з новими досягненнями медичної науки, активно пропагується відродження в Україні традицій та історії української медицини. Там опубліковано матеріали про лікарів УГА, медичні організації УНРеспубліки, про лікарів української діаспори тощо.

Очевидно, ідеологічний тиск більшовицької пропаганди з одного боку та аморальність, бездуховність, уседозволеність останніх десятиліть тоталітаризму з іншого, глибоко покалічили ментальність народу, у тому числі і більшості вчених, представників такої найгуманнішої професії, як лікарі.

Підсумовуючи, хочемо сказати, що книга Ярослава Ганіткевича “Українські лікарі-вчені першої половини ХХ ст. та їхні наукові школи” — це глибокі, ясні і прозорі авторські дослідження й публіцистичні роздуми, написані на основі джерельних матеріалів, які переконливо доводять, що російський імперіалізм у ході віків породив тоталітаризм — вседержавний режим репресій і терору, який в Україні (в інших ре-

спубліках тощо) був військово більшовицької держави з народом. Це науковий історичний твір, пронятий своєрідністю і зумовлений життєвим досвідом автора, його загальною культурою та орієнтацією; твір, у якому глибоко і всебічно висвітлено життєвий шлях і творчість 40 українських лікарів-вчених, які працювали у першій половині ХХ ст. і були викреслені з історії медицини в УРСР.

У своїй праці автор уважно аргументує кожен свою думку, вникає в корін окремих явищ, деколи засуджує їх, а то й шукає інших причин. Він свідомий, що в наявних суспільних умовах не можна повністю давати волю своїм почуттям. Тут загальнолюдське переходить у плян соціальний, а конкретно історичний. Кожна окрема невідповідальність у житті людини пов'язана з невідповідальністю у житті суспільства.

Для Я. Ганіткевича розуміння трагічного у книзі взагалі невіддільне від історичної трагедії рідного народу, позбавленого століттями можливості вільного розвитку. Така трагедія служить загальним глом, що відтіняє трагедію окремої людини, надаючи їй специфічного значення.

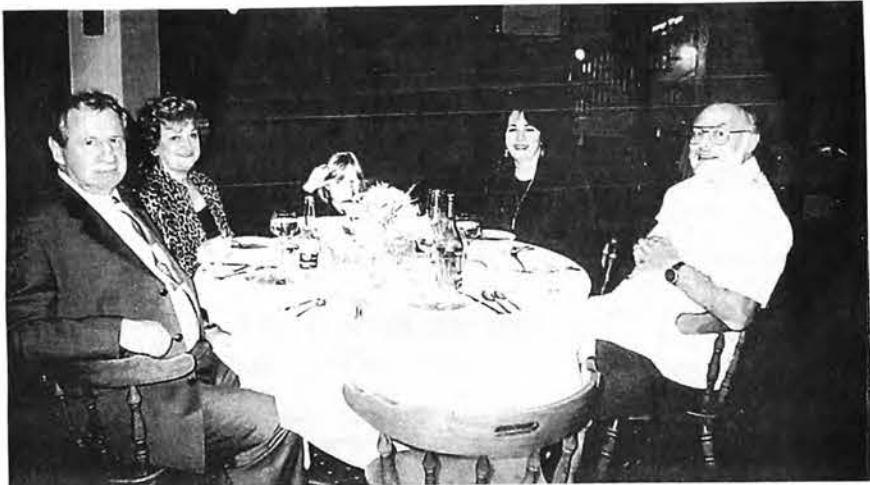
Грізні політичні інвективи Я. Ганіткевича проняті пристрасним засудженням злочинної системи нищення в людині людини. Узагальненням такого масового злочину є образ ув'язнених, засланих на Сибір та розстріляних медичних працівників, винуватих Я. Ганіткевичем у глибині його душі. Одною з найхарактерніших рис історика-медика, є його постігна і висока свідомість свого соціального стану. Йому близькі вершини культури, найтонші явища сучасного медичного “світла” За освітою, рівнем культури, за місцем у медичному житті, він міг би вийти з того середовища. Однак, він не бажає цього, не соромиться свого стану, але розглядає його як своє місце в житті. Цікаво, що тільки там почуває себе “вдома” Такої повноти вимагає він від свого медичного “світла”, яким зігріта вся його лікарська практика.

Вкінці кожного нарису зібрана бібліографія, а саме: праці і література. Книгу ілюструють 172 світлин.

Знайомство з книгою “Українські лікарі-вчені першої половини ХХ ст. та їхні наукові школи” духовно збагатить читача, оновить і розширить його уявлення про медицину як “світло” Книга напевно нашоєвнє і на інші роздуми... Вона розрахована на лікарів-науковців, викладачів вищих медичних шкіл, істориків медицини, як істориків української науки, а також на широке коло лікарів, студентів і всіх, кого цікавлять проблеми українського національного відродження

UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION SUPREME COUNCIL MEMBERS ENJOYING FESTIVITIES AT VERKHOVYNA

Photos by Nicholas Duplak

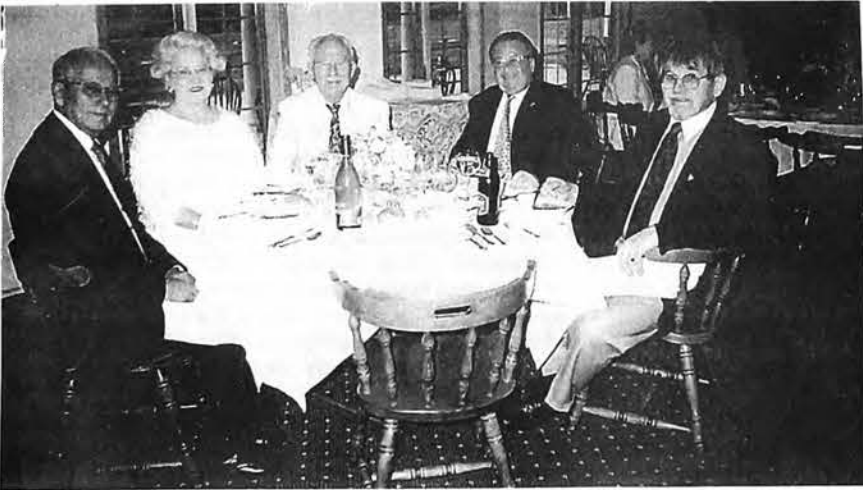
From left, Mr. and Mrs. John Thomas, Marusia Shablovsky, Mrs. Christina Shablovsky and Mr. Eugene Maslar.

From left, Mrs. Anna Pleskun, Mr. John Geba, Mr. and Mrs. Bohdan Kandiuk, Mr. and Mrs. Jaroslaw Gawur, and Mr. Wolodymyr Maziar.

From left, Mr. Michael Mochnacz, Fr. Nestor Kowal, Mrs. Orysia Dail and Mr. Michael Liskiewicz.

From left, Mr. Alexander Napora, Mrs. Maria Maik, Mr. Joseph Charyna, Mr. Stephen Kostecki, and Mr. Stephen Wichar.

From left, Mr. and Mrs. Mykola Iwaszkiw, Mr. Anatol Falko, and Mr. and Mrs. Ivan Oleksyn.

UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION УКРАЇНСЬКИЙ БРАТСЬКИЙ СОЮЗ

1327 Wyoming Ave., Scranton, PA 18509 Phone 570-342-0937, Fax 347-5649

June 14, 2003

Jaroslaw Gawur, President
Ukrainian Fraternal Association
1327 Wyoming Avenue
Scranton, Pennsylvania 18509

Dear Mr. Gawur:

We, the undersigned duly elected Auditors of Ukrainian Fraternal Association, conducted our annual audit examination of the books and records of Ukrainian Fraternal Association for the calendar year, 2002.

Pursuant to the provisions of Section 80, Article V of Ukrainian Fraternal Association Constitution and By Laws, this audit report is transmitted for your information, consideration and also for publication in Narodna Volya, official organ and publication of Ukrainian Fraternal Association.

Our audit examination was made in accordance with generally accepted auditing and accounting standards. The audit was limited in scope and the areas and extent of audit inquisitions are described in the following.

Verification and certification was made of all ledger account balances which are reflected in the financial statements attached hereto and made part of this audit report. Sample testing of the accounting records and procedures were made to the extent considered necessary to satisfy ourselves of the accuracy of footing and summary totals of the annual total receipts and expenditures reflected in the balances and the attached financial statements.

In our opinion, the accompanying financial statements accurately reflect the Account Balances and Cash Receipts and Disbursements of Ukrainian Fraternal Association for the calendar year, 2002.

The balances contained in each of the accounts reflected in the following attached reports were verified and are hereby certified to be true and correct.

1. Financial statement, "Income and Disbursements", of Financial Secretary-Treasurer's department of UFA for the calendar year, 2002.
2. Confirmation (Verification and Location) of UFA Cash and Certificates of Deposit balances ending December 31, 2002, in the sum of \$500,364.00.
3. Financial Statement of Administrative Expenditures of UFA for the calendar year, 2002.
4. Financial Statement of publication, Narodna Volya, for the year 2002.
5. Financial Statement of quarterly magazine, Forum, reflecting Income and Disbursements for 2002.
6. Recording Secretary's Department Membership and Analysis Report of Ukrainian Fraternal Association for 2002.

The following additional summary of actions were conducted during the course of our audit of the Association:

1. A complete physical check was made of all Ledger Account Balances which were also checked and verified against balances shown in all of the statements described in the foregoing.
2. A random sampling examination was made of receipts of the Association's assembly assessments which were received, posted, and deposited. Spot checks of individual billings, collections, and deposits received from direct payees were also conducted.
3. Tracings were made on a sample basis of the receipts of the Association from various source documents to actual deposit.
4. Traced on a sample basis, Cash Disbursements from initial source to actual purchase and payment.
5. Obtained from Parente Randolph, Certified Public Accountants, all Bank Depositories Certifications and Verifications of all bank balances as of December 31, 2002. Checked and verified all bank balances reflected thereon and confirmed and reconciled all bank statements as of December 31, 2002.
6. Conducted an analysis and review, via miscellaneous sampling of General Fund and Payroll Fund checks.
7. Verification was made of all Bonds and Securities of Ukrainian Fraternal Association in possession of the depositories, namely, PNC Bank, Community Trust Co., Ltd., Ukrainian Fraternal (Scranton) Federal Credit Union, Smith-Barney, Shearson, and Putnam investments.
8. Reviewed activities and operations of Narodna Volya newspaper and Forum magazine.
9. Reviewed Mortgage Loans and Branch Secretary Assembly Assessments (Monthly Assessment Report) for timeliness of receipt and payment and any delinquency(s) due thereon.

Respectfully,

Michael Mochnacz
Michael Mochnacz
Chairman

Ulana Steck
Ulana Steck
Member

Anton Filimonchuk
Anton Filimonchuk
Member

Audrey M. Thomas
Audrey M. Thomas
Notary Public

NOTARIAL SEAL
Audrey M. Thomas, Notary Public
City of Old Forge, County of Lackawanna
My Commission Expires Aug. 11, 2003

From left, Dr. and Mrs. Roman Rychok, Mr. and Mrs. Peter Buniak and Mr. and Mrs. Mykola Bojczuk.

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA

PIK LXXXXIII Ч. 27 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 3 ЛИПНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA JULY 3, 2003. YEAR LXXXXIII № 27

УКРАЇНА У ПОШУКАХ “БЛАКИТНОГО ПАЛИВА”

Харків. -- Як повідомили ЗМІ, у Красноградському районі Харківської області відбулося відкриття Кобзівського газоконденсатного родовища. Буріння на цьому родовищі здійснюється на глибині 3.6 - 6.3 тис. метрів.

Найбільші перспективи по-в'язують з потенційними запасами, що розміщені на глибинах понад 6 тис. метрів. Буріння на глибині понад 6 тис. метрів є надглибоким. Його провели українські спеціалісти вперше на території СНД. Як зазначив генеральний директор державної компанії “Укргазвидобування” Ілля Рибич, експлуатація надглибоких родовищ є одним з основних шляхів масштабованого збільшення вітчизняного газовидобутку. Він підкреслив, що від відкриття до пуску родовища минуло менше року.

На Кобзівці вже задіяно дві експлуатаційні свердловини, ще три знаходяться в процесі буріння. Крім того, перебувають Червонодонська і Хрестищенська компресорні станції.

Після завершення зазначених робіт Харківщина добуватиме половину “блакитного палива” України. “Якщо наші прогнози щодо надглибоких родовищ справдяться, це принесе Україні щонайменше 120 мільярдів кубометрів газу”, -- сказав І.Я.Рибич.

Ведуться також багатообіцяючі пошуки “блакитного палива” у західній Шебелинці. Шебелинські газорозвідувальні і газопромислове управління працюють також на території Донбасу. Нещодавно там введено в дію Марківське і Кружилівське родовища.

ПОРЯДКОМ УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ СПІВПРАЦІ

Одеса (АПУ). -- Леонід Кучма висловив задоволення висхідною динамікою торговельно-економічних відносин України та Польщі. За його даними, у 2002 році товарообіг між Україною та Польщею становив 1 млрд. 43 млн. доларів. Позитивна тенденція зростання обсягів взаємної торгівлі спостерігається і цього року.

Л. Кучма із задоволенням підтвердив також зростання надходжень в Україну польських інвестицій, обсяг яких вже перевищив 100 млн. доларів і збільшився за останні 2 роки майже вдвічі. Однак, продовжив Кучма, сьогодні нас вже не може задовольняти лише товарообмінна форма двосторонньої співпраці, “нам кінце потрібно втілити в життя масштаб-

ні спільні економічні, енергетичні, транспортні та науково-дослідницькі проекти”, до яких належить і завершення спорудження нафтопроводу Одеса-Броди-Гданськ.

До перспективних сфер для інвестиційної діяльності в Україні Л. Кучма відніс будівництво міжнародних транспортних коридорів між Балтійським і Чорним морями, паливно-енергетичний комплекс, космічну галузь, будівництво шляхів, аграрний сектор України.

Виступаючи перед учасниками шостого економічного форуму “Україна-Польща”, Леонід Кучма заявив, що в Україні активно продовжуються приватизаційні процеси.

М. АЗАРОВ: УРОЖАЙ 2003 РОКУ ПОВНІСТЮ ЗАБЕЗПЕЧИТЬ ХАРЧОВИЙ РИНОК УКРАЇНИ

Київ (АПУ). -- Навіть якщо урожай зернових цього року буде меншим на 8-10 мільйонів тонн, Україна повністю забезпечить свій харчовий ринок. Таку заяву зробив на засіданні Кабінету Міністрів України перший віцепрем'єр-міністр України Микола Азаров.

За його словами, минулого року експорт зернових України становив приблизно 8-10 мільйонів тонн.

“Значить, цього року ми не будемо вивозити зерна, а забезпечимо ним повністю свій ринок”, -- заявив він.

За словами М. Азарова, Україна має достатньо фінансових ресурсів, щоб забезпечити найближчим часом закупівлі за нормальними цінами круп і зерна та забезпечити всі області.

НА ДНІПРОПЕТРОВЩИНІ ЗРОСЛИ ЦІНИ НА ХЛІБ

Дніпропетровськ (“НХ”). -- Попри запевнення місцевої влади, ціни на хліб у обласному центрі зросли. Лише за останні кілька діб вони збільшилися майже на третину. Разом з хлібом подорожчали й інші харчові продукти.

Підвищення цін на свою продукцію пекарі пояснюють подорожчанням борошна. Протягом місяця його ціна зросла в три рази. Разом з цим підвищилися ціни й на інші складові, наприклад, на цукор. Тепер він коштує на 50 відсотків більше, ніж минулого тижня. Вдвічі подорожчали круп і борошно. Ціна на гречану крупу зросла в чотири рази.

Місцева влада звинувачує за себе масової інформації за створення метушні навколо зернових та хліба, бо вони розповідають про збільшення цін і поганий врожай, та оптових торговців харчовими товарами, які штучно накручують ціни.

Минулого тижня чиновники взагалі не визнавали подорожчання, що почалося з борошна. Тепер в обласній адміністрації стверджують, що вживатимуть заходів для повернення цін на попередній рівень.

КУРС ДОЛЯРА ЗРОСТАЄ...

Вашінгтон. -- Сподівання учасників біржових торгів на поліпшення загальної економічної ситуації в США викликали наприкінці минулого тижня відчутне зростання курсу долара. За два дні, що минули відтоді, як Федеральний Резервний Банк США (з ме-

тою пожавлення економічної кон'юнктури в країні) знизив ставку рефінансування до одного відсотка, євро подешевшав майже на два американські центи.

У п'ятницю на валютних ринках за євро давали трохи більше 1.14 долара.

СЕНАТ США ЗАТВЕРДИВ КАНДИДАТУРУ ГЕРБСТА НА ПОСАДУ ПОСЛА В УКРАЇНІ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, Сенат США затвердив кандидатуру Джана Гербста на посаду посла Америки в Україні. Його запропонував на цю посаду Президент Буш. Дипломат досконало володіє російською мовою, але при добрій волі може вивчити також українську. В Україні вважають, що їм прислали справжнього “зубра”, який звик працювати в дипломатичних гарячих точках.

Джан Гербст -- один із найбільш досвідчених і шанованих американських дипломатів. Він працював у двох країнах, які входять до числа найбільших стратегічних партнерів США -- Ізраїлі та Савдівській Аравії, а також у СРСР в період “Імперії зла” Р. Ре-

Посол Джан Гербст гена, і в країнах СНД після розпаду СРСР. Варто зауважити, що й зближення Узбекистану зі США почалося саме в той період, коли послом там став Гербст. Дж. Гербст працює дипломатом з 1979 року.

США ЦІКАВЛЯТЬСЯ ВЕРШИННОЮ ЗУСТРІЧЮ ГУУАМ У ЯЛТІ

Вашінгтон (АПУ). -- Перший заступник державного секретаря США Річард Армітедж 24 червня провів у Вашингтоні зустріч з послами Грузії, України, Узбекистану, Азербайджану й Молдови, що представляють країни-члени організації ГУУАМ. Він обговорив з послами “багатосторонні проекти зі зміцнення регіональної безпеки і розширення економічного розвитку в регіоні”

Армітедж “з ентузіазмом підтримував прогрес, досягнутий США і ГУУАМ у галузі торгівлі й транспорту, а також у співпраці в правоохоронній сфері”, -- зазначається у повідомленні.

Як відзначив Державний Департамент, Вашингтон пов'язує “великі сподівання” з майбутньою вершинною зустріччю глав держав ГУУАМ у Ялті, що відбудеться 3-4 липня.

Є. МАРЧУК ЗАМІНИВ В. ШКІДЧЕНКА НА ПОСТІ МІНІСТРА ОБОРОНИ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, на місце Володимира Шкідченка, новим міністром оборони України став Євген Марчук, який досі очолював Ряду Національної Безпеки і Оборони (РНБО).

Є. Марчук став шостим міністром оборони за історію незалежної України. Серед більшості своїх попередників, новий міністер вирізняється передусім тим, що не має прямого відношення до армії. Саме тому, представляючи Марчука на засіданні Колегії Міністерства Оборони 25 червня, Президент Кучма назвав його “цивільним міністром” і доручив створити цивільне відомство.

“62-річний секретар РНБО -- колишній голова СБУ, прем'єр,

кандидат у президенти. Більшість свого життя генерал провів у колі цивільних і рідко одягав мундир.

Україна вже мала 5 міністрів оборони: Костянтина Морозова, Віталія Радецького, Валерія Шмарова, Олександра Кузьмука та Володимира Шкідченка. Та чимало знавців каже, що кадрові зміни рідко сприяли покращенню у військах. За оцінками Центру ім. Разумкова, найбільших результатів у проведенні військової реформи досяг саме Шкідченко.

Новопризначений міністер Марчук пообіцяв зробити Збройні Сили більш боєздатними та мобільними, а також наблизити їх до європейських.

ПРЕЗИДЕНТ Л. КУЧМА ВІДВІДАВ ОСТРІВ ЗМІЙНИЙ

Київ (АПУ). -- Глава Української Держави ознайомився з працею прикордонної застави, що розміщена на острові, оглянув приміщення казарми та постілкувався з військовослужбовцями.

Леонід Кучма залишив такий запис у книзі почесних гостей острова: “Тут, на прикордонному острові особливо відчутними є велич та багатство України. Зміїний -- не просто частина нашої території, що дісталася нам у спадок

від попередніх поколінь, і не лише унікальний історично-культурний об'єкт. Ми по праву називаємо острів нашим стратегічним форпостом, покладаємо на нього чималі сподівання в економічному плані. Бажаю всім острів'янам щастя, здоров'я, успіхів, родинного достатку”

Життєдіяльність острова забезпечує прикордонна застава, у складі якої 22 особи.

УКРАЇНСЬКІ ВОЯКИ МАТИМУТЬ В ІРАКУ СВІЙ ПІДСЕКТОР

Варшава. -- За повідомленням польського міністерства оборони, Польща, Україна та Іспанія вишлють до Іраку кожна по військовій бригаді і поділять польський сектор на три підсектори.

У польському секторі буде 2300 вояків з польського війська, а також військовослужбовці з Болгарії, Румунії, Угорщини, Латвії, Литви та Філіппін. Вони відповідатимуть за міста Кербела та Вавилон, передає Bi-Bi-Ci.

В еспанському підсекторі буде 1300 вояків власне з Іспанії, а також підрозділи з Сальвадору, Гондурасу, Домініканської Республіки та Нікарагуа. Зона відповідальності еспанського підсектора -- місто Наджаф та околиці.

Третій підсектор складатиметься тільки з українських вояків. 1800 військовослужбовців відповідатимуть за провінцію Васіт на південний схід від Багдаду.

МЗС УКРАЇНИ ЗА ВИЗНАННЯ ГОЛОДОМОРУ ГЕНОЦИДОМ

Київ. -- Міністерство Закордонних Справ України проводить двосторонні консультації з чужоземними державами з метою розробки проекту резолюції про засудження голодомору в Україні 1932-1933 років. Проект резолюції планують винести на розгляд 58-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН в середині вересня цього року, -- повідомив речник МЗС Маркіян Лубківський.

Лубківський нагадав, що на виконання відповідних рішень Верховної Ради України та доручень Президента України, здійснюються заходи для вшанування пам'яті жертв голодомору та 70-ї річниці трагедії.

Серед рекомендацій Верховної Ради є пропозиції українсь-

кому МЗС здійснити міжнародні заходи, спрямовані на визнання голодомору в Україні політикою геноциду проти Українського Народу.

Основне відзначення 70-річчя голодомору відбудуться в дні 10-15 листопада. У рамках програми “Тиждень пам'яті жертв українського голодомору” відбудеться наукова конференція в Колумбійському Університеті, меморіальна виставка у штаб-квартирі ООН, присвячена голодоморові, демонстрація у штаб-квартирі ООН документального фільму про трагедію голодомору, пам'ятний концерт у штаб-квартирі ООН, Панахида у Соборі Св. Патрика, а також жалібний хід вулицями Нью-Йорку.

МВС РОЗКРИВАЄ АРХІВИ ПРО ГОЛОДОМОР

Київ. -- Як повідомив 25 червня центр громадських зв'язків МВС України, Міністерство активно бере участь у підготовці наукової монографії “Голодомор 1932-1933 рр. в Україні”

Працю над монографією здійснює Інститут Історії НАН України на виконання постанови Верховної Ради і розпорядження Президента “Про додаткові заходи у зв'язку з 70-ою річницею голодо-

мору в Україні”

Як повідомляє Інтерфакс-Україна, для праці над проектом створено робочу групу з працівників МВС та наукових працівників із метою опрацювання архівних матеріалів, що стосуються того періоду.

До складу редакційної ради видання входить міністер внутрішніх справ Юрій Смирнов.

В УКРАЇНІ ВІДЗНАЧАТЬ 60-РІЧЧЯ ДЕПОРТАЦІЇ УКРАЇНЦІВ З ПОЛЬЩІ

Тернопіль (АПУ). -- Послідовний курс на відновлення історичної справедливості стосовно українців, насильно виселених з території Польщі в 40-их роках минулого століття, здійснює місцева влада Тернопільщини.

Свого часу депутати Обласної Ради зверталися до керівників держави та уряду з пропозиціями про розробку державної програми збереження українського племені -- лемків та їхньої культури. Запропоновано також створити всеукра-

їнський центр лемківської культури в Монастирську Тернопільської області.

Зроблено ще один крок у справі відновлення історичної справедливості щодо депортованого народу -- лемків. Відбулося перше засідання організаційної конкурсної комісії з проведення обласного конкурсу на ескізний проект пам'ятного знака до 60-річчя депортації українців з Польщі. Конкурс триватиме до вересня цього року.

ЗДОБУТКИ УКРАЇНЦІВ НА ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ЧЕМПІОНАТІ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, у голландському місті Ассен завершився чемпіонат Європи з легкої атлетики серед інвалідів зору та осіб з порушенням опорно-рухового апарату.

Атлети з 38 країн виборювали першість майже в усіх дисциплі-

нах легкої атлетики.

Україну представляло 28 спортсменів, які на континентальній першості зібрали гарний медальний “врожай”: 19 золотих, 18 срібних та 9 бронзових медалей. У неофіційному командному заліку Україна посіла II місце.

ЗДОБУТКИ УКРАЇНЦІВ НА СПАРТАКІЯДІ

Астана (АПУ). -- Міжнародні змагання в рамках IV Спартакіади країн-учасниць СНД завершилися в Астані -- столиці Казахстану. В 10 видах спорту розігрувалося 25 комплектів медалей.

Українські спортсмени заво-

ювали на цих змаганнях 11 золотих, 3 срібні та 2 бронзові нагороди.

Свій успішний виступ українські спортсмени присвятили Дневі Конституції України.

НА СОЮЗІВЦІ ВІДБУДЕТЬСЯ УЧИТЕЛЬСЬКИЙ СЕМІНАР

Нью-Йорк (Шкільна Рада). -- У дні 27 липня до 9 серпня, на Союзівці відбудеться черговий учительський семінар, запланований для підвищення кваліфікацій учителів Шкіл Українознавства взагалі, а для молодших учителів зокрема.

Програма навчання охоплює методику навчання і такі предмети, як: українська мова та література, історія України та окремі пи-

тання з культури й географії України. Побут учителів на семінарі безкоштовний.

Керівник семінару -- голова Шкільної Ради д-р Євген Федоренко. До Шкільної Ради й слід зголошуватись за інформаціями про семінар. Крім того, Школи Українознавства повинні подбати про зголошення на семінар (до 15 липня) своїх кандидатів.

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА
(амер. дол.)

Для всіх передплатників:

У США і Канаді річно 25.00 дол.
В інших країнах річно 30.00 дол.
Ціна одного примірника 50 центів.

SUBSCRIPTIONS
(U.S. currency)

For all Subscribers:

U.S.A. and Canada per year \$ 25.00
In other countries per year \$ 30.00
Price per single copy 50 cents.

NARODNA VOLYA
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509
Phone: (570) 342 - 0937 Fax: (570) 347 - 5649
E-mail: FRATRAG@aol.com
UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплак
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право аннулювати мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509
Phone: (570) 342-0937
Fax: (570) 347-5649
E-mail: FRATRAG@aol.com

ЩОБ “НАРОДНА ВОЛЯ”
ЩЕ ДОВГО ВИХОДИЛА...

За підрахунками, тижневик “Народна Воля” пішов уже 93-й рік. Він бо появляється від 15 червня 1911 року як пресовий орган Українського Братського Союзу.

Засновники нашої братської організації, що стала одною з твердинь американської України, добре розуміли потребу і значення рідної преси і для організації, якій “Народна Воля” мала служити, і для всієї української громади, яку ця газета формувала в одну свідому своїх прав, завдань і обов’язків національну спільноту. Власне ж бо газета не тільки несе інформацію з допомогою рідного слова, але й виховує.

За понад дев’ять десятків років “Народна Воля” несла в людей інформацію і про організацію, якій служила на вільній землі Вашингтона, і про Батьківщину, з якої вийшли наші піонери, а за якою тужили, якою журилися і раділи, а якій бажали лише добра. Живучи у вільній країні, дуже бажали, як і ми тепер, щоб Україна стала вільна і заможна, а ставши нею, щоб зберегла здобуту волю і незалежність.

Братський Союз під фундамент нашої організації поклав міцні й шляхетні братські основи взаємної допомоги, основи демократії, рівності й толерантності, соборності тощо. Саме тим ідеям і цілям упродовж довгих років служила і продовжує служити “Народна Воля” За нею, разом розуміючи, великі заслуги, про які колись ще прийдеся написати дослідну працю та зробити об’єктивні висновки чи то з нагоди 100-ліття Українського Братського Союзу, чи з нагоди такого ж ювілею публікації нашої газети, що слідкуватиме.

На мою думку, один із багатьох висновків можна зробити вже нині, а саме: засновники та провідники організації вбачали в нашій газеті більшу потребу 90 років тому, як її сучасники, а це, зрештою зумовлене багатьма факторами та має свої очевидні наслідки. Якщо наші піонери вираховували важко зароблені центи на потреби газети, щоби організація не мусила доплачувати до неї, та підтримували її, то в наш час на кожній Конвенції та Головній Раді УБС постає питання про те, скільки організація доплачує кожного року до газети, а з тим, як довго ще будемо з нею “визитися”? Значить, власна газета стає для організації тягарем. Проте, якщо УБС ще десять років тому доплачував до газети далеко понад сто тисяч доларів річно, то в 2002 році ми змогли заощадити на газеті значні суми грошей і доплатили до неї не цілих 36 тисяч доларів.

Основні причини наших фінансових потреб об’єктивні і суб’єктивні. До перших слід зарахувати спільні для всіх союзних видань проблеми, як: відхід у вічність свідомої грамотної післявоєнної еміграції, яка читала та підтримувала рідну пресу, а з тим зменшення числа передплатників газети; а до другої -- політику союзного проводу, на яку склалось помітне зменшення темпів праці для організації, постійні переговори та балачки про злику УБС з іншою союзною організацією, припинення праці адміністрації нашої газети та інші причини.

Життя дає людям певні обов’язки, пов’язані з відповідальністю. Коли гортаємо поживлі сторінки тижневика з-перед 60-70 років, довідуємось, що й тоді і організація, і газета мали свої проблеми, вони ж бо все є, але на те маємо знання і обов’язки, які ми добровільно взяли на себе, щоб з цими проблемами боротися, щоб їх перемогти. Однак, до перемоги треба ще мати волю, а цієї волі не всім і не всім вистачає. Це ж бо людська прикмета. У висліді, від людської волі залежить і продовження публікації нашої газети, залежить багато іншого.

Деколі чуюмо непевні, але байдужі голоси, що краще б заощадити трохи гроша, ніж витрачати його на покриття коштів публікації газети. На щастя, таких голосів мало. Навпаки, на Головній Раді УБС, що відбулася у половині червня цього року, майже весь провід УБС-Союзу висловлювався за збереження газети, щоб вона хоч до ста років служила і організації, і потребам всієї нашої заокеанської діаспори. Підтримку свого пресового органу члени Головної Ради підтвердили двома рішеннями, а саме: проведеною на нарадах збіркою на пресфонд і підвищенням річної передплати газети для всіх передплатників -- до 25.00 доларів річно. Це зовсім мало, але це відрідний жест, що свідчить про розуміння потреби, про турботу та піклування про газету.

Треба надіятись, що це маленьке підвищення передплати для членів Союзу (бо нечлени і так платили 25.00 річно за газету) наші читачі приймуть зі зрозумінням. Наша ж бо газета найдешевша в Америці. Редактор дбає про те, щоб вона була і змістовна, і якісно редагована. Для неї не жаліє ні праці, ні часу. Хотілось би просити всіх наших Шановних Читачів про підтримку газети -- захопчуванням рідних і знайомих передплатувати її, щоб вона виходила і людям рідним словом і мудрою думкою служила ще хоч до свого століття.

Д-р Омелян Бей
Власкор “Народної Волі”

КОНСТИТУЦІЙНА РЕФОРМА: ДИСКУСІЯ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

1. Передмова

У червні 1996 р., Верховна Рада (ВР) прийняла Основний Закон держави -- Конституцію України. Після відносно довгої підготовки та деякого простоя, а також відходу від формату конституції кол. УРСР, творцям уже нової, демократичної конституції, максимально вдалося досягнути документ, що значно наближує зміст Основного Закону до конституцій передових держав світу. Хоча у час складання проекту конституції було чимало сумнівів щодо змісту, історично перша, найповніша Конституція України -- це доказ всеукраїнського звернення, що є доказом того, що український народ -- це вже довершена, європейського типу нація.

У цій статті головний наголос покладено на питання створення двопалатної ВР й тих змін, що є похідними категоріями й вимагають уточнень і подальшої розробки й удосконалення праці Основного Закону на практиці.

2. Чому потрібні зміни в Конституції?

Хоч документ 1996 р. був на той формативний час відносно повним документом, практика показала, що деякі статті, або й цілі розділи потребують поширення, а також нових тлумачень. Конституції держав ніколи не були довершеними документами. Федеративна Республіка Німеччина (ФРН), яка володіла армією здібних політологів, склала свій “Грундгезетц” (1) у 1948 р., а друге видання її появилось вже у 1966 році. В 2003 р. зазімчується серйозна дискусія над прогріхами у схемі “автономії” союзних країв (штатів) ФРН. Першу конституцію ФРН штат Баварія взагалі відмовився ратифікувати. Наприклад, відвідувач Німеччини, в’їжджаючи до ФРН з боку Австрії,

мусив би помітити напис “Freistaat Bayern” (Вільна Держава Баварія), згодом є напис для ФРН, а тоді і для Європейського Союзу (ЕС).

Будучи в Мюнхені, вранці о 6-й годині, радіомовлення починалося гімном Баварії. В Мюнхені можна побачити чимало баварських прапорів і гербових зображень лева. Хоч штат Баварія не має президента республіки, Едмунд Штойбер -- міністер-резидент -- почувасться справжнім сувереном. Виходить, що в час складання першої конституції ФРН, наступила чимала розбивка. Тепер постало питання: залишити вищу палату -- Бундесрат -- як є, чи переглянути його структуру і перебудувати за форматом США, де сенат діє самостійно від президентської гілки влади.

До інших питань належить реорганізація податкових зборів і різних стандартів, які мали б вказувати на державну єдність, знову ж таки за прикладом США. Поки що не відомо, як будуть складатися відносини, коли ЕС прийме свою конституцію. Ще іншою проблемою ФРН є традиція т.зв. “Kleistaaterei” (система мінідержав). (2)

Оця дискусія у ФРН має пряме відношення до сучасної України, яка, наближуючи себе до європейських стандартів, старасться оминити ті рифи, з якими мусили рахуватися партнери України в минулому і в сьогодні.

Зміняли свої конституції і Франція, і Італія, і багато інших держав. Конституція США з 1787 р. початково обіймала 7 артикулів, але вже в 1791 р. довелося ввести десять поправок, що відомі сьогодні як “Bill of Rights”. Одинадцять поправок прийняли у 1795 р., дванадцять в 1804 р., а двадцять сьому в 1992 році. Отже, конституції доповнялися вставками, або цілими главами, або навіть повністю їх переробляли. Зміняли теж свої державні символи. У зв’язку

з тим, що Україна намагається увійти в європейські структури, назріває потреба реформувати конституційний порядок 1996 року і максимально наблизити державний лад до того, що склався в ЕС: двопалатна система і відносно широка автономія країв (провінцій-учасників ЕС).

3. Законодавча діяльність Президента України

Конституція України дозволяє Президенту України користуватися правом законодавчої ініціативи. Найпереконливішим правом є система референдуму за народною ініціативою. Окрім референдуму, є ще й послання Президента народів, які згодом він може пред’явити законодавчому органу -- ВР.

Вперше виступив Президент у березні 1999 р. з програмною промовою на форумі демократичних сил, на якому він заторкнув питання політично-адміністративного порядку під загальною назвою “Україна-2010”. Ціла промова -- це багатовекторна макета для перебудови держави по лінії держав ЕС, США, Канади тощо. Отже, йдеться про створення інститутів, які не одержали повного трактування в 1994-1996 р., коли складался проєкт Конституції. Головними питаннями були такі: а) перетворення ВР на двопалатний парламент і б) введення справжнього самоврядування у регіонах (землях тощо).

Друге виступив Президент із законодавчою ініціативою, видавши указ в січні 2000 року. Указ оголошував проведення всенародного референдуму, призначеного на 16 квітня 2000 року. У пункті 2/5 читаємо такий запит:

“Чи підтримуєте Ви необхідність двопалатного парламенту в Україні, одна з палат якого представляла б інтереси регіонів України і сприяла б їх реалізації, та

внесення відповідних змін до Конституції і виборчого законодавства?”

Цей пункт є чи не найвагомішим пунктом в цілому указі. Саме він порушує питання основних змін у структурі владних органів, які Президент намірився модернізувати, ідучи за схемою інших європейських держав. В основі йдеться про поділ ВР на дві палати: а) вищу палату, сенат, старійшину, чи Палату Регіонів тощо і б) нижчу палату (сейм, Національне Зібрання, Державні Збори тощо). У зв’язку з недорозвинутістю державницького титулування, пропонуємо назвати голову Сенату “презесом” як у Польщі, а голову Державних Зборів за англійською схемою “спікером” (3)

І втретє Президент виступив із зверненням до народу по телебаченні. Тим разом він приготував подання до ВР провести зміни і зафіксувати їх у Конституції. Пропозиції Президента зводяться до: а) зменшення кількості депутатів сучасної ВР з 450 до 300 членів; нижчу палату назвати Державними Зборами, куди депутатів обирали б за партійною ознакою на пропорційній основі і б) створити вищу палату, яку назвали б Палатою Регіонів (ПР), що складалася б із трьох посланників від кожної із 27-ми територіальних одиниць: Кримської автономії, 24-ох областей і округ Києва та Севастополя. У поданні не вказано, чи посланників до ПР обирало б все населення даної територіальної одиниці, чи вони були б номіновані територіальних рад народних депутатів. Отже, ПР мала б такий склад: $27 \times 3 = 81 + 2$ (“екс оффіціо” два кол. президенти: Л. М. Кравчук і Л. Д. Кучма). Згідно з цією структурою (якщо її затвердить ВР), міста Київ і Севастопіль (з найближчого околиці) стають окремими регіонами і відділяються, як самостійні одиниці від областей, до яких вони входять.

(Продовження буде)

Ярослава Музиченко (“УМ”)

ЧОРНЕ ПАСОВИЩЕ З ЧЕРВОНОЮ ОЗНАКОЮ

За чні помилки мають вибачатися українці?

П

ни.

Водночас радянські пропагандисти працювали на знеціненні українських повстанців. У травні 1943 року, розпочався тривалий курс роз’яснень: “прямі агенти Гітлера” Бандера і Мельник хотіли “перетворити Україну в колонію німецького імперіалізму” і доклали зусиль, “щоб Радянська Україна порвала теперішній союз із російським, білоруським та іншими народами СРСР і виділилася в окрему державу”. Люди в переважній більшості байок не сприймали, а окремої держави прагли, тому проти них “доводилося” застосовувати силу.

Повішена пам’ять

Пляномірне винищування повстанців і залякування селян з горючими тривало впродовж десяти років по закінченні Другої світової війни. Письменник Анатолій Дімаров у книзі “Прожити й розповісти” згадує, що в 1946 році за урядовим наказом по всіх областях і районних центрах Західної України були поставлені шинелі, на яких привселюдно вішали повстанців. Дімаров, на той час журналіст газети “Радянська Волинь”, був випадковим очевидцем такого дійства: недільного ранку до шинелі на лущукому базарі озброєні автоматами енкаведисти зігнали людей і оточили їх щільним кордоном. Під’їхало авто з офіцерами і вантажівка з двома зв’язаними повстанцями. Майор прочитав вирок.

Старшина “накинув звично петлі на ший, ще й посмикав, перевернувши, чи добре тримаються, весело закричав до шофера: “Па-а-шол!” Вантажівка поїхала. Молодий відразу загинув, а старший, кременезний, обірвався і впав, вигукнувши: “Сла...”. Вдруге повісили -- знову обірвався. Проте повстанці таки вбили: на третій раз повісили “назавжди”

Відверті розправи називалися “захистом місцевого населення”. Проте селяни все одно підтримували “бандитів”. І тоді з’явилася ще одна метода радянського терору -- виселення галичан і волинців цілими селами. Так, у березні 1950 року, коли у селі Білогоріччя біля Львова загинув Головнокомандувач УПА Роман Шухевич, людей з довколишніх сіл посліпком вивезли до Сибіру. 21 серпня 1952 року виїшов указ про ліквідацію величезного села Антонівці (десяток хуторів, три школи, дві церкви, банк), що на Тернопільщині. На той час усі його мешканці вже були звідти вижиті: уповноважені руйнували хати, по кілька днів тримали людей у погребях, змушуючи підписати папір про згоду на виїзд. Потім вивозили на станції, де тижнями треба було чекати на потяг... Але пам’ять про повстанців усе одно чомусь не зникала.

1953 року помер Сталін, проте кадри тюремників, які готувалися за старими рецептами, нікуди не поділися. 15 жовтня 1959 року, агент КДБ Богдан Сташинський у Мюнхені вбив Степана Бандеру, а в 1961 року здався поліції американського сектора Західного Берліна. Судовий процес над Сташинським у німецькому Верховному Суді в Карльсруге визнавав, що головним обвинуваченим у злочині є радянський уряд. Побільшало проблем з “українським буржуазним” у партії на початку 1970-их років, після “відлиги”. І це в той час, як у книжках “Політвидав” писалося: “Завдяки лєнінській національній політиці Комуністичної Партії в дружній, єдиній сім’ї радянських народів-братів Радянська Україна виростила в найпередовішу в економічному і культурному відношенні державу світу!” Треба було робити діти, робота закінчилася: “у працях радянських учених, у творах наших мистців і літераторів, науковців і публіцистів дається ни-

щівна критична аналіза антинародної націоналістичної ідеології, розкриваються найпотемніші сторони оунівської співпраці з ворогами нашої батьківщини”. Класичний трактат на цю задану тему “Безбатченки” Кліма Дмитрука (Львів, 1974, наклад -- 100 000 примірників). 1972 року, на липневому пленумі ЦК Компартії України Володимир Шербицький вказав на загрозу активізації “підривної діяльності закордонних українських буржуазно-націоналістичних і сїоністських організацій”, а в наступні десятиліття “патрунував” репресивні процеси над українськими дисидентами.

На всі боки поклонімося!

Сьогодні держава Кучми, немов з кривого дзеркала, повертає “добру пам’ять” про Шербицького. Проте те, що за злочини керованої ним системи вибачатися перед громадянами не збираються, сигналізує яскраво виражена підтримка у “незалежній державі” старих ідеологічних мітів, “свят” “видатних” постатей радянської історії. І, водночас, невідтримка живих мешканців країни. Ну, якось “не виходить” захищати платників податків від злиднів, туберкульозу та СНІДу, вимушеного хронічного заробітчанства, недоброзичливої діяльності в Україні російської церкви... За останні п’ять років тільки у Києві утримали збільшилося людей, які вживають алкоголь чи наркотики. У рекламному проспекті ТМ “Гетьман” читаємо “Характерною рисою є вираженість обох рецептур: і “Тарас” (нижня меліса) і “Тарас-елегія” (гіркуватий полин), сповідуючи різні смакові напрями, є переконливими взірцями горілкової класики”. Горілки “Тарас” із серії “В сім’ї волинській, новій” на етикетці мають картину Шевченка,

(Закінчення на стор. 3-й)

Із листів з України

ЗВЕРНЕННЯ ДО ГРОМАДСЬКИХ І ПРАВОЗАХИСНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ, ДО МІЖНАРОДНОЇ СПІЛЬНОТИ

Я, Стамплєвський Сергій Васильович, у своїх зверненнях до державної влади, почавши від 1999 року, привертаю увагу до нелюдського стану життя мешканців нашого регіону. Зруйнована і пограбована область, корупція і залишена на всіх рівнях стара компартійна номенклатура не залишають шансу людям знайти роботу та отримувати своєчасну, гідну людини заробітну плату.

Тиск і переслідування за ці звернення розпочалися не лише з боку структур, на які я скаржився, але й через суди. Упередження судів і їхня залежність від адмінресурсу відверті. Навіть захищати свої права тут не можна українською мовою. Людині тут прямо в судовій залі можуть сказати, що до Конституції України апелюють лише дурні, а це відверта пропаганда правового нігілізму.

Людей, відкинутих вже багато років за межу малозабезпеченості і позбавлених можливостей прогнати свої родини, типовими рішеннями судів зобов'язують до рабської повинності сплачувати за неякісно надані послуги і невиконану роботу, щоб прикрити місцеві борги. Прихвизовані, або залишені в підлеглості місцевому адмінресурсу різноманітні служби, та всяка спадщина минулого, користуючись своїм монополістичним станом, безкарно знижують якість наданих послуг і підвищують тарифи, які затверджуються тими ж місцевими радами. Невикористання коштів і інші зловживання ведуть до руйнації житлового фонду, погіршують стан здоров'я людей.

Злочини через процедури банкрутства, як і в комуністичному минулому, списують і вибачають усе, а це завдає моральної шкоди через втрату довіри до закону, втрату віри у справедливість.

Людей відверто грабують і обманюють, порушують всі їхні права. Як впливають на психологічний стан неплатоспроможної людини постійні письмові погрози і попередження про відключення життєво необхідних носіїв в її оселі -- дуже просто, це веде не лише до приниження людської гідності, напруження і захворювань, це веде до подальшого знесилення і фізичного знищення Українського Народу.

Я переконаний, що право кожної людини на гідність та повагу залежить від умов життя. Наші права починаються від нашого дому, з добробуту нашої родини, з самої можливості відстоювати наші права будь-якою мовою. Саме про захист прав людей на гідні умови життя і йдеться у моїх зверненнях і попередженнях до конкретних посадових осіб (деякі документи надаю у додатках). Однак, всупереч усім міжнародним конвенціям, за це мене почали переслідувати.

Прошу захистити мене і мою родину силою громадського впливу і всіма доступними Вам засобами від психологічного тиску, моральних катувань і переслідування за мої переконання та правозахисну просвітницьку діяльність.

Стамплєвський Сергій Васильович
Цюрупинськ 75100
Вул. Миру 1, корп. 1, кв. 15
Херсонська обл.

НОВІ ЧЛЕНИ БРАТСЬКОГО СОЮЗУ

Володимир Головак із батьками Павлею і Петром.

Володимир Головак -- один із наймолодших членів УБС-Союзу. Його батьки Павля і Петро -- також члени нашої союзової родини впродовж багатьох років.

Мама -- Павля Дуда - Головак, маючи вісім років, брала курс танців у моїй танцювальній школі в Мек Аду, яку організував о. В. Левицький (він також провадив церковний хор), а я приїздив майже кожної суботи і неділі і через 12 років провадив школу українських танців. Описля пані Павля організувала школу українських

танців "Казка" і кожного року влаштовує її на оселі Ольжича в Лігайтоні, Па.

Я гордий з того, що зерно яке я посіяв, росте і процвітає в американсько-українській громаді.

Пані Павля закінчила високі студії і працює по фаху. Бажаємо родині Головак багато успіхів і міцного здоров'я, а їхньому синкові багато веселих і щасливих років життя.

Микола Бойчук
Головний радний УБС

Остап Тимчук -- ще один новий член Українського Братського Союзу, якого записав до нашої братської організації в 16-му Відділі УБС головний радний Микола Бойчук. Остапова сестричка Іванка стала членом Союзу вже раніше.

Обом Тимчукам та всій родині бажаємо всього найкращого.

Остап Тимчук

DONATIONS TO CHORNOBYL IN MEMORY OF FEDIR HAJOVY

Fedir & Maria Hajovy	Siren, WI	50.00
Wanda Bahmet	St. Paul, MN	25.00
John & Elena Swyrydenko	Huntington, CT	25.00
Nina Bulavitsky	Minneapolis, MN	20.00
Lena Shkrebetz-Skiba	Bloomington, IL	20.00

NARODNA VOLYA PRESS FUND

\$50.00

Michael Liskiewicz Amherst, NY

\$25.00

Mykola Bojczuk Dresher, PA
Joseph Charyna Stoughton, MA
Anton Filimonchuk Budd Lake, NJ
Mykola Iwaszkiv Fairfield, CT
V. Rev. Nestor Kowal Scranton, PA
Maria Maik Rutherford, NJ
Alexander Napora Morristown, NJ
Ivan Oleksyn Rochester, NY
Ulana Steck Mississauga, ON
Audrey Thomas Scranton, PA

\$20.00

Joseph Buchma Scranton, PA
Dmytro Jarmolenko Fallston, MD
Michael Slavich Scranton, PA

\$10.00

Wasył Boklaszczuk Philadelphia, PA
Halyna Hawryluk Jersey City, NJ

Наталія Вакуліна ("НХ")

МІЖНАРОДНА АСОЦІАЦІЯ ІНТАС ПІДТРИМУЄ УКРАЇНСЬКИХ НАУКОВЦІВ

Підтримати науку в країнах СНД, заохотити дослідників займатися науковими розробками -- таку мету ставить перед собою міжнародна асоціація ІНТАС. До неї входять усі західноєвропейські країни, а також держави-кандидати на вступ до Євросоюзу.

На участь у проєктах чи стипендію ІНТАС можуть сміливо претендувати українські фізики чи математики, хіміки чи дослідники в сфері аеронавтики -- словом, представники багатьох галузей науки. На сьогодні співпраця між науковцями з України й асоціацією ІНТАС розвивається доволі активно: серед 12 країн СНД українські вчені міцно займають друге -- після Росії -- за обсягами фінансування проєктів чи стипендій. Заступник виконавчого директора "Інтасу" Річард Бургер в інтерв'ю "Німецькій хвилі" сказав:

-- З 2800 проєктів, на які ІНТАС виділяв гроші починаючи з 1992 року, Україна брала участь у майже 800 проєктах. У фінансованих нами проєктах брало участь понад 1100 груп українських вчених. Загалом за 11 років ми виплатили дослідникам з України понад 17.5 мільйона євро.

За словами Р. Бургера, особливо активну участь у проєктах асоціації брали українські фізики, хіміки, біологи, екологи, дослідники у сфері генетики, біотехнології, енергетики. Говорить Річард Бургер:

-- Я хотів би додати: українські науковці завжди були дуже

активними в усіх галузях.

Цікаві можливості відкриває ІНТАС і для дослідників, які тільки почали займатися наукою. Для них існує спеціальна програма "Спільнота молодих науковців". Починаючи з 2000-го року, учасниками цієї програми стало 60 дослідників з України. Ці люди, завдяки коштам від ІНТАС, отримали змогу працювати над тим чи іншим проєктом. Річард Бургер розповідає:

-- Стипендії ІНТАС для молодих науковців спрямовані на те, щоб стипендіяти залишалися в науці, щоб вони не переходили в комерцію, або щоб узагалі не емігрували за кордон, де вони можуть продавати свої фахові знання. Отже, ми хочемо, аби дослідники залишалися в країні, хочемо зупинити "перетікання мізків". Водночас ми сприяємо кар'єрі науковців, встановлюючи контакти між ними та їхніми колегами з країн-членів ІНТАС.

Восени ІНТАС оприлюднить імена тих, кому пощастило отримати нові стипендії. Заявки на проєкти закінчили приймати буквально тиждень тому, і через це ще зарано прогнозувати, хто переможе в конкурсі. Річард Бургер очікує, що серед нових стипендіатів будуть українці. Вони активно співпрацювали з асоціацією в минулі роки, не став винятком і цьогорічний конкурс: за словами Бургера, заявки на стипендії подавало багато українських дослідників.

ЧОРНЕ ПАСОВИЩЕ...

(Закінчення з 2-ої стор.)

отож названі саме його іменем. Як і "Тарас" у столичному парку Шевченка. Окрім цього, "Гетьман" частує горілками "За волю", "За долю", "За любов", коньяком "За справу честі" та купують інших, що "плюють" на глибинні людські вартості. Як ірреальні щити над столичними дорогами: "Знайди свою улюблену!" з карикатурними "україночками" обабіч "батарей" пляшок. Або ж щити "Будь особливим!", що рекламують смертоносну продукцію тютюнових компаній за допомогою національних символів -- хліба-соли на рушнику, бандури, писанки. "Наркоти" ще не набула "національного" звучання, зате на першому каналі українського телебачення рекламу маріхуани подано під маскою "подорож" Ямайкою у випуску документального підліткового серіалу "Світ світів", що виходить у найпопулярніший для глядачів час.

Так, наша національна ідея "не спрацювала" -- адже на її втілення потрібно давати державні кошти. Інші держави зовсім не зацікавлені у вільному й повноцінному розвитку країни, яка за умов "покровительства" є непоганим пасовищем -- ринком збуту товарів і постачальником робочої сили. В умовах постійного "витікання" власне державного капіталу, на наших теренах вони реалізують свої національні ідеї. Чимось недоречним виглядає на цьому тлі фінансування українських наукових досліджень з історії, зокрема болочих і неоднозначних її сторінок, та популяризація цих знань серед громадськості.

Хоча дивними є й покаянні обіцянки "гаранта" вибачитися "наосліп", примиритися "за вказівкою", чого люди, за своєю природою, виконати не можуть.

ГУМОР

ДОБРИЙ ЛІКАР

Лікар: -- Як там з вашим кашлем? Чи допомогли вам ті таблетки, що їх я вам записав?

Пацієнтка: -- З кашлем уже краще, пане докторе, але щодо таблеток, то я їх зовсім не брала, бо сусідка дала мені чаю з одного зілля і це мені допомогло.

Лікар: -- А чому ж ви мені раніше не сказали про те зілля... був би вам його записав також.

ЗА ШЕЛЕСТА

-- Тату, що таке горизонт? -- запитує син батька.

-- Це видима лінія між землею і небом, до якої ніколи не можна дійти.

-- Тепер я вже знатиму, що таке комунізм, бо вчителька говорила, що комунізм уже на горизонті.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Головна Рада Українського Братського Союзу, що відбулася на "Верховині" в днях 16-18 червня 2003 року, підвищила річну передплату "Народної Воли" до 25.00 ам. доларів для всіх передплатників в Америці й Канаді.

Річна передплата для інших країн залишається без змін -- 30.00 ам. доларів. Підвищення передплати починається від 1 липня 2003 року.

"Народна Воля" появляється від 15 червня 1911 року. Читайте, передплачуйте та підтримуйте її! Заохочуйте Ваших приятелів і родичів передплачувати і оголошуватись у "Народній Волі" Ваша передплата дуже важлива для збереження публікації цієї газети.

КАНАДА ЗАТРИМАЛА УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТАК АН-124 "РУСЛАН" ЗА БОРГИ

Київ ("УН"). -- Канадська поліція за рішенням федерального суду в суботу минулого тижня затримала на військовій повітряній базі в Лабрадорі український державний вантажний літак Ан-124 "Руслан" за борги України перед компанією TMR Energy Ltd. Величини заборгованості не уточнено. Команда і вантаж літака затримані не були.

За словами джерела, у разі непогашення боргу України, канадська влада може виставити літак

на продаж.

Компанії АНТК ім. Антонова належать 7 літаків "Руслан", вартість яких, залежно від величини зносу, коливається від 50 до 150 млн. доларів.

Арештований "Руслан" привіз обладнання для італійських повітряних сил, що тренуються в Лабрадорі кожного літа.

Ан-124 -- найбільший серійний транспортний літак у світі, обладнаний 4-ма турбореактивними двигунами Д-18Т.

ДІТИ З ЧЕРНІГІВЩИНИ ВІДПОЧИВАТИМУТЬ В ІТАЛІЇ

Чернігів (АПУ). -- Понад 450 дітей Чернігівщини буде відпочивати цього літа в Італії по лінії Дитячого Фонду. Більшість дітей -- сироти, напівсироти і діти з багатодітних сімей. Вони поїдуть до Італії безкоштовно.

Діти із заможних сімей також мають можливість погостювати в італійських сім'ях. Для цього їхні батьки мають зробити внесок (біля 350 доларів) на рахунок обласного відділення Дитячого Фонду. Ці кошти йдуть на витрати, пов'язані з поїздкою, тобто проїзд, оформлення документів тощо.

Діти Чернігівщини також мають можливість відпочити у са-

наторіях Криму, Одеси, Очакова, Трускавця та на двох найкращих базах відпочинку області -- "Остреч" і "Десна". У першу чергу, путівки отримують т. зв. "чорнобильські" діти. Для їхнього оздоровлення управління у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи придбало біля 11 тисяч путівок за виділені для цього з державного бюджету кошти. Йдеться про суму понад 6 мільйонів гривень.

На сьогоднішній день на відпочинку вже побувало 1700 дітей області, з них -- 97 інвалідів та 325 сиріт і напівсиріт.

ся під жовто-блакитним прапором і тризубом.

Проходять річницю "незалежності" і багато наших громадян безкритично широко їх відзначає, ігноруючи факти, що Україна чим раз менше стає українською і чим раз більше стає провінцією Росії.

Так, нам треба відзначати річницю, коли Україна мала нагоду стати незалежною Українською Державою, але використовувати їх на те, щоби пригадати собі і світові, що Україна є окупованою не-українським урядом і що українці ще борються за свої національні та людські права.

Петро Матула

Із листів до Редакції

НЕ СВЯТКУЙМО "НЕЗАЛЕЖНОСТІ!"

Зрозумілим є те, що після століть мрій і боротьби за незалежність України, нам хочеться урочисто святкувати річницю Незалежності, яка ніби то нарешті настала. Та ради правди і самоповаги, нам треба усвідомити, що на початку 90-их років ми ще не встигли практично відчувати Незалежності України, як її від нас укралі теперішні окупанти України -- теперішній уряд.

Сьогодні вже не треба повторятися і описувати того, як цей уряд трактує Україну. Вже можна зібрати товсті томи книг документів українських патріотів про нищення в Україні українського змсту. Все це безсоромно робить-

МИТРОПОЛИЧЕ ПРИВІТАННЯ УЧАСНИКАМ ЛЬВІВСЬКОГО СОБОРУ УАПЦ

Мої дорогі й улюблені -- вірні Української Автокефальної Православної Церкви -- учасники Львівського Собору нашої Церкви!

Вірю, що не випадково, а з благословення Господа Бога нашого Ісуса Христа скликано цей Собор. Скликано у дні відзначення десятиліття, як відійшов від нас Їх Святість Патріарх Київський і всієї України -- Мстислав Перший. Це -- велика історична дата. Адже наш Патріарх був Першим в історії всього українсько-Православ'я, якому надано таку всенародну честь. Тож від Його і свого імені вітаю всіх учасників цього Собору, який, і в це я свято вірю, у своїх рішеннях матиме історичне значення -- початок здійснення мрій України і Патріарха Мстислава I про досягнення єдності в лавах Українського Православ'я!

Завжди починаймо день і кожне діло, -- радив нам наш Батько-Патріарх, -- "перехрестившись і молитвою, бо такі все починається з молитви до Бога, очищення душі своєї перед Господом"

Закликав наш Патріарх, -- не судити один одного, а працювати "на щастя і добробут Батьківщини та її людей!"

Подбаймо про те, щоб Українська Православна Церква, Українське Православ'я, стало основою незрушного фундаменту Християнської Держави Українського Народу.

Нагадаймо і те, що сказав апостол Павло: "Візьміть щит Віри, яким зможете погасити всі огненні стріли лукавого, бо покликав нас Бог не на нечисть, але на освячення"

Боже, благослови відданих Церкві Твоїй Синів і Дочок на землях самостійної України. Нехай завжди з усіма Вами буде моє Митрополиче Благословення! Амінь!

+ **Константин**
Митрополит УПЦ в США і УАПЦ в Україні

СЛУШНІ ВИМОГИ УРП "СОБОР"

Президентів РФ В. Путіну

Копія: Президентів Л. Кучмі
Представництву ООН в Україні

5 червня 1775 року, російська імператриця Катерина II знищила оплот українства -- Запорізьку Січ. Ми, нащадки запорожців, рішуче протестуємо проти продовження Росією імперської політики, зокрема щодо України.

Так, Росія більше десяти років блокує демаркацію українсько-російського кордону та міждержавного розподілу акваторії і шельфу Озівського моря. Успіх міжнародним нормам, Росія утримує свої війська на українській території в Криму.

За крадені в Україні кошти, Росія скуповує стратегічні українські підприємства, здійснює інформаційну, релігійну та мовну агресію проти українців.

Декларуючи в договорі з Україною дружбу та добросусідство, Росія, на прикладі з Генеральним Консульством у Львові, на практиці демонструє повне нехтування українського законодавства та схильність до шпигунських дій проти України.

Попереджуючи можливий міждержавний українсько-росій-

ський конфлікт, вимагаємо:

1. Вивести російські окупаційні війська з території українського Криму.

2. Припинити економічну, інформаційну і т. зв. "культурну" експансію Росії в Україні.

3. Ліквідувати в Україні мережу церков Московського Патріархату, як засобу духовного поневолення та русифікації українців.

4. Повернути Україні 115 млрд. дол. новітнього боргу. Компенсувати Україні збитки, заподіяні Російською імперією (голодомори, репресії, лихоліття та ін.) від 1654 по 1991 рр.

5. Негайно звільнити будинок на вул. К. Левицького, 95 у Львові, незаконно захоплений, імовірно, з метою шпигунства Генеральним Консульством Російської Федерації.

У випадку ігнорування наших вимог, акція протесту буде перенесена до Києва, під стіни Посольства РФ в Україні. Залишаємо за собою право вдаватися до більшої рішучості протестних дій.

Від імені пікетуючих Генеральне Консульство РФ у Львові 5 червня 2003 р.

Голова ЛОО УРП "Собор"
Ростислав Новоженець

Сергій Солодкий ("День")

УКРАЇНА І РУМУНІЯ ЗВЕРНУТЬСЯ ДО МІЖНАРОДНОГО СУДУ

Погрози про те, що Румунія може звернутися до Міжнародного Суду в Гаазі щодо України, лунали давно і неодноразово. Однак раніше цьому заважала одна суттєва обставина. Перш ніж звертатися до «світової Феміди», Київ та Бухарешт мали досягти згоди відносно договору про режим державного кордону. Минулого тижня президенти двох держав документ підписали. На черзі -- переговори з розмежування чорноморських просторів. Сторони мають укласти угоду про делімітацію континентального шельфу і виключних економічних зон.

Легким вирішенням цього питання не може бути апорію. Навіть попри те, що український та румунський президенти пообіцяли поставити крапку в цій справі до завершення своїх владних повноважень (фактично до кінця наступного року). Нагадаємо, що на переговори щодо визначення режиму державного кордону між Україною і Румунією знадобилося шість років і 19 рундів консу-

тацій. Чому ж на розмежування континентального шельфу і виключної економічної зони має піти менше? Те, що румуни, за визначенням вітчизняних експертів, здали свої позиції під час переговорів щодо договору, не означає, що вони поступляться і в питанні угоди. Адже в другому випадку держава може отримувати від використання ресурсів Чорного моря: так, у районі острова Зміїний геологи розвідали значні запаси нафти й газу. Ризик того, що вирішення цієї ситуації можуть передати до Міжнародного Суду, не малий. Хоч би тому, що імовірність звернення до гаазької інституції не заперечує жодна зі сторін.

"Було б бажано знайти компроміс щодо укладення угоди на двосторонньому рівні. Однак, не виключається інший розвиток: якщо держави не домовляться самостійно, то жодна зі сторін має право звернутися до Міжнародного Суду", -- заявив під час нещодавньої зустрічі з журналістами за-

ступник державного секретаря МЗС України Олександр Моцик, який очолює нашу делегацію на переговорах із румунами. За його словами, "вирішення у Міжнародному Суді -- теж цивілізований розгляд. Це не є щось таке, що негативне само по собі"

Дипломат має рацію, якщо згадати, що за історію існування Міжнародного Суду, починаючи з 1946 року, до цієї структури зверталося за допомогою понад 60 держав. Спеціалісти з міжнародного права наголошують, що вирішення суперечок у Гаазі у будь-якому разі ліпше, ніж ворогування сторін. Хоч, звичайно, ідеальний варіант, коли країнам вдається домовитися без залучення посередників.

Олександр Моцик м. ін. зробив на цьому наголос: "Краще було б для обох держав самостійно, без втручання третьої сторони врегулювати питання" Він також зауважив, що "питання про континентальний шельф і виключну економічну зону -- надзвичайно

складне і делікатне у відносинах практично всіх держав світу" За його словами, "кожна країна намагається якомога більше врахувати свої інтереси, і деякі держави ведуть переговори протягом десятиліть років" Водночас він підкреслив: "Ми б хотіли якнайшвидше домовитися, а тому українська сторона налаштована конструктивно і думаємо, що така ж конструктивність буде і з боку румунської делегації"

При зверненні до Міжнародного Суду сторони мають також зважати на інше питання -- фінансове. Країна, яка звертається до міжнародних правників, має заплатити солідну суму для розгляду суперечки. Згідно з деякими повідомленнями, йдеться про мільйонні кошти. Зрозуміло, що ні Румунія, ні Україна не можуть похвалитися наявністю зайвих грошей. Тому, схоже, перед Києвом та Бухарештом не залишиться іншої альтернативи, ніж знайти компроміс без залучення третьої сторони.

Оксана Булах

Заступник директора "Рідної Школи"

ВИПУСКНИКИ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА В ПАССЕЙКУ, Н.ДЖ.

В Школі Українознавства, що діє при парафії Св. Миколая в Пассейку, Н.Дж., успішно завершився навчальний рік, який був знаменитий особливою подією, адже цього року, після чотирирічної перерви, відбувся в ній матуральний іспит, який склали п'ятеро студентів, а саме: Володимир Гунько, Олександра Касанова, Оксана Палюх, Ніна Целюх і Наталя Чучвара.

Варто зазначити, що за останні роки наша "Рідна Школа" відродилася, зросла кількість учнів і вчителів. Тепер тут навчається 110 учнів, маємо всі класи, починаючи з найчисельнішої наймолодшої групи -- садочка, отже є гарні перспективи на майбутнє.

Всі вчителі -- професіонали, які, згідно з покликанням, закінчили педагогічні інститути в Україні. Вони щедро віддають свій час, знання і вміння для важливої справи -- виховання української молоді в Америці. Чи не найбільшого винагородою для всього педагогічного персоналу "Рідної Школи" в Пассейку, було почути від матуранти 2003 року Ніни Целюх такі слова:

"Вельмишановні Пансто, наші дорогі вчителі й добрі наставники -- Володимир Кривоніс, Стефанія Квасовська, Оксана Булах, Юрій Яцикевич, Надія Архипова! Наука, знання -- справжній

Смачний обід після матурального іспиту в Школі Українознавства в Пассейку.

Стоять справа: випускники Володимир Гунько, Наталя Чучвара, Олександра Касанова, Ніна Целюх і Оксана Палюх. Сидять справа: вчителі Юрій Яцикевич, Володимир Кривоніс -- директор, Стефанія Квасовська -- інспектор, Оксана Булах, Надія Архипова та Валентина Кривоніс.

ключ у майбутнє! Древні літописи, "Енеїда" Котляревського, "Лісова пісня" Лесі Українки, "Кобзар" Тараса Шевченка і його "Заповіт", "Мати" Л. Бердника... Іменник, дієслово, прикметник, вигук -- ой-йой-ой! Віщий Олег, княгиня Ольга, князі Ігор і Володимир Ве-

ликий -- хрещення Руси-України. "Поучення дітям" Ярослава Мудрого, Іван Мазепа -- українське бароко, Богдан Хмельницький -- Жовті Води, а далі під Полтавою, Усу-Су-Су, УПА, проголошення незалежності! Сердечно дякуємо Вам за те;

що Ви так плідно присвятили свій час і передали нам свої знання і любов до нашої рідної України!

Ми, сьогоднішні випускники -- Ніна, Олександра, Наталя, Володимир і Оксана завжди пам'ятатимемо Вас, нашу українську школу. Спасибі!"

Костянтин Сирота ("МУ")

ТРИЗУБ, АБО ТАЙНА ДАВНІХ МІТІВ

Якось я побував в ботанічному саду Києва, що на бульварі Т. Шевченка. В адміністративному будинку, в фойє, побачив виставку робіт майстра-різьбярка, члена Спілки Письменників Остапа Пасіки. Звернув увагу на експонат, на якому зображено злітаючого птаха. Посудина з ручкою за формою нагадувала сучасний бокал для пива. Цей посуд тримала жінка з піднятими догори руками, а внизу під зображенням напис -- "Трипільська 3000 р. до н.е., село Майданець, Черкащина". Майнула думка: та це ж наш триzub!

Так старшим дітям в сім'ї пояснюють появу новонародженої дитини. "Знайшли в капелі. Лелека в дзьобуки приніс, та й поклав на городі" Виходить, що цьому повір'ю не менше, як 5000 років.

На що думку мене настановила книга О.П. Знйко "Міфи Київської землі та події стародав-

ні" (в-во "Молодь", Київ, 1989 р.) Цитую: Стор. 103 "...Виходячи з дешифрування трипільських написів, що писалися абеткою пелазгійського племені фалісків, та з досліджень трипільського етносу і мови, доводиться визнати, що трипільське населення в якійсь досить значній частині було пелазгами. Стає зрозумілим, чому найстародавніші звичай і вірування українців є традиціями цивілізації пелазгів, а почасти й етрусків"

Стор. 114. "...Староукраїнське повір'я про священність гайстралеки походить ще з доби трипільців-пелазгів. У народі донедавна вірили, що коли вбити гайстра, то згорить хата"

Гайстер є символом головної, найулюбленішої богині східних слов'ян -- Вечірньої (Вранішньої) зорі. Назва птаха гайстер давньогрецькою мовою означає "Зоря-зірка" Головна богиня космічної

релігії Руси, культу астрального вогню, що існував на Русі багато тисяч років, освячувала й птаха з назвою "зірка" Астральний небесний вогонь мусив спалити вбивцю птаха-зірки.

В Україні, крім назв гайстер і лелека, так само поширені ще дві: бусел і чорногуз. Назва "лелека" походить від назви одного з племен пелазгів -- племені пелегів, у якого тотемом був цей священний птах. Очевидно, внаслідок високорозвиненої культури цього племені, елліни називали пелегів божественними пелазгами.

У доеллініському, ще пелазгійському місті Аteni існувала священна стіна -- Пеларгіон, на якій зображено лелек, тотемних птахів видатного племені. Убивство птаха прирівнювалося до вбивства людини, як це завжди було стосовно тотемів будь-якого племені. Це доба IV-III тисячоліття до н.е.

Стор. 124. "...Сузір'я і окремі зірки мали назви земних тварин і вони часто вважалися предками народу (тотемом)" Стор. 220. "За тієї доби попереді війська вели постать Перуна, голову якого вінчали юзніні роги: військо кожного племені виступало з тотемом (предком) на чолі. У Єгипті, скажімо, вели стату бугая Аліса. Перед військом фіванців вели барана. На щитах трипільців з племені пелегів був намальований їхній тотем -- гайстер-лелека, священний птах, що символізував богиню Зорю й астральний вогонь."

Зображення птаха на посуді я змалював на папері. Влітку минулого року зателефонував пану О. Пасіці, але живим його не застав. Художню експозицію майстра, кажуть, перевезли до Печерської Лаври.

ВІДБУЛИСЯ МІЖНАРОДНІ КОМАНДНО-ШТАБНІ НАВЧАННЯ

Київ (АПУ). -- Міжнародні командно-штабні навчання "Rough and Ready" відбулися на Яворівському полігоні в дні 4-6 червня.

На навчаннях, в яких брали участь представники США, Грузії, Молдови, Узбекистану, відпрацювалися дії міжнародного об'єднаного військово-цивільного координаційного центру під час про-

ведення пошуково-рятувальної операції в зоні великомасштабного землетрусу.

Загалом у тренуваннях взяло участь 110 учасників. Україну представляли фахівці Міністерства Оборони, Міністерства Внутрішніх Справ, Міністерства Надзвичайних Ситуацій та Міністерства Охорони Здраво'я.

ЗАТВЕРДИЛИ НОВУ КОНЦЕПЦІЮ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Київ. -- Верховна Рада затвердила нову концепцію національної безпеки. За ухвалення відповідного проєкту закону проголосувало 319 депутатів при необхідних 226. Проєкт визначає поняття національної безпеки, її об'єктів та суб'єктів, а також принципи її забезпечення.

Серед пріоритетів національних інтересів концепція визначає гарантування конституційних прав і свобод людини і громадянина, захист державного суверенітету, територіальної цілості, державних жордонів, а також створення конкурентноздатної ринкової економіки.

Концепція визначає основні загрози національній безпеці, серед яких військово-політична нестабіль-

ність у світі, регіональні та локальні конфлікти в різних регіонах, нестабільність у правовому регулюванні відносин у сфері економіки, відтік вчених за межі України, а також комп'ютерна злочинність і комп'ютерний тероризм.

Основні напрямки державної політики з питань національної безпеки -- участь у міжнародній миротворчій діяльності, адаптація законодавства України до законодавства Європейського Союзу, забезпечення механізму захисту конституційних прав людини.

Чинна концепція національної безпеки була затверджена в січні 1997 року. Теперішні зміни до цієї концепції вніс Президент Леонід Кучма.

АНСАМБЛЬ ВІРСЬКОГО ВІЗЬМЕ УЧАСТЬ У "СЕГЕДСЬКИХ ІГРАХ"

Будапешт (АПУ). -- Національний заслужений академічний ансамбль танцю України ім. Павла Вірського запрошено взяти участь у 72-их "Сегедських літніх іграх", що розпочнуться 11 липня в угорському прикордонному місті на Тисі.

"Сегедські ігри" -- одне з найпопулярніших в Угорщині культурних дійств, які представляють найкращі твори класичного та сучасного музичного мистецтва.

До цього річної програми включено оперу Верді "Аїда" та рок-оперу Веббера-Райса "Ісус Христос - суперзірка"

Цьогорічне запрошення українського ансамблю до Угорщини -- друге поспіль. Торік виступ ансамблю був головним на концерті в Сегеді й викликав шире захоплення місцевої публіки та закордонних туристів. Успіх супроводжував і два концерти українців в угорській столиці.

ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ ЖЕРТВ РЕЖИМУ

Львів ("Поступ"). -- Дні, коли традиційно відзначають початок Другої світової війни, у Львові стали днями жалоби за жертвами комуністичного режиму. 21 червня відбулися урочисті збори з нагоди 50-ї річниці Норильського повстання. Учасники зборів поклали вінки на 82 полі Личаківського цвинтаря та 55 полі Янівського цвинтаря, де поховані жертви комуністичних репресій, а також вінок покладено до підніжжя пам'ятника жертвам політичних репре-

сії.

Внаслідок комуністичного терору, за 8 післявоєнних років російські окупанти до концтаборів вивезли 170 тисяч вояків УПА, а також 800 тисяч мешканців Західної України.

Норильське повстання 1953 року стало найбільшим повстанням політ'язнів. У ньому взяло участь до 40 000 осіб. Повсталі домоглися ряду поступок в режимі їхнього утримування

**ЧИТАЙТЕ І ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ
"НАРОДНУ ВОЛЮ"!**

Лідія Коваленко

ДІАМАНТИ ЛІСНОЇ ГЛУШІ КОННЕКТИКУТ

Ніхто з нас не заперчить, що життя має сенс тільки тоді, коли воно не обмежується лише біологічним існуванням. Духовна сторона життя, — наші зацікавлення, потреби в нових знаннях, у самодосконаленні, в самоосвіті до останнього подиху, — це те, що робить наше життя цікавим і в період т.зв. другої кар’єри, тобто пенсійного віку.

Одним з популярних захоплень, що найширше задовольняють наші духовні потреби, є подорожі, від яких ми отримуємо духовну поживу і для розуму (нові пізнання), і душі (знайомство з людьми цікавих людей), і серця (наші емоційні переживання від зустрічів з мистецтвом, природою, захоплюючою розповіддю гіда).

Хотілось би в якості примітки наголосити на перевазі організованого туризму (на жаль, не дуже популярного серед американців), коли його організатори і гіді попередньо збирають численні матеріали, завдяки яким ми в короткий час можемо “прожувнути” в сторуаз більшу інформацію про дану річ чи людину, ніж вивчаючи предмет нашого зацікавлення самостійно.

На підтвердження цієї думки, поділось із завваженнями від однієї подорожі до стейту Коннектикут. Це перший відокремлений маршрут для невеличкої групи людей.

Ціль відвідин пов’язана з життям, творчою і меценатською спадщиною однієї з найбагатших сімей Америки першої половини ХХ ст., але чомусь маловідомої. У всіх на слуху прізвища Вандербільд, Дупонт, Фрік та інших. Багато людей відвідало їхні будинки-музеї. Проте, чи знаємо про сім’ю Альберта і Ади Поуп та їхньої доньки Теодейт? — Це ті, які назвали шалений капітал у Клівленді, Огайо. Теодор Поуп вважався сталевим королем Америки. Хоч сам “король” був неординарною людиною, бо крім ділових справ - цікавився, вивчав, колекціонував твори мистецтва; він, мабуть, не ввійшов би в історію, якби не його донька Теодейт (1867-1946). Через неї ми й протрували шлях у лісову глушину Коннектикут (містечко Фармінгтон). Там ми були буквально приголомшені всім, що побачили і почули від наших гідів-організаторів — ентузіастів прогуляк, знавців Америки — журналістів Альфреда і Лідії Тульчинських з Нью-Йорку.

Дім з мільярдною начинкою

Ми відвідали будинок-музей

Поуп (офіційна англійська назва Hill-Stead Museum), який проєктовано і збудовано під керівництвом їхньої доньки Теодейт. Важливе те, що проєктовано його уже під зібрані колекції картин, порцеляни, срібла та меблів, привезених з Європи. Однак, будинок плянувався не як музей, а житловий дім, який бажали декорувати заготовленими шедеврами мистецтва. З додатком того, що придбано пізніше, його вміст за художньою оцінкою не має сьогодні ціни, хоч меткі на метафори Тульчинські назвали його “домом з мільярдною начинкою”

Міркуйте самі: там знаходиться сім картин французьких експресіоністів: Моне, Мане, Дега, Вістлера (він заповів сім’ї цілу колекцію своїх гравюр). Там також — три гравюри Дюрера. З кожним із цих авторів сім’я була особисто знайома, захохала їх в собі і ті віддали картини навіть в особистій оправі. Кожна з них коштувала б сьогодні не менше як 60 мільйонів доларів. Маленький малюнок Піранезі — один мільйон доларів. Нінде в світі немає двох знаменитих картин “Два стогни” Моне в одному місці. Тут ви любуетесь ними на протилежних стінах вітальні. Тут знаходиться також єдина картина, написана двома авторами — Едуардом Мане і Клодом Моне. Античні вази можна побачити в багатьох музеях світу, але тільки тут дві абсолютно цілі — без будь-яких вад. Підхід до підбору колекції був найприскіпливіший — все лиш найкращого гатунку.

Набір срібла — з англійського королівського двору. Колекція годинників — всі за одною ознамою: лише з римськими цифрами.

У цій європейській колекції знаходимо також кілька шедеврів з Японії, зокрема найвідомішу гравюру хokusai “Худзійма” (чоловік Теодейт був послом США в Японії).

Всі кімнати двоповерхового будинку декорувала сама Теодейт, яка володіла неперевершеним естетичним смаком. Покищо, до власних відвідин, щоби переконатись у цьому, поверіте на слово. І ще один деталь: мати Теодейт, це ж бо дружина мільйонера! — сама виголовила всі штори на вікнах, яких там безліч і через які видніються, як продовження внутрішнього інтер’єру, не менш захоплюючі картини природних краєвидів. Все, що там є сьогодні, збереглося з тих часів. Збереглась і особлива авра її мешканців, які жили в лобові одне до одного, високого мистецтва, духовного життя і людей, бо все їм залишено згідно з запо-

вітом господарині цього маєтку Теодейт Поуп-Ріддл. А тепер коротко про неї, як унікальну жінку.

Нетонуча піонерка

Відомо, що все в історії починається з особистости, з провідників. Саме такою була Теодейт — жінка сильної волі, кмітлива, талановита в усьому, незалежна в мислях і діях.

Отака собі друга Скарлет за характером і привабливістю з тією великою різницею, що та була егостка, а ця — альтруїстка, яка витратила колосальні гроші на добрі справи, на чистість.

Все, що їй хотілось з юних літ, вона домагалася. Проявила характер, коли заявила, що хоче вчитись у приватній школі пані Паупер, що в далекому від Огайо, де тоді жила, Коннектикуті. Поїхала і закінчила обрану школу. Крім того, наполягла, щоб батько купив виставлену на продаж ферму в 250 акрів, що рядом зі школою. На цій землі і збудовано їхнє помістя. Захотіла стати архітектором і стала ним, хоч на ті часи це було нечувано для жінки. Стала піонеркою у чоловічій професії, — збудувала для сім’ї дім. Такий дім, який хотіла мати, всупереч усім перешкодам. Це з її ініціативи відбулись дві родинні поїздки до Європи за мистецькими скарбами.

Як архітектор, Теодейт збудувала для свого стейту п’ять шкіл, що діють і досі. Одна з них унікальна, бо донька захотіла чимось особливим увіковічнити пам’ять лобого батька. У його честь здійснює грандіозний, дорогий проект, за який отримала золоту медаль від Товариства Архітектів (1927 р.). Це школа для хлопчиків, збудована в стилі англійського села XVI століття, бо саме тоді емігрували з Англії предки Поуп. Похвалюсь: як виняток, завдяки старанням Тульчинських, нам дозволено її оглянути. Кілька одноповерхових будиків школи з гостроверхим дахом з червоної черепиці розміщено у формі прямокутника.

За задумом авторки, в школі до нинішнього дня стиль проживання та виховання студентів теж тогочасний. Наприклад, у столовій учні обідають під звуки живої оркестри, молодші учні прислужують старшим і т.д.

Авторка проєкту не пожаліла власного капіталу, витратила на будівництво десять мільйонів доларів (тепер — це було б хіба понад сто мільйонів). Сьогодні там навчається біля 400 хлопців, працює 84 вчителів, плата за один рік нав-

чання — 35 тисяч доларів. Офіційна назва школи “Avon Old Farm School”

У професійній біографії Теодейт знаходимо ще один цікавий факт: це вона відновила будинок в Нью-Йорку, в якому народився Теодор Рузвельт. Має його дарункове фото.

І так метушилася Теодейт до сорок дев’ятого року свого життя, не маючи ні хвилинки часу подумати про заміжжя. А коли подумала, то й здійснилось: вийшла заміж за дипломата Джана Ріддла — останнього американського посла в дореволюційній Росії. Та й після заміжжя провідником в сім’ї залишилась вона.

Теодейт була, мабуть, вибранницею Бога. Судить самі: в 1912 році знаходилась на “Титаніку” Її тіло виволоки з океану, поклали в морг. Випадково санітар помітив, ледве рухаючу повіку. І... здійснилось чудо: вижила!

У 1915 р. Теодейт пливе до Англії на фатальній “Лузитанії”, яку як відомо, торпедували німці. Загинуло 1195 пасажирів. Її врятували. Отака ніде ніколи не тонуча обраниця долі.

І ще, до слова, одна сімейна подія, що ототожнюється з таким же неправдоподібним чудом, як і попередні. Під час огляду зупиняємось біля одної картини і нам розповідають її історію.

Зі свого маєтку сім’я часто виїздила до Нью-Йорку на прем’єри та різні імпрези. Батько так любив три картини, що кожного разу брав їх з собою до готелю “Віндзор”, де вони зупинялись... Одного разу, повертаючись з театру, застали в готелі страшну пожежу. Що він там говорив з пожежниками — історії невідомо, але ті кинулись у вогонь і врятували їх. Крім того, фотограф із New York Times-у зумів втілити момент порятунку на знімок, що зберігається й досі.

Переживши свого чоловіка, у віці сімдесят вісім років ця унікальна жінка залишає цей світ. Згідно з заповітом, ні одна річ з їхньої колекції не може бути продана чи виставлена в іншому місці. Тільки там, у Фармінгтоні, ми можемо насолоджуватись вишуканими творами мистецтва, природою, унікальним т.зв. тонучим садом (“Sunken Garden”) тощо, школою, — всіма скарбами одержимої особистости, яка залишила слід у вічності.

А Коннектикут зазвучить тепер по-новому. Наприклад, мені здавалось, що Коннектикут — це спальний мішок Сполучених

Ганна Черінь

ІНТЕРНЕТ

П

Я під’їхала до крамниці, недалеко від мого помешкання. Пішла вибрати гурманські харчі для юта (як я їла по-гурманськи, то й котові належитьсь). Набрала небагато. Стою в черзі до каси, шукаю гаманця — нема. Мабуть, забула вдома. Не біда, візьму на кредитну картку. Але її й нема! То може виписати чек на три долари й двадцять вісім центів? О Боже! І чекової книжки нема! У торбинці тільки помада й флякончик пахощів. А були ж гроші й картки... Хтось украв у ресторані... Тоді, як я ходила по шаль? А торбинку ж я на кірсілі залишила... Хто ж украв?

Довелось лишити котячку їжу й пішки, без нічого, тупцювати до хати. Ключа до хати також нема. І кому ж він потрібний? Чого доброго хтось до мене в гості захоче прийти, як мене не буде вдома, а ще гірше — якщо я буду вдома... Ну, та я маю захований ключ там, де тільки я знаю. Або я так думаю...

Ключ є. Голодний кіт кричить, як на гвалт. Дала йому котлету, що лишилась від учора. Крутив носом, але з’їв.

Я подивилась на картку. Адреса й телефон є, але перш спробую інтернет. Мовчить, як заклятий... Пропає Склея... Задзвонила на телефон, зазначений у візитці.

— Галло? — відповів не його голос.

— Чи можу говорити з Валерієм Кравсом?

— Таких тут нема. — Як так? Це ж номер 399-20677

— Нумер правильний, але ви, мабуть, помилились, неправильно записали.

— Так так на його візитці...

— Ну, то виходить, він вас обдурив.

Задзвонила ще, без надії, до ресторану.

—Вибачте: ми не відповідаємо за забуті або вкрадені речі.

ТОРНАДО

Торнадо — це смерч, Точна рима до смерти. Зустрінувши вперш, Умреш в крутоверті.

Це чорт, що не з пекла Злітає, а з неба, Щоб сонце померкло Навіки для тебе...

Торнадо вишукує Жертву для помсти, Пекельною мукою Значить знайомство.

Кому і за що — Не зваю ніщо. Як вибере смерч — Тут тобі смерть. І гірніше, й святє З дороги змете.

Блискавка лозами Шмага дорогу, Грім грає з грозами Марш перемоги.

Ганна Черінь
17 вересня 2001 р.

Штатів, куди випадково затесались Ель, Твен і Сіморський. Виявилось, що це один із найбагатших, найчудасливіших і найінтелектуальніших стейтів із п’ятдесяті. Цікавих і хвилюючих вам відкриттів!

Микола Вірний - Французька

СІМДЕСЯТИЛІТТЯ ГОЛОДОМОРУ

Сімдесят років тому, комуністичне керівництво в Москві, яке очолював Й. Сталін, вчинило супроти України страшний і повік незабутній злочин: — штучно влаштованим голодом знищило понад сім мільйонів людей — українських селян-хліборобів.

У ті роки великої руйни
Такий рясний нечуваний врожай
Послав Господь нещасній Україні,
Якого доти ще не бачив край...”
Юрій Клен — з поеми “Прокляті роки”

При згадці про цей злочин завжди напрошуються питання, на які треба мати чітку відповідь. Що спонукало Кремль до рішення масово винищити працелюбний прошарок населення України? Чи це рішення зроблено з економічних, чи з політичних міркувань? Неаже росіяни, якими описля заселено райони, особливо східних і південних районів України, де вимерли, фактично, майже всі українці, стали кращими господарями? Чому саме житниця Європи й Росії, а не інші республіки Радянського Союзу не зазнали такого нелюдського винищення трударів?

Розміри і непростимість цього злочину — незаперечні. То чому досі не покарано винуватців цього злочину, бодай посмертно? У їхньому випадку, реабілітації їм не може бути. Злочин цей страшний — задумом і розмірами. Чому український народ адався до пасивного опору радше, ніж вчинити масовий збройний спротив насильству?

Питанням не буде кіncia. Особливо багато питань вже почули і почуємо напевно ще більше від нових поколінь українців, народжених після Другої світової війни як закордоном, так і на рідних землях, які 24 серпня та 1 грудня 1991 року перед цілим світом заманіфестували своє бажання жити в самостійній, ні від кого незалежній Україні!

Нові покоління молоді в Україні і ті, які виростають у діаспорі, хочуть точно знати, наприклад, чікими руками Росія винищила мільйони українців? Або, протягом яких місяців і скільки всього вимерло українських селян? Які райони України зазнали найбільших втрат? Чим пояснити феномен “безпритульних дітей” в Україні, яких в ті лозівські роки було десятки, якщо не сотні тисяч?

Слід зразу підкреслити, що Кремль ніяких помилок чи припадковостей не допустився. Центр комуністичної російської імперії точ-

но знав, чого він хоче і чому. А щоб населення не прозріло і не вдалось до відплати, завдаю йому нищівного удару.

Адже під час Жовтневої революції, коли повалено царську владу, а на її місце прийшли комуністи — Ленін, Троцький та інші, стало зрозуміло, що тільки Україна, ота житниця Росії та Європи, з її великим економічним потенціалом, може врятувати не тільки революцію, але й дати можливість перейменованій імперії зростати в усіх сферах життя. Троцький і Ленін говорили довіреном людям, що без України не буде Росії, не буде Російської імперії!

Україна, і в це вірили її вороги, допоможе їм не тільки перемогти, але й зміцнити та здобути престиж в державах усього світу. Без індустріялізації не можна було будувати нового ладу. Щоб провести індустріялізацію, потрібні були машини, якими можна б виробляти інші машини, потрібні для підприємств і сільського господарства. Ці машини можна було придбати за кордоном, зокрема в Німеччині. Платити за них треба було або твердою валютою, або хлібом.

Царська скарбниця й банки спорожніли, задовольняючи потреби Першої світової війни, а решту розікрали вірні слуги царя. Тим часом, країни Європи готові були торгувати з червоною Росією.

Український хліб міг був дати потрібні для індустріялізації гроші. Треба було тільки вміти його “вичекати” з України! А до того ж Україна в той час мала також великі поклади вугілля й залізної руди (Донецький і Криворізький басейни). Нінде на світі не було антрациту з таким високим теплотворним коефіцієнтом, як на Донбасі. Вивозили його ешелъон за ешелъоном — день і ніч, до підмосковських та приленінградських промислових районів.

На Україні століттями панував бунтівничий дух проти московської імперії. “Шевченківська нація” 1918 року твердо вирішила незалежитись від Росії і почати жити своїм ні від кого незалежним життям, як Українська Народна Республіка. Для Кремля усамостійнення України стало прямою загрозою існуванню імперії. Не дивно отже, що й нові провідники цієї імперії негайно кинули великі збройні й ідеологічно-організаційні сили для ліквідації УНР і всіх проявів самостійницького духу в Україні.

Москві знову ж, як і за часів Івана Мазепи, вдалось перетягнути на свій бік значну частину української провідної верств. Народжену в “огні й бурі революції” українську державність Росія зліквідувала. Однак, самостійницький дух залишився. Його мали навіть деякі українські комуністи, які стояли при владі. Тож, щоб стати безконтрольним господарем України та її економічних скарбів, треба було за всяку ціну ліквідувати згаданий рух. А це означало — знищити джерело національної самобутности — українське селянство та знищити національ-

свідомі інтелектуальні сили, які не сприймали гасел більшовицької революції.

Наступ проти України Росія почала в кількох напрямках. Уже XIV З’їзд ВКП(б) 1925 р. проголосив “Курс на соціалістичну індустріялізацію”. Вимагалось “високих темпів”, з огляду на “інтереси побудови соціалізму і наявність капіталістичного оточення” (1). Одночасно розпочався рішучий наступ проти всього українського.

Нові імперські керівники також добре розуміли, що для ліквідації національного руху в Україні, “основну армію якого, як сказав Ленін, становить селянство”, треба в першу чергу ліквідувати ідейних і організаційно здібних українців. У травні 1926 р., на вулиці Парижа вбили Головного Отамана і Голову Директорії УНР Симона Петлюру, який став символом національного відродження України.

На українських землях ропочався безоглядний терор проти духовної фортеці нашої — Української Автокефальної Православної Церкви, її єпископату, священників і вірних. Більшість з них загинула на Соловках, а багатьох розстріляли на місці. Загинули — Великий Митрополит Василь Липківський і його наступник Митрополит Микола Борещкий, а Церкву змусили “самоліквідуватись”

Почались різні процеси, арешти й ліквідація не тільки національно-свідомої інтелігенції, яка виявила свою активність за часів Центральної Ради, Гетьманату чи Директорії, але й проти інтелігенції, яка не ставилась вороже до Москви.

Проти тисяч людей, яких звинуватили в хвилювізмі, шумськізмі та волобувіщині, себто проти українців-комуністів, більшовики розпочали погром, яким керував Павло Постишев. За даними факхівців, “із лав Компартії на Україні 1933 року “вичищено” не менше як дві третини всієї кількості українців-комуністів які, за словами Постишева, були “охоплені заразою петлюрівщини”. Цих близько тридцяти тисяч осіб Кремль уважав неблагонадійними, бо вони ставили якийсь опір московській окупаційній політиці. Частину з них розстріляли на місці, а частину заслали на Соловки чи до інших концентраційних таборів Сибіру. А такі в той час видатні діячі, як письменник Микола Хвильовий та нарком освіти Микола Скрипник, покінчили життя самогубством.

Зникли без сліду (правдоподібно десь тихцем їх розстріляли) ще перед самогубством Хвильового і Скрипника, провідні й рядові члени українських комуністів — колишні “боротьбісти” та “укавісти”. Познали письменники з групи “Західна Україна” та інших літературних організацій 1920-их років, зокрема “Плуг” і “Валіте”

(Продовження буде)

AWARDS HONOR VERA A. BEJ

April 26, 2003 was a particularly special day for Vera A. Bej who was being recognized by the Eagle Foundation at their Sixth Annual Recognition Dinner at the Camp Hill Country Club, Pennsylvania. Mrs. Bej was being honored with the Teacher of the Year award, sponsored by the Eagle Foundation. At the same event, the Pennsylvania House of Representatives and the Senate of Pennsylvania presented Vera Bej with citations. Representative Patricia Vance and Senator Harold Mowery were in attendance to make the presentations. The citation from the House of Representatives states: "Whereas, Mrs. Bej studied business at Drexel University, and she received her bachelor of science and master of arts degrees in education from Shippensburg University of Pennsylvania. She was a language teacher at the Ukrainian Heritage School in Philadelphia from 1967 to 1991, and since 1991, she has served as Curriculum Director and Principal of the facility. She was also faculty member and Assistant Director of the Governor's School for the International Studies at the University of Pittsburgh from 1984 to 1996, and since 1973, she has been a social

Vera A. Bej

studies and humanities teacher at Cumberland Valley High School.

Mrs. Bej was honored with the Cumberland Valley National Honor Society's Smartest Teacher and Humanities Teaching Awards in 2000, the Ukrainian American Veteran Ukrainian of the Year Award in 1988, the Pennsylvania State Teacher of the Year award in 1988, and the Pennsylvania Association of Social Studies Teachers' Social Studies Teacher of the Year Award in 1986. Additionally, she has organized and conducted trips to Eastern Europe and Asia with Cumberland Valley High School stu-

dents since 1975.

NOW, therefore, the House of Representatives of the Commonwealth of Pennsylvania congratulates Vera A. Bej on the great honor which has been bestowed upon her, affirmatively states that she has been exceptionally dedicated, knowledgeable and skilled educator, and through her perseverance and commitment to quality education, she has earned the respect and gratitude of her students, colleagues and the community at large."

The citation from the Pennsylvania Senate essentially repeated the same information and offered warmest congratulations to Mrs. Bej as an "exceptional individual who, through her many achievements, brings great credit to herself and this Commonwealth."

Mrs. Bej has been married for 42 years to Dr. Emil Bej, retired economics professor at Shippensburg University. The Bejs have two sons: Dr. Mark Bej who resides with his family in Cleveland, Ohio and Andrew E. Bej, a corporate lawyer who currently resides with his family in Kyiv, Ukraine. Dr. and Mrs. Bej have four grandchildren: Christopher 14, Kataya 12, Nina 11 and Nicholas 8. (B.E.)

UKRAINE TO DECLASSIFY DOCUMENTS ON FAMINE

Alex Massie

KYIV. -- The Ministry of Internal Affairs is going to declassify archival documents, concerning events in the period of the "Great Famine" in Ukraine in 1932-33. The press service of the Ministry of Internal Affairs disclosed this to Ukrainian News.

Based upon the press service, the ministry is prepared to make available to historians the more than 1,000 materials that are in its possession from the Main Political Office, which during this time was responsible for safeguarding law and order. The press service disclosed that among the materials are also criminal cases, which were investigated in connection with theft and concealment of food products.

As Ukrainian News reported earlier, parliament in the middle of May declared the famine of 1932-33 as an act of genocide. As a result of the famine of 1932-33, based on various estimates, from 3 to 7 million people died.

US PLANS TO TAKE PART IN GUUAM SUMMIT ON 3-4 JULY IN YALTA

WASHINGTON. -- The United States is going to take part in the summit of heads of state of participating countries of GUUAM (Georgia, Ukraine, Uzbekistan, Azerbaijan, Moldova) in Yalta on 3-4 July.

The deputy State Secretary of the Foreign Ministry, Oleksander Motsyk, disclosed this to journalists. Deputy Assistant Secretary of State for European and Eurasian Affairs Steven Pifer will head the US delegation.

As Ukrainian News reported earlier, the summit of the heads of state of participating countries in the organization GUUAM, will take

place in Yalta on 3-4 July. Documents are being prepared for signing at the summit on cooperation in the bordering and custom spheres, as well as in the area of sciences and education, and also on issues relating to prevention and liquidation of the consequences of emergency situations.

Ukraine invited to the GUUAM summit in the capacity of guests the representatives of international organizations and the foreign ministers of Russia, Kazakhstan, the Czech Republic, Slovakia, Poland, Romania, Turkey, Germany, Canada, Brazil, Hungary and Bulgaria.

UKRAINE HOPES TO COMMENCE PREPARATION OF AGREEMENT ON ASSOCIATION WITH EUROPEAN UNION DURING ITALY'S EU PRESIDENCY

KYIV. -- Ukraine hopes that during the time of Italy's president in the European Union, which will span 1 July to 31 December 2003, to embark upon the preparation of an agreement on association with the EU, that is, with respect to receiving the status of an associated member of the European Union. The Foreign Ministry's chief press service spokesman, Markiyanyuk Lubkivskyi, stated this to journalists. "We hope that precisely during the time of Italy's Presidency of the EU practical work will begin on transferring the relations between Ukraine and the EU from partnership to association by way of working out and concluding an agreement on association of the European type," he said.

Lubkivskyi also expressed hope that Italy, as a tested and reliable partner of Ukraine, will in future support its integration aspiration. The diplomat also expressed hope that within the following six months Italy will not only ensure the successful activity of the EU, but will also work over the

expansion of the European Union.

Greece held the EU Presidency in the first six months of 2003. "Ukraine highly assesses the results of the EU Presidency of the Greek Republic, and also expresses appreciation to the Greek side for the significant contribution in drawing Ukraine towards the integration processes in Europe," Lubkivskyi said. He also disclosed that in connection with the start of the Italian presidency in the European Union, Foreign Minister Anatolii Zlenko sent a congratulatory letter to the Italian Foreign Minister Franco Frattini.

As Ukrainian News reported earlier, Italy stated that it supports the aspiration of Ukraine to receive the status of an associated member of the European Union. In May, the State Council on European and Euro-Atlantic Integration directed the Cabinet of Ministers to develop the conception of the Ukraine-EU Action Plan for receiving of associated membership in the EU.

PULITZER BOARD ASKED TO REVOKE PRIZE

Joseph Stalin was in a benevolent mood on Christmas Day, 1933, lavishing praise on carefully selected favorites. "You have done a good job in your reporting the USSR, though you are not a Marxist, because you try to tell the truth about our country," he told Walter Duranty, the award-winning Moscow correspondent with the New York Times. Stalin might have been a monster, but he could recognize an opportunist when he saw one. He told Duranty: "I might say that you bet on our horse to win when others thought it had no chance and I am sure you have not lost by it."

The tyrant was right. Duranty had predicted Stalin's rise and as the Communist leader climbed to power, so too did Duranty's coverage of the Soviet Union win him fame and fortune. Confirmation of his place in the pantheon of American journalism had come when he received a Pulitzer Prize in 1932 for his reporting on Stalin's Five Year Plan. The Pulitzer board praised Duranty's stories for their "scholarship, profundity, impartiality, sound judgment and exceptional clarity"

Now, a well-organized and impassioned campaign by Ukrainians in the United States, Canada and around the world has persuaded the Pulitzer to convene a committee to consider revoking Duranty's prize. The Pulitzer board has received thousands of postcards and letters demanding that it correct, however belatedly, what Ukrainians view as a historic wrong. Seventy years ago, the Ukraine was just about the most des-

perate, ghastly place on Earth. Stalin's henchmen had, wrote Malcolm Muggeridge in the Fortnightly Review, "gone over the country like a swarm of locusts and taken away everything edible"

In 1932-33, as many as ten million Ukrainians died in an act of merciless state-sponsored genocide as Stalin determined to crush any remaining vestiges of Ukrainian national identity.

Muggeridge called Duranty "the greatest liar of any journalist I have met in 50 years of journalism", while George Orwell included Duranty's name on the list of Communist sympathizers he submitted to the Foreign Office.

Duranty frequently and casually admitted he knew famine was sweeping the Ukraine, but was fond of commenting that "you can't make an omelette without breaking eggs"

To date, the Pulitzer has declined to comment on when the subcommittee investigating Duranty's prize will report its findings.

No Pulitzer has ever been revoked, although the Washington Post returned the prize its correspondent, Judith Cooke, received in 1981 after her harrowing story of an eight-year-old heroin addict, entitled Jimmy's World, was revealed to be a fabrication.

Jimmy never existed, just as, for Duranty, the starving millions of the Ukraine might as well have never lived. They were, after all, just an impediment to the heroic construction of the Soviet Union.

UKRAINE AND TURKEY GIVE TO EACH OTHER LAND PARCELS FOR EMBASSIES

KYIV. -- Ukraine and Turkey have given to each other land parcels in Kyiv and Ankara for the buildings of their diplomatic missions. Ukraine's Foreign Minister Anatolii Zlenko and the ambassador of Turkey to Ukraine Ali Bilge Djankorel signed the corresponding protocol between the Cabinet of Ministers and the Government of Turkey on exchange of land parcels.

According to the protocol, the Turkish side will render into the ownership of Ukraine a land parcel in the diplomatic quarter of Oran in Ankara with all the necessary infrastructure. For its part, Ukraine will transfer into the ownership of Turkey a land parcel in Kyiv at the intersections of

Strutynskoho, Kurhanivska Streets and the Druzhby Narodiv Boulevard. Such land parcels will be used exclusively for construction of premises, chancellery, residences, and residential premises for the diplomatic, administrative and technical personnel, and also the necessary annexes of the diplomatic missions of both countries.

As Ukrainian News reported earlier, Ukraine's President Leonid Kuchma stated that as part of the visit of the President of Turkey Ahmet Necdet Sezer a document will be signed on exchange of land parcels for location of the diplomatic missions of Ukraine in Ankara and Turkey's in Kyiv.

UKRAINE LEADER SCRAPS NEW PARLIAMENT PLAN

KYIV (AP). -- Ukraine's president abandoned plans last Thursday for a two-chamber parliament and adopting laws by referendum because of opposition in the legislature.

Leonid Kuchma, who is expected to submit a draft law on constitutional reforms to parliament Friday, also said he would scrap plans to reduce the number of lawmakers in the 450-seat parliament.

The three positions "have prompted the most debate between the president and his opponents," he said in a televised address. "I took away all the obstacles."

Kuchma said the changes he will propose Friday will be aimed at a "radical increase of the responsibility of the authorities in Ukraine," but gave few details.

Ukraine's main opposition groups have criticized Kuchma's proposed constitutional reforms, calling them an attempt to subordinate parliament to the executive branch and extend his stay in office.

Opposition groups feared Kuchma's proposed measures would postpone the next presidential election by two years, but he stressed the vote will be held next year as scheduled.

CONFIDENT KLITSCHKO CHALLENGES LEWIS TO REMATCH

Ukrainian heavyweight Vitali Klitschko listens to media questions against a background of a huge screen that shows Klitschko's damaged eye during his recent fight against Lennox Lewis, in Kyiv of his native Ukraine, Sunday, June 29, 2003. Klitschko said that he would win the heavyweight title in challenging Lewis to a rematch, a week after a ring doctor ended his chance of a victory in Los Angeles while he was ahead on points. (AP Photo/Andrei Lukatsky)

KYIV (AP). -- Vitali Klitschko, his face mostly healed after the pounding he took from Lennox Lewis a week ago, pushed again for a rematch against the WBC heavyweight champion last Sunday.

Klitschko was leading on points from all three judges when his title bout with Lewis in Los Angeles was stopped by the ring doctor in the sixth round because of a deep cut over his left eye.

"I could see very well, and didn't know why the doctor stopped the fight," Klitschko complained at a news conference in the capital of his native Ukraine. "I will do my best to have a rematch against Lewis to cross all the T's."

A slight bruise, covered by makeup, was the only visible evidence of Lewis' hammering. A doctor removed 60 stitches from around Klitschko's eye four days after the bout, and said he was healing quickly and would be fit to fight in three months.

Klitschko claimed that Lewis has expressed willingness for a rematch and he expects to hear from him within two weeks. He suggested Lewis should fight him as soon as possible because "he's getting older and heavier, his jerks and reaction getting slower, and every day works against him. Lewis has overestimated himself, and undervalued me," Klitschko stressed. "I was 100-percent ready for the fight, and I proved I'm not weaker than he is."

Although Klitschko lost, he won over a lot of boxing fans and legitimized his claim to be a top heavyweight contender.

Klitschko was the first heavyweight from the former Soviet Union to fight for the WBC title.

COOK COUNTY TREASURER MARIA PAPPAS COMMEMORATED 1933 FAMINE IN UKRAINE

Cook County Treasurer, Maria Pappas (right) and Treasurer's Assistant for Ethnic and T.O.P.S. Program placed flowers at the Ukrainian Monument commemorating 1933 Famine, located at St. Andrew Ukrainian Orthodox Church in Chicago.

NOTICE

At the annual Supreme Council meeting of Ukrainian Fraternal Association held June 16, 17, and 18, 2003, a decision was made to increase the annual subscription rate for Narodna Volya to \$25.00 (U.S. Currency) for U.S. and Canadian subscribers. Cost for other countries will remain at \$30.00 annually (U.S. Currency).

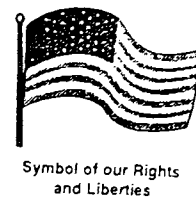
The increase will go into effect July 1, 2003.

Narodna Volya, a weekly publication, has been in existence since June 15, 1911. SUPPORT THIS NEWSPAPER. Encourage friends and family members to SUBSCRIBE and ADVERTISE in NARODNA VOLYA. This is vital for the continuation of this publication.

**Help Us Help Ukraine:
Donate to the
UFA Chernobyl Hospital Fund!**

НАРОДНА ВОЛЯ

НАРОДНА ВОЛЯ

PIK LXXXXIII Ч. 28 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 10 ЛИПНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA JULY 10, 2003. YEAR LXXXXIII № 28

В УКРАЇНІ ПОЧАЛИСЯ ЖНИВА

Київ (АПУ). — У восьми областях України почалися жнива, — повідомив міністер аграрної політики Сергій Рижук. За словами міністра, результати перших обмолотів доводять безпідставність песимістичних передбачень щодо обсягів та якості врожаю. «Тепер ми бачимо, що обережні прогнози які ми давали раніше, будуть перевершені — Україна не отримає того хліба, який був торік, але середнього показника за останні п'ять років досягне» — заявив він.

В Україні обмолочено 136 тисяч гектарів, намолочено вже близько 210 тисяч тонн зернових, з них 90 тисяч — насіннєвого матеріалу. Йде підготовка до масового збирання врожаю. За словами міністра «повнокровні» жнива вже йдуть в Криму, де обмолочено 105 тисяч гектарів, з яких одержано понад 200 тисяч тонн при середній урожайності в межах 20 центнерів з гектара. «Розпочала обмолування Вінниччина, живіє Закарпаття, Запорізька, Миколаївська,

Одеська, Херсонська області почали обмолот перших валків, на решті, Черкащина тільки-но почала косити у валки», — сказав С. Рижук. За його словами, середня урожайність спостерігається в межах 15-15.5 центнера, але це перші обмолоти тих ланів, які постраждали взимку.

Причиною покращання прогнозів щодо врожаю С. Рижук називає зміну погодних умов на всій території України. «За останні два тижні ситуація суттєво поліпшилася на двох третинах території держави, у всіх регіонах пройшли благодатні дощі, йде налив колосових культур», — коментує С. Рижук.

Особливо добре це позначилось на бурякових плантаціях, в доброму стані посіви кукурудзи. «Ми очікуємо щонайменше 6 мільйонів тонн урожаю кукурудзи», — зазначив С. Рижук, підкресливши, що це добре поповнить кормові запаси і компенсує недобір пшениці.

УВЕДЕНО ФІКСОВАНІ ЦІНИ НА ХЛІБ

Дніпропетровськ («НХ»). — У місті запроваджено фіксовані ціни на хліб трьох основних сортів. З 1 червня борошно та хліб подорожчали тут на 20-30 відсотків, а крупяти ціна зростає.

Обласні чиновники впевнені, що подорожчання — вислід спекуляцій. На надзвичайній колегії боротися з нею вирішили введенням державного регулювання цін на ринку. Згідно з розпорядженням губернатора області Миколи Швеця, ціни зафіксовано на три види хліба з борошна нижчих сортів. Ціни на зерно, борошно вищого ґатунку та вироби з них ви-

робники встановлюватимуть вільно, проте рівень рентабельності при цьому не повинен перевищувати 10 відсотків.

Це має дещо компенсувати виробникам втрати, які вони нести будуть від продажу хліба за фіксованими цінами. Регулювати ціни «вручну» обласна влада планує протягом двох місяців. Що буде потім — залежатиме від вислідів цієї кампанії та зібраного врожаю.

Дотримання нововведень перевірятимуть спеціальні комісії, до яких увійдуть працівники МВС, СБУ, податкової та Антимонопольного Комітету.

ПОРЯДКОМ СПІВПРАЦІ МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ ТА МВФ

Київ (АПУ). — Між урядом України та місією Міжнародного Валютного Фонду (МВФ), яка з 18 червня по 1 липня відвідала Україну, досягнуто порозуміння щодо економічної політики упродовж другого півріччя 2003 року та 2004 року, йдеться у заяві для преси представництва МВФ у Києві.

Як відзначила рада директорів МВФ, Україна досягла дуже позитивних макроекономічних результатів, зокрема, високих темпів економічного зростання, низької інфляції та міцної позиції бюджету

і платіжного балансу.

Діалог між урядом України та місією МВФ стосувався можливостей закріплення позитивних тенденцій.

Пропозиції до економічної програми, підтримку якій може надати МВФ, стосувалися податково-бюджетної, грошово-кредитної та валютно-курсової політики, питань банківської системи та інших реформ, зокрема поліпшення прозорості фінансового становища енергетичного сектора.

АВСТРІЙЦІ ВІДРЕМОНТУЮТЬ ЛЬВІВСЬКІ ВОДОГОНИ

Львів («Поступ»). — Львівський водогін, який збудували австрійці на початку XX століття, ремонтуватиме австрійська фірма «Рабмер». Угоду про це підписали у Львівській обласній державній адміністрації представники обох сторін.

Львів'яни довірили ремонтні роботи австрійській фірмі не випадково, адже австрійська якість роботи перевірена часом. Як за-

значив перший заступник міського голови Василь Кравців, радянські комунікації потребують більшого ремонту, ніж на 50 років старші австрійські. До того ж, технології фірми «Рабмер» дозволяють працювати у Львові, не завдаючи шкоди старій частині міста. Поки триватиме ремонт, перебоїв із водопостачанням у місті не буде, адже його робитимуть поетапно і відразу ж пускатимуть воду на відремонтвану ділянку.

ЧУЖИЙ КАПІТАЛ НА ЛЬВІВЩИНІ

Львів («Поступ»). — За перший квартал цього року, обсяг залучень на Львівщину інвестицій склав 11 мільйонів доларів. Обсяг залучень п'ять місяців в Україні з надходження інвестицій.

За останній період спостерігаються деякі зміни як у списку найактивніших країн-інвесторів, так і в списку інвестиційної привабливості Львівщини. Скажімо, якщо минулого року частка польських інвестицій складала понад

22%, то за січень-березень цього року вона становить лише 7%. Натомість зросла кількість німецьких капіталовкладень — відповідно з 7% до 20%.

Серед «передовиків» цього року числяться також Великобританія, Данія і навіть Дівичі острови. Найактивнішою країною-інвестором на Львівщині є Франція, частка якої у загальному обсязі інвестицій цього року становить понад 28%.

КОНФЛІКТ ДОВКОЛА КОНСТИТУЦІЙНОЇ РЕФОРМИ

Київ («НХ»). Наступний четвер, десяте липня, стане вирішальним днем конституційної реформи. До того часу пропрезидентські та опозиційні фракції планують подолати колізію між двома альтернативними законопроектами змін до Конституції.

Депутат Анатолій Матвієнко запропонував механізм виходу з кризи, а саме: вислати до Конституційного Суду автоматично будь-який законопроект з ініціативи президента або 150 депутатів. Депутата-бютівця підтримали опозиції та окремі фракції парламент-

ської більшості. Хоча частина більшості й надалі відстоює принцип, що для внесення до Конституційного Суду проект має набрати мінімум 226 голосів, яких опозиція у своєму розпорядженні не має.

Президент Леонід Кучма в інтерв'ю УТ-1 звинуватив опозицію у блокуванні політичної реформи та навіть висловив готовність відкликати свій законопроект. Опозиціонери відверто сумніваються у щирості намірів глави держави.

ВІДБУЛИСЯ ПЕРЕГОВОРИ МІНІСТРІВ ОБОРОНИ УКРАЇНИ І РОСІЇ

Київ («НХ»). — Чи не головною на переговорах двох цивільних міністрів оборони України і Росії була тема базування Чорноморської Флотії Росії в Криму. Вона набула актуальності в зв'язку з новою зовнішньополітичною стратегією Києва, який задекларував намір вступити до НАТО.

Іванов підтвердив, що Російська Федерація вступати до НАТО не збирається, маючи певні протиріччя з ним як з військовою організацією. Водночас на запитання кореспондента «Німецької хвилі», чи має Росія якісь застереження щодо інтеграції України в НАТО, С. Іванов не відповів.

Тим часом, Євген Марчук за-

явив, що російські кораблі у Криму не є серйозною перешкодою на шляху України до НАТО: «Ці питання не є тупиковими або такими, що суперечать одне одному. НАТО дуже серйозно трансформується і після вершинної зустрічі 2004 року ця трансформація буде ще більш суттєвою»

У свою чергу, Іванов підтвердив, що Росія, як і раніше, зацікавлена взяти на озброєння літак нового покоління АН-70. Хоча, за його словами, російська сторона поставила низку питань щодо двигуна цього літака і в Запоріжжі триває робота над відповідями на них.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР “ІНТЕРПОЛУ” ВІДВІДАВ УКРАЇНУ

Київ (АПУ). — У столиці України з триденною візитом, на запрошення МВС України, перебував Генеральний Секретар «Інтерполу» Рональд К. Ноубл, який схвально оцінив діяльність Національного Бюро «Інтерполу» в Україні та зусилля, яких докладає МВС України у реалізації правоохоронних заходів в рамках цієї організації. Він також наголосив на необхідності поглиблення спільних заходів у боротьбі із злочинністю, зокрема, у регулюванні міграційних потоків, у боротьбі з відмиванням брудних коштів, а також у сфері інтелектуальної власності.

Гість зазначив, що він перебував у тому, що українці — люди дії і завжди виконують свої обов'язки.

Р. Ноубл поінформував Леоніда Кучму про те, що на останній сесії «Інтерполу» прийнято рішення про проведення в Україні у 2004 році Європейської регіональної конференції «Інтерполу» На її проведення претендувала також Велика Британія.

Гість також зазначив, що за два тижні Україна буде серед невеликої кількості країн, які підключатимуться до комунікаційної системи «Інтерполу»

ПАРЕ РОЗГЛЯНЕ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ УКРАЇНИ ПЕРЕД РАДОЮ ЄВРОПИ

Київ (УНІАН). — У вересні Парламентська Асамблея Ради Європи планує розглянути питання виконання Україною зобов'язань, взятих перед вступом до Ради Європи. Про це повідомив Борис Олійник — голова делегації Верховної Ради України, яка брала

участь у літній сесії ПАРЕ.

Б. Олійник звернувся до українського парламенту з проханням якнайшвидше прийняти Процесуальний і Цивільно-процесуальний кодекси, що є одним із зобов'язань України перед Радою Європи.

МІНІСТЕР А. ЗЛЕНКО ВІДВІДУЄ СІНГАПУР, ФІЛІПІНИ ТА БРУНЕЙ

Київ (АПУ). — Міністер закордонних справ України Анатолій Зленко вперше відвідує країни Південно-Східної Азії — Сінгапур, Філіппіни та Бруней.

Головною метою цієї візити є двосторонній політичний діалог,

розбудова торговельно-економічного співробітництва та договірно-правової бази відносин України з цими країнами.

А. Зленко візьме участь в офіційній церемонії відкриття Посольства України в Сінгапурі.

У ВЕРХОВНІЙ РАДІ ЗБІЛЬШИВСЯ СКЛАД ФРАКЦІЇ “НАША УКРАЇНА”

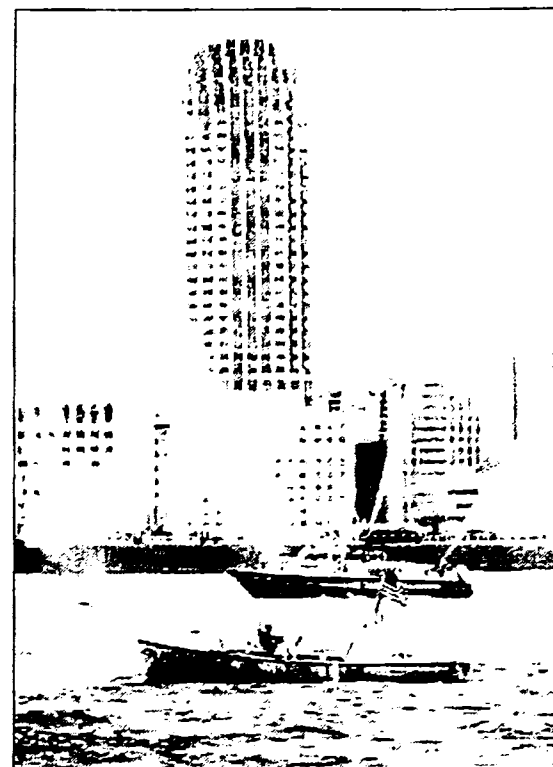
Київ. — Як подали ЗМІ, 2 липня член НРУ Микола Кульчинський прийняв присягу народного депутата та ввійшов до фракції «Наша Україна»

Таким чином, за станом на середу, 2 липня, три найчисельніші з 13 парламентських фракцій і

депутатських груп є такі: «Наша Україна» — 102 депутати, Комуністична Партія України — 60, «Регіони України» — 47.

Позафракційними залишається 16 з 450 обраних народних депутатів.

ОДЕСИТ Т. РЕЗВОЙ ПІДКОРЮЄ АТЛАНТИКУ

Теодор Резвой випливає з Нью-Йорку.

Нью-Йорк. — Як повідомили ЗМІ, 2 липня одесит Теодор Резвой вирушив на човні «Україна» у свій другий одиночний перехід через Атлантику. Перший він зробив у 2001 році. Тоді український весляр проплив від Канарських островів до Барбадосу. Цього разу Т. Резвой плаватиме північною частиною Атлантичного океану — з Нью-Йорку до Франції.

Маршрут, який обрав українець, є найдовшим зі всіх існуючих в Атлантиці, за яким будь-

коли проходили веслярі. По прямій це близько п'яти з половиною тисяч кілометрів. Досі з Нью-Йорку цим шляхом подався лише один човен-двійка «Фокс». Це було в 1896 році

Теодор Резвой припускає, що перехід займе близько 80 днів.

Якщо йому вдасться дійти до європейського берега, то він стане третьою людиною у світі, яка подолала Атлантичний океан в обох напрямках.

ВІДБУВСЯ П ЧЕМПІОНАТ З ІСТОРИЧНОГО ФЕХТУВАННЯ

Одеса (АПУ). — В Аккерманській фортеці (м.Білгород-Дністровський Одеської області) останньої неділі червня відбувся 2-й відкритий всеукраїнський чемпіонат з історичного фехтування. Його учасниками стало близько 50 представників з різних міст України.

Турнір, що складався з «двобоїв» на меч, відбувся у двох категоріях: з використанням щитів і без них. Переможцем у першій категорії став киянин Володимир Костилев, у другій категорії найкращим визнано одесита Ігоря Дімітрієва. Зброя, використана в ході двобоїв, не є бутафорською —

це точні копії історичних мечів. У ході турніру ніхто з його учасників не постраждав.

За словами організатора чемпіонату Бориса Ємця, якщо бійці фізично підготовлені й одягнені в якісні обладунки, то окрім синців, їм нічого не загрожує.

Атмосферу середньовічних лицарських турнірів доповнювала присутність «дам серця» у сукнях, що нагадували середньовічні.

Подивитись на яскраве видовище приїхали численні туристи. За свідченням співробітників музею, такої кількості відвідувачів давня Білгород-Дністровська фортеця давно не бачила.

КОБЗОНА НЕ ПУСКАЮТЬ ДО ЛАТВІЇ

Москва (Інтерфакс). — Росія зажадала від Латвії роз'яснень «з приводу заборони на в'їзд у країну депутата Державної Думи РФ співака Йосипа Кобзона».

Рига закрила в'їзд Й. Кобзону за посиланням на те, що він «представляє загрозу державній безпеці та громадському поряд-

ку Латвії». Росія зажадала від латвійської сторони роз'яснень «з приводу подібної кваліфікації відносно відомого суспільного діяча — депутата Державної Думи Федеральних Зборів РФ».

Що ж, латвійці не українці, вони думають і діють по-латвійськи. — Редакція

...НЕ ВМИРАЄ ДУША НАША

Скрентн, Па. — Саме під таким заголовком перед нами книжка авторства Євгенії Сакевич Даллас, що вийшла в українському перекладі з англійської мови Василя Романовського під редакцією В. Клічка у в-ві «Просвіта» в Києві з датою 2003 року. Книжка видана гарно у м'якій кольоровій обкладинці на 230 сторінках друку. Наклад — 2000 примірників.

Основна тема публікації (немов до 70-річчя штучного голуду) — доля сироти з українського

голодомору. Це зворушлива автобіографічна розповідь української жінки, яка живе в Каліфорнії, про свою складну долю, життя в п'яти країнах, про незгасну любов до рідної України.

Книжку можна придбати від її авторки за 18.92 дол. з пересилкою. Адреса: Eugenia Sakevych Dallas 6702 Hillpark Dr. Los Angeles, CA 90068 Tel (323) 876.8704

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА
(амер. дол.)SUBSCRIPTIONS
(U.S. currency)

Для всіх передплатників:

For all Subscribers:

У США і Канаді річно 25.00 дол.
В інших країнах річно 30.00 дол.
Ціна одного примірника 50 центів.

U.S.A. and Canada per year \$ 25.00
In other countries per year \$ 30.00
Price per single copy 50 cents.

NARODNA VOLYA
Ukrainian Fraternal Association1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342 - 0937 Fax: (570) 347 - 5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дупляк
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

ЧОМУ УКРАЇНА МАЄ ПЕРЕПРОШУВАТИ
ПОЛЬЩУ ЗА ПОДІЇ НА ВОЛИНІ?

Останніми тижнями в засобах масової інформації йде дискусія про те, чи Україна повинна перепрошувати Польщу за події на Волині 1943 року. Знову з'являється рабська натура українського малороса, де він завжди мусить кланятися перед колишніми окупантами України. Недавно "гарант" Конституції України подарував Росії пам'ятник російському цареві, який гнобив українців у дев'ятнадцятому столітті, а тепер збирається перепрошувати Польщу за події на Волині.

Президент Леонід Кучма повинен трохи прочитати історію України і може тоді не буде так безлично підлабузюватися чи то полякам, чи то росіянам. Заки Президент Кучма буде підписувати різні документи в цій справі, повинен пригадати Президентів А. Квасневському про те, що було причиною повстання Богдана Хмельницького, гайдамаків, Української Галицької Армії, Української Військової Організації, Організації Українських Націоналістів і, нарешті, Української Повстанської Армії. Всі ці повстання -- це була відповідь українського населення на звірства, за якими стояла польська держава (не робить різниці, чи шляхетська, чи демократична, чи комуністична), а також Польська Римо-Католицька Церква. Українські збройні повстання-формації завжди виступали на українській етнічній території проти нестерпних умов, спричинених поляками. Ніколи ці формації не виступали проти поляків на польській етнічній території!

У діялозі з Польщею, нехай Президент Леонід Кучма пригадає полякам про те, хто здрав шкіру з живих українців, хто посилав польських єзуїтів і відпускав юрчми жидам (де на Великдень українці мусили благодіти Зельмана, щоб той відкрив їм церкви); хто загавляв невинних жінок та дітей до церков на Холмщині та "по-християнськи" їх живцем підпалював; хто здійснював жакливу пацифікацію (всупереч Версальському договору)?

Під час жалюгідної операції "Вісла", коли комуністичний уряд Польщі депортував тисячі невинних українців з українських етнічних територій, то ані польський екзильний уряд у Лондоні, ані Польська Римо-Католицька Церква ні разу не запротестували!

Замість вибачення у Польщі, Україна повинна домогатися, щоб усі поляки клякали на коліна і просили в Бога вибачення за ті звірства, які вони здійснювали століттями над "братими-християнами"

Ані від росіян, ані від поляків не можна сподіватися, щоб вони були патріотами України -- треба, нарешті, скинути з себе комплекс меншовартості та малоросійства і твердо відстоювати українські національні позиції. Тоді і Путін, і Квасневський, і Український Нарід буде поважати та шанувати такого президента, чи такий уряд. Тоді також "національна ідея спрацює" і можна буде позбутися пустого говорення: "маємо те, що маємо"

А якщо Польща далі хоче мати пам'ятник своїм "орлятам" у Львові (за те, що вбивали українців у Львові), то "гарант" Конституції України повинен домогатися поставити пам'ятник загиблим бійцям за Україну, тобто Українській Галицькій Армії, у Перемишлі. Також, якщо Україна погодилася мати польського кардинала у Львові (15 тисяч поляків), то Польща повинна погодитися на українського кардинала у Перемишлі чи у Варшаві (для 300,000 українців греко-католиків). Також, з вдячності, що президент України зафундував пам'ятник російському цареві (який гнобив українців) у Петербурзі, то треба домогатися, щоби Президент Путін поставив пам'ятник гетьманові Іванові Мазепі у Полтаві, як частини програми Року Росії в Україні!

Потім, як Президент Кучма ознайомиться з історією України (щодо польських і російських проблем), то нехай подивиться також на маленькі балтійські держави, які не бояться сильних сусідів (колишніх окупантів) і не плазують перед ними, а твердо відстоюють свої державні інтереси.

Недавні опитування польської публічної opinii виявили, що 55 відсотків поляків далі мріє про те, щоб приєднати Львів і Вільнюс назад до Польщі. Бережімося "вовків в овечих шкурах!"

Д-р Богдан Боднарчук

"Найбільше і найдорожче добро кожного народу -- його мова, ота жива схованка людського духа, його багата скарбниця, в яку народ складає і своє давнє життя, і свої сподівання, розум, досвід, почування"
-- Письменник Панас Мирний

Д-р Омелян Бей
Власкор "Народної Воли"

КОНСТИТУЦІЙНА РЕФОРМА: ДИСКУСІЯ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

Можна мати сумніви, чи такий "рівноправний" розподіл місць у ПР практичний і справедливий. Для прикладу, маленька Чернівецька область (944 тис. мешканців) і м. Севастополь (біля 300-400 тис. мешканців) дістануть по трьох посланників, а потужна Донецька область (5.2 млн. мешканців) одержує теж трьох посланників.

По-перше, якщо переводити адміністративну реформу, тоді треба б ґрунтовно змінити радянську систему поділу держави на області; зменшити кількість областей наповнину; створити більш територіальні одиниці і назвати їх землями, регіонами чи провінціями. Але справа не в назві а в практичному веденні аґенд.

По-друге, деякі землі (або ж нові регіони) мають відчутне відношення до історично-економічних, навіть географічних закономірностей. Наприклад, Закарпатська земля (в межах суч. області) визначає себе і історично, і географічно. Так визначають себе Таврійська земля, Галицька земля, Слобожанська земля тощо.

По-третє, вартувало б завести чотиріступневий адміністративний поділ: держава поділяється на 12 земель (регіонів, землі поділяються на округи, округи на райони, райони діляться на міста, села міського типу, села і хутори. В округах можна б розмістити посередні відомства (інспекторати освіти, судівництва, праці, торгівлі тощо).

Годиться тут нагадати, що видатний український демограф проф. Володимир Кубійович поділяв Україну на 14 історично-економічних земель, які дістали б від центру досить широке самоврядування, а більшість земель

приблизно співпадала б із кордонами кол. царських губерній, що в свою чергу були відбитком князівств Київської Руси. (4)

І Кубійович, і В'ячеслав Липинський наділяли землі власними правліннями -- земствами, які управляли б агендами місцевого порядку. Проект Президента -- перетворити області на регіони з майже незмінними прерогативами, дуже мало додає до поняття справжньої самоуправи (див. ст. 140-146 Конституції України). Тобто, поки що українське самоврядування, як показано в Конституції, ще досить віддалене від філософії "якнайширших автономій українських земель", про які писав В. Липинський. (5)

На мою думку, кількість посланників до ПР від нових земель треба б змінювати від трьох посланників для землі, що налічує менше 2 млн. мешканців, а згодом від чергових мільйонів мешканців додавати по одному посланникові (від землі, що має менше 3 млн. - 4 посланники і т.д.). Склад ПР показано у таблиці 1.

Дані у таблиці приблизні через те, що формуючи новий адміністративний поділ України, кордони сучасних областей, можливо, треба б дещо змінити, щоб нові землі-регіони набрали дійсно вигляду історичності (напр. деякі райони Сумської області перейшли б до Сіверщини, решта до Слобожанської землі). Для прикладу, до 1917 р. Правобережна і Лівобережна Україна були розділені Липинським: на правому боці лежала Київська губернія, на лівому -- Чернігівська і Полтавська губернії. Нині ряд районів Київської і Черкаської областей лежить на лівому боці Дніпра. Отже, з точки зору транспорту, настала розбивка.

Олександр Гаврош ("УМ")

ПЕРЕМОГА "НАШОУКРАЇНЦЯ" НА ЗАКАРПАТТІ

У Мукачеві, другому за величиною місті Закарпаття, проживає усього близько 80 тисяч мешканців. Але саме це невелике за українськими мірками місто, останньої неділі червня стало місцем зіткнення впливових політичних сил. Тут відбувалися вибори міського голови. Боротьба велася між кандидатами, які уособлювали найпотужніші політичні сили на Закарпатті: Василем Петьовкою, якого підтримувала "Наша Україна", і Ернестом Нусером, за спиною якого стояла обласна влада та СДПУ(о).

Гостроти додавало те, що Мукачівщина вважається пляцдармом "нашоукраїнців" на Закарпатті. Тут виборчий бльок Ющенка набрав найбільшу кількість голосів в області -- близько 70%. Мукачєво є рідним містом Віктора Балоги, крайового провідника "Нашої України", який, будучи губернатором, розпочав деесдепизацію області. Зважаючи на те, що нині обласну державну адміністрацію очолює соціал-демократ Іван Різак, зрозуміло: "взяти" Мукачєво було для СДПУ(о) справою принципу.

Тому ці вибори стали безпрецедентними за своєю напруженою. Бачачи, що Василь Петьовка має

стабільно вищу оцінку від їхнього кандидата, команда Е. Нусера не гребувала ніякими заходами. Тільки тепер закарпатці зрозуміли, яким чорним може бути "чорний піяр" Виборців закидали фальшивками, які дезорієнтували і перестрашували пересічного мукачівця.

Брехливі листівки із закликком Петьовки нібито голосувати за іншого кандидата запускalis навіть у самий день виборів.

Уперше на Закарпатті застосовано новітню українську технологію-підкуп виборця через фінансову піраміду. Те, що за голос на користь Нусера платять 20 гривень, бачило все місто. Знаючи прагматичний характер закарпатця, організатори сподівалися на солідну добавку до своїх голосів. Але й цього їм було замало.

Віктор Ющенко, який особисто приїхав підтримати Василя Петьовку, знизався на пресконференції, що в нього таке відчуття, ніби до виборів у Мукачєві щось має статися. Він не помилювся. У суботу зранку до ночі тривав суд, на якому повинні були зняти з виборчих перегонів їхнього фаворита-нашоукраїнця. Тільки тиск громадськості, кількох десятків журналістів та неспростовні до-

П

Радянські пляновики, будуючи "моря" на Дніпрі і заливаючи водою величезні простори, не подумали до того, щоб поставити цементові бики під майбутні мостові переходи. Але, на той час все виконувалося на "ура" Тепер на відстані між Києвом і Дніпропетровськом (479 км.) є п'ять мостових переходів (с. Трипілля, Канів, Черкаси, Кременчук, Дніпродзержинськ). Більшість з них -- це вузькі, двосмужні "автостради" через греблі на ГЕС.

Георгій Кирпа, голова "Укрзалізничні", висловив погляд, що вздовж обох берегів Дніпра слід збудувати магістральні автодороги

Таблиця 1

Числовий склад вищої палати ВР України (6)

Назва землі-регіону	Кількість населення у млн.	Кількість посланників
1. Закарпатська Землі в межах кол. царських губерній, або коронних країв Австро-Угорщини	1.2	3 + 0 = 3
2. Волинська (Деревлянська)	3.5	3 + 2 = 5
3. Подільська	3.2	3 + 2 = 5
4. Київська (без Києва)	3.3	3 + 2 = 5
5. Чернігівська (Сіверська)	1.2	3 + 0 = 3
6. Полтавська	1.6	3 + 0 = 3
7. Галицька (коронний край Галичина плос Пвн. Буковина Землі в межах сучасних областей:	6.1	3 + 5 = 8
8. Слобожанська (Харківська обл., частина Сумської і Луганської обл.)	4.3	3 + 3 = 6
9. Січеславська (Дніпропетровська, Запорізька і Кіровоградська обл.)	6.6	3 + 5 = 8
10. Херсонська (Херсонська, Миколаївська і Одеська обл.)	4.8	3 + 3 = 6
11. Донецька (Донецька і Луг. обл.)	7.4	3 + 6 = 9
12. Таврійська (Кримська автономія)	2.1	3 + 1 = 4
13. м. Київ з околицями	2.6	3 + 1 = 4
14. м. Севастополь з околицями	0.5	3 + 0 = 3
Зведені дані:	48.4	72

(Продовження буде)

кази, певно, відвернули суддю від наперед заданого рішення.

Коли стало відомо, що В. Петьовка таки залишається в бюлетені, влада обрала іншу тактику -- зірвати вибори. По національному телебаченні запустили сюжет, що на виборчих дільницях у Мукачєві знайшли вибухівку.

Підрозділи МНС почали пляномірне обстеження дільниць. Про яке голосування в таких умовах може йти мова? Лише через керівників парламентської фракції "Нашої України", міністер дав відбій "обстеженню"

Але і це ще був не кінець. Новий виток напруги почався, коли вночі голови виборчих комісій почали звозити протоколи і бюлетені до міської виборчої комісії. Стрижені і накачані молодики стали зупиняти ці делегації і навіть пробували силою забирати опечатані коверти. При цьому постраждали й охоронці порядку.

Довелося народним депутатам із фракції "Нашої України", яких до Мукачєва з'їхалося більше десятка, супроводжувати бюлетені з дільниць до міської виборчої комісії. Адже якби коверти з кількох дільниць "загубилися", це могло б стати підставою для визна-

ня виборів недійсними.

Народний депутат Ігор Гринів, за плечима якого десятки виборчих кампаній, був вражений тим, що він побачив у Мукачєві: "Такого навалу пристрастей, такої психози і тиску я не пам'ятаю з 1989 року"

Тільки завдяки злагодженій та самовідданій праці команди Василя Петьовки, всі ці провокації вдалося швидко оминати. Із результатом 47% на 39% "нашоукраїнець" переміг суперника. Різниця була би більшою, якби не всі ті брудні технології, які спантелечили спокійного і не звиклого до агресії пересічного мукачівця. Не дивно, що на вибори прийшло всього 49% виборців.

Мукачівські перегони стали першими в Україні, де не спрацювала новітня фінансова схема підкупу виборців. Експерти оцінюють масштаб "куплених" за двадцять голосів у кілька тисяч. Цього однак виявилось замало для владного кандидата, аби перемогти.

Місто над Ляторицею втретє обрало своїм посадником кандидата від демократичних сил і підтримало, що має власний гонор і незалежний характер.

Місто над Ляторицею втретє обрало своїм посадником кандидата від демократичних сил і підтримало, що має власний гонор і незалежний характер.

Місто над Ляторицею втретє обрало своїм посадником кандидата від демократичних сил і підтримало, що має власний гонор і незалежний характер.

Місто над Ляторицею втретє обрало своїм посадником кандидата від демократичних сил і підтримало, що має власний гонор і незалежний характер.

Місто над Ляторицею втретє обрало своїм посадником кандидата від демократичних сил і підтримало, що має власний гонор і незалежний характер.

Місто над Ляторицею втретє обрало своїм посадником кандидата від демократичних сил і підтримало, що має власний гонор і незалежний характер.

Місто над Ляторицею втретє обрало своїм посадником кандидата від демократичних сил і підтримало, що має власний гонор і незалежний характер.

Місто над Ляторицею втретє обрало своїм посадником кандидата від демократичних сил і підтримало, що має власний гонор і незалежний характер.

Місто над Ляторицею втретє обрало своїм посадником кандидата від демократичних сил і підтримало, що має власний гонор і незалежний характер.

Місто над Ляторицею втретє обрало своїм посадником кандидата від демократичних сил і підтримало, що має власний гонор і незалежний характер.

Місто над Ляторицею втретє обрало своїм посадником кандидата від демократичних сил і підтримало, що має власний гонор і незалежний характер.

Місто над Ляторицею втретє обрало своїм посадником кандидата від демократичних сил і підтримало, що має власний гонор і незалежний характер.

Місто над Ляторицею втретє обрало своїм посадником кандидата від демократичних сил і підтримало, що має власний гонор і незалежний характер.

Місто над Ляторицею втретє обрало своїм посадником кандидата від демократичних сил і підтримало, що має власний гонор і незалежний характер.

Місто над Ляторицею втретє обрало своїм посадником кандидата від демократичних сил і підтримало, що має власний гонор і незалежний характер.

Місто над Ляторицею втретє обрало своїм посадником кандидата від демократичних сил і підтримало, що має власний гонор і незалежний характер.

Місто над Ляторицею втретє обрало своїм посадником кандидата від демократичних сил і підтримало, що має власний гонор і незалежний характер.

Місто над Ляторицею втретє обрало своїм посадником кандидата від демократичних сил і підтримало, що має власний гонор і незалежний характер.

Місто над Ляторицею втретє обрало своїм посадником кандидата від демократичних сил і підтримало, що має власний гонор і незалежний характер.

Місто над Ляторицею втретє обрало своїм посадником кандидата від демократичних сил і підтримало, що має власний гонор і незалежний характер.

Місто над Ляторицею втретє обрало своїм посадником кандидата від демократичних сил і підтримало, що має власний гонор і незалежний характер.

Місто над Ляторицею втретє обрало своїм посадником кандидата від демократичних сил і підтримало, що має власний гонор і незалежний характер.

Місто над Ляторицею втретє обрало своїм посадником кандидата від демократичних сил і підтримало, що має власний гонор і незалежний характер.

Місто над Ляторицею втретє обрало своїм посадником кандидата від демократичних сил і підтримало, що має власний гонор і незалежний характер.

Мар'яна П'єсук ("Поступ")

ШОВІНІСТИЧНИЙ КОМПРОМІС

"Якщо поляки не вгамують свого шовіністичного запалу щодо питання волинських подій, ми запропонуємо їм купити пам'ятник Міцкевичеві в центрі Львова, який побудували українці, але є певним символом Польщі. Натомість, на тому місці, де стоїть тепер Міцкевич, побудуємо пам'ятник жертвам-українцям, які загинули в боротьбі проти польських колонізаторів впродовж 1349-1939 років", -- заявив під час пікету польського консульства голова ЛОО УРП "Собор" Ростислав Новоженець.

Іншою його ідеєю, яка виникла через незгоду із позицією влади Польщі щодо подій на Волині, є написати під пам'ятником Тарасові Шевченкові у Варшаві цитату з

твору Кобзаря: "Я різав усе, що ляжком завалося" "Але ми можемо піти з поляками на компроміс і слово "ляжком" замінити на "поляком", -- висловився Новоженець.

Водночас, він пояснив, що не хоче втілювати у життя свої ідеї, бо треба, "щоб Україна з Польщею жила, як брат із братом" Але оскільки, за словами голови ЛОО УРП "Собор", президент Польщі дослуховується до думки польських шовіністів і вимагає вибачення за дії ОУН, українці не можуть мовчати.

Аналогічні пікети відбулися також у Києві, Одесі та Харкові. Попри національну свідомість Львова, участь у львівській акції взяло лише півсотні осіб. Зате до неї долучилося одразу кілька націонал-патріотичних сил, зокрема

обласні організації УРП "Собор", УНА-УНСО, СНПУ, "Батьківщина", ОУН та інші. Протягом години вони пояснювали, що "Волинь -- це українська земля", а "ОУН і УПА є нашими героями!" Також серед гасел були: "Польща не буде вчити Україну історії", "Квас! (Квасневський -- М.П.) Згадай Коліївщину!", "Волинь "43" -- наслідок польської колонізації", "Польща не вибачилася за концитабір у Березі Картузькій", "Закерзоння -- українська земля"

Своєю резолюцією пікетувальники так і не змогли передати прямо в руки генеральному консулові Польщі у Львові Кшиштофу Савіцькому, оскільки той на їхню вигоду до них не вийшов. Натомість Савіцький з фотоапаратом вийшов на початку пікету і разом зі своїм

колегам активно проводив фотозйомку початку акції. Потім консул доручив фотоапарат якійсь працівниці консульату, яка для кращої експозиції вилізла на драбину.

Наступну акцію на тему Волині львівські націоналісти проведуть цієї неділі, де заклинуть громадськість для активного протесту поїхати 11 липня в село Павливка, де відбудеться відзначення 60-ї річниці Волинської трагедії. Яка форма протесту буде обрана -- наразі не відомо. "Ми ще будемо визначатися, чи просто стоятимемо з транспарантами, чи розкладемо намети, чи будемо лежати на асфальті, перекириваючи рух транспорту, чи закуємо себе ланцюгами", -- прокоментував Ростислав Новоженець.

Людмила Рябокінь ("День")

ЗАЧАРОВАНІ УКРАЇНОЮ

Уперше до України після Чорнобильської катастрофи приїхали відпочивати діти з Франції, Голландії та Німеччини. Прибули вони сюди за запрошенням Печерського району столиці і провели в Україні десять днів.

Міжнародний табір розмістився в лісі під Києвом, в мальовничій Кончі-Заспі, в таборі відпочинку «Дозвілля». Гостями були ще й діти з Росії (Москва та Петербург), а господарями — школярі київських шкіл. Мовою спілкування визначено англійську. Діти з закордону приїхали по нові враження, щоб поспілкуватися з однолітками, які живуть в інших культурах, завести нових друзів. Вони майже нічого не знали про нашу країну.

П'ятнадцятирічну Мерею Со-теж із Голландії привабили краєвиди Києва. Вона побачила на фотографії в місцевій газеті купол церкви та багато-багато дерев, їй захотілося побачити це насправді. Для її ж співвітчизника 16-річного Баладеша поїздка до України означала подорож до країни київського «Динамо».

Одним із найскравіших вражень стала для гостей прогулянка на катері по Дніпру. Фридеріка Болах (14 років) із Берліна сказала, що у них у місті немає такої великої і красивої річки. Голландців

найбільше вражали краса й багатство оздоблення наших церков, оскільки на їхній батьківщині церкви скромні і побудовані в готичному стилі.

Що здалося їм особливо цікавим? Сувеніри, які продаються на Андріївському узвозі (особливо матрьошки), низька ціна музичних компакт-дисків із записами американських груп та сирники із джемом на сніданок. До речі, німці і голландці вважають наше харчування шкідливим для здоров'я і радять українцям більше вживати фруктів та овочів, їсти легшу їжу.

З екскурсій найбільше враження справило відвідування музею під відкритим небом у Пирогові та музею Чорнобиля, де юні екскурсанти довго не відпускали екскурсовода, ставлячи йому запитання. А потім гості довго вивчали стенд, на якому повідомлялося про допомогу різних країн для ліквідації наслідків Чорнобильської аварії. Їм приємно було побачити, що в Україні цінують допомогу їхніх держав і що цей момент зафіксовано навіть у музейній експозиції.

Німецькі педагоги помітили деякі відмінності в системах виховання німецьких та українських дітей. В Україні, за їхніми словами, приділяється підвищена увага дисципліні, і діти тут дуже слухняні,

звикли жити в системі, де все треба робити як усі. Вони вважають, що добре було б привчати дітей з малих років думати про те, що вони роблять, навіщо і для кого, а також який буде результат від їхніх дій, що не треба дітям виконувати розпорядження старших негайно і беззаперечно. Наприклад, організуючи відпочинок для дітей, добре було б запитати, що хочуть самі діти, а не пропонувати їм готовий план. До речі, на їхню думку, заходів не повинно бути так багато, необхідно залишати більше вільного часу.

Діти з Голландії стверджують, що вони обговорюють з батьками навіть такі моменти, як час їхнього відходу до сну. Сама ж ідея табору для відпочинку голландцям дуже сподобалася. У них у країні подібного немає, поширені лише спортивні табори, які створюються за окремими видами спорту.

Проте слід відзначити, що перебувати в нашій країні західним сусідам було не зовсім вигідно через такі «дрібниці», як стан туалетів. Не сподобався їм і рівень обслуговування в медичному пункті. Хоч багатьом захотілося побачити нашу країну не як куточок у лісі або вид з вікна екскурсійного автобуса, а у всій повноті її щоденного життя.

ГУМОР

ПОТШИЛА...

Іван тяжко захворів. Його відвезли до лікарні. Прийшла Оля відвідати його, але її попередили, щоби була обережна і нічого не згадувала про його тяжку недугу. Оля розповіла хворому кілька сліток з міста, опісля кілька жартів, а відтак задумалася.

-- Про що ти думаєш? -- запитав хворий.

-- От нічого важливого... Думаю, як знесуть домовину по тих стрімких сходах!

ВИНАХІДНИКИ

Західний турист відвідує московський музей. Провідник показує портрети славних московських людей і каже:

-- Оцей портрет, це портрет Ніколая Івановича Брежунова, -- винахідника парової машини, а осьде Іван Тіфонович Тупоумов -- винахідник радіо, а ось цей, -- це портрет Євгенія Георгієвича Тіхосмердова -- винахідника авта.

Коли провідник так пояснював, турист зауважив, що побічних пройшов якийсь чоловік і провідник вклонився йому з великою пошаною.

-- А це хто такий? -- запитав турист.

-- Це Іван Іванович Підлабузов -- директор цього музею і наш найбільший сучасний винахідник.

-- Ов, що ж він такого винайшов? -- знову турист.

-- Він винайшов усіх тих винахідників!

ДОБРА ВІДПОВІДЬ

Один сусід у спорі з другим: -- Та що з вами далі говорити? Адже ліпше з мудрим загубити, як з дурнем знайти!

Другий сусід: -- Ви помиляєтеся, куме, бо з мудрим не загубиш, а з дурним ніколи не знайдеш.

Union Funeral Home

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED FACILITIES

Our Services Are Available Anywhere in New Jersey

ОБСЛУГА ШИРА І ЧЕСНА

Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням тілних останків з різних країн світу.

1600 STUYVESANT AVE. UNION, NJ 07083

TEL.: (908) 964-4222

МОЗ УКРАЇНИ

УКРАЇНСЬКИЙ СПЕЦІАЛІЗОВАНИЙ ДИСПАНСЕР РАДІАЦІЙНОГО ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ

04075, м. Київ, Пуща-Водиця

тел. 431-74-52

28. травня 2003 р.

Голові Українського Братського Союзу Америки
п. Ярославу Гавур

Вельмиповажний пане Гавур!

Щире вітання Вам і всім членам Братського Союзу з України. Дякуємо за 1000\$, які Ви передали через Western Union для дітей, потерпілих від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. А їх у нас на сьогоднішній день 150 чоловік, хоча бажаних набагато більше. Диспансер розташований у гарному лісі, можемо дати дітям хороше лікування і харчування. Але, ми не на всі потреби маємо добре фінансування, а тому Ваша підтримка дуже доречна і допомагає вирішенню деяких найтермінованих питань.

Я уже повідомляла Вам, що ми придбали дві м'ясорубки на харчоблок, що дало можливість урізноманітнити асортимент блюд. На решту 300\$, що залишились, купили дітям різноманітні ігри для вулиці, що можемо вже підтвердити фотокартками, так як із отриманих 1000\$ - придбали недорогий фотоапарат (34\$). Крім того, у нас знову виникла потреба у чашках, так як діти їх часто розбивають, а тому маючи кошти швидко придбали 120 штук (38,6\$).

Всі витрати і придбані речі оформляються актами, підписуються членами комісії і затверджуються головним лікарем. Я зберігаю другий екземпляр всіх актів і при нагоді чи потребі можемо всі їх Вам передати.

Ще раз висловлюю вдячність від співробітників і пацієнтів за Вашу гуманність і турботу до наших проблем.

Запрошуємо відвідати диспансер.

Найкращі побажання Вам і всім членам Братського Союзу.

З повагою і сподіваннями на подальшу співпрацю.

Заступник головного лікаря з медичної роботи,
відповідальна за отримання
і розподіл гуманітарної допомоги

Надія Гудзь

Діти в київській лікарні з подарунками від Українського Братського Союзу в гральній кімнаті.

Діти в київській лікарні з подарунками від УБС в бібліотеці.

ВИСОКИЙ СТИБОК УКРАЇНОК

Київ ("УМ"). -- Українка Інна Бабакіна, стрибнувши у висоту на 2 м 1 см, виграла змагання першого етапу "Золотої ліги ІААФ", що відбулися в Осло. Друге й третє місця -- також у наших співвітчизниць, відповідно, Віти Паламар та Ірини Михальченко, у яких однаковий вислід -- 1 м 99 см (для Паламар це повторення особистого рекорду). Ще одна українська

стрибунка Віта Стюпіна стала тут п'ятою (1 м 97 см). Друге "золото" для України принесла донеччанка Ірина Ліщинська на віддалі 1 500 м з часом 4.04.62.

А ось надії на наш потрійний стрибок не виправдалися: найкраща з українок, Олена Говорова, стала в цій дисципліні лише сьомою (14.29).

То ж, як звучить один із кличів Спортової Школи: "Тей юначе, не барися, до Спортової Школи "Січі" -- готовися!

Ми ще юні футболісти, Нині в школі, завтра в бій, Щоб боротися на грині За український прапор свій!

Ми ще юні футболісти, Нині в школі, завтра в бій, Щоб боротися на грині За український прапор свій!

Ми ще юні футболісти, Нині в школі, завтра в бій, Щоб боротися на грині За український прапор свій!

„ONE WOMAN, FIVE LIVES, FIVE COUNTRIES“

Автор – ЄВГЕНІЯ САКЕВИЧ ДАЛЛАС

перекладена на українську мову

„НЕ ВМИРАЄ ДУША НАША“

Для сироти з українського голодомору, трудові табори в Німеччині, а згодом блискучими модними шляхами Італії.

Ціна 16.95 дол. + 1.97 пересилка.

Замовляти Eugenia Sakavych Dallas 6702 Hillpark Dr., Los Angeles, CA 90068

Tel.: (323) 876-8294

З А Я В А

Вояків Української Повстанської Армії, згуртованих у Товаристві Вояків УПА ім. ген.-хор. Романа Шухевича – Тараса Чупринки в США, в Товаристві Вояків УПА в Канаді, та в Об'єднанні Колишніх Вояків УПА США і Канади у справі вшанування жертв українсько-польського конфлікту на Волині в 1943-1944 роках.

1. Ми, ветерани Української Повстанської Армії, скиляємо голови перед світлою пам'яттю українців і поляків, які стали жертвами кривавого конфлікту між нашими народами в ході Другої світової війни.
2. Волинський конфлікт належить розглядати й розцінювати в контексті ходу історичних подій, з уzglядненням теж і колонізаційної політики польських владних кіл стосовно західних українських земель.
3. В часі Другої світової війни Українська Повстанська Армія боролася за права свого народу, в першу чергу, проти гітлерівських і сталінських окупантів. Трагедією треба вважати факт, що польська сторона у цих складних умовах не бажала знайти порозуміння з українським визвольним рухом, змагала до утвердження польського панування на українських землях і таким чином стала на шлях непотрібного, кривавого польсько-українського конфлікту з численними жертвами по обох сторонах.
4. Як вояки Української Повстанської Армії, вважаємо, що злагода, співпраця, й співдружність, є пекучою вимогою часу й основою нашого спільного добросусідського співіснування в інтересі так польського як і українського народів, але тільки під умовою рівноправності сторін. Вважаємо, що кожний нарід має право на оборону своїх прав.

За Управи Організацій Вояків УПА
США і Канади

(в/р) Пор. Лев Футала (в/р) Микола Кошик Іван Лико
Голова Товариства Голова Товариства Голова Об'єднання
Вояків УПА в США Вояків УПА в Канаді Кол. Вояків УПА
США і Канади

ЗВЕРНЕННЯ “УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИ”

Ми, професійні актори, артисти та аматори, що утворили мистецьке об'єднання “Українська муза”, метою якого є поширення українського мистецтва та культури серед української громади в Америці, почали збір коштів на видання книги спогадів відомої української поетеси-шестидесятниці Ірини Жиленко п.н. “Номо feriens”/ (Розділи з майбутньої книги друкувалися в окремих числах “Сучасности” за 1997-2002 рр.).

“Шістдесяті роки, — пише поетеса, -- як найбільший Божий дар - принесли мені друзів. Минуло тридцять років. Сива я. Сиві мої друзі, багатьох вже немає. У багатьох позаду — десятиліття в'язниць і таборів. Але — як квіти нев'януть — завжди зі мною безсмертні і добрі посмішки Івана Світличного, Алли Горської, Віктора Зарецького, Василя Симоненка. Завжди в мені (глибока, аж тану од неї) ніжність до сивенького Панаса Заливахи, до Михася Кощобинської, до Євгена Сверстюка, до Ліни Костенко. Це — моя родина, моє велике мужнє, нещасне і щасливе покоління. Лицарі духа”

Це унікальне видання налічуватиме понад тисячу сторінок, буде ілюстроване рідкісними фотографіями та репродукціями з картин А. Горської, В. Зарецького, П. Заливахи та інших мистців.

Книга матиме виховне і пізнавальне значення для учнів, студентів і всіх, хто цікавиться українською літературою, мистецтвом та історією, а також сприятиме вихованню у молоді високих моральних якостей та допоможе читачеві позбутися комплексу меншовартості, що є дуже актуальним на сьогоднішній день.

Правозахисна організація “Людські права в 20-му сторіччі” виявила підтримку і допомогу у дійсненні цього проекту.

Звертаємося до української громади з проханням своєю пожертвою підтримати видання книги Ірини Жиленко “Номо feriens” Чеки просимо виписувати на “Twentieth Century Human Rights” обов'язково з позначкою винзу чека “Книга Жиленко” і висилати на таку адресу: Nadia Svitlychna, 29 Sanford Terrace, Irvington, NJ 07111

Оксана Булах
Голова фонду

Володимир Шкільний
Художній керівник

Мистецьке об'єднання “Українська муза” під час зустрічі з українською громадою при українській православній церкві в Мейплуд, Н. Дж. Зліва: Ростислав Василенко — заслужений артист України, Галина Цеховська — акторка, Оксана Булах — поетеса, Володимир Шкільний — мистецтвознавець.

КОМПАНІЯ “МАЙКРОСОФТ” ВІДКРИЛА ОФІСНЕ БЮРО В УКРАЇНІ

Київ (АПУ). -- Офіційне бюро в Україні відкрила всесвітньо відома на ринку програмного забезпечення американська компанія “Майкрософт”. Стрімке зростання ринку програмного забезпечення, на якому провідником є “Майкрософт”, дасть змогу компанії вкладати значні кошти в українську економіку, — заявила голова представництва цієї компанії в країнах СНД Ольга Дергунова.

Торік компанія інвестувала в країнах СНД (за винятком Молдови) і в Монголію 5 млрд. доларів.

На українському ринку компанія “Майкрософт” працює з 1998 року. Обсяг її продажу тут становить 15%. За підсумками минулого фінансового року, оборот компанії наблизився до 28 млрд. доларів.

На сьогодні компанія представлена 41 сертифікованим партнером у 5 областях України (Київській, Одеській, Харківській, Дніпропетровській і Львівській).

**ЧИТАЙТЕ І ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ
“НАРОДНУ ВОЛЮ”!**

Іван Лико

ВІДБУЛОСЯ ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ ВИДАВНИЧОГО КОМІТЕТУ “ЛІТОПІСУ УПА”

Цьогорічне пленарне засідання Видавничого Комітету “Літопису УПА” відбулося в днях 27-28-го червня 2003 року в приміщенні Українського Народного Дому в Торонто.

Перед засіданням, голова Видавничого Комітету д-р Модест Ріпецький згадав померлих в останній каденції членів -- Степана Голяша “Мара” і Степана Новицького, чия пам'ять присутні вшанували хвилиною мовчанкою. Заслужений член, Степан Голяш “Мар”, від самого початку був активним у редакційній колегії, а як голова фінансової комісії, причинився до великих успіхів у збірках фондів на потреби видавництва.

Складаючи звіт з діяльності в-ва за минулу каденцію, д-р Модест Ріпецький пригадав, що засідання відбувається у тридцять річницю заснування Видавництва “Літопису УПА”, яке за цей час може чванитися гарними успіхами у видавничій діяльності -- публікаціями матеріалів до історії УПА. До речі, у звітній каденції появилася друком сім томів у серії Торонто-Львів та два томи Нової Київської серії.

Голова підкреслив важливість існування двох архівів Видавництва. Один архів матеріалів

і документів зберігається в архіві бібліотеки Торонтського Університету під назвою The Peter J. Potichnyj Collection on Insurgency and Counter-Insurgency in Ukraine. Ця збірка є одною з найбільших у світі, але немає ще евіденційних списків всіх матеріалів цього архіву.

Друга збірка архіву “Літопису УПА” знаходиться в колишнього відповідального редактора “Літопису УПА” мгр-а Євгена Штендери в Оттаві. Видавництво робить старання, щоб допомогти Є. Штендері у відповідному забезпеченні цього архіву, щоб до нього мали доступ дослідники цієї доби.

Говорячи про “Літопис УПА” і Благодійний Фонд “Літопису УПА” ім. В. Макара у Львові, д-р М. Ріпецький висловив признання д-рові Ігореві Гомзякові за добре виконувати обов'язки. Признав теж, що в останньому часі голова Благодійного Фонду, Володимир В'ятрович, багато помагає нашому відповідальному редактору в редакційних справах і в публікуванні статей і рецензій в пресі.

Відповідальний редактор, проф. Петро Й. Потічний, завдяки якому часто появляються друком нові томи “Літопису УПА”, окрім звітування за редакторську працю,

Роман Коваль (“МУ”)

Голова Історичного Клубу “Холодний Яр”

НАРОДНЕ СВЯТО, ЯКЕ ЗАМОВЧАЛА ДЕРЖАВА, ВІДБУЛОСЯ У МЕДВЕДІВЦІ

31 травня у Медведівці, що на Чигиринщині, відбулося свято з нагоди 235-ої річниці одного з найбільших в історії нашого народу повстань -- знаменитої Коліївщини.

У травні 1768 року, у Медведівці запалало найбільше в історії Українського Народу гайдамацьке повстання. В історію воно увійшло під назвою Коліївщина. Очолив його місцевий козак, послухник Мотриного монастиря Максим Залізняк.

Гайдамаки швидко зайняли Черкаси, Корсунь, Канів, Смілу, Богуслав, Лисянку, безліч інших населених пунктів. В Умані повстанців підтримав сотник надвірної сотні Ф.Потоцького Іван Гон-та, і 20 червня українці й тут святкували свою перемогу. Іван Гон-та був проголошений полковником, а Максим Залізняк -- гетьманом.

Підбадьорені успіхами, гайдамаки поширили повстання на всю Київщину, Поділля, Брацлавщину, Волинь. Та 28 червня 1768 р. майже всіх ватажків гайдамаків підступно захопив у полон удаваний союзник, російський генерал Кречетніков. Полонених віддано на поталу полякам. У Кодні біля Житомира “польські брати” під проводом регімента Стемповського в жадливий спосіб закатували сотні повстанців, а сотні українців стали каліками на все життя.

Максима Залізняка росіяни заслали на довичну каторгу до рудників Нерчинська, а Івана Гонту передали полякам. Поляки з неймовірною жорстокістю закатували уманського полковника у с. Сербі біля Могилева-Подільського.

Однак, дух Гонти виявився сильнішим від польської сили: він не тільки не прохав пощади у ка-

зв'язував також про такі справи, як: інтернет, електронна версія “Літопису УПА”, архів при Торонтському Університеті, відділи у Києві, Львові, а також фундатори та інші справи.

До кінця травня 2003 року, сторінку В-ва “Літопису УПА” на інтернеті відвідало 33,930 читачів; переважно науковців з цілого світу, наприклад: США, Росії, Голландії, Німеччини, Англії, Франції, Італії, Чехії та Польщі. Це свідчить про популярність нашої сторінки, але є недоліки, бо до цього часу не введено на інтернет усіх виданих досі томів “Літопису УПА” і покищо немає кому цього робити. З тієї причини робимо старання, щоб впровадити нову технологію друкування і розповсюдження книг електронною версією. Багато з наших книг вже мають електронну версію і тепер ціми справами займається наш адміністратор Микола Кулик та його син Роман.

Говорячи про архів при Торонтському Університеті, проф. П. Потічний також говорив про потребу виготовлення індексу всіх матеріалів, та звернув увагу на те, що це вимагатиме поважного вкладу фондів. Важливість цього архіву очевидна, бо наш архів є поданий третім з черги на офіційній

веб-сторінці Державних Архівів України.

У кінцевій частині звітування проф. П. Потічний висловив велике признання Миколі Куликові за те, що він у важких обставинах зумів придбати нових фундаторів для нашого видавництва; роздобув пів мільйона доларів на наші потреби. Другим після нього можна згадати Степана Голяша.

Після широкої дискусії, м. ін. вирішено продовжувати старання, щоб наше в-во могло поставити електронну версію на інтернет з повним або обмеженим, чи платним доступом до неї, старатися надаліше отримати т.зв. matching fund від Торонтського Університету на потреби індексування архівних матеріалів. Ці завдання та даліші видання нових томів “Літопису УПА” вимагатимуть поважних сум грошей, велику нестачу яких тепер відчуваємо. У зв'язку з цим покликані триособовий комітет збірки фінансових засобів: Петро Мицак -- голова, поручник Лев Футала і Микола Кошик -- члени.

У зв'язки з відходом у вічність деяких членів, у склад Редакційної Колегії вибрано трьох членів: пор. Лев Футала, Михайла Ковальчина і Степана Шпака.

українського підприємця Володимира Дядика й директора Музею Тараса Шевченка Ольгу Шарапу.

З молитвою звернулися єпископ Черкаський та Чигиринський отець Іоан (Черкаська єпархія Київського Патріархату), на правах господаря вітав односельчан та гостей сільський голова Євген Бебеза...

Окресом свята став виступ відомого кобзаря Василя Літвина зі Стрітівки Київської області, який викрешував зі свого серця образи мужніх захисників минулого. Схвилював виступ чудового танцювального дівочого ансамблю “Джерельце” з с. Мельники (художній керівник Ольга Зінченко).

Викликав захоплення молоді та й старших людей показовий виступ учнів 1-го року навчання школи козацького бойового мистецтва “Спас” -- Юрія і Вадима Василівчук, Олександра Бабича та їхнього керівника, запорізького характерника Олександра Корнієнка.

Вінцем свята стали спортивні змагання: футбольний турнір чотирьох сіл та чоловічий і юнацький марафон Мельники-Медведівка, а також змагання з бігу дівчат за маршрутом джерело Дзюркало-Медведівка.

Немає змоги переказати призвища всіх переможців, скажу лише, що серед дівчат перемогла Олена Пилилась, учениця 7-ої класи мельничанської школи. Слід сказати, що завдяки спонсорам свята (тут я знову хочу з відячності назвати прізвище Володимира Сали), всі переможці отримали грошові винагороди.

Організаторам було радісно бачити, як урочистість перетворилася на справжнє народне веле-

людне свято...

Чи не єдиною помилкою організаторів, напевно, було те, що вони не звернулися за співпрацею в організації футбольного турніру, присвяченого 235-ій річниці Коліївщини, до президента Федерації Футболу України Григорія Суркіса. Можливо, відгукнулося б серце і президента ФК “Динамо” Ігоря Суркіса... Іхній щедрий доток на розвиток футболу на батьківщині гайдамачини безперечно сприяв би налагодженню добрих стосунків між єврейством і нащадками коліїв...

Наша держава, зі зрозумілих причин, замовчала знаменну дату -- 235 років від початку повстання коліїв у Медведівці. Теперішній владі більше до вподоби святкувати 300-ліття Петербурга -- символу сили російської імперії, яка неслала поневолення десяткам народів світу.

Та не тільки наш президент, прем'єр, голова Верховної Ради й урядовці різних рівнів сором'язливо відвели свої чесні очі... Промовчала й опозиція -- В. Ющенко, Ю. Тимошенко, О. Мороз та “відомий борець за соціальну справедливість, нащадок коліїв” П. Симоненко. Не сказали свого слова й націоналісти. Практично всі українські політичні партії та громадські організації “дипломатично” промовчали, не доклали й дешиї зусиль, щоб гідно вшанувати пам'ять козаків та гайдамаків, які загинули в боротьбі за Батьківщину.

Врятували гідність української нації організатори та учасники свята...

Ми віддали шану полеглим у боротьбі, і наше сумління чисте. А ваше, шановні друзі?

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ ВВАЖАЄ УКРАЇНУ БЕЗПЕЧНОЮ ДЕРЖАВОЮ

Лондон (“НХ”). -- Британське МВС оголосило, що внесе Україну до переліку держав, що розглядаються як безпечні. Це означає, що українці втратять право на апеляцію, якщо їхнє прохання про політичний притулок у Великобританії буде визнане за безпідставне еміграційною службою країни.

Україна стала лише другою після Молдови країною СНД, що її британське МВС визнало “загалом безпечною”. Тепер британський список безпечних країн налічує 24 держави, які не є членами Європейського Союзу, але які британський уряд вважає, загалом, вільними від переслідувань з

політичних міркувань.

Британія докладає величезних зусиль, щоб зменшити вплив до країни шукачів притулку, і прагне скоротити до мінімуму число людей, які зловживають соціальними перевагами британської системи притулку. Зокрема, її багато українців подає на притулок у Великобританії, вигадуючи історії про переслідування за переконання вдома.

Британія зобов'язана розглядати всі такі клопотання, але представники країн, що їх визнано за безпечні, загалом, дістають швидку відмову і висилаються з Англії

УКРАЇНА ТА ЕС ПОСИЛЮЮТЬ СПІВПРАЦЮ В ГАЛУЗІ МИТНОЇ КОНТРОЛІ

Брюссель (“НХ”). -- Під час зустрічі країн -- учасниць Всесвітньої Митної Організації, Україна підписала низку важливих документів у галузі митного контролю. Вже незабаром Україна та ЕС планують ухвалити програму з модернізації українських митних служб.

Два мільйони євро виділить Євросоюз на модернізацію митниць України. Проект здійснюватиметься через програму ТАСІС. Для затвердження відповідного проекту, в середині липня до Брюсселю має приїхати голова Державної Митної Служби Укра-

їни Микола Каленський.

Заплановано, що однорічна програма технічної допомоги українським митницям розпочнеться у вересні цього року. На днях в Брюсселі Україна та інші члени Всесвітньої Митної Організації затвердили конвенцію щодо надання взаємної адміністративної допомоги. Ця конвенція передбачає боротьбу з контрабандою. Схвалено також декларацію з боротьби з корупцією в митних органах.

Окрім того, країни домовилися про обмін інформації.

Віктор Горобець -- доктор історичних наук, завідувач Центру Соціальної Історії України НАН України

НЕІСНУЮЧА ДИЛЕМА КИРИЛА РОЗУМОВСЬКОГО Президент Російської академії наук чи гетьман України?

Портрет і факсиміле Кирила Розумовського Обіймання кожної з цих посад, безумовно, свідчило б про високе соціальне становище особи. Вочевидь, не легко було б і зробити вибір, коли б доля змусила обирати одну з них. Перед Кирилом Розумовським (1728–1803) така дилема не стояла, оскільки він посідав і пост президента Російської Академії Наук, і гетьмана Лівобережної України.

А крім того, його офіційний титул включав у себе й інші гучні звання -- «дійсного камергера, лейб-гвардії Ізмайловського полку полковника, обох російських імператорських орденів Святого Апостола Андрія і Олександра Невського, також польського ордену Білого Орла і гоштинського Святої Анни кавалер, Російської імперії граф» і подібне.

Щоправда, в дитячі та юнацькі роки суспільний статус майбутнього українського правителя визначався значно скромніше -- пастух батьківської та громадської череди на хуторі Лемеші (нині -- село Козелецького району Чернігівської області). Але завдячуючи карколомній кар’єрі старшого брата Олексі, який не лише зумів отримати шляхетне прізвище «Розумовський» (від народження брати носили козацьке -- Розуми), стати графом і взяти таємний шлюб з донькою Петра І імператрицею Єлизаветою, Кирило не пройшов, а просто промайнув усі шаблі соціальної драбини Російської імперії.

Ставши несподівано для себе в шістнадцятилітньому віці графом, майбутній гетьман вирушив в освітню подорож по Європі. Мандруючи найкращими європейськими науковими центрами (Берлін, Кенігсберг, Данціг), Розумовський здобув хоч і поверхову, але досить широку європейську освіту і вже у травні 1746 року, маючи всього-на-всього вісімнадцять літ від роду, Кирило, в якому було «кусмотрено особливого спосібності в прибуттєвенную в науках искусности», очолив Петербурзьку Академію Наук. А на початку березня 1750 року на Генеральній Раді в тогочасному адміністративному центрі Лівобережної України, Глухові, з великою урочистістю та дотриманням на-

лежного церемоніалу, 22 річного К.Розумовського заочно обрано на гетьманство. Імператриця з цієї нагоди присвоїла йому чин генерал-фельдмаршала і вручила в придворній церкві в Петербурзі гетьманські клейноди.

Палац Кирила Розумовського в Батурніні.

Незважаючи на театральний бік організованого імператрицею лицедійства, Розумовський-молдший виявився не такою вже й безпомічною іграшкою в руках Петербурга, як на це сподівалося оточення Єлизавети Петрівни, і як про це писало чимало російських та й українських істориків. В роки гетьманування Кирила Розумовського, Україна по за всяким сумнівом, переживала своє останнє у XVIII столітті політичне, господарське та культурне піднесення.

А в спадок від т.зв. «Правління гетьманського уряду», де перші ролі відігравали російські офіцери, гетьман отримав цілком розладнаний державний організм Гетьманщини. Вже перше уважне знайомство з українськими справами переконало К.Розумовського в необхідності проведення радикальних перетворень. Вихованний при петербурзькому дворі і поєднаний родинними зв’язками з найвищою російською аристократією завдяки одруженню з родичкою імператриці Катериною Нарішкіною, звичайно ж, гетьман бачив майбутнє України як частини Російської імперії. Але такої частини, де б і надалі шанувалися місцеві права та звичаї, а також були створені умови для господарського піднесення краю та культурного розвитку його народу.

Освічений Гетьманат Розумовського

Лише та держава й ті суспільства мають перспективи розвитку, які шанують науку й опіюються духовною сферою. Незаперечною аксіомою, яка лише нині (будемо сподіватися, що всерйоз і надовго) поволі оволодіває свідомістю українських політиків і державних мужів, виявляється, користувалася неабиякою популярністю і в савновному середовищі Європи вже в середині XVIII століття. Саме то-

ді, проаналізувавши корені глибокої кризи, в яку потрапили майже всі європейські країни, найбільш далекоглядні тогочасні мислителі дійшли до висновку, що лише використання потенціалу людського інтелекту може забезпечити умови для невинного соціального прогресу. Вони розуміли, що реальної важелі впливу на суспільне життя знаходяться в руках правителів, і саме їх потрібно в першу чергу озброювати найновішими плодами інтелектуальної праці, несучи просвіту до тронів.

Аргументи просвітників виглядали настільки переконливо, а їхня активність -- всепроникаючою, що цілий ряд європейських правителів підпадає під їхній вплив і впроваджує на практиці обгрунтовані ними реформи, спрямовані на модернізацію суспільного життя. Пріємно, що не залишилася осторонь цих прогресивних починань і Україна, верховна влада в якій потрапила до рук Кирила Розумовського -- українського гетьмана та президента Петербурзької Академії Наук.

Цілюм у душі доктрини «освіченого правління» К.Розумовський насамперед взявся за проведення судової реформи. За задумом гетьмана, реформа була покликана не тільки створити струнку систему судових установ, але й забезпечити належний правопорядок. Водночас істотних змін зазнала структура державного управління. Тут гетьманові вдалося, хоч і на короткий час, перебрати на себе прерогативу призначення полковників -- глав місцевих органів влади, яких з часів Петра І вважали в Петербурзі.

Крім того, К. Розумовський відновлює практику регулярного скликання старшинських рад, на засідання яких виносяться найважливіші питання державного життя. Вносячи в політичне життя гетьманату елементи публічності, прозорості прийняття рішень, гетьман виношував плани поступового конституювання шляхетського сейму як станово-представницької установи. Такий підхід повністю відповідав концепції «освіченого правління» і ще більше наблизив би Україну до європейського цивілізаційного простору.

У внутрішній політиці Розу-

мовського виразно проявляється ще одна ознака «освіченого правління» -- тенденція до обмеження втручання церкви в суспільне життя. Для України це було тим актуальніше, що зрусифікована за незначним винятком тогочасна верхівка духовництва перетворилася на слухняне знаряддя царату і бльокувала будь-які прояви національно-визвольних змагань. Гетьманський уряд, зокрема, виступив проти висвячення в ієрархи чужинців, «котрые в Малой России не постригались, никаких тут заслуг не показали і обыкновенный і порядков здешних не знают». Натомість пропонувалося повернутися до традиційної практикки вільних виборів духовними і світськими особами на «знатнейші духовні чини».

Прагнучи активізувати господарське життя, гетьман скасовує внутрішні мита й добивається дозволу на вільну торгівлю українських купців за межами Російської імперії. Проаналізувавши збитки, що приносить краєві надмірне поширення винокуріння, гетьманський уряд залишає право на реалізацію цього промислу лише за «владельцами і козаками, котрне свои грунтн і лісное угоддя імеют».

На особливу увагу заслуговують реформи Розумовського в царинні освіті та культури. За установленн звичаєм гетьман надавав передусім значну підтримку Києво-Могилянській Академії. В час його правління у 1752, 1763 і 1764 роках розробляються інструкції, покликані осучаснити зміст навчального процесу в стінах Академії. Однак зупинити інспіровану церковними ієрархами трансформацію Києво-Могилянської Академії у суто духовний заклад йому не поталанило, і гетьман дедалі більше проймався ідеєю створення в Україні нової, цілком світської системи освіти, яка б складалася з університетів і гімназій. В 1760 році з’являється проєкт заснування Батуринського Університету, який мав повністю відповідати тогочасним європейським стандартам. Інший університет передбачалося відкрити на базі Києво-Могилянської Академії, яка повинна була увійти до його складу на правах богословського факультету. (Закінчення буде)

ЧОРНА ДІРА

У центрі кожної зоряної системи всесвіту є так звана “чорна діра” – великий згусток матерії, що, обертаючися навколо власної осі, сам себе спалює, не виділяючи жодного світла.

Хтось із доповідачів на недавній конференції в Урбані, Іллінойс, порівняв Україну з “чорною дірою” Термін підхопили інші, виникла дискусія. На другий день частина учасників одержала копію вірша присутнього в залі гостя з України Дмитра Павличка.

Володимирові Сергійчуку присвячую	
Х Х Х	
Україна -- чорна діра? Ні, панове, напружте зір, Пошукайте крихту добра На отечині -- з моря до гір. Україна -- не чорна діра, Тільки чорна земля від повстань, Тільки туга, як чорна мара, Затискає її гортань. Україна -- не чорна діра, Тільки чорна жага століть, Тільки чорна, страшна юра Із чорнобильських сосон летить. Україна -- не чорна діра, Тільки чорна під Крутами кров, Що стоїть, наче мати стара, Біля наших святих юрогов. Україна -- не чорна діра, А ламаня московських окуть, Скоро вийде, як сонце з Дніпра, Її воля й державна можуть.	
Дмитро Павличко	
17 червня 2003 р. Урбана Шампейн, Іл.	

Оксана Булах	
Я ПОСІЮ ВЕСНОЮ СОНЯШНИК	
Я посію весною соняшник. Стане легко мені, стане сонячно. Як зійде рясно сонях-соняшник, Посміхнеться йому сонечко.	
Розстелилась трава зелено. А кульбабки по ній весело. Вже ромашки квітнуть парами, Ковношинки-медунки з дарами.	
Зацвіла і калина над річкою. Зарясніла черемха стрічками. Чепуряться садки всі у білому, Ясминя і бузки палахтять немов.	
Розмаїття кольорів, та й зелено, Веснянково, весняно, весело. Я посію, посію я соняшник, Буду влітку і в осені з сонечком.	

Микола Вірний - Французько

СІМДЕСЯТИЛІТТЯ ГОЛОДОМОРУ

П

Коли Москва вирішила пришвидшеними темпами провести розгром всього, що було пов’язане з будь-якими проявами національної окремішності, а просто кажучи, щоб раз і назавжди перетворити Україну у свою колонію, Сталін почав висилати до України для виконання цього завдання найдовірениших людей: Молотова, Кагановича, Постишева, Хрущова... Посилаючи в Україну Павла Постишева в 1933 році, Сталін дав йому завдання й уповноваження: нещадно зломити спротив колективізації.

Отже, висновок самозрозумілий: по-перше, трагедія українських комуністів у кінці 20-их і на початку 30-их років, зокрема й особливо в роки великого голоду, була частиною загальноукраїнської трагедії; по-друге, наведені факти промовисто свідчать про те, що тодішній наступ Москви був в першу чергу проти всього Українського Народу; по-третє, влаштування після закінчення колективізації та штучного голоду в Україні було наслідком національно-сталінської політики, веденої з імперіялістичних позицій Росії, а тим самим -- наслідком рішення чисто політичного порядку.

Факти -- вперта річ. Вони говорять про те, що голод організовано не на великоруській території, а на територіях інших народів: в Україні, на Кубані, та в Казахстані. А це, як відомо, є ті території, народи яких у 1917-му році почали національно-державне відродження. Це коштувало їх крові, але вони таки намагались вирватися з російських лабет колоніального визиску. Отже, ударн по цих народах не були припадковістю.

До такого висновку, між іншим, прийшов відомий у світі дослідник страшного голоду в Україні в 1932-33 роках, проф. Роберт Конквест, який написав працю про цей голодомор п.и. “Жнива сюр-боти” Аналізуючи факти, він твердить, що причини голоду були “наслідком свідомого політичного рішення”. Проф. Конквест підкреслює той факт, що голод, за його словами, “був обмежений в більшості до України, підтверджений тим, що на цю республіку накладено спеціальні здачі зерна, на надмірний характер яких звернена була увага Москви, а план проведено з рівночасним винищуванням української культури”

Згідно з офіційною заявою радянських джерел, на кінець 1932 року, в найважливіших районах РСФСР і України спеціальну колективізацію завершено. Об’єднаний пленум ЦК ВКП(б) уже в січні 1933 року в своєму звіті наголосив, що “в сільському господарстві країни розв’язані завдання великої важливості: ліквідовано останню експлуататорську класу і тим самим забезпечено перемогу соціалізму на селі”

Десятки тисяч родин, т. зв. куркулів, після конфіскації їхнього майна, разом з дітьми, викидали та тріскуйний мороз і вивозили на заселення північних районів Росії, на Урал, в нескхимі халчі Сибіру.

Відомо також і те, що т.зв. хлібозаготівля 1932 року, фактично

була пограбуванням державою селян-хліборобів України, Кубані та інших земель. Адже самі “реалізатори тих далекосяглих плянів” -- російсько-комуністичні представники називали ту хлібозаготівлю відповідним терміном -- *хлібовикачкалою*.

Як довідуюсь з документів і свідчень очевидців, за підтримкою місцевого партійного активу, спочатку *під митлу* опорожнили всі колгоспні комори. Повнигрібали і забрали навіть те, що належало колгоспникам за їхні зароблені трудові. Потім позабірали фуражний і посівний фонди, а потім всякими способами почали *викучувати* навіть аванси, що їх отримали колгоспники за трудові.

З’являлись групи активістів (інколи по кілька десятків осіб) на подвір’ях селян-господарів чи колгоспників. Вони своєрідними інструментами: штрикачами, шупачами, стухачами, розбивачами, підважувачами тощо, переривали городи, хати й хліви, стукали по печах, по стінах, колупали стіни, долівку. Це був *розшук на глибину*. Обшукувались навіть печі і те, що в них тоді варилося. Це вважалося речевим доказом наявності харчів у селянина. Скрині, діжки, горщики, льох - - все це ретельно обшукували. В міру руху бригади від двору до двору, на підводах нагромаджувалося все більше горщиків та торбинок із зерном, пшоном, квасолею, горохом, кукурудзою, борошном, а також ручних жорен.

Викачки хліб лежав на пристанях, заїзничних станціях, у церквах, гнив під відкритим небом. А люди голодували. Останні речі -- кожухи, рядна, полотна, вишиті сорочки й рушники селяни збували за кусень хліба, за будь-що істиве.

Очевидці згадують особливо суворі закони, запроваджені в 1932 році: “Про посилення боротьби зі спекуляцією” з 28 липня та ще жорстокіший закон з 7 серпня -- “Про охорону соціалістичної власності” Тоді, дослівно за кілька колосків, людину, не зважаючи на вік, могли засудити навіть на десять років позбавлення волі, на заслання.

Вважаючи, що все це було явною, наперед продуманою акцією народодовбивства супроти Українського Народу, Павло Малаяр, у статті “Голод на Україні в 1932-1933 роках”, подає на доказ такі факти:

1. Державні пляни заготівлі хліба, складені були в Москві в таких розмірах, що іноді перевищували передбачений збір урожаю. При цьому не враховано навіть мінімальної кількості хліба, потрібної для прохарчування селянства, що правдовало в колгоспах і дбало про той хліб. Пляни хлібозаготівлі затвердили Центральний Комітет партії більшовників і уряд -- Совет Народних Комісарів у Москві.

2. ЦК ВКП(б) і СНК 7-го серпня 1932 року видали карний закон “про охорону соціалістичної власності” За цим законом передбачена кара навіть за збирання колосків на полі, де вже хліб зібраний і звезенний. За цим законом карали селян і в тому випадку, коли вони збирали колоски на полі, яке вже переорювалося, а кара встановлена до 10-ох років ув’язнення. Покарані фактично відбували карн в концентраційних таборів на каторжних роботах.

3. Хлібосховища, в яких зберігався забраний хліб, охоронялися посилено озброєною вартою із сторожовими псами, що на ланцюгах

бігали навколо огорож з колючого дроту. Така посилена охорона була встановлена за розпорядженням влади з Москви відразу з початком хлібозаготівлі. Ніколи цих собак на охороні хлібосховищ не було перед тим, ні після.

4. У Москві та Ленінграді були зформовані бригади комуністів і кинуті на Україну для переведення хлібозаготівлі. Коли в інші роки хлібозаготівлі провадилися частинами й тривали до березня і квітня, то цього року, 1932-го, плян заготівлі виконано відразу. Хліб забрали від молотарки. Потім спеціально створені бригади з комуністичного активу ходили по хатах і відбирали хліб у селян, який вони одержали, як плату за працю в колгоспах, забирали хліб із застосуванням примусу й терору, з погрозою заслання і тюрмою. Забирали хліб навіть посаджений пектися в печі... Такі темпи й методи хлібозаготівлі застосовано тільки в Україні, на Кубані, Дону, де потім відбувся голод з такими жахливими наслідками.

Трагічні картини описує також і відомий вчений, поет д-р Яр Славутич із особистого пережитого:

“Я коротко розповів, що сталося в межах Ново-Шевченківської сільради, Долинського району, на Херсонщині. До цієї сільради належало п’ять сіл: Ново-Шевченкове, Обиток, Утішне, Хутір і Благодатне. Це було яких 300 дворів, понад 1000 душ населення. У 1929 р. найбагатший селянин у цій сільраді мав не більше 30 гектарів надільної землі, найбідніший -- п’ять гектарів.

...Коли почалася колективізація (1929-1930), більшовики кожному селянинові, який не хотів йти до колгоспу, довели “план по двору”, себто: селянин мусів здати непосильну кількість зерна і сплатити непосильний податок. За несплатення цього податку -- розкуркулення. Я був свідком того, як розкуркулювали село Хутір, де жило сім заможних родин, які тяжкою працею розбагатіли так, що мали по парі коней і по дві-три корови та по кільканадцять гектарів надільної землі.

...Уночі (червень 1932 р.) приїхала на кількох возах бригада комсомольців, дібраних із синів найбідніших селян. З ними були озброєні міліціонери. Вони оточили Хутір так, щоб ніхто не міг утекти. Кожному з Хутора наказали взяти тільки те, що можна на себе одягти. Решту -- подушки, килими, рядна, скрині з надбаною одежою повантажили на вози й повезли до плюбу в Ново-Шевченкове, де пізніше дешево розпродали. Корови, коні та рештки збіжжя забрали до колгоспу. Як тільки почало світити, всі сім родин повантажено на вози і під плач та зойки дітей і матерів відвезено до станції Висунь, а звідти на Соловки. Я мав неабияке щастя: хоч мені тоді було не повних 15 років, я з сусідами-хлопцями проламав дірку в вагоні і вискочив з ним в поле, як поїзд поминув Харків. За кілька місяців, уночі, відвідав я рідний Хутір. Це була суцільна пустка. Дахи позривано, вікна й двері повиймано. Хутір заріс бур’яном у ріст чоловіка. Чорні тхори з блискучими очима гніздилися в хатах і коморах, де колись були заможність і спокій.

...Того ж року з усієї сільради вивезено аж до Вологодської області та на Сибір до 100 родин. Третину населення сільради!” (Продовження буде)

PAPAS HONORS UKRAINIAN HERITAGE AND CULTURE

Cook County Treasurer Maria Pappas presents an award to Peter Kacurovski from the Ukrainian American Club in Chicago for outstanding contributions to the Ukrainian community. Also in attendance are Honorary Deputy Treasurer Omelan Pleszkewycz (left) and Consul General Borys Bazylewski. Treasurer Pappas was celebrating the introduction of her office's new Ukrainian language Property Tax Information brochures. The event was part of the Treasurer's Outreach Program & Services — TOPS.

Maria Kachmar

“SEMESTR U LVIVI” (A Semester in Lviv)

Maria Kachmar's new book “Semestr u Lvovi” was successfully launched in Edmonton on May 24th. Chairs had to be continually set up in the UNF building to accommodate over 100 people who attended the launch. The event was attended by the representatives of the University of Alberta, Canadian Institute of Ukrainian Studies, Ukrainian Bilingual Program as well as Ukrainian Canadians and guests from Ukraine. A large multicultural group of Maria's neighbors also supported the event.

The book was published by the Ukrainian Language Education Center, CIUS, at the University of Alberta. As Marusia Petryshyn, the director of ULEC, mentioned at the launch, the book attracted her attention because of its unique content, usage of modern Ukrainian, and original design. Nataliya Pilipuk and Alla Nedashkivska, professors of modern languages at the University of Alberta, also expressed their admiration of the book.

At the launch Maria shared her thoughts about the book, its development, and plans for the future. She thanked everyone who contributed to the birth of “Semestr u Lvovi” Larissa Kachmar, Maria's sister, worked on the project with her. Larissa's visualization and design of the book enhanced it enormously. Orest Soltykevych, in a radio interview with Maria, pointed out that even if you do not speak Ukrainian, “the book is worth buying just for the pictures”

The idea of the book emerged before Maria's trip to Lviv and her studies at the Lviv National University. It is based on the author's travel diary. Maria said that the audience she originally had in mind were high school and university students who enjoy learning about Ukrainian culture and language. As a future teacher, she is especially interested in using the book for teaching Ukrainian to expose students to modern language and slang. Besides its educational purposes, “Semestr u Lvovi”

is an enjoyable read for all ages, native or non-native speakers of Ukrainian.

So what is “Semestr u Lvovi”? According to Maria's words at the launch, “It is a travel diary, a photo album, a handbook for learning modern Ukrainian and slang terms, an attempt to connect two worlds, and an exploration of thoughts and ideas about modern Ukrainian culture and life of Ukrainians” The book describes the adventures and impressions of a young Ukrainian Canadian who goes to the unknown land of her ancestors to make up her own mind about modern Ukraine. “Semestr u Lvovi” provides us with a glimpse of the country today, reflecting changes that occurred in the past hundred years. Through Maria's eyes the reader can see the streets of Ukrainian cities, places of interest, university life, and student activities. With her work, the author tries to build a bridge from Lviv to Edmonton, overcoming the gap between two different cultures - “Ukrainianism” in Diaspora and “Ukrainianism” in the Fatherland. Maria's experience as depicted in the book brings up a completely new view of Ukraine breaking a lot of traditional perceptions and stereotypes. Maria expressed her intention having said that “I wanted each side to be able to comprehend the other a little bit better”

Readers will note the unique, penetrating simplicity of the book that makes it appealing to a wide audience. As indicated in the preface, it is written in the genre of creative non-fiction. The language itself also reflects Maria's desire to substitute the standardized perception of Ukraine with reality. At first, she uses the Kharkiv orthography of 1929 known in Diaspora, whereas later she changes to the orthography used in Ukraine today. This is a successful attempt to show language assimilation. Thus, readers can become familiar with everyday spoken Ukrainian that can be heard in the streets of Lviv.

ECONOMY MINISTRY FORECASTS 6-8% GDP GROWTH IN 2004

KYIV. -- The Ukrainian Ministry of Economy forecasts that in 2004 GDP growth will be at the level of 6-8%, the Economy Minister Valerii Khorshkovskiy has told journalists. He said that the ministry is presently working on macroeconomic forecasts for 2004 so that the Cabinet of Ministers could draft a budget resolution for next year and the 2004 state budget.

Khorshkovskiy pointed out that the ministry is proposing the Cabinet to draft the 2004 state budget on the basis of 6% GDP growth. We have made a basic earmarked scenario based on estimates of GDP growth at the level of 6%,” he said. The min-

istry is simultaneously drafting an optimistic scenario of the economic development based on 8% growth of GDP.

Khorshkovskiy believes that implementation of an optimistic forecast will depend on cooperation between the Cabinet and the Parliament, on adoption of some amendments to the laws, and on implementation of a tax reform. As Ukrainian News earlier reported, the 2003 state budget was drafted based on 4% GDP growth in this year. However, the Economy Ministry and the Cabinet are working to lift this level up to 5-6%.

PAVLO LAZARENKO HAS BEEN RELEASED FROM PRISON ON BAIL

KYIV. -- Pavlo Lazarenko has been released from prison on bail, former premier's Kyiv-based counsel Maryna Dovhopola told the Public Radio.

Lazarenko's case is to be tried by a jury in a district court in California on August 18.

Speaking at a press conference in Kharkiv on Friday, Ukraine's Prosecutor General Svyatoslav Piskun informed that, in line with the US law, following his release and pending trial, Lazarenko will have to carry an electronic bracelet to prevent him from moving farther than 50 m from the place where he resides. “FBI agents and the police can enter his home at any time day and night to check on his activities,” Piskun added.

The Ukrainian official also in-

By Roman Pyndus

icated that US prosecutors continue interrogations of witnesses in Ukraine. “Under international agreements, we are doing investigative work for them,” Piskun assured, adding that the US colleagues are satisfied with the level of cooperation shown by Ukrainians.

Lazarenko was prime minister of Ukraine in 1996-1997. Since 1999, after fleeing from the country, he has been kept in US custody. American prosecutors have accused him of laundering \$114 mn via US private financial institutions.

In Ukraine, Lazarenko has also been charged with financial fraud and a number of other crimes. A Swiss court has earlier convicted him to 18 months in prison for money-laundering, putting him on probation.

UKRAINIAN SPORTS FEDERATION HOLDS GENERAL MEETING AND ELECTION OF OFFICERS

A general meeting of the Ukrainian Sports Federation of the U.S.A. and Canada (USCAK) took place at the Ramada Conference Center on May 24th. Twenty-six delegates representing Ukrainian-American Sports Club participated.

The meeting was opened by the outgoing USCAK President Myron Stebelsky, who asked for a moment of silence to honor the recently deceased sports activist Yaroslav Petryk, Edward Zarsky, Dmytro Bobelak, Walter Chyzowych and Zenon Snylyk. Subsequently the meeting was run by a presidium consisting of Irenaeus Isajiw, Chairman, Severyn Palydovych, Deputy Chairman and Catherine Matski, Secretary. A resolutions committee was chosen, composed of Roman Kucil, Yaroslav Kozak and Marika Bokalo. The minutes of the last general meeting, read by Omelan Twardowsky, were approved unanimously.

There followed the reports of the outgoing USCAK officers for the period beginning in May 1997. First the report was USAK Vice-President Irenaeus Isajiw, whose activities involved the organization and running of Ukrainian-American youth games. As well as participation in the management of the Ukrainian Diaspora Olympiad 2000. Next to report was the Secretary Roman Pyndus, who in addition to normal secretarial duties, has also acted as courier between USCAK and sports institutions in Ukraine, and participated in the running of the Olympiad as well.

The Treasurer Alexander Napora informed the Assembly about the significant financial contributions of USCAK in support of sports in Ukraine. This includes \$10,000 scholarship fund for students at the Lviv State Institute of Physical Culture, the more than \$2,300 fund for the Lilia Podkopayeva Gymnastics Club in Donetsk, two contributions of \$2,100 each for Stepan Popel Memorial International Chess Tournaments in Lviv, \$2,000 to aid the Biathlon Federation of Ukraine, as well as numerous other grants, such as in support of Ukraine's sports papers, and of the leading chess stars of Ukraine, including the current World Champion, Ruslan Ponomaryov and the European Girls' Champion Anya Muzychuk, among others.

Omelan Twardowsky reported on his activities as the Press Officer. He has also been editing the annual magazine, ‘Our Sport’ and was the compiler and editor of the volume: ‘USCAK and Sports in Ukraine,’ which was published in 2002. In addition, Mr. Twardowsky participated in the tournament committees of all the major USCAK events.

Marika Bokalo, the USCAK Swimming Director, presented the results of the six USCAK Swimming Championships, which took place at Soyuzivka in the reporting period. In the years, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, and 2002, the championships attracted, respectively, 52, 41, 38, 38, 38, 47, and 48 competitors. On a team basis, three of the events were won by Chornomorska Sitch of Newark, New Jersey, two, by Tryzub, Philadelphia, and one, by the Suma all stars.

A detailed account of tennis activity was presented by the Tennis Director, George Sawczak. In the reporting period, there was a total of 23 tournaments, 13 of them at Tryzubivka and 11 at Soyuzivka. The USCAK Championships at Soyuzivka were hosted by the KLK, the trophies were funded by the UNA and Soyuzivka, while the money prizes, amounting to about \$4,000, were donated by the firm “Winner Ford Group” of Wilmington, Delaware, the owner of which is Mr. John Hyniansky. The average number of participants was 60.

The following won the Men's and Women's USCAK Tennis Titles: 1998 (No Men's Champion), Lesia Bilak; 1999 Dennis Chorny and Lesia Bilak; 2000 Andrew Semenets and Lesia Bilak; 2001 Mark Oryshkewych and Lesia Bilak; 2002 Mark Oryshkewych and Andrea Shumsky. At the Olympiad 2000 in Philadelphia, Gold Medals were earned by Dennis Chorny and Iryna Matviychuk. In addition to the USCAK Championships, the tennis section has conducted also tournaments for the eastern states as well as local tournaments at the Tryzub Club.

Dr. Orest Popovych, the Chess Director, was not present, but submitted a detailed account of the chess activity in writing. Six USCAK Chess Championships took place in the reporting period: 1997 (winner Dr. Popovych), 1998 (Borys Bacz-

U.S. LAWYERS QUESTION 26 WITNESSES IN LAZARENKO CASE

KYIV. -- The American lawyers who are in Ukraine to question witnesses in connection with the case against former Ukrainian prime minister Pavlo Lazarenko have questioned 26 witnesses, Lazarenko's lawyer Marina Dolhopola has told Ukrainian News.

Dolhopola did not name the witnesses. According to her, the lawyers plan to question 30 prosecution witnesses. Dolhopola said that the lawyers plan to take a break of several weeks, after which they plan to start questioning defense witnesses. According to Dolhopola, the lawyers plan to question about 40 defense witnesses. Dolhopola further said that the four prosecution witnesses who were not questioned during the first stage of questioning could be questioned together with defense witnesses. According to her, the questioning of defense witnesses will also be continued with the participation of Lazarenko's lawyers.

According to Dolhopola, the testimonies obtained from witnesses will be used in court during Lazarenko's trial in the United States, which is scheduled for August 18. As

Ukrainian News earlier reported, the United States lawyers arrived in Ukraine on May 19 to obtain testimonies from prosecution and defense witnesses.

The lawyers also plan to obtain testimonies from President Leonid Kuchma, current Defense Minister Yevhen Marchuk, parliamentary deputies Valerii Pustovoitenko, Oleksander Volkov, and Yulia Tymoshenko, as well from the Naftohaz Ukrainy company's former board chairman Ihor Bakai.

Lazarenko served as Prime Minister of Ukraine during the 1996-1997 period. He moved into opposition to Kuchma after his replacement as Prime Minister. The Ukrainian Prosecutor-General's Office accuses Lazarenko of grand theft of state funds as well as involvement in the organization of the murders of former National Bank of Ukraine chairman Vadym Hetman and Donetsk-based businessman Yevhen Scherban.

Lazarenko was placed under arrest in the United States in March 1999. He was released on bail on June 14, 2003.

SUBSCRIPTION RATE NOTICE

At the annual Supreme Council meeting of Ukrainian Fraternal Association held June 16, 17, and 18, 2003, a decision was made to increase the annual subscription rate for Narodna Volya to \$25.00 (U.S. Currency) for U.S. and Canadian subscribers. Cost for other countries will remain at \$30.00 annually (U.S. Currency).

The increase will go into effect July 1, 2003.

Narodna Volya, a weekly publication, has been in existence since June 15, 1911. SUPPORT THIS NEWSPAPER. Encourage friends and family members to SUBSCRIBE and ADVERTISE in NARODNA VOLYA. This is vital for the continuation of this publication.

proval of the work of the outgoing officers. The Resolutions Committee offered two proposals, which were adopted unanimously: 1) To do away with the Regional Governing Boards of USCAK and 2) To allow Ukrainian Soccer Teams in North America to play in USCAK. Championships with the same line-ups. As they employ in their regular League games, i.e., not to ban team members of Non-Ukrainian origin.

The Nominating Committee composed of Messrs. Twardowsky, Kozak, Kucil and Roman Rondiak, proposed the following single slate of candidates to the New Governing Board of USCAK: President Myron Stebelsky (Chornomorska Sitch, Newark); First Vice-President--Irenaeus Isajiw (Tryzub, Philadelphia); Second Vice-President, Volodymyr Pavelchak (Levy, Chicago); Third Vice-President--Constantine Choliy (Ukraina, Toronto); Secretary--Roman Pyndus (Chornomorska Sitch); Treasurer--Alexander Napora (Ch.Sitch), Press Officer--Omelan Twardowsky (Ch.Sitch); Members-at-Large: Roman Kucil (Rochester, NY), Bohdan Red (Karpaty, Ontario), Mykhaylo Kohut (Poltava, Rochester, NY). Nominated as Sports Directors were: Eugene Chyzowych--(Ch. Sitch)--Soccer; Orest Fedash (KLK)--Volleyball; George Sawczak (Tryzub)--Tennis; Marika Bokalo (Ch.Sitch)--Swimming; the Rev. Marian Procyk (Popel Club, Buffalo, N.Y.) and Dr. Orest Popovych (Ch. Sitch)--Chess; Severyn Palydovych (KLK)--Skiing; Basil Tarasko (USK, New York)--Baseball and Softball. Nominated to the Auditing Committee were: Vasyl Ciurpita (Ch. Sitch), Orest Lesiuk (Tryzub), and Catherine Matski (Ch. Sitch), and to the Arbitration Board, Yaroslav Kozak (Tryzub), Volodymyr Rudakewych (Ch. Sitch) and Volodymyr Simkiw (Tryzub). This slate was elected unanimously.

Greetings were received from the Lviv Regional Office of the National Olympic Committee of Ukraine, the Lviv State Institute of Physical Culture, the Lviv School of Physical Culture, and from a number of Representatives of Ukrainian Sports Clubs in North America. The meeting concluded with a banquet, ably Emceed by Vice-President Isajiw.

**Help Us Help Ukraine:
Donate to the
UFA Chernobyl Hospital Fund!**

НАРОДНА ВОЛЯ

PARODNA VOLYA

РІК LXXXXIII Ч. 29 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 17 ЛИПНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA JULY 17, 2003. YEAR LXXXXIII № 29

УКРАЇНЦІ ДОВІРЯЮТЬ ГРИВНІ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, у червні населення України активно почало обмінювати чужоземну валюту на національну. Зокрема, українці продали чужоземної валюти на суму, еквівалентну 393.2 млн. дол., а купили на суму 240.7 млн. дол., — повідомили представники Національного Банку України. Отже, у червні позитивна різниця від купівлі-продажу чужоземної валюти склала 152.5 млн. дол., що є найбільшим показником за півроку.

За даними НБУ, за червень

обсяг банківських вкладів фізичних осіб у вільноконвертованій валюті збільшився на 38.8 млн. дол., або на 2.2% і склав 1816.9 млн. дол.

Можна підтвердити той факт, що нещодавне зростання євро не викликало очікуваного похвального в населення, яке вичекало павзу, побачивши, що ситуація на валютному ринку з їхніми рідними доларами та гривнями залишається стабільною, а, головне, зростання євро ніяк не вплинуло на цінову політику.

ІЗРАЇЛЬ КУПУЄ В УКРАЇНІ ПРОТИПОЖЕЖНІ МАШИНИ

Прилуки (АПУ). — Прилуцький орендний завод “Пожмашина” підписав контракт з ізраїльським підприємством про продаж 60 пожежних машин на суму 1 мільйон 482 тисячі доларів.

Присутній при цьому Президент Кучма відзначив, що сьогодні зроблено перший суттєвий крок: усі пожежні машини, випущені нинішнього року підприємством реалізуються, що дасть йому можливість розрахуватися з

усіма боргами. Президент України підкреслив також, що в умовах ринку дуже важливо випускати техніку, яка відповідає стандартам і характеристикам, і яку купуватимуть.

Довідка: Прилуцький орендний завод “Пожмашина” заснований 1928 року. Це єдиний в Україні виробник протипожежної техніки, де також проводиться розробка, випробування пожежних машин і протипожежного устаткування.

ЕБРР ДОБУДОВУВАТИМЕ УКРАЇНСЬКІ АЕС

Київ (“НХ”). — Вже на початку вересня Європейський Банк Реконструкції та Розвитку (ЕБРР) може розпочати фінансування добудови енергоблоків Хмельницької та Рівненської АЕС.

Як повідомив посол Єврокомісії Норберт Жюстен, тепер на цих об’єктах працює комісія ЕБРР, яка має визначити вартість цих робіт: “У випадку з Україною ми сподіваємося, що це буде таки міжнародний проєкт. Тобто, добудова

цих блоків відбудеться у тісній співпраці між українськими та європейськими експертами”

Україна вже відновила підготовку до пуску нових реакторів у Рівному та Хмельницькому. 11 липня російський виробник ядерного палива — корпорація “ТВел” підписав угоду із забезпечення паливом енергоблока Хмельницької АЕС. Сума контракту — 100 мільйонів доларів.

ЗБІЛЬШАТИ ПРОЖИТКОВИЙ МІНІМУМ ДІТЕЙ З МАЛОЗАБЕЗПЕЧЕНИХ РОДИН

Київ (АПУ). — 9 липня Верховна Рада схвалила зміни до закону про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім’ям. Зміни стосуються поліпшення соціального становища неповнолітніх дітей у сім’ях інвалідів.

Новим законодавчим актом передбачено, що на кожну дитину, яка входить до складу малозабезпеченої сім’ї, рівень забезпечення прожиткового мінімуму збільшу-

ється на 10 відсотків.

Закон також встановлює положення, за яким для кожної дитини, у якій один або обоє батьки є інвалідами першої або другої групи, рівень забезпечення прожиткового мінімуму має збільшитися на 20 відсотків. Прийняття даного закону сприятиме поліпшенню захисту малозабезпечених сімей з дітьми.

ІТАЛІЙСЬКИЙ КАПІТАЛ НА ІВАНО-ФРАНКІВЩИНІ

Івано-Франківськ (“НХ”). — В обласному центрі за допомогою італійських інвестицій планують відновити випуск сучасної побутової електротехніки. Міська влада повідомила, що італійський концерн придбав контрольний пакет акцій місцевого підприємства “Івіта”

Ще кілька років тому підпри-

ємство “Івіта” випускало побутові пральні машини, однак, через фінансові труднощі, виробництво припинили. Планується, що вже незабаром його робота відновиться, а для цього спершу на навчання до Італії поїде 30 майбутніх завідувачів, які забезпечуватимуть набір робітників для підприємства.

КАДРОВІ ЗМІНИ У ДЕРЖАВНІЙ СКАРБНИЦІ

Київ (Інтерфакс-Україна). — Президент України Л. Кучма своїм указом звільнив Петра Миколенка з посади заступника голови Державної Скарбниці України. Іншим указом Л. Кучма призначив на посаду заступника глави Державної Скарбниці начальника управління Державної Скарбниці у Києві Сергія Копитова.

Президент також звільнив Анатолія Головка з посади члена Державної Комісії з цінних паперів і фондового ринку і призначив

його заступником голови Державної Комісії з регулювання ринків фінансових послуг України.

Державну Комісію з регулювання ринків фінансових послуг створено в грудні 2002 року. До її компетенції належать такі ринки фінансових послуг, як забезпечення і накопичувальне пенсійне забезпечення, довірче управління фінансовими активами, взаємне кредитування, фінансова оренда, надання гарантії і залорука.

ПРЕЗИДЕНТ ВІДКЛИКАВ СВІЙ ЗАКОНОПРОЄКТ З ПОЛІТИЧНОЇ РЕФОРМИ

Президент Л. Кучма

Київ (Бі-Бі-Сі). — На пресконференції 15 липня, Президент Л. Кучма заявив, що прийняв рішення відкликати свій законопроект про внесення змін до Конституції України з метою проведення політичної реформи в країні.

За словами Л. Кучми, до таких дій його підштовхнуло небажання Верховної Ради активно

підтримати саме президентський проєкт конституційної реформи, що привело, зокрема, до розробки депутатами альтернативного законопроекту і бурхливої дискусії в парламенті.

Нагадаємо, що обидва законопроекти з політичної реформи надійшли на експертизу до Конституційного Суду.

ПОЛІТРЕФОРМА: СПРАВА — ЗА КОНСТИТУЦІЙНИМ СУДОМ

Київ (Інтерфакс-Україна). — До Конституційного Суду надійшли обидва законопроекти про внесення змін до Конституції — президентський і парламентський.

Рішення про відкриття провадження приймає колегія суддів після того, як вивчить питання про відповідність подання вимогам закону про Конституційний Суд. Після цього призначають суддоповідача у справі, який готує по-

дання до розгляду.

За президентським і парламентським законопроектами призначать окремого суддоповідача. Обидві справи готуватимуть до розгляду паралельно. Раніше суддя КС В. Вознюк заявив, що Конституційний Суд у разі надходження законопроектів про внесення змін до Конституції не має наміру затримувати їхнього розгляду.

ВІКТОР ЮЩЕНКО ЗАКЛИКАЄ ОПОЗИЦІЮ ДО ЄДНОСТІ

Одеса (“НХ”). — До єднання політичних сил, критично налаштованих до нинішньої влади, закликав провідник блоку “Наша Україна” Віктор Ющенко. З такою заявою він виступив під час своєї поїздки до Одеси. В. Ющенко мало вірить у те, що президентські вибори взагалі відбудуться 2004 року, зважаючи на причини в готовності влади вдатися до дій для продовження своїх повноважень. Тому, на його думку, для об’єднання сил важлива не ідеологія, а позиція щодо керуючої верхівки країни.

Представники Соціалістичної Партії вважають, що заява В.

Ющенка свідчить про втрату останніх сподівань домовитися про наступництво з чинною владою. За словами одного з керівників соціалістів, Юрія Луценка, його партія розглядає “Нашу Україну” як можливого союзника лише на умовах рівноправної співпраці.

Натомість комуніст Г. Крюков заявив, що Ющенко вважає себе єдиним реальним кандидатом на президентську посаду і, експлуатуючи ідею ставлення до влади, намагається знайти якомога більше соратників, саме тому комуністи не зможуть підтримати В. Ющенка як кандидата в президенти.

НОВІ МОЖЛИВОСТІ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ

Київ (“НХ”). — Міністерство Оборони України отримало додаткові повноваження в питаннях міжнародної співпраці. Відповідний закон, ухвалений раніше Верховною Радою, підписав Президент Л. Кучма.

Згідно з новим законом, Генеральний Штаб Збройних Сил України відтепер має можливість активніше співпрацювати з війсь-

ковими іншими державами. Зокрема, це стосується участі українських воїнів у міжнародних миротворчих операціях.

Політолог О. Дергачов убачає в ухваленні парламентом та підписанні президентом цього документу ознаку прагнення української влади якнайтісніше співпрацювати насамперед з НАТО.

У БРЮССЕЛІ ПІДПИСАЛИ ПРОЄКТ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ КОНСТИТУЦІЇ

Брюссель (“НХ”). — У бельгійській столиці 10 липня завершив працю Європейський конвент. 105 членів конвенту урочисто підписало проєкт Європейської Конституції.

Цей документ служитиме ос-

новою для дискусій між урядами країн ЄС, що починаються в жовтні. За результатами обговорення буде узгоджений остаточний текст Європейської Конституції, що покликана підготувати інститути ЄС до вступу до цієї організації великого числа нових членів.

АМЕРИКАНЦІ ЗІРВАЛИ ГРАНДІОЗНИЙ ПРОЄКТ УКРАЇНСЬКОГО ВЕСЛЯРА

Як ми вже повідомляли, 2 липня океанський весляр, заслужений майстер спорту України одесит Теодор Резвой вирушив на човні “Україна” з Нью-Йорку, щоб удруге самостійно перетнути Атлантику на веслах. Однак, через 300 кілометрів його перехопила американська фрегата, зірвавши грандіозний проєкт на самому початку.

За словами самого Т. Резвоя, на 9-ий день подорожі, 10 липня, він побачив на радарі, що десь поряд знаходиться якийсь човен і зв’язався з ним по радіо, повідомивши, що прямує до Франції.

Через певний час він побачив, з ким спілкувався — до шлюпки наблизилася фрегата. На “Ук-

раїну” спустилися американці, ретельно її оглянули. Сигнальні ракети і звичайний ніж сконфіскували.

Теодора підняли на борт фрегати й обшукали. А човен “Україна”, вартістю 100 тисяч доларів, просто кинули в океані.

11 липня Резвой доставили в поліцейську дільницю міста Сейлем, Массачусетс.

РІШЕННЯ ПРО ПЕРЕЙМЕНУВАННЯ НАЗВ МІСТ І СІЛ УКРАЇНИ

Київ (АПУ). — 9 липня Верховна Рада прийняла низку постанов про перейменування міст і сіл, а також про зміни меж у деяких містах України.

Зокрема, прийнято постанову про перейменування Ленінського району міста Чернівці на Шевченківський. Селищу міського типу Дзержинськ Дзержинського району Житомирської області повернуто історичне найменування Романів, а районові — Романівський. Прийнято також постанову про повернення селищу міського типу Жовтень Тисменицького району

Івано-Франківської області колишньої назви Єзупіль.

Новоутвореному населеному пункту Тернопільського району Тернопільської області затверджено назву село Гаї-Гречинські. Найменування села Голенка Романського району Сумської області буде звучати як Голінка. Перейменовано також село Радянське Загір’я Тлумачького району Івано-Франківської області на село Загір’я. Схвалено постанову про зміну меж міст Іллічівськ і Білгород-Дністровський Одеської області.

ВІДБУДУТЬСЯ ЗМАГАННЯ ЗА СВІТОВИЙ ЧЕМПІОНАТ З ШАХІВ

Київ (АПУ). — Президент Л. Кучма підписав розпорядження “Про проведення матчу за звання чемпіона світу з шахів” Згідно з документом, підтримується ініціатива президента Міжнародної Шахової Федерації (ФІДЕ) Кірса Ллоджинова щодо проведення у вересні-жовтні 2003 року у Ялті матчу за звання чемпіона світу з

шахів між Р. Пономарьовим (Україна) та Г. Каспаровим (Росія).

Цим розпорядженням утворюється Організаційний Комітет з підготовки та проведення матчу за звання чемпіона світу з шахів і затверджується його персональний склад. Головою Організаційного Комітету призначено прем’єра України Віктора Януковича.

В УРАЇНІ ПОЧАЛИСЯ МАНЕВРИ “ЩИТ МИРУ - 2003”

Київ (АПУ). — 14 липня керівники військових відомств, начальники генеральних штабів, а також високопоставжені особи з 23 країн членів НАТО та країн-партнерів взяли участь в урочистій церемонії відкриття багатонаціональних командно-штабних миротворчих навчань бригадного рівня на Яворівському полігоні.

У багатонаціональних манев-

рах, що відбуваються в дусі програми НАТО “Партнерство заради миру” і триватимуть до 22 липня, бере участь близько 1000 військових з Австрії, Азербайджану, Білорусі, Болгарії, Вірменії, Греції, Грузії, Данії, Казахстану, Канади, Киргизстану, Латвії, Молдови, Німеччини, Норвегії, Польщі, Росії, Румунії, Словаччини, США, Туреччини, України та Швеції.

“МИ — ГРОМАДЯНИ УКРАЇНИ”

Тернопіль (АПУ). — З нового навчального року учні 9, 10 і 11 класів тернопільських шкіл вивчатимуть предмет “Ми — громадяни України”. Завдяки введенню такої дисципліни, тернопільські педагоги вироблятимуть у школярів активну громадянську позицію та готуватимуть їх до участі в політичному та суспільному житті держави.

Викладання цього предмету відбуватиметься у формі політичних дебатів, диспутів. Готувати но-

вих педагогів для викладання курсу не знадобиться. Учителів тернопільських шкіл, які вже погодились читати предмет, навчатимуть на семінарах, які проводить Тернопільський Обласний Інститут Післядипломної Педагогічної Освіти.

Підтримку нового навчального проєкту здійснює Асоціація Вчителів Історії та Правознавства “Нова доба” у рамках українсько-канадської програми “Освіта для демократії в Україні”

ЗМЕНШУЮТЬСЯ НАФТОВІ РЕСУРСИ СВІТУ

Як повідомили міжнародні ЗМІ, усього в світі залишилося 1047 мільярдів бочок нафти, яких вистачить на 41 рік. Така оцінка пропонує щорічне дослідження стану нафтового ринку компанії British Petroleum

Найбільші ресурси нафти мають Савдівська Аравія — 262 мільярди бочок, Ірак (112 мільярдів), ОАЕмірати (98 мільярдів), Кувейт (96 мільярдів), Іран (90 мільярдів), Венесуєля (78 мільярдів), Росія (60 мільярдів), США (30 мільярдів).

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P, L and R.

ПЕРЕДПЛАТА
(амер. дол.)SUBSCRIPTIONS
(U.S. currency)

Для всіх передплатників:

For all Subscribers:

У США і Канаді річно 25.00 дол.
В інших країнах річно 30.00 дол.
Ціна одного примірника 50 центів.

U.S.A. and Canada per year \$ 25.00
In other countries per year \$ 30.00
Price per single copy 50 cents.

NARODNA VOLYA
Ukrainian Fraternal Association1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342 - 0937 Fax: (570) 347 - 5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплак
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

РІВЕНЬ ЖИТТЯ В УКРАЇНІ:
РІСТ ПІСЛЯ РІЗКОГО СПАДУ

За рівнем прибутків населення, тривалості життя та освіти, Україна посідає 75 місце в світі. Ці три показники покладено в основу т. зв. "Індексу розвитку людства", оприлюдненого 8-го липня у складі щорічної доповіді ООН. Документ відзначає повільне поліпшення життя українців після значного спаду в 1990-их роках.

Найкраще в світі сьогодні живеться в Норвегії. Листу країн, яку періодично складають експерти Програми Розвитку ООН, 2003 року знову очолюють північноєвропейські країни: окрім Норвегії, це Ісландія та Швеція. Завершують список із 175 країн держави африканського континенту -- Буркіна Фасо, Нігер та Сьєрра-Леоне.

Цьогорічний "Індекс розвитку людства" (англійська назва -- Human Development Index) базується на даних за 2001 рік. Загалом же на майже чотирьохстах сторінках "Доповіді про розвиток людського потенціалу 2003", як офіційно називається документ, вміщено аналіз розвитку ситуації за останнє десятиліття. Саме тому Україну там згадують серед держав, які зазнали стрімкого падіння рівня життя.

Якщо в Африці до катастрофічного погіршення ситуації, передусім зменшення прибутків населення, спричинилася епідемія СНІДу, в країнах Східної Європи та Центральної Азії до схожих наслідків призвів розвал Радянського Союзу. Як розповів "Німецькій хвилі" представник Програми Розвитку ООН Геннінг Каршер, у 1990-их роках бідність у країнах СНД зросла втричі. Хоча, каже експерт, Україну не варто ставити в один ряд з африканськими країнами:

"У деяких сферах життя Україна має чим похвалитися. Наприклад, у галузі освіти. За даними на 2001 рік, рівень письменності серед дорослого населення становив 99,6 відсотка. Також є позитив у плані рівних можливостей для чоловіків та жінок. Відносно непогана ситуація з медичним забезпеченням. Переважна більшість українців має доступ до питної води. Не такий уже й низький в Україні рівень життя -- в середньому 69,2 роки. Натомість проблеми зафіксовано передусім із прибутками на душу населення"

Що стосується письменності, то, як засвідчила доповідь ООН, економічний потенціал ще не гарантує першості у цій сфері людського життя. Так, наймогутніша в економічному плані держава світу -- Сполучені Штати Америки -- посідає останню сходинку в окремій оцінці ООН, що враховує рівень бідності, письменності, безробіття та тривалості життя. У цьому списку, до якого увійшло загалом 17 багатих країн світу, провід ведуть шведи. Вони хоч і заробляють у середньому менше від американців, проте серед них більше таких, хто вміє читати й писати.

Різкий спад рівня життя, який експерти ООН спостерігали в Україні до середини 1990-их років, нещодавно припинився. Крім того, за даними на 2001 рік, зафіксовано його незначне зростання.

Як наголошується в доповіді, потужні держави повинні активніше допомагати країнам, що розвиваються. Не в останню чергу це стосується скасування торгових бар'єрів. Відки так можна досягти проголошеної світовою спільнотою мети: вдвічі скоротити рівень бідності до 2015 року. Що це означає для України? Геннінг Каршер:

"Україна теж отримує економічну допомогу з-за кордону. На мою думку, уряд мав би провести дослідження -- що треба зробити для досягнення проголошеної мети боротьби з бідністю. Хоча треба зауважити, що ситуація в Україні відносно непогана. Частка українського населення, що живе менше, ніж за 1 долар на день, становить близько трьох відсотків. Це далеко не найгірший показник"

Такий оптимізм експерта пояснюється тим, що бідними, за визначенням ООН, вважаються саме ті, хто щоденно витрачає на свої потреби менше одного американського долара в еквіваленті.

До речі, згідно з даними ООН, середній річний прибуток на душу населення в Україні становить у перерахунку 4,350 доларів США. Багатьох громадян України, напевно, здивує така статистика, але представник ООН Каршер пояснив це тим, що цифра вираховується за дуже складною формулою, яка дозволяє на єдиний підхід до всіх країн. Тому не варто дивуватися, якщо наведена сума не збігається з даними місцевих джерел. Для порівняння: в найбіднішій країні світу Сьєрра-Леоне, щорічний прибуток на душу населення становить приблизно 470 доларів на рік. А загалом у світі цей показник у середньому -- 7 тисяч 376 доларів.

Роман Гончаренко ("НХ")

Д-р Омелян Бей
Власкор "Народної Воли"

КОНСТИТУЦІЙНА РЕФОРМА: ДИСКУСІЯ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

4. Повноваження ПР

У проекті до ст. 85 Конституції, повноваження ПР складаються із 17-ти пунктів. За винятком деяких загальновідомих скорочень, зміст повноважень ПР подається повністю за журналом "Політика і час", № 4/2003, ст. 20-22.

1) схвалення законів, прийнятих Державними Зборами (ДЗ);

2) схвалення рішення Президента України про використання Збройних Сил України (ЗСУ) та інших військових формувань у разі збройної агресії проти України;

3) схвалення рішення про надання військової допомоги іншим державам, про відрядження підрозділів ЗСУ до іншої держави, чи про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України;

4) затвердження загальної структури, чисельності, визначення функцій ЗСУ, Служби Безпеки України та інших утворень відповідно до законів України військових формувань, а також Міністерства Внутрішніх Справ Ук-

раїни;

5) контроль за виконанням державного бюджету України, прийняття рішення щодо звіту про його виконання; контроль за виконанням Україною позик передбачених державним бюджетом України; контроль за діяльністю Кабінету Міністрів України відповідно до цієї Конституції; здійснення іншого парламентського контролю у межах визначених цієї Конституцією;

6) призначення на посади та звільнення з посад голови та інших членів Рахункової Палати;

7) призначення на посади та звільнення з посади Уповноваженого ВР України з прав людини; заслуховування його щорічних доповідей про стан дотримання та захисту прав і свобод людини в Україні;

8) призначення на посади та звільнення з посади голови Національного Банку України за поданням Президента України;

9) призначення та звільнення половини складу Ради Національного Банку України;

10) призначення складу Національної Ради України з пи-

III

тань телебачення і радіомовлення;

11) призначення на посади та припинення повноважень членів Центральної Вибірчої Комісії за поданням Президента України;

12) призначення половини складу Конституційного Суду України;

13) обрання суддів строком на десять років;

14) надання згоди на Призначення Президентом України на посади Генерального Прокурора України; висловлення недовіри Генеральному Прокуророві України, що має наслідком його відставку з посади;

15) дострокове припинення повноважень ВР Автономної Республіки Крим за наявності висновку Конституційного Суду України про порушення нею Конституції України або законів України; призначення позачергових виборів до ВР Автономної Республіки Крим;

16) призначення чергових виборів до органів місцевого самоврядування у строки, передбачені цією Конституцією, та позачергових виборів до органів місцевого самоврядування;

17) утворення і ліквідація районів, встановлення і зміна меж районів і міст, віднесення населених пунктів до категорії міст, найменування і перейменування населених пунктів і районів.

З того переліку функцій стає очевидним, що повноваження пропонуваної ПР приблизно йдуть по лінії повноважень вищих палат США і багатьох держав світу, ЄС тощо. У випадку призначень і звільнень "половини складу", другу половину вводять і відставляє Президент України. Таким чином, ПР одержує ті функції, які перед тим належали ВР. Ледве чи зі створенням ПР можна поважно говорити про якусь узурпацію влади Президентом. Наприклад, в США вибори до місцевих органів часом перетворюються на звичайну насмішку, коли до виборчих урн приходять 10 чи 15% управлених голосувати. Чи у відносних термінах це не є певною узурпацією влади? В поданні, за винятком декількох додатків, Розділ XI Конституції про місцеве самоврядування лишився недоробленим. А саме він мав би одержати більше уваги. (Продовження буде)

Євген Іванків

ЧИ КІНЕЦЬ "ПОЛЬСЬКОЇ МІСІЇ" НА СХОДІ ЄВРОПИ?

15-16 березня 2003 року, у польському місті Гнезно відбувся щорічний з'їзд мирян під патронатом Архiepіскопа Генрика Мушинського. У цьому з'їзді брав участь також Глава УГКЦ Патріярх Любомір, який виголосив відповідну доповідь. Його супроводжував знаний церковно-громадський діяч Мирослав Маринович. У 3-му числі журналу "Патріярхат" (травень-червень, 2003) появилася дуже актуальна стаття про деякі незвичайно важливі питання, обговорювані на цьому з'їзді п.н. "Місія на Схід чи Захід Європи?"

"Нова місійна роль Польщі"

Статтю написано на основі розмови з М. Мариновичем. Затверджено у ній дуже важливі проблеми, але зроблено це чомусь дуже невірно, поверховно, не в'ясаєно докладно, які наслідки будуть для нас. Зі статті довідемося, що однією з головних тем виступів і дискусій на цьому мирянському з'їзді була "нова місійна роль Польщі". Написано там, що "якраз на цьому відтинку історії Польща дещо по-новому формулює свою місію в Європі... Сьогодні відбувається переорієнтація місії Польщі зі Сходу на Захід. Це дуже болючий, деколи навіть драматичний процес. Польська Римо-Католицька Церква все ще непевно почувалася в західному світі... Вона повинна вступити в контакти з західними Церквами... Для Польщі сьогодні дуже важливо повернутися до свого латинського коріння, утвердитися на Заході"

У зв'язку з тими сенсаційни-

ми ревеляціями щодо можливості неочікуваного звороту в польській церковно-політичній орієнтації зі Сходу на Захід, виривають різні думки і питання. Важко навіть припустити, що все це -- тільки особисті погляди поодиноких доповідачів і дискусій на цьому мирянському з'їзді; що недалеко вже приєднання Польщі до Європейського Союзу створює пригожий ґрунт для таких можливостей. Для Польщі це був би справді дуже революційний крок, бо ж "навертання схизматичського Сходу до правдивої віри" -- це ж особлива "історична місія" Польщі, тісно пов'язана з польським імперіалізмом, політичним наступом, головно на Україну. І тепер раптом зворот на Захід? Яка користь з того?

Глибші причини цього
"звороту на Захід"

Тут треба дошукуватися багато глибших причин несподіваної "переорієнтації" Польщі зі Сходу на Захід. Знаємо, що Московський Патріярх постійно протестує у Ватикані проти польської римо-католицької експансії в Росії (створення Папою чотирьох нових римо-католицьких дієцезій в Росії в лютому 2002 р.) і прозелітизму, бо через це припинився ватикансько-московський т.зв. "єкуменічний діалог". Дуже можливо, що впливові ватиканські чинники стараються або вилінувати, або принайменше обмежити роль польського католицизму на Сході Європи, особливо в Росії. Це було б зовсім оправдане, бо Польща зі своїм ультракатолицизмом і політичними аспі-

раціями, ніяк не може бути промотором замирення і порозуміння між католиками і православними. Щоб якось злагодити цю деградацію Польщі і її Церкви у ватиканській "остполітиці", говориться тепер про нову місію Польщі на Заході. Про це написано також у названій статті: "Місія Польщі... -- представити Заходові поняття традиції, поняття консерватизму в нормальній, діалоговій формі. Оскільки ситуація в Європі свідчить, що постійне експериментування на духовних справах, постійна зміна нині вкрай негативно впливає на на церковне життя Європи". Виглядало б, отже, що не єкуменічні неуспіхи на Сході, але великі духовні потреби Західної Європи спонукають Польщу і її Церкву змінити свій місійний напрям зі Сходу на Захід, щоб узгодити його.

Чи справді воно так? Правдою є, що Католицька Церква на Заході переживає тепер велику духовно-моральну кризу, спричинену ультралібералізмом і секуляризацийними впливами, але порятунком тут не буде поворот до ультракатолицького консерватизму з релігійним фанатизмом, езультським душехвастством, моральною казуїстикою і церковно-політичним владолюбством.

Вірно, що Західна Церква знайде в собі доволі розуму і сили, щоб відродитися в дусі Другого Ватиканського Собору, в дусі правдивого християнства і гуманності, так як цього бажав Великий і Святий Божий Угодник Папа Іван XXIII. Духовне uzдоровлення Західної Церкви буде водночас духовним uzдоровленням Європи і дуже корисно вплине на покращення взаємовідносин між усіма християнами.

А яка наша місія

"Місія Греко-Католицької Церкви в тому, щоб бути медіатором, бути місцем зустрічі західноєвропейської логіки зі Сходом. Як на мене, ми ще не готові до цієї місії... ми все ще опановані ідеєю ізоляціонізму. Ми боїмося Заходу, боїмося на нього реагуємо і водночас не відповідаємо на його виклики цивілізованості". Так написав у статті, в журналі "Патріярхат"

Як бачимо, автор статті обмежує нашу місію тільки до Греко-Католицької Церкви, а водночас вказує на нашу невідповідність до виконання цієї місії через наш ізоляціонізм та неприхильне відношення до Заходу, чи радше до Римо-Католицької Церкви. Не згадано чомусь найважливішої причини нашої неспроможності активніше діяти, якою є дискримінаційна політика Ватикану, територіальні і юрисдикційні обмеження, невизначеність юридичного статусу УГКЦ. Про ці проблеми, а головне про потребу визначення юридичного статусу нашої Церкви виразно заговорив Патріярх Любомир на приватній аудієнції нашого єпископату у Папи Івана Павла II в лютому 2003 року, але відповіді на це не одержав. А насправді треба конкретного, ясно визначення наших позицій у всіх ділянках церковного життя: під оглядом юридичним, ідеологічним, церковно-політичним та єкуменічним. У нас бо діє хаотичність, неопіформованість, дезорієнтація.

(Продовження буде)

Захар Бутирський, Любомир Петренко ("НХ")

ЕВРОПЕЙСЬКІ ПЕРСПЕКТИВИ УКРАЇНСЬКОЇ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИКИ

Реалізуючи свою стратегічну мету -- інтеграцію в європейські структури, Україна змушена припасовувати до відповідних норм і своєю електроенергетичну систему. Але на початку, звісно, треба виробити нову концепцію діяльності галузі.

У Києві поновились переговори щодо фінансування Європейським Банком Реконструкції та Розвитку (ЄБРР) проектів будови двох атомних енергоблоків: другого на Хмельницькій та четвертого на Рівненській АЕС. Паралельно лунають заклики щодо тіснішої інтеграції України в європейську енергетичну систему. Низка провідних фахівців української енергетики веде розробку енергетичної стратегії України. Вона може бути подана на розгляд Верховної Ради та Кабінету Міністрів вже восени. Днями парламентський комітет з питань паливно-енергетичного комплексу за-

просив широке коло фахівців до дискусії щодо одного із ключових питань -- майбутнього атомної енергетики. Нині АЕС виробляють 45-50% української електроенергії. Питома вага цієї галузі може стати ще більшою після будови двох атомних енергоблоків у Рівному і Хмельницькому.

Атомних електростанцій в Україні тепер лише чотири: Запорізька, Південно-Українська, Рівненська та Хмельницька. Водночас енергетики констатують: якщо раніше енергії бракувало, тепер сформувався її надлишок. Голова Державного Комітету ядерного регулювання Вадим Грищенко твердить, що без виходу на європейські ринки, українські атомні станції працюватимуть із невикористаними потужностями, особливо після введення в експлуатацію енергоблоків у Рівному і Хмельницькому. Колішній голова наглядової ради "Енергоатому"

Андрій Деркач вважає обов'язковою умовою для експорту електроенергії участь західних фахівців у будові реакторів X-2/P-4 ЄБРР та Євроатому. "Наші сусіди навряд чи погодяться із присутністю у них по сусідству ядерної інфраструктури, в якій систематично не виконуються запляновані роботи безпеки АЕС", -- заявив народний депутат. Водночас Деркач звинувачує уряд у відсутності "стратегічного бачення і відповідальності". Ці проекти розроблялись у відповідності з нормативно-правовими документами ЄСРП початку 80-их років і питання переузгодження із чинною правовою базою не ставилось. Досі у стратегії євроінтеграції України відсутня концепція інтеграції до ЄС української енергосистеми. У цьому зв'язку фахівці нагадують, що відсутність енергетичних потужностей стала головною причиною неприйняття Румунії до ЄС у пер-

шій черзі кандидатів. Ще однією проблемою атомної галузі є ліквідація відходів. Як зізнаються урядові, в Україні бракує сквищ відпрацьованого палива. Але замість побудови нових, ведуться переговори з Росією щодо подальшої відправки у її сквища радіоактивних матеріалів.

Серйозне занепокоєння фахівців викликає також той факт, що через недосконалість енергосистеми губиться половина виробленої атомної енергії. Цю галузь голова Державного Комітету ядерного регулювання Вадим Грищенко називає найбільш вигідною для капіталовкладень. Йдеться, зокрема, про встановлення лічильників та модернізацію застарілої електромережі.

На необхідності негайно провести заходи із зменшення втрат електроенергії між виробником та споживачем, наголосив і член мі-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Ганна Білінська

З'ЇЗД УАПЦ ЗАКЛИКАЄ ДО ЄДНОСТИ ТА ЗАСУДЖУЄ ЗЛОЧИНЦІВ

У дні 5-6 липня в монастирі Преподобного Антонія Печерського в м. Нокс, Індіана, відбувся Церковний З'їзд Української Автокефальної Православної Церкви (Соборноправної). Учасники З'їзду підтвердили зростання й поширення Української Православної Церкви Київського Патріархату так в Україні, як і в діаспорі під проводом Його Святости Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета.

Учасники З'їзду підтвердили, що Українська Православна Церква Київського Патріархату є продовженням Української Автокефальної Православної Церкви першого відродження у двадцятих роках і другого відродження в сорокових роках минулого століття, а тому вона є Матір'ю-Церквою всіх частин Українського Православ'я в Україні і поза її межами. Саме тому немає будь-яких причин чи перешкод для братерського молитовно-свхаристійного єднання всіх частин Українського Православ'я в єдину Помісну Православну Церкву під омофором Святішого Патріарха Філарета, щоб, за заповітом Спасителя Христа, в Україні постало "одне стадо і один Пастир" (Ів. 40, 16).

Саме з тих причин Церковний З'їзд УАПЦ звертається з братерським закликом до всіх українських архипастирів, пастирів, монахів і мільйонів побожних братів і сестер в Україні вийти з-під юрисдикції Московського Патріархату і влитися в Київський Патріархат в ім'я створення єдиної Помісної Православної Церкви Українського Народу, а також звертається з закликом до Єпископату,

духівництва й віних Української Православної Церкви в США і Української Православної Церкви в Канаді повернутися в лоно Церкви-Матері Київського Патріархату з-під чужої національної церковної залежності: "нехай Мати усміхнеться, заплакана Мати".

Церковний З'їзд УАПЦ (Соборноправної) молитовно вшановує пам'ять чверть мільйона наших братів і сестер, замордованих у казематах НКВД в 1937 році -- в 65-ліття кривавої єшовщини та десять мільйонів невинних жертв -- чоловіків, жінок, дітей і немовлят у 70-ліття жорстокого голодомору 1932-33 року, який організували московсько-комуністичні злочинці в Україні.

На З'їзді, яким керувала Президія в складі Владика Олександра (голова), Віктора Самітка (заступник), Ганни Білінської (секретар) і Наталії Вишневої (найстаршої віком парафіянки), прийнято ухвали про зміцнення церковної дисципліни, про фінансові і видавничі справи, обрано новий склад Малої Церковної Ради і дирекцію монастиря, прийнято резолюції тощо.

Церковний З'їзд рішив відзначити 10-ліття приєднання УАПЦ (Соборноправної) в США до Київського Патріархату і запросити Його Святість Патріарха Філарета на ті урочистості, що відбудуться у жовтні цього року в Свято-Покровському катедральному соборі в Чикаго.

З'їзд закінчився Архиєрейською Літургією в монастирському храмі Успіння Пресвятої Богородиці і спільним братерським обідом.

ЕВРОПЕЙСЬКІ ПЕРСПЕКТИВИ

(Закінчення з 2-ої стор.)

мецької консультативної групи при українському уряді Фердинанд Павел. В інтерв'ю "Німецькій Хвилі" він, м.ін. зазначив: Нині українські електроенергетичні системи працюють із суттєвими втратами струму. За нашими підрахунками, по дорозі до споживача втрачається через різні канали, й зокрема через крадіжки, понад 20 відсотків електроенергії. Провівши певні заходи, ці втрати можна було б знизити. Й тоді надлишок електроенергії -- приблизно 13-15% від загального споживання можна було б експортувати.

Німецький експерт радить також чимсьоріше приватизувати енергогенеруючі потужності:

Найбільша проблема для української електроенергетики полягає в тому, що генератори струму головним чином перебувають у державній власності. Ця галузь потребує приватизації. Коли це відбудеться, то галузь стане привабливою для західних інвесторів.

ПРЕЗИДЕНТ ПРИЗНАЧИВ НОВОГО МІНІСТРА ЕКОЛОГІЇ

Київ ("УН"). -- Президента Л. Кучми на посаду міністра екології і природних ресурсів, яка залишалася вакантною після звільнення Василя Шевчука на початку червня, призначив колишнього народного депутата України Сергія Полякова, кандидатуру якого представила фракція Народно-Демо-

кратичної Партії у Верховній Раді.

На початку червня Леонід Кучма звільнив з посади міністра екології Василя Шевчука, призначеного на цю посаду в листопаді минулого року, за недоліки в праці з управління галуззю природних ресурсів за рекомендацією РНБО України.

Катерина Ткачук

ВІДКРИТТЯ КІМНАТИ УКРАЇНСЬКОЇ СПАДЩИНИ НА ВЕЙНСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

На відкритті Кімнати Української Спадщини. Зліва: мистець-іконописець Володимир Майорчак зі Львова, Степан Віхар і Ольга Дубрівна-Соловей.

Товариство Українських Градуантів Детройту і Віндзору з приємністю і гордістю повідомляє, що Кімната Української Спадщини на Вейнському Університеті вже відновлена.

Ця поважна українська організація випускників існує вже понад 60 років. Багато абсолювентів Вейнського Університету є членами цієї організації. Під мудрим керівництвом Степана М. Віхара й Ольги Дубрівної-Соловей, ініціативна група протягом трьох років збирала кошти на відкриття Кімнати Української Спадщини.

Зібравши приблизно 75 тисяч доларів, вони почали працювати над проектом її відновлення і оформлення. Українські градуанти попрацювали на славу, приклавши багато зусиль, часу й енергії. Вся праця була запланована чітко, грамотно і розумно, тому увінчалась великим успіхом.

Тепер кімнату відновлено в українському стилі. Мистець Ярема Козак відновив малу Україну, виготовлену ще в 60-их роках його батьком -- мистцем Едвардом Козаком, а новий талант з України Володимир Майорчак приготував чудову картину, базовану на історії України. Сама мала дуже цікава й оригінальна. Тут показано зразки культури на українських землях, починаючи з Х століття перед Христом. Металеві зразки прикріплено до мали, а саме: дерев'яну церкву і дзвіницю, українську писанку, гуцула з трембітою, княжих дружин, Собор Св. Софії, Київську Академію, козацький човен і козака з бандурою.

На головній стіні видніє нова історична картина на тему української символіки. На ній зображено світських і релігійних провідників, поетів, письменників; показано провал комуністичної ідеології, здобуття української незалежності і космічні аспірації молоді Української Держави.

Третя стіна має вітрину, в якій виставлені гуцульські вироби і ряд різьблених крісел-лавок, на ній є також таблиця з міді, на якій видніє список жертводавців-ме-

ценатів, які пожертвували по тисячу і більше доларів на відновлення цього репрезентативного культурного приміщення. На вхідних дверях видніє дереворит, що зображує Україну, Тризуб і Св. Юрія Змієборця.

Урочисте відкриття відновленої Кімнати Української Спадщини відбулося 4-го травня 2003 року, а здійснив його заслужений громадянин і член Товариства Градуантів Степан М. Віхар. Він привітав усіх присутніх на відкритті, яких зібралось тут біля 280 осіб.

Пан С. Віхар представив Сузан Бурнс, яка репрезентувала президента Вейнського Університету д-ра Ервіна Ріда. У своєму виступі пані Бурнс підкреслила важливість етнічних груп, згадала про вагу Вейнського Університету в ділянці виховання та подякувала за Українську Кімнату -- дар української громади для університету.

Поміж присутніми були: американський конгресмен українського роду Давид Боніор, голова департаменту німецьких і словацьких судій д-р Дональд Гаас, голова Т-ва Українських Градуан-

тів Осип Ельник, суддя Катерина Джордж, головна радна міста Гем-трем Кеті Крісті, проф. української і словацької мов Світлана Роговець, проф. Віра Андрушків та інші визначні громадяни.

На закінчення урочистої частини, ведучий програмою Степан М. Віхар подякував усім гостям за їхню присутність, висловив щирі подяки всім, хто був причетний до цього торжества, а саме: всім українським випускникам, президентові Вейнського Університету д-рові Е. Рідові, професорам цього університету за дружню співпрацю, талановитим мистцям Яремі Козакові і Володимирові Майорчаку, декораторові квітів Надії Віхар, а відтак запросив усіх до італійської кімнати на бенкет.

Присутні веселились, ділились враженнями про почуте і побачене, дискутували, а музичний квартет під керівництвом Володимира Шестюка, який грає у симфонічній оркестрі в Лівонії, розважав гостей. Пані Ольга Дубрівна-Соловей награвала на піано мотиви чудових українських пісень, а її підтримували всі присутні, співала вся зала.

У кожного на душі було радісно і приємно, тож напевно кожен з присутніх виніс звідси частинку чогось українського, повчального і розумного, що зможе передати своїм дітям і внукам, близьким і знайомим.

Американські українці на решті отримали належне місце у Вейнському Університеті, де представлені історичні та культурні надбання їхніх предків.

Українські випускники вірять, що більшість українців великого Детройту та околиці буде горда зі своєї причетності до українського культурного куточка в престижному американському університеті. Кімната Української Спадщини представляє не тільки нашу культуру, її можна використовувати на лекції, семінари, важливі візити тощо.

Відновлення Кімнати Української Спадщини -- це, безперечно, значна подія в культурному житті американських українців і всієї української громади. Всім членам Т-ва Українських Градуантів Детройту і Віндзору велика шана і подяка за їхню сумлінну працю.

Володимир Боднар, директор школи

ІЗ ПРАЦІ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА У ПАРМІ

Завдання Школи Українознавства ім. Тараса Шевченка при Українському Православному Соборі св. Володимира в Пармі, Огайо -- навчати і виховувати молоде покоління української діаспори в національних традиціях та поширювати знання української мови, літератури, історії, географії, культури та Закону Божого з метою забезпечення зв'язку поколінь і передачі духовних, культурних та інтелектуальних надбань Українського Народу.

У нашій школі навчаються діти віком від 3-ох до 17-ти років, які мешкають у районі Великого Клівленду. Для англومовних дітей, що лише розпочинають опановувати українську мову, відкрито дві спеціалізовані класи для різних вікових груп, в яких навчають двомовні вчителі.

Навчальний рік у Школі ім. Т. Шевченка, що нещодавно закінчився, не був простим. У доповнення до вчителів, які працюють у нашій школі вже не перший рік, цього року ми мали декілька нових. Хоч більшість з них вже мала досвід праці з дітьми, був потрібний певний час, щоб ознайомитися з особливостями саме суботньої школи українознавства в США. Проте вже з самого початку року між нами встановилась творча, товариська атмосфера, що позитивно позначилось на результатах нашої праці.

Цього року чотири учні 11-ої класи -- Ірина Зозуля, Дан Левтонюк, Ярослав Кунаець і Оксана Стельмах -- успішно склали кінцеві матуральні іспити. Для них школа влаштовує матуральний бенкет, де відбудеться 2 листопада 2003 року у великій залі Свято-Володимирського Культурного Осередку.

Цей навчальний рік у нашій школі був багатий також на цікаві

Учні Школи Українознавства ім. Тараса Шевченка представляють літературно-музичну композицію на загальногромадському Шевченківському святі 9 березня 2003 р.

й важливі події. Про їх перебіг батьки і рідні наших учнів могли прочитати впродовж року в газеті "Шкільні Вісті", випуск якої налагодили наші вчителі. Крім того, про всі значні події шкільного життя можна було також дізнатися з фотовиставок у вестибюлі школи, які готували протягом року вчителі Наталія Боднар, Лідія Вайтєд та фінансовий референт Віра Малиш.

У неділю 1 червня, учні школи взяли участь у поминанні жертв Голодомору, яке щороку на початку червня проводять священники та парафіяни Українського Православного Собору св. Володимира. Після панахиди по померлих біля монумента жертвам Голодомору, яку відслужили оо. Іван Наконечний, Михайло Стралко, Іван Міронюк, о. дякон Ігор Махлай, учні Школи Українознавства ім. Тараса Шевченка, разом з дітьми недільної школи та молодіжного відділу Української Православної Ліги,

разом із парафіянами й гістьми Собору св. Володимира, представили програму у пам'ять жертв трагічних подій 1932-33 рр. Учні Школи ім. Шевченка -- Ірина і Тарас Боднар, Роман Коваль, Марійка Кунаець, Емілія Комінко та Андрій Михасяк -- декламували вірші, що їх написали українські поети на основі вражень від розповідей тих, хто пережив страшний Голодомор. На закінчення програми, діти поклали живі квіти до пам'ятника жертвам Голодомору, а всі присутні заспівали гимн "Боже, Україну храни".

Учителі Школи ім. Т. Шевченка розуміють, як важливо пам'ятати про причини і наслідки тих страшних подій, щоб не допустити повторення їх у майбутньому, щоб зберегти і зміцнити нескорений дух Українського Народу, його одвічне прагнення до створення і розвитку власної держави, тому на початку наступного навчального року, у суботу 20 ве-

ресня, у Школі ім. Тараса Шевченка відбудуться додаткові навчальні заняття і презентації, присвячені 70-й річниці Голодомору в Україні. А тепер хочеться подякувати учням, які взяли участь у конкурсі дитячих малюнків "Як я розумію Голодомор", що провівся у нашій школі за рекомендацією Шкільної Ради. Учні від першої до одинадцятої класи спробували передати на папері своє розуміння трагічних подій, які забрали мільйони життів невинних жертв. Учень 7-ої класи Юрій Стельмах навіть написав разом зі своєю бабусею вірш "Голод в Україні".

Наприкінці хочу побажати від себе і від усього нашого вчительського персоналу вам, батьки і діти Школи ім. Тараса Шевченка, гарного літнього відпочинку. Набирайтесь наснаги, а ми з нетерпінням будемо чекати на вас восени. До зустрічі!

CLASSIFIED
Need an extra \$36,000.00 a year?
Vending route for sale. Cost
\$5000.00 Help find missing
children. 1-800-853-7155
or www.webdesign199.com

Передплатіть
"Народну Волю"
своїм приятелям

ПОВІДОМЛЕННЯ

Головна Рада Українського Братського Союзу, що відбулася на "Верховині" в дні 16-18 червня 2003 року, підвищила річну передплату "Народної Воли" до 25 00 ам. доларів для всіх передплатників в Америці й Канаді.

Річна передплата для інших країн залишається без змін -- 30.00 ам. доларів. Підвищення передплати починається від 1 липня 2003 року.

"Народна Воля" появляється від 15 червня 1911 року. Читайте, передплатуйте та підтримуйте її! Заохочуйте Ваших приятелів і родичів передплатувати і оголошуватись у "Народній Воли".

Ваша передплата дуже важлива для збереження публікації цієї газети.

ПОВНИЙ ТЕКСТ ПРИЙНЯТОЇ ЗАЯВИ ПРО ВОЛИНСЬКУ ТРАГЕДІЮ 1943 РОКУ

60-та річниця трагедії польського населення на Волині і в Галичині періоду німецької окупації скиляє до роздумів про минуле й майбутнє польсько-українського сусідства. Трагедію поляків, яких вби-валн і вигнали з місць їхнього проживання збройні формування ук-раїнців, супроводжували рівно ж страждання українського мирного населення -- жертв польських збройних акцій. Ці події були трагедією для обох наших народів.

Убитим та загинлим на Волині і в Галичині належить пошана й пам'ять. Скиляємо голови перед невинними жертвами. Не може бути виправдання терору, насильства і жорстокості. Правда про ті драматичні роки є болючою для всіх. Однак поляки й українці повинні її пізнавати. Правда, хоч і найсумніша, є необхідною для побудови тривалого порозуміння. Болочий досвід повинен бути для нас також джерелом роздумів про те, що ненависть і конфлікти між нами використовували наші супротивники, а ми завжди на цьому втрачали.

В історії Європи є багато прикладів національної ворожнечі, війн, крові й жорстокості. Але одночасно є приклади поєднання і порозуміння народів, які хотіли та змогли подолати навіть найскладніше минуле. Моральним обов'язком тих, совість яких і надалі зворушує трагедія 60-річної давнини, є заклики до поєднання наших народів в ім'я майбутнього, в ім'я спільної мети.

Нехай зміни вибачити стане фундаментом кращого майбутнього, добросусідства і українсько-польської дружби.

ТРАГЕДІЯ – СПІЛЬНА, ЖАЛОБА – ТЕЖ

Луцьк ("УМ"). -- 11 липня на відзначення 60-ї річниці відомих кривавих подій на Волині в тамешньому селі Павлівка зібралося біля двох тисяч осіб -- кільканадцять груп українців із синьо-жовтими прапорами та кілька сотень поляків із Польщі з середовища переселенців.

На початку церемонії Президенти Кучма і Квасневський зустрілися перед католицьким цвинтарем. Кардинал Мар'ян Яворський виголосив текст листа Папи Римського, в якому понтифік закликав два народи єднатися й не бути "в'язнями історії".

На кладовищі, де поховано близько сотні польських жертв різанини 1943 року, відправлено Службу Божу; за кілька сотень метрів від цього місця -- на сільському православному цвинтарі відбулася друга частина церемонії.

Як повідомив УНІАН з посиланням на УНА-УНСО, на жалобний мітинг вдалося "прорватися" також майже двом сотням українських радикалів, які протестували проти вибачання перед поляками.

Леонід Кучма у своєму виступі висловився за необхідність діяти в дусі історичного примирення між Україною та Польщею.

засуджуючи обопільні кривди.

Президент заявив: "Маємо разом віддати шану українцям та всім, хто став жертвами репресій цивільного населення на цих землях". За словами Л. Кучми, шануючи пам'ять полеглих, "мусимо висловити моральний осуд всім винуватцям тероризму, незалежно від їх етнічного походження".

Як заявив Кучма, не можна виправдати насильства щодо мирного населення, навіть якщо ініціатори його вважали, що керуються святою метою національної свободи. Основний тягар відповідальності глава держави поклав на "по-екстремістські" налаштованих діячів, які перебували у складі національно-визвольних рухів обох народів.

Президенти Леонід Кучма та Олександр Квасневський взяли участь у відкритті пам'ятника українсько-польському примиренню у Павлівці, підписавшись під спільною заявою, в якій віддано найглибшу шану жертвам кривавих конфліктів і висловлено співчуття їхнім родинам.

Глави сусідніх держав вважають на необхідне продовжити спільний пошук історичної істини про трагедію Волині.

ВИСТАВКА ПРО ІВАНА МАЗЕПУ НА ЗАХІДНЬОУКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ

Львів (АПУ). -- 300-річчю перебування гетьмана Мазепи на західноукраїнських землях присвячено виставку, що відкрилася у Львівській Картинній Галерії. Експозиція, що її готували упродовж кількох років, має промовисту назву -- "Гетьман Мазепа: погляд крізь століття" і включила понад 200 різноманітних експонатів, що чи не вперше мовою історичних документів і мистецьких творів відтворюють бурхливий життєвий шлях і неоднозначну суспільно-політичну діяльність однієї з найвидатніших постатей в історії України.

"Цю виставку ми готували понад три роки", -- розповів директор картинної галерії Борис Возницький. -- "Задля найширшого висвітлення політичного й не тільки образу цієї визначної людини, ми зібрали експонати з музейних збірок Києва і Лебедина, Полтави і Сум, Чернігова і, звичайно ж, Львова. Картини, гравюри, скульптури, фоліанти розповідають про тих, хто спілкувався з Мазепою, -- королів, царів, гетьманів. Тут же представлено чи не найбільш достовірний портрет Мазепи -- полтавську копію картини. Поруч можна побачити рукописні документи -- універсали й охоронні листи, які підтверджують перебування Мазепи у квітні

1709 року в містечку Жовква неподалік Львова, що було на той час ставкою російського царя Петра І. Саме до цього періоду відноситься представлений на виставці унікальний експонат -- Євангеліє -- видання Києво-Печерської Лаври 1703 року. На її форзаці зберігся напис про те, що це дарунок царевича Олексія Петровича для Івана Мазепи, презентований 11 квітня 1709 року в Жовкві. Тут же знаходиться сургуцева печатка з гербом "Круч" із князівською короною, що свідчить про герб Мазепи після отримання ним князівського титулу.

Оскільки під час зруйнування Батурина разом з палацом знищено й величезну бібліотеку гетьмана, ця книга може вважатися єдиним збереженим екземпляр, що супроводжував його в останні роки життя.

Представлено такі раритети, як шабля з датою 1665 р., срібна чарка, зіздіця -- дар Мазепи Церкві. Є в експозиції і твори сучасних мистців, тематично пов'язаних з тодішньою епохою, -- це костюми для художнього фільму "Молитва за гетьмана Мазепу", що прибули з Кіностудії ім. О. Довженка.

Після двох місяців експонування у Львові, виставку планують показати у Києві.

ЗДОБУТКИ НАШИХ ЛЕГКОАТЛЕТОВ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, на чемпіонаті України, що відбувся в Києві на "Олімпійському", жіноча національна збірна, навіть за відсутності Жанни Блок, встановила рекорд України в естафеті 4х100 м -- 42.96 сек.

Тим часом в Парижі відбувся другий етап "Золотої ліги ІААФ" Наша Інна Бабакова посіла на цих

престижних змаганнях третє місце в стрибках у висоту з вислідом 1.97 м.

На жаль, знову була не в формі Олена Говорова -- лише сьома в потрійному стрибку (14.34). Тетяна Терещук-Антипова пробігла 400 метрів з бар'єрами з шостим часом 55.93 секунди.

Василь Нейжмак ("МУ")

МАЗЕПА ЧУВ, ЯК ГУЛА І НУРТУВАЛА КОЗАЦЬКА КРОВ НАЩАДКІВ НА ЙОГО "ІМЕННОМУ" РОК-ФЕСТИВАЛІ У ПОЛТАВІ

Усім, хто 6-го червня прийшов на Співоче Поле Марусі Чурай у Полтаві, щоб пофестивалити разом із "Мазепою-фестом", його фундатори пообіцяли насолоду відчутти, як, за поетом-клясиком, у волячих жилах його народу "козацька кров нуртує і гуде". Чи виправдалися сподівання?

Розчарувань, принаймні, не було. Молода кров п'ять тисяч глядачів п'ять із половиною годин так ки гула і нуртувала, розігріта українською рок-музикою.

Попри те, що народження первістка стало, по суті, прелюдією до майбутнього повноцінного триденного україномовного фестивалю (у прокрустове ложе одного дня своєрідне "перерізання пуповини" довелося вкласти тільки через брак коштів), йому вже тепер можна пророкувати велике майбутнє. І не лише з огляду на наполегливість, фанатичну відданість справі "українізації" нашого пісенно-музичного простору "батька" -- директора іменного мазепинського фестивалю -- провід-

ника полтавських обласних організацій Народного Руху України та "Просвіти" Миколу Кульчинського і його побратимів-земляків, помножені на професіоналізм "примкнули" до них киян -- режисера-постановника дійства Сергія Архипчука й головного патрона, відомого музичного критика Олександра Євтушенка.

Укотре підтвердилася давня істина: як корабель назвеш, так він і попливе. На пресконференції, що відбулася за кілька годин до виступу, провідники крайових культурних груп "Кому вниз" та "Плеч Єремії" Андрій Середя і Тарас Чубай зізналися, що в "нерозкрученому" малобюджетному фестивалі їх привабила передовсім назва, власне ім'я гетьмана Івана Мазепи.

Та ще й у "сув'язі" з фатальним для нього містом, яке й досі для багатьох малоросів залишається винятково "городом слави русского оружия". При чому саме заради цього виступу в Полтаві "комунізаці" пожертвували поїздкою на фестивалю до Німеч-

чини.

Окрім репрезентованих згаданими живими клясиками українського року команд, прибули сюди і дві інші заявлені організаторами провідні групи -- "Гайдамаки" та "Всяя клуб". Хоча до таких з повним правом можна віднести й інших заїжджих "мазепинців" Зокрема, "пересаджений" із Дніпропетровська до Києва "Сад", львівську "Перлину степу", відомих "одноосібників" -- гітариста-віртуоза Юрія Товстогуана і кобзаря Едуарда Драча. Попри різністийовою спрямованість їхньої творчості, байдужих до неї на трибунах Співочого Поля не було. Міт про несприйняття "східняцькою" молоддю сучасної української музики і пісні не лише для ніг, складніших україномовних текстів розвивався вже з перших акордів фестивалю. Більшості його учасників глядачі підсвічували, підтанцювали, уривки "Плячу Єремії" декламували, здається, від першого до останнього рядка...

Звісно, затяті рокери шаленіли й від чергової зустрічі з міс-

цевими улюбленцями -- "Арахнофобією", "Трансформером", "Талісманом", "Бавовною", "Незвичайним, так отож". При чому не лише з почуттям містечкового патріотизму.

Перелічені вище полтавські рок-гурти не губилися на тлі знайомих, а та ж "Арахнофобія" зі своїм солістом Валерієм Власенком практично нічим не поступалася останнім.

Так само щиро й захоплено відреагували глядачі на вітання рок-"мазепинцям" провідника "Нашої України" Віктора Ющенка, виголошене його соратницею, народним депутатом України Лілією Григорович. Овацією зустрілі вони рішення учасників концерту покласти квіти до пам'ятника українським загинлим козакам.

Пам'ятника Іванові Мазепі у Полтаві поки що немає, та великий гетьман уперше вдихався в очі своїх нащадків з великого полотноща над полтавським Співочим полем. І все чув.

Вікторія Прихід, Наталя Космолінська ("Поступ")

НЕВІДОМІ МУРИ В ЦЕНТРІ МІСТА

них речей: посуд, елементи одягу зі шкіри і металу, речі широкого вжитку. Усі вони датуються XVI-XVII століттям. Суперечки точаться навколо знайденої печатки зі шведською геральдикой, походження якої ще досі не встановлене. Припускають, що печатка служила пльомбою для бочки з порохом або для сувою тканини, привезених з Європи. На печатці зображені корони і два павичі.

Розкопки триватимуть ще два тижні. Після цього треба буде вирішувати, що ж робити зі знахідкою далі. Археологи і архітектори-реставратори, ясна річ, радять ділянку законсервувати і музеїфікувати (що коштуватиме 700 тисяч гривень), аби львів'яни і гості міста мали змогу оглядати ці старовинні мур. Власники ж території, навпаки, хотіли б спокійнісінько продовжити собі будівництво нового сучасного будинку на території, яка є у їх власності. Іван Базиліюк, начальник виробничого відділу "Консоль Лтд", що є ви-

конавцем будівельних робіт на цій ділянці, взагалі вважає, що віднайдені "сліди мурів" не складають жодної історичної цінності. "Мало скільки їх є у Львові? Та на кожному кроці у нас є якась пам'ятка. То що, ми повинні валити будинки, аби побачити якусь пам'ятку?" -- каже він.

Заступник директора ВП "Гарант-Львів", що сусідє з розкопаними мурами з боку вулиці братів Рогатинців, Петро Віварівський зауважив, що їхнє підприємство готове музеїфікувати мур і зробити там навіть оглядовий майданчик за свої кошти. Але для цього потрібно, як мінімум, ще 150 кв. м., які сьогодні є у власності "Радиміських контрактів", і де за проєктом має бути збудований підземний гараж. Чи при побудові гаражу зруйнують старовинну фортецю, нам так і не вдалося з'ясувати.

До розв'язання дилеми ще далеко. Поки не закінчені розкопки, про це говорити ніхто не хоче,

але очевидно, що своє, маємо надію, вагоме слово скаже міська влада, яка, згідно з існуючими пам'яткоохоронними законами, має право змусити власників землі скорегувати проєкт задля збереження пам'ятки. Якщо ж цього не відбудеться і працівники відповідних структур влади не прислухаються до думки фахівців, а пінуть шляхом найменшого спротиву (є власник ділянки -- "Галицькі контракти", який на своїй ділянці хоче за свої гроші бачити багатоквартирний комфортабельний будинок із підземним гаражем і не хоче бачити жодних туристів, які з ранку до ночі оглядатимуть якусь фортецю і якийсь там мур, яких у Львові і так повно), то після закінчення археологічних досліджень всі нововідкриті укріплення будуть сфотографовані і засипані. Згодом науковці напишуть про них кілька статей, книжок, дисертацій, але на власні очі ні ми, ні наші діти цього мур і цієї фортеці ніколи вже не побачимо.

Наталія Малімон ("День")

АЛЬТЕРНАТИВА "ЗОЛОТИМ ПІСКАМ" ЗОЛОТИЙ ПІСОК СВІТЯЗЯ

собів масової інформації (ЗМІ), проведення регіональних, всеукраїнських та міжнародних симпозиумів, пресових конференцій і пізнавально-відпочинкових заходів. Як сказав на урочистостях з нагоди закладання каменя у фундамент майбутнього центру заступник голови Волинської Обласної Ради Василь Струк, «за своє життя я що тільки не робив, навіть освоював цілину, але найважча робота, признаюсь, писати...» Тому, мовляв, «начальники» й стараються мати помічників, які б писали за них документи... Напевне, це трохи жарг, хоча, як у кожному жарті, в цьому теж є істина: як відзначив голова Волинської обласної державної адміністрації Анатолій Француз, «робота журналістів нелегка, часто небезпечна

вони достойні мати такий центр». Волинська влада досить серйозно поставилася до реалізації проєкту. Власне, ініціатива проєкту і належить Героєві України (і,

до речі, членові Національної Спілки Журналістів) Анатолію Французові, якого у намірах підтримав і Президент Леонід Кучма.

Поки що майбутній реабілітаційний центр існує лише у макеті проєктантів. Це чотири комфортабельні двоповерхові котеджі з 52 одно- і двокімнатними номерами, лікувальний корпус, фізкультурно-тренувальна зала. Навколо п'янит'я сосновий ліс, а за кілька десятків метрів котить хвилі знамените озеро... Проєкт недешевий, вимагатиме не менше 3.5 мільйона гривень. Їх планується отримати з позабюджетних коштів, але перші внески вже надійшли від самих журналістів та волинського губернатора, який перерахував на відповідний рахунок 2 тисячі гривень особистих коштів.

Ініціатори сподіваються, що проєкт зацікавить і Європарламент, і міжнародні організації журналістів, бо участь у спорудженні та обладнанні Міжнарод-

ного Центру «Світязя» відкриває великі можливості для проведення політики за повномасштабну інтеграцію в європейські і євроатлантичні структури. Допомога може виражатися не лише у юштах, а й у будівельних матеріалах, засобах міжнародного зв'язку, розмножувальній техніці, теле-радіоапаратурі тощо. Пожертвування слід надсилати на таку адресу: Волинська обласна організація Спілки Журналістів України. Код за ЄДРПОУ 13369310. Код банку 303484. Західінкомбанк у м. Луцьк. Розрахунковий рахунок 26002001758. Для будівництва міжнародного оздоровчого журналістського центру.

Видно, справді, як образно висловився редактор волинського тижневика «Віче» Василь Простопчук, «настав час виїмати каміння з-за пазух на фундамент майбутнього журналістського центру»...

УЗБЕКАМ НЕ ДОЗВОЛЯТЬ СЛУЖИТИ В РОСІЇ

Як повідомляє Bi-Bi-Ci, міністер юстиції Узбекистану Абдусамат Палван-заде заявив, що громадяни Узбекистану не мають права служити в російській армії. Це була реакція на заяву міністра оборони Росії Сергія Іванова, який запропонував змінити російське законодавство з тим, щоб громадяни СНД могли найматися за контрактом до російської армії. Опісля вони могли б отримати російське громадянство. Відомо ж бо, що Росія все користувалася службою яничарів.

Однак, справді, як образно заявив в інтерв'ю газеті «Правда Сходу», що це суперечитиме російській конституції, а також низці міжнародних договорів. Палван-заде стверджує, що, згідно з російським кримінальним кодексом, чужоземець, який бере участь у складі російської армії у збройному конфлікті, вважається найманцем. «Росії доведеться змінити свою конституцію та інші закони, щоб рекрутувати до своїх збройних сил громадян СНД», -- заявив міністер.

УКРАЇНСЬКІ АЛЬПІНІСТИ ВИРУШИЛИ У СВОЮ П'ЯТУ ВИСОТНУ ЕКСПЕДИЦІЮ

Київ (АПУ). Українські альпіністи розпочали п'яту національну висотну експедицію "Україна-Каракорум - 2003", присвячену 50-річчю підкорення найвищої у світі вершини Еверест.

Команда у складі п'ятнадцяти осіб 23 червня вилетіла з Одеси до столиці Пакистану Ісламабад.

Каракорум на стику кордонів Пакистану, Індії і Китаю -- спортивна Трещук-Антипова пробігла 400 метрів з бар'єрами з шостим часом 55.93 секунди.

В експедиції беруть участь

найсильніші альпіністи країни, в тому числі й легендарний одесит Владислав Терзнул, який підкорив 12 з чотирнадцяти світових восьмитисячників без застосування кисню.

Біля підніжжя гір спортсмени розділяться на дві групи: одна команда в складі шести осіб по гребеневому маршруті вирушить на Гідден-Пік /8068 метрів/, інша група з чотирьох альпіністів піде по прямовисній стіні на Транго-Тавер /6257/.

Віктор Горобець — доктор історичних наук, завідувач Центру Соціальної Історії України НАН України

НЕІСНУЮЧА ДИЛЕМА КИРИЛА РОЗУМОВСЬКОГО

Президент Російської Академії Наук чи гетьман України?

П

З огляду на незадовільний стан книгодрукування в Україні, неабиякого значення набувала пропозиція заснувати при університетах, а «де запобігти судитися і при гімназіях», друкарень для друкування книг, як церковного, так і світського змісту.

“Маленький Петербург”

Нарешті, неабиякий державотворчий зміст гетьман вкладав у розбудову гетьманської резиденції, яку він переніс туди, де правив його визначний попередник -- Іван Мазепа. Саме тут, на мальовничому схилі річки Сейму, петербурзький архітектор, англієць за походженням, Чарльз Камерон на гетьманське замовлення збудував розкішний палац в першокласному стилі класицизму, а італієць Рінальді закрив довкола парк. До проєктування «національних строєній» були залучені найвідоміші на той час придворні майстри -- Квасов, Аксамитов і Старцев.

У Батурині гетьман зібрав одну з найкращих в російській імперії бібліотек, слава про яку дійшла і до Європи. На посаді гетьманського бібліотекаря більше п'ятнадцяти літ служив виписаний з Франції фахівець. Переполювали, що Розумовський навіть виношував пляни запросити на посаду завідувача бібліотеки відомого французького просвітителя Ж. Ж. Руссо. Атмосфера національного піднесення сприяла похваленню інтересу до української історії, розгортанню творчого пошуку письменників і мистців, зрештою формує цілу генерацію політиків і інтелектуалів.

Намагання зробити з Батурина «маленький Петербург» не тільки перегукувалося із заходами Розумовського стосовно законодавчого вноскремлення української аристократії, народженої з юзашкої старшини. Саме в середовищі останньої на старшинському з'їзді 1763 року ухвалюється проєкт, спрямований на законодавче закріплення й розширення автономії Гетьманщини. Зокрема, пропонувалося закріпити право вільного обрання гетьмана, відновлення традиції укладення українсько-російських договірних статей, конститування шляхетського

Карпо Кропива

СПЕКА В НЬЮ-ЙОРКУ

(Гумореска)

Чи знаєте ви, що таке спека в Нью-Йорку, яка триває тиждень, два або й три тижні підряд, сягаючи температури, при якій господині печуть у печах французькі тостечка з яєчних білків?

Якщо не знаєте, то дай вам, Боже, ніколи того й не знати. Від тієї спеки люди, які мешкають в будинках без охолоджувальної системи, люди порядні і абсолютно нормальні, після третьої безсонної ночі стають подібні до п'яниць із посоловленими очима або до наркоманів під свіжою дозою якогось дурману...

І ось ходить такий тип, похитуючись на розм'якхих від спеки ногах, а коли до нього заговорить, то дивиться на тебе затуманеним поглядом, слухає, а потім питає:

-- Ви щось казали?... Ну, то скажете ще раз, як спека мине, бо тепер усього не второпаш.

А один панок з нашого дому, поважна, інтелігентна людина, вже зовсім сивий, почав щовечора ходити на якісь підозрілі фільми. Вертається додому після першої години ночі якось, а я саме сиджу на танку і спіймав його.

-- Як ся маємо, пане професоре? Знову до кіна ходили?

-- Та ходив...

-- Ви ж і вчора, здається, були?

-- Був учора і позавчора. І два дні перед тим.

Ну, думаю, не інакше, як на якісь порнографічні фільми ходить. Він, правда, хай би і шведидав, аби йому на здоров'я не шкодило.

-- А цікаві фільми, пане професоре?

-- Не знаю, мені то байдуже. Зате в кінотеатрі прохолода, я дрімаю, а то й сплю по два, три сеанси підряд, аж легше дихати стає після того.

Хто зна, може й правду сказав...

А скільки драм відбувається саме через цю спеку! Ось хоч би й зі мною... Повів я вранці мого псика провітритись. Ходимо з ним по подвір'ї, аж тут моя сусідка -- старенька, що на пенсії вже з двадцяти років -- виходить килимок витріпати. Воно зрозуміло, що в

спеку людина ходить у себе дома бозна в чому, а потім може забути і надвір так вийти.

Тож вийшла старенька в легенькій прозорій сорочині, такий, що вся наскрізь світиться, а під сорочиною -- нічого, крім власного бабусиноного тіла... Якби ось так вийшла у двір молодичка з другого поверху, -- справа інша. Я б, може, тоді і не писнув, а тут не витримав і кажу:

-- Пані, чи не сором вам? Уже ж літа не ті, щоб напівголою розгулювати! Вдягайтесь, як на люди виходите!

А вона глянула на мене і посміхнулася презирливо.

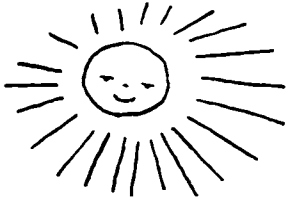
-- То це мені ганьба чи вам, що до старої жінки під сорочку заглядаєте? Ви ліпше на себе гляньте!

Глянув я на себе... і обімлів. Це ж бо я, як ходив у хаті, рушничком підперезаний, то так і надвір вийшов. А рушничок маленький, та ще й набік з'їхав... Поправив я його -- і почав тікати в будинок. А тут саме виходить з дверей ота молодичка з другого поверху. Побачила мене -- і в регіт. Та такий, що їй від того сміху груди затряслися, гейби яблука на дереві під час землетрусу.

Мос помешкання -- на самій горі. Кинувся я бігти нагору сходами та так швидко, що й саме кенгуру мені позаздрило б... Від незвички до такого бігу, я спитююся і впаю. Від падіння мій рушник з мене злетів і закружляв аж на перший поверх, від чого молодичка зареготала ще дужче і налякала мого пса. Той почав, як дурний, гавкати на цілу хату, сусіди повідчиняли двері, але побачили вже тільки мою спину... Влетів я у своє помешкання, сперся, задиханий, на двері і чую на сходах:

-- Не інакше, як ходив у гості до Марусі, а тут її чоловік з роботи повернувся... Ох, він же йому покаже!... То хлоп здоровий -- на будівлях працює!

Та мені вже було байдуже, що про мене говорили. Біль у коліні був такий, що я й кроку не міг зробити. Ще й по сьогодні ходжу, шкутильгаючи... А все через ту спеку!

СІМДЕСЯТИЛІТТЯ ГОЛОДОМОРУ

Свідки голоду в Україні в 1932-33 роках зберегли жакливі картини про долю дітей селян-хліборобів. Степан Федорівський -- очевидець усіх страстей московсько-більшовицької народовбивчої політики, у своїх свідченнях, опублікованих у тижневику "Народна Воля", пише: "У селі Михайлівці, Вінницької області, учні не відвідують школи. Половина їх (а всіх було 360) лежить опухла по хатах своїх батьків, які теж опухли. У березні й квітні прийшла масова смертність дітей і дорослих... До липня 1933 р. у Михайлівці померло з голоду близько 600 осіб, а не було жодного народження. Те саме було в сусідніх селах: Желябівці, Оленівці тощо"

Про страшні факти розповідають свідки з міських місцевостей: "Десятки тисяч напівбожевільних від голоду матерів, добравшись до міста, підкидали своїх дітей, лишали їх просто на вулицях, у громадських вбиральнях, скрізь. Ці нещасні матері, які вже ніколи не побачили своїх дітей, думали в такий спосіб спасти їх від неминучої смерті..."

Щоранку в Києві, Харкові, Одесі можна було бачити сотні голондих, посинілих і майже прозорих від виголодження дитячих істот, напівголих або в сморідному дранті, яких забирала міліція та відвозила до дитячих будинків"

А скільки правдивих свідчень знаходимо в художніх творах про цей страшний феномен зростання сиріт і безпритульних... Скільки прикладів людодійства подають у свідченнях різні люди? Степан Федорівський, наприклад, розповідає про історію родини з села Стара Прилука на Вінниччині:

"Батько і двоє дорослих синів померли з голоду. Мати від переживань збожеволіла і зарізала 7-річну дочку, ученицю. Сільрада, шукаючи дитини, за вказівкою вчителя, знайшла її порізану в банях. Коли її (матір) запитали, нащо вона те зробила, вона відповіла: *Вона однокласно померла б*"

"У Житомирі на Гоголівській вулиці ч. 30, в Полтаві на Кобилянській вулиці, у Києві на Подолі були виявлені цілі "промислові заклади, де з трупів робили ковбасу, холодець і продавали це на базарах" " в Алчевську, на Донбасі, викрито цілу корпорацію, що заготовляла людське м'ясо, переважно дитяче, і доставляла до ресторанів великих міст. У цьому місті злочинці збували свій крам у готовому вигляді..."

Про випадки людодійства згадує у своїх спогадах поет Яр Славутич і Семен Підгайний у своїй книзі про заслання на Соловки. Він розповідає там про окрему категорію тамошніх засланих, яку становило

325 людодійців із часів сталінського голоду 1932-33 років. Між ними було 75 чоловіків і 250 жінок..."

Про страшні наслідки голоду 1932-33 рр. чимало писали й пишуть не тільки українці, але й росіяни, наприклад, Сергій Максимов у своєму романі "Денис Бушуєв" пише: "Україна вмирає від голоду. Ми ж з вами п'ємо чай з варенням, на столі у нас білий хліб, масло, сир, пірожки..."

Дуже цікаві думки висловлює П. Берлін -- відомий російський письменник і публіцист у статті п.н. "Во что Сталин обошелся Россия?" Він пише, що " сталінський голод, як і все, що від Сталіна виходить, має свій особливий зловісний відбиток. Він нерозривно пов'язаний з усією плянованою економікою Сталіна... Уся система фінансової та економічної політики Сталіна, усе будівництво п'ятирічок спирається на вивласнювання у селян усіх ресурсів, що їх вони ледве нагромаджували, та на залишення тим селянам лише того, що потрібне для підтримання найзлиднішого фізіологічного існування"

П. Берлін твердить, що голод 1932-33 рр. треба назвати *Голодом імені Сталіна*, бо Сталін був його ініціатором і організатором. Сталін мстився українському селянству за опір колективізації. А опір був, і то неабиякий, як про це говорять свідки. 1927 року відбулось повстання в селах Голо-Пристанського району на Херсонщині, а також на Поділлі. Подільське повстання почалося у селі Мала Терновка і перекинулось до сіл Куяви, Фрамполя, Великої Тарнавки, Тинної, Каліни, Нестеровця, Зеленої, Лисогірки, Рудки, Смотричівки. Повстанська хвиля докотилася до самого Збруча.

Були повстанські зриви на Вінниччині, Чернігівщині, у Шепетівці, на Кубані, на Харківщині (Богодухівський район), на Дніпропетровщині (Павлоградський та інші райони) і на Волині.

В усі місцевості, охоплені повстаннями, Москва кинула спеціальні відділи ГПУ, які нещадно розправлялися з повстанцями.

Окрадених українських селян докінчив сталінський голодомор. Слід зазначити, що, згідно зі свідченнями, найбільше голодуючого селянства померло в найродючіших районах України. Не дивно, що демографічна статистика того періоду про смертність, народжуваність, переселення тощо, була відома небагатьом людям, правдоподібно, виключно довіреним особам Сталіна, а він, як відомо, довіряв небагатьом. Наслідки канібальської політики народовбивства Кремль засекретив так, що й сьогодні ці дані не відомі. А відомі і без тих даних, що в Україні повмирали цілі села. Це, до речі, так вийшло на користь Москві. Це дало їй можливість заселити ті вимерлі села росіянами. При уряді СРСР в Москві навіть створено для цього спеціальний переселенний комітет, який переселяв на Україну селян з Московщини, залюднюючи ними вимерлі села. Транспорт прибували до Краснокутщини (Харківщина), Красноградщини (Полтавщина) Пав-

Роксоляна П. Зорівчак

РУБРИКА МОВИ

Текст дев'яносто дев'ятого

Не посміє ніхто нас поставити знов на коліна,
Лиш вселенська любов -- наша віра і наша мета.
Одинадцята заповідь -- вільна в віках України,
Боже сяймо блакиті і мова ланів золота.

В. Романюк

ПРО СЛОВО ХЛІБ У НАШІЙ МОВІ

Чорноземом славиться Україна, чорноземом заглибошки в сім метрів. Саме тому хлібодайною зовуть Україну, згадаймо хоча б поетичні рядки В. Коломійця:

Ось жорна
в Переяславі-Хмельницькому --
в музеї хліба.
Ім десять тисяч років.
Світу любота
тут засвітала!
Із хаосу виник Рід.
Відтоді,
від Трипільської культури,
тут почалася Батьківщина --
з хліба.

Лише поет хлібородного краю, хлібного краю міг так опое-тизувати колосся, як це зробив наш Д. Павличко:

О, я хотів тобі сказати,
Що те колоссячко вусате --
То невислущий труд мозильний,
То молодим калач весільний,
То для дітей пахуча булка,
То хліб, що матінка-гуцулка
З долівки вчила піднімати,
Як батька в руку, цілувати...

Саме тому у нашій мові стільки похідних від слова хліб, у тому числі зменшувальних, стільки епітетів та означень уживається з цим словом, стільки сталих висловів, прислів'їв та приказок виникло на його основі.

Ось деякі з похідних слів: хлібня, хлібець, хлібина, хлібинка, хлібниця, хлібороб, хліборобити, хлібодар (те саме, що хлібороб), хлібник (той, що випікає або продає хліб), хлібосол (людина, що любить приймати й щедро частувати гостей).

А ось цікаві стали вислови: водити хліб і сіль з ким (бувати в гостях один в одного); жити на сухому хлібі (голодувати, жити в злиднях); жити не хлібом єдиним (мати духовні інтереси); зустрічати хлібом і сіллом (за старовинним українським звичаєм, підносити паляницю і сіль на знак великої поваги до того, кого зустрічають, під час урочистих церемоній або на весіллі при зустрічі молодят); перебуватися з хліба на воду, перебуватися з хліба на квас; бути вже на своєму хлібі (самому на себе заробляти); дали хліба, коли вже зубів не стало (прийшов чоловік до достатку тоді, коли вже не зміг з нього користати); має хліб на хліб (не зазнає браку хліба); не буде він з того хліба їсти (ця робота не дасть йому ніякого доходу); тяжкий хліб (заробіток, здобутий важкою працею, великими зусиллями); легкий хліб (засоби для існування, здобути без важкої праці); відирвати собі шматок хліба від рота (відмовляти собі в найнеобхіднішому заради когось, чого-небудь).

Жмут епітетів і означень зі словом хліб: святий, свіжий, смачний, черствий, білий, житний, чорний, м'який, пшеничний, теплий, залашний, насущний, пахучий, думяний, круглий, пухкий, український, ситний, селянський, хрумкий, чудовий.

Ось деякі приказки й прислів'я: хліб -- усьому голова; аби хліб -- зуби будуть; батьків хліб не навчить; буде хліба й солі при добрій волі; для нового хліба не кдай старого; з хлібом усе добре; і хліба шкода і за гостями банно (жартує-примовляє господар, прощаючись з гістьми); має хліб роги, а нужда ноги (достаток робить людину гордою, а нужда заставляє мандрувати).

То ж пишаймося нашими чорноземами, смакуймо не лише український хліб, а й кожен вислів рідної мови, пов'язаний з концептом Хліб, бо ж наша Україна -- хлібодайний край.

лоградщини (Дніпропетровщина) та до інших районів України.

А що робилось по містах? Про це маємо також чимало свідчень. Для прикладу подамо спогад професора Ігоря Володимировича Губаржевського, колишнього співробітника Інституту Мовознавства Української Академії Наук у Києві. У спогаді, який використано в одній з програм "Радіо Свобода", він пише:

"Диявольський задум Сталіна про боротьбу з селянством, яке спротивилось вступові в колгоспи, безжалісно здійснювали в Україні Молотов, Каганович, Постишев і Хрущов. Цей задум ударив і по міському населенню України фізично і, ще більш -- психологічно. Я тоді жив і працював у Києві, у Науково-Дослідному Інституті Мовознавства, як науковий співробітник. Співробітники Інституту того року працювали під подвійним тягарем: страшного голоду, що як чума збирав мільйонні живна по всій нашій родючій землі, і не менш страшного терору, що під прапором боротьби з 'буржуазним націоналізмом', ко-сив наші наукові сили після самогубства Скрипника.

Персональний склад Академії Наук УРСР з погляду забезпечування харчуванням, ділився на чотири категорії. Першу категорію становили комуністи -- керівники і наглядчі Академії. Вони були забезпечені харчами й одягом через спеціальні закриті розподільники і часто, крім того, одержували ще й так звані "академічні пайки". Друга категорія складалася з академіків і членів-кореспондентів, які мали право на одержування академічних пайків у закритому розподільнику Академії. Третя категорія -- це наукові робітники, які мали право на одержування 600 грамів хліба і дуже малих додатків порівняно зі звичайними пайками. До четвертої категорії належали службовці -- обслуговий персонал, які не мали ніяких привілеїв, тобто одержували по 200 грамів хліба і майже нічого з інших продуктів. Звичайно, що третя, а особливо четверта категорії, фактично голодували, бо з третьої категорії одержував 600 грамів хліба лише науковий робітник, а члени його родини одержували по 200 грамів.

Іти вулицями Києва було тяжко. Скрізь лежали мертві або напів-мертві тіла. Деякі з останніх ще мали стільки сили, щоб просити хліба. Це були майже завжди селяни. Вони приходили до міста, просили на вулицях, ходили по хатах, стояли коло ідалень, але ніколи коло ідальні НКВД на Катерининській вулиці, повз яку мені часто доводилось про-ходити. Вона містилася на першому поверсі над підвалом, крізь від-криті великі вікна можна було чути веселий гомін, іноді музику, у вікнах було видно чудові вазони з тропічними рослинами, а головно -- з чудовим запахом смачної їжі.

Тоді наукові співробітники, а передусім співробітники Інституту Мовознавства, мусіли бути особливо обережні.

(Продовження буде)

By Paul Gabriel

UKRAINE TO DO MORE BUSINESS WITH MALAYSIA

Ukraine is going all out to do more business with Malaysia, and there can be no better opportunity for it to project itself, as Prime Minister Datuk Seri Dr Mahathir Mohamad begins his first official visit to the former Soviet republic.

The nation of almost 50 million people, which gained independence following the collapse of the Soviet Union in 1991, has the components of a major European economy.

There are rich farmlands, a well-developed industrial base, highly-trained labor and a stable education system. Most of its trading has been with countries of the former Soviet Union, principally Russia, but Ukraine is turning to developing countries like Malaysia to gain greater access for its various products.

This is proven by the Ukrainian government's decision to establish an embassy in Kuala Lumpur in August last year, and with the bilateral agreement it initiated with Malaysia, under which both countries will enjoy "most favoured nation" status.

The agreement, signed during First Vice Prime Minister Oleg Dubina's visit here last August, is now in force with Ukraine's Parliament having ratified the treaty on June 5. It is Ukraine's first such agreement within South-East Asia. China, Vietnam and South Korea are among the countries that enjoy the status with Ukraine.

The Ukraine embassy's charge d'affaires in Kuala Lumpur, Valentyn Velychko, is upbeat about the prospects for stronger business links between his country and Malaysia. He said that Dr Mahathir's visit had been long awaited to pave the way for this.

Malaysia and Ukraine established diplomatic relations on March 4, 1991.

"Ukraine has been trying for very long to get Dr Mahathir to come

over as we admire his leadership and Malaysia's strong economic growth. His visit is a great event for us and we are treating it with utmost importance.

"The potential for growth in our relations, be it in politics, economics, trade, commerce, investment or education, is vast. There is so much we can do. But as this is your PM's first working visit to our country, we don't expect that everything can be covered this time," he said in an interview.

Dr. Mahathir and his delegation, which includes business and corporate leaders, arrive in the Ukrainian capital of Kyiv today for a three-day visit. Not surprisingly, the host country has drawn up a tight program for its Malaysian guests. At least three memoranda of understanding will be signed between Ukrainian and Malaysian firms involved in shipbuilding, electronics and palm oil shipment.

Bilateral trade increased by 14.3% last year to US\$83.1mil (RM315.78mil), which Velychko described as "far from the true potential." "We are trying hard to increase our bilateral trade this year. A lack of information on each other has been one of the stumbling blocks to increased trade. Our countries are looking for new opportunities and assessing each other's potential. We are eager to sign contracts with Malaysia," he said.

"We have started providing services to Malaysian vessels in Ukraine which could be worth up to US\$2mil (RM7.6mil). A portion of our products, like metals, chemicals and fertilisers, are also sent to Malaysia via other countries. Metal products, chemicals, fertilisers, machinery and spare parts form our main exports to Malaysia," he said.

Velychko said Ukraine's Odessa port was becoming a focus for Ma-

laysian palm oil exporters, noting that with the help of the latter group, the port had upgraded and expanded its facilities. He said a palm oil transshipment complex at the port had been built and Dr Mahathir would declare open the facility, adding that the complex would be used for storage, heating and distribution purposes.

Ukraine imported more than 12 million tonnes of palm oil from Malaysia last year, and Velychko said this was bound to increase with the port's improved facilities. "We are also setting up a palm oil processing plant to supply material to the confectionery industry in Ukraine. The plant is being built via a joint venture with Malaysian parties. This is a sign of our common confidence, trust and belief in each other," he said.

Velychko said Ukraine aimed at promoting the use of palm oil to its small and medium-scale industries to increase imports from Malaysia. Ukraine is also going all out to enhance the profile of its flagship aircraft, the *Antonov*. Last week, a team of its officials was here to conduct a presentation to Malaysia Airlines (MAS) on the *Antonov 40* short-range commercial aircraft.

"The *Antonov* is not a Russian aircraft. It is a Ukraine brand name built using our own design," he pointed out, and went on to the "hard sell"

"We think our *Antonov 70* military transport aircraft is better than the US-made *C-130*. We intend to bring this aircraft to the coming Langkawi International Maritime and Aero-space (LIMA) exhibition," he said.

Malaysia is certainly showing a keen interest in the *Antonov*. A Department of Civil Aviation (DCA) team has just visited Ukraine to discuss accreditation for the *Antonov 38-100* multi-function aircraft being operated by the Layang-Layang air-

craft company in Johor.

"The aircraft can be used for passenger transport, and special purposes such as weather forecasting, forest surveillance and exploration of natural resources. Its accreditation by the DCA will help us gain a broader access into your market, whether delivery of new aircraft, or for leasing purposes," he said.

Velychko, who is back in Ukraine for Dr Mahathir's visit, said his country was home to a diversified defence industry.

He added that Ukraine's inheritance of substantial marketing and design facilities from the former USSR gave it a great advantage. "We have an efficient aerospace industry, shipbuilding facilities and produce missile launchers, aircraft carriers and destroyers. Ukraine also possesses advanced electronic warfare technology. As Malaysia is quite an open market for defence products, we are looking into your needs. We assure Malaysia not by words, but by our proven technology," he stressed.

Velychko said Ukraine wanted to participate in the Bakun hydroelectric dam project by supplying it turbines, generators and transformers. On agricultural products, he said there had been some success in deals with Malaysia, following a bumper harvest of wheat, corn and maize in 2001 and 2002.

He said Ukraine's Titan Manufacturing Co was also doing well here and had participated in the World Metal Coating Exhibition at the Mines Exhibition Centre in Seri Kembangan, Selangor. "The metal coating business is not very well known here yet. But Titan is well known for its technology and quality products," he said.

On Malaysian products in Ukraine, Velychko said furniture produced here was very well accepted in the Ukrainian market

LETTER TO THE EDITOR

Dear Sir,

I am certain that you have heard many complaints about not printing enough interesting articles in the English section of the Narodna Volya, including at the latest meeting of the Supreme Council that was held at Verkhovyna in Glen Spey.

Your comment has been that very few members send in news of their lodge or their Ukrainian community activities, and you are right.

You will have to agree that at this time in UFA history, there are very few members who cannot read English. In fact the recent arrivals from Ukraine speak and read English fluently.

Consequently there is no excuse why all news about UFA business and activities should not be reported in English.

Our newly elected younger officers told you they will promote Narodna Volya if in fact you give them something they can sell.

Despite losing my eyesight I can still write, my wonderful daughter can read my writing and she types it on her computer.

To start the ball rolling here are my observations of the three day Supreme Council meeting.

The most pleasant part for me was that the Rada met at Verkhovyna after several years meeting elsewhere. Although the facilities are in a rebuilding stage, on Tuesday evening after a gourmet dinner our voices rang through the mountain top just like it did for over half a century in the past. The amazing thing is that despite our Senior state everyone seemed to remember all the beautiful Ukrainian folk songs about the Kozak and his lovely maiden, about

the heroes who fought and died for Ukrainian freedom, word for word.

The highlight of the meeting itself was the very positive actuary report Mr. Urda read. His statement also stressed the need to keep organizing new members, which has declined in past years. From the President Mr. Gawur to the majority of the council promised to improve this coming year.

Another interesting factor was that the four Honorary members on the council took part in the discussion of every item on the agenda. They shared their past experiences gained over many years of service.

One thing Honorary member Steven Wicher stressed was, that we not only continue our Educational program but expand them. He reported on his very successful Kotur committee scholarship program. A full report on this and other committees will appear in coming issues of Narodna Volya., hopefully in English.

This year as in the past we said a silent prayer for our departed.

This year Father Kowal started a tradition by having a Panakhyda for Nadia Wicher and Olga Iwaskiw, daughter of Mykola.

Panakhida was held in St. Peter and Paul Orthodox Church with everyone in attendance.

My optimistic nature feels that most if not all the national officers returning home after this meeting after listening to President Gawur's speech will work with their secretary in their areas and organize many new members. As our former Pastor Rev. John Danylych always said "With God's help anything is possible."

Hon. Member,
Joseph Charyna

NEW MILLENNIUM USHERS IN POSITIVE ECONOMIC GROWTH FOR UKRAINE

After eight consecutive years of sharp economic decline, Ukraine began registering positive economic growth in the new millennium. There has been rising industrial output, improving exports and falling inflation. Economic growth in 2000 and 2001 was at 6% and 9% respectively.

The macro economy is stable, with hyperinflation of the early post-independence years having been "tamed."

These are the plus points. Ukraine is rich in natural resources and has a major ferrous metal industry producing cast iron, steel and steel pipes, and its chemical industry produces mineral fertilisers and sulphuric acid.

It is also a major producer of sugar and grain and possesses a broad industrial base, including much of the former USSR's space industry.

Manufactured goods include metallurgical equipment, diesel locomotives and tractors. Although oil reserves are largely exhausted, it has important energy sources such as coal and natural gas, and large mineral deposits. Ukraine's currency, the *hryvnia*, was introduced in September 1996, and has remained fairly stable.

However, analysts say the natural resources-rich nation's long-term economic prospects will hinge on acceleration of market reforms. Total foreign direct investment was US\$4.9bil as of October 2002, which at US\$101 per capita, is still one of the lowest in the region.

The Ukrainian government is trying to redress this by encouraging foreign trade and investment, with parliament having approved a foreign investment law, allowing Westerners to purchase businesses and property.

An overcrowded world steel market threatens prospects for Ukraine's principal exports of non-agricultural goods such as ferrous metals and other steel products. Although exports of machinery and machine tools are on the rise, it is not clear if the rate of increase is large enough to make up for probable declines in steel exports.

Ukraine imports 90% of its oil and most of its natural gas. The country is looking forward to a new lease of life by applying to join the European Union (EU). The government is attempting to create the necessary prerequisites for Ukraine to gain membership in the grouping by 2010.

request of colleges from the U.S., Ukraine is questioning witnesses for the U.S. court that on August 18, 2003 will consider a case against Lazarenko.

Lazarenko headed the Ukrainian government in 1996-97. He is now in St. Francisco jail. The U.S. Prosecutor's Office accuses him of laundering of \$114 million via U.S. private finance institutions. Ukraine also charges Lazarenko with finance machinations and some other crimes.

Switzerland has already announced him guilty of money laundering and sentenced to 18-month probation.

MYRON SURMACH SUCCUMBED

NEW YORK. -- Myron Surmach, owner of the "Surma Book and Music Store" in Manhattan's East Village, died unexpectedly July 9th. He was found in his apartment. The cause and exact date of his death are not known at this time.

"Surma", located in the hub of the Ukrainian community on East 7th Street, has been a neighborhood fixture since 1918 when it was established by his father. Mr. Surmach was an unfailing supporter of community activities, respected neighbor and good friend.

The Ukrainian community mourns the passing of Myron

Myron Surmach

Surmach. We are grateful for having known such a good-hearted person, and pray that he is at peace.

PARLIAMENT APPROVES NEW NATIONAL SECURITY CONCEPTION

KYIV. -- The Verkhovna Rada has approved a new national security conception. 319 deputies voted for passage of the corresponding draft law on the conception of the national security in view of the minimally required 226 votes to ensure a positive decision.

The draft bill defines the concept of the national security, as well as its objects and subjects, and also the principles of its provision. Among the priorities of national interests, the conception identifies the guaranteeing of the constitutional rights and freedoms of a person and citizen, protection of state sovereignty, territorial integrity, state borders, and also creation of a competitive market economy.

The conception identifies the main threats to national security, among which are military and political instability in the world, regional

and local conflicts in various regions, instability in legal regulation of relations in the area of the economy, outflow of Ukrainian scholars abroad, and also computer crime and computer terrorism.

The main areas of state policy with respect to issues of national security is participation in international peacekeeping activity, adaptation of Ukraine's legislations to the legislation of the European Union, and provision of a mechanism for safeguarding the constitutional rights of a person. The existing Conception of national security was approved in January 1997. As Ukrainian News reported earlier, President Leonid Kuchma in August of last year submitted the draft law "On Introduction of Changes to the Conception of National Security" for the consideration of parliament.

UKRAINIAN NATIONALS V. DYNAMO FC

Horsham, PA. -- On August 2, 2003, at 2:00 p.m. The Ukrainian American Sport Center's renowned Majors Division Team, The Ukrainian Nationals, will be hosting an International Mens Soccer Exhibition Match against Dynamo FC, a semi-professional soccer team from Manchester England.

Dynamo FC is touring along with and as a support of its parent, Manchester United, throughout the

United States. Proceeds from Dynamo FC's team tour are being donated to an international fund for innocent victims of land mines. Admission to the match is free.

A kitchen featuring Ukrainian ethnic foods and cool drinks and refreshments will be available on the premises. A reception for the players will follow the game. Admission is free.

ATLANTIC ROWING BID ENDED BY TERROR FEAR

NEW YORK (Reuters). -- A Ukrainian's dream of rowing across the Atlantic has ended with the rower in New York and his 60,000 pound boat drifting somewhere in the ocean, he has announced.

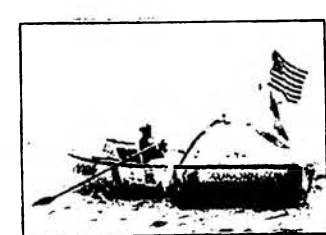
Teddy Rezvoy, who hoped to become the first person to row the 3,354 miles from New York to Brest, France, had to abandon his quest on Thursday only 200 miles into the adventure after being stopped and searched by the U.S. Navy as a terror suspect.

Rezvoy, 35, drew the attention of the Navy after he radioed a call for medicine for pain related to a liver ailment.

The USS Doyle, a Navy frigate responded, Rezvoy said on Monday. His boat was searched, but after the search ended he could not continue because his boat was damaged when the Navy tried but failed to haul it up on deck.

The 28-foot boat was specially equipped with anti-capsizing features, had a global positioning system and solar energy panels.

It was returned to the water without what Rezvoy called his "beacon," a device that sent a signal every 90 seconds so his course could be tracked.

"Now the big problem will be how to find it," he said of the boat -- sponsored by a group of Ukrainian businesses. "It's like a piece of sand in the ocean."

The sailor from Odessa said he understood the U.S. Navy's actions. "They tried to help me, but it's the work of the Navy to protect the coast," he said. "Who knows about the boat? Maybe it could explode?"

"They tried to check everything. They checked if I had explosive materials or some weapons," Rezvoy explained on Monday outside the offices of the Consul General of Ukraine. "They took my knife, some flares -- anything they thought was dangerous off my boat."

Rezvoy said he would not give up. "It's a bad time for me because I lost my boat and everything on the boat, and time," he said. "But I will try again. Maybe next year"

PISKUN WANTS LAZARENKO BACK IN UKRAINE.

KYIV. -- Ukraine's Prosecutor General Sviatoslav Piskun hopes that after a court consideration in the U.S., Lazarenko will be conveyed to Ukraine.

"The results of the U.S. trial can be different -- from the release to release on his own recognizance or fastening a magnetic bangle to his hand to trace his movement," Piskun told the press in Odesa.

The Prosecutor General reiterated that Lazarenko's case investigation that was completed June 6, defined his engagement in the ordered crimes. Answering an Interfax-Ukraine question on cooperation with the U.S. law-enforcement bodies, Piskun noted that in deed on the

НАРОДНА ВОЛЯ

PARODNA VOLYA

PIK LXXXXII Ч. 30 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 25 ЛИПНЯ 2002 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA JULY 25, 2002. YEAR LXXXXII № 30

ВІД НАУКОВИХ ТОВАРИСТВ ім. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ І В КАНАДІ

У справі відзначення “Переяславської Ради 1654 р.”

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці і Наукове Товариство ім. Шевченка в Канаді поділяють думки Ради Наукового Товариства ім. Шевченка в Україні (червень 2002 р.) у справі указу Президента України про “Відзначення 350-річчя Переяславської козацької ради 1654 року”

Переяславська угода перетворила Україну в колонію і принесла рабство Українському Народові на кілька століть. “*Вивав нас усіх Хмельницький московському цареві в неволю...*” – читаємо в листі від чорнобильського протопопа до чорнобильського підстарости вже 27 січня 1654 р. Цей біль і трагедію, яка вже проявлялася впродовж майже двох століть, озвучив 1843 р. Т. Шевченко у своїй “Розритій могилі”

Нашим сучасникам і майбутнім поколінням що чорну дату 1654 р. в українській історії треба глибше досліджувати відносно того, що вона принесла Україні за майже 338 років поневолення: як вона привела до обкрадання української культури, науки, мови, церкви, творчих одиниць, до нищення Українського Народу і руйнування державності.

З огляду на це, НТШ в Америці в квітні 2002 р. проголосило конкурс на написання наукових монографій “Про наслідки Переяславської угоди”, пропонує дослідити сипендії. Цим НТШ заявило готовність внести свій вклад у висвітлення правдивого значення цієї дати в історії України.

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці
Д-р Лариса Залеська Ониськевич – голова
Наукове Товариство ім. Шевченка в Канаді
Д-р Дарія Даревич – голова

8 липня 2002 р.
(Ухвалу Ради НТШ в Україні містимо на 4-ій сторінці – Редакція)

ТРИВАЄ ТОРГОВЕЛЬНА ВІЙНА МІЖ УКРАЇНОЮ І РОСІЄЮ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, на днях дійшло до обмеження авезення в нашу державу російських легкових автомобілів і цементу.

Таке рішення прийнято у відповідь на торговельні бар'єри Росії щодо української продукції гірничо-металургійного комплексу та харчової промисловости. Окрім того, за шість місяців 2002-го р., збут російських авт на нашому ринку зріс на 90%, що завдає серйозної шкоди національному виробництву.

Із 30 липня протягом 120 днів

при перетині українського кордону новим автам російського походження, об'єм двигуна якого становить 1-1.5 тис. кубічних сантиметрів, доведеться сплатити додаткове мито в розмірі 31.7% від митної вартості. Таке рішення стало логічним завершенням спеціального розслідування щодо імпорту автомобілів на український ринок, яке тривало ще з січня.

Прем'єр-міністр А. Кінах не втрачає надії, що до того часу урядом двох країн яось владється досягнути порозуміння.

КРЕДИТИ ДЛЯ РОЗВИТКУ СЕЛА

Київ. — Як повідомили ЗМІ, Світовий Банк готовий надати Україні кредит у розмірі 200 мільйонів доларів для фінансування розвитку села. Про це заявили представники СБ під час зустрічі в Києві з віцепрем'єром України Леонідом Козаченком.

Представники місії СБ не виключають можливості, що перший транш надійде в Україну уже в першому кварталі наступного року. Але не обійшлося і без певних вимог. Верховна Рада України у вересні-жовтні має прийняти закони для вдосконалення банківсь-

кої системи держави, щоб умови ринку були цивілізованими.

Леонід Козаченко прокоментував це так: «Необхідно зробити дуже багато, щоб наші комерційні банки здійснювали кредитування аналогічно до тих схем, що діють сьогодні у більшості європейських країн. Маю на увазі, що кредитна ставка повинна бути 1–2 відсотки, але ні в якому разі не 20, 25 і 30 відсотків. Для цього наші державі слід прийняти ряд законодавчих актів, і для цього потрібна навіть сама воля Національного Банку України».

УРЯД І ШАХТАРІ ДОМОВИЛИСЯ ПРО ПОГАШЕННЯ БОРГІВ

Київ (“НХ”).— Прем'єр-міністр України Анатолій Кінах і представники вугільної галузі 18 липня затвердили графік погашення заборгованості з виплати платень шахтарям у цьому році. Близько 800 донецьких гірників на кілька годин блокували рух на Хрещатику.

Раніше власті зруйнували намети на майдані Незалежності, встановлені голодуючими шахтарями Луганщини, які вже 2 місяці вимагають у Києві виплат зароб-

лених грошей. Правоохоронці не чинили спротиву шахтарям офіційної профспілки, коли вони перекривали Хрещатик, хоч за це і передбачена кримінальна відповідальність.

Організатор цієї акції, депутат парламенту, голова Центрального Комітету Профспілки Працівників Вугільної Промисловости Віктор Турманов заявив, що бере на себе всю відповідальність за блокування центральної вулиці столиці.

За інформацією Консульства України в Кракові, внаслідок зіткнення трьох автомобілів загинуло троє громадян Польщі, ніхто з українських дітей не постраждав.

ГЕТЬМАН ІВАН МАЗЕПА — ВЕЛИКИЙ УКРАЇНЕЦЬ ДЕРЖАВНИК 1687 - 1709

Сьогодні минає 315 років від часу обрання гетьманом України Івана Мазепи (25 липня 1687 року) — великого діяча української державності, дипломата і борця за визволення України з московського ярма.

Гетьман І. Мазепа твердо стояв на ґрунті української козацько-гетьманської державності й соборності українських земель, дбав про розвиток української науки, освіти та культури.

Полтавська поразка в 1709 році і капітуляція шведської армії вирішили долю України. Мазепа помер у Бендерах того ж 1709 року, а на його ім'я, як визволителя України з чужої неволі, Московська Церква поклала анатему.

У вільній Українській Державі фільм про справжнього гетьмана Івана Мазепу п.н. “Молитва за Мазепу” створив знаний кінорежисер Льєнко, чим викликав негодування в Москві, де й досі не вивітрились брехня і ненависть до великого державного мужа України.

Гетьман Іван Мазепа

ВИРІШУЮТЬ ПРОБЛЕМИ РОСІЙСЬКОЇ МОРСЬКОЇ БАЗИ В УКРАЇНІ

Київ (УНІАН). Москва і Київ до кінця цього року повинні укласти 15 угод з питань життєдіяльності Чорноморської Фльоти Росії в Криму. При чому чотири з них — до 1 вересня. Такий підсумок робочої зустрічі співголів українсько-російської підкомісії з питань функціонування фльоти та її перебування на українській території, що відбулася у Москві, — пові-

домляє російська газета “Известия”

Як вказує видання, комісія не збиралася вже два роки, і ось тепер її члени вирішили розрубати горді вузол за декілька місяців, що залишилися. Росіяни відзначають тиск Києва з метою передати ВМС України велику частину гідрографічних об'єктів, що забезпечують безпеку мореплавства.

ЗАКІНЧИЛАСЯ ВЕРШИННА ЗУСТРІЧ ГУУАМ

Ялта. — Як повідомили ЗМІ, минулого тижня завершилася тут вершинна зустріч представників ГУУАМ, що здобуває все більший авторитет. Торік з'явилася хартія, що перетворила ГУУАМ з консультативного органу на міжнародну організацію, а цього року президенти підписали чотири документи, включаючи положення про визначення статусу спостерігача та Раді Міністрів Закордонних Справ ГУУАМ.

Три документи підписали голови зовнішньополітичних відомств. Учасники зустрічі також створили ділову раду. Увага до ор-

ганізації дедалі зростає. Спостерігачами в Ялті були представники десяти країн і чотирьох міжнародних організацій. Генеральний Секретар ООН і заступник державного секретаря США звернулися до учасників форуму з посланням.

ГУУАМ перебуває на перехресті. Ключі до успіху цієї групи — рішучі дії та ефективне втілення в життя накреслених планів. США заявили про свою підтримку діяльності організації. Наступна зустріч відбудеться через рік у Тбілісі.

ВETERАНИ УПА ВІДМОВИЛИСЯ ПРИЙНЯТИ МЕДАЛІ З РУК КУЧМИ

Київ (Інтерфакс-Україна). — Діти Головнокомандувача Української Повстанської Армії (УПА) Романа Шухевича — Юрій і Марія, а також ветерани УПА Василь Кук, Василь Левкович, Василь Галаса і Олесь Брись відмовляються приймати звання “Герой України” Про це вони повідомили у відкритому листі, поширеному серед львівських ЗМІ.

Основною причиною відмови вони називають те, що “нинішня українська влада не визнає справедливості визвольної боротьби Українського Народу” “Тому з її рук ми не можемо прийняти нагороду”, — говориться в листі.

Автори листа також підкреслюють, що звання “Герой України” успадковане від колишнього СРСР і скомпромітоване тим, що “ним нагороджують різні антиукраїнські елементи”. Крім того вони заявляють, що “були нагороджені найвищою владою воюючої України — УГВР, а ця нагорода для нас є найціннішою”

11 липня Львівська Обласна Рада звернувся до керівництва країни з проханням поспертно присвоїти Євгенові Коновальцеві, Романові Шухевичеві та Степанові Бандері звання Героя України у зв'язку з 60-річчям заснування УПА, яке припадає на жовтень цього року.

ВАКАЦІЇ У “НАРОДНІЙ ВОЛІ”

Цього року вакації в “Народній Волі” починаються 29 липня і триватимуть до 9 серпня.

Передвакаційне число “Народної Волі” вийде з датою 25 липня, а повакаційне з датою 15 серпня 2002 року.

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

Президентові України Леонідові Кучмі
Голові Верховної Ради Володимирові Литвину
Прем'єр міністрів України Анатолієві Кінаху

Українська Американська Координаційна Рада, яка представляє демократичне крило української спільноти у США, сильно стурбована найновішим указом Президента України про відзначення у 2003 році ювілею 85-ліття Володимира Щербицького.

В. Щербицький відомий як запеклий русифікатор та переслідувач українських дисидентів. Також пригадуємо, що за його прямим наказом у Києві проведено першотравневу парадну зразу після вибуху на Чорнобильській АЕС. Святкування його ювілею чи вшановування його діяльності є не тільки сміхотворним, але заперечує новітню державність України. Це просто знущання над усіма громадянами України. Ми рішуче засуджуємо і протестуємо проти цього указу і вимагаємо в ім'я збереження гідності та самоповаги його скасувати.

Те саме стосується раніше виданого указу про створення організаційного комітету для відзначення Переяславського договору. Цей договір був початком жорстокого 350-літнього поневолення Українського Народу. Жоден народ у світі не спроможний на щось подібне. Всі народи відзначають річницю своєї незалежності, а не свого поневолення. Закликаємо Вас зрозуміти символічну важливість подібних святкувань і запобігти національній ганьбі та париниженню.

І врешті таким же нерозважним є указ про видання підручників історії України, узгоднених спільно українсько-російською комісією. Це б означало погодитися на те, що історія України і далі буде писатися в Москві, подібно як це робилося на протязі століть.

Всі ці укази принижують Українську Державу і всіх тих, хто боровся і віддає своє життя за неї. Ми не зможемо дивитися в очі своїм нащадкам, якщо ці укази залишаться в силі, тому закликаємо Вас в ім'я правди і добра Українського Народу негайно відкликати ці укази.

За Президію УАКР

Ігор Гавдяк — голова Д-р Роман Барановський — секретар

ВИЯВЛЕНО НОВІ ЖЕРТВИ НКВС У ЖОВКІВСЬКОМУ МОНАСТИРІ

Минулого тижня міжнародні ЗМІ повідомили про жакливі знахідки в Жовківському монастирі Отців Василіян.

У підвальних приміщеннях споруди знайдено останки понад 250 людей. Що найстрашніше — понад третину з них становлять скелети немовлят, серед яких є останки навіть ненароджених.

Як повідомив керівник історично-просвітницької громадської організації “Меморіал” (яка безпосередньо займається розкопками) Євген Гринів, в 11 віднайдених черепах є дірки від куль, у деяких помітні сліди від ріжучих пре-

дметів. Судово-медична експертиза ще не подала свого висновку як загинула решта людей та ще не встановила приблизної дати смерті.

Перші останки знайдено ще в травні, коли монахи-василіяни, прибираючи підвальні приміщення, наштовхнулися на замуrowаний прохід. Розібравши його, ченці знайшли перші людські кості, а у підвалах — цілі нагромодження людських останків.

Цілком імовірно, що ці вбивства — справа рук НКВС, яке 1947 року займало приміщення монастиря.

ЧЕХІЯ ВІДКРИЄ У ЛЬВОВІ ГЕНЕРАЛЬНЕ КОНСУЛЬСТВО

Львів (“НХ”). — Генеральне Консульство Чеської Республіки незабаром відкритється у Львові, — заявив посол Чехії в Україні Карел Штіндл. На його думку, головна проблема полягає в пошуках приміщення для дипломатичного представництва.

На зустрічі з львівським губернатором Мироном Янківим Карел Штіндл підкреслив, що рішення про відкриття консульства вже ухвалив чеський уряд. Окрім сектору з видачі віз консульство матиме, зокрема, й економічне відділення, що допоможе нагостити товарообіг між Львів-

щиною та Чеською Республікою.

На думку Мирона Янків, Чехія та Львівщина могли б співпрацювати у таких галузях, як автомобілебудівна, нафтопереробна та газова. Перспективним виглядає також розвиток співпраці щодо впровадження чеських технологій у побудові безшумних трамвайних колій.

Перший посол України в Чехії Роман Лубківський вказав також і на велике культурне значення цієї події. Він зазначив, що у взаєминах між Чехією та Україною віддавна існував сприятливий політичний клімат.

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТАК АН-140 НА ВИСТАВЦІ В АНГЛІЇ

Харків. -- Як повідомили ЗМІ, 21 липня до Великобританії вилетів літак Ан-140 виробництва Харківського летунського заводу. Він візьме участь у виставці в Фарнборо.

Лише Україна з усієї СНД буде представлена справжнім літаком. Так, Росія презентуватиме свої летунські досягнення лише у моделях, макетах і копіях. Про це повідомляє офіційна програма виставки.

За словами генерального директора Харківського летунського

заводу Павла Науменка, Ан-140 — турбогвинтовий серійний лайнер, що покликаний передусім замінити на внутрішніх рейсах застарілі Ан-24 та Як-42. Тепер Ан-140 є одним з найкращих у світі літаків такої класи.

Неабияке зацікавлення до Ан-140 виявило багато країн Азії та Близького Сходу, а також Латинської Америки. Українські літакобудівники дуже розраховують на укладення у Фарнборо вигідних контрактів із закордонними покупцями.

НЕЩАСТЯ НА БИТІЙ ДОРОЗІ...

Київ. — У ніч на 17 липня під Краковом в Польщі потрапив в автомобільну аварію автобус з тридцятьма українськими дітьми, що хали з України в Німеччину.

ЗГАДУЮЧИ XXV КОНВЕНЦІЮ УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ

Фото: Михайло ДУДІШ

Зліва: Микола Бойчук, Марія Бойчук, Текля Івашків, Микола Івашків, Станіслава Ковач, Василь Ковач, Степан Тарасюк, Анатоль Фалько.

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

Уліана Гайдар

23 травня 2002 року, Уліана Гайдар отримала науковий ступінь

магістра наук з Нью-Рошел коледжу. Вона вибрала собі професію складну, важку і благородну: працюватиме з дітьми недорозвиненими, хворими.

Уліана вже довгий час працює в цій діяльності, вивчаючи і вдосконалюючи методи і практику.

Уліана є активним членом 95-го Відділу Союзу Українок Америки та членом Українського Братського Союзу. Крім того, вона має свою фірму внутрішнього оздоблення.

Щастя їй, Боже, в усьому.

СПАД І РІСТ ПРОМИСЛОВОЇ ПРОДУКЦІЇ УКРАЇНИ

Київ. -- Як повідомив Державний Комітет Статистики, у першому півріччі 2002 р. найбільший спад виробництва зафіксовано в металургії і металобробці -- 2.3%, найбільший приріст -- у виробництві коксу і продуктів нафтопереробки -- 46.3% порівняно з аналогічним періодом минулого року.

У металургії та металобробці у січні-червні ц.р. вироблено продукції на 17 млрд. 587.9 млн. грн. Зростання в червні 2002 р. проти червня 2001 р. становило 6.2%. У виробництві коксу і про-

дуктів нафтопереробки вироблено продукції 3 млрд. 554.8 млн. грн., зростання в червні 2002 р. проти червня 2001 р. -- 45.2%.

За даними Державного Комітету Статистики, в першому півріччі 2002 року в Україні вироблено промислової продукції у діючих цінах на 78 млрд. 43.8 млн. грн. Зростання виробництва порівняно з аналогічним періодом минулого року становило 5.8%, зростання виробництва в червні 2002 р. проти червня 2001 р. -- 7.5%, у червні 2002 р. проти травня 2002 р. -- 3.1%.

НАШ ВАРЕНИК -- У КНИГУ ГІННЕСА

Москва (УНІАН). -- На днях у столиці Росії відбувся фестиваль українських вареників під гаслом "Вареники без кордонів". Кулінарне свято влаштовували у рамках Року України в Росії. Воно стало приводом для зустрічі української та російської громадськості.

"Вечір українських варени-

ків" відбувся у московському ресторані "Шинок". Особливістю свята стало виготовлення найбільшого у світі вареника, довжиною 120 см і вагою 45 кілограмів. Ймовірно, що цей велетень, начинений пішоном і шкварками, незабаром з'явиться у Книзі Рекордів Гіннеса.

МИТНИЙ КОДЕКС

Київ (УНІАН).-- Верховна Рада прийняла нову редакцію Митного Кодексу, погодившись із низкою пропозицій Президента Леоніда Кучми. Зокрема, вилучено положення про негласні заходи, які здійснювали підрозділи державної митної служби, оскільки це не передбачено законодав-

ством.

Окрім того, штрафні санкції стягуватимуть з контрабандистів у низку визначеної суми, виходячи з неоподаткованого мінімуму прибутків громадян, а не у вигляді відсотка від вартості товарів -- безпосереднього предмету порушення митних правил.

БЛАГОДІЙНА АКЦІЯ

Недавно до Детройту прибув гурт професійних артистів з України, який проявив ініціативу благодійної акції на допомогу в ремонті-реконструкції Музею Т.Г. Шевченка в Каневі, що на Черкащині.

Артисти склали програму п.н. "Україна є, Україна буде..." і пропонують ряд благодійних концертів у місцях найбільшого скопчення українців в Америці, а саме: Гошен -- 11 серпня, Детройт -- 18 серпня, Клівленд -- 31 серпня, оселя "Верховина" -- 2 вересня, Олбані -- 6 вересня, Трентон -- 7 вересня, Обурн -- 8 вересня, Бавид Брук -- 13 вересня, Нью-Йорк -- 14 вересня, Вашингтон -- 15 вересня, Рочестер -- 21 вересня, Баффало -- 25 вересня, Сиракузи -- 28 вересня, Пітсбург -- 29 вересня.

До складу гурту входять заслужена артистка України Євгенія Крикун (Черкаси), заслужена артистка України Леся Боровець (Львів), заслужена працівниця культури України, режисер Любов Підгірна, черкаські козаки -- брати-січовики Юрій та Василь Маршутупи (Черкаси), диригент Львівської Симфонічної Оркестри, віртуозний піаніст Ростислав Демчишин (Львів) і тенор Валерій Ковальчук (Київ).

Ю. Маршутупа -- директор гурту
Р. Демчишин -- художній керівник

НАЙДОВШИЙ У СВІТІ МІСТ

Прем'єр-міністр Італії Сільвіо Берлусконі оголосив, що через три роки його країна розпочне будівництво найдовшого підвісного моста у світі, який має з'єднати Сицилію з материком. Про такий "місточок" мріяли ще стародавні римляни, втім серйозно почали говорити про його будівництво тридцять років тому, коли з'явилися технології, здатні втілити цю мрію в життя.

Будівництво моста відкладалося з різних причин. Лякали великі витрати, загроза землетрусів (на Сицилії є вулкан Етна), а також те, що в країну із Сицилії збільшиться потік організованої злочинності.

Нині зв'язок через Мессинську протоку між Сицилією і Калабрією здійснюється за допомогою поромів.

Денис Мінчук

Д-р Богдан Боднарчук

"ПРОСВІТА" У ЗАПОРІЖЖІ

Частина членів Братства ОУН-УПА у Запоріжжі в 2002 році.

Подібно як більшість обласних "Просвіт" в Україні, активісти в Запоріжжі добре попрацювали під час передвиборчої кампанії. Їхні зусилля дали певні плоди -- два кандидати-мажоритарники біля Віктора Ющенка стали депутатами.

Протягом останніх місяців рапорізька "Просвіта" провела цілу низку заходів, наприклад:

-- влаштувала науково-практичну конференцію п.н. "Українське слово на півдні України" Доповідачами були мешканці не лише Запоріжжя, але й з Луганська, Симферополя, Кіровограду, Києва й Дніпропетровська;

-- влаштувала конкурс з художнього читання творів Шевченка;

-- влаштувала конкурс на знання української мови серед студентів;

-- влаштувала урочисту програму до дня народження Миколи

Лисенка.

У Запоріжжі діють такі патріотичні організації, як: Братство ОУН-УПА та Союз Українок. Недавно ці організації разом із "Просвітою" пікетували Запорізьку обласну державну адміністрацію, протестуючи проти обмежень і утисків за мовною ознакою, що їх зазнає 600,000 українських громадян у Запоріжжі. Ці організації ставили такі вимоги:

-- щоб адміністрація нарешті дала приміщення "Просвіті";

-- щоб обласна філармонія проводила свою працю державною українською мовою;

-- щоб адміністрація проводила святкові програми для дітей (ялинка, новорічні та інші свята) українською мовою;

-- щоб адміністрація проводила працю освітніх установ та всіх мистецько-культурних установ у місті українською мовою, а не чужою російською.

НОВІ ЧЛЕНИ СОЮЗОВОЇ РОДИНИ

Соломія і Маркіян Жовніровичі

Ряди Українського Братського Союзу недавно поповнили в 22 Відділі УБС братчик і сестричка - Соломія і Маркіян Жовніровичі -- діти о. Олега і паніатки Богдани Жовніровичів з Кліфону, Н. Дж.

До союзової родини своїх потіх записала бабуня паніатка Марта Костик, яка м.ін. дуже раділа внучкою, побачивши її в рядах танцюристів Роми Прийми-Богачевської.

Соломія народилася у Болехіві в Україні, а Маркіян вже на американській землі -- у Філадельфії.

Юним союзовцям і, можливо, майбутнім провідникам нашої організації, бажаємо всяких успіхів у житті; бажаємо їм рости на радість батькам і бабусі та дідусеві о. Олексі, на славу Україні та Америці.

Щастя їм, Боже, своїми ласчівськюї.

ЧИТАЙТЕ І ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ НАРОДНУ ВОЛЮ

Найсучасніша фінансова установа

1-ий Український Федеральний Щадничий Банк "ПЕВНІСТЬ"

З найбільшою зручністю, безпекою і швидкістю обслуговування Вас

ощадні, чекові, пенсійні та різьднілі кошта, сертифікати, державні бонди, різьноманітні позички, виготовлення скриньки, а також:

- * ПОДОРОЖНІ ЧЕКИ "AMERICAN EXPRESS"
- * КРЕДИТОВІ КАРТКИ "MASTER CARD"
- * АВТОМАТИЧНИЙ ТЕЛЕР -- працює ввдень і вночі

Бюра в агенції при банку "Певність для Вас полагоджують:

- * ПОДОРОЖНІ СПРАВИ -- квитки, готелі тощо
- * ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МАЙНА І ПОЗИЧОК
- * ГРОШІ І ТОВАРИ ДО ПОЛЬЩІ -- через П.К.О.

З Вашою участю ми служимо українській громаді!

1ST SECURITY FEDERAL SAVINGS BANK

936 N. Western Ave., Chicago, IL 60622
Tel. (312) 772-4500820 N. Western Ave., Chicago, IL 60622
Tel. (312) 276-41445670 N. Milwaukee Ave. Chicago, IL 60646
Tel. (312) 631-83502166 Plum Grove Rd., Rolling Meadows, IL 60008
Tel. (312) 991-9100

НОВЕ ВИДАННЯ

Іван Овечко

ФРАГМЕНТИ З АВТОБІОГРАФІЇ

МОЇМ ДІТЯМ, ВУКАМ І ПРАВНУКАМ

(ТАКОЖ ВСІМ ЧИТАЧАМ-ПРИХИЛЬНИКАМ АВТОРА)

Гарна кольорова обкладинка -- 109 стор.

15 родинних фотографій

Ціна -- 10 дол. + 2 дол. пересилка

"UKRAPRESS"

Iwan Owechko, Ph.D. -- 916 S. Moline St
Aurora, CO 80012
303-363-9221

УХВАЛА

РАДИ НТШ У ЗВ'ЯЗКУ З УКАЗОМ ПРЕЗИДЕНТА “ПРО ВІДЗНАЧЕННЯ 350-РІЧЧЯ ПЕРЕЯСЛАВСЬКОЇ КОЗАЦЬКОЇ РАДИ 1654 РОКУ”

Розглянувши “значення Переяславської козацької ради 1654 р. в історії України” (як про це говориться в указі), Рада НТШ прийшла до такого висновку:

1. Указ ґрунтується не на аналізі історичних фактів, а на псевдо-історичному міті про Переяславську Раду, тобто про легенду, яка, в жодному випадку, не заслуговує на загальнодержавне відзначення.

2. У січні 1654 р. у Переяславі не було “козацької ради”, а відбулася лише рада вищої старшини Запорізького Війська в складі гетьмана Богдана Хмельницького, генеральної старшини і частини полковників. Жодна з вищої старшинської ради, передана усно московській делегації на чолі з В. Батурліним (зокрема вимога, що цар, або його уповноважений, також повинен присягати), не була прийнята московською стороною.

3. У Переяславі започатковано присягання Малої Руси на вірність цареві в знак підданства (холопства) Московській державі. Присягу склали: гетьман, генеральна старшина, лише частина полковників. Козаки присягали за наказом. Міщани намагалися уникати присяги. Присягали лише окремі представники шляхти і духівництва (Київський Митрополит відмовився), селян не питали. Так що про будь-яку єдності народу не могло бути й мови.

4. Всупереч розпропагованому москвоцентричною історіографією мітові, жодного Переяславського договору, тим більше рівноправного міждержавного документа про союз Росії з Україною та про взаємні зобов'язання, не укладено, бо Мала Русь не признавалася окремою державою, а, крім цього, з підданими-холопами жодних договорів не укладають. Для них були лише жалувані грамоти, в яких навіть не враховано всіх прохань запорізької старшини.

5. Після Переяславської старшинської ради московська влада розпочала військову окупацію України, поступово розташовуючи воевод з військом у чимраз більшій кількості міст.

6. Після Переяславської старшинської ради 1654 року, в Україні виник рішучий протест проти режиму, накиненого Москвою, що проявився у відношенні Б. Хмельницьким васальної залежності від Османської імперії, у виході України з підданства Москви та в повстаннях і військових діях проти московської влади (гетьман Іван Виговський, Юрій Хмельницький, Павло Тетеря, Петро Дорошенко, Іван Брюховецький, Іван Мазепа, Пилип Орлик).

7. Москва двічі провела поділ України між Польсько-Литовською державою та Московським царством (Андрусівський договір 1667 р., Московський “вічний мир” 1686 р.), погодилася на захоплення частини України Османською імперією -- її васалом Кримським Ханством. Крім того, Москва зліквідувала автономну Українську Православну Церкву, знищила Запорізьку Січ, скасувала Гетьманщину, наклала заборону на самостійну зовнішню торгівлю, розгромила вищу світську освіту, депортувала єврейську меншість з Гетьманщини, запровадила кріпацтво і т.д. Переслідування українства, його русифікація, як віддалена спадщина Переяслава, зберігалася до ХХ ст. включно.

Враховуючи викладені вище факти та явища, що несумісні з честю та гідністю суверенного Українського Народу, Рада НТШ в Україні протестує:

1. Проти відзначення 350-річчя т.зв. Переяславської козацької ради -- трагічного і ганебного факту в історії України.

2. Проти нав'язування, у зв'язку з цим відзначенням, низки заходів -- наукових конференцій, круглих столів, книжкових виставок, інших культурно-просвітницьких акцій, всеукраїнського конкурсу учнівської та студентської молоді на краще знання історії України, видання монграфій, науково-популярної та художньої літератури з історичної тематики, оновлення експозицій (присвячених згаданій події) в Національному Музеї Історії України та в Національному Історично-Етнографічному Заповіднику “Переяслав”, проведення тематичних радіо-та телепрограм.

Рада НТШ в Україні вважає, що Українська Держава зобов'язана ініціювати та проводити перелічені вище заходи постійно, маючи на увазі розвиток української історичної освіти та науки і незалежно від дат, що символізують поневолення України. Зі свого боку, НТШ вітає і підтримує всі ініціативи та заходи, скеровані на висвітлення справжньої ролі Переяславської старшинської ради 1654 року, а також наслідків, до яких вона в такий чи інший спосіб довела і доводить ще до сьогодні.

В даний же момент Рада НТШ в Україні глибоко обурена спробою нав'язувати Українському Народові урочисте відзначення днів присяги на підданство-холопство московському цареві, що символізувала черговий етап жорстокого поневолення України.

УКРАЇНЦІВ ДИСКРИМІНУЮТЬ У ВЛАСНІЙ ДЕРЖАВІ

Івано-Франківськ (“НХ”).

Об'єднання “Україна”, до якого входить на Прикарпатті понад 20 правоцентристських партій та організацій, заявило 22 липня, що українці зазнають дискримінації у власній державі.

На черговому зібранні об'єднання прийнято звернення до Президента, Верховної Ради та Кабінету Міністрів, в якому наголошується, що в країні порушуються права корінної національності -- українців.

Об'єднання вимагає законодавчо забезпечити пропорційне представництво корінної нації та національних меншин в органах влади. В документі, які засвідчують особу, повернути графу, де вказується національність. З пашпортів вилучити записи російською мовою. Представники об'єд-

нання “Україна” вимагають також провести атестацію державних службовців щодо знання української мови та використання її в праці.

У зверненні також підкреслюється, що у країні діють закони, які стимулюють повернення репатріантів, однак чиняться перешкоди для повернення на історичну батьківщину українців, які були депортовані в різні частини колишньої радянської імперії.

Якщо державне керівництво не звертатиме уваги на цю проблему, говориться в заяві, то правоцентристські партії та громадські організації Прикарпаття вдадуться до акцій протесту, які не суперечать Конституції та українському законодавству.

ДО РОСІЇ З ПАШПОРТОМ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, вже з початку наступного року діятиме новий порядок перетину українсько-російського кордону для громадян Росії та України. А саме -- не за внутрішніми, а закордонними пашпортами. Відповідне рішення вже готове, хоча досі тривають переговори. Росія намагасться відтягнути термін реалізації нововведення до 1 липня наступного року.

Не менше трьох років українська влада заявляла, що рано чи пізно російські громадяни муситимуть в'їжджати до України тільки

за закордонними пашпортами. У той же час Київ намагався не загострювати на цьому питанні уваги через неспхвальну реакцію Москви.

Росія розцінювала будь-які рухи України в цьому напрямку критично, як намагання створити зайві перешкоди для громадян, віддалити дві сусідні країни. Тепер позиція росіян різко змінилася.

До речі, уже з 1 січня цього року, громадяни “есендешних” держав (окрім Росії та Білорусі) в'їжджають в Україну тільки за закордонним пашпортом.

Олександра Савка -- вчителька Школи Українознавства в Баффало

СВЯТО МАТУРАНТІВ У БАФФАЛО

Випускники Школи Українознавства в Баффало (зліва): Олег Гурмак, Олег Савка, Оленка Дятел, Юрій Депутат і Микола Гурмак.

У кожного, коли романтично висловитись, є життєвий берег, від якого людина відпливає і до іншого мусить приплисти. Це берег дитинства, берег любови, юності...

І все ж, хоч би де зупинилася людина на цих мінливих берегах-пристановищах, їй неодмінно світитиме далеким вогником, оновлений спогадами отой найперший -- берег дитинства. Хай це буде з романтичними пориваннями молоді людина, чи припорошений сивиною дідусь, кожному по-своєму лектиме спогадами цей берег. Що далі людина відпливатиме роками, то більшатиме тяга до нього. Що ж воно таке оцей берег дитинства, в чому його притягальна сила? -- Найбільше місця займають на цьому березі шкільні роки, шкільні друзі, улюблені вчителі та приємні дитячі спогади.

А матуранти зі Школи Українознавства в Баффало вкладають у це поняття ще й інший зміст -- пам'ять про цікаві лекції, спогади про змістовні свята, що влаштовувались тут так часто, -- вивчення українських традицій, подарунки від Святого Миколая і ще так багато іншого.

22 червня зібрались і батьки, і вчителі, і учні, і багато гостей, щоб попрощатись із п'ятьма матурантами, які успішно закінчили Школу Українознавства, а саме: Оленка Дятел, Юрій Депутат, Олег Савка, брати Микола і Олег Гурмаки. Відчалуючи сьогодні від безтурботного берега дитинства, вони сказали багато приємного для всіх присутніх.

Свято почалося Святою Літургією в церкві Св. Миколая, яку відслужив о. декан Мар'ян Про-

цик -- катехит “Рідної Школи”, а в якій взяла участь наші матуранти, чудовими віршами та піснями, присвяченими рідній землі -- Україні. Адже всі п'ятеро -- уродженці України, її діти. Кожна людина завжди з великою любов'ю і душевним трепетом згадує те місце, де вона народилася.

Україно, ти мов мати,
Як тебе не не кохати?
Ти надію нам дала
Повну щастя і добра”

в одному з віршів про Україну читає Юрій Депутат.

Найбільше і найдорожче добро кожного народу -- це його мова, ця жива схованка людського

духу, його багата скарбниця. З яким хвилюванням у голосі деклямує Оленка Дятел ці слова:

Мово моя, мово -- мовонько шовкова,
У вінку біленьким -- світла і легка.
Ти для мене завжди бажана й святкова
І мене без тебе на землі нема.

Я є українець! Всім говорю сміло:
Любити свій народ, то святе діло!...
Хоч і чужі мови буду колись знати,
Та рідну найбільше буду шанувати”.

-- продовжує Олег Савка.

Брати Олег і Микола Гурмаки від душі прочитали вірші-подяки для вчителів, які їх вчили.

Учителю мудрий,
Наставнику добрий,
Прийми сердечний
Уклін до землі.

Ці слова були адресовані пані Оксані Бережницькій -- директорів школи та вчительці історії і географії, а ще старшому товаришеві і добрій людині.

За знання з мови, літератури та культури, слова вдячності прозвучали для пані Олександри Савки -- вчительки та опікунки класу, мамі одного з матурантів.

За рідні звуки музики, за чудові пісні та щире серце -- велике спасибі вчительці співи пані Олі Чмоли.

Привітати і попрощатись з матурантами прийшли батьки. Багато добрих слів-настанов для випускників сказав батько двох учнів цієї школи, пан Тарас Гурмак.

Оцінюючи навчання та успіхи наших випускників, пан Осип Гаврилук вручив їм грошові подарунки від Баффалівської Округи Українського Народного Союзу. Голова Батьківського Комітету пані

Христя Чучман і скарбник пані Ганя Середюк вручили матурантам подарунки від Фундації інж. Павла Метіля, створеної ним майже чверть століття тому. Градуанти щиро подякували також дорадникові Шкільної Ради ред. Миколі Дуплякові, під проводом якого відбулись матуральні іспити.

У виступах учителів прозвучало найбільше бажання бачити своїх матурантів, тепер і в майбутньому -- гідними синами і дочками славної землі предків -- України, не забувати цього, що навчилися в Школі Українознавства і завжди продовжувати набувати нові знання.

Де б не проживала людина, але оцей “солодкий та коханий дим” шкільних років серед рідного слова, маминої пісні та вчительської поради, залишиться в душі. Назавжди запам'ятають добру науку в українській суботній школі в Баффало і наші матуранти. Ми віримо і надіємось на це, бо знати свій край та свій народ, любити його та не вивітрити з пам'яті, а зберегти любов до рідного на все життя -- найсвятіше і найдорожче.

Щасливої вам дороги, дорогі учні, у доросле життя. Куди б не закинула вас примхлива доля, в години розчарувань чи життєвих незгод, чи в освітленні життєвою удачею і великих успіхів, -- завжди повертайте пам'ять до рідного. У нашому стрімкому повсякденному житті ми можемо багато чого забути, але нехай міцно тримається у ваших серцях рідна мова, батьківська наука, мамина пісня, бабусина вишиванка, калина біла вікна і невгасимий вогник доброї науки у Школі Українознавства.

Нехай щастить вам, дорогі наші учні.

Зліва (1-ий ряд): вчителька Ольга Чмола, директор Оксана Бережницька, інспектор мгр Микола Дупляк, учителька Леся Савка; в 2-му ряді випускники Школи Українознавства; у 3-му: о. декан Мар'ян Процик, Діана Хутко, Христина Чучман і Ганя Середюк.

Тарас Батенко (Поступ)

КИЇВ ГОТОВИЙ ВИЗНАТИ ОУН ТА УПА

Урядова комісія з вивчення діяльності ОУН та УПА на засіданні під головуванням віцепрем'єр-міністра України Володимира Семиноженка презентувала розроблений нею проєкт закону України “Про відновлення історичної справедливості щодо борців за свободу і незалежність Української Держави” -- певною мірою підсумок її роботи.

Науковий історичний висновок щодо діяльності ОУН-УПА для Кабінету Міністрів готувала група науковців, яку очолює заступник директора Інституту Історії України Національної Академії Наук, професор Станіслав Кульницький. Власне йому й довелось 12 вересня 1997 року за дорученням Президента очолити урядову комісію. Кабінет Міністрів вважав Інститут Історії провідним науковим закладом із питань вивчення діяльності ОУН та УПА, тому не дивно, що в групі переважно кияни. Професор Кульницький здійснив загалом велетенську працю з аналізу джерел, чимало видав та підготував проспекти запланованих на 2002 рік нових видань, що стосуються сторінок національно-визвольної боротьби.

Одна з останніх робіт, що вийшла під редакцією проф. Кульницького цього року, -- “Нарис

з історії політичного тероризму” Гуртом київських істориків на чолі із Станіславом Кульницьким упродовж останніх років опікувався колишній керівник президентської адміністрації доктор історичних наук Володимир Литвин. Це дало ваги та ентузіазму київським історіографам.

Наскільки можна вважати об'єктивними висновки, підготовлені комісією на чолі з Кульницьким? Коли я задав це питання одному з провідних фахівців із діяльності ОУН-УПА, докторантові кафедри новітньої історії Львівського університету Юрієві Киричків, то почув про достатню об'єктивність, яка, проте, може піддаватися певному сумнівові через існування у столиці методологічні підходи. Адже функціонують дві школи, які певною мірою конкурують у вивченні даної проблематики: київська та львівська. Висновки для Кабінету Міністрів майже монополює готувала саме київська. У висвітленні діяльності ОУН та УПА киянам властивий більший об'єктивізм та наукова аргументація. Натомість львівська школа природньо схильна до більшого патріотизму, відтак суб'єктивізму оцінок, що зокрема стосується перебільшення ролі Бандери в діяльності ОУН та УПА у роки Другої світової війни. Є певні пе-

регини і серед киян. Скажімо, вони вважають, що УПА не дуже “серйозно” боролася проти німців, перегинали палицю щодо критики Бандери тощо. Слід враховувати й те, що частина нинішніх київських дослідників у радянський час гучно засуджувала героїчну боротьбу, яка мовою наукового комунізму звалася “українським буржуазним націоналізмом” Усе-таки певні нашарування минулого залишилися. Треба враховувати й персоналію професора Кульницького, етнічного поляка. Хоча його внесок в українську історіографію останнього десятиріччя є колосальним.

Найважливішим результатом координації зусиль київських науковців і камінівських фахівців є, власне, розроблення проєкту закону України “Про відновлення історичної справедливості щодо борців за свободу і незалежність Української Держави”

На засіданні урядової комісії цей законопроект представив заступник державного секретаря Міністерства Юстиції Олександр Пасенюк. Отож, у проєкті закону пропонується визнати боротьбу УПА, як отримувала ідеологічне забезпечення від ОУН такою, що велася за свободу і незалежність Української Держави і вважати період із вересня 1939 року до

середини 50-их років “рухом опору”, що чинився ОУН та УПА з однією метою -- об'єднання і створення єдиної України.

Із точки зору встановлення історичної справедливості, визнати героїчну боротьбу ОУН та УПА на державному рівні слід саме восени цього року, коли відзначатимемо 60-ті роковини з часу її заснування. Це питання не мало б загрозити в трясвині парламентської “ідеологічної метушні”

Адже до президентських виборів ще два роки, до наступних парламентських -- майже повна каденція.

Тому побоювання втрати східного електорату насамперед із боку президентських “ідеологічно безхребетних” фракцій не мали б турбувати цього річчя. Якщо тільки визнання історичної справедливості не завдасть самі галічани. 10 липня, коли Кабінет Міністрів ставив крапки над “і” у справі визнання героїчної боротьби ОУН та УПА, у Верховній Раді група народних депутатів на чолі з Ярославом Кендзьором зареєструвала проєкт закону “Про відновлення історичної справедливості в боротьбі за свободу і незалежність України” Схоже, у нас знову можуть виявитися дві історичні правди -- велика правда і ще більша

Оксана Булах

УКРАЇНА -- ЦЕ ВІЧНІСТЬ!

Що таке життя, як збагнути й осмислити його суть з погляду філософів і простих людей?...

Життя... Немов єдина мить, що між минулим і майбутнім, поміж особливими яскравими споминами, що назавжди закарбувалися в пам'яті, немов Архімедові точки опору, -- відліку чи виміру. Коли ж з такої безлічі точок вималювється досить чітка й довга лінія, задумешся, -- такі швидкоплинний час. Вже й добрий відрізок життєвого проміжку майнув, а ти все ще надієшся, що завтра встигнеш, доробиш, відвідаєш, побачиш, дочекаєш...

Отак-то, в недавнім близькі, а сьогодні далекі сімдесяті роки "канули в леті", і весна, коли мені "сімнадцятий минало" І я, широко сприймаючи реалії того часу, шукаю чистоти, справедливості, краси. Спішу побачити світ у юльорах, на які здатна уява моєї молодості. А вони -- реальні й неважкові. Ніби райдужні, веселюві.

Тепер я у Києві й належу до студентської молоді. Зачитуюся, правда, потайки, поезією Стуса, Симоненка, "Собором" О. Гончара. Любуюся золотоміною столиці України. Шукаю відповіді на безконечність нових "чому?"

Саме весною 1977 року, знайшлася у моєму житті особлива "відлікова" вимірна одиниця. Тоді я вперше потрапила у бузоківе царство Київського Ботанічного Саду і з того дня по-новому сприймаю світ і на все життя моє залишаюся у полоні чар диво-краси, що знаходиться в казці Дніпрових скілів коло стародавнього Видубицького монастиря. І саме в часі, коли пахучі алеї в гармонійній симбіозі з величезними й запашними квітами деревовидної китайської півонії.

А вінчас всю ту красу купол святій обтнінці -- Видубича, і якось надзвичайно довершено над усім виглядає темно-синя дзвіниця із золотими по ній зорями.

Любуюся, споглядаючи на чарівну красу природи й творіння людини, а думки роєм кружляють у голові, мов ті блжолі, що над безліччю різнобарвних кетягів, які пахнуть кожен по-своєму, але бузком, із своєрідним витонченим ароматом.

Побачивши прегарну альтанку на одній з вишуканих пагорбових терас, я поспішила зайняти собі місце у її затишку. Переді мною ніби "Сад божественних пісень", -- і широка ріка, і мости, і швидкісні дороги. Це поєднання теперішнього з сивою, далекою минувиною, що сміливо сягає у глибину тисячоліть, в історію людства, що й досі ще недовершена й недоведена до істини, що може колись виявитися не такою, як вважається на сьогоднішній день і стане новим великим відкриттям і новою, іншою вимірною одиницею в часі.

Враз, я почула голос м'якого тембру: "Ти не помиляєшся, дівчино, бо тут, де ми тепер знаходимося, зберігається коломасальна інформація не одного десятка тисячоліть. Так, так, саме тисячо-

літь!"

То до мене звернувся, почувши мої роздуми вголос, вже не молодий чоловік з посивілими скронями і глибоким поглядом, що світився розумом не звичайної людини. Назвався архітектором Зеленком, -- науковцем з історії й археології. Розповів, що тільки-но вийшов перепочити зі своєї майстерні, що тимчасово знаходиться у цій давній будівлі з куполом "під зорями". Пояснив, із сумом і надією в очах, що мусимо перечекаати "теперішні" часи, добре що хоч та святиня наша уціліла, що не підірвали і її, як Михайлівський, Успенський -- найвеличніші київські собори. Але вже у скорому майбутньому часі ви, молоді, станете свідками найкращих перемін у перебігу нашої історії, -- продовжив учений. Повстане з руїни наша Україна! Отоді найперше розпочнеться оновлення й відбудова понищених храмів, а отже, й духовності нашого народу, яка чи не найжахливіше постраждала в роки лихоліть. Скоро й на Видубичах засіяють по-новому зорі.

А правдива історія людства вже пишеться, базуючись на новітніх спостереженнях, дослідженнях і відкриттях у галузях археології, мікробіології, на розшифруваннях найдавнішої літератури Тибету. Всіма тими речами активно займаються науковці з усього світу. І, головне, наша країна займає в тій новітній історії одне з чільних місць.

Для прикладу -- Трипільська культура, цікаві знахідки археологів у Криму...

Професор говорив багато і змістовно, а я слухала його слова, затамувавши подих. Кожне слово немов закарбовувалося у моїй пам'яті. Занотувати щось ним казав професор не дозволив, бо були то сімдесяті ще роки. Я знала, що в жодній з доступних тоді бібліотек про все це не довідаюся. А учений архітектор, немов на підтвердження своєї розповіді, дістав із портфеля, що досі тримав на колінах, зшиток копій розшифрованих древніх писем, як "Велесова Книга", літери, слова й цілі речення прочитаного древнього санскриту. І, о диво! Багато з тих давніх слів читається й звучить точнісінько так, як і теперішні українські слова. Здогадуєтесь далі?

Правда, країна наша в ті далекі часи мала назву Оратанія або Аратта. А відюлки легендарний Кий заснував місто Київ -- по праву стала Руссю Київською.

І знову -- о плінна часова категорія...

Оглядаючись у не таке вже й далеке минуле з початкового часу новітнього тисячоліття, яскраво ввижаються мені десятиріччям лише віддалені дев'ятдесяті роки. І 1991-ий -- найважливіший для України рік, як рік відновлення її державності й незалежності.

З перебігом обставин у реальіях мого особистого життя, прилетівши в оновлену столицю моєї Батьківщини, тепер вже з далекого Нью-Йорку, я ще здалеку побачи-

Роксалина Зорівчак

РУБРИКА МОВИ

Вісімдесят дев'ятий текст

На ясні зорі, тихі води,
Хай випадкове слово не впаде...
Володимир Підпалий

ПРО ВЛАДНУ МУЗИКУ РІДНОГО СЛОВА

Для кожної людини її мова -- найкраща, найзворушливіша. Це -- загальновідома істина. Та все ж -- для катарсису душі -- доречно інколи про красу рідної мови подумати. Відкріймо Шевченків "Кобзар" -- велику Книгу Любові до України, до її мови:

"Хто се, хто се по сім боші
Чеше косу? Хто се?..
Хто се, хто се по тім боші
Рве на собі коси?..
Хто се, хто се?"

Наведений уривок з балади "Утоплена" -- блискучий взірєць милозвучності українського поетичного мовлення, створеної алітерацією -- стилістичним засобом, який полягає у повторенні окремих приголосних задля підвищення інтонаційної виразовості вірша.

Пристрасне викриття колонізаційної політики царату та російської церкви в Шевченковій поемі "Кавказ" підсилюється алітерацією звуку "р":

За кражу, за войну, за кров,
Щоб братню кров пролити, просять
І потім в дар тобі приносять
З пожуру вкрадений покров!!

Особливий художній ефект поетичного мовлення досягається при сполученні алітерації з асонансом -- цілеспрямованим повторенням голосних звуків у поезії. Знову згадаймо Шевченкове:

На восьме літо у неділю,
Неначе ляля в льолі білій,
Святеє сонечко зійшло....
(вірш "У Бога за дверми лежала сокира...").

Або ж у П. Тичини:

Там тополі у полі на волі (вірш "Там тополі у полі...").

А які ж цікаві, змістовно місткі та милозвучні бувають окремі слова! І знов звертаємося до "Кобзаря" --

Гомоніла Україна,
Довго гомоніла.
Довго-довго кров степами
Текла-червоніла
(розділ "Треті півні" з поеми "Гайдамаки")

Слово "гомоніти"-- багатозначне. У наведеному уривку воно має уже вторинне значення -- "протестувати, змагатися". Основні його значення -- це "розмовляти" (про людей) та "шуміти" (про море, байраки і. т. д.), пор.:

"Довгенько гомоніли пани між собою, а ще довше після цього мовчали" (Марко Вовчок); "Люди гомоніли, що кожної ночі якась біла тінь виходила з Федорової хати й прямувала до панського будинку" (Панас Мирний); "Грає вільне, широке море // Гомонять його хвилі гучні" (Леся Українка).

То ж вслухаймося, друзі, у Рідне Слово, кохаймо його, бережімо його!

Львів, 13 липня 2002 р.

ла сійво золотих бань Михайлівського храму, який довершив своєю величною красою архітектурний кольорит сучасного і неповторного Києва, оновлений Видубицький монастир і... яскраві зорі його темно-синьої дзвіниці, й особливий, неперевершеної краси, краєвид української Мекки -- Печерської Лаври.

А по правому і лівому берегах Дніпра видніють квітучі сади, широкі поля і квітучі луки, широкі магістралі нових доріг.

Дороги... дороги..., немов матеріялізовані зв'язкові між минулим, теперішнім і майбутнім. Вони переростають у добре виторований шлях, що веде в нову еру, де Україна бачиться мені вільною, багатою, розквітлою, у мирному співтоваристві дружніх європейських країн. Сповняться нарешті пророчі слова її славного Кобзаря -- Тараса Шевченка, що "на оновленій землі врага не буде, супостата, а буде син і буде мати, і будуть люди на землі"

Людмила Клименко

РОЗМОВА З БАТЬКІВЩИНОЮ

Чи вірю я в твою любов
й палкі признання в час недобрий?
Пекельні муки знов і знов
терзають. Вік такий короткий,
а ми забули про живе,
про семирайдужне світіння,
про сон спокійний. Повстас
страхитливес монстр-видіння --
-- як вижити.
Невже тебе так і не тривожать
мої сльози?!

Хіба не бачиш, що ти йдеш
по зовсім скривленій дорозі?
Що віра сумно відійшла
від пожорстокішого серця.
Хіба любов, коли живеш -- ти,
я лиші думаю як вмерти?!

Минуло десять літ тобі.
Десять незграбних, огрубілих.
Розкиданих по всій землі
дітей твоїх осиротілих,
не позбирати вже в сім'ю!
А ти уперто, навіжено
торочиш:

-- "Я вас всіх люблю"

Воістинно ти незбагненна!...
Ти йшла за вітром,
хоч душі такий бентежний і чутливий,
ти говорила навпаки,
такі були твої думки
і сні, і віяння зрадливі.
Боролася лише зі слабким,
перед сильним голову схиляла,
ти навіть тин, низенький тин,
не те що скелю, обминала.
І так за вітром, день-у-день,
коли сильніше, коли слабше
у мареві тужливих пісень
втішала серце, але завжди
ти пам'ятала свій обман
і тайни смутку мовчазного
не видавала. Стан душі
вподобився стану німого.
А вітер бурує ставав,
не залишаючи надії,
обман нутро все випікав
та збожеволеній мрії,
дивилися в твоє лице...
Безвілля, зрада -- все злилося,
а світле і таке просте
жахом зневіри розрослося.
Так з віку в вік...
Все вітер ніс твою занедбанну душу,
ні сміху, ні пекучих сліз
не чув і не бачив. Ти ж все: -- "Мушу!"
собі казала, чи кому?
Розвіялася по дорозі,
такий непевний і слизкий,
такий безвітінно-мовчазний,
такий ненависно похилій,
а сил нема сказати: -- "Стій!"

І все ж.

Я вірю в твою любов!
Тому слова важкі говорю.
Життя б віддала я своє,
лише щоб ти не була в горі.
Та ця глибина... пустота,
ця показова (!) бездіяльність,
а там -- Московія стара!
Твоя слабка пірамідальність
-- безгордісна!

І суть проста:
Ми особистості з тобою,
Ми українці -- Ти і я,
Всім зась до нашої Любови!

29 серпня 2001 р.

Вероніка Чекалюк ("МУ")

ЧАРІВНІЙ ЖІНЦІ - НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК!

Кажуть, що можливості людини безмежні. Головне -- бажання і сила волі, ще слід мати гроші й бути закоханим. Кількасот років тому всіма цими якостями був наділений один шляхетний пан. Завдячуючи його роботі, сьогодні Україна пишається одним з найцікавіших парків Європи. Ви вже, мабуть, здогадалися, що мова про "Софіївку". З висоти пташиного льоту можна прочитати напис "Софія" -- саме за таким принципом насаджувалися там дерева. Цю зелену перлину природи граф Фелікс Потоцький подарував своїй коханій Софії.

У колах Європейської еліти її звали "чарівною фанаріоткою". Жінка з витонченими рисами обличчя, довгим темним волоссям. Граційна, як кішка, викликала захоплення буквально у всіх. Варто було лише раз побачити грекню Софію Вітт, і вона залишала слід у пам'яті навіть. Біографія графині Потоцької досі оповита таємницями. Про неї ходять легенди. Люди або ж захоплюються, або ж обливають брудом красуню. Зрозуміло одне, що лише дуже мудра і вродлива жінка могла отримати в подарунок такий розкішний сад.

Сучасні чоловіки вже давно не здатні на щось подібне: красуні чи лицарі перевелися?

Сьогодні музей "Софіївка" за площею понад 150 гектарів. Будівництво розпочали 1796 року. Тут повна відсутність симетрії у рослин, складається враження, що сад виник без втручання людини. Дивившись на музей просто неба і дивуючись витонченому смакові творців "Софіївки" Тут бездоганно поєднано довершеність природи і великого мистецтва. Мальовничі скелі, прохолодні гроти, дзюркотливі водограї,

прекрасні скульптури і густа тінь дубів інтригують мандрівника.

"Софіївка" мала нагадувати своїй господині Грецію. Будівничі пішли на бій з природою. На місці "пустелі" виросла подоба Еллади. Кожна доріжка тут відкриває новий краєвид: химерний басейн із золотими рибками чи затишну галявину.

За часів Потоцьких у парку щоденно працювало майже 800 кріпаків, а влітку -- по кілька тисяч. Історичні пам'ятки свідчать, що в закладанні парку не останню роллю зіграв інженер Метцетель. Вольовий і жорстокий, когаче цілеспрямований чоловік не зважав на велику смертність селян -- він сміливо втілював у життя будівничі проекти. Великий талант і тваринна грубість -- ось що характеризувало Метцетеля. Якось інженер впав у ставок. Вже майже потонув, але один з кріпаків врятував йому життя. Метцетель віддячив: дав два золоті. Однак, наступного дня пан інженер власноруч відшмагав свого-рятника, бо той не прийшов вчасно на роботу. Цей випадок переконливо доводить, що лише суворі до себе та до інших люди досягають чогось у житті.

Є згадки про парк за 1980 рік журналіста Всеволода Чаговця: "У "Софіївці" всюди блукають тіні замордованих важкою працею людей, кожен дерево, кожен кущ -- це крапля крові. Дивовижний сад зрошений морем сліз підневільних рабів"

Кожен, хто хоч раз бував у саду, не міг обійти Каменя смерті. Це велетенська брила біля Нижнього ставу. Існує сумна легенда. Коли виснажені робітники притягли скелю десь за сотню миль, граф запитав кохану, де б вона сказала розташувати камінь.

-- Нехай покладуть на найвищому місці, -- відповіла Софія.

Прийма господині -- наказ! Але брила не втрималася на верхівці скелі і покотилася у воду. Під її вагою загинуло багато людей.

-- Сам Бог велів скелі знайти собі місце, це Камінь смерті, -- сказав граф.

Кажуть, що після смерті чоловіка красуня-графиня не дбала про "Софіївку" -- займалася різними діловими справами, здавала фабрики і будівлі в оренду, відкривала нові заводи. Впрана жінка мало підтримку царя Олександра І та інших впливових осіб Європи. По смерті графині майно Потоцьких розділено між спадкоємцями. Місто Умань і диво-парк отримав молодий граф Олександр Потоцький. Він мешкав у Варшаві і до уманської перлини був байдужий. Згодом Умань стала власністю цариці Олександри Федорівни. З новою господинею прийшло нове ймення "Софіївці" -- "Царицин сад"

Сьогодні парк зберігає надзвичайну красу і чарівність. Головна алея має вигнуту форму, що й відповідає природному рельєфові місцевості. Веде до павільйону Фльори (у давньогрецькій мітології - богиня весни і квітів).

Павільйон Фльори з білосніжною колонадою підсилює відчуття єдності архітектури і панорами зеленої частини музею. На великому камені серед нижнього ставу застигла бронзова гадюка, ніби відпочиває на сонечку. З її пащі пливе вода. "Терасу муз" прикрашають статуї грецьких філософів, богів.

У Темпейській долині сумно дзюркотить маленький струмочок, він поділяється на три і створює каскади "Три сльози" Поряд бачимо "Колону смутку" -- пам'яті про померлих малюків Потоцького і Софії. Біля підніжжя колони лежить камінь, обрис його нагадують сплячого лева. Усі три споруди становлять єдину композиційну групу. Далі Єлисейські поля, Мертве озеро, річка Стікс, Амстердамська шлюза, Критський лабіринт. Кожна композиція має таємницю, легенду походження.

CALL FOR COMMISSION OF INQUIRY ON SOVIET AND COMMUNIST WAR CRIMINALS IN CANADA

While the Canadian government presses forward in its search for Nazi war criminals living in Canada, it seems remarkably complacent in similarly seeking out the presence of criminals of a different stripe. Edmonton lawyer Eugene Harasymiw has agreed to reprint his recent letter to MP Peter Goldring requesting a change in tack from the government. Ukrainians and other citizens concerned over the possible presence of Soviet and Communist war criminals are encouraged to express their support for a commission to investigate this possibility. Below this letter, readers will find a web site where they may find information on contacting their Member of Parliament.

ALBERTA UKRAINIAN
SELF-RELIANCE LEAGUE
10611 - 110 Avenue
Edmonton, Alberta T5H 1H7

Peter Goldring, M.P.
9111 - 118 Ave.
Edmonton, AB T5B 0T9

Dear Mr. Goldring:

The 1,000-member strong Alberta Ukrainian Self-Reliance League calls upon the Government of Canada to immediately name a Commission of Inquiry into the presence in Canada of Soviet and Communist war criminals.

The terms of reference of this Commission would not be unlike those given the Deschenes Commission (1985-1986). Also included in the mandate must be an examination of the following questions:

How did it come about that the government has, since 1987, instituted war crimes proceedings against Canadians of Ukrainian and Baltic descent who were or are currently still being accused of heinous war crimes against one specific group and/or of entering Canada by fraud, false pretences or by materially misrepresenting their past in relation to events during the Second World War, and that such proceedings have been and are being carried out to the exclusion of any other era of modern history, or any other conflict, or any other potentially culpable group? Why are these current denaturalization and deportation proceedings, in the guise of 'war crimes' prosecutions, being prolonged despite a complete lack or absence of probative evidence of war criminality on the part of the accused? Why, despite evidence of the presence of persons engaged by Soviet and/or communist regimes who have admitted acts of war criminality, the government has chosen to ignore their self-confessed crimes, and continues to protect them while expending voluminous resources and funds on prosecuting persons identified in point #1 above? What has been the precise extent of influence exerted by both lobby groups and members of the Prime Minister's top unelected advisors in lobbying the government to pursue persons identified in point #1 above, to the exclusion of any other potentially culpable individuals, no matter where or when their crimes against humanity were perpetrated, and against whom?

What have been the precise sums of donations, paid trips abroad or any other favors made by lobbyists pushing for the prosecution and for denaturalization and deportation proceedings against Canadians of Ukrainian and Baltic descent identified in point #1 above, and directed to Cabinet Minister in this government since 1993?

This call for an official Commission of Inquiry is consistent with the position of the Ukrainian Canadian community since the Deschenes Commission: ie that Canada must not be a haven for war criminals from any era, no matter who their victims were, and that such accused be tried in a criminal court.

This is not the time to procrastinate-time is ticking, and no fair-minded Canadian wants to see Canada a haven for any kind of war criminal (including those whose crimes are being committed at this very moment), or wants to see these people escape justice via their biological clocks.

Please honor us with your timely response. Thank you.

Eugene Harasymiw, LL.B.
Chair Civil Liberties Standing Committee

Cc: Hon Martin Cauchon, Minister of Justice
Hon. Denis Coderre, Minister of Citizenship & Immigration
Hon Anne McLellan, Minister of Health

GOVERNOR'S TRIBUTE TO ETHNIC WOMEN'S ORGANIZATIONS

Pictured left to right: Eva Zelenko, Alexandra Sawyn, Ratner and Alexandra Kolomayets.

CHICAGO, ILL -- Governor George H. Ryan sponsored the 10th Annual Governor's Tribute to Ethnic Women's Organizations. The exhibits included over 40 different ethnic women's organizations displaying a colorful array of cultural items and information about their charitable work. Hedy Ratner, Commissioner of the Governor's Commission on the Status of Women in Illinois presented the Governor's award to representatives of the Ukrainian National Women's League of America, Inc.

**Help Us Help Ukraine:
Donate to the
UFA Chornobyl Hospital Fund!**

By Askold Krushelnysky in Prague

RUSSIAN FURY OVER PLAN TO RECOGNIZE UKRAINE 'BANDITS'

A row has erupted between Russia and Ukraine over a move to recognize officially as freedom fighters an MI6-backed Ukrainian partisan group which fought against the communists during the Cold War.

Legislation is to be proposed by the Ukrainian government to enable the veterans of the Ukrainian Insurgent Army (UPA) to obtain the pensions and other benefits former Red Army veterans receive.

Russian newspapers have launched fierce attacks, calling UPA members "bandits" and have said that officially acknowledging the UPA as national heroes would damage relations with Ukraine's Russian population, about 10 per cent of the total.

The Russian Foreign Ministry issued a statement which made clear "the negative position of Russia" in relation to the plans. The Kremlin admonished the Ukrainian government for apparently taking the side of the nationalists instead of reining them in.

Anatoly Zlenko, the Ukrainian foreign minister, responded that "the question about rehabilitating UPA fighters is an internal matter for Ukraine"

The partisan army fought against the Nazis occupying Ukraine during the Second World War and later turned its guns against the communist forces which it saw as Russian occupiers. It numbered about 100,000 men and women and mostly operated in the hills and forests of the western Ukraine, an area dominated by the Carpathian Mountains. During the Cold War Britain secretly helped the UPA and a sister group, the Organization of Ukrainian Nationalists.

British intelligence helped the guerrillas to maintain contact with Ukrainian nationalist emigres in the West and with western governments. MI6 also helped to train some of the

guerrillas in parachuting and unmarked RAF planes, taking off from bases in Cyprus and Malta, dropped them into Ukraine. Unfortunately for the Ukrainians, one MI6 agent with detailed knowledge of the operation was the traitor Kim Philby.

Working with Anthony Blunt, another of Russia's spies recruited in the 1930s in Cambridge, Philby alerted Soviet security forces about the planned drops. Dozens of Ukrainian guerrillas were intercepted and most were executed.

For years, under Roman Shukhevych, the UPA fought against Soviet forces augmented by communist troops from Poland and the then Czechoslovakia. The communists admitted the guerrillas inflicted huge losses on them.

Communist forces fought back with vicious reprisals against the civilian population. Thousands were murdered or sent to the Soviet gulags.

This week, a mass grave was discovered in a monastery in western Ukraine containing the bodies of around 130 men, women and children who are believed to have been murdered in 1946 by Stalin's security forces for suspected connections with the Ukrainian independence movement. Shukhevych was killed in an attack by Soviet forces on his command bunker in 1950.

Starved of weapons and political support and facing overwhelming odds, the UPA guerrillas were broken as a fighting force by 1953.

Thousands of UPA members were captured and were either executed or spent years in Siberian prison camps. Others concealed their past and tried to blend into Ukrainian society while some managed to escape to the West, including Britain. Their deeds passed into folklore and helped to keep alive Ukrainians' desire for independence.

KLITSCHKO DREAMS...

June 20, 2002 -- Volodymyr Klitschko already has been in the ring with Lennox Lewis. The two squared off during filming of the remake of the movie "Ocean's Eleven," when the two heavyweights rehearsed a 30-second scene more than 20 times. Afterward, Klitschko broached the idea of getting it on with Lewis for real.

"He said, 'I want to make a fight with Tyson and you're not so interesting for me,'" Klitschko said yesterday on a conference call from Atlantic City. "The next day he said it would be a good idea. He agreed with it."

It could happen. Lewis, of course, dispatched of Mike Tyson last week and next comes Klitschko's task. In what will surely be his most significant and high-profile test to date, the towering Ukrainian on June 29 faces a tough customer in Ray Mercer at the Trump Taj Mahal in Atlantic City. If Klitschko (38-1, 35 KOs) wins, a possible marquee bout is certainly possible.

"I think the time for Lennox Lewis is here, but I have to give full concentration to this fight," Klitschko said. "After this guy, we can think about fighting Lennox Lewis."

In the next month, the Klitschko name could reverberate through the heavyweight division. Volodymyr, 26, and his brother Vitaliy, 30, are hoping to break into the big-time. Vitaliy (31-1, 30 KOs) faces Larry Donald July 20 in Dortmund, Germany.

Vitaliy is ranked No. 2 in the WBC and No. 3 in the WBA. Volodymyr is the WBO champion and thus is not rated by any of the other boxing organizations.

"We have our dream," Volodymyr said. "In history, there never have been two heavyweight brothers with world titles. I hope we get two belts for Vitaliy and two belts for me."

Consider the Klitschkos sophisticated fighters. Both go by "Doctor," having earned their PhDs in sports science from the University of Kyiv. Both are accomplished chess players and both speak four languages, English, German, Russian and Ukrainian. Both currently live in Hamburg, Germany. Volodymyr stands 6-7, Vitaliy 6-8.

ELEVENTH ANNUAL UKRAINIAN FOLK FESTIVAL IN HORSHAM, PA

Exciting, spectacular, dazzling, breathtaking, exhilarating, spirited, soulful, enchanting, captivating, and intriguing - modest words which describe but by no means capture the essence of Ukrainian folk art, music, and dance. From the rich color and deep symbolism of the delicate "pysanka" (Ukrainian Easter Egg) to the thunderous, climatic, powder, rhythm and strength of "Hopak" - the world's most exciting ethnic dance - and every brilliant "Kolomyika" and soulful folk song in between, the Ukrainian American Sport Center Tryzub invites you to experience the Eleventh Annual Ukrainian Folk Festival, celebrating the anniversary of our ancestral homeland's independence. This year's extravaganza will take place on Sunday, August 25, 2002 at the Center's facilities located at County Line and Lower State Roads, Horsham, PA.

Among this year's headline folk artists are soloist Ihor Bohdan and The Ridna Dusha ("Beloved Soul") Trio. One of the most popular singers in his native Ukraine, Mr. Bohdan has toured the world with his unique repertoire of Ukrainian songs, featuring his own compositions and arrangements. Equally captivating are the songs and artistry The Ridna Dusha Trio as they intertwine with the brilliant sounds of Ukraine's national instrument, the Bandura (roughly a cross between a harp and a lyre).

The festivities start at 12:00 noon to the music of the Karpaty ("Carpathian") Ukrainian Polka and

Dance Orchestra. The main stage show beings at 2:00 p.m., featuring performances by the Voloshky Ukrainian Dance Ensemble (Jenkintown, PA) and Obrij Ukrainian Folk Dance Ensemble (New York City), both of which will charm and amaze the audience with their athletic prowess and graceful movement. The Harmonia Orchestra (New York City) and The Oros Sisters Duo (Ukraine) will join Ihor Bohdan (Ukraine) and Ridna Dusha (Cleveland, Ohio) in enchanting the audience with Ukrainian folk songs and music from the highest of Carpathian mountain peaks to the most beautiful steppes (plains) of our ancestral homeland. A Ukrainian Polka dance ("Zabava") will commence at 4:00 p.m. to the rhythm and song of the Harmonia Orchestra. Or, as an alternative to dancing, watch the Ukrainian Nationals U.S. Amateur Soccer Association Majors Division adult team play an exhibition match against a worthy opponent.

Ukrainian ethnic foods (pierogies, holuptsi, kielbasa, and the like), standard picnic fare and cool refreshments will be available to satisfy your hunger and thirst in the midst of authentic folk art and crafts for viewing and purchase. Free children's games, amusements and fun area will be available.

Admission is \$10 per person. Children 13 and under will be admitted free of charge.

CELEBRATE WITH US!!!
PROCEEDS BENEFIT CULTURAL PROGRAMMING AND YOUTH SOCCER

SIX DEAD, SIX INJURED IN UKRAINE MINE BLAST

KYIV (AFP). -- Six people were killed in a methane blast in a mine in southeastern Ukraine, the emergencies ministry said, the second time in an as many weeks that a major accident hit a Ukrainian mine.

Six people were injured, including four who were listed in serious

condition, in the blast at the Yubileinaya mine in the Dnipropetrovsk region, officials told AFP.

A total of 48 miners were in the area of the mine hit by the blast, and 42 were brought to the surface safely, ministry official Yuri Reshnyak said.

ELEVENTH ANNUAL UKRAINIAN FOLK FESTIVAL

Celebrating Ukraine's Independence

SUNDAY, AUGUST 25, 2002
festivities begin at 12:00 noon

TRYZUB UKRAINIAN-AMERICAN SPORT CENTER
County Line and Lower State Roads
Horsham, PA
215-343-5412

ADMISSION: \$10.00
Children under 13 - free

Featuring:

"Voloshky" Ukrainian Dance Ensemble
"Harmonia" Orchestra
"Obrij" Ukrainian Dance Ensemble
"Karpaty" Dance Band
"Ridna Dusha" Bandura Trio
"Sisters Oros" Singers
"Ihor Bohdan" Soloist Singer

Schedule:

12:00 - 2:00 Music and Dancing - **"Karpaty"**
12:00 - 5:00 Folk Arts & Crafts Vendor
1:00 - 4:00 Childrens' Fun Area
2:00 - 4:00 Festival Stage Show
4:00 - 7:00 Music and Dancing - **"Harmonia"**
4:00 - 7:30 Majors Division Exhibition Soccer match Tryzub vs. Opponent

Other Attractions:

Free Moon Walk and Fun Slide for Children
Authentic Ukrainian Food
Standard Picnic Fare
Cool Drinks & Refreshments

MC's - Andrij Shchudlak
Eugene Luciw

Sponsors: MEEST/KONTAKT

НАРОДНА ВОЛЯ

PARODNA VOLYA

Symbol of our Rights
and Liberties

PIK LXXXXIII Ч. 31 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 14 СЕРПНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA AUGUST 14, 2003. YEAR LXXXXIII № 31

ПОВІДОМЛЕННЯ СКУ

Повідомяємо українську громадськість діаспори та України, а зокрема делегатів та гостей УІІ Світового Конгресу Українців, що УІІ Конгрес СКУ відбудеться в Києві як намічено -- від 18 до 21 серпня 2003 р., однак, не в "Українському Домі," але в "Будинку Вчителя"

29 липня ц.р. ми одержали листа від Державного Управління Справами Національного Комплексу Експоцентр України, в якому сказано: "У Палаці мистецтв Український дім...починаються роботи з ремонту та реконструкції декількох поверхів будівлі...Враховуючи ці обставини, роботи по підготовці заходу ускладнюються, а проведення Світового Конгресу Українців...стає неможливим..."

Повідомяємо, що між СКУ та "Українським Домом" є підписаний договір, СКУ виплатив вже половину контрактної суми. Однак, старання СКУ відмінити це рішення впроваджені одного тижня були безуспішними. "Українським Домом" завідує Державна Адміністрація Президента України.

Повний перебіг Конгресу від з'їздів рад та комісій, пленарних сесій та круглі столи відбудуватимуться у "Будинку Вчителя." Просимо вибачати за ускладнення!

За Світовий Конгрес Українців

Аскольд Лозинський
Президент

Маріяка Шкамбара
Голова Організаційного Комітету
Конгресу

УРЯД УКРАЇНИ НАЗВАВ ПРИЧЕТНИХ ДО ХАРЧОВОЇ КРИЗИ

Київ ("НХ"). -- За наслідками 5-годинного засідання Кабінету Міністрів, де розглядалася ситуація на зерновому ринку, уряд визнав причетними до штучного створення харчової кризи в Україні голів Чернівецької, Дніпропетровської та Полтавської обласних державних адміністрацій, а також керівників державного департаменту харчування й управління цін Кабінету Міністрів та рекомендував президентові звільнити їх з посад.

З метою стабілізації ситуації на харчовому ринку, прем'єр-міністр України Віктор Янукович висловився за впровадження продажу збіжжя на зернових біржах

та пообіцяв до кінця року зформувати втричі більшу державну резерву зерна та борошна, а також круп і цукру. Це збігається з оцінками виходу з кризи, які висловлювали опозиційні економісти.

Однак, Михайло Павловський, депутат з опозиційної фракції блоку Юлії Тимошенко, з недовірою поставився до прем'єрських обіцянок не спускати на гальмах розслідування спекуляцій зерном:

"Відчувається, що уряд не має стратегії і не хоче її розробляти. Ані прем'єр, ані перший віцепрем'єр жодного разу не заявили, що ціни повернуться на рівень січня цього року. Це значить, що така ситуація їх влаштує."

КАЗАХСТАН ПОСТАВИТЬ В УКРАЇНУ 1 МІЛЬЙОН 200 ТИСЯЧ ТОНН ЗЕРНА

Астана (АПУ). -- Цього року Казахстан поставити в Україну 1 мільйон 200 тисяч тонн зерна. Про це повідомив прем'єр-міністр України Віктор Янукович. При цьому він підкреслив, що 400 тисяч тонн надійде за контрактами між українськими і казахстанськими підприємствами, а близько 800 тисяч тонн -- за міжурядовими угодами.

В. Янукович зазначив, що йдеться про поставки зерна з Казахстану за цінами дещо нижчими

за біржові, що існують в Україні. При цьому він назвав цифри біржових цін на рівні 600-750 гривень за тону, залежно від класу зерна. "Це ціна з урахуванням транспортування і сплати ПДВ", -- підкреслив В. Янукович.

У свою чергу цього року Україна отримала непоганий врожай соняшника. Під час переговорів з казахстанською стороною обговорювалися також питання його поставок до цієї країни.

ПОЧАВСЯ РЕГУЛЯРНИЙ РУХ ЕКСПРЕСУ "ДНІПРОПЕТРОВСЬК - КИЇВ"

Дніпропетровськ. -- Як повідомили ЗМІ, почався регулярний рух швидкісного "Столичного експресу" сполученням "Дніпропетровськ-Київ" і в зворотному напрямку, який тепер долатиме відстань у 537 кілометрів за 5 годин 45 хвилин, що майже на три години менше, ніж швидким "нічним" поїздом.

Маршрут, який 1 серпня був урочисто відкритий з участю Президента Л. Кучми, має на шляху руху всього три зупинки -- на станціях імені Тараса Шевченка, Знамянка та П'ятихатки. Вагони для поїздів дніпропетровського напрямку, які для харківського, який відкрито торік, виготовував "Крюківський вагонобудівний завод"

За конструкцією вагони відповідають вимогам європейських стандартів, усі вони обладнані крайовою герметичною системою охолодження повітря, екологічно чистими санітарними системами, охороною та пожежною сиг-

налізацією. Вагони обладнані автоматизованою інформаційно-діягностичною системою. Експрес може перевозити в середньому до 500 пасажирів

До складу поїзда включено вісім вагонів, з яких 5 -- другої класу, один -- для перевезення інвалідів (для цього збільшено тамбур і передбачено місце для візка), один -- першої класу з радіокупе і один вагон-бар. Крім того, до складу потяга вперше в "Укрзалізницю" включено вагон-гараж для перевезення до восьми автомобілів. Загальна вартість проєкту з впровадженням швидкісного руху пасажирських поїздів на напрямку "Дніпропетровськ-Київ" становить близько 700 мільйонів гривень.

Наступний крок у впровадженні швидкісного руху "Укрзалізниця" планує зробити у західному напрямку, відкривши столичний маршрут сполученням "Тернопіль-Київ"

ПЕРША КОЛОНА УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСЬКА НА ЗЕМЛІ ІРАКУ

Київ (АПУ). -- Перша колона українського миротворчого контингенту, який братиме участь у міжнародній миротворчій операції в Іраку, 11 серпня перетнула куwaitсько-іракський кордон і здійснює марш в район місця постійної дислокації -- міста Аль Кут провінції Басіт.

У складі колони, яку очолює командир 19-го окремого спеціального батальйону ЗС України підполковник Юрій Онишук. Марш триватиме дві доби, протягом всього маршруту, українських миротворців супроводжують підрозділи американських та британських військ.

Всього за період з 7 по 10 серпня 19 авіарейсами літаків Іл-76 до Кувайту доставлено весь

особовий склад українського миротворчого контингенту.

На сьогодні на території військової бази "Кемп-Койот", яку розташовано у Кувайті у пустельній місцевості за 40 кілометрів від іракського кордону, триває підготовка підрозділів 5-ої окремої механізованої бригади ЗС України до 500-кілометрового маршу до місця постійної дислокації на території Іраку.

Загальна кількість військово-службовців українського контингенту становитиме 1660 військово-службовців.

1 вересня особовий склад 5-ої окремої механізованої бригади ЗС України має приступити до виконання завдань у зоні відповідальності.

РОСІЯ БАЖАЄ ЗАЛИШИТИСЯ У СЕВАСТОПОЛІ

Москва (PIA "Новости"). -- Нинішня військово-морська база в Севастополі залишиться і надалі основною точкою базування російської Чорноморської Флотії на Чорному морі. 12 серпня заявив про це міністр оборони Росії Сергій Іванов.

"У нас є довгострокові плани щодо будівництва ще одного місця

базування для нашої флотії, -- сказав Сергій Іванов, але, навіть при цьому немає планів залишити Севастополя -- основну точку базування нашої флотії на Чорному морі"

Як ми й передбачали, російська база в Україні може вийти нам боком. -- Редакція

ПРЕЗИДЕНТ КУЧМА ПРИЙДЕ ДО НЬЮ-ЙОРКУ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, Леонід Кучма візьме участь у сесії Генеральної Асамблеї ООН у Нью-Йорку. За словами колишнього посла США в Україні Карлоса Паскуаля, "уряди двох країн не обговорювали можливості зустрічі Кучми з Джорджем Бушем до кінця перебування українського президента на посаді"

Президент Кучма вирішив взяти участь у загальних дебатах 58-ої сесії Генеральної Асамблеї ООН, -- повідомив представник України при ООН Валерій Кучинський під час зустрічі з Генеральним Секретарем ООН Кофі Ананом. Засідання відбудеться

наприкінці вересня.

Українські експерти стверджують, що участь глави держави у сесії Генеральної Асамблеї ООН -- це, значною мірою, протокольний захід. Леонід Кучма буде перебувати у компанії здебільшого провідників країн Африки чи Південної Америки. Проте, навіть приїзд до Нью-Йорку -- свідчення прогресу у відносинах між Америкою та Україною -- стверджує голова УККА Михайло Савків.

Цікаво, чи Президент Кучма бажатиме зустрітись з українською громадою та пояснити їй свою промисловську політику. -- Редакція.

УКРАЇНА ВІЗЬМЕ УЧАСТЬ У XXV СЕСІЇ ПРО СКОРОЧЕННЯ ОЗБРОЄНЬ

Київ (АПУ). -- Президент Л. Кучма підписав розпорядження, яким утворено делегацію України на другий етап XXV сесії Спільної Комісії, створеної за договором між СРСР та США про скорочення та обмеження стратегічних наступальних озброєнь від 31 липня

1991 року (м. Женева, 5-28 серпня 2003 року).

Главою зазначеної делегації призначено Анатолія Щербу -- начальника Управління Контролі над озброєннями та військово-технічного співробітництва Міністерства Закордонних Справ України.

ПРЕЗИДЕНТ ПІДПИСАВ РЯД ЗАКОНІВ, УХВАЛЕНИХ ВЕРХОВНОЮ РАДОЮ

Київ (АП). -- Президент України підписав ухвалені Верховною Радою закон "Про внесення змін і доповнень до Митного тарифу України" Цей закон набирає чинності через 45 днів після його опублікування.

Глава держави підписав також закон "Про загальнообов'яз-

кове державне пенсійне страхування". Він набирає чинності з 1 січня 2004 року.

Крім цього, був підписаний закон "Про амністію", який набере чинності з дня його опублікування і підлягає виконанню протягом трьох місяців.

УКРАЇНЦІ -- ЖЕРТВИ АВАРІЙ В РУМУНІЇ

Київ. -- Неподалік румунського міста Сучава перекинувся автобус з 47 туристами -- громадянами України, які їхали відпочивати в Болгарії. Про це 11 серпня повідомили в Генеральному Консульстві України в Сучаві.

У результаті аварії 34 пасажирів отримали травми різного ступеня важкості. Крім того, у сімох -- важкі травми, зокрема, троє ук-

раїнців отримали струс мозку та рвані рани. Всіх їх скерували в міську лікарню Сучави.

Аварія сталася поблизу села Дрегушени Сучавського повіту, що в 100 кілометрах від українсько-румунського кордону. Румунські правоохоронці проводять на місці розслідування причин інциденту.

ПОМЕР ВЛАДИКА І. БОРЕЦЬКИЙ

Бл. п. Владика
Ізидор Борецький

Торонто. -- Як повідомили ЗМІ, 23 липня на 92 році життя помер тут перший єпископ Української Греко-Католицької Церкви Торонто і Східної Канади Ізидор

Борецький. Тіло Покійного спочило на цвинтарі Мавнт Піс в Міссісага, біля його батьків.

Владика Ізидор Борецький народився 1911 р. в м. Острівцев Тернопільської області.

Коли в 1948 р. Папа Пій XII створив у Канаді три українські єпархії, призначив о. І. Борецького одним із двох нових єпископів. Загалом Христові Церкві Владика Борецький присвятив 65 років свого життя та здобув визнання як великий подвижник ідей Патріарха Йосифа та прихильник і оборонець патріархального устрою очолюваної ним Церкви. Покійний Владика був останнім канадським єпископом, якого висвятив Папа Пій XII.

У день смерті Владика І. Борецького, в соборі Успення Пресвятої Богородиці в Торонто відбулася інсталяція нового єпископа УГКЦ Степана Віктора Хмільра.

УКРАЇНСЬКИЙ БОРЩ -- АМБРОЗІЯ ДЛЯ КАЗАХІВ

Київ ("УМ"). -- Завдяки співпраці Івано-Франківської обласної державної адміністрації та Посольства Казахстану в Україні, на відпочинку у Карпати приїхала перша група карагандинських дітей. Окрім етнічних казахів, до неї ввійшли діти українського походження. Дехто з них дуже добре розмовляє українською мовою. Як правило, це нащадки репресованих галичан, вивезених сталінським режимом на спецпоселення в казахські степи. За словами Параскевії Костюк, керівника групи, діти надзвичайно щасливі, що побачили землю своїх дідусів та бабусь, про яку чули так багато за-

хоплюючих розповідей.

Гостям надзвичайно сподобалися мальовничі карпатські краєвиди, м'який гірський клімат і особливо -- місцева кухня з традиційним борщем. Хоча їхній приїзд збігався з кількома днями дощів, які наробили трохи шкоди довозу спортивно-оздоровчого табору "Смерічка", це не зіпсувало приємного враження від перебування в Карпатах. Тим паче, що в горах уже випогодилося, а в програмі відпочинку ще чимало цікавих заходів: поїздки до Львова та Маланьєвського скиту, в Коломийський Музей Писанки і на Яблуницький перевал.

УКРАЇНЦІ НА ЧЕМПІОНАТІ СВІТУ ЗІ СТРІЛЬБИ З ЛУКА

Нью-Йорк. -- Як повідомили ЗМІ, в Нью-Йорку завершився чемпіонат світу зі стрільби з лука. В останній день визначалися переможці в командних змаганнях.

Після кваліфікації, де наші жінки були 4-ми, а чоловіки 5-ми, по 16 команд вийшло у "плей-оф" І саме 1/8 фіналу визначила володарів ліцензій на Олімпіаду-2004, бо попадання у вісімку найкращих у світі гарантує виступ в Афінах. Обидві наші команди впевнено перемогли своїх суперників на цьому етапі: жінки перестріляли німкенів, а чоловіки -- французів. Окрім українців, обома складами гарантували собі участь в олімпійському турнірі також збірні Кореї та Індії.

Виступ української збірної в Нью-Йорку прокоментував заслужений тренер України Віктор Михайленко: "Вважаю виступ нашої команди цілком задовільним. Головне завдання -- завоювання ліцензій у Афіни -- виконано на 100%. Радий за дівчат, які зуміли повернутися на п'єдестал пошани світового чемпіонату."

В особистих змаганнях високий рівень показали Лобженідзе, Дорохова, Сердюк, а Палеха просто молодець: з травмою зуміла посісти 7 місце. Катерина ще раз довела, що вона справжній боець.

Тепер головне -- правильно скласти і виконати план підготовки до Олімпіади-2004"

ТРУПА ОДЕСЬКОГО ОПЕРНОГО ТЕАТРУ ВИРУШАЄ НА ГАСТРОЛІ ДО АНГЛІЇ

Одеса (АПУ). -- В Одеському Театрі Опери та Балету триває останній сезон перед закриттям театру на внутрішню реконструкцію. На початку вересня оперна трупа театру поїде на гастролі містами Англії та Ірландії.

За словами директора театру Василя Навроцького, гастролі триватимуть три місяці. До гастроль-

ної програми включено дві вистави: "Мадам Батерфляй" та "Ріголетто" Це буде вже другий виїзд оперної трупи до Великої Британії. Минулого року британські глядачі побачили "Травіату" та "Севільського цирульника"

Балетна трупа театру у листопаді з гастрольними відвідає Швейцарію, Грецію та Канаду.

УКРАЇНСЬКИЙ ГЛЕН СПЕЙ ВІДЗНАЧИТЬ ХП РІЧНИЦЮ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Глен Спей, Н.І. (Б. Кандюк). -- Громадський Комітет у Глен Спее готується до відзначення ХП річниці Незалежності України, що відбудеться в неділю, 24-го серпня, о год. 5-й по полудні в залі церкви Св. Володимира, а посадник міста Джан Лі Гресі офіційно підпише відповідну святочну декларацію з підтримкою самостій-

ності України. Того ж дня на будинку Міської Ради повітавтиме український прапор.

Громадський Комітет підготує цікаву святочну програму з вірою, що своєю участю в ній, ми всі гідно відзначимо це національне свято. Це ж бо наша повинність.

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА
(амер. дол.)SUBSCRIPTIONS
(U.S. currency)

Для всіх передплатників:

For all Subscribers:

У США і Канаді річно 25.00 дол.
В інших країнах річно 30.00 дол.
Ціна одного примірника 50 центів.

U.S.A. and Canada per year \$ 25.00
In other countries per year \$ 30.00
Price per single copy 50 cents.

NARODNA VOLYA
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937 Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплак
Редиктор

Narodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

РОСІЯ НАЗАВЖДИ?

Військово-морська база у Севастополі залишиться і надалі основною точкою базування російської Чорноморської Флоту на Чорному морі. Про це на днях заявив міністер оборони Росії Сергій Іванов. "У нас є довгострокові плани будівництва ще одного місця базування для нашої флоту, але навіть при цьому немає плянів щодо відходу з Севастополя -- з основної точки базування нашої флоту на Чорному морі", -- підкреслив Іванов.

Російський міністер повідомив, що ці плани узгоджені з вищим керівництвом нашої країни: Зокрема, в ході нещодавньої поїздки до Києва, він розмовляв з новим міністром оборони України Євгеном Марчуком і обговорив із ним питання про продовження угоди щодо Чорноморської бази російської флоту, термін якої закінчується у 2017 році. Сергій Іванов підтвердив також, що плянується перебазування одного батальйону морської піхоти з південного узбережжя Криму на територію Північного Кавказу.

За словами міністра, це необхідно для більш збалансованого розподілу сил морської піхоти на Чорноморському узбережжі. Батальйон переведуть до Новоросійська, але це ніяк не пов'язано з якимись плянами про переведення російської військової морської бази з Севастополя, -- повідомив міністер. "Будь-який військовий моряк вам скаже -- чим більше у флоту баз, тим краще він себе почуває", -- заявив міністер оборони Росії.

Тож, як бачимо, російські військові починають думати про облаштування ще одного місця базування своєї флоту. При чому це робиться за майже 15 років до кінця дії угоди про розміщення російської Чорноморської Флоту на території України. Звідки ж така впевненість у далекому майбутньому? Погодьтеся, за цей період багато що може змінитися. Це розуміє вище російське керівництво і саме тому хоче, скориставшись сприятливими для себе умовами, домогтися з теперішнім керівництвом України. Тобто в цих кроках можна простежити елемент "перестраховки" з боку росіян: так, можливо, до 2017 року у російсько-українських стосунках кардинальних змін не відбудеться, але, якщо Україну, наприклад, запросять у НАТО, то про продовження перебування російських військових на території України не може бути і мови. А це для Росії неприпустимо, з огляду на стратегічне значення для неї Чорноморської Флоту.

Кажучи про сприятливі умови для Росії, перш за все, йдеться про два рівні взаємовідносин між нашими країнами: офіційний і неофіційний. Під офіційним рівнем мається на увазі офіційний зовнішньополітичний курс України, де Росія, не зважаючи на ті коливання, які робить наша держава у бік Заходу, усе ж таки займає центральне місце. Водночас, політика робиться живими людьми і, коли ми говоримо про це, то тут перед нами уже постає неофіційний рівень. Цей рівень відіграє чи не найважливішу роль у формуванні офіційного курсу. Для усвідомлення цього треба зрозуміти те середовище, звідки пішли майже усі сучасні політичні діячі як України і Росії, так і всіх пострадянських республік (за винятком хіба що Прибалтики).

Це середовище завжди називають радянською бюрократією або ж партійною номенклатурою, яка характеризувалась наявністю стійких потужних зв'язків між її членами. Про потужність КДБ, який також став початковим майданчиком у велику політику для деяких сучасних політиків, і казати не треба. Так от, ці старі зв'язки між, у нашому випадку, українським і російським естелішментом, впливають на політику (і внутрішню, і зовнішню) цих держав, хоча із значним перекосом у бік України. У сучасних умовах накладіть ті зв'язки на спільний економічний інтерес цих людей, і тоді, якщо це все, то майже все стане зрозумілим. Тож не дивно, чому два відвіди з КДБ -- Марчук та Іванов -- змогли знайти спільну мову в такому гострому питанні. Це в черговий раз засвідчує, що реноме прозаїчного політика не завжди змушує його бути насправді таким.

Геннадій Шипунов ("Поступ")

Якщо ми хочемо, щоб нас поважали інші,
мусимо навчитися поважати себе.

Павло Загребельний -- письменник

Клара Гудзик ("День")

КРОК ДО АВТОКЕФАЛІЇ

Виповнюється 85 років з часу проведення всеукраїнського православного собору

Всеукраїнський Православний Собор (січень-- червень 1918 р.) став першим загальноцерковним виразником ідеї автокефалії Української Православної Церкви в ХХ столітті. Після 233 років перебування у підпорядкуванні Москви, після настирливої русифікації, яка не затухає, всіх форм церковного життя. Згадаймо, що були часи, коли Печерський друкарні забороняли видавати церковні книги, а українськомовні елементи богослужінь вважалися «мазепівщиною».

Після Лютневої революції 1917 року, на Україні набрав сили церковно-світський рух за українізацію церковного православного життя та за незалежність від Московського Патріархату. Майже в усіх епархіях України почали скликати з'їзди духовенства і мирян, на яких обговорювались проблеми повернення до української мови в церкві. Дуже важливим і актуальним була також проблема відновлення соборного і виборного начал Церкви, які колись відрізняли українське православ'я від авторитарного російського.

На першому всеросійському з'їзді духовенства і мирян (червень 1917 року), делегати десяти українських епархій внесли текст деклярації з проголошенням автокефалії та українізації. Тоді ж почалася підготовка до всеукраїнського з'їзду. Однак, під тиском Московської Патріархії Російський тимчасовий уряд указом Керенського (липень 1917 р.) заборонив цей з'їзд, тим самим яскраво продемонструвавши свою «демократичну» спрямованість.

Мар'яна Драч (Радіо "Свобода")

ЛИСТ ДЖОРДЖА БУША: ПРО ЩО МОВЧАТЬ У КИЄВІ?

Цього тижня Президент Сполучених Штатів Америки Джордж Буш надіслав особисте послання Президентові Леонідові Кучмі з подякою Україні за внесок у становлення стабільності в Іраку. Повний текст цього листа не оприлюднює ні українська, ні американська влада, але знаменно, що Адміністрація Президента України і Посольство США у Києві повідомляють про різні фрагменти послання.

Суть листа Буша -- справді подяка за Ірак, проте він затримує також інші аспекти двосторонніх відносин. За даними речника керівника Української Держави Олени Громницької, Президент США наголосив, що Америка й далі підтримує Україну на шляху інтеграції в європейські і євроатлантичні структури. Джордж Буш також підтвердив готовість сприяти зміцненню України як демократичної держави, яка відіграє важливу роль на Європейському континенті.

Марек Зюлковський ("УМ")

Посол Республіки Польща в Україні

ПОЛЬСЬКА ДУМКА ЩОДО ТРУБОПРОВОДУ "ОДЕСА-БРОДИ-ГДАНСЬК"

З великим зацікавленням я спостерігаю за дискусією, яка триває в українських засобах масової інформації, присвяченою польсько-українському співробітництву в галузі будівництва трубопроводу "Одеса-Броди". У вашій газеті, між іншим, від 19 липня опубліковано як одну з багатьох публікацій, присвячених цій тематиці, статтю Г. Нарбута "Не вір, не бійся, не проси", в якій причину того, чому трубопровід, незважаючи на те, що будівництво його закінчено багато місяців тому, надалі є порожнім, автор бачить у нібито поганій політиці польської сторони.

Президент О. Квасневський і прем'єр-міністер Л. Міллер (а раніше також інші керівники польського уряду) багато разово повторювали, що будівництво трубопроводу, по якому каспійська нафта транспортуватиметься до Плоцька і Гданська, а далі до Західної Європи, польська сторона вважає, з політичної точки зору, за пріоритетне завдання. Ми із задоволенням відзначили той факт, що українську нітку нафтопроводу вже створено. Вона становить важливу частину великого міждержавного проекту під назвою Євро-

Подальший розвиток подій був забезпечений Берестейським миром, який унезалежнив Україну від Росії. При Софійській митрополічній катедрі почала працювати перша Всеукраїнська Православна Рада, яку очолив архієпископ Олексій Дороніцин. (До речі, владика Олексій того самого 1917 року видав перший молитовник українською мовою). Саме ця Рада скликала на початку 1918 року Всеукраїнський Церковний Собор. Його перша сесія була дійсно всеукраїнською і дійсно українською. 19 січня, однак, праця Собору перервалася. Однією з причин був наступ більшовиків на Київ. Але головною причиною закриття Собору історики вважають «незадоволення Патріарха Тихона і його представника на Соборі Митрополита Платона тим твердим національно-українським курсом, який взяла головні діячі Собору». (Арсен Речинський, "Проблеми української релігійної свідомості").

У травні того самого року, в Києві створено комісію, до якої ввійшли київські вчені богослови поміркованого напрямку, з одного боку, та видатні українські автокефалісти, такі як Чехівський, Марищев та інші. Комісія підготувала «Проект Конституції Української Церкви». Це була компромісна конституція -- Українська Церква мала дістати широку автономію, але визнати зверхність московського патріарха. В червні проект відправлено до Московської Патріархії на затвердження. Патріарх Тихон, однак, ухилився від однозначної відповіді, не дав згоди, не підписав Конституції. Відтак, про-

блема залишалася невирішеною.

7 червня, вже за часів правління Гетьмана Скоропадського, почала працювати друга сесія Всеукраїнського Церковного Собору. Ця сесія була повною протилежністю першій -- головували і правили тут представники промосковського духовенства. Крім того, -- з числа делегатів усунено всіх членів Всеукраїнської Церковної Ради -- інституції, яка саме й скликала Собор. Московська Патріархія завчасно «укріпила» керівництво -- на Київську катедру поставлено знаного противника українізації церковного життя в Україні Антонія Храповицького. Попри те, що, як свідчать протоколи Собору, він навіть не отримав абсолютної більшості голосів.

Сучасники подій порівнювали Антонія Храповицького з Сильвестром Косовим, який після Переяславської Ради 1654 року, ще протягом 30-ти років не визнавав зверхності Москви і "світа не бачив за слізьми від непевності в тому, чи рідна Церква збереже свої права". А Храповицький "світу не бачив від страху, що Українська Церква здобуде собі права". У його творах "українское церковное народное движение подвергалось шуткам и издевательствам". Один боронив незалежність, а другий -- під'ярмність Церкви. А щодо Центральної Ради та уряду Гетьмана Скоропадського, то вони додержувалися тактики невтручання в релігійні справи, тактики, яка фактично оберталася підтримкою промосковської орієнтації Церкви.

Усунені з Собору 1918 року українські духовні особи і миряни

заснували Кирило-Методіївське Братство і продовжували працю в царині церковно-національного відродження. Директорія Української Народної Республіки наказом від 1 січня 1919 року проголосила автокефалію Української Церкви, її повну незалежність від московського патріарха. А в травні 1919 року з'явилася перша українська парafia при храмі Великого Миколи на Печерську. На той день композитор Леонтович створив українську Літургію; 10 липня почалися українськомовні богослужіння в самій Софії Київській.

Як відомо, це не стало радісним фіналом історичної трагедії Української Православної Церкви. Разом із денікнцями, повернувшись й Митрополит Храповицький, який повідбирав в українців усі церкви і заборонив священнослужіння 15-ти українських священників; єпископа Агапіта піддано судові "Священного Синода юга России", позбавлено сану і заслано в монастир.

Рух за українську автокефалію відновився з поверненням більшовиків і завершився утворенням 1921 року Української Автокефальної Церкви на чолі з Митрополитом Василем Липківським. Але й цю автокефалію українці не зуміли, не могли втримати за радянської влади. Тоді це мало залежало від них (хоча й залежало). Сьогодні ситуація інша -- все знаходиться в руках віруючих, духовенства, суспільства. Але чи буде інший фінал? До цього часу справа не доходить навіть до Всеукраїнського Православного Собору.

Чому так сталося? Послухаємо думку Олександра Гараня, -- керівника школи політичної аналітики при Києво-Могилянській Академії:

-- Мене не дивує коментар Адміністрації Президента, бо зрозуміло, що вона намагалася трактувати лист Буша на свою користь і тому представити те, що вигідно, а замовчати те, що не вигідно: те, що Захід і Сполучені Штати, зокрема, продовжують звертати пильну увагу на проблему демократії в Україні і проблеми демократії не зможуть переважити участі України у стабілізації миротворчого процесу в Іраку.

Я б хотів звернути увагу також на той момент, що Адміністрація Президента упродовж останнього року намагається займати досить таку наступальну позицію стосовно полеміки з опозицією і з Заходом. Тобто, йдеться не просто про замовчування або відбиття певних тез, а про активне намагаання просувати свої тези і

діяти досить активно, агресивно і наступально. Це стосується і низки політологічних кроків, і полеміки навколо «темників», і те що вигадано свого часу щодо політичної реформи... Тобто, мені здається, що все це буде продовжуватися протягом наступного року разом з такою традиційною зброєю Адміністрації Президента, як замовчування і перекичування певних фактів.

А ось як проблему коментує головний редактор газети «Київський Телеграф» Володимир Скачко:

Факт того, що Посольство Америки дає одні уривки листа, а Адміністрація Президента -- інші, говорить про одне: що ці сторони дійшли до якогось компромісу, але вони, як і колись, не довіряють один одному. Це елементарна пропаганда, яка нічим не закінчилася, бо рахунок нічийний -- 1: 1. А потерпає від цього незнання український електорат, до якого і ті, і ті звертаються.

а в економічній галузі допомогти має підприємництво.

Що може натомість зробити для трубопроводу польська влада? Вона може заохочувати приватний капітал, щоб він інвестував у будову польської частини трубопроводу від Бродів до Плоцька. Таких потенційних польських інвесторів вдалося знайти. Доказ: 31 липня, під час візиту прем'єр-міністра Лешака Міллера до Донецька, підписано меморандум про створення спільного польсько-українського підприємства з метою реалізації проекту "Одеса-Броди".

До того часу, поки українська сторона не представляла основних економічних положень інвестицій (не кажучи вже про серйозний діловий план), підприємці не були впевнені у тому, що вкладені ними гроші принесуть сподіваний прибуток.

Представники польського капіталу, які отримали попередні економічні положення кілька тижнів тому, під час презентації проекту в Брюсселі, повинні були спочатку підготувати й аналіз (що аналізу і діловий план має представити головний інвестор, тобто українська сторона). Прогнози

очікуваних прибутків виявилися вигідними.

І Україна, і Польща присвятили багато часу для визначення стабільних і вигідних для обох сторін правил будівництва нафтопроводу. Ці правила повинні були бути точними, тим більше, що Євроазійський транспортний коридор не є винятково двостороннім проектом. Тепер, коли українська сторона конкретизувала економічні положення проекту, зацікавлення та все більша кількість заяв з боку європейських партнерів і США дозволяють припускати, що коло економічних суб'єктів, які зацікавлені в купівлі нафти, що транспортується трубопроводом, систематично розширюватиметься.

З вищевикладеного виходить, що докір пана Нарбута, що "якби поляки хотіли, то вже давно дотягнули б трубопровід від Бродів до Плоцька", є безпідставним. Це не так: польські інвестори дуже хотіли приєднатися до цієї інвестиції. Вони зробили це негайно, як тільки їм представлено економічні умови, що обґрунтовують таке рішення.

UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION FINANCIAL REPORT 2nd QUARTER 2003 (CASH BASIS)

INCOME:	APRIL	MAY	JUNE	YR/DATE
Premiums on Certificates	17,537.06	18,936.74	19,238.84	104,151.84
Single Premium/Plan A & B	4,763.57	7,637.80	8,072.00	25,833.17
Interest on Bonds	24,056.84	17,788.18	80,649.13	272,287.09
Interest on CD's	786.47	781.10	786.47	4,817.33
Interest on T-Bill's	0.00	0.00	0.00	787.87
Interest-Bank Accounts	48.80	45.83	50.50	902.10
Interest Mortgage Loans	10,036.77	7,812.54	9,306.48	54,570.63
Interest Preferred Stocks	1,008.30	0.00	2,039.04	6,549.18
Dividends on Stocks	102.25	81.80	81.80	572.60
Narodna Volya	2,257.00	1,129.40	1,644.80	9,923.20
Forum	801.00	1,449.20	2,407.68	5,684.88
Social Activities	0.00	1,500.00	700.00	3,500.00
Miscellaneous Income	0.00	11.01	0.00	535.00
Chornobyl	20.00	10.00	140.00	2,451.00
Certificate Loans Interest	0.00	90.13	247.34	460.83
Gain/Sale of Bonds	8,221.00	0.00	10,266.00	18,835.50
Checks Written Off	288.79	0.00	0.00	4,831.10
Refund/Foreclosure Fees	0.00	525.39	0.00	4,281.03
Mortgages Fees	0.00	0.00	0.00	2,000.00
TOTAL INCOME:	99,928.85	57,879.72	143,630.08	522,754.15
EXPENSE:				
Death Claims	4,500.00	8,000.00	5,500.00	85,195.00
Matured Endowments	19,000.00	18,000.00	12,500.00	102,832.00
Cash Surrenders	7,881.73	7,979.05	8,756.37	40,863.08
Pure Endowment	0.00	0.00	0.00	2,733.00
Refund of Dues	0.00	9.00	0.00	404.49
Reinsurance Premiums	38.80	301.39	0.00	1,991.04
Bank Charges	343.39	544.15	2,216.12	8,871.80
Dividends to Paid Up Additions	41.00	201.00	239.50	1,169.95
Loss on Sale of Bonds	35,047.00	0.00	12,295.53	47,342.53
Accrued Interest on Bonds Purchased	1,310.42	7,689.80	7,048.78	22,231.25
ADMINISTRATION:				
Salaries-Officers	7,538.46	11,307.89	7,538.46	48,999.99
Salaries-Office	2,910.38	4,088.38	1,416.92	17,146.82
Payroll Taxes	992.06	1,486.84	877.78	6,312.86
Employees Life Insurance	609.00	522.00	522.00	3,480.00
Employees Health Insurance	3,756.83	3,756.83	3,360.23	22,144.38
Employees Bonus	0.00	0.00	0.00	750.00
FUTA Tax	274.77	0.00	0.00	290.77
PA Unemployment Compensation	573.49	0.00	172.43	790.29
GENERAL FRATERNAL EXPENSES:				
Actuary Fees	33,700.00	18,275.00	1,794.50	53,769.50
Accounting Fees	0.00	0.00	0.00	37,200.32
Data Processing	185.00	4,300.00	4,300.00	8,930.00
Attorney Fees	484.13	182.35	345.32	1,410.18
General Expenses	445.56	1,259.00	0.00	2,178.02
Advertising	488.18	530.56	424.80	3,856.40
Executive Committee Travel	325.75	0.00	0.00	325.75
Executive Committee Per Diem	240.00	0.00	0.00	240.00
Auditing Committee Expense	0.00	0.00	1,517.50	1,517.50
Supreme Council Meeting	0.00	0.00	11,203.11	11,203.11
Postage/Telephone	679.57	853.14	865.09	4,474.70
Printing/Stationery	935.00	0.00	0.00	935.00
Office Supplies	191.67	53.88	429.56	1,245.33
Miscellaneous Expense	0.00	21.29	0.00	21.29
Chornobyl Expense	1,068.00	0.00	0.00	1,068.00
Foreclosure Fees	0.00	0.00	0.00	1,020.00
Replacement Check Issued	1,000.00	0.00	0.00	3,963.80
PUBLICATION EXPENSE:				
Narodna Volya	5,269.03	5,360.87	5,324.75	31,375.30
Forum	0.00	5,288.58	0.00	7,387.03
TAXES, LICENSES, FEES:				
Insurance Dept Fees	431.38	40.00	9,158.05	10,456.30
RENTAL EXPENSE:				
Rent	1,500.00	1,500.00	1,500.00	9,000.00
Electricity	185.81	183.51	170.89	1,153.61
Water	41.58	40.48	48.52	255.83
Gas	266.22	169.39	83.20	1,685.28
Janitorial Expense	101.50	123.25	72.50	587.25
Trash Removal	20.00	20.00	20.00	120.00
Maintenance Supplies	23.32	0.00	36.20	370.25
Sewage	15.00	15.00	15.00	90.00
BRANCH ACTIVITIES FUND:				
Organizers Premium	1,068.28	0.00	1,797.33	3,588.69
Commissions to Secretaries	4,822.99	0.00	0.00	12,800.08
FRATERNAL ACTIVITIES FUND:				
Aid to Indigent Members	1,224.07	3,063.19	2,068.90	12,231.76
TOTAL EXPENSE:	139,307.53	103,155.82	101,419.14	615,807.29
INVESTMENTS-CALLED/MAT/PD OFF				
Mortgage Loans	9,135.10	33,056.80	82,949.04	195,113.09
Certificate Loans	0.00	0.00	52.81	123.21
Bonds/CD's Redeemed	596,398.14	82,960.12	1,924,520.14	3,062,030.54
T-Bills Redeemed	69,999.83	0.00	0.00	119,999.83
CASH FROM INVESTMENTS:	677,531.07	98,016.72	2,007,521.99	3,377,288.67
INVESTMENTS PURCHASED:				
Bonds	151,212.86	381,750.00	2,031,495.36	3,199,728.46
Certificate Loans	0.00	550.00	80.00	5,510.00
INVESTMENTS PURCHASED:	151,212.86	382,300.00	2,031,555.36	3,205,238.46
RECAPITULATION:				
Balance Previous Month	125,077.95	580,127.44	218,568.26	283,162.46
Income Current Month	69,928.85	57,879.72	143,630.08	522,754.15
Investments Redeemed	677,531.07	98,016.72	2,007,521.99	3,377,288.67
	872,537.87	714,023.88	2,369,720.33	4,183,183.28
Expense Current Month	-139,307.53	-103,155.82	-101,419.14	-815,807.29
Investments	-151,212.86	-382,300.00	-2,031,555.36	-3,205,238.46
Canadian Exchange on Transfer	582,017.48	218,568.26	236,745.83	362,339.53
	-21,890.04	0.00	0.00	-125,593.70
Cash Balance:	580,127.44	218,568.26	236,745.83	236,745.83
ASSETS:				
Cash	236,748.00			
Bonds	7,040,218.00			
Common Stocks	46,420.00			
Preferred Stocks	125,000.00			
Certificate Loans	48,482.00			
T-Bills/CD's	97,201.00			
Mortgages	1,159,252.00			
Computer Equipment	1,740.00			
Due Premiums	2,153.00			
Accrued Investment Income	123,353.00			
Net Adj. Foreign Exchange Rates	582,000.00			
TOTAL ASSETS:	9,462,535.00			
LIABILITIES:				
Policy Reserves	8,133,748.00			
Claims Payable	177,531.00			
Advanced Premiums	154,828.00			
Asset Reserve	40,808.00			
Chornobyl/Ukr. Orphans	98,330.00			
Accrued Expenses	46,941.00			
Net Adj. Foreign Exchange Rates	105,000.00			
TOTAL LIABILITIES:	8,756,980.00			
Surplus	705,555.00			
TOTAL LIABILITIES AND SURPLUS:	9,462,535.00			

AUDREY THOMAS
TREASURER

ПРЕЗИДЕНТ ЛЕОНІД КУЧМА НАГОРОДИВ МАРІЮ СТЕФ'ЮК

Київ (АПУ). -- Президент Л. ступеня.

Кучма своїм указом нагородив Марію Стеф'юк -- солістку опери Національного Академічного Театру Опери та Балету ім. Тараса Шевченка, народну артистку України ордену княгині Ольги I

Цим відзначено її особистий внесок у розвиток української культури і мистецтва, багаторічну творчу діяльність та високу виконавську майстерність.

У САН-ДІЕГО ВІДБУДЕТЬСЯ УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

У дніх від 29 до 31 серпня, українська Хата в Бальбоа Парку, в Сан-Дієго у Каліфорнії, влаштовує триденний фестиваль. Фестиваль почнеться у п'ятницю добрим буфетом від 6-ої до 7:30 вечора у парафіяльному центрі української католицької церкви в Ля - Меса.

В суботу ранком охочі поїдуть автобусом з Бальбоа-Парку до Темекула на пікнік і коштування вина в навколишніх броварнях, а о год. 7:30 вечора в театрі Каса Дел Прадо в Бальбоа-Парку відбудеться концерт, на якому виступатиме танцювальний ансамбль "Розмай" з Вінніпегу під мистецьким керівництвом Гавриїли Регак і Дмитра Довгосельця.

У неділю в Бальбоа Парку, почавши в полудне, буде продаж харчів і напитків. Там же о 2-ій годині відбудеться концерт українських пісень і танців. Вступ -- вільний.

По точніші інформації можна звертатися на таке число телефону або на електронну адресу: Phone/Fax: (619) 460-5733 E-mail: sunnyukes@aol.com Website: www.houseofukraine.com

Як у минулих роках, так і цього річного фестивалю, крім розваги, має на меті зібрання фондів для потребуючих дітей в Україні.

Щоб імена жертвodawців були

"ЗОЛОТЕ ЗЕРНЯТКО"

Херсон (АПУ). -- У дніх 25-28 серпня на березі Чорного моря в селі Залізний Порт Голопристанського району відбудеться третій всеукраїнський фестиваль творчості дітей села "Золоте зернятко".

Участь у фестивалі візьме близько 500 дітей, які виступатимуть у трьох вікових категоріях: 6-10 років, 10-14 років та 14-18 років. Змагатимуться учасники "Золотого зернятка" у трьох номінаціях: вокал, хореографія та декоративно-прикладне мистецтво.

Фестиваль має на меті не лише виявити талановитих дітей, але й підтримати їх. Переможці конкурсної програми, що діє у рамках фестивалю, зможуть вчитися в музичних або інших школах.

Організатором "Золотого зернятка" виступило всеукраїнське жіноче народно-демократичне об'єднання "Дія".

ГУМОР

НАЙВИЩЕ ДОВІР'Я

Одного адвоката в Нью-Йорку обікрав його ж такий секретар. Він вибрав з банку на підроблений чек його готівку на суму 100 тисяч доларів і втік. Минали тижні. Адвокат отримав листа від свого колишнього секретаря такого змісту:

-- Дорогий Пане! З огляду на те, що до нікого не маю такого довіри, як до Вас, прохаю Вас захищати мене в суді у випадку, коли б мене зловила поліція.

ОПРАВДАННЯ

Батьку: -- Сьогодні не можеш іти купатися в озері, бо ти жалівся, що тебе болить живіт.

Синоку: -- Так тату, але я вмію плавати також на спині.

ЦІРА ЖІНКА

Одна вдова замовила на пам'ятнику свого чоловіка такий напис:

-- Спи спокійно, аж поки знову ми побачимося.

РАДЯНСЬКЕ

Приїхали в Україну чужоземці і питають, як живуть люди в СРСР.

-- За Леніна жили, як пасажири в метро: навколо темно, а попереду світло; за Сталіна, як в автобусі: одна половина сидить, а друга дрижить; за Хрущова, як в літаку: літали й не знали, як сядемо, а тепер, за Горбачова, як у кіно бачимо, що робиться, та не знаємо, чим закінчиться.

СТВОРЕНО ФОНД РОЗВИТКУ МІСТ УКРАЇНИ

Київ ("УН"). -- Кабінет Міністрів створив фонд розвитку міст України, для якого Світовий Банк (СБ) має намір виділити 150 мільйонів доларів під фінансування інвестиційних проектів муніципалітетів.

Як зазначено в постанові Кабінету Міністрів, фонд займатиметься реалізацією проекту кредитування міст України, зокрема, вибираючи банки, які видаватимуть кредити по кредитній лінії СБ.

перевіряти запропоновані муніципалітетами проекти і використання коштів.

Управління фондом, відповідно до постанови, доручено наглядацькій раді, до якої будуть входити представники Міністерства Фінансів, Міністерства Економіки, Національного Банку, Верховної Ради та інших установ.

Наглядацьку раду очолюватиме міністер фінансів -- тепер цю посаду обіймає Микола Азаров.

Non-profit HOUSE OF UKRAINE, INC., Balboa Park, San Diego, California

Presents

UKRAINIAN FESTIVAL 2003

Featuring

Rozmai Dance Company

from Winnipeg, Manitoba, Canada

Friday, August 29, 2003

Welcome BBQ

Come meet the dancers

BBQ 6:00 p.m. -- 7:30 p.m.

Ukrainian Catholic Church Parish Center, 4400 Palm Avenue, La Mesa, 91941

Saturday, August 30, 2003

Winery Tour, Gourmet Picnic Lunch & Wine Tasting

9:30 a.m. to 5:00 p.m.

(Attendees MUST be at least 21 years of age.)

Price Includes:

Pick-Up & Drop-Off in Balboa Park
4 Winery Stops w/Tasting
Winery Tour
Gourmet Lunch

Rozmai Dance Company

Casa del Prado Theater

Balboa Park, San Diego

7:30 p.m. Dance Performance/Concert

6:30 p.m. Box Office Opens

Sunday, August 31, 2003

House of Pacific Relations Lawn Stage in Balboa Park

12:00 noon -- 3:00 p.m. Ukrainian food sales

2:00 p.m. -- 3:00 p.m. Lawn Program

Arrive early to assure a space in the standing room

only crowd. Bring a lawn chair or blanket.

Zabava/Dinner/Dance Red Lion's Hanalei Hotel

Hotel Circle, San Diego

6:00 p.m. Cocktail Hour

7:00 p.m. Dinner/Dance

Music by *Kari Ochi* -- Toronto, Ontario, Canada

Festival proceeds to benefit:

Caritas-Spes

For more information (group rates available for 10 or more) please call:

(619) 460-5733 (phone/fax) sunnyukes@aol.com (Email) www.houseofukraine.com (Website)

Mrs. Julia Terrebetzky Glen Spey, NY

Mrs. Julia Terrebetzky of Glen Spey, NY died Tuesday, July 22nd at Home with her family by her side. She was 78.

She was born July 12, 1925 in Ukraine the daughter of the late Wasyl and the late Anna Chrobatenko.

She was a member of St. Volodymyr's Ukrainian Catholic Church, Glen Spey, NY

Surviving are:

Husband of 57 years Mike Terrebetzky

Daughter: Lisa Drapak & her husband Andrew

Daughter: Ann Grodzickij & her husband Nick

brother: Ostapko Chrobatenko

granddaughter: Lydia Gusmerotti & her husband Dan

grandson: Nick Grodzickij

grandson

Галина Касіян

НА СОЮЗІВЦІ ВІДБУВСЯ УЧИТЕЛЬСЬКИЙ СЕМІНАР

Фото: Микола Дупляк

Група викладачів і курсантів після обіду.

Цього літа по містах гаряче й душно, на пляжах можна загортити, зате в горах можна зосереджуватися та працювати. У Кетських горах, на відпочинковій оселі УНСоюзу "Союзівка, знову відбувся щорічний Учительський Семінар, який зорганізувала Шкільна Рада. До речі, це вже 19-ий з черги семінар.

Учительський Семінар відкрив голова Шкільної Ради проф. Євген Федоренко. При цьому він подякував фінансовим організаціям за їхнє спонсорство та підтримку у влаштуванні таких форумів, а саме: УНС, Банкові "Певність" в Чикаго, Т-вам "Самопоміч" та Кредитовим Спілкам, які розуміють потреби українського шкільництва і підтримують його.

У половині 80-их років виникла проблема поновлення учительських кадрів. Тоді й рішено щорічно влаштовувати Учительські Семінари, на яких учителі Шкіл Українознавства могли б поглиблювати своє знання з українознавчих предметів. Завдяки підтримці УНС, такі курси ведуться від 1985 року. У них досі взяло участь понад 200 учителів, які вчать в українських школах. Як до-

сі, десять директорів є випускниками цих курсів.

Під цю пору більшість учителів у Школах Українознавства виводиться з т.зв. четвертої хвилі української еміграції. На терені Америки діють також школи, які створили вихідці з четвертої хвилі.

Проф. Є. Федоренко підкреслив, що кожного тижня відбуваються іспити для учасників Учительського Семінару. Пані Стефанія Квасовська — винятково добра і чуйна, як адміністратор від першого Учительського Семінару, відповідає за влаштування і побут всіх учасників курсів.

Учасники Семінару приїхали з різних олиць: п'ять з Огайо, четверо з Нью-Йорку двоє з Канади та по одному учасникові з Пенсільванії і Коннектикут.

Цього року більшість лекторів викладала предмети з найновіших часів. Проф. Є. Федоренко читав курс з літератури 20-их років, зосереджуючи свою увагу на періоді розстріляного відродження. Це доба неоклясиків і М. Хвильового. Він також проводив лекції з української мови. Проф. Микола Французенко з Вашингтону читав лекції з літератури, зосере-

джуючись на творчості шестидесятників — Л. Костенко, І. Драча, В. Симоненка, В. Стуса та інших, які стають немов живі перед нами. Проф. Юрій Гасецький читав курс із найновішої історії України — від часу Другої світової війни до 2002 року. Він розкривав цікаві речі про те, як дійшло до проголошення самостійності України в 1991 році, як організувалася вільна і незалежна Українська держава. Проф. Орест Павлів з Монреалю цікаво обговорював вільні проблеми з української культури. Крім того, Наталя Боднар подала кілька показових лекцій з географії, використовуючи при цьому комп'ютер.

В суботу, 2-го серпня, учасники Учительського Семінару відзначили 70-ліття Голодомору в Україні в 1932-33 роках. Вранці о. Володимир Писно відправив папаху за душі померлих від голоду, а курсанти принесли великий вінок, сплетений з дубового листя та хвої і поклали його перед великим хрестом, що його українці Кергонксону поставили в пам'ять жертв Голодомору на Союзівці. Опісля всі перейшли до бібліотеки, де відбулася спеціальна

сесія, прив'язана Голодоморові. З цієї нагоди проф. Є. Федоренко виголосив доповідь про найновіші архівні дані, що відносяться до Голодомору. Опісля Володир Боднар проілюстрував перебіг Голодомору у своїм цікавими монтажі на комп'ютері. Вірші про 1932-33 голодні роки декламували Ірина Павлів і Наталя Боднар зі своєю донечкою Іриною.

Так, на Союзівці гарно. А тепер тим більше, бо відбуваються зміни на краще.

Проте, курсанти ходять до класу на виклади від 9-ої до 12-ої години та від 4-ої до 6-ої години, пишуть завдання і готуються до іспитів. Вони ж бо приїхали до "літньої школи", а не на вакації. Крім того, у вечірніх годинах демонструються фільми, якими можна користуватися в класах під час навчального року, напр.: "Життя і творчість Т. Шевченка", серія фільмів "Невідома Україна", "Київ", "Львів" та інші.

А тим часом учителі ходять на лекції, обговорюють шкільні програми та проблеми, насолоджуються гірською природою тощо.

У другому тижні завітав до нас маестро Микола Василенко з Нью-Джерзі, який по-мистецьки прочитав вірші і гуморески та розважав нас грою на мандолі. Крім того, пані Катерина Немира з Клівленду прочитала цікаву лекцію про театр і кіно в Україні.

У п'ятницю, 8-го серпня, відбувся традиційний прощальний вечір, на якому учасники курсів подякували вчителям та спонсорам Учительського Семінару, а проф. Є. Федоренко вручив курсантам посвідки та сертифікати, а відтак відбувся дружній "веселий вечір".

Ці два тижні — з 27 липня до 9 серпня 2003 року, важливі і для учителів, і для громади. Тут же підготовляють нові педагогічні кадри, які продовжать працю, що їй дали початок в Америці й Канаді ще в 1949 році організатори Товариства "Рідна Школа" і "Шкільна Рада".

Цього року припадає також 50-ліття Шкільної Ради. З цієї нагоди 25 жовтня відбудеться учительська конференція та ювілейний бенкет у готелі Рамада в Іст-Гановер, Н. Дж.

Оля Ігнатова ("Поступ")
ГРИВНЯ, ЯК ЕВРО

З 15 липня Національний Банк України вилучатиме з обігу гривні номіналом 1, 2, 5, 10 і 20 грн. зразка 1992 року і вводитиме натомість нові банкноти.

"Опальні" номінали свого часу друкувалися в Канаді. Як зазначають фінансисти, їхній недолік в тому, що з усіх грошей саме вони найменш захищені. До речі, з усіх фальшивих гривень, які майже щодня виявляють банки, найбільше саме "канадських банкнот".

До Львівського відділення Національного Банку нові зразки купюр ще не надійшли, тож навіть банкіри їх ще не бачили. Щоправда, заступник начальника відділу готівкового обігу та касових операцій Львівської філії НБУ Надія Костишин стверджує, що зображення на нових грошах залишаться без змін, а зовнішній вигляд нагадуватиме євро. Крім того, нові банкноти будуть набагато краще захищені, аніж "канадські гривні", що дасть можливість швидше виявляти фальшивки та зменшити поширення шабазів аматорів грошового живопису. Щоправда, усі елементи захисту знатимуть лише окремі працівники банку.

Натомість, уже з 15 липня банкноти зразка 1992 року забороняться видавати з операційних кас, пунктів обміну валют і банкоматів комерційних банків, — повідомляє "Інтерфакс-Україна". Разом з тим, комерційні банки повинні приймати такі банкноти від юридичних і фізичних осіб для зарахування на рахунки, внески, акредитиви, для переказів, а також для обміну на банкноти інших діючих зразків.

Довідка

Національна валюта — гривня — була введена в Україні після грошової реформи восени 1996 року. Тепер в обігу знаходяться банкноти номінальною вартістю 1 гривня (випуск 1992, 1994, 1995 р.р.), 2 гривні (1992, 1995, 2001 р.р.), 5 грн. (1992, 1994, 1997, 2001 р.р.), 10 грн. (1992, 1994, 2000 р.р.), 20 грн. (1992, 1995, 2000 р.р.), 50 грн. (1994 р.), 100 грн. (1994 р.) і 200 грн. (2001 р.).

УКРАЇНА І ПОЛЬЩА МАЮТЬ НАМІР РАЗОМ ПРОВЕСТИ ЕВРО-2012 З ФУТБОЛУ

Київ (АПУ). — В одному зі своїх інтерв'ю віцепрем'єр-міністр України з гуманітарних питань Дмитро Табачник першим озвучив думку щодо податі спільної заявки з Польщею на проведення фінальної частини чемпіонату Європи з футболу 2012 року.

"В Україні розпочато програму з реконструкції спортивних споруд, — відзначив віцепрем'єр. — Ми затвердили план великої реконструкції національного спортивного комплексу "Олімпійський". Для того, щоб приймати змагання такого рівня, маємо інвестувати багато коштів у спортивну базу".

Федерація Футболу України вже затвердила план і підготувала кошторис будівництва на верхньому полі стадіону "Олімпійський" навчально-тренувального комплексу для юнацьких та юніорських збірних команд України. Розглядається можливість будівництва сучасної бази для підготовки головних команд країни на узбережжі Криму, проводиться велика робота з реконструкції українських стадіонів. За словами Д. Табачника, якщо ще кілька років Україна утримуватиме такі високі темпи розвитку, у нас з'явиться більше коштів на реконструкцію і будівництво спортивних споруд. А це в свою чергу дозволить реально претендувати на проведення форуму найвищого рівня.

Вже за кілька днів, під час фінального матчу Ліги Чемпіонів УЕФА в англійському місті Манчестер, президент Національної Федерації Григорій Суркіс зустрівся з керівником футбольної асоціації Польщі Міхалом Лісткевичем і запропонував реально розглянути цю пропозицію.

Прецедент проведення чемпіонату Європи у двох країнах

існує — футбольна першість континенту 2000 року відбулася у Бельгії та Нідерландах, чемпіонат Європи-2008 відбудеться в Австрії і Швейцарії, а претендували на його проведення Греція спільно з Туреччиною.

Національна Федерація 2 червня цього року надіслала офіційного листа до Польської Асоціації з пропозиціями щодо тісного співробітництва ФФУ і ФАП та спільного проведення фінального турніру Євро-2012, які оперативним обговорено на раді Футбольної Асоціації Польщі. "Ідея спільного проведення фінальної частини континентальної першості викликала в нашій країні величезне зацікавлення, — говорить у листі Міхала Лісткевича, що надійшов днями на адресу ФФУ. — Пропонуємо організувати спільне засідання рад Федерації Футболу України та Польщі 26-28 вересня цього року, а в 2004 році — у Польщі за участю членів уряду та парламенту країни та обговорити можливість податі спільної заявки до УЕФА стосовно проведення фіналу Євро-2012 в Україні та Польщі".

Варто додати, що подібний крок потребує глибокої аналізи можливостей реалізації в обох країнах цього потужного проекту. Уряди обох держав мають надати фінансові гарантії, необхідні для подання заявки на проведення континентального форуму. Дуже важливе значення у виборі конференції УЕФА країни-господаря фінальної частини чемпіонату Європи має позиція суспільства обох країн.

Враховуючи теплі стосунки з Польщею, робота над поданням спільної заявки, без сумніву, сприятиме добрим відносинам між двома сусідніми країнами.

ВЕСТРОН І WESTINGHOUSE

Харків (АПУ). — Фахівці українського підприємства «Вестрон» завершили перший етап робіт з верифікації програмних модулів, що входять до пакету стандартного програмного забезпечення системи захисту реактора (CPCS). Систему CPCS розробила компанія Westinghouse на базі апаратно-програмної платформи ABB AC160 для впровадження на атомних електростанціях США, Південної Кореї і Швеції. Роботи з верифікації програмних модулів проводить «Вестрон» за договором з Westinghouse.

Підприємство «Вестрон» спеціалізується на виконанні всього комплексу робіт з автоматизованих систем управління технологічними процесами (АСУ ТП) промислових підприємств, включаючи проектування, виготовлення, випробування, поставки, впровадження і супровід в експлуатації систем АСУ ТП атомних і теплових електростанцій та інших промислових об'єктів.

До речі, підприємство «Вестрон» заснували 1994 року «Хартрон» — провідне українське підприємство із систем управління і Westinghouse Electric Company / США — знала компанія у світовій ядерній енергетиці. Статутний фонд — 4.19 мільйона гривень. Американо-українське засновник передав «Вестрону» базові технології з АСУ ТП АЕС, що дало змогу виконувати основний обсяг робіт в Україні.

Системи, розроблені й виготовлені «Вестроном», успішно працюють на всіх атомних електростанціях України. Значний обсяг робіт виконується для замовників у Росії, Литві, Чехії, Болгарії, Швеції, США та інших країн.

TWELFTH ANNUAL UKRAINIAN FOLK FESTIVAL

Celebrating Ukraines Independence

SUNDAY, AUGUST 24, 2003
festivities begin at 12:00 pm

"TRYZUB" UKRAINIAN-AMERICAN SPORT CENTER
County Line Rd & Lower State Rd
Horsham, Pennsylvania
(215) 343-5412

ADMISSION: \$10.00
Children under 13 — Free

Schedule:

12:00 - 2:00 Music and Dancing - "Karpaty"
12:00 - 5:00 Folk Arts & Crafts Vendors
1:00 - 4:00 Children's Fun Area
2:00 - 4:00 Festival Stage Show
4:00 - 7:00 Music and Dancing - "Harmonia"
4:30 - 6:30 Majors Division Exhibition
Soccer Match — Tryzub vs SUM-Krylati
Tryzub vs SUM-Krylati

Other Attractions:

Free Moon Walk and Fun Slide for Children
Authentic Ukrainian Food and Standard Picnic Fare
Cool Drinks & Refreshments

Featuring:

"Voloshky" Ukrainian Dance Ensemble
"Unist" Ukrainian Dance Ensemble
"Harmonia" Ukrainian Orchestra
Folk Bandurist "Julian Kytasty"
"Sisters Oros" Singers
"Karpaty" Ukrainian Orchestra
"Ukrainian Baptist Male Choir"
Soloist "Jurij Melnychuk"
MC's - Andriy Shchudluk
- Eugene Luciw

Sponsors:
MICROFAST

Петро Медвідь (“УК”)

1933 РІК ОЧИМА МАТЕРІ

Ніколи не забуду весни го-
лодного сорок сьомого року. Як
тепер бачу згорювані мамині очі і
нас -- трьох кволик, худих діточок
біля неї. І чую здалеку тоненький
голосок сестрички Марійки

-- Мамо, хочу їсти. Дайте хлі-
ба...

-- Нема, діточки, хліба. Ос-
танній шматочок того, що дала ба-
ба Оля, поділили вчора...

-- Тоді дайте борщу чи кар-
топлі.

Мати встає і мовчки йде на
город. Западає глибока тиша. Не
дочекавшись неньки, ми виходи-
мо на поріг, сідаємо на спориші і
чекаємо матері. Нестерпно пахне
бузиновим цвітом, з річки, де за-
взято кумкають жаби, тягне про-
холодним подихом молодого ла-
таття. Мати повертається з ма-
леньким пучечком лободи, шукає
позавчорашні лушпайки з кар-
топлі і лаштується варити борщ.

Щоб не хотілося їсти, довго
дивлюся у небо, де високо під-
німається яскраве сонце. А поряд
-- сумні, зболені мамині очі.

І сльози -- кап, кап...

Пізніше, коли мати з перших
жолосків напече солодких коржи-
ків, вона розповість нам про жа-
хливі події часів голодомору 1933
року.

Я й сьогодні здригаюся, зга-
дуючи її слова. Ніби уві сні бачу,
як чорне вороняня зграями круж-
ляє над селом, заціпенілим у мерт-
вому безмов'ї. Чорні обличчя лю-
дей, чорні дерева, чорні обсмикані
стріхи. Не чути людських голосів,
ні дитячого сміху, ні скрипу ві-
тряків. Млини зупинилися, бо ні-
хто не несе і не везе туди зерна,
щоб його змолоти. Селяни давно
вже таємно все змолоти в жорнах,
але уповноважені все нишпорили
в обійстях, знаходили й розбивали
камені, забирали, де траплялася,
останню зернину.

-- Мені йшов 13-ий рік, -- зга-
дувала мати. -- Надворі була весна,
але радості вона не дарувала, бо
завжди хотілося їсти. Нігде лободи,
ні кропиви не можна було знайти,
все люди поїли, то ми накалилися
на липові бруньки. Від жebraків
хата не зачинялася. Одні виходи-
ли, інші заходили. Худючі, босі,
обдерті. Страшно було на них ди-

витися. Особливо на дітей. Вони
сиділи на воротах з простягну-
тими ручками і напівголосно
просили: “Їсти, їсти, їсти...”. Ноги
тонесенькі, складені калачиком,
пухлий живіт, голова велика, по-
хилена до землі, обличчя майже
нема -- самі зуби зверху. Сидить
дитина і чогось гоїдається, ма-
рить: “Дайте хлібця. Хочу їсти,
їсти...”

Через багато років, коли поч-
нуть друкувати розповіді очевид-
ців і невідомі документи про го-
лодомор в Україні, в обласній га-
зеті “Деснянська Правда” з’яв-
ляться спогади вчительки з Борз-
ни: “В 1933 році нас направили по
хатах аптувати за вступ до кол-
госпів. В одній оселі стара жінка,
дивлячись на нас шаленими очи-
ма, почала кричати, що їжі в неї
давно вже немає і нема чого за-
бирати. “Ось бачите -- залишилася
тільки дитина, я її зараз варю...”

І показала казанок. Ми ви-
бігли геть з хати”

Щоправда, у нашому селі
Червоні Партизани не було ви-
падків, коли батьки їли своїх дітей,
але люди вимирали цілими сім’я-
ми. Як розповідала мати, ніхто,
крім рідних, нікому не допомагав,
ніхто нікого не жалів, і ні на що
не нарікав. Вмирали мовчки, не
маючи сил проклинати тих, хто
був винен у смерті мільйонів ук-
раїнців на своїй рідній родючій
землі.

Я багато зустрічав пам’ят-
ників на Чернігівщині, а от пам’ят-
ної могили на спомин про помер-
лих під час голодомору не бачив.
Та знаю, що в одному з районних
центрів, посеред цвинтаря, де в
1933 році знайшли свій останній
притулок замучені голодомором
люди, якісь спритники побудували
веселе кафе “Берізка”. Грай, музи-
ку, гуляйте, люди, бо мертвим не
болить...

Болить і мертвим. Ще й як бо-
лить! Усе, що ми тут, на землі, ро-
бимо не так, вони відчувають там,
на небі, -- про це часто говорила
нам мати. І без віри в це немає лю-
дини, -- повторювала ненька. Як
немає її і без пам’яті, без відчуття
свого роду, без отих вічних, вивче-
них ще змалечку євангельських
заповідей: “Не убий, не вкрадь, не

чини зла ближньому своєму. Ша-
нуй віру, батька і матір своїх”

Не забуваймо ще одної ва-
жливої заповіді: “Не створи собі
кумира” Майже п’ятдесят років
замовчувалися трагічні події 1932-
33 років в Україні. Навіть у церкві
не згадували про мільйони україн-
ських селян, які загинули муче-
ницькою смертю від голодомору,
заподіяного сталінським тоталі-
таризмом.

Тисячі українських сіл і ху-
торів зникли з лиця землі після
найбільшої з трагедій ХХ століття.
А не було ж тоді ні війни, ні засухи,
ні потопу...

Раніше ми ніколи навіть не
замислювалися над тим, що пер-
шим винуватцем за нечувані жерт-
ви, спричинені голодом, був Ста-
лін. Так нас виховували.

Наші батьки про це знали, але
боялися вголос говорити навіть
після смерті “вождя” Ніколи не
зітреться з пам’яті початок бе-
резня 1953 року. Вранці, переска-
куючи через весняний потік, ми-

Ірина Шерстлю

ПЕРША “ЕНЕЇДА” У ЛЬВОВІ

На днях у Науковій Бібліотеці
Львівського Національного Уні-
верситету ім. І. Франка, у відділі
рукописних та рідкісних книг ім.
Ф. Максименка, відбулося переда-
вання першого видання безсмерт-
ної “Енеїди” Івана Котляревського
у дар Науковій Бібліотеці.

До Львова цю книгу привезла
Стефанія Звонок -- українка, яка
мешкає в Монреалі. Зокрема пані
Стефанія повідомила, що раніше
цей примірник книжки належав її
батькові -- Володимирові Вин-
ницькому. “З тих всіх речей, що ми
в 1944 році залишили в Борисполі,
родичка мого чоловіка, як приїха-
ла до Канади, привезла мені цю
книжку, -- розповідає Стефанія
Звонок. -- Книжка була власністю
мого батька, Володимира Вин-
ницького, який колись працював
учителем у Яворові Львівської об-
ласті.

На першій сторінці написано,
що він одержав цю книжку від
пані О. Прийми. Я відшукала в до-
відинку Івана Прийму, який вия-
вився директором української гім-
назії в Яворові. Іван Прийма перед

моволі зупиняюся біля двору тітки
Чопихи. Коли влітку пас її корову,
вона частенько пригощала мене
смачними шкварками з хлібом.
Цього разу тітка Тетяна була чи-
мось збуджена, і, як мені здалося,
з радістю розповідала моїй матері:

-- Слава Богу, здох катюга. По
радіо зранку траурна музика грає...

В ті роки у нас вдома радіо-
приймача не було, тільки у школі
до мого розуміння дійшли слова
тітки Тетяни: помер батько усіх на-
родів дорогий товариш Сталін.
Плакали вчителі і учні, а мені чо-
мусь плакати не хотілося.

Я старався видавити з себе
хоча б одну сльозу, але це мені не
вдалося

Оскільки я частенько на лек-
ціях малював образ вусатого вож-
дя, то мене зразу ж залучили до
випуску стіннівки. А за вікном
пригрівало сонце. Весна, якої за-
вжди чекали, як Бога, дарувала
людям радість і добрі надії на кра-
ще життя.

І Світовою війною потрапив у
полон і був вивезений у Росію.
Потім він дістав чек до Полтави і,
правдоподібно, купив там цей
примірник. А як повернувся до
Яворова, то привіз цей примірник
зі собою. Сьогодні я передаю цю
книжку сюди, в бібліотеку”

До речі, пані Стефанія пра-
цює скарбником Фонду Допомоги
Україні і займається поверненням
книжок на їхні рідні землі.

У знак подяки за дарунок, ди-
ректор Бібліотеки Богдан Якимов-
ич вручив пані Стефанії диплом,
книгу Андрія Чайковського, до-
відник “Хто є хто на Львівщині”
та квіти. Після цього Стефанію
Звонок та її батька Володимира
Винницького записано до “Золо-
тої книги” Бібліотеки.

До речі, під час цих урочис-
тостей, з нагоди свого 70-ліття от-
римав привітання і активний гро-
мадський діяч, багаторічний по-
літв’язень Юрій Шухевич, якого
Богдан Якимчук нагородив почес-
ним дипломом за видатні заслуги,
а також книжкою “Хто є хто на
Львівщині”

Ігор Мельник (“Кримська Світлиця”)

ПЕРЕМОГА, ЩО ДАЛА НАДІЮ...

Про перемогу гетьмана Виговського під Конотопом радянські під-
ручники “Історії УРСР” взагалі не згадували. Так, нібито її ніколи й не
було. Щоправда, московські історики ХІХ сторіччя не могли оминати
цього факту.

“Цвіт мозковської кінноти, що здійснив щасливі походи 54-го та
55-го років, згинув в один день, полонених дісталось переможцям
тисяч п’ять; нещасних вивели на відкрите місце і різали як баранів:
так домовились між собою союзники -- хан кримський та гетьман
Війська Запорозького!”

Ніколи вже після цього московський цар не мав змоги вивести
на поле битви таке сильне ополчення. В жалобному одязі вийшов
Олексій Михайлович до народу -- і жах огорнув Москву. Удар був тим
тяжким та несподіваним, що завдано його після таких блискучих
успіхів! Ще недавно Долгорукий привів до Москви полоненого геть-
мана литовського, недавно чулися радісні розмови про торжество Хо-
ванського, а тепер Трубецькой, на якого покладалися найбільші надії,
“муж благовітний та розкішний, у воїнстві щасливий та недругам
страшний”, втратив таке величезне військо! Після здобуття стількох
міст, після взяття литовської столиці, царствуючий град затрясся за
власну безпеку: у серпні люди всіх чинів за государевим указом по-
спішали на земляні роботи для укріплення Москви. Сам цар з боярами
часто був присутній при роботах; навколишні мешканці з родинами,
майном наповнювали Москву, і поширювалися чутки, що государ ви-
їжджає за Волгу, за Ярославль” Так писав про події літа 1659 року в
11-му томі “Історії Росії з найдавніших часів” московський історик
ХІХ століття Сергій Соловйов.

Українські історики донині чомусь оминають розгром москв-
ського війська під Конотопом 8 липня 1659 року, як і інші славні пере-
моги українського війська: під Пилявцями 23 вересня 1648 року, під
Батогом 1653 року чи під Замостям у серпні 1920-го. Навіть “Історія
українського війська”, видання Івана Тиктора, згадує про Конотопську
перемогу лише кількома реченнями, ніби соромлячись.

Інші народи створюють на полях таких гучних перемог пантеони,
як під Грунвальдом, присвячують їм кінофільми, томи наукової та ху-
дожньої літератури, гучно відзначають роковини, а ще помпезніше --
ювілеї. Чи ми соромимось, що били колись наших ворогів, чи, може,
отих п’ять тисяч нещасних полонених, вирізаних на полі битви, мучать
нашу совість?

Іван Виговський походив з української православної шляхти. І,
як багато її представників, знаходився на службі Речі Посполитої, не
забуваючи рідної віри та мови. Замолоду вчився в Київській Академії,
служив у юронному війську, пізніше обіймав посаду урядника Луць-
кого староства. У 1638 - 1648 рр. ротмістр І. Виговський був писарем
у юмисара Речі Посполитої при Війську Запорозькому Я. Шембека.
Навесні 1648 року знаходився у загоні Стефана Потоцького і під Жов-
тими Водами потрапив у полон до татар. Б. Хмельницький викупив
його і взяв до себе на службу, бо у війську бракувало освічених людей.

Згодом, після смерті Хмельницького, Івана Виговського обрано
на найвищу посаду в державі. Він продовжував передсмертні задуми
покійного гетьмана про послаблення зв’язків з Московью та утворення
союзу із західними державами -- Швецією, Трансильванією, а також за-
міну московського протекторату якимось іншим. Одночасно новий
гетьман намагався покласти край анархії, що витворилась в Україні,
та створити правлячу верству з освічених, достатньо заможних людей,
які мали б національну свідомість і дбали про державні інтереси. Ви-
говський хотів підсилити її шляхетськими елементами, які б разом із
заможними козаками утворили нову національну еліту і на яку мала б
опиратись держава.

Правовою підставою нової державності мала стати угода з Поль-
щею, укладена 16 вересня 1658 року у Гадячі. Згідно з нею дуалістична,
польсько-литовська, Річ Посполита мала отримати третього неза-
лежного суб’єкта -- Руське князівство у складі Київського, Брац-
лавського та Чернігівського воєвідств з незалежними фінансами, вій-
ськом та судовими органами. На відміну від Переяславського договору,
за яким в Україну вводились московські залоги, польським військам
не вільно було входити на Наддніпрянщину. Поляки не погодились
поширити дію угоди на інші українські землі -- Волинь, Поділля, Гали-
чину. Але треба було мати вільні руки у боротьбі з основним су-
перником -- Московью, тому Виговський пішов на підписання Гадяцької
угоди, якої таки ніколи і не впроваджено в життя.

Незалежницька політика Виговського занепокоїла царський уряд.
У січні 1659 року з Москви виступило 150-тисячне військо на чолі з
князем Олексієм Трубецьким. На початку травня це військо підійшло
під Конотоп і облягло його залого, якою командував ніжинський пол-
ковник Григорій Гуляницький. Козаки понад 70 днів мужньо обо-
ронялись проти багаточисельного ворога і дочекались підмоги.

7 липня під Конотоп підійшли основні сили українського війська
на чолі з гетьманом та татарські союзники. Наступного дня, зранку,
Виговський, сховавши більшу частину свого війська за річкую Со-
снівка, з невеликим відділом атакував московське військо, що облягало
Конотоп. Здобувши певні успіхи, козаки не стали вступати у бій з пе-
реважаючими силами і почали відходити, імітуючи втечу. Московські
війська, переслідуючи їх, забули про обережність і наголовихнулись на
основні сили українського війська. Розгром був величезний, рештки
московського війська втекли з України. Всього москалі втратили під
Конотопом 40 тисяч вбитими та понад 15 тисяч полоненими.

Але виграна битва залишилась фактично безрезультатною. Спро-
вожований москалями кошовий Іван Сірко напав із запорожцями на
Крим, що змусило татар покинути Виговського та повернутись додому.
Поляки не поспішали надавати суттєвої підтримки Україні і прислали
на допомогу Виговському всього 1 500 вояків. Московським агентам
вдалось поширити ворожнечу до гетьмана серед старшини, обіцяючи
їй нові привілеї. Проти гетьмана використали Юрія Хмельницького,
довкола якого стала гуртуватись опозиція. Бачачи занепад своїх плянів
і не бажаючи розпалювати ворожнечі, Іван Виговський у серпні 1659-
го року добровільно віддав булаву і гетьманом обрано Юрія Хмел-
ницького. Москалі присилували нового гетьмана 27 жовтня 1659 року
підписати нові “Переяславські статті-ІІ”, які значно обмежували права

СВІТОВА ПОЕЗІЯ В УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕКЛАДАХ

Рубрику веде Роксоляна Зорівчак

Текст одинадцятий

Українська література не знала течії байронізму, як знала її росій-
ська чи польська література. Сам же Джордж Ноел Гордон Байрон
(1788 - 1824) мав певний вплив на весь розвиток українського красного
письменства. “Він був духовним, а до того геніальним представником
свого часу”, -- писав про цього великого британця Іван Франко.

Українська перекладна байроніана веде літочислення з 1841 року,
коли в харківському альманасі “Сніп” вміщено декілька Байронових
поезій з циклу “Єврейські мелодії” у перекладі Ієремія Галки (псевдонім
М. Костомарова).

Досить помітне місце серед Байронових перекладачів в україн-
ській літературі посідає Василь Мисик (1907 - 1983). Один з найкращих
його перекладів Байронової поезії -- це поема “Шільйонський в’язень”
Подаємо заспів до поеми -- “Сонет до Шільйона” -- у Мисиковому
перекладі.

Джордж Гордон Байрон

ШІЛЬЙОН

Незгасний світоч вільного ума,
Свободо! Ясно ти в темниці сяєш,
Бо там у серці ти притулок маєш,
В якому владна тільки ти сама!

Коли синів твоїх німа тюрма
Поглине в морок свій, у вічні тіні,
Їх жертва сили додає країні?
І голос твій дзвенить, немов сурма!

Шільйоне! Ти найсвятіша із руїн,
Бо знає кам’яна твоя підлога
Крок Бонівара, що лунав, як дзвін,
Аж поки в камінь врзалась дорога.

Священний слід! Храніть його, бо він
Тиранам кари вимагає в Бога!

Оксана Булах

СТОЮ НА ПРАВИМ БЕРЕЗІ

Стою на правім березі Дніпра
Прощаючись немов..., сама не знаю
Кудя поверне стеженьку крута,
Коли повернусь до свого краю?
Думки роями, радісні й сумні
Кружляють понад жовтим листом з неба
Чому ж бо так невесело мені,
Чому, о краю мій, лечу від тебе?
Не раз стелився твій Чумашький Шлях
У далечинь просторів невідому.
Та пісню чайною козак
Вертався завжди до свого дому.
Тепер пора прощатися мені.
О, ті гіркі, тужливі розставання.
Повернусь до теб, краю мій,
До України -- першого кохання.

самого гетьмана та України у складі Московської держави
Сам Іван Виговський у час своєї димісії продовжував займатись
українськими справами, зокрема, вступив до Львівського Право-
славного Братства. Розлючено черговою невдачею свого походу в
Україну, поляки розстріляли Івана Виговського без суду 16 березня
1664 року.

Після обрання на загальній козацькій раді гетьманом Лівобережної
України Івана Самойловича під тим самим славним Конотопом 17
червня 1672 року, укладено новий українсько-московський договір.
“Конотопські статті” ще більше обмежували політичні права геть-
манського уряду, особливо в області зовнішньої політики.
Щоправда, після невеликого першого Кримського походу 1687 р.,
Самойловича усунуено з гетьманства і заслано в Сибір. А 25 липня
1687 року на Коломацькій раді був обраний гетьманом України ще
один Іван -- Мазепа. Він мріяв створити в Україні державу західно-
європейського зразка із збереженням традиційного козацького устрою.

Довідавшись про пляни царя Петра І ліквідувати гетьманство та
козацький устрій України, гетьман Мазепа навесні 1708 року уклав
таємну угоду зі шведським королем Карлом XII, яка передбачала від-
новлення державної незалежності України. Та, на жаль, знову, як у
випадку з Виговським, переважна частина козаків та старшини не під-
тримала плянів гетьмана, а воляла залишатись на службі в Петра І.
До того ж, 8 липня 1709 року воєнне щастя відвернулось від союзника
Мазепи, шведського короля. Суворо зима, серія військових невдач,
відсутність обіцяної допомоги з Криму, Туреччини та Польщі значно
погіршили становище армії Карла XII. Недостатньою була і підтримка
українського козацтва. Тож вирішальна битва під Полтавою закін-
чилась цілковитою поразкою шведського війська. Лише невеликій ча-
стині шведів та козаків вдалось врятуватись та перейти на турецьку
територію, де наступного року Іван Мазепа й помер.

Конотопська перемога дала надію та підтримувала ще півстоліття
козацький дух. Натомість Полтава стала символом поразки і на два
століття загальмувала українські визвольні змагання. Виговський та
Мазепа поряд з Хмельницьким належать до найвидатніших державних
діячів козацької доби. Хоча їх далекосяжні пляни так і не були реалізо-
вані, вони запалили невимирше прагнення до свободи, до власної дер-
жавності...

Донині Полтава виглядає як музей-заповідник “славної перемоги
російської зброї” Президент Кучма вважає за потрібне видати спе-
ціальний указ про відзначення 350-ліття Переяславської Ради, а про
річницю Конотопської битви в його Адміністрації не згадують ніколи.
Зате як любимо ми наші поразки! Про них, як, наприклад, про
битву під Берестечком чи бій під Крутами, написано безліч книжок,
відбуваються щорічні святкування, споруджено пам’ятники та храми.
Нашим поневолювачам дуже хотілося б, щоб українці не боронились,
а самі підставляли свої голови під сокири. Тому і намагались витравити
з пам’яті наші славні перемоги, дозволяючи часом, якщо ми будемо
чезні, поплакати над поразками. Самих же гетьманів Виговського та
Мазепу палюжили як могли, обзиваючи зрадниками, польськими,
шведськими і татарськими запродавцями

By Katya Priestly

SAN DIEGO UKRAINIAN FESTIVAL 2003

San Diego, CA-The House of Ukraine, Inc. in Balboa Park, San Diego, California will be sponsoring their annual Ukrainian Festival, Labor Day Weekend, Friday, Saturday and Sunday, August 29-31, 2003.

Festivities start on Friday night with a welcome barbecue at the Ukrainian Catholic Church Parish Center in La Mesa from 6-7:30 p.m. This is a wonderful opportunity for guests to meet the dancers and join old friends in a sing along around a fire pit.

The weekend at Balboa Park continues on Saturday at 7:30 p.m. with a Ukrainian Dance Performance at the Casa Del Prado Theater in Balboa Park, home of the world-famous San Diego Zoo. This year's performance features the Rozmai Dance Company of Winnipeg, Manitoba, Canada. Presently under the artistic direction of Gabriela Rehak and Dmitri Dovgoselets, Rozmai's rich and colorful repertoire is enjoyed both locally and abroad. The troupe is a favorite at conventions, concerts and unique occasions, one of these being the recent concert "Winnipeg Symphony Orchestra: On Being Ukrainian."

Earlier in the day on Saturday, for those age 21 and older, a behind-the-scenes winery tour, gourmet picnic lunch and wine tasting are being arranged just north of San Diego in Temecula.

On Sunday at Noon, Ukrainian Ethnic Food and refreshments will be available for purchase at the House of Pacific Relations International Cottages' Lawn Stage in Balboa Park. At 2:00 p.m. a free short program of Ukrainian Song and Dance will begin on the lawn stage.

Festivities end on Sunday night with a dinner and "Zabava" (dance) at 6:00 p.m. at the Red Lion's Hanalei Hotel in Hotel Circle, with Ukrainian Dance Music by Kari Ochi from Toronto, Ontario, Canada.

Every year the festival has a serious purpose. Caritas-Spes has been chosen as the charity that this year will receive a portion of the festival's proceeds. Rough statistics say there are about 50,000 street children in Kyiv alone. Caritas works with the social services in Ukraine and takes children from the orphanage system and places them in one of its three homes. The organization prefers to take younger children if possible to minimize their exposure to the state institutional system. However, children in their teens also are accepted.

Nine to 15 orphans live in each home. The children's caretakers are usually nuns - generally two or three per home. The children attend the regular state school and develop a normal family unit. Caritas-Spes is currently working on costing out another home in Zhytomyr, a former monastery that will be able to house 20 children.

For purchasing tickets to the barbecue, dance performance and dinner/dance, for purchasing House of Ukraine, Inc. regular and holiday t-shirts, part of this fun-filled weekend in Sunny California or for more information, please contact the House of Ukraine, Inc. at: (619) 460-5733 (phone/fax) www.houseofukraine.com (website) or sunnysp@comcast.net (email).

Tax-deductible donations for the "Caritas-Spes" may be sent directly to: House of Ukraine, Inc., c/o Darlene Loznycky, 4050-47 Porte La Paz, San Diego, CA 92122-1949. Donations received by August 18, 2003 will be included in the souvenir program.

SECOND CONGRESS OF UKRAINIAN HISTORIANS TO BE HELD IN UKRAINE

On September 17 and 18 of this year, the Second International Congress of Ukrainian Historians will be held in Kamianets - Podilsk, Ukraine. The Congress is organized by Kamianets' - Podilsk State University, the Ukrainian Historical Association, The Historical Institute of the National Academy of Sciences in Ukraine and is cosponsored by the World Scholarly Council of the World Congress of Ukrainians as well as the Historical Section of the Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the United States. The Organizational Committee of the Congress is headed by Professor Oleksander Zavalniuk, President of The Kam-

ianets' - Podilsk State University; Akademik Valerii Smolii, Director of the Historical Institute of The National Academy of Sciences of Ukraine and the editor of *Ukrains'kyi Istorychnyi Zurnal* (*Ukrainian Historical Journal*); and Professor Lubomyr Wynar, President of The Ukrainian Historical Association and the World Scholarly Council, editor of *Ukrains'kyi Istoryk* (*The Ukrainian Historian*), and Head of The Historical Section of Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S.

The main theme of the Congress is "The Present State of Ukrainian Historical Science". The plenary ses-

sions and meetings will include topics pertaining to the development of Ukrainian historiography in Ukraine and the Ukrainian diaspora, the role of the *Ukrainian Historian* (1963 - 2003) in Ukrainian historiography, and to historical methodology and historical auxiliary sciences. Separate sections will cover the various periods of Ukrainian history, with an emphasis on the 20th and 21st centuries and WW 2. Individual sessions will address issues of Ukrainian culture and education, problems of Ukrainian regional history, the historical development of Ukrainian Statehood in the 20th and 21st centuries, the *Holodomor* and the anni-

hilation of Ukrainians, the Volynian tragedy of 1943 add other topics.

It is anticipated that over 500 historians from Ukraine, Poland, France, England, the USA, Canada, Czech and Slovak republics, the Baltic States, Australia and other countries will attend this Congress. The First International Congress of Ukrainian Historians was held in 1999 in Chernivtsi and was attended by over 400 historians from around the world. The papers presented during that congress are presently being printed.

Organizers of this second congress are planning to publish all papers and materials during its sessions.

In conjunction with this major project, the Organizational Committee is appealing to Ukrainian institutions and individuals for financial assistance of these important materials. Donations from the U.S. (tax exempt) and Canada should be made out to the *Ukrainian Historical Association (Ukrainian Historical Congress)* and mailed to:

Ukrainian Historical Association
Attn. Historical Congress
P.O. Box 312.

Kent, Ohio 44240
Your financial assistance will be greatly appreciated.

Dr. Lubomyr Wynar
President of the Ukrainian
Historical Association

FRATERNAL INSURANCE FROM

UKRAINIAN
FRATERNAL
ASSOCIATION

The Modern Fraternal Organization
with a plan for every member
of the family--

PLUS --
Added extra benefits
AT NO EXTRA COST TO YOU

HOME OFFICE
Ukrainian Fraternal Association
1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509
Phone: (570) 342-0937 or FAX (570) 347-5647

The **UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION** was founded over ninety years ago as a mutual benefit society to assist Ukrainian immigrants in the United States. The Ukrainian workingmen could not purchase life insurance policies from existing companies. The life insurance policies were not large. Back then, \$1,000 was enough to bury a coal miner, and to provide his widow and children with start-up capital to rebuild their lives.

The members of the Ukrainian Fraternal association paid their small monthly dues, and slowly the capital of their fraternal association grew. They purchased a building in Scranton, which became the hub of Ukrainian community life. Later they bought the *Verkhovyna Resort* in Glen Spey, New York so their children would have a place to spend a few weeks of summer vacation in the company of other Ukrainian children, and where they themselves could rest awhile away from the bustle of their daily working lives.

Today, the Ukrainian Fraternal Association continues to provide benefits to both the Ukrainian community and its members.

Policies offered by the Ukrainian Fraternal Association:

■ TERM

Term insurance policies have no cash value. They are in effect only as long as payments are regularly made. These policies are low in cost, and provide short term coverage for special needs.

TM-10 10 year term insurance
TM-25 Term to age 25

■ LIFE

Life insurance policies provide a death benefit to the member's beneficiaries in the amount of the policy's face value. Payments range from a one-time charge to small increments paid in continuously.

W Whole life insurance
T-20 Twenty payment life
T-65 Paid-up life at age 65
SL Single premium life
3PL 3 payment life plan

■ ENDOWMENT

Endowment policies return the policy's face value to the member at maturity, or to the beneficiary at the member's death.

E-20 Endowment after 20 years
E-15 Endowment after 15 years
E-18 Endowment at age 18
E-65 Endowment at age 65
S-65 Single Premium Endowment paid at age 65

■ ACCIDENTAL DEATH and DISMEMBERMENT

Accidental Death and Dismemberment available as an add-on to other policies. Accidental Death and Dismemberment policies provide additional coverage in the event of accidental death or loss of limb, and double that amount if the injuries or death are sustained while the member is a passenger in or upon any public conveyance.

Benefits for you, the member:

- Endowment policies
- A dependable death benefit, in a policy sized for the individual who may not need high levels of insurance
- Youth policies made to mature when the child is about to enter college.
- Scholarships for college students.
- Loans may be made against your policies, so you do not lose your death benefit.
- The UFA publishes **FORUM**, an illustrated quarterly English-language magazine.
- **Narodna Volia** provides weekly news of events in Ukraine and the Ukrainian community.

Outstanding Values from the

**UKRAINIAN
FRATERNAL
ASSOCIATION**

The Society That Cares!

For more information about membership
in the Ukrainian Fraternal Association, call

(570) 342-0937

They will refer you to your nearest
Branch Secretary.

Or fill out the coupon below and send it to the:
Ukrainian Fraternal Association
1327 Wyoming Avenue, Scranton, PA 18509

YES! Send me information about:

- ☐ Life Insurance
- ☐ Narodna Volia/
- ☐ **FORUM** Magazine
- ☐ Scholarships
- ☐ The Chornobyl Hospital Fund

NAME & ADDRESS

Would someone please contact me at:
Tel. # _____
to discuss the indicated items.

Thank You

for taking the time to respond!

Service to the Ukrainian community:

Your dollars invested in policies make it possible for the Ukrainian Fraternal Association to serve the Ukrainian community, here and in Ukraine.

- Ukrainian churches and community organizations receive financial assistance from the Ukrainian Fraternal Association.
- The Ukrainian Fraternal Association is providing funding for a hospital in Kyiv where young Chornobyl victims are being treated. Your policy dollars and generous donations help finance this worthwhile project. This is a high priority item, which meets a crucial need in our homeland.
- Nahirnyj Orphan's Fund which helps orphaned & poor children in Ukraine.

TAKE THE FORWARD STEP... JOIN

**THE UKRAINIAN FRATERNAL
ASSOCIATION**

"The Fraternal with the Forward Look."

For information call:
(570) 342-0937

Place your ads
in the
**NARODNA
VOLYA**
For Information
Call:
(570) 342 - 0937

НАРОДНА ВОЛЯ

Symbol of our Rights
and Liberties

PIK LXXXXIII Ч. 32 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 21 СЕРПНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA AUGUST 21, 2003. YEAR LXXXXIII № 32

ВІТАЄМО УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД З ДВНАДЦЯТОЮ РІЧНИЦЕЮ ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ!

УКРАЇНСЬКИЙ ЕКСПОРТ ПЕРЕВИЩИВ ІМПОРТ

Київ (АПУ). — У І півріччі 2003 р., український експорт товарів становив 10309.7 млн. дол., імпорту — 9865.1 млн. дол. Порівняно з І півріччям 2002 р., експорт збільшився на 26.9%, імпорту — на 29%. Позитивне сальдо становило 444.6 млн. доларів (у І півріччі 2002 р. — 478,5 млн дол.). Коефіцієнт покриття імпорту експортом сягав 1.05 (у І півріччі 2002 р. — 1.06). Зовнішньоторговельні операції проводились з партнерами із 195 країн світу.

Найбільші обсяги експортних поставок здійснювались до Росії — 17.9% від загального обсягу експорту, Італії — 5.9, Німеччині — 5.7, Китаю — 4.6, Польщі — 3.8, Туреччині — 3.6, Угорщині — 3.3, США — 2.4%.

Найбільші імпортні надходження здійснювались з Росії — 38.5%, Туркменістану — 9.3, Німеччині — 9.2, Польщі — 3.4, Італії — 2.7, Великої Британії, Франції та Казахстану — по 2.3%.

НА ХАРКІВЩИНІ ПІДГОТОВЛЯЮТЬ ВИПУСК КОМБАЙНІВ “СНІСЕЙ”

Харків (АПУ). — На Лозівському ковальсько-механічному заводі Харківської області підготовляються до спільного українсько-російського випуску комбайнів “Снісей”. Вже в листопаді на заводі складуть перший комбайн. 51 відсоток комплектуючих частин постачатимуть українські підприємства.

Завод у місті Лозова має також досвід виробництва готових

сільськогосподарських машин. Наприклад, випустив партію шестирядних бурякозбиральних комбайнів. Завод освоїв випуск широких захватних пружинних борін, використання яких дозволяє істотно зменшити застосування гербіцидів при знищенні бур'янів.

На Лозівському ковальсько-механічному заводі плянується скласти до 2 тисяч комбайнів “Снісей” щороку.

НАД ЧИМ ПРАЦЮЄ ВЛАДА В ЛУГАНСЬКІЙ ОБЛАСТІ?

Луганськ (АПУ). — До кінця цього року в Луганській області завершать будівництво цілого ряду великих соціальних та культурних об'єктів. Завершення будівництва заплановане в рамках відзначення 65-ї річниці від дня створення Луганської області.

У серпні-жовтні завершиться реконструкція Луганського летовища, а також зладуть в експлуатацію першу житлову секцію багатоквартирного будинку на вул. Щорса. У вересні в обласному центрі завершиться реконструкція стадіону “Авангард”, будівництво об'їзної автомобільної дороги навколо Станції Луганської, а також спорудження пам'ятника князеві Ігореві.

За словами начальника уп-

равління будівництва Луганської обласної державної адміністрації Миколи Мухіна, восени також заплановано ввести в експлуатацію новий навчальний корпус Східноукраїнського Національного Університету, завершити основні архітектурно-будівельні роботи у Свято-Володимирському соборі.

У жовтні-листопаді будівельники плянують ввести в експлуатацію нові очисні споруди в Слов'янськсербському, Новооксавському та Новоайдарському районах, два водогони, а також завершити роботи з наладження водопостачання села Зоринське в Перевальському районі та розпочати реконструкцію водогону в селі Вахрушево.

ІМПЕРАТОР ЯПОНІЇ ПРИВІТАВ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ З ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Київ (УНІАН). — Його Величність Імператор Японії Акігіто надіслав свої щирі вітання Президенту України Л. Кучмі з нагоди Дня Незалежності України.

Як повідомило Посольство Японії в Україні, у своєму посланні Імператор Японії висловив побажання щастя та процвітання всьому Українському Народові.

ПІЧ, ЩО ЗАЦІКАВИЛА ВСЮ УКРАЇНУ

Херсон (АПУ). — Без перебільшення можна сказати, що Херсонський хлібокомбінат став нині своєрідною Меккою для українських пекарів. Усіх цікавить, як працює шойно встановлена тут перша крайова хлібопекарська піч. Саме перша, бо досі хлібна Україна купувала таке устаткування за кордоном.

Нова хлібопекарська піч тунельного типу виготовлена за розробкою фахівців галузевого науково-дослідного Інституту “Продмаш” та Херсонського хлібокомбінату на Калинінському машинобудівному заводі, що у Вінницькій області. Вона у 2-3 рази дешевша від подібної імпоротної. Та це не єдина її перевага. При потужності 8-10 тонн на добу агрегат

витрачає газу на третину менше, ніж нині діючі. Досконала система регулювання температурного режиму дозволяє випікати як палиниці, так і маленькі булочки. Та й за всіма іншими параметрами новинка цілком відповідає європейським стандартам.

Голова правління підприємства “Херсонський хлібокомбінат” Борис Дуров наголошує на винятковій важливості цього технічного успіху. Встановлення нових печей на старих хлібозаводах із дуже зношеним обладнанням дозволить швидко модернізувати галузь і підвищити економічну ефективність її діяльності. При цьому з'являться ширші можливості для поліпшення якості і зниження собівартості хлібобулочних виробів.

Дмитро Павличко

КЛЯТВА

*Ми, народ, що вийшов із неволі,
Клянємось в благословенну мить —
Всі свої тисячолітні болі
В славу України перелить.*

*Клянємось княжими гробами,
Золотою шаблею Дніпра —
Краще смерть, ніж бути знов рабами,
Хай гряде відродження пора!*

*Клянємось хлібом і водою,
Що всі мови нашої землі
Житимуть добром — не ворождою,
В чесному сестринстві, а не в злі.*

*Клянємось робітними трудами,
Болісними нивами долонь —
Краще смерть, ніж бути знов рабами,
Хай горить очищення вогонь!*

*Клянємось „Кобзарем” Тараса.
Геніями Лесі і Франка —
Що не зродиться пахолків раса
З крові Гонти і Залізняка.*

*Клянємось Богом України,
Що вмерло, та не підім в ярмо,
Дух, воскреслий з темної руїни,
На наругу в рабство не дамо.*

*Ми, народ, що вийшов із неволі,
Клянємось в благословенну мить —
Стати рівним у народів колі,
На свободі й для свободи жить!*

ПОСОЛЬСТВО США ЗАПАЛИЛО “СВІЧАДО”

Київ (“День”). — У Дніпропетровську відбулася презентація першого випуску україномовного альманаху «Свічадо». Появи подібного видання місцева національна інтелігенція чекала давно, оскільки в нинішній нелегкий час дніпропетровським письменникам, літературним критикам та мистецтвознавцям свої твори публікувати практично ніде. Тепер же, за підтримки Посольства США в Україні, у них з'явилася друкарська «трибуна».

Альманах «Свічадо», повідомила його редактор Лідія Литвин, розрахований на широке коло читачів, яких цікавить не бульварне

Передбачається, що альманах вийде двох разів на рік.

У КИЄВІ ПОЧАВСЯ VIII СВІТОВИЙ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ

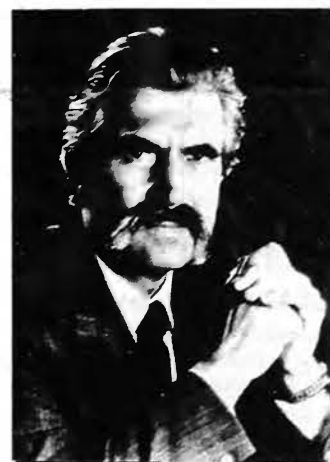
Київ. — VIII Світовий Конгрес Українців (18-21 серпня) має стати “переломним” і об'єднати західне та східне українство, — сказав президент СКУ д-р Аскольд Лозинський. Участь у Конгресі вперше бере біля 100 представників із східної діаспори. Гаслом форуму обрано слова “Де живуть українці — там живе Україна” А. Лозинський, за оцінками якого поза межами України нині проживає близько 20 мільйонів українців, є прихильником позиції, що українці, де б вони не жили, “всюди будують частинку української духовності”. При цьому він підкреслює, що СКУ, який об'єднує понад 100 українських громадських організацій у 25 країнах, “не бере участі в політичних процесах” в

самій Україні, але підтримує демократичні перетворення в ній, ринкові реформи, боротьбу з корупцією.

Окремим важливим проектом у рамках VIII Світового Конгресу Українців стане вшанування пам'яті жертв Голодомору 1932-33 років. Учасники Конгресу проведуть від Будинку Вчителя до Михайлівського Золотоверхого собору, де біля пам'ятного знаку відбудеться панахида.

Генеральний секретар СКУ Віктор Педенко нагадав про зусилля організації, спрямовані на те, щоб в усіх країнах, де проживають українці, а також на міжнародному рівні, Голодомор 1932-33 років в Україні визнано актом геноциду проти нашого Народу.

ЧИМ ПРОВИНИВСЯ Л. ЛУК'ЯНЕНКО?

Левко Лук'яненко

рятунок України — усунення Кучмівської антинародної влади” — це вже занадто!!!” — обурився пан Лук'яненко в листі до президента Конгресу Аскольда Лозинського і брати участь у форумі відмовився взагалі.

Однак, провідниці опозиційного БЮТі Юлії Тимошенко, згідно з програмою першого “пленарного засідання” СКУ, слово для “привіту” таки надали, та ще й “у перших лавах” — після Леоніда Кучми, Голови Верховної Ради В. Литвина, Прем'єра В. Януковича, столичного голови О. Омеляненка та головного “нашого українця” Віктора Ющенка.

Київ (“УМ”). — Відомий український дисидент і народний депутат Левко Лук'яненко, отримав від СКУ запрошення на Конгрес СКУ з несподіваними для старійшини дисидентського руху умовами: з огляду на те, що “кількість усних привітів обмежена”, Левкові Григоровичу пропонувалося обмежитися привітанням у письмовій формі.

“Не дати мені бодай три хвилини для обґрунтування тези “По-

Український Дім втратив понад 70 тисяч гривень, які загалом повинен був сплатити за оренду СКУ. Тепер понад сім сотень учасників Конгресу вимушені тулитися в малесенькій залі Будинку Вчителя. Проте, атмосфера Центральної Ради, яка раніше розташовувалася в цьому приміщенні, закордонним українцям значно ближча за духом, ніж гранітний холод юлшинського музею радянського вождя.

УКРАЇНСЬКІ ЛЕГКОАТЛЕТИ ВІЙХАЛИ ДО ПАРИЖА НА ЧЕМПІОНАТ СВІТУ

Київ (АПУ). -- 3 23 по 30 серпня у Парижі відбудеться чемпіонат світу з легкої атлетики. Напередодні від'їзду збірної України до Франції, на олімпійській базі в Кончі-Засті зі спортсменами та їх наставниками зустрівся віцепрем'єр-міністр України Д. Табачник.

Голова Держкомспорту України Микола Костенко підкреслив, що під час підготовки спортсмени постійно відчували матеріальну підтримку держави. Для забезпечення повноцінного тренувального процесу команда от-

римала всю заплановану в бюджеті суму — 132 мільйони гривень.

Головний тренер збірної країни Валерій Александров повідомив, що на змагання їдуть 44 спортсмени, шість з яких у своїх видах входить у першу десятку світового рівня і має хороші шанси на перемогу. На його думку, останній навчально-тренувальний збір показав, що функціональний стан практично всіх наших атлетів дозволяє їм продемонструвати в Парижі свої найкращі результати і попрацювати за медалі чемпіонату.

Д-Р ДОМІНІК АРЕЛЬ ОЧОЛИВ КАТЕДРУ УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ В ОТТАВІ

Оттава. — Першим завідувачем катедри українських студій в Монреалі в 1959 році. Докторат з політології здобув в Університеті Урбана-Шампейна в Іллінойсі. Головними темами дослідницької діяльності д-ра Ареля є мовна політика та політика національної ідентичності, а головним об'єктом дослідження є Крим

Катедра українських студій була заснована в 1993 р., а офіційно почала діяти 1995 року

була заснована в 1993 р., а офіційно почала діяти 1995 року

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November. Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P, L and R.

ПЕРЕДПЛАТА
(амер. дол.)SUBSCRIPTIONS
(U.S. currency)

Для всіх передплатників:

For all Subscribers:

У США і Канаді річно 25.00 дол.
В інших країнах річно 30.00 дол.
Ціна одного примірника 50 центів.

U.S.A. and Canada per year \$ 25.00
In other countries per year \$ 30.00
Price per single copy 50 cents.

NARODNA VOLYA
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342 - 0937 Fax: (570) 347 - 5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплак
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти нову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

У 12-РІЧЧЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Український Народ ніколи не погодився зі своїм невільничим станом, тож усе боровся за відновлення своєї державності, за свою людську і національну гідність. Дякувати Богу, він уже 12 років буде й утверджує свою Незалежну Українську Державу. На жаль, не така наша Батьківщина вільна, як хотілося би, не така багата, як повинна б бути, але вона таки самостійна держава, визнана чи не всіма державами світу як рівна між рівними, що гідна бути вільною та самостійною в колі світового співтовариства незалежних держав.

Проте не все у нашій державі є так, як ми сподівалися і бажали, бо залишилося в ній багато сміття з колоніальних часів, а його впровадження стоїть назбиралося чимало, тож не легко його вимести, але треба, необхідно треба це зробити. Треба ж бо вимести свою хату з намулу бездержавності. Цей намул вимитали всі народи, які позбулися російсько-більшовицького ярма.

У 12-ту річницю вільної України, не можна не радіти, але й не можна не журитися, навпаки, треба бити на тривогу, бо небезпека перед Україною незалежна. Створюють її українські можновладці з Президентом Леонідом Кучмою у провіді. Вони ж бо приймають рішення часто зі шкодою для Держави, для добра якої повинні б чесно працювати, подібно як працюють провідники інших держав світу для своїх держав, хоч і між ними є всякі негідники.

Добре, що в нас є Конституція, за якою треба б жити, однак, деякі статті Конституції не виконуються. Різні яничари з найвищих державних трибун порушують Основний Закон України про державну мову і популяризують мову колишнього окупанта, бо так їм, безкультурним, легше. А безкультурним таки, бо жоден державний муж у Польщі, Угорщині, Естонії та Чехії й інших країн не промовує шляху російській мові, хоч знає її не гірше від українського яничара та неправого раба чужої імперії, а захищає та береже свою мову, як годиться берегти безцінний скарб нації.

Чи можна радіти, що тепер русифікація в Україні куди більша, як 12 років тому? Чия ж бо це заслуга? -- Наших таки безбаченків на найвищих державних постах, які нахабно агітують за державний статус... російської мови. Ганьба та й годі! Це ж бо саботаж!

Президент Леонід Куча заявив, що національна ідея не спрацювала. Було, очевидно, говорить про себе. У нього, видно, цієї ідеї ніколи не було. І йому, і багатьом нашим державцям, бракує найголовнішого -- патріотизму. Для них найбільша потреба проста і примітивна -- набити власні кишені награбованим добром, задовольнити власні егоїстичні матеріальні потреби. Про Україну багато з них не дбає. Чи не тому в останніх роках мільйони українців примушені зі своєї родної землі їхати за кращим куском хліба далеко від Батьківщини? Хіба це не злочин державних мужів, які до такого стану доводять свій народ і свою державу?

Болять душа за бездуховність нації, бо як виховувати нове покоління, якщо українське кіно мертво, а український театр ледве дихає. Концертні програми повністю російські. Книжки, підручники, газети -- теж переважно російські. Уряд робить необхідне, щоб вони такими й були. Ганьба такій владі, що русифікує свій народ. Невже так виглядає вставання з коїл рабства? Про тотальний наступ на український інформаційний простір зайво й говорити. На п'ятьох українських телевізійних каналах -- із чотирьох лунає російська мова, якою принижують наш народ і нашу культуру, нашу державність тощо.

У радянській імперії чужа влада винищувала українство. Ця влада винищує його й тепер. Колись наших національних героїв російська влада називала ворогами, а ворогів народу героями, а такий стан створив цілий загін безбаченків, що тепер при владі. Саме тому й досі на державному рівні не визнано ОУН-УПА воюючою стороною за Незалежність України.

Росії не треба воювати з Україною, але йде туди економічна війна, щоб "замкнути" Україну шляхом використання умовно економічних шаблонів в єдиному економічному просторі, при чому ніяк не європейському. Під контроль Росії може потрапити 60% українських промислових підприємств.

Найвищий уже час, щоб припинити це безглуздя і надіятися, що українці в 2004 році виберуть такого Президента, який дбатиме про інтереси і Держави, і української нації. Нашим братам і сестрам в Україні щиро цього бажаємо. Вітаючи їх з Днем Незалежності, бажаємо витримки та стійкості в боротьбі за зміцнення і збереження вільної Української Держави, в якій буде достаток і порядок, з якої не треба буде їхати в чужі світи за куском хліба.

Євген Іванків

(Деякі думки щодо спільної заяви Президентів України і Польщі про прагматичні події на Волині)

Таке враження залишається в нас після прочитання цієї заяви, що є не тільки ще одним актом нашого самопониження, але й фальсифікацією історії, замовчуванням, чи навіть запереченням загальнознаних фактів, що були головною причиною трагічних конфліктів на Волині. Тут не йдеться про якісь поодинокі, відокремлені події, але про довгі сторіччя, цілі періоди українсько-польської історії, що їх представлено у фальшивому світлі. Візьмемо, наприклад, от хоч би таку характеристику українсько-польських відносин упродовж історії:

"Багатою історія українсько-польських відносин знає багато світлих сторінок і чимало трагічних подій, які перешкоджали мирному співжиттю обох народів (підкреслення наше). Не знає, де автори цієї заяви знайшли "багато світлих сторінок" у нашій "спільній" історії з поляками? Це ж була багатою історія нашого поневолення, національних, соціальних і релігійних переслідувань, історія польонізації та латинізації, духового і фізичного геноциду. Як можна говорити тут про "світлі сторінки" і "мир-

не співіснування обох народів?"

У цій заяві висловлено також багато правильних думок про потребу говорення правди, але чомусь цієї правди не сказано, хоч до цього закликають: "Ми не можемо змінити цієї історії, ані її заперечити. Не можемо її ані замовчати, ані виправдати. Натомість ми повинні знайти в собі відвагу прийняти правду, щоб почини назвати злочинним, оскільки лише на повазі до правди можна будувати майбутнє. Керуючись переконанням, що добросусідським українсько-польським відносинам не зашкодить оприлюднення навіть найбільш болючих фактів з нашого минулого, пам'ятаючи трагічні події на Волині, Холмщині, в Східній Галичині..."

Здавалось би, що тепер почнеться щира сповідь наших польських партнерів з усіх тих злочинів, жорстокостей і кривд, що їх заподіяли нам поляки на протязі сторіч, що згадують про ярмо кріпаччини, сваволі польської шляхти, закравання церков, ліквідацію українських шкіл, паціфікацію, спровадження на українські землі польських колоністів, недопущання української молоді до

університетської студії, організовані напади польської вулиці на наші установи, святотатське руйнування і збещешування українських церков, Березу Картузьку, операцію "Вісла", загарбання нашого катедрального храму в Перемишлі і т.д.... Але цього не зроблено, не згадано навіть одним словом, що поляки якимось способом кривдили нас і тепер повинні до цього признатися.

Виглядає, що це не поляки, але українці були спричинниками всього зла і заколочували "мирне життя двох братніх народів". Як можна так безлічно заперечувати загальновідомі факти і так нещадно знущатися над історичною правдою? Ця спільна заява є класичним прикладом фальсифікації та полтизації історії, маніпуляції історичними фактами відповідно до політичних потреб і польської "рації стану".

Але може бути також, що наші польські "стратегічні партнери" не перекидують свідомо історичних фактів, тільки мають зовсім інше розуміння нашої українсько-польської історії. Може бути, що вони вважають польську окупацію українських земель нормальним,

законним станом, тісно пов'язаним з їхньою особливкою історичною, культурно-релігійною місією, тому й всі наші збройні спротиви їхній окупації є незаконними і злочинними, які треба засуджувати і за які ми повинні каятися і прохати прощення.

В такому дусі написано що спільну заяву і хоч ясно там цього не сказано, то є виразні натяки на це. Заклики, отже, щоб "знайти в собі відвагу прийняти правду" і "злочин назвати злочинним", відносяться лише до нас, а не до них.

Як бачимо, їхнє розуміння нашої "спільної" історії ґрунтується не на засадах рівності, християнської справедливості і любови, але на засадах польського месіанізму, політичного тоталітаризму і церковно-релігійної супрематії. По цій лінії усе діяло і далі діє в Україні польська Римо-Католицька Церква, яка крім евангелізації (чи, радше, під претекстом "евангелізації") старається поширювати серед Українського Народу церковне, політичне і культурне польонофілство. Саме тому мусимо бути дуже обережні в міжцерковних відносинах.

(Продовження буде)

Іван Смішко ("Поступ")

УКРАЇНА -- НЕ РОСІЯ

Частина депутатів Європейського Парламенту прислухалася до слів Леоніда Кучми (хоч і написаних російською мовою) і заявила, що Україна -- не Росія. Від Молдови, що правда, втекли недалеко, якщо зважити на слова Елізабет Шредтер, депутата Європарламенту, віцекерівника групи з питань відносин з Україною, Молдовою та Білоруссю, автора книги "На нових кордонах Європи". Але й це вже прогрес.

Як заявила пані Шредтер в інтерв'ю кореспонденту "Німецької Хвилі" та "Поступу" Любоку Петренку, член цієї групи вважають, що нова концепція ЄС для країн-сусідів "Ширша Європа" рухається "в хибному напрямку". Тому депутати "виступили проти запропонованої концепції сусідства, намагаючись надати цьому питанню більшої гнучкості". На її думку, "стереотипи про країн-сусідів не відповідають дійсності". "І я могла б стверджувати на прикладі України", -- сказала євродепутат. -- Мені зовсім не сподобалося, що всіх наших континентальних сусідів підстригли під

один гребінь. Адже зрозуміло, що, наприклад, відносини з Росією треба будувати на інших засадах, ніж з Україною чи Молдовою", -- зазначила Шредтер.

Коментуючи прикордонні проблеми Польщі, як члена Євросоюзу, та України, Шредтер зазначила, що "багато польських політиків розуміє, яких втрат може зазнати країна після встановлення цільних кордонів". "І саме тому, я вважаю, зі вступом Польщі до ЄС Варшава ставатиме щоразу активнішим адвокатом України в Брюсселі", -- зазначила вона. "Я ніколи не погоджуся з тим, що кордонами Шенгенської зони можна обмежити Європу, особливо, коли думаємо про Україну", -- зазначила вона.

Елізабет Шредтер узагалі вважає, що починати справді стратегічні контакти треба не з великої політики, де постійно виникають непорозуміння, а з регіонів, як це вже стало звичним у єдиній Європі. "Концепція інтеграції України в Європу повинна спиратися не на лінію Брюссель-Київ, а на

редовсім на співпрацю між регіонами на українсько-польському, словацькому, угорському кордонах. Саме тут починатиметься ця інтеграція", -- сказала вона.

Е.Шредтер скептично оцінює висловлювання політиків, що ЄС не зможе інтегрувати 50-мільйонної України. "Євросоюз постійно перебуває у розвитку, він еволюціонує без жодного пляну згорі", -- сказала Елізабет Шредтер. Так само, вочевидь, має еволюціонувати й Україна. І справді, чи можна говорити про вступ України до ЄС через, скажімо, сім років, зважаючи на її сучасний стан? Чи хтось уявляв собі ще п'ять років тому, що європейську конституцію такі спроможуться запроєктувати? А тим паче, чи уявляли собі європейці, що її проект буде саме таким, яким його написала група під керівництвом Д'Естена?

Втім, зазначає пані Шредтер, "Україна повинна сама досягти поступу в розвитку демократії, децентралізації, прозорості юридичної системи. Залежно від того, як і коли Україна це реалізує, вона зможе довести свою спромож-

ність до європейської інтеграції"

Напевно, не варто одразу стрибати з радості і кричати, що Європа нас зрозуміла, оцінила і горить бажанням прийняти Україну в свої об'єднані обійми. Елізабет Шредтер, яка є представницею зеленої коаліції в Європарламенті, висловлює думку лише своєї групи. Однак, якщо вже є група, що має до України певний інтерес, то вона буде той інтерес лобіювати й нададі. А це не може не тішити.

Якщо ж абстрагуватися від внутрішніх європейських неузгодженостей, можна припустити, що Європа матиме нових прихильників інтеграції України. В поглибленні відносин з нашою державою європейці і так на добрий крок відстали від США та Росії: українці дружать з американцями в Іраку, а з росіянами -- в Казахстані, де розробляли проект єдиного економічного простору. І, мабуть, на досягнутому не зупиняться ні щодо Росії, ні щодо Америки. А Європа, напевне, захоче відставати від них іще на кілька кроків.

ІЗ ВИСТУПУ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ НА ЦЕРЕМОНІЇ ПРЕДСТАВЛЕННЯ МІНІСТРА ОБОРОНИ УКРАЇНИ ЄВГЕНА МАРЧУКА

Сьогодні Збройні Сили України проходять занадто складний і болючий шлях трансформації від одного з найбільших угруповань армії Радянського Союзу, до сучасного війська незалежної України. Не тільки керівництво держави, а й увесь Український Народ бере участь у цьому процесі.

За останній час чимало зроблено для Збройних Сил, в тому числі, я вважаю, позитивне явище -- збільшення майже в 2.5 рази грошового забезпечення особового складу. У цьому році через бюджет також передбачено збільшення фінансування житлового будівництва. Я розумію, що цього абсолютно недостатньо, але сьогодні виділяється коштів стільки, скільки здатна країна і бюджет виділяти. Я, як Президент, це добре розумію і надалі сприятиму покращенню добробуту військовослужбовців і підвищенню престижності військової служби. А ви, і взагалі військові, добре знаєте мою повагу і ставлення до вашої непростой рятної праці.

Я завжди віддавав і буду віддавати належне зразковій службі, але як Верховний Головнокомандувач, незважаючи на моє добре ставлення до міністра оборони Володимира Петровіча Шкідченка і вас усіх, я ніколи не мирився і не буду миритися зі зниженням боєздатності, розхлябаністю, безгосподарністю і всім тим, що розкрилося при перевірці в Криму. Ви

всі були свідками тієї наради, що відбулася недавно, і де міністер оборони написав сам заяву про відставку. Я розглянув цей рапорт і вирішив її прийняти.

Сьогодні я підписав указ про призначення цивільного міністра оборони Марчука Євгена Кириловича. Він майже десять років державний службовець. Ви його біографію добре знаєте. Я думаю, що немає необхідності перераховувати всі високі посади, які він займав за цей час. Я думаю, що він має достатньо досвіду, щоб забезпечити належне виконання обов'язків міністра оборони в нових умовах. Я вважаю, що вони дійсно нові і потребують додаткових зусиль міністра оборони, Колегії Міністерства Оборони і країни в цілому.

Основні завдання керівництва Міністерства Оборони та Генерального Штабу на найближчу перспективу: Перше. Вам, цивільному міністрові оборони, доручається створити справді цивільне міністерство, здатне втілити в життя сучасні методи керівництва Збройними Силами України. Забезпечити застосування закону "Про демократичний цивільний контроль над Збройними Силами України та іншими військовими формуваннями". Це дійсно одне з головних завдань. Ми десять років говорили про цивільний контроль, а "віз і нині там". Я думаю, що ми сьогодні зовсім по-іншому

розуміємо це завдання і переконаний, якщо був би достатній цивільний контроль, то того, що відбувалося протягом останніх років, тих трагічних подій, напевно б, не відбулося, бо все це було віддано вам, шановне керівництво, на вашу відповідальність.

Друге. Завершити розподіл повноважень між Міністерством Оборони та Генеральним Штабом, зосередивши зусилля апарату Міністерства Оборони на вирішенні військово-політичних та адміністративних функцій, а Генерального Штабу -- на оперативному керівництві Збройними Силами. Так є в усьому світі.

Третє. Державній комісії з реформування, розвитку Збройних Сил України, інших військових формувань, озброєння та військової техніки організувати проведення оборонного огляду в Україні. Його результати мають стати основою для глибокої всебічної розробки програмних документів воєнної реформи. При цьому слід врахувати безумовне забезпечення воєнної безпеки нашої держави та курс на посилення співпраці з НАТО, забезпечити відповідність планів реформування реальним фінансово-економічним можливостям держави. У бюджеті Міністерства Оборони з першого дня треба визначити пріоритети і з цих можливостей і визначати фінансування.

Поряд зі зменшенням загаль-

ної чисельності Збройних Сил, що, на мій погляд, не є самоціллю, здійснити структурну перебудову військ та органів управління.

Ліквідувати диспропорцію в існуючому тепер співвідношенні чисельності молодших і старших офіцерів та приведення його у відповідність із середніми показниками збройних сил європейських країн. Ми знаємо, що це наше слабе місце -- недоукомплектованість молодшими та старшими офіцерами. Тому я і просив звернути головну увагу на це. На мій погляд, при вирішенні цієї проблеми встановити на державному рівні для Збройних Сил України фіксовану граничну чисельність офіцерів та генералів у кожному військовому званні.

Четверте. Зосередити максимально можливі ресурси на реалізації державної програми розвитку озброєння та військової техніки; їй треба прийняти в найближчій час на засіданні Ради Національної Безпеки і Оборони.

Що стосується подальшої конкретизації завдань, то я маю намір здійснити це дещо пізніше, на розширеному засіданні Колегії Міністерства Оборони. Даю можливість Вам, Євгену Кириловичу, особисто розібратися зі станом справ у Міністерстві Оборони, визначити найгостріші проблеми Збройних Сил і доповісти про пропозиції.

ЗВЕРНЕННЯ УАКР

Сенатор Бен Найтторс Кебел — співголова Гельсінської Комісії Сполучених Штатів Америки, нещодавно вніс до Сенату США резолюцію ч.202 про Голодомор в Україні, яку передано до Комітету Міжнародних Справ. Ваша негайна допомога є необхідною, щоб продемонструвати підтримку цієї резолюції, бо хоч у 2003 році минає вже 70 років від часу сталінського Голодомору на українських землях, багато наших співгромадян ще й досі не знає про цю трагедію.

Цей страшний злочин повинен стати відомим у цілому світі, а не лиш громадянам українського роду. Він мусить бути занесений у загальні шкільні історичні підручники.

Ми закликаємо всіх американських українців контактуватися безпосередньо з Сенатом США та заклакати Вашого сенатора та інших сенаторів, щоб вони підтримали резолюцію Сенату ч. 202.

Ви можете звертатися до сенаторів у їхні місцевих або ж федеральних бюрох. Телефонні дзвінки та електронна пошта є найефективнішим засобом спілкування. За телефонами Сенату слід звертатися до оператора Капітолію на число тел. (202) 224 - 3121 або (202) 225 - 3121. Ви можете також надсилати листи поштою на таку адресу: Sen., US Senate, Washington DC 20510.

За подальшою інформацією слід звертатися до Української Американської Координаційної Ради у Вашингтоні — (202) 737 - 6090 — або в Нью-Йорку — (212) 505 - 1765; Української Федерації Америки у Філадельфії — (215) 663 - 9191; Ореста Дейчаківського у Гельсінській Комісії (202) 225 - 3964.

Ігор Гавдяк

Голова Української Американської Координаційної Ради

Зеня Черняк

Голова Ради, Українська Федерація Америки

Степан Гованський

Член Організаційного Комітету "Лемківської Ватри"

НА СУМІВЦІ ВІДБУЛАСЯ ІІ ЛЕМКІВСЬКА ВАТРА

Цьогорічна, вже традиційна "Лемківська ватра" в Сполучених Штатах Америки, — свято лемківської культури, — відбулася на оселі СУМА в Елленвіл, 27-29 червня. Вона є одним з багатьох, та чи не найдієвішим способом зберігання лемківської культури. Уже втретє на американській землі Організація Оборони Лемківщини зібрала численну українську громаду зі США, Канади, України і Польщі, зацікавлену лемківською культурою, звичаями та історією цієї етнічної групи.

Як відомо, лемки — найбільш західня гілка Українського Народу, хоч і розсипані по всьому світі, скрізь намагаються зберегти свою говірку, пісню, танець та інші елементи своєї самобутності, тому "Лемківські ватри" щороку зігрівають серця людей в Польщі, в Україні, Словаччині, Канаді, а впродовж останніх трьох років — і в Америці.

У Польщі — на Лемківщині, в Ждині, — на рідній землі наших батьків і дідів, цьогоріч також відбулася вже ХХІ "Лемківська ватра", збираючи довкола всю лемківську родину.

"Лемківська ватра" в США розпочалась танцювальною забавою у п'ятницю при звуках оркестри "Галичани".

В суботу по обіді, на польовій сцені, біля пам'ятників українським героям, голова Організаційного Комітету і староста ватри Василь Гаргай офіційно відкрив ІІІ "Лемківську ватру" в США. Привітавши учасників ватри, він поіменно привітав представників різних організацій і установ, провідників організованої лемківської громади тощо, а відтак запросив до традиційного запалення ватри членів ООЛ і довголітніх діячів українсько-лемківської громади в Америці. Між ними були: голова КУ ООЛ Зенон Галькович, староста "Ватри" Василь Гаргай, ред. "Народної Волі" Микола Дуляк, голова 1-го Відділу ООЛ в Нью-Йорку Іван Завада, голова 4-го Відділу ООЛ в Елізабет Василь Матлага, голова 5-го Відділу ООЛ в Ірвінгтоні Іван Сорока й голова 8-го Відділу ООЛ в Чикаго Ярослав Кравчишин.

При розпаленні ватри, у вижонанні зведеної капелі співаків зі США, Канади, України й Польщі, пролунали такі народні пісні, як: "Тори наші Карпати", "Цне мі ся за тобою, мій лемківський краю", "Ой верше мі верше" та інші, що неначе своєрідні гимни об'єднують лемків по усьому світі.

Офіційна голова Крайової Управи ООЛ Зенон Галькович привітав всіх учасників ватри і підкреслив, що вона зближує і єднає людей, тож нам треба продовжувати цю

Фото: Я. Кулинич

Промовляє голова ООЛ Зенон Галькович під час посвячення землі під будову каплиці.

традицію так, як це робили наші предки, а тепер роблять наші родини на Лемківщині і по цілому світі.

Програма продовжувалась концертом, яким провадили Анна Прегнер — з Польщі і Степан Шерилів — з України. У концерті взяли участь такі мистецькі групи: тріо "Черемшина" з Монреалю й "Метелиця" з Торонто, гурт "Галичани", тріо бандуристок "Намисто" з Трентону, танцювальна група "Воля" з Картерету й танцювальна група з Пассейку, а також місцеві аматорські гумористи Іван Грес і Петро Вислоцький. Окресом свята лемківської культури були виступи дітей: дует сестер Ліди і Габрієли Орос та молодих сестер Павлишин, а також Адріана Туз.

Особливого "присмаку" фестивалю додало традиційне "печення поросят", бо печені на рожен поросята наганяли апетиту і запрошували до вечері. Той же день було досить для всіх, а для тих, хто волів іншої української страви — не забракло й вареників, голубців, ковбаси з капустою та гарячого борщу.

Василь Гаргай гостинно запросив присутніх продовжувати вечір забавою. Від вечора аж до білого ранку учасники ватри танцювали та веселились на свіжому повітрі при звуках знаної оркестри "На здоров'я", а в залі оркестра "Галичани" своїми звуками забавляла прихильників танцю на паркетній підлозі.

Цьогорічна "Лемківська ватра" в США мала важливе значення для учасників, бо її проведення співпало з 56-ою річницею ганебної акції "Вісла". Тоді, в 1947 році, 150-тисячна частина Українського Народу була депортована зі своїх

історичних та етнічних земель: Лемківщини, Надсяння, Холмщини і Підляшшя на північно-західні землі Польщі.

З ініціативи КУ ООЛ та при співпраці з КУ СУМ, у пам'яті жертв акції "Вісла" вирішено побудувати каплицю ім. Св. Архистратига Михаїла на Оселі СУМ. Цій річниці і була присвячена недільна програма на цьогорічній "Лемківській ватрі", що почалась Службою Божою, яку відправив о. митрат Іван Терлецький. Члени осередків СУМ і Відділів ООЛ з прапорами взяли участь у богослуженні. Ця неділя ввійде в літопис не лише Оселі СУМ та ООЛ, а також в історію усієї української діаспори в США, бо в цей день відбулося посвячення землі під будову каплиці-пам'ятника у пам'яті жертв злочинної операції "Вісла".

Після Служби Божої сотні українців перейшли на місце, де буде побудована лемківська каплиця Св. Архистратига Михаїла, який є патроном Оселі СУМ, а також патроном столиці України. Традиційне посвячення землі і християнське благословення довершив о. митрат Іван Терлецький. Далі слово перебрав голова КУ ООЛ Зенон Галькович, який коротко пояснив ціль будови цієї каплиці, бо неможливо забути тих, хто загинув чи потерпів у ганебній акції "Вісла". Наступний промовчав — голова будівельного комітету каплиці Степан Журавський також підкреслив потребу будови цієї каплиці і звернувся до присутніх із заклинком щедро підтримати цей проект.

У своєму післяслові голова КУ СУМ Богдан Гаргай підкреслив, що ця каплиця буде не лише

місцем, де можна помолитись, але також осередком навчання наступних поколінь історії нашого народу, а особливо історії трагічних подій 1945-46 та 1947 років.

Всі промови звертались до громади з проханням про фінансову підтримку, аби за рік вже святкувати відкриття каплиці. Слід показати світові, що українсько-лемківська громада не забуває про свої кривди та пам'ятає про потерпілих і пережиті кривди тільки за Богом даним йому правом називатися частиною Українського Народу.

Після церемонії посвячення землі під будову каплиці, недільна програма продовжувалась на спортивному полі, на якому енергійно фестивалю додали футбольні змагання. Під проводом Марка Гованського, команди спортивного клубу "Крилат" з Йонкерсі "Ватра" з Лонг-Айленду змагались за чемпіонат "Лемківської ватри". У висліді перемогу здобули футболісти "Крилатих".

Мистецька програма продовжувалась біля пам'ятників українським героям, а відтак з доповіддю виступив мгр Євген Ладна з Канади про минувшину, сучасні проблеми й перспективи світового лемківства.

Після подяки старости "Лемківської ватри" Василя Гаргая, до присутніх звернувся голова КУ ООЛ Зенон Галькович і подякував їм за прибуття на ватру, окремо дякував виконавцям мистецької програми та побажав їм шасливого повороту до своїх країв. Тих, хто вертався з ватри, прощав напис над брамою "До побачення за рік", запрошуючи на четверту "Лемківську ватру", яку заплановано провести 26-28 червня 2004 року.

SUBSCRIBE TO Narodna Volya

- English-language views on the news from Ukraine and from the Ukrainian diaspora.
- Commentary with a different slant.
- Find out what is new at the UFA.

To Subscribe

Fill Out this Form and Mail it Today:

Name _____

Mailing Address (No. Street) _____

City _____ State _____ Zip _____

ANNUAL SUBSCRIPTION.....\$25.00 (U.S. CURRENCY)

NARODNA VOLYA
1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509-2849

Tel: 570-342-0937

Fax: 570-347-5649

ДО ПИТАННЯ ПОВЕДІНКИ ОСІБ НА ВИСОКИХ ПОСТАХ

Дуже важливо а то й необхідно, щоби людина, яка очолює будь-яку організацію чи установу, визначилася не тільки знанням справи, здібностями, провідництвом, але не менше й чемністю, ввічливістю, доброю манерою і культурною поведінкою. Ці атрибути є передумовою не лише самої репутації та престижу даної установи, але й її розвитку. Добра поведінка притягає людей і навпаки, зла відштовхує.

На превеликий жаль, у нас під цим оглядом — не найкраще. Ось у "Свободі" ч. 30 з 25 липня ц.р., появилася стаття д-ра Аскольда Лозинського — президента Світового Конгресу Українців п.н. "Президент СКУ пояснює".

Д-р А. Лозинський вже багато разів був змушений вибачатися за свої неfortunні вислови, а то й образи. Виступаючи 19-го липня ц.р. в Торонто на зустрічі з громадою, він намагався виправдати своє інтерв'ю на українській телевізійній програмі "Контакт", де він не тільки переступив межі пристойності, але й довів до скандалу. Із тільки йому відомих причин, він гостро заатакував Віктора Ющенка — голову опозиційного блоку і об'єднання "Наша Україна", назвавши Ющенка невиробленим політиком, а його дії вер-

шиною безвідповідальності. Такі скандальні і безвідповідальні твердження Лозинського викликали страшенне обурення в громад, посилалися вигук "ганьба" і вимоги негайно зрештитувати з поста президента СКУ. Листи подібного змісту одержали деякі українські газети від інж. Романа Волчука, про що згадує "Свобода"; від проф. Ярослава Розумного з Канади, зміст якого подала м.ін. "Народна Воля". Це змусило д-ра Лозинського подати до преси пояснення, що є, на ділі, вибаченням за скандальні виступи.

Добрий дипломат завжди контролює свої висловлювання і ніколи не допустить до скандалів і стверджень, за які мусів би вибачитися. Таких прикмет у д-ра Лозинського немає. Тому й не дивно, що багато людей є тої думки, що його нетактовна поведінка далеко не задовольняє вимог від президента СКУ, необхідних до того, щоб очолювати цю установу.

Д-р Аскольд Лозинський скомпромітував не тільки себе своїми безвідповідальними висловами, але й установу, яку очолює. Саме це повинні мати на увазі учасники Конгресу СКУ, що відбувається в Києві.

Д-р Роман Барановський

УКРАЇНСЬКЕ ГЛИБОКОВОДНЕ СУДНОПЛАВСТВО В ДЕЛЬТІ ДУНАЮ...

Миколаїв (АПУ). -- Проект створення українського глибоководного судноплавства "Дунай - Чорне море" пройшов комплексну державну експертизу, в тому числі в екологічному напрямі. Тепер ведеться інтенсивна підготовка до початку робіт. Розробляються тендерні пропозиції із залучення підрядних організацій, відпрацьовуються технології будівництва прорізу у бар'єрній частині гирла Бистре. Можна передбачити, що в травні 2004 року відбудуться заходи, присвячені початкові функціонування глибоководного судноплавства в українській частині дельти Дунаю.

Про це директор державного підприємства "Дельта - Лоцман" Віктор Бездольний повідомив на зустрічі з журналістами. Бездольний відзначив, що розб'юкувати проблему створення важливого для економіки країни каналу "Дунай - Чорне море" дав змогу указ Президента України від 10 червня цього року. За мовником проекту визначено підприємство "Дельта - Лоцман". Будівельні роботи можуть розпочатися вже у жовтні цього року. Для цього Міністерство Транспорту вже виділило 2 мільйони гривень і протягом місяця перерахує ще 10 мільйонів.

Крім того, в державному бюджеті на цей проект передбачено 27 мільйонів гривень. Можливо, вже в травні, продовжував керівник "Дельта-Лоцман", українським каналом підуть кораблі з осадкою 5.8 метра, а в подальшому — з осадкою до 7.2 метра. Створення каналу, вважає В. Бездольний, важливе не тільки для портів Рені та Ізмаїлу, а й "дасть друге дихання нашим портам". Повертаючись до екологічного боку проекту, директор підприємства "Дельта-Лоцман" відзначив, що в заповідній зоні румунської частини дельти Дунаю вже давно функціонує Суліський канал і будується Георгіївський. При чому, при прокладанні другого робиться відвал ґрунту на берег, здійснюється випрямлення русла на десятки кілометрів. У нашому проекті цього не буде. Ми все робимо цивілізовано, — сказав В. Бездольний.

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УБС! — JOIN THE U.F.A!
ЗАПИСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ І ВНУКІВ!
ENROLL YOUR CHILDREN AND GRANDCHILDREN!

Микола Горішний

НЕ ЗАЛИШАЙМО УКРАЇНИ

Хто ж буде там жити й Україну боронити, --
Як ми з неї в чужі світи тікаємо?
На кого й навіщо рідну землю нашу
В чужі руки неприємні залишасмо?

Наш предвічний ворог з цього лиш радіє,
Що ми покидаємо свою землю й хату --
Так на призволяще нашу Україну,
Нашу рідну Матір, щедрістю багату!

На чужину ідемо шукати долі,
Та чи за ті труди здобутки пожнемо?
Браття й сестри -- та ми України
Поза нею в світі ніде не найдемо.

Чи не краще жити в Україні
І для неї чесно, вірно працювати,
В Батьківщині крашу долю на майбутнє
У співпраці, згоді і в любові здобувати?

Наша рідна Мати щира, щедра і багата,
Нам для неї й дітям нашим треба жити,
Наші здібності й сили їй віддати,
А у небезпеці -- своїм життям захищати.

Дмитро О. Дорофєв

СВЯТО НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Цей день пам'ятатиме кожний
І навіть крізь сотні років,
Відзначать усі українці
Події ще наших часів.

Тоді в урядових палацах,
На площах міських та в селі
Свій вибір робила громада --
Дорослі і навіть малі.

Це свято рішучості й волі!
Це день двох святих кольорів --
Блакитного чистого неба
Та сповнених житом ріллі!

УРЯД ЗАТВЕРДИВ ПЛАН ВІДЗНАЧЕНЬ
190-РІЧЧЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Київ (УНАН). -- Кабінет Міністрів України затвердив план відзначення 190-річчя від дня народження Тараса Шевченка.

Відповідно до затвердженого розпорядження уряду від 17 липня плану, Держтелерадіо протягом 2003-2004 років повинно видати III-IX томи *Повного Зібрання Творів Т.Г.Шевченка*, книги П.Жура "Труди і дні Кобзаря" та Івана Огієнка "Тарас Шевченко". Національна Академія Наук за цей період повинна забезпечити підготовку до друку III тому *Шевченківської Енциклопедії* та підготовку до видання творів Т.Г.Шевченка чужоземними мовами.

Національний Банк має випустити ювілейну срібну монету, а Держкомзв'язок -- випустити поштові марки, марковані конверти, картки, художній конверт з оригінальною маркою, провести спеціалізовану пам'ятного конверта.

Держбуд, Мінфін, Міністерство Культури, Київська та Черкаська обласні державні адміністрації мають здійснити заходи зі збереження та реставрації об'єктів, пов'язаних з ім'ям Т.Г.Шевченка: закінчити проведення капітального ремонту Шевченківського Національного Заповідника у Каневі тощо.

Рада Міністрів Автономної

Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопільська міські державні адміністрації протягом 2003-2004 років мають провести упорядкування місць, пов'язаних з перебуванням Т.Г.Шевченка, а також об'єктів, вулиць, площ, яким присвоєно його ім'я.

Кабінет Міністрів також визначив перелік мистецьких і культурно-просвітницьких заходів, серед яких Шевченківське літературно-мистецьке свято "В сім'ї вольній, новій", міжнародний фестиваль "Кобзареві струни".

Також заплановані науково-практичні конференції, Шевченківські читання, тематичні вечори, книжкові та художні виставки, концерти, вистави, зустрічі з лавреатами Національної Премії України імені Тараса Шевченка в навчальних закладах і закладах культури.

Плянується відзняти двосерійний художній фільм "Братство", присвячений діяльності Кирило-Методіївського Товариства (з художньо-просвітницького кіноциклу "Т.Г.Шевченко. Заповіт") та здійснити запис на аудіокасети і компакт-диски музичних творів на слова Т.Г.Шевченка у виконанні хору Національної Музичної Академії України ім. П. І. Чайковського.

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ З ЯХТОВОГО
СПОРТУ СЕРЕД КРЕЙСЕРСЬКИХ ЯХТ

Одеса (АПУ). -- В Одесі відбувається щорічний чемпіонат України з яхтового спорту серед крейсерських яхт. Уперше після 25-річної перерви, Одеса приймає понад 40 яхт із всієї України.

У програмі чемпіонату -- перегони на короткі та довгі віддалі. Короткі маршрути, довжиною 10-20 морських миль (1 миль дорівнює 1.83 кілометра), пролягають по Одеській затоці. Перегонки на довгі віддалі відбудуться за різними маршрутами, зокрема -- до Дністровської банки й острова Березань, довжина цих маршрутів -- до 80 миль.

Змагання відбуваються у 2 залікових групах (залежно від кляси яхти) і в 3 клясах. Довжина яхт, що прибули до Одеси, складає від 6 до 11.5 метрів.

У чемпіонаті беруть участь відомі київські яхти "Гетьман" і "Лель", команди яких уже були чемпіонами України і власниками Кубка Дніпра. Ще один учасник

чемпіонату -- одеська яхта "Мвєстро", що стала напередодні абсолютним чемпіоном у змаганнях на Кубок портів.

Останній раз чемпіонат України з яхтового спорту серед крейсерських яхт в Одесі відбувся 25 років тому. Раніше яхти змагалися у Севастополі, Запоріжжі, Черкасах.

Довідка: Крейсерська яхта призначена для тривалого плавання, у тому числі, в океані. Середня довжина вітрильника складає близько 30 стіп (9 метрів). Крейсерські яхти значно більші від швертботів, тобто вітрильних однощоглових мілкосидячих спортивних суден із висувним кілем.

Крейсерські яхти мають спальні місця (від двох до 12 ліжок) і, як правило, постійний фальшкіль. Екіпаж багатьох крейсерських яхт складається, щонайменше, із трьох осіб -- керманіча (капітана) і команди з двох осіб.

Микола Дупляк

ЦЬОГОРІЧНІ ВИПУСКНИКИ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА
ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В СИРАКУЗАХ

Ось уже й гаряче літо. Для шкільної молоді настали бажані вакації, а ще недавно хвилювались учні й учителі перед закінченням навчального року. Хвилювались, аякоже, і деякі батьки. Не всі, очевидно.

Цього року одинадцятирічну програму навчання в Школі Українознавства ім. Лесі Українки в Сиракузах закінчило п'ятеро студентів, а саме: Христина Бобецька, Катруся Додз, Аманда Дунік, Катя Карман і Микола Луцак. Всі вони, або й їхні батьки, народилися вже поза Україною.

В суботу, 7-го червня, відбулося й урочисте закінчення школи та роздача свідоцтв, і окрема матуральна програма в залі української православної церкви св. Луки. На закінчення шкільного року, в українській греко-католицькій церкві св. Івана відбувся, як і годиться, соборний молебень, який відслужили священники католицької і православної церков -- о. Іван Кашац, о. прот. Роман Тарнавський і о. дякон Едвард Галвін. Отець Іван при цьому звернувся до учнів зі словом відповідного змісту, заохочуючи їх до вивчення і плекання рідної мови.

Матуральна програма була гарно підготовлена, а естетичного смаку надавали їй гарні декорації почесного столу та всіх столів, на яких були на дзеркалах вишивані свічки, колоски пшениці, соняшники. Крім того, абітурієнти обдарували вчителів матуральної кляси гвоздиками. Публіка гарно відгукнулася на розіслані розкішно виконані запрошення і заповнила зал, щоб підтримати випускників Школи Українознавства, які подбали про розкішно розальоване пропам'ятне табло у виконанні мисткині Надії Малир-Андрус.

Урочисту програму відкрила дир. Леся Фенцор, а представляючи матурантів, які входили на залю якнайкраще одягнені і займали місця за почесним столом, -- говорила про їхні заслуги. Чи не те саме повторювала опісля англійською мовою заступник директора Ярослава Бобецька. Таке дублювання розтягнуло програму на дві

Випускники Школи Українознавства ім. Лесі Українки в Сиракузах. Зліва: Микола Луцак, Аманда Дунік, Христина Бобецька, Катя Карман, Катруся Додз і Микола Карман.

години.

До цьогорічних випускників приєднався одинокий випускник минулого року -- Микола Карман, тож і в нього було урочисте закінчення навчання в українській школі.

Слідувала молитва урочистого змісту, яку провів о. Іван Кашац. Окремо двомовно говорила господар матуральної кляси Я. Бобецька. Роздачу дипломів закінчення Школи Українознавства здійснили пані директор і віце-директор школи. Прощальне слово від матуральної кляси прочитав по-українському, а потім по-англійському, Микола Карман. До речі, таке дублювання промов у програмі нашої школи вводиться вперше. Це спостерігається також у коротких словах матурантів, що слідували.

Д-р Іван Гвозда, як представник і дорадник Шкільної Ради, говорив лише по-українському. Він хвалив випускників за їхні успіхи, а водночас, як голова Округу Українського Народного Союзу, вказував на потребу й важливість Школи Українознавства в громаді

та висловив надію, що й представники громадських організацій привітають їх з успіхом. На жаль, на таке, здавалось би, очевидне, на цьому шкільному та громадському святі ніхто не спромігся. Чи можна опісля мати претензії до нашої молоді?

Від імени УНСоюзу д-р І. Гвозда вручив усім випускникам (членам і нечленам Союзу) чеки по 50 доларів і побажав їм далших успіхів у житті.

Великою і приємною несподіванкою для всіх був виступ о. дякона Едварда Галвіна, неукраїнця, який прочитав і своє слово українською мовою, в якому пояснив, чому саме він вивчає українську мову та кому це завдає, а завдає родині п-ва Миколаєвичів, з якою споріднений. Коротке слово о. дякона стало свідченням того, що й інтелігентна людина неукраїнського роду може долати українську мову та спілкуватися нею. Тим він немов приєднався до числа випускників Школи Українознавства і здобув похвальні оплески публіки.

Окреме слово мав також о.

Михайло Досяк, який благословив випускників. Не обійшлося також і без короткої мистецької програми, в якій виступали шкільні діти, а матуранти бадьоро заспівали "Ми ростем, ми надія народу". Оцю гарну, деколи зворушливу, програму закінчено останнім дзвінком і співом "Многая літа" абітурієнтам.

Перед бенкетом, що слідував, о. прот. Роман Тарнавський провів молитву та побажав усім смачного.

Пізніше слідувала танцювальна забава при звуках оркестри "Ворони", а молодь культурно й гарно розважалася майже до півночі. До речі, оркестру "Ворони" створили колишні випускники Школи Українознавства ім. Лесі Українки. Матуральна програма залишила гарні враження в усіх і, напевно, в наших випускників, майбутніх надійних студентів вищих американських шкіл, які, надіймось, збагачуватимуть набуті знання в Школі Українознавства та збережуть гарні спогади про свою українську шкільну твердиню.

Оля Чмола

ЗАКІНЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОГО РОКУ В ШКОЛІ УКРАЇНОЗНАВСТВА В БАФФАЛО

Фото: о. Бережницька

Матурантки зі своїми вчителями: Зліва: інспектор Микола Дупляк, вчителька Христина Коновка, матурантка Ляриса Коновка, директор Оксана Бережницька, маурантка Катруся Мецияк, учителька -- опіку кляси Леся Савка і скарбник Батьківського Комітету Ганя Середюк.

Школа Українознавства в Баффало закінчила шкільний рік святочною програмою, що відбулася 15 червня в залі церкви св. Івана Христителя в Кенмор, Н.Й. У мистецькій програмі був виступ учнів Рідної Школи, танцювальної групи "Веселка" під керівництвом Олеси Гостила та виступ зногого віртуоза-скрипала Василя Попадюка, який без винагороди при-

їхав до нас, щоб своєю присутністю збагатити нашу шкільну імпрезу.

Програму розпочала вступним словом директор Школи Українознавства Оксана Бережницька, а учні заспівали кілька пісень, які вивчили протягом шкільного року, та декламували вірші.

Після них виступили цьогорічні матурантки -- Ляриса Конов-

ка і Катруся Мецияк. Вони відчитали віршовану промову, в якій дякували батькам, учителям і о. деканові -- парохів церкви св. Отця Миколая Мар'яновича Процикові.

До речі, упродовж довгих років, навчання в суботній Школі Українознавства відбувалося в цілоденній парафіяльній школі св. Отця Миколая, яку з великим жалем прийшлося з різних причин замкнути, а будинок продати. Школа існувала від 1963 до 1999 року. Через її пороги перейшло багато дітей.

Окрім дипломів, матурантки одержали в нагороду від Батьківського Комітету історичну гру "Т Ю Г" та грошові нагороди від УНСоюзу і з фонду пок. Инж. Ігнатія Метіля. З відсотків заснованої ним фундації, випускники Рідної Школи все одержують нагороди.

Під час усіх матуральних іспитів, подібно як і в минулих роках, був присутній інспектор Шкільної Ради ред. Микола Дупляк.

Слово до градуантів виголосив голова баффалівської Округи УНС Осип Гаврилюк. Першу частину програми закінчено школярським гімном "Школяре, школяре".

У другій частині програми на сцені появилось велике число дітей, починаючи від четвертого року життя. Діти, одягнені в різні народні строї, танцювали на-

родні танці. Однак, мало з тих дітей приходить на навчання до суботньої школи. Признання і подяка інструкторові танців Олесеві та його помічниці Наталці за те, що в короткому часі підготували з дітьми гарну програму. Ми змогли побачити, як багато доросту на терені Баффало.

Коли танцюристи міняли строї, публіку розважав маестроскрипаль Василь Попадюк, якого слухачі нагороджували рясними оплесками.

Нагороди матуранткам роздали голова Батьківського Комітету Христина Чучман і скарбник Ганя Середюк.

На закінчення Христина Чучман подякувала присутнім за численну участь та закликала батьків, вже завчасу, вписувати дітей до Рідної Школи на наступний рік. Вона попросила йти на сцену тих, хто причинився до успіху нашого шкільного свята. Їх обдарувала кошиками розкішних квітів. Слідував національний гімн України у виконанні всіх присутніх.

Після мистецької програми була смачна вечеря, про яку подбав Батьківський Комітет під проводом Ірини Сипняк.

Учительський склад Рідної Школи в 2002-2003 році був такий: дир. Оксана Бережницька та учителі -- Христина Коновка, Ірина Іванюк, Леся Савка, Ірина Ващак і Оля Чмола.

Старша група танцюристів під керівництвом Олеси Гостила на сцені.

Ліліяна Вербиловська (“УМ”)

В’ЯЧЕСЛАВ БРЮХОВЕЦЬКИЙ: ЧЕРЕЗ 12 РОКІВ ПРЕЗИДЕНТОМ УКРАЇНИ СТАНЕ ВИПУСКНИК КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ

2600 молодих людей цього року змагалося за право стати студентами Києво-Могилянської Академії. Традиційне тестування, що зазвичай відбувається у другу неділю липня, цього року випало на число 13. Лише для 370 юнаків і дівчат це число відчинило двері могилянської скарбниці знань — стільки “новобранців” навчатиметься в університеті за державний кош.

Популярність НаУКМА з кожним роком зростає. Києво-Могилянська Академія мала значний позитивний вплив на українську систему освіти, її досвід сьогодні запроваджується в інших вищих освітніх закладах. Про Києво-Могилянську Академію, її вольності й нововведення — розмова з президентом НаУКМА В’ячеславом Брюховецьким.

- В’ячеславе Степановичу, відомо, що сьогодні песимізм молоді пов’язаний з недоступністю вищої освіти через корупцію, а також через високу планку платних місць у вузах. Як цю проблему розв’язує Києво-Могилянська Академія?

- Загалом, я є прихильником платної вищої освіти. Тому що в житті нічого безкоштовного немає. Це ілюзія, що колись була безкоштовна медицина — кошти збиралися з отих селян, які одержували по п’ять копійок за трудовень.

Але, незважаючи на це, сьогодні наш університет має найменше число контрактників, порівняно з будь-яким навчальним закладом України і навіть, я б сказав, світу. Це, знову ж таки, принципово — 7-8 відсотків, іноді — до 10 відсотків. Деякі школи мають до 99 відсотків контрактників, тепер закон забороняє це, але 49 відсотків — мінімум, якого всі тримаються. А у нас 10 відсотків не тому, що бажачих нема — їх завжди багато і шороку їх кількість збільшується. Я вважаю аморальним у сьогоднішніх умовах збільшувати кількість платних місць, тому що є багато талановитих дітей, які не можуть платити. От коли буде вироблена система соціальних гарантій для талановитих дітей, тоді можна робити хоч і 100 відсотків. Між іншим, це теж мій радянського типу, що вища освіта недоступна, наприклад, в Америці. Там талановиті діти зовсім нічого не платять і навіть одержують стипендії. Тому що є соціальні гарантії, є гранти, і цим опікуються як

держава, так і приватні фонди. Ми також прадемо над тим, щоб створювати такі соціальні гарантії, і у нас є деякі гранти, за які вчаться діти. Звичайно, їх ще досить мало, але ж університет твориться століттями, щоб стати фінансово міцним.

В Україні буде змінюватися ситуація. Хто цього року вступає? Ті, хто народився у рік Чорнобиля. Наступного року кількість студентів буде зменшена чорнобильським синдромом — у той рік майже не народжували дітей (я це й візуально знаю, бо жив тоді в Києві і знаю, що вагітних жінок майже не було).

А потім кілька років триматиметься складна демографічна ситуація, місць у школах буде більше, ніж випускників шкіл. Що тоді робитимуть платні “мильні бульбашки”? Вони самі будуть готові платити студентам, щоб вступали. Я думаю, Києво-Могилянській Академії це не загрожує. Очевидно, що і в нас тоді конкурси падатимуть, хоча, хто знає? Адже до нас іде сегмент дуже сильної молоді. Через кілька років ми побачимо, що розвалиться багато так званих навчальних закладів, бо до них не буде кому йти, тим більше, платити гроші.

- Яким чином, на вашу думку, можна долати корумпованість в українській освіті сьогодні?

- Дуже високі посадовці, які з екранів телевізорів говорять про неприпустимість корумпованості, телефонують і наполягають, щоб когось прийняли. Я, на щастя, вже відлучив це робити, хоча й досі є такі дзвінки, але не так багато, як колись: уже зрозуміли, що нема чого сюди дзвонити. Вирішення цієї проблеми, як і проблеми української мови, — в економічній площині. Буде Україна економічно сильна — відразу підніметься престиж української мови і вирішиться проблема корупції. На превеликий жаль, сьогодні Україна набагато більше русифікована, ніж 10 років тому. Але я не драматизую цієї ситуації.

Вважаю, що проблему українізації можна спокійно вирішити за 2 роки. Це елементарно робиться без усілякого насильства: треба зробити це престижним.

Але, я наголошую, такі рішення — державного рівня.

- Яка політична сила, на вашу думку, здатна сьогодні вивести Україну з кризи і які перспективи розвитку передбачає?

- Ні для кого не секрет, що я підтримую “Нашу Україну” Але тепер дуже складний процес. Ніякі схилення перед Америкою, перед Росією чи перед Польщею (це не має значення) нас не врятують. Я не хочу сказати, що все пропаде. Але питання — якими темпами Україна буде розвиватися. Сьогодні переглянув статтю, у якій вирішальною для України датою називається 2015 рік.

Саме про цей рік я говорив 8 років тому вперше. Можливо, для мене це була випадкова дата — за інших обставин це міг би бути 2016 чи 17-ий рік. Але я виходив з того, що потрібна зміна мінімум покоління. Цього досить. Насправді потрібно два покоління, щоб повністю позбутися рабської психології. І як би ми не хотіли за 5 чи за 10 років збудувати демократичну процвітаючу державу — це неможливо. Мінімум 25 років треба для того, щоб прийшли інші люди, з іншим вихованням, з іншим баченням, без тих деформацій свідомості, які залишилися від попередньої системи. І тому я розумію, що приблизно це буде у 2015 році — Україна стане сильною і могутньою, тому що вона святкуватиме 400-річчя Києво-Могилянської Академії, а Президентом України на той час буде її випускник. Приблизно може собі уявити навіть його ім’я, але не скажу, бо знизать.

- На яких ідеалах можна виховувати цю зміну покоління?

- Я би волів, щоб виховувалися на світлих і дуже глибоких речах, які є надзвичайно новаторськими, чого люди часом не розуміють. Пам’ятаю, як мені одна поетеса з діаспори доводила, що Ліна Костенко — “вчорашній день нашої поезії”, “вона ямбами пише” В уявленні цієї слабенької і дуже посередньої поетеси писати верлібрами — це була вершина поезії, хоча й верлібри вже давні, як світ. Але хто знає ту поетесу? А Ліна Костенко, між іншим, надз-

вичайно модерний поет. Крім ямбів, у неї є дивовижні рими, які не зустрічаються ніде, не кажучи вже про її мислення. Скажімо, рідко коли людина може однією фразою так охарактеризувати ціле наше життя: “Гряде неонцизм. Я в ньому не існую”. Цього досить для того, щоб виховувати людей. Тому що неонцизм справді прийшов до нас, коли говориться одне, думається інше, а діється ще інакше, коли просто безсвідомо маніпулюють свідомістю людей. А виховувати можна по-різному, але тільки тих, хто піддається вихованню. Я вже перейшов ті етапи, коли думав, що виховувати можна будь-кого. Ні, не можна, на жаль, а може, на щастя. Тому що якби можна було муштрувати людей, то невідомо, на що перетворили б їх маніяки типу Гітлера і Сталіна.

Мені часом не подобаються пісні, які співають молоді люди, але я пригадую, що моїм батькам не подобалося те, що співали ми і що сьогодні сприймається абсолютно нормально (я часто наводжу як приклад Висоцького, якого мені легко, бо я дуже льоляний до молоді, хоча інколи вона мене злить, і навіть своїми божевільними ритмами).

Але я розумію, що так є і цього не змінити. Лише треба їм показати, що є щось інше, крім цього.

З одного боку, ми говоримо про бідність людей, про зубожіння — і це так. Але, з іншого, — бачимо переповнені театри, переповнені концертні зали — уже тепер, коли стільки бідних людей. Тобто у людей у всі часи була спрага до прекрасного і спрага до потворного. І нічого не змінилося за дві чи три тисячі років. Тільки тоді одні ходили на глядаторів, а інші брали участь у філософських диспутах. Усе було так само, лише по-іншому називалося і по-іншому виражалося.

Дмитро О. Дорофєв НЕЗАЛЕЖНІСТЬ

Я чую слово “Незалежність”
І в душі розпалюю вогонь.
Я відчуваю з вами єдність,
Узявши прапор у долонь!

Всі ми в цю мить — єдине ціле.
Наш вільний рух не підкорять.
Повстань славетна Україно!
Цією миттю треба жити!

епістолярні твори нашої древньої літератури, з числа яких зберігся лист князя Володимира Мономаха до Олега Святославича. Цей жанр широко поширився згодом протягом XVIII і XIX сторіч.

Лист — це інтимний людський документ. Його пишуть до близьких людей, в ньому розкривається душа людини. Ось чому епістолярні вставки в романах та повістях допомагають досягти глибокого психологічного мотивування вчинків героя, дають можливість повніше розкрити його характер. Наприклад, у своїх повістях “Музикант” і “Художник” Т. Шевченко використовує не раз листи основного героя саме з такою метою. Взагалі ознайомлення з епістолярною спадщиною письменника допомагає глибше вивчити його життя, ідейні інтереси, зв’язки з іншими письменниками, творчу історію його визначних творів тощо. Таким чином листи Т. Шевченка, М. Коцюбинського, Лесі Українки, Василя Стефаника, Івана Багряного та інших письменників мають не тільки пізнавальну, але й велику художню цінність.

А тепер захистимо декілька уривків із листів І. Багряного, щоб відзначити своєрідність його стилю, риси його творчої індивідуальності, зумовлені життєвим досвідом, загальною культурою, характером, уподобаннями тощо.

Наприклад: *От я дивився на сцену. До речі, обличчя цей Ганни Ширей при всій абсолютній неподібності до Твого, в той же час має щось спільне з Твоєю, коли вона виконує пісні, — щось подібного в тій прекрасній жіночій своєрідній міміці, а може в тім, що в її і Твоєм обличчі є яскраво виявлений тип української жінки? Співала вона добре, хоч і не винятково, але я стрімав її слова особливо і мав особливо невідступне нікому з присутніх враження. Я дивився на сцену і слухав всіма фібрами — але не її я слухав, — мені у вуху стояла Ти. І то Твій голос звучав мені... (I, 112).*

Так може писати листи лише уважний, люб’язний і залобігливий чоловік. Це вияв глибокої романтичної любові, зумовленої життєвим досвідом і загальною культурою та глибоким уподобанням.

Подібно він ставиться і до свого сина:

Несторику! Як будеш чемний і хороший, як будеш добре вчитися, добре слухати маму, добре їсти... словом, як кружам добрий і бравий хлопчик, то конче поїдемо наступного літа на такім інтереснім пароплаві... Уяви собі — море кругом, пароплав пливе, як скажений, сяє сонце, віє вітрище, а ми граємо в волейбол!... (I, 114).

Премно, а в той же час уважно звучить лист батька до улюбленого сина. Поважно і серйозно звучить лист до д-ра Степана Витвицького — Президента УНР в екзилі:

Я дуже й щиро здивований, що досі ані про смерть А. Лівичького, ані про перебрання Вами обов’язків Президента я не дістав жодного повідомлення... (I, 181). Щодо мого ставлення до Вас, зокрема як

Ганна Черінь
РІЧНИЦЯ РАДОСТИ

В державне гроно золотих зірпниць
Велично входить ще одна річниця,
Засвідчуючи рівноважну міць,
Нового ладу вдатна будівниця.

Святкуємо!.. А чи щасливі всі?
Чи не блукає дехто задрим оком,
Сягаючи упрост і навскоси
Й не бачить власного добра під боком...

Заманює заморський вир окрас...
Знайти достаток, хай і роботизну!
Повірте тим, що попереду вас
Не з волі власної покинули Вітчизну...

Тяжкою працею згорьоване майно
Ніколи не заступить Батьківщину,
Бо серце тужить болісно. Воно
Не знає кращого від України!

Запізно повертатись, як ваш рід
Вросте в чужинний ґрунт своїм корінням...
Лишайтеся в Україні, щоб ваш плід
Віддав чорноземові рідному насінню!

Бо тяжко за невірності провину,
Хоч і не тямте злочамислів своїх...
Не смійте ображати Україну,
Бо зневажати Матір — страдний гріх!

Вона ж у нас одна і незамінна...
Чорноземом і співом Кобзаря
Нас виплекала Мати-Україна
І напоїла водами Дніпра.

У незбагненно засяжні часи
Йдуть молоді ровесники Держави...
Якої ще шукаєте краси?
Якої більшої бажаєте слави!?

Лишайтеся в Україні! Там родина.
Без неї ви безрідна сиротина.

Не зневажайте Матір-Україну!
Вона ж у цілм світі в нас одна...
Виховуйте для неї юну зміну,
І в серці вашім розцвіте весна!

Наталія О. Дорофєва Я ВІРЮ В МАЙБУТНЄ ТВОЄ, УКРАЇНО!

Я вірю в майбутнє твоє, Україно!
В зелені, багаті поля.
Я хочу, щоб жито твоє колосило,
Щоб знову родила земля.4

Щоб дихали вільно і батько, і мати,
Виховуючи рідних синів.
Щоб добробут і мир панували у хаті,
І слава козацьких часів!

Моя ти рідненька, країнонько мила,
Як сильно тебе я люблю!
Для тебе живу і за тебе загину,
Віддам я і долю свою.

Ми всі українці на світі єдині,
У жилах козацька є кров.
Тож вставаймо ж, браття, за нашу країну,
За щастя, надію, любов!

Володимир Жила

ЕПІСТОЛЯРНА СПАДЩИНА ІВАНА БАГРЯНОГО

Іван Багрянний, “Листування: 1946-1963”. Том I і 2. Упор.
Олексій Коновал. “Смолоскип”, Київ, 2002. 704 і 554 стор., іл.

22 березня 2002 р., Товариство Української Мови ім. Тараса Шевченка влаштувало літературний вечір, присвячений творчості визначного українського письменника Івана Багряного (1906-1963). Вечір відбувся в Українському Культурному Осередку Св. Андрія в Норт-Порті на Флориді. Слово про письменника вголосив інж. Олексій Коновал з Чикаго. До обговорюваної книги ввійшло понад п’ятсот шістдесят листів відомих діячів культурно-громадського та політичного світу діаспори. Уміщено тут також статті та листи осіб, які близько співпрацювали з І. Багрянним в УРДП, яку заснував автор після закінчення Другої світової війни і очолював її до кінця свого життя.

У листах мова про українські громадські та державницькі справи, як також про труднощі, що стояли на перешкоді у виданні літературних творів І. Багряного, про наради, з’їзди, пленуми ЦК УРДП та її осередки в Німеччині й Австрії, Австралії, Англії, Канаді, Франції, Бельгії, Аргентині та в інших державах.

У книзі широко відзначено також діяльність таких братніх організацій, як: ОДУМ, ДОБРУС, СУЖЕРО, Леґіон ім. Симона Петлюри, Товариство Прихильників УНР в екзилі та інших організацій, в праці яких брали активну участь члени УРДП.

У двотомнику уміщено листування Івана Багряного з Віталієм Бендером, Ростиславом Василенком, Степаном Витвицьким, Володимиром Винниченком, Михайлом Воскобійником, Федором Гасенком, Мар’яном Дальним, Василем Григоренком, Іваном Дубинцем, Данилом Завертайлом, Григорієм Китасти, Ігорем Костецьким, Григорієм Костюмом, Миколою Лівичьким, Дмитром Нитченком, Ананієм Нікітіним, Семеном Підгайним, Федором Пігідо, Уласом Самчуком, Миколою Степаненком, Петром Шинкарем та багатьма іншими. Більшість листів, розміщених у цьому виданні, згодом передано на збереження до архіву УНАУ в США та до архівів київських музеїв.

Презентація публікації відбулася у жовтні 2002 р. в Будинку Письменників України в присутності інж. О. Коновала, його дружини та сина письменника Нестора, який приїхав на презентацію з Німеччини.

Епістолярний жанр літератури має свою історію. Слід відзначити

кандидата на президента, — я вважав і вважаю, що тільки Ви, і більш ніхто на всій еміграції, достойний обійняти цей пост після смерті А. М. Лівичького. І чим зможу, я завжди буду Вам помогати — як публіцист і як політик, бажачучи добра загальній справі.

Тільки нехай не буде жодних непорозумінь.
З щирою повагою до Вас — Іван Багрянний, Голова Української Національної Ради (I, 183).

Під першим листом є прізвище Багряного, але без жодного титулу, не зважаючи на те, що він був ці два роки головою УНРади.

І. Багрянний продовжує:

Дорогий Пане Докторе, не подумайте, що мені йдеться чи йшлося про президентське крісло. Ні, запевняю Вас, що крісло для Вас, на цьому я завжди сходився з своїми однодумцями. І мною не це керує. Я, як подумаю, що ми бавимось з нашим Законом, тягаючи його, як туму, я весь паленію від сорому. А все тому, дорогий Пане Докторе, що у нас заіснувала атмосфера саможертви, взаємодовіри, нето-леранції й взаємоборювання (I, 181-182).

Це лист державного характеру і великого розуміння справи. І. Багрянний виступає тут як відповідальний державний муж, який гірко переживає внутрішні державні непорозуміння. Він підтримує д-ра Степана Витвицького як кандидата на пост президента, якому він буде помогати — як публіцист і як політик, бажачучи добра загальній справі. Іван Багрянний виступив тут як справжній державний муж.

Знову лист Івана Багряного до О. Бойдуника — заступника голови УНРади від 26 січня 1954 р. звучить бентежно зворушливо. Він сповнений хвилюванням, а те, що хвилює —завжди незабутнє.

Я страшенно схвилюований останніми подіями, а саме: дивним “декретом”, підписаним нібито невідомим Президентом А. Лівичьким, в якому узаконено порушення урядової коаліції, що є основою УНРади. Цей “декрет” є явною фальшивкою й є страшним ударом у престиж Державного Центру. Сфальшованості цього декрету не треба навіть доводити, бо хто ж підсуває агонізуючому, за три дні перд смертю, Президентові такий складний декрет, як затвердження складу но-вого уряду в нашій складній ситуації? Така Президент не міг його ані читати, ані над ним думати, а найголовніше — виявити свою справжню волю...

Мене страшенно турбує, що цим завдано страшного (якщо не смертельного) удару нашому Державному Центрові. В цій ситуації ми мусимо виявити максимум державницького думання і твердого ха-рактеру, щоби не допустити до розвалу УНРади, який з милости наших друзів по УНРаді може статися. Кажу “ми”, що означає ми з Вами, наші фракції (I, 155-157).

(Продовження буде)

Stephen M. Wichar Sr.

IVAN FRANKO SCHOLARSHIP WINNERS

As we try to help our youth in the Ukrainian Fraternal Association - the innocent and sophisticated the ordinary and sharp, to prepare for adulthood, one basic question persists... "How are we to provide educational financial assistance for most of our youngsters who seek higher education and still be able to inject into their consciousness the imminent and crucial need for a Ukrainian identity? The crisis through which we are passing is primarily intellectual even with revolutionary overtones which we are experiencing. Our situation has simply changed to fast for our ideas. The fantastic technological advances in a new computer era has had a profound effect on educational endeavors and has refected itself within the socio-economic of every ethnic human composition, the Ukrainian Community notwithstanding. Serious efforts must be made by the leadership to explore every avenue for youth retention purposes. The Ivan Franko program is one attempt to foster this concept.

Despite a dormancy for many years and despite skepticism and lack of support by the different cadres who have made up the UFA Executive Committee (RADA), the Ivan Franko Scholarships has played a significant role in advancing the image of UFA. In its forty-five years of continuous operation, the IF Project has provided many, many scholarship awards for UFA students.

The UFA Educational Committee consisting of Stephen M. Wichar, Chairman, Yaroslav Gawur, Ivan Oleksyn, Christine Shablovsky, and Maria Maik, is convinced that a scholarship program is extremely necessary in the growth of any organizational sector within a fraternal brotherhood. Indeed, an educational program can provide a spearheading direction for a wider youth program. With more application, with more foresight and hindsight in structuring a desirable and meaningful program for worthy students. Perhaps, and just perhaps, the ultimate achievement of scholarship benefits can eventually yield and ferret out young people who can provide leadership roles in our Ukrainian Community.

The Ivan Franko Scholarship Project has always been a formidable assignment in UFA Scholarship Awards (Student Aid Fund and ER and ER Kotur Scholarships). It has done an excellent job in advancing some of the UFA objectives. One can gain applause in the satisfaction of documenting the positive growth that has been made by many of our students in institutions of higher learning. Much more needs to be done. The UFA educational agenda is a worthy achievement by any standards and does not take a back seat to any other Ukrainian organization.

The following students, along with their resumes, are the Ivan Franko Scholarship winners for the 2003 academic year. The UFA staff and officers wishes to extend their most sincerest congratulations and good luck assurances for successful professional careers:

Natalia Prociuk
\$1250 - First Place

Natalia was born and raised in Philadelphia, Pa. She is currently attending Elizabethtown College. Her academic goals include Elementary Education with a Minor in Psychology. Since her early childhood, Natalia's involvement in the Ukrainian Community has been phenomenal. She attended all levels of Ukrainian Schools, became a member of Plast, danced in both Voloshky and Ceremosh, was a camp counselor, and has held a variety of assignments at the popular Ukrainian Homestead in Lehighton, Pa. Ms. Prociuk's ultimate goal is to teach elementary education. Natalia is a UFA member in Branch 208.

Erin Cathleen Urban
\$875

Erin Urban comes from Wilmington, Delaware and is enrolled at the University of Notre Dame. A senior, she is majoring in the Russian language and Literature with a minor in East European Studies. She will be graduating this term (2003). Her antecedents date back to 1902 when her grandparents came to America from Galicia and settled in Wilmington, Ms. Urban wants to continue her education in graduate school where she will concentrate on Eastern European Studies. Erin plan to use both Ukraine and Polish in her studies. She wants to work for the U.S. Government, preferably in the Diplomatic Corps. Erin is a UFA member in Branch 244.

Andrew Kravets
\$875

Mr. Kravets is a Canadian from the city of Etobicoke, Ontario. He is attending the University of Waterloo and is majoring in Electrical Engineering. Andrew was born in Lviv, Ukraine and was ten years old when he emigrated to Canada. After joining his peers in the United Ukrainian Youth, Andrew had an opportunity to interact when he became avidly interested in football. Andrew was not only a player but became a referee. Possessing an inherent talent of mathematics, Andrew chose engineering as his life's ambition. His ultimate academic is to obtain a Master's Degree in Business Administration. Andy is a UFA member in Branch 318.

Cook County Treasurer Maria Pappas (center) presents an award to Christina Drozd for outstanding contributions to the Ukrainian community. Also in attendance are (from left) Father Pankratij Dubas, Honorary Deputy Treasurer Omelan Pleszkewycz and Consul General Borys Bazylewsky. Treasurer Pappas was celebrating the introduction of her office's new Ukrainian language Property Tax Information brochures. The event was part of the Treasurer's Outreach Program & Services - TOPS.

PAPPAS HONORS UKRAINIAN HERITAGE AND CULTURE

SECOND CONGRESS OF UKRAINIAN HISTORIANS TO BE HELD IN UKRAINE

On September 17 and 18 of this year, the Second International Congress of Ukrainian Historians will be held in Kamianets - Podilsk, Ukraine. The Congress is organized by Kamianets' - Podilsk State University, the Ukrainian Historical Association, The Historical Institute of the National Academy of Sciences in Ukraine and is cosponsored by the World Scholarly Council of the World Congress of Ukrainians as well as the Historical Section of the Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the United States. The Organizational Committee of the Congress is headed by Professor Oleksander Zavalniuk, President of The Kamianets' - Podilsk State University; Akademik Valerii Smolii, Director of the Historical Institute of The National Academy of Sciences of Ukraine and the editor of *Ukrains'kyi Istorychnyi Zurna (Ukrainian Historical Journal)*; and Professor Lubomyr Wynar, President of The Ukrainian Historical Association and the World Scholarly Council, editor of *Ukrains'kyi Istoryk (The Ukrainian Historian)*, and Head of The Historical Section of Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S.

The main theme of the Congress is "The Present State of Ukrainian Historical Science". The plenary sessions and meetings will include topics pertaining to the development of Ukrainian historiography in Ukraine and the Ukrainian diaspora, the role of the *Ukrainian Historian* (1963 - 2003) in Ukrainian historiography, and to historical methodology and historical auxiliary sciences. Separate sections will cover the various periods of Ukrainian history, with an

emphasis on the 20th and 21st centuries and WW 2. Individual sessions will address issues of Ukrainian culture and education, problems of Ukrainian regional history, the historical development of Ukrainian Statehood in the 20th and 21st centuries, the *Holodomor* and the annihilation of Ukrainians, the Volynian tragedy of 1943 add other topics.

It is anticipated that over 500 historians from Ukraine, Poland, France, England, the USA, Canada, Czech and Slovak republics, the Baltic States, Australia and other countries will attend this Congress. The First International Congress of Ukrainian Historians was held in 1999 in Chernivtsi and was attended by over 400 historians from around the world. The papers presented during that congress are presently being printed.

Organizers of this second congress are planning to publish all papers and materials during its sessions. In conjunction with this major project, the Organizational Committee is appealing to Ukrainian institutions and individuals for financial assistance of these important materials. Donations from the U.S. (tax exempt) and Canada should be made out to the *Ukrainian Historical Association (Ukrainian Historical Congress)* and mailed to: Ukrainian Historical Association Attn. Historical Congress P.O. Box 312 Kent, Ohio 44240 Your financial assistance will be greatly appreciated.

Dr. Lubomyr Wynar
President of the Ukrainian
Historical Association

UKRAINIAN FREE UNIVERSITY (UFU) INVOLVED IN A WORLD RECORD

(Munich). According to German sources, the next entry in the Guinness Book of World Records will pertain to Ukraine and the UFU. Inspired by a recent shortage of school satchels in Ukraine, an organization of Bavarian altar boys came up with a novel idea for a world record: they started a collection of schoolbags to help Ukrainian children. The result of the collection was a giant schoolbag snake - the longest ever, thus a world record.

The exhibit traveled through several Bavarian cities, including Munich, where during a two-hour ceremony held in front of the city hall, the altar boys built the bag snake which consisted of over 6000 satchels. The featured speaker of the ceremony was Leonid Rudnytsky, the rector of the UFU. In a brief but compelling talk, Rudnytsky stressed the real and the symbolic value of the event and thanked the altar boys and their sponsor, the Organization

"Churches for the East", for their action on behalf of Ukrainian school children. The event, which attracted considerable media attention, concluded with music and a prayer led by Fr. Volodymyr Vitovych, a Ukrainian Catholic priest stationed in Munich.

"Churches for the East" and its affiliate International Humanitarian Association "Triumph of Heart" are known for their activities in Ukraine, where they help restore old wooden churches by teaching the art of woodwork to children and young adults. They also make regular deliveries of various goods to over 500 Ukrainian charitable organizations. Using the services of the UFU, their project director, Thoma Bernhard, has frequently worked in the past with such Ukrainian leaders as Mykola Zhulynsky Dmytro Pavlychko and representatives of various religious denominations in Ukraine.

UKRAINIAN FREE UNIVERSITY BEGINS INNOVATIVE TEACHER PROGRAM

Munich (UFU) -- In cooperation with the Hellbrugge Children's Center of Munich, under the direction of the internationally known physician and pedagogue, Dr. Theodor Hellbrugge, the Pedagogical Institute of the UFU has initiated a three week training seminar for teachers from Ukraine. Twenty five young kindergarten and grammar school teachers (among them five nuns, one priest and one deacon), are receiving intensive training in the Montessori teaching method. Named after the Italian educator Maria Montessori (1869-1952), the method is a system for teaching young children based on the principle of unfettered individual, selfmotivated instruction. The children are encouraged to move about freely, to follow their impulses and to learn from each other.

The Hellbrugge Center, which has a decade-long practical and theoretical experience in honing and applying the method internationally, has provided the necessary realia and instructors, who are assisted by the UFU personnel.

Impressed by the cooperation received from the UFU staff, especially from Dr. Mykola Szafowal, Dr. Hellbrugge has announced that this program will be extended for the next three years during which the number of teacher-participants will be increased to 60.

Together with the Pedagogical Institute of the UFU and the "Ridna Shkola" Ukrainian School Association of Munich, the Hellbrugge Center is currently making plans to establish a special trilingual (German, English, Ukrainian) kindergarten in Munich, the first of its kind in Europe, if not in the world. Financial support for this project is presently being sought.

The current Teacher-Training Program of the UFU is being subsidized by the German Sunshine Foundation, and the St. Sophia Religious Association of Ukrainian Catholics, USA, which has granted scholarships to the religious members of the program. Scholarships for other participants have been provided by the UFU Foundation in New York.

LETTER TO THE EDITOR

To the Editor,

A recent issue of Ukrainian Orthodox Word had several very interesting and historic articles about His Holiness Patriarch Mstyslav by Archbishop Antony.

With our St. Andrew's Church in Boston, MA on the threshold of celebrating its 50th anniversary, some of us still living also have extraordinary memories of this Ukrainian patriot and Eucharistic achiever. He encouraged dozens of parishes to build new churches, among them our own St. Andrew's Church. One of his very favorite pastors was our Father John Danylevitch. While in Boston for the groundbreaking ceremony, he made a comment to me that we had a saintly pastor in Father John. His Holiness also was present at the blessing of our church.

My personal close relationship with His Holiness arises through the U.F.A. While serving as U.F.A.'s Assistant Treasurer, along with President Anthony Batiuk, Treasurer Ed Popil, and Vice President, Jerry Pronko, all from Orthodox background, I met with His Holiness on many memorable occasions. When His Holiness needed financial assistance, especially when building the memorial church in Bound Brook, the U.F.A. never refused his Holiness' pleas. As a matter of fact, at the Sobor in Philadelphia, I was allowed to present a resolution in which I requested the Sobor to express the church's gratitude for all the financial help rendered by the U.F.A. over the past half a century. When the resolution committee did not present this resolution to the delegates, I strenuously protested. Metropolitan Mstyslav ordered the committee to read the resolution. He asked why it was rejected. Their response was that it was rejected because it thanked only one

organization. His Holiness, in no uncertain terms, chided them saying, "Not only do I support Delegate Charyna's resolution, but also I want to add my own personal gratitude to the only Soyuz that was there when needed. All of us should reciprocate by becoming members of the U.F.A." I might add that his Holiness was a U.F.A. member.

Another very pleasant remembrance was at a visit of our U.F.A. seniors. His Holiness, already in his late 80's, greeted us warmly, conducted a Panachyda, and took us down into the Museum. For more than one hour, he lectured us on the valuable items saved from the communists.

I also recall that his Holiness took part in Anthony Batiuk's funeral. At the cemetery, I started the traditional song "Chuyesh Brate Miy." His Holiness approached me when the song was finished and asked if I would sing that song at his funeral. I promised him I would. However, when I attended his funeral at Bound Brook along with the entire U.F.A. Supreme Council, there were hundreds of mourners. Since there were so many prominent Bishops and clergy from different denominations, there was no place on the schedule for me to fulfill my promise to sing His Holiness' favorite song. In trying to carry out my promise to this wonderful Ukrainian, I asked the bus driver when the bus was headed back to drive by the front of the church, and I sang "Chuyesh Brate Miy" over the loud speaker.

In my almost ninety years on this earth, I have been privileged to meet some prominent and interesting people, but I will remember eternally two holy men: Patriarch Mstyslav and Father John Danylevich May their memories remain eternal.

Sincerely,
Joseph A. Charyna

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УБС! — JOIN THE U.F.A.!
ЗАПИСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ І ВНУКІВ!
ENROLL YOUR CHILDREN AND GRANDCHILDREN!

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA

PIK LXXXXIII Ч. 33 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 28 СЕРПНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA AUGUST 28, 2003. YEAR LXXXXIII № 33

24 СЕРПНЯ У КИЄВІ

Українська морська піхота на Хрещатику перед почесною трибуною.

УКРАЇНА НА ШОСТОМУ МІСЦІ В ЕКСПОРТІ ЗБРОЇ

Київ. — Україна посідає шосте місце у світі за рівнем постачання продукції військового призначення. Про це заявив журналістам генеральний директор державної компанії “Укрспецекспорт” Валерій Шмаров.

“Україна у загальносвітовому обсязі експорту продукції військового призначення посідає шосте

місце у світі після США, Росії, Франції, Англії та Німеччини.

Плянеться, що в 2003 році український експорт військової продукції збільшиться на 20 відсотків”, — сказав Шмаров. Він зазначив, що “тенденція до зростання зберігається, при чому за рахунок сучасної наукової продукції”

ПІДПИСАЛИ УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКУ УГОДУ ПРО ВИРОБНИЦТВО АН-140

Харків (“НХ”). — Під час міжнародної виставки літаків, що триває тепер у Росії, підписано угоду між Самарською державною адміністрацією та Харківським авіаза-водом щодо спільного виробництва літаків Ан-140.

У серійному виробництві середньомагістральних пасажирських літаків Ан-140 досі були задіяні лише два підприємства: власне Харківський авіазавод та іранська компанія HESA. Харків’яни доклали великих зусиль до реалізації своєї продукції на Близькому Сході, в Африці та Латинській

Америці, але пріоритетним був і залишається російський ринок.

Підписання угоди — важливий крок до його завоювання. Харківський модель покліканий замінити безнадійно застарілий Ан-24. Генеральний директор харківського заводу Павло Науменко повідомив, що зі стапелів самарських заводів “Авіакор” перший спільний Ан-140 зійде вже 1 грудня цього року. “Можна підтвердити збільшення темпів виробництва”, — наголосив Науменко. До кінця 2005 року плянеться побудувати близько 50 лайнерів.

ХАРКІВСЬКА П’ЯТА КОЛОНА НЕ МОЖЕ ЖИТИ БЕЗ ЛЕНІНА

Харків (“НХ”). — До 350-річчя міста в обласному центрі за державний рахунок мають намір відреставрувати не лише пам’ятник Тарасові Шевченку, але й пам’ятник Леніну, розташований на майдані Свободи.

Після перейменування харківської центральної площі ім. Дзержинського, на майдан Свободи, міська містобудівна комісія розглядала проект реконструкції майдану та його деідеологізації. Проект передбачав демонтаж пам’ятника Леніну і був підтриманий громадськістю, однак офіційно за-

тверджений так і не був.

Пам’ятник доглядали та охороняли. Тепер дійшла черга до його реставрації.

Голова харківської організації Конгресу Української Інтелекції проф. Ким Балабуха, впевнений, що намір реставрувати пам’ятник Леніну — це передусім загравання влади з електоратом напередодні президентських виборів. Ленін — фігура неоднозначна — вважає він, і «продовжувати життя пам’ятника надхненникові нечуваних в історії злочинів проти України не варто»

НА ЛЬВІВСЬКОМУ ЛЕТОВИЩІ ВІДКРИЮТЬ КОНСУЛЬСЬКИЙ ПУНКТ

Львів (“НХ”). — Згідно з дорученням МЗС України, на львівському летовищі незабаром відкриють консульський пункт, де чужоземні громадяни зможуть отримати в’їзні візи.

МЗС задовольнило прохання керівництва області з огляду на часті візити у Львівську область чужоземних делегацій та ділових

партнерів. За словами директора підприємства “Аеропорт “Львів” Леонтія Загреви, наявність такого пункту спростить процедуру та термін отримання української візи.

Відкриття консульського пункту сприятиме розвитку туризму та економічному співробітництву, переконані в обласній адміністрації.

УКРАЇНЦІ СКРЕНТОНУ ВІДЗНАЧИЛИ РІЧНИЦЮ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Скрентон, Па. (М. Дупляк). — У п’ятницю, 22 серпня, українська громада Скрентону традиційно відзначила чергову річницю Незалежності України. Організацією відзначень займався Комітет Української Спадщини, який очолює Павло Івашко.

Цьогорічні відзначення відбулися не в міській ратуші, як усе до того часу, а перед будинком повітового суду. Повітова влада виявила громадянам українського роду більше зрозуміння і прихильності, як муніципальна на чолі з новим міським головою, та й погода була чудова.

У церемонії піднесення на щоглу українського прапора взяли участь також усі три комісари повіту Лакаванна. Резолюцію з нагоди 12-ої річниці Незалежності України підписали всі комісари, а прочитав її комісар Ренді А. Кастеляні, проголосивши нею День Самостійної України в повіті Лакаванна.

З коротким словом виступили Павло Івашко, о. митрат Не-

Фото: Микола Дупляк

Під час церемонії піднесення на щоглу українського прапора, стоять зліва: Павло Івашко, комісар Роберт С. Кордаро, о. митрат Нестор Коваль, комісар Джозеф Дж. Коркоран, комісар Ренді А. Кастеляні, о. Іван Сенів, пані Д. Марцінко і Генрі Боловський.

стор Коваль і о. Іван Сенів, а під час піднесення на щоглу національного прапора України, укра-

їнці співали український національний гімн, а відтак всі разом американський. На цьому відз-

начення 12-ої річниці Незалежності України в Скрентоні закінчилися.

УКРАЇНА ПРОСИТЬ ЕС ПРО АСОЦІЙОВАНЕ ЧЛЕНСТВО

Київ (“УП”). — Україна у відносинах з Євросоюзом буде домагатися асоційованого членства. Саме така мета записана у переданому до ЕС документі МЗС України, де викладено бачення Києвом плану дій “Україна-ЕС”

За словами Чалого, в українському баченні плану дій “Україна-ЕС” також “багато питань, пов’язаних з економічною сферою, підвищенням рівня транскордонної співпраці тощо”. Ми очікуємо на візиті комісара ЕС з питань розширення Гюнтера Фергойгена, щоб продовжити діалог конкретно”, — сказав заступник міністра. Чалий зазначив, що в останні роки Україна порушує перед ЕС

питання початку переговорів про створення зони вільної торгівлі між Україною та Євросоюзом. “На жаль, штучно, всупереч угоди про партнерство і співробітництво, ЕС робить штучну передмову для початку таких переговорів — вступ України до СОТ”

Як відомо, Україна передала Європейській Комісії своє бачення форми та змісту майбутнього плану дій. При цьому зміст документу не деталізувався. План дій, що ЕС розробляє з кожною країною-сусідом майбутнього розширеного Євросоюзу, плянеться обговорити на вершинній зустрічі “Україна-триєка ЕС” у жовтні цього року в Ялті.

ВСТУПИМО ДО ЄЄП НАСТІЛЬКИ, НАСКІЛЬКИ НАМ ДОЗВОЛИТЬ ЄВРОПА

Київ (МЗС). — Україна збирається інтегруватися в єдиний економічний простір (ЄЄП) країн СНД тією мірою, наскільки це буде відповідати її євроінтеграційним спрямуванням, — заявив міністер закордонних справ України Анатолій Зленко.

“Участь в ЄЄП має зробити Україну привабливішим і сильним в економічному плані партнером Євросоюзу”, — підкреслив Зленко у ході зустрічі з послом Бельгії в Україні П’єром Дюбоїсоном.

При цьому глава МЗС Украї-

ни нагадав, що “стратегічний курс України на євроінтеграцію, визначений президентом, залишається незмінним”

Співрозмовники обговорили ряд питань українсько-бельгійської співпраці, зокрема, у сфері торгівлі й інвестицій. Зленко підтвердив зацікавлення української сторони у створенні двосторонньої українсько-бельгійської комісії з торгово-економічних питань.

Посол Дюбоїсон завершує свою дипломатичну місію в Україні.

ЗУСТРІЧ ПРЕМ’ЄР-МІНІСТРА УКРАЇНИ З АМЕРИКАНСЬКИМИ КОНГРЕСМЕНАМИ

Київ (АПУ). — Значне поліпшення двосторонніх відносин за останній рік відзначили прем’єр-міністр України Віктор Янукович і американські конгресмени. Керівник делегації Курт Велдон підкреслив, що Україна просунулася далеко вперед на шляху демократичних перетворень, в економічному й політичному реформуванні.

У свою чергу, глава українського уряду дав високу оцінку ви-несеній на розгляд Конгресу США резолюції про визнання Голодомору 1932-1933 років в Україні актом геноциду проти Українського Народу.

Сторони обговорили перспективи дальшого розвитку українсько-американської співпраці, завдання спільної миротворчої

діяльності та повоєнної відбудови Іраку, євроатлантичної інтеграції України та інвестування української економіки. Розглядалися також питання скасування поправки Джексона-Веніка, взаємодії в оборонній промисловості, сільському господарстві, у сфері наукових досліджень.

Курт Велдон заповнив, що поправку Джексона-Веніка ліквідуватимуть у найближчі місяці, оскільки в Конгресі проти неї виступає більшість і демократів, і республіканців.

Конгресмен заявив також, що американська технічна допомога Україні в 2004 році буде досить значною. За розрахунками фахівців, загальна сума технічної допомоги з боку США може становити близько 120 млн. доларів.

У КИЄВІ ЗАКІНЧИВСЯ VIII КОНГРЕС СКУ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, в Києві закінчився VIII Світовий Конгрес Українців, який об’єднує понад 100 українських громадських організацій в 25-ти країнах, а очолює його д-р Аскольд Лозинський. Конгреси СКУ відбуваються раз на п’ять років. Діяльність Конгресу належним чином визна-на також на міжнародному рівні - у 2003 році його прийнято до ООН на правах неурядової організації.

У праці VIII СКУ взяло участь 246 делегатів з 28 країн світу та 77 гостей. Усього були присутні представники 32 країн.

Слід відзначити, що число потенційних учасників було значно більшим — біля 350 делегатів та 200 гостей тільки з України. Президія СКУ на Конгрес також запросила Президента, голову ВР та прем’єр-міністра, але вони обмежилися привітаннями та зустрічами на «своїх» територіях.

В останній день нарад відбувся вибір Президента СКУ. Номінаційна Комісія внесла пропозицію переобрати д-ра А. Лозинського. Переобрали, майже усі були «за». Прийняли також резолюцію та ряд звернень...

ГОЛОДОМОР БУВ ТАКИ ГЕНОЦИДОМ

Київ. — Як відомо, 14 травня 2003 року, Верховна Рада України визнала Голодомор 1932-1933 років геноцидом, тобто запланованою акцією проти Українського Народу. У рамках VIII Світового Конгресу Українців, відбувся “крутий стіл” на тему “Час говорити правду” Його учасники також закликали керівництво нашої держави, Президента та уряд, Організацію Об’єднаних Націй тощо, визнати Голодомор злочином проти людства — геноцидом.

Як заповняла заступник державного секретаря МЗС Наталія Зарудна, старання в цьому напрямі тривають. Складність полягає в тому, що ООН не має прецеденту таких рішень.

У висліді Голодомору 1932-1933 років, в Україні загинуло від 7 до 10 млн. людей — 25 тисяч за день, 1000 за годину, 17 за хвилину...

НЬЮ-ЙОРК ГОТУЄТЬСЯ ВІДЗНАЧАТИ РІЧНИЦЮ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Нью-Йорк (В. Курило). — У неділю, 14-го вересня, український Нью-Йорк готується відзначити 12-ту річницю Незалежності України величавим концертом в театрі Fashion Institute of Technology при 27-й вул. і 7-й авеню. Початок о год. 2:30 по полудні.

Спів організатори святкування — Комітет Об’єднаних Американсько-Українських Організацій Великого Нью-Йорку і Українська Драматична Студія в Нью-Йорку закликають всіх українців спільно відсвяткувати високою ціною здо-

бути Незалежність України.

У багатій мистецькій програмі виступлять: хор “Думка”, танцювальний ансамбль “Сизокрилі”, піяністи Володимир Витвицький і Ляріса Крупа; вокалісти Любов Щипчик, Анна Бачинська і Роман Цимбала; скрипаль Адріяні Бриттан; артисти Української Драматичної Студії в Нью-Йорку та наймолодші виконавці — Гануся Грабовська і Дмитро Гришков’ян.

Режисер програми — народний артист України Іван Бернацький.

ПОМЕР АБРАМ І. КАНЦЕЛЬСОН

Скрентон, Па. — У четвер, 21 серпня, на 90-му році життя у Каліфорнії помер український письменник жидівського роду Абрам Ісаакович Канцельсон.

А. Канцельсон народився 1914 року в м. Городня на Чернігівщині в родині вчителя. Освіту здобув у Київському Університеті. Під час Другої світової війни був

кореспондентом армійської газети.

Поет писав українською мовою, був членом Спілки Письменників України. До перших збірок автора слід зарахувати такі публікації, як: “Краплі сонця”, “Достигають плоди”, “Ряст”, “Передній край”, “В ім’я життя”, “Погожі дні”, “Вибране” та інші

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the previous 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА
(амер. дол.)SUBSCRIPTIONS
(U.S. currency)

Для всіх передплатників:

For all subscribers:

У США і Канаді річно 25.00 дол.
В інших країнах річно 30.00 дол.
Ціна одного примірника 50 центів.

U.S.A. and Canada per year \$ 25.00
In other countries per year \$ 30.00
Price per single copy 50 cents.

NARODNA VOLYA
Ukrainian Fraternal Association1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342 - 0937 Fax: (570) 347 - 5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплак
РедикторNarodna Volya
Nicholas Duplak
EditorHOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

12-ТА РІЧНИЦЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ:
ГОЛОВНЕ ТЕ, ЩО УКРАЇНА ІСНУЄ?

24 серпня Україна відзначила День Незалежності. Аналізуючи досягнення й поразки Києва за дванадцять років, оглядачі в Німеччині говорять про змішані почуття: з одного боку, Україна відбулася як держава, з іншого -- в країні бракує демократії. Суттєвим кроком уперед могли б стати вибори президента наступного року, але експерти налаштовані скептично.

Роківни української незалежності щороку стають приводом для міркувань над минулим і погляду в майбутнє. Кельнський політолог Гергард Сімон не погоджується з тими оглядачами в Україні та за кордоном, хто в своїх оцінках говорить про минуле десятиліття виключно як про "роки втрачених можливостей". На його думку, з точки зору загальної ситуації в Україні, сьогодні є привід для оптимізму:

"Мені здається, що головний позитив -- це те, що Україна досі існує. Державотворення за великим рахунком вдалося. Це не дрібниці, це жодним чином не можна сприймати як економічну річ. Після 1991 року говорили, що українська незалежність скінчиться так само швидко, як і почалася. Проводилися історичні паралелі. Але держава встояла. Сьогодні без України політична карта Європи неможлива."

Деякі аналітики стверджують, що незалежність України -- формальна. Вони кажуть, що передусім у сфері економіки величезний вплив на український ринок має Росія. Та й у політиці Київ нерідко оглядається на Москву. Політолог Сімон визнає роллю російського фактора, але:

"Російський капітал і російська держава -- це не завжди одне й те ж. Зв'язки капіталу на Заході сприймаються як абсолютно нормальна річ. Інакше кажучи, економічна незалежність в сучасному світі практично не існує. Але постає питання, чи не впливає російський капітал на українську політику? Я б сказав, що це справедливо лише частково"

Називаючи досягнення й поразки за новітню історію України, берлінський політолог Александер Отт звертає увагу на зв'язок політики й економіки:

"З одного боку, були великі успіхи. Наприклад, ухвалення Конституції як основи української незалежності. Були розпочаті деякі інші реформи, але багато з них почало буксувати під час другого терміну правління Президента Кучми. В одних галузях бракує політичної волі до змін. В інших -- банально не вистачає грошей. Ці гроші можуть прийти з-за кордону, але інвестори чекають справжніх реформ. Це замкнуте коло"

Прихильники тези про "втрачені можливості" порівнюють Україну з Польщею, яка теж пройшла трансформацію, але вже є членом НАТО і наступного року приєднається до Європейського Союзу. Г. Сімон визнає, що перехід від тоталітарного стилю правління до демократичного відбувається в Україні повільніше, ніж у її сусідів, і ніж то, хто хотів б на Заході. Втім експерт з Кельна закликає не робити одно-значних висновків:

"Великий мінус -- це відсутність прогресу з демократією, правами людини. Звичайно, якщо порівнювати з Польщею та Чехією, Україна відстає. Але можна порівняти її і з Білоруссю. Якщо поглянути на ситуацію в Мінську, то у Києві набагато більше політичної свободи, свободи слова, більше плюралізму в економіці й серед політичних партій"

З наближенням президентських виборів в Україні, що мають відбутися восени 2004 року, Захід дедалі частіше закликає Київ до демократії під час проведення кампанії. Втім берлінський політолог А. Отт переконаний, що наступні вибори мало чим відрізнятимуться від попередніх, які запам'яталися порушенням демократичних норм. Скептично налаштований і кельнський оглядач Г. Сімон:

"Позитивний аспект майбутніх президентських виборів полягає в тому, що існує один кандидат з табору демократів-реформаторів, який має велику популярність. Це провідник бльоку "Наша Україна" Віктор Ющенко. До речі, під цим оглядом Україна випереджає Росію, адже там немає людини, яка б мала велику підтримку населення й могла стати демократичним опонентом нинішньої влади. Але я виходжу з того, що український естаблішмент, а це люди з оточення Президента Леоніда Кучми, зробить усе, щоб запобігти перемозі Ющенка дозво-леними й недозволеними методами"

Роман Гончаренко ("НХ")

Євген Іванків

ФАЛЬСИФІКАЦІЯ ІСТОРІЇ

(Деякі думки щодо спільної заяви Президентів України і Польщі про прагматичні події на Волині)

П

Тепер уже краще розуміємо, де ці автори спільної заяви знайшли "багато світлості сторінок" і "мирне співіснування обох народів" у нашій т.зв. "українсько-польській" історії. Це були ці періоди, коли українці покірно сприймали польське поневолення, не виявляючи ніяких протестів. А "трагічними подіями" були ті часи, коли українці зі зброєю в руках старалися скинути чуже ярмо і здобути незалежність: війна Богдана Хмельницького, повстання гайдамаків, Листопадовий зрив 1918 року і українсько-польська війна, діяльність ОУН і УПА та інші наші визвольні змагання. У цій заяві особливо підкреслено трагедію, "яка сталася у 1943-1944 роках на Волині, Холмщині, Східній Галичині". Сказано теж, що "особливо трагічною виявилася доля польського населення на Волині в 1943-1944 роках". Із цих слів виходило б, що головними винуватцями були тут українці, які розпочали ці криваві конфлікти, а поляки лиш боронилися і відплачувалися і так дійшло і до українських жертв.

Українські історики твердять, що так не було, що наше підпілля бажало співпрацювати з поляками, закликало до спільної боротьби проти німців і більшовиків, але польські підпільники на це не погодилися і разом з совєтськими партизанами почали нападати на українців, що привело до відповідних дій УПА. Польські історики є іншої думки. Залишаючи цю справу далішим дослідженням істориків, можемо лише сказати, що логічно і психологічно 1943-1944 роки ніяк не були відповідними для нас, для якихось збройних пограбунків з поляками за минулі кривди. Це були незвичайно тривожні роки, коли на місці німецьких окупантів, які відходили, приходили інші, ще гірші "визволителі" зі Сходу -- Червона Армія, а з нею приходила велика загроза нових масових арештів і тайних езекуцій, приходили вивози у далекі дикі простори, жакливі переслідування тощо. Було б божевільням з нашої сторони починати тоді ще якусь українсько-польську боротьбу.

Але для поляків ситуація тоді

була цілковито іншою. Відступ німців і прихід їхніх червоних союзників підбадьорював їх і заохочував до боротьби з українцями, щоби пімститися за програну війну, збройно відвоювати "Креси Виходи" і тим доказати, що вони є правними власниками цих земель. На підтвердження наших висновків, варто теж покликатися на інший важливий історичний факт з тих же часів: користаючи з наближення Червоної Армії, 1 серпня 1944 р. поляки розпочали у Варшаві протинімецьке повстання, яке, як відомо, закінчилося для них трагічно. Цього року відзначають у Польщі 59-ті роковини цього акту. Яка велика схожість між тими двома подіями: на Волині і в Варшаві. Є теж і велика різниця: у першому випадку поляки розпочали збройну боротьбу на українській землі проти українців, у другому -- на своїй власній проти німців.

У спільній заяві названо роки 1943-1944 трагічними для поляків. Це правда, але це не сталося з нашої вини. А скільки трагічних років пережив Український Народ

під польським пануванням!? Це були не роки, але довгі сторіччя. Ярослав Стех в одній зі своїх статей ("Пам'ятна дата: 700-ліття Галицької Митрополії") пише, що вже від 14-го століття, "від нападу короля Казимира... починається для України і її народу Голгофа і тернистий шлях національно-релігійних змагань за волю і право буги народом". Як багато сказано у тих коротких словах!

У світі тих фактів чи не гоголося б, щоб не ми каляли перед поляками і прохали прощення, але щоб польські політики і церковні провідники покалялися перед цілим Українським Народом і прохали прощення за всі свої свідомі і несвідомі провини, злочини і жорстокості. Щоб зреклися всяких претенсій до українських земель, зліквідували свої "Креси Виходи", а визнали Західню Україну інтегральною частиною Соборної Української Держави. Тільки такий акт міг би стати справжньою запорукою нашого світлого майбутнього, нової українсько-польської історії та мирного співжиття обох народів.

Дмитро Лиховий і Леся Шовкун ("УМ")

ВІКТОР ЮЩЕНКО: ЦЕ НЕ ТА УКРАЇНА, ЯКОЮ МОЖНА
ПИШАТИСЯ. ЇЇ СЛІД ЗМІНИТИ.

Розмова з провідником "Нашої України" про нашу Україну, її літню незалежність, перспективи на цю осінь та взагалі

"12 років незалежності віддалили нас від обіцяних європейських стандартів"

- Вікторе Андрійовичу, через кілька днів Україна відзначатиме найбільше державне свято -- День Незалежності. Але, за даними соціологічних опитувань, більшість громадян нашої держави не вважає, цього, дня для себе значним святом, хоча хотіла б жити саме в незалежній Україні. Як ви гадаєте, чим це пояснюється?

- Так, мене теж вразило, що День Незалежності вважає своїм святом лише 3.7 відсотка людей. А, скажімо, розважальні концерти у будинку культури є не менш святковим днем, здається, для 6.9 відсотка опитаних...

На мій погляд, тут суперечать два поняття: з одного боку, більшість населення України розуміє: її особистий прогрес залежить від розвитку демократії, свободи -- всього, що можна зарахувати до прогресу незалежної держави. Держава, яка не живе цими цінностями, ніколи не демонструє високих стандартів і в плані матеріального, фінансового достатку громадян. Тому в людей уже на підсвідомому рівні закладено: якщо ти хочеш у цій країні мати перспективи, ти повинен підтримувати її загальнодемократичні стандарти. День Незалежності -- це той перший кристал, який повинен був стати основою для формування політичної системи, яка б утворювала цілу мережу з реалізації прав людини, законодавчих норм, сприяла б розвитку суспільства, зростанню його добробуту тощо.

З іншого боку, а що отримали громадяни України за ці 12 років? Дві третини населення перебуває за межею бідності, для 90 відсотків стандарти 1990 року є вищими, ніж ті, за яких ми тепер живемо, тому рівень життя 12-річної

давнини вони сприймають із більшим позитивом, ніж те, що зробила нинішня влада. По суті, виникає конфлікт між обіцянками й прогнозами, що були "соціальною теорією", та практикою. Висновок сумний: 12 років незалежності віддалили нас від обіцяних європейських стандартів. Можна взяти Конституцію, почитати будь-який розділ із декларованими в ній правами -- і не знайти цього в реальному житті.

- Можливо, народ сприймає так приземлено День Незалежності через те, що Україна отримала свою свободу досить випадково? Ця незалежність не вистраждана, тому саме так і оцінюється?

- Я багато разів чув слова про те, що українська незалежність невідомо звідки взялася, її 50 мільйонам людей піднесли на таці, подарували просто так, тому це явище і девальгується. Думаю, це твердження не відповідає дійсності. Я сприймаю як аксіому, що не потребує доведення, ту кількість покладених голів, ту кількість пролітої протягом останніх 200-300 років крові лише за два ці слова -- "Незалежна Україна". Можна згадати втрати і в цьому столітті -- голодомор 1932-33 років і майже 10 мільйонів смертей представників найбільш мозозлості, найбільш продуктивної класи -- селян. Чи взяти репресії 1936-1937 років, ешелони винищеної української інтелігенції. Згадати й війну, збройну боротьбу УПА. Так ми зрозуміємо, що ціна, заплачена за нашу свободу, надзвичайно велика.

- Як ви збираєтеся провести день 24 серпня?

- Оскільки для мене це свято пов'язане зі справді великою святістю, я точно знаю, що буду в церкві, поставлю свічку і за Україну, і за свою родину.

Певно, в нашому колі не обій-

деться без активного політичного спілкування з партнерами, колегами з "Нашої України" та друзями. В будь-якому випадку, цей день буде позбавлений сірости й буденності.

"Сама незалежність не винна в тому, що влада стала корумпованою"

- Ви належите до тих 7 відсотків українців, для яких День Незалежності -- велике свято. Як би ви продовжили фразу: "Для мене День Незалежності -- це..."?
- Мабуть, якщо говорити коротко, День Незалежності -- це наш шанс. Це дата, яка відкрила Україні можливості стати європейською країною.

У царині духовності і, мабуть, не лише для мене -- незалежність по-новому відкрила очі на українську історію, українську моральність. У площині економіки й матеріального добробуту 24 серпня 1991 року дало українцям нові нагоди покращити свій економічний і соціальний рівень.

Реалізувати основоположні цінності, пов'язані передусім із таким поняттям, як справедливість. Окрім елементарного достатку, був шанс підняти й політичні стандарти держави.

І це вже не вина 50 мільйонів людей, що за 12 років Європа віддалася від України, а саме населення скоротилося майже на 2 мільйони. Згадайте, які обіцянки звучали на початку 1990-их років. А тепер зарплата в Україні удвічі-утричі нижча, ніж у сусідів, пенсія -- у чотири рази. Наша країна опустилася на 111-те місце (серед 180 країн, де проведено відповідний огляд ООН) за рівнем охорони здоров'я. Подивіться, як тепер живе, а точніше, виживає, вчитель, медик, солдат... Ті люди, які вважалися служителями держави. Хіба цим можливо пишатися? Адже

йдеться про відверте людське припинення. Я -- українець, але, знаєте, це не та Україна, якою можна гордитися.

Для певної групи людей перебування при владі стало джерелом збагачення за рахунок решти населення. Хоча я впевнений: сама незалежність не винна в тому, що влада стала корумпованою, а економічний модель -- нецивілізованим. Не провина незалежності, що країна не має верховенства права і свободи слова, на початку нового століття ставлення влади до вільної думки породжує нових "шістдесятників"

- А чия це вина?

- Якщо говорити стисло, то представників влади, які не змогли розпорядитися можливостями демократичного розвитку. Для України існувала й існує загроза, пов'язана з відсутністю дієвої політичної системи, яка день у день підтримувала б принципи демократії, забезпечувала б верховенство права, не збочувала б зі шляху демократії.

- Можна багато говорити про те, чого не відбулося за ці 12 років. А які здобутки незалежності?

- Це, без сумніву, державність, політичний суверенітет, усвідомлення українців себе не частиною якогось радянського народу, а саме українцями.

Прикметно, що після 1991 року вже минав той час, коли йшлося про порожній, якийсь пустотливий патріотизм. Треба бути патріотом з великою любов'ю до України, але і з великою свідомістю. Люди тепер справді стали інакшими, значно наблизившись до інших, демократичніших, стереотипів. Нинішня молодь уже не сприймає і не сприйматиме того, з чим жили старші покоління в часи тоталітаризму. Хоча в багатьох із нас ще живі рудименти тієї старої системи, але цей процес -- незворотний. (Продовження буде)

ЗАХИЩАЛИ ЗЕМЛЮ ГРУЗІЇ
І ЧЕСТЬ УКРАЇНИ

Київ ("ВК") -- На Байковому кладовищі відбувся молебень на вшанування пам'яті воїнів-українців, які під час грузинсько-російського конфлікту за покликом серця пішли захищати землю братньої країни від зазіхань "імперського ведмеда" і віддали життя у цій боротьбі.

Священик УПЦ КП прот. Сергій Ткачук відслужив панахиду. Потім слово взяв присутній на молебні посол Грузії в Україні Григор Катамадзе. Виступили також голова центрального проводу Всеукраїнської Організації "Тризуб" ім. Степана Бандери полков-

ник Євген Філь, депутат Верховної Ради України другого скликання Олег Тима, головний командир УНСО Валерій Бобрович та інші.

Український підрозділ втратив у Грузії 11 життів, п'ятеро воїнів покаялися на Байковому кладовищі, серед них Олексій Долгих, журналіст, колишній головний редактор газети Київського Патріархату -- попередника "Голосу Православ'я" 40 українців -- учасників бойових дій нагороджено найвищою військовою відзнакою Грузії -- орденом Вахтанга Горгасала з діамантом.

НОВІ ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ Звіт за 7 місяців 2003 року

Від 1 січня до 31 липня 2003 року, Український Братський Союз здобув 62 нових членів. З прикрістю приходить ся ствердити, що досі справа придбання нових членів увінчалася значно меншим успіхом, як ми сподівалися. Про збільшення союзного членства ми говорили на засіданні Головної Ради УБС у червні цього року, але тільки мала частина наших організаторів-союзовців надіслала аплікації нових членів до Головної Канцелярії УБС в Скрентоні.

Остання Конвенція, а також Головна Рада рішили докласти всіх зусиль, щоб скріпити УБС союз новими членами. Без припливу нових членів, Союз не зможе рости та продовжувати цієї корисної праці, яку він виконував упродовж 93 років для добра нашого членства та української спільноти в Америці і Канаді.

ПОДБАЙМО ВСІ РАЗОМ, ЩОБ ДО КІНЦЯ 2003 РОКУ
РЯДИ УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ
ЗБІЛЬШИЛИСЯ НОВИМИ ЧЛЕНАМИ!

To Supreme Council Members, Auditors, Honorary Members and Branch Secretaries:

Dear Ladies and Gentlemen,

The summer season is coming to an end and only four months remain in this calendar year. At this time we should reach to our communities and enroll new members into Ukrainian Fraternal Association. This is not an easy task, however, it is not an impossible one. If each of us look into enrolling family members, friends from the community or parish, it would greatly benefit our organization. Please take this matter seriously. It is extremely important to the growth of our society.

Ukrainian Fraternal Association has been serving its members for 93 years by offering them mortgages, student aid and scholarships. It has provided aid to Ukrainian churches, national homes and to the people of Ukraine.

Our ancestors worked hard to build this organization and it is up to us to continue their endeavors.

LET US TRY TO ENROLL NEW MEMBERS
BY THE END OF THIS YEAR!

The Executive Board of UFA NEW MEMBERS ORGANIZED JAN. 1, 2003– JULY 31, 2003

BR.	ORGANIZER	REG	AD	DTOTAL	AMT OF INS
64	M. MOCHNACZ	9	3	12	106,000.00
16	M. BOJCZUK	6	1	7	48,000.00
30	M. IWASZKIW	7		7	25,700.00
93	M. DOMASHEVSKY	4	2	6	16,000.00
35	O. DAIL	2	2	4	30,000.00
244	N. OLEKSYN	4		4	8,050.00
100	M. MAIK	3		3	7,000.00
220	S. KOSTECKI	3		3	3,000.00
322	A. SHARCHENKO	2		2	6,000.00
244	S. WICHAR	2		2	6,000.00
SM	C. CONFORTI	1		1	50,000.00
307	T. OBORONI	1		1	7,400.00
296	T. OLYNYK	1		1	5,200.00
61	S. HANCHUK	1		1	5,150.00
208	A. PROCIUK	1		1	3,050.00
40	U. STECK	1		1	3,000.00
323	J. YABLONSKI	1		1	3,000.00
104	R. MODNY	1		1	2,000.00
155	C. SHABLOVSKY	1		1	2,000.00
339	P. KONOWAL	1		1	1,500.00
332	D. HARASYMIW	1		1	1,000.00
207	O. KOWERKO	1		1	1,000.00
	TOTAL	54	8	62	340,050.00

ПОРЯДКОМ СПІВПРАЦІ ПІДПРИЄМСТВА “ВЕСТРОН” І КОМПАНІЇ WESTINGHOUSE

Харків (АПУ). — Фахівці українського підприємства «Вестрон» завершили перший етап робіт з верифікації програмних модулів, що входять до пакету стандартного програмного забезпечення системи захисту реактора (CPCS). Систему CPCS розробила компанія Westinghouse на базі апаратно-програмної платформи АВВ АС160 для впровадження на атомних електростанціях США, Південної Кореї і Швеції. Роботи з верифікації програмних модулів проводить «Вестрон» за договором з Westinghouse.

Підприємство «Вестрон» спеціалізується на виконанні всього комплексу робіт з автоматизованих систем управління технологічними процесами (АСУ ТП) промислових підприємств, включаючи проектування, виготовлення, випробування, поставки, впро-

вадження і супровід в експлуатації систем АСУ ТП атомних і теплових електростанцій та інших промислових об'єктів.

До речі, підприємство «Вестрон» заснували 1994 року «Хар- трон» — провідне українське підприємство із систем управління і Westinghouse Electric Company / США — знана компанія у світовій ядерній енергетиці. Статутний фонд — 4.19 мільйона гривень. Американський засновник передав «Вестрону» базові технології з АСУ ТП АЕС, що дало змогу виконувати основний обсяг робіт в Україні.

Системи, розроблені й виготовлені «Вестроном», успішно працюють на всіх атомних електростанціях України. Значний обсяг робіт виконується для замовників у Росії, Литві, Чехії, Болгарії, Швеції, США та інших країн.

Парма, Огайо. — В днях від 4 до 8 серпня ц.р., при українському православному соборі Св. Володимира відбулася одинадцята з черги Літня Церковна Школа, в якій взяло участь 63 дітей.

Всіх дітей поділено на сім клас. Кожного дня парафіяльні священники розпочинали і кінчали лекції молитвою і коротким словом до дітей. Після двох лекцій релігії, однієї лекції музики та ручних робіт, слідував сніданок.

Темою цієї однотижневої програми було “Ми є родина”: домашня і церковна. Четвер був присвячений українським родинам, які страждали і померли від штучного Голодомору в Україні 70 років тому. Діти відвідали спеціальну кімнату в шкільному будинку, що присвячена Голодоморові. Там побачили багато світлин з цієї трагедії. Опісля діти поклали квіти

ЛІТНЯ ЦЕРКОВНА ШКОЛА В ПАРМІ

Діти, священники й учителі Літньої Церковної Школи перед собором Св. Володимира у Пармі, О.

біля пам'ятника жертвам Голодомору, що стоїть біля храму св. Володимира і заспівали “Вічна пам'ять!”

У п'ятницю вишкільний тиждень закінчився окремою програмою зі співом усіх дітей та словом пароха собору о. Івана Нако-

нечного та пані Маріяни Складирік — директора Літньої Церковної Школи, а водночас опікуна парафіїальної молоді.

ПРЕЗИДЕНТ Л. КУЧМА ЗУСТРІВСЯ З ПРЕДСТАВНИКАМИ КОНГРЕСУ США

Київ (АПУ). — Президент Л. Кучма зустрівся з представниками Конгресу США Куртом Велдоном, Нідією Веласкез, Полом Бейдером, Корін Браун, Соломоном Ортізом, Дагом Роачем, Джаном О'Нілом, Робертом Пілкоком. Члени делегації привітали Леоніда Кучму з Днем Незалежності України і передали йому особистий лист від Президента Дж. Буша.

У ході зустрічі сторони підкреслили налаштованість на поглиблення співпраці між двома країнами. Л. Кучма поінформував представників Конгресу про соці-

ально-економічну та політичну ситуацію у державі. Президент сказав, що “радий продовженню діалогу з американською стороною, діалогу, який набирає позитивних обертів” Він зазначив: “Україна готова до широкої співпраці зі США в усіх сферах”

Конгресмен Курт Велдон підкреслив, що Україна є стратегічною державою і не має бути поза увагою США. Він також підкреслив, що американська сторона вдячна Україні за її участь у стабілізаційних силах в Іраку.

ПАРЛЯМЕНТИ ПІВНІЧНОЇ ЄВРОПИ ЗА ПОГЛИБЛЕННЯ ЗВ'ЯЗКІВ З УКРАЇНОЮ

Паланга, Литва (Bi-Bi-Ci). Цього тижня відбулася вершинна зустріч голів парламентів країн Північної Європи, на якій пролунала ідея створення спільного економічного і політичного союзу за формулою Європейський Союз плюс нові сусіди. Керівники парламентів підтримали пропозицію голови Сейму Литви Артура Паулаускаса, щоб приділити більшу увагу прискоренню інтеграції України.

“Литва вже почала цю працю, — сказав Паулаускас, — ми створюємо литовсько-українську пар-

ляментську асамблею, мета якої передати Києву досвід Вільноса в інтеграції до Євросоюзу і НАТО”

Керівники парламентів Данії, Естонії, Ісландії, Латвії, Литви, Норвегії, Фінляндії та Швеції зібралися для обговорення актуальних проблем регіону напередодні розширення ЄС і НАТО. Вони домовилися координувати дії всіма з метою зміцнення Європейського Союзу і безпеки його країн.

Парламентарі всіма висловилися за поглиблення зв'язків з Україною, а також із Молдовою і країнами Південного Кавказу.

ЛВІ ПІДГОТОВЛЯЮТЬ НОВИЙ ПРОЄКТ КОНСТИТУЦІЙНОЇ РЕФОРМИ

Київ (“НХ”). — Українські політики широко обговорюють новий проект конституційної реформи, що його розробили соціалісти, комуністи та Адміністрація Президента. За підтримку цього проєкту висловився у своєму виступі до Дня Незалежності і Л. Кучма.

Представники “НУ” запевняють, що активно працюватимуть над пошуком союзників в своєму баченні політреформи. Блок Ющенка наполягає лише на одній конституційній зміні — праві більшості Верховної Ради формувати уряд. Глава СПУ О. Мороз та

керівник компартії П. Симоненко заявили про намір підготувати спільний з президентом проєкт змін до Конституції, замість того проєкту, що перебуває на експертизі в Конституційному Суді.

Мороз повідомив, що проєкт готовий на 99%. За його словами, переговори з Адміністрацією Президента розпочалися понад місяць тому. З-поміж інших політиків, у консультації брав участь також провідник “Трудової України” і глава Національного Банку Сергій Тигипко.

ІЗ ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Дорогий Пане Редакторе!

Недавно засоби масової інформації подали вістку, зміст якої просить про пімсту до неба. Не хочеться вірити, що Митрополит Української Православної Церкви Московського Патріархату Володимир Сабодан, за “визначні заслуги перед Православною Церквою, українським народом і державою, вручив орден св. Князя Володимира Великого провідникові комуністів України Петрові Симоненку. Чи це не зневага?!

Сімдесят років тому 7-10 мільйонів українців, головню селян, загинуло від штучного голодомору-геноциду, створеного комуністичною владою, а сьогодні провідник цих комуністів отримує нагороду — відзначення бушим то “українського митрополита(!)”

А хто, як не комуністи, крім

селян, винищили нашу інтелігенцію, наших письменників, науковців, українських єпископів і священників обидвох віровизнань? Це ж бо вони, комуністи, зліквідували нашу Церкву, а святині перемінили на всякі клуби, магазини, кінотеатри і т.д. Сьогодні “Іх Святість” Митрополит Володимир Сабодан за ці “заслуги” нагороджує Петра Симоненка орденом св. Князя Володимира Великого. Яка ж бо це іронія!

Цих кілька думок закінчу останньою строфою пісні-молитви до св. Князя Володимира Великого:

Ми всі до Тебе днесь рука взносим,
В Тебе рятунку, опіки просим:
О, виблагай нам кращої долі,
Церкви, народу, мира і волі!

Богдан Кандюк
Глен Спей, Н Й

ЧИТАЙТЕ І ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ “НАРОДНУ ВОЛЮ”!

ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ

Александров Михайло, 90 р.
Народився 25 жовтня 1910 р. в Санкт Петербурзі, Росія; помер 28 липня 2001 року в м. Брідж-вотер, Н. Дж. Був членом самостійного відділу УБС.

Беднарчук Йосип, 80 років.
Народився 6 квітня 1923 р. в м. Бетлегем, Па., помер 29 квітня 2003 року в м. Макунджі, Па. Був членом 234 Відділу УБС, Т-во ім. Івана Франка.

Білоус Стелла, 82 роки.
Народилася 3 лютого 1921 р. в м. Плейнс, Іл.; померла 29 квітня 2003 року в м. Нантіюк, Па. Була членом самостійного відділу УБС.

Гараус Анна, 78 років.
Народилася 30 липня 1924 р. в м. Коломия в Україні; померла 31 січня 2003 року в м. Вестчестер, Іллінойс. Була членом 93 Відділу УБС, Т-во ім. Івана Франка.

Гриценко Григорій, 82 роки.
Народився 20 серпня 1920 р. в м. Бостон, Массачусетс; помер 27 квітня 2003 року в м. Бостон, Массачусетс. Був членом 220 Відділу УБС, Український Драматичний Танковий Клуб.

Демченко Дмитро, 85 років.
Народився 1 травня 1917 р. в Києві; помер 12 березня 2003 року в м. Рочестер, Н.Й. Був членом 244 Відділу УБС, Т-во ім. Михайла Драгоманова.

Добаш Марія, 90 років.
Народилася 30 вересня 1912 р. в м. Вілмердінг, Па.; померла 24 березня 2003 року в м. Трумбл, Коннектикут. Була членом 30 Відділу УБС, Т-во ім. Михайла Грушевського.

Зиман Лев, 78 років.
Народився 13 жовтня 1924 р. в с. Перлівці на Івано-Франківщині; помер 1 травня 2003 року в м. Натли, Н.Дж. Був членом самостійного відділу УБС.

Іваненко Марія, 78 років.
Народилася 14 вересня 1924 р. в м. Харків в Україні; померла 20 квітня 2003 року в м. Баффало, Н.Й. Була членом 64 Відділу УБС, Т-во ім. Тараса Шевченка.

Костюк Григорій, 99 років.
Народився 25 жовтня 1902 р. в с. Боришківці, Кам'янець Подільського району в Україні, помер 3 жовтня 2002 року в м. Сілвер Спрінг, Меріленд. Був членом самостійного відділу УБС.

Купер Катерина, 81 рік
Народилася 28 червня 1921 р. в м. Палмертон, Па.; померла 30 травня 2003 року в м. Мілвіл, Н.Дж. Була членом самостійного відділу УБС

Куцько Анна, 85 років.
Народилася 3 жовтня 1917 р. в м. Детройт, Мічиган; померла 30 травня 2003 року в м. Норт Роялтон, Огайо. Була членом 272 Відділу УБС, Т-во ім. Івана Багряного.

Манковський Василь, 71 р.
Народився 27 березня 1932 р. в м. Чикаго, Іллінойс; помер 6 травня 2003 року в м. Нью-Ленокс, Іллінойс. Був членом 93 Відділу УБС, Т-во ім. Івана Франка.

Мельничок Богдан, 78 р.
Народився 30 квітня 1924 р. в м. Сянкі на Лемківщині; помер 3 квітня 2003 року в м. Монреаль, Квебек у Канаді. Був членом 307 Відділу УБС, Т-во Української Молоді.

Папоський Григорій, 83 р.
Народився 25 серпня 1919 р. в м. Ньютаун, Коннектикут; помер 22 квітня 2003 року в м. Данбурі, Коннектикут. Був членом самостійного відділу УБС.

Пригода Юрій, 80 років.
Народився 24 листопада 1922 р. в с. Людів на Волині; помер 8 липня 2003 року в м. Бінггемтон, Н.Й. Був членом 184 Відділу УБС, Т-во Ліги Української Молоді.

Сесок Павлина, 76 років.
Народилася 17 червня 1926 р. в м. Тейлор, ПА.; померла 14 квітня 2003 року в м. Тейлор, Па. Була членом 252 Відділу УБС, Т-во УБСоюзу.

Сігель П. Карен, 51 рік.
Народилася 13 квітня 1951 р. в м. Скрентон, Па.; померла 31 березня 2003 року в м. Ветор, Коннектикут. Була членом самостійного відділу УБС.

Слиш Ліліяна, 78 років.
Народилася 23 грудня 1924 р. в м. Невіл Айленд, Па.; померла 15 липня 2003 року в м. Гатборо, Па. Була членом самостійного відділу УБС.

Смик Степан, 83 роки.
Народився 15 квітня 1919 р. в м. Бінггемтон, Н.Й.; помер 20 березня 2003 року в м. Бінггемтон, Н.Й. Була членом 184 Відділу УБС, Т-во Ліги Української Молоді.

Солтис Р. Павлина, 87 років.
Народилася 19 серпня 1915 р. в м. Бріджпорт, Коннектикут; померла 7 травня, 2003 року в м. Бріджпорт, Коннектикут. Була членом 30 Відділу УБС, Т-во ім. Михайла Грушевського.

Франціс О. Елейн, 77 років.
Народилася 31 березня 1926 р. в м. Чикаго, Іллінойс; померла 19 червня 2003 року в м. Бріджпорт, Огайо. Була членом самостійного відділу УБС

Ростислав Василеню

СВЯТКУЙ У ВІКАХ!

Святкуєм, слава Богу, вже Дванадцятьліття,
Без крові, кажуть нам, Державу здобули,
Неправду кажуть нам. Погляньмо у століття
На гекатомби жертв, і ріки, що пливали
Червоні з крові українського народу --
Хмельниччина, Мазепин чин, ну а тоді
Змагання Визвольні до волі, до свободи,
Базару жертви, Крут, а жертви молоді...
В цей день заглянемо в історії анали,
Бо без історії і дійсність є тупа,
Як нам до Незалежності шлях торували
Війська Петлюри, Коновальця і УПА.
Ще був Голодомор, якого світ не бачив,
Було НКВД, Гестапо, був Сибір,
Народ все пережив, Голготи не пробачив,
Воскрес Державою, катам наперекір.
Сьогодні вільні ми, бо кров за що Свободу
Ще перед тим з грудей століттями лилась,
Нехай не легко тепер є нашому народу,
Це ж перші кроки як Державність здобулась.
Вітаємо Тебе, чудова Україно,
Із Незалежністю! Святкуй її в віках!
Хай багатоліття слів щороку грімко лине,
Ніколи не назад! Лише вперед Твій шлях!

Серпень, 2003 р.

Марина Юревич ("УМ")

І ОЖИВЕ СЛАВА БАТУРИНА

Батурин (7-8 червня) прий-
мав гостей з усієї України: у геть-
манській столиці відбувалося Свя-
то Козацької Слави. Сила-силенна
людю з Києва, Сумської, Чернігів-
ської областей стала свідком вже
чотирнадцятого урочистого дійст-
ва, про яке батуринський селищ-
ний голова Михайло Івашенко
говорить не без задоволення.
"Свято пройшло на вищому рів-
ні", -- підсумовує він.

Після панахиди по загиблих
козаках, Свято Козацької Слави
продовжилося театралізованим
дійством "Козацька слава", кон-
курсом "Козацька кухня" і тради-
ційною трапезою з кулішем, до
якої "прикладалися" усі присутні.
За словами Михайла Івашенка, не
обійшлося і без подарунків: у зма-
ганнях між козаками, головною
нагородою був справжній живий
баран, якого виграв мешканець
Батурина. Свято закінчилося кон-
цертом самодіяльних ансамблів із
різних регіонів України.

Однак, на думку батуринсь-
кого голови, найважливішим мо-
ментом у цьому святі є створення
фундації з відродження Батурина.
Саме тому не обійшлося і без при-
сутності народних депутатів: про-
відники "Нашої України" Віктора
Ющенка, народних депутатів Іва-
на Плюща, Юрія Костенка, Олек-
сандра Мороза. Була присутня на
святі й народна артистка України
Ніна Матвієнко.

КОРИСНА ПРАЦЯ ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ЧІКАГО

Товариство Української Мови
(ТУМ) ім. Шевченка в Чікаго за-
сновано в 1990-му році з метою
помагати Україні україномовними
книжками та журналами, що виш-
ли у діаспорі. Книжки висила-
ються до всіх 25 обласних центрів
Т-ва "Прогрес" в Україні. Крім то-
го, ТУМ висилає фонди на видав-
ничу діяльність та стипендії.
Як досі, вислано 799 пачок
української літератури, біля
104,730 одиниць вартістю 789,900
доларів, оплата за пересилку 35,
772 долари. Надіслані книжки пе-
редаються до шкіл, до читаль-
ни "Прогрес", до бібліотек.

ТУМ отримує багато листів
від читачів, які висловлюють гли-
боку вдячність за надіслані видан-
ня.

НОВИЙ ПРОЄКТ БУДОВИ МОСТА ЧЕРЕЗ ПІВДЕННИЙ БУГ

Миколаїв (АПУ). -- На днях
відбулася тут презентація нового
технічно-економічного обґрун-
тування проєкту мостового пере-
ходу через Південний Буг. Доку-
мент підготувала відома японська
компанія. Керівник виконавчої
влади області Олександр Гаркуша і
директори ряду підприємств Ми-
колаївщини отримали повну ін-
формацію про об'єкт, що пропо-
нується, про кроки, необхідні від
місцевої влади та уряду України,
щоб Японський Банк Міжнарод-
ної Співпраці виділив необхідну
для здійснення проєкту позику.

Через Південний Буг пропо-
нується побудувати підвісний за-

Крім того, Товариство Укра-
їнської Мови вислало 70,565 до-
лярів на видавничу працю; 6,000 до-
лярів на стипендії для сільських
дітей, які будуть студіювати ук-
раїністику в Ківо-Могилянській
Академії, або в Острозі чи в Мико-
лаєві.

Товариство Української Мови
в Чікаго заохочує всіх дбайливих
українців стати його членами та
підтримати юрисну працю для
відродження України. Річні член-
ські внески лише 20 доларів,
вкладка добродія -- 100 доларів.

ТУМ очолює проф. Віра Бод-
нарук.
Адреса Товариства така:
Ukrainian Language Society
425 Ridge Ave.
Clarendon Hills, IL 60514

прольотом над річкою. Вартість
проєкту оцінюється у 158 міль-
йонів доларів, тоді як у поперед-
ньому варіанті технічно-еконо-
мічного обґрунтування називалася
сума 175 мільйонів. При цьому
плановий термін будівництва буде
скорочений на шість місяців із за-
вершенням робіт у 2009 році. Про-
клад через новий міст буде платним.
Передбачають, що до 2020 року по
ньому на добу можливий проїзд
20 тисяч автомобілів.

Презентація нового мостово-
го переходу через Південний Буг
планується також у Міністерстві
Економіки в Києві. Потрібне рі-
шення уряду України про визна-

Сергій Бовкун ("День")

Уже кілька місяців у скверку
на перехресті житомирських ву-
лиць Шевченка та Бороді триває
будівництво. Будується храм. Вже
сама по собі ця подія є помітною
в житті обласного центру, адже за
роки незалежності, це фактично
перша храмова новобудова в Жи-
томирі. Знаковим є й той факт, що
майбутню церкву зводить греко-
католицька громада, яка за своєю
чисельністю є найменшою серед
традиційних християнських спіль-
нот міста.

Історично склалося, що в
Житомирі здавна існували дві ве-
ликі (і майже однакові за чисель-
ністю) громади -- православні та
католики. Два з половиною століт-
тя, коли місто перебувало у складі
Речі Посполитої, зробили його
"польською столицею Волині",
одним із центрів католицизму на
Правобережжя, резиденцією епи-
скопа. А православ'я, що відігра-
вало в ті часи ролю оборонця ін-
тересів українського населення
Житомира, отримало друге дихан-
ня після приєднання краю до Росії
у 1793 році.

У XVII-XVIII ст. знайшли
своє місце в релігійному житті
Житомира і греко-католики, або
уніяти (так їх тоді називали). Істо-
ричних даних про тогочасну гре-
ко-католицьку громаду майже не
збереглося, проте достеменно ві-
домо, що нинішній Преображен-
ський собор (УПЦ МП), що є най-
більшим храмом обласного цент-
ру, був зведений у 1870-1880 роках
на місці старої уніятської
церкви, пошкодженій під час ре-
конструкції.

В імперські та радянські часи
про уніятів в Житомирі не чули.
Заборона діяльності Церкви не
могла не спричинити переходу ве-
ликої частини віруючих у право-

Сергій Брунь

Вже традиційно в другу не-
ділю травня в Биківнянському лісі
біля Києва, на місці поховання
жертв сталінського режиму, було
велелюдно. Запалені свічки в ру-
ках людей і чорні стрічки на пра-
порах поряд із синьо-жовтими
стрічками на деревах і табличками
з іменами загиблих у тридцять ро-
ки, підсилювали почуття скорботи.
Дерева в Биківнянському лісі ста-
ли мовчазними свідками злочину
і пам'ятниками над безіменними
могилами. Скільки ж їх тут похо-
вано -- 120-130 тисяч? Ніхто не
може відповісти. Однак, залиша-
ється незнищеною пам'ять.

Щороку приходять сюди не
лише давно посивілі діти жертв тієї
кривавої доби, але й справжні
патріоти. З року в рік біля постав-
леного кілька років тому пам'ят-
ника у Биківнянському лісі майо-
рність прапор ОУН, адже більшість
членів Київської міської ОУН
приходить сюди з середини 90-их
років, а дехто з них був з-поміж

Ганна Лук'янова ("НХ")

БЛАКИТНИЙ КИТ --НАЙБІЛЬШИЙ ТА НАЙЗАГАДКОВІШИЙ

Хоч як це дивно, але однією
з найзагадковіших на сьогодні за-
лишається найбільша тварина на
Землі -- блакитний кит. Що досто-
менно відомо біологам, так це аре-
али проживання цих океанських
велетнів і те, що попри суворі за-
ходи охорони, розмноження бла-
китних китів постійно зменшуєть-
ся. Але як охороняти те, про що ми
майже нічого не знаємо?

Блакитні або сині кити не ма-
ють собі рівних серед усіх інших
живих істот планети: їхня вага ся-
гає 150 тонн, а довжина -- 33 мет-
рів. Якоюсь у водах Антарктики
спіймали самицю блакитного ки-
та, яка важила цілі 190 тонн. "Важ-
ко повірити, але численні мікро-
організми, що заселяють океан,
вивчені набагато краще, ніж най-
більші морські ссавці, -- каже Кри-
стіан Рамп, -- єдиний у Німеччині
біолог, який спеціалізується на ви-
вченні цього виду китів. -- Ми на-
віть не знаємо, як довго живуть
блакитні кити, й скільки їх взагалі
існує на Землі".

"За приблизними оцінками,
кількість блакитних китів сягає від
10 до 15 тисяч. Одна з найдослі-
дженіших груп, мексикансько-

У ЖИТОМИРІ З'ЯВИТЬСЯ ХРАМ УГКЦ

Перший за останні 200 років

слав'я, а також від'їзду решти на
Захід. Ті, що залишилися, іденти-
фікували себе за належністю до
УГКЦ лише у колі сім'ї.

Релігійне відродження почат-
ку 90-их років пробудило й жито-
мирських греко-католиків. Зустрі-
чаючись на православних бого-
служіннях в Михайлівській церкві
(УПЦ КП), люди знайомилися, об-
мінювалися телефонами, домов-
лялися про майбутні зустрічі у хра-
мі. Проте відсутність постійного
настоятеля (вряди-годи навідува-
лися священники з сусідніх пара-
фій) не могла зцементувати гро-
мади, тож у 1997-1998 роках греко-
католики Житомира опинилися,
як і колись, "у підпіллі" -- ініціа-
тора об'єднання парафій не було,
кожен жив своїм життям.

Саме таку ситуацію застав
молодий 24-річний священник Ві-
талій Сидорук, призначений у
грудні 1998 року настоятелем гро-
мади. Уродженець Кам'янець-По-
дільського, Віталій закінчив там
школу, індустріальний технікум за
спеціальністю "електрик", працю-
вав на кабельному заводі. Проте,
відчуваючи в душі потяг до Бога,
вступив до Львівської Духовної
Семінарії УГКЦ, закінчивши яку,
служив дияконом. Коли йому за-
пропонували очолити парафію в
Центральній Україні, він з трьох
міст обрав саме Житомир, хоча до
цього жодного разу тут не бував.

— Коли я приїхав сюди, тут
було пусто, -- згадує отець Віта-
лій, -- люди час від часу навідува-
лися до Михайлівської церкви чи
костюла, проте згуртованої гро-
мади не було. Я ходив містом, кле-
їв оголошення -- збирав докупі
парафіян. Поступово зібралось
біля 35-40 людей, які й стали пара-
фією Святого Василя.

Парафіяни -- переважно ви-

хідці з Західної України, яких до-
ля звела з Житомиром. Здебіль-
шого це люди з вищою освітою
(інженери, педагоги), які ще в ра-
дянські часи отримали направле-
ня на роботу до Житомира. На-
приклад, у родині Конрадів (Яро-
слав родом з Львівщини, Тетяна --
житомир'янка) найважливіші
родинні події вже пов'язані з от-
цем Віталієм: він вінчав старшу
дочку Ярослава й Тетяни, хрестив
онука. А торік в один день Конра-
ди отримали одразу два подарун-
ки: хрещення пані Тетяни й одразу
по тому -- вінчання з чоловіком --
через 25 років після весілля.

Отець Віталій прагне пере-
творити свою парафію на міцну й
здорову сім'ю, яка жила б своїми
радошами й турботами.

— Мені випало побувати в
Британії. Там мене приємно вра-
зило життя однієї з багатьох цер-
ковних громад. Всі парафіяни зна-
йомі одне з одним, після Служби
Божої -- традиційне неспішне
спілкування за кавою. Кожне цер-
ковне свято відзначається у спіль-
ному, наче родинному колі. Тож
прагну, аби й наша парафія жила
за зразком дружньої родини.

Найпотужнішим «магнітом»
для будь-якої релігійної громади є
храм. Житомирські греко-като-
лики вірять, що за кілька років та-
ки матимуть красуню-церкву. По-
ки що вона існує лише у вигляді
макету, що стоїть на полиці у по-
мешканні отця Віталія. За струн-
кими формами візантійського
стилю легко вгадується знаменита
П'ятницька церква в Чернігові --
шедевр давньоруської архітектури,
який став основою для створення
житомирського храму (автор про-
єкту -- архітектор Валерій Голова-
тенко). Будівництво нижньої церк-
ви (над якою за 3-4 роки постане

верхня), розпочалося у березні на
юшті дружніх парафій УГКЦ із
Західної України, Німеччини та
Австралії.

З нетерпінням очікуючи на
появу власної церкви (до речі, пер-
шого уніятського храму в Жито-
мирі за останні 200 років), греко-
католики нині вважають «рідним»
католицький костюл Святої Софії,
де щодня ось уже чотири з лиш-
ком роки (з дозволу єпископа Яна
Пурвінського) отець Віталій пра-
вить богослужіння.

16 червня 2003 року стало
найочікуванішим днем для пара-
фіян -- у фундамент майбутнього
храму урочисто закладено наріж-
ні каміни. Святкова церемонія зі-
брала на будівельному майданчику
всіх парафіян, а також поважних
гостей: Києво-Вишгородського
єкзарха УГКЦ Василя (Медвідя) і
Києво-Житомирського єпископа-
ординарія РКЦ Яна Пурвінського.
Спільна молитва чільних пред-
ставників двох церков (досить рід-
кісне для Житомира явище) -- чим
не приклад єдності християнства?

...Щонеділі вони збираються
на вранішню Службу Божу -- коли
двадцять, коли тридцять осіб --
маленька громада великого міста.
Їх неперівняно мало поруч з сот-
нями й тисячами прихожан пра-
вославних і католицьких храмів
Житомира. Проте ці люди, пам'я-
таючи мученицьку історію своєї
Церкви, можливо, більш ніж хто
інший знають, що віра -- це те, що
об'єднує, а не розділяє. Символом
такого єднання Українських Цер-
ков у Житомирі може стати новий
храм, куди, безперечно, щодня
приходитимуть різні люди, і кожен
відчуватиме себе там членом ве-
ликої християнської родини. Про
це мріє отець Віталій. Чи такою
вже нездійсненною є ця мрія?

ЧОРНА ПАМ'ЯТЬ БИКІВНЯНСЬКОГО ЛІСУ

тих, хто започаткував ці відзначен-
ня. Цього року на чолі численної
делегатії столичних націоналістів,
був провідник Київської міської
ОУН, головний редактор журналу
"Самостійна Україна" Павло
Дорожинський. Разом із членами
міської ОУН, прийшов уклонити-
ся загиблм і член Дисциплінарної
Комісії ОУН Михайло Савчук з
Канади.

Після молебня, який відпра-
вили Верховний Архiepіскоп
УГКЦ Кардинал Любомир Гузар і
священники двох Українських Пра-
вославних Церков, біля Биківнян-
ського хреста відбувся мітинг. У
своїх виступах на ньому, як пред-
ставник міської влади, виступив
заступник голови Київської місь-
кої державної адміністрації Ми-
хайло Поживанов, виступили та-
кож представники різних політич-
них сил -- народний депутат Леся
Танюк, голова Всеукраїнського
Т-ва Політ'язнів і Репресованих
Євген Пронюк, голова столичного

Т-ва "Меморіал" Роман Круцим
(який і був організатором цього
заходу), Олесь Шевченко від УНП
і чимало інших. Вони наголошу-
вали на тому, що влада робить ще
надто мало для увічнення пам'яті
жертв тоталітарного режиму, які
покояться у Биківнянському лісі.
Хоча б такий красномовний факт:
-- не діявлячись на постанову Вер-
ховної Ради, прийняту кілька років
тому, ще й досі не знайдено коштів
для спорудження тут повноцін-
ного меморіального комплексу, та
й саму "Биківнянську справу" Ге-
неральна Прокуратура в останні
десять років кілька разів намага-
лася закрити, посилаючись на тер-
мін давності скоєних злочинів.

Позицію київської ОУН під
час мітингу-реквієму висловила
член її проводу -- народна артист-
ка України Галина Яблонська,
зауваживши, що ми не маємо пра-
ва забувати людей, яких розстріля-
ли лише за любов до рідного краю
і свого народу, тож всі патріотичні

своїх єдилиць мають боротися за
їхнє увічнення їхньої світлої па-
м'яті.

Чудовим доповненням висту-
пу Г. Яблонської, були зачитовані
нею вірші Олени Теліги, а також
її авторське віршоване слово про
батька, написане ще в середині 90-
их років.

Злочини режиму не мають
терміну давності, тож більшість
учасників мітингу підписала звер-
нення до Страсбурзького Суду
стосовно порушень української
влади, зокрема суду і прокуратури,
які затягують розгляд справи про
злочини в Биківні.

З-поміж активних ініціаторів
цього процесу, є чимало членів
столичної ОУН. Як зауважив П.
Дорожинський, міська ОУН і на-
далі докладатиме значних зусиль,
сприяючи доведенню до перемоги
як справи щодо суду над винними
у Биківнянській трагедії, так і
щодо спорудження тут меморіаль-
ного комплексу.

"Під час сильного вітру чи
потужних підводних течій, блакитні
кити іноді не встигають вчасно
залишити небезпечні регіони в
Лабрадорському морі. Поверхня
океану швидко вкривається тов-
стим шаром льоду, а тварини зади-
хаються під ним"

Чи не єдина можливість спо-
стерігати за китами з'являється в
біологів тоді, коли підводні велетні
ненадовго спливають на поверх-
ню для того, щоб набрати повітря.
"Ідентифікувати окремих тварин
можна, лише тоді, коли पोшастить
зробити багато фотографій", -- по-
яснює біолог з Бремену Кристіан
Рамп. Сам він ось уже п'ять років
як емігрував до Канади, щоб вести
далі свої наукові пошуки".

"У принципі існують лише
дві організації в світі, які постійно
досліджують блакитних китів. Од-
на з них працює в північно-канад-
ських водах, друга -- в каліфорній-
сько-мексиканських. Вивчати най-
більших живих істот, які координе-
ровані існували на Землі, виявилось
дуже складною справою. І все ж
таки дивно, що крім цих двох при-
ватних інституцій, практично ні-
хто більше серйозно не опікується
проблемою блакитних велетнів

Микола Віриній

ЗІ СТОЛІТТЯМ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ, ВІТАЄМО ВАС ДОСТОЙНИЙ ПЕТРЕ ВАСИЛЬОВИЧУ ОДАРЧЕНКО!

(Народився 20 серпня (7 серпня за ст. ст.) 1903 р.)

Проф. Петро Одарченко

Інколи не хочеться вірити, що людина, яку шануеш як рідного, дожила до такого віку. А це ж, зважаючи на всі хвороби, вічні мандри в пошуках за місцем, де можна було б якнайкраще служити своїй Батьківщині та своєму народові. Видно, що не зважаючи на лихі випробування, професорові П.В. Одарченкові судилося досягнути такого віку за Віру, Надію і Любов. Любов до рідної землі, де народився, прищепилась ще в дитинстві, коли навколо співалися українські пісні, розповідались казочки.

Майбутній Трибун науки, культури, мови, літератури захоплювався скарбами української народної пісні. Тому й не диво, що прочитавши Шевченкового “Кобзаря”, залишився навіки відданим його істінам та “Заповітові”

Правдоподібно, що тоді вже почалася опіка на ним Ангела, надісланого самим Господом з благословенням і нареченням: “Бережи це дитя моє від усього нечестивого, що на землі витворюється злими духами опутаними...”

Юнак завзято навчався в земській початковій школі (1910-1913 рр.), а від 1913-го до 1929-го року в Гадяцькій земській гімназії. Родомовляв українською мовою, дарма, що викладання було російською. Він говорив з друзями рідною мовою. Згадує, як учитель математики, зібравши учнів, читав їм байки Леоніда Глібова, влаштовував з учнями вечори інсценізації глібовських байок.

Гадяцьку гімназію перейменували з “Гадячской мужской гимназии” на “Гадяцьку хлоп’ячу гімназію ім. М. П. Драгоманова” На святі з нагоди перейменування гімназії, виступила Олена Пчілка з доповіддю “Спогади про М. Драгоманова”

Пощастило гімназистові в 1919-1920-их роках в тому самому будинку, де жила тоді Олена Пчілка. Вона подарувала йому книжку з таким дарчим написом: “Вельмишановному Петрові Одарченкові на добрий спомин про близьке сусідство. Прихильна Олена Пчілка. Гадяче, 1920. 10.V”

У своїй “Автобіографії” вче-

ний згадує День Шевченка, який проголосили народним святом у Гадячі. Тоді відбулася масова демонстрація. Коли ж один хлопець з-під поли чумарки несподівано витягнув “жовто-блакитний прапор -- всі стали співати *Ще не вмерла України!*” На очах демонстрантів розлючений комісар порвав прапор. У відповідь на цей вчинок комісара, Олена Пчілка вигукнула: “Ганьба Крамаренкові!”

Після закінчення гімназії в 1920 році та водночас і Педагогічних Курсів, П. Одарченко став студентом Полтавського відділу Харківського Університету, але через чотири місяці тяжко захворів і змушений був припинити навчання. Видужавши, влаштувався на працю учителем початкової школи на хуторі Мельниково-Кулебеному за три кілометри від Римарівки, а восени 1923 р. став студентом Ніжинського Інституту Народної Освіти і закінчив його в 1926 році. Став аспірантом при секції української мови і літератури Ніжинської науково-дослідної катедри історії культури та мови. Наукова праця була зосереджена на вивченні життя і творчості Лесі Українки. За три роки аспірантури виконував усі вимоги програми і написав дисертацію про творчість Лесі Українки та надрукував ряд праць у “Наукових записках Ніжинської науково-дослідної катедри історії культури і мови”, в академічних виданнях “Літературна” за редакцією Сергія Єфремова, в журналі “Етнографічний Вісник”, а з 1928 року почав читати лекції в інституті.

Та недовго тривав цей потужний вихід в простори улюбленої культури. 1-го жовтня 1929 року, Петра Одарченка заарештували. Його звинуватили в тому, в чому жорстоко скривдили багатьох винятково талановитих українців у різних галузях культури — у членстві в контрреволюційній організації, що ставила своєю ціллю повалення радянської влади і відновлення самостійної України.

П. Одарченка тротримали ув’язненим в Україні шість місяців і заслали на три роки в Алма-Ату. Етап був великою школою життя, адже довелося побувати в різних тюрмах різних республік: у Лук’янівській в Києві, в Калузі, в Тулі, в Ташкенті та в Алма-Аті.

Молодий вчений не здавався. Після звільнення з ув’язнення, поринув у нову працю. Почав працювати в бібліотеці Геолого-розвідувального управління Казахстану, але скоро тяжко захворів на запалення легенів і одночасно на черевний тиф. Автор цього нарису про Достойного Ювіляра Петра Васильовича Одарченка, знайомий з названими захворюваннями

і подивляє його силу волі, спротив організму і бажання жити, що тоді врятувало від смерті “ворога народу” з України. Витримав він і різні ускладнення після тифу: гострий міокардит, гострий суглобний ревматизм, запалення середнього вуха, тяжку операцію -- трепанацію черепа. Пів року тривало видужування, але таки видужав і почав працювати на посаді старшого наукового співробітника державної бібліотеки Казахстану, виконуючи обов’язки бібліотекаря відділу каталогізації. Деякий час працював на посаді ученого секретаря Бюра Краєзнавства, а згодом -- завідувача бібліотеки Центрального Краєзнавчого Музею Узбекистану. Крім того, викладав російську мову в Казахському Медичному Інституті. Та ось до Алма-Ати приїхав уповноважений Народного Комісаріату Освіти України Горб для проведення українізації районів, заселених українським населенням. Петра Васильовича запросили писати короткі статті для радіопрограм українською мовою.

Українізація тривала недовго. У 1933 році місцева влада з наказу спеціальної московської комісії, яку очолював Л. Каганович, припинила українізацію. Були чутки, що представника Народного Комісаріату Освіти України Горба заарештували, звинуватили в приналежності до УВО і розстріляли.

Крім того, 6-го грудня 1933 року українців, які були на заслання, звільнили до волі. В Алма-Аті вони зібралися того дня ввечері у помешканні Д. І. Коліуха, щоб відшукувати волю. Не встигли й потішитися волею, як несподівано приїхав “чорний ворон” Всіх заарештували і всі опинилися у в’язниці ГПУ. “Тройка” оголосила вирок ув’язненому Петрові Васильовичу: три роки заслання в Уральськ. На новому засланні Одарченку влаштувався на працю в Уральському Педагогічному Інституті викладати російську мову. Працював теж і в бібліотеці цього освітнього закладу. На початку 1937 р., був звільнений із заслання, але неочікувано одержав наказ про звільнення з праці в Педагогічному Інституті. При цьому нічого не згадали про причину звільнення.

Добрі люди порадили В. Одарченкові їхати геть з Уральська, тож Петро Васильович поїхав до своїх батьків. Угодив якраз на період, коли починалася “єжовщина”. По селах проводились масові арешти. Щоби знову не бути арештованим, -- їздив скрізь, куди можна було, в пошуках праці. Однак, ніхто не хотів брати на працю “колишнього заслання”, тож поїхав шукати праці аж до Кур-

ська. Деякий час йому довелося спати на залізничодорожній станції, а потім у кухонному куточку одного залізничника. Опинився в розпачливому стані й поїхав до Москви та подав скаргу голові Комісії Радянського Контролю М. І. Ульяновій -- сестрі В. Леніна. Через рік одержав відповідь. Змінилися й обставини. Так званого “залізного наркома Єжова проковтнула сама єжовщина”

П. В. Одарченко влаштувався на працю. Викладав російську мову в школі для дорослих. Згодом став викладачем у середній школі. Мав також тимчасову працю в обласній бібліотеці. В Курській бібліотеці в 1939 р. видали дві праці Одарченка -- бібліографічні покажчики про Шевченка і Шекспіра.

У вересні 1939 р., П. Одарченко отримав посаду доцента Курського Педагогічного Інституту. Працював тоді над дисертацією на тему “Лексика повісті Гоголя *Тарас Бульба*” У 1941 р. одержав наукове відрядження в Інститут ім. Герцена в Ленінграді. Там працювала проф. Є.С. Істрина, яка керувала його дисертацією.

Через два дні міліція відібрала йому пашпорт і запропонувала негайно вийхати з Ленінграду. 21-го червня П. В. Одарченко приїхав до Римарівки до своїх батьків, а вже 22-го червня почалась війна між Німеччиною і Радянським Союзом. Влада наказала йому негайно вийхати до Курська. Зробив, як наказали. Та незабаром німці захопили Курськ. Якийсь тип, за словами Ювіляра, доніс німцям, що Петро Одарченко в його книжці про Шевченка гостро скритикував Гітлера. На щастя, комендантура передлажкнижку голові міста Вегеманову. Той викликав П. В. Одарченка і давши йому відповідний документ, порадив негайно вийхати з Курська до Києва. Професор Р.С. Вегеманов перед приходом німців викладав у Курському Педагогічному Інституті і був колегою Петра Васильовича.

У Києві в Одарченка було багато приятелів. Вони допомогли йому знайти помешкання і допомогу від Українського Червоного Хреста. Одного разу Гестапо заарештувало Петра Васильовича, підозрюючи, що він -- галичанин-мельниківець, який прибув із Заходу. Довелося вьяснювати, хто він і звідки. Повірили й випустили. Діставши перепустку на Львів Берет, -- прибув до батьків у Римарівку.

(Продовження буде)

Роксоляна П. Зорівчак

РУБРИКА МОВИ

Сотий текст

Мова – душа народу.
Я розмовляю –
Цілий народ
У собі вміщаю.
Хто цурається мови,
Той – не зерно,
А полова:
Рано чи пізно
Вітер її одвіє...
Народна душа
Не міліє...

Д. Череди́нченко

ПРО УКРАЇНСЬКИЙ ЧОРНОЗЕМ

В Україні є різні ґрунти (дерново-підзолисті, каштанові, болотні та ін.), одначе гордість та любов українців – це чорнозем, дуже родючий масний чорний ґрунт, що утворився переважно в степових і лісостепових районах України. Оцей родючий ґрунт є одним з головних концептів нашої культури, символом України, згадаймо Павла Тичину:

Чорнозем підвівся і дивиться в вічі,
і кривить обличчя в кривавий свій сміх.
Поете, люботи свій край не є злочин,
коли це для всіх!

(Вірш “І Бєлий, і Блок...”).

Лише той, хто бачив і відчував духмяний чорнозем у літню днину, зможе по-справжньому розкошувати рядками М. Коцюбинського “З-під гіллястих кущів дихає на неї тепле повітря, насичене пахощами чорнозему”

Семантично повноправним синонімом (хоча і рідше вживаним) до слова чорнозем є слово чорноземля, пор.. “В долині лежала масна чорноземля, з якої буйно й весело виростали густі трави й куші” (П. Загребельний).

Прикметник чорноземний – поруч зі своїм основним значенням – багатий на чорнозем – набув і переносного, метафоричного: ширий, міцний. “Радість чорноземна” – ось як назвав збірку своїх поезій український поет і перекладач (зокрема, Шекспірового “Гамлета”) Леонід Гребінка.

Є в українській мові пов’язаний з чорноземом вислів чорний пар – рілля, залишена на одне літо без посіву, для покращення якості землі, оброблення якої починається восени. Його не знайдете в мовленні гуцулів чи бойків, бо немає чорнозему у їхньому краю. Його не знайдете в творах В. Стефаника, І. Франка чи Лєся Мартовича, але його знайдете в творах М. Коцюбинського, М. Стельмаха, Григіра Тютюнника. Хлібороб неозорих чорнобрилих ґрунтів України асоціює вид свіжозораного поля з певною ознакою – чорним кольором землі, і називає його чорний пар, виділяючи ту ознаку, що впадає у вічі та характеризує предмет загалом. У соціально-психологічній новелі-монологі “Intermezzo” М. Коцюбинський створив словесний образ надзвичайної експресії пустити душу під чорний пар у значенні “оновлюватися, відроджуватися морально, відпочивати, набиратися сил”: Лїниво всі встали, лїниво ступаєм з ноги на ногу й несемо обережно додому спокій. Йдемо повз чорний пар. Тепло дихнула в лице пухка чорна рілля, повна спокою і надії. Вітаю. Спочивай тихо під сонцем, ти така ж втомлена, земле, як я. Я теж пустив свою душу під чорний пар...” Цей образ глибоко пов’язаний із самим заголовком новели, бо ж музичний термін intermezzo означає перепочинок між двома діями.

Любімо ж українські чорноземи, вслухаймося у музику слова ЧОРНОЗЕМ !

Львів, 19 серпня 2003 р.

Діма НАД ОЗЕРОМ

Одягла берізка осіннє намисто:
сонячні коралі
і бурштин іскристий.
Підійшла до озера --
в нім небо безхмарне...
Задивилась, як у люстро,
чи в намісті гарна.

Володимир Жйла

ЕПІСТОЛЯРНА СПАДЩИНА ІВАНА БАГРЯНОГО

II

Іван Багрянний добачає, що певні групи хочуть (шляхом злочинних махінацій) все перекреслити і назавжди відтяти шляхи до консолідації. Дуже шанобливо звучить лист Івана Багряного до відомого польського демократичного діяча -- редактора паризького журналу “Культура” Єжи Гедройца. Є. Гедройц вірив у розвал СРСР і був прихильником тісної співпраці Польщі та України.

Обіцяну статтю для Вашого шановного журналу я кінче Вам пришло і то в найближчому часі... Тепер щодо моєї книги. Скажу Вам шире, що я про це мріяв довгі роки в советських казематах, а саме -- про змогу крикнути на весь світ страшну правду про советський “рай” та про трагедію людей в нім і тому я безмежно Вам вдячний за ті заходи, які Ви зробили в напрямку просування цієї книги до французького вививництва, незалежно від того, чи з цього щось вийде (I, 427).

Лист прийнятий вдячністю за всі зусилля Гедройца.

Дещо терпко звучить лист-відповідь Івана Багряного Ганні Наконечній. Він пише:

Ваш лист мене трохи засмутив. І то засмутив саме тим, що Ви берете під захист тих, кого не слід брати..., які так чи так віддана мають на меті жалі... Ви от разом з Майстрєнком берете в оборону такого Правдюка як “справжнього патріота”... це за рекомендацією Майстрєнка... А мої легєни шалєно протєстуют проти такої Вашої адвокатської місії стосовно людини, який я не можу підібрати ім’я і, мабуть, ніколи не доберу. Для Вас там усіх, що посуджують мене за “грубість” і “невитриманість” це й за “неправдивість” відносно полєміки з Майстрєнком, титання пролітої крові та урєбленої молодости -- це література, а для мене ні. Поняття підлости і мерзєнності -- для мене поняття конкретні і є явищами непростимиши. Той самий Правдюк Майстрєнків є однодумець і, як Ви самі бачите, на

думку Майстрєнка, шляхєтніший за Багряного його земляк, відіграв у моєму житті таку трагічну й ганєбну рєлю, що це йому я завдячую своїм хворим серцем і хворими легєнами.

І, Дорога Пані Наконєчна, -- пише Іван Багрянний, -- я поклявся перед могилою моєї матері, що вмерла з горя, поки син був у тюрмі, що я викорінюватиму мерзєнність і мерзєтників єсіма доступними мені засобами. І я це робитиму завжди і повсякчас, і всюди (I, 656).

Том другий кінчається “додатками”, а серед них “Свідченням Багряного перед Комісією Конгресу США” Члени Комісії поставили Іванові Багряному понад 25 запитів, що відносились до советської політики в минулому і сучасному. Частина запитів стосувалась самого свідка, його діяльності на Україні і на еміграції. Широко свідчив Іван Багрянний про советське фізичне і моральне народовбивство в Україні, віддаючи окрему увагу советському теророві та переслідуванням української культури та її творців і діячів. Найбільше уваги віддав справі т.зв. політики співіснування та тоді все ширше практикованого в рамках політики “культурного обміну” Свідок Багрянний доказував, що все це є одним великим підступом червоної Росії з єдиною метою -- скрипити свою владу і послабити визвольні рухи поневолених народів, щоб приготуватись до здійснення своєї основної мети -- заволодіння світом.

Вказуючи на односторонність т.зв. культурного обміну, Багрянний висловив переконання, що своїм погодженням на такий обмін, Америка допомагає більшовикам закріпити свій авторитет і свою владу, поважно захитану нехай і неуспішними повстаннями в Угорщині, Тибеті та визвольними рухами інших поневолених народів, зокрема українського, що проявилось недавно заворушенням на Карпатській Україні чи розстрілом українських революціонерів в Радивиліві на Волині.

Свідчення І. Багряного мали велику переконливу силу та зробили помітне враження на членів Комісії Конгресу США

В обох книгах є іменні покажчики.

У першому томі я розшукав відповідь Івана Багряного на повідомлення редакції журналу “Самостійна Україна” про дозвіл на видання брошури португальською мовою п.н. “Чого я не хочу повертатись

до СССР”. Перебуваючи тоді в Бразилії, я допомагав Михайлові Дзюрі писати листа у цій справі до “Самостійної України” (I, 444).

Десь наприкінці вересня 1948 р., М. Дзюра отримав дозвіл Івана Багряного на видання під умовою, що це буде добрий португальський переклад, престижеве видання окремою книжкою. Не пригадую, одначе, чи цей переклад появився, бо в першій половині квітня 1952 р., я вїхав з родиною до Канади.

Перебуваючи у Вінніпезі, ми разом з редактором Володимиром Мартинцем вирішили зробити доповідь на тему книги І. Багряного “Сад Гетсиманський” Ця доповідь мала мати вигляд літературного суду, де в ролі прокурора мав виступати В. Мартинець, а я в ролі оборонця. В. Мартинець заявив, що його обвинувачення проходитиме в рамках тез його статті-рецензії, що появилася в газеті “Новий Шлях”, ч. 48, від 16 червня 1951 р. Іван Багрянний із захопленням прийняв мій лист, який я закінчив признанням для автора, що це один із кращих творів в українській літературі. На жаль, наша доповідь ніколи не відбулася з уваги на поганий стан здоров’я ред. В. Мартинця. А мій лист і відповідь Івана Багряного не появились в рецензованому “Листуванні” “Листування” том I і II -- це прекрасне видання, яке уважно зібрав, упорядкував і підготував до нього примітки інж. Олексій Коновал.

У текстах листів, в основному, збережено лексичні та правописні особливості мови Івана Багряного та інших авторів листів. Видання здійснене коштом Фондації ім. Івана Багряного в США.

Підсумовуючи хочу сказати, що “Листування” Івана Багряного -- це поважна скарбниця знання. Читачики листи письменника приходимо до переконання, що автор виклав в них усе, що лягло на душу, щоб дати нам правдиву картину українського громадського та політичного життя. Він не скриває своєї радості з успіхів, але й не закриває своїх невдач та признається до своїх помилок, за які широко кається. Він уміє пластично описувати свої переживання. Багрянний був не тільки спостерігачем подій, але й відданим активістом так у літературі, як і в культурно-освітній, громадській та політичній діянках. Він -- державний діяч, який відзначався своєю активністю та енергійністю.

Книга призначена для широкого кола читачів.

Stephen M. Wichar, Sr.

THE KOTUR SCHOLARSHIP STORY

As Ukrainian Fraternal organizations continue to compete for new insurance policyholders in United States and Canada, the Ukrainian Fraternal Association has been a big winner in its educational program. In the ninety-three history of UFA, the educational department has been prominent in granting hundreds of thousands dollars to young UFAers who are seeking university level education. For the 2003 academic year, the Student Aid Fund, Ivan Franko Scholarships, and the Kotur Scholarships totaled twenty-five thousand dollars.

In 1995, Ivan Oleksyn, former UFA president, appointed Stephen M. Wichar from Michigan to organize and coordinate the Eugene R. and Elinor R. Kotur Scholarship Trust Fund. In eight years, more than four hundred and fifty students requested applications for this program and more than \$156,000 has been paid out in scholarship stipends to this date. Also, during this tenure, a two year period was devoted to the Harvard Student Summer Program where students from Ukraine were enrolled. Most of these students became members of UFA. As a direct result of the Kotur Project, Oleksyn and Wichar made numerous contacts with students, parents, school teachers, counselors, college professors, and academic administrators. And despite the voluminous clerical work that was encumbered, the name of UFA was implanted in the minds of young and old Ukrainians alike, showing that a fraternal organization exists in Scranton, Pennsylvania which provides substantial financial care for those seeking higher education.

The UFA Community in USA and Canada, especially the officers who provide fraternal leadership, should be reminded that an obscure Ukrainian schoolteacher entrusted UFA with a quarter million dollars to help young people with scholarship assistance. Let me enlighten our leaders with a short resume of our benefactor. Eugene R. Kotur was born in Lviv, Ukraine, and with many deprivations during World War I, economic woes, and starvation, Mr. Kotur was ultimately reunited with his family in Elmira, New York. It was here that he received a college education through the availability of a scholarship grant. Mr. Kotur became a teacher. During World War II, Kotur served with distinction in the diplomatic corps. He and his wife Elinor finally settled in Camp Hill, Pennsylvania after the war ended.

During a serious illness in his seventies, Eugene Kotur established a \$250,000.00 Scholarship Trust Fund and empowered the Ukrainian Fraternal Association with the administration and processing of this generous fund. Notwithstanding the \$156,000 payments that have been made in eight years, this fund has grown to more than \$331,000 and will continue to expand. This also means that the Kotur Program can continue indefinitely. Regardless of payments or a declining economy, the basic capital of \$250,000 will remain intact. Currently, a Commission composed of Stephen M. Wichar Sr., Chairman, Jaroslav Gawur, UFA President, Ivan Oleksyn, Maria Maik, and Christine Shablovsky, have been charged with the management of UFA Scholarship Programs.

For the immediate academic year (2003), the following students and short resumes, have been selected as recipients of the Kotur Scholarships:

the Milton Academy where she acquired a passion for the sciences. A musician, she plays the oboe and was a member of the Greater Boston Youth Symphony Orchestra and more recently the Harvard-Radcliffe Orchestra. Ms. Schlitz has also joined Harvard Varsity Sailing Team. Ruth's great-grandparents were founding members of St. Andrew's Ukrainian Orthodox Church. Interestingly, Ruth's father was a recipient of an Edward Popil Memorial Scholarship. This student is a UFA member. Branch220.

Sarah K. Swistak
\$2425

Sarah Swistak was born and raised in the Detroit area and presently resides in West Bloomfield, Michigan. Currently, she is attending Michigan State University and majoring in Journalism. Her cumulative grade point average, by the way, is 4.000. Beginning in elementary school, Sarah became a human dynamo in extracurricular activities. It would be impossible to list her "activities roster" in this short resume. Equally, Sarah's career goals are ambitious. She aspires to become an anchor reporter for a major broadcasting station. She already has a six-week internship with Channel 7 in Detroit. The ultimate goal is broadcast journalism. Ms. Swistak is a member of UFA, Branch 271.

Daryi Demko
\$1250

Daryi Demko attends the University of California in Berkeley. He is a junior majoring in Economics and Business. Daryi comes into our educational program as a former resident of Lviv, Ukraine. It was in 1991 that Daryi and his family fled Ukraine to settle in United States. Daryi adjusted to the new world and learned English quickly. In high school, he was enrolled into the elite International Baccalaureate Program and was soon offered an under-graduate admission by University of California. Based on a full IB academic standing. Here is a quote by Mr. Demko... "Now I find myself doing what my parents could only dream of...attending one of the finest universities in the world...pursuing our (parents) dreams."

Nicholas S. Koshiw
\$1250

Although Nicholas Koshiw attends University of Toronto, his permanent address is Bloomfield Hills, Michigan. As a senior, he is currently completing his requirements in Economics and Corporate Financial Commerce. While living in Detroit,

Nick attended the Ukrainian Catholic Immaculate Conception School System. He played soccer with the Chernyk Sports Club and was an active member of the Plast Organization. In his free time at University of Toronto, Nicholas has become involved with the Ukrainian Students Club and Investments. After graduation in 2004, this student wants to pursue law, business and economics. In addition to his professional aspirations, Nick wants to "have a continuity of Ukrainian culture; and social institutions." Mr. Koshiw is a UFA member, Branch 244.

Krista Kovalchuk
\$1250

Krista Kovalchuk was born in Lviv, Ukraine, emigrated to America and settled in Michigan. She is attending University of Michigan at the Dearborn Campus, is a junior and majoring in accounting. As a second time recipient of a Kotur Scholarship (2002), Krista has demonstrated a high academic ability (top 10% of school in business). She also remains on the Dean's list. Krista is a member of Delta Phi Epsilon Sorority with an assigned responsibility of organizing special events. Krista organized several humanity drives for the Coalition on Temporary Shelter (COTS), Toys for Tots, and Women's Shelters. Krista also takes part with her sorority in caroling and special assignments like working in soup kitchens. She continues to take part in local Ukrainian activities.

Stephen P. Swistak
\$1250

Stephen Swistak lives in West Bloomfield, Michigan and is a second time recipient of a Kotur Scholarship. He attends Michigan State University, is a senior who is completing his requirements for a degree in Physiology. As a high school senior, Steve was selected by both the College of Human Medicine and College of Osteopathic Medicine to be admitted to Medical Scholar Programs (only ten freshmen throughout the United States are accepted). In addition to his rigid academic schedule, Stephen played varsity hockey at Michigan State for three years. He was also selected by the Olympic Committee to be a torch bearer for the 2002 Olympics. Stephen's goal is Plastic Surgery with a specialization for facial reconstruction in burn victims. Mr. Swistak is a UFA member, Assembly 271.

U.S. HAILS KUCHMA AS DEMOCRACY PILLAR

KYIV(Interfax-Ukraine). Ukraine is ready for broader cooperation with the U.S. in all the fields, Ukrainian President Leonid Kuchma said. During a meeting with U.S. Congressmen in Kyiv last Sunday, Kuchma noted he "hails continuation of the dialogue with the U.S. side, the dialogue which gains positive spins."

As the presidential press service reports, head of the group Curt Weldon passed the letter of U.S. President George Bush on to Kuchma. Weldon told journalists that in his letter Bush gives high praise to and thanks the people of Ukraine for the efforts paid to support international community in fighting the terrorism.

He is also of high opinion about the efforts that people of Ukraine pay to have free and transparent election for President next year, Weldon said. He said they expressed their gratitude to the top leadership of Ukraine for the way relations between the two countries had been developing for the past nine months.

In Weldon's words, the letter says the U.S. Congress, both Democrats and Republicans, is an ally of

Ukraine, an all of democracy in Ukraine.

During a meeting with Kuchma Weldon underlined Ukraine is a strategic state and cannot be left without attention of the U.S. He also marked on Kuchma's personal role in warming up relations between Ukraine and the U.S. He also said the U.S. is thankful to Ukraine for its contribution into stabilizing forces in Iraq.

Weldon also shared his reflections about Ukraine. He said they saw how much Ukrainian are proud of their achievements and how they share their dreams and hopes for future.

Speaking of democratic processes unwinding in Ukraine, Weldon marked on the personal part of the President. He said that under Kuchma's leadership Ukraine reached significant progress on the way of democratic development.

The U.S. delegation also had Nydia Correa Velasquez, Paul Bader, Corrine Brown, Solomon Ortiz, John O'Neil, Douglas Roach, Robert Peacock. The Congressmen congratulated Kuchma on the Independence Day.

By Tom Warner in Kyiv (Financial Times)

KUCHMA PLEDGES TO PUSH THROUGH NEW CONSTITUTION

Ukraine's president Leonid Kuchma vowed at the weekend to push through a rewritten constitution before the current one forces him to step down next year, claiming support from two-thirds of parliament was "probably already secured"

The veteran leader, who has ruled Ukraine since 1994 with an increasingly strong hand, said he wants the government to take over the job of running the country, while future presidents should "guarantee civil rights and represent the state on the international arena"

Delivering his annual state of the nation speech on the eve of Ukraine's Independence Day, Mr. Kuchma did not say whether he hopes to play any role in a revamped political system after his second and final term ends in November 2004. He said he was withdrawing an earlier draft rewrite that would have allowed parliament to extend his term until 2007.

But the plan he described was clearly aimed at keeping power in the hands of his allies, who control the current government and have a narrow majority in parliament, and away

from Viktor Yushchenko, the center-right former prime minister who is being tipped by early polls to win next year's presidential election.

Two leftist opposition leaders who discussed Mr. Kuchma's latest draft with his chief of staff on Friday said it would cancel the presidential election scheduled for November 2004 and reduce the president to little more than a figurehead chosen by parliament.

Mr. Kuchma's speech was full of jabs at Mr. Yushchenko and his supporters, whose opposition to constitutional changes, the president said, shows they "don't want truly responsible government"

Communist party leader Petro Symonenko gave tentative support to the draft, while Socialist leader Olexander Moroz said he was ready to negotiate but did not want the changes to take effect until after new parliamentary elections in 2006.

Rallying the 300 votes needed in parliament to change the constitution will be difficult, as the leftists are making tough demands that could split Mr. Kuchma's allies.

YUSHCHENKO: MAIN PROBLEM OF UKRAINE IS THE ABSENCE OF PRO-UKRAINIAN POWERS

KYIV(UNIAN). - "Our Ukraine" front-runner Victor Yushchenko believes that, as of today, the main problem of Ukraine is the absence of really Ukrainian power.

According to an UNIAN correspondent, he announced it in his speech to the participants of the VIII World Ukrainians Congress in Kyiv.

In the words of V.Yushchenko, "the powers must be not pro-American, not pro-Russian, and not pro-Polish, but pro-Ukrainian"

Greeting the delegates, "Our Ukraine" leader underscored the con-

tribution of the Ukrainian diaspora into the construction of the independent Ukraine, in particular, in the economic, political, diplomatic, and cultural spheres.

V. Yushchenko has announced that he sees a certain symbolism that the Congress is taking place not in the largest Ukrainian hall, not in "Ukraine" palace, but in the more modest House of Teacher, since IV Universal of the Central Rada, which announced the Ukrainian Independence, was adopted exactly there.

UKRAINIAN EDITION OF DORLAND'S ILLUSTRATED MEDICAL DICTIONARY

A major milestone in the evolution of Ukrainian medical terminology was reached this year by the publication of English-Ukrainian edition of the world's finest and best selling Dorland's Illustrated Medical Dictionary, 29th Edition.

The two volume, 2,726 pages, dictionary contains: 121,160 Ukrainian medical terms -- over 8,100 new ones (2,300,000 words). More than 7,600 new entries -- for a total of 117,469 820 illustrations -- 566 of them brand new

The Editorial Staff of this two

volume English-Ukrainian Medical Dictionary consisted of over 80 of the Ukraine's best medical scientists, linguists and editors.

The publication of the dictionary was initiated and financed by the American Ukrainian Medical Foundation (AUMF) and its benefactors.

Retail price including postage and handling -- \$95.00

Make checks payable to AUMF and mail to:

PO Box 36305
Grosse Pointe, MI 48236,
USA

ANNOUCEMENT

Some of our readers rightfully complain that we do not have enough material on the Ukrainian Fraternal Association, especially in English.

We urge our readers to write about their fraternal activity or related subjects and we will be glad to publish them.

— Editor

Tatiana Kuzmowycz
\$2425

Ms. Kuzmowycz hails from the great State of Rhode Island and a city called North Scituate. She is a student at the prestigious Brown University, a sophomore majoring in English and Advertising. Tatiana is a published poet and uses this talent to teach those who are developmentally disabled. A musician, she is a bassoonist and contrabassoonist in the U of Brown Orchestra. She is also a member of the Brown Ballroom Dance Team. Tatiana continues to be active in the Ukrainian Community through Plast, spends her summers in Plast camps and has earned the role of Stupin of Hrebetch. She is the second girl in United States to hold this title.

Karey E. Osadchuk
\$2425

Karen Osadchuk lives in New Baltimore, Michigan, alongside Lake St. Clair. She attends Wayne State University and is concentrating on major in Family Community Services. Karey will also be seeking an Associate's Degree in Nursing. As a high school student, Karey was very active in extracurricular activities which included drama, band, and National Honor Society. She was number six in a graduating class of three hundred and fifty students, car-

Dorota E. Badewicz
\$1250

Ms. Badewicz is the only Canadian candidate we have in the Kotur Program. She comes from the City of Etobicoke, Ontario, and is attending University of Toronto with a major and minor in Criminology and Sociology. She is a junior and will be graduating in 2005. Dorota was born in Poland...in Braniewo and was baptized as a Ukrainian Catholic in a church called Pidwyszenia Swiatoho Chrysta. After emigrating to Canada, Dorota attended Ukrainian schools and participated in many Ukrainian-oriented events. Her language skills fortunately, provided an opportunity to land a permanent job as a sales representative with the Lester B. Pearson Airport. Ms. Badewicz is a UFA member.

Ruth A. Schlitz
\$2425

Ruth Schlitz is enrolled at Harvard University. As a sophomore, she is pursuing a degree in Mechanical Engineering. Ruth's permanent address is Hatchville, Massachusetts where she was born and raised. As a high school student, Ruth attended

Place your ads
in the
**NARODNA
VOLYA**
For Information
Call:
(570) 342 - 0937

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA

РІК LXXXXIII Ч. 34 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 4 ВЕРЕСНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA. SEPTEMBER 4, 2003. YEAR LXXXXIII № 34

УРЯД ПРОПОНУЄ ЗАТВЕРДИТИ ПРОЖИТКОВИЙ МІНІМУМ НА 2004 РІК

Київ. — Кабінет Міністрів України схвалив проєкт закону “Про затвердження прожиткового мінімуму на 2004 рік”. Відповідно до цього проєкту, уряд пропонує Верховній Раді затвердити на наступний рік прожитковий мінімум на одну особу у розмірі 356.04 гривні на місяць, — повідомив міністер праці та соціальної політики М. Папієв.

Схвалений законопроект пропонує також окремо затвердити прожиткові мінімуми, наприклад: для дітей віком до 6 — 318.59

гривні (тепер 307 гривень), для дітей віком від 6 до 18 років — 398.31 гривні (тепер 384 гривні), для працездатних осіб — 379.81 гривні (тепер — 365 гривень), а для осіб які втратили працездатність, — 280.32 гривні (тепер — 268 гривень).

За словами М. Папієва, показник прожиткового мінімуму застосовуватиметься для оцінки рівня життя в Україні, а також для встановлення розмірів державних соціальних гарантій, виходячи з можливостей державного бюджету.

З КИЄВА ДО ЛЬВОВА КУРСУВАТИМЕ ШВИДКІСНИЙ ПОТЯГ

Львів (АПУ). — Невдовзі розпочнеться будівництво швидкісної залізничної лінії “Київ-Львів”. Тепер вивчають два варіанти прокладання колії “Київ-Львів” — через Тернопіль та через Житомир. Шлях через Житомир та Новоград-Волинський — майже на 100 км коротший за колію через Жмеринку та Тернопіль.

За словами міністра транспорту Георгія Кирпи, це буде повністю ізольована від вантажних потягів лінія, при цьому вартість

квитка буде меншою, аніж на звичайному пасажирському поїзді. Раніше фірмовим потягом можна було дістатись зі Львова до Києва за 8 годин, тепер цей час складатиме 5.5 годин.

Уже цього року відкриють також новий залізничний маршрут “Київ-Львів-Краків-Відень”. Завдяки розсудливим колесам, потяг зможе без зупинок рухатись через кордон, оскільки не доведеться змінювати коліс для поїзду західними вузькими коліями.

НА ЛЬВІВЩИНІ ВІДКРИЛИ НОВУ СЕРЕДНЮ ШКОЛУ

Львів (АПУ). — У с. Лапаївка Пустомитівського району Львівської області, відбулося відкриття середньої школи І-ІІ рівнів навчання, збудованої за коштів “Укрзалізниця”. Школа була збудована протягом року у рамках програми “Діти України”

Школа та прилегла до неї ділянка території займають площу 4.59 га. У школі є комп’ютерна класа з виходом у мережу Інтернет, 2 лінгфонні кабінети, 6 спортивних залів, 2 хореографічні зали, 20 навчальних кабінетів і лябораторій. Підлоги в класах вистелені дубовим паркетом. Довкола школи розташовані спортивна зона з двома легкоатлетичними секторами та біговою доріжкою довжиною 333 м.

УРЯД ЯПОНІЇ НАДАЄ ПІДТРИМКУ УКРАЇНСЬКІЙ КУЛЬТУРИ

Київ (АПУ). — Спільне українсько-японське комітете та міжурядову угоду про надання японської допомоги на постачання освітлювального обладнання Львівському Державному Академічному Театрові Опери та Балету імені Соломії Крушельницької підписано у Міністерстві Закордонних Справ України. Уряд Японії також передав Національному Академічному Театрові Опери і Балету імені Тараса Шевченка субсидію для закупівлі сучасного аудіообладнання і музичних інструментів.

Міністер економіки та з питань європейської інтеграції Валерій Хорошковський подякував міністрові закордонних справ Японії Йорію Каватучі за неоціненну допомогу Україні з боку японського уряду, зокрема, у сфері культури. За словами українського урядовця, ці фонди допомагають відродженню духовності України.

ЕВРОКОМІСІЯ ДАЄ 32 МІЛЬОНИ ЕВРО НА ПІДТРИМКУ ДЕМОКРАТІЇ

Брюссель (“НХ”). — Єврокомісія виділила 31 мільйон євро на захист прав людини й підтримку демократії в ряді країн світу, включаючи Україну. Гроші призначено для реалізації 51 проєкту.

В Україні фінансуватимуть три проєкти загальною вартістю майже півтора мільйона євро. Найбільший з них стосується захисту прав циганів і забезпечення їхнього доступу до правосуддя. На цей проєкт виділяється половина призначеної для України суми — майже 790 тисяч євро. Здійснювати проєкт буде Європейський

Центр з захисту прав циган. Другий проєкт вартістю понад 300 тисяч євро передбачає зміцнення соціальних перетворень в Україні, його координатором виступить Європейський Центр Громадських Зasad. Міжнародна Гельсінська Федерація Захисту Прав Людини запроваджуватиме третій проєкт, мета якого — покращення ситуації з правами людини в Україні, завдяки юридичній допомозі з боку недержавних організацій. На цей проєкт виділено понад 330 тисяч євро.

К. ГРИЩЕНКО — НОВИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ УКРАЇНИ

Київ (Кореспондент.net). Президент Л. Кучма підписав низку указів, якими м.ін. звільнив із займаних посад міністра закордонних справ України Анатолія Зленка і голову Служби Безпеки України Володимира Радченка, а також призначив нового голову МЗС України і секретаря Ради Національної Безпеки й Оборони України.

Новим головою МЗС призначено посла України в США Костянтина Грищенка, звільненого іншим указом з посольської посади.

49-літній К. Грищенко обіймав посаду посла в США від січня 2000 року. 3 травня 1998 року по

січень 2000 обіймав посаду посла України в Бельгії і голови Місії України при НАТО. Одружений, має дочку. Володіє англійською і французькою мовами.

Анатолій Зленко, звільнений з посади глави МЗС України, обіймав цю посаду з жовтня 2000 року.

Секретарем РНБО, призначено В. Радченка, який очолював Службу Безпеки України. 54-літній В. Радченко керував СБУ з лютого 2001 року.

Попередник Радченка на посаді секретаря РНБО Євген Марчук у червні був призначений міністром оборони України.

НОВИМ МІНІСТРОМ МВС ПРИЗНАЧЕНО МИКОЛУ БІЛОКОНЯ

Київ. — Президент Л. Кучма звільнив Юрія Смирнова з посади міністра внутрішніх справ України і призначив главою МВС керівника Головного Управління з питань судової реформи, діяльності військових формувань і правоохоронних органів Миколу Білоконя. Про це повідомив журналістів сам Л. Кучма 27 серпня у Києві.

Л. Кучма зазначив, що в праці МВС залишаються проблеми, зазначивши при цьому, що досі не припиняється корупція в органах внутрішніх справ.

Міністер Микола Білоконя

Ю. Смирнова обіймав посаду міністра з 26 березня 2001 року. До призначення міністром внутрішніх справ М. Білоконя з листопада 2001 року працював заступником глави Адміністрації Президента. Він — генерал-лейтенант міліції, перебуває в діючій резерві МВС України.

М. Білоконя народився 1955 р. в селі Могильовка Жмеринського району Вінницької області. У 1981 році закінчив Київську Вищу Школу МВС, в 1992 р. — Академію МВС, кандидат юридичних наук.

А. ЗЛЕНКО: ЄП НЕ ПЕРЕШКОДИТЬ УКРАЇНІ В ЕВРОІНТЕГРАЦІЇ

Київ (АПУ). — Єдиний економічний простір не ставить перепон Україні в її бажанні вступити до європейських та євроатлантичних структур, — сказав Анатолій Зленко під час прямої урядової телефонної лінії “Проблеми економічної реформи”. Він зазначив, що якщо знайдуть золоту середину між стратегічним курсом України і єдиним економічним простором, то це допоможе нашій країні прискорити її курс на євроінтеграцію.

За словами А. Зленка, незабаром відбудуться переговори з

представниками ЕС, на яких буде зроблене відповідне роз’яснення щодо ЄСП, “щоб не виникало питань і тривоги з боку ЕС”

Глава МЗС України зазначив, що створення чотирма державами єдиного економічного простору не може викликати серйозного занепокоєння, оскільки питання введення спільної валюти, колективного вступу до СОТ, спільного митного простору вже знято з порядку денного майбутньої організації. У цьому заслуга України, — підкреслив А. Зленко.

ВІДБУДЕТЬСЯ ВЕРШИННА ЗУСТРІЧ УКРАЇНА-ЕС

Київ (АПУ). Україна ставить перед собою конкретне завдання — перехід від партнерського співробітництва з Європейською Спільнотою (ЕС) до асоційованого членства. Про це заявив міністер закордонних справ України Анатолій Зленко.

Відповідаючи на запитання щодо проєкту плану дій Україна-ЕС, міністер сказав: “ми завершили нашу частину проєкту, а тепер

тривають консультації та переговори з Європейською Комісією”. Питання асоціації обговорюватимуться у ході наступної вершинної зустрічі Україна-ЕС, що відбудеться в Україні 7-8 жовтня.

Міністе також повідомив, що у рамках підготовки до цієї зустрічі, Україну 11-12 вересня відвідає комісар ЕС з питань розширення Гюнтер Фергойген.

В АСТАНІ ПОЧАВ ДІЯТИ УКРАЇНСЬКИЙ НАВЧАЛЬНИЙ КОМПЛЕКС

Астана, Казахстан (АПУ). — 1 вересня, єдиний у Середній Азії український навчальний комплекс з дитячим садком, гімназією, недільною школою, прийняв 200 школярів Астани.

Посол України в Казахстані Василь Цибенко привітав співвітчизників та гостей школи зі свя-

том та зачитав указ Президента України про нагородження директора українського навчального комплексу Астани Оксани Біби орденом “За заслуги” III ступеня. Серед школярів оголошено конкурс на право поїздки влітку наступного року до одного з оздоровчих таборів України.

НА ПРИКАРПАТТІ ВІДБУДЕТЬСЯ ФЕСТИВАЛЬ “БОЙКІВСЬКА ВАТРА”

Івано-Франківськ (АПУ). — 3-5 по 7 вересня в м. Долина відбудеться фольклорно-етнографічний фестиваль “Бойківська ватра”. Взяти участь у фестивалі зголосилося майже 70 ансамблів з України та з-за кордону.

Офіційне підтвердження про участь надійшло з Румунії, Польщі, Естонії, Росії та Молдови. Фестиваль присвячено бойківській культурі та традиціям.

У рамках фестивалю відкриють музей “Бойківщина”, а також підготують виставки ужиткового та декоративного прикладного мистецтва. Відбудеться конкурс “Чарівна бойківчанка”. У кожному районному центрі області відбудуться масові народні гуляння, концерти в народних домах, будинках культури та на відкритих площах. Фестиваль завершиться парадом учасників та великим концертом.

ЧИСЛО УКРАЇНОМОВНИХ КЛАС У КРИМУ ЗРОСТЕ НА ЧВЕРТЬ

Симферопіль (АПУ). — У новому навчальному році в Криму працюватиме на 70 україномовних класів більше. Плянується, що кількість україномовних класів зросте на понад чверть і складатиме 334 класи.

За словами міністра освіти Криму Олексія Борнсова, у минулому навчальному році понад 3.8 тис. школярів навчалось в україномовних класах, які функціонували у 97 школах з російською мовою навчання. Такі класи ста-

нуть черговим кроком у реалізації прав громадян на отримання освіти державною мовою.

Водночас міністер зазначив, що є випадки, коли україномовні класи закривали і дітям доводилося переходити із початкових україномовних класів до російськомовних середніх.

У новому навчальному році школярів приймуть 643 школи автономії, з яких у чотирьох навчання провадиться українською мовою.

У ПОЛТАВІ ВІДЗНАЧАТЬ 100-РІЧЧЯ ВІДКРИТТЯ ПАМ’ЯТНИКА ІВАНОВІ КОТЛЯРЕВСЬКОМУ

Полтава (АПУ). — Полтава готується до відзначення 100-річчя з дня відкриття першого в Україні пам’ятника Іванові Котляревському. Урочистості з цієї нагоди відбудуться у Полтаві 12 вересня.

До 100-річчя пам’ятника родоначальникові української літератури, у Полтаві ремонтують літературно-меморіальний музейний комплекс, впорядковують музейне господарство.

Пам’ятник І. Котляревському спорудили виключно за кошти народних пожертв скульптор Леонід

Позен та архітект Олександр Ширшов, які всі роботи виконали безкоштовно. У пожертвуваннях на пам’ятник взяло участь понад 7000 осіб, а на його відкритті були присутні М. Коцюбинський, В. Стефаник, Л. Українка, О. Пчілка, М. Лисенко, М. Старицький, П. Мирний.

Сьогодні в Полтаві ім’я І. П. Котляревського носять одна з центральних вулиць міста, школа-лицей №1, кінотеатр, обласна бібліотека, парк біля Вічного вогню.

У КИЄВІ ВБИЛИ ПРОВІДНИКА “НАШОЇ УКРАЇНИ” З ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Київ (Кореспондент.net). — 1 вересня у київському морзі впізнали тіло Івана Гавдики — провідника фракції “Наша Україна” у Тернопільській Обласній Раді, якого родичі розшукували протягом останніх трьох днів.

Жертву злочину знайшли недалеко від його квартири з пробитою головою. У Києві депутат Гавдида працював у якості голови правління Центру Національного

Відродження імені Степана Бандери.

Колишній впливовий член Конгресу Українських Націоналістів (КУН), Іван Гавдида був також заступником голови Тернопільської УНП і помічником депутата Верховної Ради Олега Гуменика.

Колеги і знайомі загиблого не виключають політичної версії вбивства.

ПОМЕР ОЛЕКСАНДЕР СКОЦЕНЬ

Скрентон, Па. — 3 Торонто наспіла вістка, що 1-го вересня 2003 року, на 86-му році життя відійшов у вічність заслужений союзовець, громадський і спортивний діяч та патріот — Олександр Скоцень.

Св.п. Олександр Скоцень народився у Львові 28-го липня 1918 року. Бу знаним футболістом футбольного клубу “Україна”. Написав книжку спогадів “З футболем у світ”

Як союзовець, О. Скоцень був секретарем 279 Відділу УВС, головою Округу УВС і довголітнім головним радним УБССоюзу.

Покійний осиротів дружину Анну, двох синів — Володимира і Любомира з родинами, брата Володимира, пасербицю Ірину Біланюк, племінницю Мотрію Кайдон і племінника Євгена Змія.

Родині св. п. Олександра Скцення складасмо ширі співчуття.

Св.п. Олександр Скоцень

Виконавчий Комітет УБС

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.

Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P, L and R.

ПЕРЕДПЛАТА
(амер. дол.)SUBSCRIPTIONS
(U.S. currency)

Для всіх передплатників:

For all Subscribers:

У США і Канаді річно 25.00 дол.
В інших країнах річно 30.00 дол.
Ціна одного примірника 50 центів.U.S.A. and Canada per year \$ 25.00
In other countries per year \$ 30.00
Price per single copy 50 cents.NARODNA VOLYA
Ukrainian Fraternal Association1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937 Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплак
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

ВОЛОДИМИР ЛИТВИН ЗАКЛИКАЄ
СТВОРИТИ ЗАГАЛЬНОДЕРЖАВНУ
ПРОГРАМУ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Голова Верховної Ради Володимир Литвин виступає за створення загальнодержавної програми розвитку України. Про це він заявив 2-го вересня, відкриваючи четверту сесію парламенту.

“Ми сьогодні стоїмо перед вибором -- чи розвиватися далі таким самим шляхом, за такими самими орієнтирами, такими ж темпами, з такими ж протиріччями і протистояннями, з таким же міжнародним престижем і, відповідно, з такими ж загальними наслідками чи зробити прорив, своєрідний стрибок до більш цивілізованого життя, до більш цивілізованої держави і суспільства”, -- заявив Володимир Литвин.

За словами голови парламенту, така загальнодержавна програма розвитку повинна стати “всеукраїнським суспільним договором”. Ця програма, на його думку, повинна відродити надії людей і дати відповідь на їхні чекання через поліпшення стану в економіці, соціальній сфері, через подолання бідності, підвищення рівня демократії, зміцнення безпеки життя, а також “безкомпромісну боротьбу з клановістю і корупцією”.

На думку В. Литвина, “потрібне цілісне об’ємне бачення стану і перспектив країни, необхідна стратегія розвитку на основі концентрації державних амбіцій; необхідні тотальне однодення політики, відмова від створення штучної системи, яка має тенденцію до існування в режимі самозбереження”.

“Час уже відмовитися від потворної практики будівництва держави заради держави”, -- вважає Литвин.

В. Литвин також відзначив, що реалізація Верховною Радою її повноважень у частині визначення основ зовнішньої і внутрішньої політики, затвердження загальнодержавних програм саме в цей період мають особливе значення з урахуванням майбутніх президентських виборів.

На думку Литвина, чітко зафіксовані віхи й орієнтири дозволять убезпечити країну від сумнівного експериментаторства і пов’язаних з ним можливих потрясінь, змусять політиків відійти від віртуального світу і діяти у певних напрямках за зформованими суспільством векторами.

Глава парламенту підкреслив, що черговий політичний сезон вимагає ширшого діалогу, що “покликаний акумулювати позиції для розробки колективної лінії Верховної Ради відповідно до її конституційного призначення”.

В. Литвин відзначив також, що найближчі 10 років визначать майбутнє України, і є всі підстави стверджувати, що саме під час нинішньої сесії, по суті, визначатиметься, яким буде це десятиліття для країни.

“Наш історичний досвід, 12-літній період незалежності і світові реалії дають підстави для однозначного висновку: Україна є і вже буде державою”, -- підкреслив Литвин.

Крім того, визнаючи необхідність переходу до парламентсько-президентської республіки, Литвин вважає проведення політичної реформи фактором, що дестабілізує соціально-політичне й економічне життя країни, і тому закликає провести її в максимально короткий термін, -- передають “Українські Новини”.

Литвин також заявив про необхідність підготовки і прийняття погодженого проекту конституційної реформи. При цьому він відзначив, що необхідно відмовитися від сліпого копіювання закордонних зразків, і у якості прикладу навів необхідність використання конституційного досвіду українського козацтва, яке прийняло в 1710 році одну з перших в Європі конституцій.

Кореспондент.net

ПОЧАЛАСЯ БУДОВА НАФТОПРОВОДУ
“ЖУЛИН-НАДВІРНА”

Івано-Франківськ (АПУ). Розпочалося спорудження нафтопроводу “Жулин-Надвірна”, яким транспортуватиметься російська експортна сировина первинної переробки й азербайджанська нафта з лючого нафтопроводу “Броди-Держжордон” та нафта з Долинського родовища. Довжина нової

магістралі, що бере початок від Жулина Львівської області до Надвірної, --111 кілометрів.

Пропускна спроможність нафтопроводу -- понад два мільйони тонн сировини на рік. Його кошторисна вартість -- 170 мільйонів гривень. Будову нафтопроводу планують закінчити ще 2003 року.

Дмитро Лиховій і Леся Шовкун (“УМ”)

ВІКТОР ЮЩЕНКО: ЦЕ НЕ ТА УКРАЇНА, ЯКОЮ МОЖНА
ПИШАТИСЯ. ЇЇ СЛІД ЗМІНИТИ.

Розмова з провідником “Нашої України” про нашу Україну, її літню незалежність, перспективи на цю осінь та взагалі

П

“Потрібно міняти і механізм загалом, і “гвинтики”

-- Виговорите й звинувачуєте абстрактну владу, але ж це поняття складається із конкретних людей, і ці люди, перебуваючи на посадах у столиці, в областях і районах, від міністерств до сілрад, за довгі роки виробили власні принципи й стандарти, що дуже часто не збігаються з демократичним служінням суспільству. Чи бачите ви можливість змінити всю цю систему влади в цілому? Адже навіть перемога на президентських виборах нічого в цьому сенсі не дасть, якщо зміняться лише “верхівка льодовика”?

-- Тут є дві відповідні точки для системи змін. З одного боку, безумовно, конкретні особи відіграють колосальну роль -- які вони сповідають цінності, що для них є гріх, а що -- добро. Адже на кожній посаді можна повернути справу в протилежному напрямку залежно від того, з якою мораллю приходить на цю роботу людина.

Врахуємо також, що ми країна з перехідною політичною системою й такою ж економікою, тобто навколо є чимало таких речей, спокус, які можуть завести людину в оману. Від цих людей, покликаних служити інтересам суспільства, громади, залежить справді дуже багато. І я, проїхавши всю Україну, бачу згубні результати -- якщо не зловживань, то бездіяльності чиновників: розвалені підприємства, занедбане комунальне господар-

ство в містах, покинуті села, що стоять у лопухах, а не в мальвах, розбиті дороги, злиденна країна. Змінити це -- вимога до конкретних осіб. Я знаю дуже багатьох людей, які в конкретних обставинах подають позитивні приклади діяльності.

Скажімо, пару тижнів тому я був на Івано-Франківщині, у колишнього міністра сільського господарства (початку 90-их років) Ткачука. Подивіться на його фірму -- вона працює підкреслено чесно, публічно в конкурентному плані.

Люди в цьому “маленькому світі” живуть за значно вищими стандартами, в більшому достатку. І це -- завдяки конкретному керівникові, чесному і вмілому.

Але ви скажете, що це радше може бути винятком, бо вся система загалом -- не спрацьовує...

-- Питання й стосувалося зміни системи з її “гвинтиками”

-- Так, ви кажете, що механізм загалом не спрацьовує, і маєте рацію. Правило ж, за яким існуюча система потребує зміни, дуже просте: в основі влади стоїть мандат довіри народу, і реалізується це через вибори своїх представників у парламент. І вже цей парламент призначає виконавчу владу, а не навпаки, як трапляється в нас тепер.

Політична відповідальність перед виборцями є обов’язковою умовою перебування у владі. Саме такі ключові вимоги мають безвідмовно забезпечувати прогрес країни і в політиці, демократизації,

і в економіці.

Ми ж тепер маємо авторитарну іншу -- авторитарну -- систему влади. Вона приборала до єдиних рук виконавчі важелі, канали інформації, прийшла до того, що влада обирає владу. Таку систему з точки зору ефективності реалізувати вже неможливо. Бо народ із його інтересами та симпатіями -- це одна якість, а тоталітарна влада із її патологіями -- це інший, закритий світ. Цей камінь потрібно прибрати з дороги.

Я переконаний, що при мудрій владі, за умов публічності, прозорості в державному керівництві, формування системних демократичних цінностей Україна може стати прикладом наймодернішої європейської економіки. І я не жартую, коли кажу, що цій країні вдасться змінити систему влади...

Різникові не можна довіряти хірургічної операції. Так і з політичною реформою в Україні та її дискредитованою владою.

-- Вікторе Андрійовичу, якщо перейти до конкретних питань політичного сьогодення, маючи на увазі водночас і систему влади, то неможливо не згадати про долю політичної реформи. Тим паче, що, за різними даними, саме в Дені Незалежності Президент Кучма готується виступити зі своїм черговим зверненням, у якому будуть окреслені нові шляхи, нові інтриги щодо зміни Конституції, зміщення акцентів у бік парла-

ментсько-президентської республіки.

Зрозуміло, що йдеться про зменшення повноважень наступного президента. Якою в зв’язку з цим буде поведінка фракції “Наша Україна” на найближчій сесії Верховної Ради?

--Я переконаний, що нинішнім носіям влади оголошена політична реформа потрібна тільки для того, щоб залишити обсяг владних повноважень під своїм контролем. Це ключова позиція всіх “реформаторських” ініціатив владної верхівки -- змінити щось для інших, аби нічого не змінити у своєму пануванні.

Тому, вважаю, на рівні громадськості сприйняття таких намагань повинно бути одне: дискредитована влада, корумпована влада, недемократична влада, яка впродовж 12 років не принесла в цю країну справедливості, не має морального права на проведення політичної реформи. І на цьому я хотів би наголосити.

Адже ключове питання будь-якої реформи -- це довіра до неї з боку народу.

Це все одно, що ви б дозволили проводити над собою хірургічну операцію людині, яка перед цим не зробила жодної успішної операції. Тепер же в Україні т.зв. “політична реформа” відбувається в такий спосіб, що з Банкової нав’язується один сценарій, “під нього” різним політичним силам ламають хребти...(Прод. буде)

Віктор Зам’ятін (День)

ЄЕС НЕ ВИРІШУЄ ПРОБЛЕМ УКРАЇНИ

про дніпропетровську групу, тому що «Інтерпайп» і «Приватбанк» часто гостро між собою конкурують, ми можемо говорити, що донецька підприємницька група розділена. Ми бачимо, що конкуренція між олігархами стала звичайною капіталістичною конкуренцією. Сталася консолідація відповідальності, вже немає прагнення отримати гроші з підприємств, але є реструктуризація підприємств.

-- Що ви маєте на увазі, коли говорите, що «олігархи» стають капіталістами?

-- Я кажу, що олігархічні групи стають звичайними групами підприємств. Це робить економіку кращою.

-- Як ви вважаєте, чому Україна ніяк не може отримати статус ринкової економіки від США? Працюють політичні причини чи щось інше?

-- Тут існують три чинники. Один із них -- в тому, що Україна, якщо ми говоримо про реформи, залишається на крок позаду Росії, Казахстану в тому, щоб перетворити свою економіку на ринкову. Другий чинник -- те, що обсяг інформації про Україну явно недостатній.

Значнішим є третій чинник -- сталь. Стальне лобі в США, дуже

сильне в політичному значенні, заблокувало визнання України ринковою економікою. Ринковий статус дуже важливий при антидемпінгових розслідуваннях. Такі розслідування типові для сталі та хемічної промисловості. Хемічна промисловість у цьому випадку не перебуває в фокусі уваги.

Звичайно, Україна повинна бути оголошена країною з ринковою економікою з боку США і ЄС.

-- Ви були радником українського уряду під час підготовки та проведення приватизації...

-- Так, але я не займався приватизацією детально. Однак і мій внесок є.

-- Як ви вважаєте, чи дійсно приватизацію треба було проводити саме так, саме в той час і саме за тим моделлю?

-- Спочатку в Україні було просто неможливе законодавство. Прийнято дуже багато законів і було стільки різних інтересів, що стояло питання -- провести приватизацію чи відкласти її?

-- Як можна тепер оцінити результати?

-- Я думаю, що головне -- провести приватизацію. Те, що 50%, і навіть більше, 70% акцій опинилися у директорів і працівників підприємств, це неминуче.

Головне -- провести приватизацію. Звичайно після приватизації протягом кількох років нічого не відбувається. Тепер ми бачимо, що деякі підприємства дійсно розвиваються, деякі вимирають. Було багато поганих підприємств, які потрібно було закрити. Приватизація сприяла процесам реструктуризації економіки. Тепер ми бачимо, що підприємства продають.

-- При тому, що внаслідок приватизації фондового ринку в Україні так і не склалося...

-- Так. Але я не думаю, що це настільки важливо. Кінцева мета фондової біржі -- залучити капітал. Досить довго ціни на акції підприємств залишаються низькими. Що ми бачимо тепер в Росії, де фондова біржа досить добре працює? Одне з головних джерел залучення капіталу -- це корпоративні облігації. Головна мета приватизації -- в тому, щоб з’явилися справжні власники, які хочуть розвивати підприємства. Вони не контролюють директора, а директор контролює підприємство. Я позитивно оцінюю підсумки приватизації. Відбувається концентрація власності, це добре, тому що в економіці починає працювати корпоративний контроль. (Продовження буде)

ЄДИНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ ПРОСТІР У РОЗУМІННІ
ПЕРШОГО ВІЦЕПРЕМ’ЄР-МІНІСТРА УКРАЇНИ М. АЗАРОВА

Київ (АПУ). -- 26 серпня перший віцепрем’єр-міністр України Микола Азаров зустрівся з представниками дипломатичного корпусу, акредитованими в Україні та поінформував їх про результати переговорного процесу групи високого рівня (ГВР) щодо створення єдиного економічного простору (ЄЕП) Україною, Росією, Казахстаном і Білоруссю.

Микола Азаров підтвердив, що ГВР у ході переговорів в Астані підготувала три документи, а саме: проект угоди щодо формування ЄЕП, концепції його формування і так званої “дорожньої карти” -- графіку та переліку необхідних заходів, які має виконати кожна із сторін.

За словами першого віцепрем’єр-міністра України, усі документи розроблені з урахуванням проголошеного Україною курсу на європейську інтеграцію. Відпо-

реження ЄЕП, М.Азаров підкреслив, що єдиний економічний простір буде формуватися поетапно, з урахуванням різного рівня інтеграції кожної з країн. Для нас це дуже важливо, оскільки сторони перебувають на різному рівні переговорного процесу зі вступу до СОТ, -- пояснив М. Азаров. За його словами, під час засідання групи високого рівня досягнуто домовленості про те, що всі підписані домовленості не підлягатимуть переглядові.

Посли закордонних держав цікавилися можливістю приєднання інших країн до ЄЕП. Як зазначив перший віцепрем’єр-міністр, це питання не буде “спущене до автоматизації”. У кожному окремому випадку необхідно ґрунтовно й об’єктивно вивчати, насамперед, економічну доцільність, наслідки розширення для кожної із сторін, -- додав М. Азаров.

Крім того, Україна успішно просувається у переговорному процесі зі вступу до Світової Організації Торгівлі. Ми розраховуємо, що у наступному році ця організація стосовно України прийме позитивні рішення.

М. Азаров зазначив, що учасники ЄЕП мають спільні підходи щодо вступу в СОТ. “Нас турбує, насамперед, те, щоб наші ринки не виявилися занадто відкритими, в результаті чого не були б занепаднені цілі галузі”, -- сказав перший віцепрем’єр-міністр. Україна усвідомлює як плюси, так і мінуси вступу до цієї організації, а тому відстоюватиме національні економічні інтереси не тільки на переговорах у рамках вступу до СОТ, але й з Росією, -- підкреслив М. Азаров. Наше головне завдання полягає у віднайдінні компромісного, взаємоприйнятого рішення.

Богдан Кандюк

“УКРАЇНО МОЯ, ТИ З РУЇНИ ВЗЯЛАСЯ, ВОСКРЕСЛА, ЩОБ ЖИТИ В ВІКАХ”

Оксана Булах “Україно моя”

Фото: Карло Конрад

Виконавці мистецької програми

Золотими буквами записана в нашій новітній історії дата 24 серпня 1991 року, коли це Верховна Рада в Києві проголосила окремим декретом державну незалежність України. Вільна Україна знайшла своє місце на мапі світу. З того часу і ми тут, на поселеннях, кожного року в цей день з вдячністю заносимо гарячі молитви-подяки Господеві з вірою, що “наш прапор, Україну і свободу покласти в домовину не дамо” (слова маршу війська України).

Уже 12 років наша громада в Глен Спеу урочисто відзначає цю свячену дату. В наших церквах - греко-католицькій і православної, духовні отці цього дня відправили Служби Божі в наміренні нашого народу і молили Всевисьнього, “щоби післяв щасливу долю Українському Народові, щоби осягав жадану волю, що дарував тепер йому” (слова святочної пісні).

На міському будинку гордо повішав український національний прапор, подібно були прикрашені наші церкви та приватні дома. По полудні в заповнений церковний зал відбувся святочний концерт. Наші священики -- о. Марко Гіряк і о. митрат Нестор Коваль провели короткі молитви-подяки Господеві

зі своїми священиками з нагоди святкувань 12-ої річниці Незалежності України в Глен Спеу, Н.Й. за його ласки, після чого голова Громадського Комітету, Софія Мартинець, відкрила громадське свято. Посадник нашого міста Джан Лігресі відчитав підписану ним святочну прокламацію, яку перед тим затвердила міська управа. Прокламація закликає громадян нашого міста приєднатися до відзначення цього свята, вшанувати тих, які боролися і гинули за волю України, за цю волю, якою сьогодні втішується Америка.

Надзвичайно промовисту і змістовну доповідь виголосила Анна Пищимуха, -- голова місцевого Відділу СУА. По довгих терпіннях нашого народу, йому дісталася воля. Незалежність не приходить легко, її здобувається війною, відвоюється ціною крові. А скільки до цієї крові пролили наші брати і сестри в боротьбі за свою незалежність? Прелегентка коротко згадала про всі знущання окупантів над нашим народом, бо здатися, що нема на світі іншого народу, який у своїх змаганнях за незалежність і свободу, мав стільки жертв, як наш народ. Із Божим благословенням ми отримали цю священну незалежність, 12-ту річницю якої ми сьогодні відзначаємо.

Хоча Україна все ще не є пов-

ночним господарем на своїй землі і відчувається відчуження влади від народу, але ми не сміємо попадати у зневіру. Після всього, що перейшов наш народ, нам потрібно миру, спокою і добробуту, а тому до уряду України треба покликати справжніх патріотів, чесних, розумних і відповідальних. Тож молимося і працюймо для добра Батьківщини, будьмо справжніми господарями на своїй землі.

Після доповіді слідувала мистецька програма, яку почали діти. Маленька Маруся Шабловська деклямувала вірш С. Гой-Стром “Незалежній Україні”, а Наталя Ковалик -- віршик Д. Комлевської “Ми роду козацького діти”. Донечка нашого посадника міста Адріяна Лігресі вміло і прецизно відіграла на піяно такі українські мелодії: “Українська народна пісня”, муз. В. Косенка, “Іхав стрілець на війноньку” і “Іхав стрілець за Дунай”, муз. Р. Савицького. Учениця Оксана Ковалик виголосила вірш “Рідна мова”. Присутні з вдячністю прийняли виступи цих дітей, бо громадяни Глен Спеу -- це переважно старші віком люди, тому радіють активності нашої дітвори. Це ж бо наше майбутнє!

Монтаж слова і пісні “З любов’ю до України” виконав знаний уже в Глен Спеу вокальний ансамбль “Лелеки” під проводом Ярослава Гавура, виступ якого присутні привітали рясними оплесками. Слова відповідного змісту рецитували Богдан Бродин і Ярослав Гавура, а Софія Мартинець деклямувала вірш О. Булах “Україно моя”, присвячений Дню Незалежності. Ансамбль “Лелеки” виконав чотири пісні: “Горнись до тебе, Україно”, муз. В. Мазяря; “Грай бандуро”, сл. Д. Луценка, муз. І. Шамо; “В’язанка” і “Марш війська України” сл. Д. Павличка, муз. В. Мазяря.

Українська громада Глен Спеу вдячна Громадському Комітетові за гідне відзначення цієї знаменної дати -- проголошення Незалежності України, доказом чого були похвальні слова признання після святочного концерту. Гарне враження робила святочна декорація сцени, про що подбав maestro Володимир Мазяр. У його руках був також музичний супровід на бандурі. Про гарно оформлену програмку подбала Софія Мартинець. Треба відмітити, що виконавці програми -- всі місцеві громадяни, які засуювають на слова признання.

НОВИЙ ЧЛЕН 16 ВІДДІЛУ УБС

Віталій Рушак -- новий член 16 Відділу Українського Братського Союзу. Його записав до союзової організації головний радний Микола Бойчук.

Віталій нещодавно закінчив Школу Українознавства. Він -- колишній танцюрист славного балету “Волошки”. Віталієві та родині Рушаків бажає всього найкращого Микола Бойчук.

Віталій Рушак

“РЕЦЕПТИ” ЗБЕРЕЖЕННЯ -- СИМВОЛУ КРАСИ УКРАЇНСЬКИХ КАРПАТ, ЗАПРОПОНУВАЛИ ЛЬВІВСЬКІ ЕКОЛОГИ

Львів (АПУ). -- Природознавці б’ють на сполох: своєрідний символ краси Карпатських гір -- чарівна квітка едельвайс опинилася на грані зникнення, що спричинено... її ж красою. Дослідження, що їх провели співробітники Інституту Екології Карпат НАН України в усіх відомих місцезнаходженнях легендарної рослини на гірських хребтах та закарпатських схилах, засвідчили, що загроза зникнення “захмарного дива” сягнула критичної межі. На основі історичних даних та останніх польових досліджень, а також досвіду чужоземних фахівців, львівські природознавці запропонували низку термінових заходів “невідкладної терапії”, що мають захистити чарівну квітку від повного зникнення.

Шовкова юсиця, срібна зірка, білотка альпійська, цілога -- порізному величають цю рослину неповторної краси. Втім, на великий жаль, у наш час едельвайсів залишилося, мабуть, не багато більше, ніж самих його назв. Усі зафіксовані популяції є високогірними й збереглися лише в малодоступних місцях і на крутих скелях. Найнижче місце “прописки” квітки -- гора Великий Камінь у верхній лісовій смузі на висоті 1400 метрів над рівнем моря. У контрастно інших умовах знаходиться найвища популяція на горі Шпичі, де вид заселяє прямовисні скелі заввишки 1800 метрів у найсуворіших умовах альпійського поясу при майже постійних вітрах та відсутності снігу взимку. Усі “поселення” едельвайсів в Українських Карпатах належать до

дуже малих -- як за чисельністю, так і за площею. Найбільшою є популяція на горі Ненесці, що нараховує лише близько ста рослин. Усі вони ізольовані великими відстанями, що виступають бар’єрами для перехресного запилення. До речі, така тривала відокремленість популяцій у різних умовах спричинила помітні мікроеволюційні зміни й утворення цілком своєрідних і унікальних екотипів. Тобто, особини різних родин мають свої характерні риси, не властиві “родичам” з жодної іншої популяції. Серед таких ознак -- характер опушення листків, забарвлення стебла, форма приквіток тощо.

Втім, ці подробиці мало цікавлять мисливців за шовковою юсицею -- туристів, які нерідко ризикують життям, аби “вполювати” гірське чудо, а також місцевих гірців, які прагнуть на цьому дещо заробити.

За пропозицією львівських природознавців, для забезпечення охороною едельвайсів, до складу Карпатського біосферного заповідника нещодавно включено пам’ятку природи “Скелі гори Близниці”. Найближчим часом будуть створені ще два резервати -- на горі Ненеска та на хребті Чорний Діл. Окрім того, одним із шляхів збереження білотики альпійської може бути широке штучне культивування виду. У країнах Західної Європи, і, насамперед, в альпійських країнах, вже є досвід вирощування цих рослин на городніх грядках, а едельвайсова “індустрія” набула поширення й приносить чималі прибутки.

ВІДЙІШЛИ У ВІЧНІСТЬ ВІЧНА ЇЇ ПАМ’ЯТЬ

Вальчик Йосип, 79 років.
Народився 23 травня 1924 р. в Україні; помер 19 липня 2003 року в м. Елізабет, Н.Дж. Був членом самостійного відділу УБС.

Владика Йосип, 51 рік.
Народився 2 березня 1952 р. в м. Пеквіл, Па.; помер 28 липня 2003 року в м. Диксон Сіті Па. Був членом 218 Відділу УБС, Т-во УБС-Союзу.

Льчук В’ячеслав, 82 роки.
Народився 31 березня 1921 р. в с. Млинівці в Україні; помер 22 липня 2003 року в м. Лагрендж Парк, Іллінойс. Був членом 93 Відділу УБС, Т-во ім. Івана Франка.

Касперек Іван, 53 роки.
Народився 15 вересня 1949 р. в м. Воля Дужа, Люблинське воєводство у Польщі; помер 2 серпня 2003 року в м. Фордс, Н.Дж. Був членом 173 Відділу УБС, Т-во ім. Симона Петлюри.

Маці Дж. Едвард, 77 років.
Народився 11 жовтня 1925 р. в м. Еджворт, Па.; помер 28 липня 2003 року в м. Баден, Па. Був членом 5 Відділу УБС, Т-во ім. Петра Шеремети.

Місько Іван, 79 років.
Народився 27 січня 1923 р. в м. Перемишль в Україні; помер 12 лютого 2003 року в м. Норрідж, Іллінойс. Був членом 93 Відділу УБС, Т-во ім. Івана Франка.

Шарак Михайло, 82 роки.
Народився 15 лютого 1921 р. в м. Джансон Сіті, Н.Й.; помер 31 липня 2003 року в м. Бінг-гамтон, Н.Й. Був членом 95 Відділу УБС, Т-во Вільна Україна

Мовчан Михайло, 81 рік.
Народився 20 лютого 1922 р. в м. Нью-Бритен, Коннектикут; помер 13 червня 2003 року в м. Ньюінгтон, Коннектикут. Був членом самостійного відділу УБС.
Москалюк Олександр, 78
Народився 16 вересня 1924 р. в с. Гостів в Україні; помер 25 травня 2003 року в м. Торонто, Онтаріо у Канаді. Був членом 109 Відділу УБС, Т-во ім. Василя Стефаника.

Саламаха Марія, 83 роки.
Народилася 10 серпня 1919 р. в с. Завій в Україні; померла 7 травня 2003 р. в м. Гамільтон Таншіп, Н.Дж. Була членом 49 Відділу УБС, Т-во ім. Адама Кошка.

Уба Марія, 87 років.
Народилася 24 серпня 1915 р. в м. Баффало, Н.Й.; померла 26 липня 2003 року в м. Слоан, Н.Й. Була членом 64 Відділу УБС, Т-во ім. Тараса Шевченка.

Хміляр Данило, 56 років.
Народився 12 серпня 1946 р. в м. Бервин, Іллінойс; помер 21 липня 2003 року в м. Пасадена, МД. Був членом самостійного відділу УБС.

Чеканська Марія, 87 років.
Народилася 8 липня 1916 р. в м. Авбурн, Н.Й.; померла 29 липня 2003 року в м. Авбурн, Н.Й. Була членом самостійного відділу УБС.

Проф. Віра Боднарук
Голова ТУМ у Чікаго

ІВАН БАГРЯНИЙ -- БОРЕЦЬ ЗА СПРАВЕДЛИВІСТЬ

Заходами Українського Інституту Модерного Мистецтва та Товариства Української Мови ім. Т. Шевченка (ТУМ) в Чікаго, 28 червня відбувся літературний вечір, присвячений творчості Івана Багряного. Слово про життєвий і творчий шлях письменника виголосив інж. Олексій Коновал, який знав Багряного особисто в Німеччині, коли навчався у таборовій школі в Новому Ульмі.

Пан Коновал упорядкував у двох томах “Листування Івана Багряного (1946-1963)”, що появилася друком в Україні 2002 року і отримало дуже прихильний відгук в пресі України. Перед тим, в 1996 році, в Україні вийшла друком “Публіцистика” Багряного, яку також упорядкував О. Коновал.

Рецитаторами на вечорі були новоприбулі з України Олеся Шалак і Віра Лесик. О. Шалак недавно закінчила студії порівняльної літератури зі ступенем магістра в Києво-Могилянському Університеті, де була дуже активною студенткою. Вона вивчала творчість Багряного ще в університеті. На вечорі читала упривки з твору Багряного “Тигролови” Олеся сказала, що Багряний завжди вражав її своєю майстерністю володіння словом: “автор може змусити читача плакати, сумувати, співпереживати з надзвичайною силою”.

Віра Лесик читала уривки з збірок Багряного “До меж заканих”, “В поті чола” “Золотий

бумеранг” та з твору для дітей “Казка про лелек та Павлика-мандричника”. В. Лесик закінчила музично-педагогічний факультет в Івано-Франківському Державному Університеті. Перед приїздом до США працювала в одній з музичних шкіл Львова, де також організувала музично-літературні вечори. В. Лесик каже: “Познайомившись більше з поезією Івана Багряного, я ніби пережила багато подій. Мене захопила поезія великою філософською глибиною та змістом”.

На вечорі можна було також оглянути велику кількість друкованих праць Багряного, які він встиг написати за своїх 57 років, а його найвідоміша праця “Тигролови” була перекладена і друкована англійською, німецькою, голландською і данською мовами.

Всі тиражі цієї книжки нараховують понад мільйон примірників. Свого часу Голлівуд був зацікавлений зробити фільм на основі цієї книжки, а під сучасну пору Кіностудія ім. О. Довженка в Києві шукає спонзорів, щоб здійснити цю ідею. Книга “Сад Гетсманський”, яку критики зараховують до найкращих праць Багряного, була перекладена і видана французькою мовою. Стогодній цей твір можна вже читати на інтернеті, по-розумівши з проф. М. Тарнавським з Торонтського Університету

Фото: Ляля Кучма

У літературному вечорі Івана Багряного в Українському Інституті Модерного Мистецтва в Чікаго брали участь (зліва): Віра Лесик, Олеся Шалак і проф. Віра Боднарук.

Крім цього, в інших електронних збірках вже появились твори “Тигролови” та “Людина біжить над прірвою”. В Україні точно унікальну бібліографію

творів Івана Багряного в Харківській Науковій Бібліотці ім. Короленька. Про це повідомив Фундацію ім. Багряного проф. Максим Тарнавський.

“ЕНЕІДА” КОТЛЯРЕВСЬКОГО ВИЙШЛА НІМЕЦЬКОЮ МОВОЮ

Мюнхен (УВУ). -- У новоствореній видавничій серії п.н. “Українська література --Ukrainische Literatur”, вийшов друком повний німецькомовний переклад “Енеїди” Івана Котляревського.

Український Вільний Університет (УВУ) і німецький Університет ім. Людвіга Максиміліана (ЛМУ) спільно створили цю нову видавничу серію з метою видати німецькою мовою (евентуально також і двомовно) найкращі твори української літератури. Саме тому, це перше повне видання “Енеїди” однією з найважливіших західно-європейських мов, має також певне символічне значення. “Енеїда” Котляревського, це, як відомо, початок модерної української літератури, тож тепер стала першим виданням цієї серії, завданням якої є ввести українську літературу в німецькомовний світ.

Головними редакторами цієї публікації є професори Леонід

Рудницький (УВУ) і Ульріх Шваєр (ЛМУ); переклад здійснила мгр Ірина Спех, яка має за собою чимало поетичних перекладів, між ними також поезії Лесі Українки німецькою мовою.

Крім тексту епосу, книжка включає передмову редакторів, примітки до тексту, рисунки видатного ілюстратора “Енеїди” Олександра Базилевича, післяслово перекладача та подяку спонсорам видання: Фондації “Спадщина” в Чикаго і родині Ірми та Володимира-Мірка Пилишенка з Рочестера, Н.Й. Книжка має 242 сторінки, ціна -- 23.50 дол. Замовлення слід слати до УВУ.

Наступними виданнями цієї серії стануть роман “Чорне озеро” Володимира Гжицького, збірка сучасної української поетеси Марти Починайко п.н. “Затихлі кроки”, а з уваги на сумний ювілей Голодомору, повість “Жовтий князь” Василя Барки.

КРАЩЕ САНАТОРІЮ ПРОДАТИ, НІЖ ВІДДАТИ

Симферопіль. -- Парламент Кримської автономії вирішив продати елітарний санаторій “Ай-Даніль”, щоб за отримані кошти побудувати в Симферополі українську школу-гімназію.

З пропозицією купити санаторій до кримського парламенту звернулося керівництво Маріупольського металургійного комбінату. За словами першого заступника директора підприємства Сергія Матвієнка, завод, на якому працює 65 тисяч робітників, хоче мати свою базу відпочинку на південному березі Криму, яка буде працювати цілий рік. Парламент погодився продати “Ай-Даніль” за суму не менш ніж 27.5 мільйона гривень, за умови, що всі кошти будуть використані на будівництво в Симферополі української школи-гімназії.

Як повідомили голова парламенту Борис Дейн та голова кримського уряду Сергій Кунинин, цю ідею підтримує і Президент України, до якого керівництво гімназії вже неодноразово зверталось

по допомогу, оскільки вона не має свого власного приміщення.

Гімназія, за словами її директора Наталії Руденко, існує вже 6 років, але працює в жалюгідних умовах, оскільки її 480 учнів розміщуються в колишньому дитячому садку на 150 місць. Багатьом бажаним навчатись, каже Руденко, гімназія змушена відмовляти, оскільки просто не має місця. При цьому із 600 шкіл півострова, лише 4 українські і 15 -- кримськотатарські.

Різно проти будівництва української гімназії виступили російські депутати, але рішення все ж таки прийнято. В автономії це перший випадок, коли престижний кримський санаторій продано, а не безплатно передано одному з державних відомств; як це сталося, наприклад, з санаторієм “Форос”, який передали управлінню справами адміністрації Президента України, чи “Зорі Росії”, який передали податковій адміністрації України.

УГОДА ПРО ВЗАЄМНУ ОХОРОНУ ТАЄМНИЦЬ У СФЕРІ ОБОРОНИ

Київ. -- Україна і США підписали угоду про взаємну охорону таємниць у сфері оборони, -- повідомив речник МЗС Маркіян Лубківський. За його словами, угоду про взаємну охорону секретної інформації у сфері оборони, міністер закордонних справ України А. Зленко та посол США в Україні К. Паскуаль підписали ще 4 серпня. Підписання цього документу стало підсумком багаторічної праці дипломатів і експертів у сфері за-

хисту державних секретів двох країн.

Укладання угоди, що встановлюватиме механізм обміну конфіденційною інформацією між державами, є черговим кроком до зміцнення довіри та розвитку двосторонніх відносин між Україною і США, зокрема, у галузі оборони, -- зазначив М. Лубківський.

Названа угода має бути ратифікована Верховною Радою України.

КАРПАТСЬКИЙ СОЮЗ ПРИПИНИВ СВОЮ ДІЯЛЬНІСТЬ

Відділ Карпатського Союзу в Нью-Йорку з жалем повідомляє своїх закарпатських побратимів і прихильників-добродіїв Карпатського Союзу, що з початком травня 2003 року, Карпатський Союз припинив свою діяльність з огляду на майже неможливу працю організації. Союз проіснував майже 50 років завдяки чисельним, ідейним і працьовитим членам управи. Однак, з часом членство почало зменшуватися, відходити у вічність.

З відходом на вічний спочинок голови Карпатського Союзу св.п. Михайла Шпонтака, залишилася двочленна управа, яка ще здатна до праці. Однак, організація з двох членів управи, не може існувати. Саме те й стало причиною припинення її діяльності.

Оцією дорогою бажемо щиро подякувати всім, хто почувався до морального обов'язку і на наше листове прохання про фінансову допомогу, завжди обізвався, ми Вам дуже вдячні, бо без Вашої помочі ми б не могли помігти нашим братам і сестрам в Карпатській Україні.

Не будемо точно вичисляти того, що ми зробили, але нагадаємо кілька вчинків, що дають точний обсяг чинної діяльності. Ми май-

же вповні фінансували пам'ятник

Т. Шевченкові в Ужгороді, двічі вислали поміч жертвам великих повенів на Карпатській Україні, а це понад 15,000 доларів; вислали гроші на друку “Збірника”, поміч на видання книжок про Карпатську Україну, на поміч потребу ючим побратимам, які повернувшись із ворожого тюрми і заслання, не можуть уже працювати; на поміч “Просвіти” в Ужгороді; надали стипендію студентів теології, надрукували різні оголошення в газетях (на жаль, переважно некрологи); оплачували всякі дрібніші соціальні й адміністративні витрати.

Тепер же висилаємо решту грошей в сумі 6,889.00 дол. до “Просвіти” в Ужгороді на руки її голови Павла Федаки. Закриттям цього рахунку ми остаточно припиняємо свою діяльність.

Ми певні, що всі жертводавці, які допомогли нам помігти маломучкальцям нашої України, прочитавши про нашу коротку подану діяльність, не пожаліють своєї фінансової пожертви, за яку ми всім дуже вдячні.

З подякою і пошаною до Вас усіх

Наталія Канюга Іван Пуїо

Секретар Скарбник

Оксана Панчишин (“Кримська Світлиця”) Студентка факультету журналістики ЛНУ

“Є В НАВЧАННІ І БАТІГ, І ПРЯНИК...”

Як сказав професор, заслужений діяч науки України, декан спільного факультету нафтогазових технологій у Криму Роман Семенович Яремійчук, проблеми української мови в Криму, як такої, немає, є проблема політичної волі. Якби була політична воля, то молодь виховували б не за принципом: ви -- росіяни, а вони (українці) -- хохла, ви -- особистості, а вони -- ніщо, а за правилом: ви + вони = ми, ми -- народ України. З часом така формула вкорінювалася би у душах молодих людей, від яких залежить майбутнє нашого народу. Роман Семенович вважає, що таку формулу, такий підхід потрібно прищеплювати поступово. Саме таким шляхом прямує, за словами декана, факультет нафтогазових технологій у Криму.

Отже, факультет створено у 2002 році наказом Міністерства Освіти і Науки України. На даний час він має два підпорядкування -- Івано-Франківському Національному Технічному Університетові Нафти і Газу та Кримській Академії Природоохоронного і Курортного Будівництва. Його створено з ініціативи державної акціонерної компанії “Чорноморнафтогаз”, президентом якої є Ігор Анатолійович Франчук. Компанія опікується факультетом, виділяє кошти, зокрема, на комп'ютерні класи (створена сучасна комп'ютерна база), на обладнання гуртожитків.

Крім того, “Чорноморнафтогаз” надає позику студентам на кожен семестр навчання протягом п'яти років. При цьому відмінники не віддають цієї суми, а студенти середнього рівня протягом десяти років мають повернути позику, в свою чергу ті, що вчаться погано, підлягають виключенню і повертають гроші протягом двох років. Тобто є свого роду батіг, а є і пряник: студент отримує стимул до навчання... Зрештою, навчити можна того, хто прагне цього, хто тягнеться до науки, хто хоче стати фахівцем своєї справи. Факультет нафтогазових технологій готує фахівців за такими спеціальностями, напр.: буріння свердловин, видобування нафти і газу, машини та обладнання для нафтових та газових промислів, нафтогазопроводи та нафтогазосховища. Отже, основне призначення випускників -- працювати на видобуванні нафти і газу із глибин Чорного та Озівського морів.

Взагалі ж, факультет нафтогазових технологій Івано-Франківського Університету співпрацює з Кримом уже одинадцять років: дев'ять років приймали вступні іспити в Автономній Республіці Крим і абітурієнтів, які успішно їх склали, зараховували студентами цього університету. І ось два роки проводять набір студентів на факультет нафтогазових технологій в Криму. Цього року десять студентів набирають на бюджетну форму навчання; комерційний на-

бір (тридцять студентів) фінансує “Чорноморнафтогаз”, тридцять -- набирають за власні кошти. До того ж, цього року вперше проводиться набір на заочне відділення на ці ж спеціальності (поки що є тридцять одна заява, проте допускається значно більше число). Отже, сто юних людей поповнить лави студентів факультету нафтогазових технологій в Криму.

Вступні іспити проводяться з математики, фізики та української мови (диктант). Приймають іспити викладачі Івано-Франківського Університету. Студенти факультету нафтогазових технологій навчаються в Криму протягом перших трьох років, останні два роки -- в Івано-Франківську. Під час навчання вони мають можливість ознайомлюватися з особливостями майбутньої професії не лише теоретично, але й практично: державна акціонерна компанія “Чорноморнафтогаз” бере під своє керівництво проходження студентами практики, а також отримання робітничих професій.

До речі, тепер, за словами декана спільного факультету нафтогазових технологій, триває підготовка протоколу про можливість продовження навчання студентів даного факультету у профільних бразильських навчальних закладах. Вимоги при цьому такі: це можуть бути лише ті люди, які отримали звання бакалавра, тобто закінчили четвертий курс, і, звичайно, які знають португальську

мову.

Щодо мови викладання на факультеті, то, як стверджує професор Яремійчук, вже з першого курсу студентів поступово привчають (мається на увазі -- кримських студентів) до української мови. Відтак, на першому курсі вибірково, а на другому -- вже переважно більшість предметів читають українською мовою. Як наслідок, за декілька років навіть ті студенти, які до того часу не знали української мови чи, можливо, переконували себе в цьому, вільно спілкуються державною мовою України.

Враховуючи те, що серед студентів є українці, росіяни, кримські татари, доцільним є запитання: хто найлегше сприймає українську мову? Як не дивно, це -- татари; найгірше ж наverkaються до української мови -- хто? -- зросійщені українці. Ось таку невідому картину, яку, до речі, малюємо ми самі, описав Роман Семенович.

Приємно, що є ще люди, які не забувають про те, що живуть в мальовничій країні -- Україні, які прагнуть передати учням свої знання і навички, прагнуть, щоб їх вихованці стали не лише фахівцями своєї спеціальності, а й носіями національної ідеї, незалежно від того, працюватимуть вони в сфері культури, науки чи в сфері видобування нафти і газу. Хотілось би, щоб таких людей було якомога більше в нашій державі.

Ігор Корольов (“УМ”)

ШОТЛЯНДЦЯМ -- ТРАДИЦІЇ, УКРАЇНЦЯМ -- ПЕРЕМОГА

Матчова зустріч силачів України, Великобританії та Росії завершилася на нашу користь

Серія протистояння багатирів України і Росії триває, але вже сьогодні можна сказати, що перевага наших атлетів вийшла за рамки двосторонньої зустрічі. Як і обіцяв президент Національної Федерації Найсильніших Атлетів (МФНА) Володимир Киба, останній український етап у столичному етнографічному музеї в Пирогові відбувся за присутності президента Міжнародної Федерації Дагласа Едмундса. Крім того, до нас приїхали атлети збірної Великобританії -- Грегор Едмундс, Едмунд Еллууд та Форбс Коуен. Нашим багатирам випала унікальна нагода продемонструвати свою реальну силу на очах і у суперництва деяким шотляндцям, які вважають, що такі силові види спорту, як штовхання ядра і метання молота, пішли саме від них.

За день до цікавих змагань шановні гості виглядали бадьоро. Даглес Едмундс зазначив, що подібні змагання мають понад 20-річну історію. За українською роботою у цьому напрямі він спостерігав два роки і був приємно здивований нашою організацією і результатами. Як наслідок -- пан Едмундс потішив нас тим, що найсильнішу людину України -- Василя Вирастаю -- запрошено на чемпіонат світу, який відбудеться восени у Замбії.

На сьогодні вже понад 50 країн бере участь у турнірах МФНА. Проте, сам Д. Едмундс каже, що вони не прагнуть потрапити у коло олімпійських видів спорту: найголовніше -- це подарувати людям яскраве видовище, яке має історичні традиції. Справді, цей вид спорту не має ніяких запрограмованих штампів -- у кожній країні є свої унікальні вправи. Скажімо, у Музеї Народної Архітектури та Побуту України в Пирогові учасники змагань повинні були подолати випробування в таких екзотичних вправах, як “Азійський камінь”, “Утримання булав”, “Богатирська естафета”, “Штовхання воза” (вага 1 тонна), “Прес вікінгів” та “Складання кришки”.

Британці напередодні казали, що чули про силу українських атлетів і приїхали, щоб побачити це наявно. Як сказав напередодні наш провідник Василь Вирастаю,

у них є традиції і досвід, а ми покладаємось на готовність високого рівня. В унісон цим словам висловився і Д. Едмундс: “У цьому виді спорту найголовніше бути не просто сильним, а найсильнішим у конкретній ситуації” У британських гостей, до речі, викликало певні емоції те, що віцепрезидент Російської Федерації Юрій Ваулін не лише передав привітання від свого легендарного шефа Валентина Дікуля, а й висловив готовність безкоштовно вилікувати будь-якого атлета від травм опорно-рухового апарату.

І все ж у Пирогові ми не мали права програвати. Нюанс у тому, що після урочистого відкриття змагань, яке провів голова Держкомспорту Микола Костенко, “батько” українських багатирів Володимир Киба зачитав привітання від почесного президента Георгія Кірпі, додавши, що саме у цей день він відзначає свій день народження. Підтримати того, “хто нас виводить у люди”, було справою честі для наших багатирів. І зробити це треба було у жорсткій конкуренції.

Скажімо, вже у вправі “Азійський камінь” (вага 160 кг) син президента Міжнародної Федерації Грегор Едмундс показав, що приїхав не лише на українську екзотику дивитися, пронишши не надто зручну “каменюку” 94 метри, другим став росіянин Ельбрус Нігматулін -- 75 м 81 см, третій -- Еді Еллууд (70 м 8 см) і лише четвертим був наш Василь Вирастаю -- 68 м 61 см. Відзначимо, що вже з самого початку по-новому виявив себе міжнародний “шеф” багатирів. Д. Едмундс досить жорстко виступив у ролі рефері, караючи атлетів за найменші помилки у виконанні вправи. Сам Едмундс молодший визнав, що його батько досить жорстко судить і його присутність у “президії” для нього є додатковим стимулом.

Досить численну публіку інтрига тримала до останньої секунди, хоча вже з третього етапу збір на України вийшла уперед (52 очка), Великобританія -- 49, Росія -- 34. У особистому заліку все вирішила стабільність. З моєї точки зору, саме ця якість дозволила Ва-

силеві Вирастаю, попри програвши навіть в такій улюбленій вправі, як “Складання кришки”, перемогти загалом. Публіка була у особливому захопленні, коли прикарпатець подолав віддаль з возом вагою в одну тонну за 9.9 (!) секунди. Для порівняння, другий результат показав українець Михайло Старов -- 14 секунд, а третій Едмунд Еллууд -- 18.5 секунди. У загальному підсумку перемогла збірна України -- 120 очок, британці набрали 86 очок, у росіян -- 56. У індивідуальному заліку переміг, звичайно, найсильніший українець Василь Вирастаю. Другим став теж наш співвітчизник Михайло Старов і лише на третьому місці -- росіянин Ельбрус Нігматулін. Богатир з “десятки” найкращих Г. Едмундс був змушений задовольнитися лише шостим місцем. Але навіть не ця турнірна перемога тишить найбільше. Найголовніше, як визнав після змагань Д. Едмундс, це те, що ми показали високий рівень організації і популярності у глядачів цього видовищного виду спорту.

Щоправда, президент Міжнародної Федерації попередив, що на чемпіонаті світу нашому Василю доведеться довести свою класу у протистоянні з найсильнішими атлетами планети. Наскільки Вирастаю готовий до випробування на такому рівні, наш атлет розповів кореспондентові “Україні Молодій”:

- На багатирських змаганнях я зосередився з 2000 року. Відзначу, що тут високі результати досягаються на межі виснаження. Тепер я перейшов на професійну підготовку і напередодні чемпіонату світу тренуватимусь двічі на день, щоб бути у оптимальній готовності до 20 вересня, коли й відбудеться “зліт” найсильніших атлетів планети у Замбії. Знаю, що там доведеться боротися з сильними багатирами з Польщі, Латвії, Скандинавії. Не сумніваюся, що там знову зустрінуся з Г. Едмундсом.

- Зовні здається, що до виконання вправ ви підходите без емоцій?

- Я завжди хвилююся так, щоб цього не було помітно. Мій старший брат -- відомий штов-

хальник ядра, який є для мене ідеалом і якому я адячний за те, що він привів мене у спорт, теж дуже хвилюється під час моїх виступів, проте прагне робити це так, щоб надмірне хвилювання не передавалося мені. Останнім часом я відчуваю додаткову силу, адже у мене народився син. Другина здійснила справжній подвиг, народивши хлопця вагою 5 кг і зростом 67 см! Розумію, що мої перемоги подобаються усім, проте мама відверто визнає, що радіє успіхам, але їй боляче спостерігати за самим процесом виконання вправ. Щодо успіху тут, то визнано, що мені дуже допомагала сама авра Пирогова, яка надихала на подвиги. Тож не лише я себе показав британцям, а й наша публіка. Шотляндці навіть порівняли емоційність українських уболівальників з тим, що у них відбувається під час принципового футбольного протистояння “Глазго Рейнджерс” - “Селтік”.

Я народився у Івано-Франківську, працюю у Львові, але тепер перед важливим дебютом на світовій першості не міг відмовитися від запрошення Володимира Киби і перейти на якийсь час до Києва. Адже у Володимира Миколайовича є необхідна база для відповідної підготовки.

Наприкінці нагадаємо, що наші багатирі не просто виходять на міжнародну арену. Лише спробою часу залишається і вихід українського телепродукту на європейську арену. У Росії, скажімо, вже на 7-му каналі наші “богатирські забави” б'ють усі рекорди. Залишається лише дякувати тим, хто допомагає українським силачам чекати випробування на вищі, де відбудуться кінцеві етапи матчевої зустрічі Україна - Росія. Не виключено, що на деяких з них знову своєрідним каталізатором будуть силачі з Великобританії. Принаймні після змагань у Пирогові Г. Едмундс пообіцяв, що прагне ще раз зійтися з Василем Вирастаюм і перемогти.

ЗБЕРЕЖІТЬ НА ДОВГІ РОКИ УКРАЇНСЬКЕ ОРГАНІЗОВАНЕ ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ І КАНАДІ. ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОРІОЗУ!

Микола Віриний

ЗІ СТОЛІТТЯМ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ, ВІТАЄМО ВАС ДОСТОЙНИЙ ПЕТРЕ ВАСИЛЬОВИЧУ ОДАРЧЕНКО!

(Народився 20 серпня (7 серпня за ст. ст.) 1903 р.)

20-го серпня 1943 року, Петро Одарченко навки покинув своє рідне село. Поїхав до Львова, а потім до Варшави, де був деякий час викладачем церковнослов'янської мови в православній семінарії. В 1944 році прибув до Відня. Тут працював літературним редактором часопису "Наддунайська Варта". У квітні 1945 року, приїхав до Баварії. Тут довелося працювати в бавура аж до приходу американців.

В 1945 до травня 1950 року жив у Німеччині, спочатку в Росфельдені у бавура, потім з листопада 1945 до травня 1950 р. в таборах Ді-Пі в Авгсбурзі та в Ляйпцгаймі. Займався педагогічною, науковою й громадською працею. У Мюнхені кілька років був доцентом Православної Богословської Академії. Викладав курс сучасної української літературної мови. В Українському Вільному Університеті в Авгсбурзі читав курс лекцій на тему "Життя і творчість Лесі Українки". Був теж мовним редактором видань Української Вільної Академії Наук. Деякий час був мовним редактором газети "Українські Вісті". Був членом редакційної колегії газети "Наше Життя" в Авгсбурзі. В цей час вийшла з друку його книжка "Український прагматизм". Потім за його редакцією і з вступними статтями видано вибрані твори Тараса Шевченка, Лесі Українки і Леоніда Глібова. Він написав також кілька статей для *Енциклопедії Українознавства* для розділу "Українська народна поезія". Його обрано членом-кореспондентом УВАН. В Авгсбурзі П.В. Одарченко був також секретарем Спільки Українських Письменників і Журналістів.

У кінці травня 1950 р., Петро Васильович Одарченко з родиною прибув до США. Дуже тяжко було в перші місяці. Спочатку впродовж трьох місяців взагалі не міг знайти праці. Нарешті влаштувався у фабрики мідних гудзиків. Несподівано скалічив палець і його звільнили з праці. Пішов працювати прибиральником на залізничній станції — від 12-ої години ночі до 8-ої години ранку. З Петром Васи-

льовичем тоді працював Тодось Осьмачка. Полегша прийшла, коли завдяки заходам президента УВАН, проф. М.Р. Ветухова, йому пошастило дістати стипендію від науково-дослідної установи, яка досліджувала різні аспекти життя в СРСР. Першими наслідками його досліджень була розвідка "Тарас Шевченко в радянській літературній критиці". Праця була надрукована англійською мовою в науковому збірнику УВАН у Нідерляндах у видавництві "Мутон", в 1962 році.

У 1952-1954 роках працював у Конгресовій Бібліотеці США. Від 1955 до 1973 року працював перекладачем і редактором у "Голосі Америки". У вільний від праці час займався дослідженням творчості Тараса Шевченка, Михайла Драгоманова, Лесі Українки, Олени Пчілки та інших українських діячів, а зокрема дослідженням мови українців, які живуть в Америці. По сьогоднішній час не перестав писати статей для українських енциклопедій на теми української етнографії та фольклору, історії української літератури тощо. Був також журналістом, постійним автором газет "Свобода", "Українські Вісті", "Народна Воля"; журналів "Нові Дні", "Визвольний Шлях" і "Сучасність".

Петро Васильович Одарченко часто вступав з доповідями на форумах УВАН, НТШ і Українського Інституту Гарвардського Університету.

Вчений опублікував 88 статей про Тараса Шевченка. Згідно з його твердженнями, найважливіші з них такі: "Шевченко в радянській літературній критиці" (1962), "Світова слава Шевченка" (1964), "Тарас Шевченко і українська література" Збірник статей, Кнів. Внд. "Смолооскп", 1994.

Про творчість Лесі Українки з'явилась 71 праця. Найважливіші з них такі: "Традиції Шевченка в творчості Лесі Українки", "Леся Українка і Шекспір", "Леся Українка і М. Драгоманов". До найважливіших належить теж праця над редагуванням книги О.П. Ко-

сач-Кривинюк "Леся Українка. Хронологія життя і творчості". Остання праця про Лесю Українку вийшла в Києві під назвою "Леся Українка" (1994).

Історія української літератури збагатилась працями проф. Петра Одарченка про творчість Івана Котляревського, Панаса Мирного, Олени Пчілки, М. Старицького, О. Олеса, Г. Чупринки, М. Ореста, О. Зусьвського, М. Понеділка, В. Симоненка, Л. Костенко та інших. Вчений присвятив статті оглядові життя і творчості Є. Сфремова, О. Білецького, Г. Костюка, Ю. Лавріненка, І. Кошелівця, Ю. Шевельова та інших.

До речі, у Києві вийшли також інші публікації авторства Петра Одарченка -- "Українська література" (1995) та "Видавні українські діячі" (1999).

Статті П. Одарченка зустрінемо і в першому томі *Енциклопедії Українознавства*, що появилася у 1948 році, і в другому томі гаслової частини цієї книги знань (1955-1965). У першому і другому томах англословної енциклопедії "Україна" (1984-1985). В англословних "Аналах" УВАН вміщено статтю "Огляд праць з етнографії й фольклору" (1957-1962-1963), "М. Драгоманов як фольклорист" (1952). Докладніша стаття про М. Драгоманова з'явилася в журналі "Сучасність" (1952), у книзі "Фольклорний збірник Матвія Номиса" (Савт Бавид-Брук, Нью-Джерзі, 1985) -- стаття під назвою "Скарбниці українського слова" та багато інших.

Від 1946 до 2002 року вийшли 144 праці, присвячені сучасній українській літературній мові, зокрема про псування і засмічування української мови в Америці ("Нові Дні", 1977-1982) та багато інших. Появилось також чимало статей публіцистичного характеру, які найбільше торкались питань громадсько-політичного життя діячів. Автор гостро виступив проти "федералізму", які вели українськофобську пропаганду. Виявляв також ворожі дії більшовиків, спрямовані проти українського селянства.

Дуже тяжким роком для Ювіляра був 1991 рік. Довелось чотири рази побувати в лікарні. Та ще важчим виявився 1998 рік. Першого січня довелося пережити параліч. Професор не міг був говорити, не міг ходити, не знав свого імені, не знав, як звать синів і дружину. Не пізнавав автора цього привітання. Такий стан тривав аж до 2000 року. Цього року професор несподівано почав працювати і написав до енциклопедії "Сучасна Україна" понад 40 статей про видатних українських діячів. Листи з його статтями автор цих рядків кількаразово відвозив на пошту, дивуючись несамовитому завзяттю Ювіляра і його бажанню працювати для своєї Батьківщини. Вчений не забував також своїх друзів і родичів в Україні. Листувався і листується з письменниками, науковцями і родичами, які живуть і в рідному селі Римарівка, і в різних містах України, зокрема в Києві.

До цього часу, від появи перших творів у студентські роки в Ніжині, Ювіляр, якого особисто називаю, з великою пошаною і любов'ю, Титаном-Трудолюбом, видав 10 книжок і написав понад 665 статей, що появились у різних журналах, газетах і збірниках. Дозволю поставити запитання: а чи не забув згадати Достойний Петро Васильович Одарченко ті радіо-статті, що їх написав в Середній Азії та для Радіо "Свобода" і "Голосу Америки"?

Знаємо, що про Ювіляра видано такі книжки: Олександр Астаф'єв -- "Петро Одарченко: штрихи до літературного портрета", Ніжин, 1990, 50 стор.; Петро Сорока -- "Петро Одарченко. Життя і творчість", Тернопіль, 1998, 226 стор.; "Петро Одарченко. Портрет вченого і дослідника. Статті, документи, листи". Передмова Івана Андруска. "Смолооскп", 1999, 256 стор., Григорій Шанько -- "У змаганнях за долю нації. Життя і літературознавча й наукова діяльність Петра Одарченка". Передмова А. М. Дяченка, а післяслово Миколи Степаненка. Полтава, "Полтавський літератур", 2000, 372 сторінки.

СВІТОВА ПОЕЗІЯ

В УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕКЛАДАХ

Рубрику веде Роксоляна Зорівчак

Текст дванадцятий

Джон Кітс – один з найвідоміших англійських поетів-романтиків. Для його віршів характерна напрочуд тонка форма, образна музична мова. Він – блискучий майстер такої складної поетичної форми, як сонет. Окремі твори Дж. Кітса перекладали українською мовою Яр Славутич, В. Мисик, Д. Паламарчук, Г. Носкін, Д. Павличко, Г. Кочур та інші.

Подаю один з найвідоміших сонетів Дж. Кітса – "The Grasshopper and the Cricket" у перекладі Сергія Івановича Ткаченка – українського поета, перекладача і перекладознавця, який працює тепер у Секретаріаті ООН у Нью-Йорку.

Джон Кітс

(31. X. 1795 – 23. II. 1821)

Коник і цвіркун

Поезія землі завжди жива:
Коли пташки, зомлілі від спеоти,
До затишку тікають, – живоплоти
Нараз сповняє музика нова.

То коник витіває там дива,
Царюючи в буянні літа доти,
Доки на те йому стає охоти,
І потім десь під листом спочива.

Поезія землі не мре ніколи:
В зимовий час, коли усе навколо
Мороз надійно в тишу закував, –

У запічку цвіркання Цвіркуняче
Знеможеним дрімотою, неначе
Спів Коника серед зелених трав.

"Змінити народові мову, це те саме, що перемінити йому душу"
-- Гастон Шаріс

Ми переконані, що до згаданих прізвищ авторів, які писали про Ювіляра, додадуться нові та появляться й нові брошури та книжки. П. Одарченко бо заслуговує на увагу хоч би й тому, що він не лукавив супроти своїх критиків і ворогів. Він – зразок християнської Віри, Любови, Надії не на словах, а в діях своїх.

Раді бути Вашими приятелями і друзями, Достойний Ювіляре Біляєв, А. Орел, І. Калиневич, М.

Ярослав Стех

РОЗДУМИ НАВКОЛО КНИЖЕЧКИ

"УКРАЇНА ПОЧИНАЄТЬСЯ" Ф.СУХОНОСА

Не мовчи, коли гордо пишаючись,
Велетенська брехня гомонить,
Коли горем чужим утішаючись,
Зависть наче оса та бринить
І сичить клевета, мов гадюка в корчі,
Не мовчи!

(Заповідь пророка І. Франка)

Кажуть, яка душа, який її темперамент, – така й людина: один нидить білим світом, інший -- мріє і в небесах думками ширяє, а ще інший -- аби день до вечора промайнув. Є і такі байдужі. Вони промовчують радість і промовчують горе, а дехто картає себе за кожну марно втрачену хвилину, бо вона дарована Богом тільки раз людині. Я не беруся розказувати повної біографії відомого письменника Фіделя Сухоноса з Дніпропетровська, а вкажу лише на деякі аспекти його життя і творчості, які що людину ставлять серед провідних культурних діячів сучасної України. Фідель почав друкуватися з 1990 року і з того часу написав і видав одинадцять книжок, а серед них є гумористичні й патріотичні публікації, збірки, оповідання, художньо-публіцистичні есеї, твори для дітей тощо.

Крім того, Фідель Сухоніс знаний як плодотворний журналіст, який друкується в Україні, Сполучених Штатах Америки, Канаді, Росії, Австралії, Бразилії, Польщі та Румунії. Звичайно, діапазон зацікавлень молодого талановитого письменника-журналіста і вченого -- багатограний. Велику увагу Ф. Сухоніс присвячує українській мові, яка, як відомо, під цю пору зазнає в Україні небувалих утисків і принижень, навіть від окремих державних службовців.

В обороні рідної мови він не лише пише різкі статті, але є автором численних протестів, науково доводить велике значення рідної мови в житті народу. Він переконує, наскільки мова об'єднує, консолідує людей, народ, націю; вказує на її велетенське значення в сучасному державному відродженні.

Але, як нам відомо, не легко доводиться кути залізо, коли при владі знаходяться такі запеклі вороги української мови, як Юрій Смирнов -- міністер внутрішніх справ України та Микола Азаров -- перший віцепрем'єр, які прямо глузують з української мови і беззаконно зневажають нашу націю та компрометують Українську Державу на міжнародній арені. Вони провідні, але не одиноки серед тих, які з хворобливою ненавистю завдають великої шкоди мовній політиці України. Серед них також Людмила Ніколаєвна Кучма, яка, користуючись привілеями, як дружина Президента України, з ууроною амбіцією та своєю неграмотністю, вже декілька років завдає великої шкоди корінній українській нації своїм зневажливим ставленням до української мови.

У такій несприятливій мовній атмосфері, такі люди як Фідель

Сухоніс -- справжні патріоти України, ведуть боротьбу проти русифікації, що її здійснюють жорстокими методами впливові державні особи проросійсько-шовіністичного спрямування в Україні. У цій боротьбі безкомпромісову позицію з твердістю переконав, з науковим підходом до справи, не падаючи духом, з труднощами, веде різку боротьбу унікальна молода та енергійна людина -- патріотично налаштований Фідель Сухоніс.

Можна називати багато імен, які заслуговують на загальнонаціональне признание, але серед тих імен у жодному разі не можна проминути надзвичайно юрїсної і жертвенної праці на цьому відтинку Фіделя Сухоноса. Він -- редактор Дніпропетровської обласної студії телебачення, виступає з цінними доповідями в тележурналі "Дивосил", намагається відродити український дух нашого села, як бастиону українства, в передачах "Земельна реформа", -- села, яке знищила комуністична система.

Ф. Сухоніс -- засновник і головний редактор популярно-наукового журналу "Бористен", а понад десять років є одним із найкращих журналістів "Світоча Придніпров'я". Завдяки його ініціативі, вже понад рік виходить місячний релігійний бюлетень "Наша Церква -- Київський Патріархат", у якому відважно та різко обороняє національно-релігійну позицію і викриває злочинну діяльність аниукраїнського спрямування т.зв. Української Православної Церкви, підпорядкованої Московському Патріархатові, що здійснює в Україні диверсійну політику.

Як відомо, Російська Православна Церква ще в 1690 році заборонила Українській Церкві в Україні кристуватися українською мовою, а на Митрополита Петра Могилу кинула прокляття. Опісля кинула анімату ще й на Гетьмана Івана Мазепу. В 1769 р. Російська Православна Церква заборонила друкувати "Буквар" українською мовою, а в 1881 р. саме ця Церква різко заборонила священикам проповідувати Слово Боже українською мовою та інше. З назви УПЦ МП і РПЦ -- це релігійні інституції, а за своєю сутністю і діяльністю -- російсько-шовіністичні. Вистарчить пригадати, що КДБ і РПЦ в 1946 р. насильно зліквідували Українську Греко-Католицьку Церкву. Саме таку політику супроти Української Православної Церкви Київського Патріархату, яку очолює Патріарх Філарет, під цю пору веде Російська Православна Церква в Україні під назвою Української Православної Церкви Московського Патріархату.

Фідель Сухоніс з тими справами дуже добре обізнаний і жертвенно працює над усвідомленням і примиренням вірних. З цієї метою при журналі "Бористен" недавно заснував бібліотеку, що має велике значення для національно-патріотичного і релігійного виховання громадян України.

Ф. Сухоніс -- член не лише Спільки Письменників України, але й діяльний член багатьох суспільних і наукових товариств. З-під його пера вийшло чимало праць дослідницького змісту, нарисів і монографій. Одиаче, до найголовніших досягнень письменника слід зарахувати його патріотичні книжки, наприклад збірку "Українізація чи продовження русифікації", до якої увійшли цінні статті визначних вчених, за допомогою яких Сухоніс намагається повернути Україну до українства. Ось перед нами нова книжечка Ф. Сухоноса п.и. "Україна

починається", що побачила світ уже цього року. Це невеличка збірка, яка в цікавий спосіб продажує патріотичне виховання молодого покоління. Автор нап'ятовує в ній всякі прояви національного нігілізму та шовінізму. Значення цієї книжечки велике. Вона характерна не тільки доступним творчим рівнем для читацького загалу, але й своєрідною універсальністю, всебічним патріотизмом у відстоюванні позицій українства.

Саме тому у моєму відчутті Ф. Сухоніс є найвизначнішим діячем української культури, будителем тих, які ще байдужі і не добачають, або з премедитацією діють на юрїс сусідньої держави. Самозрозуміло, що за таку поставу і діяльність, автор названої книжечки заслуговує на найвищу оцінку. Треба безмежно любити українську справу, щоб в наявних умовах незавидної діячності і непростой долі Українського Народу, працювати над його усвідомленням, а навіть ризикувати своїм життям за творчо голошену правду.

На тлі тієї невеличкої книжечки, хочу пригадати нашим шановним читачам, що, на жаль, в сучасній Україні немає продуманої діяльності державних органів, організацій, наукових і фахових установ щодо конструктивної політики відродження нації. Не реалізуються навіть ті нечисленні рішення чи постанови, які час від часу про людське око схвалюють навіть державні органи та наукові установи України. Немає тої моральної і фахової допомоги та підтримки для тих, які серце і душу вкладають у справу українства. Що гірше, відчувається, що нема навіть реального бажання відроджувати українство, а все частіше державний естаблішмент повертається до методів і свят, які практикували і відзначали за часів Радянського Союзу. Саме тому кожну патріотичну змїстом публікацію, що появляється зусиллями відданих ентузіастів в Україні, треба привітати і спомогати, бо вона являється важливим засобом збереження українського духу і продовження нашого національного існування.

Як не прикро визнати, що в Україні багато людей вже зневірилось і вони твердять, що боротися проти русифікації -- це те саме, що плити проти течії. Головні посадові особи не те, що не здійснюють престижної державної мовної політики, але й своєю байдужістю руйнують віру в повернення історичної справедливості.

У передньому слові до книжечки "Україна починається", -- редактор журналу "Дніпро" Микола Луків з Києва пише: "В оповіданнях-написах, вміщених у цьому збірнику, ви не знайдете патосних описів Вітчизни або галасливих патріотичних гасел. Навпаки, Ф. Сухоніс описує речі звичайні, часом, навіть буденні. Його герої не лише люди, але й тварини, речі, природні об'єкти. Хтось не звернув би на них увагу, не вважав би вартим навіть озирнутися. Одиаче, у тому й талант мистця, що він може виокремити у найпростішому глибинне і значуще".

Хай не забракне серед наших читачів тих, хто за 10 ам. доларів не придбав би собі цієї книжечки, або за 5 ам. доларів не подарував би її своїм рідним в Україні. При тому, хто ще не передплатив цінного журналу-місячника "Бористен" із цікавим додатком-бюлетенем "Наша Церква -- Київський Патріархат" (за цілий рік тільки 70 ам. доларів), нехай це зробить якнайкращіше. Замовлення і гроші просимо вислати на ім'я представника редакції в США: Mr. I. Chejlyk, 45 Mountain Ave., Warren, NJ 07059.

APPEAL TO AMERICAN VETERANS

Veterans History Project

In June 2002, the Ukrainian American Veterans, Inc. became an Official Partner of the Veterans History Project at the Library of Congress in Washington, D.C. It's main goal is to collect oral histories from World War II veterans. Official dedication of the World War II Monument in Washington, D.C. is scheduled for May 2004. If you are a World War II US veteran, please let one of our members in your area interview you and your history of service will be sent to the Library of Congress with your consent. Visit our web site at www.uavets.org and link to UAV Post in your area. *Your military experience is very important and needs to be recorded.*

UAV Reference Registration

The UAV has developed a separate data base whereas the names of Ukrainian-American service men and women are taken from published records. Thus far we have over 3000 names that appeared in 1943-1944 *Honor Roll* journals of Ukrainian Catholic parishes in New York City, NY, Newark, NJ and Akron, Ohio. These represent WWII service men and women on active duty at that time. With the World War II monument and Education Center in progress, we need to register thousands more that have served during that era. We need your help! Please check the archives of your parishes and help us in this endeavor!

UAV Registration Project

At the 51st National Convention in 1998, the Ukrainian American Veterans organization has undertaken a monumental task - the registration of American veterans of Ukrainian heritage.

The purpose of this historical project is to eventually publish the names of men and women of Ukrainian descent who have honorably served or are on active duty in the US Armed Forces with emphasis of their contribution to the Military history of the United States of America.

It is a genuine effort to provide a historical record of Ukrainian-Americans who served or are on active duty in the US Armed Forces in the defense of the United States and the great ideals of freedom and democracy for which this country stands.

To this date we have over 600 registrants, with 401 fully documented (with copies of DD214) registrations. The UAV Registration Project is open to all US Veterans of Ukrainian heritage. We appeal to you to register. You do not have to be a member of the UAV in order to do so. We also appeal to relatives and/or friends to register their loved ones. Don't let them be forgotten! For more information, write to the above address or visit our web site at: www.uavets.org link to UAV REG Form. You can print the form, fill it out, attach a copy of DD214 and mail it to us.

Anna Krawczuk

UAV National Vice Commander and
UAV REG Coordinator

Dear Friends:

The Ukrainian American Veterans (UAV) are asking you to help us in our effort to obtain a Federal Charter. Our organization has played an active part in the Ukrainian American community for over 50 years. Our members have served honorably in WWI, WWII, Korea, Vietnam, and more recently in the Persian Gulf and Iraq Conflicts. Our affiliate organization, The Ukrainian American Military Organization consists of active and reserve U.S. military personnel currently on peacekeeping missions worldwide. In the past they have served as interpreters and medical advisors to the Ukrainian Armed Forces.

While the UAV has been included in many important functions sponsored by different White House administrations, we have never been granted an official Federal Charter from the United States government. The acquisition of such a charter would enable us to assume an equal status among other ethnic and minority veterans organizations. It would also allow us to more fully broaden our charitable and support activities here and abroad.

This past March, The Honorable Sander M. Levin (D-MI), introduced into the U.S. House of Representatives House Bill H.R. 1615, which would amend Title 36, United States Code, hereby granting a Federal Charter to the Ukrainian American Veterans.

We feel that this is our best opportunity yet to obtain a charter and are presently contacting U.S. Congressmen seeking their support for this bill. We are seeking your support in order to increase our chances of being successful in this endeavor. We, therefore, kindly ask you to contact your U.S. Representative and urge him/her to support House Bill H.R. 1615. Please make this request by either writing, calling, and/or E-mailing your respective representative.

Ukrainian American Veterans deserve equal status with other veterans organizations and we would appreciate your support to make this a reality. Please join us in this effort. Thank you.

Respectfully,
Stephen Kostecky

KLOCHKOVA GOLDEN, RUSSIA DOMINANT AT TAEKU GAMES

TAEKU, South Korea (Reuters) - Olympic champion Yana Klochkova was in a class of her own as the Ukrainian stormed to victory in the 200 meters individual medley on the opening day of swimming at the world university games Monday. The 21-year-old, who won gold in the 200 and 400 at the world championships in Barcelona last month, clocked a new games best of two minutes 13.32 seconds -- modest by her standards but still way too good for her rivals in Taegu.

Klochkova, world record holder in the 400 individual medley, was inside world record pace through 50 meters but slowed considerably after the first turn with only China's Qi Hui offering any serious challenge.

Qi, joint world record holder in the 200 breaststroke, settled for silver in 2:15.86 with Japan's Maiko Fujino taking bronze in 2:17.41.

Overall, Russia had its best day of the games so far, winning eight gold medals to top the standings as sport came back into focus following violent clashes during an anti-North Korean protest at the weekend.

Russia lead the gold medal standings with 12, one more than hosts South Korea (news - web sites), with China on 10.

In the pool, Czech world silver medallist Ilona Hlavackova (news - external web site) won the gold medal in the women's 50 meters backstroke in 29.04 seconds.

By Askold Krushelnicky

UKRAINE: COLORFUL NEW DEFENSE MINISTER HAS HIS WORK CUT OUT FOR HIM

Ukraine has a new defense minister. President Leonid Kuchma has appointed Yevhen Marchuk, one of the country's most colorful public figures, to the post after accepting the resignation of Volodymyr Skidchenko over issues related to the lack of military reforms and alleged corruption. What will the appointment mean for the future of Ukraine's beleaguered military and its ambitions to join NATO?

The ouster of Ukrainian Defense Minister Volodymyr Shkidchenko was not unexpected. President Leonid Kuchma had upbraided him several times recently for failing to begin reforms to modernize the country's huge but inefficient army.

Kuchma had also blamed Shkidchenko after the president claimed to have seen evidence of widespread corruption during a surprise visit to Ukrainian military units in Crimea. There also has been speculation that Shkidchenko was removed because his political enemies thought he was too pro-Western.

Kuchma accepted Shkidchenko's resignation and last week appointed the secretary of the National Defense and Security Council, Yevhen Marchuk, as Ukraine's new defense minister.

Leonid Poliakov is the military programs director at the independent Rozumkov Center think tank in Kyiv. Poliakov believes Shkidchenko did not have, or chose not to exercise, the political skills to defend himself. "General Shkidchenko stood out by his professionalism and decency," Poliakov said. "Therefore, I think that the main reason for the changes is political. I'm not clear about the exact reason for the change, but it seemed inevitable it would happen sooner or later because it was difficult for a military personage like Shkidchenko to remain in the political role of minister of defense. He tried to avoid politics, but the defense

minister is a political role and sooner or later he was going to be sacrificed."

Kuchma says Marchuk's tasks are to bring the army under civilian control and to transform Europe's second-largest military force -- after Germany -- into a much smaller and more modern volunteer force. Presently, the Ukrainian Army is made up mainly of poorly motivated and badly paid conscripts. They live in shoddy barracks where they are often bullied and where even proper food is lacking.

Politicians and soldiers agree the Ukrainian military is grossly underfunded, which has led to poor training and sloppy standards blamed for a string of fatal accidents in recent years. These accidents include a stray missile that exploded in an apartment block in the capital, and another missile error that destroyed a Russian civilian airliner, killing 78 people. Last year, 80 spectators died when a military plane crashed at an air show in the western city of Lviv.

In contrast to his predecessor, the man now responsible for restoring the military's reputation and introducing radical reforms has proven himself to be -- since Ukraine's independence in 1991 -- one of the country's most ambitious and skilful politicians.

The 62-year-old Marchuk has displayed not only an ability to adapt to different circumstances but extensive political survival skills, as well. Marchuk spent most of his career working for the Soviet secret police, the KGB, which he joined in 1963 after graduating from a pedagogical institute. In 1990, he became first deputy chairman of the KGB in Ukraine. From November 1991 to July 1994, Marchuk worked as the head of the newly formed Ukrainian Security Service (SBU), where he achieved the rank of general. But the world of politics beckoned in 1994.

He served as prime minister from June 1995 to May 1996, when he was fired by Kuchma.

Marchuk ran for president against Kuchma in 1999. On the eve of the first round of elections, he spoke on RFE/RL's Ukrainian Service, condemning Kuchma and warning of disaster for Ukraine if Kuchma won.

But after Marchuk failed to gain enough votes to proceed into the second and final round of the elections, he switched his support to Kuchma, who was re-elected. Kuchma appointed Marchuk as secretary of the National Defense and Security Council in November 1999.

Poliakov from the Rozumkov think tank said that, at first glance, Marchuk's background suits his new job. "Mr. Marchuk, General Marchuk, is an experienced and intelligent man. In principle, if other factors didn't intervene, he'd be a good candidate for the post of defense minister," Poliakov said. But Poliakov said Marchuk is not affiliated with any powerful political grouping in parliament and that without political support, he will be unable to get the large financial resources needed to bring about significant reforms in the army. Poliakov said this lack of support in parliament may doom Marchuk.

"They [parliament] determine financial questions and enact the relevant legislation, and if there isn't going to be support from parliament, then what happened earlier -- when the president announced reform programs which were not backed by financial resources -- will continue. And if that continues, it will be difficult to introduce any radical changes. There might be some changes that don't require much cash, but it's impossible to build a modern army without big investments," Poliakov said.

But Marchuk is not without political clout. He controls one of

Ukraine's largest newspapers, "Den" (Day), and is rumored to have influence over many leading politicians because of what he knows about them from intelligence files.

Marchuk has been one of the main proponents of Ukraine's entry into NATO since Kuchma last year announced his country's intention to join the military alliance. Marchuk's appointment has been welcomed by NATO, where he is known as an erudite and well-informed member of Ukraine's political elite.

However, Ukraine has not gotten far in its efforts to join NATO, due mainly to Kuchma being plagued by allegations of corruption, abuse of human rights, and of making an offer to sell weapons to Iraq's Saddam Hussein.

Poliakov said other issues also make Ukraine unattractive to NATO at the moment. "It's not just a question of individuals or the issue of selling weapons to Iraq. The problem is that it's impossible to separate the military sphere from the political and economic aspects of entry into NATO because political and economic issues are the most important in this respect. And here [in Ukraine], we have dishonest elections, the abuse of power by officials, and problems in the justice and law enforcement systems. So I'd say that although it's a military alliance, when NATO sees how we behave, especially in the military sphere, then there obviously isn't much trust toward such a country," he said.

Marchuk, fluent in English and German, seems at ease when dealing with international issues and has demonstrated that he is realistic about Ukraine's chances of joining NATO. He says it will take at least eight to 10 years and that Ukraine must double the amount it spends on the military before entry can conceivably occur.

UKRAINE TO PAY \$1.8B IMF DEBT EARLY

KYIV (AP). -- Ukraine's National Bank Chairman said last Friday, the government intends to repay \$1.8 billion to the International Monetary Fund six years early to cut interest payments and reduce the former Soviet republic's debt.

Serhiy Tyhytko announced the bank's plans to repay the debts before the end of this year, saving some \$40 million in interest payments. "There was a time to borrow money, now it's time to pay back debts," he said at a news conference.

The move came as the bank's currency reserves reached a record \$6.87 billion in August, up from \$4.42 billion at the beginning of 2003.

The World Bank agreed in July to make a \$250 million loan to support implementation of the government's reform program, saying Ukraine was "on the right track".

Ukraine's economy grew by 4.1 percent last year and growth of approximately 4 percent is expected in 2003.

STUDENT AID THANK YOU LETTERS

To Executive Board,

It is my solemn duty to express my gratitude for the scholarship I received from the Ukrainian Fraternal Association - Kotur's Fund. I, to this point, did not realize how dedicated the UFA is in paving the way for the better future of the Ukrainian community. Your support of Ukrainian students is greatly appreciated. Lately I have learned of your organizations 93 year dedication to the Ukrainian community. I congratulate you for your drive to organize new members with the goal to serve them in many ways.

Once again I thank you for the financial assistance I received. After completing my studies, I hope to remain a worthy member of the Ukrainian community.

Sincerely,
Tatiana Kuzmowycz

Dear Mr. Gawur, Ms. Shablovsky, and Ms. Thomas,

Thank you for assisting me in my education through awarding me a Student Aid Award. My education so far at Harvard has been outstanding, and I am honored that you are willing to help me continue to take advantage of the opportunities Harvard presents to me. Thank you for making it possible for me to attend such a magnificent school. Now all I need to do is hit the books and keep studying!

Sincerely,
Ruth Schiltz
Br# 220

Dear Ukrainian Fraternal Association:

Thank you for selecting me as a recipient of an educational award. The money will be put toward the purchase of my textbooks for the upcoming fall semester. Once again, thank you for your generosity.

Sincerely,
Stephanie Orient
Br. # 228

ANNOUCEMENT

Some of our readers rightfully complain that we do not have enough material on the Ukrainian Fraternal Association, especially in English.

We urge our readers to write about their fraternal activity or related subjects and we will be glad to publish them.

— Editor

НАРОДНА ВОЛЯ

PARODNA VOLYA

PIK LXXXXII Ч. 35 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 12 ВЕРЕСНЯ 2002 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA. SEPTEMBER 12, 2002. YEAR LXXXXII № 35

ЗАЯВА СФУЖО ПРО ВІДЗНАЧУВАННЯ 350-ЛІТТЯ ПЕРЕЯСЛАВСЬКОЇ УГОДИ

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій повідомляє, що вповні погоджується із заявами Світового Конгресу Українців та заявами наукових установ -- Наукового Товариства ім. Т. Шевченка, Української Вільної Академії Наук та інших у справі відзначування 350-ліття Переяславської угоди в Україні.

СФУЖО вважає, що негативні наслідки потрібно пояснювати в школах, на наукових конференціях, у всіх засобах масової інформації. "Узгоджування" історії України з Росією є нереальне та шкідливе. Інтерпретація історичних подій з сусідами, які вважають себе наслідниками імперії, ніколи не буде об'єктивною. Держава повинна підходити до своєї історії по державницьки, а такі річниці, як Переяславська угода, використовувати на пригадування молодшому поколінню про жакливі наслідки Переяславської угоди для України. СФУЖО пропонує та готова допомогти фінансово видати в Україні великим тиражем популярну книжку про Переяслав, щоб ще раз пригадати трагічні наслідки 350-літньої неволі.

Молодій Українській Державі треба людей, які знають правдиву історію України як з її світлимими моментами, так і з трагічними.

Оксана Соколик -- голова Іванна Кушпета -- секретар

ВІДКРИЛАСЯ ДРУГА СЕСІЯ ВР ЧЕТВЕРТОГО СКЛИКАННЯ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, 4-го вересня почалася друга сесія Верховної Ради України 4-го скликання. Церемонія відкриття відбулася у традиційному урочистому стилі. Щоправда, гимн України цього разу виконала не оркестра Міністерства Оборони, а хор ім. Верьовки.

Насамперед заприсяжено обраних на повторних виборах 14 липня депутатів -- Віктора Драчевського, Миколау Одайника та Не-

стора Шуфрича. Під час присяги частина депутатського корпусу гучно скандувала "Ганьба!", коли на трибуну вийшов В. Драчевський.

Депутати вшанували пам'ять загиблих на лєтовіщі «Скнилів» у Львові, а також померлого влітку народного депутата Олега Олексієнка. Основною подією першого дня другої сесії стало оголошення листа Президента України до парламенту.

ПЕРЕДБАЧАЮТЬ ЗМЕНШЕННЯ ВИТРАТ НА ПРАЦЮ МЗС УКРАЇНИ

Київ ("День"). -- Із наступного року Міністерству Закордонних Справ України можуть урізати фінансування. Про це стало відомо з неофіційних, але досить компетентних джерел. Сума фінансового «обрізання» невідома. Коли в минулому році на працю МЗС передбачено 707 млн. грн, то вже цього року -- 650 млн. грн.

Брак бюджетних коштів -- вічна проблема. І не тільки в Україні. Зовнішня політика, розвідка та армія -- завжди були тими сферами, які вимагали особливої фінансової уваги. Від якості виконання ними своїх зобов'язань залежить національна безпека країни.

До речі, наші дипломати не

заробляють багато: ставка аташе в міністерстві становить 150 гривень, начальника управління -- 250. Якщо на заробітках дипломатів зекономити ще можна, то на організації форумів, на візитах закордонних гостей -- важкувато. Немалу частку коштів «зідають», до того ж, членські внески в міжнародні організації.

Заборгованість України перед ООН ледве не призвела три роки тому до позбавлення країни права голосу. При цьому за нашою державою «оонівський» борг тягнеться ще з радянських часів. Частину його вдалося «списати», домовилися про зменшення українського внеску, проте повністю від його сплати Київ не звільняє аж ніяк.

ЗА ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ТРЕБА ПЛАТИТИ

Київ ("День"). -- Якщо в бюджеті України цього року передбачено 650 млн. на працю МЗС, то Швеція віддає на зовнішньополітичну діяльність 1.1 млрд. дол., Фінляндія -- 714 млн. дол., Туреччина -- 292 млн. дол., Угорщина -- 172 млн. дол., Чехія -- 150 млн. дол. В Україні ж у переводі на юнвертовану валюту -- тільки 117 млн. дол.

У загданих державах витрати на працю зовнішньополітичних відомств збільшуються, що в дея-

ких випадках пояснюється дуже просто. Туреччина, Чехія, Угорщина, хоч і члени НАТО, але прагнуть до Європейського Союзу. Для Києва членство в цих обох організаціях утримує поки що статус зовнішньополітичної мрії. Важко повірити, що дипломат з великим ентузіазмом думатиме про зовнішньополітичні пріоритети без відповідного заохочення. Легко здогадатися, куди Україна вступить, якщо, окрім визначених цілей, не буде визначено ще й засобів...

ПАСКУАЛЬ: США НЕ МАЮТЬ ДОКАЗІВ, ЩО УКРАЇНА ПРОДАЛА ЗБРОЮ ІРАКОВІ

Київ (Бі-Бі-Сі). -- Американський посол у Києві Карлос Паскуаль заперечив, що Вашингтон має докази, що Україна продала зброю Іракові.

Паскуаль сказав це після того, як опозиційний депутат Григорій Омеліченко у черговий раз заявив про існування свідчень причетності Президента Кучми та інших посадовців до порушення ембарго

ООН на постачання зброї до Іраку. Г.Омеліченко стверджував, що ще минулого місяця передав інформацію про це представникам Департаменту Юстиції США.

Карлос Паскуаль заявив, що немає сумнівів у тому, що Багдад намагається здобути заборонену зброю, але США тепер не володіють жодними доказами передачі Україною зброї до Іраку.

В ЙОГАННЕСБУРГІ ЗАВЕРШИЛАСЯ ВЕРШИННА КОНФЕРЕНЦІЯ ООН

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, 4 вересня в Йоганнесбурзі завершилася вершинна конференція ООН зі сталого розвитку. Як і передбачалося, більшість проблем, поставлених перед учасниками конференції, не була вирішена. Єдиною несподіванкою стало те, що, на думку більшості, кінцевий документ "виявився ще гіршим, ніж очікувалося".

Одним із небагатьох, хто може похизуватися хоч якимись здобутками під час цього форуму, є Леонід Кучма. Хоча його успіх є, по-перше, досить відносним, а, по-друге, досягнуто його під час зустрічі поза програмою конференції. Президент України зустрівся з головою Європейської Комісії Романо Проді й звернувся до нього з проханням про надання нашої державі статусу країни з ринковою економікою. Р.Проді пообіцяв винести питання на розгляд Єврокомісії, яка має дати відповідь не пізніше як за півроку. Доведеться

Президент Л. Кучма

зачекати: хоча шанси на позитивну реакцію комісарів і не надто великі, але вони є.

До речі, тепер стає зрозумілою поява в західній пресі низки несподівано позитивних статей про економічні й соціальні зрушення в Україні та про її євроінтеграційні наміри. Можна припустити, що українське керівництво знайшло важелі впливу на деякі закордонні ЗМІ в рамках програми створення нового престижу України.

МІТИНГ НА МАЙДАНІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Київ. -- Як подали ЗМІ, 10 вересня на Майдані Незалежності відбувся півторатисячний мітинг опозиції, на якому керівники КПУ, СПУ і БЮТ закликали тих, хто зібрався, взяти участь в акції протесту 16 вересня "Повстань, Україно!"

У своєму виступі керівник СПУ О. Мороз заявив, що влада перешкоджає донесенню правди про акцію до виборців, не дає керівникам опозиції зустрітися з виборцями в регіонах. Він наголосив на необхідності зміни системи влади і усунення від влади Президента України і його оточення. За словами Мороза, Президент ігнорує вимоги і потреби простих громадян України, займаючись своїм збагаченням і збагаченням свого оточення. Свій виступ Мороз закінчив закликком "Кучму -- геть!"

У свою чергу керівник КПУ П. Симоненко звернувся до при-

сутніх з питанням: "Як ви відноситеся до того, щоб 15 вересня Кучма не летів в Австрію, а прийшов 16 вересня на Європейську площу столиці, покався і склав свої повноваження?" Почувши у відповідь оплески, Симоненко заявив, що таку мету якраз і ставлять організатори акції.

“НАША УКРАЇНА” ВІЗЬМЕ УЧАСТЬ В АКЦІЇ ОПОЗИЦІЇ 16 ВЕРЕСНЯ

Київ ("Інтерфакс-Україна"). - У вівторок, 10 вересня, Ющенко підтвердив, що його блок візьме участь в акції 16 вересня. У цей день "ми, безумовно, будемо на майдані", -- сказав він. Ющенко підкреслив, що акція 16 вересня лише "одна з точок стратегічної поведінки" для досягнення цілей з виведення країни з політичної кризи.

Ющенко заявив, що сьогодні "через політичний діалог" можна сформувати демократичну більшість, а потім уряд для того, щоб

проводити політичні й економічні зміни, "за які проголосували виборці".

Однак, на його думку, існує і другий варіант розвитку подій, коли "більшістю буде займатися Медведчук для того, щоб сформулювати профанацію більшості, щоб довести, що не існує кризи влади". Якщо цей варіант в Україні "стане домінуючим", чого, як зазначив Ющенко, "не хотів би як політик", то виходом із ситуації стануть дострокові президентські і парламентські вибори.

ОБІЦЯНКИ ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА УКРАЇНИ В ЛОНДОНІ

Київ. -- Як повідомили українські ЗМІ, Генеральний Прокурор України Святослав Піскун взяв участь у сьомій конференції Міжнародної Організації Прокурорів, що відбулася на днях у Лондоні.

У своєму виступі Піскун запевнив міжнародне співтовариство, що українська прокуратура буде справжнім захисником інтересів держави і прав кожного з її громадян. Також він поділився інформацією про резонансні справи Лазаренка та Гонгадзе і подякував

своїм закордонним колегам за допомогою при розслідуваннях.

ГРУЗИНИ ВШАНУВАЛИ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Київ ("МУ"). -- 24 серпня в рамках відзначення 11-ої річниці Незалежності України в грузинському місті Поті, в мальовничому парку в центрі міста, відбулося відкриття пам'ятного знака Тарасові Шевченку.

Пам'ятний знак встановлено з ініціативи міської влади м. Поті та Консульського Агентства України. У церемонії взяли участь керівники місцевої влади, співробітники Посольства України в Грузії і Консульського Агентства в м.Поті, представники українсь-

кої діаспори Грузії та громадськості міста.

Звертаючись до присутніх, посол України в Грузії С.Волковецький висловив подяку ентузіастам потійцям, дружньому грузинському народові за спорудження пам'ятного знака Великому Синові України, а також повідомив, що Міністерство Культури і Мистецтв України прийняло рішення нагородити почесними грамотами посадника м. Поті Д.Кантарію та скульптора -- автора пам'ятного знака Кобзареві -- Б.Паласку.

ВАЖЛИВЕ МЕДИЧНЕ ВІДКРИТТЯ УКРАЇНСЬКИХ ВЧЕНИХ

Львів ("Поступ"). -- 3 вересня українські вчені з Центру Ембріональних Тканин EmCell зробили сміливу заяву про те, що група дослідників відкрила нове явище, суть якого полягає в заміні "старої" імунної системи людини на "нову". Аби їх не звинуватили в пустослів'ї -- ще й зареєстрували заяву на винахід.

Якщо вдасться без жодних ускладнень змінювати закладену ще в утробі матері імунну систему, то це відкриття стане одним з найбільших у сфері медицини за всю історію людства. Уперше з'явить-

ся можливість лікувати не наслідки тяжких хворіб, а їх причину.

Як переконує керівник дослідницької групи, доктор медичних наук, проф. Олександр Кухарчук, знайдено ключик до лікування практично всіх хворіб, включаючи СНІД, склероз, хворобу Паркінсона та багато інших. Також спроститься проблема відторгнення органів під час їх пересадки, так як буде можливість змінити імунну систему відповідно до нових частин тіла. Однак, про реальне застосування відкриття говорити поки що зарано.

ЧИ ЗНАЙДУТЬ МІСЦЕ ПОХОВАННЯ ПРЕЗИДЕНТА КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ?

Ужгород. -- Як повідомили ЗМІ, голова Закарпатської обласної державної адміністрації Геннадій Москаль на початку вересня створив робочу групу зі встановлення місця поховання Президента Карпатської України, -- Героя України Августина Волошина. Він звернувся з проханням посприяти в цьому до керівників СБУ та Федеральної Служби Безпеки Росії. Г. Москаль заявив, що докладе всіх зусиль, аби прах А. Волошина

перепоховано на Закарпатті.

У травні 1945 року, А. Волошина заарештували співробітники НКВС у Празі та заборотили до московської тюрми Лефортово, а потім перевезли до Бутирки, де він пробув 52 дні. Після численних допитів, моральних та фізичних тортур, Президент Карпатської України помер 19 липня 1945 року на 72 році життя. Місце його поховання дотепер невідоме.

НОВИЙ ПОСАДНИК УЖГОРОДУ

Ужгород. -- 8 вересня відбулися тут вибори нового міського голови, на місце обраного у березні Сергія Ратушняка, який пішов працювати до Верховної Ради.

Новим посадником столиці Закарпаття став начальник управління майном Закарпатської обласної державної адміністрації Віктор Погорелов, якого підтримав блок "За єдину Україну!" Він набрав 42.9% голосів та обійшов свого головного суперника під-

приємця Павла Чучку, кандидата від блоку "Наша Україна". Участь у виборах взяло 38% виборців.

Верхом ужгородських виборів став приїзд Віктора Ющенка, який агітував за Чучку. Водночас у рядах "Нашої України" не було згоди, оскільки посадником хотіли стати член місцевої "Солідарності" Борис Іванов і член ПРП Віктор Росак (обидві партії входять до блоку Ющенка).

ЖИРИНОВСЬКОГО НЕ ПУСКАЮТЬ ДО ЛАТВІЇ

Уряд Латвії повідомив про відмову видати в'їзну візу Володимиру Жириновському, який звернувся до латвійського посольства за візою на тиждень. Він мав намір почати свою візиту 4 вересня з участі у святкуванні річниці російськомовної телепрогра-

ми. Однак, із 1993 року ім'я Жириновського знаходиться в чорному списку осіб, яким латвійський уряд забороняє в'їзд у країну.

Так і годиться. Латвійці позбулися духовного рабства. Вони дають і Україні. -- Редакція

ДО УВАГИ НОВОПРИБУЛИМ

Філадельфія, Па. (ЗУАДК).-- Екзекутива Злученого Українського Американського Допомогового Комітету повідомляє, що невдовзі відбудеться курс американського громадянства. Реєстрація на курс відбудеться в суботу, 21-го вересня, в канцелярії ЗУАДК-у при 1206 Катмен авеню, від години 10-ої перед полуднем до 1-ої по полудні особисто, або теле-

фонічно (215-728-1630), або факсом (215-727-1631), або юреспонденційно на адресу 1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19121

Зголошені на курс повинні подати такі дані: ім'я і прізвище, адресу та число телефону. Курс є безплатний, але при реєстрації треба вплатити 15 00 дол. вписового.

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА

(амер. дол.)

SUBSCRIPTIONS

(US currency)

Для членів УБС:	For UFA members:	
У США і в Канаді річно	USA and Canada per year	20 00
Для нечленів УБС:	For non-members:	
У США і в Канаді річно	USA and Canada per year	25 00
В інших країнах річно	In other countries per year	30 00
Ціна одного примірника 30 центів	Price per single copy 30 cents	

НАРОДНА ВОЛЯ

Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937 Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com Editor's line: RedDuplak@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, PA

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дупляк
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідати поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS

Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

ПРИСТРАСТІ НАВКОЛО ІРАКУ

Джордж Буш та Тоні Блер усе ще шукають шляхів до створення широкої антиіракської коаліції. До цього їх підштовхнули провідники Німеччини й Франції, які підтвердили свою опозицію війні. Щоб переконати потенційних союзників, які були захоплені від п'ятичного летунського удару по Іраку, американці почали лякати їх ядерною загрозою.

У суботу, під час двосторонньої зустрічі в Ганновері, канцлер Німеччини Гергард Шредер та президент Франції Жак Ширак підтвердили негативне ставлення до плянованої американцями операції в Іраку. Європейські провідники повідомили, що виступають проти "будь-яких ізолюваних односторонніх акцій", за повернення до Іраку інспекторів зі зброї і за мирне вирішення проблеми з активною участю в ньому ООН. Шредер, який перед виборами 22 вересня змушений урахувати пацифістично налаштовану громадську думку, показав, що вже не відступиться від своєї позиції.

Враховуючи те, що позиція щодо іракської проблеми ще одного кандидата, Едмунда Штойбера, є схожою, ФРН можна виключити з потенційних учасників коаліції. Натомість Жак Ширак заявив, що остаточно позиція французького керівництва сформується під час дебатів у Раді Безпеки ООН. Щоправда, шанси на позитивне для американців рішення Ширака все ще надзвичайно малі.

Зрозумівши, що без зміни акцентів досягнути підтримки міжнародної спільноти буде неможливо – підозри щодо наявності в Іраку хемічної зброї не надто лякають континентальних європейців – Буш та Блер витягнули з рукава досить сумнівного туза. Протягом вихідних і в понеділок на голови пацифістів посипалася інформація про розробку підлеглим Гусейна ядерної зброї.

Про іракську ядерну бомбу, яка нібито має з'явитися вже за кілька місяців, першим заговорив віцепрезидент США Дік Чейні. Він заявив в ефірі каналу NBC, що американські військовики перехопили поставку до Іраку обладнання, яке можна використовувати для виробництва ядерної зброї. Підтримали Чейні й інші працівники адміністрації, зокрема Колін Павелл, який сказав, що немає сенсу чекати, доки ядерна бомба буде готова.

8 вересня ВВС повідомила про доповідь Міжнародного Інституту Міжнародних Досліджень (Лондон). У доповіді йдеться про те, що Ірак зможе створити ядерну бомбу вже за кілька місяців, якщо отримає необхідні радіоактивні матеріали. На думку науковців, відповідні технології в Іраку вже є.

Продовжив ядерну тему Тоні Блер, який, стверджуючи, що Гусейн готує ядерну бомбу, посилався на думку фахівців Міжнародної Агенції з Атомної Енергетики (МАГАТЕ). Джордж Буш після суботньої зустрічі з британським колегою говорив не так конкретно: "Багато хто розуміє, що ця людина (Саддам Гусейн) порушила всі резолюції ООН. Багато хто розуміє, що в нього є зброя масового знищення", – сказав Президент США.

Однак, розуміють це не всі, що, зокрема, засвідчує виступ колишнього керівника інспекції ООН в Іраку Скотта Ріттера (до речі, американця) перед парламентом цієї країни. Ріттер засудив воєнні плани свого керівництва, заявивши, що воно "провадить політику одностороннього втручання, що суперечить статутіві ООН". Також експерт зі зброї нагадав, що доказів володіння Іраком зброєю масового знищення немає. На закінчення Ріттер спробував пояснити іракським парламентарям, що єдина можливість уникнути війни – допустити в країну інспекторів ООН.

Щодо подання до Ради Безпеки ООН, дещо несподіване повідомлення з'явилося в New York Times-і. Газета, посилаючись на одного з членів делегації США під час суботніх американсько-британських переговорів, припустила, що офіційно попросить згоду ООН на антиіракську операцію Британія, а не Сполучені Штати. Такий вихід був би логічним, зважаючи на несприйняття, яке викликає в деяких членів РБ ООН політика США, однак шанси на позитивну резолюцію все ще мізерні.

Джані МекЛафлін ("Поступ")

Якщо ми хочемо, щоб нас поважали інші,
мусимо навчитися поважати себе.

Павло Загребельний — письменник

Олексій Коновал

ДО ОДИНАДЦЯТОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

(Доповідь з нагоди Дня Незалежності України в Чикаго)

лі.

Щоб Україна була дійсно самостійною, щоб з Українським Народом рахувалися, сам народ, самі українці, мають дбати про її добробут, свою мову, свою Церкву, свою історію; виступати в її обороні та підтримувати тих найкращих, найвідважніших синів і дочок України, які бажають добра Україні.

Довге перебування Українського Народу під російською окупацією, виробило в ньому безініціативність, безвідповідальність, безгосподарність і пасивно фатальний колективізм, що домінує у головах, душах і серцях сучасної української людини. З одного боку українська людина самотужки виживає у злиднях, а з другого боку не довіряє, і не без причини, всім структурам і рівням влади, а з третього боку – сподівається, що держава розв'яже всі її труднощі та проблеми.

Теперішній уряд України не бере прикладу з інших держав, що також розбудовували свої незалежності. Вони починали з економіки, з відходу від імперського центру, з впровадження міцної валюти, з правового забезпечення банківської системи, що сприяла розвитку підприємств. Розвиток України за одинадцять років незалежності не захоплює. Надмірне захоплення Верховної Ради України не завжди вмотивованими політичними протистояннями, тоді, коли їй варто б зосередитися на творенні правової бази держави, спираючись на яку, виконавча влада могла б швидко відрегулювати податкову систему, інвестиційну політику та заохотити населення до продуктивної праці. Незалежна держава міцна лише тоді, коли її громадяни живуть добре і усвідомлюють, що їхній добробут забезпечує ім їхня незалежна держава.

З прикриттю мусимо ствердити, що сьогодні Україна, на одинадцятому році незалежності, стала посміхавшимся у західному світі. Вона втратила респект і пошану через різні убивства, корупцію та інші дивні заходи, укази та акції уряду України, який, як виходить, не здатний, чи й не бажає, захищати інтереси своєї нації.

Провідники уряду оголошують, що Україна рішила приєднатися до НАТО, а президент Леонід Кучма в Москві, в той же час говорить, що Україна вступає до євразійського економічного співтовариства, яким керує Москва.

“НАША УКРАЇНА” У ДІЯЛОЗІ З КУЧМОЮ ПЕРЕБРАЛА ІНІЦІАТИВУ

Відкритий лист провідника блоку “Наша Україна” В. Ющенка до Президента Кучми є “дуже важливим моментом у процесі розвитку дискусії про системну кризу в Україні”

Так вважає член Ради з Міжнародної Політики США Надія Дюк. “Наша Україна” показала політичну мужність і перебрала ініціативу, поставила свої принципи й описала наявну ситуацію в Україні, зробила виклик владі, оголошуючи, яка є ситуація в країні тепер і, вказуючи на те, що треба зробити”, – зазначила у коментарі “Радіо Свобода” Надія Дюк.

“У документі описується, як

сьогоднішня влада довела до того, що є занепад довіри громадян, що влада підриває репутацію навіть свого уряду й влади своїми нелегальними діями”, – сказала вона.

“І президентські сили, і опозиція, очевидно, вже давно знають, що це є справа системної кризи, а не поправлення якихось соціальних плів для бідних людей”

На думку Надії Дюк, у документі є “один дуже цікавий пункт”, де “наголошено, що для таких змін, які потрібні, щоб задіяла демократія, не потрібні зміни в Конституції України. Те, що відбувається в країні сьогодні, це не є питання про те, міняти, чи не міняти

Міністер закордонних справ А. Зленко в Брюсселі – центрі НАТО, передає листа про бажання України приєднатися до держав Заходу, до НАТО, а вже наступного дня інші особи з уряду заявляють, що Україна без Росії не має бажання бути членом НАТО. Уряд України не може й кроку зробити сам, без консультації з Росією. Світ це бачить, дивується, посміхається і її ігнорує, тому й не диво, що Україна втратила репутацію в багатьох країнах.

А як пояснити безглузді укази президента України про влаштування року Росії в Україні, про відзначення річниці Переяславського військового договору, що став початком 350-літнього поневолення України, відзначення річниці колишнього секретаря комуністичної партії України Володимира Щербицького, великого русификатора, який відповідає за арешти, заслання та переслідування шестидесятників та дисидентів?... Це ж бо з його наказу на вулицях Києва проведено першо-травневі паради заради після вибуху в Чорнобилі, наражаючи тисячі українців на страшну радіацію, на заворовання.

Уряд України витрачає мільйони гривень на різні медалі, зроблені “старшим братом” у Москві для різних героїв т. зв. Великої вітчизняної війни, які допомагали росіянам надіти нове хрестоносцьку шийку. Він дає гроші на будівлі та відбудову церков, зруйнованих більшовиками, а ті церкви з участю президента України, передаються чужій, і до того ворожій, Православній Церкві Московського Патріархату, в яких російською мовою моляться за Росію, бо Бог, кажуть вони, не розуміє української.

Востаннє уряд України подумався до того, щоб підручники з історії України, для українських шкіл, узгоджувалися з Росією, щоб у них не було згадки про Батурина – столицю гетьмана Івана Мазепи, в якій росіяни вимордували всіх мешканців після здобуття її, щоб у них не було згадки про Котоп, де гетьман Іван Виговський розгромив російські війська; щоб не було згадки про Емський та Валуватий укази; про Івана Мазепу, Симона Петлюру, Євгена Коновальця, Степана Бандеру, про штучний голод 1933 року; про боротьбу Української Повстанської Армії проти обох окупатів та інші трагічні події, що принесли українській нації на своїх багнетах росій-

ський народ.

За злочини, тюрми, розстріли, заслання на Сибір і Соловки, за всі три голодомори, Україна мала б зажадати від Російської Федерації компенсації, відшкодування. Вона має на те юридичне право й підстави виставити їй рахунок, а не домовлятися, щоб за ті трагічні роки не було згадки в підручниках історії України. Російська Федерація перебрала, як спадщину, від Радянського Союзу, будинки посольств у всьому світі, порти, кораблі, літаки, фінанси та все інше, що ніби це належить лише їй. Вона має перебрати й відповідальність за злочини й розрахуватися з Українським Народом, так як Німеччина ще й досі розраховується за злочини, які зробила влада Гітлера.

Уряд України прославляє та дає різну допомогу тим, хто допомагав замінити одного окупанта другим, але не хоче визнати воюючою стороною тих, які дійсно боролися за українську справу – воювали УПА та дати їй ті ж привілеї, що їх мають воюючи Червоної Армії.

Ми вірили, ми сподівалися, що уряд незалежної України буде робити все в його силах, щоб пробудити, за одинадцять років незалежності, національну свідомість Українського Народу, пригніченого роками російського та комуністично-російського, імперського панування.

Але щоб Україна мала свою душу, уряд до цього часу не подбав, щоб українська мова уживалася у всіх державних установах, в армії, в школах та університетах та всіх наукових установах, у телебаченні та радіопередачах України.

У цей святковий день, в одинадцяту річницю Незалежності України, будьмо оптимістами, вірмо, що Український Народ іще проснетесь, опам'ятається та об'єднається довкола патріотичних провідників в Україні, а на наступних виборах вибере на президента та до уряду осіб, яким доля України не буде байдужою. Уряд, який дбатиме насамперед про корінну націю, українців, а не прибульців, яничарів, перевертнів та хахлів. Дозвольте закінчити своє слово словами Олександра Олеся:

Живи Україно, живи для краси,
Для сили, для щастя, для волі!
Шуми Україно, як рідні ліси,
Як вітер в широкому полі!

Слава Україні !

УКРАЇНСЬКЕ ПОСОЛЬСТВО В БРАЗИЛІЇ ВІДБИЛО АТАКУ ГРАБІЖНИКІВ

Київ. -- Як повідомляє МЗС України, група невідомих людей увірвалася 29 серпня на територію Посольства України в Бразилії, проникла в службове приміщення і, загрожуючи вогнепальною зброєю, спробувала заволодіти засобами дипломатичного представництва. Співробітники української місії заблокували вхід в службові приміщення, викликали поліцію і спробували неутримувати грабіжників, однак зробити цього їм не вдалося.

На місце інциденту прибули представники бразильської поліції і керівник протоколу МЗС цієї кра-

їни, який висловив жаль з приводу вчиненого правопорушення.

МЗС України висловило протест тимчасовому повіреному в справах Бразилії в Україні з приводу інциденту. Увагу бразильського дипломата звернули на необхідність забезпечення належного рівня охорони української місії згідно з міжнародними нормами і правилами.

Міністер закордонних справ України А. Зленко дав жорсткі вказівки дипломатичним і консульським установам України за кордоном щодо посилення безпеки співробітників місії і майна.

НА ЧОРНОМУ МОРІ ЗНОВУ СТРІЛЯЮТЬ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, 9 вересня неподалік від узбережжя Туреччини почалися міжнародні маневри «Чорноморське партнерство-2002», в яких бере участь морський тральщик «Жовті Води» Військово-Морських Сил України. Темою маневрів є здійснення операції щодо підтримки миру, метою -- поліпшення співпраці флоту під час її проведення.

У ході навчання, що відбуваються в дусі програми «Партнерство заради миру», його учасники відпрацюють у морі дії екіпажів кораблів з пошуку і стеження за підводними, аспекти безпеки при проведенні протичовнових за-

ходів. Також військові моряки планують виконати практичні артилерійські стрільби по морських цілях, провести навчання і тренування з протикатерної оборони, маневрування, надання допомоги пошкодженому корабелі і висадки та інше.

У «Чорноморському партнерстві-2002» бере участь близько 10 кораблів і підводний човен, декілька літаків і вертольотів, підрозділи спеціального призначення флоту Болгарії, Грузії, Румунії і Туреччини. Організатором навчання традиційно виступають турецькі ВМС.

Галина Касіян

РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ УБСОЮЗУ ЗА ЧЕРВЕНЬ 2002 Р. MONTHLY RECORDING REPORT FOR JUNE 2002

NOVI ЧЛЕНИ/NEW MEMBERS:
16 Irene Bojczuk
22 Marta Kostyk
30 Mary Ann Tarasiuk
93 Christina Petrikiw
100 Michael A. Dyschuk
244 Gregory Chvirko, Maria Chvirko,
Lauren A. Palmer
261 Audrey Thomas, John Thomas,
Sharon Thomas

АД/Д НОВИ ЧЛЕНИ
AD/D NEW MEMBERS
244 Donna Lechnowsky, Orest
Lechnowsky
318 Dorota E. Badewicz

ПОМЕРЛИ / DEATHS
37 Thomas Williams Jr., 2
109 Paul Kornyluk
171 Mary Karmaluk

ПОМЕРЛИ НА ВИПЛАЧЕНОМУ
ЗАБЕЗПЕЧЕННІ
DIED ON PAID UP BENEFIT
30 Olga Powers
37 Thomas Williams Jr.
145 Eva Kujawa
271 Ben McCready
305 Paranka Kawchuk
322 Petro Dec, 2

ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 2002 Р.
(дорослий департамент)
SUMMARY FOR
JUNE 2002
(adult department)
З кінцем 31 травня 2002
р. УБСоюз мав активних
дорослих членів-грамот 7301
Прийнято нових членів 11
Прийнято нових членів 3
AD/D
Plan C 6
Прийнято з дитячого
Департаменту 15
Прийнято з переступними
Листами 0
Прийнято наново 3
Прийнято наново AD/D 2
Прийнято з інших клас за-
безпечення 0

Разом 7,341
Суспендовано 2
Суспендовано AD/D 8
Видано переступні листи 0
Переведені на виплачене
Забезпечення 80/40 0
Перейшли на виплачене
Забезпечення з випл. 16
Грамотами за життя 0
Переведені на безплатне
Продовжене забезпечення 0
Відійшли з готівкою за
Дозрілі грамоти 43
Відійшли з передчасним
Зворотом в готівці 11
Відійшли до інших клас
Забезпечення 0
Перейшли на передчасне
Виплачене забезпечення 0
Відійшли з вигаслими
Терміновими грамотами 5
Померли 4
Conversion Plan A & B 0
Разом 89
З кінцем 30 червня 2002 р.
УБСоюз мав активних
дорослих членів-грамот 7,252

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗА КЛЯСАМИ
SUMMARY BY CLASS
В класі W-3 603
В класі T-20 665
В класі E-65 201
В класі E-15 156
В класі E-18 45
В класі E-20 740
В класі 3PL 6
В класі B-85 54
В класі E-55 19
В класі TM-10 51
В класі T-65 47
В класі AD/D 1,059
В класі PLAN A & B 144
В класі SE-65 602
В класі SL 2,753
В класі T-25 107
Разом 7,252

РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ
ДИТЯЧОГО ВІДДІЛУ УБСОЮЗУ
ЗА ЧЕРВЕНЬ 2002 Р.

NOVI ЧЛЕНИ/NEW MEMBERS:
22 Markian Zhoumirowych, Solomia
Zhoumirowych
30 Thomasina Warrington
37 Zachary A. Roditski
40 Andrij Stelmach, 2
59 Briana M. Bestine
64 Theresa E. Shaffer
93 Andrian Petrikiw

ЗІСТАВЛЕННЯ
ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 2002 Р.
(дитячий департамент)
SUMMARY FOR
JUNE 2002
(juvenile division)
З кінцем 31 травня 2002 р.
УБСоюз мав активних
Дитячих членів-грамот 981
Прийнято нових членів 9
Прийнято з переступними
Листами 0
Прийнято наново 0
Прийнято з інших клас за-
безпечення 0
Разом 990
Суспендовано 0
Видано переступні листи 0
Перейшли в дорослі члени 15
Відійшли з готівкою за
дозрілі грамоти 1
Вигаслі термінові
забезпечення "OO-A" 0
Відійшли з передчасним
Зворотом в готівці 0
Перейшли до інших клас
забезпечення 0
Перейшли на передчасне
виплачене забезпечення 0
Перейшли на безплатне
Продовжене забезпечення 0
Померли 0
Разом 16

З кінцем 30 червня 2002 р.
УБСоюз мав активних
дитячих членів-грамот 974

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗА КЛЯСАМИ
SUMMARY BY CLASS
В класі W 0
В класі E15-A 70
В класі E20-A 214
В класі E18-A 182
В класі E-65 22
В класі SE-65 190
В класі T-20-A 77
В класі SL 157
В класі T-25 62
Разом 974

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ
ДОРОСЛИХ І ДІТЕЙ, АКТИВНИХ
І НЕАКТИВНИХ ЧЛЕНІВ-
ГРАМОТ
ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 2002 Р.
COMPOSITE SUMMARY OF
ACTIVE & NON ACTIVE
MEMBERS FOR
JUNE 2002
З кінцем 30 червня 2002 р.
УБСоюз мав активних до-
рослих членів-грамот 7,252
Дітей активних членів-
Грамот 974
Разом 8,226
Дорослих членів-грамот на
виплаченому забезпеченні 3,622
Дітей членів-грамот на
виплаченому забезпеченні 5
Дорослих членів-грамот на
безплатному продовжено-
му забезпеченні 499
Дітей членів-грамот на без-
платному продовженому
забезпеченні 123
Разом 4,249
З кінцем 30 червня 2002 р.
всіх разом, дорослих і
дітей, активних і неактив-
них членів-грамот УБСоюз
мав 12,475
(Старших членів, що пла-
тять тільки фонди і за газе-
ту УБСоюз мав) 61
Разом усіх членів з
кінцем 30 червня 2002 р.
УБС мав 12,536

Христя Шабловська
Головний Секретар

“БАЛТІЙСЬКА ТРЕМБІТА”

Київ.-- За повідомленням по-
інформованих джерел, на початку
жовтня в Талліні відбудеться фе-
стиваль українського мистецтва
«Балтійська трембіта», що стане
продовженням творчих зустрічей
таллінців і вентспілчан українсь-
кого походження.
Такі фестивалі, зокрема, про-

водяться тут не вперше: останній
з них відбувся в День Незалеж-
ности України, який представники
Асоціації Українських Організацій
Естонії відзначили в Латвії. Куль-
турно-освітня організація «Коб-
зар» із міста Вентспілса запросила
їх у відповідь на візиту до Таллінна
на початку року

Серед зелених лісів та чудо-
вих Кетскільських гір, в днях від
21 липня до 3 серпня 2002 року,
на Союзівці відбувся успішний 18-
ий з черги вчительський семінар,
у якому взяло участь 15 учасників
Шкіл Українознавства з Америки
й Канади.

Учасники семінару мали на-
году послухати лекцій з літерату-
ри, з окремих питань мови та ук-
раїнського правопису, якими про-
водив голова Шкільної Ради проф.
Євген Федоренко. Опісля всі слу-
хачі писали контрольні завдання
про творчість одного з письмен-
ників ХХ століття.

На лекціях історії проф. Юрій
Гаєцький подав багато цікавого
матеріалу з періоду Козаччини.
Він підкреслив, що Гетьманщина
була першою українською новіт-
ньою державою. Слухачі також
писали два іспити з історії.

Про культурні проблеми до-
повідали двох викладачів: проф
Орест Павлів з Мотреалю говорив
про козацькі думи, походження
прізвищ і літописи, а проф. Ігор
Мірчук з Філадельфії розповідав
про історію українського мистецт-
ва, ілюструючи свою доповідь ба-
гатовимірним матеріалом.

Проф. Ігор Гурін давав лекції
з української мови (синтаксис то-
що) та наводив приклади з украї-
ського фольклору.

Наталія та Володимир Бодна-
рі з Кент, Огайо, показали вчите-
лям, як користування модерною
технікою поживає лекції та нав-
чання в школах. В. Боднар корис-

Іван Семчук (“УМ”)

А ЩО В РОСІЇ?

Сподіваюся, що нашу газету
читають дуже високі посадовці --
навіть такі, як пан Семиноженко,
якого Президент України прина-
чив керівником української групи
узгодження з москалями історії
України. Говорять, що навіть узго-
джуються пляни реалізації року
України в Росії 2002. Якщо це
правда, то можуть надіятися ук-
раїнці на Дону, в Тюмені та інших
містах на відкриття українських
шкіл, як це зробила грузинська
влада, яка вже п'ять років платить
зарплату вчителям, виділила на-
лежне приміщення українським
школярам у Тбілісі.

Правда, в Грузії всього тисячі
українців, не те, що в Росії, де їх
понад десять мільйонів. Міністер-
ство Освіти Грузії не видумувало
тез, що українці не вимагають ук-
раїнської школи, а Президент Ше-
варднадзе особисто поцікавився
відкриттям української школи, де
хоч небагато, але таки набралось
учнів для навчання. Навіть пан

ПОРЯДКОМ ДЕМІЛІТАРИЗАЦІЇ ЗМІЙНОГО

Київ. -- Як повідомили укра-
їнські ЗМІ, український уряд
пообіцяв виділити 163 млн. грн.
на публічні роботи на острові Змі-
їний у Чорному морі. Донедавна,
як відомо, той острів був секрет-
ним стратегічним об'єктом, а як
територіяльна одиниця підпоряд-

РОСІЯНИ НЕ ТЕРПЛЯТЬ КАТОЛИЦЬКИХ СВЯЩЕНИКІВ

Москва. -- Як повідомили
ЗМІ, 9 вересня на летовищі у Ха-
баровську був затриманий ксьондз
Ярослав Вішеневський, який слу-
жив останнім часом у католицьких
парафіях на Сахаліні. Він є гро-
мадянином Польщі та має дозвіл
на проживання у Росії.

УЧИТЕЛЬСЬКИЙ СЕМІНАР - 2002

Учасники семінару перед пам'ятником Тараса Шевченка на Союзівці.

тувався комп'ютером, на якому
показував портрети українських
гетьманів, фортець і міст, які мож-
на було побільшувати на стіні.

Семінар тривав два тижні, а
зайняття сім годин на день. Ввече-
рі можна було оглянути серію
фільмів, які проф. Є. Федоренко
одержав з України, як додатковий
матеріал з історії та літератури. Всі
учасники семінару могли побачи-
ти велику серію “незваної Украї-
ни” з історії, оперету “Наталка
Полтавка”, а також уривки з сері-
лу “Роксолана” Ці фільми годить-
ся використовувати на лекціях.
Слухачі також брали участь у
культурних і розважових програ-

мах Союзівки.

На семінарі представлено
також новий підручник авторства
проф. Ю. Гаєцького п.н. “Історія
України 1945-2001”

Ми всі широ вдячні Шкільній
Раді та проф. Є. Федоренкові за
можливість познайомитися з но-
вими матеріалами українознавчих
дисциплін. На прощальному ве-
чорі ми подякували всім профе-
сорам, пані Стефанії Квасовській
за опіку над нами, а також адмі-
страції Союзівки.

Учительські семінари дуже
корисні для учителів Шкіл Украї-
нознавства у діаспорі. Ми особли-

во дякуємо спонсорам за фінансо-
ву допомогу, що дозволила нам
взяти участь у семінарі, а саме:
Українській Федеральній Креди-
товій Кооперативі “Самопоміч” в
Нью-Йорку, Банкові “Певність” у
Чикаго, Українсько-Американській
Федеральній Кредитовій Коопе-
ративі в Ньюарку, Українській
Національній Федеральній Кре-
дитовій Кооперативі в Нью-Йорку,
Федеральній Кредитовій Коопе-
ративі СУМА в Йонкерсі, Україн-
ській Федеральній Кооперативі
“Самопоміч” у Кліфтоні, Н.Дж.

Надіємося, що подібну фінан-
сову підтримку одержимо також у
майбутньому.

СТОЯНКА ПЕРВІСНИХ ЛЮДЕЙ НА ІВАНО-ФРАНКІВЩИНІ

Івано-Франківськ (УНІАН). -
У місті Галич Івано-Франківської
області закінчила працю україн-
сько-польська археологічна експе-
диція, яка під час розкопок знай-
шла стоянку первісних людей, які
жили тут 200 тисяч років тому.

Про це повідомив журналіс-
тів керівник археологічної експе-
диції з українського боку -- дирек-
тор Археологічного Музею у
Львові при Інституті Україно-

знавства НАНУ О. Ситник.
За його словами, на місці сто-
янки знайдено рубилоподібні зна-
ряддя праці. За важливістю цю
стоянку первісних людей, за по-
передніми даними, можна порів-
няти до раніше знайдених в уро-
чищах “Королеве” на Закарпатті та
“Великий Глибочок” на Терно-
пільщині.
Працю експедиції фінансував
Торунський Університет.

ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ

Берген Петро, 76 років.
Народився 19 червня 1926 р.
в м. Львів в Україні, помер 21 лип-
ня 2002 року в м. Джерзі Сіті, Н.
Дж. Був членом самостійного від-
ділу УБС.

Векію Марія, 86 років.
Народилася 27 липня 1915 р.
в м. Рочестер, Н.Й., померла 25
грудня 2001 року в м. Рочестер,
Н.Й. Була членом 244 Відділу
УБС, Т-во Михайла Драгоманова.

Евансен Йосип, 70 років.
Народився 22 травня 1932 р.
в м. Скрентон, Па., помер 29 лип-
ня 2002 року в м. Весталь, Н.Й.
Був членом самостійного відділу

УБС.
Зелінський Марко, 32 роки.
Народився 1 липня 1970 р. в
м. Скрентон, Па., помер 10 серпня
2002 року в м. Гонсдейл, Па. Був
членом самостійного відділу УБС.

Лепка Аса, 69 років.
Народилася 23 березня 1933
р. в м. Керч в Україні, померла 7
березня 2002 р. в м. Рочестер, Н.
Й. Була членом 244 Відділу УБС,
Т-во ім. Михайла Драгоманова.

Михайлів Степан, 84 роки.
Народився 1 лютого 1918 р.
в м. Скрентон, Па., помер 9 серпня
2002 р. в м. Скрентон, Па. Був чле-
ном самостійного відділу УБС.

Пистрак Анна, 80 років.
Народилася 7 грудня 1921 р.
в м. Костопіль на Волині в Україні,
померла 14 липня 2002 р. в м. Бов-
менсвіл, Н.Й. Була членом 145
Відділу УБС, Т-во ім. Івана Мазе-
пи.

ЧИТАЙТЕ І ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ НАРОДНУ ВОЛЮ

ГУМОР

ТРЕБА ПРИХОДИТИ РАНІШЕ

Жінка до лікаря
А в якій палаті лежить
хворий Петреню?
-- Був у п'ятій.
-- А тепер де?
-- Учора забрала його дру-
жина.
-- Я його дружина.
То треба було приходити
раніше

Українсько-Американська Культурна Фундація запрошує усіх на

Октоберфест на Верховині

Усі є німці у суботу, 5-го жовтня, від 3-ої год

на Верховині у Glen Spey, NY 12737

Усі на Верховину!

Смачна українська та німецька їжа і музика, Октоберфест пиво.

Докладнішу інформацію можна отримати від:

www.verkhovyna.com E-Mail: Verkhovyna@aol.com Tel: 848-888-1323

Ярослава Музиченко ("УМ")

ДАЙТЕ УКРАЇНІ МІКРОФОН

У Чернівцях завершився П'ятий Міжнародний Конгресс Українців. Такі конгреси відбуваються раз на три роки і збирають дослідників української історії, мови, мистецтва з різних країн світу для обговорення актуальних проблем україністики. У Чернівцях головними проблемами визнано поширення т.зв. "наукової фантастики" (вигадані описи історичних подій) або ж "наукового патріотизму" (себто "наукове" обґрунтування своїх політичних поглядів), брак державної підтримки науки та культури та дивні державні ініціативи з відзначення ювілеїв Шербицького та Переяславської ради.

Відомий україніст доктор Богдан Гаврилишин зі Швейцарії наголосив, що Україна досить мляво заявляє про себе у світі та не зможе найближчим часом бути в Європейській Спільноті, бо "не має лобі в європейській співдружності". І зусилля української діаспори, при повній бездіяльності державних структур України, для інтеграції в Європу недостатньо. Водночас Богдан Гаврилишин наголосив: "Добробут пов'язаний з рівнем освіти. Чим вищий рівень освіти буде в Україні, тим реальнішою буде її інтеграція в об'єднану Європу".

ПІСКУН ЗАЛУЧИТЬ АМЕРИКАНЦІВ ДО СПРАВИ ГОНГАДЗЕ І ПОШУКАЄ ВІЛІ ДЕПУТАТІВ

Київ ("Правда"). -- Генеральна Прокуратура України домовилася з урядом і правоохоронними органами США, що до Києва приїде "робоча група, яка буде нам допомагати у розслідуванні карної справи щодо вбивства Георгія Гонгадзе". Про це Генеральний Прокурор Святослав Піскун заявив в інтерв'ю газеті "2000".

Він також зазначив, що сам відвідає США "для розв'язання питань співпраці щодо розслідування кримінальних справ Лазаренка, Тимошенко, Гонгадзе", а також інших кримінальних справ, "пов'язаних із виведенням грошових засобів до США для закупівлі нерухомості, відкриття рахунків і так далі". Піскун повідомив, що серед фігурантів цих справ "є і народні депутати", прізвищ яких, проте, він не назвав.

Піскун заявив, що проводити слідчих дій на території США не буде. У той же час зазначив, що слідчо-оперативна група ГПУ у кінці вересня вилетить до США, де "проведе консультації і необхідні слідчі дії" у справі Гонгадзе і Лазаренка-Тимошенко.

Відповідаючи на питання ко-

Незважаючи на недоліки (відсутність пресової служби та брак інформації про таку подію не тільки в Україні, а й у самих Чернівцях; неузгодженість секційної роботи) спілкування було цікавим і плідним для вчених-україністів.

До програми включено понад 900 доповідей учених із 23 країн світу, працювали секції мовознавства, літературознавства, культурології, історії, політології, релігієзнавства, педагогіки тощо.

Співорганізаторами конгресу стали Міжнародна Асоціація Україністів, Національна Академія Наук України та Чернівецький Національний Університет ім. Юрія Федьковича. Підтримали цей проєкт чернівецькі обласна державна адміністрація та міська рада, Міністерство Культури і Мистецтв та Міністерство Освіти.

За вислїдами праці секцій та круглих столів організаційний комітет Конгресу підготував низку пропозицій та гимог до Уряду та Президента стосовно покращення ситуації в галузі української науки та культури. Однією з основних стала вимога визнання парламентом України голодомору 1932-33 років як геноциду та гідного пошанування його жертв у 2003 році, коли відзначатиметься 70-ліття цієї трагедії.

респондента, Піскун також повідомив, що "предметом його інтересу" в США стане і "справа Мельниченка". "Це буде стосуватися автентичності і достовірності зроблених ним касетних записів".

На питання, чи реальна його зустріч з Мельниченком у США, Піскун сказав: "Навряд чи".

Генеральний Прокурор також повідомив, що в українських правоохоронних органів складаються "прекрасні стосунки" з американськими органами юстиції.

Розповідаючи про нових заступників Генерального Прокурора, Піскун сказав, що "задоволений" ними -- "вони небайдужі до того, що роблять, намагаються реструктурувати свою роботу".

Відповідаючи на питання, як часто йому доводиться спілкуватися з Президентом, Піскун відзначив: "Дуже рідко. В основному, на нарадах. Буває, раз, буває, два рази на тиждень".

Піскун також розказав, що щодня читає "Українську Правду", хоч і вважає, що "нормальної, об'єктивної інформації з "Української Правди" почерпнути не можна".

Богдан Кандюк

... Нам дісталася воля свята. І у дзвони церкви задзвонили, щоб ми вільно віж вільними жили... -- це радісні слова переможної пісні, слова перемоги правди. Ці дзвони закликають наш народ зберегти що волю і в молитві єднати наші сили, бо наші люди "задля волі вмирали і жили".

Одинадцять років Незалежності України -- це свято духового піднесення, що його урочисто відзначила Україна, а також і ми тут, на поселеннях, з глибоким почуттям любови до рідної Батьківщини. Українці з радістю і вірою відсвяткували цей знаменний день у нашої новітній історії. Не відстала і наша невелика громада в Глен Спею. Громадський Комітет, створений для відзначення роковин незалежності під керівництвом Ярослава Гавура, з увагою попрацював, щоб це громадське свято було вдалим, а своєю програмою щоби віддало зміст значення цих святкувань.

В суботу, 24-го серпня, священики обидвох віровизнань (о. прот. Нестор Коваль і о. Олекса Костик) відправили соборний Молебень. Наші громадяни та гості заповнили церкву св. Володимира (з уваги на дощ, Молебень не відбувся, як запляновано, на майдани) та просили Всевисшнього, про дальшу опіку і благословення для нашої Батьківщини та Українського Народу. На міському будинку, біля наших церков і по наших домах бадьоро повівали українські національні прапори, вказуючи нашим американським співгромадянам, що це наше свято, яким ми гордимось.

Після Молебня в церковній залі, що була щерть заповнена людьми, відбулася святочна мистецька програма. Святослав Гавур коротким словом відкрив це радісне свято заявляючи, що Україна зайняла належне їй місце в колі вільних народів світу, тому єдналимося з нашим народом на рідних землях та з розсіяними по цілому світі земляками і всі разом кличмо: Слава Україні! Посадник нашого міста Ламберленд Джан ЛіГресі, приятель нашої української громади, відчитав затверджену управою міста і ним підписану прокламацію, проголошуючи цей день Українським Днем. Виконавці програми, а за ними й усі присутні, відспівали український національний гимн "Ще не вмерла Україна".

Незвичайно промовистою і досконалою була святочна доповідь Софії Мартинець. Відчитавши документ про проголошення Незалежності України, затверджений Верховною Радою Украї-

СВІТИ ЗОРЕЮ КРАЮ ДОРОГОЙ

Ігор Шабловський

ни, і підписаний її головою Леонідом Кравчуком 24-го серпня 1991 року, прелегент висловила подяку Богові за це божественне добродійство. Здобути цю незалежність не було легко, тож у боротьбі за неї на вівтар України поклали своє життя сотки тисяч дочок і синів України. 11 років незалежності--відносно невеликий проміжок часу, беручи до уваги історію, та все ж Україна зробила великий поступ. Правда, не обійшлося без недоліків. Про них ми не сміємо мовчати. Про них треба говорити, бо тільки так зможемо ці недоліки виправити. Перед нами ще багато праці. Мусимо так спрямовувати наші сили, щоби Президент і Верховна Рада Укра-

їни зрозуміли, що вороття до підсоветських часів немає, що Україна вилікується від комуністичного рака, який сьогодні її точить. Не розраховуємо на інших, а тільки власними силами скріплюємо свою незалежність, бо Україна -- це наша хата. Кожен з нас, незалежно від становища, допомагати як можемо Україні, а головню нашій молоді, бо це наша надія, наше майбутнє -- говорила м. ін. пані С. Мартинець.

Багатою була мистецька частина наших святкувань. Тамара Лихолай і Марія Гугель виконали ті пісні: "Ти моя, Україно" (сл. В. Кологурак, муз. А. Гнатишина) і "До сина" (сл. Й. Струцюк, муз. В. Пашкевича). З хвилюванням

Марія Гугель деклямувала вірш "Рідний краю". З черги виступив жіночий ансамбль з піснями "По вік з Україною" і "Києве мій" (муз. П. Майбороди). Наш віртуоз-скрипаль Ігор Шабловський вже не вперше чарував нашу громаду своїми виступами. І цим разом зібрав бурхливі оплески за виконання двох композицій: "Медитацію" Й. Массанета і "В'язанку українських мелодій" Святослава Гой-Стром виступила з сентиментальною деклямацією "Поворот до дому".

Завершенням мистецької програми був виступ вокального ансамблю "Лелеки" під керівництвом Я. Гавура, який виконав монтаж пісні і слова під назвою "Світи зорею краю дорогий". Ансамбль виконав такі пісні: "Україно, Україно", "Полтавський рушничок" (муз. В. Васильова), "Карпати, Карпати" (муз. Є. Садовського), "Як давно, як давно" (муз. Г. Китасого) і "Марш війська України" (муз. В. Мазяра до слів Д. Павличка). На закінчення всі виконавці відспівали молитву "Боже Великий, Єдиний". Присутні з вдячністю рясними оплесками нагородили виконавців програми. Було чимало похвальних слів для Громадського Комітету за вдалий підбір програми і її виконання.

Треба ще додати, що на святочний настрій вплинула гарно оформлена сцена -- заслуга Володимира Мазяра. Музичний супровід на бандурі -- Тамара Лихолай і Володимир Мазяр.

Це була головна частина відзначення 11-ої річниці Незалежності України, бо дальша частина цих святкувань відбулася на оселі "Верховина", про що подбала УАК Фундація.

Виконавці мистецької програми в церковній залі.

Святослава Гой-Стром

Барвистою квіткою у вінку святкувань Дня Незалежності України були відзначення в Глен Спею. Того радісного серпневого дня не затьмарив навіть дрібний дощик. Все відбулося так, як плянувалося. Спочатку прихожани обох церков, разом із о. Олексою Костию і о. прот. Нестором Ковалем у спільному Молебні молились за слави долю Української Держави. Згодом у заповненій людьми святочній залі церкви св. Володимира відбулася урочиста програма, присвячена цій даті. Доповідь виголосила Софія Мартинець. У мистецькій програмі публіку розважав гарним співом і вмילו підбирав репертуаром ансамбль "Лелеки", схвилював задумливою піснею під звуку бандури вокальний дует Тамари Лихолай і Марії Гугель. Лунали поезії про Рідий Край, чудові мелодії скрипаліа віртуоза Ігоря Шабловського.

У другій половині дня у концертній залі оселі "Верховина" присутнім подарували гарну святкову мистецьку програму талановиті виконавці з тавоального ансамблю "Сизокрилл" славновісний Рому Приймий-Богачевської.

Урочисто і радісно прозвучали виступи народних улюбленців і заслужених артистів України Тараса Петриненка і Тетяни Горобець, дуету "Обереги" -- Люби і Миколи, солістів Анни Бачинської, Богдана Сікори, Григорія Бо-

СВЯТО УКРАЇНИ НА "ВЕРХОВИНІ"

була, Оксани Лиховид, а також українські співаки Габрієлі і Лідії Орос.

Урочистим завершенням святкувань був чудовий бенкет, який влаштувала Українсько-Американська Культурна Фундація в головній залі оселі "Верховина". У ньому взяло участь понад двісті осіб з Глен Спею, Нью-Йорку та Нью-Джерсі. Сяла відновлена зала, жваво спілкувалися гості, лунала музика, на святково застелених столах палахкотіли свічі.

Від Українсько-Американської Культурної Фундації гостей привітав інж. Юрій Бланарович. Голова Об'єднання Українців Глен Спею мистець Зенон Голубець прочитав Акт декларації про суверенітет України. З вітанням до святочної української громади звернувся посадник нашого міста Джан ЛіГресі. Крім того, д-р Уляна Кекіш-Солоденко прочитала вітальну телеграму, яку надіслав з нагоди 11-ої річниці Незалежності України знаний політик і голова блоку "Наша Україна" Віктор Ющенко, а яку присутні вислухали з увагою та приємністю. Опісля проф. Тарас Гунчак поділився спогадами про перший день незалежності в стінах Верховної Ради України.

На вечорі прозвучали слова подяки із врученням грамоти багаторічному і всіма шанованому конгресменові Бенджамінові Гілманові за велику прихильність до української справи та за увагу до

нашої громади. Грамоту від Українсько-Американської Культурної Фундації конгресменові, вручила конферансьє д-р Уляна Кекіш-Солоденко. Окрему грамоту одержав від неї також голова Фундації Степан Капчак за виявлену ініціативу в справі збереження "Верховини". Інж. Юрій Бланарович вручив грамоту Іванові Назаркевичеві за вагому фінансову підтримку для збереження та розбудови оселі "Верховина".

На бенкеті були присутні представники багатьох громадських організацій та міського уряду. З привітальними словами до всіх звернувся д-р Богдан Кекіш -- голова Української Кредитівки "Самомоліч" в Нью-Йорку та Ярослав Гавур -- голова Українського Братського Союзу.

ПІДВОДНІ КОРАБЛІ НА ЧОРНОМУ МОРІ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, до 15 жовтня у Греції будуть виготовлені акумуляторні батареї для підводного корабля "Запоріжжя", вартість яких становить майже 18 млн. грн. Більшість витрат на ремонт і реконструкцію цього корабля взяла на себе "Укрзалізниця" яка вже витратила на це 13 млн. грн.

"На сьогодні у Чорноморському регіоні базується п'ять військових флотів: російська, україн-

ська, турецька, румунська і болгарська. Російська флота має на своєму озброєнні один діючий підводний корабель, українська -- один, турецька -- понад двадцять, румунська -- один і болгарська -- один".

Підводний корабель Б-435 (який 1997 р. названо "Запоріжжя") збудовано і спущено на воду 29 травня 1970 р. у Ленінграді на Новодімарльській суднобудівному заводі.

Ігор Винниченко

Голова Секретаріату Фестивалю

ОЧІКУЄМО НА "ДІАСПОРНІ" ФІЛЬМИ Й ДОБРОДІЙНИКІВ

Кіноконкурс фільмів, що висвітлюють історію та сьогодення українських громад у світі, розповідають про наших співвітчизників, якими пишаться країни їхнього поселення -- один із чільних проєктів міжнародного щорічного фестивалю "Нашого цвіту -- по всьому світу" (який влаштовує Інститут Досліджень Діаспори при підтримці акціонерних товариств "Оболонь" та "Укрсат").

Зазначимо, принагідно, що кілька десятків касет із фільмами-лауреатами кіноконкурсу 2000 року, організатори фестивалю подавали кільком десяткам українських громад, головню з пост-радянських країн (виготовлення частини з них уможливив Юліан Куляс з Чикаго), десять касет (виготовлених коштом Крайової Управи Братства Колишних Вояків 1-ої Дивізії УНА в Канаді) передано до військових частин, що дислокуються в Криму та південному регіоні, дев'ять (виготовлення яких уможливив Віктор Роєнко з Канади) -- Академії Збройних Сил України.

У минулому та позаминулому роках, кіноконкурси характеризувались не лише присутністю відоміших, які створили українське професіоналісти. Авторами певної кількості відеотворів були замордонні українці. Організатори

Фестивалю сподіваються, що цьогоріч їхня активність буде значно більшою, тож звертаємось як до окремих професіоналістів, так і до власників кіностудій чи просто володарів "діаспорних" відеотворів, із проханням взяти участь в цьогорічному конкурсі. Нагадуємо, що тривалість фільмів не повинна перевищувати 40 хвилин, мова озвучення -- українська, система відтворення -- PAL. Термін подання -- до 31 грудня.

Також звертаємось до шановної української громади з проханням уможливити виготовлення касет із фільмами-лауреатами 2001 року (вартість виготовлення однієї касети -- 9 дол. США). На ці касети (всі вони даруватимуться, на кожній з них зазначатиметься, чийм коштом вони виготовлені) чекають військовики і учні, студенти та наші співвітчизники на пострадянських теренах. Передбачається адресне дарування касет: як забажають благодійники.

Інформація про програму Фестивалю, й кіноконкурс зокрема, міститься у віконі "Фестиваль" вебсайту ІДД <http://idd.ukrsat.com>

Поштова адреса Організаційного Комітету та Секретаріату Фестивалю: а/с 126, Київ, 01034, електронна: idd@users.ukrsat.com Телефон у Києві -- 244 2911.

Володимир Панченко ("День")
Доктор філологічних наук
Національний Університет "Києво-Могилянська Академія"

ТРИДЦЯТИЛІТНЯ ВІЙНА ПО-УКРАЇНСЬКИ

І Валуєвський циркуляр 1863 р., і Емський указ 1876 р. означали, крім усього, що й самі українофіли мали зазнати переслідувань. Адже вони були охоронцями репресованої мови! Найактивніших членів «Громад» відправляли у заслання. На початку 1860-их років Павла Чубинського заслали на Архангельщину; Олександр Кониський отинився у Володді, потім у Потьмі і Бобринці; кирило-методіївцєві Дмитрові Пильчикову «дісталася» Херсонщина... Усе це означало, що любити Україну дозволялося тільки в спеціально відведених місцях. Як правило — холодних.

У середині 1870-их років все повторилося. Михайлові Драгоманову, як ми вже знаємо, довелося емігрувати. Чубинському заборонили мешкати на Україні, і він змушений був податися до Петербурга, де в 1876-1879 рр. служив у Міністерстві Шляхів. В ув'язненні отинився і зовсім юний Борис Грінченко... Це варто знати нинішнім українцям: наша мова тільки тому й збереглася, що за неї боролися українські «будителі» і що був багатомільйонний, переважно сільський люд, для якого ця мова була рідною, а значить — постійно вживаною. Мови, якими не користуються в повсякденні, помирають.

Місія Драгоманова

Період від часу появи Емського указу до 1905 року, коли він припинив свою чинність, можна було б назвати українською «Тридцятилітньою війною». Війною за право нації бути самою собою.

Унікальною в цій боротьбі була роль Михайла Драгоманова, якого київська «Громада» відрядила за кордон, щоб там він налагодив видавничу справу, а водночас — став пропагандистом України в Європі. Драгоманов до цього місії був підготовлений цілком добре. Він мав блискучий талант літератора і вченого, вільно володів кількома чужоземними мовами, три роки стажувався в європейських університетах; крім того, мав покликання громадського діяча й мислителя, генератора політичних ідей. У київській «Старій громаді» М. Драгоманов належав до ліворадикального крила (на противагу «поміркованому» куль-

турницькому, яке намагалось триматися осторонь політики). За поглядом він був «соціалістом західноєвропейської школи, але не російським нігілістом», як сам уточнював. З «російськими нігілістами», без яких важко уявити собі зародження більшовизму, Драгоманов мав серйозні розходження: він відкидав терор як спосіб політичної боротьби, оскільки «умствєнну пропаганду» вважав ліпшим шляхом удосконалення суспільства, ніж «кровавые восстания». Не приймав і «националистическое самоослепление у русских революционеров», яке виявлялося в «централізаторськи», імперських, за своєю суттю, настроях.

Восени 1876 р., Драгоманов поселився в Женеві, де й заснував українську друкарню, яка проіснувала цілих 43 (!) роки. Придбав він її у послідовників Михайла Бакуніна, скориставшись матеріальною підтримкою свого однодумця Сергія Подолинського, сина можних батьків і теж політичного емігранта. Серед драгоманівських видань — п'ять випусків часопису «Громада», популярні брошури політичного змісту, збірки фольклорних матеріялів, художні твори («Поезії Т.Шевченка, заборонені в Росії», його ж поема «Марія», роман Панааса Мириого та Івана Білика «Хіба реуть воли, як ясла повні?», поетична збірка П.Куліша «Дзвін» та ін.). Вся ця продукція нелегальним шляхом перевозилася в Росію.

В автобіографії М. Драгоманов так пояснював свої завдання: «План літературно-политической работы я себе поставил такой: 1) прежде всего дать как можно более материала для изучения Украины и ее народа, его культурных начинаний и стремлений к свободе и равенству; 2) как этим материалом, так и изложением западноевропейских либеральных и социальнo-демократических идей способствовать организации в украинских землях, в России и Австрии политических кружков, которые бы взяли за освобождение народа: культурное, политическое и социальное».

Про те, як Драгоманов досягав поставленої мети, свідчить хоч би такий красномовний факт. 1878 року в Парижі відбувався Міжна-

родний Літературний Конгрес, на якому головували Віктор Гюго та Іван Тургєнєв. Спеціально до цієї події Михайло Петрович підготував і видав свою брошуру «Українська література, переслідувана російським урядом», щоб поширити її серед учасників Конгресу і домогтися включення до резолюції відповідного — «захисного» — пункту. Уривки з брошури надрукували паризькі газети. Тургєнєв у своєму виступі підтримав протест Драгоманова, а сам текст брошури включено до протоколу, розмитожемо німецькою, італійською, єспанською, сербською мовами і роздано учасникам Конгресу

Невдовзі після смерті видатного вченого (1895 р.) Іван Франко, який у молодості сам зазнав впливу драгоманівських ідей, підсумував: «Уся його діяльність була одною великою проповіддю невтомної праці для добра і підвиження рідного народу».

Усупереч заборонам

Через кілька років після появи Емського указу (власне, у 1882 р.) у м. Єлисаветград виникає український професійний театр під орудою Марка Кропивницького. Факт цей абсолютно парадоксальний за своєю суттю і потребує пояснень. Як могло таке статися? Заючи в Росії ніколи не виконувалися ретельно, це відомо, — але тут, здається, дещо інший випадок.

Масмо, по-перше, приклад політики «батога і пряника». У 1880-1881 рр. міністром внутрішніх справ Росії був вірменин за національністю, граф М. Лоріс-Меліков, про якого публіцист Микола Михайловський писав: «вольчій рот і лисий хвост». Його політика полягала «в ласковості, обходительности и доступности по отношению к местному населению наряду с неуклонным преследованием «крамолы». Під тиском численних клопотань, у жовтні 1881 р. міністер розіслав таємний циркуляр. Українські вистави і концерти відтепер дозволялися, але з обмеженнями: разом із українською п'єсою того ж вечора мала йти і російська з такою ж кількістю актів! Втім, на що змогу досить часто місцева влада закривала очі. А в театрах її ви-

тримували лише формально: грали «про людське око» одноактний російський водевіль, який, траплялося, дивився хіба що самотній охоронець. Публіка ж приходила тоді, коли починалася українська вистава.

Необхідність у певних поступках «местному населению» тому й виникала, що повсякчас давала про себе знати могутня українська стихія. Неабиякого поширення набув аматорський театральний рух. На українські вистави існувало соціальне замовлення — їх чекав глядач. У січні-лютому 1882 р., скажімо, труп, створена М.Кропивницьким за участю М. Садовського, протягом кількох тижнів показала в Києві 17 українських п'єс! Серед них були «Наталка Полтавка», «Назар Стодолія», «Сватання на Гончарівці», «Шельменко-денщик» та ін. А восени та ж трупа відкривала сезон уже в Єлисаветграді, повітовому місті, яке швидко здобуло репутацію «колиски українського театру». На запрошення М.Кропивницького й М.Садовського туди поїхала й артистка Марія Асадовська-Хлистова, яку відтоді вся Росія знатиме як Марію Заньковецьку.

Власне, це ще один фактор, що зумовив парадоксальну ситуацію з українським театром, якого, за словами мистецтвознавця С. Дуріліна, «з 1876 до 1881 року не існувало». З'явилися особистості, — передусім Кропивницький, брати Тобілевичі, Заньковецька, — які й зуміли здійснити неможливе.

Неможливе вдавалося робити й М.Старицькому, О. Кониському, Б. Грінченкові. В обставинах, коли діяли заборони, вони примушдрялися видавати книжки та альманахи українською мовою!

Першим таким виданням на Наддніпрянській Україні після Емського указу був альманах «Луна» (Київ, 1881). Його поява — заслуга О.Кониського. А в 1883 р. з'явився ще один альманах — «Рада». І.Франко порівняв його з «першим весняним громом по довгих місяцях морозів, сльоти та занепаду». Примірник цього рідкісного видання мені нещодавно подарував краснавечі з Нової Праги Федір Плотнір (це дивовижна людина: у свої 82 роки от-

римавши оstarбайтерські гроші, Федір Миколайович видав свою історію Нової Праги, матеріяли до якої збирав по крихті все життя!).

Ось цей том. Сторінка «оглаву» (себто — змісту) повідомляє, що під обкладинкою альманаху вміщено поезії Олени Пчілки, Б. Грінченка, Я.Щоголева, самого М.Старицького, повість І.Нечуя «Микола Джеря», оповідання Гната Карого (Івана Тобілевича) «Новобранець», драму М.Старицького «Не судилося». А ще — «Бібліографічний покажчик нової української літератури (1798-1883 р.р.)» Михайла Комарова. Гортати його — все одно що торкатися історичної хроніки, на сторінках якої відбито драматичні епізоди Тридцятилітньої війни по-українськи...

Дорогу здолає той, хто йде.

Надзвичайно важливим у цій війні був фактор Галичини, яка в непростих обставинах виконала місію «українського П'ємонту». Наприкінці ХІХ ст. вона входила до складу Австро-Угорщини, яка ще в 1848 р. стала конституційною монархією. Українці тут теж зазнавали утисків, проте цісарська влада не подумалася забороняти їхньої мови. Крім того, галицькі українці (чи, за тодішнім слововжитком, русини) продемонстрували свою невіддатливість асиміляції, і цим помітно відрізнялися від українців-наддніпрянців, яким надто довго вбивали в голову, що вони «те же русские».

У 1890-ті рр. Львів був визнаним центром українського культурного й політичного життя. Тут видавалися українські журнали, діяли видавництва, культурницькі організації, українські політичні партії. З 1900 р. з'явилися вони (партії) й на Східній Україні.

Цікаво, що саме тоді адвокат Ми-

Д. Коломівська ПРО УКРАЇНУ ПАМ'ЯТАЙ

Не забувай Шевченка слів
Про горду славу козаків,
Не забувай, що ти дитина
Землі, що зветься Україна.
Про Україну, Рідний Край,
Ти завжди пам'ятай!

Володимир Чумяченко

УКРАЇНСЬКІ АРХІВИ В ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ: ЇХНІЙ РОЗВИТОК І ЇХНЕ МАЙБУТНЄ

Саме такою була головна тема 21-ої щорічної конференції з української проблематики в Іллінойському Університеті, що відбулась 19-20 липня 2002 року. Народи цієї наукової імпрези почалися вшануванням академіка Юрія Шевельова — члена Наукової Ради Української Науково-Дослідної Програми при Іллінойському Університеті. Відкриваючи ці наради, голова названої програми й неодмінний керівник конференції, Дмитро Штогрин підкреслив, що щогорічна тема була обрана не випадково, адже українська присутність у Північній Америці нараховує вже понад 100 років.

Українська громада в США та Канаді володіє не лише визначною духовною та культурною спадщиною, яку принесла на цей континент із рідного краю, але також має довгу традицію збереження, творення й розвитку власної культури на американській землі. Під сучасну пору стоїть питання про те, щоб цю традицію зберегти і передати наступним поколінням. У цьому сенсі архівні відіграють величезну роль у дослідженні минулого як головні носії інформації про події, про політине і соціальне та культурне життя, про окремі громади і громадські утворення, а також про окремих діячів української спільноти у Сполучених Штатах і Канаді.

Виходячи з того, про що йшла мова на конференції, можна дійти до висновку, що українці мають певні досягнення у збереженні своєї архівної спадщини. Тут передовсім ідеться про Центр Дослідження Еміграції при Міннесотському Університеті. Центр є найбільшим сховищем матеріялів про еміграцію у Сполучених Штатах. Він забезпечує наукові дослідження для вчених, аспірантів та приватних осіб. Як доповіла на конференції Галина Миронюк, із двадцяти чотирьох етнічних архівних колекцій, що є у Центрі, українська колекція первісних джерел є одною з найбільших. За останні 10 років вона значно збільшилася. Однак, розбудова української секції Центру наразі стримується через брак достатнього фінансування та відсутність кваліфікованих помічників. На думку Г. Миронюк, важливою умовою розбудови українського документальної відділу могла б стати постійна фундація.

Мирон Момрик ознайомив учасників конференції зі станом українських документів у Національному Архіві Канади. Він зазначив, що за сучасних умов політика Національного Архіву змінилася і він приймає лише ті документи, що стосуються еміграції. Ті ж матеріяли, що мають безпосереднє відношення до України, мають надсилатися туди, однак, тут існує ряд проблем, оскільки власники архівних збірок не є певні щодо політичної ситуації в Україні і це стримує передачу документів до тамтешніх архівів.

Доповідь Дарії Маркус стосувалася архіву *Енциклопедії Української Діаспори*, що був створений в ході праці над *Енциклопедією*,

починаючи від 1989 року. Архів віддзеркалює всі найважливіші моменти діяльності української громади в Північній Америці, а також містить велику базу даних про 1262 українських суспільних діячів. Архів складається з анкет, біографій, світлин, рукописів, спогадів тощо. Значною перевагою цього архіву є те, що він добре упорядкований і відображений в комп'ютерній базі даних, що значно полегшить працю майбутнім дослідникам. На нинішньому етапі, поки праця над американським томом *Енциклопедії* ще продовжується, архів є недоступним для зацікавлених осіб. По закінченні праці, архів стане власністю НТШ і буде відкритий для дослідників. Однією з найбільших перешкод у виявленні та фіксації українських документів, вважає Д. Маркус, є те, що історія української громади не знаходить зацікавлення серед науковців, які працюють над докторськими дисертаціями. Відтак, українські джерела не потрапляють у нукловий обіг і залишаються, здебільшого, невідомими широкому колу науковців.

Про архіви Українського Культурного Осередку та інших крайових і льокальних українських організацій Вінніпегу доповідав Ярослав Розумний. Зупинившись над характеристикою окремих із них, науковець подав навіть точні статистичні дані про роди їхніх збірок, дати їхнього заснування, архівні приміщення тощо. Я. Розумний підкреслив, що загалом майже всі ті архіви професійно не упорядковані і не мають фахових працівників, які б здійснювали належний опис часто дуже цінних документів та джерельних матеріялів, що стосуються історії діяльності не лише дотичних організацій та інституцій, але й цілої української спільноти в Канаді.

Петро Потічний розповів про великий архів у мікрофільмах, який вдалося закупити в російських архівах колишнього НКВД-КГБ у Москві. Це архівні матеріяли про діяльність і боротьбу ОУН-УПА проти радянських окупаційних сил в Україні. Ці багатющі документи вміщують періодичні звіти командирів різних відділів УПА і керівників відповідних клітин ОУН, звітування зверхників військ КГБ про їхню боротьбу проти окремих частин УПА, мапи і пляни військових операцій та багатьох акцій на теренах західних і центральних земель України, пляни багатьох кривок і бункерів УПА тощо. Всі ці матеріяли зберігаються в бібліотеці Торонтського Університету і фахово описані; таким чином ними можуть користуватися дослідники.

Надія Банчик у своїй доповіді подала опис українських матеріялів в архівах Гуверівського Інституту Війни і Миру при Стенфордському Університеті. Тут зібрані першоджерельні матеріяли, що стосуються передовсім Жовтневої революції та визвольних змагань неросійських народів у 1917-1920 роках. З україніки найкраще заступлені документальні збірки про діяльність уряду Західно-Української Народної Республіки. Проте, багато джерел про дії Української Центральної Ради, урядів Гетьманату і Директорії можна знайти як в українській секції, так і поміж загальними матеріялами Російської революції. Названа інституція збирає також документи і рідкісні видання про події у Східній Європі, включно з Україною під час Другої вітгової війни, і таким чином між ними можна знайти унікальні документи про окупацію українських

земель нацистами, а опісля радянськими військами, про боротьбу проти них Української Повстанської Армії.

Олексій Коновал детально розповів про упорядкування і розподіл архівів УРДП-УДРП і архівів ДОБРУС-У, Фундації Багряного та інших споріднених із колишньою УРДП організацій. Це був звіт про прекрасно упорядковані першоджерела діяльності тих же політичних з'єднань, включно з їхніми виданнями, а зокрема часописами. Всі ці архіви передано до державних архівів України, а видання — до майже всіх головних бібліотек на материку та українських колекцій дослідних книгозбірень української діаспори.

Одним із найновіших, проте багатих на документи і рідкісні видання в оригіналах, фотографіях і мікроформах, є Український Документаційно-Дослідний Центр, що міститься в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку. Про його архівні матеріяли говорив Тарас Гунчак. У своїй доповіді про надбання і розвиток цього центру, доповідач також поділився з учасниками конференції інформаціями про свій власний дослідний архів, що начисляє біля чверть мільйона одиниць, що відносяться, зокрема, до України під час Першої світової війни, визвольних змагань і Другої світової війни.

Цікаві інформації також подали Арета Галібей — про архівні збірки українських музеїв у Чикаго, а Миколай Цяпа — в Детройті. Над кожною доповіддю відбулася широка дискусія, в якій подано цінні заваги і думки про майбутнє цих надзвичайно важливих свідків історії не тільки української спільноти в Америці й Канаді, але й в Україні.

У загальному конференція виявила також незavidну картину збереження архівів українських крайових і льокальних організацій; багато з них вже пропало, а інші є в черзі до подібного сумного кінця. Серед найбільш характерних проблем доповідачі відзначали брак професійності серед тих людей, які на авторських засадах власними зусиллями намагаються зберегти документи. Великою проблемою є також справа приміщення для архівних сховищ. Особливо це стосується музеїв, яким і так тісно від їхніх експонатів. Деколи трапляється, що та чи інша громадська установа не в змозі утримувати власне приміщення і мусить залишити його, що іноді призводить до того, що старі документи просто знищуються.

Не дуже втішно є доля і приватних колекцій, що їх зберігають старші люди. Коли хтось із них вмирає, то родичі, особливо не переймаючись, часто викидають подібні архівні збірки, навіть не знаючи, що з них є. Таким чином, є нагальною потреба координації всіх зусиль з метою збереження архівних документів. Для цього необхідно насамперед виявляти їх, з'ясовувати їхнє походження та зміст, а відтак вживати заходів на їхнє централізоване зберігання у більших архівних депозитаріях. У зв'язку з цим учасники конференції вибрали Комісію Координації Українських Архівів під керівництвом Ярослава Розумного, яка вже намітила плян своєї діяльності на найближчий час, включно з підготовкою окремої сесії під час наступної конференції в Іллінойському Університеті.

OFFICE OF THE MAYOR
DISTRICT OF COLUMBIA

Proclamation

UKRAINE INDEPENDENCE DAY

SEPTEMBER 5, 2002

WHEREAS, the District of Columbia celebrates its ethnic, racial, and cultural diversity and is enhanced by the achievements of its residents on distinguished backgrounds and heritages; and

WHEREAS, on September 5, 2002, the Embassy of Ukraine will host a reception in honor of its 11th anniversary of independence; and

WHEREAS, the Ukrainian community in the District of Columbia has made and continues to make great contributions to the political, social, and economic fabric of this great city, and strives to improve the quality of life for all; and

WHEREAS, the residents of the District of Columbia support all countries and people of the world, including Ukraine and Ukrainians, who seek justice through democratic principles, and support all efforts to ensure peace, democracy, and freedom throughout the world; and

WHEREAS, it is appropriate to set aside time to pay tribute to individuals of the Ukrainian community and wish them continued success in their future;

NOW, THEREFORE, I, THE MAYOR OF THE DISTRICT OF COLUMBIA, on behalf of its citizens do hereby proclaim September 5, 2002, as **"UKRAINE INDEPENDENCE DAY"** in Washington, D.C.

*Signed and sealed*Anthony A. Williams
Mayor, District of Colombi

By Christopher Newton (AP)

GOVERNMENT ISSUES
WIDESPREAD WARNINGS

WASHINGTON -- The FBI is warning local police and the U.S. utility, banking and transportation industries of a steady stream of threats mentioning New York, Washington and the anniversary of the Sept. 11 attacks.

U.S. military bases and diplomatic missions worldwide also are being paced on high security alert for the week, officials say.

The flurry of incoming threats picked up by intelligence sources is challenging the FBI to determine which might be credible. But while officials say they have no specific details outlining an impending attack, the government is taking no chances.

White House press secretary Ari Fleischer said the threat Monday of new attacks remains a worry to U.S. officials.

"Anniversaries can be -- not necessarily always -- can be occasions

for heightened terrorist activity," Fleischer said. "Just given the fact that it's a one-year anniversary, we're going to be on our toes."

Last week, the FBI posted a bulletin on a Web site and sent a message over a private law enforcement bulletin system advising a state of alert on Sept. 11.

The police bulletin was sent Wednesday, according to a law enforcement official who spoke on condition of anonymity.

The Web site bulletin was posted by the FBI's National Infrastructure Protection Center, which assesses threats and passes warnings to local infrastructure companies and agencies. Banks, trucking companies, power companies, utility companies and transportation companies are in the network that the FBI communicates with through Internet bulletins.

35 THOUSAND POLICE TO
WATCH OVER PROTESTERS

KYIV ("UP"). -- 35 thousand law-enforcers, who will be involved in protection of public order during the Sept 16 protest campaign, may resort to provocation, the leader of the Communist party Petro Symonenko told a press conference of the three in Kyiv.

In the words of Yulia Tymoshenko came from sources in the Ministry of Internal Affairs. She pointed out that orders were issued to dispatch policemen from oblasts to Kyiv for the time of opposition actions. In the opinion of the leader of the BUTy, two third of them will plain clothes to dissolve in the crowd. "They will act depending on the situation" Tymoshenko commented of possibility of provocation.

She informed each ten, hundred and a thousand of protesters will have a leader, who will try to prevent actions of provocateurs. "There's no need to be afraid, if we are capable

to raise the people, it does not matter, what they (the authority - UP) would want", Tymoshenko remarked.

Commenting on the proposal of Kyiv mayor Oleksander Omelchenko to hold meetings on the air field Chaika, Tymoshenko said the protests "will take place in accordance with the previous announcements (European Sq. -- UP)" "Constitution says that we should just inform authorities about what is going to happen", Petro Symonenko noted in this connection.

The leaders of the "three" failed to specify how many protesters were going to hit the streets on September 16. Lots of people, said the chief Socialist Oleksander Moroz.

Tymoshenko added the rallists "would not just wait and see when the authority get sight of them" "We have a plan," she said, but gave no details.

YUSHCHENKO VOWS TO RALLY
AGAINST KUCHMA ON SEPTEMBER 16

KYIV -- Leader of the Our Ukraine Viktor Yushchenko intends to rally on September 16 along with opposition in Kyiv. "I and my political associates will unconditionally be there on the square," he said, answering a question during a web chat, organized by the Ukrainska Pravda on Tuesday.

Yushchenko pointed out that almost every political force in Ukraine have realized that the country faces a "crisis of power, and this metastasis has grown into the parliament."

In the opinion of the leader of the Our Ukraine "there are two ways to resolve this problem: via formation of democratic majority and government, or a situation, when negotiating process reaches a deadlock. "Should the second variant prevail, there are two ways out: early presidential and parliamentary elections."

Yushchenko believes that "the logic of the situation requires a two-fold manner of response -- protest and dialogue."

By Stefan Zurawsky ("The Ukrainian Weekly")

9/11 HERO JOHN SKALA HONORED IN PASSAIC

PASSAIC, N.J. -- John Skala was killed on the most tragic day in American history: 9/11. This past June 30, a newly constructed EMS

Building on Grove Street in Passaic, N.J., was dedicated to the memory of this hero, an active member of the Ukrainian American community. Present at the very moving dedication ceremony were the mayor and City Council members of Passaic, firefighters, police officers and EMT workers from all jurisdictions, Mr Skala's family, friends and members of the Ukrainian community of the Clifton and Passaic areas, as well as his fellow members of the Ukrainian American Youth Association (SUM).

Besides being an eight-year veteran of the Police Department of the Port Authority of New York and New Jersey, Mr. Skala also worked after hours for the Passaic-Clifton EMS. June 30 would have been his 32nd birthday.

"We lost a true hero, who gave his own life while saving others' lives. John Skala could have easily fled, but felt it his obligation to save others," said Passaic Mayor Samuel Rivera.

On September 11 Mr. Skala was stationed at the Lincoln Tunnel. After the first plane crashed into the World Trade Center, he and others rushed to the site. Mr. Skala, a trained emergency medical technician (EMT) decided to help others in trouble; then his life ended.

"John (Yash) Skala was a person, who devoted his life to others, a quality that separated him from others," said Capt. Len Mackesy of the Port Authority Police Department. For his fine work in the department Officer Skala was awarded two Meritorious Duty Medals.

Rep. Bill Pascrell emphasized the importance of the ceremony, noting that the newly dedicated building should be a constant reminder of all those who died on September 11. The congressman finished by saying: "I see the pain and sorrow of the Skala family and all families who lost loved ones in the terrorist acts, and now I understand how important

their memory is, there memory that will be with us always."

The participants of the dedication ceremony, all still very emotional and teary-eyed, reminisced and talked about Mr. Skala's life at a reception hosted by local firefighters.

Mr. Skala was a longtime member of the Ukrainian American Youth Association (SUM) in Passaic, and held several positions on its board. He was also an active member of the board of directors of the Ukrainian Center of Passaic.

The 16th world congress of the Ukrainian Youth Association, which was held in November 2001 in Chicago, posthumously awarded the Iron Cross of Valor to Mr. Skala. This is the highest honor in SUM, and the first time ever it is being awarded. The cross was presented to Mr. Skala's family at the annual Zdvih ceremonies on Sunday, September 1, at SUM's resort in Ellenville, N.Y.

KENNAN INSTITUTE RESEARCH
SCHOLARSHIPS 3-9 MONTHS DURATIONAwards Are Limited To Scholars Who Are
U.S. Citizens Or Permanent Residents Upon
Commencement Of Their Scholarships

The Kennan Institute offers Research Scholarships to scholars whose research in the social sciences or humanities focuses on the former Soviet Union (excluding the Baltic states). Policy-relevant proposals are particularly welcome. The Research Scholar grant offers a stipend of \$3,000 per month, research facilities, word processing support, and some research assistance. Grant recipients are required to be in residence at the Institute in Washington, D.C., for the duration of their grant.

Research Scholarships are available to academic participants in the early stages of their career (before tenure) or scholars whose careers have been interrupted or delayed. For non-academics, an equivalent degree of professional achievement is expected. Eligibility is limited to the post-doctoral level for academic participants, although doctoral candi-

dates in the process of completing a dissertation may apply (the dissertation must be successfully defended before taking residence at the Kennan Institute).

One round of competitive Research Scholar selection is held per year. The deadline for receipt of applications is October 1. Decisions on appointments will be made in late January 2003; grantees are able to commence their appointments as early as July 2003. In past years, the Kennan Institute awarded Research Scholarships to one in eight applicants.

The Research Scholarship Program is supported by the Russian, Eurasian, and East European Research and Training Program of the U.S. Department of State (Title VIII). Continuation of the Research Scholarship Program in 2003-2004 is contingent on future funding.

SITE OF PRIMITIVE PEOPLE
FOUND IN HALYCH

Ivano-Frankivsk (UNIAN). The Ukrainian-Polish expedition, which found a site of the primitive people, who lived there 200 thousand years ago, finished its work in Halych city of Ivano-Frankivsk oblast. Head of the archeological expedition from the Ukrainian side -- director of the Archeology Museum in Lviv at Institute of Ukrainian Culture of the

NASU Oleksander Sytnyk reported it to the journalists.

According to his words, by its importance the site, according to the preliminary data, can be compared with the sites, which were found at "Korolevo" tract in Zakarpattia and "Velyky Hlybochok" in Ternopol oblast.

FRATERNAL
INSURANCE FROMUKRAINIAN
FRATERNAL
ASSOCIATION

The Modern Fraternal Organization
with a plan for every member
of the family--

PLUS --
Added extra benefits
AT NO EXTRA COST TO YOU

HOME OFFICE
Ukrainian Fraternal Association
1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509
Phone: (570) 342-0937 or FAX (570) 347-5847

Policies offered by the
Ukrainian Fraternal Association:

- **TERM**
Term insurance policies have no cash value. They are in effect only as long as payments are regularly made. These policies are low in cost, and provide short term coverage for special needs.
TM-10 10 year term insurance
TM-25 Term to age 25
- **LIFE**
Life insurance policies provide a death benefit to the member's beneficiaries in the amount of the policy's face value. Payments range from a one-time charge to small increments paid in continuously.
W Whole life insurance
T-20 Twenty payment life
T-65 Paid-up life at age 65
SL Single premium life
SPL 3 payment life plan
- **ENDOWMENT**
Endowment policies return the policy's face value to the member at maturity, or to the beneficiary at the member's death.
E-20 Endowment after 20 years
E-15 Endowment after 15 years
E-18 Endowment at age 18
E-65 Endowment at age 65
S-65 Single Premium Endowment paid at age 65
- **ACCIDENTAL DEATH and DISMEMBERMENT**
Accidental Death and Dismemberment available as an add-on to other policies. Accidental Death and Dismemberment policies provide additional coverage in the event of accidental death or loss of limb, and double that amount if the injuries or death are sustained while the member is a passenger in or upon any public conveyance.

For more information about membership
in the Ukrainian Fraternal Association, call
(570) 342-0937

They will refer you to your nearest
Branch Secretary.

Or fill out the coupon below and send it to the:
Ukrainian Fraternal Association
1327 Wyoming Avenue, Scranton, PA 18509

YES! Send me information about:

- ☐ Life Insurance
- ☐ Narodna Volia
- ☐ FORUM Magazine
- ☐ Scholarships
- ☐ The Chornobyl Hospital Fund

NAME & ADDRESS

Would someone please contact me at:
Tel. # _____
to discuss the indicated items.

Thank You

for taking the time to respond!

VISIT OUR WEB SITE

http://members.tripod.com/UFA_home/

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA

РІК LXXXXIII Ч. 36 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 18 ВЕРЕСНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA. SEPTEMBER 18, 2003. YEAR LXXXXIII № 36

США НАДАДУТЬ УКРАЇНІ 150 МІЛЬЙОНІВ

ДОЛЯРІВ ФІНАНСОВОЇ ДОПОМОГИ

Вашінгтон ("НХ"). — Сполучені Штати Америки й Україна підписали меморандум про фінансову допомогу Києву на суму 150 мільйонів доларів. Таким чином, обсяг американської допомоги Україні скоротився в порівнянні з попереднім роком. Однак, уряд США підкреслює, що бачить Київ своїм стратегічним партнером і союзником.

Допомогу Україні надано через Агентство Міжнародного Розвитку (USAID), яке зобов'язалося сприяти реалізації програм допомоги Україні з боку США в гуманітарній та технічно-економіч-

ній галузях. У підписаному меморандумі наголошується, що виділені кошти можуть бути використані на розвиток малих і середніх підприємств, банківської справи, сільського господарства, навчальних програм й програми обміну, соціальний сектор тощо.

У зв'язку з підписанням меморандуму, оглядачі підкреслюють, що це знак того, що Америка остаточно вибачила Україні пляни продавати режимові Саддама Гусейна радіолокаційні станції "Кольчуга" й записала її після відправки українських миротворців до Іраку в свої союзники.

ПОЗИКА НА ФІНАНСУВАННЯ ПРОЄКТУ МОДЕРНІЗАЦІЇ ДПАУ

Київ (АПУ). — Між Україною і Світовим Банком підписано угоду про надання позики для модернізації Державної Податкової Служби України.

Згідно з угодою, Світовий Банк 5 червня ц.р. затвердив позику у розмірі 40 млн. доларів на фінансування проєкту модернізації Державної Податкової Служби. Позика є першою із двох запропонованих у рамках програми

гнучкого фінансування. Програма підтримуватиме десятирічну всебічну модернізацію податкової служби і сприятиме створенню підґрунтя для стабільної податкової системи в Україні.

Позика надається під стандартну відсоткову ставку банку для позик в одній валюті (доларях США) із терміном погашення 20 років, включаючи п'ятирічний пільговий період.

НА ЗАВОДИ "АВТОКРАЗ" СКЛАДАТИМУТЬ ТУРЕЦЬКІ МІКРОАВТОБУСИ

Полтава (АПУ). — Кременчуцька компанія "АвтоКРАЗ" та компанія Karsan Ltd. (Туреччина) підписали меморандум та уклали угоду про наладження продукції мікроавтобусів. На заводі здійснюватимуть складання та продаж мікроавтобусів "Karsan J9".

Кожного року на заводі складатимуть до 1000 мікроавтобусів. Вартість контракту, укладеного до 2006 року, складає майже 15 млн. дол. Роботи заплановано розпочати до кінця цього року.

Названий мікроавтобус обладнано дизельним двигуном потужністю 73 к.с., автомобіль має 12 місць (з можливістю збільшення до 14), що дозволяє використовувати його в якості маршрутного таксі. Ці автомобілі досить відомі в Україні і використовуються на маршрутах у кількох містах (Львів, Київ, Запоріжжя).

Компанія "АвтоКРАЗ" є одним із найбільших у Європі виробників вантажних автомобілів.

ПОРЯДКОМ УКРАЇНСЬКО-УЗБЕЦЬКОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ СПІВПРАЦІ

Ташкент (АПУ). — Україна та Узбекистан бачать майбутнє СНД в економічній інтеграції, а не в військово-політичному об'єднанні. Про це заявив в Ташкенті посол України в Узбекистані Анатолій Касьяненко.

Український дипломат відзначив, що за останні шість років обсяги українсько-узбецької торгівлі зросли майже удвічі. Минулого року вони становили понад 285 млн. доларів. Цей рік, заявив А. Касьяненко, став переломним у торговельних відносинах між двома країнами: за підсумками

першого півріччя 2003 року, обсяги товарообороту зросли на 33,6% в порівнянні з цим же періодом минулого року. Завдяки збільшенню транзиту узбецької бавовни в країни Західної Європи, який зріс після зниження Україною тарифу на його перевезення через свою територію до 72 доларів за тону. У зв'язку з цим узбецька сторона зобов'язалася довести обсяги перевезень бавовни через Іллічівський порт в 2003 році до 130 тисяч тонн. У результаті, за перше півріччя транзит узбецької бавовни через Україну збільшився в 4,4 раза.

ОПОЗИЦІЯ ДОМОВИЛАСЯ ЩОДО КОНСТИТУЦІЙНОЇ РЕФОРМИ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, провідники чотирьох опозиційних фракцій українського парламенту — О. Мороз, Ю. Тимошенко, П. Симоненко і В. Ющенко підписали протокол з намірами підготувати єдину концепцію конституційної реформи в Україні.

Таких домовленостей досягнуто після того, як більшість фракцій комуністів, у тому числі і її керівник П. Симоненко, разом з депутатами парламентської біль-

шости, поставили підписи під законопроектом про зміни до Конституції, який вже передано на експертизу до Конституційного Суду.

"Четвірка" рішила створити робочу групу від чотирьох фракцій, які намагатимуться підготувати проєкт єдиної концепції конституційної реформи. Якщо робочій групі це вдасться зробити, провідники "четвірки" підпишуть відповідну угоду.

ІГОР СМЕШКО ОЧОЛИВ СБУ

Київ. — Як повідомили українські ЗМІ, Президент України Леонід Кучма своїм указом призначив Ігоря Смешка головою Служби Безпеки України.

Іншим указом Смешка звільнено з посади першого заступника секретаря Ради Національної Безпеки і Оборони України, яку він займав досі.

ПРЕЗИДЕНТ КУЧМА ТЯГНЕ УКРАЇНУ В НОВЕ ЯРМО!

Київ ("НХ"). — Український уряд відклав на тиждень розгляд документів щодо створення єдиного економічного простору з Росією, Білоруссю та Казахстаном. Експерти, політики та три міністерства заявляють про неузгодженість проєкту договору з законодавством та Конституцією України.

Ще раз ці документи Кабінет Міністрів розгляне в переддень вершинної зустрічі в Ялті. Саме в Криму Кучма, Путін, Лукашенко та Назарбаєв плянують підписати угоду та концепцію економічного альянсу чотирьох країн.

Українські міністерства закордонних справ, юстиції та економіки заявляють, що документ багато в чому суперечить Конституції, деяким міжнародним угодам, тому потребує серйозного доопрацювання. Тим часом не лише

більшість парламентських сил, але й міністер економіки та євроінтеграції Валерій Хорошковський закликають Президента не підписувати жодних документів, пов'язаних з єдиним економічним простором.

Народний депутат Сергій Терехін, який готує до оприлюднення аналізу подібної інтеграції, заявив, що, згідно з проєктом угоди, права кожної з чотирьох країн визначатимуться рівнем їхнього економічного потенціалу. На його думку, фактично всі компетенції, які нині належать українським міністерствам економіки та фінансів, Росія перебирає на себе.

Тему єдиного економічного простору ще будуть обговорювати у парламенті, однак аналітики впевнені, що Л. Кучма підпише заплановані документи, але парламент навряд чи їх ратифікує.

ПРОТИСТОЯННЯ В ПАРЛЯМЕНТІ ЩОДО ЄЄП

Київ ("НХ"). — Напередодні слухань у Верховній Раді інформації уряду щодо створення Єдиного Економічного Простору, Віктор Ющенко закликав депутатів ухвалити політичне рішення з цієї проблеми.

Заступник голови Парламентського Комітету з євроінтеграції Роман Зварич назвав наміри влади підписати угоду про створення ЄЄП зрадою національних інтересів України. В цей час "Наша Україна" висунула до Президента Л. Кучми вимогу не підписувати угоди, яка в заяві фракції названа загрозою втрати незалежності держави та зниження рівня життя мільйонів українців.

Колишній віцепрем'єр Віктор Пинзеник в інтерв'ю "Німецькій

хвилі" спростував поширену думку про економічну залежність України від ринків СНД: "Економіка України вже сьогодні є європейською. 40% українського експорту йде в Європу. В країні СНД — тільки 24%. Отже, і робота підприємств, і добробут людей залежить від того, наскільки успішно Україна просувається до Європи".

Тим часом, провідники фракцій парламентської більшості та прем'єр В. Янукович вирішили рекомендувати Президенту Кучмі підписати угоду про "спільку чотирьох", але з доповненнями, які мають обстоювати національні економічні інтереси та усунути протиріччя з тестом Конституції України.

ПУТІН ІДЕ В УКРАЇНУ РЯТУВАТИ ЄЄП

Київ ("День"). — 17 вересня до України мав прибути російський президент В. Путін. Мета візиту — очевидна. Він збирається перекопати Київ у перевагах ЄЄП.

Україна виявилася «міцним горішком» у переговорному процесі щодо створення нового інтеграційного утворення на пострадянському просторі. Під загрозою опинилися наміри підписати документи про ЄЄП в Ялті в наступні два дні. Сьогодні скидається на те, що в нинішньому вигляді проєкт угоди щодо ЄЄП Леонід Кучма не підпише.

Три ключові міністерства (юстиції, закордонних справ і економіки) звернули увагу на сут-

тєві недоліки в документі. На їхнє переконання — окремі положення домовленостей в рамках «четвірки» СНД можуть зашкодити національним інтересам України. Максимум, на що Київ згоден піти на цьому етапі, — це підписання угоди з застереженнями.

Росіяни намагаються перекопати офіційний Київ згідно зі своїми переконаннями. Хоч нині у Москві не виключають і іншого розвитку подій. У понеділок російський міністер економіки Герман Греф висловив сумнів з приводу підписання документу щодо ЄЄП в Ялті: «Поки, мабуть, ранувато говорити про підписання цієї угоди».

ПРЕЗИДЕНТ КУЧМА ПРИЙДЕ ДО НЬЮ-ЙОРКУ

Нью-Йорк ("НХ"). — У вівторок, 23 вересня, почнеться 58-ма сесія Генеральної Асамблеї ООН. На сесії розпочнеться загальнополітична дискусія, в якій візьмуть участь глави держав і урядів понад 70 країн світу, в тому числі й Президент України Леонід Кучма.

Президент Л. Кучма предста-

вить на розгляд міжнародної спільноти проєкт резолюції, в якій штучний голод в Україні 1932-33 років визнається геноцидом Українського Народу.

А може Президент забачає розказати українській громаді про азійський вектор своєї згубної для України політики... — Редакція

ВІРМЕНІЯ ДИВИТЬСЯ НА ЗАХІД

Єреван (РА "Новості"). Вступ до Євросоюзу є одним із пріоритетів зовнішньої політики Вірменії. Про це заявив голова Національних Зборів країни Артур Багдасарян під час зустрічі з Президентом Литви Роландасом Паксасом, який відвідав Єреван з офіційним візитом.

Багдасарян високо оцінив досвід Литви у сфері інтеграції в

європейські структури. На думку голови парламенту Вірменії, візита Президента Литви до Вірменії стане стимулом не тільки для подальшого розвитку двосторонньої співпраці, але й сприятиме розширенню зв'язків між країнами Південного Кавказу та Балтії.

Щасливі Вірмени, у них нема українського Кучми — Редакція

ЗВЕРНЕННЯ УАКР

до ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ЛЕОНІДА КУЧМИ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРА УКРАЇНИ ВІКТОРА ЯНУКОВИЧА ГОЛОВИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ ВОЛОДИМИРА ЛИТВИНА

Президія та членство УАКР глибоко стурбовані запланованим на 18-го вересня 2003 р. підписанням договору про створення спільного економічного простору між Україною, Росією, Білоруссю та Казахстаном. У разі підписання цього договору та набрання ним чинності, буде завданий серйозний удар національним інтересам України.

Розуміючи важливість розвитку торговельно-економічних зв'язків з вищезгаданими державами, Українська Американська Координаційна Рада бажає звернути увагу на те, що, на основі заяв Адміністрації Президента, Уряду та Верховної Ради, Україна стала на шлях інтеграції з європейськими структурами, з кінцевою метою набуття повного членства в Європейському Союзі. Створення "Єдиного Економічного Простору" не приносить Україні жодних благ, а лише надасть зацікавленим сторонам змогу маніпулювати зовнішньоекономічною політикою України. Такий крок може стати початком кінця і без того хиткої економіки України як незалежної держави.

На протязі 12 років незалежності України, напрямок розвитку її економічних та політичних структур був невизначеним. Пусті обіцянки та порожні фрази постійно домінували в найвищих ешелонах влади. Україна прямувала на переїм до СНД, до НАТО та в напрямку повного неутралітету. Такий стан невизначеності був на руку тим, хто використовував та далі використовує національні інтереси України для власної наживи. Єдина можливість України стати економічно розвинутою полягає в чіткому окресленні майбутніх зовнішньоекономічних та політичних цілей, на дотримуванні обраного курсу на інтеграцію до євроатлантичних структур. Тому інтеграцію в спільний економічний простір з Росією, Білоруссю та Казахстаном треба рішуче відкинути.

За Президію УАКР

Ігор Гавдяк
Голова

Д-р Роман Барановський
Секретар

У КАМ'ЯНЦІ-ПОДІЛЬСЬКОМУ ПОЧАВСЯ П КОНГРЕС УКРАЇНСЬКИХ ІСТОРИКІВ

Кам'янець Подільський ("День"). — 15 вересня в Кам'янці-Подільському почався II Міжнародний Конгрес Українських Істориків. Стародавнє місто над річкою Смотрич вперше приймає таку представницьку аудиторію — дослідників історії з усієї країни, а також Росії, Польщі, Румунії, Молдови, Білорусі, Німеччини, Австрії, Франції, Канади, США, Казахстану.

Співорганізаторами Конгресу виступили Інститут Історії України НАНУ, Українське Історичне Товариство, Наукова Рада при СКУ і Чернівецький Національ-

ний Університет ім. Ю. Федьковича. Прибули до Кам'янця-Подільського академіки, професори, доценти працюють у 33-ох секціях.

Учасники Конгресу будуть свідками відкриття на фасаді головного корпусу Кам'янець-Подільського Державного Університету меморіальної дошки Іванові Огієнчу. Славетний історик І. Огієнко був міністром освіти й віросповідань в уряді УНР і фундатором цього ж університету. Відомо, що 1918 року Кам'янець-Подільський був столицею України — тут працював Уряд УНР.

В УКРАЇНІ ВІШАНУВАЛИ Г. ГОНГАДЗЕ У ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ ВБИВСТВА

Київ ("Інтерфакс-Україна"). - 16 вересня при під'їзді до Тарашанського лісу (Київщина) встановлено хрест з чорного мармуру з написом «Пам'яті Георгія Гонгадзе». Пам'ятник стоїть на тому самому місці, де у листопаді 2000 року знайдено тіло зниклого 16 вересня 2000 року журналіста Г. Гонгадзе.

Пам'ятний знак освятив священник УАПЦ, до якої зараховував себе загиблий журналіст. На пахиді по Г. Гонгадзе зібралось близько ста осіб — друзі, колеги та місцеві мешканці. Вішанували пам'ять Георгія і у Національному

Союзі Журналістів. Того ж дня у Львові відбулась акція п.н. «Ланцюг пам'яті». Біля пам'ятника Тарасові Шевченкові у центрі міста встановлено щит з написом «Ми пам'ятаємо» і прізвищами 23 загиблих журналістів, де вказано дати їхнього народження та смерті.

Учасники акції вишикувалися у живий ланцюг від пам'ятника Т. Шевченкові до оперного театру, тримаючи у руках засвічені свічки. Такий же «живий ланцюг» простягнувся ввечері і у центрі столиці.

“КАРБИ НА СЕРЦІ”

Скрентон, Па. — Саме під такою назвою перед нами третя прозова книжка прикарпатського письменника Святослава Левицького, який тепер живе в Америці. В романі автор зображує життя галицького села в 1950-их роках. В Левицький устами й діями своїх героїв стверджує, що українська національна ідея продовжує жити.

Роман "Карби на серці" вийшов офсетним друком у в-ві "Нова Зоря" в Івано-Франківську у гарній м'якій обкладинці на 248 сторінках. Накладу не вказано. Літературний редактор Ірина Шумада.

Книжку можна придбати за 15 дол. з пересилкою прямо від автора. Адреса:

Святослав Левицький

Svyatoslav Levitskiy
1230 Beavery Run Dr.
Leighton, PA 18235
Tel. (610) 377 - 4464

Загалом же діяльність НАК “Нафтогаз України” поглиблює геополітичну роль України як основного постачальника до Європи енергетичних ресурсів із країн Сходу. Завдяки цьому багато європейських держав зацікавлені у участі в проєктах транзиту через Україну не лише газу, але й нафти.

РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ УБСОЮЗУ ЗА ТРАВЕНЬ 2003 Р. MONTHLY RECORDING REPORT FOR MAY 2003

НОВИ ЧЛЕНИ/NEW MEMBERS:		НОВИ ЧЛЕНИ/NEW MEMBERS:	
61 Stephanie Hanchuk		64 Masym D. Bandriwsky, Alida M. Blendonohy, Grace E. Blendonohy, Michael P. Blendonohy	
64 Mary Ann Blendonohy, Peter M. Blendonohy, Christina M. Hynes			
339 Alex Konowal			
АД/Д НОВИ ЧЛЕНИ AD/D NEW MEMBERS		ЗІСТАВЛЕННЯ ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 2003 Р. (дитячий департамент) SUMMARY FOR MAY 2003 (juvenile division)	
64 Mary Ann Blendonohy		Total active juvenile members as of April 30, 2003	873
ПОМЕРЛИ / DEATHS		New members	4
30 Pauline R. Soltis		Admitted with transfer letters	0
252 Pauline Sesok		Members reinstated	1
ПОМЕРЛИ НА ВИПЛАЧЕНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ DIED ON PAID UP BENEFIT		Admitted from other class of benefit	0
30 Mary Dobosz		Total	878
37 Pauline Sesok		Suspended	0
64 Maria Iwanenko, 2		Transfer letters issued	0
93 William Mankowske		Transferred to adults	9
184 Stephen Smyk		Matured Endowments	0
244 Dimitro Demtchenko		Cash value	0
SM Stanislav Belous, Hryhory Kostiuk		Changed class of benefit	0
ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 2003 Р. (дорослий департамент) SUMMARY FOR MAY 2003 (adult department)		Trans. to paid up benefit	0
Total as of April 30, 2003		Trans. to extended benefit	0
Active members	6940	Deaths	0
New members	5	Total	9
AD/D new members	1	Total active juvenile members as of May 31, 2003	869
Plan C	1	ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ДОРΟΣЛИХ І ДІТЕЙ, АКТИВНИХ І НЕАКТИВНИХ ЧЛЕНІВ-ГРАМОТ	
Admitted from Juvenile Department	9	ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 2003 Р. COMPOSITE SUMMARY OF ACTIVE & NON ACTIVE MEMBERS FOR MAY 2003	
Admitted with Transfer Letters	1	Total Adult active members May 31, 2003	6932
Reinstated	5	Total Juvenile active members May 31, 2003	869
Reinstated AD/D	0	Разом	7,801
Admitted from other class of benefit	0	Total adult on paid up insurance	3,514
Total	6,962	Total juvenile on paid up insurance	5
Suspended	1	Total adult on extended insurance	629
Suspended AD/D	5	Total juvenile on extended insurance	108
Transfer letters issued	1	Total	4,256
Trans. to Paid up benefit (80/40)	1	Total adult and juvenile, active and inactive members, as of May 31, 2003	12,057
Trans. to Paid up Benefit on Paid up Policy	12	Social members (7.20)	58
Trans. to Paid up Benefit Matured Endowments	8	Total UFA members as of May 31, 2003	12,115
Surrendered for cash value	0	Christina Shablovsky Fraternal Secretary	
Changed class of benefit	0		
Trans. to extended benefit	0		
Expired term policy	0		
Deaths	2		
Conversion Plan A & B	0		
Total	30		
Total active adult members as of May 31, 2003	6932		

РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ ДИТЯЧОГО ВІДДІЛУ УБСОЮЗУ ЗА ТРАВЕНЬ 2003 Р. MONTHLY RECORDING REPORT - JUVENILE DIVISION FOR MAY 2003

УКРАЇНСЬКИЙ АНСАМБЛЬ НАЙКРАЩИЙ НА ФЕСТИВАЛІ В ІТАЛІЇ

Кіровоград (АПУ). — Кіровоградський народний хореографічний ансамбль “Пролісок” здобув найвищу нагороду міжнародного фестивалю “Світ музики”, який традиційно приймає місто Фівіціано (Італія). Українські танцюристи були запрошені на фестиваль як почесні гості, оскільки минулого року ансамбль був найкращим серед ансамблів понад п’ятдесяті країн світу.

“Гран-прі” у вигляді майже восьмикилограмового позолоченого дельфіна ансамбль привіз із 45-денного турне Італією та Грецією. Окрім участі в фестивалі “Світ музики”, ансамбль дав кілька концертів у Неаполі, Венеції, а також у кількох грецьких містах. Особливе зацікавлення у чужоземних глядачів викликали запорізький танець із шаблями та гопак у виконанні “Проліска”

“Пролісок” отримав від італійців запрошення провести у грудні цього року тур з десяти концертів у найкращих концертних залах Апеннінського півострова.

У ШВАЙЦАРІЇ ЗМАГАТИМЕТЬСЯ НАЙМОЛОДШИЙ ШАХІСТ УКРАЇНИ

Симферопіль (АПУ). — Наймолодшого в світі міжнародного гросмайстра з Симферополя — 13-річного Сергія Карякіна запросили взяти участь у змаганнях за кубок молодих майстрів Швейцарії, що відбудуться 17-25 вересня.

На турнірі у Лозанні запрошують вісім найперспективніших гравців з усього світу, яким не виповнилось 20 років. Боротьба ведеться за олімпійською системою.

Довідка: Сергій Карякін тричі чемпіон України серед дітей, чемпіон Європи серед спортсменів до 10 років, срібний переможець чемпіонату Криму серед чоловіків, срібний переможець чемпіонату Європи серед спортсменів до 14 років, чемпіон світу серед дітей, бронзовий переможець чемпіонату Європи з швидких шахів серед чоловіків.

ДОПОМОЖІТЬ НАШІЙ ГАЗЕТІ!
ПРИЄДНУЙТЕ “НАРОДНІЙ ВОЛІ”
ПЕРЕДПЛАТНИКІВ!

Василь Лучків

ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ В ПОВІТІ РАКЛЕНД, Н.Й.

Напередодні наших святкувань, у п’ятницю, 21 серпня, у місцевій американській газеті появилася стаття п.н. “Українці відзначать незалежність, місцева громада пригтовляється до відзначення 12-ої річниці свободи”

Стаття попередила мешканців повіту про наші наміри і напевно причинилася до численнішої участі чужинців у святкуваннях.

Святкування почалися в неділю, 24-го серпня, Богослуженням в церкві Св. Петра і Павла в Спрінг Валей, в намірі України та її народу. Після Богослуження о. Іван Білик відправив Панахиду за душі поляглих у боротьбі за волю України. Українські Американські Ветерани з 19-ої Станиці, в одностроях і з прапорами, держали почесну стійку під час Панахиди. У проповіді о. Іван підкреслив, що помимо всіх негараздів і криз, “Україна живе і хоч поволі, але впевнено прямує до своєї мети — стати провідною демократичною і багатою державою Європи. Ми мусимо мати терпеливість і віру в Бога, віру в Україну і віру в Український Народ” — сказав священник.

Після церковних відправ, наша громада зібралася на площі повітового уряду для урочистого піднесення на щоглу синьо-жовтого прапора. Присутні під проводом члена 19-ої Станиці Українських Американських Ветеранів (УАВ) Михайла Венгриновича, відспівали американський і український національні гимни. Під час співу українського гимну Василь Щозда — командир 19-ої ста-

Частина учасників святкувань 12-ої річниці Незалежності України. Нью-Сіті, Н.Й. 24 серпня 2003 року.

ниці УАВ та Йосип Брега — колишній Крайовий Командир УАВ, підняли український національний прапор на самий вершок щогли.

Д-р Василь Лучків — колишній Крайовий Командир УАВ і господар святкувань, виступив із святоточним словом. Він мав щастя бути в Україні того історичного дня, 24 серпня 1991 року. “Мені тяжко описати мої почуття того дня. Сльози, неймовірність, плач, молитви, гордість за Україну і за її нарід, гордість зі свого українського роду, радість, співі — це все вплелось у надзвичайно величаві святкування. Це був неначе другий

Великдень для нас усіх” — сказав прелегент. Він закликав світові потуги допомогти Україні перебороти наявну кризу. “Україна не шукає даровизни. Україна передовсім шукає економічних і стратегічних партнерів. Західний світ не може дальше ігнорувати стратегічне положення України, якщо йому дійсно залежить на стабільності Європи і всього світу. Без стабільної України не можемо говорити про стабільну Європу, а тим більше про стабільність у світі” — сказав на закінчення д-р В. Лучків.

Теодор Дусаненко — повітовий законодавець, у своєму слові підкреслив важливість пошани до

всього свого. Він заохочував молоді включитися в американське політичне життя, бо це, на його думку, найпростіший і найефективніший шлях дійсно допомогти Україні.

На другий день місцева американська преса інформувала своїх читачів про перебіг наших святкувань, а також передала інтерв’ю із провідним членом нашої громади Петром Дудюю та з д-ром Василем Лучковим. Окрасою статті була кольорова фотографія сімрічного Миколи і п’ятирічної Тереси Дуди в українських народних строях.

Ярослав Ликтей

В ЮТИЦІ ВІДКРИЛАСЬ УКРАЇНСЬКА ВИСТАВКА

У приміщенні Дому Історичного Товариства повіту Онайда в Ютиці, Н.Й., відкрилася виставка етнічних культур чи виробів, в основному місцевих мистців. Українцям призначено свій куток. Український Комітет виставки очолюють Тарас Женчак, Ярослав Ликтей і Марія Дуб-Брумбай. Марія народилася і виросла в Америці, розмовляє українською мовою та любить українську культуру. Вона й зайнялася влаштуванням виставки, а місцеві українці допомогли їй у цьому. Пані Марії належить велике признание, бо вона вклала багато праці, щоб належно приготувати виставку.

На виставці можна побачити український прапор, різноманітні вишивки, знімки з громадського життя української громади з Ютики-Рому та околиці. На особливу увагу заслуговують фотографії та список вояків українського походження, які служили в Збройних Силах Америки під час Другої світової війни, включно з тими, які віддали своє життя за свободу.

Пані Марія Кучера — знана писанкарка, про яку вже пару разів писала місцева американська преса, демонструвала тут свої писанки. Марія — дочка українських емігрантів, які приїхали до Америки на початку ХХ ст., володіє українською мовою та дуже любить українську культуру і мистецтво. Вона

Марія Дуб-Брумбай приготувляє українську виставку в Домі Історичного Товариства повіту Онайда в Ютиці, Н.Й.

са, демонструвала тут свої писанки. Марія — дочка українських емігрантів, які приїхали до Америки на початку ХХ ст., володіє українською мовою та дуже любить українську культуру і мистецтво. Вона

на вдало розписала та париготовила свої писанки, що втішаються великою популярністю.

У Домі Історичного Товариства відбуваються всілякі доповіді на етнічні й інші історичні теми.

Управа музею запросила українців, щоб вони дали доповіді на українські теми. Доповідь про Україну та її незалежність виголовили професори Богдан Рабій і Ярослав Ликтей, а доповідь про українські різдвяні звичаї виголосив Я. Ликтей. Доповідаючи про українське Різдво, обрядові звичаї та колядки, прелегент переплітав свою доповідь колядками, які співали хористи-колядники, а на закінчення виконав кілька колядок у власному акомпаньяменті на бандурі.

Американця українська бандура, якої вони ще ніколи не бачили, вельми сподобалась. На цих доповідях між присутніми були навіть американці українського походження, які відщепились від українських церков чи українського громадського життя.

Історичне Товариство запроєктувало етнічну виставку на кілька років. В Ютиці, Ромі й околиці проживає багато національних меншин, тому з огляду на обмежене місце на виставці, не всі можуть брати в ній участь. Сучасна тема виставки триватиме ще пару місяців. Після зміни нової тематики, виставка буде продовжуватись.

Олексій Коновал

ЧІКАГО ВШАНОВУВАТИМЕ ЖЕРТВ ГОЛОДОМОРУ

Сімдесят років тому, в 1933 році, в Україні лютував страшний, штучно створений Московою голод, від якого вмерло понад сім мільйонів українських селян. Велика українська громада Чикаго і околиць щорічно вшановує жертв голодомору, щоби пригадати молодому поколінню українців і американській громаді про те, якої кривди завдав українській нації її окупант, — російська комуністична влада Кремля.

У 1993 році Громадський Комітет метрополітального Чикаго поставив біля української православної церкви в Блумінгдейл (передмістя Чикаго) гідний пам’ятник жертвам голодомору, скульптором якого є Анастолій Куц з України.

Спадкоємцем Громадського Комітету стала Фондація Українського Голодомору, заснована 2 грудня 2002 року і офіційно заареєстрована в стейті Іллінойс як неприбуткова, звільнена від федерального податку США, українська суспільно-громадська копорация

Ціллю Української Фондації Голодомору є кожного року вша-

новувати біля названого пам’ятника, який є власністю української громади Чикаго, пам’ять жертв голодомору та пригадувати людям, — українцям і чужинцям, про голод 1933 року влаштуванням імпрез, конференцій, виставок в публічних місцях: школах, музеях, бібліотеках, дописами до засобів масової інформації тощо, а також підготувати матеріали про голод для українських й американських шкіл і подбати, щоб ті матеріали вивчалися в американських школах, подібно як вивчають про інші трагедії та голокості.

Іншим завданням є зібрати всі доступні матеріали — книжки, статті та свідчення очевидців голодомору, записані на відеоплівки, всякі матеріали про причини проведення народоубивства та його організаторів. Слід сприяти й допомогати відповідним державним і стейтовим установам США та інших країн, щоб до шкільних програм введено навчання про голод в Україні. Слід робити відповідні заходи та шукати спосібних за-

увань, як це передбачає Деклярація Людських Прав Об’єднаних Націй. Слід сприяти і допомогати студентам в Україні та в діаспорі в написанні магістерських і докторських праць на тему голоду 1933 року.

Членами Фондації можуть бути особи, які мають понад 21 рік життя, організації в США та в інших країнах. Річні внески для поодиноких осіб — 25 доларів, а для організацій — 50 доларів. Дев’ятиособову управу Фондації Українського Голодомору, яку тепер очолює Микола Міщенко, вибирають на річних зборах. Ми закликаємо українську громаду стати членами Фондації та вислати належні внески на таку адресу:

Ukrainian Genocide Famine Foundation
721 N. Oakley Blvd
Chicago, IL 60612

Цього року Фондація Голодомору вшановуватиме жертв голодомору на протязі двох днів. В суботу, 20 вересня, о год. 11 ранку, буде програма для учнів усіх Шкіл України на території Чикаго в парафі Св. Воло-

димира і Ольги з показом фільму “Живна розпачу” Після фільму учні оглянуть виставку “Голодомор 1933” в Українському Національному Музеї, який побіч церкви в Культурному Осередку.

У неділю, 21 вересня, в осередку української православної церкви Св. Андрія в Блумінгдейл відбудеться спільна соборна Панахида, на яку запрошено Патріярха Української Православної Церкви Філарета. Після Панахиди в церкві, відбудеться відповідна програма коло пам’ятника з покладенням вінків, а представники організацій Чикаго причеплять до вінків пропам’ятні стрічки. Зі словом англійською мовою виступить голова Фондації “Тризуб” Петро Борисов з Каліфорнії, а в парафіяльній залі відбудеться голодний обід з відповідною митецькою програмою.

Головним доповідачем буде Марія Климчак — директор радіопрограми “Українська хвиля”. Відзначення 70-ої річниці голодомору почнеться о 1-ій годині дня з українською мовою, для тих, хто бажає похити, буде автобус

НАМ ЗГОДИ, ЛЮБОВИ...

Нам згоди, любови,
Доброти бракує,
Тому все над нами
Наш ворог панує.
Час нам зрозуміти --
Довгими літами
Ми в темноті жили
Вічними рабами.
Час нам схаменутись,
Зі сну пробудитись
І більше розуму
З неволі навчитись.
Нам нині заблисла
Свята воля Божа,
Але рука дальше
Над нами ворожа.
Всі разом, як треба,
Тепер до роботи --
Треба ворога страшного
В згоді побороти.
Як не буде згоди --
Ворог запанує,
Нас і Україну
На сором зруйнує.

Микола Горішній

Володимир Денисенко ("День")

55 МЕДАЛІВ ЗА 10 ДНІВ

9 вересня у приміщенні Міністерства Освіти та Науки підбили підсумки участі нашої команди у XXII Літній Всесвітній Універсіаді, що відбулася в місті Дегу (Північна Корея) з 21 по 31 серпня. Національну команду України представляло 162 спортсменів і 37 тренерів з 22 областей країни (36 вищих навчальних закладів).

Наші спортсмени виступили на змаганнях більш ніж успішно. Тренерський штаб розраховував на 12 вищих нагород -- переважно в плаванні та спортивній гімнастиці. Натомість українські спортсмени завоювали 55 медалів різного ґатунку (золото, срібло, бронза: 23-15-17) і посіли четверте загальнокомандне місце серед 179 країн-учасниць Універсіади.

Найуспішніші виступили спортсмени-студенти в плаванні, завоювавши 20 медалів (9-5-6), спортивній гімнастиці -- 12 (4-3-5) та легкої атлетиці -- 9 (7-1-1).

Про рівень суперників наших спортсменів говорять їхні імена. В Універсіаді брали участь чемпіони світу 2003 р. з плавання брасом та метеликом -- Гібсон (Велика Британія), чемпіонка світу з художньої гімнастики Чашчина з 10-ї та багато інших. Із 40 видів програми з плавання, на 19 були встановлені нові рекорди Універсіади, 5 з яких

належать нашим плавцям.

Яна Клочкова, яку зязик не повертається назвати студенткою в спорті, відзначилася на віддалі 200 метрів вільним стилем (1.59.03) та комплексному плаванні (2.13.32). Це нові рекорди Універсіади й України. Андрій Сердінов встановив рекорди на 50- та 100-метрівках метеликом.

Ще три «золота» до скриньки нашої збірної принесла спортивна гімнастка Ірина Яроцька (багаторборство, вправи на колоді та вільні вправи). На жаль, цього року ми не побачимо Ірини на турнірі «Золота лілія» в Донецьку через її участь у відбіркових етапах чемпіонату світу зі спортивної гімнастики.

Підводячи підсумки виступу нашої команди, міністер освіти та науки України Василь Кремень відзначив високий рівень наших спортсменів та їхню готовність їх до участі в Олімпійських Іграх наступного року. За його словами, четверте місце в загальному заліку -- прекрасна можливість популяризації України у світі.

Наступний навчальний рік проголошено «Роком здорового способу життя», тому міністер зазначив, що чемпіони Універсіади стануть гарним прикладом для молоді.

ТАРАС ШЕВЧЕНКО У СЕВАСТОПОЛІ

Севастопіль. -- Як повідомили ЗМІ, у Севастополі нарешті з'явився бронзовий пам'ятник Велікому Кобзареві Тарасові Шевченку висотою 3.5 м. Це перший пам'ятник українському діячеві в цьому кримському місті. Всі інші, як правило, встановлені на честь радянських та російських діячів.

Хоч до встановлення пам'ятника Шевченкові у Севастополі великою мірою докладалася Львівщина, виділивши з цієї метою зі свого бюджету 200 тисяч гривень, на його відкритті 24 серпня львівської делегації не було. Причини

зрозумілі: у той час керівництво Львівщини відзначало День Незалежності на місці. Конфіденційні джерела припускають, що відкриття пам'ятника навмисне перенесли на 24 серпня (раніше відкриття планувалося на 14 червня), аби офіційна делегація з національно-свідомої Львівщини не змогла приїхати до "національно несвідомого" Севастополя.

З відомих українських діячів, на відкриття прибули народні депутати, керівники УНП Юрій Костенко та Іван Драч.

Ольга Змага-Хоролець

ВІДЗНАЧЕННЯ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ В МІННЕАПОЛІСІ

З нагоди 12-ої річниці Незалежності України, 24 серпня в українській православній церкві Свв. Михаїла і Юрія в Міннеаполісі, Міннесота, відбулося парафіяльне відзначення цієї історичної дати. З цієї нагоди о. прот. Євген Кумка відправив Молебень. Співав церковний хор під керівництвом Галини Корсун.

По Молебні всі учасники відправ перейшли до гарно удекорованої церковної залі. Столи були накриті синіми та жовтими обрусами, на сцені виділяла гарна декорація українського села, а біля неї стояли синьо-жовті прапори, гарно впліталися в декорацію китиці соняшників (улюблених квітів України). Присутні мали нагоду підкріпитися смачним буфетом і кавою.

Свято відкрив голова парафі-

яльної управи Олександр Полець, який щойно повернувся з України, де відвідав побратимську церкву в м. Буча в Київській області. Пан Полець коротко розповів про теперішню ситуацію в Україні та прочитав подяку нашим церковним організаціям та управі церкви за складений дар (1000 доларів) на розбудову церкви в Бучі.

Скромне відзначення 12-ої річниці Незалежності України зводилось до деклямації вірша І. Овечка "Україно" у виконанні Ольги Хоролець і перегляду відеофільмів зі святкувань річниці Незалежності в Києві, архітектури Києва та подорожі в Україну.

Загальне велике святкування Дня Незалежності України відбудється пізніше в Українському Центрі в Міннеаполісі.

Микола Вірний

ВІДЗНАЧЕННЯ СТОЛІТТЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВЧЕНОГО ПЕТРА ВАСИЛЬОВИЧА ОДАРЧЕНКА

24-го серпня Вашингтонський відділ УВАН, місцевий Осередок Праці НТШ і парафіяни катедри Св. Андрія Первозванного в Сілвер Спрінг, що біля Вашингтону, вшанували віком найстаршого, відомого і визначного вченого в діаспорі та в Україні -- Петра Васильовича Одарченка.

Після Божественної Літургії та молитви з нагоди дванадцятиліття проголошення Незалежності України, о. настоятель Володимир Штеляк виголосив молитву, бажаючи нашому Ювілярові довгого віку. Опісля посвятив страви, привітав вченого і благословив присутніх, після чого почалась програма святкування. Вела її культурно-освітній референт пані Олена Варварів, яка й попросила до слова письменника Миколу Французенка.

У короткій доповіді Микола Французенко охопив життя й творчі досягнення Петра В. Одарченка, які він розпочав ще як аспірант Ніжинського Інституту Народної Освіти і не припиняв їх, не зважаючи на те, що довелося промандрувати з України до Середньої Азії, Росії, міняти міста та місця праці. А потім з вибухом німецько-совєтської війни, -- виїзд на еміграцію: Львів, Варшава, Відень. Зупинявся в Баварії та в різних містах Німеччини. Працював фізично, коли треба було, але в більшості віддавався науковій праці.

Від травня 1950 року живе в США. Спочатку працював у фабриці гудзиків, потім приборальником на залізничній станції, а потім посвятив себе улюбленій науковій праці. Два роки працював у Конгресовій Бібліотеці США, а потім 18 років у "Голосі Америки". У вільний від праці час, а особливо на песії перебуваючи, повністю присвятився різним дослідженням. Писав і тепер пише для енциклопедій на різні теми, зокрема на теми української етнографії й фолкльору, мови, історії української літератури. Займався також журналісткою, виголосував доповіді в УВАН, НТШ, в Українському Науковому Інституті

Проф. Петро В. Одарченко

Гарвардського Університету.

Ювіляр написав понад 655 статей, які друкувались у понад 80 різних журналах, газетах і збірниках. Він надрукував десять книжок. Про його написано чотири книжки. Вірю, що буде більше. Про нього писало понад 30 авторів у різних виданнях. Отримав він багато грамот, привітань, дипломів, а 20 березня 2003 року був удостоєний звання почесного доктора Національного Університету "Києво-Могилянська Академія"

Доповідач закінчив свій виступ зверненням до Господа Бога нашого, Ісуса Христа з проханням, щобі післяв нам більше таких людей -- вчених, вірних Всевишньому та Батьківщині-Україні, таких, як наш достойний Ювіляр Петро Васильович Одарченко з Римарівки.

Після оплесків, Олена Варварів попросила нашу улюблену бандуристку Ларису Кіндзеряву-Маркін до виступу. Знаючи, що Ювіляр любить народну музику, бандуристка виконала для нього кілька в'язанок. Слідували привітання.

Микола Французенко прочитав текст привітання від Президента США Джорджа Буша і його дружини. Привітання кінчається побажанням, щоб Ювіляр продовжував дбати про поліпшення на-

шого світу для всіх, хто шанує його. Окремо прочитав телефоном передане 24-го серпня привітання такого змісту: "Вельмишановний Пане Петре Васильовичу Одарченко! Вітає Вас Україна, як мудрого і мужнього українця, людину, яка щиро засіває ниву працями добра і краси. Довголіття Вам бажаємо! -- Євген Федоренко і Петро Кононенко"

Далі ведуча представила військового аташе Посольства України в Сполучених Штатах Америки -- полковника Олександра Садовського, який прочитав привітання від посла України в США Костянтина Грищенка такого змісту: "Вельмишановний Ювіляре! Маю велику честь і приємність привітати Вас, Ваших близьких і рідних, з нагоди століття ювілею з Дня Народження від уряду України, від себе особисто та від усього колективу Посольства України в Сполучених Штатах.

Для багатьох поколінь українців Ви -- символ нескореності долі, символ незламності духу нашого народу. Нам відомі Ваші унікальні твори, Ваша біографія, але було і залишається тайною джерело Вашого таланту, Вашого творчого довголіття. Я впевнений, що ця таємниця -- у вірності рідній місії, в тому, що Ви належите до істинно народних діячів. Чим частіше ми будемо повертатись до Вашої творчості, тим сильніше почуватимемо себе українцями, самобутньою, гордою, будівничою нацією.

Тож прийміть у цей урочистий святковий день наші сердечні побажання наснаги, Божої ласки, виповнення всіх Ваших задумів. Нехай у Вашій уяві завжди пломеніє рясний кущ української калити, а до всього того, що було милим Вашому серцю, нехай додаються нові враження та відчуття. Здоров'я Вам, любови та щастя на багаті літа. Зі щирою повагою -- Надзвичайний та Повноважний Посол України в США Костянтин Грищенко."

Полковник Олександр Садовський привітав Юліяра також від себе.

Привітання надійшли від голови УВАН в США Олексі Біланюка, від НТШ, Радіо "Свобода", головного редактора газети "Народна Воля" Миколи Дупляка, письменниці Ганни Черинь, поета Володимира Біліява, письменника О. Ізарського (Мальченка), журналістки Оксани Соловій, художниці К. Кричевської-Розандіч, проф. Володимира Жили, письменника і журналіста Миколи Вірного-Французенка, учасників наукової конференції, що відбулася цього року в Іллінойському Університеті в Урбана-Шампейн (28 підписів). Разом -- 67 привітань. Надійшли привітання з України -- від Національної Спільноти Письменників України, Національного Університету "Києво-Могилянська Академія", Національного Університету Образотворчого Мистецтва, від проф. Олександра Астаф'єва, І. Дзюби, І. Драча, Ліни Костенко, В. Брюховецького, Г. Ярошенко, Борисенко І. Лисенко та інших.

З України надійшли також привітальні листи: 4 з Римарівки, 8 від співробітників Центральної Бібліотеки в Гадячі, 1 з Полтави, 1 з Ніжина, 4 з Ялти та багато інших. Разом від 42 осіб.

Привітальні листи надійши з Росії -- від учасників Соловещької експедиції (Соловки, 31 підпис), 4 з Австралії, 1 з Німеччини, 3 з Канади. Разом 141.

Зворушливе привітання прочитала пані Оля Матула від української школи ім. Лесі Українки в Ялті. Опікуном цієї школи став наш Ювіляр ще перед тим, як Україна стала незалежною.

Привітав Ювіляра голова Вашингтонського Осередку Праці НТШ О. Дячок.

Приємно було бачити між присутніми доньок д-ра Петра Чопівського, які разом з головою Секретства ім. Св. Ольги, пані Соною Кравець, піднесли шановному Ювілярові Петрові Васильовичу Одарченкові букет чудових квітів із найщирішими побажаннями здоров'я і дальшої праці на нивах науки і культури.

Микола Дупляк

ПРО ЛЮДИНУ СКРОМНУ, ЧЕСНУ ТА ЩЕДРУ...

Різні бувають люди між нами -- добрі і не дуже, багаті і бідні, щедрі і скупі, чесні і нечесні, ласі на похвали та нагороди й медалі і такі, що про це не дбають, а вдовольняються своїм добрим ділом.

Однаке, ми хочемо бачити в людині добро, її позитивні прикмети та якості; на добрих прикладах людини виховувати наше молоде покоління, ставити їх за зразок до наслідування іншим згідно з християнським вченням.

Прикмети людей в нашій українській спільноті найкраще проявляються у відношенні до інших людей, а особливо до своїх родичів і взагалі до потребуючих в Україні. Несення помочі ближньому -- одна з християнських чеснот.

Попри всякі недоліки в українській гомаді, необхідно ствердити, що наша діаспора зробила (і дальше робить) багато доброго для своєї історичної, географічно далекої, а серцю близької Батьківщини. Робить це організовано й індивідуально. Кожен спосіб несення помочі добрий, якщо він спрямований саме на благодійну

Йосип Бучма

діяльність, на те, щоб допомогти бідному чи хворому, здійснити корисний проєкт для добра всього народу та зміцнення вільної Української Держави.

Оця коротка інформація про людину щиро і добро, не бідну, але дуже щедру, яка за свої численні добрі діла не сподіється ні винагороди, ні жодних медалів; вдовольняється добрим словом і побажаннями, що їх рясно надсилають на його адресу вдячні люди.

Пан Йосип Бучма народився у Скрентоні в родині українських

емігрантів з Галичини, в якій було восьмеро дітей. Добрі й розумні батьки прищепили синові добрі прикмети. Він -- парафіянин української православної церкви св. Михаїла в Скрентоні.

Коли Україна стала вільною і незалежною державою, він дуже радів і відвідував курси української мови, щоби краще говорити мовою своїх батьків і предків. Радів, що зможе відвідати свою далеку європейську Батьківщину.

Пан Йосип віднайшов в Україні своїх родичів (у Львівській області) і п'ять разів відвідував їх, а побачивши їхне нелегке життя, рішив допомогти їм "чим хата багата". Як зізнається, впродовж останніх п'яти років 35 родинам (не всі родичі) вислав по вісім посилок місячно. Крім того, спомагав їх грошми. Наприклад, минулого року вислав 29,000 доларів, а цього року 20,000 доларів.

Як каже пан Бучма, його майно швидко зменшується, тож і допомогу родичам почав зменшувати. Треба ж бо і самому з чогось жити. Однаке, "...Я щасливий, що

можу допомогти людям у потребі, -- каже пан Бучма. Їхня радість і добре слово є нагородою для мене".

Пан Бучма в роках 1954-1984 був власником ювелірної компанії (Buchma Jewerly Co) в Нью-Йорку. Його здібні руки впродовж цілого життя виробляли золоті ювелірні прикраси, в тому й хрестики та тризуби. Працював, як каже, сім днів на тиждень -- від світанку до ночі. Як сам жартівливо зізнається, був одружений зі своєю працею, тому ніколи було шукати пари.

Тепер, у свої 83 роки, пан Йосип чотири або п'ять разів на тиждень ходить навколо озера Скрентон (3.5 милі). Почувається добре. Як каже, -- ніколи не кутив, гордік також багатю не пив, дуже любив музику, охоче грав на скрипці, а тепер любить подорожувати.

Такий людин лиш доброго здоров'я і довгого віку, а цього панові Йосипові щиро бажають і родичі, і всі, кому він простягнув свою щедру долоню. До цих побажань приєднується й автор цієї статті.

ПОЧАЛИСЯ ЩОРІЧНІ НАВЧАННЯ "КОЗАЦЬКИЙ СТЕП - 2003"

Київ (АПУ). -- На полігоні "Широкий лан", що на Миколаївщині, розпочалися щорічні українсько-польсько-британські польові тактичні навчання "Козацький степ - 2003"

У них бере участь майже 300 військовослужбовців аеромобільних підрозділів Збройних Сил України, Польщі та Великої Британії. У навчанні беруть участь три українські гелікоптери МІ-8, британські літаки С-130 і ВС-10 і три польські літаки Ан-26.

У рамках проведення активної фази маневрів, 5 вересня, заплановано стрибки з парашутом.

До речі, українські військовослужбовці здійснюватимуть стрибки із британського літака С-130, британські -- з українського гелікоптера МІ-8 і польського літака Ан-26, польські -- з власного літака Ан-26. 9 вересня передбачається проведення активної фази миротворчої операції з десантуванням в умовах складних тактичних обставин.

Урочиста церемонія закриття українсько-польсько-британського польового тактичного навчання "Козацький степ - 2003" відбудеться 11 вересня.

Інна Корнелюк ("Поступ")

ОСОБЛИВІ КНИГИ Х ФОРУМУ
ВИДАВЦІВ У ЛЬВОВІ

Юрій Шевельов. Історична фонологія української мови / Пер. з англ. -- Харків: Акта, 2002. -- 1056 с. (Ціна -- 73 грн.)

Проект здійснено завдяки щедрій підтримці міжнародного фонду "Відродження" та УВАН у США. До виходу книжки долучилися також Канадський Інститут Українських Студій, Східний Інститут Українознавства ім. Ковальських і Харківське Історично-Філологічне Товариство.

Автор ідеї видання -- Януш Рігер (Варшава) в "Управлінному слові" рекомендує це видання "для не просто плідної, а й утішної лектури" Адже "повага "Історичної фонології української мови" Ю. Шевельова в українському перекладі -- то велике свято мовознавства на Україні.

Англійською мовою ця праця вийшла друком ще у 1979 році; і хоча адресатом її були всі славісти, та зі зрозумілих причин вона призначалася насамперед читачеві українському, а той упродовж багатьох років не мав до неї доступу"

Другий аргумент на захист унікальності видання: "Автор послідовно описує доісторичний розвиток української фонологічної системи, її еволюцію від "протоукраїнського" до "давньоукраїнського" періоду, відтак -- системні зміни, що зумовили перехід до наступних етапів: "ранньосередньоукраїнського", "середньоукраїнського", "пізньосередньоукраїнського" та "новітнього"

З тонким розумінням подано культурно-історичне тло мовних процесів, для кожної виокремленої епохи докладно описано джерельну базу"

Третій, але не останній аргумент: "Слід підкреслити, що історична фонологія української мови Юрія Шевельова вирізняється з-поміж аналогічних досліджень розмаїтою розгладу: а) різноманітністю мовних матеріалів, широтою погляду на мовні процеси, б) високим рівнем оригінальності мовних висновків, в) високим рівнем використання історичного та діалектного матеріалу, деталізованим викладом фактів. Усе це доповнюється оглядом попередніх інтерпретацій, завдяки чому для багатьох явищ витворюються своєрідні міні-монографії"

Мало того, така книжка зі серії "Клясика української науки" -- справжня розкіш не тільки з

огляду на ціну, але й втілення бездоганної стилістики щодо зовнішнього вигляду. Як пояснила директор видавництва "Акта" Галина Федорець, "ми сприймаємо книжку не як поліграфічний продукт. Вартісна книжка -- це мистецький витвір. Попри те, що "Акта" -- наукове видавництво, усі наші видання -- якісні, починаючи від оригінальності тиснення на обкладинці і закінчуючи актуальністю змісту тої чи іншої монографії. Зважає на те, що існують книжки актуальністю в тиждень часу та актуальністю у вічність. Українська наука відстраждала достойні видання своєї історичної спадщини"

Олег Ільницький. Український футуризм (1914 - 1930) / Пер. з англ. -- Львів: Літгос, 2003. -- 456 с. (Ціна -- 17 грн)

Проект здійснено завдяки фінансовій й експертній підтримці міжнародного фонду "Відродження" в рамках спільної програми з центром розвитку видавничої справи Інституту Відкритого Суспільства (Будапешт).

Анотація до книжки "анонсує", що це книжка канадського літературознавця О. Ільницького про український футуризм -- мистецький переворот, який здійснили М. Семенко, Г. Шкруптій, О. Слісаренко, Л. Курбас та ін., завдяки якому вперше за кілька сторіч українська культура опинилася в авангарді європейського артистичного життя. Насамкінець додається: "Для літературознавців, мистецтвознавців, культурологів, філософів"

У висновках автор книжки наголошує: "Значення українського футуризму можна підсумувати так: по-перше, він був однією з основ історичних подій, без якої не можна осмислити і зрозуміти одного з найважливіших періодів української культури 1910-их -- 1920-их рр., по-друге, він є оригінальним літературним явищем, що лишило по собі праці неперелітної вартості та привабливості.

Перед нами -- один із найважливіших рухів свого часу -- і будь-яка історія літератури, що нехтує його ідеологією та естетичними позиціями, дає неповну й викривлену картину літературного процесу"

Любов Пищимуха

“РИМУЮ З МРІЙ ПОЕЗІЮ
ЛЮБОВИ”

Разом з листом я отримала з України воістину щедрий подарунок -- першу збірку віршів юної поетеси Осесі Садової під назвою "Задля казки"

Олеся Садова народилася і виросла в чудовому Львові у свідомій українській родині. Ще з дитинства почала цікавитись літературою і театром. Будучи ученицею середньої школи ім. Тараса Шевченка, почала займатись науковою працею, стала членом Національної Академії Наук, вивчала народну творчість, у результаті чого написала дослідження з українського фольклору. По закінченні школи стала студентою Львівського Університету ім. Івана Франка, де продовжила вивчати українську літературу і мову. Працювала вчителькою, тепер вона -- журналіст на радіо "Незалежність" І ось переді мною перша збірка її віршів!

Розкрила я невелику білу книжечку -- і забулась у світлих образах, нежданих словах, у нестертих яскравих зворотах -- у справжній поезії! Я побувала у "широко витвореному дивосвіті вразливої душі, відчула стихію переживань і емоцій..." -- як сказав у передмові до збірки М. Приходько. Світ Олесі наповнений "жагою і любов'ю", які приносять дівчині то "порожній вечір" і згріклі сльози, то "звичайні щастя, яке ми оцінимо лише в розлуці", то "поцілунків у ночі задошених" і відчай:

"Не залишай, не йди, не йди,
Мені нема куди вертатись,
Мені нема куди йти,
Мені немає де зостатись"

Але авторці не співчувавеш у нерозділеному коханні, бо, як сказав львівський прозаїк Роман Іванчук, то ще не знати, що вартніше -- кохання чи туга за ним.

Молода львів'янка, закохана в поетичне слово, виросла на українській поезії Б. І. Антонича, Л. Костенка, В. Стуса..., тому не дивувалась її глибокому відчуттю і світому слову.

Олеся -- дитя міста, але природу приймає навдивовиж тонко (а може саме тому?). Вона веде нас туди, де "небо спить на кінчику сосни", "і вітер з гір, що так дбай-

ливо тче глибокі зморшки на чолі каміння", де "біль смerek, запечена в смолі", і "трав журба, похиlena в собі" Відчуваєш, що Олеся закохана у своє місто -- старовинний неповторний Львів. Цей образ проходить золотом ниткою через всю збірку. Львів у неї дуже різний

-- по-весняному розхристаний, то по-осінньому ніжний і теплий, то загрузлий у дощах-сльозах, що часто співзвучно з настроєм поетеси:

"Дош блукає тихо по бруківці
Львова
І малює вікнам краплі білих
сліз"

Олеся бачить свій кам'яний Львів особливо, бо вона
...жила колись на площі
Ринок
Ліхтарем самотнім, сповід-
ником ночі"

Ії рідним містом

"Блукає самотньо любов,
шукає коханого знов",
але замість палаючого кохання, зустрічає вона "чоло холодне ночі, сонати снігу, клавівші дахів"

Олеся мінлива у своїх віршах -- то по-дитячому вразлива, що не чекає на свою казку, то по-юнацьки окрилена першим коханням, що "римує з мрій поезію любови", то по-материнському справедлива до свого обранця:

"Ти будеш колись дорослим
І зрілим у вчинках своїх,
Вже стиглим, як тепла осінь,
Ще юним, як перший сніг"

Тоді зрозумієш, щастя --
Це вечір від втомі дня,
Дитяче "добраніч, татку!"
І посмішка їм твоя.

І щастя, коли дружина...
А що я про неї скажу?
Коли ти їй дав материнство,
То дав і любов свою!

Всюди вона дівчина, жінка, кохана, яка відверто признається:

"Повір мені, я вмію бути щира,
В кокетстві тільки схована моя,
Колись я щастя пензляком зловила,
Але його чомусь не вберегла"

І Любов для неї -- чи до коханого, чи до Батьківщини, що асоціюється зі Львовом, чи до ма-

Роксоліяна П. Зорівчак

Сто перший текст

Я народився в україномовному світі, і найперші для мене слова були словами українськими. Я їх чув від Мами, Батька, братів, друзів. Для мене, малого, весь земний світ був українським. Що з того, що тепер я знаю кілька мов і користуюся ними щоденно (така вже в мене робота)? Вони ніколи не замінять мені Рідної Мови, в якій за кожним словом тягнеться багатющий шлейф асоціацій, емоцій, спогадів, подій, людей!..

С. Ткаченко

САДОК ВИШНЕВИЙ КОЛО ХАТИ...

Цей, що вже давно став хрестоматійним, шедевр Т. Шевченка замальовує найтипівіший садок в Україні -- з вишневими деревами та кущами. Давно завезена в Україну з Балканського півострова, вишня стала рідною українцям, є своєрідним символом України в мовній картині світу. Дуже часто зустрічається назва цього дерева чи його плодів та відповідний прикметник (вишневий) у творах української літератури, як ось: "Ішла в садок у вишневий // Богу помолилась, // Взняла землі під вишнею, // На хрест почепила..." (Т. Шевченко); "Межи білих хат цвіте і вишня рясна, і тонковерха тополя пахучим листом шелестить" (Марко Вовчок). Є в українському художньому мовленні і порівняння зі словом "вишня", що є ще одним доказом того, що слово це міцно вкорінене в народній образній свідомості, пор.. "З маленького личка хоч води напийся, а сама [Одарка] пишна, як у саду вишня" (І. Нечуй-Левицький).

Похідним від "вишні" є іменники "вишник" та "вишняк", що позначають "садок з вишневих дерев", прим.. "Вийшла, та вже не співає, // Як перше співала, // Як москала молодого // В вишник дожидала" (Т. Шевченко); "Вітер вривався у вишник, крутив білі пелюстки, здіймав вишневу завірюху" (О. Донченко); "У городі під самими вербами ріс густий вишняк" (І. Нечуй-Левицький).

Слово "вишняк" має ще одне значення -- "вишнева наливка". Тоді його повнозначними синонімами є іменники "вишнівка" та "вишнівочка", прим.: "А слааний наш вишняк! Варто й повторити! (І. Франко), "Та сядьте-бо, щоб старости сідали; та ще вишнівочки!" (А. Свидницький).

Слово "вишневий" іноді вживається як кольорема, не маючи уже безпосереднього зв'язку з вишнею, як ось: "У старшої невістки два очіпки, один блакитний, другий вишневий" (Г. Квітка-Основ'яненко). Дуже поетично вжив прикметник "вишневий" В. Сосюра у вірші 1944 р. "Любіть Україну" -- як веломовний епітет до іменника "Україна", створивши таким чином хвилюючий словесний образ:

Любіть Україну у сні й наяву,
вишневую свою Україну,
красу її, вічно живу й нову,
і мову її солов'їну.

Любімо ж, кохаймо ж свою вишневую Україну, розкошуймо нашою мовою солов'їну! Бережімо її!

Львів, 31 серпня 2003 р.

Володимир Жила

ЛЮДИНА, ЯКА ПРАГНУЛА ДОПОМОГТИ
УКРАЇНІ ВИЙТИ НА ШЛЯХ ДОСТОЙНОГО
РОЗВИТКУ

Галина Змієнко-Сенишин, "Пересаджені квіти України", упорядкував академік Микола Тимошик. Київ-Монреаль, в-во "Наша культура і наука", 2001, стор. 196, ілюстрації. (До сороковин від дня смерті Галини Змієнко-Сенишин)

У неділю, 13 липня 2003 року, в Монреалі відійшла у вічність журналістка й письменниця Галина Змієнко-Сенишин. Вона відома також як невтомний освітній працівник і організатор церковного та жіночого життя. З її смертю українська громада Монреалю втратила правдоподібно динамічного виверження народних і духовних цінностей. Галина народилася 21 грудня 1918 року в Одесі, в родині генерала Української Народної Республіки, начальника штабів Шостої Стрілецької Дивізії і Корпусу Січових Стрільців Всеволода Змієнка та Пами Скіяревської. Закінчила українську жіночу гімназію в Перемишлі. Згодом студіювала політологію в польській Академії Політичних Наук у Варшаві. Вивчала також дентистику в Берліні та у Відні.

У Варшаві на студентському балі 1937 року, Галина познайомилася з працівником Українського Наукового Інституту Євгеном Сенишином з польського села Шили на Збаражчині. По п'ятьох тяжких воєнних роках вони одружилися. Для кращого з'ясування справи їхнього шлюбу, зачитуюмо тут Галину, яка пише, що "шлюбом злучувалися дещо відмінні-життєві шляхи молодого галичанина -- громадянина колишньої Польщі та молододі -- як тоді казали, наддніпряки, бездержавної приналежності з нансенівським пашпортом. Молодий за віросповіданням греко-католик, молода -- православна. Але позитивним було тут те, що їх об'єднувала глибока національна свідомість і відчутний патріотизм..."

Війна тоді наближалася до кінця, час ставав небезпечним, бо фронт просувався вперед, що сильно ускладнювало їхні життєві обставини. Рятуючи своє життя, молоде подружжя пробралось з Варшави до Кракова, а далі до Відня, відтак до Зальцбургу, а згодом через Лінци до італійського порту Генуя, а звідтам кораблем переїхало до Канади. У цій мандрівці, в 1947 році, в австрійському місті Брану народився їхній син Зенон.

У Канаді Сенишини спочатку поселилися у Вінніпезі. Щойно згодом переїхали до Монреалю і замешкали в новій ділянці міста -- Розмонт. Тут вони купили малу споживчу крамницю і примістили її в свій дім. Тепер свій вільний час вони почали використовувати для посилення громадського життя в Монреалі та околиці й разом з іншими новими емігрантами стали займатись культурно-освітньою працею. Із ростом переселувань в Україні, вони стали в обороні своїх засланих і катованих братів і сестер, поширюючи правду про страшний підневільний стан Українського Народу в Радянському Союзі.

Особливо велику працю здійснили в 1976 році, що проходив під знаком ХХІ Олімпіади, яка відбулася в Монреалі. Українці -- учасники Олімпіади, мали можливість побачити, як їхні брати-вигнанці виступають проти советських злочинів і поневолення. Не меншу працю місцеві українці провели також під час урочистих святкувань 1000-річчя християнства в Україні, переконуючи канадську публіку, що це українські святкування, а не російські, бо Москва прийняла християнство майже двісті років пізніше.

На початку 80-их років минулого століття, коли більшовицька Москва на високому партійному рівні білими нитками зшивала фальшиву історію "тріумфального поступу розвинутого соціалізму", українська діаспора, в тому й наші поселені в Монреалі, привернула увагу світової спільноти до страшної "ювілейної" дати в житті українства -- 50-ліття інспірованого кремльською владою голодомору.

Глибоко в серці переживаючи біль і трагедію своєї України, Сенишини та інші монреальські поселені українського роду наполегливо працювали, щоб знищити російську більшовицьку імперію. На щастя, їхня праця увінчалась успіхом ще за їхнього життя.

Обговорюване видання складається з переднього слова про книгу та її автора пера доктора філологічних наук Миколи Тимошика та двох частин. У першій -- "Пересаджені квіти України", Галина робить вдалу спробу подати свої хвилюючі спогади з дитячих і юнацьких років. Вона з гордістю пише про свого батька, який в 1917 році перейшов на бік Української Народної Республіки і став служити Українській Армії в ранзі полковника. З березня 1918 року, виконував обов'язки начальника штабу Третього Херсонського Корпусу. Згодом став начальником штабу Першої Стрілецької Дивізії окремого Корпусу Січових Стрільців Євгена Коновальця. У 1919 р. брав участь у боях українських військових формувань з більшовиками та денікінцями.

Навесні 1920 року, начальником штабу Шостої Стрілецької Дивізії -- ген. Змієнкові, випало тяжке випробування його патріотизму та військової майстерності. Маємо на увазі історично важливу битву Армії УНР під Замостям, у висліді якої зупинено більшовицький наступ Будьонного на Європу. На жаль, ця дуже важлива битва не знайшла належної оцінки ані в наших, ані в чужих історичних аналах. Замовчана ворожою акцією польсько-російського середовища, називалась "польською чудом над Віслою". Щойно перед Другою світовою війною появилася книжка польського генерала Т. Кутчеби п.н. "Виправа Кіювська", в якій нарешті прозвучала правда та признання Шостій Січовій Стрілецькій Дивізії, що врятувала Польщу, а може й цілу Європу, на двадцять років від більшовицької навали.

"З перспективи 70-ти років, -- пише авторка, -- варто й нам, хоч з великим опізненням, задуматися та проаналізувати й належно оцінити той героїський вчинок Шостої Стрілецької Дивізії під умілою командою полковника Генерального Штабу Марка Безручка, пізніше генерал-хорунжого, команданта залоги Замостя та Всеволода Змієнка -- полковника Генерального Штабу, пізніше генерал-хорунжого, начальника штабу залоги Замостя"

Тут авторка знайомить читача зі знаменною обороною Замостя на підставі брошури "Оборона Замостя", яку видав Український Воєно-Історичний Інститут:

Знаменну оборону Замостя переводила не вся Січова Дивізія у повному складі своїх бойових частин, бо в той час дві піхотні бригади, головна маса артилерії, шостий кінний полк ім. кошового Костя Гордієнка, кулеметна і тренадерська команда та інші дрібніші групи оперували на пляцдармі Красностав-Грубеших і їх не вдалося стягнути до Замостя. У самому ж Замості перебували невеликі частини дивізії на чолі з її штабом, штабова сотня, сотня шостою кінного полку, одна гарматна батарея і найбільш численний серед них шостий технічний курінь у складі двох саперних і однієї залізничної сотні. Все це було обтяжене своїми власними та ще й деякими іншими дивізійними обзовами. Крім українських частин, що творили основне ядро залоги, в Замості перебували ще й місцеві польські частини, а саме: два етатні курені, дивізіон артилерії, два панцерні потяги з гарматами, невеликий підрозділ польської жандармерії і потім ще прибув 31-ий полк піхоти...

Далі авторка переплела свої спогади з побаченням і пережитим під час праці Першого Всесвітнього Форуму Українців у Києві. Перший день форуму почався 21 серпня 1992 року. Київ був прикрашений "святоточними шатами". Всюди повівали синьо-жовті прапори. З нагоди форуму, на вулицях столиці красувалися розвішені афіші з силуетками трьох журавлів, які в своєму леті скеровані до символу нації -- Тризуба, що містився в розписаному колі. Ці журавлі уособлювали три гілки українства -- українців України та українців західної і східної діаспори і решти світу.

Палац "Україна" виглядав величаво у цих святкових шатах. У додатку до цього, перед ним розташувався багатий базар з мистецькими виробами. Палац Культури -- це імпазантичний будинок із залом, що має дві тисячі крісел на партері й п'ятсот на балконі та просторі фойє, що служили для зустрічей.

Декорація сцени зачаровувала присутніх. У проміннях "заходячого за обрієм сонця" -- округла емблема з Тризубом, журавлями й написом з двох боків на українській, була оточена синьо-жовтими прапорами. На сцені були дві ряди столів для президії.

Програма була дуже зворушлива: вхід президії, внесення прапора під звуки оркестри. "Очі, -- пише авторка, -- наливалися сльозами зворушення. Скільки років чекань, мрій, а при цьому колосальних зусиль, праці, самопожертви, самодисципліни, щоб вистояти на стійкій своїх переконань і втримати цей прапор важливості й доцільності Державного Центру УРН в ексилі. А скільки було ворожої пропаганди в напрямі знецінення цієї ідеї. А скільки інтриг, фальшивих амбіцій, що гамували працю. А що дивно: внутрішні труднощі було важче поборювати через психологічне, уміле унапрямування ворожої пропаганди. Ці думки не опускали мене..."

(Продовження буде)

APPEAL OF THE UKRAINIAN AMERICAN COORDINATING COUNCIL TO THE PRESIDENT OF UKRAINE LEONID KUCHMA PRIME MINISTER VICTOR YANUKOVYCH VERKHOVNA RADA CHAIRMAN VOLODYMYR LITVYN

The Presidium and membership of the UACC are deeply disturbed by the Ukrainian government's announced intention to sign an agreement on September 18, 2003, between Ukraine, Russia, Belarus, and Kazakhstan to establish a common economic zone. Such an agreement would strike a serious blow to Ukraine's national interests. While understanding the importance of Ukraine's developing commercial ties with the above-mentioned countries, the UACC nevertheless wants to call attention to the fact that, on the basis of the declarations of the President's Administration, the Members of the Cabinet, and the Verkhovna Rada. Ukraine has set itself on the path of integration into European structures, with the aim of becoming a full member of the European Union. Establishing a common economic zone with the above-mentioned nations, therefore, will bring Ukraine no benefit and will serve only to allow interested parties a means of manipulating Ukraine's foreign economic policies. Such a step may mark the beginning of the end of Ukraine's control over its own independent economic development.

Over the course of Ukraine's 12 years of independence, the direction for the development of its economic and political infrastructure has never been clearly specified. Meaningless promises and empty phrases have continually characterized the pronouncements issued by the highest echelons of power. Ukraine has led a zigzag course between the CIS, NATO, and a stance of supposed complete neutrality. This lack of a clearcut policy has played into the hands of those who have been undermining Ukraine's national interests for their own enrichment. The only path for Ukraine to reach economic independence is to clearly define its foreign economic and political aims and to hold firmly to the chosen course of integration into Euro-Atlantic structures. For these reasons, integration into a Russian, Belarusian, Kazakh common economic zone ought to be resolutely rejected.

For the Presidium of UACC
Ihor Gawdiak President
Dr. Roman Baranowskyj Secretary

FOUR TEAM UP AGAINST MEDVEDCHUK

KYIV (UNIAN). -- Rada factions of the Our Ukraine, Communist Party, Socialists and the Bloc of Yulia Tymoshenko created a working group for preparation of proposals about political reform, Our Ukraine's Viktor Yushchenko.

According to the protocol, signed by leaders of the four opposition factions, the working group will consist of Our Ukraine's MP Petro Poroshenko, Communist Adam Martyniuk, Socialist Yasya Vynskyi and BUTy's Oleksander Turchynov.

According to the document, the purpose of the working group is preparation of a joint conceptual base for change of political system of power in Ukraine. Besides, the panel should prepare a list of laws, concerning which there is a common position of the Four. Commenting on the meeting Wednesday, September 10, Yushchenko emphasized that the four leaders "had a hard discussion." "A formal arrangement was

achieved that we have demonstrated conformity of approaches in the vision of political reform and system of power," Yushchenko said.

The leader of the Our Ukraine also says the working group can prepare a declaration or memorandum, describing the common approaches toward the conduct of constitutional reform in Ukraine.

In the words of Yushchenko, this document must contain viewpoints about proportional election of people's deputies, national presidential election, and annulment of mandates of people's deputies, who defect from the faction, under whose lists they were elected.

Yushchenko indicated that after signing such document all parties would have guarantees that point of view of this or that faction will not change depending on the situation. Such principles, he says, would make possible further discussion of bills, related to constitutional reform.

COMMUNIST MPs EVERWHELMINGLY BACK MOROZ-SYMONENKO- MEDVEDCHUK REFORM BILL

KYIV. -- Communist lawmakers "actively put their signatures" under the third draft law on changes to the Constitution, the leader of the CPU faction Petro Symonenko told the TV channel Inter.

As many people's deputies are out of the capital, only 36 out of 60 communist deputies have signed the bill, said Symonenko and noted that "the process continues." He also stated opinion that the Socialists will also support the third Constitutional bill "as far as the contents of the changes" is concerned, because "the Socialists have different view of the mechanism of introduction of this law."

He believes our Ukraine will not support the bill, while BUT y faction "have some objections." However,

the chief Communist is sure that the bill will collect the necessary three hundred votes "and even more."

The leader of the CPU says that "today's regime" and political forces in the our Ukraine block are just the same. "Some of them have already learned to forge the budget and steal the money, others to head these or those structures, within the politics, offered by the incumbent president," Symonenko told the Inter.

"They are only solving the problem of redistribution of power among themselves, instead of vital questions of radical change in system. Because only radical change of political system will give a possibility to reevaluate the economic model and real achievements of Ukraine in twelve years" the CPU leader says.

DIAMONDS FOUND IN ZHYTOMYR OBLAST

KYIV (Public Radio) -- The North Star Diamonds Company has announced positive tests for diamonds near the village of Zubkovychi in the Zhytomyr oblast. The area has several geological

layers and rings of minerals indicating the presence of diamonds.

Prospectors have already found several micro diamonds of less than 1 mm in diameter in shafts and their search continues.

By Simon Sebag Montefiore

STALIN: THE COURT OF THE RED TSAR

Book Review by Marc Lambert

He was never a poster boy for the Revolution. Hardly anyone remembered him from the Bolshevik coup of October 1917. One of the most reliable eyewitnesses of the period described him merely as a "grey blur" But beware the invisible man, a renegade seminarian from Georgia named Joseph Dzhughashvili, later Stalin - the "man of steel" In the end, he would outstrip the heroes of the Revolution and destroy them, one by one.

Yet, even at the height of his fame and power, he remained an enigma. "He was a different man at different times," said "Iron Lazar" Kaganovich, a close partner in crime for more than 30 years, "I know no less than five or six Stalins ..."

So just who was Joseph Stalin? In this fascinating account of the dictator's reign, based on new archival research, letters and interviews, Montefiore provides a riveting portrait of the man and his ruling circle. Published to coincide with the 50th anniversary of Stalin's death, this book gives us an unprecedented glimpse into his intimate life, the inner workings of his government and the relations between the members of his junta, many of whom have remained shadowy figures until now. We learn in detail about everyday Bolshevik culture, how the vanguard of the party lived and ruled, how they took decisions, how they loved and hated - and just what they were prepared to do for themselves and for the Cause.

The result is a much finer and nuanced understanding of the Bolshevik phenomenon than we have had before. Using his sources with great skill, Montefiore has succeeded in placing Stalin and the Bolsheviks in the context of their time, avoiding the easy option of simply demonizing them. "If Stalin isn't human then there's no message in his life for us," he declares. "If you say he's mad or the devil incarnate, the lesson of history is meaningless."

It was Lenin who first noticed Stalin, promoting him to the key post of General Secretary in 1922. Stalin had had an undistinguished war, bungling a key offensive against the

White Army and clashing with Trotsky, whom he dismissed as an "operetta commander" Yet he could be counted on to do what he was told, no matter how dreadful the task, and he was as ruthless as Lenin, who instructed him to be merciless. "Rest assured," he replied, "our hand will not tremble."

It never did. Stalin had a taste for death that went beyond the usual Bolshevik response to political problems - a bullet in the neck. No-one was safe with him, not the Russian people, not his colleagues, not even his family. Stalin systematically destroyed everything he came into contact with. Trotsky, his most famous victim and a man with bloodstained hands himself, was nevertheless correct in calling him "the gravedigger of the Revolution" By the time he died at the age of 75, Stalin was responsible for 20 million deaths, an enormous slave labor system called the Gulag, and the forcible deportation of whole nations of peoples. He was simply the greatest mass murderer in history.

It was Stalin's key position as General Secretary that gave him power over the internal workings of the party. Aided by Trotsky's inept arrogance, his inscrutable cunning ensured his rise to power. Lenin realized too late the threat that he posed. Writing a secret testament just before his death in 1924, he warned against Stalin as a harsh master, "a cook who only knows how to prepare peppery dishes"

Yet, as Montefiore shows, it is a mistake to see Stalin's reign as a tragic distortion of Lenin's legacy. Though it remains contentious, it is now apparent that Stalin, whose chosen nickname echoed that of his master, was Lenin's greatest pupil, and that many of his policies were extensions of what had already been established as Marxist-Leninist law. Moreover, the violence at the core of Bolshevism came not only from the particular situation of revolution and the civil war of 1917. Long before this it was implicit in the extraordinary intemperance and vituperation of Lenin's language, in his paranoia and dogmatism, brilliantly captured

By Mike Branom (The Cincinnati Enquirer)

CAVIAR IMPORTER HATCHING DREAM

can reach 1,800 pounds - have been imported since the spring to an aquafarm 30 miles west of Daytona Beach, with another 25 on the way. Other species are farmed across the nation, with California's white sturgeon industry a notable success story. But this is the inaugural American try at growing beluga's pearls commercially.

"We are the trailblazers here," said Frank Chapman, a University of Florida assistant professor of fisheries and aquatic sciences providing technical expertise to Zaslavsky. "It's not so much technology that held us back, but bravery - or stupidity, however you want to look at it."

Farming beluga taxes the patience, as the females need up to 30 years to reach egg-laying maturity. Zaslavsky and partner Gene Evans, owner of the aquafarm in western Volusia County, won't know for at least two years if they've succeeded, judging by whether they can artificially fertilize eggs and hatch young. "I think at that point," Evans said, "you're going to say we're in the sturgeon business."

The first shipment of beluga cost

by Solzhenitsyn in his book, Lenin in Zurich. If one begins by killing people, there is only one way to go. As former Politburo member Alexander Yakovlev admitted, Bolshevism was a social system based on blood-letting.

By 1929 Stalin had consolidated his ruling position in the party. Using diaries, letters and other primary sources, Montefiore shows us how these years were regarded by the ruling elite and their wives as "that wonderful time" Stalin did not yet rule by fear. Instead, the foundation of his power in the party, surprising as it may seem, was charm. Stalin was rough, but affectionate. Small, with a pigeon-toed gait, a pockmarked face and a withered arm, he nevertheless moved with a feline grace and was attractive to women. He had the ability to make whoever he was talking to feel like a trusted, important friend. Colleagues such as Molotov, Mikoyan and Kaganovich lived with their families in close proximity to him in the Kremlin, casually dropping in on each other, dining and holidaying together, acting like a large extended family.

Never mind that the murderous upheaval of collectivization and industrialization was going on, that the Ukrainian famine created by the Bolsheviks was claiming seven million lives. What bound these leaders together and what in some sense explains their actions, was their cult-like devotion to the glorious task of constructing a communist utopia. As one historian has ironically remarked, in order to kill many people, you need a great idea.

But this comradeship was soon to change. Montefiore prefaces his book with a key event in Stalin's life, the suicide of his second wife, Nadya, in 1932, a blow from which he never recovered. Thereafter, Stalin tightened his grip on power, becoming ever more paranoid, homicidal and corrupt. Engineering the death of Kirov, a close favorite in the party, he launched the Great Terror of 1936-8 to destroy the last hint of opposition, the Bolshevik Old Guard. It was a frenzied era of bloodletting, intrigue and betrayal. On one day

alone Stalin and Molotov signed off 3,167 executions. As Khrushchev later admitted, they were all "up to their elbows in blood"

The pattern was set for the rest of Stalin's rule. The detail that Montefiore uncovers is always chilling and frequently astonishing. We learn, for instance, that in 1942, with the Germans only 50 miles from Moscow, Stalin still found the time to order Beria - one of his most ghastly henchmen - to kidnap and murder the wife of his most longstanding cabinet secretary. Her crime? To have asked him to release her brother from prison.

The slaughter continued through the Second World War, in which it is estimated Russia lost a further 26 million people, and into Stalin's final decade. Only his death in 1953 prevented the launch of a new anti-Semitic purge that he had been carefully preparing for years.

The complex portrait of Stalin that emerges from this ground-breaking book is as fine an examination of the nature of dictatorship as one is likely to find. Prudish and ascetic in his personal habits, given to doodling wolfheads in red ink on his pad during meetings, Stalin made terror a way of life, reveling in his ability to manipulate truth, history and those around him. Highly intelligent, gifted with a prodigious memory, he constantly undermined and humiliated his associates, who existed in a permanent state of fear while plotting feverishly against each other in a bid to survive and prosper.

Yet Stalin also loved children and roses. He was a voracious reader, loved theatre and film, and was gregarious in his hospitable Georgian way. In drawing him so masterfully from the shadows of history, Montefiore poses us a conundrum: the human reality of a monster. It is one of the greatest mysteries of human nature, the enigma of this once invisible man.

• Simon Sebag Montefiore will be talking about Stalin at the Edinburgh International Book Festival on Saturday 16 August.

trast to Zaslavsky. The two met through Chapman's aquaculture program.

Are they endangered?

One potential obstacle already threatens to cut short the partners' caviar dreams.

Sturgeon stocks in the Caspian are thought to be in such low numbers - down 90 percent over the last 20 years, according to one study - that the U.S. government is considering listing beluga sturgeon as endangered. Such a decision by the U.S. Fish and Wildlife Service would effectively kill sales of beluga caviar in America.

Zaslavsky fears that if beluga is listed as endangered, the industry would be pushed underground. "It would be like a drug," he said.

Wild beluga sturgeons are found mostly in the Caspian, an enormous lake of cold, salty water that borders Russia, three former Soviet republics and Iran. Caviar has been harvested there since the days of Aristotle, but pollution, loss of spawning habits and overfishing have taken a heavy toll.

THE UAV TO HOLD NATIONAL CONVENTION

Palatine, Ill. The Ukrainian American Veterans (UAV) will hold their 56th National Convention and the Ukrainian American Military Association (UAMA) will convene its 8th annual conference at the Doubletree Club Hotel (847) 359-6900 in Palatine, Sept. 25-28.

On Saturday, September 25, the installation banquet will have Brig. Gen. David L. Grange (ret) as the keynote speaker. Gen. Grange is the former commander of the 1st Infantry Division and a former special operations commander. He is also a national security analyst for CNN and WGN-TV. Banquet tickets are \$45 per person.

Reservations can be made by contacting Michael Kuropas, kuropas@msn.com, or Andriy Karasejczuk, (847) 528-5612.

On Sunday, the UAV and UAMA will convene at St. Andrew's Ukrainian Orthodox Church in Bloomingdale, Ill. followed by a visit to the military cemetery, note (the Yuri Shukhevych visit has been postponed).

Veterans are urged to attend and/or join. Members of the community are invited to attend. For more information call Roman Golash, (847) 910-3532 website UAVETS.org.

YUSCHENKO AGAINST UKRAINE'S PARTICIPATION IN CES CUSTOMS AND CURRENCY UNION.

KYIV (Interfax-Ukraine). Leader of the Our Ukraine bloc Viktor Yushchenko speaks out against Ukraine's participation in the customs and currency union within the common economic space (CES) of the CIS' four.

He announced this at the 13th Economic Forum Krynica-2003 in Poland, reports the Ukrainian service of the Radio Liberty.

Participation in the customs and currency union is in conflict with Ukraine's national interests, Yushchenko said. According to him, the way the CES will be organized will influence Europe's configuration.

Yushchenko believes that Ukraine is holding non-active policy of integration into Europe. The European Union from its side should help Ukraine in its integration aspirations, he noted. He thanked Poland for support it provides to Ukraine in execution of its European oriented choice.

VISIT OUR WEB SITE

http://members.tripod.com/UFA_home/

НАРОДНА ВОЛЯ

Symbol of our Rights
and Liberties

NARODNA VOLYA

PIK LXXXXIII Ч. 37 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 25 ВЕРЕСНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA SEPTEMBER 25, 2003. YEAR LXXXXIII № 37

ПРЕЗИДЕНТ Л. КУЧМА В ООН

Президент Л. Кучма зустрівся в Нью-Йорку з Генеральним Секретарем ООН Кофі Аннаном.

Нью-Йорк. — Як повідомили ЗМІ, Президент України Леонід Кучма бере участь у праці 58 сесії Генеральної Асамблеї ООН в Нью-Йорку. Це перша візита Кучми в США після приходу до влади в цій країні Президента Джорджа Буша.

Вперше за своє урядування Леонід Кучма виступив із доповіддю перед Генеральною Асамблеєю ООН. Доповідь у рамках загальнополітичної дискусії, що, правда, була доволі загальною і нічим особливим не вразила.

Окрім того, Президент України також планував взяти участь у праці спеціальної сесії "Боротьба проти СНД" і зустрівся з генеральним секретарем ООН Кофі Аннаном, а також із керівництвом

організації "Трансатлантичні партнери в боротьбі зі СНДом"

Група українських емігрантів у США, серед яких і колишній президентський охоронець Микола Мельниченко, провела акцію протесту. Протестанти пройшли вулицями Нью-Йорку до штаб-квартири ООН, вдягнувши на себе майки з написом "Кучма -- бивіця". Мета акції -- привернути увагу до гучних політичних убивств в Україні, у причетності до яких противники влади підозрюють Президента Кучму.

Однак, серед української громади Нью-Йорку не знайшлося нікого, хто б запротестував проти згубної для України східної політики Кучми. — Редакція

КРЕМЛЬ РОЗДРАТОВАНИЙ ЗАЯВОЮ ПОСЛА США В УКРАЇНІ

Посол Джан Гербст

Київ ("Інтерфакс-Україна"). - У Москві звернули увагу на заяву посла США в Україні Джана Гербста про те, що входження України в Єдиний Економічний Простір (ЄЄП) з Росією, Білорусією і Казахстаном не відповідає українським інтересам.

"Подібна заява, зроблена аме-

риканським дипломатом у традиційх епохи американсько-радянського протистояння, та ще й у той час, коли президенти Росії й України обговорювали в Ялті перспективи економічної інтеграції держав СНД, викликає принаймні здивування", — заявило джерело в Кремлі.

За словами джерела, російська сторона "хотіла б внести ясність у цю ситуацію". У зв'язку з цим ця особа не виключила, що російська сторона може підняти питання про контроль Державного Департаменту США над його співробітниками за кордоном під час візиту в США президента Росії В. Путіна.

ЗБІЛЬШУЮТЬ ВИТРАТИ НА ОБОРОНУ

Київ. — Витрати на оборону у 2004 р. становитимуть 12% від загальної суми видатків державного бюджету на наступний рік, — повідомив перший віцепрем'єр-міністр, міністер фінансів Микола Азаров. За словами Азарова, ви-

трати на оборону збільшаться у наступному році майже на 1 млрд грн. порівняно з нинішнім роком.

У бюджеті на 2004 рік на оборону передбачено 5 млрд. 963 млн. 210.1 тис. гривень.

ПОЧНЕТЬСЯ ПЕРЕБУДОВА ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ПЛОЩІ СТОЛИЦІ

Київ. — Реконструкція Європейської площі в Києві розпочнеться наприкінці вересня — початку жовтня цього року. Про це повідомив виконуючий обов'язки першого заступника голови КМДА — Валерій Борисов. За його словами, початок робіт відкла-

дено у зв'язку з тим, що в будівлі на вул. Хрещатик, 5-а, яку треба зносити, ще працюють люди.

Проект організації знесення цієї будівлі розроблено, і роботи мають розпочатись, як тільки з будинку вийде Міністерство Екології.

ДОБУДУЄМО ВЛАСНИМИ СИЛАМИ?

Київ. — Кабінет Міністрів України ухвалив розпорядження "Про забезпечення фінансування будівництва в експлуатацію енергоблоків N 2 Хмельницької і N 4 Рівненської атомних електростанцій в загальному розмірі 500 млн. грн"

Про це повідомив журналістів

міністер палива та енергетики України Сергій Єрмілов. За його словами, фінансування здійснюватиметься шляхом випуску державним підприємством НАЕК "Енергоатом" боргових цінних паперів, а також асигнування зі спеціального фонду державного бюджету відповідно до закону "Про державний бюджет України на 2003 рік"

ПРЕЗИДЕНТ КУЧМА ВЕДЕ УКРАЇНУ ДО НОВОГО РОСІЙСЬКОГО ЯРМА

Київ. — Як повідомили ЗМІ, в днях 18-19 вересня у Ялті відбулася вершинна зустріч СНД, на якій Президент Л. Кучма підписав зловісний договір про створення Єдиного Економічного Простору (ЄЄП) з Росією, Казахстаном і Білорусією.

Змісту договору не оприлюднено ані перед зустріччю в Ялті, ані після неї.

Прем'єр В. Янукович заявив, що Москва ніби підтримує позицію офіційного Києва, згідно з якою створення ЄЄП не повинно

суперечити її європейським і евроатлантичним спрямуванням.

У Ялті прийнято рішення про призначення міністра закордонних справ України Костянтина Грищенка головою Ради Міністрів Закордонних Справ СНД.

Загально вважають, що створення ЄЄП стало першим кроком до відновлення союзу з Росією і нового поневолення України Росією.

До речі, угоди про вільну торгівлю на території СНД в 1994 р. так і не ратифікувала Державна Дума Росії.

ЗРЕЗИГУВАВ ПОСОЛ УКРАЇНИ В РУМУНІЇ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, посол України в Румунії Антон Бутейко зрезигнував на знак протесту проти підписання Україною угоди про Єдиний Економічний Простір.

А. Бутейко напередодні вершинної зустрічі в Ялті звертався до Президента Л. Кучми із закликом не підписувати ялтинських угод, вважаючи, що вони зачіпають суверенітет України.

Тим часом, двоє члених українських посадовців — голова Національного Банку України Сергій Тигипко та постійний представник України при Європейському Союзі Роман Шпек заявили, що Україна обмежиться у своїй інтеграції в ЄЄП тільки зоною вільної торгівлі, домовлення про створен-

Посол Антон Бутейко

ня якої президенти досягнули ще 1994-го року.

У суботу, 20 вересня, депутати від блоку "Наша Україна" оголосили, що розпочинають збір підписів за відкликання Президента Кучми з посади за процедурою імпліменту внаслідок підписання угоди про створення ЄЄП.

Б. ТАРАСЮК КРИТИКУЄ ЗОВНІШНЮ ПОЛІТИКУ Л. КУЧМИ

Київ. — Голова Комітету Верховної Ради з євроінтеграції Борис Тарасюк різко скритикував зовнішньополітичні кроки Президента Леоніда Кучми.

Б. Тарасюк, який у минулому був міністром закордонних прав, а тепер є депутатом у фракції "Наша Україна", сказав, що підписання минулого тижня у Ялті угоди про вступ до Єдиного Економічного Простору свідчить про розбіжності між проголошуваними Адміністрацією Леоніда Кучми гаслами та реальними діями.

За оцінкою Б. Тарасюка, угода про ЄЄП суперечить угоді про партнерство і співробітництво між Україною і Євросоюзом. Він назвав для прикладу Статтю 4 угоди з ЕС — про створення зони вільної

торгівлі, а також Статтю 51 — про адаптацію законодавства України до законодавства ЕС.

Б. Тарасюк промовляв у Києві на конференції з питань взаємин України з Євросоюзом. На конференції в Києві представники Євросоюзу наголосили, що Україна має прискорити реформи, якщо хоче приєднатися до Євросоюзу найближчим часом.

Про це заявив колишній президент Фінляндії Марті Ахтісаарі.

Комісар ЕС з питань розширення Гюнтер Фергойген заявив під час візиту до Києва на початку місяця, що рамки співробітництва Києва з Брюсселем не передбачають асоційованого членства України в ЕС.

КОМУНІСТИ ВИСТУПАЮТЬ ЗА РЕФЕРЕНДУМ ЩОДО ЄЄП

Петро Симоненко

Київ (ForUm).-- Компартія України виступає за те, щоб у випадку навмисного затягування ратифікації угоди щодо створення ЄЄП, провести всеукраїнський референдум, на який винести питання: "Чи підтримуєте ви угоду про створення Єдиного Економічного Простору?" Про це йдеться у зверненні КПУ до народу України, провідників політичних партій і громадських рухів

У зверненні за підписом пер-

шого секретаря ЦК Компартії України Петра Симоненка м.ін. сказано, що підписання 19 вересня у Ялті угоди про формування ЄЄП — "це результат послідовного протестного політичного тиску на українську владу верхівку з боку Компартії та інших лівих сил України"

На думку КПУ, Верховній Раді України належить в найближчий час розглянути питання про ратифікацію Ялтинських домовленостей. "Ми знаємо, що правонаціоналістичні сили у Верховній Раді будуть цьому активно і нагло протидіяти, лякати громадян України "російським імперіалізмом", "москальським шовінізмом". Ми не виключаємо, що президент Л. Кучма і його слухняна парламентська більшість під тиском США і їх союзників можуть блокувати, затягнути або зірвати процес ратифікації", — заявляє П.Симоненко, закликаючи провести у такому випадку всенародний референдум.

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ Л. Д. КУЧМІ

Вельмишановний Пане Президенте!

Український Конгресовий Комітет Америки (УККА), як головна централь 1.5 мільйонів американців українського походження, гостро засуджує підписання Україною угоди про Єдиний Економічний Простір (ЄЄП) з Росією, Казахстаном і Білорусією. Підписання такої угоди компромітує заяви України щодо європейської інтеграції, а також поставити під загрозу економічну і політичну незалежність України.

Покоління українців боролися за Незалежність своєї Батьківщини. Багато з них покляло своє життя заради кращого майбутнього своїх нащадків у вільній та соборній Україні. Від часу відновлення своєї незалежності, Українська Держава йшла шляхом інтеграції до Європи та повернення належного місця нашої країни серед вільних, демократичних і заможних національних держав. Протягом останніх років Україна досягла помітного прогресу в цій площині та налагодила тісні відносини з Європейським Союзом, які відкривають їй нові перспективи розвитку та інтеграції в західну спільноту. Підписання угоди про ЄЄП перекреслить усі зусилля Українського Народу, спрямовані на повернення України до Європи і поверне її до Азії. Договір протирічить Конституції та національним інтересам України, проголошеній зовнішній політиці України, а також тим завданням, які Ви встановили перед народом України — зокрема приєднання до СОТ наступного року.

(Закінчення на 4-й сторінці)

МЗС: УКРАЇНА ОБМЕЖИТЬ ЧЛЕНСТВО В ЄЄП ЗОНОЮ ВІЛЬНОЇ ТОРГІВЛІ

Київ ("УН"). — Україна має намір обмежити свою участь у ЄЄП участю в зоні вільної торгівлі. Про це заявив 23 вересня заступник міністра закордонних справ України Олександр Мощик, який зазначив, що за вимогою України, в документи про створення ЄЄП був внесений принцип різновидковості і різномірності інтеграції.

"Нам, безсумнівно, підходить зона вільної торгівлі. До цього рівня інтеграції ми готові, і він відповідає інтересам України", — сказав Мощик.

"Участь України у формуванні ЄЄП проходить на підставі, що відповідатимуть процесові приєднання нашої країни до

СОТ", — відзначив він.

О. Мощик також заявив про те, що при формуванні ЄЄП Україна має керуватися нормами і стандартами Європейського Союзу. За його словами, Україна сподівається на формування в майбутньому на всьому європейському континенті єдиного європейського економічного простору.

"Створення такої зони сприятиме просуванню українського експорту на ринки країн-учасниць ЄЄП, дозволить залучити потенціал розвитку економічного співробітництва і надасть додатковий імпульс стабільному економічному розвитку нашої держави", — заявив Мощик.

"НАША УКРАЇНА" ЗБИРАЄ ПІДПИСИ

Київ ("НХ"). — Блок "Наша Україна" проводить збір підписів громадян, невдоволених угодою про ЄЄП. Юрій Костенко заявив, що результати громадської думки будуть представлені у Верховній Раді під час спроби ратифікувати документ про ЄЄП.

З підписанням угоди про економічний альянс чотирьох країн дискусії та звинувачення у зраді національних інтересів так і не вщухли. Представники блоку "Наша Україна" мають намір не допустити до ратифікації документу про ЄЄП у Верховній Раді. Аргументами депутатів будуть

підписи громадян, які вважають угоду втратою суверенітету, та вимога відправити документ для експертизи в Конституційний Суд.

Віктор Ющенко повідомив, що, оскільки президент використовує своє право підписати угоду, парламент також скористається можливістю відправити її до Конституційного Суду. Подібну позицію обстоює й міністер економіки та євроінтеграції Валерій Хорошковський, який продемонстрував найбільший серед державних службовців спротив намірам інтегруватися в ЄЄП.

ГРУЗІЯ БАЧИТЬ НЕБЕЗПЕКУ В ЄЄП

Київ ("Інтерфакс-Україна"). - Грузія буде уважно стежити за розвитком процесу формування нового "Союзу чотирьох", угоду про створення якого підписано у Ялті, — заявив глава МЗС Грузії І. Менагарішвілі. На його думку, "в укладеній угоді і концепції створення єдиного економічного простору сьогодні є такі положення, які дуже серйозно пов'язані із су-

веренітетом і незалежністю держав"

При цьому міністер зазначив, що будь-яка інтеграція передбачає певні поступки суверенітетом держави, але "ці поступки повинні бути того варті"

Менагарішвілі також заявив, що Грузія чітко позначила свій зовнішньополітичний курс на інтеграцію в європейську структуру.

ЛАТВІЯ ОБРАЛА ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ

Як повідомили ЗМІ, 20 вересня у Латвії відбувся референдум за вступ країни до Європейського Союзу.

У референдумі в країні і за кордоном загалом взяло участь 1,007,35 громадян. З цього числа за вступ Латвії в Євросоюз віддало свої голоси 67 % учасників референдуму. Проти -- 32.3 відсотки. 0.7 бюлетенів визнані недійсними.

Як і очікувалося, відповідно до попередніх результатів референдуму, проти вступу до ЕС висловилося більшість мешканців східних районів Латвії.

В другому найбільшому місті Латвії Даугавпілсі, 85 % населення якого становлять не латвійці, 67% громадян сказало "ні" Євросоюзу.

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532 P. L. and R.

ПЕРЕДПЛАТА
(амер. дол.)SUBSCRIPTIONS
(U.S. currency)

Для всіх передплатників:

For all Subscribers:

У США і Канаді річно 25.00 дол.
В інших країнах річно 30.00 дол.
Ціна одного примірника 50 центів.

U.S.A. and Canada per year \$ 25.00
In other countries per year \$ 30.00
Price per single copy 50 cents.

NARODNA VOLYA
Ukrainian Fraternal Association1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937 Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплак
РедикторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

ПОСОЛ США В УКРАЇНІ: СТВОРЕННЯ
СЄП НЕ ВІДПОВІДАЄ УКРАЇНСЬКИМ
ІНТЕРЕСАМ

Київ (УНІАН). -- Сполучені Штати бажали б бачити Україну інтегрованою до європейської спільноти і підтримують її на шляху до НАТО. Головне, щоб українська влада власноруч не перекреслила цих цілей. Так сказав посол США в Україні Джан Гербст. Зрештою, за його словами, це вирішувати Україні.

Якщо Україна і надалі буде рухатися в напрямку Європи та Північноатлантичного Альянсу, то офіційний Київ може розраховувати на підтримку з боку Сполучених Штатів. У цьому запевнив посол США в Україні Джан Гербст. Приєднання до Єдиного Економічного Простору це справа українських урядовців. Однак, Сполучені Штати закликають Україну не ускладнювати інтеграції до євроатлантичних структур.

“Звичайно, це справа уряду України, які кроки він хотів би робити щодо угоди про Єдиний Економічний Простір, але, на мою думку, слід ретельно проглянути, наскільки ці кроки вписуються у прагнення України інтегуватися в євроатлантичну спільноту. В інтересах України – не робити жодних кроків, які б ускладнювали таку інтеграцію”

На думку пана Гербста, угода про СЄП не відповідає українським інтересам. Із такими застереженнями не погоджуються чільні урядовці. Прем'єр-міністр Віктор Янукович у Ялті на зустрічі з російським колегою Михайлом Касьяновим в чергове заявив, що створення СЄП не повинно суперечити європейським планам України. Такої ж думки ніби й офіційна Москва. А як же...

Верховна Рада заявила про підтримку проєкту угоди про СЄП, яка має відповідати Конституції, законам України, та її міжнародним зобов'язанням. За проголосував 291 депутат. Проти висловилися фракції БЮТ та “Нашої України”. На думку координатора парламентської більшості Степана Гавриша, 291 голос дає великі можливості для дискусії навколо ратифікації угоди.

“Я думаю, що це питання носить стратегічно важливий характер, ми чудово розуміємо важливість цього політичного процесу, який сьогодні відбувається в Ялті. Підтримка парламенту дасть можливість ще раз уважно віднестись до пошуків найкращих моделей економічної співпраці з країнами СНД”

Навіть соціалісти, які проголосували “за” проєкт угоди, кажуть, що це була чергова політична гра. Але у депутатів ще є час визначитися із позицією – до ратифікації угоди про створення СЄП. Йосип Вінський, народний депутат, член Соціалістичної Партії України стверджує, що той проєкт, який депутати підтримали, не суперечить міжнародним домовленостям та курсові євроінтеграції.

“Ніколи не було прецеденту, коли питання, пов'язані з ратифікацією розглядалися ще до того, як вони підписані. Позиція всіх депутатів буде визначена, коли угода буде підписана і коли вона прийде на ратифікацію. Вчорашня заява об'єднала практично всі фракції. Там є важливий елемент. Ми готові до співпраці на схід, але на умовах чинного законодавства і на умовах не порушення наших міжнародних домовленостей”

У НАТО БУДЕ НОВИЙ
ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР

Брюссель (“НХ”). -- Новим генеральним секретарем НАТО стане міністер закордонних справ Нідерландів Яап де Хооп Схеффер, який обійме посаду 1 січня 2004 року.

Суперником Схеффера в боротьбі за крісло керівника НАТО був канадський віцепрем'єр-міністер Джан Менлі. 55-річний голландець підтримували насамперед США, які відіграють в альянсі провідну роль.

Схеффер влаштував Вашингтон через підтримку дій Сполучених Штатів на іракській території. Окрім того, генеральним

секретарем альянсу, за традицією, завжди був представник європейської країни. Від нового генерального секретаря НАТО чекають, що він зможе вирівняти протиріччя в альянсі, викликані війною в Іраку.

Дипломати кажуть, що нідерландський міністер виступає за модернізацію альянсу. Нинішній керівник НАТО Джордж Робертсон заявив, що Схеффер вразив усіх колег своєю розсудливістю і розумінням справи. Робертсон вважає, що знайдене “правильну людину”, за якої НАТО залишиться найуспішнішим у світі оборонним альянсом.

Д-р Омелян Бей
Власкор “Народної Воли”

ЧИ Є МАЙБУТНЄ ДЛЯ “СОЦІАЛЬНОЇ ДЕРЖАВИ?”

П

3. Марксіська реакція

Головним критиком фритридерської схеми став Карл Маркс, найбільш освічений економіст, який, не створивши власного економічного моделю (напр. олігополії чи дуополії), дав економічне тлумачення історії. Маркс дав спробу звільнити економічну теорію зі світу абстракції до світу “вічних істин”. Тому його тлумачення історії почало набирати якостей реального, а не прикрасного фікційми світу. Коли світ Сміта працював згідно з моделлю ДК, світ Маркса був світом повсякденного примітивного нагромадження капіталу. Коли за умов ДК мовиться про мільйони гравців, у Маркса -- це пригорща неетичних кровопивців, які висотують людську кров, і мільйони поневоленої праці.

А крім цього, Маркс дав тлумачення трудової теорії вартості, капіталістичної концентрації, теорії експлуатації. І так, як Сміт ідеалізував авторитет вільного обміну, Маркс уважав, що “чистий” капіталізм призначений на упадок через розслаблення і потоне внаслідок пролетарської революції. Він не щадив злочи під адресою капіталістичної системи. Капіталізм мусить знищити себе, ствердив передбачав Маркс. Безпильова й хаотична природа виробництва мусить вести до постійної реорганізації економічної активності, до криз, до депресій, до соціального заломання і остаточно -- до упадку. Капіталістична система надто складна: вона постійно плететься між надпродукцією і недопродукцією. Капіталізм несвідомо нарощує свого наслідника -- пролетаріат. Тобто, його технічна база перейде у соціалізм; вона створить кваліфіковану робочу силу і дисципліновані ТР. (3) І так, порядком свого днямізму, капіталізм виростить свій власний занепад. Капіталізм не може поводитись більш видумливо: він наживає фонди шляхом примітивного нагромадження. Та-

ке нагромадження є нічим іншим, як історичним відчуженням виробника від засобів виробництва.

А між тим, коли Маркс продовжував працю над другим-третьім томом своєї праці, в Європі в 1870-1890-их рр. відбулися досить радикальні зміни. У листопаді 1881 р. з трибуни Райхстагу Отто фон Бісмарк відчитав послання кайзера Вільгельма I про введення у державі широкомасштабного соціального забезпечення і законів, що регулюватимуть трудові відносини. (4) Упродовж наступних 60 років Західна Європа дозволила “чистому” капіталізму частково самоликвідуватись, а його місце зайняли різні варіанти соціал-демократії.

1. Початки соціальної держави сучасного типу

Сподівання Маркса бути свідком пролетарської революції -- не здійснилися. Буржуазні революції 1830-1848 рр. слабо позначилися на ролі пролетаріату. Революція 1848 р. ліквідувала останки феодальних порядків (послушенства, як форми злібералізованого кріпацтва), спроби пролетаріату включитися до повалення існуючого ладу були неуспішними.

З одного боку, сили пролетаріату були надто слабкими, а з другого боку, імперські уряди Німеччини й Австрії пішли на значні поступки й скасували послушество селян, що було вже очевидним анахронізмом у час індустріального зриву. Друга половина XIX ст. відома із різних рухів соціал-демократичної орієнтації. А серед тих рухів, англійські фабіанці, що постали в 1880-их рр., протривали аж до часів т.зв. “кейнсіанської революції” у 1930-их рр.

Фабіанці заступали погляд, що співпраця між факторами продукції має замінити конкуренцію між ними. Вони виступали проти доктрини “laissez faire”, що залишає збідніння навіть за умов високого економічного зростання. Вони добивалися соціальної спра-

ведливості шляхом вдержання гармонії у суспільстві порядком поступових реформ і через виборчу систему.

Перші далекосяжні реформи у соціальній сфері відбулися у більшості держав Європи у 1870-1890-их роках. Представляючи тодішню соціал-демократію в Німеччині, Едуард Бернштайн позитивно оцінив реформаторські зусилля Бісмарка, бо вони відбувалися впорядкованим шляхом і через парламентські ухвали. У кайзерівському декреті з 1881 р. мова йшла про багатовекторне забезпечення для всього населення держави. Крім держави, що була головним фондодавцем, іншими співучасниками забезпечення були підприємства, банки і самі виробники. У 1881-1927 рр. Райхстаг Німеччини провів такі законодавства: а) загальна шпиталізація населення, б) у 1889 р. введено забезпечення від нещасливих випадків і каліцтва, в) у 1890 р. введено заборону праці в неділю; обмежено робочий час для дітей і жінок, різні охоронні засоби життя і здоров'я працівників, г) в 1911 р. створено шпитальний і пенсійний фонди для урядовців, г) в 1916 р. знижено вихід на пенсію з 70-го до 65-го року. Вже при Ваймарській Республіці, у 1927 р., введено безробітний фонд і державну біржу праці.

Праця над розширенням безпечених категорій продовжувалася і в новій Федеративній Республіці Німеччини (ФРН). Там соціальне забезпечення, значно фондоване податковою системою, перевершило соціальне забезпечення в Англії і наблизилося до забезпеченої схеми Швеції, де Бісмарка вважають найбільшим реформатором Європи кінця XIX століття. Відомий економіст Густав Шмоллер у 1898 р. так писав про законодавчу діяльність Бісмарка: “Законодавча основа виробничого забезпечення є великим, безсмертним надбанням мого життя. Вона б не здійснилася без його

перехонання і його “сильної волі” (6) А на смертному ложі Бісмарк так звів свій дружину: “Я любив тільки Бога і тебе”

Бернштайн мусив признати, що будь-які революційні дії прямих виробників стали неможливими, коли позитивна держава перебрала на себе ролі реформатора трудових відносин. У своєму творі “Еволюційний соціалізм” (1899), Бернштайн зробив перегляд позицій Маркса. У його оцінці капіталізм кінця XIX ст. відзначився відносним ростом життєвого рівня населення. Зросла роль профспілок при зростаючій ролі середньої класи. Соціальні привілеї для населення введено без порушення прав власності і без насильства з боку держави. Навіть розвиток картелів не потрапив повернути важелів виробництва назад. Картелі в XIX ст., як і їхні послідовники в сучасній НФР, були достатньо регульовані та примушені поводитись “у межах приличності”

Отже, маючи новий набір фритридерства, Бернштайн визнає видержливість капіталістичної системи. Хоч експлуатації повністю не зліквідовано, але вона не зросла. Стихийний капіталізм у пошуках свого “Nahrungsspielplatz” (7), за словами Пауля Момберта, почав свою перебудову по лінії вимог позитивної держави. Адаже, тодішній капіталізм включив принципи т.зв. “економічної демократії” і створив сучасну схему соціал-демократичних, ринкових і правових відносин, якими вітаються держави-учасники сучасного Європейського Союзу.

До поглядів Бернштайна частково примикав і Карл Каутський, який звернув увагу на працю політичної демократії і критично ставився до Марксового “закопуру”, де пролетаріат вкочається до прямої, революційної дії. З того боку, В.І. Ленін і його послідовники залишилися самотніми революціонерами. (Прод. буде)

Наталка Маковійчук-Скофенко (Бі-Бі-Сі)

СТРАТЕГІЯ УКРАЇНИ -- ВСТУП ДО СЄП -- ТАКТИЧНИЙ КРОК

(Інтерв'ю з Леонідом Кравчуком)

Як ви вважаєте, чи можна говорити про те, що це свідчить, що Україна опирається на впливові Росії і взагалі трійки уже на цьому початковому етапі?

Л. Кравчук: Я думаю, що йдеться про те, що справді є Конституція України, є національне законодавство, є підписані Україною міжнародні договори і не можна підписувати інших міжнародних документів, не рахуючись з цими обставинами. Це перше.

Друге: Україна однозначно висловила, що коли йшлося про СЄП як ідею, що першим кроком в СЄП має бути утворення зони вільної торгівлі, і якщо, скажімо, країни, об'єднані в СЄП, почнуть зразу з вищих форм, тобто з митного, з валютного союзу, то це буде означати повний крах СЄП. Так як, скажімо, СНД -- ну я учасник, ви знаєте СНД, і коли ми приймали угоду в Білорусі про денонсацію Радянського Союзу як геополітичної системи і утворення СНД -- то про це якраз і йшлося, що СНД має утворюватися як єдина міжнародна структура поступово від нижчих форм до вищих форм. І коли зразу почалися розмови про те, що потрібно прийняти Статут СНД, Економічний Союз СНД, Евразійський Союз в рамках СНД, а жодного з документів не підписав, тому що вони в даному разі суперечили нашим домовленостям, і по-друге, не відповідали зміцненню незалежної Української Держави. Я думаю, що тепер треба так діяти.

Бі-Бі-Сі: Але тепер дехто каже, що нова четвірка, нове утворення може стати жорстокою конструкцією, ніж навіть СНД. Як ви ставитеся до цього?

Л. Кравчук: Я так не думаю, що вона за тим документом, який підписаний, стане такою, якщо, повторюю, не будуть внесені відповідні зміни в ті документи та міжнародні договори, які вже бу-

дуть прийняті на основі цієї рамкової угоди. Ну скажімо, в 1993 році, коли я був президентом, ми підписали угоду про зону вільної торгівлі. На другий день, я умовно кажу, на другий день 195 товарів у списку були виключені із зони вільної торгівлі.

Бі-Бі-Сі: Чи не вважаєте ви, що цього разу може статися така сама ситуація?

Л. Кравчук: Скажімо, у мене є застереження, так як у людини, яка була автором СНД, що такі можливі застереження у мене є. Зона вільної торгівлі буде надзвичайно проблематичною -- її утворення. А якщо з нього не почнеться, то СЄП розпадеться, як розпалися, скажімо, інші структури.

Бі-Бі-Сі: Ви сказали, що зона вільної торгівлі -- це перший крок, необхідний для того, щоб нова четвірка стала дієздатною структурою. Проти цього, наскільки відомо, не виступає ні ЕС, ні структури СOT, але вони побоюються, що це не перетворилося на новий митний союз, що автоматично стане бар'єром на шляху України до вступу до СOT і її наближення до ЕС.

Л. Кравчук: Вони мають рацію, і ми на цьому наполягаємо. Ми повинні думати, що стратегічний курс України -- це Європейський Союз, тактичні кроки -- це СЄП. СЄП для того, щоб помножити зусилля, пришвидшити розвиток економіки, тобто питання, які потрібні для вступу до ЕС. Кажучи образно, потрібно заробити гроші, щоб купити відповідний сюртук, і в ньому вже йти до Європи, аби не було видно дрантя, яке ще є в тих країнах, які хочуть йти до Європи.

Бі-Бі-Сі: Ви вже порушили проблему протистояння економічно сильніших країн і країн економічно більш слабких. Чи може ця тенденція посилитися в межах четвірки? Чи не стане ця четвірка

формулою “один плюс три” чи “один проти трьох”, маючи на увазі Росію проти Казахстану, України і Білорусі чи навпаки України проти Росії, Казахстану і Білорусі? Які можливі сценарії розподілу влади в межах четвірки?

Л. Кравчук: Якщо б це був, скажімо, десь 1997 чи 1998 рік, я б сказав з великим акцентом про те, що така небезпека посилення тиску на ці країни з боку однієї країни є. Але тепер 2003 рік. Ми можемо сьогодні працювати -- і всі це повинні усвідомити -- тільки на партнерських засадах.

Бі-Бі-Сі: Співдружності Незалежних Держав -- не вдалося перетворитися на новий Радянський Союз. Чи може СЄП, нова четвірка стати міні-СРСР, чи є така можливість у майбутньому, якщо цей союз виявиться успішним, насамперед економічно?

Л. Кравчук: У цьому документі, який оприлюднено, про утворення СЄП немає підстав так твердити. Він не передбачає таких можливостей перетворення СЄП в систему, політичну систему, яка називалася колись РСР.

Бі-Бі-Сі: Чи можна сказати, що Ялта знову стане новим розподілом Європи, тепер уже по західному кордоні України і східному кордону ЕС у зв'язку з новими документами, які підписуються в Ялті?

Л. Кравчук: Ні, ні, ні. Це неможливо і нереально. В Європі тепер діють НАТО, діє ЕС, діють інші угоди, підписані Україною, Гельсінська, Паризька і так інше, і думати, що СЄП може стати, скажімо, такою силою, яка призведе до перерозподілу системи безпеки в Європі, або посягне на загальноєвропейську безпеку. Я думаю, це було б перебільшенням, і я не хочу так думати, що ця структура, яка буде утворена, в вірніше її утворення тільки задеклароване, може мати такий великий вплив

Л. КУЧМА ОТРИМАВ ЗГОДУ ПАРЛЯМЕНТУ ПІДПИСАТИ УГОДУ ПРО СЕС

Київ (Громадське Радіо). Верховна Рада та Уряд підтримали наміри України вступити до СЕС. Угоду про це президент чотирьох країн підписали 18 вересня у Ялті.

Проект документу разом з застереженнями 16 вересня схвалила більшість, її підписали і в Кабінеті Міністрів. Для парламентарів з опозиції ця звістка була несподіванкою.

Депутати від опозиції, які прийшли на засідання Уряду відстежувати розвиток подій навколо СЕС, були приголомшені словами прем'єра В. Януковича, мовляв це питання сьогодні розглядати не будуть, бо Кабінет Міністрів вже ухвалив рішення щодо угоди. За словами парламентарія з фракції "Наша Україна" Тараса Стецьківа, тиждень тому Уряд відправив документ на доопрацювання й обіцяв сьогодні розглянути його остаточно. Нині до проекту угоди мали долучити застереження трьох українських міністрів.

Тарас Стецьків: "Зокрема, тут абсолютно правильно було сказано, що Україна не приєднується до пункту про створення єдиного регулювального органу, до митного союзу, до єдиної зовнішньоторгівельної політики і так далі. Натомість сьогодні Уряд без будь-якого засідання, без обговорення, без голосування залишив у силі старе формулювання. Ми попросили нас сказати, чи цей документ розглядався в Кабінеті Міністрів, коли, щоб дали протокол, результати поіменного голосування міністрів. На ці запитання відповіді просто не було, бо не було засідання Кабінету Міністрів — це очевидно".

У ФРН ЗА ТОРГІВЛЮ ЖІНКАМИ СУДИТИМУТЬ УКРАЇНЦІВ

Берлін ("НХ"). — У Німеччині незабаром розпочнеться черговий судовий процес у справі торгівлі жінками з України. Берлінська прокуратура звинувачує трьох українців, яким закидають нелегальне переправлення людей через кордон, сутенерство та інші правопорушення.

Ця справа привернула до себе особливу увагу преси, оскільки через неї в поле зору юстиції потрапив також відомий у Німеччині телеведучий, колишній заступник Центральної Ради Єврейських Громад Німеччини Міхель Фрідман. Одна з повій пізнала в ньому свого клієнта і розповіла, що той вживає наркотики. Згодом такі свідчення підтвердилися. Врешті Фрідман визнав правомірними обвинувачення в нелегальному зберіганні наркотиків і погодився

Тим часом проект угоди потрапив до Верховної Ради. Його новий вигляд — із невеликим застереженням про те, що угода не має суперечити Конституції та утискати інтереси України — затвердили сьогодні на засіданні парламентської більшості.

Про це — народний депутат Л. Кравчук, фракція СДПУ(о):

"Нам вдалося знайти таке формулювання, яке фіксує стан ситуації, не обмежує президента в його конституційному праві підписувати чи не підписувати міжнародні документи і дає право Верховній Раді, коли винесуть документ на ратифікацію, повернутися до своєї заяви і сказати, що ми підтримали угоду за таких умов".

Народний депутат з фракції "Наша Україна" сказав:

"Я брав участь у розробці застережень до СНД-івських угод. Я такого ще невігластва не бачив, тобто це — черговий обман, цими застереженнями наш Уряд валє дурника, танцює "хохлятський" танок замість українського гопака.

Врешті проект угоди про формування СЕС голова Верховної Ради В. Литвин поставив на голосування. "За" висловився 291 депутат. Не брали участь у голосуванні депутати з "Нашої України" та Блоку Олїї Тимошенко. Вони вирішили звернутися до Конституційного Суду, щоб там дослідити, чи відповідає документ Конституції та міжнародним угодам України.

Решта ж опозиціонерів — юнуністи та соціалісти — висловилися за входження України до СЕС.

заплатити 17 тисяч євро штрафу, після чого справу проти нього закрито.

Як наголошують представники берлінської прокуратури, проти Фрідмана ніколи не велося слідство в справі торгівлі людьми. За нелегальне переправлення до Німеччини щонайменше чотирьох українських жінок та за продаж їх у борделі незабаром доведеться відповідати трьом українцям віком від 23 до 33 років. Цим молодим людям закидають також утримання цілої мережі з надання послуг, в якій працювало щонайменше 15 українських та польських жінок. Всі вони перебували в Німеччині нелегально і змушені були віддавати свій заробіток сутенерам, отримуючи лише незначну частину грошей.

УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВНА ДЕЛЕГАЦІЯ ВІДВІДАЛА ЗЕМЛЯКІВ НА БАЛКАНАХ

У днях 11-12-го вересня, у Сербії і Чорногорії перебувала висока урядова делегація з України, яку очолював Геннадій Москаль — голова Державного Комітету України у справах національностей і міграції, у складі якої були ще панове Андрій Попок — начальник правління з питань української діаспори та міжнародних відносин Державного Комітету та Сергій Василенко — начальник Правління Державного Комітету. Делегація з України відвідала також українські громади у Хорватії та Боснії і Герцеговині.

У Белграді делегацію з України та голів Української Національної Ради та Русинської, приїняв міністер прав людини та національних меншин д-р Расим Ляїч.

Українці живуть у понад 156 країнах світу. За неофіційними підрахунками, українців поза межами України живе коло 26 мільйонів. Є діаспори як матеріальної допомоги не потребують, але більшість української діаспори потребує основної необхідної допомоги у збереженні національної самобутності, тож делегація з України запевнила, що усіма силами та авторитетом Міністерства та Уряду України до-

поможе українцям, як то у літературі, організуванні літніх шкіл україністики, навчання в Україні студентам без огляду на напрямок бажання, організуванні прийняття та відсилання ансамблів з нашої країни та посилення ансамблів з України сюди. Коротше сказати, усі галузі та сфери є відкритими для співпраці, що підтверджено і під час зустрічі української делегації з членами Президії Української Національної Ради першого дня перебування делегації.

Відбулися окремі зустрічі з членами Української Національної Ради та Русинської Національної Ради. Висунено низку питань, а в зустрічі з Українською Радою виділення виявила велике зацікавлення дійсним станом і положенням громади. Делегація обіцяла зробити необхідне, щоб допомогти українцям. Вона заявила, що ті русини, які вважають себе українцями, будуть поважані з боку України як українська діаспора.

Українська делегація зустрілася з українськими громадами у Новому Саді, Сремській Митровиці, в Кулі в м. Вербас і в інших місцевостях, — повідомляє "Промісвіт".

НА ЗАКАРПАТТІ ВІДБУВСЯ ФЕСТИВАЛЬ "СВЯТО БРИНДЗИ"

Ужгород (АПУ). — У м. Рахів завершився традиційний фестиваль-ярмарок "Свято бриндзи". У першу неділю вересня у Рахові відбулось святкування 556-ї річниці з дня заснування міста.

Фестиваль, участь у якому взяли делегації з усіх населених пунктів Рахівського району, відбувся в урочищі "Буркут". Під час відкриття фестивалю під звуки трембіт запалено символічну ватру, що вважалася оберегом для вівчарів та овець. Кожна делегація на ярмарку накривала стіл та пропонувала охочим покуштувати бриндзу, вурду, кулеші, вареники з сиром тощо. На сцені тим часом змагалися трембітарі, сопілкарі, коломийкарі, неподалік вівчарі готували гуцульські страви.

На фестиваль-ярмарок зібра-

лося кілька тисяч народу. Давня традиція гуцулів привернула увагу не тільки гостей з усієї області, але й із-за кордону. Почесними гостями фестивалю стали делегації з Румунії та Угорщини. Прибув на фестиваль і один з ініціаторів проведення фестивалю — Роберт Лі, директор міжнародної корпорації зі сприяння фермерському рухові АСДИ/ВОСА (США).

За словами Роберта Лі, у жовтні 2001 року у селі Кваси Рахівського району за сприяння корпорації розпочато втілення проекту відродження зникаючих порід тварин, зокрема, гуцульських коней та гірськокарпатських овець. Тепер завдяки допомозі американців, сільські господарства с. Кваси отримали 19 овець і 16 корів.

ЛИТВИНА У БРЮССЕЛІ НАЗВАЛИ ПРЕЗИДЕНТОМ

Київ ("День"). — За всю історію незалежної України, глава її парламенту вперше відвідав столицю Європи Брюссель. Володимир Литвин зустрівся зі своїми колегами — головою Європарламенту Патом Коксом і главою Палати Представників Бельгії Германом де Кроо, а також верховним представником ЄС із питань зовнішньої політики та безпеки Хав'єром Соланою.

Для публіки, яка не дуже підкута в українських питаннях, особа В. Литвина могла видатися ще значнішою: у пресовому повідомленні Європарламенту Литвина назвали не ким іншим, як президентом України.

У будь-якому разі Литвина у Брюсселі чекали з цікавістю: кілька днів тому, в річницю зникнення Георгія Гонгадзе, Євросоюз знову

нагадав Україні про необхідність розслідувати вбивство журналіста і взагалі дотримуватися стандартів демократії.

Візита Литвина була примітною ще й тим, що відбулася у той самий день, що й підписання угоди про єдиний економічний простір. У Брюсселі новим союзом, безумовно, цікавляться, але зберігають при цьому олімпійський спокій і поки що не дають позитивних чи негативних оцінок.

Кокс сподівається, що Україна, як і обіцяла, стоятиме до Європи обличчям. Щодо великої мрії Києва — підписати з Євросоюзом угоду про асоціацію, — головний європарламентарій зазначив: на все свій час, і головне — не документи та декларації, а реформи і зміни.

Федеральна Кредитова Кооператива СУМА Йонкерс

має шану запросити Вас на

Посвячення

нового головного бюро

в суботу, 18-го жовтня, 2003 року
о год. 11-й ранку

125 Corporate Boulevard
Йонкерс, Н.Й.

В програмі:

Вогослуження о год. 9-й ранку
в Церкві Св. Михаїла

21 Shonnard Place, Йонкерс, Н.Й.

Посвячення о год. 11-й ранку —
Преосвященніший Владика Кир Василь Лостен
125 Corporate Boulevard, Йонкерс, Н.Й.
та

Прийняття о год. 1-й по полудні в Домі СУМА
301 Palisade Avenue, Йонкерс, Н.Й.

Просимо ласкаво відповісти до 1-го жовтня
914.965.8560 (Анна Коцур)

ГУМОР

У ЛІКАРНІ

Медична перевірка виявила в пацієнта три рани, з яких одна стала причиною смерті, а дві інші, на щастя, були незначні.

НЕПОРОЗУМІННЯ

Це було давно. Один заможний, але простий собі фермер ходив якось по своїм обійстям і так нещасливо ступив, що зломив собі ногу. Він зараз таки після телеграму до спеціаліста-лікаря і попросив його приїхати на ферму.

Одержавши телеграму: "Приїздіть, я зломив ногу", лікар телеграфував від себе: "Подайте точний опис, де саме зломив ногу".

За годину лікар одержує відповідь: "За коморою. Приїздіть, бо дуже болить".

У ХАРКІВСЬКОМУ СУДІ

Жінка: — Так із доброго дива, він напав на мене, облявав та ще й голову мені розбив!

Суддя: Какім же образом?

Жінка: Та не образом, а кулаком.

**Вступайте в члени
Українського
Братського Союзу**

With deep sorrow, we inform family, friends and colleagues that our dearest wife, daughter, sister, aunt and niece

Olena W. Stercho, Esq.

passed away on the morning of Tuesday, September 2, 2003.

The parastas was offered on Friday, September 5, at the Nasevich Funeral Home, Tabor Road, in Philadelphia. The funeral liturgy was on Saturday, September 6, at St. Peter and Paul Ukrainian Catholic Church in Bridgeport, Pa., with interment following at the church cemetery.

She will be missed by:

Husband: Peter Choma

Mother: Irena Stercho

Brother: Yuriy Stercho, with his wife, Diane, and son, Peter

Sister: Maria Stercho, with her husband, Paul Gillespie

Mother-in-law: Olga Choma

Uncle: Mychaylo Urban

Godmother: Oresta Fedyniak

and family in diaspora and Ukraine.

Olena's husband and family ask for prayers
for the repose of her soul.

Her memory will remain in our hearts forever.

Vichnaya Famiat!

ROCHESTER UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION

УКРАЇНСЬКА КРЕДИТОВА СПІКА В РОЧЕСТЕРІ

Celebrating 50 Years
of Service to Our
Members and
the Ukrainian
Community

50 Років Відданої
Праці на благо
наших членів
і Української
Громади

Check Our Financial
Services and
Attractive Rates

Savings Accounts
Share Draft & Checking
Credit Cards
Vehicle Loans
Mortgage Accounts
Signature Loans
Business Loans
Commercial Loans
CD's & IRA's
Investments
Youth Accounts
Direct Deposit
Fund Transfers
International Transfers
Audio Response System
Notary Service
Translation Services
Student Scholarships

Bank Online!

RUFUCU direct

www.rufcu.org

e-mail: rufcu@frontiernet.net

Філія в Албані
Capital District Branch
1828 Third Ave.
Watervliet, NY 12189
Tel: (518) 266-0791
Fax: (518) 338-2980

Центральний офіс
RUFUCU Rochester
824 Ridge Road East
Rochester, NY 14621
Tel: (585) 544-9518
Fax: (585) 338-2980

Філія в Сакраменто
Sacramento, CA Branch
6029C San Juan Ave.
Citrus Heights, CA 95610
Tel: (916) 721-1188
Fax: (585) 338-2980

Out of State. Call Toll Free 1-877-968-7828 — Audio Response Line: 585-338-2980

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

(Закінчення з 1-ої сторінки)

З економічної точки зору, ЄЄП означатиме фактичне злиття валютного курсу держав-учасниць, що позбавить Україну можливості вести власну бюджетну та грошово-кредитну політику, зменшить конкурентоспроможність українських товарів на ринках держав-учасниць, скомпромітує податкову політику України. Фактично, це означатиме введення спільної валюти на території ЄЄП. Україна позбавиться однієї з головних ознак державності -- економічної незалежності. Зросте безробіття та зменшиться реальний прибуток багатьох українських родин, в той час, як Росія отримає додаткий поштовх для розвитку власної економіки на нових ринках. Зливаючи свою валюту з іншими країнами, Україна передає частку своїх державних повноважень наднаціональним органам союзу і таким чином втрачає суверенітет. Цей напрям протирічить Конституції та національним інтересам України, адже в такому випадку партнери України матимуть владу приймати рішення щодо торгівлі тощо, які можуть зашкодити Україні.

У політичній площині, утворення ЄЄП може ускладнити приєднання України до Світової Організації Торгівлі та подальшої інтеграції в євро-атлантичні структури і таким чином перекреслить дванадцять років праці. Проголошена стратегія "Європейський вибір" буде перекреслена підписанням цієї угоди як рівнож і Ваше власне доручення про вступ у СОТ наступного року. По суті, створення ЄЄП на запропонованих умовах знову ставить Україну в залежність від економічної політики Росії та підриває розвиток української економіки як такої. Політична самостійність країни залежить від її економічної незалежності, тому підписуючи угоду про ЄЄП, Україна зрікається політичної самостійності. Україна знову опиниться під контролем союзоної структури і втратить будь-яке довір'я європейської спільноти, а також можливість приєднатися до західного світу. Всі сподівання Українського Народу, всі жертви минулих поколінь та труднощі, пережиті з моменту відновлення Незалежності в 1991 році, будуть перекреслені.

Українська американська громада закликає політичні сили України виступити проти рішення, що протирічить офіційній зовнішній політиці України та зашкодить Українському Народові як з політичної, так і з економічної точки зору. Рішення Верховної Ради приєднання до ЄЄП буде самогубством для державності України. Ви, Пане Президенте, як гарант української Конституції та Уряд України повинні довести, що добро народу України є найважливішим у Ваших рішеннях і відмовитися від руйнівного для України Єдиного Економічного Простору.

За Крайову Екзекутиву УККА	
Михайло Савків, мол. Президент	Марійка Дупляк Екзекутивний секретар
Копії: Віктор Янукович -- прем'єр-міністр України Володимир Литвин -- голова Верховної Ради України Костянтин Грищенко -- міністер закордонних справ України	17 вересня 2003 р.

Дарина Гетьман ("УМ")

"ЧУДОВА ДЕВ'ЯТКА" + ОДИН ЗРАДНИК

Цікаво, як головний комуніст Петро Симоненко пояснюватиме "трудящину", чиї права він начебто дуже захищає в парламенті, свою позицію про те, що народові краще не обирати Президента, що депутати прагнуть перебрати таке на себе право? А, можливо, спочатку варто було б спитати про це в народу, як він на таке дивиться? Проте комуністи чомусь не спитали. Навіть не провели банального соціологічного опитування. Ба більше, коли ми через телефони в комітетах та пресову службу Компартії намагалися почути пояснення їхніх представників-депутатів з цього приводу по телефону, кореспондентові "України Молодої" розтлумачили, що наразі нікого компетентного з фракції немає.

Тим часом факт залишається фактом: провідник Комуністичної Партії Петро Симоненко власноруч підписався під проектом закону про внесення змін до Конституції країни, зареєстрованим в апараті Верховній Раді України.

Окрім нього, авторами одіозного документу зазначені (називаємо поіменно й пофракційно): координатор "більшости" Степан Гавриш (група "Демократичні ініціативи"), Раїса Богатирьова (фракція "Регіони України"), Катерина Вашук (фракція Аграрної Партії України), а також Микола Гапочка (група "Народний вибір"), Богдан Губський (група "Народовладдя"), Леонід Кравчук (фракція СДПУ(о), Володимир Пшота (група "Європейський ви-

В ОДЕСІ ВІДКРИТО ВИСТАВКУ ПРО ГОЛОДОМОР 1932-33 В УКРАЇНІ

Одеса (АПУ). -- В Одеському Історично-Краєзнавчому Музеї відкрито плякатну експозицію "Забуттю не підлягає -- хроніка комуністичної інквізиції" Виставка присвячена 70-річчю трагедії голодомору 1932-1933 років.

Виставку створено зусиллями київського товариства "Меморіал" за підтримки Адміністрації Президента України, а також вчених-істориків української діаспори США та Канади.

До експозиції входять 54 плякати, на яких зображені унікальні

бір"), сумісник-Анатолій Толстоухов (фракція Народно-Демократичної Партії), Ігор Шаров (фракція партій ППУ і "Трудова Україна") та Олександр Задорожній (група "Народовладдя").

Саме ці парламентарії просять оперативно надіслати законопроект як невідкладний до Конституційного Суду для одержання висновку щодо його відповідності вимогам статей 157 і 158 Конституції "з огляду на необхідність якнайшвидшого рішення цього питання, що має загальнодержавне значення" А також пропонують уже включити його до порядку денного наступної (п'ятої) сесії, щоб встигнути скасувати президентські вибори як всенародні до прогашного для влади 2004 року.

Звичайно, дивно бачити серед підписів таких товаришів афтограф Петра Симоненка, але й цьому можна знайти слушне пояснення. Не хочеться вірити, що фракції "чесних комуністів" просто заплатили, як про це говорять у кулуарах.

Але цілком вірогідно, що зіграв інший момент - неблаганний час. Адже перспективи Компартії у 2006 році геть невтішні. Від нашого "хорошого життя" прихильники КПУ старіють і фізично вмирають, тож наврод чи на наступних парламентських виборах Симоненкові вдасться провести за "червоним списком" більше трьох десятків, от він і використовує всі нинішні можливості максимально. А влада нині не скупиться.

Людмила Пархоменко ("МУ")

НІНА ЛЕМЕШ: "ВІДЧУВАЮ ГОРДІСТЬ, ЩО Я -- УКРАЇНКА"

Коли "зірка" українського біатлону, капітан команди на Олімпіаді в американському Солт-Лейк-Сіті Ніна Лемеш пішла у декретну відпустку, багато хто вважав, що відтепер вона залишить великий спорт і присвятить себе домові й сім'ї...

Справжність маминих медалів Настуня пробує "на зуб"

У свої вісім з половиною місяців Настя -- "просунута" дитина. Оразу видно, що донька спортсменів. Тато Володя свого часу займався лижними перегонами, став кандидатом у майстри спорту (з Ніною вони були знайомі давно). Щоправда, відтоді великий спорт обличчя. Відслужив армію, закінчив дві вищі школи - Педагогічний Університет, факультет фізичного виховання, та Інститут Економіки й Управління. Нині працює в податковій міліції. Командир підрозділу, лейтенант.

-- І просто дуже-дуже гарний тато, - усміхається Ніно. -- Я навіть інколи ревную Насті до нього. З татусем донька майже не вередує, а спати Вова вкладає її за 5 хвилин і без плачу.

Настуся під час розмови пильно на нас поглядала і, повзаючи та спинаючись на ніжки, досліджувала все навколо. Коли ж її посадили серед екзотичної й унікальної "звірини" - кроликів, ведмедиків, тигрів і т.д. -- символів різноманітних чемпіонатів і олімпіад -- дівчинка аж розгубилася - такі іграшки є не в кожного малюка. Мало того, що гарні, а ще ж наскрізь проіняні спортом і бажанням перемоги. Хоча Настуняка -- дівчинка з характером. Зіпнеться на ніжки, якомсь легко опуститься на підлогу (не скажеш, що впала) й не плаче.

-- А ми її вчимо групуватися, як у спорті, -- пояснює тато. -- Подивиться, донька й падає зовсім не так, як інші діти, а обережно. Стоїть, потім озирнеться, оцінить обстановки і вже тоді -- плюх на ки-

лим.

Настунька при цих словах заагукала і взялася пробувати "на зуб" матусині медалі: ану ж бо, щире це золото чи ні? Хоча ордену Княгині Ольги (III ступеня) Ніна доньці поки що в руки не дає.

"Італія для мене -- щасливе місце"

-- Мені пощастило, адже з самого початку й досі займаюся з одним тренером -- Миколою Зоцем. А коли спортсмен і його наставник добре знають один одного і однодумці -- це вже передумова перемоги.

Ніну помітив і відкрив учитель фізкультури (родом Ніна Лемеш з села Носелівки Борзнянського району). Все хотів, щоб її взяли в школу олімпійської резерви в Дніпродзержинську - дівчина чудово бігала (2,5-3 км). Але Ніна вступила у 15 років до прилуцької педагогічної школи. І саме тоді доля звела її з тренером Миколою Зоцем. Тобто -- з біатлоном. Ніна не злякалася, що спорт не з легких. Йй подобалося бігти. А особливо -- стріляти. Ще студенткою стала третьою на першості профспілок у Ворохті. І сама собі подивувалася. А з 1992 року -- вже майстер спорту. Згодом на чемпіонатах Європи двічі здобула "срібло" в індивідуальних перегонах й естафеті. На чемпіонаті світу 1996 року в командній естафеті теж мала срібну медаль.

-- Ось тепер Олімпіада 2006 року буде в Італії, -- говорить Ніна. -- А для нас це місце -- щасливе. Недавно Андрій Дериземля переміг саме там. А раніше на етапі Кубка світу поталанило й мені. Я того разу ніби знала, що буду першою. Пам'ятаю, накопилося відчуття невимовної радості. І я все шукала очима тренера, аби розділити з ним мою гордість.

-- Ніно, справді спортсмен на вищій сходинці пошани, коли звучить державний гимн, відчуває щось дивовижне?

-- Так, це не казки про те, що

сльози котяться самі собою. У дусі тоді справді все перевертається. І відчуваш невимовну гордість за перемогу, за те, що ти -- українка. Вдома, коли просто живеш, працюєш, це так гостро зрозуміти неможливо. Тим більше, коли у нас не дуже dbають про спорт. А він теж шлях до світового визнання. І неперіємно, коли питають, як, наприклад, в Японії: а що це за держава -- Україна?

-- Ніно, на майбутній Олімпіаді, попри все, мрієте спіймати удачу "за хвіст"?

-- Як і кожен спортсмен. Правда, в Нагано я їхала просто випробувати себе на змаганнях такого рівня. Від мене там ніхто не чекав ніяких рекордів. Усприні була дев'ятнадцятою. Хоча могла б виступити й краще. Просто налаштувалася від початку не на результат, а на участь. Загалом, це була гарна Олімпіада і море вражень. На відміну від останньої, в Солт-Лейк-Сіті, де, як потім писали в пресі, гроші правили баль. Я була капітаном команди. І коли в біатлоні ми не досягли результатів, мене постійно питали журналісти: в чому річ? Важко назвати основну причину. По-перше, ми всі заховорили. По-друге, жили аж 2400 метрів над рівнем моря, а "бігли" на висоті 1900 метрів... В усякому разі в Італії хочеться, аби все було інакше.

"Тренером бути не хочу"

На такі слова Ніни я подивувалася, а вона пояснила:

-- Біатлон -- не лише важкий, а й дорогий вид спорту. Уявіть, скільки коштує виряд, лижі і навіть різноманітні мастила до них. А гвинтівка? А патрони? А які в нас спортивні бази? Гарні -- в Тисовці (це Карпати) і в Сумах. А в Чернівцях? Боляче дивитися. А з нашої ж області бронзова призерка Олімпіади Валентина Цербе... Все це українського біатлону? Дериземля, Лисенко, Прима, Хвостенко... До того ж, про зарплату

спортсменів говорити теж соромно. Тому і відома Олена Зубрилова тепер виступає за Білорусь. Правда, цього року, нарешті, затверджено президентські стипендії. І тепер за 1-2 місце на Олімпіаді або 1 місце на чемпіонаті світу спортсмен упродовж року щомісяця отримуватиме 9 тисяч гривень. За 3-тє місце на Олімпіаді або 2-ге на чемпіонаті світу -- 6 тисяч гривень. І за 3-тє місце на чемпіонаті Європи -- 4 тисячі гривень.

-- То ви будете багатою?

-- Ні, -- заперечує Ніна Лемеш, -- минулі заслуги не враховуються. Тільки майбутні. А взагалі я тепер навчаюся на III курсі Академії МВС України. А далі -- життя покаже.

"Це просто доля"

Так говорять Ніна про свого чоловіка Володю. А він дивиться на неї й усміхається.

-- Донька, -- каже далі Ніна, - нас дуже об'єднує. Спочатку ми довго притиралися одне до одного і навіть не знали, як все далі складеться. А от Настуня об'єднала дивовижно. Я і раніше знала, що Володя хороший, але навіть не здогадувалася, який він ніжний чоловік і тато. А почалося все... із звичайного ремонту.

Ніна поспішала на збори за межі області. А в двокімнатній квартирі (яку недавно обміняла на однокімнатну) майстри робили ремонт. Ніна відкрила свій записник, і очі зупинилися на телефоні та імені і прізвищі -- Володя Козел, якого вона вважала дуже порядним і серйозним. Тому й подзвонила. Володя погодився допомогти. Отож, на нього Ніна полишила і гроші, і будівельні клопоти. Як виникли почуття -- й самі не помітили. Все було просто і тихо, як росте трава. І саме собою зрозуміло: коли має бути так, а не інакше. Ніби доля, спущена кимось згорі...

Лариса Ткаленко, Інна Гончарук ("УМ")

НЕ ЧУЮ ДЗВОНУ, АЛЕ ЗНАЮ, ДЕ ВІН.

Поглянути на Київ звисока тепер можна з дзвіниці Святої Софії

Після п'ятирічного ремонту, дзвіниця Софійського собору стала безпечною для відвідувачів.

"Стан її повністю дозволяє прийняти всіх охочих", -- запевнив кореспондентів Євген Кожан, завідуючий науково-технічним відділом охорони пам'яток архітектури заповідника. За словами головного "охоронця", поміняли позолоту, обробили фасади, для безпеки небачних відвідувачів-"альпіністів" дзвіницю обладнали сітками. Реконструкційні роботи проводила корпорація "Укреставрація", яка існує ще з довоєнних років і славитися спеціальстами в усьому колишньому Союзі.

Тепер дзвіниця складається з чотирьох ярусів -- загалом 76 метрів заввишки. Якщо підніметься на самий верх, -- перед вами відкриється чудова панорама Києва. Коштує така прогулянка з адресаніном усього три гривні.

На першому ярусі око спіткнеться об гігантський 13-тонний дзвін "Мазепа" Ось уже з десятиок років його не використовують за призначенням.

Дослідження засвідчили не-

гативний вплив ударів на древні стіни Софії.

Амплїтуда коливань церковного передзвону дуже висока і створює сильну вібрацію, від цього руйнуються фрески і мозаїка святині України, пояснює Євген Аркадійович. Можуть порушити спокій церкви Ярослава й туристи. Тож, аби запобігти "голосовій" руйнації, працівники заповідника намагаються регулювати кількість відвідувачів, що перебувають одночасно в соборі. Навіть під час такої урочистості, як інаугурація Президента. Лише пісенне тріо супроводжувало дійство. А то потягне хтось баском -- і фресок як не було.

Спостережливі перехожі, мабуть, помічають, що і транспортних зупинок поблизу собору немає. Це також зроблено з метою збереження цієї пам'ятки.

Цікаво, що раніше тут дзвонило аж двадцять дзвонів, п'ять з яких були рівносильні "Мазепі" До речі, таку назву дзвін отримав зовсім не випадково. Адже видатний гетьман виділив кошти на його відлиття.

НА ЛЬВІВЩИНІ БУДЕ МІЖНАРОДНА СПОРТИВНА БАЗА

Львів ("НХ"). -- На Львівщині спорудять спортивну базу для тренувань спортсменів-саночників.

Про це домовилися президент Міжнародної Федерації Санного Спорту, штаб-квартира якої розміщується в німецькому місті Берхтесгаден, Йозеф Фендт та голова обласної державної адміністрації Олександр Сендега.

Міжнародна федерація рішила передати Львівщині обладнання та морозильне приладдя зі штучним замороженням льоду. Вартість такого обладнання -- понад 42 тисячі євро. Крім того, обладнання транспортують, змон-

В ЛУГАНСЬКУ БУДУЮТЬ НАЙБІЛЬШИЙ ХРАМ НА СХОДІ УКРАЇНИ

Луганськ. -- Як повідомили ЗМІ, 8 серпня в Луганську відбулося освячення Свято-Володимирського собору й встановлення центрального хреста. На урочистій події було духовенство УПЦ МП та керівники обласної адміністрації й обласної ради. Чин освячення хреста на належне встановлення над центральною частиною храму здійснив Митрополит Йоаннікий.

Загальна вага встановленої частини хреста 8 тонн, з них 1,5 тонни важить тільки 9-метровий позолочений хрест. На висоту 67 метрів його підіймали двома кранами. Усі роботи із встановлення

15 куполів собору будуть завершені до 12 вересня. Після цього почнеться прикрашування й внутрішнє оздоблення храму, а до кінця року будуть завершені всі основні будівельні роботи. Кажуть, що собор стане найбільшим на сході України.

До речі, урочиста церемонія освячення місця зведення Свято-Володимирського катедрального собору відбулася в квітні 1993 р. Будівництво ведеться за рахунок добровільних пожертвувань юридичних і фізичних осіб. 1999 року держава виділила на будову собору 500 тис. гривень.

Василь Захарченко

Лавреат Національної Державної премії ім. Т. Шевченка, м. Черкаси

НАД ТАЄМНИЦЕЮ ЖИТТЯ

Літературознавець
одержимої душі

Петро Сорока почав своє туземне життя 6 січня 1956 року в селі Гринівці на Тернопільщині. Він — науковець, письменник, професор — працює на кафедрі теорії літератури і порівняльного літературознавства Тернопільського Педагогічного Університету ім. В. Гнатюка. Тема наукових праць П. Сороки — це дослідження шляхів розвитку української діаспорної літератури та її спільних прикмет з материковою, на основі добірної якості слова і духового рівня літератури Українського Народу. Саме у тій ділянці Петро Сорока одержимими словами та чималою кількістю книг проклав мости понад простори територій і календарного часу, поміж письменниками діаспори та України. Таким чином призабуті й заборонені окупаційним режимом літературні твори ще раз ожили, якось вирізьблені золотим різцем слів П. Сороки *Портрети літературних творчостей*: Івана Филіпчика (2001) і Докії Гуменної (2003). При цьому Петро Сорока — письменник, який не покидає власної творчості — дуже особливой та рідкісної на просторах української літератури. Він є автором чотирьох книжок у жанрі “денників”, а за словами Василя Захарченка, “жанр щоденника, в нашій літературі ще не розкритий”. Ще доречно згадати, що Петро Сорока є лавреатом міжнародних премій “Слово України” (1994), “Тріумф” (2003), а також премії ім. Івана Филіпчика.

Щоби відчутти й зрозуміти красу вдумливості й духовості у творчості Петра Сороки, прочитаймо рецензію авторства Василя Захарченка “Над таємницею життя” — Ірина Дябко

* * *

“Повторюю як заклинання: не повинно бути нічого цікавішого від внутрішнього світу людини. Все переломлюється крізь душу, все проходить крізь неї, тому щоденники — вершинний жанр літератури. Жанр минулого і майбутнього” До такого переконання прийшов наприкінці ХХ ст. поет, літературознавець, а останнім часом і прозаїк високої проби — Петро Сорока з Тернополя, і відтоді лишається вірним собі, щороку

видає по книзі щоденників (він називає їх денниками).

Дехто з письменників зізнається, що вже з нетерпінням чекає нових денників П. Сороки. Цього року і я заскочив себе на тому, що чекаю їх, чекаю того чесного, сповідального, світлого слова співбрата по літературному цеху. І ось дочекався нової книги денників за 2002 рік “Рік подвійних райдуг”, шойно випущеної у світ тернопільським видавництвом “Джура”. А перед цим були книги денників за 2000 рік, “Пам’яті навіперейми”, за 2001 рік “Найкраще помирати в понеділок”. А ще раніше в книзі медитацій на творчість видатних українських мистців “Сповідь сльозою” 2000 року вперше з’явилися сторінки щоденника “Квіти на ешафоті”, що охоплюють записи 1997, 1988, 1999 років. Для цих записів характерна афористична густина письма, як і в названих медитаціях, хоча іноді автор пробує від афоризмів перейти до розкутішої, вільнішої форми, і тоді афоризм переростає в ліричну мікроновелю чи мікропоезію в прозі, в подібвий запис-нотатку.

А далі в творчості П. Сороки пішли щоденникові книги-сповіді, книги-самодослідження, а кожна — розкіш для душі, для думання, для емоційної наснаги. Я би сказав — це справжня проза — лірична, поетична й прозаїчно-прозаїчна. Як часто буває, — прочитаєш цілий роман і в ньому не надібачеш бодай тобі однієного рядочка прози, бо, як пише П. Сорока, “...письмо, у якому не просвічується душа, мертво”. А тут кожне слово, кожен рядок світиться, сумує, радіє, щасливіє, плаче, підносить думку до неба.

Щоденники П. Сороки переважно не подіїв, а скоріше сповідальні, але від їхнього прочитання лишається враження багатой подіївості. Скажіть, хіба зафіксована думка, настрої самі по собі вже не є самодостатньою подією? Несподіваний райдужний зблиск думки — це, може, найбільша, найрадісніша подія. Адже що може бути вище, оптимістичніше за людську думку, коли вона гуманна, справді людяна? Хіба що Божа думка.

Вражають у щоденниках П. Сороки надзвичайна щирість, відкритість, глибока самоаналіза. Тут пригадується Сократове: “Пі-

знай самого себе” Бувають щоденники, в яких автори, крім себе, своїх інтересів, своїх особистих позовів із сучасниками, більше нічого не бачать. Денники ж П. Сороки — це не самолюбство, не бажання надати собі якоїсь особливої ваги, випнутися, вивищитися в очах читача. Ні, це дослідження себе ведеться й заради нас, коли хочете, це своєрідне *самозаклання* автора. Були ж лікарі, вчені, які заради спасіння людства, свідомо заражали себе холерою, чумою, щоб ризикуючи, а то й жертвуючи своїм життям, дослідити на собі хід хвороби й можливості боротьби з нею, подолання її.

Мене, наприклад, потряс оцей ось запис у щоденнику: “Нема ідеї, в ім’я якої можна було б мучити чи убити людину. А якщо є, то хай буде вона проклята” Це ж думка рівня тих основоположних моральних підвалин, що закладені у Святому Письмі. Це погляд на сенс життя з висоти позапартійної, позаконфесійної, понаддержавної. Один із почутих, вислуханих у своєму людському естві Божих Абсолютів, правда, хочеться залитати автора: “А що робити нам, смертним українцям уже сьогодні, якщо перед Україною, її Незалежністю нависне смертельна загроза? Тут уже дозвольте й мені сказати: “Якщо зникне Україна, то пропади він пропадом увесь білий світ!” Чи, може, я тут щось спрощую?... Бачите, як зачепило, як змушує нас також мучитися думкою...

А хіба не збагачують нас, не умиротворюють і такі роздуми:

“Іноді думаю, що це добре, коли Творець віднімає щось у людини, позбавляє її того, що мають інші, бо це заради спасіння душі, тоді менше гріха, бо так важко самому щось однімати у себе”

“Віднині й довіку найвищий і, сподіваюся, непомильний критерій оцінки людини — доброта”

“Треба жити так, щобусе, що робиш, було для душі, чи принаймні з огляданням на душу, з думкою про душу...”

“Маємо кару гірку, незутинну Малоросію обертати на Україну”

“Вийти з народної пісні і прийти до неї, зрозумівши, що нічого вищого в літературі нема”

Яка свята думка! Коли б ми відчували свою народну пісню

сьогодні, ми з Україною були б безсмертні. Як і з Шевченком. А ми ж забуваємо народну пісню, топчемося по ній і потроху перестаємо бути українцями... Ми черпаємо з будь-якої чужинецької калюжі для своїх модерних, гороб’ячого польоту пісеньок-однодеенок, тільки не з бездонних криниць української народної пісні.

Денники Петра Сороки — це небувале явище в українській літературі. Це сучасне європейське письмо, інтелектуальне, сповнене філософського осягнення дійсності, здобрене суто українською ліричністю, поетичністю, що йдуть від національної вдачі, від тієї ж народної пісні, якою наскрізь проспівана ще з малечку наша українська душа.

Якщо порівнювати денники П. Сороки зі щоденниками закордонних авторів, то можна вловити духовне дотикання до творчості М. Пришвина і Жюль Ренара, в любові до яких і сам автор неодноразово освідчується. Хоча якщо говорити про М. Пришвина, то П. Сорока має значно ширший тематичий діапазон, його письмо лаюнічніше, думка глибша, всеосяжніша, ґрунтовніша, не заражена (як це, на жаль, у Пришвина) офіційною ідологією. У П. Сороки — це гранично чіткі, гранично безкомпромісні роздуми наодинці перед Всесвітом, перед Богом, про людину, про її покликання, про праведність і гріховність, про життя і смерть (про Великий Перехід — у автора), про постання людини перед Богом зі своїми гріхами й гордінею. Це намагання заглянути туди... за межу можливого (чи дозволеного?..)

У П. Сороки вражає надичайна довіра до читача, впускання його до свого найскровеннішого. Такого оголення душі не знайдеш і в прекрасного щоденникописця, чудового стиліста Жюль Ренара. Він усе-таки часто ховається за блискучою іронією. У П. Сороки йдеться про щось значно глибніше, серйозніше, основоположне, де ніяка іронія не виручить.

І ще думалося: після денників П. Сороки, після оцього саморозкриття, оголення душі як опрісниться багато щоденників інших авторів, а деякі й просто перетворяться на “річні бухгалтерські звіти”. Перед нами не просто щоденники, до яких ми вже звикли як до зафіксованих різних випад-

СВІТОВА ПОЕЗІЯ В УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕКЛАДАХ

Рубрику веде Роксоляна Зоріччак

Текст тринадцятий

ЯНКА КУПАЛА

25 VI (7 VII) 1882 – 28 VI 1942

Янка Купала (справжнє ім’я та прізвище — Іван Луцевич) — відомий білоруський поет. Починав писати польською мовою. Дебютував поетичною збіркою “Жалійка” (1908). Наступні збірки поезій “Гусляр”, драматичні поеми “Одвічна пісня”, “Сон на кургані” свідчили про творче зростання поета. Автор численних драматичних творів. Блискучий перекладач, зокрема з української мови. Переклав численні твори Т. Шевченка, що ввійшли до першого видання “Кобзаря” білоруською мовою 1939 р. Чимало українських письменників перекладало поетичне слово Янки Купали. Прошу розкошувати віршем “За все” у перекладі Григорія Кочура.

ЗА ВСЕ ...

За все, що мині маю,
Що дав народ мені?
Куточок в ріднім краї,
Шмат хліба день при дні?

За все в боргах великих,
Платив їх, як умів:
Із пут на волю кливав,
До світла з птьми вів,

Вітчизні в дні безправ’я,
Щоб їх вдихнути сил,
Звитязний спів складав я
Серед хрестів, могил,

В борні проти напасті
За щастя для людей
Писав не раз в нещасті
Я кров’ю із грудей.

Хоч крихту зміг додати
До спільного добра.
А більш... Чого жадати
Ще більш від пісяря?

із життя автора, в кращому разі на тлі історичних подій. Перед нами подвижницьке дослідження, а то й щогодинне самоспостереження талановитого мистця, народження його метафору, думок, часто взнесених над буденністю, коли людина бодай і віртуально на якусь попереджаючи мить раптом постає перед лицем Вічності... Це, Кажу, оте бажання, чи не в кожного з нас заглянути попереду часу туди, за межу можливого...

“Життя для мене, -- пише Петро Сорока, -- таємниця, якої ніколи не розгадаю, якої ніхто по-

яснити мені не може, хіба лише Той, хто наділяє нас розумом і даром почуттів... Але не перестану битися над тією таємницею, прагнути розгадати її хоча б на йоту, бо, може, саме в цьому сенсі і мета мого життя”

Отож, чекаємо нових щоденників, нових прагнень розгадати найбільшу таємницю. Хто ми?... Що ми?... Невже всього лиш дрібненькі комахки у Всесвіті? Може, й комахки, але ж душі наші для чогось уміщують у собі весь цей безмежний Всесвіт.

Володимир Жила

ЛЮДИНА, ЯКА ПРАГНУЛА ДОПОМОГТИ УКРАЇНІ ВИЙТИ НА ШЛЯХ ДОСТОЙНОГО РОЗВИТКУ

П

Ще важче переживав це я (автор цієї статті) і моя дружина Орися. Шість років праці в Уряді ДДЦ УНР в екзилі були нелегкі. Це ж бо я був тим останнім міністром закордонних справ Уряду УНР в екзилі, якому прийшлося відвідувати чужинецькі посольства, щоб сказати там слово правди про мій поярмлений нарід і просити, щоб вони визнали Україну, коли вона скінче з себе ярмо та стане незалежною державою. Мої відвідинн посольств я прирівнював до “Ходіння Богородиці по муках”, незважаючи на те, що всюди приймали мене ласкаво й співчутливо, але, переступаючи тоді поріг тих посольств, в моїй уяві мимоволі з’являлася панорама пекла, що виразно вказувала на характер справжнього життя в моїй Україні. Тому на закінчення моєї візити, посол Юрій Щербак, який зрозумів мій стан, зробив мені велику приємність, заявивши, що я був третім міністром закордонних справ України, з яким він зустрічався.

Програма почалася словом голови Організаційного Комітету Миколи Жулинського, а потім привітом Президента України — достойного Леоніда Кравчука. Далі слідувала доповідь Івана Дяуби — голови Республіканської Асоціації Українознавців п. н. “Україна на шляхах державотворення” Відтак про західню діаспору — її завдання і перспективи діяльності, — говорив голова СКВУ Юрій Шинио.

Останню доповідь до обідньої перерви виголосив Олександр Руденко-Десяк — член Координаційної Ради Т-ва “Славутич” з Російської Федерації. Він говорив на тему “Східна діаспора: усвідомлення нової ролі” Після обідньої перерви говорили: Іван Драч — голова Т-ва “Україна”, Дмитро Павличко — голова Парляментської Комісії Закордонних Справ і П. Мовчан — голова “Просвіти” та інші. Згодом розгорнулася дискусія навколо порушених проблем. Говорилося про державотворення, суспільно-політичні процеси в загальному розумінні, а також про ставлення діаспор до материка й навпаки; обговорювалось справу організування українських військових сил, а також про економіку України та її розбудову.

Ввечері у міжнародному центрі культури і мистецтва відбувся концерт популярної музики під гаслом “Україна молода”

Протягом другого дня Форуму виголошено багато доповідей. Учасники Форуму працювали у різних секціях, брали участь у круглих столах, обговорювали проблеми голодомору 1932-1933 рр., міжконфесійні відносини, розбудову Збройних Сил України, національної освітні, ринкової економіки. На Форумі прийнято “Маніфест політичних партій, рухів, об’єднань, угруповань, середовищ”. Іван Драч прочи-

тав цей маніфест перед повним збором делегатів і закликав провідників партій, товариств, організацій підписати його.

О год. четвертій відбулося урочисте засідання Верховної Ради та Уряду України на честь першої річниці Незалежності України в присутності всіх делегатів Світового Форуму Українців та делегатів Державного Центру УНР в екзилі. На цю сесію, до речі, змінено декорацію сцени на ще кращу. Програма була коротка, але ділова. Відбулася доповідь Президентна Леоніда Кравчука про однорічну працю на напрямі державного будівництва та акт передачі повноважень екзильного Уряду УНР — “Заяви й Грамоти”, що були схвалені постановою Надзвичайної Сесії УНР в днях 14-15 березня 1992 року в Бавнд Бруку. Звіт Президента Л. Кравчука був обширний і діловий, вказував на всебічність зусиль при будові молодої Української Держави.

Відтак слідувала передача “Заяви і Грамоти” Президента Державного Центру УНР Миколи Плав’юка. Це мало особливе значення для авторки нижки, присутніх членів Національної Ради та членів Уряду ДДЦ УНР в екзилі, бож акт передачі був завершенням цілі, яку ми плекали в екзилі протягом 72 років. Ми вкінці таки донесли дане нам Симоном Петлорою повноваження і реталії Державного Центру до вільної Української Держави, до золотоверхого Києва. На залі відчувалася велика напруга настрою, викликана діловими словами екзильного Президента Миколи Плав’юка: “Проголошена 24 серпня і утверджена 1 грудня 1991 року народом України Українська Держава продовжує державно-національні традиції УНР і є правонаступницею Української Народної Республіки”. Після цих слів прийшло до спонтанних овацій і повстань з місць. Здавалось, що оплескам не буде кінця.

Ще сильніше були сприйняті кінцеві слова промовця, коли він заявив: “Пане Президенте! Складаю на Ваші руки цей історичний документ — Грамоту, схвалену постановою Надзвичайної Сесії Національної Ради УНРесубліки в екзилі, і бажаю Вам найкращих успіхів у закріпленні і розбудові незалежної демократичної, соборної України. А всьому Українському Народові бажаю, щоб він, як суверен своєї держави, як джерело її влади, стояв на сторожі її незалежності та щоб уже ніколи не було потреби діяти на вигнанні, але успішно та на благо Українського Народу кермувати Українською Державою в столиці вільної України — Києві. Щасти Боже! Слава Україні! Відгомін цих слів довго лунав по залі. Здавалось, що знову оплескам не буде кінця. Всі присутні повставали з місць і даліше оплескували.

У неділю, 23 серпня, програма Форуму була дуже напружена. Відбувалось пленарне засідання, а рівночасно працювали різні секції, підсекції та круглі столи, що були розкинені по цілому Києві. Після обідньої перерви продовжувалась загальна сесія Форуму для підведення підсумків праці секцій і прийняття відповідних документів.

У день першої річниці відродженої Української Держави, 24 серпня, вранці відбувся маніфестаційний “Покліні Тарасові Шевченкові” біля підніжжя його пам’ятника, що напроти університету його імені.

Туди масово спішив народ, щоб вклонитися Кобзареві та покласти свої квіти у підніжжя його пам’ятника.

Делегати Державного Центру УНР в екзилі спішили до Марійського палацу, де мав зустрітись з ними Президент Леонід Кравчук. У складі делегації під проводом Президента УНР в екзилі Миколи Плав’юка, були: голова УНРади проф. Михайло Восюбійник, голова Уряду УНР Іван Самійленко, голова Трибуналу проф. Ярослав Рудницький, заступник голови УНРади М. Світюха, секретар Президії УНРади д-р З. Городиський та віцепрезидент УММАН проф. Володимир Жила. У склад делегації якимось чином не включено авторки книжки, протокольного секретаря Галини Сенишин, — одиної жінки з Президії УНРади. З членів Уряду були присутні також д-р С. Ворох, Ю. Іхтярів, М. Герещ, а також представники делегації УНР з Австралії, Франції і Бразилії.

У зустрічі брали участь провідні члени Верховної Ради України: Дмитро Павличко, Лесь Танюк, Володимир Яворівський, Богдан Горинь, Лариса Скорих. А від Уряду були: прм’єр-міністер В. Фокін, міністер закордонних справ А. Зленко, міністер оборони генерал Костянтин Морозов та інші.

Церемонія передачі уповноважень і регалій була продовженням програми, що відбулася під час святочного засідання Верховної Ради України, коли Микола Плав’юк, як Президент УНР в екзилі, передав Заяву і Грамоту Президентові Л. Кравчукові. Тепер же передавалися реліквії голові Верховної Ради, а саме: прапор, печатка Президента в екзилі, Конституція Української Народної Республіки, Статут про державний устрій, права і вольності УНР, Тимчасовий Закон Державного Центру УНР в екзилі та інші пам’ятні речі.

Одержавши клейнод Гетьмана Івана Мазепи, Голова Верховної Ради сказав: “Уряд України виражає волю народу, тому я з доручення Президії Верховної Ради приймаю відзнаки, але кожна відзнака має свого господаря. Відзнака Мазепинська повинна сьогодні належати Главі нашої незалежної самостійної держави — Президентові України Леонідові Кравчуку. Від імени Верхової Ради вручаю цю відзнаку нашому Президентові і разом з нею бажаю йому всіяких успіхів, щоб Україна міцнішала, щоб Україна мужніла, щоб Україна багатшала”. Із закінченням цих слів, Голова Верховної Ради повівся на груди Президента цей дорогоцінний клейнод. Тут Президент Л. Кравчук у цій незабутній церемонії відповів:

“Щойно я мав високу честь прийняти клейноди УНР -- символи неперервності існування нашої держави, а також відзнаку Гетьмана України Івана Мазепи. Учора, вважаю, сталася дуже важлива подія - наша Церква зняла з цього патріота землі української анатему, якій колись піддано його ім’я. Отже, ще раз засвідчено, що Іван Мазепа, який віддав життя за волю своєї Батьківщини, за її духовність, державність, сьогодні повертається до нової України як людина-борець, людина, яка має нам бути за приклад, за візирець”. (Продовження буде)

Tom Warner (Financial Times)

UNION OF FORMER SOVIET STATES LAUNCHED

MOSCOW. -- Russia, Ukraine, Kazakhstan and Belarus launched a drive to re-integrate the former Soviet Union, with the signing of an ambitious economic union treaty, drawing protests from western-leaning Ukrainian politicians hoping to block the union coming to life.

The union, called the "United Economic Space", would have no internal trade barriers or customs, according to the agreement signed by the countries' presidents at a summit in Yalta. The four members, who invited other ex-Soviet states to join later, also agreed to co-ordinate virtually all aspects of economic policy, but stopped short of calling for a common currency.

The treaty foresees implementation in stages, including commitments by members to surrender some sovereignty to a council of heads of state and a central commission. Participation in each stage would be optional -- a feature demanded by Ukraine, which says it is planning to opt out of the customs union in order to preserve its hope of joining the European Union.

Vladimir Putin, the Russian president, said the union had public support. "We not only took the professionally correct step, we in the direct sense fulfilled the will of the people of our countries."

But Leonid Kuchma, the president of Ukraine, devoted his com-

ments to deflecting criticism of the pact, which has sharpened old divisions between western-oriented and Russian-oriented Ukrainians.

The pro-western party Our Ukraine headed by Viktor Yushchenko, a former prime minister, is demanding a court review of the treaty, which it says contradicts Ukraine's constitution.

Mr. Yushchenko is leading polls among likely candidates in next year's presidential election, while so far no popular pro-Russian candidate has emerged.

The treaty is favoured most strongly in Ukraine by industrial lobbies that hope it will give them access to natural gas at Russia's cheap domestic prices.

Even if pro-union forces in Ukraine prevail, there is scepticism

the four countries could bridge the differences that have emerged in their political cultures and economic policies.

Alexander Lukashenko, president of Belarus, who supports re-integration but rejects liberal economic reforms, said he signed the treaty "with great doubts about its future."

If Ukraine opts out from any part of the union, he said, Belarus will too.

Russia has been striving to patch together some form of post-Soviet economic bloc since the USSR split in 1991, but Ukraine, the second-largest former Soviet economy, until recently refused to take part. An economic and monetary union agreement signed in 1993 by Russia and eight other former Soviet republics has been practically forgotten.

MAJORITY, SOCIALISTS, COMMUNISTS GIVE KUCHMA GREEN LIGHT TO CES

KYIV (Interfax-Ukraine). -- The Supreme Rada of Ukraine will support the agreement of creation of the Common Economic Space (CES) as long as it corresponds to the country's Constitution, legislation, and international obligations.

Verkhovna Rada of Ukraine adopted this decision by 291 votes against 13 of the last Thursday after a heated debate.

The parliament has taken this decision to confirm the "necessity to deepen mutually beneficial cooperation with the traditional Ukrainian partners -- Russia, Kazakhstan, and Belarus." The house believes, says the statement, that such cooperation an international division of labor, access to the CES national markets,

would facilitate creation of jobs, fast economic growth and high life standards of Ukrainians.

The parliament believes that every member country has the right to independently decide on the directions and depth of its integration into the CES, which allows to "protect national interests of Ukraine at every stage of extension of cooperation."

102 Our Ukraine's MPs and 18 lawmakers of the BUTY did not vote. Two opposition parties, the SPU and CPU supported the bill.

After presidents sign the agreement, the document is subject to ratification by parliament. Earlier, Ukraine's MFA said it must be done by 300 votes in the 450 seat parliament.

MP ACCUSE CABINET IN BETRAYAL

KYIV (Interfax-Ukraine). -- Ukrainian government approved the concept and draft agreement on creation of the CES with reservations, stating the Ukraine should take part in the agreement as long as its provision do not contradict Constitution and international arrangement the country is a part of, prime-minister's press secretary Taras Avrakhov told the press Wednesday.

"Formation of the CES must and will be done in the forms and within the limits, which would not curb realization of Ukraine's bid for European and Euroatlantic integration, and not in contradiction to accession of Ukraine into the World Trade Organization," he said.

He said the govt believes that the CES must be aimed "primarily at creation of free trade zone without limits and restriction" and create conditions for unhindered traffic of goods, services, labor force, and capital."

The cabinet reminds that the CES document is "a framework agreement," which means that "every [CES] member country is free to decide on the level of integration at every stage of deepening of cooperation." Mr. Avrakhov underscored that "mutually beneficial cooperation with traditional economic partners lies within Ukraine's national interests."

On Thursday, a scandal broke out during a cabinet meeting, when MPs claimed that premier Yanukovich has approved the draft CES agreement on September 3 "with one petty reservation." Our Ukraine's deputy Pavlenko claimed the premier signed the documents even prior they were sent to ministries of justice, foreign affairs, economy, and European integration to be brought in conformity with Ukrainian legislation.

The lawmaker accused the government in deceiving people's deputies, society, and "betrayal of Ukraine."

He also stressed that none of the proposals, related to the draft CES agreement, introduced by ministries, was taken into account.

U.S. AMBASSADOR DISCOURAGED UKRAINE...

KYIV (Interfax-Ukraine). The U.S. ambassador to Ukraine has discouraged the country from joining a unified economic area together with Russia, Belarus and Kazakhstan.

Speaking at a press conference in Kyiv last Thursday, Ambassador John Herbst suggested that Ukraine's joining the unified economic area is unlikely to fully meet its interests since this might hamper its accession to various international organizations.

Herbst said Ukraine should make this decision on its own. However, the ambassador said, it is in Ukraine's interests not to take steps that could complicate the country's integration into the Euro-Atlantic community.

The U.S. fully supports Ukraine's intention to become a member of the Euro-Atlantic community and join the world economic community, and America closely cooperates with the Ukrainian government to help the country join the WTO, Herbst said.

FRATERNAL INSURANCE FROM

UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION

*The Modern Fraternal Organization
with a plan for every member
of the family--*

**PLUS --
Added extra benefits
AT NO EXTRA COST TO YOU**

HOME OFFICE
Ukrainian Fraternal Association
1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509
Phone: (570) 342-0937 or FAX (570) 347-5647

Policies offered by the Ukrainian Fraternal Association:

■ TERM

Term insurance policies have no cash value. They are in effect only as long as payments are regularly made. These policies are low in cost, and provide short term coverage for special needs.

TM-10 10 year term insurance
TM-25 Term to age 25

■ LIFE

Life insurance policies provide a death benefit to the member's beneficiaries in the amount of the policy's face value. Payments range from a one-time charge to small increments paid in continuously.

W..... Whole life insurance
T-20..... Twenty payment life
T-65..... Paid-up life at age 65
SL..... Single premium life
SPL..... 3 payment life plan

■ ENDOWMENT

Endowment policies return the policy's face value to the member at maturity, or to the beneficiary at the member's death.

E-20..... Endowment after 20 years
E-15..... Endowment after 15 years
E-18..... Endowment at age 18
E-65..... Endowment at age 65
S-65 Single Premium Endowment paid at age 65

■ ACCIDENTAL DEATH and DISMEMBERMENT

Accidental Death and Dismemberment available as an add-on to other policies. Accidental Death and Dismemberment policies provide additional coverage in the event of accidental death or loss of limb, and double that amount if the injuries or death are sustained while the member is a passenger in or upon any public conveyance.

*For more information about membership
in the Ukrainian Fraternal Association, call
(570) 342-0937*

They will refer you to your nearest
Branch Secretary.

Or fill out the coupon below and send it to the:
Ukrainian Fraternal Association
1327 Wyoming Avenue, Scranton, PA 18509

YES! Send me information about:

- ☐ Life Insurance
☐ Narodna Volia/
☐ FORUM Magazine
☐ Scholarships
☐ The Chornobyl Hospital Fund

NAME & ADDRESS

Would someone please contact me at:
Tel. # _____
to discuss the indicated items.

Thank You

for taking the time to respond!

ADULT PLANS OF INSURANCE

CLASS W
JUVENILE CLASS W is known as a Whole Life and dues are payable throughout the member's entire lifetime.

CLASS T-20
JUVENILE CLASS T-20 is known as a 20-Payment Life and dues are payable for 20 years. At the end of a 20-year period this Certificate is fully paid up.

CLASS T-65
JUVENILE CLASS T-65 is known as paid-up insurance at age 65. The insured pays dues to the certificate anniversary date nearest his 65th birthday. At age 65 the certificate is paid up.

CLASS E-15
JUVENILE CLASS E-15 is known as a 15-Year Endowment and calls for the payment of dues for 15 years. At the end of that period, the face amount of insurance is payable to the insured.

CLASS E-20
JUVENILE CLASS E-20 is known as a 20-Year Endowment and calls for the payment of dues for 20 years. At the end of that period of time, the face amount of insurance is payable to the insured.

CLASS E-18
JUVENILE CLASS E-18 is known as an (Educational) Endowment at age 18 and dues are payable until the Certificate anniversary date nearest the 18th birthday. At that time the face amount of the Certificate would be payable to the insured.

CLASS E-65
JUVENILE CLASS E-65 is known as an Endowment at age 65 and dues are payable until the member attains age 65. At that time the face amount of the Certificate would be payable to him in cash.

CLASS TM-25
JUVENILE CLASS TM-25 - Term to Age 25 - This Certificate provides very inexpensive insurance to age 25. There are no withdrawal values. The applicant may be insured for \$5000 for dues of \$9 or \$10,000 for \$16 annually. May convert as of expire date to any permanent plan for up to 3 times face amount. Higher amounts of insurance are available when desired.

CLASS S-L
JUVENILE CLASS S-L, Single Premium Life-This Certificate provides inexpensive permanent insurance. Pay one premium and have fully paid-up cash value life insurance. This Certificate makes an excellent gift for children and grandchildren.

CLASS S-65
JUVENILE CLASS S-65, Single Premium Endowment at 65. This Certificate provides inexpensive permanent life insurance. Pay only one premium and have fully paid-up cash value life insurance. At the age 65 receive in cash, full face value of the certificate. This Certificate makes and excellent gift for children and grandchildren.

3 Year Payment Life Plan

For the 3 Year Payment Life plan, premiums are payable for a period of 3 years only. The plan becomes fully paid-up at the end of 3 years and the face amount of insurance continues in force for the life of the member. Cash values will accumulate for this plan.

CLASS W
CLASS W is known as a Whole Life and dues are payable throughout the member's entire lifetime.

CLASS T-20
CLASS T-20 is known as a 20-Payment Life and dues are payable for 20 years. At the end of that period of 20 years this Certificate is fully paid up.

CLASS E-15
CLASS E-15 is known as a 15-Year Endowment and dues are payable for 15 years. If the member is living at the end of the 15-year period the face amount of the Certificate will be paid to him in cash.

CLASS E-20
CLASS E-20 is known as a 20-Year Endowment and dues are payable for 20 years. If the member is living at the end of the 20-year period the face amount of the Certificate will be paid to him in cash.

CLASS E-65
CLASS E-65 is known as an Endowment at Age 65 and dues are payable until the member attains age 65. At that time the face amount of the Certificate would be payable to him in cash.

CLASS T-65
CLASS T-65 is known as paid-up insurance at age 65. The insured pays dues to the certificate anniversary date nearest his 65th birthday. At age 65 the certificate is paid-up.

CLASS TM-10
This 10-year term insurance gives the member life insurance coverage for a definite period of years only. They do not contain withdrawal values and the insurance ceases at the end of the term period.

ACCIDENTAL DEATH AND DISMEMBERMENT AD/D

For the annual premium of \$6.50 (including Double Indemnity) the sum of \$5000 will be paid for accidental death or dismemberment of such occurs within 90 days after accident. Double that amount will be paid if injuries or death are sustained while the member is a passenger in or upon any public conveyance.

SINGLE PREMIUM LIFE S-L
This Certificate provides inexpensive permanent life insurance. Pay one premium and have fully paid-up cash value life insurance. Adults who do not wish to be concerned with ongoing premium payments can pay once and forget it.

SINGLE PREMIUM ENDOWMENT at AGE 65, S-65
This Certificate provides inexpensive permanent life insurance. Pay one premium and have fully paid-up cash value life insurance. At the age 65 receive in cash, full face value of the Certificate. Adults who do not wish to be concerned with ongoing premium payments can pay once and forget it.

НАРОДНА ВОЛЯ

Symbol of our Rights
and Liberties

НARODNA VOLYA

PIK LXXXXIII Ч. 38 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 2 ЖОВТНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA OCTOBER 2, 2003. YEAR LXXXXIII № 38

ЛЬВІВЩИНА ЗАСУДИЛА ЯЛТИНСЬКИЙ ДОГОВІР КУЧМИ ПРО СЕП

Львів. — 25 вересня у Львові міська та обласна ради розглядали питання про ставлення до підписаної Президентом Л. Кучмою угоди про створення СЕП. Представники правих сил, перш за все — блоку «Наша Україна», зробили все можливе для політизації питання. У місто прибув посилений «десант» із членів фракції Віктора Ющенка, кілька тисяч прихильників блоку зібралися під стінами Обласної Ради. В руках вони тримали гасла на зразок: «СЕП — новий Союз», «Вступ до СЕП — зрада України».

І Міська, і Обласна Ради (і там, і там прихильники Ющенка мають більшість) прийняли заяви, які засуджують вступ України до СЕП. В Обласній Раді дебати з цього приводу тривали близько чотирьох годин. У сесійній залі було присутніх близько 30 депутатів

Верховної Ради від фракції «Наша Україна» на чолі з В. Ющенком, а також представники фракції СДПУ(О) Ігор Шурма та Петро Писарчук. Проте слово для виступів одержали лише представники «Нашої України».

Що ж стосується вуличного натовпу, то, за свідченнями очевидців, люди кричали, кидали каміння та яйця, напевно, задалегідь приготовлені.

Депутати прийняли кілька заяв, зокрема, про категоричне небажання вступу в СЕП, проти політреформи, що відбирає у людей право самим обирати президента, і за кадрові зміни в міській та обласній податкових адміністраціях, керівництво яких багатьма у Львові ототожнюється з СДПУ(О). Останнє, щоправда, висувалося на чільне місце і викликало бурю емоцій.

РОСІЙСЬКЕ МЗС БЕРЕ КУРС НА РУСИФІКАЦІЮ КРАЇН СНД

Київ (Інтерфакс-Україна). Росія має намір домагатися того, щоб на пострадянському просторі російській мові надано статус офіційної. Про це заявила 25 вересня перший заступник міністра закордонних справ Росії Е. Митрофанова.

«Ми ведемо активну роботу зі зміцнення статусу мови. Ми хочемо, щоб російська мова мала статус офіційної в місцях компактного проживання російського населення на території СНД», — сказала Е. Митрофанова, виступаючи з лекцією в Міжнародному Університеті в Москві.

На її думку, сьогодні спостерігається поступове «витискування російської мови», що приводить до відтоку російськомовного населення з низки країн СНД.

Митрофанова також заува-

жила, що серйозною проблемою є закриття російських шкіл, відзначивши, що цей процес набув особливого розмаху в Україні.

Крім того, відзначила вона, серйозною проблемою є припинення теле- і радіомовлення російською мовою в деяких країнах СНД, а також скорочення російськомовних друкованих ЗМІ.

За словами Митрофанової, в 2004 році Росія витратить на працю з росіянами за кордоном 252 мільйони рублів.

Митрофанова навила також приблизну статистику, відповідно до якої російськомовна громада у світі нараховує 25 млн осіб. На території СНД мешкає 16-17 мільйонів російськомовних осіб, при цьому переважна більшість їх живе в Україні та Казахстані.

ПАРЕ ЩЕ НЕ ЗНИМАТИМЕ СПОСТЕРЕЖЕНЬ З УКРАЇНИ

Страсбург. — Рада Європи і далі спостерігатиме за тим, як Україна дотримується європейських стандартів, обумовлених її членством у тій організації.

В результаті обговорення спеціального звіту в Парламентській Асамблеї Ради вирішено, що спостереження триватиме до президентських виборів, які мають відбутися наступного року.

Під час обговорень у Страсбурзі, разом зі схвальними від-

гуками про досягнення України, лунали і застереження, зокрема про тиск, який, згідно з оцінками, чиниться на українські засоби масової інформації. Також лунали зауваження про брак доступу у багаторічному розслідуванні убивства журналіста Георгія Гонгадзе.

На офіційному рівні Київ прагнув скасувати спостереження ПАРЕ, стверджуючи, що надзвичайних проблем в Україні немає.

ЧЕТВЕРТИЙ ЗАКОНОПРОЄКТ У КОНСТИТУЦІЙНОМУ СУДІ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, до Конституційного Суду надійшов четвертий законопроект про внесення змін до Конституції, який підготували народні депутати. Він м.ін. передбачає обрання президента парламентом у 2004 році і продовження повноважень нинішньої Верховної Ради до 2007 року.

Як повідомили з Конституційного Суду, законопроект проходить стадію попередньої експертизи і містить прохання про не-

відкладний розгляд. Згідно зі статтею 58 Закону про Конституційний Суд, якщо до КС надійшло кілька подань з одного і того самого питання (а їх там, нагадаємо, на сьогодні вже три), їх можуть об'єднати в одну справу.

Як раніше відзначав постійний представник Президента України в парламенті О. Задорожній, за своїм змістом новий законопроект абсолютно ідентичний попередньому, окрім змін, які містяться у перехідних положеннях.

ПОЛЬЩА І УКРАЇНА ПІДПИШУТЬ УГОДУ ПРО ПОЄДНАННЯ НАФТОПРОВОДІВ

Варшава (ПАП). — Радник польського віцепрем'єра Томаш Бартошевич повідомив, що міжурядову угоду про поєднання нафтопроводів Польщі й України ймовірно підпишуть 31 жовтня 2003-го року.

25 вересня підписано протокол на тристоронніх переговорах з участю представників ЕС, Польщі та України, що прокладе шлях до підписання самої угоди.

Польський відітний нафтопроводу Одеса-Броди-Плоцьк збудують за три роки. До того часу нафту будуть транспортувати територією Польщі залізницею — до мільйона тонн щорічно.

За словами пана Бартошевича, вартість польської частини нафтопроводу Одеса-Броди-Плоцьк оцінюють у 500 мільйонів євро.

УКРАЇНЦІ ЇДУТЬ ДО ПОЛЬЩІ З ВІЗАМИ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, від 1 жовтня громадяни України, які мають намір відвідати Польщу, попередньо муситимуть подати про отримання візи. Є, втім, і доб-

ра новина: візи будуть безкоштовними. Навзаєм Україна зобов'язалася не запроваджувати візового режиму з Польщею.

Досі Київ у своїй консульській політиці керувався принципом так званої паритетності: запровадила для українців візи Болгарія, Україна прийняла аналогічне рішення. Те саме з іншими країнами.

Росіянам і білорусам, до речі, менше пощастило у візових переговорах з Польщею. Громадяни цих держав також мусять їздити до Польщі з візами, проте за них доведеться ще й платити.

У Варшаві підкреслюють, що доклали максимальних зусиль, аби бажано відвідати Польщу зустрічали якомога менше перешкод. Для цього м.ін. відкрили в Україні п'ять генеральних консульств (у Києві, Харкові, Луцьку, Одесі і Львові), які й займаються видачею віз.

ПРЕЗИДЕНТ ЛЕОНІД КУЧМА ЗУСТРІВСЯ З КЕРІВНИКАМИ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ

Нью-Йорк (Кореспондент). — У межах 58-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН, Президент України Леонід Кучма зустрівся з головою СКУ Аскольдом Лозинським, головою УККА Михайлом Савковим і головою УАКР Раді Ігорем Гавдяком.

Під час зустрічі сторони обговорили тему активного залучення української громади до процесів, що відбуваються в Україні, і до обстоювання українських інтересів за кордоном, — повідомила пресова служба глави Української Держави.

Представники діаспори в розмові відзначили чітку позицію України в питанні визнання голо-

домору 1932-1933 років геноцидом проти Українського Народу.

Крім того, на зустрічі підкреслювалася необхідність розвитку українсько-американських відносин у гуманітарній сфері.

Сторони також обговорили питання розвитку української мови в Криму. Зокрема, мова йшла про закладення першого каменя в будівництво першої україномовної гімназії, яка відкриється на там через рік.

Л. Кучма також проінформував представників діаспори про результати ялтинської зустрічі СНД і підписання документів про створення СЕП.

ПРЕЗИДЕНТ МСТИТЬСЯ ЗА СПРОТИВ

Львів («УМ»). — Приводом позачергової сесії Львівської Обласної Ради стало звільнення чотирьох голів районних державних адміністрацій Львівщини, які 26 вересня, як депутати Обласної Ради, голосували проти вступу України до СЕП.

У неділю Президент звільнив із посад голів Дрогобицької РДА В. Шмигельського, Жовківської — П. Комара, Кам'янка-Бузької — Я. Янишина, Сколівської — В. Романова. Очевидно, саме «між-

державний» чинник (тверда позиція щодо втягування України в єдиний економічний простір із Росією) став фатальним для їхньої подальшої кар'єри у виконавчій владі, адже жодних інших підстав для звільнення цієї четвірки не було. Бо ж райони, які вони очолювали, мали одні з найкращих в області економічних показників. Відставку районних голів народний депутат України Тарас Стецьків назвав яскравим політичним

тиском з боку влади.

Саме тому 29 вересня депутати зібралися знову, щоб згуртуватися проти тиску на депутатів Обласної Ради, які обіймають державні посади. З цього приводу навіть начальник управління освіти Михайло Брегін, провідник групи «Ділова Львівщина», заявив, що депутати його групи підтримають «нашоукраїнців».

Звертаючись за захист до депутатів парламенту пропонує і голова Обласної Ради Мі Сендак, який вважає за потрібне разом із головою обласної державної адміністрації О. Сендегою йти на зустріч із Президентом, щоб донести до нього інформацію про неподобства, які чиняться на Львівщині.

А львівські обласні депутати 51 голосом «за» прийняли звернення до Президента, Верховної Ради та Прем'єра з вимогою не допустити до політичного тиску на депутатів Обласної Ради.

СЕНАТ АРГЕНТИНИ ВИЗНАВ ГОЛОД 1932-1933 РОКІВ АКТОМ ГЕНОЦИДУ

Буенос-Айрес (Інтерфакс-Україна). — Верхня Палата Національного Конгресу Аргентини одностайно схвалила декларацію стосовно голодомору в Україні протягом 1932-1933 років.

У МЗС України повідомили, що 23 вересня цей документ став офіційним після підписання віцепрезидентом Аргентини, — головою Сенату Даніелем Сіолі.

У документі зазначено про необхідність вшановування пам'яті численних жертв організованого тоталітарним радянським режимом голодомору, висловлюється співчуття всьому Українському Народові та представникам української діаспори в Аргентині.

Ініціатор декларації, колишній президент Аргентини сенатор Рамон Пуерта назвав штучний голодомор в Україні 1932-1933 років «терористичною акцією влади і

довголітньою морально-психологічною травмою цілого народу». На його думку, ця трагедія повинна бути визнана у світі як історичний факт геноциду, що «нагадує і застерігає від жаклих наслідків діяльності будь-яких диктаторських режимів».

Прийняття документа передували парламентські слухання на цю тему в сенатській комісії з питань освіти, культури, науки і технологій за участю посла України в Аргентині Олександра Майданика і представників української діаспори.

Також відбулася поминальна панахида в українській греко-католицькій церкві Буенос-Айреса в зв'язку з 70-ою річницею голодомору. Вона транслировалася на загальнодержавному каналі аргентинського телебачення.

ОБГОВОРЮВАЛИСЬ ПИТАННЯ СПІВПРАЦІ ВМС УКРАЇНИ І США

Севастополь (АПУ). — Питання подальшої співпраці флоту двох держав обговорено у Севастополі під час першої робочої зустрічі головнокомандувача ВМС Збройних Сил України контрадмірала Ігоря Князя з новопризначеним аташе з питань оборони при Посольстві США в Україні полковником Терроном Нельсоном.

Під час зустрічі Ігор Князь наголосив на дружніх стосунках, що склалися між ВМС України і ВМС США, висловив сподівання,

що в подальшому ця співпраця буде продовжуватися.

Під час бесіди сторони обмінялися пропозиціями щодо розширення контактів між двома флотами. Полковник Т.Нельсон м.ін. вважає за доцільне у подальшому здійснення взаємних стажувань морських офіцерів на українських та американських кораблях. Також обговорено питання збільшення у майбутньому спільних заходів за участю морської піхоти.

ВІДЗНАЧАЮТЬ МАКРОЕКОНОМІЧНУ СТАБІЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ

Київ (АПУ). — Позитивну оцінку економічній ситуації в Україні за останні 4 роки, зокрема, щодо макроекономічної стабільності, дали директор Міжнародної Фінансової Комісії (МФК) у справах Центральної та Східної Європи Едвард Нассім і віцепрезидент МФК Ассаад Джабр під час робочої зустрічі з міністром економіки та з питань європейської інтеграції Валерієм Хорошковським.

Е. Нассім зазначив, що МФК збільшуватиме присутність свого капіталу в Україні. При цьому до традиційної технічної допомоги додасться ще й інвестування, основними напрямками якого МФК розглядає фінансовий сектор,

житло, сільське господарство, роздрібну торгівлю. Особливу увагу приділять малим і середнім підприємствам. Також буде збережена технічна допомога з боку МФК у сфері законодавства.

В. Хорошковський повідомив керівників МФК про передбачення розвитку економіки України у 2004 році, що передбачає зростання ВВП у розмірі 4,8% за консервативним сценарієм, та у розмірі 8% за цільовим сценарієм. Він зазначив, що Міністерство Економіки розпочинає розробку програми сприяння інвестиційній діяльності в Україні. Плянується, що проект програми буде представлений на розгляд Уряду України вже цього року.

КЛАУС ГЕНШ: СЕП НЕ ПЕРЕШКОДЖАЄ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Бонн («НХ»). — Вхідження України до Єдиного Економічного Простору (СЄП) не є перешкодою на її шляху до євроінтеграції, — заявив колишній голова Європейського Парламенту Клаус Генш.

К. Генш переконаний, що співпраця ЕС з Україною відповідає нинішньому станові можливостей Європейського Союзу, а також нинішньому станові розвитку України та Білорусі. Те, що вже запропоновано і про що було домовлення, необхідно, на думку де-

путата Європарламенту, перш за все наповнити життям. «Доки ми не побачимо, що це зроблено, ми не можемо вдаватися до подальших кроків», — наголосив депутат.

На запитання, чи не стане підписання Україною угоди про СЄП перешкодою на шляху до інтеграції Києва до ЕС, К. Генш відповів: «Ні, це зовсім не перешкода. Навпаки, ЕС зацікавлений у тому, щоб розвиток на його східному кордоні відбувався гармонійно».

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР МТП ПРИБУЛА В УКРАЇНУ З ВІЗИТОЮ

Київ (АПУ). — Генеральний секретар Міжнародної Торгової Палати (МТП) Марія Ліванос Каттаві, прибула з дводенним візитом в Україну. Вона заявила журналістам, що має намір обговорити з українським керівництвом та діловими колами торговельно-інвестиційну ситуацію в Україні, внутрішні процеси реформування та заохочення підприємницької діяльності.

Марія Ліванос Каттаві відзна-

чила, що Україна — одна з перших серед країн СНД, де засновано Національний Комітет МТП, і висловила сподівання, що Україна найближчим часом вступить до Світової Організації Торгівлі, що стане відчутним кроком у напрямі вступу до ЕС.

У Києві Марія Ліванос Каттаві візьме участь у святкуванні 5-ої річниці з дня створення Українського Національного Комітету Міжнародної Торгової Палати.

В УКРАЇНІ ПОСЛУГАМИ ІНТЕРНЕТУ КОРИСТУЄТЬСЯ 4-7% НАСЕЛЕННЯ

Київ (Кореспондент). — Послугами інтернету з різною періодичністю користується 4-7% мешканців України. Такі дані оприлюднив на всеукраїнській конференції «Україна й інтернет. Інтернет-технології в інформаційному просторі держави», що відбулася в Ялті 15-20 вересня, на чільних управління інфраструкту-

тернету Олександр Нестеренко.

Представник Держкомзв'язку також навіс дані стосовно інших країн: у Росії послугами інтернету користується близько 11% населення, у Польщі — 19%, а в США і Німеччині — відповідно.

Проте, незважаючи на такий показник, розвиток інтернету в Україні відбувається значними

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА
(амер. дол.)SUBSCRIPTIONS
(U.S. currency)

Для всіх передплатників:

For all Subscribers:

У США і Канаді річно 25.00 дол.
В інших країнах річно 30.00 дол.
Ціна одного примірника 50 центів.

U.S.A. and Canada per year \$ 25.00
In other countries per year \$ 30.00
Price per single copy 50 cents.

NARODNA VOLYA
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342 - 0937 Fax: (570) 347 - 5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплак
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

КУЧМА НЕ ХОЧЕ “ЗВОДИТИ РАХУНКІВ”
ЗА ГОЛОДОМОР 1932-1933 РОКІВ

Нью-Йорк (Інтерфакс-Україна). -- Президент України Леонід Кучма закликав учасників 58-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН підтримати ініціативу України віддати данину поваги з боку Організації Об'єднаних Націй пам'яті загиблих під час голодомору 1932-1933 років.

“У цьому році виповнюється 70 років із того часу, коли тоталітарний режим організував штучний голод в Україні. Наслідком його стала загибель від 7 до 10 мільйонів наших співгромадян”, -- сказав він, виступаючи в середу, 24 вересня, в Нью-Йорку у ході загальних дебатів 58-ї сесії Генеральної Асамблеї, -- повідомила пресова служба Глави Української Держави.

“На жаль, тоді, у 1933 році світ не відгукнувся на нашу трагедію. Міжнародне співтовариство повірило цинічній пропаганді радянської держави, яка продавала хліб за жордон, у той час як в Україні кожну хвилину від голоду помирало 17 осіб”, -- відзначив президент.

“Ми не хочемо зводити рахунків з минулими. Ми хочемо лише, щоб наша трагедія стала відомою якомога більшій кількості людей, і щоб ці знання допомагали нам уникнути подібних катастроф у майбутньому”, -- підкреслив Кучма.

У XX столітті Україна пережила три голодомори: 1921-1923 роки, 1932-1933 р. м., 1946-1947 роки, однак другий був наймасовішим і найжорстокішим. За даними істориків, у ті трагічні роки Україна не дорахувалася від 10 до 25% свого населення, втрачаючи його по 25 тисяч осіб щодень, по тисячі -- на годину, по 17 -- шохвилини.

Кучма також висловив надію на рішучіші кроки ООН і країн-членів із реалізації Чорнобильської стратегії на перетворення території катастрофи на Чорнобильський АЕС в екологічно безпечну зону.

“Україна поділяє стурбованість, висловлену у доповіді генерального секретаря щодо застосування Декларації Тисячоліття, із приводу недостатньої уваги світової співдружності до вирішення найгостріших проблем глобального розвитку: бідності, епідемії Сніду, забруднення навколишнього середовища і так далі”, -- сказав Кучма.

У цьому контексті він нагадав, що Україна зробила реальний внесок “у безпечний світ 21-го століття, відмовившись від одного з найпотужніших на планеті ядерних арсеналів і заклавши Чорнобильську Атомну Електростанцію”.

“Взявши на себе вантаж роботи на перетворення території катастрофи на екологічно безпечну зону, ми розраховували на розуміння й підтримку всієї світової спільноти. І сьогодні, вітаючи діяльність Організації й країн-членів з реалізації Чорнобильської стратегії ООН, хочу у той же час висловити надію на більш рішучі кроки щодо підтримки наших зусиль”, -- підкреслив Кучма. Він також зазначив, що ефективна протидія новітнім світовим загрозам вимагає невідкладних дій з реформування ООН, насамперед -- її Ради Безпеки.

Український президент переконаний, що подальше гаяння часу “із проведенням назрілих реформ може призвести до серйозної кризи довіри до ООН”. “До цього не можна допустити. Немає, і не може бути альтернативи ООН як єдиній організації глобального масштабу”, -- підкреслив Кучма.

У свою чергу від імені ООН заступник генерального секретаря ООН, спеціальний представник генсека організації у Ліберії Жак-Поль Кляйн запропонував Кучмі розглянути можливість висилки батальйону піхоти і вертолітного загону Збройних Сил України у Ліберію для виконання миротворчої місії під егідою Ради Безпеки ООН.

Кучма зазначив, що Україна розгляне таку можливість “згідно з чинним законодавством з урахуванням всіх процедур, необхідних для ухвалення такого рішення”.

Рада Безпеки ООН 19 вересня 2003 року ухвалила резолюцію про висилку миротворчого контингенту у Ліберію. Миротворчий контингент у Ліберії є одним з найпотужніших і складається з 15 тисяч вояків.

“Рідна мова -- це найважливіший чинник для розвитку духового життя людини. Ті народи, що досягли національної свідомості, дуже дорожать своєю мовою як дійсним, природним і дорожочинним народним скарбом, як надбанням збірної духової діяльності великої кількості попередніх поколінь”

-- Крафт Ебінс

Д-р Омелян Бей
Власкор “Народної Воли”

ЧИ Є МАЙБУТНЄ ДЛЯ “СОЦІАЛЬНОЇ ДЕРЖАВИ?”

ІІ

5. Основи соціально-ринкового господарства (СРГ)
Хоч модель СРГ робить враження кейнсіанського варіанту, він майже повністю відображає всі ті законодавчі акти з попередніх ер, які вже тоді прямували перетворити Німеччину у державу повсюдного достатку. ФРН 1948 року була багата на здібних економістів і патріотично настроєних громадян, які зуміли переклоситися із солідаристських парадигм гітлерівського періоду на державу парламентського типу, подібну до США чи Англії. Отже, ФРН прийняла всі попередні соціальні права і привілеї, поширивши їх згідно з напрямними чотирьох потуг-окупантів.

Німецький модель включає всі здобутки попередньої доби і повенні модифікації, в тому й чимало проєктів Людвіга Ергарда. Ергард особливо гостро виступав проти картелів, синдикатів були або ліквідовані, або розбиті на виробничі частини. Багато картелів залишено, але над ними встановлено жорстку контролю, що її здійснює т.зв. “картельамт” у Берліні.

Система СРГ не є пляновою системою. Вона базується на праці багатьох інститутів, які наглядають за працею економічних важелів, таких як: а) інфляція, б) цінова політика, в) посадові оклади і занятість, г) схема виробництва тощо. Німецьке законодавство ви-

значає себе коригентом дій, що можуть негативно впливати на виробництво суспільного продукту. З одного боку, воно забороняє горизонтальні монополії, а з другого -- регулює акції, що постані внаслідок стихійного ринку.

Діячі СРГ вважали, що ринки не є досконало плавучими організаціями і можуть працювати проти слабших класів суспільства. Конкуренція, на думку Вільфредо Парето, може діяти як коригент нестатків ринку, але тільки за умов статичного росту економіки. Тобто, конкуренція “Парето” могла існувати до індустріального зриву, коли стадії розвитку людства посувалися слідами чималим ходом.

Хоч ФРН була проти монополій хлясичного типу, в 1950-их роках деякі картелі були вилучені від судового позову. Отже, йдеться про модифікацію т.зв. “структурних криз” в аграрному секторі, у транспорті, в орендних платежах, кредитних установах, праці картелів вилучують із позовницьких дій проти них. Таке рішення тлумачать тим, що внаслідок значного спаду попиту на послуги тих секторів, тільки картельними діями можна привернути зростання. Інші, т.зв. раціоналізаційні картелі є по суті зовсім легальними установами і вважаються єдиним засобом зростання виробництва, коли надшвидко зростає технологічна база конкурентів. За умов некон-

трольованої конкуренції, підприємства витрачають чимало часу на “шпигунські” розвідки опонентів і виминають ефекти економії часу і коефіцієнта корисної дії (ккд). 8

У ФРН держава не лише обмежує конкуренцію у певних випадках, але й регулює розташування робочих годин, мінімальну плату, рентну плату, найм і звільнення працівників. Державні коригенти відносяться теж до охорони працівників, виробничих ризиків, розподілу прибутків тощо.

6. Принципи соціальної демократії (СД) сучасного типу
Керований капіталізм сьогодення -- це не лише залишки “кейнсіанства” і його різних варіантів, але й нові витвори, до яких соціал-демократія (СД), чи, за висловом Гергарда Шредера, канцлера ФРН, “die Neue Mitte” (нова середина). Дехто з європейців називає СД “третім шляхом”, або радикальним рухом, що рухається доправа. Тобто, сучасна СД не є наслідницею СД XIX-XX століть.

Сучасна СД не є сутнісною соціалістичною партією. Сучасна Європа -- це в більшості держави зі соціал-демократичним, або ліберальним устроєм. Головними характеристиками СД, що відрізняють її від соціалістичних партій, є такі:

а) демократія в принципі, що

сповідує більш відкритий державний устрій, який визнає конкуренцію, але й переслідує принципи егалітарного суспільства;

б) СД визнає, що суспільні організації перебувають у постійній зміні й ті зміни мусять носити мирний, ненасильницький і парламентський характер;

в) зміни в суспільстві мають бути диктовані розважністю, поступовістю і бути морально виправданими (напр.: реакція до іракської кризи);

г) суспільство організується через вибори демократичним порядком; децентралізація владних структур, широкое самоврядування адміністративних одиниць;

г) охорона приватної власності; контролю за працею монополій, олігополій і картелів; підтримка соціальної власності кооперативного типу;

д) сучасна СД визнає індустріальну демократію, допускаючи до адміністрування фірмами прямих виробників, а крім цього -- власників фірм, завідувачів, профспілки, державні органи, прямих споживачів тощо. Похідною СД є соціально-ринкова система господарювання, батьківщиною якої стала повосення Німеччина (ФРН). У Франції до 1980-их рр. практикували індикативне плянування, в Англії, Данії і Швеції ввели систему “держав-достатку” (“welfare state”). (Продовження буде)

Кость Бондаренко (“ЛП”)

НА ПОРОЗІ НОВОЇ ПОЛІТИКИ

ся, проте виступити відверто проти нього вони не змогли. Так само не змогли і підтримати опозиційного варіанту. З цим і завершили політичний сезон у липні цього року. З цим і роз'їхалися по курортах, дачах і пляжах. Перенесли розгляд питання до осін.

У серпні з'являється другий варіант конституційних змін. У результаті цього варіанту з'явилася ідея послаблення президентської влади, обрання президента парламентом, посилення фігури прем'єр-міністра тощо. Цей варіант підтримали СДПУ (о), Соціалістична та Комуністична Партії. Натомість інші пропрезидентські сили обійшли проєкт делікатною мовчанкою (в кращому разі вилучили з себе шорс типу: “Ну да... треба вивчати... в принципі -- нормально, але... треба доопрацювати...”), а права опозиції сприйняла його у штики. І, хоча біла заява про збір 301 підпису під проєктом №3, чомусь виникла ідея четвертого проєкту...

Складається враження, що четвертий проєкт -- це своєрідний сигнал частини парламентської більшості, яка бажає саботувати ініціативи соціал-демократів (об'єднаних).

Що єдине нині СДПУ (о), комуністів і соціалістів? Не лише спільні претенсії на лівий електорат. Їх об'єднує розуміння того, що вони не можуть претендувати на президентське крісло на всенародних виборах. А от варіант обрання президента парламентом створює шанс для успішного кандидування і Медведчука, і Симоненка, і Мороза. Тобто логіка зрозуміла: якщо

в цих політичних сил немає шансів отримати президентське крісло в чесній боротьбі -- треба цей варіант просто поховати.

Натомість “Наша Україна”, Партія Регіонів і Блок Юлії Тимошенко мають шанси для успішного кандидування і навіть випасти під час президентських перегонів. Найбільш бажаним для цих політичних сил є збереження статусу кво політичної системи. Тобто система з сильною президентською владою і всенародно обраним президентом на чолі держави -- цей варіант є абсолютно прийнятним для української правниці.

Тому в парламенті останнім часом спостерігаються тектонічні зсуви, які мають більшу ідеологічну мотивацію, ніж попередні політичні процеси.

Якщо минулого сезону ми мали ліво-праву опозицію та лівацько-праву більшість, то тепер є шанси поділу на лівих і правих, прихильників і противників конституційної реформи, прихильників сильної президентської республіки та фанатиків держави парламентського типу. Каталізатором цих зсувів стала навіть не політична реформа, а самі лише ініціативи щодо реформування політичної системи України.

З одного боку може утворитися блок лівих партій, підкріплений фінансово-адміністративним ресурсом СДПУ (о). З іншого -- блок правих партій, підкріплений популярністю Віктора Ющенка та фінансовим ресурсом донацької політично-фінансової групи. При цьому такі процеси є вигідними і Леонідові Кучмі, який

досягає корисних для себе наслідків, залишаючись активним політичним гравцем аж до президентських виборів і навіть певний час після них. Президент має шанси впливати і на те, хто в цих групах стане потенційним провідником. Таким чином, майбутня політика стає для самого Л. Кучми більш передбачуваною, рівно ж як більш передбаченим стає і майбутнє Кучми після закінчення президентського терміну.

На те, що політичні перегрупування в обох парламентських таборах розпочалися, вказує хоча б перехід Івана Плюща з більшості в “Нашу Україну” саме після оприлюднення Степаном Гавришем четвертого варіанту конституційної реформи -- теж симптоматичний момент. Плющ користується незаперечним авторитетом і є людиною, обізнаною з тонкощами та правилами кулуарних ігор. Він не лише посилює середовище Ющенка, а й вказує шлях для інших депутатів із більшості.

Отже, нас чекає цікава, скандальна й інтригуюча політична осінь. Грядуть політичні зміни. Навіть якщо не буде політичних реформ. Іноді звичайні, стихійні, політичні рухи можуть привести до більш вагомих результатів, аніж намагання глобальних реформ.

А що з політичною реформою? А нічого. Це лише в театрі рушниця, що з'являється у першому акті, має обов'язково вистрілити в третьому. По-перше, ми не в театрі. А по-друге -- рушниця вже вистрілила. Хоча дуже тихо, але влучно.

СТВОРЕНО КРИМСЬКОТАТАРСЬКИЙ
КОЗАЦЬКИЙ ПОЛК

Симферопіль (АПУ). -- У м. Бахчисарай створено кримськотатарський полк Українського Козацтва. Очолив його член місцевого меджлису Якуб Аппазов.

Як повідомив верховний отаман окремої Кримської округи Українського Козацтва Олександр Миколаєнко, найближчим часом відбудеться презентація полку, до якого тепер входить близько 100 осіб. Загалом же Кримська округа Українського Козацтва об'єднує понад 1000 осіб.

За словами гетьмана Українського Козацтва Івана Біласа, символічно, що кримські татари включились у розвиток українського козацтва, оскільки “ми не розділяємо людей за національною ознакою, всі ми громадяни України”

Довідка: Українське Козацтво -- міжнародна національно-патріотична і оборонно-спортивна всеукраїнська громадська організація козацтва України та української діаспори. Метою діяльності є сприяння розбудові України як суверенної, самостійної та незалежної, демократичної і правової держави, відродження прогресивних українських козацьких звичаїв і традицій, української національної ідеї в її козацькому варіанті, захист політичних, економічних, культурних та історичних здобутків Українського Народу, забезпечення його духовного і матеріального добробуту, морального і фізичного здоров'я, відродження, утвердження і розвитку української мови і культури.

У СТОЛИЦІ БУДУЮТЬ
КОЗАЦЬКИЙ ХРАМ

Київ (С. Фещенко). -- Три прикрашені хвістурками ковані металеві хрести стали кінцевим акордом у будівництві першого в сучасній Україні козацького храму -- церкви Покрови Пресвятої Богородиці, що розташувалася посеред Відрадного парку Києва. Освятив хрести Патріарх Філарет. Потім за допомогою автовишки та трьох робітників, хрести розмістили на банях храму і дзвіниці. До урочистостей приєднались представники столичної влади, патріотично налаштованих військових, української діаспори в Америці та народний депутат Юрій Бойко.

Останній від імені черкаського краю подарував церкві відреставровану старовинну ікону, а

радник О. Омелянчука вручив будівникам примірник рідкісної Біблії Пантелеймона Куліша.

Головним рушієм спорудження в столиці нової культурної “точка” став полковник українського козацтва Костянтин Олійник, він же козак Мамай. Паи Олійник ще на початку 90-их років отримав право на володіння землею в парку. Силами козацької громади за десятиріччя тут звели кілька мальовничих хатинок, тинів та містків у дусі минулих століть. А тепер завершено й осередок духовності.

К. Олійник пообіцяв, що поспілкуватися з Богом в цьому незвичайному храмі можна буде вже на цюгорічну Покрову.

О. Сергієнко

ДОКУМЕНТИ І ФАКТИ З ЖИТТЯ БОРИСА АНТОНЕНКА-ДАВИДОВИЧА

Коштом Фондації ім. Івана Багряного, у Києві вийшла друком друга книга кандидата філологічних наук Леоніда Бойка про Бориса Антоненка-Давидовича п.н. "Подвижник духу" У першій книзі, що вийшла друком в 1998 році п.н. "Нашадки прагдів", Л. Бойко розшукав спадщину Б. Антоненка-Давидовича і, зібравши її, підготував до друку та прокоментував його творчість як письменника і громадського діяча, активного учасника дисидентського руху, духовного провідника і наставника шестидесятників.

Б. Антоненко-Давидович є автором таких книг: "Землею українською", "Смерть", "Печатка", "Крила Артема Летючого", "На довгій ниві", "Здалека і зблизька", "За ширмою" "Завищені оцінки", "Січ-Мати", "Як ми говоримо" та інших.

Нова книжка Л. Бойка "Подвижник духу" -- художньо-документальна книга про допити, очні ставки, свідчення багатьох письменників та друзів, які були вже арештовані, протоколи допитів, ухвали НВД, спогади, судові процеси О. Слісаренка, М. Ірчана, В. Поліщука, Г. Косинки, В. Підмогильного й десятки інших українських поетів і письменників та 20-річне поневіряння Б. Антоненка-Давидовича в концетраційних таборах Сибіру та на заслання.

Книга містить щойно відкриті архівні документи судових справ над письменниками України -- Б. Антоненком-Давидовичем та його друзями, яких обвинувачували в контрреволюційній діяльності, націоналізмі та у зв'язках з "ворогами народу"

Б. Антоненка-Давидовича визнали винуватим після багатьох допитів та очних ставок з письменниками в тім, що він був запек-

лим українським націоналістом, скрізь і завжди говорив українською мовою, а з 1919 року був членом різних антирадянських організацій, а востаннє, ніби належав до Української Військової Організації (УВО), займаючись контрреволюційною діяльністю. Звинувачення Антоненка-Давидовича було складене на основі свідчень письменників, заарештованих за іншими справами -- Епіка, Плужника, Пилипенка, Підмогильного, Грицяка, Ялового, Слісаренка, Атаманюка та інших. Однак, Слісаренко і Атаманюк від своїх свідчень, як видно в протоколах, згодом відмовились, а Епик, Плужник, Підмогильний та інші, як з'ясувалося у пізніших допитах, до антирадянських організацій не належали, бо таких тоді не було, але їх примусили признатись, що належали до цих організацій разом із Антоненком-Давидовичем.

У 1947 р. Антоненка-Давидовича звільнили з ув'язнення, але в скорому часі знову арештували й заслали у Красноярський край. Після смерті Сталіна, звільнили після двадцяти років поневіряння, але не реабілітували. В той час головою Спілки Письменників України та депутатом Верховної Ради СРСР був Микола Бажан, друг Антоненка-Давидовича з давніх років. Це завдяки його старанням, Б. Антоненка-Давидовича реабілітували, а згодом прийняли до Спілки Письменників України. У книжці знаходимо листування Бориса Антоненка-Давидовича з Бажаном.

Цю цікаву документальну публікацію можна придбати за 15 дол. з пересилкою. Замовлення і чеки слід слати на таку адресу:

Bahrlany Foundation
811 S. Roosevelt Ave.
Arlington Height, Ill. 60005

Микола Вірний

ЦІКАВА І КОРИСНА КНИЖКА

Недавно автор цієї скромної рецензії мав щастя отримати нову книгу відомого поета і журналіста Володимира Біліява п.н. "На неокраїні крилі"

Появі цієї книжки сприяв Український Культурологічний Центр -- Донецьке відділення Наукового Товариства ім. Шевченка. Макета -- Донецький Східний Видавничий Дім.

Автор висловлює глибоку вдячність управі жіночого відділу Організації Оборони Чотирьох Свобід України в США та Кураторії Фонду ім. Лариси Целевич і Уляни Целевич-Стецюк, які своїм грошовим дарунком покрили собівартість друку збірника. Дякую теж всім своїм рідним і друзям, які допомогли йому видати збірник.

Володимир Біліяв своїми нарисами зумів охопити відомих і

визначних майстрів українського слова західної діаспори -- поетів, прозаїків, літературознавців, а також мовознавців, вчених, політиків, військовиків, громадських, політичних і церковних діячів. З багатьма згаданими особистостями автор був знайомий. Деякі з них стали приятелями і друзями Володимира Біліява.

Ця книга дуже корисна для всіх, кого цікавить розвиток української літератури ХХ століття. Особливо ж, й зокрема, вона буде допоміжною для дослідників, літературознавців, студентів, викладачів, аспірантів.

Книжку "На неокраїні крилі" можна замовляти в автора. Адреса:

Mr. W. Bilajiw
336 Golfview Drive, # 312
North Palm Beach, FL 33408

Світлана Мичко ("УМ")

ЦЕРКОВНИЙ УДАР ПО УРЯДІ

Почаївську Лавру відстоюватимуть аж до громадської непокорі.

Події навколо однієї з найбільших православних святинь України -- Почаївської Лаври на Тернопільщині знову загострюються. Під керівництвом настоятеля Духовного Центру імені Данила Галицького в Тернополі, отця Анатолія Зінкевича (відомої й авторитетної серед тернополян людини), створено ініціативну групу під назвою "Почаївський Лаврі -- статус національної духовної святині України"

Члени цієї групи передусім прийняли звернення до прем'єр-міністра України Януковича, у якому, зокрема, йдеться: "Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 липня 2003 року створило умови для приватизації будівель Лаври Московським Патріярхатом. Це фактично є офіційним визнанням духовної ієрархії Російської Православної Церкви над Лаврою, що суперечить цивілізаційним цінностям та виборіві абсолютної більшості населення України..."

Миряни різних конфесій та широкий громадський загал сприйняли розпорядження Кабміну як приниження власної національної гідності, образу своїх духовних, державних цінностей. Вищезначені дії уряду загрожують по-

розумінню між віруючими різних конфесій християнських церков та громадянській злагоді..."

Як повідомив о. А. Зінкевич, очолювана ним група категорично вимагає від уряду наступних дій: негайно скасувати згадане розпорядження, притягти до відповідальності посадових осіб, які спричинили конфліктну ситуацію, терміново розпочати розробку проекту закону "Про національні духовні святині України" й обов'язково розповсюдити його дію на Почаївську Лавру, а також забезпечити участь у розробці цього проекту широких кіл громадськості.

За словами керівника ініціативної групи, її вже офіційно заявою підтримали ієрархи провідних традиційних християнських церков в Україні -- Митрополит Луцький і Волинський Яків (постійний член Святого Синоду УПЦ КП), предстоятель УАПЦ Митрополит Методій та єпископ-ординарій Тернопільської єпархії УГКЦ Михайл (Сабрига). Крім того -- десять архиєреїв навколишніх областей, які заявили про готовність допомагати відстоювати статус Почаївської Лаври як національної святині аж до актив громадянської непокорі.

Ігор Шпірка -- голова правління "Благодійного Фонду "Стимул" в Дніпропетровську
Людмила Сінцова -- виконавчий директор Благодійного Фонду "Стимул"

БЛАГОДІЙНІСТЬ -- МЕНТАЛЬНА РИСА УКРАЇНСЬКОЇ ДУШІ

В усі часи за винятком суперечних радянських, провідні фірми та окремі великі особистості України славились благодійною діяльністю. З 1999 року до їх реєстру належить і Благодійний фонд "Стимул", лейтмотивом діяльності якого стало відродження на теренах України славних традицій батьків в області спонсорства, меценатства, у розвитку культурних, інтелектуальних і духовних традицій, якими завжди славився наш народ. За три роки свого існування, Фонд "Стимул" розробив і впровадив значну кількість проєктів з підтримки обдарованої учнівської молоді, навчальних закладів, талановитих вчених Придніпровського регіону, в наданні допомоги хворим та в забезпеченні медикаментами і лікуванням людей похилого віку. Фонд впровадив систему вишколу і навчальних програм для суспільних організацій і мешканців Дніпропетровської області, а також ряд постійно діючих семінарів з поглиблення свідомості громадян в питаннях прав людини і особистої волевиявлення, з їх активної участі в системі місцевого самоврядування.

З квітня 2001 року, в якості переможця конкурсу Міжнародного Фонду "Відродження", розташованого в Києві, "Стимул" став інформаційним спільником цього фонду в Дніпропетровській області. Участь у його праці до-

зволила "Стимулові" отримати доступ до міжнародних інформаційних каналів і діяльності світових донорських організацій. Отримана інформація керівників фонду обробляється, систематизується і надається іншим громадським благодійним фондам Дніпропетровська і області. Активна співпраця з міжнародними, культурними, медичними й екологічними закладами, навчальними, науководослідними, культурними, медичними й екологічними закладами, органами місцевого самоврядування і громадянами, дозволяє ефективно впроваджувати огляд наявних проблем в українському суспільстві, створювати і впроваджувати програми з їх подолання.

Одним із найважливіших напрямків діяльності фонду є розбудова дружніх і ділових відносин громадян і організацій Дніпропетровська з організаціями українців, які мешкають за кордоном. У першу чергу це відноситься до дружніх і ділових стосунків молоді Дніпропетровщини з українською молоддю діаспори. Це, тим паче, що однією з нагальних проблем Дніпропетровщини є значні втрати за радянські часи в етнічному і, особливо, в мовному відношенні. Подібна ситуація спостерігається ще в більшому вимірі в середовищі української молоді в закордонні. А тому, фундатори і працівники фонду сподіваються на співпрацю

перш за все з молодіжними організаціями українців за кордоном, особливо в питаннях збереження і розбудови української мови, народних традицій, любови до історичної Батьківщини з тим, щоб всі ми могли пишатись своїм українським походженням, а Україну щоб поважали в усьому світі за розум, духовність, людяність.

Сучасний Дніпропетровськ -- це одне з найчудовіших міст України, що розташувалося на берегах Славуті-Дніпра. Було б дуже добре, якби вся планета, а особливо наші брати і сестри з діаспори знали про нас, про наші потенційні можливості, про місто українських ракетобудівників. Ми з великою радістю готові прийняти в себе українців із усіх країн світу, організувати культурні, наукові і ділові зустрічі, допомогти в розбудові взаємодіючих ділових відносин.

Наші пляни на майбутнє передбачають заснування і розбудову громадської організації "Трислав", що, хочеться сподіватись, стане надійним каменем широкого суспільного руху в побудові нової, осяяної розумом і духовністю України, славної красою фізичною, інтелектуальною і духовною. З цього питання ми знаходимо розуміння і підтримку відомих членів громадських діячів, таких як: М. Руденко, В. Шевчук, О. Мороз, Ю. Саснюк, Ю. Шевцов. Головну задачу центру "Трислав" вбачаємо

в об'єднанні зусиль і можливостей всіх людей доброї волі, наших батьків і сестер в усьому світі, не байдужих до долі України і планети в цілому, в пошуках ефективних рішень з питань екології суспільства і навколишнього середовища, екології космосу душі людини, в вирішенні питань відтворення сприятливих умов для відродження нашого родооводу, як і розмаїття життя на планеті.

Ідейним підґрунтям для розбудови "Трислава" стали книги вченого і письменника, викладача Дніпропетровського Національного Університету Василя Шевцова "Русь" та "Багато знаших, мало вибраних", в яких подається авторська версія історії українсько-руського народу протягом 26000 років та нове бачення оточуючого нас Всесвіту і місця людини в ньому. Названі книжки читачі можуть знайти за електронною адресою <http://rusruh.narod.ru>

На завершення цього інформаційного листа від вчених і студентської молоді Дніпропетровщини, висловлюємо щиру подяку проф. Оспіпові Морозу, за підтримки якого маємо можливість звернутись і надіслати наші щирі вітання всім тим, хто незважаючи ні на які обставини і тривалий час розлуки з Батьківщиною, пам'ятає про неї і чий серця б'ються в унісон з серцем України! Низький Вам уклін!

М. Мельник

РОЗПОВСЮДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В УКРАЇНІ

мова та література в національній школі"

Як вказують вгорі подані цифри (50% населення говорить по-російськи), такі заходи виявились дуже успішними. Можна припускати, що російські уряди з таких відносин між мовами України дуже вдоволені. Зрештою, вони у значний спосіб причинились до втримання, а то й скріплення ролі російської мови в житті України. Вони робили це свідомо в надії, що в цей спосіб "прив'яжуть" Україну до Росії. На їхню думку, Україна мала б бути не пограничним союзником (для окозамилювання, вони таке окреслення цілий час вживають), а автономною провінцією Росії.

Вислідом незвичайно успішної русифікації України є те, що скоро провести дерусифікацію не є так легко, хоча деякі успіхи в тому напрямі можна вже помітити. Наприклад, на основі переписів населення в 1989 і 2001 рр., можна побити кілька цікавих порівнянь. І так в 1989 р. 64.7% населення вважало українську мову своєю рідною мовою; в 2001 р. той відсоток зріс до 67.5%, цебто він підвищився на 2.8 пунктів; за той час кількість українців зросла з 72.7% до 77.8%, а кількість росіян зменшилась з 26.6% до 17.3%. Очевидно, перед самостійністю певний кількості українців було вигідно подавати себе за росіян.

Можна також завважити, що не всі українці (цебто не "населення", а "українці") вважали українську мову рідною. Тих українців, які вважали українську мову рідною, є біля 85.2%; а тих українців, що вважали російську

мову рідною, є приблизно 14.8%.

На мовну ситуацію в Україні мають значний вплив засоби масової інформації (ЗМІ). Зокрема великий вплив на український простір мають російські ЗМІ. Вони це роблять і з політичних, і з економічних причин. Вони мають великі можливості переважно тому, що фінансово набагато сильніші як українські ЗМІ, тому можуть продукувати більше різноманітних і цікавих програм.

При тій нагоді варто згадати, що в квітні 2003 р., на "Громадському Радіо" почала працювати щотижнева програма під назвою "Дерусифікація" Останніми часами можна теж завважити статті на цю тему у більшій кількості часописів.

Дуже важною подією в мовній діяльності стала постанова Верховної Ради (ВР) з 6-го лютого 2003 р. про ведення парламентських слухань на тему "Про функціонування української мови в Україні" Постановою ВР з 22-го травня 2003 р., схвалено рекомендації тих парламентських слухань. У тій постанові говориться: "Зважаючи на висновки та пропозиції учасників парламентських слухань про функціонування української мови в Україні", Верховна Рада постановляє:

1. Схвалити рекомендації парламентських слухань "Про функціонування української мови в Україні"

2. Кабінетові Міністрів України: У процесі підготовки проєкту закону України про державний бюджет України на 2004 рік, прийняття нормативно-правових актів і розробки держав-

них програм щодо розвитку, функціонування та дослідження української мови врахувати зауваження та пропозиції, висловлені учасниками парламентських слухань; на "Дні Уряду України" у жовтні 2003 року, поінформувати Верховну Раду про стан реалізації рекомендацій парламентських слухань, схвалених цією постановою.

3. Видавництву Верховної Ради України підготувати та видати збірник матеріалів за результатами парламентських слухань "Про функціонування української мови в Україні" Управлінню справами апарату Верховної Ради профінансувати в установленому порядку витрати, пов'язані з виданням названого збірника.

4. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури та духовості. Підписав голова Верховної Ради України В. Литвин.

Очевидно, проблема української мови в Україні є теж проблемою політичною. Та важною політичною проблемою вона напевно не є. Під сучасну пору кандидат на президента напевно не виграв би виборів, коли б найважливішою частиною його виборчої програми була дерусифікація. Кандидати на депутатів ВР беруть до уваги аргумент про дерусифікацію тільки у універсально свідомих виборчих округах.

Деякі націоналісти вважають Президента Кучму русификатором України. Таким він напевно не є. Треба тільки подивитись на те, що він бере до свого кабінету та кого призначає міністрами культури та освіти.

ЛАВРЕАТИ ЛІТЕРАТУРНОЇ ПРЕМІЇ ІМ. В. СВДІЗІНСЬКОГО ЗА 2002 РІК

Київ (АПУ). -- Журі літературної премії ім. Володимира Свідзінського, заснованої Лігою Українських Меценатів і журналом "Київ", оприлюднило імена нових лавреатів за 2002 рік. Ними стали Василь Герасим'юк і Степан Сапеляк.

В. Герасим'юк -- представник покоління вісімдесятників. Премію йому принесла книга "Поет у повітрі" (в-во "Кальварія", Львів, 2002).

С. Сапеляк -- представник поетичного покоління, яке прийшло в українську літературу на початку сімдесятих років, саме тоді, коли, за словами Сапеляка, "таке поняття як поет і імперія були несумісні" Фактично за збірку вір-

шів, яку рецензент охарактеризував як "націоналістичну", поет був ув'язнений, відбув десять років заслання, тюрем і концтаборів, після чого був виселений у Східну Україну і нині проживає у Харкові.

С. Сапеляк був членом Української Гельсінської Спілки, одним із фундаторів Асоціації Незалежної Творчості Інтелігенції. "Біль за трагічну долю України, віра в нескорений дух народу проймають поезію Степана Сапеляка. Три вічні джерела живлять її: український фольклор, Біблія, Шевченко", -- так написано у передмові до його книги "Страсті по любові" (в-во "Майдан", Харків, 2000), за яку автора удостоєно премії ім. В. Свідзінського.

ЯЛТИНСЬКИЙ ГОТЕЛЬ "ОРЕАНДА" УВІЙШОВ ДО МЕРЕЖІ "PREMIER HOTELS"

Симферопіль (АПУ). -- Ялтинський готель «Ореанда» приєднався до першої готельної мережі в Україні «Premier Hotels». Кримський готель став третім учасником мережі.

Чотириріковий готель «Ореанда» збудовано 1907 року, у 2001 році його повністю переобладнано та перебудовано. Готель розташований на березі Чорного моря, у центрі Ялти. Складається з 114 номерів, у тому числі 5 апартаментів, 14 люксів, 21 напівлюксу. У готелі також працюють діловий-центр, ресторани та бари, казино та клуб стрибків у воду.

До речі, «Premier International LTD» -- перша в Україні керуюча

компанія у сфері готельного діла. Компанія інтегрує стратегії продажу та зусиль розповсюдження мережі за рахунок просування спільної марки, розробляє та впроваджує спільний логотип та торгову марку, просуває марку окремого готелю як члена локальної готельної мережі, займається виставковою діяльністю, визначає споживчі симпатії та потенційний попит для кожного готелю.

Сьогодні до мережі входять перший п'ятиріковий готель в Україні «Прем'єр Палас» (м. Київ), чотириріковий готель «Ореанда» (м. Ялта) та чотириріковий готель «Дністер» (м. Львів).

Іван Гвозда

ГОЛОДОМОРНІ ЗЛОЧИНИ 1932-1933 РОКІВ В УКРАЇНІ

Сучасні суспільні науковці не дають чіткого визначення поняття “геноциду”, хоч у Конвенції ООН таку дефініцію визначили вже 11 грудня 1946 року (стаття 2). З того часу до цієї справи поверталося чимало експертів. Одначе, Франк Чалк і Курт Джанассон у їхній студії, присвяченій цьому питанню, вперше вичерпно представили історію і соціологію геноциду, розширили дефініцію ООН, включивши в її поняття “мотиви” держави-злочинця (розбудувати чи відновити свою імперію), щоб позбутися передбачуваних небезпек, розповсюдити терор поміж дійсними чи потенційними ворогами, застосувати відповідні економічні механізми як зброю для знищення згоданих ворогів, насильно накинати суспільству певну ідеологію або догму (Frank Chalk & Kurt J. Jansons, *The History and Sociology of Genocide: Analyses and Case Studies*. New Haven & London, Yale University Press, 1990).

До речі, згідно з цією публікацією, “геноцид” — це форма одностороннього масового вбивства, яке застосовує держава-злочинець, чи якась інша влада, завданням якої є знищити певну групу населення. Ця держава сама вирішує питання приналежності до цієї групи”, стр. 23.

Поняття “геноцид”, в цілості, говорить про ціль чи завдання, які дана держава з допомогою масового вбивства рішила досягнути. Для здійснення злочинного процесу, злочинна держава може застосувати один або більше способів чи інструментів, зокрема (компонентів кримінальності).

Найжорстокіший з усіх можливих способів чи знарядь масового убивства якоїсь нації — це голодомор.

Давид Маркус — правний до радник нью-йоркського судді Алина Роса (Allene R. Ross) твердить, що найбільш катастрофічно потерпіли людські права ХХ ст. шляхом голодів, створених чи зманипульованих державами. У 1932 р. щонайменше п’ять мільйонів українців померло з голоду, тоді як голоду в Росії не було. Радянський уряд наклав на Україну ката-

строфічні збіжжіві квоти, експортував збіжжя за границю. Щоб досягнути “революційних” цілей, довів до того, що його власні громадяни дослівно гинули на вулицях” (David Marcus, “Famine Crimes In International Law, “ *American Journal of International Law*. Vol. 97, no 2 (April, 2003: p. 245).

У своїй статті Маркус спеціально підкреслює, що масове мордування голодом в Україні, Етіопії та в Північній Кореї в ХХІ ст. є найвищим ступенем кримінальності, який людство може заподіяти. З очевидних причин, у цій статті будемо аналізувати лише ті частини студії Маркуса, що відносяться до голодомору в Україні в 1932-1933 роках.

Маркус твердить, що природні катастрофи не спричинюють голодоморів. Він наводить Амартія Сена, який піддає думку, що “національні уряди (навіть) можуть самі вибрати чи дозволити їхньому населенню умирати з голоду (“голодам є настільки легко запобігти, що вражає, що їх взагалі допускається). У модерних часах там, де є масова смертність від голоду, напевно не природа чи Бог є її спричинником, а держава. Далі автор каже: “державних службовців, відповідальних за вигодовлення і виконання політики голодомору, ми повинні вважати за найгірших злочинців в історії людства”. Згідно з автором, до таких загальновідомих злочинців ХХ ст. належить Сталін, а український голод, який не часто зустрічається на списках, є найбільш брутальним голодом століття.

Міжнародне право, як дальше каже Маркус, криміналізує перший і другий ступінь голодомору, тому тим більше неоправданно, що міжнародна спільнота не спромоглась чи не хотіла бачити навіть найбільшого злочину-голодомору, який застосували в Україні в 30-их роках, не те щоб була готова судити державних службовців, які здійснили міжнародно-кримінальний злочин — голодомор.

Маркус пише, що міжнародне кримінальне право фактично

криміналізує державну діяльність, яка практикує або сприяє застосуванню голоду. До речі, Маркус робить заходи, щоби формально скодифікувати міжнародне право щодо голоду.

З аналітичної точки зору, спеціалісти в цій ділянці вирізняють чотири ступені причетності держави до голоду. Четвертий ступінь голодоморної поведінки держави характеризує мінімум умисности. Третій ступінь позначається її байдужістю до голоду в держві. Другий ступінь включає кримінальний намір (mens rea) даної держави. І, нарешті, перший ступінь голодоморности характеристичний тим, що держава свідомо та дощільно застосовує голод як екстермінаційне знаряддя, щоб терміново знищити небажану групу населення.

У загальній літературі про голодоморні злочини, часто зустрічаємо тенденцію трактувати їх як поняття порушення економічних прав, зокрема права на харчі (такі твердження зокрема часто зустрічаються в українській літературі!). Маркус м.ін. наголошує, що “голоди не є просто кінцевими наслідками масових порушень прав на харчі... приклад українського голодомору ілюструє, що голод часто є вислідом порушення безлічі прав злочинними державами, які дощільно маніпулюють голодом з метою досягнення їх власних цілей” — Йдеться тут про зв’язок між активним агентством людини і голодом.

Аргументувати, що самі голоди є масовими злочинами супроти права на харчі ефективно унеможливає криміналізацію голодоморних практик. Автор стверджує, що “голоди оправдують порушення кримінальних санкцій лише тоді, коли є доказ, що людське агентство їх здійснює” Що більше (автор цитує завагу Сена), “голоду ніколи не знавала функційна багатопартійна демократія”, — громадяни, які користуються людськими правами, вільною пресою. Як дальше підкреслює Маркус, у ХХ ст., в часі високорозвинутої і дуже дорогої технології, “голод є низькотехнологічним

способом, чи пак дешевою зброєю, для здійснення масового злочину, яку може набути і найбідніша, і найбільш недорозвинена країна. (Подібно як під що пору деякі країни набувають хемічну і біологічну зброю).

Український голодомор 1932-1933 рр., каже автор, з огляду на те, що впродовж короткого часу наніс масове знищення українського населення, був жорстокою безпрецедентною катастрофою не лише України, але й європейських людських прав першої половини ХХ століття. Протягом одного року від п’яти до одинадцяти мільйонів українців померло від голоду чи споріднених з голодом недуг, навмисне сплянованим російсько-советським урядом, щоб закріпити владу нової російської імперії.

У 1932 р. Україна вже дванадцять років героїчно відбивала всесторонній тиск Росії, щоб її знову позбавити національної ідентичности, щоб її закріпачити. Сталін форсував “чистий” комунізм шляхом “декулакізації” — щоб знищити українську середню класу, і шляхом “колективізації” щоб здешакувати українське селянство, щоб дощенту розгромити український державницький націоналізм.

Колективізація і декулакізація — це вістря зброї Російської Комуністичної Партії (більшовиків), а головню п’ятнадцяти тисяч політруків — російських терористів “постишевців” Це ж бо з допомогою цієї зброї зроблено напад на українську інтелігенцію, на релігійних і політичних провідників.

Проголошуючи таку високу квоту задачі збіжжя для держави, щоб селяни не могли її виповнити, російські агенти в Україні — 24-тисячники, 15-тисячники, російські бригади та загони ГПУ, тисячні кадри комсомолу, ВКП(б), окупаційні війська Червоної Армії та російські колоністи і місцеві ренегати мали можливість нав’язувати вмираючому з голоду населенню саботажі та контрреволюцію. Що більше, видаючи закон про не порушність соціалістичної власности, що передбачав кару

смерти за крадіж чи пошкодження власности Радянського Союзу, позбули кожного українця особисто-го права на овочі своєї праці, навіть права не піддаватися голодовій смерті.

Росія, яка була забезпечена від голоду, не дозволяла українцям переходити кордон, щоб придбати там необхідні харчі. Вона навіть заборонила гуманітарну доставку харчів з-за кордону, не те щоб їх імпортувати.

Маркус стверджує, що є “докази на те, що високопоставлені советські службовці були свідомі того, що колективізація доведе до голодової катастрофи (в Україні)” Відповідь Сталіна і Молотова була така: “Ми, більшовики, можемо собі дозволити на те, щоб потреби держави — потреби, які були дбайливо визначені резолюціями партії, трактувалося як пріоритетні, а не другорядні”, що призвело Роберта Конквеста, як каже Маркус, “стведити, що советські службовці були свідомі існування зорганізованого голоду (в Україні) і його дощільно підсилювали. Висновок з того такий, що вони вповні здавали собі справу з того, що їхні закони з 1932 р. доведуть до голоду; вони були свідомі того, що голод здійснюється згідно з їхніми інтенціями і що накази видаються на те, щоб потужність голоду не знизилася; що територія, охоплена голодом, буде обмежена до певної частини (імперії)”, до України.

Міжнародні авторитети в літературі міжнародного права стверджують отже, що російсько-советська держава 1932-1933 рр. свідомо заплянувала і здійснювала перший ступінь кримінальної політики голодомору як знаряддя вигублення (подібно до застосування нацистами в концентраційних таборах газів як знаряддя екстермінації), як твердив сам Бальський — шеф Державного Політичного Управління (ГПУ) в Україні, 8-9

“Народ мій є! Народ мій завжди буде! Ніхто не перекреслить мій народ! Поешнуть всі перевертні й прибуду І орди завойовників-заброд!”

Василь Симоненко

Володимир Жила

ЛЮДИНА, ЯКА ПРАГНУЛА ДОПОМОГТИ УКРАЇНІ ВИЙТИ НА ШЛЯХ ДОСТОЙНОГО РОЗВИТКУ

III

Свято з нагоди першої річниці державности України набуває незвичайно великого значення. На урочистому засіданні Президент Української Народної Республіки в екзилі Микола Плав’юк привселюдно передав Заяву і Грамоту про складення своїх повноважень і припинення діяльності Державного Центру УНР. Цей акт має нагадати всім, що Україна веде свій родовід, свою політичну, державницьку біографію від історичних часів, які надають силу та велич нашому народові, — від часів Київської Руси, Козацько-Гетьманської Держави й Української Народної Республіки.

Так уже склалося, а надто в останні сімдесят з лишком років, що всіх, хто боровся за самостійну Україну, називали ворогами. В цьому зв’язку я хочу особисто відзначити, що Уряд і Президент УНР в екзилі, найкращі представники української громади, поличивши рідну землю через політичні мотиви, продовжували боротьбу за нашу незалежну державу. Та ниточка, що зв’язувала діаспору з Україною, ні на мить не розривалася. Славні сини й дочки України тут, на материнській землі, також наближали нашу державність. Вочевидь, усі, хто побував цими днями в Національному Історичному Музеї і оглянув експозицію, присвячену першій річниці Незалежності України, мав можливість дізнатися, скільки покладено людських життів, скільки загинуло справжніх лицарів духу за те, щоб ми мали щастя зустріти це світле свято.

Нам нині випадає важлива і відповідальна місія — дати клятву від імені нашої історії, від імені нашого народу, що ніколи не допустимо до того, аби повторилися страшні часи поневолення і зробимо все, аби Україна була вільною, незалежною, аби Україна сягнула вершин гуманізму, духовности, економічного достатку, аби Україна стала могутньою державою, яку поважають у світі не лише за те, що живе в ній великий народ з великою історією, а й за те, що цей народ робить свій неповторний внесок у розвиток людської цивілізації...

Радію з того, що маю можливість подякувати Президентові УНР в екзилі, панові Миколі Плав’юку за його мужність, за його волю до продовження поза Україною її найкращих традицій, за принагідно запевнити, що ми докладемо всіх зусиль, щоб ніколи жодного громадянина не вигнано за межі України. Місця на нашій земі немає нашим ворогам”

На тому закінчилася офіційна частина. Тут гостили нас вином, а присутні члени делегації підходили до Президента, голови Верховної Ради та інших представників Уряду, щоб стиснути їм руки, висловлюючи тим почуття вдячності.

Я підійшов до Президента Л. Кравчука і привітав його від Міністерства Закордонних Справ УНР. Він обійняв мене і ми розцілувались. Президент відмітив, що чув про мене від депутата Лариси Скорик, що я був першим, хто заговорив про потребу передачі повноважень “Віталю Вас як архітектора цього великого діла, яке ми сьогодні швидко завершили” — сказав. Я вручив Президентові мою книгу п.н. “Гете в українській літературі” німецькою мовою з присвятою і лист у справі

передачі будинків НТШ у Львові, яке тоді приміщувалось у підвалі. Згадав я також про мою співпрацю з Геннадієм Удовенком. Президент подякував і попросив передати книжку і лист урядовцеві. Він приємно усміхнувся і ми ще раз стиснули собі руки.

Другу частину цієї щирої книги Галини Змієнко-Сенишин представляють найкращі есеї та статті, в яких увага звернена на різноманітні грані життя української діаспори. Мені зокрема припала до вподоби стаття “До свого кореня”, в центрі якої стоїть незабутня новела “Дженні, вернися” авторства письменниці Люби Коленської.

Отже, як чесні і сміливі в усіх відношеннях, не затуманоймо нашого справжнього ества, а низько поклонімся безсмертним Симоненковим словам:

“Можна все на світі вибирати, сину, Вибрати не можна тільки Батьківщину”.

Розмірковуючи над цими хвилюючими рядками, хочеться запитати: а скільки у нас тих одиниць, які свідомо залишили свою Батьківщину і через бажання матеріальних достатків втопилися в морі чужинського світу? На це питання легко відповісти, незважаючи на те, що ми знаємо, що чуже оточення, немов трясовина всмоктує чим раз більшу кількість наших українських молодих людей...

Одначе, ми віримо, що при наполегливій праці ми таки задержимо значне число свідоміших одиниць для реалізації свого завдання, а в певний момент нашого життя, як це сталося з Дженні, прокинеться у нас українське сумління й гордість зі свого українського походження. Щойно тоді, як пише авторка, “загублені овечки” українського народу вирішать працювати для своєї далекої і незнаной, покривдженої але не поневоленої Батьківщини.

Підсумовуючи, хочемо сказати що творчість відомої в діаспорі громадської діячки, публіцистки і журналістки Галини Змієнко-Сенишин частіше стала звучати і в Україні, а передусім у контексті урочистої передачі повноважень Державного Центру Української Народної Республіки в екзилі Урядові Української Держави. До речі, Галина Змієнко-Сенишин була багатолітнім головою Монреальського відділення Прихильників ДЦ УНР в екзилі і мала повноваження делегата на цю церемонію в Києві у серпні 1992 року від української канадської спільноти. З іншого боку (до дня її смерті в 2003 році), шороку міцнішали її зв’язки з рідною Одесою, яку вона вимушено залишила в трагічно-драматичний період життя її родини, коли їй ледь виповнилося три роки життя. І так малолітній доньці генерала Всеволода Змієнка випало сповна випити гірку чашу вимушеної політичної еміграції.

Опинившись у далекій Канаді, Галина Змієнко продовжила батькову справу, суть якої — об’єднання українських сил поза Батьківщиною, ствердження авторитету українства у світі та допомога Україні.

Дуже важливою є її стаття “В 70-ту річницю оборони Замостя”, якою вона пригадала світові, а зокрема українцям діаспори, історично важливу подію — битву українського війська в обороні Замостя. Ця битва, замовчана ворожою акцією, не здобула належної аналізи в світових історичних оцінках як героїське зусилля Шостої Січової Стрілецької Дивізії, що врятувала Польщу, а, може й цілу Європу на двадцять років перед більшовицькою навалю. У польській історії вона стала “Чудом над Віслою” і так прийняла її світова історія. Микола Битин-

ський, учасник оборони, пише: “На західноєвропейській воєнній арені відіграла яскрава сцена величного змагання новітнього українського лицарства з навалою руйнних східних орд”

Польки признали генерал-хорунжому Маркові Безручкові свою найвищу відзнаку за хоробрість — “Віртуті Мілітарі”, але він від неї відмовився, говорячи, що боровся за Україну, а не за Польщу. До речі, начальник Шостої Січової Стрілецької Дивізії Марко Безручко та начальник штабу Всеволод Змієнко після поразки армії Будьонного дістали генеральські підвищення за оборону Замостя.

У 1924 році, коли почалася ліквідація таборів інтернованих, генерал Безручко, за дозволом варшавського уряду, поїхав в Галичину до Осмолоди, щоб помагати Митрополитові Андрееві Шептицькому. На жаль, польська влада в Галичині не дала дозволу на цей задум. Польки боялися, що ген. М. Безручко використає свою популярність серед українського населення і зорганізує повстання проти Польщі. Йому запропонували працю в польському військовому Картографічному Інституті, яку він під тиском прийняв. Крім того, ген. М. Безручко брав участь в українському еміграційному житті та був редактором журналу “За державність”. Відійшов у вічність 10 лютого 1944 року. Похований у Варшаві на православної частині цвинтаря, що зветься “Воля”

Серед багатьох граней діяльності Галини Змієнко-Сенишин є її статті, репортажі, есеї, які часто появлялися на сторінках україномовних канадських газет. У її доробку є також книжкові видання, наприклад “Літопис українців Квебеку” — ґрунтовне ювілейне ілюстроване дослідження, присвячене 100-річчю поселення українців у цій великій і розвиненій канадській провінції. Ця книга, окрім українського видання, вийшла друком також французькою та англійською мовами і стала важливим історичним джерельним виданням як для українських, так і для канадських дослідників.

Галина Змієнко-Сенишин упорядковувала і видала у Монреалі “Бібліографію голоду в Україні 19321-1933 років” (перше видання — 1983, доповнене — 1990 року). “Це видання, — пише автор, — вкрай цінне і потрібне для дослідників передусім тому, що в ньому описані документальні і белетристичні твори на тему голодомору, що виходили у вільному світі як українською, так і англійською мовами”

Свою домашню книгозбірню автор переслала через океан до рідної Одеси і подарувала її обласній науковій бібліотеці.

Восени 2000 року, Галина Змієнко-Сенишин перевезла на Батьківщину дорогу сімейну реліквію — картину відомого на еміграції українського маляра Леоніда Перфецького “Переїзд через Станіславів Шостої Січової Стрілецької Дивізії Армії УНР — до Державного Музею Збройних Сил України в Києві. На передньому плані, на чолі колони кіннотників, зображено українських генералів Змієнка та Безручка — найдорожчих для автора осіб.

У книзі 24 сторінки родинних і державних світлин. Книга має також чудовий заголовок “Пересаджені квіти України” Від цього заголовка відчувається тупий біль від неспокою, тривоги та хвилювання. У книзі на задній обкладинці — фото автора. Вона спочила на цвинтарі Мон-Руаль біля могили свого чоловіка, який помер 1994 року.

Читаючи цю цінну книгу, ми водночас живимося соками нашої рідної землі, тобто нашими власними очима і нашим гарячим серцем відчуваємо всю красу української дійсности.

Книга призначена для широкого кола читачів.

APPEAL

Of the World Scholarly Council of the Ukrainian World Congress to Ukrainian Institutions and Publishers in the Diaspora

In January 2002, following the decision of the Scientific Council of the National University, "Ostroh Academy," the Institute for Ukrainian Diaspora Studies was established. The historian, Dr. Alla Atamanenko, Secretary of the World Council of the Ukrainian Historical Association, was appointed its director.

In its work, the Institute anticipates several directions, which are interrelated. The first is setting up a library with archives, which would help students and researchers to explore various aspects of the life and work of Ukrainians outside the borders of Ukraine. In addition, an educational program is being developed, and in 2003, a separate course about Ukrainian scholarly institutions in the Diaspora has been introduced. Publication of scholarly collections and reference books dealing with the Ukrainian Diaspora is anticipated. The first publication of the Institute, which will be undertaken in collaboration with the Scholarly Council of the Ukrainian World Congress, is a collection of works about Ukrainian scholarly institutions in America, Canada, Western Europe, and Australia.

The Board of Directors of the World Scholarly Council fully supports the Institute's plans to study input into scholarly investigation of the history of Ukraine, activities of the Ukrainian Diaspora and recognizes the Rector, Prof. Ihor Pasichnyk, and the Scientific Council of the National University of "Ostroh Academy" for creating this Institute.

We are now appealing to all Ukrainian organizations, editors of Ukrainian newspapers, periodicals and Ukrainian publishers in the Diaspora to send their publications and materials, books, newspapers, journals, periodicals, bulletins and other materials to the Institute's library and archives. Individual citizens can also assist in this important undertaking. Any donation of periodicals and other Ukrainian publications that were published at different times in the Diaspora will become important building blocks of Ukrainian studies. It is also important that the library receives subscriptions to contemporary periodicals. Standing together we will bring about the success of the library and archives. The study of the contribution of the Ukrainian Diaspora in America, Canada, Europe, Australia, and other countries is extremely important to the study of Ukrainian history.

Publications may be sent to the following address:

Dr. Alla Atamanenko, Director
Institute for the Study of the Ukrainian Diaspora
National University "Ostroh Academy"
Synarska Street, Ostroh, Rivne
UKRAINE 35800

Many thanks to the Ukrainian Museum Archives in Cleveland and to its Director, Andriy Fedynsky, for giving a helping hand in setting up the Institute's library. We also wish success to the Director of the Institute, Dr. Alla Atamanenko, in her scholarly and organizational activities.

For the Presidium of the Ukrainian World Congress

Dr. Lubomyr Wynar
President, World Scholarly Council

Dr. Asia Humetska
Vice President, World Scholarly Council

Reverend Dr. O.A. Kravchenko
Vice President, World Scholarly Council

Dr. Arkady Joukovsky
Vice President, World Scholarly Council

Dr. Osyp Martyniuk
Secretary, World Scholarly Council

UKRAINE CLOSER TO JOINING KYOTO PROTOCOL

Kyiv (Interfax-Ukraine). President Leonid Kuchma has submitted a bill on the Kyoto Protocol's ratification to parliament. The document, which had been approved by the Cabinet on July 24, was sent to parliament on September 22.

The bill outlines a legal framework for Ukraine's involvement in the Kyoto Protocol, a part of a network of multilateral international agreements regulating environmental protection.

After joining the Kyoto Protocol, Ukraine will have to keep its emissions at the 1990 level in 2008-2012.

According to economic development forecasts, Ukraine's green-

house gases emissions will be lower during that period than they were in 1990, thus allowing it to sell its emission quotas on the international market.

Membership in the Kyoto Protocol will allow Ukraine to make its energy consumption more effective and adapt the functioning of its economic sectors to new climate conditions using international financial resources.

The Kyoto Protocol, which Ukraine signed on March 15, 1999, involves the sale of greenhouses emission quotas and joint environmental projects aimed at reducing industrial emissions and increasing the absorption of greenhouse gases.

SECOND ANNUAL "KOZAK" FESTIVAL

PHILADELPHIA, PA -- The Ukrainian American Sports Center - Tryzubivka; Hôrsham, PA -- 1:00 p.m. The Ukrainian Sports Center-Tryzub and the Ukrainian Congress Committee of America (Philadelphia Branch) invites the public to the Second Annual "Sviato Kozatstva" at ("Kozak Festival"). There will be a full day and evening ZABAVA-DANCE to the tunes of the orchestras: "Fourth Wave" (C)Chetverta

Khvyliya") and "Karpaty". Traditional Ukrainian foods, picnic fare and cool refreshments will be available. All participants are encouraged to wear their traditional Ukrainian dress in honor of our Kozak Heritage; those appearing in full Kozak or folk garb will be admitted for free. Admission: \$5.00 per person; children under 13 -- Free. Proceeds benefit Youth Soccer.

BUS TRIP

The Ukrainian Heritage Council of Northeastern Pennsylvania is sponsoring a bus trip to New York City on Saturday, November 15th to attend the Ecumenical Service at St. Patrick's Cathedral in Commemoration of the 70th Anniversary of the Ukrainian Famine Genocide of 1932-33. Some sightseeing is also included in the day-long trip.

For details contact Sophie Soniak at 347-5050 or Paul Ewasko at 563-2275.

RESOLUTION

Expressing the sense of the Senate regarding the genocidal Ukraine Famine of 1932-33, Mr. Ben H. Campbell of New Mexico submitted the following resolution; which was referred to the Committee on Foreign Relations

Whereas 2003 marks the 70th anniversary of the Ukraine Famine, a manmade disaster that resulted in the deaths of millions of innocent Ukrainian men, women, and children and annihilated an estimated 25 percent of the rural population of that country;

Whereas it has been documented that large numbers of inhabitants of Ukraine and the then largely ethnically Ukrainian North Caucasus Territory starved to death in the famine of 1932-33, which was caused by forced collectivization and grain seizures by the Soviet regime;

Whereas the United States Government's Commission on the Ukraine Famine concluded that former Soviet leader Joseph Stalin and his associates committed genocide against Ukrainians in 1932-33, using food as a political weapon to achieve the aim of suppressing any Ukrainian expression of political and cultural identity and self-determination;

Whereas, as a result, millions of rural Ukrainians starved amid some of the world's most fertile farmland, while Soviet authorities prevented them from traveling to areas where food was more available;

Whereas requisition brigades, acting on Stalin's orders to fulfill the impossibly high grain quotas, seized the 1932 crop, often taking away the last scraps of food from starving families and children and killing those who resisted;

Whereas Stalin, knowing of the resulting starvation, intensified the extraction from Ukraine of agricultural produce, worsening the situation and deepening the loss of life;

Whereas, during the Ukraine Famine, the Soviet Government exported grain to western countries and rejected international offers to assist the starving population;

Whereas the Ukraine Famine was not a result of natural causes, but was instead the consequence of calculated, ruthless policies that were designed to destroy the political, cultural, and human rights of the Ukrainian people;

Whereas the Soviet Union engaged in a massive coverup of the Ukraine Famine, and journalists, including some foreign correspondents, cooperated with the campaign of denial and deception; and

Whereas, 70 years later, much of the world is still unaware of the genocidal Ukraine Famine: Now, therefore, be it

Resolved, That it is the sense of the Senate that--

(1) the millions of innocent victims of the Soviet-engineered Ukraine Famine of 1932-33 should be solemnly remembered and honored on the 70th anniversary of the famine;

(2) the 70th anniversary of the Ukraine Famine should serve as a stark reminder of the brutality of the totalitarian, imperialistic Soviet regime under which respect for human right was a mockery and the rule of law a sham;

(3) the Senate condemns the callous disregard for human life, human rights, and manifestations of national identity that characterized the Stalinist policies that caused the Ukrainian Famine;

(4) the manmade Ukraine famine of 1932-33 was an act of genocide as defined by the United Nations Genocide Convention;

(5) the Senate supports the efforts of the Government of Ukraine and the Verkhovna Rada (the Ukrainian parliament) to publicly acknowledge and call greater international attention to the Ukraine Famine; and

(6) an independent, democratic Ukraine, in which respect for the dignity of human beings is the cornerstone, offers the best guarantee that atrocities such as the Ukraine Famine never beset the Ukrainian people again.

PUTIN WANTS RUSSIAN TO BE OFFICIAL LANGUAGE IN FORMER USSR

MOSCOW (Interfax-Ukraine). -- Russia wants Russian to acquire the status of an official language on in the post-Soviet space, the first deputy head of the Ministry of Foreign Affairs of Russian Federation Eleonora Mitrofanova stated in the International University in Moscow last Thursday.

"We actively work to strengthen the status of the language. We want Russian to get the official status in the places of compact residence of Russian population in the CIS territory," she said.

According to the official, Russian language is being "gradually forced out," causing outflow of the

Russian population from some CIS countries.

Mitrofanova also says a serious problem also is closure of Russian schools, notably in Ukraine, broadcasting in Russian and reduction of number printed media.

In her words, the Russian government plans to spend 252 million roubles next year to support Russians abroad.

Mitrofanova cited some statistics, according to which Russian community in the world totals 25 million people, of which 16 to 17 million live in the CIS countries, mostly in Ukraine and Kazakhstan.

UKRAINE, US MEND COMMUNICATION GAP - LYTUVN

Kyiv (Interfax-Ukraine).-- The meetings of Ukrainian Parliament Speaker Volodymyr Lytvyn with representatives of the US Congress and the Department of State have demonstrated that "our countries have overcome the period of misunderstanding."

Lytvyn made this statement, addressing reporters in Washington September 24. He said the talks would make it possible to go over "from episodic meetings to systematic cooperation."

He drew special attention to his meeting to Speaker of the House of Representatives of the US Congress, Dennis Hastert, with whom they agreed on the creation of an "interparliamentary triangle" Ukraine-US-Poland.

All of his interlocutors, the Ukrainian Speaker said, showed interest in abolition of the discriminative Jackson-Vanik amendments on Ukraine, assisting Ukraine in her ac-

cession to the WTO, and deepening cooperation in the EuroAtlantic direction.

During the meetings, Lytvyn said, congressmen and other US politicians showed interest in the position of the Ukrainian parliament on the issue of Ukraine's accession to the common economic space with Russia, Belarus and Kazakhstan.

According to Lytvyn, they said they were pleased to hear that "this is just the need to solve current economic problems, rather than renunciation of the Ukrainian state."

The Speaker also said US officials did not raise the question of possible nominees in the coming presidential race in Ukraine. "They said they only have a stake in a democratic and transparent election," he said.

Lytvyn also assured the US party any result of the voting would not make Ukraine change her course of free market reforms.

JOSEPH CHARYNA NAMED HONORARY PRESIDENT FOR LIFE OF UKRAINIAN AMERICAN HERITAGE FOUNDATION

Joseph Charyna

At the sixth annual meeting of Ukrainian American Heritage Foundation, at the June 29, 2003 meeting Mr. Charyna stepped down after many years as an active member and President because of his inability to see well enough to continue, due to Macular Degeneration.

Mr. Walter Boyko, called for a vote to have Mr. Charyna be Honorary President for life, it was unanimously so voted.

Mr. Boyko stated that the idea of a Foundation and all the good deeds it has and is performing was Mr. Charyna's, despite the need to step down from office because of his loss of sight, we still need his input and fatherly advice. Mr. Charyna was honored and accepted this position.

The Foundation was started from the sale of the Ukrainian Club formally known as The American Citizens Club of Mattapan, in a suburb of Boston. The Ukrainian Club was very active, especially with the arrival of the new wave of Ukrainians after World War Two. Together the First and second generation of Ukrainian born and American born along with the new comers were united. There were dances, concerts, dinners, and many friendships were developed. Many of the people lived in the neighborhood and built the club, as years passed and people moved further out of the city, the area was no longer safe to visit, so sadly

the club had to be sold. The special guardian angel we Ukrainians have was with us, by sending us a buyer who needed a building for a Church and gave us a very generous price for our club.

After several years of trying to find a new Ukrainian Club, the members decided to change the focus and formed a Tax Exempt Ukrainian American Heritage Foundation to invest the equity and use the proceeds along with Fund Raising Activities to help our students seeking higher education. With the ever rising cost of this goal a Scholarship fund was started to help these students. The Foundation has helped forty nine students with One Thousand Dollar Scholarships to date.

At the same time the Foundation provided charitable donations to organizations that help Needy Ukrainians such as the Father Danylevych Foundation that send food, medicines and winter clothing to the poor orphans and elderly in Ukraine along with Children of Chernobyl donations.

Since our membership consists of men women and now students, that also belong to both Catholic and Orthodox churches and to several other greater Boston Organizations our role is recognized as a coordinating one.

An annual Malanka is still run by the Foundation, Ukrainian American Veteran post, and SUM and Plast.

The tenth anniversary of Ukrainian Independence was organized by the Foundation and twelve Ukrainian organizations worked together for a year to produce one of the finest such a celebration in the Country, with dinner dance attended by a large group.

The newly elected Officers are: Walter V. Boyko, Jr., President; Leonid Kondratiuk, Vice President; Evhen Muzyka, Treasurer; Mary Wasyluk, Secretary.

They have a full program scheduled of Fund Raising to expand scholarship programs, and Chorobyl donations as well as promotion of Ukrainian Culture.

Joseph Charyna

80% OF UKRAINIANS BACK DIRECT PRESIDENTIAL ELECTION - POLL

KYIV (Interfax-Ukraine). --The overwhelming majority of Ukrainians (79.5%) questioned by the Institute for Social and Political Psychology of the Ukrainian Academy of Pedagogical Science, speaks for keeping the existing order of the election for president through the national voting.

According to results of the survey, less than 6% of the questioned support election of the president by Verkhovna Rada, 5.5% "do not care" about the issue, 9.1% found it hard to answer.

As the Institute informs, the most active in defending the national election for president is the youth of up to 30 years (nearly 84% of this age group), while those who stand for the president's election by the parliament are mostly aged from 30 to 55 (7.3%).

As to regions, the share of those who believe the President must be elected by the nation is the highest in Halychyna (nearly 89%) and Kyiv (87.6%), the lowest -- in Ukraine's south, namely in Mykolaiv, Odesa, Kherson regions (70.6%).

Respondents were also offered to answer "What model of the Ukrainian government activity do you believe to be the best, the most appropriate at the modern stage of public development?" provided with two possible answers. Thus, 59.9% of the questioned answered "the government should be a consolidated on democratic basics creative team, in which the Premier and all the ministers are bright personalities, like-minded people on main issues, mutually complementing each other." Meanwhile, 20.7% believe "the government needs one bright and authoritative leader - the Prime Minister, while other members of the government should be steadily realizing his wish," 19.4% abstained.

The Institute says there is direct correlation between the educational level and provided replies.

The survey covered 2,004 respondents in Crimea, all the regions and Kyiv that represent main social and demographic groups of mature population. The sampling fault is no more than 3%.

STUDENT AID THANK YOU LETTERS

Dear Mr. Wichar,

I would like to express my deepest gratitude for supporting my college education through the Kotur Memorial Scholarship. I have always taken pride in trying my best in school and making the most of the opportunities that present themselves to me, so I am honored that the committee has chosen to help me further my education and love for learning through this scholarship. Going to Harvard is a challenging exercise not only in class, but also in time management! I cannot thank you enough for helping me to meet this challenge, and rise to meet the opportunities of attending such an amazing school.

Thank you for this award.

I will never be able to fully express my gratitude for helping me in my higher education.

Sincerely
Ruth A Schlitz

НАРОДНА ВОЛЯ

Symbol of our Rights
and Liberties

НАРОДНА ВОЛЯ

PIK LXXXXIII Ч. 39 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 9 ЖОВТНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA. OCTOBER 9, 2003. YEAR LXXXXIII № 39

СВІТОВИЙ БАНК ФІНАНСУЄ ПРОЄКТ “УКРАЇНА - РОЗВИТОК ЧЕРЕЗ ІНТЕРНЕТ”

Київ (АПУ). — Кредитну угоду на 5 мільйонів доларів для фінансування проекту “Україна - розвиток через Інтернет” підписали міністер закордонних справ України К. Грищенко та директор Світового Банку Лука Барбоне. Метою проекту є підтримка зусиль уряду України з удоскона-

лення процесу прийняття рішень, стимулювання розвитку приватного сектора та зміцнення громадського суспільства. Це передбачається досягти шляхом впровадження новітніх моделей інформаційно-комунікаційних технологій. Позика надається терміном на двадцять років.

НОВИЙ ПРОЄКТ НІМЕЦЬКОГО КОНЦЕРНУ НА ЗАКАРПАТТІ

Мукачеве (“НХ”). — Концерн “Леоні” — один з найпотужніших світових виробників бортових кабельних мереж та електрообладнання для легкових автомобілів — упродовж року на Закарпатті вже другий інвестиційний проєкт. Перший був успішно реалізований на базі ужгородського заводу “Електродвигун”.

У кінці жовтня концерн планує будівництво нового заводу на три тисячі робочих місць. Перша продукція зійде з конвеєра вже через рік. Вартість інвестиції — понад 15 мільйонів євро.

Представники концерну “Леоні” звернулися з проханням включити їх вид діяльності до пріоритетних, а це ще ряд податкових та митних пільг. Голова обласної державної адміністрації Іван Різак запевнив, що відповідні звернення до Кабінету Міністрів будуть підготовлені вже найближчими днями й скоріше за все, результат буде позитивний.

ЗДІЙСНЕНО НОВИЙ ЗАПУСК РАКЕТИ У ПРОГРАМІ “МОРСЬКИЙ СТАРТ”

Лос-Анджелес (АПУ). — У рамках міжнародного проєкту “Морський старт” здійснено запуск українсько-російської ракети “Зеніт-3 СЛ”. Ракета-носіє має вивести на перехідну орбіту супутник зв'язку “Талексі-ІЗГоризон-1”, створений американською компанією “Боїнг”.

“Зеніт-3СЛ” був запущений з плавучої платформи “Одісей”, що знаходиться поблизу острова Різдва Христового в Тихому океані. Це третій запуск, здійснений

цього року в рамках проєкту “Морський старт”. Усі вони були успішними і всі космічні апарати були виведені на розрахункові орбіти.

На цей рік в рамках “Морського старту” запланований запуск ще одного супутника, який призначено на 24 листопада. Цей запуск став одинадцятим з початку реалізації програми “Морський старт”, у якій беруть участь компанії Росії й України.

У ХЕРСОНІ ВІДКРИТО ПАНКРАТІВСЬКИЙ МІСТ

Херсон (АПУ). — У Херсоні відбулось урочисте відкриття оновленого Панкратівського моста.

Панкратівський міст — пам'ятка історії XIX століття, що з'єднує центр Херсону та район Забалки. Однак, протягом тривалого часу міст перебував в аварійному стані. Реконструкція моста стала можливою завдяки виділенню коштів з бюджету розвитку Херсону. Кошторисна вартість реконструкції склала 958 тис. гривень.

Транспортне навантаження відновленого моста — 3 тисячі автомобілів на добу. Як відзначив міський голова Херсону Володимир Сальдо, Панкратівський міст раціонально розподілить транспортні потоки на перевантажених вулицях центру міста.

ХАРКІВ'ЯНИ РОЗРОБИЛИ ПРОГРАМУ ПІДТРИМКИ ДОВГОЛІТНІХ ЛЮДЕЙ

Харків (АПУ). — У Харківській області розроблено програму підтримки людей, яким виповнилося сто і більше років. Програма передбачає надання їм підтримки у забезпеченні паливом, харчуванням і медичним обслуговуванням за рахунок місцевих бюджетів усіх рівнів.

Програму розроблено з ініціативи голови Харківської обласної державної адміністрації Євгена

Кушнар'ова. Її внісуть на затвердження на найближчій сесії Харківської Обласної Ради.

До речі, у Харківській області проживає 88 мешканців віком понад 100 років (у 2002 р. їх нараховувалося понад 150). У Харкові живуть 23 довгожителі, серед яких лише троє чоловіків. Найстарша громадянка Харківської області (1892 р.н.) живе в селищі Песочин Харківського району.

У БАГДАДІ СУДЯТЬ УКРАЇНЦІВ

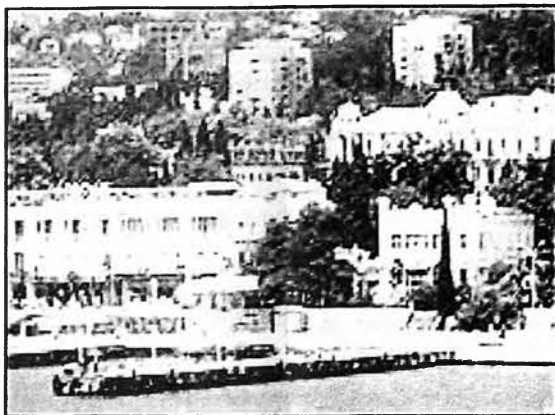
Багдад. — Як повідомили ЗМІ, перед багдадським судом за звинуваченнями у контрабанді іракської нафти постали українці — капітан корабля “Навстар” Микола Мазуренко та його помічник Іван Сошенко. Вони нібито намагалися нелегально вивезти з країни дизельне паливо на 1 млн. дол. Операція була однією з найбільших за своїми масштабами.

У серпні капітан танкера перетнув його до лінійних контрабандистів, біля порту Ум-Каср, де він чекав, поки три десятки іракських човнів звантажили на нього 3500 тонн нафти.

Агентство “Франс-прес” ін-

формує, що замовником поставок був іракський підприємець Аднан Яссем Махмуд, що мешкає в Савдівській Аравії. Підсудні кажуть, що ділячи за його наказами. Окрім Мазуренка і Сошенка, затримано увесь екіпаж танкера у складі 21 особи. Підозрюваним загрожує ув'язнення терміном від 5 років до довічного.

У ЯЛТІ ПОЧАЛАСЯ ВЕРШИННА ЗУСТРІЧ УКРАЇНА-ЕС

Панорама Ялти

Ялта (Бі-Бі-Сі). — 7 жовтня почалася тут дводенна вершинна зустріч Україна-Європейський Союз. Як заявив перший заступник міністра закордонних справ України Олександр Чалий, ця зустріч відкриє нову епоху у відносинах двох сторін.

За словами Чалого, Україна прагне отримати чітку відповідь на запитання про те, як розвиватимуться відносини між сусідами у контексті європейської перспективи. Учасники зустрічі м.ін. обговорюють план дій “Україна-ЕС”, який має бути затверджений на-

весні наступного року.

На його думку, ЕС після розширення буде більш зацікавлений у співпраці з Україною в галузі безпеки та охорони спільного кордону. Крім того, перед Україною відкриваються нові перспективи економічної співпраці.

Водночас О. Чалий вів мову про “серйозні виклики” для України від розширення ЕС у перші роки. В ЕС головує тепер Італія.

Вершинна зустріч Україна-ЕС відбувається невдовзі по тому, як у Ялті укладено угоду про єдиний економічний простір.

ДО ВАШІНГТОНУ З РОБОЧОЮ ВІЗИТОЮ ПРИБУВ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР УКРАЇНИ

Прем'єр-міністр
Віктор Янукович

Вашінгтон (“НХ”). — 7 жовтня до столиці США з триденною робочою візитом прибув прем'єр-міністр України Віктор Янукович.

У наміченому плані є виступ Януковича з доповіддю “Перспективи стратегічної співпраці України та США” на українсько-амери-

канському “крутлому” столі, який щороку влаштовують місцеві українські організації.

Цього року форум має назву “Україна на шляху до зрілої національної державності”. Виступивши на ньому, Янукович вирушить на зустріч з віцепрезидентом США Річардом Чейні в Білому Домі. У програмі візиту українського прем'єра заплановано зустрічі з державним секретарем США Коліном Павлом, головами комітетів міжнародних зв'язків Палати Представників та Сенату Г. Гайдом та Р. Лугаром і бесіду з президентом Світового Банку Дж. Вульфенсоном.

Прем'єр-міністр України планує відвідати Арлінгтонське меморіальне кладовище й оглянути історичні пам'ятки американської столиці.

РОСІЯ ПРИВЛАСНЮЄ УКРАЇНСЬКУ ТЕРИТОРІЮ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, сьогодні в Україні продовжує набирати обертів неприємна ситуація навколо будівництва Росією дамби в напрямку нашої території, що має на меті з'єднати Таманський півострів (Краснодарський край, РФ) з островом (косою) Тузла (АРК, Україна). За роки незалежності це перший крок Росії щодо фактичного привласнення нашої території.

Попри те, що дипломати обох країн стверджують, що ні до якого конфлікту між Україною та Росією не дійде і Москва не “приватизуватиме” нашої території, в це тяжко повірити. Тим паче, що

будівництво російської дамби триває, а Україна не робить жодного, окрім дипломатичного, кроку, щоби припинити його. І це робить ситуацію з Тузлою ще серйознішою.

Чи вдасться врегулювати все мирно, чи у відносинах України з Росією може дійти до військової сутички на зразок британсько-аргентинського конфлікту за Фолклендські (Мальвінські) острови, коли обидві держави розмовляли з позиції сили. Цього не станеться. Президент Кучма применшує справу та робить вигляд, що це непорозуміння, бо як протиставити стратегічному партнеру?

БЕЛГРАДСЬКИЙ СУД ЗВІЛЬНИВ ЕКІПАЖ УКРАЇНСЬКОГО КОРАБЛЯ “ОРЕНБУРГ”

Київ (АПУ). — Белградський суд після розгляду справи щодо затримання 27 вересня 2003 р. в Белграді корабля Українського Дунайського Пароплавання “Оренбург” своїм рішенням звільнив усіх членів екіпажу корабля. Українські моряки не здійснювали дій, які б порушували чинне законодавство Сербії. Корабель звіль-

нено. Суд у Белграді визнав необґрунтованими звинувачення сербських митних органів, які інкримінували українцям незаконну торгівлю паливом.

Корабель “Оренбург” і шість барж продовжують рейс згідно з попереднім планом.

РОСІЯ ПРИБОРКУЄ КРИТИКІВ ЄЄП

Київ (“НХ”). — Представник російського посольства в Україні звинуватив посла Німеччини в економічній некомпетентності, оскільки Дітмар Штодемани назвав приєднання України до ЄЄП перешкодою до інтеграції в Європейський Союз.

Після підписання угоди про ЄЄП, російська сторона перейшла до приборкання усіх критиків ідеї альянсу чотирьох країн. Лише минулого тижня МЗС Росії закликала американського посла не

втручатися у внутрішні справи України. Пан Гербст також засумнівався у можливості одночасно інтегруватися в протилежні структури. Дипломати Кремля навіть пообіцяли пожалітися на липломата Президентів Дж. Бушеві.

Цього разу автором заяви є не анонімне джерело, а радник російського посольства в Україні О. Сазонов. Німецьке посольство досить стримано поставилось до закидів російських колег-дипломатів.

ЕРМИЛОВ ЗАСТЕРІГАЄ ВІД ЄЄП

Львів (Інтерфакс-Україна). — Вступ України до ЄЄП збільшує ризик згортання української вугільної галузі. Про це заявив міністер палива й енергетики Сергій Єрмилов на засіданні парламентського комітету з питань паливно-енергетичного комплексу.

Єрмилов назвав дві основні причини згортання галузі при вступі до ЄЄП. По-перше, українське вугілля, яке коштує 30-32 дол. за тону, не буде мати ринків збуту ні в РФ, ні в Казахстані, оскільки в цих країнах вугілля дешевше, бо видобувається дешевшим відкри-

тим способом. За даними міністра, Україна закуповує російське вугілля за ціною близько 27.5 дол. за тону з урахуванням витрат на транспортування.

По-друге, у разі об'єднання енергосистем і вільного перетікання електроенергії, з РФ до України буде йти дешева електроенергія, яка виробляється, зокрема, на природному газі, вартість якого в РФ значно нижча, ніж в Україні. Це, своєю чергою, поступово призведе до витіснення з ринку нашої теплової генерації, яка є основним споживачем українського вугілля.

В УКРАЇНІ ПОЧАЛИСЯ ДНІ НІМЕЦЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, 6 жовтня в Україні почалися Дні Німецької Культури. Вони триватимуть до 19 грудня. Увага, яку Берлін надає цій широкомасштабній акції, велика, адже відкривати Дні прибув до Києва міністер закордонних справ Йошка Фішер.

Першою, нагадаємо, Україна провела свої “культурні” в Німеччині ще у 2000 році.

Акції Днів Культури відбудуться ще в шести містах України: у Львові, Харкові, Одесі, Чернівцях, Симферополі та в Донецьку.

У КИЄВІ ВІДКРИВСЯ ДЕРЖАВНИЙ МУЗЕЙ АВІАЦІЇ

Київ (АПУ). — Державний Музей Авіації відкрився у Києві. В урочистостях з цієї нагоди взяв участь Президент України Леонід Кучма.

Створення музею розпочалося з того, що на необладнану частину території Жуляньського летовища з усіх кінців країни надходила різноманітна летунська техніка

різних часів. Літаки і вертольоти, що стали експонатами, передавалися музеєві авіації на безкоштовній основі.

Під час відкриття першої черги музею відбулася презентація 33 експонатів. Планується, що презентація другої частини музею буде представлена наступного року.

В УКРАЇНІ ВІШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ МИХАЙЛА ГРУШЕВСЬКОГО

Київ (АПУ). — У с. Криворівня Верховинського району Івано-Франківської області відкрито музей Голови Центральної Ради та Президента УНР Михайла Грушевського, а у Львові відбувся круглий стіл п.н. “Українське Історичне Товариство. 40-річний ювілей журналу Український Історик. Внесок у генезу і розвиток грушевськознавства”.

Участь в урочистостях з нагоди відкриття музею у Криворівні взяли м.ін. керівники обласної і районної державних адміністрацій.

Відкриття музею-садиби присвячене 137-й річниці від дня народження М. Грушевського.

У рамках відзначення річниці від дня народження М. Грушевського відбувся також урочистий акт передачі Львівському музеєві оригіналу портрета Марії Грушевської роботи Фотія Красицького. Цей портрет, який належав родині Грушевських, поповнив фонди музею, що нараховують понад 16 тисяч одиниць.

МІЖНАРОДНИЙ СИМПОЗИОМ ПРИСВЯЧЕНО УКРАЇНСЬКІЙ ІКОНІ

Київ (АПУ). — У Києві почався міжнародний культурологічний симпозиум “Українська ікона. Іконописне мистецтво діаспори”. Симпозиум організувало Міністерство Культури і Мистецтв України, Міністерство Закордонних Справ України, Державний Комітет України у справах релігій, Київський Міський Центр Дозвілля, Київський Національний Економічний Університет та Товариство “Україна-Світ”.

Під час симпозиуму його учасники зможуть ознайомитися з творами мистецтва українських художників з діаспори. У рамках симпозиуму також працювати-

муть виставки давніх історичних ікон із збірки І.Пономарчука “Rater Noster”, художників-іконописців діаспори “Дорога додому”, іконописних майстерень і шкіл України тощо.

У рамках акції відбудеться презентація книги “Українська ікона. Іконотворчий досвід діаспори” проф. Дмитра Степовика, мистецький вечір “У колі друзів”, театально-художнє дійство А. Не-чая “Ісповідник віри”, присвячене пам'яті Патріярха Йосифа Сліпого. На учасників симпозиуму також чекає концерт органної та камерної музики, а також концертна програма “Золоті антифони”.

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions §32P. L. and R.

ПЕРЕДПЛАТА
(амер. дол.)SUBSCRIPTIONS
(U.S. currency)

Для всіх передплатників:

For all Subscribers:

У США і Канаді річно 25.00 дол.
В інших країнах річно 30.00 дол.
Ціна одного примірника 50 центів.

U.S.A. and Canada per year \$ 25.00
In other countries per year \$ 30.00
Price per single copy 50 cents.

НАРОДНА ВОЛЯ

Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342 - 0937 Fax: (570) 347 - 5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплак
Редактор

Narodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти помилки та скорочувати надлишкові статті.

HOME OFFICE ADDRESS

Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

ПРОБЛЕМА ВТІКАЧІВ:

ЄВРОПА ПРАГНЕ ЄДИНИХ ПРАВИЛ

Практика приймання втікачів до країн Європейського Союзу незбаром може зазнати змін. Міністри внутрішніх справ країн ЕС пропонують запровадити європейський список т. зв. "безпечних третіх країн", що має прискорити розгляд заяв про надання притулку. Правозахисні організації уже висловили гучний протест проти таких планів.

У Німеччині при розгляді заяв про надання політичного притулку вже тепер користуються списками безпечних країн походження мігрантів та третіх країн, через які вони потрапили до ФРН. Якщо втікач прибув з країни, яка, на думку чиновників, є безпечною, його прохання, як правило, відхиляють. Депортація відбувається й тоді, коли та чи інша особа прибула до Німеччини через третю країну, що вважається безпечною. Міністер внутрішніх справ ФРН Отто Шилл на зустрічі зі своїми колегами з країн ЕС у Брюсселі назвав цю систему "дуже слушною" і пропонує запровадити її на всій території ЕС.

Створення списку "безпечних третіх країн" розглядається в контексті запровадження спільного європейського законодавства щодо приймання втікачів. Перший проект запропоновано ще три роки тому, але досягти компромісу поки не вдавалося. Тому той факт, що в Брюсселі міністри принципово домовилися розробити список "безпечних третіх країн" комісар ЕС Антоніо Вітторіно назвав "важливим проливом".

Щодо конкретних країн поки що серед європейців єдності немає. А правозахисники та Верховний Комісар ООН з питань втікачів взагалі критикують сам підхід. Говорить Волфганг Гренц, експерт німецького відділення міжнародної правозахисної організації "Міжнародна Амнестія":

"Тобто буде так, що країни-сусіди ЕС будуть проголошені безпечними третіми країнами, наприклад, Молдову чи Україну. Це країни, які на сьогодні не відповідають вимогам захисту втікачів, в яких немає ефективної системи надання політичного притулку. Це означає, що існує загроза "ланцюгової депортації" зі Східної Європи".

У випадку з Україною, що стала однією з ключових транзитних країн на шляху вихідців з Азії до Західної Європи, експерт піддає критиці практичну реалізацію міжнародних угод про захист прав втікачів. В. Гренц переконаний, що в Україні чужоземці не можуть розраховувати на справедливий розгляд їхніх заяв про надання політичного притулку. Пояснюючи свою позицію, берлінський правозахисник навів такий приклад, який трапився з ним місяць тому:

"Один член секти "Фалуьгон" з Китаю хотів подати в Україні заяву на отримання політичного притулку, але чиновники не дозволили йому почати процедуру отримання такого притулку. Його мають депортувати в Росію, звідки він приїхав, пояснивши це тим, що там він у безпеці. Ми знаємо, що Росія хоч і підписала Женевську конвенцію про захист прав втікачів, але на практиці там є великі проблеми. І в Росії існує загроза депортації втікача до інших країн, з яких потім він може потрапити назад до Китаю. Ми спробували втрутитися, говорили з комісаром ООН у справах втікачів і з місцевими органами. Рішення досі не ухвалено".

Після розширення ЕС на Схід, каже В. Гренц, проблема втікачів для Німеччини дещо зміниться. Тоді східним кордоном ЕС стане кордон між Польщею та Україною. Але вже тепер правозахисники із занепокоєнням спостерігають за діями київських чиновників. Гренц: "Проблема полягатиме в тому, що Польща тиснутиме на Україну й вимагатиме не пропускати тих чужоземців, які можуть подати заяву на отримання притулку. Українські чиновники вже тепер намагаються зробити все, щоб вихідці з таких країн взагалі не потрапили до Польщі. Головна претензія полягає в тому, що з України втікачів відправляють до нібито безпечної країни, не переконавшись, що їм там загрожує".

Тим часом у Брюсселі міністри внутрішніх справ ЕС доручили Європейській Комісії негайно почати підготовку списку безпечних третіх країн. Узгоджено навіть критерії, за якими такий список буде укладатися, а перші конкретні пропозиції мають представити вже у листопаді. До кінця цього року Євросоюз планує також домовитися про головні засади спільної політики приймання втікачів. Зважаючи на критику правозахисників, Брюссель обіцяє, що попри створення списку безпечних третіх країн, кожна заява про надання притулку вивчатиметься окремо. Крім того, планується не депортувати втікачів до тих країн, звідки їх потім можуть повторно вислати на батьківщину, де їм загрожує небезпека.

Роман Гончаренко ("НХ")

Д-р Омелян Бей
Власкор "Народної Волі"

ЧИ Є МАЙБУТНЄ ДЛЯ "СОЦІАЛЬНОЇ ДЕРЖАВИ?"

IV

7. Модель "індустріальної демократії"

Найбільшим досягненням СД у ФРН стала концепція "Мітбештіммун" (МІТ), що є кодeterminацією між прямими виробниками і завідуванням, коли йдеться про управління фірмою. Історично МІТ відносилася до профспілковського руху при кінці XIX ст. Перші ради виробників введено на підприємствах, що наймали 50 або більше працівників. МІТ відновлено в повоєнній ФРН і її запроваджено у Конституції ФРН. МІТ працює на основі припущення, що при співпраці всіх верств суспільства, можна більше здобути. У ФРН МІТ виникла більш-менш спонтанно з основною метою створити передумови повної зайнятості, без інфляційного ринку і без відхилу до абстрактних моделей "змішаної економіки". Тобто, МІТ стала фірмовою організацією, яка враховує позитивні сторони середньовічної концепції "usu-fructus" (повне використання овочів праці). Про співробітництво, а не зударі між класами, йшлося теж у папській енцикліці "Рерум Новарум" з 1891 року. МІТ була подумана як схема спільного управління підприємством. Це означало, що прямі виробники діставали право на виробничі рішення і планування.

Кодeterminація у МІТ спира-

ється на двох інститутах: а) наглядовій раді і б) трудовій раді. У наглядовій раді виробники становлять 1/3 членства у фірмах, що мають 500-2000 виробників, але 1/2 членства у фірмах, що мають понад 2000 виробників. Для останніх структура МІТ є обов'язковою, для попередніх — МІТ творять завідувачі фірм, державні органи, уловлюючи тощо.

Трудові ради мають такі повноваження: а) контролю за умовами праці, б) контролю за платнями; контролю за погодинними і позагодинними функціями, в) справи премій, бонусів, вакацій, освіти, дитячих садків тощо. Основною метою трудових рад було обмеження політично орієнтованих страйків, що часто наводять державу, які сповідають концепції фритредерства. При такій структурі МІТ, роля профспілкової значно змаліла.

8. Висновки: який тоді модель для України?

З описаного матеріалу можна підібрати положення, що могли б послужити Україні, яка в Конституції 1996 р. (ст. 1) оголосила себе демократичною, соціальною і правовою державою. Крім ст. 1, ст. 46 до 49, її доповнюють передбачення, що схилиються у бік СД по лінії держав-учасниць ЕС. Отже, можна б запропонувати такі ін-

ституційні введення, що були б у відповідності до ментальності і традиції населення України. А серед них такі:

а) відновити державний плян, що виробляв би завбачення по лінії індикативного планування Франції та Японії;

б) в індустріальному секторі ввести принципи кодeterminації (МІТ), запозичуючи все краще з практик ФРН, Австрії чи Швеції;

в) визнати всі форми власності рівноправними партнерами у виробничій діяльності;

г) завести якнайширше забезпечення, фінансоване всіма гравцями;

г) звернути особливу увагу на розвиток кооперативного руху.

Відносно пункту (г) треба завважити, що першу спробу віднайти економічний режим майбутньої України зробив Михайло Туган-Барановський ще на початку XX ст. Розроблена ним схема кооперативної була спрямована на встановлення режиму, очищеного від практичного тоді фритредерства. Приклад Швеції вказує, що при вдаль законодавчій базі, кооператив є здатною виконати своє суспільне завдання. Приклад "Райфайзенко" в ФРН і кредитових спілок українських емігрантів у США вказує, що кооперативний рух дозрів до того, щоб охопити всі сфери економічної діяльності.

Література:

1/ фритредерство = сучасний термін, що визначає "вільну" торгівлю, "вільне" підприємництво, "вільну" економічну систему.

2/ Robert Heilbroner. Wordly Philosophers. 1972, pp. 40-72.

3/ TP = трудові ресурси (робоча сила).

4/ Iring Fetcher, Aufstieg und Krise des Sozialstaats", Spiegel, no. 27, 1999, S. 65-77.

5/ James Angresano. Comparative Economics, Prenti Hall, 1996, p. 271.

6/ Iring Fetcher, op. Cit. S. 70.

7/ P. Mombert. Bevolkerungslehre. Jena, 1929. S. 348-351.

8/ Під коефіцієнтом корисної дії розуміють показник ефективного використання теплової або механічної енергії. Це є відношення кількості енергії, що її віддає пристрій, до кількості спожитої нею енергії за той самий час. Цей механічний показник можна применити до трудових ресурсів, до принципу "коефіцієнта працелюбності" (КП). Тому, що сукупний продукт створюється працею, а його розмір — гіпотетично-пропорційний трудовому внескові, який визначається КП, є можливість обчислити втрачену вигоду — непрямі збитки через брак працелюбності.

ВИСТУП ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРА УКРАЇНИ В.Ф. ЯНУКОВИЧА НА ЗАСІДАННІ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

щоб ефективно виконувати своє призначення, яке місце і роля Кабінету Міністрів у ній.

Навряд чи потрібно нагадувати, що 2004 рік — рік президентських виборів. До таких випробувань політичної сили України починають готуватися завчасно. Першим відчуває це на собі уряд.

Сподіваюся, присутні погодяться зі мною у тому, що і в зовнішній політиці нам довелося приймати рішення, які з багатьох точок зору є надзвичайно болючими і відповідальними.

Нашим завданням сьогодні є ретельна публічна аналіза діяльності уряду, її принципова оцінка та окреслення подальших кроків. У своєму вступному слові зупинюся лише на головних моментах, відштовхуючись від назви програми діяльності уряду.

Визначальним її гаслом стала відкритість. Нинішній Уряд відкритий для співпраці і підтримує постійний конструктивний діалог із суспільством.

З цією метою:

- організовано 5 громадських слухань із розгляду проектів законів та актів Кабінету Міністрів;

- проведено понад 500 інструктажів, пресових конференцій та "круглих столів";

- відбулося майже 100 "гарячих ліній", у ході яких громадяни регулярно спілкуються з членами уряду;

- запроваджено щоквартальне оприлюднення доповідей про результати праці Кабінету Міністрів;

- широко застосовується інформування про діяльність уряду і центральних органів виконавчої влади на власних інтернет-сторінках;

Бухвально днями прийнято постанову про удосконалення по-

рядку приймання громадян у Кабінеті Міністрів. Відтепер відвідувачі матимуть змогу зустрітись не лише з працівниками Секретаріату Кабінету Міністрів, а ще й напряму з членами уряду.

Нещодавно уряд розробив проект рішення про участь громадськості у формуванні державної політики. У розрахунок на зворотний зв'язок, ми надіслали його політичним партіям, громадським організаціям, органам виконавчої влади і місцевого самоврядування.

Принцип прозорості постійно реалізується і через взаємодію з Верховною Радою України.

Розширилася і стала більш конструктивною наша співпраця з усіма парламентськими фракціями та групами. Так, на розв'язання багатьох проблем ми вийшли через розгляд питань на Днях Уряду і парламентських слуханнях. Їх за цей період проведено відповідно 10 та 17. Як результат, протягом праці нинішнього Кабінету Міністрів, парламент прийняв 335 законів, з яких 156 — урядові. При цьому із загальної кількості поданих урядом законопроектів, народні депутати ухвалили 83 відсотки.

Спільними зусиллями Кабінету Міністрів та парламенту були ухвалені вкрай необхідні для держави проекти законів. Серед них слід насамперед відзначити законопроекти щодо зниження податків та реформування системи пенсійного забезпечення, Цивільний, Господарський, Кримінально-Виконавчий Кодекси.

У прозорості дій уряду є і зовнішній вимір. Керівництво Кабінету Міністрів за цей час провело понад триста міжнародних зустрічей та переговорів. Завдяки наполегливим зусиллям Кабінету Міністрів розблорювано пробле-

ми на шляху до вступу України до Світової Організації Торгівлі. Не менш важливим здобутком стало скасування санкцій, запроваджених проти України з боку ФАТФ. Підписано програму співробітництва з Європейським Банком Реконструкції та Розвитку до 2004 року, яка передбачає вкладання 400 мільйонів доларів США у розвиток вітчизняної інфраструктури, паливно-енергетичного і транспортного секторів. Нам вдалося на вигідних умовах під 7,65 відсотка річних запозичити 800 мільйонів доларів США.

Коаліційна основа уряду, складність та відповідальність завдань викликали до життя ще один принцип програми — дієвість. Був своєчасно прийнятий реальний державний бюджет на 2003 рік. Завдяки цьому в цьому році повністю профінансовані видатки його загального фонду на соціальні виплати, оплату комунальних послуг та енергоносіїв, обслуговування державного боргу.

Кабінет Міністрів домігся кардинального впорядкування стану справ в сільському господарстві та на споживчому ринку. Для цього у бюджеті додатково вишукано понад 680 мільйонів гривень і вирішено питання збільшення обсягів кредитування села та продовження кредитів. Уряд оперативно й рішуче втрутився у небезпечну ситуацію на ринку пального. За угодою з найбільшими нафтопереробними компаніями аграрії одержать не менше 860 тисяч тонн дизельного пального за пільговою ціною не вище 1700 гривень за 1 тону. Одночасно національна акціонерна компанія "Нафтогаз України" продаватиме на внутрішньому ринку бензину і дизельне пальне за собівартістю.

(Продовження буде)

ПРЕЗИДЕНТ КУЧМА ДАЛЬШЕ

ГОВОРІТЬ ПРО ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИБІР

Київ (АПУ). — 1 жовтня Президент Л. Кучма зустрівся з членами делегації Європарламенту — учасниками VI засідання Комітету з Парламентського Співробітництва між Україною та ЕС. Під час розмови він підкреслив незмінність стратегічного курсу України на інтеграцію до європейських та євроатлантичних структур. Він також відзначив, що для України є важливим визначення етапів взаємодії з Європейським Союзом.

У свою чергу, співоголова названого Комітету Ян Вірсма на-

голосив, що європейський парламент зацікавлений, аби нова концепція розширення ЕС не мала негативних наслідків, а надавала б нових імпульсів для розвитку ЕС і взаємодії з країнами-сусідами. Він також додав, що політика "відкритих дверей" ЕС має тривати, і країни-сусіди ЕС повинні залучатися до політики "чотирьох свобод", що діє в країнах ЕС. "Україна — європейська держава і вона має право, згідно з міжнародними правовими нормами, на вступ до ЕС у майбутньому", — підкреслив Ян Вірсма.

Л. КУЧМА ЗУСТРІВСЯ З КЕРІВНИКАМИ ЖИДІВСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ США

Нью-Йорк. — 23 вересня Президент Л. Кучма зустрівся в Нью-Йорку з керівництвом Світового Єврейського Конгресу, Антидефамційної Ліги та Національної Конференції Радянського Єврейства.

Усі організації високо оцінили особисті зусилля Президента Л. Кучми та Уряду України щодо створення сприятливих умов для життя жидівської громади в Україні, збереження жидівської національної культурної спадщини та реституції колишньої жидівсь-

кої власності. Учасники зустрічі обговорили стан та перспективи подальшого розвитку українсько-американських та українсько-ізраїльських відносин і ролю жидівських організацій США у їх зміцненні.

Л. Кучма м.ін. порушив питання щодо скасування поправки "Джексона-Веніка" щодо України. Провідники жидівських організацій запевнили, що продовжуватимуть працю у цьому напрямку з Адміністрацією та Конгресом США.

Д-р Орест Попович

ПЕТРО РАДОМСЬКИЙ ВИГРАВ ЧЕМПІОНАТ УСЦАК З ШАХІВ

Цьогорічний, 37-ий шаховий турнір за першість Української Спортової Централі Америки й Канади, відбувся 20-го вересня на гостинній “Тризубівці” в Горшам, Па., а його господарем і спонсором був УСО “Тризуб” Філядельфія.

За шахову корону УСЦАК боролися в першу чергу три майстри, а саме: минулорічний і дев’ятикратний чемпіон УСЦАК Борис Бачинський (“Тризуб” Філядельфія), п’ятикратний чемпіон УСЦАК Петро Радомський і чотирнадцятикратний чемпіон Степан Стойко (обидва -- “Чорноморська Січ” Ньюарк).

Турнір виграв в переконливому стилі Петро Радомський, досягнувши вислід 5:0, що включало перемоги над його головними суперниками, Б. Бачинським і С. Стойком.

Переможець одержав грошову нагороду 200 доларів, а його прізвище буде написане вже шостий раз на чаші чемпіонів УСЦАК, що її уфундувала “Чорноморська Січ” у пам’ять свого визначного майстра-шахіста, інж. Льва Блонаровича.

Б. Бачинський і С. Стойко, які між собою розіграли уніцію, поділили 2-3 місця з вислідами 3.5:1.5 і одержали в нагороду по 75 доларів. Нагороду в категорії нижче кандидата в майстри, в сумі 100 доларів, виграв Орест Кошоба (“Українська Централь”, Пассейк, Н.Дж.). Цікаво, що О. Кошоба був шаховим першунем українців на Сході США в 1966 році в рамках УАСТ- Схід (тепер -- УСЦАК-Схід).

НІМЕЦЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ ВІДВІДАЛА КИЇВ

Мюнхен (УВУ). -- При кінці серпня, зараз після Світлого Конгресу Українців, за посередництвом Українського Вільного Університету, до Києва приїхала офіційна делегація з Німеччини. Її очолювали ректор УВУ проф. Леонід Рудницький і колишній депутат Бундестагу д-р Гансюрнген Досс. Окрім згаданих, у склад цієї делегації входили такі депутати Бундестагу, тобто парламенту НФР: Петер Лептсус (голова німецько-української парламентської групи) та Андреа Фосгофф (член комітету юридичних справ Бундестагу), державний міністер Фолькер Роденберг і представник одного з клубів найвищої німецької футбольної ліги (Бундеслигі) Вольфганг Клее.

Цілюючі поїздки було посилити попередньо наві’язані контакти (тут слід відмітити, що цього року поїздка з участю УВУ відбувається вже третій рік поспіль) та створити нові у таких галузях, як: наука і культура, політика, підприємництво і спорт. У зв’язку з цим, делегати мали низку офіційних і товариських зустрічей з різними депутатами Верховної Ради (зокрема з академіком М. Жулинським), з представниками Міської Ради та столичної адміністрації (А. Лисенком та іншими), ректорами університетів (Г. Артемчуком, О. Романовським та іншими), з керівництвом фірми “Оболонь” і футбольної команди міста Переяслав) та з пресою і телебаченням. Очевидно, як це вже було в попередніх роках, делегацію вітали також німецькі установи Києва, зокрема Посольство НФР, куди гостей запрошено на офіційний обід.

Слід додати, що ці та інші проблеми обговорено не тільки з депутатами, але й з представниками українського уряду, судівництва і наукового світу. Всі вони, до речі, виявили певне задоволення з того, що делегація такого високого калібру приїхала до Києва на розмови та взяла участь у святкуванні дванадцяті річниці Незалежності України. У своєму звіті в Бундестагу про візиту в Україні, депутатка Фосгофф зазначила, що, на думку всіх членів делегації, таку поїздку в Україну слід повторити наступного року, включаючи до плану відвідини Львів та інші міста Західної України.

НАСЛІДКИ РОЗШИРЕННЯ ЕС ДЛЯ УКРАЇНИ

Київ (АПУ). -- Необхідні стабілізаційні заходи на перехідний період, які зможуть пом’якшити момент вступу нових країн, у тому числі й Естонії, в Європейський Союз. Таку думку висловили під час переговорів прем’єр-міністр України Віктор Янукович і голова парламенту Естонії Ене Ерґма.

Це питання, визначили вони, хвилює обидві сторони: після вступу Естонії в ЕС будуть анульовані українсько-єстонські угоди в економічній сфері, в тому числі і договір про зону вільної торгівлі між двома країнами. У результаті Україна втратить єстонський ринок, а Естонія, в свою чергу,

Саша Алпатова (“УМ”)

СПРАВЖНІЙ РАЙ -- БАХЧИСАРАЙ ПАЛАЦ-САД ВІДСВЯТКУВАВ 500-РІЧЧЯ

“Срібним деревам, мінаре-там, мов часовим, довірено сонний рай...”, -- так писали про Бахчисарай поети. Минулих вихідних місце, яке надихало Пушкіна, Мішкєвича, Лєсю Українку, Жуковського, Грибоєдова, Коцюбинського, Толстого, Чехова, Рєпіна, відсвяткувало своє 500-річчя.

Понад півмільйона туристів щороку -- така статистика популярності Бахчисараю. Зауважте, що традиційно курортним містечком його назвати не можна, адже моря, яке, власне, й приваблює відпочиваючих у Крим, тут немає. Зате є неповторна архітектура, прославлений поетами Ханський палац, загадкове “печерне місто” Чуфут-Кале, мавзолей, мальовнича природа. Словом, таке собі східне місто контрастів.

Чого тут лишень не намішано -- пам’ятки середньовіччя, провінційна архітектура дореволюцій-

Ірина Сиривко (“Поступ”)

ЦЕРКВА ЙДЕ НА СХІД

Влітку минулого року відбулася третя сесія Патріяршого Собору Української Греко-Католицької Церкви, а 6 жовтня в митрополичих палатах Собору Св. Юра Блаженніший Любомир Кардинал Гузар розповів про підсумки собору журналістам.

Однією з ключових тем, які обговорювали на третій сесії собору було поширення епархій Греко-Католицької Церкви на схід України.

Як відомо, раніше всіма греко-католицькими парафіями Східної України керував один єпископ, який просто фізично не міг впливати на всіх вірних, тому тепер на Сході вже є дві епархії (Донецько-Харківська і Одесько-Кримська), і, можливо, скоро з’явиться третя.

Крім того, єпископи запропонували приєднати Хмельницьку область до Тернопільсько-Зборівського екзархату. Це буде ніби своєрідне символічне записання річки Збруч, яка роками ділила наш народ на східняків і західняків. Вірні Української Греко-Католицької Церкви, які тепер з тих чи інших причин живуть за кордоном, теж не будуть позбавлені церковної опіки, адже, за словами Кардинала Гузара, лише там,

ПРО ДЕЯКИХ УКРАЇНСЬКИХ ДОВГОЖИЛІВ

Львів (АПУ). -- 112 років виповнилося мешканцєві села Старий Яричів Кам’янсько-Бузького району Григорієві Нестору. Є в Україні, звичайно ж, люди літніші, однак тут випадок унікальний: пан Григорій усе життя прожив неodrу-женим. Почувається він добре, має добру пам’ять, любить співати й жартувати. Та й на вигляд “хоч куди юзак”: чуприна, густі вуса, на ногах -- джгинси і кросівки. У молоді літа любив я дівчат і жінок вродливих і чепурних, але жодну не поспатав, -- говорить ветеран. -- Мабуть, не народилася ще та, яку б я до хати привів.

УКРАЇНЦІ ЮНІОН ВІДЗНАЧИЛИ 12-ТУ РІЧНИЦЮ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

В суботу, 23-го серпня, українська громада в Юніон, Н.Дж. відзначила 12-ту річницю Незалежності України підняттям на щоплу українського національного прапора біля міської ратуші у присутності членів міської влади та американських гостей. Церемонія відбулася при співі національних гімнів України та Америки.

Свято Незалежності України продовжувалося у неділю, 24 серпня, в Ньюарку. В українських церквах, тобто в українській греко-католицькій церкві св. Івана Хрестителя і в українських православних церквах правились богослуження в наміренні Українського Народу і його кращої долі.

Після Служби Божої, у шкільній залі відбулася святкова програма. До гарно удекорованої зали увійшли представники молодечих ветеранських організацій в одностроях і з прапорами, а всі разом

іної російської імперії, кольоритна місцева забудова з характерними для неї бальконами, підпирними стінками, східцями, сучасні висотки... І все це потопає в зелені. Словом, фантастичний і затишний “палац-сад”, як, власне, й перекладається дослівно Бахчисарай.

Заснування міста відносять до кінця XV сторіччя, хоча деякі дослідники називають це ранішу дату -- кінець XIV століття. Однак, перша згадка про місто є в грамоті, датованій 1502 роком, від якої і відраховують “вік” цього кольоритного кримського міста.

До святкування ювілею кримчани навели серйозний порядок у Бахчисарай.

Зокрема, проведено роботи з очищення міста, відремонтовано центральний стадіон “Дружба”, районний Будинок Культури і дитячу музичну школу.

Відновлено парк на в’їзді в старе місто, де встановлено арку -

де є українська церковна громада, люди відчувають свою приналежність до Українського Народу.

“Поширення впливу Греко-Католицької Церкви на схід, звичайно, може призвести до конфлікту з Московським Патріярхатом, але це не вплине на прагнення Церкви охопити своєю опікою всіх, хто цього потребує”, -- каже Глава УГКЦ.

Висловлюючи свою думку з приводу того, що Московський Патріярхат мало що не “приватизував” Почаївську Лавру, Блаженніший Любомир Кардинал Гузар зазначив, що такі національні святині, як Почаївська Лавра чи Собор Св. Софії, мають бути доступними для всіх вірних, це національне надбання, а не власність якоїсь конфесії.

Наступний Патріярший Собор, який відбудеться ориєнтовано у 2006-2007 році, цілком буде присвячений проблемам молоді. Мета, яку ставить перед собою вищий ієрарх Церкви -- дослідити, чого молода людина хоче від Церкви тепер. “Ми не хочемо бути вчителями, ми хочемо показати молодій людині, що Церква -- це мати, яка може допомогти їй вирішити її проблеми,” -- запевняє Кардинал Гузар.

Є свої “секрети” довголіття і в інших старожилів -- персонажів “Книги рекордів України”, яка нещодавно вийшла у Львові. 115-річну волинянку Домну Туревич можна вважати найстарішим шанувальником... вина. А ось Ганна Потелик, мешканка села Львів на Івано-Франківщині, упевнено претендує на “звання” найстарішого курця. Зі своїх 104 років вона палить вже упродовж дев’яності! Пенсії на це собі бабці не завжди вистачає, тому останнім часом вона спілкується лише з тими журналістами, які дадуть десятку на сигарети.

заспівали український і американський національні гімни.

Святочну доповідь з нагоди Незалежності України виголосив д-р Ростислав Василенко. Добре обдуману і змістовну доповідь присутні вислухали з великою увагою, а прелегента нагородили рясними оплесками.

Після доповіді присутні користали з послуг багатой української кухні. Так у дружній атмосфері та при чудовій погоді наша громада святкувала 12-ту річницю Незалежності України, сподіваючись чергової зустрічі в наступному році.

Слід пам’ятати, що в єдності наша сила, що може протидіяти всім ворожим зазіхам, спрямованим на роздор в українській громаді. Тож, добрий Боже, нам у цьому допоможи.

Катруся Мацькі

- пам’ятний знак на честь 500-річчя. До святкувань випущено новий телефонний довідник, пошто-ву марку, диск для ЗМІ “Бахчисарай-500”, фотоальбом “Бахчисарай у живописі”, ювілейну монету, відкрито “сайт” bakhchisaray.info. Втім на цьому оновлення Бахчисараю не завершиться. Минулої п’ятниці Президент України Леонід Кучма підписав розпорядження “Про реставрацію Ханського палацу Бахчисарайського державного історично-культурного заповідника” Наразі створено робочу групу, яку очолив голова Ради Міністрів Криму Сергій Куніцин. Кошти на фінансування реставраційних робіт, що триватимуть протягом 2004-2006 років, Президент доручив урядові передбачити в державному бюджеті.

Святкові заходи, присвячені ювілеєві міста, розпочалися у суботу святковим богослужінням у храмі Феодорівської церкви Божої Матері. По обіді свято продовжилось у Ханському палаці, де відбулось театралізоване видовище про життя середньовічних городян. На стадіоні “Дружба” ввечері відбувся святковий концерт, на який приїхала, зокрема, Таїсія Повалій. Перший день закінчився феєрверком. У неділю бахчисарайців і гостей міста продовжували тішити концертами, народними гуляннями, святами національних культур.

УКРАЇНСЬКІ ВЧЕНІ ЗНАЙШЛИ НА ДНІ ДНІПРА КОЗАЧУ АТЛАНТИДУ

Українські вчені виявили на дні Дніпра Запорізьку Січ, або, як її називають, «козацю Атлантиду». Поселення козаків вдалося знайти при першому ж обстеженні дна Каховського водосховища.

Під багатометровим шаром мулу вчені виявили і підняли на поверхню чимало предметів козачого побуту -- кераміку, ковані вироби, зброю.

Цей район затопили у п’ятдесяти роки двадцятого сторіччя без проведення археологічних розкопок. У Радянській Україні більше турбувалися про електрифікацію країни і будівництво гідроелектростанцій, як про історичну спадщину.

Розповідає керівник експедиції Запорізького Інституту Підводних Досліджень Максим Остапенко: “В результаті під’єма водо-затоплено 5 Запорозьких Сечей на території Днепропетровской и Херсонской областей и посчиталось, что эти памятники втрачены навсегда. К сожалению в 50-тые годы тема козачества была мягко говоря не актуальной и никаких более или менее серьезных исследований на этих объектах не проводилось. И на сегодняшний день ситуация складывается так, что памятники Запорожской Сечи, то есть эти объекты, остались не исследованными в археологическом плане и представляют белое пятно в нашей истории”

ВІДБУЛОСЯ ШОСТЕ ЗАСІДАННЯ КОМІТЕТУ “УКРАЇНА-ЕС”

Київ (АПУ). -- Від 29 вересня до 1 жовтня відбулося шосте засідання Комітету з Парламентського Співробітництва “Україна-ЕС” Співголова цього Комітету Ян Вірзма на пресконференції в Києві м.ін. заявив, що в Європарламенті, на відміну від Єврокомісії, відвертіше говорять про перспективи членства України в Європейському Союзі. За його словами, в Європарламенті наголошують, що “тримають двері відчиненими для України” Водночас, за словами Яна Вірсма, це не є гарантією членства України в ЕС, оскільки Україна повинна ще здійснити багато кроків і провести відповідні реформи, щоб наблизитися до стандартів Євросоюзу.

Коментуючи працю названого засідання, Ян Вірзма зазначив, що розглядалися питання політичного і економічного розвитку України та Європейського Союзу, а також міжнародна політична ситуація.

ПОЗІХАЛА...

-- Чи ти повіриш, -- сказала жінка чоловікові, як пішла сусідка з хати, -- вона під час того, як я говорила, позіхнула найменше десять разів.

-- Дорогенька, -- відповів їй чоловік, -- я не думаю, що вона позіхала. Вона також хотіла дещо сказати

Отак безстыдно полисується на “общепонятном” вчений хохол.

За словами Остапенка спочатку мало хто вірив в успіх експедиції -- через відсутність течії ця діляниця перетворилася на болото, тому знайти під багатометровим шаром мулу стародавності було дуже складно. На думку Остапенка, необхідні серйозніші дослідження із залученням техніки. Держава не виділяє грошей на археологічні проекти, тому, експедиції змушені шукати спонзорів самі:

“Все эти работы проводятся с привлечением общественности и спонсоров, так как государственных програм таких не существует, к сожалению. Хотя, на самом деле, эти памятники крайне важны для истории Украины и нуждаются в программах в первую очередь в силу того, что памятники находятся в стадии разрушения. Сухопутные памятники, если там происходит разрушение, они как правило исследуются, под водой эти процессы не отслеживаются, и по этому проблема эта не замечена”

Запорізька Січ була заснована на прикінці 15 сторіччя і проіснувала до 1780-их років, а потім її знищили за наказом імператриці Катерини Другої.

Члени Комітету побували у Чернівцях, де ознайомилися з працею міжнародного пункту перетину державного кордону “Порубне-Сирет”, зустрілися з Президентом України Кучмою та прем’єр-міністром В. Януковичем. Окрім того, українські та європейські парламентарі обговорили питання регіонального й транскордонного співробітництва між Україною та державами-членами ЕС, візові проблеми.

За підсумками засідання Комітет ухвалив спільну заяву та рекомендації. У них м.ін. зазначається, що Комітет підтримуватиме і зміцнюватиме співпрацю з країнами-сусідами розширеного Євросоюзу, а більш активна співпраця сусідів Євросоюзу, зокрема України і Молдови, дасть їм змогу піднятися до такого рівня демократії та реформ, що сприятиме подоланню заявки на членство в Євросоюзі.

МОЇ, ТВОЇ, НАШІ

Удівець, що мав трое дітей, одружувався з удовою, що також мала трое. Одного разу діти зчинили крик.

-- Иди, подивися, чого ті дітиська так кричать, -- каже чоловік жінці.

Жінка пішла вертається й

Валентина Люля ("ЛП")

УКРАЇНЦІ В РОСІЇ СТУРБОВАНІ ЄЕС

Українська діаспора в РФ може постраждати від ЄЕС

Віктор Ідзьо, ректор Українського Державного Університету міста Москви, впевнений, що ратифікація договору про ЄЕС буде на користь лише Росії, про це він повідомив під час зустрічі з журналістами у Львові. "Ми переживаємо за те, щоб цей договір не набув одностороннього характеру.

Російська Федерація, користуючись тим, що має більший економічний важіль — енергоси́, нафтові, газові та фінансові активи, може впливати односторонньо на Україну. Ми знаємо, що мали створити міжнаціональний економічний регулюючий орган — але бачимо, що РФ матиме до 75% важелів у прийнятті всіх рішень, а Україні залишиться близько 8-10%". Пан Ідзьо перекоаний, що ЄЕС може призвести до того, що "Україна потрапить в економічну кабалу до РФ"

"РФ створить усі умови для того, щоб українські підприємства спочатку перетворилися на російсько-українські філіали, потім зникли взагалі, давши дорогу просунутися російському капіталові. Росія задихається у власних кордонах і зрозуміло, що їй потрібен ширший простір, — наголосив Віктор Ідзьо. — Нині Росія не має де збувати економічної продукції, окрім України, Білорусі та Казахстану, а це означає, що після ратифікації цього договору російські низькопробні та дешеві товари заповнять Україну"

Крім цього, пан Ідзьо не виключає, що почавши диктувати умови на економічній арені, згодом Росія візьметься і за керування політичними процесами в Україні. На його думку, договір не є опрацьований і з багатьма недоліками: "Складали його фахівці-техніки, які не мають знань із економічного прогнозування, маркетингу, підприємництва та завідування в сучасному вигляді. Тому за всіх обставин цей договір є просто непродуктивним із точки зору розвитку економічного простору України"

Але ще однією проблемою після ратифікації договору може бути те, що становить державних і недержавних українських організацій у Росії кардинально зміниться. "Об'єднання українців у Росії не бачить перспективи українських організацій у РФ, якщо цей договір буде ратифікований, оскільки сама Україна не ставила жодних питань приймаючи цей документ, забувши про свою 12 мільйонну діаспору в Росії", — підкреслив пан Ідзьо.

І наголосив, що українськими культурними організаціями просто нехтуватимуть, бо вони стануть непотрібні, якщо будь-яке рішення можна буде просто продиктувати українській стороні. А це буде прямим нищенням українських національно-культурних інтересів.

Олексій Коновал

Пресовий референт Фондації Голодомору

УКРАЇНЬСЬКА ГРОМАДА В ЧІКАГО ВІДЗНАЧИЛА 70-ТУ РІЧНИЦЮ ГОЛОДОМОРУ В УКРАЇНІ

Фондація Голодомору, центральна якої є в Чикаго, подбала про вшанування на терені метрополітального Чикаго пам'яті понад сім мільйонів українських селян, які вмерли 1933 року у висліді штучно створеного московсько-комуністичним режимом в Україні голодомору.

Відзначення почалося в суботу, 20-го вересня, програмою в залі української греко-католицької парафії Свв. Володимира і Ольги для старших клас учнів Шкіл Українознавства в Чикаго і околиці. Ліда Ткачук — член управи Фондації привітала учнів і вчителів та вела програмою. При цьому учня роздала летючки, які видала централа УККА під назвою "Ukraine's Famine Genocide 1932-1933" англійською мовою та поінформувала їх про конкурс для учнів Шкіл Українознавства на написання коротких праць про голод. Найкращі праці будуть нагороджені.

Біля трьох сот учнів і їх учителів вислухало доповідь двох молодих доповідачів — колишніх учнів Школи Українознавства: Лариси Чайківської, яка говорила українською мовою, та Матвія Марцинюка, який про трагічні роки голоду та його організаторів і виконавців — говорив англійською мовою. Після доповідей учням показано фільм "Жива розпачу"

Славка Новицького, в якому свідки голоду розповідають про трагічні дні, коли вимирали з голоду цілі родини, цілі села та хутори. Після короткої перекуски, про яку подбала Фондація, учні групами вирушили через дорогу — від церкви до Українського Національного Музею, де оглянули кімнату-виставку "Голодомор 1933"

У неділю, 21 вересня, відзначення річниці голодомору почалося в українській православній церкві Св. Андрія в Блюмінгдейл — передмісті Чикаго, де стоїть пам'ятник жертвам голоду. Церкву виповнили члени молодечих організацій, ветерани та представники інших організацій зі своїми прапорами та численна українська громада. Панахиду соборно відправили священники різних українських парафій та конфесій. З церкви вийшли священники та організоване членство зі своїми куртками, прапорами, вінками та квітами й обійшли довкола церкви. Біля пам'ятника зібралося понад тисячу осіб. Свідки голодомору, яких з року в рік меншає, піднесли до пам'ятника пропам'ятні вінки, а діти з молодечих організацій — ОДУМ-у, Пласт-у СУМ-а та українських шкіл поклали квіти у стіп пам'ятника. Понад 60 представників громадських організацій, молодечих, комбатантських, церковних, фінансових і інших

товариств причепило до вінків меморіальні стрічки з написом назв своїх організацій.

Коротким словом привітав присутніх Микола Міщенко — голова Фондації Голодомору. Він м.ін. висловив жаль, що в день жалоби не є з нами наші владики. Вони поїхали кудись, де є важливіші справи, як бути зі своїми парафіянами, зі своєю громадою.

Фондація Голодомору запросила на вшанування жертв голоду Патріярха УПЦ КП Філарета, але він не міг задовольнити прохання Фондації без дозволу спископа Всеволода, бо Панахида мала правитися в церкві його дієцезії, а Владика Всеволод на прохання членів управи Фондації та консула України так і не дав відповіді, казав, що ніби мусить мати дозвіл від свого верхника. І так не давши жодної відповіді, від'їхав до Польщі.

Американський та український гмини виконав секстет дівчат Спілки Української Молоді "Вінок" Програмою відзначення зразково керувала Тамара Кузик-Сторі, яка оголошувала виступи та представляла доповідачів українською та англійською мовами. Першим мав слово генеральний консул України Борис Базилювський. Також були прочитані прокламації від урядовців міста Чикаго та губернатора стеїту Іллінойс. Стей-

товий законодавець Пол Флорік сказав, що він радо, з приємністю, як українська громада бажає, подасть петицію до стейтвого уряду, щоб у публічних школах Іллінойс учнів навчали про голод в Україні 1933 року, так як навчють про жидівський голокост.

Біля пам'ятника виголосив доповідь англійською мовою Петро Борисов — голова Фондації "Тризуб" з Голлівуду в Каліфорнії, який минулого року в Чикаго записав на відео зізнання свідків голодомору, щоб змонтувати документальний фільм для шкіл і бібліотек США.

У залі під церквою відбувся поминальний скромний голодний обід (оселедці, бараболя, чорний хліб і мед). Рід час обіду головну доповідь виголосила Марійка Климчак — керівник української одногодинної радіопередачі "Українська хвиля", що транслюється двічі на тиждень. Свою доповідь вона повторила на одній зі своїх передач. Доповіді обох прелегентів будуть подані до преси.

У мистецькій частині виступив Львівський Обласний Музично-Драматичний Театр ім. Ю. Дрогобича з уривком драми "Сльози Божої Матері", базуючись на книзі Уласа Самчука "Марія", в якій мова про розкуркулювання, вигнання з хат, голод 1933 року та інші "блага" червоного "раю"

“НАШІ” ПІД БЕРЕСТЕЧКОМ: ВПЕРЕД ДО ПЕРЕМОГИ!

Битва під Берестечком — це один із найвидатніших епізодів історії України. Якби не поразка, яку 1651 році війська Богдана Хмельницького зазнали там від поляків під проводом короля Казимира через зраду татарів, можливо, через три роки гетьманові й не довелося б підписувати Переяславської угоди, від наслідків якої Україна не може отриматися й донині. А козацькі могили під Берестечком для кожного справжнього патріота Батьківщини завжди будуть святим місцем, бо "для кожного українця є великою честю стояти на цій землі й пошанувати героїв, які полягли у битві під Берестечком"

Це слово провідника "Нашої України" Віктора Ющенка, який недавно відвідував Рівенщину, а в неділю 29 червня був на Службі Божій в селі Пляшева, що поряд із місцем бойової козацької слави. "Герої Берестечка поклали життя за Український Народ, нашу Церкву, Мову, — наголосив В. Ющенко. — З тих часів багато хто хоче, щоб Берестечко забули, але нас кличе український дух.

Українська Православна Церква робить велику справу, адже саме вона близько ста років тому ініціювала вшанування пам'яті полеглих під Берестечком"

В.Ющенко подякував місцевим представникам духовенства і на знак шани подарував їм ікону Георгія Переможця, а нещодавно відкритому там монастиреві --богословську літературу.

Під час мітингу у Пляшеві, провідник "наших" поділився з

присутніми своїми відчуттями: "Я народився на Сході України, за 40 кілометрів від російського кордону, в селі, яке заснували українські козаки. Коли їду додому, завжди відчуваю історію нашої держави, особливо проїжджаючи Біківню, де загинуло понад 100 тисяч українців, Крути, Батурин... Для мене Берестечко є особобленням української історії. Можливо, тут загинули і мої предки, які служили у козацькому полку"

А тепер герої, які поклали життя за незалежність України, вочевидь, повертаються в могилах. "Чому вже 12 років ми не задоволені своєю державою? — риторично запитав Ющенко. — Адже за неї гинули українці під Крутами, Берестечком. Бог дав Україні все, щоб бути щасливою і заможною, проте народ страждає через владу. Повірте, вона не є сильною. Вона перемагає, дроблячи громаду. Щоб отримати перемогу в 2004 році, маємо зробити висновки з попередніх лекцій історії"

Але життя триває, і, окрім політики, в ньому є чимало цікавого. Скажімо, спорт. Долучився до нього й керманіч "Нашої України": того ж дня Віктор Ющенко в Рівному привітав учасників міжнародного тенісного турніру "Реноме", в якому беруть участь юнаки та дівчата до 18 років, і відкрив український етап міжнародної ліги мотоциклевих перегонів на стадіоні, що зібрав команди з України, Росії, Латвії та ще чотирьох країн.

"Україна Молода"

Сергій Брунь, Київ

НЕРОЗРИВНІСТЬ ПОКОЛІНЬ

Життєвий подвиг Олени Теліги став прикладом для виховання будівничих Української Держави

Першого вересня в Україні відзначали День Знань. Вже традиційно на його проведення у Київській спеціалізованій школі №97, що носить ім'я Олени Теліги, побували гості з Організації Українських Націоналістів, адже впродовж років столиця ОУН і її провідник -- головний редактор журналу "Самостійна Україна" Павло Дорожинський опікуються цим унікальним закладом освіти.

Цього року на святі знань у школі з іменем полум'яної поетки-націоналістки, П. Дорожинський був не сам. Разом з ним долучився до привітань учнів і вчителів член ОУН з далекої Великобританії Гнат Юшко. Напередодні свят, він, разом із низкою членів Київської міської ОУН та її провідником побував у Бабиному Яру, вклонився загиблим українським патріотам-націоналістам, відвідав шкільний музей Олени Теліги тощо.

Людина з важкою долею, Гнат Юшко цього року вперше відвідував Україну після понад шістдесятирічної розлуки з нею. Під час війни його вивезли на працю до Німеччини. Потім були роки поневолення на чужині і роки тяжкої праці. Однак, де б не був Г. Юшко, він залишався відданим українській національній ідеї та її

сподвижникам. Тож не дивно, що, відвідавши столицю Незалежної України, він у першу чергу виявив бажання побувати на святій для всіх українських націоналістів землі -- місці поховання О. Теліги, І. Рогача, І. Ірлявського, Оршан-Чермирського і їхніх бойових побратимів. Припавши до пропам'ятного хреста у Бабиному Яру, Г. Юшко поцілував землю, политу кров'ю героїв. Разом із ним у цей день прийшли на могилу полеглих націоналістів і члени Київської міської ОУН на чолі зі своїм провідником.

Згідно з давньою традицією, перед початком віче відбулася панахида, яку відслужив о. протоієрей Павло Стародуб (УПЦ КП). Цією проголошенням героїв виступив П. Дорожинський, зауваживши, що це місце для столичних націоналістів має особливе значення, оскільки ми завжди приходили сюди у величчі і сумні дні, стараючись бути гідними нащадками наших великих попередників. Біля символічного хреста пролунали поезії О. Теліги у виконанні народної артистки України Галини Яблонської. Символізм продекларованих рядків О. Теліги надто великий, адже у своїй поезії "Засудженням" вона передбачила

не лише власну долю, але й участь багатьох своїх товаришів і не лише тих, які покаялися у Бабиному Яру.

Оскільки в останній день серпня виповнилася 62 річниця з часу загибелі у Житомирі членів Проводу Українських Націоналістів -- М. Сіборського і О. Сеніка-Іриського, присутні вшанували їхню пам'ять хвилиною мовчання. Після цього П. Дорожинський зауважив, що про цих визначних представників ОУН у тому ж 1941 році, Теліга написала чудову статтю, високо цінуючи їхній внесок у юридичну справу.

Надто вразив гостя з Туманного Альбіону Музей Олени Теліги у школі, що носить її ім'я. Директор школи, Надія Істоміна, розповіла про його працю від часу заснування до наших днів і про те значення, яке відіграє цей шкільний музей в ділянці патріотичного виховання молоді. Крім того, Н. Істоміна познайомила присутніх з тим, що робить школа у справі вивчення історії рідного краю. З особливою теплою вона відгукнулася про провідника столичної ОУН, який упродовж багатьох років надає допомогу школі. Впродовж кількох років 10 учнів, які досягли найкращих успіхів у вивченні історії України, мови і

НАЙСТАРІШІЙ В УКРАЇНІ СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ ВИПОВНИЛОСЯ 200 РОКІВ

Львів (АПУ). -- У селі Миколаїв Пустомитівського району Львівської області відбулося святкування 200-річного ювілею Миколаївської загальноосвітньої середньої школи. Ця школа -- найстаріша в Україні.

Сьогодні в цій школі навчається небагато учнів, але у школі зформувався ініціативний, творчий педагогічний персонал, 30% якого складають вчителі вищої категорії з педагогічним званням "старший учитель"

Протягом двох століть Миколаївська школа дає дітям ґрунтовну освіту. Тут навчалось багато та-

лановитих людей, таких як поет Ярослав Дикий, який прославився своєю збіркою поезії "Мій Джезказган", член-кореспондент Академії Наук України, проф. Г.С. Кіт тощо.

Гордістю школи є музей-кімната поетеси Ольги Дучимінської. Саме в цьому приміщенні в сім'ї директора школи В. Решитилючича народилась майбутня поетеса. Вона прожила 105 років. У свої 100 ще писала вірші. На 67-му році життя її заарештували за сфабрикованою справою Я. Галана. Відсиділа 2 роки ув'язнення, після чого її засудили на 25 років.

ЗДОБУТКИ НАШИХ ЛЕГКОАТЛЕТОК

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, на чемпіонаті України, що відбувся в Києві на "Олімпійському", жіноча національна збірна, навіть за відсутності Жанини Блок, встановила рекорд України в естафеті 4х100 м -- 42.96 сек.

Тим часом в Парижі відбувся другий етап "Золотої ліги ІААФ" Наша Інна Бабакова посіла на цих

престижних змаганнях третє місце в стрибках у висоту з вислідом 1.97 м.

На жаль, знову була не в формі Олена Говорова -- лише сьомою в потрійному стрибку (14.34). Тетяна Терещук-Антипова пробігла 400 метрів з бар'єрами з шостим часом 55.93 секунди.

Любомир Штурменко

У ДЕНЬ СВЯТА ПОКРОВИ

14-го жовтня Українські Церкви урочисто святкують Пресвяту Покрову. Князь Ярослав Мудрий, святкуючи закінчення будови иових фортець, 1037 року святочним актом передав Українську Державу під опіку Пречистій Діви Марії, іменуючи її царицею України.

У 1675 році на монастир у Почасві наступали турки і татари, але вони були змушені відступити через появу Божої Матері, про що співається у пісні про Почаївську Божу Матір, про те, як Вона ворожі стріли вертала і монастир урятувала.

Залишаючи Січ, наші козаки брали з собою в похід ікону Матері Нею у своїх молитвах. До Божої Матері зверталися гарячими молитвами борці за волю і державну самостійність України в польських

в'язницях, на московських засланнях у Сибірі, і в гітлерівських концлагерях смерті. З ім'ям Богородиці Діви Марії йшли в бій за Україну наші дивізійники під Бродами і повстанці УПА під Бірчю.

До Божої Матері линуть і наші молитви в день свята Покрови.

божницьким радянсько-російським ворогом, який у тому часі був по зуби озброєний і на суходолах, і на морях, і в повітрі.

У червні 1996 року, в Україні двічі появилася Мати Божя в селі Мервичі Жовківського району, про що 22 червня 1996 року газета "Високий Замок" писала: "Тієї жодного з Молебнів віруючі, яких було багато в церкві, побачили, як над вітагем з'явилося сяйво, в якому помітили образ Пречистої Діви Марії. Наступного дня чудо повторилося..."

Отож, Пресвята Богородиця -- цариця України, завжди була з українським народом, а наряд з Нею у своїх молитвах. До Божої Матері зверталися гарячими молитвами борці за волю і державну самостійність України в польських в'язницях, на московських засланнях у Сибірі, і в гітлерівських концлагерях смерті. З ім'ям Богородиці Діви Марії йшли в бій за Україну наші дивізійники під Бродами і повстанці УПА під Бірчю.

До Божої Матері линуть і наші молитви в день свята Покрови.

КОНКУРС МОЛОДИХ ВИКОНАВЦІВ ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ІВАСЮКА

Чернівці (АПУ). -- 14 липня у Чернівцях почався другий тур VIII міжнародного конкурсу молодих виконавців сучасної естради пісні імені Володимира Івасюка. Конкурс проходить у рамках першого міжнародного пісенного фестивалю "Пісня буде поміж нас".

До участі у конкурсі запрошено 20 молодих вокалістів та дві естрадні групи, які пройшли відбірковий тур. У відбірковому турі взяло участь понад 150 молодих виконавців. Цьогорічні конкурсанти представляють Київ, Хмельницький, Чернівці, Донецьк, Польшу, Дніпропетровськ, Львів, Закарпаття, а також Молдову, Білорусь, Румунію та Болгарію.

Конкурс відбудеться у три

тури. На першому та третьому обов'язковим є виконання пісень Володимира Івасюка.

Переможець конкурсу отримає звання лавреата та грошову премію в 5 тисяч доларів. Володар першої премії -- 3 тисячі доларів, другої -- 2 тисячі доларів, третьої -- одну тисячу доларів. Крім того, жорі відзначить трьох дипломатів, а також присудить спеціальні нагороди та премії найкращому аранжувальникові та звукорежисерів.

Головою жорі, а також одним із організаторів конкурсу, є народний артист України Микола Мозговий. Лавреатами минулих конкурсів ім. В. Івасюка серед інших були Т. Повалій, О. Пономарьов та М. Одольська.

Дмитро Олександрович Дорофєєв
Поет, студент Луганського Державного Медичного Університету

КОЗАЦЬКИЙ ДУХ

Зазиринувши в історію України, ми бачимо багатостраждальний шлях нашої нації, що століттями знаходилася під тягарем сусідів у пригнобленому, безправному стані. Поглянувши на це, починаєш розуміти справжню ціну волі, починаєш дивитися на навколишній світ по-новому, крізь призму подій, завдяки яким Україна — держава сьогодення. І, як не дивно, в цей момент чуєш не гучні вислови політиків, а крик “За Волю!”, що виривається з грудей українського козака ХV століття. Бачиш мужню людину, яка впевнено тримається у сідлі, вигукуючи слова, які їй підказує серце.

КОЗАК

Серед степу України
Там, на березі Дніпра,
Уявлю я обличчя
Запорозжя-козака.

Бачу виткану сорочку,
Шаровари до землі.
З сининою добрі вуса,
Довгий чуб на голові.

У руці козак тримає
Шаблю дідову стару,
Тілом хлопець захищає
Україну чарівну.

Термін тюркського походження “козак” означає “степовий розбійник”. Але поступово розумієш, що козак, це не просто — злодій, це борець-патріот, який використовує всі можливі методи в боротьбі за гідність нації, до якої він сам належить.

У 1480-их роках польський літописець М. Бельський вперше засвідчує довідку про українських козаків, які добре знають місцевість і супроводжують польське військо в поході на кримських татар. Життя, по сусідству з татарами в незаселених степових районах середньої течії Дніпра, навчило селян і міщан, втікачів від феодалного ярма, вміло володіти зброєю і бути готовими в будь-який час її вправно використовувати. Постійна загроза примушувала триматися козацтву разом, а слава та легенди про хоробрих хлопців-українців швидко розходилися по сусідніх землях. Тому, прихопивши невеличкий скарб з дому, до “вільних земель” прямували все нові, й нові шукачі волі та справедливості. І, як наслідок, на початку ХVІ століття вони заселили середнє Подніпров’я. А в середині того ж століття провідник козацтва — староста Канівський і Чер-

каський Дмитро Вишневецький (“Байда”) об’єднує козаків за порогами Дніпра у славетну “Запорізьку Січ”

Ця подія, неначе перша ластівка навесні, подарувала віру в тепле майбутнє. Розпалила в серці безправної нації вогник надії, що зігрівав.

Січ, у вигляді міцного укріплення, розкинулася на островах Мала Хортиця (територія Канівського водосховища), Томаківка (біля сучасного м. Марганець Дніпропетровської області) та, безумовно, Хортиця — острів, який з того часу почав символізувати центр українського відродження, боротьби та волі.

ХОРТИЦЯ

В степу величезного краю,
Омита зі всіх берегів,
Стоїть на порогах дніпровських
Кормилиця наших дідів.

Козацька звитяга і слава
Пов’язана з островом цим,
Бо Хортиця здобич давала,
Надійний притулок і дім.

Тепер там — лише заповідник,
Для нас же — навкi дорогий.
Мов серце козацьке незламне -
Куточок Вітчизни святий.

Само слово “Січ” за змістом уособлює центр всього українського козацтва, що має своєрідну військово-адміністративну організацію з урахуванням традицій українського всенародного віча.

Дивно, але суспільно-політичний лад, що будувався в Запорізькій Січі наприкінці ХVІ століття, багато в чому є прообразом сучасного демократичного устрою держав Центральної та Західної Європи. Козацька держава в ту давнину базувалася на таких-одвічних принципах демократії, як: воля, свобода мислення, свобода слова, право кожного вирішувати власноруч долю своєї держави, брати участь у радах, де розглядалися головні суспільні питання (візирь всенародного референдуму) та обирався гетьман і старшина (приклад виборів президента та парламенту).

Історія відзначила яскравий приклад ефективності такого моделю суспільно-політичного ладу, коли вся Січ пише славнозвісного листа турецькому султанові. І напевне не просто так, через багато років, видатний художник ХІХ століття Ілля Рєпін створює у 1880-1891 роках своє диявольне

полотно “Запорозжці пишуть листа турецькому султанові”, бо воно розміром, палітрою кольорів і змістом дає можливість на мить уявити себе членом великої козацької родини. І починаєш писати вірш.

ЗАПОРОЖЦІ ПИШУТЬ ЛИСТА ТУРЕЦЬКОМУ СУЛТАНОВІ

Ту подію гучну,
Пам’ятають роки.
Бо султанові листа
Пишуть всі козаки.

Мудрий писар
Думки кладе на папір.
Тепер тільки на ньому
Тримається мир.

Мабуть кожен козак
Своє хоче сказати.
Відмістити за тата
Й скалічену матір.

Але Січ Запорізька
Єдина держава.
І в листі до султана
Відкрито сказала:

“Всі ми браття козаки
Говоримо — Ні!
Хай Туреччина загине
В руках сатани!”

Напевне й досі Запорізька Січ мала б право на існування, безумовно, у вигляді трансформованій під сучасну дійсність. Якби не одно але. Незалежна козацька держава — держава, де панують розум, воля та рада, становила пряму загрозу існуванню царизму в сусідній Росії та схожих на неї режимів в Європі. Саме Запорізька Січ мала б стати у ХVІІ столітті центром демократичних змін, які поступово захоплювали б всю Європу. Однак, події 1775 року поховали під собою надію на гордість нашої нації, і відкинули в далеке майбутнє нашу омріяну незалежність. Лише горе матерів та дітей-сиріт оповило українську землю. Запорізьку Січ знищили російські війська за наказом імператриці Катерини ІІ.

ЗАЖУРИЛАСЬ УКРАЇНА

Зажурилася Україна.
Сумом вкрилися поля.
Адже вільних козаченьків
Царські знищили війська.

Скільки билась наші хлопці
Під російські прапори,
І за це відплату мають —
Смерть у рідній стороні.

Ця подія чорним сумом
До історії увійшла.
І реве Дніпро могутній
В пам’ять хлопця-козака.

Запорізької Січі через обман і зраду не стало. З огляду на несподіваний напад загарбників, багато козаків загинуло, деякому вдалося врятуватися та втекти. Але козацьке діло не вмерло, бо не може вмерти віра нації у справедливість. У нас бо тече кров наших предків — славетних козаків. Ми всі разом є тою силою, що 24 серпня 1991 року рішучими діями довела свою гідність. Як пісня козака ІІІ тисячоліття звучать тепер рядки, підказані серцем.

ГИМН УКРАЇНИ

У центрі Європи
Велика й могутня,
В віках непохитна
Країна стоїть.
Народ немирущий,
Народ непокінний
З часів Ярослава
Ї бережить.

Ми всі українці
Козацького ладу,
З’єднала нас міцно
Вкраїнська земля.
І доля велика
Чекає державу,
Бо скарб незалежності
Має вона.

В степах нескінченних,
В горах і на морі,
Прослаavimo ж браття
Вітчизну рідну!
Нехай процвітає
Свята Україна,
Щоб гарно жилося
Народу всьому!

Переклад Ганни Черінь УРИВКИ З ТВОРУ “ПРОРОК” КАЛІЛА ГІБРАНА

(Народився в 1883 р. в Лівані, з 1912 р. жив у США, помер 1931 р.)

Про працю:

Якщо до своєї праці відчуваш не любов, а відразу, краще покинь роботу та сядь при воротах храму і проси милостині від тих, що працюють із насолодою.

Про жертвенність:

Діліться хлібом, але не їжте з того самого шматка. Стійте поруч, але не заблизько один до одного, адже юлони храму стоять на певній віддалі одна від одної.

Дуб і кипарис не можуть рости в тіні один одного. Хто дає з радістю, в нагороду дістає радість. Той, хто дає з мукою, муку дістає.

Добре давати, коли в тебе просять, але краще — не чекати на прохання, а відчувати.

Чи треба давати тільки тим, які заслуговують? А ось плодів дерева дають для всіх. Вони дають, бо інакше їхні плоди пропали б. Чи вам потрібно, щоб хтось принизив свою гідність і просив?

Ті, що беруть, не повинні накладати на себе ярмо вдячності, бо це був би сумнів людської щедрості.

Про дітей:

Ваші діти — не ваші діти. Це діти життя, що народились через вас, але не від вас. Хоч вони з вами, вони — не ваша власність. Ви можете дати їм любов, але не свої думки. З вами живуть їхні діла, але не душі. Їхні душі житимуть у майбутньому, яке ви не можете відвідати навіть у мріях. Ви можете змагатись, щоб бути такими, як вони, але не пробуйте робити їх такими, як ви, бо життя не йде назад.

Говорити чи мовчати?

Велика частка вашого говорення показує вмирання думки, бо думка — це вільна птиця, що потрапивши в клітку слів, розкриває крила, але не може літати. Багато з нас безупинно говорять, бо бояться самоти. Мовчазність самоти розкриває їхнє ество, а вони хочуть від цього втекти.

А є ще такі, які говорять, не усвідомлюючи, що вони не розуміють того, про що говорять. Є і такі, що мають що сказати, але не знаходять слів. У глибині їхньої душі думка спочиває в ритмічній мовчанні.

Про молитву:

Ви молитесь у нещасті й при потребі. Годилось би молитися також в часи радості й достатку, бо якщо ти йдеш до храму, щоб тільки чогось просити, то нічого не отримаєш. Навіть якщо ти йдеш молитися за потреби когось іншого, твоя молитва не буде вислуханою.

Про час:

Життя не міряється часом. Воно безмежне. Вчора — це сьогоднішня пам’ять. Завтра — сьогоднішня мрія. Приторніть до серця згадки про минуле і мрійте про красу майбутнього.

Любов Забашта

СОНЕТ СМУТКУ

Мечусь по світу: думаю — живу,
Насправді, мабуть, просто доживаю...
І вже сама не відаю, не знаю,
Чи допишу цю повість горькову.
Кому вона потрібна! Хто й коли
Ї тепер збагне і надрукує?
І думаю: стараєшся ти всує.
Та ж найгіркіші болі відійшли,

Як моря плач, коли скінчилися бурі,
Забули всі про дні його похмурі.
...Тепер, хоч і поволі, а пишу,
І серце плаче, як сосна смолою,
А я, неначе поле, з градобною
Підняти повний колосок не спішу.

Маріан Літвич (“УМ”)

ХРАМИ, КАПЛИЦІ І ІКОНИ

І ставники, і мири дим,
І перед образом Твоїм
Неутомленне поклони.
За кражу, за войну, за кров,
Щоб братню кров пролити, просять,
А потім в дар Тобі приносять
З пожежу вкрадений покров!..

Тарас Шевченко, поема “Кавказ”, 1845.

Під “дахом” Церкви воюють в Україні “ловці душ”

Нацисти гаслом “З нами Бог!” прикривали відверту війну за панування над світом. На окупованих українських землях вони відновлювали закриті більшовиками церкви, але при цьому пильнували, щоб дух особистої свободи і прагнення власної держави не оселявся в душах поневолених. Непокірних катували.

Поборники “Великої Польщі”, воюючи “за чистоту віри”, руйнували на захоплених землях українські православні собори. Не тому, що ті були “неканонічними”, а тому, що не вписувалися у канву авторитарної держави і, відповідно, “загрожували сепаратизмом”

Війська царської Росії, “несучи православ’я” українському народові, винищували всіх, хто повставав, — не проти віри християнської, а за волю. При чому, зруйнувавши 1775 року Запорізьку Січ, війська наших “православних союзників” не зупинилися і перед святинєю — пограбували січову Покровську церкву. Сьогодні “піяристи православ’я” гаслом “З нами благодать!” відводять увагу від основної своєї функції - служіння особам, що прагнуть банальної земної влади.

“Цеглинки” в будові держави

“Кадрами РПЦ у нас займався Комітет Державної Безпеки, до якого я ставлюся з величезною повагою. Було б неумудро недооцінювати рівень їхньої роботи. Крок за кроком вони підбирали кадри і будували таку систему, за якої миряни повністю відрізані від будь-якої участі в житті Церкви”, — сказав нещодавно в інтерв’ю газеті “Московские Новости” священник Георгій Едельштайн, який відважився написати листа колишньому офіцерові КДБ — Президентові

Росії з приводу інших співробітників цієї установи: Митрополитів Методія і Кирила, найбільш вірогідних претендентів на пост патріарха всієї Русі (який нині посідає Алексій ІІ).

Однак, таку систему вибудували в Росії не за радянських часів, а набагато раніше. Ще в ХVІІ столітті цар Олексій Михайлович був фактичним главою Російської Церкви. А 1721 року Петро І скасував патріархат у Російській Православній Церкві, прийнявши за зразок модель, що вийшов з протестантизму. Керівником Церкви став не єпископ (як у Стародавній Церкві), а глава держави. Від 1700 по 1917 рік церковних соборів не скликали, патріархів не обирали. Церква була повністю підпорядкована державі, стала знаряддям здійснення російської зовнішньої та внутрішньої політики. Синодом керував обер-прокурор, що виконував накази царя.

Не дивно, що ікони з зображенням родини російського імператора Миколи ІІ, незважаючи на її, м’яко кажучи, не глибоко християнські звичаї, висять на почесному місці в усіх церквах Московського Патріархату. Відомо, що імператриця замість хреста носила на собі язичницьку свастик, оздоблену коштовним камінням, а імператор усіяло підтримував поширення сфальсифікованих “Протоколів сіонських мудреців”. Після того, як підробку викрито, наказав: “Протоколи изъять. Нельзя чистое дело защищать грязными способами” (“чистое дело” - це те, що невдовзі успішно “захистили” нацисти).

На початку ХХ століття українська інтелігенція, як правило, не довіряла духовенству, яке в більшості своїй було захисником інтересів Російської імперії. Президент Чехо-Словацької Республіки Томаш Масарик, який гостинно прийняв українських політичних емігрантів з “радянських” земель, зазначав, що до більшовизму Росію привела релігійна байдужість. Однак в Україні час революції дав життя Українській Автокефальній Православній Церкві (УАПЦ), що повернула до духовних пошуків навіть атеїстично настроєних українських інтелігентів.

УАПЦ швидко зростала, до неї приєднувалися навіть окремі єпископи російської ієрархії, переходячи на українську мову богослужіння. Священниками цієї Церкви були відомі композитори Микола Лисенко (автор духовного гімну “Боже Великий, Єдиний”) і Кирило Стеценко. У 1921 році Митрополитом УАПЦ обрали Василя Липківського. Однак, уже у 1927 році розпочався активний наступ на автокефалію, митрополита розстріляли, Церкву 1930 року “розпустили”. А ще 1926 року на засіданні Політбюро ЦК УРСР (Державне Політичне Управління, попередник НКВС) затвердили “Пропозиції комісії в питанні про церковні справи” де, серед іншого, йшлося про створення у Києві церковно-обновленського навчального закладу, підконтроль-

ного ДПУ, за зразком Московської Духовної Академії.

Церква в легендах і притчах

На початку 1920-их років Митрополит УАПЦ Василь Липківський писав: “Народ український... не розуміючи Христової науки на чужій мові й через те не цікавившись нею, шораз нижче опускався в темряву несвідомості, а українська людиність, що так висою підніслася в своїм житті і світі в час вільного життя своєї Церкви, за 250 років керування нею московською ієрархією опустилася до найкрайніших меж темряви”

1991 року Митрополит УАПЦ Мстислав (Скрипник) в інтерв’ю журналові “Україна” сказав: “Ті, які зводять наклепи на нашу Церкву, використовують нечесні засоби. Ця пропаганда розрахована на низьку свідомість, а це вдвічі нечесно. Ось чому нам потрібно поширювати релігійні знання... Невгамовно в історію Церкви, у віру людину дуже легко збити з пантелику, і це комусь дуже вигідно робити”

“Як у нас була стара церква, то в одну неділю правили по-українському, а в другу — по-слов’янському, — згадує те, що чула про 1920-ті роки 79-річна Марія Мокляк з села Ріжки на Київщині. — Як по-українськи почали правити, людей було повно. Став батюшка йти з переносом, понагинали люди голови. Коли це в нашу церкву з дзвіниці щось як гупне — наче хто кинув камінь. Усі люди налякалися, стали тікати, порвали костюми, а одну бабу геть притовкмачили при дверях, та вона залишилася жива. Повибігали, поставали надворі, заглядають у церкву — а там страх як багато сорок...

Пояснювати це треба так: правила по-українськи, служба йшла не по-Божому, і Господь наслав на тих людей птиць” Бабуся Марія всього того не бачила, була тоді зовсім малою. А от оповідка в ній і її однолітках “запечаталася” на клітинному рівні. Невідомо, чи справді “великі комбінатори” спромоглися на таку акцію з птахами, чи просто запустили чутку для закріплення стереотипу, що Українська Церква - нечиста. Показово, що для цього обізнані в психології ідеологічні працівники обрали саме сорок, які в традиційному світогляді асоціюються з нечистою силою. Про це дізнаємося з автентичних легенд: “Попросився колись подорожній до однієї жінки переночувати. Господиня виявилася “старшою” в селі відьмою, і до неї сходилися інші відьми. Чоловік заліз на під, але не спав, і бачив, як жінки почали робити все так, як господиня: намазали собі під плечима осиковою жорюю, перекинулися через мотузку, зробилися сороками й повилітали в трубу”

(Продовження буде)

PAPPAS HONORS UKRAINIAN HERITAGE AND CULTURE

Cook County Treasurer Maria Pappas presents an award to Anna Mostovych (second from right) for outstanding contributions to the Ukrainian community. Also in attendance are Bohdan Watral (left) and Honorary Deputy Treasurer Omelan Pleszkewycz. Treasurer Pappas was celebrating the introduction of her office's new Ukrainian language Property Tax Information brochures. The event was part of TOPS-Treasurer's Outreach Program and Services, in Chicago, IL.

MAKING BEAUTIFUL MUSIC

Ihor Shablovsky, right, is shown with Stephen Wolosonovich at Green Knoll Professional Building (Park), Bridgewater, N.J. Shablovsky, a graduate of the Kyiv Conservatory, Ukraine, will be teaching the violin to Wolosonovich's students, who will remain as consultant. Shablovsky is also a violin maker, pupil of Walter Kozowski. Kozowski was the maker of the "Red" violin that Wolosonovich used at his NY debut at Carnegie Recital Hall, and at his recital and lecture at Beijing Teachers College, China in 1986. Shablovsky, who also teaches in Philadelphia, is welcoming new students as well.

KUCHMA VIEWS KERCH STRAIT DISCORD A MISUNDERSTANDING

KYIV (Interfax-Ukraine). President Leonid Kuchma is not inclined to see political implication in the situation around the construction of a dam in the Kerch Strait. However, he negatively estimates the situation, he told the press in Simferopol Monday, October 6. When asked if the situation could lead to a border conflict, he said he denied such a presumption "I deny this, because I do not believe it and will never believe," he said.

He reminded that after the beginning of the works in the Kerch Strait by the Russian side, Ukraine's Foreign Ministry sent a corresponding note to Moscow.

Kuchma says Ukraine's Foreign Minister Kostiantyn Hryshchenko will meet with Russian Premier Mikhail Kasyanov and Foreign Minister Ivanov to discuss the situation in the Kerch Strait. "I think we will cope with the situation,"

Kuchma said.

He believes the two countries should hold consultations on the issue "We will take this as a misunderstanding, that will be settled soon," he reiterated.

The journalists asked the president whether the situation may spoil the further regulation of the Ukrainian-Russian border in the Sea of Azov and the Kerch Strait, which is under consideration. Kuchma reminded that at one of the past meetings with Russian President Putin they touched upon the issue as one of the main ones. Kuchma said he would not like to link these two facts.

As was earlier reported, the Ukrainian Foreign Ministry sent a note to Russia in connection with construction of a dam in the Kerch Strait, which should link the Tuzla Spit island with the Russian coast of the Taman peninsula.

U.S. MUST URGE EU KEEP DOORS OPEN FOR UKRAINE - GERMAN PUNDIT

KYIV (Pravda). -- Ukraine's signing of an agreement on creation of common economic space (CES) bears declarative character with the goal of "slight terrorizing" of the European Union, believes head of the programs of the German association of foreign policy Alexander Rahr.

In an interview with the Ukrainian service of the BBC radio the German pundit said the U.S. will most likely address the EU not to close the doors for Ukraine, otherwise it will lead to the division of the European continent.

He said he sees no final intention of Ukraine in favor of the CES. Rahr added that the prospect of accession to the free trade zone is taken by Ukraine as such raising the cur-

tain from the world markets, allowing enter Central Asia via Russia. On the other hand, this will make the European Union hear to the needs of Ukraine.

The political scientist believes that Ukraine's participation in the CES is the game aimed at attraction of the West attention to its needs. He said the Americans understood it better than the EU and now they are raising the alarm. They see that Ukraine may lose the way of the course for European integration, he noted.

According to him, President Kuchma decided to enter the CES cause Ukraine gets no prospect to enter the EU, and is to be satisfied with the good neighborhood strategy.

UKRAINIAN PRESIDENT L. KUCHMA MET WITH DIASPORA ORGANIZATIONS

NEW YORK CITY (Brama). - A press conference was held on Wednesday, September 24 by three major organizations representing Ukrainians in the Diaspora. Its purpose was to relate the details of a meeting that took place earlier in the day between representatives of the Ukrainian World Congress (UWC), Ukrainian American Coordinating Council, Inc. (UACC), the Ukrainian Congress Committee of America (UCCA), and President Leonid Kuchma of Ukraine. The organizations were represented by Mr. Askold Lozynskyj, President of the UWC, Mr. Ihor Gawdiak, President of the UACC, and Mr. Michael Savchuk, Jr., President of the UCCA.

Discussed during the meeting were issues that had been raised in an open letter addressed to President Kuchma by the UWC, UACC, and the UCCA. The letter included a list of concerns starting with a worrisome agreement recently signed by Mr. Kuchma for the creation of a "Single Economic Space" with Russia, Kazakhstan, and Belarus. The letter further noted that Ukraine did not pay sufficient attention to the historical and social significance of the 1932-33 Famine and the heroic contributions of the "Organization of Ukrainian Nationalists -- Ukrainian Insurgent Army," and questioned the inexplicable celebration of the Pereiaslav Treaty (1654), which is widely regarded as an episode in Ukraine's history that should be de-

cried rather than glorified. The letter questioned the lack of transparency in the investigations of murdered journalist Heorhii Honhadze and National Democratic Party activist, Ivan Havdyda. Church properties as they pertain to the Orthodox Moscow Patriarchate vs. its Ukrainian counterpart, relations with the Diaspora, and problems that arose recently during the 8th World Congress of Ukrainians in Kyiv were also mentioned in the letter.

The meeting, which was called by President Kuchma, gave the representative Diaspora organizations an opportunity to request responses to the questions posed in the letter. In general, according to Mr. Lozynskyj, the President offered reasonable replies to all of their questions. Mr. Lozynskyj is satisfied that the agreement for a "Single Economic Space" in and of itself does not pose a threat to Ukraine's sovereignty. He further trusts that Mr. Kuchma will follow through with the other issues raised, making commensurate adjustments/corrections, including taking action against government officials who do not speak in Ukrainian, finding a more suitable location in Kyiv for a monument to the Famine, and making sure that OUN-UPA will be represented accurately in Ukraine's history.

Mr. Lozynskyj suggested that Ukraine's reasons for joining its neighbors in the recently signed "Single Economic Space" agreement

was little more than a ruse in order to attract the attention of the European Union. He offered the example of a romantic triangle to illustrate Ukraine's position: a boy, spurned by the girl of his dreams, will make advances towards a rival girlfriend in order to make the first one envious. Thus, Ukraine, in his personal opinion, is wooing Russia because it wishes to gain the respect of the European Council. Although the Verkhovna Rada has not yet ratified the agreement, it is thought that there are sufficient votes to carry it. It is only a "framework for cooperation," and not a "working agreement," according to Mr. Lozynskyj, and he believes that opening the channels of trade with Russia and Ukraine's other neighbors will bolster its economy.

Mr. Gawdiak, on the other hand, expressed strong concerns that the economic agreement is merely the first step towards the already stated plans for coming stages in the development of a "Single Economic Space." Establishment of a customs union, followed by a common currency in the final stage, would succeed the creation of the free trade zone. It is feared that the latter stages may compromise Ukraine's still nascent independence.

Mr. Lozynskyj added that while he does not concur that the agreement is a setback for Ukraine, or that it might lead to an even closer relationship with the other three signatories, he does recognize the poten-

tial for obstructing Ukraine's path towards European integration.

Mrs. L. Dmytryshyn-Chasto, Editor-in-Chief of the National Tribune, asked for an opinion about Anton Buteiko's resignation from his post as Ambassador of Ukraine to Romania, which was done in protest to the "Single Economic Space" agreement. Mr. Buteiko, as viewed by Mr. Lozynskyj, sees political matters in black and white, rather than the gray areas that they are in reality. Conversely, Mr. Gawdiak sees Ambassador Buteiko as a man backed by many years of diplomatic skill (Anton Buteiko was Ambassador of Ukraine to the U.S. prior to his assignment to Romania), calling his resignation morally laudable.

Mr. Lozynskyj also commented on the upcoming presidential race in Ukraine, saying that he is convinced that Leonid Kuchma will not run for the position again. Mr. Vasyl Lopukh of the Ukrainian American Association, who was present at the press conference, agreed that Mr. Kuchma would probably not run for president in the next election. Mr. Lopukh later observed that should the constitutional changes that were proposed by Leonid Kuchma be approved, the role of the president would be reduced to a titular one anyway. In light of this, he predicted that Mr. Kuchma is likely to take the real position of power instead, i.e., that of Prime Minister.

Tom Warner, Kyiv

EU LEADERS SEEK TO WIN OVER UKRAINE

Romano Prodi and Silvio Berlusconi are to arrive on Tuesday in Yalta for a tense summit with Leonid Kuchma, the Ukrainian president, who is threatening to drop efforts to integrate with the European Union amid a clamp-down on domestic politics.

In a series of recent speeches, Mr Kuchma has said he is fed up with waiting to hear from the EU whether Ukraine will ever get its chance to apply for membership. Mr Kuchma says he now sees more immediate gains to be had from building ties with Russia.

"No one, not even among the ranks of bureaucrats, has ever said they want to see Ukraine in the EU," Mr Kuchma said at a recent press conference. Last month Mr Kuchma signed an economic union treaty with Russia, Belarus and Kazakhstan which, if fully implemented, would be the most serious effort to re-integrate the former Soviet economies since the split of the USSR.

He also forged a compromise between his centrist allies in parlia-

ment and the Communist party on a new constitution, seen by the EU as a step back from democracy. The pro-Russian tilt continued last week when the supervisory board of Ukraine's state oil pipeline company agreed to reverse the recently built Odessa-Brody pipeline to ship Russian oil to the Black Sea.

The EU had recently sent a note to Mr Kuchma urging him to use the line for its originally planned purpose of carrying Caspian oil to central Europe.

Mr Prodi, the European Commission president, and Mr Berlusconi, whose government holds the EU presidency, face the delicate task of trying to woo back Mr Kuchma to his previous pro-European course. EU commissioners Chris Patten, Javier Solana and Gunter Verheugen will also be at the summit.

Both Mr Prodi and Mr Berlusconi have made their personal views known. Mr Prodi has said he believes Ukraine and other ex-Soviet countries could eventually form a customs union with the EU but

would never be EU members, while the Italian prime minister has said the EU should expand to include even Russia and Israel.

The EU's official line falls somewhere in between: as a European country, Ukraine has the formal right to apply for EU membership, but the EU is not ready to say whether it might some day welcome an application.

Mr Verheugen made clear on a visit to Ukraine last month that the EU could not give Mr Kuchma what he says he most needs: a date by when the EU could be ready to sign an "association agreement" recognising Ukraine as a candidate for membership.

However, despite deep reservations about Mr Kuchma's authoritarian rule, European diplomats in Kyiv say the EU could give him some kind of positive statement on Ukraine's chances of future membership before the end of next year, when he is due to step down.

The European diplomats say Mr Kuchma has made some progress

with the EU, especially on trade issues. A recent agreement would dramatically lower mutual trade tariffs when Ukraine joins the World Trade Organisation, which Mr Kuchma had been pushing to do by next year. But Mr Kuchma has recently been wavering on that goal as the industrial groups which support him in parliament have come out strongly for a delay. The diplomats said the economic treaty with Russia, if it led to lower natural gas prices, could also get in the way of WTO membership.

One diplomat said the EU's main concern was the plan to change the constitution, which he said would be "the equivalent of a coup" and would lead the EU to downgrade ties. Mr Kuchma's latest draft, expected to be voted on next year, would shift power to the prime minister before a new president is elected.

Ukraine's ambassador to the EU, Roman Shepek, said the decision on the oil pipeline wasn't final and that any change to the constitution would comply with "European and democratic standards"

By Judy Dempsey in Brussels

UKRAINE WANTS EU TO SPELL OUT RELATIONSHIP

Ukraine wants the European Union to spell out what kind of long-term relationship it can expect to have with the EU, insisting it needs some incentive to help push through reforms.

Kostyantyn Hryshchenko, recently appointed foreign minister, told the FT that the European Commission failed to offer non-candidate members any perspective on what they could do to enter the EU once 10 new countries join next year. He said advice from the Commission would provide an incentive to speed up political, economic and social reforms.

The fear among reformers and pro-Europe groupings in Ukraine was that enlargement could create another "fortress Europe", Mr. Hryshchenko said. This would see the EU preoccupied with strengthening controls on its new eastern borders and tightening immigration rather than supporting structural and political reforms.

Mr. Hryshchenko, in Brussels to meet senior officials, said the promise of EU membership had boosted reform in the candidate countries. "We will in any case continue with reforms because they are

needed for Ukraine's development," he said. "The reforms, however, might not have the same regulations as the EU."

The commission's policy towards the non-candidate countries that will be Europe's new borders after enlargement were spelt out last July in a paper called "Wider Europe"

The Commission agreed to earmark B955m (\$1.1bn, J665m) for upgrading 10,000km of borders with Russia, Ukraine, Belarus, Moldova, the western Balkans and the Mediterranean.

Mr Hryshchenko criticised the paper for failing "to give a direct and clear signal that would be needed to mobilize the people to accept reforms that will create serious hardships" Ukraine was not asking for a special deal: "What we want is a common understanding that the completion of Europe cannot be achieved without Ukraine."

The EU, which has a partnership and co-operation agreement with Ukraine, has repeatedly called on authorities to improve its human rights record, combat corruption and reform its judiciary.

PUBLICATION ON UKRAINIAN-ROMANIAN-MOLDOVAN RELATIONS

A new book has been published in Chernivtsi examining interstate and interethnic relations in the frontier areas of contemporary southwestern Ukraine. Entitled *Ukraina-Rumuniia-Moldova. Istorychni, politychni ta kul'turni aspekty vzaïemyn* (Ukraine-Romania-Moldova: The Historical, Political and Cultural Aspects of Interrelations), the 510 page volume features the work of scholars from the three countries. Edited by Dr. Zenon Kohut, Dr. Yurii Makar, and Dr. Anatolii Kruglashov, the compilation of essays is based on the proceedings of an international conference that was held at Chernivtsi National University named after Yuri Fedkovych on 16-17 May 2001.

Financed by the Canadian Institute of Ukrainian Studies (CIUS), *Ukraina-Rumuniia-Moldova* is the latest study sponsored by the CIUS on relations between Ukrainians and other inhabitants of eastern and central Europe. Earlier conferences were held on Ukrainian-Jewish, - German, - Polish, - Russian and Belorussian relations, all but the latter resulting in publications. Besides CIUS and Chernivtsi University, co-sponsors of the conference included The Chernivtsi Regional Administration, the Bukovynian Centre for Political Studies, Chernivtsi Regional and Town Councils, the Suceava University named after Stefan the Great, and Moldova State University. Although the majority of the papers in the col-

lection are in Ukrainian (several are in Romanian, and a few are in Russian), summaries are provided for each of the contributions in English and either Romanian or Ukrainian.

As per its title, *Ukraina-Rumuniia-Moldova* looks at the historical and contemporary relations between the three communities in their cultural, political and sociological aspects. Presentations from the plenary session are included along with a selection of talks given at sections devoted to relations from pre-modern times to the end of the twentieth century. One of the more unusual essays is by Jars Balan of the Ukrainian Canadian Programme at the CIUS, who examines the interactions of Ukrainian and Romanian emigrants to Canada from the 1890s to the Cold War era.

The volume concludes with an account of the conference by Dr. Anatolii Kruglashov, who played a key role in its organization. One of the goals of the landmark gathering was to strengthen relations between the three neighboring countries by initiating a dialogue on their shared experiences, both positive and negative. The new book will be of particular value to students of Eastern Europe and to anyone with an interest in Bukovyna and Bessarabia.

A. Kruglashov, Professor and Chair, Department of Political Studies and Sociology, Chernivtsi National University.

Bring your family to ours... Become an active Member of the Ukrainian Fraternal Association. Sign up today!

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА

(жмер. дол.)

Для членів УБС: For UFA members:
У США і в Канаді річно 20 00 дол. USA and Canada per year... 20 00

Для нечленів УБС: For non-members:
У США і в Канаді річно 25 00 дол. USA and Canada per year 25 00
В інших країнах річно 30 00 дол. In other countries per year... 30 00
Ціна одного примірника 50 центів Price per single copy 50 cents

NARODNA VOLYA

Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937 Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com Editor's line: RedDuplak@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_honic/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, PA

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплак
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідати поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS

Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

ПРИВІТАННЯ

Дорогі друзі! Славні борці за волю України!

Виповнюється 60 років з дня утворення Української Повстанської Армії, під славними знаменами якої сотні тисяч українців і українок, справжніх патріотів свого народу, об'єдналися заради досягнення споконвічної мрії багатьох поколінь -- Свободи і Незалежності Української Держави.

У нерівній боротьбі з чужоземними загарбниками -- націонал-соціалістами німецькими і комуністами-більшовиками російськими -- вояки ОУН-УПА являли світові неповторні зразки відваги, хоробрости і героїзму заради омріяної мети.

Імперська каральна машина жорстокістю і підступністю безжалюдно розчавила паростки національно-визвольної боротьби. Фізичне винищення Українського Народу, масове заслання до Сибіру -- тільки такими засобами більшовицькому режимові вдавалося пригнічувати жагу свободи.

Протягом півстоліття тоталітарна пропаганда наполегливо одурманювала всі підневільні народи колишнього СРСР, виховуючи в людей вороже ставлення до національних визвольних змагань УПА. Терором і провокаціями, створенням загальної атмосфери страху і недовіри в суспільстві, насильницьким насадженням російської мови, забороною культурних звичаїв і народних обрядів радянська імперія намагалася позбавити Український Народ історичної свідомости, стерти в його пам'яті славні сторінки минувшини.

Як не прикро, але й сьогодні, в Незалежній Україні, за яку беззастережно віддавали своє життя славні вояки Української Повстанської Армії, не припиняються спроби спотворення історичної правди визвольних змагань УПА. Певні політичні сили, контролювані ними засоби масової інформації, деякі псевдовчені не припиняють спроб спаллювати героїчні сторінки історії України. Саме тому держава не надає воякам УПА мінімальних соціальних гарантій, не визнає ОУН-УПА воюючою стороною у Другій світовій війні. Не змогла прийняти відповідного закону Верховна Рада, не хоче вирішувати цієї проблеми і Президент.

На визвольному шляху українців продовжуються нахабні дивер-

зліуді у високих кабінетах продовжують безжалісно присвоювати плоди праці Українського Народу і нахабно захищати мільярди награбованого. Упевнений, що ми, вільні громадяни Незалежної Української Держави, об'єднавшись, зможемо відстояти своє святе право на свободу, гідно продовжити справу численних поколінь визволителів.

Вітаю Вас зі святом, дорогі ветерани!

Слава Україні!

Полковник Григорій Омельченко
Народний депутат України
Голова Спілки Офіцерів України

ЕКСПЕРТИ ФОНДУ "ДІТИ ЧОРНОБИЛЯ" ВІДВІДАЛИ УКРАЇНУ

Київ ("НХ"). Дві групи німецьких експертів фонду "Діти Чорнобиля", який заснували 10 років тому медики Нижньої Саксонії, протягом семи днів відвідували цілий ряд регіонів України з метою визначення місць, що найбільше потребують медичної та технічної допомоги.

Метою діяльності фонду досі було надання допомоги дітям, які постраждали від радіоактивного випромінювання під час Чорнобильської аварії. Головним завданням, за словами керівника фонду, д-ра Г. Екеля, є допомога в ранньому виявленні і лікуванні захворювань, шкідливих для здоров'я.

Для цього фонд займається обладнанням лікарень ультразвуковими приладами, розподілом ліків і медичних матеріалів, а також влаштовує семінари з підвищення кваліфікації українських медиків.

Основні політичні умови діяльності німецького фонду "Діти Чорнобиля" обговорювалися на зустрічі д-ра Екеля з міністром охорони здоров'я України Сергієм Москаленком та віцепрем'єром з гуманітарних питань В. Семинюком. Нинішню поїздку по регіонах України підтримали український фонд "Україна -- дітям" та українське представництво німецької фірми "Сіменс"

Д-р Омелян Бей
Власкор "Народної Волі"

Влітку 2002 року, Папа Іван Павло II знову відвідував свою батьківщину -- Польщу, можливо, що востаннє. Як повідомляє журнал The Economist (1), на полі під Краковом зібралось біля 2.5 млн. осіб, щоб Папу величаво привітати. Поле було ясно засіяне біло-червоними прапорами, серед яких помічалися теж синьо-жовті прапори України. Присутність такої маси людей і прапорів могла означати, що учасники сподівалися одержати якісь позитивні зрушення з боку Понтифіка: поляки, щоб підтримати їхнє просування до міжнародної шахівниці Європейського Союзу (ЕС), українці в надії, що остаточно сповніться їхня мрія -- оформлення УТКЦ у патріярхат. Сподівання одних і других не здійснилися.

У своїй молодості, сучасний Папа не думав стати духовною особою. Він мріяв бути то письменником, то артистом, одружитися і захити життям сімейної людини. Але доля склалась по-іншому. Під час німецької окупації з рук Гестапо гине його наречена. Такий удар присудив Каролеві Войтилі почати теологічні студії. По закінченні студій висвячується на священника, скоро стає єпископом, архієпископом, кардиналом, щоб у жовтні 1978 року, обняти пост Папи Римського.

Отже, в номінальному сенсі,

ПРО ТЕ, ЧОГО НЕ СКАЗАВ ПАПА

(Коментар)

одна з основних католицьких держав дала світові велетня -- Папу Івана Павла II. Формат праці цього велетня набагато різнився від його попередників. Іван Павло II вірив, що прямими контактами з паствою можна більше досягнути, тому відвідував не лише католицькі, але й некатоліцькі держави.

Для колишніх провідників Людової Польщі (напр., Ярузельського), Квасневського тощо, ім'я Кароля Войтили пов'язується із проголошеннями повальних істин і моралізаторських парадигм для суспільств, які зазнали чималої шкоди від советизму, а тепер охоплені повинню фікцій, що парадують під плащиком т. зв. глобалізації, "нової економії" чи інших підступних течій.

Хоча хвороба Паркінсона є досить відчутною у поведінці Понтифіка, у політично-економічному мисленні він напрочуд твереза людина. Його дотепність, легкий сарказм і зрівноваженість створюють клімат для роздумів, для переосінок поведінки пастви. Але проблеми нарошувались від публіки, яка "тріумфує" та вичікує не моралістично-об'єктивних, а патріотично-суб'єктивних висловлювань. Як-не-як, але польська спільнота грішить певним фарисейством; інші народи теж потерпають на нього.

Згідно з Time Almanac 2000

Володимир Медяний ("НХ")

КОМУ ВИГІДНИЙ ГАЗОТРАНСПОРТНИЙ КОНСОРЦІУМ?

Прем'єр-міністри Росії та України в Кишиневі підписали документи про створення міжнародного газотранспортного консорціуму. Дозвольте познайомити наших читачів з реакцією на цю подію в Україні, Росії та в країнах Західної Європи.

Отже, тепер документально закріплено, що Росія та Україна на паритетних умовах створюють міжнародний консорціум, який забезпечуватиме транспортування російського газу до Західної Європи. Пізніше до нього зможуть приєднатися й західні інвестори. Незважаючи на заповнення офіційного Києва, що жодну із сторін не буде обділено, однозначною реакцією в Україні назвати не можна. "Оцінки підписання угод представниками парламентської опозиції -- дуже різкі. Член фракції БЮТ у Верховній Раді Олександр Турчинов вважає, що Президент Кучма, аби розірвати міжнародну ізоляцію й отримати підтримку з боку Росії, йде на державну зраду і віддає безплатно стратегічний об'єкт України.

Експерти кажуть, що сьогодні здійснити детальну аналізу підписаних угод неможливо. Оскільки про їх зміст поки що практично нічого не відомо. Керівник енергетичних програм Центру імені Разумкова Володимир Саприкін вважає єдиною доброю ознакою те, що Україна та Росія покращили свої відносини в газовій сфері. Однак експерт насторожений відсутністю пояснень урядовців і побоюється, що від такого співробіт-

ництва Україна не виграє, а, навпаки, втратить. Володимир Саприкін вважає, що більш корисним був би прихід західної компанії: "Прихід саме західної компанії дав би реальні інвестиції, чого не варто очікувати від України чи Росії". На його думку, присутність західної збірної стримує б консорціум від прийняття політичних рішень"

Висловлюється припущення, що Україна спочатку домогалася контрольного пакету акцій у цьому новоутворенні, але була змушена відмовитися від цього під тиском Росії. Слово нашому москowsькому кореспондентові Ана-толієві Доценку:

"Питання про паритетну участь сторін в утворенні консорціуму було для Росії вирішальним, повідомили кореспондента "Німецької хвилі" експерти Інституту Економіки Російської Академії Наук. Справа в тому, пояснюють вони, що йдеться про чималі суми грошей, потрібних для модернізації підтримання в належному стані української газотранспортної системи, і Росія ніколи не погодиться інвестувати мільйони доларів у проєкт, над яким вона не матиме достатнього контролю.

Співрозмовники вважають, що в даному випадку зустрілися "біллі різних вагових категорій", внаслідок чого Україна, власник газотранспортної системи, замість диктувати на переговорах свої умови, лише відстоювала свої права. Російські експерти нагадують,

(2), біля 75 відсотків населення Польщі рахують практикуючими католиками, а The Economist подає, що один із двох поляків постійно відвідує богослужіння. Можна здогадуватися, що більшість населення не дотримується етично-моральних приписів Ватикану. Головна промова Папи не відзначувала цього, чого очікувала публіка. А всі чекали, що Папа виокремить Польщу, як потенційного кандидата до ЕС, де Польща могла б похизуватися ролю "потуги" Проте, Папа не бажав кришити душу, бо сучасний стан Польщі близький до плачу. В аграрному секторі все ще працює біля 25% людських ресурсів; виробнича база польських копалень вугілля і сталі працює за залишковим принципом. Корабельні теж. Не відповідають європейським стандартам і польські "автобани" Польські заїзничі (PKP) -- збиткове підприємство; рухомий склад (льокомотиви, вагони, депо) не оновлюються. В секторі послуг також не закріплювалося вагомих зрушень. Зі зрозумілих причин, якщо б Польщу прийняли до ЕС, тоді низькоплатні маси рухнуть на Європу, чим можуть створити серйозну демографічну проблему (3).

Папа прекрасно орієнтується у всіх тих вузьких місцях і не хотів подавати надії пастві, що думає на коротку перспективу. Ажте, є така

польська примовка: "надзея -- matka głupich", тобто "надія -- мати дурних" Він лише висловив сподівання, що після еventуального вступу, Польща повинна знайти своє місце в європейських структурах, і, не вративши своєї особливості, але збагачуючи континент ЕС своєю присутністю, вона відіграє свою історичну місію.

Сам Папа скептично поставився до ЕС, бо, ідучи за урбанізованою псевдоетикою і т. зв. "новою економією", та коли ЕС не зуміє признати авторитету вищої духовної сили, його існування буде загроженом упродовж наступного десятиліття. Це значить, що Європа мусить звернути увагу на справу віри, зменшивши наголос на світські (читай: матеріалістичні) запити.

Отже, Папа не створив фікції,

яку хотіли почути маси, він лише

накреслив візію, яку можна здій-

снити.

Література:

1. "Pope John Paul II and the European Union," The Economist, August 24, 2002.

2. The Almanac 2002, pp. 838-839.

3. The Economist. "Limping toward normality: a survey of Poland, October 27, 2001, pp. 1-16, p. 14.

документів її пресовий секретар Гайнер Гарбе:

"Ця ініціатива має надзвичайно велике значення не лише для компанії "Рургаз", а й для забезпечення газом Німеччини та Західної Європи. Оскільки через Україну перепливає газ, важливо забезпечити надійне функціонування транзитної системи. Створення міжнародного консорціуму "Рургаз" розглядає, як просування в правильному напрямку. Тут компанія могла б запропонувати необхідний досвід"

Однак, як зауважив Гарбе, переговори про конкретну участь у проєкті можна буде розпочати лише після того, як політики створять необхідні для цього рамкові умови. Подібну позицію займає і французька компанія "Газ де Франс", яка раніше також продемонструвала зацікавленість українсько-російським газовим консорціумом.

Відповідаючи на запитання кореспондента "Німецької хвилі", глава одного з підрозділів "Газ де Франс" Серж Бувіє сказав: "Ми дуже задоволені, що підписано таку угоду. Ми готові розглянути офіційні пропозиції щодо участі в консорціумі, якщо вони надійдуть з боку українського та російського урядів. Чи братимемо ми участь у цьому проєкті? Про це можна буде сказати тільки після вивчення відповідних пропозицій"

60-РІЧЧЯ УПА ВІДЗНАЧАЛИ І В КРИМУ

Симферопіль. -- 13 жовтня у Симферополі представники громадських та політичних організацій півострова вшанували честь і пам'ять вояків УПА з нагоди 60-ї річниці її створення. Урочистості почалися Літургією в катедральному Соборі Святих Володимира та Ольги УПЦ КП. Після цього учасники вирушили до пам'ятника Т. Шевченкові.

Біля пам'ятника зібралася також група ветеранів-комуністів близько 60 осіб. Вони намагалися криками зірвати мітинг українців, однак це їм не вдалося. Єпископ Симферопільський і Кримський Климент відслужив Молебень, а голова кримської організації УНР Олег Фомушкін, відкриваючи мітинг зазначив: «Визнання усіх борців за свободу та незалежність Української Держави героями --

єдиний та необхідний шлях до

громадського примирення».

У мітинг взяла участь Людмила Безкровна, донька керівника Симферопільської організації УПА Володимира Шарафана, якого співробітники НКВС витягнули зі шпиталю і 13 лютого 1945 року розстріляли у дворі Симферопільської тюрми.

Від ветеранів Другої світової війни на мітинг у честь 60-річчя створення УПА виступив капітан у відставці Микола Дубровський. Він дав приклад примирення й злагоди. Під кінець мітингу ветеранів-комуністів майже не залишилось, вони розійшлися по домівках. 14 жовтня святкування в Криму продовжувалися. З ранку на площі Леніна група учасників Руху вітала кримчан з 60-річчям ювілеєм УПА.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРОР УКРАЇНИ ОПРОКИДУЄ ЗВИНУВАЧЕННЯ...

Вашінгтон (Радіо Свобода). -- Американські офіційні особи сказали, що вони рішили не розглядати питання обвинувачень у неlegальному продажі українських «Колумб» Іракові в рамках Ради Безпеки ООН, аж поки американська сторона не завершить розслідування цієї справи.

Тим часом Генеральний Прокурор України Святослав Писkun в інтерв'ю для американського щоденника «Вашінгтон Таймс» напередодні своєї поїздки до США (14 жовтня) висловив впевненість, що Президент Леонід Кучма в «Іракгейті» не винен.

Американський дипломат не уточнив, як довго може потривати розпочате Америкою розслідування. Проте, речник Державного Департаменту США Філіп Пікер,

виступаючи у Нью-Йорку, зазначив: «Дється про справу, яку ми бажемо розглянути якомога швидше в рамках нашого перегляду політики стосовно України, а Президента Кучми зокрема».

Нагадаємо, що міністер закордонних справ України ще 21 вересня звернувся до Ради Безпеки ООН, щоб там розглянули питання звинувачень України у причетності до передачі озброєнь Іракові попри санкції ООН. А через кілька днів, а саме 24 вересня, Державний Департамент США заявив, що розпочинає перегляд політики стосовно України й особливо Президента Кучми, оскільки визнав автентичним запис майора Мельниченка, на якому Президент Кучма схвалює таємний продаж радарних систем Іракові.

РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ УБСОЮЗУ
ЗА СЕРПЕНЬ 2002 Р.
MONTHLY RECORDING REPORT
FOR AUGUST 2002

НОВІ ЧЛЕНИ/NEW MEMBERS:
22 Dr. Steven Osadca, Olga I. Rakowsky
37 Kurt Domuracki
73 Cheryl A. Brndzynski
93 Miroslaw Tschaikowsky
100 Marie E. Wengryn
173 Walter Woloczj
228 Matthew Orient
271 Amanda M. Torok, Stephen P. Torok
307 Marko Rybak
334 Lada L. Turkalo
SM Sean Dunleavy

АД/Д НОВІ ЧЛЕНИ
AD/D NEW MEMBERS
73 Cheryl A. Brudzynski
271 Amanda M. Torok, Stephen P. Torok

ПОМЕРЛИ / DEATHS
145 Anna Pystrak, 2
SM Joseph Evansew, Mark Zielinski

ПОМЕРЛИ НА ВИПЛАЧЕНОМУ
ЗАБЕЗПЕЧЕННІ
DIED ON PAID UP BENEFIT
244 Asa Lepki, 2, Mary Vecchio
SM Petro Behen, George Kartychak,
Steve Mychayliw

ЗА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ 2002 Р.
(дорослий департамент)
SUMMARY FOR
AUGUST 2002
(adult department)
З кінцем 31 липня 2002 р.
УБСоюз мав активних
дорослих членів-грамот 7232
Прийнято нових членів 13
Прийнято нових членів 3
AD/D 2
Plan C 2
Прийнято з дитячого
Департаменту 11
Прийнято з переступними
Листами 0
Прийнято наново 0
Прийнято наново AD/D 0
Прийнято з інших клас за-
безпечення 0
Разом 7,261
Сспендовано 2
Сспендовано AD/D 1
Видано переступні листи 0
Переведені на виплачене
Забезпечення 80/40 0
Перейшли на виплачене
Забезпечення з випл.
Грамотами за життя 6
Переведені на безплатне
Продовжене забезпечення
Відійшли з готівкою за
Дозрілі грамоти 12
Відійшли з передчасним
Зворотом в готівці 9
Відійшли до інших клас
Забезпечення 0
Перейшли на передчасне
Виплачене забезпечення
Відійшли з вигаслими
Терміновими грамотами 0
Померли 4
Conversion Plan A & B 0
Разом 34
З кінцем 31 серпня 2002 р.
УБСоюз мав активних
дорослих членів-грамот 7,227

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗА КЛЯСАМИ
SUMMARY BY CLASS
В класі W-3 602
В класі T-20 652
В класі E-65 201
В класі E-15 158
В класі E-18 43
В класі E-20 731
В класі 3PL 6
В класі B-85 53
В класі E-55 19
В класі TM-10 50
В класі T-65 47
В класі AD/D 1,053
В класі PLAN A & B 143
В класі SE-65 608
В класі SL 2,755
В класі T-25 106
Разом 7,227

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗА КЛЯСАМИ
SUMMARY BY CLASS
В класі W-3 602
В класі T-20 652
В класі E-65 201
В класі E-15 158
В класі E-18 43
В класі E-20 731
В класі 3PL 6
В класі B-85 53
В класі E-55 19
В класі TM-10 50
В класі T-65 47
В класі AD/D 1,053
В класі PLAN A & B 143
В класі SE-65 608
В класі SL 2,755
В класі T-25 106
Разом 7,227

РОСІЯ ПОКАЗУВАЛА УКРАЇНЦЯМ
СВОЮ КУЛЬТУРУ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, з 12 до 14 жовтня київці мали нагоду бути учасниками Днів Культурн Москви, які відкрив великий концерт у Національному Палаці Мистецтв «Україна» за участю провідних творчих ансамблів, зірок російської естради, театру, кіно. Тут же відкрилася фотовиставка «Москва. Портрет столиці». Цього ж дня у Музеї Книги та Друкарства України відкрилася

РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ
ДИТЯЧОГО ВІДДІЛУ УБСОЮЗУ
ЗА СЕРПЕНЬ 2002 Р.
MONTHLY RECORDING
REPORT - JUVENILE DIVISION
FOR AUGUST 2002

ЗІСТАВЛЕННЯ
ЗА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ 2002 Р.
(дитячий департамент)
SUMMARY FOR
AUGUST 2002
(juvenile division)
З кінцем 31 липня 2002 р.
УБСоюз мав активних
Дитячих членів-грамот 957
Прийнято нових членів 1
Прийнято з переступними
Листами 0
Прийнято наново 0
Прийнято з інших клас за-
безпечення 0
Разом 958
Сспендовано 0
Видано переступні листи 0
Перейшли в дорослі члени 11
Відійшли з готівкою за
дозрілі грамоти 0
Вигаслі термінові
забезпечення "ОО-А" 0
Відійшли з передчасним
Зворотом в готівці 0
Перейшли до інших клас
забезпечення 0
Перейшли на передчасне
виплачене забезпечення 0
Перейшли на безплатне
Продовжене забезпечення 0
Померли 0
Разом 11
З кінцем 31 серпня 2002 р.
УБСоюз мав активних
дитячих членів-грамот 947

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗА КЛЯСАМИ
SUMMARY BY CLASS
В класі W 0
В класі E15-A 66
В класі E20-A 209
В класі E18-A 182
В класі E-65 22
В класі SE-65 184
В класі T-20-A 72
В класі SL 153
В класі T-25 59
Разом 947

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ
ДОРОСЛИХ І ДІТЕЙ, АКТИВНИХ
І НЕАКТИВНИХ ЧЛЕНІВ-
ГРАМОТ
ЗА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ 2002 Р.
COMPOSITE SUMMARY OF
ACTIVE & NON ACTIVE
MEMBERS FOR
JUNE 2002
З кінцем 31 серпня 2002 р.
УБСоюз мав активних до-
рослих членів-грамот 7,227
Дітей активних членів-
грамот 947
Разом 8,174
Дорослих членів-грамот на
виплаченому забезпеченні 3,598
Дітей членів-грамот на
виплаченому забезпеченні 5
Дорослих членів-грамот на
безплатному продовженому
забезпеченні 490
Дітей членів-грамот на без-
платному продовженому
забезпеченні 117
Разом 4,210
З кінцем 31 серпня 2002 р.
всіх разом, дорослих і
дітей, активних і неактив-
них членів-грамот УБСоюз
мав 12,384
(Старших членів, що пла-
тять тільки фонди і за газе-
ту УБСоюз мав) 61
Разом усіх членів з
кінцем 31 серпня 2002 р.
УБС мав 12,445
Хрнстя Шабловська
Головний Секретар

Дорослих членів-грамот на
виплаченому забезпеченні 3,598
Дітей членів-грамот на
виплаченому забезпеченні 5
Дорослих членів-грамот на
безплатному продовженому
забезпеченні 490
Дітей членів-грамот на без-
платному продовженому
забезпеченні 117
Разом 4,210
З кінцем 31 серпня 2002 р.
всіх разом, дорослих і
дітей, активних і неактив-
них членів-грамот УБСоюз
мав 12,384
(Старших членів, що пла-
тять тільки фонди і за газе-
ту УБСоюз мав) 61
Разом усіх членів з
кінцем 31 серпня 2002 р.
УБС мав 12,445
Хрнстя Шабловська
Головний Секретар

виставка малювання заслуженого
художника Росії Василя Нестерен-
ка. У подальшій програмі був
творчий вечір народного артиста
Росії Станіслава Говорухіна і кон-
церт Державного Академічного
Театру Танцю «Гжель» спільно з
народною артнстюю Росії Люд-
милою Рюміною; концерт росій-
ського джазового ансамблю та ін-
ші культурні програми, якими Ро-
сія приваблює увагу українців.

Лідія Баб'юк

Голова Союзу Українок Аме-
рики Ірина Куровницька в приві-
танні XXVI Конвенції США м.ін.
сказала: "Вже десять років мину-
ло, як Україна стала самостійною
державою. Ми щасливі, що дожи-
ли до цих історичних подій, щоб
бути активними учасниками тво-
рення світлого майбутнього Укра-
їни..." На жаль, економічна снту-
ація в Україні залишається склад-
ною. Наближається осінь, а за нею
зима. Багато хворих, немічних,
осіб похилого віку, сиріт і півсиріт
потребує матеріальної і моральної
допомоги.

Як одна з найстарших жіно-
чих організацій США, Союз Украї-
нок Америки багато уваги віддає
суспільній опії, яка була і є близь-
кою до серця союзнок. В остан-
ннє десятиліття основна діяль-
ність Референтури Суспільної
Опіки США спрямована на допо-
могу Україні в економічному, на-
ціональному, культурному розвит-
ку, щоб закріпити її державність і
незалежність.

Патріарх Любомир Гузар
привітав союзнок з нагоди 75-
ліття існування США таким сло-
вами: "За ці роки українське жі-
ноцтво в Америці засвідчило ве-
лику організаційну здібність на
користь самих жінок та подиву
гідну шедру благодійну діяльність
для потребуючих і на терені США,
і поза їх межами, головнв в Укра-
їні, і то вже від самого початку і-
снування Вашої організації"

А ось слова з привітання Пре-
зидента України Леоніда Кучми:
"Люди вдячні Вам за гуманітарну
допомогу, яка надавалася після
Чернобильської катастрофи та

руйнівної повені на Закарпатті"
Головний лікар Львівської
обласної спеціалізованої клінічної
лікарні О. Миндох пише: "Багато-
річна неоціненна різноманітна
Ваша допомога в значній мірі ви-
знає наш рівень та наші здобутки,
які дають можливість забезпе-
чувати висококваліфіковану
діягностку та лікування дітей в
Україні" Для однієї з лікарень за
кошти США закуплено офтальмо-
логічне обладнання для лікування
сліпих та слабозорих дітей.

Іванна Колесник -- голова Со-
юзу Українок в Луганську, так пи-
ше про витрачені кошти на акцію
"Молоко і булочка найменшим
школярам України". "Із 61 школн
Луганська, це єдина школа, де ді-
тям дають безкоштовні сніданки.
Якщо раніше було дуже важко на-
брати українську класу, то в цьому
році заявн поступають від батьків,
а в цьому не мала Ваша заслуга. Ді-
ти стали менше хворіти... На Ве-
лнкодні Свята ми возили 25 дітей-
сиріт і з багатодітних родин у
Стрийський район Львівської об-
ласті. Наші обрусчені діти нав-
чилися, як вести себе в церкві, ко-
ли святять паски. Туди діти їхали
одні, повернулися зовсім інші: ви-
хованіші, серйозніші та добріші
душею. Оця злука Сходу і Заходу
має велике значення для націо-
нального виховання молоді. А
скільки теплих, вдячних листів
надходить до нас від стареньких
бабусь, які втішаються наймен-
шим дарунком, бо свідомі того, що
в далекій від них країні хтось про
них подумав.

Союз Українок Америкн
співпрацює з 22 регіональними

відділами Союзу Українок Украї-
ни. Ми посилаємо їм гроші, а вони
роздають їх тим, кому необхідно.
Один раз у рік до кожного відділу
Союзу Ураїнок висилаємо одну
тисячу доларів для старших людей
на різдвяні подарунки. За отримані
гроші союзянки Українн присила-
ють нам точні звіти з підписами
осіб, які отримали подарунки. Ли-
ше після того ми висилаємо на-
ступну допомогу. У серпні виси-
лаємо гроші на акцію "Молоко і
булочка найменшим школярам
України" в ті школи, які відзвіту-
вали за попередній рік. Безкош-
товні сніданки дістають діти у
Львові (три школи), Харкові (три
школи), Луганську (одна школа),
Ялті (одна школа) і на Закарпатті
(дві школи). За ці кошти в школах
також влаштовують Свято Св. Ми-
колая, День Матері та інші.

Кошти з Фонду Чернобиля
використовуються на літні оздо-
ровчі табори для дітей з областей,
що потерпіли від екологічного за-
нечищення: Вінницької, Волин-
ської, Дніпроперовської, Жито-
мирської, Івано-Франківської,
Кнівської, Львівської, Микола-
ївської, Рівенської, Сумської, Чер-
каської, Чернівецької, Чернігів-
ської та Хмельницької. 100 дітей
з різних регіонів Українн шоліта
лікується в Трускавіці.

Напередодні зими подбаймо
про тих, які дуже потребують на-
шої помочі. В першу чергу -- це
одинокі і немічні старші особи, які
важко трудилися все життя і ма-
ють нелегку старість, бо пенсії не
вистачає навіть на харчі. Їхня шира
молитва за нас буде нагородою за

жертвність.
А скільки дітей знаходиться
у сиротинцях... Їх треба одягнути,
нагодувати, навчати і виховувати.
Це вимагає неабияких коштів, а
державна виділяє лнше невелику
частину від потребн.

Недавно на адресу Варки
Бачинської -- референтки Суспіль-
ної Опіки США надійшов лист від
Сестри Марії-Бернарди, ЧСБВ, з
Факс Чейс, яка пише: "Звертаюсь
до Вас про допомогу в моїй місій-
ній праці з дітьми-сиротами в Ук-
раїні. Через те, що я попала в
страшний автомобільний випадок
і вийшла жива, хоч параліч або
смерть заглядали в очі, вже вісім
років працюю з дітьми в подяку
Господеві, що ще живу... Стара-
юсь відвідати сиротинці, де тільки
можливо. Всім дітям роздаю пода-
рунки, овочі, тістечка, ліки, соки і
т. д. Знаю, де є найбільша потреба
і де не крадуть від дітей. В бага-
тьох сиротинцях діти страшно
опущені і пригноблені"

Далі Сестра Марія-Бернарда
конкретно описує, які сиротинці
вона відвідала. Через неї ми пере-
даємо кошти, які одержують діти-
сироти. Діти -- це майбутнє нашої
держави! Допоможімо їм стати
гідними громадянами незалежної
України. Щаслива та вдячна дитя-
ча усмішка зробить і нас щасли-
вими, адже своїмн пожертвами ми
допомагаємо своїй Батьківщині.

Грошові пожертвн звільнені
від прибуткового податку. Їх мож-
на висилати на понижу адресу:
Ukrainian National Women's League
of America, Inc., Social Welfare, 203
Second Ave., New York, NY 10003.

В. Супруненко ("СК")

КОЗАЦЬКІ РИБНІ СТРАВИ

В поході й удома в козаків у
пошані були різноманітні рибні
яшкн. Для козацьких кухарів не-
складно було у будь-яких умовах
приготувати просту і поживну
юшку -- «присол» -- наклав у ка-
зан всього рибного добра, що
вдалося добути, трохи поварив,
присолив, і юшка готова. «Хоч і
риба потерушка, а смачна юшка»,
-- жартували з цього привиду коза-
кн.

Одначе, не обходилося і без
специфічних юшок із неповтор-
ним запахом і смаком. Скажімо,
«щербобою» у запорожців назива-
лося рідко зварене на рибному на-
варі боршню. Пізніше так стали
називати круту юшку, зварену з
риб різних порід або заправлену
крупами. Татари знали щербу як
просо з маслом і кислим молоком.
Рибу, що давала навар для юшки,
як правнло, вживали окремо.
Осетрів, коропів, сомів подавали
на очеретяних підстилках або ж на
«стяблі». За одним джерелами,
так називали залізний підніс із
шийкою для прощіджування юш-
ки, за іншими -- «стябло» було
простою дошкою з виводбавною
середньою, щоб не збігала юшка.
Рибу на підносах -- «стябла» по-
давали головою до отамана, який
з риб'ячої голови починав трапезу.

Іноді варену рибу поливали
юшкою, в якій товкли часник із
сілля. Таку приправу називали
«саламуром». У похідних умовах,

під час вилазок у плавні за здо-
бичку, рибу готували дуже про-
сто. Невеликі тушки наштрикували
на гілки, які похили втикали у зем-
лю навколо багаття, і повертали до
вогнища то одним, то іншим бо-
ком. Велику рибину різали на
шматки, солили, нанизували на
палички і обсмажували над жарн-
нами на зразок м'ясного шашлику.
До речі, рибу козаки часто-густо
споживали замість м'яса. «Що со-
мина, що свинина», -- стверджува-
ли знавці. Рибу нерідко пекли на
камініях, які нагрівали, поклавши
у багаття... Пекли здобич і в ґрунті.
Тушки загортали в листя, скажімо,
лопуха і заривали в землю так,
щоб шар ґрунту над рибкою не був
товщий від трьох пальців. Зверху
розводили багаття. Через годину
риба була готова.

Смачною виходила і риба, за-
печена у глині. Рибу натирали сіл-
лю, загортали у листя, обмазували
глиною і клали у попіл. Колн глина
починала потрескувати, риба вва-
жалася готовою. Часто рибу запі-
кали у глині, нічим не обгортаючи
-- у цьому разі її пекли разом з лус-
кою, яку знімали потім з глиною.

Дніпро та його притоки були
постійними і надійними козацьки-
ми годувальниками. А тому часто
за рибною трапезою козацькі ва-
тажки проголошували такий тост:
«Браття, не гнівайтеся на Дніпро,
щоб він не гнівався на нас!».

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У ч. 35 "Народної Воли" від
12 вересня, під уривком вірша
"Про Україну пам'ятай", не з на-
шої вини ми написали ім'я автора
Д. Коломилевська. Виявляється,
що автором вірша є Дима.

Вибачаємось. -- Редакція

СПІЛЬНИКИ

Англієць і шотландець вкра-
ли курку у фермера. Англієць вже
хотів курку засмажити, а шотлян-
дєць каже:

-- Зачекай один день, може
ще знесе яйце.

У СУДІ

Суддя до позивача:
-- Чи впізнаєте ви в підсуд-
ному особу, що вкрала ваш авто-
мобіль?

Позивач:

-- Пане суддя, після промови
його адвоката, я взагалі не впев-
нений, що в мене був автомобіль.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ
УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО
СОЮЗУ

Богдан Камюк

“ЩОБ УКРАЇНА БУЛА УКРАЇНОЮ”

(Із листів до Редакції)

Кожного тижня з нетерпеливістю вичікую достави українських газет, з яких черпаю вітки про політичну ситуацію в Україні. З цікавістю, але й турботою сліdkую за нестабільністю в нашій Батьківщині, що збільшується. Створюється враження, що там більше негараздів, як гараздів. Москва, при допоміж своїх агентів, далі веде деструктивну роботу. Ці агенти викрадаються у різні партії, викликають роздори та розбивають ці партії на все слабші одиниці. Верховна Рада тим часом нараджується під кличем “чим гірше -- тим краще”

З одної англомовної газети я довідався, що перший посол Голландії в Україні, Роберт Серрі (1992-1996), у своїх споминах твердить, що комунізм наробив в Україні стільки лиха, що тепер наївним є сподіватися швидких змін на краще. Це, тим більше, що при владі залишилися колишні комуністи, які прикриваються синьожовтими прапорами, а в кишенях носять партійні комуністичні квитки. Комуністична система ви-

кривила їхні душі та уми. Все ж дипломат вірить, що, якщо Україна втримає свою незалежність, то Росія ніколи не стане імперією. Роберт Серрі побоюється тільки, що абсолютна демократія, на його думку, може призвести в Україні до безладдя, бо українці тяжко сприймають політичну науку. Чи можна бо погодитися з тим, що ті комуністи, які десятиками літ гнобили Український Народ, сьогодні вільно ведуть свою агітацію, займають високі державні пости та залишаються депутатами Верховної Ради?

Нагадуються мені слова колишнього міністра закордонних справ СРСР, а тепер Президента Грузії, Едуарда Шеварднадзе, які свого часу я занотував собі: “Комунізм -- це чума ХХ століття” Дай Боже, щоби ця чума зникла в Україні вже в перших роках ХХІ століття.

Кореспондент Олег Пушкар (помер минулого року) кінчає свій допис у варшавській газеті “Наше Слово” такими словами: “Борімося, щоб Україна була Україною!”

Алла Федорина (“УМ”)

ВУЛИЦЯ ФРУНЗЕ ЗНОВУ СТАНЕ ВОСКРЕСЕНСЬКОЮ

Нині Суми мають незвичайний ювілей -- трьохсотліття Воскресенської церкви. За переказами, споруджена вона була за задумом і коштом козацького полковника Герасима Кондратьєва, засновника Сум. Вона знаменита тим, що стала першою кам'яною спорудою тоді ще дерев'яного та глинобитного містечка-фортеці.

Свого часу, коли поруч збудували величну будівлю обкому Компартії, церкву хотіли підірвати, і лише зусилля окремих людей-ентузіастів порятували її від руйнування. Потім у приміщенні розташували музей. Останніми роками церква належить Українській Православній Церкві Київського Патріархату.

Саме з урочистого богослужіння, яке відслужив єпископ Сумський та Охтирський Михаїл,

почалися дні святкування храмового ювілею. Триватимуть ці дні не один тиждень, бо ж, згідно з розпорядженням влади, вони включають у себе немало заходів, покликаних нагадати про історичне минуле та відроджувати духовне сучасності.

На храмі плянують встановити меморіальну дошку пам'яті Герасима Кондратьєва. Церкві віддадуть прилеглу до неї територію. Відбудеться також наукова конференція щодо архітектури Сум та храмового будівництва, випущено довідник про історичні пам'ятки міста і Воскресенську церкву зокрема, створено історично-документальний фільм про храм, а дорогу, що веде до нього, яка за радянських часів чомусь отримала ім'я Фрунзе, знову назвуть Воскресенською.

НОВА КАПЛИЦЯ БІЛЯ СТАРОГО ДУБА

Біля історично-культурного комплексу «700-річний Запорізький дуб» незабаром спорудять каплицю. Перший камінь в основу майбутньої каплиці заклали глава обласної державної адміністрації Євген Карташов, міський голова Запоріжжя Олександр Поляк та архієпископ Запорізький і Мелітопольський Василь. Будівництво веде приватне підприємство «Притока» за ініціативою і замовленням благодійного фонду «Запорізькі святині».

Нагадаємо, що центр «700-річний Запорізький дуб» відкрито біля знаменитого дерева на Верхній Хортиці 24 серпня 2001 року, в 10-ті роковини Незалежності України.

Деякі роки тому унікальне дерево почало засихати. Залишилася лише одна зелена гілка. Місцеве влада вирішила законсервувати дуб, після чого почалися роботи з його «реанімації». Навесні 2001 року проведено роботу з ак-

тивізації біологічної діяльності юренової системи дуба, здійснено хемічні та біологічні заходи. Тепер стовбур і крону дерева зміцнено підпорами і розтяжками, здалеку дуб схожий на юрabelь-- гілки й каркас нагадують щогли, троси -- снасті.

У період «розквіту» діаметр зеленої крони Запорізького дуба був близько 50 метрів, -- повідомляє Інтерфакс-Україна. І тепер його стовбур може охопити, взявшись за руки, шестеро дорослих людей.

На камені біля дуба написано, що йому близько 700 років, однак ряд істориків вважає, що дерево старше, як мінімум, на сторіччя.

Екскурсоводи звичайно говорять туристам, що дуб «особисто пам'ятає» Тараса Бульбу. За деякими відомостями, під час Другої світової війни запорізького дуба хотів забрати до Німеччини Гітлер -- як символ власної могутності.

З ТУРБОТОЮ ПРО КУЛЬТУРНУ СПАДЩИНУ КРИМСЬКИХ АВТОХТОНІВ

Київ (“УК”). -- Кабінет Міністрів України доручив зацікавленим міністерствам і відомствам здійснювати контроль за виконанням заходів щодо державної підтримки збереження культурної спадщини кримських караїмів і кримчаків на період до 2005 року.

Кримські караїми і кримчаки належать до нечисленних етнічних спільнот України тюркського походження, які з давніх часів компактно проживали в Криму. В історії тюркських народів вони залишили певну національно-культурну спадщину. Внаслідок складних демографічних та соціально-історичних процесів, на сьогодні чисельність кримських караїмів і кримчаків зменшилася в кілька

разів. Нині на півострові проживає відповідно 800 і 600 їхніх представників. Майже втрачена етнічна, культурна, мовна та релігійна самобутність цих народів.

1999 року в Євпаторії відновлено караїмський релігійно-культурний центр, що включає релігійну школу, етнографічний музей, бібліотеку, ресторан національної кухні тощо.

Тепер ідеться про надання підтримки аматорським творчим групам, забезпечення необхідними підручниками, словниками, літературою, а також про підготовку висококваліфікованих спеціалістів з числа представників цієї меншини для гуманітарної сфери.

Катерина Мнцьо

У 60-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ

З нагоди 60-ої річниці створення Української Повстанської Армії, хотілось би привітати колишніх вояків -- борців за волю України зі святом, а відтак сказати з цієї нагоди кілька слів від тих, хто виховувався на традиціях боротьби за волю в рядах УПА та на спадщині цієї боротьби. Нас бо мільйони. Ми всюди є -- і на рідних землях, і розпорошені по цілому світі.

Тоді, коли воїни УПА записували сторінки історії своєю кров'ю, я була ще майже дитиною і не могла збагнути всієї глибини ідей, за які вони боролися і були готові відати за них свою молодість і своє юне життя. Пам'ять про ті часи відбилась у моїй свідомості на все життя.

Минали роки, а з часом я особисто познайомилася з багатьма ветеранами визвольної боротьби за волю України. З одним із тих, хто воював під псевдонімом “Дух”, я злучила своє життя “Тайною подружжя”. Коли ж думаю про колишніх борців, як звичайних людей, то вони, подібно як і всі інші люди, мають не лише добрі, але й від'ємні прикмети. Однак, коли йдеться про Україну та боротьбу Українського Народу за волю, то вони на все залишилися такі самі.

Був такий час, коли вони поділилися. Проте, хоч би вони поділилися ще раз і ще раз, для ме-

не, для мільйонів українців і українок, для історії тощо, вони все залишаться тими “партизанами”, яких залюбки називали “бандерівцями”, -- тими, які приходили і відходили огорнені таємницею, а які принесли до нашого життя дорогоцінний дарунок -- візію Вільної України і, немов найдорожчий скарб, огорнули її в чудові невимруші партизанські пісні. А їх, тих пісень, було багато -- і веселих, і сумних, тужливих і бадьорих, а найбільше патріотичних. В ці пісні вони вклали все: і материнську любов, і чар палкого кохання, і свій жаль за свободою, і мрію про волю, і весь наш біль, і наші сподівання.

Їхні ідеї, боротьба і жертви, і їхні пісні розбудили в серцях мільйонів молодих хлопців і дівчат, їхніх батьків, бабусь і діда, а навіть і нелітніх дітей, досі глибоко приспані і незнані їм національні почуття. Багато з них ніколи не вчилися історії України, не бачило її і не знало, але наші воїни зуміли запалити в їхніх серцях іскру щирої любови до України та Українського Народу. У них зродилося щире та негмамовне бажання рибити щось корисне та включитися в цей могутній рух боротьби за українську правду, за справедливість і визволення України з чужого ярма.

Ці бурхливі події і партизанська боротьба та пісні, що її про-

славляли, записались золотими буквами в нашу пам'ять, у пам'ять сучасників. Коли клятий ворог забрав від нас усе -- всі наші святощі, він не був у силі забрати наших споминів, які ми глибоко заховали у наших серцях і понесли їх немов евшан-зілля важкими шляхами національного життя.

Коли нам було важко, сумно чи страшно, ми витягали їх з пам'яті немов “Книги буття наші” і ще раз, і ще раз передумували, повторювали, переспівували незабутні слова. До цих слів прислуховувались молодші від нас і вони в своїй уяві відтворювали минуле та гляділи з вірою у майбутнє.

Чи міг би хтось байдуже слухати та співати таку пісню, як:

Іди сину, ти моя дитино,
У завзятий лютій бій,
Визволяти рідну Україну,
Боронити нарід свій.

Як вернешся сину, то замаю
Квіт калиною твій кріс,
Не вернешся--тихо заридаю,
Щоб ніхто не бачив сліз.

Ой вернуса, рідна моя мати,
Коли квіт калини зацвіте.
Принесу я до твоєї хати
Сонце волі золоте.

На героїських ідеях українських повстанців виростали нові борці, які так, як і ви, борці за волю

ценюк. Відчитано також відповідні листи-співчуття від губернатора Ілліноїс та головного стейтового судді Раена, який кандидує на пост губернатора цієї осені.

На поминальному обіді в аудиторії, головним доповідачем був проф. Олександр Сидоренко з Арканзського Університету, який навітлив причини влаштування окупантми голоду та висловив жаль українському урядові, що він не має бажання притягти до відповідальності винних у тих злочинах.

У мистецькій програмі виступило тріо бандуристок, хор “Сурма” та хор парафії св. Андрія з відповідними до події піснями.

Фундація Голодомору, у співпраці з Асоціацією Дослідів Голодомору в Україні, яку очолює Левко Лук'яненко, організує в 2003 році (від 27 червня до 7 липня) прощу в Україну під гаслом “Поклін української діаспори жертвам голоду 1933 року” Подорож в Україну підготовляє агенція “Скоп” Намічено відвідати Харкова, Полтави, Києва та деяких сіл поблизу тих міст, де найбільше селян вимерло з голоду. У цих містах служитимуть Панахиди; відбудеться процесія зі свічками, покладення вінків з відповідною програмою та з доповідями на тему голоду, з виступами мистецьких одиниць, світських і церковних організацій усіх віровизнань.

Олексій Коновал

ЧІКАГО ВШАНУВАЛО ЖЕРТВИ ГОЛОДУ 1933 РОКУ

до цього часу уряд України ще не спромігся належно вшанувати понад сім мільйонів жертв голоду, щоб спорудити їм у пошану відповідний Пантеон, хоч у Києві ще й далі стоять пам'ятники тим, що поновлювали Україну: -- Ленінові, Ватутінові, Щорсові та іншим божкам комунізму.

Програмою відзначення надворі керувала Тамара Кузик-Сторі, а в залі Катерина Марценюк.

Біля пам'ятника промовляв також генеральний консул України в Чикаго, який, на думку громади, говорив не те, що треба було говорити. Він висловив обурення, що дехто тут, у діаспорі, ображає Українську Державу, “чому ніхто не задумався, що декому дуже вигідно розгортати в Україні, і проти України, і поза Україною, антидержавні рухи. Чому ніхто не бачив червоних прапорів і червоних гасел 16 вересня в Києві? Навпевно він мав на думці демонстрації в різних містах України та США, як ривнок з Чикаго перед Консульством України. Він сказав: “Я ніколи не буду підтримувати і ніколи не буду виходити до тих, купки галасунів, які йдуть слідом за червоними прапорами і борються з Україною та підривають українські позиції в Америці та роблять усе, щоб поставити мою державу в ізоляцію”

Англійською мовою про голод говорив студент Матвій Мар-

і справедливість, у своєму житті по-різному захищали українську правду та добре ім'я нашого народу, а це також боротьба.

Завдяки їм, нашим месникам, мільйони з-поміж Українського Народу так на рідних землях, як і в різних країнах світу, стали на шлях національної праці. Велике їм признание і подяка за це.

В інтерв'ю для Радіо Свобода в навітч'я одинадцятій річниці Незалежності України, Левко Лук'яненко м. ін. сказав: -- “Явважав за свій синівський обов'язок перед Батьківщиною, підняти прапор боротьби, який до мене принесли ОУН і УПА і понести цієї прапор боротьби стільки, скільки мені дозволить Господь Бог”

І їм, достойним воїнам УПА, і пересемникам ідеї визволення нашої Батьківщини з чужого ярма, завдячуємо те, що Україна таки стала вільною державою і відсвяткувала одинадцятіліття свого існування. Тепер же, з нагоди 60-ліття створення УПА, нашим ветеранам боротьби за волю України хочеться щиро подякувати від тих, які виховувались на їхній вояцькій спадщині, за їхні жертви, за страждання, за ідейність і стійкість; хочеться побажати їм, щоб вони ще побачили Україну такою, за яку боролися і проливали свою шляхетну кров; щоб побачили нашу Батьківщину справді українською. Щастя їм, Боже!

Відносно прощі в Україні, Фундація має вже підтримку Світового Конгресу Українців і цілого ряду централь українських організацій США і Канади. Фундація запрошує українську громаду вже зголошуватися до агенції “Скоп” на прощу до України.

Щоби про голод в Україні знало молоде покоління, Фундація допомогла видати в Україні шеститисячний наклад книжки Левка Лук'яненка “Нюрнберг - 2”, в якій розповідається про колективізацію, арешти, заслання, розстріли та голодомори й старання Асоціації, щоб уряд України притягнув до відповідальності винних у тих злочинах.

Завдяки старанням Фундації, представники студії “Трайдект” в Голлівуді напередодні відзначень річниці голодомору приїхали до Чикаго, щоб записати на відео зізнання свідків голодомору з метою змонтувати документальний фільм для розповсюдження в американських школах і бібліотеках. Вони записали свідчення від таких осіб: Лідії Куриляк, Зіновія Туркала, Анатолія Коломийця, Василя Косоговра, Лени Скиби, Олександра Хованського, Степана Чупейди, Артура Луковського, Миколи Козюри, Тараса Кохна, Миколи Верхогляда, Тані Гарбуз, Л. Мележика, Неоніли Личак, Віктора Симітка, Павла Коновала, Галини Теркун та інших людей.

Наталія Зоц (“МУ”)

НА ДОНЕЧЧИНІ ВИХОДИЛО БІЛЬШЕ ГАЗЕТ УКРАЇНСЬКОЮ... ПІД ЧАС ОКУПАЦІЇ ФАШИСТАМИ, НІЖ ТЕПЕР

Таке відкриття зробив ветеран педагогічної праці з Ясинуватського району, що на Донеччині, Ярослав Гомза, який давно вивчає історію нашого краю. У своїх дослідженнях він звернувся до періоду окупації України німецько-фашистськими загарбниками в 1941-1943 рр. і дійшов до висновку, що окупаційна влада проводила жорстку ідеологічну політику в сфері преси. Від періодичних видань, які легально виходили в країні, вимагалось: вживати назву “Україна” лише в розумінні територіальному, а не державному; писати про Німеччину, як про “Протектора України”; представляти німецьку армію “визвольнелюю Україну”

Не зважаючи на те, організовані українськими націоналістами такі газети, як “Українське Слово” (Київ) та “Нова Україна” (Харків), наклад яких сягав 50 тисяч примірників, намагалися віддано “утримувати” український харак-

тер. Так звана цивільна німецька влада, яка замінила собою владу військову, намагалась українську пресу цілковито задущити, силоміць обернути її на орган окупаційної адміністрації. Деяким часописам позмінювано їхні початкові назви.

Наприклад, луганський “Український Донбас” - на “Нове Життя” або “Українське Слово” - на “Нове Українське Слово”. Деякі редакції зазнали найтяжчих репресій - арешти і розстріли: зокрема, “Українське Слово” та “Літаври” (Київ). Роля останніх часописів була надзвичайна, а доля редакцій - трагічна. Переважна більшість газет тих років виходила двічі або тричі на тиждень. Та й наклад їх не задовольняв попиту населення. Найвищим був наклад тижневика для селян “Українськй Хлібороб” (70 тис.), а тижневика літератури та мистецтва “Літаври” - 5 тисяч.

А ось газети, які виходили на

Донеччині: “Горлівська Газета” (Горлівка), “Нове Життя” (Дєбальцеве), “Військовий Звіт” та “Дружківське Слово” (Дружківка), “Відбудова” (Костянтинівка), “Маріупольська Газета” (Маріупіль), “Донецька Газета” (Слов'янськ), “Харцизький Вісник” (Харцизьк), “Донецький Вісник” (Юзівка).

Переважна більшість тих газет була україномовною. Найбільш український характер серед них мала “Маріупольська Газета”, яку редагував і видавав Микола Стасюк, колишній член Центральної і Малої Ради УНР. Він був також і членом Генерального Секретаріату у першому уряді В. Винниченка.

У серпні 1942 року, в Маріуполі німці провели серед українців численні арешти. У грудні 1942-го друга хвиля арештів накрила Маріупіль - заарештовано 50 осіб, у тому числі багато за-

лізничників під закндом, що вони перевозили нелегальну літературу на Донбас. Заарештували вони й Миколу Стасюка - слід за ним пропав...

При порівнянні одразу впадає в очі, що з восьми міст Донеччини, в яких німці видавали україномовні газети, сьогодні лише в двох вони виходять: у Слов'янську -- “Вісті”, а в Донецьку - обласна “Донеччина” з додатком “Світлиця” А що були такі видання для українців у Маріуполі чи Горлівці під час фашистської окупації, дізнаємось оце тепер, коли інформаційна сфера України знову окупована - вже не з Заходу, а зі Сходу.

Чи потребує це відкриття якихось коментарів -- не знаю. І хто-зна, можливо, п'ять чи шість газет, що виходять українською, серед 1000 зареєстрованих у Донецькій області, теж чекає доля “Маріупільської Газети” та її редактора.

Тетяна Поліщук «День»

“УКРАЇНСЬКИЙ ШКІЛЬНИЙ ТЕАТР” 300 РОКІВ ТОМУ

У суботу, в переддень Дня Вчителя, на Малій сцені Театру ім. Франка відбулася прем'єра трагедокомедії «О воскресенії мертвих» Георгія Кониського.

Вперше цей твір поставили в 1747 році у стінах Києво-Могилянської Академії, де автор був ректором. За збереженими джерелами, Григорій Осипович Кониський (чернече ім'я Георгій) народився на Чернігівщині в сім'ї ніжинського бургомистра. Це була високо ерудована людина: вчений, філософ, письменник, проповідник, ректор КМА, потім архієпископ Мстиславський, Оршинський та Могилівський (Білоруський).

За жанром його «Воскресеніє мертвих» є «шкільною драмою», на основі якої зароджувався професійний театр в Україні. Вистави і сюжетні картинки показували в кожному навчальному закладі: бурсі, академії. Кониський зробив інтерпретацію одного з християнських постулатів -- про злочин і кару. Драматург звернувся до адаптованих у літературі XVIII століття відносин працьовитого селянина Гіпомена і примхливого та жорстокого вельможі Діокитита, поєднавши поезію з притчею про багатія Лазаря, давши героям чужоземні імена. «Воскресеніє мертвих» -- драма-мораліте за структурою, а за стилем -- один із вишуканих творів того часу. П'єса складається з прологу, п'яти актів, після кожного співають кант та вибудовують інтермедію, а у фіналі звучить епілог.

Виставу, поставлену режисером Андрієм Приходьком, в якій він виступив у двох іпостасях: як постановник і актор, виконують старослов'янською мовою. Спочатку це здається для глядачів перешкодою, але поступово, захоплюючись дійством, майстерно зіграним Богданом Бенюком та Андрієм Приходьком (кожен виконує по п'ять ролей), мовний бар'єр зникає. У їхніх руках «оживають» ганчір'яні ляльки, які стають повноправними партнерами акторів. У виставі гармонійно поєдналися поезія, музика, спів та пластика. Багатоголоса хоруга (сім

франківців) звучить злагоджено, а кантатами (поширена традиція світського співу в Україні та Білорусі в XVII-XVIII століттях) вокалісти починають кожен наступну картину постановки. З одного боку, «Воскресеніє мертвих» дає можливість уявити, як трали у період барокко, а з другого, -- ця постановка -- режисерська фантазія Андрія Приходька і сценографа Людмили Нагорної (головний художник Музичного Театру для Дітей і Юнацтва) на тему твору Кониського. Вийшло цікаво і пізнавально.

Зі слів режисера, ідея поставити цей твір у нього з'явилася тоді, коли одного разу, зайшовши до крамниці «Сяйво», він побачив раритетну книжку поезії та драматичних п'єс Г. Кониського.

-- Спочатку старослов'янська мова здавалася важкою, незрозумілою, але чим далі я вчитувався, тим сильніше захожувався в «Воскресеніє мертвих», -- згадує Приходько. -- У процесі підготовчої роботи довелося засісти за підручники, консультуватися з фахівцями з інституту літератури, щоб не тільки зрозуміти епоху, але й правильно вимовляти текст. Знайти хід, який би став містком з минулого у сьогодення, щоб передати канонічну історичну традицію «шкільної драми», яку нині втрачено. Адже вона базується на кращих зразках грецької драматургії, риториці, мелодекламації, хоральному співі. Твір Кониського Богдан Михайлович «узяв» із другої спроби. Кілька років тому Віталій Малахов мав намір інсценізувати «Воскресеніє мертвих», але внаслідок різних причин тим плянам не судилося здійснитися.

-- Я взяв текст, читаю і нічого не розумію, -- розповідає Б. Бенюк про свою першу зустріч із п'єсою Кониського. -- Довелося відкласти її до кращих часів... Приходько провів велику підготовчу роботу над текстом і зумів мене звабити п'єсою. Бачачи, як палають його очі, який він зосереджений, я запропонував Андрієві стати моїм партнером на сцені. Тим більше, що

Людмила Волга (“Урядовий Кур'єр”)

ЖИТТЄВА СПАДЩИНА ПАТРІЯРХА УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ

17 вересня у великій залі Національної Академії Наук України відбулася велелюдна урочиста презентація першого тому 50-томного видання творів видатного історика, громадсько-політичного діяча, першого Президента Української Незалежної Держави Михайла Грушевського.

Ця небуденна подія в житті держави засвідчує, що Україна впевнено входить у коло цивілізованих народів світу, які шанобливо ставляться до творчої, наукової спадщини своїх геніїв. Михайло Грушевський для нашого народу -- не тільки великий науковець, а й послідовний провідник національної ідеї, який доклав чимало зусиль для об'єднання українських етнічних земель в єдиній соборній державі.

Невичерпним творчим джерелом для сущих і наступних поколінь назвав доробок М. Грушевського президент НАНУ Борис Патон, відкриваючи презентацію.

Високо оцінив цю подію і Президент України Леонід Кучма у своєму вітальному слові, наголосивши, що видання спадщини великого українця -- це не тільки внесок у національну науку, а й у розбудову суспільства загалом.

Прикметно, що цей 50-томник видається на виконання указу Президента відповідно до національної програми випуску суспільно необхідних видань на замовлення Державного Комітету Інформації (Держкомкомінформу). “Твори” М. Грушевського виходять друком завдяки творчій співпраці науковців Інституту Української Археології та Джерелознавства його ж імені і львівського державного спеціалізованого видавництва “Світ”, на рахунок якого вже є чимало знакових для

української культури та духовності видань -- зокрема твори Івана Крип'якевича, Богдана Лепкого, Степана Рудницького, унікальне дослідження “Українська рукописна книга” та ін. За цю плідну співпрацю подякував у своєму виступі віцепрем'єр-міністр Володимир Семиноженко.

Директор Інституту Археології та Джерелознавства Павло Сохань повідомив, що повне зібрання творів М. Грушевського має включати всі опубліковані й неопубліковані праці видатного вченого і громадського діяча, його епістолярну, мемуарну спадщину та архів. Здійснення проєкту передбачає кілька етапів. На першому з них заплановано видати те з його доробку, що не перевидано протягом останніх десяти років. Передусім передбачається вихід друком праць середнього і малого розміру, статей історичного та літературно-критичного характеру, розвідок, рецензій, оглядів, передмов тощо, крім того, епістолярії і матеріали документального типу.

Для дотримання наукової логіки запроєктовано розподілити всі твори М. Грушевського на десять окремих тематичних груп, які складуть десять окремих серій, зокрема “Суспільно-політичні твори”, “Історичні студії та розвідки”, “Рецензії та огляди”, “Історія України-Руси” тощо.

Попереду у науковців і видавців величезна праця, тож справедливо побажати їм творчих успіхів, бо їхні зусилля у виданні спадщини Великого Українця спрямовані на подальшу розбудову Держави, на те, щоб застерегти нащадків від помилки попередників, як наголосив директор в-ва “Світ” Ігор Мельник, виступаючи на презентації.

за своєю першою освітою він актор (закінчив Дніпропетровське театральне училище. -- Т. П.).

«Воскресіння...» дає можливість зрозуміти, хто ми такі, звідки

родом, які наші корені і що український театр зароджувався у Києві, а твір Г. Кониського -- велика драматургія, незаслужено забута нащадками.

що їх віками нав'язували нам імперські ідеологи, і не повернемося до власних традицій просвітництва чи чистоти -- ознак, що притаманні Київській Церкві ще з часів Володимира Великого. Завжди пам'ятаймо: “Хто не дбає про духовність свого народу, стає рабом бездуховности народу чужого!”

-- **Чия місія у церковному відродженні Вашого часопису?**

О.А. -- Наше завдання -- познайомити читачів, а це в першу чергу студенти, з творами світової богословсько-філософської думки, з працями українських мислителів, а також із сучасними процесами церковного життя. Поглянувши на зміст “Джерел”, зустрінемо велику кількість українських імен, які майже нічого не говорять читачеві в Україні, але які відіграли вирішальну роль у збереженні і розвитку української ідентичности. Про них не знають ані студенти, ані не знає більшість викладачів. Твори цих авторів -- невичерпні джерела мудрости, їхня цінність не зменшуться роками, навіть віками. Ми просто не маємо права не використати досвіду Патріярхів Мстислава Крип'яки та Йосифа Сліпого, Митрополитів Андрея Шептицького та Іларіона, мислителів і творців Сковороди і Липинського, Юркевича і Васисяна, Барки та Блажейовського, Дзюби та Сверстюка, Франка та Ващенко, Липи та Антонича. Імена цих святих відомих майже не знані в Україні -- тож про яке відродження може йти мова?

-- Олесю, Ваш часопис заявляє про свою позаконфесійність та незалежність. Де вдасться знаходити кошти на його видання?

О.А. -- Пошук підтримки для “Джерел” -- справа непроста, але ми широко віримо у необхідність нашої праці, а коли людина у чомусь впевнена, її усе дається з легкістю, адже ми знаємо євангельське “по вірі нашії буде вам” Багато цікавих задумів залишилось просто задумати лише тому, що люди, які починали їх здійснювати, зупинились при першій невдачі. Зазвичай вони кажуть, що їх не розуміють, що їхні пляни не можуть здійснюватись, бо “народ ще не готовий до них” Таким людям я завжди пояснюю, що цей аргумент -- ознака слабкості.

Називаючи конкретні імена помічників “Джерел”, у першу чергу хочу подякувати Комітетові Сприяння Демократичній Пресі в Україні, Фондуші імені Івана Багряного, Комітетові Допомоги Україні (стейт Нью-Джерзі), Братству Українців Католиків (Торонто), “Смолоскипові”, Консисторії УПЦ США, а також окремим особам, зокрема оццям Олексієві Лімонченку, Богданові Демчукові, Кристопферові Войтині, Лесі Храпливій-Щур, Юрієві Семенку, Марії Сахрин, Олександрові Ворону, Богданові Голякові, д-ві Євгенів Рослицькому -- усім їм та багатьом іншим меценатам-передплатникам, редакція висловлює щирі вдячність за розуміння нашої справи та за дружню підтримку.

-- **З якого періодичністю виходить часопис і як його можна отримати?**

О.А. -- Ми плянуємо, аби “Джерела” були щоквартальним виданням. У справі передплати можна звертатись до нашого представника в Америці на таку адресу: Nataliya De la Puerta, 12465 Firebrand St., Garden Grove, CA., 92840. Взагалі, кожен може взяти участь у нашому проєкті. Найпростіший спосіб -- це меценатська передплата, що передбачає висилання “Джерел” передплатникові та ще десятком студентам. Тобто людина, передплативши наш часопис, стає меценатом для української молоді. Не знаю, чи багато людей виявить солідарність із нашими ідеями і в такий спосіб захоче підтримати цю ініціативу, але вже кілька таких передплат маємо. Кожен новий передплатник додає сили справі духовного просвітництва нашої молоді. Деякі з них навіть

УКРАЇНСЬКА ПЕРЕКЛАДНА ЛІТЕРАТУРА

Рубрику веде Роксоліана Зорівчак

Ураховуючи вагомість перекладної літератури в історії української культури, продовжуємо рубрику “Українська перекладна література” (див. “Народна воля” за 11 липня 2002 року). Подаємо вірш американської поетеси Емілі Елізабет Дікінсон (1830 -- 1886) “Коштовна спорохніла вітха...” у перекладі Григорія Кочура. Її поезія -- романтична, з тенденціями до реалістичних форм художнього мислення. Основні мотиви -- філософський, інтимний, пейзажний. Творчість Е. Дікінсон помітно вплинула на розвиток американської поезії ХХ віку. Г. Кочур перший познайомив українського читача з поезією Е. Дікінсон (збірка “Відлуння” 1969 року). Її твори перекладали українською мовою також Ді Павличко, С. Ткаченко, О. Жомнір, Г. Василенко, Г. Пехник.

КОШТОВНА СПОРОХНІЛА ВІТХА...

Коштовна спорохніла вітха --
Прадавній том якийсь знайти,
Ще й в шатах із того ж століття
То привілей як не кажи --

Його велебну руку взяти,
Зогріти трохи у своїй,
Ступити крок чи два в епоху,
Коли він був ще не старий.

Отож нехай розповідає
Те, що обом цікаве нам, --
Із давньої літератури
Нехай поділиться знанням.

Про що учені сперечались
Тоді за вікопомних днів,
Коли Платон ще жив насправді,
Коли Софокл іще мужнів,

Коли Сапфо була ще юна,
А Беатріче осяйна
Уперше Дантові з'явилась --
Уся ця дивна давнина.

Така близька для фоліанта,
Він в тій країні жив колись,
Мені ж прийшов сказати нині,
Що мрії там мої збулись.

Прощу зі мною ще побути --
Це ж так чарівно! Ні! Трясе
Він головою шкіряною,
І тільки дражнить -- та й усе.

Примітки:

с.с. ухп

Платон (428 до Хр. н. -- 348 до Хр. н.) -- давньогрецький філософ.

Софокл (бл. 496 до. Хр. н. -- 406 до. Хр. н.) -- давньогрецький драматург.

Сапфо -- давньогрецька поетеса (7 -- 6 ст. до Хр. н.);

Беатріче Портінарі -- кохана Аліґ'єрі Данте (1265 -- 1321), італійського поета доби Передренесансу. Сюжетну основу першої збірки Данте -- “Vita nova” (“Нове життя”, 1292, опубл. 1576) -- становить історія платонічного кохання поета до Беатріче, оплакування її передчасної смерті.

передпачують по кілька примірників -- це дуже бадьорить і підіймає наш дух. Усім їм ми надзвичайно вдячні.

Вартість меценатської передплати складає 15 ам. доларів за одне число, або 45 ам. доларів на рік. Кожен українець у діяспорі в такий спосіб може підтримати нашу справу і побачити реальний вислід від своєї меценатської допомоги, адже, завдяки саме йому, чистим патріотичним духовним словом наповниться ще десять молодих душ. Усім нам зрозуміло, що під'ярмений дух нашого народу повинен викорчовуватись не рушницею, але живим словом правди, тож коли я бачу, що завдяки “Джерелам” пробуджується національна свідомість молоді зі Східної України, коли я читаю слова вдячності студентів, які позбавлені духовного слова рідною мовою, коли я бачу, як кожен додатковий примірник “Джерел” посилює українську справу, я розумію, що ми просто зобов'язані втілити в життя нашу ініціативу. Над цим і працюємо: спокійно і впевнено.

Як пише редактор Олесь Андрійчук, докола “Джерел” гуртуються студенти зі Львова та Луганська, Тернополя та Дніпропетровська, Чернівців і Запоріжжя. В кожному куточку України вони знаходять небайдужо до нашої культури молоді. Їхнім головним завданням є повернути зрусіфіковане студентство зі Східної України обличчям до української духовности, допомогти відродити любов і шану до рідної землі, до свого народу.

Члени редакції та читачі “Джерел” -- православні та греко-католицькі студенти, -- пише О. Андрійчук. Ми завжди відстоюємо ідею духовної єдности наших Церков і вісмовляємось зважати на будь-які відмінності між ними, адже нас єднає спільна відповідальність за долю України, за майбутнє її молоді. Ми не маємо права допустити, щоб молоді, яка студіює у Незалежній Україні, була побавлена нагоди виховуватись на джерельних істинах, відкритих у творах світочів українського інтелекту. Багато вдячних листів, які отримує редакція від читачів, свідчить, що дійсно “нива багата, але сіячів мало” Практично щодня ми отримуємо прохання надіслати наш часопис від професорів, вчителів, студентів, священників і семінаристів, і з кожним новим читачем ми залучаємо до невичерпної скарбниці української духовности нову душу -- хіба це не те, чого так потребує зрусіфікована українська молоді? Хіба не для того писались усі твори наших мислителів, щоб їх почули не лише у діяспорі, але й на рідній землі свої нащадки?

Перше число “Джерел” вийшло у 2000 році. Воно отримало схвальні відгуки діячів української культури. Особливо важливим стало те, що в цьому виявляється активність нашої молоді, яка ініціює проєкти розвитку духовности серед своїх ровесників.

У першій половині 2002 року вийшло у світ друге число “Джерел”, у якому надруковані праці Патріярха Йосифа Сліпого, Юліана Васисяна, Василя Барки, Юрія Липи, Івана Дзюби, Анатолія Свідзинського, Івана Багряного, Дмитра Донцова та багатьох інших авторів. Також підіймається дискусія на тему “Російський фактор в українському православі” Свої думки з цього приводу висловлюють Дмитро Павличко, о. д-р Дмитро Блажейовський, Павло Мовчан, Микола Мушинка, Богдан Гаврилишин та інші відомі особи.

“ДЖЕРЕЛА” -- ЧАСОПИС РОЗВИТКУ ДУХОВНОЇ КУЛЬТУРИ

(Інтерв'ю з головним редактором “Джерел” Олесем Андрійчуком)

Присмєю несподіванкою з України стала поява на Волині нової молодіжної ініціативи студентів Волинського Державного Університету ім. Лесі Українки, які створили і видали часопис розвитку духовної культури п.н. “Джерела” Це просвітницьке богословсько-філософське видання, що покликане забезпечувати молодого читача “Духовною поживою” -- відомими творами світових і українських мислителів.

Порядком інформування, пропонуємо нашим читачам інтерв'ю головного редактора “Джерел” Олеса Андрійчука.

О.А. -- “Джерела” -- це часопис, який видає волинська православна та греко-католицька молодь. Ми сповідуємо ідею просвітництва серед українських студентів. Усім відомо, що наша Церква має дуже міцну духовну основу. Багатий обряд, богословська спадщина, ідеї духовного подвижництва несуть у собі глибинну символічну сутність. Також важливо, що наша Церква -- це багатогранне і цілісне поєднання світлоносних християнських ідей та органічної української культури.

Усе це -- дуже велике духовне багатство, але водночас це стало нашою трагедією. Уся повнота православного обряду взагалі, і українського -- в першу чергу, вимагає від людини певного рівня освічености, інакше легко перетворити духовну велич Літургії на обрядовірство, красу давньої традиції на забобонництво, особливості на винятковість. Саме тому, поряд з прикладами світлої Христової дороги Сковороди, чие життя, очевидно, найповніше відображає християнський спосіб існування, маємо безліч прикладів неосвічености, темноти нашого народу, коли церковнослов'янське “Осанна у вишніх” в свідомості людей перетворюється на “Оксану на вишні” тощо.

-- Тобто, йдеться про те, що витончену страву потрібно не лише вміло приготувати, але ще й правильно спожити?

О.А. -- Так. Ця проблема постала з усією гостротою саме тепер, коли багаторічне панування атеїстичного мрякобієс в Україні відкинуло від нашої Церкви кілька поколінь українців. Тепер настав час духовного відродження, а воно виявляється не лише у відбудові храмів, але й наповнення цих храмів справжньою християнською сутністю.

Годі навіть уявити, які перлини мудрости були народжені українськими мислителями, але хто з нас може пізнати їх? Де вони надруковані? А надруковані вони переважно у діяспорі, не в Україні.

-- **Як виникла ідея видання “Джерел”?**

О.А. -- Коли з'явився задум видання “Джерел”, ніхто точно не уявляв собі форми та змісу проєкту, було єдине, таке звичайне для молододі людини, бажання: щось змінити. Змінити існуючий в свідомості посткомуністичних українців стереотип ставлення до своєї релігії, своєї культури, своєї Церкви. Змінити в першу чергу самих себе та своїх читачів. Адже за роки підімперського перебування у нас, в Україні, майже вивітрились істинні уявлення про такі категорії як духовність, віра, культура. Ми вважалимо своїм завданням працювати з освіченою молододі, адже саме від неї в першу чергу залежатиме доля України. Ми хочемо, щоб із молодих семінаристів виховувались не “батьошки”, а “пастирі” Цього не можна зробити, доки ми не відкинемо традиції,

THINKING ABOUT YOU . . .

It is now the first week into the last quarter of the year, 2002. It has been a busy year. In June, the 25th Convention of UFA was held which brought many changes. A new President was elected, Mr. Jaroslaw Gawur. New members of the Auditing Board were elected, namely, Ulana Steck, Ontario, Canada and Anton Filomonychuk, Glen Spey, NY. New members elected to the Supreme Council include: Walentina Rodak, Toronto, Canada, Orysia Dail, Erie, PA, Michael Liskiewicz, Buffalo, NY, Stephen Kostecki, Plymouth, MA, and Peter Buniak, Randolph, NJ. Mr. Jaroslaw Kowal, Ontario, Canada, was elected Vice-President of Canadian affairs.

My sincerest congratulations to each of you.

During the Convention, everyone had high hopes for the continuation of our organization and vowed to support UFA. To those who have organized new members, I applaud you. To those who did not, there is still time to make the year, 2002, an inspiring one. There is still time to contact family members and friends to purchase our product.

UFA offers many inexpensive insurance policies. In addition to Endowments and Paid Up certificates, Single Premium and 3-Pay Premium policies are popular. Brochures are available and will be mailed upon request.

An extremely popular benefit for students owning policies with UFA are scholarships. This year \$4,200.00 was allotted to student members for educational aid. The amount of \$17,250.00 was distributed to qualifying students from the Eugene R. and Elinor R. Kotur Scholarship Fund.

Also, at this time, I urge all branch Secretaries to pay all premiums due by the end of the year. Many branches are in arrears. Premiums must be forwarded to the Home Office monthly.

If you have any inquiries concerning the above please feel free to contact the Home Office.

**Fraternally,
Audrey Thomas
Financial Secretary-Treasurer**

ATTORNEY GENERAL OF ILLINOIS SUPPORTS UKRAINIAN HERITAGE

Round Lake Park, IL: Attorney General Jim Ryan met with Board Members of the Ukrainian Language Society. The Attorney General commended the organization for promoting Ukrainian language and culture. Pictured from left to right: Vera Trosehuk, Luba Kalin, Vira Bodnaruk, Attorney General Jim Ryan, Bohdan Bodnaruk, Wassyl Kalin, Maria Bodnaruk.

UKRAINE TO TRANSFER MISSILES TO RUSSIA FOR USE IN SPACE PROGRAM

KYIV. -- Ukraine is planning to sell Soviet-made intercontinental ballistic missiles to Russia for use in its space program, officials said last Thursday.

Ukraine's Cabinet of Ministers decided to transfer the RS-18 missiles -- called SS-19s by NATO -- to Russia, said government spokeswoman Larysa Ostrolutska. She wouldn't elaborate on the details of deal.

Eduard Kuznetsov, Deputy Director of the National Space Agency of Ukraine, told the Russian ITAR-Tass news agency that the missiles would be sold to Russia's state-controlled Khrunichev State Research and Production Center, which plans to use them for launching satellites.

The sales are expected to start this year and be completed by the end of 2003, ITAR-Tass said. The report did not say how many missiles were involved or how much Ukraine would charge for them.

Ukraine's space agency took over 31 of 130 SS-19s that were deactivated when the former Soviet republic renounced nuclear weapons

and transferred all its 1,300 nuclear warheads to Russia for destruction in 1996, ITAR-Tass reported.

Ihor Kholevynskiy, a Defense Ministry spokesman, said that none of the missiles belong to Ukraine's armed forces, because Ukraine committed to eliminate its nuclear arsenal, which was the third-largest in the world after the breakup of the Soviet Union in 1991. Ukrainian space officials were not immediately available to comment on the deal.

Leonid Polyakov, a military analyst at the Razumkov Center for Economic and Political Studies, a respected think tank in Kyiv, dismissed concerns that Russia could convert the missiles back to military use as "total nonsense."

Khrunichev, Russia's premier rocket manufacturer, has bought some decommissioned SS-19 missiles from the Russian military to convert them to the civilian booster Rokot intended to launch commercial satellites. But many other SS-19s, each carrying six nuclear warheads, have remained on duty with Russia's Strategic Missile Forces.

US ASYLUM FOR KUCHMA CRITIC

WASHINGTON (Nom Warner) -- In another sign of growing US distrust of Ukrainian president Leonid Kuchma, the US has given political asylum to a former member of Ukraine's parliament who accuses Mr Kuchma of trying to kill him.

Alexander Yelyashkevich, who left Ukraine last May, said recordings of Mr Kuchma "and other evidence" prove that Mr Kuchma personally

ordered an attack on him in February 2000, when he was beaten by unidentified men and received severe head injuries. He said he planned to sue Mr Kuchma in a US civil court.

US relations with Ukraine have been strained since the US gave asylum last year to Mykola Melnychenko, a former Ukrainian presidential guard, and also to the wife of murdered Ukrainian journalist

Stephen M. Wichar Sr.

With a call for brotherhood and unity, Ukrainian American Veterans who served and fought in World War II, Korea, Viet Nam, and Persian Gulf, convened in Independence, Ohio on September 12 through the 15th, 2002, to conduct their 55th year of existence. Under the able leadership of UAV Post 24 based in Parma, the four-day agenda was discharged efficiently and productively.

With the military standards raised, UAV began its 55th Convention by registering delegates and guests on Thursday evening and Friday morning. Probably the most disappointing aspect for this assembly was the ever declining attendance of delegates from key states and cities on the eastern seaboard and the midwest. Only 41 delegates participated (a 20% decline from year 2001). During Friday's deliberations, delegates voiced their concerns and expectations about problems with veteran benefits. In a well rounded agenda, veterans especially focused on continuing efforts to get a national charter, a continuation of the UAV Registration Project which will document the contribution of the Ukrainian American to America's Military History. Another concern was the Veteran's History Project initiated by the United States Library of Congress and the American Folklife Center where UAV is an official sponsor. Generally, delegates wanted a more favorable but impacted imagery in the Ukrainian American Community.

After the general business was completed (minutes, credentials, report by retiring officers, et. al.) Delegates were assigned to traditional designated committees - Auditing, Constitution and By-Laws, Research and Documentation, Future Convention(s) Sites, Ways and Means, Membership, Welfare, Scholarship, Resolutions, Military Rites and Rituals, and the Nominations Committee. After adjournment, a Traditional Hospitality Nite was held for delegates and guests, courtesy of the Convention Committee under the leadership of Mike Demchuk. A job exceptionally well done.

On Saturday morning, the chairmen of each committee presented their reports, findings, and recommendations. Questions and topical discussions were encouraged. The

UAV MARKS 55 HISTORIC YEARS

Newly elected UAV Executive Board - L to R: Walter Demetro, Anna Krawczuk, Robert Skirka, Mathew Koziak, Stephen Wichar, Dorothy Budacki, Myroslaw Pryjma, Wasyl Luchkiw.

Nominations Committee then presented a list of candidates for the administrative fiscal of 2002 - 2003.

The following were named and unanimously elected to office: Commander Mathew Koziak, Post 27, Brooklyn, NY; Vice-Commander - Anna Krawczuk, Post 31, Freehold, NJ; Finance Officer Wasyl Liscynsky, Post 24, Cleveland, OH; Judge Advocate - Stephen M. Wichar Sr., Post 101, Warren, MI; Quartermaster - Stephen Kostecki, Post 30, Boston, MA; Chaplain - Dorothy Budacki, Post 28, Akron, OH; Welfare Officer - Myroslaw Pryjma, Post 101, Warren, MI; Scholarship Officer Nicholas Skirka, Post 301, Yonkers, NY; Historian - Wasyl Luchkiw - Post 19, Spring Valley, NY; Webmaster - Walter Demetro, Post 15, New Britain, CT; National Adjutant (non-elective) - Peter Polnyj, Post 27, Brooklyn, NY.

Concurrent with UAV deliberations, the National Ladies Auxiliary conducted their own business sessions. The Nominating Committee named and elected the following ladies to the Auxiliary Executive Board: President - Helen Drabak; Vice-President - Natalie Chuma; Secretary - Irene Pryjma; Treasurer - Jean Elnick; Chaplain Olga Wengryn; Judge Advocate - Ann Bezkorowajny; Public Relations - Judith Malaniak; Welfare Officer - Alberta Cieply; Service Officer - Kay Brega; Historians Alberta Cieply and Jean Elnick.

UAV sessions were interrupted by a Ladies Auxiliary Committee that presented the veterans \$500.00 for the Scholarship Fund and another \$500.00 for the Welfare Fund.

Approximately two hundred delegates and guests attended the 55th Annual UAV Banquet at the popular St. Josaphat Astrodome in Parma, Ohio. The festivities for the evening began with welcoming remarks by the Mayor of Independence Fred P. Ramos. Andrew Fedynsky, a prominent activist in the Cleveland area and well-known columnist for the Ukrainian Weekly, was also the Master of Ceremonies. He stated that, "the 55th" observance was a fitting session for the veterans to pause and reflect on the causes of justice and liberty and to uphold the associated values." He called on Eugene Sagacz, PNC, to the forum as the Installation Officer for the Day. A presentation of colors was executed by a Marine Corps Detail. American and Ukrainian anthems were sung by the audience. PNC Sagacz called on PNC Edward Zettig from Philadelphia to assist as the Aide-de-Camp, who then marched in the UAV and Ladies Auxiliary for installation. Acceptance speeches were delivered by Commander-Elect Mathew Koziak and President-elect Helen Drabak later in the program. MC Fedynsky called on Wasyl Liscynsky, General Convention Chairman, to extend his personal welcome and greetings. After acknowledging the symbolic

Missing in Action Table (MIA), Fedynsky called on the Most Reverend Robert M. Moscal, Bishop of St. Josaphat in Parma, to offer an Invocational Prayer. At this moment, the famous Kashtan Dancing Ensemble under the choreographic direction of Mark Komitchak, presented a breathtaking "Greetings" dance for the audience. It was a fabulous and delightful treat. DINNER WAS SERVED.

The keynote speaker for the 55th was the Honorable Federal Judge Bohdan Futey (Court of Claims). His talk was profound and informative for the attending veterans, especially when he focused on military rights, and the developmental process of the Constitution. Mr. Futey enlarged on current problems in Ukraine, lack of political discipline, problems in the Verkhovna Rada, the future of Ukraine, military reforms, strengths and weaknesses of the Ukrainian Republic. Judge Futey's closing remarks said it best, "Nobody will help Ukrainians unless they help themselves."

The second speaker for the evening was Major Bohdan Pyskir, a 1983 graduate of West Point. The major was philosophical and attempted to define the Ukrainian American. He addressed the historic influences and the subsequent forces which developed the Ukrainian. It was a survival period, Major Pyskir emphasized.

About this time in programming, an exciting female ensemble with songs and bandura renderings, completely attired in Ukrainian finery, charmed the audience with favorite Ukrainian melodies. This talented ensemble is directed by Mark Kom-itchak.

Although the hour was late, the Orchestra Sound Trax began the military ball with solid Ukrainian tunes. During the ball, a plaque of commendation was presented to Mike Demchuk by the Convention Director Wasyl Liscynsky. Mr. Demchuk was not only acclaimed for his key role in the Convention structure but also for his commanding hosting. Irene Demchuk was the force behind the man, and must be applauded for her work on the Convention Journal.

The 56th UAV Convention will convene in Palatine, Illinois, 2003. Until then, Do Pobachanya!

Bring your family to ours... Become an active Member of the Ukrainian Fraternal Association. Sign up today!

UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION

WAS FOUNDED NINETY TWO YEARS AGO AS A MUTUAL BENEFIT SOCIETY TO ASSIST UKRAINIAN IMMIGRANTS IN THE UNITED STATES AND CANADA. TODAY, THE UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION CONTINUES TO PROVIDE BENEFITS TO BOTH THE UKRAINIAN COMMUNITY AND ITS MEMBERS.

JOIN THE U. F. A.! ENROLL YOUR CHILDREN AND GRANDCHILDREN!

Policies offered by the Ukrainian Fraternal Association:

■ TERM

Term insurance policies have no cash value. They are in effect only as long as payments are regularly made. These policies are low in cost, and provide short term coverage for special needs.

TM-10 10 year term insurance
TM-25 Term to age 25

■ LIFE

Life insurance policies provide a death benefit to the member's beneficiaries in the amount of the policy's face value. Payments range from a one-time charge to small increments paid in continuously.

W Whole life insurance
T-20 Twenty payment life
T-65 Paid-up life at age 65
SL Single premium life
3PL 3 payment life plan

■ ENDOWMENT

Endowment policies return the policy's face value to the member at maturity, or to the beneficiary at the member's death.

E-20 Endowment after 20 years
E-15 Endowment after 15 years
E-18 Endowment at age 18
E-65 Endowment at age 65
S-65 Single Premium Endowment paid at age 65

■ ACCIDENTAL DEATH and DISMEMBERMENT

Accidental Death and Dismemberment available as an add-on to other policies. Accidental Death and Dismemberment policies provide additional coverage in the event of accidental death or loss of limb, and double that amount if the injuries or death are sustained while the member is a passenger in or upon any public conveyance.

For more information about membership in the Ukrainian Fraternal Association, call 1327 Wyoming Avenue, Scranton, PA 18509 Tel. (570) 342-0937 • Fax (570) 347-5649

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA

PIK LXXXXIII Ч. 41 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 23 ЖОВТНЯ 2003 Р ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA OCTOBER 23, 2003. YEAR LXXXXIII № 41

ПРОТЯГОМ 9 МІСЯЦІВ 2003 РОКУ ВВП УКРАЇНИ ЗРІС НА 6.5 ВІДСОТКА

Київ (АПУ). -- Протягом 9 місяців 2003 року, валовий внутрішній продукт України у порівнянні з минулим роком зріс на 6.5%. Про це повідомив прем'єр-міністр України Віктор Янукович.

На думку прем'єра, найкращі показники спостерігаються в деревообробній промисловості, машинобудуванні та будівництві.

Значно зріс зовнішньоторговельний товарообіг України. За 10 місяців на 30% збільшився експорт і майже на такому ж рівні імпорт товарів в Україну. При цьому

позитивне сальдо України у зовнішньоторговельних операціях склало 440 мільйонів доларів.

За рахунок цих показників, Україна мала можливість значно поліпшити вирішення соціальних питань та збільшити реальну заробітну плату. Так, середня заробітна плата зросла на понад 20%, а інфляція становила 3.3%. Резерви Національного Банку України за 9 місяців збільшилися в 1.5 раза, а прибуткова частина державного бюджету перевиконана на 2.4 відсотка.

ЯПОНИЯ ПІДВИЩИЛА КРЕДИТНУ ОЦІНКУ УКРАЇНИ

Токіо(АПУ).--Провідне оцінює агентство Японії "R & I" підвищило довгострокову кредитну оцінку України в чужоземній валюті з "B" до "B+" зі стабільною перспективою.

Підставами для перегляду оцінки України є збереження у цьому році позитивної тенденції до зростання української економіки, виважена фінансова політика, нарощування обсягів валютних резервів НБУ, низький рівень інфляції, а також стабільність фінансової системи країни в цілому.

Крім цього, на думку японських аналітиків, суттєвими факторами підтримки економічного зростання у подальшому є плани

уряду зменшити, починаючи з 2004 року, ставки декількох видів податків. Водночас серед питань, які потребують вирішення, відзначаються випадки затримки з виплатою заробітної плати та нерегулярної сплати податків і відрахувань до фондів соціального забезпечення.

Посольство України в Японії зазначає, що протягом цього року агентство "R & I" вже вдруге підвищує довгострокову кредитну оцінку Української Держави. Це свідчить про те, що позитивні макроекономічні зміни в Україні не залишаються поза увагою відомих оцінювальних агентств світу.

РОЗГЛЯДАТИМУТЬ ПРОХАННЯ УКРАЇНИ ПРО ВСТУП ДО СОТ

Київ (АПУ). -- Чергове ХХІ засідання робочої групи з розгляду заяви України про вступ до СОТ відбудеться в Женеві 27-28 жовтня.

Крім офіційного засідання робочої групи, відбудуться двосторонні зустрічі з делегаціями країн-членів СОТ та багатостороннє засідання з питань внутрішньої підтримки та експортних субсидій у сільськогосподарському секторі України.

До складу української делегації увійшли депутати Верховної Ради України, представники Адміністрації Президента, Кабінету

Міністрів, центральних органів виконавчої влади, неурядових організацій та професійних об'єднань і спілок.

На сьогодні Україна завершила двосторонні переговори з доступу на ринки товарів та послуг з 17 країнами, підписано 15 двосторонніх угод, ще дві перебувають на етапі підготовки до підписання. Незначними залишаються розбіжності у переговорах з Туреччиною, Естонією, Австрією. В цілому, на сьогоднішній день Україні необхідно підписати 19 двосторонніх угод з доступу на ринки товарів та послуг.

ПОРЯДКОМ УКРАЇНСЬКО-КИТАЙСЬКОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ СПІВПРАЦІ

Пекін (АПУ). -- Восьме засідання міжурядової українсько-китайської комісії з питань торговельно-економічного співробітництва завершилося в Пекіні підписанням низки двосторонніх документів.

Китайська сторона підтримує якнайшоріший вступ України до СОТ, зазначивши, що членство Києва в цій організації тільки зміцнить представництво і популярність СОТ. Китайське керівництво заохочуватиме свої підприємства розвивати інвестиційне співробітництво з Україною. Надіються, що цього року товарообіг

між двома державами сягне рекордних 2 млрд. доларів.

У 2002 році товарообіг між Україною та КНР сягнув рекордної позначки 1.24 млрд. доларів, що на 44 % більше від показників попереднього року. При цьому позитивне сальдо України склало 178.7 млн. доларів. Тенденція нарощування обсягів товарообігу утримується і в цьому році та відзначається високими показниками та динамікою росту, які ще не спостерігалися у двосторонніх економічних відносинах між Україною та КНР.

ПОРЯДКОМ УКРАЇНСЬКО-МАЛЯЙЗІЙСЬКОЇ ВІЙСЬКОВОЇ СПІВПРАЦІ

Київ (АПУ). -- Сьома міжнародна виставка летунської і морської техніки "LIMA-2003", що недавно відбулася в Маляйзії, стала успішною для українських підприємств оборонно-промислового комплексу.

Прем'єр-міністр Маляйзії виявив глибоке зацікавлення військово-транспортним літаком Ан-70 та іншими українськими літаками. Крім того, маляйзійську сторону цікавлять можливості летунських ремонтних заводів Міністерства Оборони України.

Як позитив в українсько-маляйзійській військово-технічній співпраці сьогодні можна назвати також поновлення інтересу до української бронетехніки і пропозицій щодо модернізації танків радянської розробки. Крім того Маляйзія тепер вивчає можливість закупівель ракет "Комбат" у галузі радіолокаційної техніки спостерігається гостра конкуренція з іншими виробниками, однак у станції "Кольчуга" виробництва підприємства "Топаз" є високі шанси на маляйзійському ринку.

“ЗОРЯНІ” ДОМОВЛЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА ЛЕОНІДА КУЧМИ В БРАЗИЛІЇ

Президент Леонід Кучма вітається з Президентом Бразилії Луїзом Інаціу Лула да Сільва

Київ. -- Під час візиту до Бразилії Президента України Леоніда Кучми, підписано низку двосторонніх документів, серед яких договір про співробітництво в космічній галузі. Йдеться про перший договір такого характеру, який підписала Бразилія. Він дозволить здійснювати запуски української ракети "Циклон - 4" з бразильського космодрому Алкантара. Його розташування поблизу екватора вважається майже ідеальним для пусків космічних ракет.

Як твердить Міністерство Науки та Технологій Бразилії, ракети, які пускають з Алкантари, вико-

ристовують на 13% менше пального, ніж ті, що рушають з мису Канаверал в США, та на 31% менше, ніж ракети, пуск яких здійснюється з космодрому Байконур у Казахстані.

Повідомляється, що впродовж наступних трьох років обидві країни інвестують по 50 мільйонів доларів для розбудови космодрому Алкантара.

Україна вкладатиме гроші у виробництво ракет, які виводять на космічну орбіту метеорологічні та спостережні супутники, а також супутники зв'язку.

ПРЕЗИДЕНТ КУЧМА ПЕРЕРВАВ ВІЗИТУ В ЛАТИНСЬКІЙ АМЕРИЦІ

Київ (Бі-Бі-Сі). -- Президент Кучма переравав своє турне країнами Латинської Америки і терміново повертається до України, через, як сказано в офіційному повідомленні, загощення становища довкола острова Тузла у Керченській протоці.

Раніше пан Кучма назвав недоброзичливими дії Росії, яка намагається до Тузли на тлі заяв деяких російських чиновників та політиків, що той острів не належить Україні.

Між тим Міністерство Транспорту Росії заявляє, що українські прикордонники, які у віторок задержували баржу "Труженік" за перетин українського кордону, пошкодили її корпус.

Під час слухань з приводу українсько-російських питань у Верховній Раді, українські парламен-

тарі звинуватили російську сторону в тому, що Москва на офіційному рівні не відповідає на стурбованість України, але вдається до провокативних дій активно будуючи дамбу до українського острова Тузла.

Віктор Ющенко назвав Тузлу символом "системної кризи" в українсько-російських відносинах.

Представник фракції "Наша Україна" Юрій Схануров закликав до відновлення ядерного статусу України "як фактору стримування" Пан Схануров сказав, що це допомогло б стримувати "сусідів, які не в міру нас люблять", додавши, що мова йде не лише про Росію. Депутат запропонував переглянути бюджет на 2004 рік і виділити на це кошти.

РОСІЯ ВІДКРИЛА ЗАГАРБНИЦЬКІ КАРТИ

Київ. -- "Ніколи Росія Україні не залишить Керченський протоки. Досить того, що Крим сьогодні український, і ми ледь заспокоїли людей з цього приводу. Досить знуцатися над нами. Якщо треба, ми зробимо все можливе і неможливе, щоб відстояти свою позицію. Якщо треба, ми скинемо туди бомбу", -- заявив голова адміністрації президента Росії О. Волошин.

Коментарі зайві. Росія нареш-

ті скинула маску і висловила свою позицію стосовно Тузли.

На відміну від агресивно-шизофренічної реакції росіян, Україна займає іншу, капітулянтську, але також шизофренічну позицію. Президент України перебуває з візитою у Латинській Америці, за що навіть провідник комуністів П. Симоненко закликав усунути Кучму як зрадника Батьківщини, що кинув країну перед війною.

УКРАЇНА ВІДКЛИКАЛА ПОСЛА З ПОЛЬЩІ

Київ ("УН"). Україна відкликала свого посла в Польщі Олександра Никоненка. Причиною такого кроку став скандал, пов'язаний з інцидентом у Варшаві наприкінці серпня, коли посла затримали за керування автомобілем в нетверезому стані. За деякими повідомленнями, він намагався влаштувати бійку з поль-

ським поліцаєм.

Як повідомив керівник пресової служби МЗС України Маркіян Лубківський, Никоненко вже повернувся до України.

До призначення нового глави української дипломатичної місії в Польщі, Посольство України в цій країні очолює тимчасовий повірений.

НА КЕРЧЕНСЬКОМУ ПІВОСТРОВІ ПОЧАЛИСЯ МАНЕВРИ ВПС УКРАЇНИ

Київ (Кореспондент). У середу, 22 жовтня, біля мису Чауда в районі Керченського півострова в Криму розпочалися практичні заняття винищувальної авіації Збройних Сил України з виконанням ракетних стрільб.

Як повідомили в Міністерстві Оборони, навчання відбуваються під керівництвом головнокомандувача Військово-Повітряних Сил України генерал-лейтенанта Ярослава Скалька.

У практичних заняттях бере участь 17 літаків Су-27 і МіГ-29. Пуски ракет здійснюються в чітко визначеному районі повітряних стрільб -- прибережній зоні Чорного моря.

На період виконання стрільб у районі мису Чауда перекрито рух повітряних судів і надводних човнів, район маневрів закрито для пересування цивільного транспорту і місцевого населення, відновили в Міністерстві Оборони.

КОНГРЕС США СХВАЛИВ РЕЗОЛЮЦІЮ ПРО ГОЛОДОМОР 1932-1933 РР.

Вашінгтон (Бі-Бі-Сі). -- Палата Представників Конгресу США одноголосно ухвалила резолюцію щодо голодомору в Україні 1932-1933 років. Резолюція закликає вшанувати пам'ять мільйонів жертв штучного голодомору з нагоди 70-ї річниці трагедії.

Резолюція називає запланований і здійснений радянським режимом голодомор навмисним актом терору і масового вбивства, спрямованим проти Українського

Народу, і закликає підтримати рішення уряду і парламенту України офіційно визнати голодомор і його жертви.

Одначе, сама резолюція Палати Представників, ухвалена 20 жовтня, не містить заклику визнати голодомор геноцидом Українського Народу. Визначення голодомору 30-их років як геноциду міститься в проєкті резолюції, яку має розглянути Сенат США.

ВІДЗНАЧАТЬ 60-РІЧЧЯ ДЕПОРТАЦІЇ ЛЕМКІВ З ЛЕМКІВЩИНИ В УКРАЇНУ

Тернопіль (АПУ). -- Названо переможців конкурсу на найкращий проєкт пам'ятного знаку, присвяченого 60-річчю депортації етнічного українського населення з Польщі в Україну. Конкурсна комісія визнала працю львівських братів-скульпторів Андрія та Володимира Сухорських найкращою. Твір львівських майстрів, на думку журі, яскраво й переконливо розкриває трагічну долю понад 480 тисяч осіб, яких у 1944-1946 роках депортовано із споконвічних українських земель Лемківщини, Підляшшя, Холмщини і Перемішчини, які після Другої світової війни відійшли до Польщі.

Депутати Тернопільської обласної ради на початку цього року

звернулися до керівництва держави з пропозицією про розробку державної програми збереження лемків та їх регіональної культури. Запропоновано м.ін. створити всеукраїнський центр лемківської культури у місті Монастириськ Тернопільської області.

На Тернопільщині, де проживає значна кількість переселенців, робиться багато для відродження лемківської культури. Тут діють лемківські організації, п'ять років поспіль проводяться етнографічні фестивалі, відкрито Музей Лемківської Культури. Новий пам'ятний знак, який має покласти дві робочі назви -- "Дерево життя" та "Вирване дерево", передбачається встановити в одному зі скверів Тернополя.

В ОДЕСЬКІЙ ОБЛАСТІ ПОЧАЛИ РОЗКОПУВАТИ ТРИ КУРГАНИ

Одеса (АПУ). -- В Одеській області почалися розкопки трьох давніх курганів. Їх вік наразі не визначено, це можуть бути поховання починаючи з бронзового віку до середніх віків. Висота насипів від 1.5 до 6 м, діаметр -- від 20 до 60 метрів.

У такому кургані може бути від одного до сотні поховань. За-

лишки давніх людей, а також усі знайдені в кургані речі, передадуть до Одеського Археологічного Музею.

Кургани виявлено під час проведення робіт із спорудження автостради "Одеса-Київ" до завершення розкопок (а це приблизно 2 місяці) будівництво дороги поблизу курганів призупинене.

У ВАШІНГТОНІ ВІДБУЛАСЯ ПРЕЗЕНТАЦІЯ КНИГИ В. БІЛЯЄВА

Вашінгтон (АПУ). -- 9-го жовтня у Посольстві України відбувся літературний вечір відомого українського літератора, члена НСПУ Володимира Біляєва. Вечір присвячено презентації нової книги -- спогадів письменника про літераторів західної діаспори п.н. "На неокраїні крили". Книга вийшла 2003 р. на батьківщині автора у Донецьку. В. Біляєва представив відомий журналіст, керів-

ник Українського Відділу "Голосу Америки" Микола Французенко.

На літературному вечорі в Посольстві України були присутні колеги автора з "Голосу Америки", представники дипломатичного корпусу та української громади США.

В. Біляєв передав частину власних архівів до відділу рукописів Національної Академії Наук України.

ВИЙШОВ НОВИЙ ТОМ ЛІТОПИСУ УПА

Скрентон, Па. -- Перед нами новий том *Літопису УПА* -- "Боротьба проти УПА і націоналістичного підпілля: інформаційні документи ЦК КП(б)У, обкомів партії, НКВС-МВС, МДБ-КДБ (1948)", нова серія, том 6, книга третя. Київ-Торонто, 2003, стор. 512.

Упорядники публікації: А. Кентій, В. Лоцицький, І. Павленко, К. Абрамова. Редактор -- С. Носо-

ва. Наклад -- 5000. Книжка вийшла до 30-річчя *Літопису УПА* 1973-2003.

Появу цього наукового видання зі вступним словом і англійським резюме завдячуємо ветеранським організаціям УПА в Америці і Канаді.

Книгу збагачують примітки та іменний й географічний індекс, список скорочень тощо.

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА
(амер. дол.)SUBSCRIPTIONS
(U.S. currency)

Для всіх передплатників:

For all Subscribers:

У США і Канаді річно 25.00 дол.
В інших країнах річно 30.00 дол.
Ціна одного примірника 50 центів.

U.S.A. and Canada per year \$ 25.00
In other countries per year \$ 30.00
Price per single copy 50 cents.

NARODNA VOLYA
Ukrainian Fraternal Association1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342 - 0937 Fax: (570) 347 - 5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплак
РедакторNarodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue

Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937

Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

РОСІЙСЬКА ГРЕБЛЯ -- ВИПРОБУВАННЯ
ДЛЯ УКРАЇНИ?

Російська гребля в Керченській протоці є з одного боку проблемою, породженою пострадянською невизначеністю прикордонних відносин між Україною та Росією. З іншого боку, будівництво дамби переслідуються чіткі економічні інтереси. Таких думок дотримуються експерти й політики з приводу конфлікту, який триває з кінця вересня.

Російська дамба в Керченській протоці наближається до українського кордону зі швидкістю 100-120 метрів на день. На четвер, 16 жовтня, вона практично досягла позначки 900 метрів до українського кордону. Про це розповів заступник голови Комітету Верховної Ради Закордонних Справ Ігор Остах, який входить до складу парламентської делегації, що цими днями відвідає Крим і острів Тузла. Саме в напрямку до цього острова росіяни будують дамбу. Остах пояснив також, що під час поїздки до Криму депутати хочуть не лише побачити на власні очі, як розвивається ситуація в Керченській протоці, а насамперед зустрітись з мешканцями острова Тузла, які останнім часом навіть отримували пропозиції змінити громадянство. Результати поїздки мають бути використані наступного тижня під час обговорення у Верховній Раді стану українсько-російських відносин. Водночас, як розповідає Ігор Остах:

“Роботи продовжуються. Але тепер є абсолютно очевидно, що це не є якісь роботи, пов'язані з екологічною рівновагою в районі Таманського півострова, а це є спроба з'єднати острів Коса Тузла з Таманським півостровом, тобто це є дійсно спроба змінити лінію українсько-російського кордону”

Прикордонні відносини між Україною та Росією, які вже впродовж кількох років формально ніби визначені, знову й знову загострюються через неточну лінію кордону, переконаний німецький політолог Райнер Лінднер. Крим він називає навіть “політичним м'ячем” у грі між Росією та Україною. Півострів залишається об'єктом інтересу російської політики, не в останню чергу через розташування там Чорноморської Фльоти Росії, каже Райнер Лінднер:

“Звісно, Росія намагається відстоювати на цій території свої інтереси. Тузла є очевидним прикладом того, що пострадянські прикордонні відносини між Україною та Росією не визначені остаточно. Тепер все залежатиме від того, щоб по-справжньому дипломатично, без застосування сили, розв'язати цю проблему”

Народний депутат Ігор Остах переконаний, що в конфлікті навколо російської дамби у Керченській протоці йдеться про порушення територіальної цілості українського кордону й прослідковується чіткий економічний інтерес Росії:

“Звичайно, це є передусім проблеми економічні. Ми повинні розуміти, що Україна отримує понад 200 мільйонів доларів за проходження кораблів через Керченську протоку. Це також є питання, пов'язане з нафто-газовою розвідкою, з виловом риби. Адже в цьому місці дуже багато різних видів риби, в тому числі й осетрових. Так що, звичайно, це питання крім політичного, має ще й економічний підтекст”

Як для українського парламентаря Ігоря Остаха, так і для німецького політолога Райнера Лінднера, будівництво російської дамби -- це справа, про яку від початку точно знали в російському керівництві. Р. Лінднер оцінює цю ситуацію як тест, влаштований російською стороною, аби довідатися, якою буде реакція з боку України, й наскільки потужною може бути оборона з боку української політики на випадок територіальних конфліктів. До речі, схожу думку висловив і керівник парламентської делегації Анатолій Матвієнко, назвавши будівництво дамби Росією “випробуванням всіх нас на те, як ми будемо себе поводити”

Крім цього, українські політики схиляються до думки, що конфлікт навколо російської дамби в Керченській протоці відбувається в контексті загальної геополітичної стратегії Росії, яка останнім часом набуває дедалі більших ознак передвиборчої риторики, адже в країні незабаром відбудуться парламентські вибори. Водночас німецький політолог Р. Лінднер підкреслює, що які б не були причини виникнення конфлікту навколо російської дамби, його треба розв'язати до або ж на зустрічі російського та українського міністрів закордонних справ наприкінці жовтня. Взагалі ж, такі конфлікти не потрібні за жодних обставин ані Росії, ані Україні, переконаний Р. Лінднер:

“Це напруження треба витримати й вирішити дуже зважено до 30 жовтня. Обидві держави мають інші проблеми, між ними існують тісні політичні контакти. Тому просто немає нагальних потреб, щоб вести такі суперечки через кілька квадратних кілометрів території”

Леся Юрченко (“НХ”)

Д-р Омелян Бей
Власкор “Народної Волі”

СВІТОВА ОРГАНІЗАЦІЯ ТОРГІВЛІ ПЕРЕД ЗАГРОЗОЮ РОЗПАДУ

1. Передмова

Світова Організація Торгівлі (СОТ)¹ це відносно молода структура, яка перебрала агенди ГАТТ (генеральний договір тарифів і торгівлі)², і з 1995 року теоретично стоїть на сторожі майж безперешкодного руху товарів і послуг

Мета цієї статті -- описати загальні положення цієї структури та вказати на труднощі у виконанні тих передбачень, що їх прийняли на т.зв. “Рунді в Уругвай” у 1994 р., яка дала початок структурі СОТ.

2. Основні дані про СОТ

Структура СОТ почала працювати з 1 січня 1995 р. Осідком адміністративних органів СОТ є швейцарське місто Женева. Як доці, до СОТ входить 148 держав, а наймолодші члени -- Камбоджа і Непаль -- приступили до СОТ у вересні 2003 р., напередодні т.зв. “Рунди в Канкуні” (Мехіко). Керує СОТ генеральний секретар, якому підлягає відносно невеликий персонал (біля 500 осіб); річний робочий бюджет організації становить біля 85 млн дол. Діяльність Секретаріату СОТ складається із: а) ведення контактів із державами-учасницями, б) вирішування різних спорів і конфліктів між дер-

жавами-учасницями, в) збирання даних для аналізу торговельної політики держав-учасниць і їхніх партнерів, г) тлумачення приписів і статей регламенту СОТ. Регламент СОТ -- це відносно вироблена збірка основних приписів і зобов'язань, які беруть на себе члени СОТ. Отже, приписи стосуються правових норм, що відносяться до переговорного процесу, що склався в часі восьмирічної рунди у Монтевідео (Уругвай), яка закінчилася у 1994 році. Секретаріат СОТ постійно декларує, що з особливою увагою ставиться до питань і проблем слабо розвинених держав (СРД), які складають майже половину членства СОТ.

Хартія СОТ керується загальною декларацією, що СОТ “прямує до збільшення життєвого стандарту шляхом значного обниження торговельних мит та інших перешкод у торговельній діяльності, а також до усунення різних форм дискримінаційної політики у міжнародній торгівлі”

У цьому випадку СОТ значно відрізняється від ГАТТ, що постав 1947 року. ГАТТ, як міжнародний договір, був своєрідною елітарною організацією. Першими “грюндерами” ГАТТ були розвинуті капіталістичні держави (РКД), які творили т.зв. “перший світ”, а саме: США, Бритійська імперія, Канада

і деякі інші держави з гурту антигітлерівської коаліції. До членів ГАТТ не належали держави “другого світу” СРСР і держави соціалістичного табору. Про інтеграцію пізніших років ще не було мови. Зрештою, світове співтовариство не було ще охоплене інформаційно-комп'ютерною революцією. Території існуючих тоді колоніальних потуг -- в облік не попадали. Ціла праця ГАТТ відносилася виключно до обміну товарами. Тому, зі зрозумілих причин, інші форми “товарів” не розглядалися.

СОТ вклучає у свої функції також послуги і предмети інтелектуальної власності: книжкову продукцію, фільми, предмети культури, інформатику, комп'ютерні програми, телевізійний зв'язок тощо. У зв'язку з постанням багатьох нових держав (в Африці біля 40), а з розпадом Югославії та СРСР, прийшли сюди значно менше 30 нових держав, які теж почали включатись у специфічні організації, створені в 1940-1950-их роках. З тих основних перетворень 1950-1990-их рр. мусила постати нова структура, що була б здатною охопити як “бігунів” на дальші віддалі, так і “бігунів” на ближчі віддалі. Саме з тих мотивів, СОТ охороняє комп'ютерне виробництво за принципами літературної творчості: авторські пра-

ва, винахідництво, сервітути тощо.

Постанови СОТ відносяться до всіх згаданих прав. Патентні права можна використовувати впродовж 20-літнього строку і вони стосуються майже всіх віток технологічної діяльності. Внаслідок існування держав різних рівнів розвитку, державам СРД і тим, що рахуються “добігачими”, тобто державами “третього-четвертого-п'ятого” світів³, СОТ дозволяла на багаторічну підготовку з метою випрацювання урівноважених законодавств, що стосувалися б згаданих угорі прав, а також мит, квот і інших платежів торгового обміну.

Найбільшою проблемою багатьох СРД був гнітючий брак кваліфікованого персоналу, здатного скласти такі законодавства, а при надто низькій грамотності населення (біля 25 до 40%) питання диверсифікації первинного продукту (напр. бавовни) не вдавалося перевести. Крім цього, не маючи місцевих засобів для виробництва готового товару (напр. текстилів), первинну сировину транспортували до місць фабрикації, поряд із митами, які накладали РКД, такий вид виробничої діяльності був економічно неприбутковим.

(Продовження буде)

Олександр Палій (“УІГ”)

УКРАЇНА: ШЛЯХ ДО ЄВРОПИ ЧЕРЕЗ НАТО

зброї).

Історично вкоріненими є суперечності між європейськими державами, які послабляли їх упродовж кількох століть і ледь не призвели до краху європейської цивілізації у результаті двох світових воєн.

Жодна країна Європи не може стати геополітичним провідником так, щоб її керівництво сприйняли інші країни ЕС. Найбільша держава Євросоюзу -- Німеччина -- має лише 86 мільйонів населення з близько 450 мільйонів населення всього ЕС після розширення 2004 року. В Європі є чотири великі країни (Німеччина, Франція, Велика Британія, Італія), кілька середніх (Польща, Іспанія) і низка дрібних.

У питаннях безпеки ЕС пряма залежність від іншої організації країн Заходу -- НАТО.

На Заході найчастіше розглядають НАТО і ЕС як дві невід'ємні частини європейської економічно-політичної системи. Євросоюз відповідає за економічну інтеграцію, а Північноатлантичний альянс -- за питання безпеки.

Спрошено кажучи, ЕС дає своїм членам можливість отримати прибутки. Але лише НАТО дає можливість забезпечити, щоб цими прибутками не скористався хтось інший. Добробут без належного рівня безпеки часто в історії був швидше загрозою для самого власника цього добробуту, ніж перевагою. Безпека, отримана в НАТО, дає європейцям можливість скористатися добробутом, отриманим у межах ЕС.

ЕС довго перебував у стадії планування власного розширення і остаточно визначився з питання кількості членів лише після того, як НАТО ухвалив рішення про розширення.

Навіть таке ключове для Європи рішення, як розширення ЕС на 10 нових членів (у ході попереднього обговорення пропонува-

ся розширення ЕС лише на 3-7 країн), Європейський Союз ухвалив лише під впливом розширення НАТО.

Всі нові члени ЕС, крім Кіпру і Мальти, стануть у 2004 році його членами лише після того, як стали членами Північноатлантичного Альянсу внаслідок рішень, ухвалених НАТО у 1997 і 2002 рр.

Коли президент Леонід Кучма нещодавно заявив, що ЕС розглядає Україну через призму Росії, він, вочевидь, мав рацію.

Країни ЕС серйозно залежать від російських енергоносіїв, зокрема Німеччина 30% нафти й газу експортує з Росії. ЕС істотно залежить від Росії й у сенсі спроб грати більш самостійну від США геополітичну роль.

Саме тому країни Європи не готові до інкорпорації України до європейських структур, оскільки Росія, м'яко кажучи, “критично” ставиться до такого вибору України. Такі підходи європейських урядів ставлять європейську інтеграцію України в залежність від позиції Росії.

Європейці вже забули, що більшість геополітичних змін, які відбулися в Центральній Європі в 1990-их роках, сталися насамперед завдяки існуванню незалежної України.

Нещодавно ледь не завершилася успіхом (тобто трагічно для майбутнього України) спеоперація під назвою “СЕІП”, спрямована на позбавлення України надій на європейське майбутнє. Але реакція європейців на ці події була досить млявою.

Курс на НАТО

Очевидно, що найлегшим і найшвидшим шляхом до членства України в ЕС і посідання гідного місця у Європі є вступ до НАТО. Інтеграція у сфері безпеки, швидше за все, прискорить економічну й політичну інтеграцію з Європою,

як це мало місце під час інтеграції до ЕС низки східноєвропейських держав.

Україна мала можливість переконатися, як саме НАТО впливає на прискорення вступу до ЕС нових членів. У 2007 році до ЕС приєднаються Румунія й Болгарія. Той факт, що ці країни у 2004 році вступлять до Альянсу, щонайменше на кілька років прискорить їхній вступ до Євросоюзу.

Румунія й Болгарія не надто далеко відірвалися від України за рівнем економічного розвитку. ВВП на душу населення з урахуванням паритету купівельної спроможності в Україні у 2002 році становив \$4,500, у Румунії -- \$7,400, у Болгарії -- \$6,600. (За даними “CIA World Factbook -- 2003”.)

Президент Кучма нещодавно заявив, що в ЕС України не чекають. Щоправда, категоричність цього твердження дещо поставила під сумнів Ялтинська вершинна зустріч Україна - ЕС. Очевидно, Україну і чекають, і зуть у НАТО.

У Празі Україна підписала плян дій Україна-НАТО, де було сказано про можливий вступ до Альянсу: “...орієнтація зовнішньої політики України на європейську і євроатлантичну інтеграцію, включаючи її заявлену перспективну мету -- членство в НАТО”

Попередній посол США Карлос Паскуаль заявив у грудні 2002 року, що на вершинній зустрічі НАТО в 2006 році будуть зроблені пропозиції низці країн, які увійдуть до чергової хвилі розширення НАТО, а рішення про їх вступ до НАТО прийматимуть на вершинній зустрічі НАТО в 2008 році. Однією зі своїх головних задач назвав вступ України до НАТО новий посол США Джан Герберт. Сподівається побувати на церемонії вступу України до НАТО і Президент Польщі О. Квасневський.

(Продовження буде)

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР В. ЯНУКОВИЧ: РИНКОВИЙ ВЕКТОР РОЗВИТКУ УКРАЇНИ
НЕРОЗРИВНО ПОВ'ЯЗАНИЙ З ЇЇ СТРАТЕГІЧНИМ ПАРТНЕРСТВОМ ЗІ США

Вашінгтон (АПУ). -- Ринковий вектор розвитку України нерозривно пов'язаний з її стратегічним партнерством зі Сполученими Штатами Америки, -- заявив на міжнародній конференції “Україна на шляху до розвиненої національної державності” прем'єр-міністр України Віктор Янукович. При цьому він зазначив, що мова, насамперед, іде про взаємодію в питаннях протидії тероризму, зміцнення режимів нерозповсюдження та експортного контролю, боротьби з міжнародною організованою злочинністю та відмиванням “брудних грошей”

Водночас, наголосив В. Янукович, українській владі хотілося б сьогодні побачити кроки США, що сприятимуть прискоренню формування в Україні розвиненої економіки. “Наразі США залишаються одними з небагатьох наших вагомих торговельних партнерів, які до цього часу не визнали ринкового характеру української економіки”, -- зазначив він, підкресливши, що Україна уже давно відповідає всім критеріям для скасування дії поправки Джексона-Веніка. Водночас, за словами В. Януковича, в Україні усвідомлюють, що реформи потрібні нам самим, бо це питання національного

виживання. “Однак бачимо й інше, -- у тісній співпраці зі США реформи в Україні будуть запроваджені набагато швидше і з найменшими втратами”, підкреслив прем'єр-міністр.

Довідка: Товарообіг між Україною та США в 2002 році становив 1 млрд. 336 млн. доларів. При цьому імпорту в Україну становив 683 млн. доларів, а експорт з України -- 653 млн. доларів. За шість місяців 2003 року експорт в США істотно порівняно з аналогічним періодом минулого року майже на 9% і становив 322 млн. доларів, а імпорту товарів та послуг США в Україну зменшився на 11%

і становив 337 млн. доларів.

При цьому Сполучені Штати посідають перше місце серед країн світу за обсягом інвестицій в економіку України. Станом на 1 січня 2003 року, обсяг інвестицій зі США в Україну становив близько 900 млн. доларів (17% від загальної обсягу прямих чужоземних інвестицій в Україну). Водночас загальний обсяг інвестицій з України у Сполучені Штати Америки становив 700 тис. доларів. Серед головних загроз експорту української продукції на ринок США постає практичне закриття американського ринку для української металопродукції.

ЗВЕРНЕННЯ СНР СКУ ДО УКРАЇНСЬКИХ УСТАНОВ І ВИДАВНИЦТВ У ДІЯСПОРІ

Згідно з рішенням Вченої Ради Національного Університету "Острозька Академія", в січні 2002 року почав діяти Інститут Досліджень Української Діаспори, директором якого призначено історика д-р Аллу Атаманенко, секретаря Світової Ради Українського Історичного Товариства.

Діяльність Інституту передбачає кілька напрямів, що пов'язані між собою. В першу чергу, це створення і розбудова бібліотеки і архіву, які допомагали б студентам і дослідникам вивчати різні аспекти життя та діяльності українців за межами України. Крім того, вже розробляється навчальна програма і в 2003 році уже впроваджено окремий курс про діяльність українських наукових установ в діаспорі. Також передбачається видання наукових збірників і довідників, присвячених українській діаспорі. Першим подібним виданням Інституту, у співпраці зі Світовою Науковою Радою СКУ, буде збірник праць про українські науки установи в Америці, Канаді, Західній Європі і Австралії.

Президія Світової Наукової Ради повністю підтримує діяльність Інституту Дослідів Української Діаспори і висловлює признання ректорові проф. Ігореві Пасічнику і Вченій Раді Національного Університету "Острозька Академія", за заснування цього Інституту.

Тепер звертаємося до всіх українських організацій, редакцій українських часописів і українських видавництв в діаспорі з проханням надсилати їхні видання і матеріали, книжки, журнали, часописи, бюлетені та інші матеріали до бібліотеки та архіву Інституту. Також в цій важливій справі можуть допомогати окремі громадяни. Подаровани Вами періодичні та інші українські видання, що видавалися в різні роки в діаспорі, стануть важливою складовою розбудови української науки. Важливим для формування колекції стане і передплата сучасних періодичних видань.

Видання просимо висилати на таку адресу:

Д-р Алла Атаманенко, директор
Інститут Дослідів Української Діаспори.

Національний Університет "Острозька Академія"

вул. Семінарська, 2, м. Острог, Рівненська область, Україна 35800.

При цій нагоді висловлюємо щирі подяки Українському Музеєві в Клівленді та його директорові Андрієві Фединському за активну допомогу в розбудові бібліотеки Інституту. Директорові Інституту доцентові Аллі Атаманенко бажаємо тривалих успіхів в її науковій та організаційній діяльності.

Спільними силами причинимось до розбудови Бібліотеки і Архіву цієї важливої наукової установи. Вивчення діяльності української діаспори в Америці, Канаді, Європі, Австралії та інших країнах є винятково важливе в науковому дослідженні історії України.

ЗА ПРЕЗИДИУ СВІТОВОЇ НАУКОВОЇ РАДИ

Д-р Любомир Винар — голова СНР
Д-р Ася Гумецька -- заступник голови СНР
Д-р Аркадій Жуковський -- заступник голови СНР
о. д-р О. А. Кравченко — заступник голови СНР
Д-р Осип Мартинюк -- секретар СНР

27 серпня 2003 р.

Українська діаспора в Україні

ТОНКА МЕЖА МІЖ МИРОМ І ВІЙНОЮ

Від Радянського Союзу Україна отримала третій у світі за розміром ядерний потенціал. Він становив 1272 боеголовки міжконтинентальних балістичних ракет (МБР) і 672 для крилатих ракет повітряного базування. Тож Україна відчула величезний тягар своєї відповідальності за міжнародну ядерну безпеку. Прийнято політичне рішення про ліквідацію ядерної зброї — ракет, шахтно-пускових приладів, командних пунктів, тобто всього того, що становило бойовий потенціал 43-ї ракетної армії. Вона й розпочала самороззброєння. Останню ракету в Україні знищили на початку березня 2002 року, а ще до цього, у жовтні 2001-го, методом підриву — останню шахтно-пускову платформу. Одну з них біля селища Побузьке Кіровоградської області зберегли і перетворили на музей. Він називається Музеєм Ракетних Військ Стратегічного Призначення і зберігає бойову історію.

Днями Центрального Музею

Збройних Сил України (музей ракетних військ — це його філія) організував для експерсів для столичних журналістів.

Музей — це бойова вихідна позиція, з командним пунктом запуску ракет, із наземним обладнанням і різноманітними допоміжними механізмами ракетного комплексу «ОС», збереженими у первісному вигляді. Більшість працівників музею — колишні офіцери ракетних військ, які несли бойові чергування на цьому комплексі.

Музей Ракетних Військ Стратегічного Призначення — винятковий музей, єдиний в Європі та в країнах СНД. Його експозиції нагадують, яка небезпека і нині ще навісас над світом. Тільки побачивши все на власні очі, усвідомлюєш рівень сучасного розвитку озброєння і яка тоненька межа відділяє людство від страхіття ядерної війни.

ДОНЕЦЬКИЙ ТАНЦОРИСТ-- НАЙКРАЩИЙ В ЄВРОПІ

Донецьк ("День"). -- Представник України -- 16-річний афроукраїнець з Донецька Ндуді Жерлін -- провідний танцюрист балетної школи Вадима Пісарєва, делегований Національному Телекомпанією України, переміг на міжнародному конкурсі молодих танцюристів Євробачення-2003 в Амстердамі, де він здобув 934 бали з 1000 можливих.

Шість днів в Амстердамі тривало змагання на конкурсі молодих танцюристів. Виступ танцівників оцінювався в прямому ефірі за допомогою електронного голосування. Кульмінацією конкурсу

став фінал, що транслювався по телебаченню. Національна телекомпанія України вперше стала активним учасником конкурсу, як єдина країнова телекомпанія -- член Європейської Мовної Спільноти (EBU). Наставник конкурсанта -- Вадим Пісарєв -- художній керівник Донецького Академічного Театру Опери та Балету

У лютому 2002 р. Ндуді Жерлін став золотим переможцем міжнародного балетного конкурсу «Юність балету». Двадцять років поспіль конкурс молодих танцюристів Євробачення відкривав зірок танцю.

Федір Федоренко

Кажуть, одна думка породжує другу. Оце в "Народній Волі" (ч. 27) була надрукована коротенька стаття К. Сироти (з "МУ") на тему Тризуба. Сирота, побувавши на виставці одного з майстрів-різьбарів, що відбувалася в київському ботанічному саду, на одній з посудин побачив намальованого трипільського птаха, що злітає. Цей птах нагадував йому наш Тризуб -- національний герб України.

Так, нашому Трипільцю вже минуло 5000 років, проте, воно слідами своїх мистецьких виводів (які відкопали археологи) ще й нині перегукуються з культурою нашого рідного мистецтва. Ось чому Трипільця треба вважати коліскою культури українського мистецтва, яким ми так пишаємося. Пишаємося також й колишньою вірою паганізму (від пагода), що теж є коліскою нашої української духовності. То нічого, що Україна згодом стала християнською, її паганізм нікуди не дівся. Навпаки, він половив християнство! Завдяки цьому в українському народі виплекалася одна з найкращих духовних культур у світі -- в повір'ях, обрядах, звичаях, традиціях, мо-

УКРАЇНСЬКИЙ ТРИЗУБ, ГЕРБ І ПРАПОР.

ралі, вірі в Бога. Якщо сьогодні співаємо "Ой, дай Боже, святий вечір!", замість колишнього "О, Дажбоже, святий вечір!", то зміст колядування майже не губиться. Без ґрунту ж паганізму наше християнство було б либонь "сухим", як це буває серед інших християнських народів (де народження та воскресіння Ісуса Христа зводиться до дивних традицій червоного блазня, який з мішком лізе в хату до ялинки крізь брудний димар, або зайця, що несе курячі яйця десь там у траві). У нас же, українців, чудовий духовний скарб!

Про Тризуб. Вишегзаний автор статті ще цитує окремі місця з книжки О. Знойма, як ось таке місце: "За тієї доби попереду війська везли постать Перуна, голову якого вінчали козиної роги..." Так, роги. Та хіба тільки козиної? Подішні воеводи носили шпильці шоломи на головах, а до них додавали ще й роги якоїсь тварини, що творило ніби тризубну корону на голові. Тоді така корона свідчила про високу рангу у війську, чи навіть вищу владу в державі.

Тож український Тризуб -- це й є структурне зображення корони

на голові, що пізніше стало атрибутом влади царя та короля в Україні.

Як знаємо, Володимир Великий теж мав тризубну корону. Її бачимо на малюнку київського *Анфологіону* з 1619 року. А обабіч Володимирової голови, видно ще й слов'янський напис: "Царь Владимир" Та, так -- саме цар, а не князь! Ще в XVII ст. народ вважав Володимира царем. Царем, який був володарем Київської Руської імперії, коли Московщина ще навіть не існувала. Тризуб так само зустрічаємо і на срібних монетах Володимирової Руси, як і на стінах київської Десятинної церкви, яку безбожні московські більшовики пограбували і зруйнували.

Після упадку Київської Руси та монгольсько-татарського спустошення, в межах Руси знову постає Галицько-Волинське Королівство, цим разом уже під владою короля Данила. І знову ж -- не князя чи принца!

Державний герб Української Народної Республіки в 1918 році мав уже всі атрибути Руси-України: блакитний щит, на ньому золотий Тризуб, обабіч щита Архи-

стратиг Михайло (Київ) і Лев (Львів), а все це було у вінку, на якому розміщені герби п'ятих країв України: Правобережжя, Лівобережжя, Галичини-Буковини, Закарпаття і Кубані. Це був великий герб!

У меншій видозміні цей український герб був уже таким: золотий Тризуб на блакитному полі щита. Чому саме на блакитному? -- Бо блакитний колір символізує королівську гідність (як то кажуть, блакитність чистої крові царя, короля, цісаря, султана, хана і т.д.) володаря вищої влади держави.

Ще в зменшеній видозміні цим гербом є жовто-блакитний прапор. Горішній жовтий колір означає золотий Тризуб (у поляків Білий Орел на прапорі вгорі), а нижній блакитний -- царську чи королівську владу в державі, тому прапор всюди репрезентує державний герб.

Геральдик М. Битинський вважає таке розміщення кольорів на українському прапорі історично оправданим, правильним.

А нас, українців, історія охрестила ще й жовто-блакитниками!

Володимир Медяний ("НХ")

ВИДАВНИЦТВО AXEL SPRINGER ЗАЦІКАВИЛОСЯ УКРАЇНОЮ

Український газетний ринок досі залишався "terra incognita" для німецьких видавництв. Лише тепер найбільшій у Німеччині видавничий дім Axel Springer, відомий такими газетами як "Bild" та "Welt", вирішив зробити перші кроки на ринку країни, який незабаром стане безперечною внутрішньою політичною стабільністю, економічним зростанням. Тепер, коли в економіці України справи теж почали

йти на краще, ми стали уважніше придивлятися й до її ринку.

Але й тепер, вірогідно, беручи до уваги відносно складну політичну ситуацію в Україні, в-во Axel Springer вирішило не ризикувати і поки що обмежилось тільки наданням ліцензії на випуск журналу *Auto Bild*. Часопис виходитиме в українському видавництві АвтоПреса, яке вже відоме чималою низкою тематичних журналів для автолюбителів. Водночас німці сподіваються, що справи в Україні розвиватимуться добре і їхня присутність на українському ринку не обмежиться тільки ліцензійним виданням. Андреас Тільк:

"Пізніше, коли ми відчуємо, що можемо самостійно працювати в Україні, ми звернемося до нашого партнера і запропонуємо

йому заснувати спільне підприємство. Але тут доводиться враховувати також наші пріоритети. Справа в тому, що тепер ми плануємо створити власну структуру в сусідній Росії. Це також одна з причин, чому ми вирішили не розпорюшувати власні сили і поки що обмежитися в Україні тільки ліцензійним виданням. Це можна розглядати і як випробувальний час для України, оскільки, надаючи ліцензію нашому партнерові, ми можемо без особливого ризику для нашої фірми познайомитися з українським ринком"

Скільки саме довелося викласти українській сторони за ліцензію, Андреас Тільк говорити не став. Вартим уваги є те, що Axel Springer практично не впливає на редакційну політику своїх ліцензійних видань. А Тільк пояснив:

"Ми визначаємо концепцію і висловлюємо свої побажання щодо укладання журналу. Але в цих рамках наші партнери мають практично повну свободу дій. Звичайно, ми слідкуємо, щоб не замінено нашої концепції і часописів для автолюбителів не перетворився на видання для жінок. Ми дуже уважно стежимо також за тим, щоб, наприклад, тести автомобілів, які проводить журнал, роби-

лися абсолютно об'єктивно. Тут ми маємо дуже суворі стандарти" Журнал *Auto Bild* видаватиметься в Україні раз на два тижні і коштуватиме 4 гривні -- не дешево, якщо врахувати нинішні українські зарплати. Говорить один з керівників концерну Axel Springer, відповідальний за зв'язки з Центральною та Східною Європою Андреас Тільк:

"Безперечно, не всі українці будуть в стані купувати цей журнал. Але я гадаю, що ті, хто цікавиться чужоземними марками автомобілів і має на них гроші, більш-менш регулярно купуватиме наше видання. Принаймні ми сподіваємося, що саме так і буде"

Цілком імовірно, що недовозі українські читачі зможуть також познайомитися з іншою продукцією видавничого дому Axel Springer. Як стало відомо "Німецькій хвилі", видавництво тепер розмірковує про випуск в Україні також комп'ютерного журналу *Computer Bild*, журналу, головною темою якого є комп'ютерні ігри, *Computer Bild Spiele*, а також часопису для жінок *Bild der Frau*. Німецьке в-во тепер шукає в Україні партнерів для випуску цих журналів

Відразу після падіння Бер-

Сергій Брунь, Київ

Є події у нашій, як і у світовій історії, що оспонукують до певних оцінок з огляду на їхнє значення і вплив на наявні політичні процеси. Саме такою подією, безперечно, стало 11 вересня 2001 року -- один із найжахливіших терористичних актів у світовій історії.

Оскільки вересневі збори Київської міської ОУН відбувалися в день другої річниці цієї трагедії, відкриваючи їх, провідний столичних націоналістів Павло Дорожінський дав оцінку того, що сталося. При цьому він підкреслив, що хоча в історії ОУН є події, пов'язані зі збройною боротьбою, проте жодного разу не проводилося терористичних актів проти мирного населення. Адже від початку створення ОУН, такі дії вважались неприпустимими.

На початку зборів їх учасники вшанували хвилиною мовчання пам'яті не лише тих невинних жертв, але й віддали останню шану загиблomu в автомобільній катастрофі за кілька днів до цього-річних зборів провідникові Подільської районної ОУН підполковникові Юрієві Бабичеві. У короткому емоційному слові про нього, П. Дорожінський заявив, що Ю. Бабич -- справжній націоналіст, який був з нами з початку 90-их років, беручи активну участь у

праці ОУН на теренах Києва і залишив після себе добру славу. У церемонії поховання Юрія Бабича брала участь делегація від Київської міської ОУН на чолі з П. Дорожінським, а на столі президії цих зборів стояв портрет загиблого друга, перев'язаний чорною жалібною стрічкою.

Та життя не стоїть на місці, тож найкращою даниною загиблomu є продовження тієї справи, яку вони робили. Це стосується як праці Подільської районної, так і столичної ОУН в цілому. Те, що столична ОУН, не дивлячись ні на що, залишається потужною і дієвою громадсько-політичною організацією, з приємністю відзначив гість цих зборів -- народний депутат України Володимир Стретович.

У своєму виступі він розповів про працю парламентського комітету, який він очолює з 2002 року. Оскільки цей комітет розглядає справи, пов'язані з випадками корупції, виступ В. Стретовича зацікавив всіх учасників зборів, а після його завершення було чимало запитань. Вони стосувалися як справ, якими займається парламентський комітет доповідача, так і політичної ситуації у державі в цілому.

Про те, що вдалося досягнути

СИЛА ЄДНОСТІ

столичним націоналістам у літні місяці, поінформував у своєму виступі Павло Дорожінський. Звичайно, більшість членів і кандидатів столичної ОУН про неї знає, бо бере активну участь у всіх заходах. Однак, поглянувши на все, що робилося в цілому, -- від відзначень пам'яті Олени Теліги до участі у праці VII Конгресу СКУ і в різних політичних акціях, нас зрозуміло, що досягнуто за цей час чимало.

З особливою приємністю П. Дорожінський відзначив активність членства столичної ОУН, подякувавши тим, хто зумів виступити з трибуни цього форуму від імені столичних націоналістів. До того ж, члени столичної організації зумили провести кілька заяв і звернень, які прийняли учасники Конгресу. Зокрема -- стосовно ситуації довкола нього потребує активної протидії антиукраїнським силам, щоб не допустити до наруги над пам'яттю загиблих у цьому місці членів ОУН. П. Дорожінський подякував за активність під час Конгресу СКУ членам організації -- Г. Яблонській, В. Бубликові, Р. Скалій, В. і Л. Коваленкам та іншим членам.

З особливою приємністю Дорожінський доповів про високу

оцінку, яку дали праці столичних націоналістів наші члени з різних країн, яким у літні місяці пощастило з ними познайомитися.

Проте столичні націоналісти не збираються зупинятися на досягнутому. Спонувають до активної дії також інші політичні процеси, що відбуваються в Україні -- від намагань вступу до ЄС, до чергових спроб політичної реформи. Чим це загрожує нашій державі, пояснювати зайве. Тож столичних націоналістів можна буде зустріти поміж тими, хто братиме участь у протестних акціях цієї осені, щоб не допустити до втрати тих надбань, за які боролися десятки поколінь українських патріотів, наших великих попередників -- омріяної віками української державності. Ця праця потребує великої єдності наших лав і тісної співпраці з іншими націонал-патріотичними партіями й організаціями. Спільна праця членів Київської міської ОУН упродовж багатьох років доводила, що така єдність у нас є, а нещодавні спроби розколу довели, що ми вміємо їм протидіяти, зберігши моноліт дієвого членства столичної Організації Українських Націоналістів -- тих, хто не піде на жоден компроміс, зраджуючи власну совість.

ЗБЕРЕЖІТЬ НА ДОВГІ РОКИ УКРАЇНСЬКЕ ОРГАНІЗОВАНЕ ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ І КАНАДІ. ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОРЬОЗУ!

В ІВАНО-ФРАНКІВСЬКУ ВІДКРИЄТЬСЯ ПОЧЕСНЕ КОНСУЛЬСТВО ХОРВАТІЇ

Івано-Франківськ (АПУ). -- В Івано-Франківську до кінця цього року відкрити почесне консульство Хорватії. Про це оголосили голова Івано-Франківської обласної державної адміністрації Михайло Вишиванюк та посол Хор-

ватії Маріо Миколіч. Члени хорватської делегації під час зустрічі з М. Вишиванюком також розглянули спектр питань щодо співпраці в галузі охорони здоров'я, машинобудування, туризму, виробництва меблів.

Осип Мороз
Доктор економіки, США

ВИЩА ОСВІТА США У ПЕРСПЕКТИВІ

(Доповідь на міжнародній конференції “Україна: вчора, сьогодні, завтра” в Іллінойському Університеті в Урбана-Шампейн у червні 2003 р.)

Майбутнє університетів України з погляду перспективи американських університетів має бути переосмислене в рамках світового досвіду. Корисний досвід слід переймати.

Ставлення українця до часу і простору чекає своїх дослідників. Яким мені бачиться майбутнє України? Насамперед, у розв'язанні ще однієї важливої проблеми -- появи групи науковців, які б працювали над вивченням можливого майбутнього... Йдеться про важтості, які українська інтелектуальна еліта зможе витворити і запропонувати до широкого важтук.

XXI століття вимагає вирішального прориву в розвитку модерної української нації. Українці мають реальну можливість піднести вій інтелектуальний потенціал на вищий, сучасний рівень, сформувати сучасну модерну націю, зробити гідний внесок у сукупний інтелект людської цивілізації.

Україна має створити головну течію для сьогодення і майбутнього. Українців легко організувати *проти*, але дуже важко організувати *за*. Вивчення ментальності українців в Україні та діяспорі допоможе у виробленні пріоритетів для конкретних дій.

Або українці стануть якісними, або історія їх змеле.

Як лікар лікує людину на базі медичної науки, так треба лікувати українське суспільство на міждисциплінарній міжнародній базі знань.

У статті використані дані за таким джерелом: James L. Morrison/The University is Dead! Long Live the University// “Futures Research Quarterly, Spring 2003, Volume 19, Number 1, pages 61-69”

У суспільній сфері зміни відбуваються набагато повільніше, ніж в інженерно-технічній. Інженери кінця XIX ст. були б дуже здивовані змінами у їхній професії в кінці XX століття. Натомість викладачі XIX ст., перенесені в навчальні класи XX ст., почувалися б доволі вигідно, бо не так багато змін відбулося в організації навчального клясово-аудиторно-лекційного процесу та в методиці викладання.

Початок семестру має визначені часові терміни, наукові ступені базуються на обсягах лекційно-семінарських годин у навчальних аудиторіях. Та прийшла пора змін і в цю сферу. Їх викликали такі групи сил-факторів: демографічні, глобалізація, економічна перебудова, інформаційні технології.

Саме під їх впливом у май-

бутньому зміняться організація і функції вищої освіти США. Нижче детальніше розглянемо ситуацію та динаміку змін.

1. Сталися суттєві зміни в етнічній структурі населення США. Наприлад, у 1970 р. населення Нью-Йорку мало у своєму складі 2/3 білих мешканців, а в 2000 р. їхня частка зменшилась до одної третини. За цей же тридцятирічний період у складі населення країни югорта “ненароджених у США” зросла з 5% до 11%.

2. Зростає популярність вищої освіти. Якщо в 1980 р. до вищих шкіл вступило 56% випускників середніх шкіл, то у 2000 р. - 67%. В період 1996-2005 рр. чисельність випускників середніх шкіл зростає на 20%. На цьому тлі число бажаючих отримати вищу освіту додатково зростає на 16% вже в цьому десятилітті.

3. Міняється портрет студента. Студентська молодь на противагу своїм учителям, вигідно почувалась за комп'ютером і є більш технологічно творча.

4. Вікова структура США та інших індустриальних країн міняється. Відповідно до цього “дорослішає” студент вищого закладу. У 2010 р. 43% населення США складатимуть люди у віці 50 років і старші. Серед тих, хто здобуває вищу освіту та проходить вищу кваліфікацію, частка дорослих складе 50%. В навчальних програмах у 1995 р. брало участь 76 мільйонів американців. Передбачають, що в 2004 р. в них візьме участь 100 мільйонів. Ці зміни викликають розробку нових навчальних програм -- доступних і відповідних до часу і місця для працюючих дорослих людей, які потребують не лише традиційних вищих шкіл.

5. У цьому десятилітті відбудуться зміни в кадровому складі викладачів вищих шкіл. Він оновиться на 20% за рахунок того, що на місце виходу на пенсію старшого покоління, прийдуть молоді, талановиті й модерно освічені кадри, які володітимуть інформаційними технологіями та не матимуть упередження до нововведення.

6. Вплив глобалізації на американську вищу освіту відбувається під впливом міжнародного руху, що швидко посилюється, а саме: капіталу, робочої сили, товарів і послуг, технологій, інформації. Зростає також число міжнародних корпорацій: 1970 р. 7,000 одиниць, 1990 р. -- 30,000, 2002 р. -- 63,000.

Деякі нинішні міжнародні корпорації за обсягами свого капіталу перевищують економіки окремих розвинутих країн. Так, якщо взяти 100 найпотужніших економічних структур (країн і

корпорацій) за обсягом капіталу, то серед них нараховується 51 корпорація. Найбільша світова корпорація EXXON MOBIL має більший капітал, ніж 180 держав разом.

7. У глобальній економіці вирішальну роль грають інформаційні технології. 60% національного валового продукту США створюється із застосуванням інформаційних технологій. Третина економічного росту США з 1995 р. забезпечується застосуванням інформаційних технологій.

У найближчі п'ять років нові робочі місця будуть вимагати застосування комп'ютерної техніки, а 80% з них сьогодні ще не існують. Особливо різючі зміни відбуваються у торгівлі. Наприклад, у 2005 р. торгівля через електронну пошту матиме обсяг у вісім трильйонів доларів. Знання інформаційних технологій для 95% працівників торгівлі стане обов'язковим.

8. Американська Асоціація Тренування і Розвитку передбачає, що 75% сьогоднішніх кадрів мусять пройти перевикілі. З метою забезпечення успіху своїх студентів у глобальній економіці, професори університетів мають дати їм підготовку в таких ділянках, як: застосування інформаційних технологій, досвід праці з людьми різних культурних традицій, навик займатися постійним самостійним навчанням.

9. Поседнання можливостей більш компактних, але потужніших і дешевших комп'ютерів з можливостями інтернету для зв'язку між людьми у світі через аудіо-, відео- і друк, забезпечити можливість транслювати у весь світ культуру США. Це, тим більше, що:

- До інтернету приєднується у світі 40 осіб на секунду, або 75 млн. користувачів на рік.

- Пересічне число послань електронною поштою у 2000 р. становило 10 мільярдів кожного дня, а у 2005 році очікується 35 мільярдів.

- Міжнародна мережа вищої освіти, не включаючи США, становить 111 мільярдів доларів щорічних витрат і охоплює 32 млн. студентів. Половина цих грошей і студентів належить Кнтаєві.

- Національний Інститут Стандартів і Технологиї США пе-

редбачає, що американський ринок вищої освіти зростає до 46 мільярдів доларів протягом наступних п'яти років.

- У 2005 р. 85 тисяч військовослужбовців буде навчатися за інформаційними технологіями.

- Традиційні програми навчання за клясовою системою коштують 1,800 доларів, а на “веб-сайт” -- 120 доларів.

- Массачусетський Інститут Технологиї (MIT) вже повністю перейшов на приймання заяв на навчання через інтернет.

- Бібліотека Конгресу США, у співпраці з іншими бібліотеками, формує глобальне інформаційне бюро, яке буде працювати щодня щодобово без вихідних.

У цьому десятилітті більшість викладачів поступово відходитиме від аудиторного способу навчання і не буде обмежена ні часом, ні місцем, ні методикою навчання, а студенти наберуть статусу молодших колег своїх учителів.

- Лекції перестануть бути основною формою навчання, а адресно-групові та індивідуальні навчальні проекти стануть нормою.

- Система освіти готуватиме фахівців, використовуючи різноманітні інформаційні технології та засоби, що забезпечуватимуть співпрацю з людьми різних етнічних груп у контексті широкого кола світових проблем і вибору, а не даватимуть готових відповідей на кшталт шкільних підручників.

З усього сказаного випливає, що вища освіта США вже у 2020 році буде різюче відрізнятися від сьогоднішнього стану, стверджують футурологи, працівники освіти та фахівці з інформаційних технологій.

А хто в Україні має проаналізувати наведений американський досвід та бачення майбутнього вищої освіти у США і пристосувати це до українських реалій? Яка при цьому роль українського світового інтелекту у цьому процесі -- формуванні довгострокової стратегії вищої освіти в Україні?

Вважаю, що модель “Майбутня освіта України” має творитися із залученням широкого кола спеціалістів та вивчення свого та закордонного досвіду, а також передбачень, які, як покаже ситуація у США, розробляються і виправляються відповідно до новаторських подій.

Володимир Жила

27 ЦІКАВИХ ВІРШІВ

Світлана Кузьменко, “Листи до друга. Поезії”.
Торонто, “Самвидав”, 2002, 29 стор.

У підневільній Україні ще так недавно наші борці за волю і державність друкували свої твори лише у виданнях “Самвидав” Щоб пригадати ці гіркі часи, Світлана Кузьменко назвала своє видавництво “Самвидавом”, що своїми виданнями привів до блискучого розвалу всесильного “Союзу”

Світлана Кузьменко -- це відома в Україні та в діяспорі письменниця і поетеса.

Творчість С. Кузьменко оригінальна, цікава та написана з естетичним смаком. У неї потужне вміння виділяти та оцінювати естетичні властивості явищ природи, суспільного життя та творів мистецтва. Ця здатність породжується суспільною практикою, творчою діяльністю, а також читанням художніх творів, зокрема їх глибоким вивченням, яке розвиває та збагачує естетичний смак.

Як нам відомо, кожна епоха має свої естетичні смаки. Про смаки сперечаються мистці та ведуть довгі дискусії, в яких помічасмо їхню начитаність і природно обдарованість.

У своїх віршах Світлана Кузьменко чудово висловлюється про тишу, час і міри. Вона пише:

Не в шумі й гаморі осмислюється час,
Приходить людям думка сокровеина,
Що над буденним піднімає нас
Туди, де вічне і надхненне:

Минулого вчувається луна,
А серце поривається до лету...
Коли приходить тиша... Лиш вона
Найкращий справжній приятель поета.

Ці рядки зворушують людину, підносять її туди, “де вічне і надхненне; де і земля, і вода, і повітря -- все поснуло. А у нас в селі казали, “тиша, хоч маком сій” Це щось в роді вільного вірша, побудованого на відносно однотипній синтаксичній організації рядків.

Ще краще звучить вірш про час, про філософську форму існування, що виявляється в тривалості буття. Поетеса змалювала час по-своєму:

На землі рахують по-земному,
Від початку -- до сучасних літ.
З точки зору вічності, відомо,
Кожний час -- лише коротка мить.

А, можливо, й там уже від віку
Хтось устгн порядки навести:
І у ній свої -- і коні віку
І свої калинові мости.

Поетеса тут досвідчений і бездоганний майстер слова, який нещадно ставиться до написаного, дбає про чистоту і багатство слова, збачаючи істотну його рису в простоті і в мистецькому застосуванні точного слова.

Про міри поетеса висловлюється більш практично:

У людей багато необхідностей,
З рівністю чергується нерівність.
Та у всіх -- в багатстві чи у бідності --
Є лише одна -- єдина гідність.

Дуже розумне порівняння висловлює поетеса про міри. Наскрізь мило звучить присвятний вірш чоловікові Борисові, літературний шлях якого сягнув вершини поетичних шедеврів.

Олеся Лушій

МИ ПРОБАЧИЛИ ВСІМ ВОРОГАМ

Ми пробачили всім ворогам
Найстрашніше -- знущання над нами,
Ми забули про помсту китам,
Ми забули про суд над китами...

Дозволяємо злим ворогам
Кепкувати із рідної мови.
В нас плівають, ми зчиняємо гам
І ведемо якісь перемови.

Хто ми є після того? Хто ми?
Чи в серцях вже немає відваги?
Ми -- раби Воркути, Колыми --
Не достойні у світі поваги?

Хто ми є, українці? Хто ми?
Крізь віки йшли голодні і босі.
Якщо хочемо бути людьми,
То не будемо такі безголові.

Чи немає сміявця сказати,
Щоб почула вся Україна,
Так по-лидарськи грізно: Назад!
Упадіть, вороги, на коліна!

Олександр Булах

СТИХІЯ

Мов сто демонів -- зрушився вітер.
Рве, жбурляє, ламає, гуде...
Небезпечно й у домі сидіти.
Глади, з вишором хата впаде.

Вже столітні дуби застогнали
Від нестримної влади стихії.
Лиси зігнулися, та не зламалися,
Не схотіли здатися буревіям.

А розлючена, темна потвора
Собі в поміч ще й шторм запросила.
Набундючилась хвиля над морем,
З берегів вишті їм захотілося.

Знов шалений здіймається вітер.
Трощить, киньдє все, що попадеться.
І дерева з корінням зриває,
Вже й дубам не стояти безпечно.

Не шадить ураган й на хвалину
Ні землі, ні води, ні людину,
Ні маленьку комаху й рослину,
Ані в тихій заплаві краплину.

Ломить, нівечить, нищить і топить,
Потримавши не довго -- з годину.
Стоголосо, потворно відступити,
Залимає по собі руїну.

18 вересня 2003 р. над прибережними стейтами Америки -- Північною Кароліною і Вірджінією пролісся небувалий тут ураган під назвою Ізабель, який наробив багато лиха, включаючи й людські жертви.

Іван Малавта

ГРАМАТИЧНИЙ ЕТЮД

Я хочу послухати тишу. Зі всіма особами --
Ти хочеш співати. а одинні й множинні --
Він хоче. діє слово.
Вони хоче І не лише
Істи й веселитися. дієсловом.

Ми хочемо злагоди. Бо всі чогось прагнуть,
Ви хочете влади. Навіть байдужі.
Вони хочуть стріляти... Навіть після
останнього причастя...

Це тоді...

Це тоді усе літом завітало.
Так хотіло для нього рости.
І було мені легко і світло
У той вечір з тобою їти.

Уже пам'ять до сну час колише...
І стирас... Та й крихти не стер,
Як твій голос читав ніжні вірші,
Бо я чую ще й дотепер.

Поетеса з любов'ю висловлюється про свого чоловіка, відомого поета. Це не романтичний твір. Тут немає ні високих поривів, ні прагнення чогось надзвичайного. Але тон вірша нормальний, спокитий туюю.

Ніяк не можу пропустити вірша “Синам”:

Не знаю: день їде на зміну ночі.
І право, що осачує людей.
Я віро: правди всевидущі очі
Не обійти нікому і ніде.

І як воно б там часом не було --
Я вірити нікому не покину...
І віро в нас, і віро у людину,
І що добро перемагає зло.

Вірш пройнятий глибокою вірою, а тут і надією. Це ті два основні важелі людського життя.

Підсумовуючи, хочу сказати, що це порівняно невелика збірка віршів. Тут немає особливих ефектних форм, але є чимало яскравих картин життя та неповторних життєвих обставин. Але все тут підпорядковано гармонії людських почуттів і міцній красі природи.

By Jan Maksymiuk

IS MOSCOW HEADING FOR BORDER CONFLICT WITH KYIV?

Earlier this month, the Ukrainian Foreign Ministry issued a statement warning the Russian government that the construction of a dam, already under way, between Russia's Taman Peninsula and the islet of Tuzla in the Kerch Strait may violate Ukraine's state-border and territorial integrity. According to some reports in the Ukrainian media, after the construction of the dam, the Russian side plans to construct a frontier post on the islet, which Ukraine considers to be its own territory. In response, the Ukrainian side has reportedly reinforced the islet with a border-guard unit and installed antitank defenses. According to some Russian newspapers, the dam, which is 30 meters wide, is now only 1 kilometer away from the islet.

Kerch Strait is a shallow channel connecting the Azov Sea with the Black Sea and separating Ukraine's Crimean Peninsula in the west from Russia's Taman Peninsula in the east. Until 1925, Tuzla was the Tuzla Spit, but a heavy storm that year disconnected it from Russia's Krasnodar Krai, which is inhabited in part by the so-called Kuban Cossacks, relatives to the Ukrainian Cossacks of the past. In 1941, Tuzla became an administrative part of Crimea; in 1954, Crimea was ceded to Soviet Ukraine. Thus, following the breakup of the Soviet Union, Ukraine considered Tuzla to be its own territory. A dozen families of fishermen -- Ukrainian citizens -- live on the islet, which also hosts several holiday hotels belonging to the port of Kerch on the Crimean Peninsula. The Tuzla islet is some 7 kilometers long and 500 meters wide.

Ukrainian and Russian media seem to be rather confused as to why the construction of the dam was started and who authorized it. Sev-

eral versions exist. According to one, the decision was made by an unspecified self-government body of the Kuban Cossacks in the Taman Raion of Krasnodar Krai, who reportedly want to stop water from the Taman Bay mixing with the much saltier water from the Black Sea. The Kuban Cossacks are supposedly concerned with the salinization of their environment, which makes it impossible for them to breed certain species of fish that are used to fresher waters. By this version, the builders of the dam -- who reportedly include a lot of nonsalaried Kuban Cossack activists -- are going to stop their building effort several meters away from Ukraine's border.

But the much-respected "Zerkalo nedeli" weekly in Kyiv suggests a slightly different version: the dam project is secretly supported by local businessmen from Crimea and Krasnodar Krai, who allegedly want to urge both Moscow and Kyiv to build a more solid connection between Crimea and Russia -- a bridge between Tuzla and Kerch. The dam project is reportedly supported by the leader of the Crimean communists, Ukrainian parliamentary deputy Leonid Hrach, who is known for his various ideas to make trade and other contacts between Crimea and Russia more intense. These ideas include not only building a bridge over the Kerch Strait, but also, surprisingly, laying a water pipeline along this bridge. "Zerkalo nedeli" suggests that Hrach may be interested in piping cheap alcohol from Ossetia into Crimea.

However, the Tuzla controversy may also have more serious consequences, of a political, economic, and military nature. First, Ukraine and Russia for many years have been at loggerheads regarding the delimita-

tion of the border in the Azov Sea, in general, and Kerch Strait in particular. More than 100 oil and natural-gas deposits have been discovered in the Azov Sea. Their exploitation by Russia or Ukraine, with no delimited border between them, carries the potential risk of a full-scale international row over their sea frontier.

Second, Kerch Strait is fairly shallow; big ships can only navigate the strait through an artificially made fairway that is administered and controlled by Crimea's port of Kerch. It is estimated that the Kerch administration takes in up to \$180 million annually from the passage of Russian and other ships entering the Azov Sea.

Moreover, the Tuzla islet has a strategic military importance -- as long as Kyiv controls it, it also controls the traffic between the Black Sea and the Azov Sea, including that of naval vessels.

Some Ukrainian politicians and journalists have speculated that the Kremlin has decided to reconnect Tuzla with the Russian mainland and take the islet under its administration, thus gaining more control over the navigation in Kerch Strait. "The Russian action on Tuzla is primarily a test of Ukraine's capability to defend its territorial integrity and an illustration of [Moscow's intent] to swallow Ukraine as a whole -- through the Single Economic Space -- or in parts, [by taking] Tuzla and Sevastopol," Borys Bepaly, a deputy from the opposition Our Ukraine bloc, told UNIAN.

Some are more cautious in their assessment of the dam controversy, but no less far-sighted. Their view of the controversy derives from a statement by the Krasnodar Krai governor earlier this month, who said on a

Russian television channel that the construction of the dam is being carried out following an accord reached between Ukrainian President Leonid Kuchma and his Russian counterpart Vladimir Putin during their meeting in September. According to this theory, when the dam is only a few meters from the islet, Kuchma will personally arrive at Tuzla and "order" that the construction be stopped, thus quashing the potential border conflict between the two countries and securing the country's territorial integrity. This version implies a conspiracy between Kuchma and Putin -- allegedly oriented toward boosting Kuchma's rating in Ukraine and making a third presidential term possible for him.

Kuchma said on 6 October that the construction of the dam involves a "misunderstanding" rather than "politics." Asked whether this situation may provoke a border conflict with Russia, Kuchma said he refuses to believe such a development could occur. Last week in Moscow, Ukrainian Foreign Minister Kostyantyn Hryshchenko spoke with Russian Foreign Minister Igor Ivanov and Russian Prime Minister Mikhail Kasyanov about the dam controversy. No details of the talks have been released.

The Verkhovna Rada adopted a statement on 14 October appealing to the Russian parliament to intervene in the construction of the dam in order to stop any "unilateral actions" that may contradict "the spirit of strategic partnership of the two countries." In the event the dam project is continued, the Ukrainian legislature pledged "to initiate all measures envisaged by the norms of international law to protect a state's territorial sovereignty."

USA, EUROPEAN PARLIAMENT OR EVEN NATO SHOULD STOP RUSSIA'S OUTRAGE

KYIV. -- The head of parliamentary committee for European integration Borys Tarasiuk appealed to the European Parliament in connection with the actions of Russia around the Tuzla island.

"The European Parliament should be briefed on one of dangers that may be triggered by irresponsible actions of the Russian party. It is quite in the context of the discussions we have in the committee for inter-parliamentary cooperation," Tarasiuk told reporters upon presentation of the Evroatlantyka journal on Monday.

He said he has sent a letter to the co-chairman of the EP committee for cooperation between Supreme Rada and European Parliament Jan Virsma.

Tarasiuk declined to predict what can be the reaction of the European Parliament. "They may initiate an appropriate reaction in the form of a European Parliament resolution. Or raise this issue during Russia-EU summit. Or the issue may surface in

the contacts of European Parliament to the Russian colleagues," the Ukrainian deputy said.

He said the assurances of the official Moscow that the events around Tuzla have been caused by local authorities of Krasnodar "hold no water."

Tarasiuk backed the actions of Ukrainian officials in connection with events around Tuzla, but said they were "minimum possible."

He reminded that Ukraine has the right to appeal to the USA in dangerous situations, in accordance with the 1994 Memorandum of guaranteeing the national security of Ukraine signed after Ukraine joined the nuclear non-proliferation treaty.

Tarasiuk also believes the Tuzla issue may be taken to the UN Security Council.

Ex defense minister Konstantyn Morozov, who also attended the presentation, told reporters that "special relations with the NATO" allow Kyiv to appeal the NATO crisis committee in case the situation worsens.

NATO WILL MONITOR PRESIDENTIAL ELECTIONS IN UKRAINE

KYIV. -- The NATO will monitor presidential and parliamentary elections in Ukraine, the Secretary General of the Alliance George Robertson told Deutsche Welle, according to Ukrayinska Pravda.

At this, the NATO chief stated that no country can expect to be admitted into the Alliance, if it fails to meet principal democratic standards, including transparent democratic elections.

In the words of Robertson, only countries with high standards of democracy adhering to the rule of law, freedom of speech, with free mass media, and open, transparent

and fair elections can be members of the NATO.

"Ukrainians can see that such countries as Bulgaria, Romania, Slovakia, or Lithuania had to carry out a lot of tasks in both military and political spheres to get prepared for NATO membership. Therefore, we shall certainly monitor presidential and Rada elections", Robertson said.

He said the elections will be a test for both leadership of Ukraine and international community. In the words of Robertson, the countries failing to ensure top democratic standards during their elections are not eligible for NATO membership.

STUDENT AID THANK YOU LETTERS

Dear Members of the Executive Board:

I would like to take this time to tell you how much I greatly appreciated that you selected me as a recipient of the scholarship. As you all know, the cost of college in general is very expensive and growing each year. This contribution will tremendously aid my with my cost of books. Thank you once more.

Sincerely,
Michael A. Dyshuk

POLAND CONFIRMS INTEREST IN ODESA-BRODY PIPELINE

WARSAW. -- Poland confirms its interest in completion of the Odesa-Brody oil pipeline, Marshal of Polish Sejm Marek Borowski stated to journalists at the press conference.

However, Borowski notes the decision on use of the pipeline must be made by the Ukrainian side. Borowski also noted that in this situation it is crucial for Ukraine to en-

list support of Kazakhstan as supplier of oil and its immediate recipients, the European countries.

According to earlier reports, the Cabinet of Ministers plans to take a decision concerning direction of oil transit along Odesa-Brody before January 15. The Odesa-Brody pipeline with the annual capacity of 9 million tons, is 674 kilometers long.

By the will of God, our beloved mother and grandmother

Sophia Klepachivsky Chopivsky

--daughter of Konstantyn, the Director of the National Bank during the Ukrainian National Republic, and Maria Arkas-Klepachivsky, left this earth on August 26, 2003 in Washington, DC.

She entered her eternal sleep at the home of her loving daughter Lydia and son-in-law Randy, with family members and friends present.

Sophia was born on the eighth of June, 1923 (old calendar) in Chenstohova, Poland. As a child, she enjoyed sojourns at Ukrainian Girl Scout (Plast) camps in what is now Western Ukraine. She completed high school in Cholm, Poland, attended medical school in Prague, Czechoslovakia and graduated from the University of Graz Medical School in Austria.

In grief, she has left her children and beloved grandchildren: daughter Lydia, with husband Randy and daughters Lida (Lala) and Sophia; her son George Jr. and children George III and Kvitka-Alexandra; her son Peter with wife Ann and their children Katya, Maria, Lesya, and Peter; her son Andrew and sons Nicolas and Alexander, and close and distant family in her dear, native Ukraine.

"Though for awhile we'll be apart, my dear grandchildren, my spirit will always be there to greet you. And when you come to visit me at my grave on Memorial Sundays, we will again rejoice with traditional customs, laughter and love."

Private funeral and internment took place at the family plot in the cemetery of St. Andrew Ukrainian Orthodox Church in South Bound Brook, NJ.

Donations may be made to the:
Petliura Library Fund/Sophia Chopivsky Memorial
c/o 4005-52nd St., NW, Washington, DC 20016

The Lord called, and said
"It's your time, Sophia,
Your loved ones are waiting for you,
Your Father, your Husband,
your Mother Maria"

How difficult it was to leave
Your grandchildren and sons,
Your soul ached for your daughter,
"Be with us a little longer, Mama"

And then time stopped.
It was half past eight-
You took three heavy breaths...
And the house was left in sorrow.

Forgive us, Mama, that we
Couldn't save you one more time.
But in that world there is no pain,
God will take care of you now.

As we bade our farewells one last time,
A flock of geese flew overhead,
It was a sign from your beloved Ukraine,
And with them, you ascended to the
Heavens.

—Luba Kobsey

NAFTOHAZ UKRAYINY TO INVEST \$100 MLN IN FIRST STAGE OF LIBYAN FIELDS

KYIV (Interfax). -- Naftohaz Ukrayiny, which is to receive concessions for four oil and gas blocks in Libya, plans to invest \$100 million in the first stage of their development, a source in the company's press service told Interfax.

The company plans to reach a final decision on which four blocks to choose from the nine proposed by the Libyan side. Representatives from the company's geological service will visit Libya on October 17-20 to gather more exact geological information, on the basis of which the blocks will be chosen.

The press service said that Naftohaz Ukrayiny plans to prepare a business plan for each of the selected blocks by the end of November this year and will send them for approval by the Libyan side, after which the company will begin con-

tract talks with the National Oil Company of Libya.

Naftohaz Ukrayiny and the National Oil Company of Libya signed a memorandum of cooperation on November 14, which offers Ukraine concessions for four fields on Libyan territory.

Proven oil reserves in Libya amount to about 3.8 billion tonnes. The country has 12 main oil regions. Libya is offering about 140 oil and gas blocks on land and in the Mediterranean to foreign companies.

The oil sector is the leading industrial sector in Libya. Oil production in the country amounts to about 1.4 million barrels per day, of which it currently exports 1.2 million barrels per day. The main importers of Libyan oil are Italy, Germany, Spain, France, Britain, Greece and Switzerland.

UKRAINE TO BUILD RAILROAD, HIGHWAY IN LIBYA

Tripoli (Interfax). -- Ukraine will take part in the building of railroads and highways in Libya.

In the space of two months, Ukraine will work out a feasibility study for building a railroad from the Libyan coastline deep into Africa. The railroad will be 992 kilometers long and is expected to cost \$2 billion, Georgy Kirpa, the Ukrainian transport minister, told journalists. "We were promised that we will be the ones building because our prices are the lowest," said Kirpa.

The Ukrainian side is promising to build the railroad three to four times cheaper than British firms and China, the minister said.

Also, Kirpa said contracts for building a third ring road around Tripoli will be signed soon. Ukraine will do the work with full financing from Libya.

The issue of building a 634-kilometer railroad from Tunis along the Mediterranean coastline, which will cost roughly \$1.6 billion, is also being discussed. This railroad will compete with parallel highways and waterways.

Ukraine has reached an agreement with Libya on the involvement of Ukrainian specialists in improving Libya's manufacturing of railroad technology.

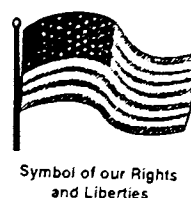
СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УБС! — JOIN THE U.F.A.!
ЗАПИСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ І ВНУКІВ!
ENROLL YOUR CHILDREN AND GRANDCHILDREN!

UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION
IS LOOKING FOR LIFE INSURANCE
SALESMAN

For information call: (570) 342 -0937

НАРОДНА ВОЛЯ

PARODNA VOLYA

PIK LXXXXIII Ч. 42 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 30 ЖОВТНЯ 2003 Р ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA OCTOBER 30, 2003. YEAR LXXXXIII № 42

ВЕРХОВНА РАДА 369 ГОЛОСАМИ ПРИЙНЯЛА ПОСТАНОВУ ПРО УСУНЕННЯ РОСІЙСЬКОЇ ЗАГРОЗИ

Київ (АПУ). — Верховна Рада України прийняла постанову "Про усунення загрози територіальній цілості України, що виникла внаслідок будівництва Росією дамби в Керченській протоці". За постанову проголосувало 369 народних депутатів з усіх фракцій Верховної Ради, окрім комуністів.

У постанові Верховна Рада кваліфікувала дії російської сторони як загрозу територіальній цілості України, як недружній акт, що змушує Україну переглянути практику відносин з Росією.

Верховна Рада у постанові, прийнятій у зв'язку з ситуацією навколо Тузли, вимагає від Президента України вжити всіх належних заходів для захисту територіальної цілості та суверенітету України.

У документі також зазначено,

що будівництво дамби без належних геологічної та екологічної експертиз створило загрозу довкіллю регіону, викликало ризик розмивання острова Тузла й замулення протоки.

У постанові наголошується, що вирішення питань делімітації морських кордонів між Україною та Росією має відбуватися лише на основі норм міжнародного морського права.

Парламентарі також проголосували за створення тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України щодо забезпечення парламентського контролю за режимом державного кордону України в районі острова Тузла. До складу цієї комісії увійшло 17 представників депутатських фракцій і груп. Головою комісії обрано Ігоря Остаха.

РОСІЯ ПРИЗУПИНИЛА БУДІВНИЦТВО ДАМБИ ЗА 109 МЕТРІВ ВІД УКРАЇНИ

Київ (АПУ). — Президент Л. Кучма прибув на український острів Тузла у Керченській протоці, у напрямку до якого Росія без узгодження з Україною будує дамбу від свого Таманського півострова.

Станом на ранок 23 жовтня, російська сторона продовжувала будівництво, попри обіцянку президента РФ В. Путіна у телефонній розмові з Президентом України Л. Кучмою "зупинити роботу". Дамба, загальною довжиною 3743 м, наблизилася до державного кордону України на відстань 109 метрів.

Будівництво дамби розпочалося за умов, коли двосторонній переговорний процес щодо делімітації морських просторів у Керченській протоці Україною і Росією ще не завершено. В українському МЗС, яке 20 жовтня наді-

слало в МЗС РФ вже четверту ноту, дії Росії розцінюються як такі, що суперечать положенням статті 2 договору про дружбу, співробітництво і партнерство від 31 травня 1997 року та вимогам статті 5 договору про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року.

За оцінками українських експертів та політиків, на сьогоднішній день українська сторона вжила всіх можливих адекватних заходів щодо врегулювання ситуації.

У МЗС України зазначають, що Україна готова звернутися до міжнародних організацій, якщо буде порушений російсько-український кордон. Мова йде про можливість звернення до Ради Безпеки ООН або ОБСЄ, застосування інших міжнародних інструментів вирішення конфліктних ситуацій.

У КИЄВІ ЗАВЕРШИВСЯ СИМПОЗИОМ УКРАЇНА - НАТО

Київ ("НХ"). — 28 жовтня завершився тут дводенний симпозиум Україна-НАТО "Економічні аспекти євроатлантичної інтеграції".

Цього разу проблеми оборонної економіки та економічних аспектів приготування України до вступу в НАТО обговорюються за зачиненими дверима. Відкриваючи зібрання, заступник міністра економіки Андрій Березний заявив, що Україна й НАТО могли б спільно вирішити багато проблем, а гарантії безпеки з боку Альянсу дозволять Україні зосередитися на економічних перетвореннях. Економічна співпраця країн — це передумова міжнародної безпеки, —

сказав у відповідь заступник Генерального секретаря НАТО з питань регіонів, економіки та безпеки Патрік Ардуа.

Західні дипломати висловили підтримку намірові офіційного Києва інтегруватися до Євроатлантичної спільноти та заявили, що Україна отримує від цього значну користь. Під час останньої візиту до України генеральний секретар НАТО Джордж Робертсон заохочував Україну прискорити ратифікацію угоди про використання Альянсом українських вантажних літаків "Антонов" для транспортування натовських вантажів та війська.

УКРАЇНА КРИТИКУЄ КОНЦЕПЦІЮ ПРЕВЕНТИВНОГО УДАРУ РОСІЇ

Київ (АПУ). — "Концепція превентивного удару, незалежно від того, хто її висуває, навряд чи може сприйматися позитивно, і вона не сприймається в цілому світі". Про це сказав міністер закордонних справ України К. Грищенко, відповідаючи на запитання журналістів щодо заяви В.Путіна про те, що Росія має намір продовжувати розробку стратегічних систем зброї як сили стримування й залишає за собою право завдання превентивних ударів із метою

безпеки в певних умовах.

На думку українського міністра, превентивний удар — це новація, яка є надзвичайно небезпечною, бо виникає питання, хто визначає правомірність такого удару. Позиція України полягає в тому, що єдиний, хто може надавати санкцію на застосування сили, крім випадків самооборони, — це Рада Безпеки ООН. На цьому базуються світ і міжнародне право, підкреслив К. Грищенко.

НАШ, УКРАЇНСЬКИЙ, ДЕРЖАВНИЙ ЛИСТОПАД

Євген Крименко-Іванків

НАШ ЛИСТОПАД

Знову осінь, ліси жовтолісті,
Сірий шлях, в небі плач журавлів...
А в душі сяють сні променісті:
Славних днів — Листопад і наш Львів.

Як стрільці юні рвались до бою,
Не жаліли ні крови, ні сліз
Материнських, з любов'ю святою
В серці йшли, а в руках важкий кіс.

І здригнулися мури старинні,
У боях прокидається Львів,
Святий Юр сповіща Україні,
Що розпалась неволя віків.

Що прорвались ворожі кордони,
Львів став Києву як рідний брат,
Не вмовкають, вітають всі дзвони
Героїчний цей наш Листопад.

Листопад, 2003 р.

РОСІЯ ПОСИЛЮЄ АНТИУКРАЇНСЬКУ ПРОПАГАНДУ

Москва ("НХ"). — Цього тижня в Москві відбудеться другий пікет протесту проти спорудження дамби до українського острова Тузла. Прохання на пікет подала московська ліберальна організація "Російське Контактне Об'єднання".

Тиждень тому представники цього об'єднання, спільно з українською громадською пікетували будинок МЗС Росії під українським прапором і з гаслами: "Росіє — припини агресію проти України!", "Україна вже ніколи не буде колонією Росії!".

Голова Українського Національного Руху Москви Віктор Гу-

менко розповів "Німецькій Хвилі", що російські ЗМІ суб'єктивно висвітлюють події навколо Тузли. Минулого тижня його запросили на російський телеканал НТВ, на якому відбувся телеміст із Керчі. "Попри те, що Керченська міська влада вимагає від Києва захистити територіальну цілість України, у телемісті з Кримом взяли участь лише ті з представників керченської російської громади, які з телевізійного екрана закликали Москву приєднати Крим до Росії, — зазначив він. — Та й взагалі, останнім часом звичний антиукраїнський тон російських ЗМІ значно посилюється".

КРГК ВИСУВАЄ КУЧМУ НА ТРЕТІЙ ТЕРМІН

Київ (ForUm). — Громадська організація "Конгрес Російських Громад Криму" (КРГК) вважає, що найбільш прийнятним варіантом збереження стабільності і порядку в суспільстві і державі є висунення на майбутніх президентських виборах і обрання всенародним голосуванням чинного Президента України Леоніда Кучму.

"Ми реально бачимо, що при всіх недоліках у державі і суспільстві, наразі чинний Президент є консолідуючим початком, об'єд-

нуючою силою і гарантом стабільності всієї внутрішньополітичної ситуації" — говорить у заяві росіянин.

Позитивним моментом КРГК також вважає політику Президента, спрямовану на економічне і політичне зближення з Росією.

Не треба сумніватися, що й всім, чим хата багата, кандидатів Кучми підтримують усі кремлівські імперіялісти на чолі з Путіним.

— Редакція

УКРАЇНСЬКІ ПРИКОРДОННИКИ НЕ ЗАЛИШАЮТЬ ТУЗЛИ

Київ (Бі-Бі-Сі). — Українські прикордонники і надалі залишаються на острові Тузла у Керченській протоці. Як досі, наказу про перенесення прикордонного посту з того острова не було.

24 жовтня Кабінет Міністрів України ухвалив виділення одного мільйона доларів для укріплення прикордонного посту на Тузлі.

Як повідомляють російські урядові джерела, це сталося всупереч домовленостям між головами урядів обох країн — В. Януковичем і М. Касьяновим — про виведення українських прикордонників з того острова.

Українські урядові джерела факту такого домовлення не підтверджують.

Тим часом тривають роботи зі зміцнення пішаної коси, що веде від Таманського півострова.

Як зазначає російська сторона, подовження коси у напрямку терену України не здійснюється.

Водночас голова комітету з міжнародних справ російської Думи Дмитрій Рогозін, який перебуває на тій косі, заявив, що зупинка будівельних робіт на косі тимчасова, і додав, що не варто зупиняти роботи з її нарощування та подовження.

НАЧАЛЬНИК ГОЛОВНОГО ШТАБУ ШО ЗС УКРАЇНИ В БРЮССЕЛІ

Київ (АПУ). — Українська військова делегація на чолі з начальником Головного Штабу — першим заступником Головнокомандувача Військ ШО ЗС України генерал-лейтенантом Валерієм Камінським виїхала до Брюсселя, де візьме участь у розширеному пленарному засіданні комітету НАТО з питань ШО. Українські військові також ознайомляться з

основними напрямками розвитку Альянсу в галузі ШО, станом і перспективами співробітництва країн-партнерів, а також перспективами розвитку інформаційної системи, обміну даними тощо.

Візита відбувається відповідно до індивідуальної програми партнерства Україна - НАТО на 2003 рік.

УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКИЙ КОНФЛІКТ БУДЕ ПРЕДМЕТОМ НАРАД

Київ (АПУ). — Міністер закордонних справ Росії Ігор Іванов 30 жовтня відвідає Київ із робочою візитом. Предметом його розмови з міністром закордонних справ України буде розмежування Озівського моря та Керченської протоки.

Крім того, мова йтиме про закордонну власність колишнього Радянського Союзу. "Ми сподіваємося, що переговори з російською стороною щодо закордонної власності вже можна перевести у практичну площину", — зазначив речник МЗС Маркіян Лубківський.

ПРЕЗИДЕНТ ДОРУЧИВ ЗАБЕЗПЕЧИТИ БЕЗПЕКУ ЮЩЕНКА

Київ (Інтерфакс-Україна). — Президент Л. Кучма доручив Службі Безпеки та Міністерству Внутрішніх Справ перевірити інформацію, що міститься в заяві провідника блоку «Наша Україна» Віктора Ющенка про підготовлений на нього замах. 27 жовтня Президент підписав відповідне доручення, щоб забезпечити безпеку Віктора Ющенка.

Як відомо, днями В. Ющенко заявив про те, що його життю загрожує небезпека. На спільній пресконференції голови СБУ та МВС Ігор Смесюк та Микола Білоконь повідомили, що вже приступили до виконання доручення Президента, однак поки що фактів, що підтверджували б заяву В. Ющенка, не виявили, але Ющенкові надали державну охорону.

"ГРЕК З ДУШЕЮ УКРАЇНЦЯ"

Кіровоград (АПУ). — У Кіровограді відбулась презентація книги кандидата філософських наук, письменника Віктора Жадька *Грек з душою українця*.

Це роман-пошук, що розкриває історію дружніх стосунків відомого українського композитора, історика Миколи Аркаса з великим драматургом і актором Марком Кропивницьким. На сторінках

книги розкриваються досі невідомі грані таланту прославлених українців. Автор використав маловідомі листи відомих мистців, документи тієї доби. Книга ілюстрована рідкісними зніманнями, деякі з яких публікуються вперше.

Презентація роману відбулась під патронатом Державної Податкової Адміністрації в Кіровоградській області.

ЗНОВУ ЗБАГАТИЛАСЯ ЛІТЕРАТУРА ПРО УПА

Скрентон, Па. — Перед нами нова книга *Літопису УПА* — "Спогади воїнів УПА та учасників збройного підпілля Львівщини та Любачівщини". Бібліотека — том 4. Торонто-Львів, 2003, 448 сторінок. Ред. Петро Й. Потічний і Володимир В'ятрович.

Книжка вийшла офсетним

друком до 30-річчя *Літопису УПА 1973 - 2003* з передмовою й англійськими резюме редакторів видання; наклад 2000. Фундаторами тому є Відділ Колишніх Вояків УПА в Монреалі.

Цінну публікацію збагачує список скорочень і аббревіатур, покажчик і перелік 53 ілюстрацій.

Увага!

ПОДАЄМО ДО ВІДОМА, ЩО З ДНЕМ
1 ЛИСТОПАДА 2003 РОКУ, НОВА АДРЕСА
УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ
І РЕДАКЦІЇ "НАРОДНОЇ ВОЛІ" ТАКА:

UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION
371 NORTH NINTH AVENUE
SCRANTON, PA 18504

НАРОДНА ВОЛЯ

NAKODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА
(амер. дол.)SUBSCRIPTIONS
(U.S. currency)

Для всіх передплатників:

For all Subscribers:

У США і Канаді річно 25.00 дол.
В інших країнах річно 30.00 дол.
Ціна одного примірника 50 центів.

U.S.A. and Canada per year \$ 25.00
In other countries per year \$ 30.00
Price per single copy 50 cents.

НАРОДНА ВОЛЯ
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342 - 0937 Fax: (570) 347 - 5649
E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплак
Редактор

Narodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але зберігає собі право виправляти мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association

1327 Wyoming Avenue
Scranton, PA 18509

Phone: (570) 342-0937
Fax: (570) 347-5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

МАЛОРОСІЙСЬКИЙ СИНДРОМ

“Професійна придатність” державного діяча найкраще виявляється в кризових ситуаціях. Кожен президент чи прем’єр, посівши найвище крісло, з острахом очікує найближчого вибуху, катастрофи, атаки терористів тощо, бо знає – за поведінкою глави держави (уряду) в критичній ситуації, нація судитиме про його відповідність ролі національного провідника.

Для Віктора Януковича тузлинська криза була унікальною нагодою продемонструвати якості провідника національного масштабу. Ситуація складна, що й казати. З одного боку, треба відстояти національні інтереси України, а з другого – не допустити до ескалації конфлікту з непередбачуваними наслідками. Але на те й державний діяч, аби вміти знаходити ті самі вихідні з будь-якого становища. І в цьому випадку наш прем’єр під час переговорів із своїм московським колегою Михайлом Касьяновим укотре продемонстрував ознаки спадкової недуги української еліти, яка вразила її гени либонь ще за часів Гетьманщини і яку можна окреслити як “синдром малоросійства”, – не вміють малороси, потрапивши перед ясні очі московського государя або його воевод, зберегти національну гідність і твердість, захищаючи свою позицію.

Що ж трапилося у Москві? За результатами переговорів із В. Януковичем, Михайл Касьянов на пресконференції повідомив про компроміс: Україна забирає прикордонників із коси Тузла, а Росія припиняє будівництво дамби до завершення узгодження двома країнами статусу Озівсько-Керченської акваторії.

Нічого собі “компроміс”! Мовляв, ви заберіть ваших прикордонників із вашої ж території, а ми, так уже й бути, поки що на неї не вдираємося. Найгірше, що український прем’єр, який теж брав участь у пресконференції, ані словом не заперечив заяви Михайла Касьянова.

Щоправда, повернувшись до Києва, В. Янукович нарешті вийняв дулю з кишені й “уточнив” свою позицію: Україна тільки розгляне пропозицію Росії на рівні експертів. “Ми будемо діяти відповідно до чинного законодавства й Конституції України”

Напрошуються два запитання. Перше: а чого ж Ви, шановний прем’єр-міністр, не сказали про це в Москві? Друге: чому взагалі перебування українських прикордонників на українському острові стає предметом переговорів? Адже сама постановка питання навіть на рівні експертів про можливість виведення українських прикордонників із Тузли означає визнання цієї території спірною. Таким чином, результати переговорів М. Касьянова з В. Януковичем стали дипломатичним успіхом Москви і, відповідно, поразкою Києва.

Ситуація дуже нагадує події десятирічної давності, коли на російсько-українській вершинній зустрічі в Массандрі (вересень 1993 р.) обговорювали долю Чорноморської Фльоти. Скориставшись величезним боргом України за постачання російських енергоносіїв, президент Борис Єльцин фактично поставив ультиматум: або Україна віддає свою половину фльоти за борг, або Росія припиняє постачання нафти й газу в Україну. Опинившись під таким тиском, тодішній Президент України Леонід Кравчук погодився підписати протокол, згідно з яким всю Чорноморську Флоту разом із усією інфраструктурою, могла використовувати Росія. Згодом, коли Массандрівська угода викликала вибух обурення в Україні, Л. Кравчук почав виправдовуватися і заявив, що угода ні до чого Україну не зобов’язує, йдеться тільки про “вивчення питання експертами” Фактично, така позиція Леоніда Кравчука стала однією з причин його необрання на наступний термін: навіть ті, хто раніше його підтримував, це могли вибачити йому безхребетності.

Чому Леонід Кравчук, Леонід Кучма, Віктор Янукович та інші наші можновладці постійно демонстрували й демонструють неспроможність розмовляти з московськими правителями як рівні з рівними? Виховані в середовищі радянської бюрократії, ці люди на рівні підсвідомості переконані: “начальство” знаходиться в Москві.

Отже, один із головних висновків із тузлинської кризи: Україні потрібне нове покоління провідників, вільне від комплексу меншовартості та синдрому “малоросійства”, яке зуміє зайняти в зовнішніх стосунках позицію, гідну великої європейської держави.

Одне тішить у цій історії: з кожним разом територіальні претензії Росії стають дедалі дрібнішими. Спочатку претендували на цілий Крим, потім – на Севастополь і нарешті – на піщану косу в Керченській протоці. Дрібнувато, як для колишньої імперської потвори. Як у казці Салтиков-Шчедріна: “От него кровопролитие ждали, а он чижики съел!” (“Від нього чекали розливу крові, а він чижики з’їв!”).

Олександр Зайцев (“ЛГ”)

Д-р Омелян Бей
Власкор “Народної Волі”

СВІТОВА ОРГАНІЗАЦІЯ ТОРГІВЛІ ПЕРЕД ЗАГРОЗОЮ РОЗПАДУ

У вересні 2003 р., на черговій рунді СОТ кілька держав підсагарської Африки виступило зі скаргами на СОТ і на психіку РКД, які обмежували свої доповіді до різних непрактичних, неістотних порад, як мали б поступати СРД у торгуванні, де СРД можуть (чи не можуть) практикувати партнерство. Адже продуцентам первинного товару (сировини), і навіть за умов виробництва півфабрикатів видержати конкуренцію РКД (США, ЕС, Японії тощо) -- не під силу. Тому вони логічно запитували: навіщо скликувати все членство на рунді, коли основні питання СРД залишаються майже неторкнутими? Не дурно ж відомий СРД-ерівський дослідник Ягдіш Бгаваті твердив, що “процес лібералізації торгівлі перетворився на гіпокризію”⁴. Складається таке враження, що режим Президента Дж. Буша має на меті перетворити СОТ по лінії домагань американських агролобістів.

3. Сесія в м. Дога --
предтеча рунди в Канкуні

У 1995-2003 рр., тобто початку заснування СОТ, відбулися три

рунди. Рунда в м. Сіеттл (Seattle, WA) закінчилася неуспішно в грудні 1999 року. На хвилі серйозних протестів проти неї, вона й не могла створити позитивного клімату. Вже тоді наявним був факт недовершеної підготовки, бо запропонована Секретаріатом СОТ агенда виступів вказувала на те, що СОТ або не вміє розв’язувати торговельних проблем, або прямо саботує можливість стати форумом міжнародного спілкування. Тому Сіеттл не дав здорового ґрунту для чергової зустрічі в Дога (Емірат Катару), а Дога не створила стимулів для зустрічі в Канкуні (Мехіко).

У Дога передбачалося розвинути дискусії на тему “обмін-ухильних” (trade-distorting) дій, які базуються на прямому тарифі на сировину аграрного сектору СРД. Замість того, рунда зосередила дискусії на таких діляках: а) конкуренція б) інвестиції, в) прозорість державних органів і г) стимулятори торгівлі. Така агенда рунди мусила заскочити СРД, бо

Олександр Палій (“УП”)

УКРАЇНА: ШЛЯХ ДО ЄВРОПИ ЧЕРЕЗ НАТО

НATO і ЕС є двома боками однієї європейської медалі. Якщо Україна візьме собі один бік, то це підвищує її шанси отримати й інший.

Після вступу до ЕС 10 нових членів у травні 2004 року, ролія НАТО в ЕС посилюється – у зв’язку з тим, що до Євросоюзу приєднаються суперльовальні відносно Альянсу східні європейці.

Саме вирішення для України питання безпеки через вступ до НАТО може серйозно прискорити інтеграцію України до ЕС. Питання безпеки, які вирішує НАТО, протягом усієї історії європейської інтеграції прискорювало її. Європейське об’єднання вугілля і сталі – прообраз ЕС, яке створено майже одночасно з НАТО в 1949 році, створювалося задля того, щоб європейці у післявоєнній Європі отримали можливість себе захищати. Таким чином, питання безпеки зумовлювали поступ у сфері економіки. НАТО йшов попереду ЕС, а не навпаки.

Вступ до НАТО Західної Німеччини у 1955 році означав післявоєнну реабілітацію цієї країни. “НАТО допоміг заспокоїти постійні європейські страхи щодо потужної і потенційно домінуючої Німеччини”, -- стверджував Бжезінський у статті “Дилеми розширення”¹ І сьогодні Німеччина, разом із Францією, є головною рушійною силою інтеграції до ЕС.

Членство в НАТО дає змогу Польщі, Чехії тощо можливість працювати з Німеччиною, не побоюючись її потенціалу та можливих претенсій на колишні німецькі землі.

Членство в Альянсі може допомогти Україні зробити ривок до європейської інтеграції.

НАТО лікує демократію та економіку

Найбільша проблема вступу України до НАТО лежить у внутрішньоукраїнському питанні, до того ж, дуже простому – у питанні демократії. НАТО – не лише воєнний блок, а й об’єднання країн на засадах підтримки ними демократичних цінностей. Країна з авторитарним чи тоталітарним політичним режимом не розглядається Альянсом як союзник, надійний тою ж мірою, що й демократичні країни. Адже в країнах демократії зовнішня політика перебуває під впливом громадської думки, а не змінюється так радикально й швидко, як суб’єктивний підхід диктатора.

Таким чином, від присутності в Альянсі держав із тоталітарними чи авторитарними режимами потерпіла б солідарність країн-членів та надійність функціонування Альянсу, що серйозно могло б вплинути на його дієздатність. Тому умовою входу до цієї спільноти є демократичні цінності.

Розширення НАТО виявилось значно дешевшим, ніж попередньо прогнозувалося. Як заявляв міністр оборони Польщі, розширення НАТО коштує стільки, скільки хоче НАТО. Розширення НАТО у Східній Європі може відбутися без передислокації значних сил на територію нових союзників. Колишній командувач військ Альянсу в Європі Веслі Кларк навіть заявив, що “вартість розширення НАТО є близькою до нуля”, оскільки “держава витрачається на оборону незалежно від того, чи є вона членом НАТО, чи ні”

Крім того, є економічні переваги. У 1997 році до НАТО були запрошені Польща, Чехія й Угорщина, у 1999 році вони приєдналися до Альянсу. На думку прем’єр-міністра Польщі Лешека Міллера, запрошення його країни до НАТО істотно вплинуло на покращення інвестиційного клімату в Польщі.

За даними Головного Управ-

П

іхні вимоги залишилися поза дискусією. Серед провідних країн теж почалася певна розбіжність думок. Наприклад, Японія виступила в обороні підтримки свого експорту -- рижу. Представники ЕС теж твердили, що ЕС не мав у пляні ані усунення підтримки свого експорту, ані модифікації його субвенції. Адже, ЕС, маючи біля себе 77 асоційованих із ЕС держав Африки, Карибського та Тихоокеанського ареалу, правиться порядком “преференційних договорів” із 77-ою та виробленою схемою прямих і непрямих інвестицій, що спрямовані на поширення технологічної бази СРД. Маючи із 77-ою довгострокові договори, ЕС не міг би терміново усунути своїх торговельних бар’єрів у час, коли США задержують своїх.

Але серед американців є багато осіб, які розуміють, що фриттерський капіталізм не здатний ліквідувати олігархів-здиричників і вимагають, щоб державні органи США прискіпливіше перевіряли фінансові махляйки, неіснуючі рахунки й платежі тощо.

До речі, час від 1995 до 2001 року не створив переговорної схеми; між Дога і Канкуном залиши-

П

лінія Статистики Польщі, у 1997 році в економіку Польщі інвестовано 2.7 мільярда доларів, у 1998 – вже 5 мільярдів, а в 1999 році – році вступу Польщі до НАТО – вже 8 мільярдів доларів.

Щодо Чехії й Угорщини, цифри ще більш вражаючі. За даними Статистичного Бюро Чехії, та Центрального Статистичного Бюро Угорщини, у 1997 році пряме чужоземні інвестиції в економіку цих країн становили відповідно 4 і 6.2 мільярда, у 1998 – 9.8 і 10.2 мільярда, у 1999 році – 12.8 і 14.5 мільярда доларів.

Стрибок чужоземних інвестицій внаслідок вступу до НАТО можна буде чекати й в Україні. Безпека й економічне процвітання прямо пов’язані між собою. Інвестори бажають мати справу лише з тими країнами, щодо стабільності і політичного майбутнього яких у них не виникає серйозних сумнівів.

Членство в Альянсі могло б змінити стереотип сприйняття України в очах західних інвесторів, які бачать її як пострадянську країну з відповідним “багажем” – корупцією, злочинністю та політичною нестабільністю.

У НАТО і Москви не страшно

Завдяки НАТО зміцнено ідею, згідно з якою жодна держава Східної Європи, в тому числі й Україна, має право самостійно обирати пріоритети своєї політики.

У 1996-1997 роках у Росії виникла концепція, за якою в Європі існує т.зв. “червона лінія”, за яку НАТО не повинен розширюватися, і яка має відокремлювати територію виняткового геополітичного впливу Росії. Ця “червона лінія” була окреслена за периметром кордонів колишнього СРСР, включно із зовнішніми кордонами Прибалтійських республік СРСР. Однак розширення НАТО

лиси 22 місяці, але і вони продовжували стагнацію у відносинах між державами-учасницями, поширюючи недовір’я до СОТ. Вини за стагнацію не можна пересувати тільки в бік СОТ; вина є теж по боці СРД, у яких продукція закоружула на сировинному товарі -- бавовні (чи овочах), яку треба перевозити до місць фабрикацій. І як не дивно: СРД нарікають на високі тарифи, коли ж транспорт бавовни в три-чотири рази дорожчий від тарифів на бавовну. Тут РКД є праві, бо брак диверсифікації є головним винуватцем зростаючого збідніння СРД.

У США теж завважено певну дихотомію: найбагатша РКД (США) займається виробництвом сировини -- бавовни, що є властиво “жюкоосним підприємством”, бо підтримка цього товару, який виробляє всього 25,000 осіб, коштує державу річно біля 3 млрд. доларів. Тобто, в середньому один фермер-продуцент одержує субсидію у висоті 120,000 доларів. Така політика дуже далека від глобалізму і не спішиться модифікувати своїх акцій у бік якоїсь соціальної справедливості.

(Продовження буде)

вже зруйнувало цю політичну конструкцію. Через 8 місяців три країни Балтії стануть членами Альянсу. Сьогодні в Росії лише екстремісти на кшталт Жириновського погрожують цим державам економічною блокадою, але навіть самі не вірять в можливість практичної реалізації власних погроз. Фактично, керівництво Росії змірилося з тим, що Прибалтика – це “відрізаний шмат”

Цього ж слід чекати й після вступу до НАТО України при тому, що економічна співпраця з Україною значно більш важлива для Росії, ніж співпраця з країнами Прибалтики.

У результаті розширення НАТО в Європі не утвориться нових зон впливу. На континенті до російської зони впливу належить винятково Білорусь, як це було й до обох рундів розширення 1997 і 2002 років.

Розширення НАТО надало надійних гарантій безпеки країнам Східної Європи, що, крім забезпечення стабільності, радикально зменшило ризик зіткнення між великими державами за вплив на ці території.

Несподівано важливий “подарунок” прихильникам прискорення вступу України до НАТО надала Росія будівництвом дамби у Керченській протоці, а фактично – прихованими територіальними претенсіями. Такі дії Росії досить наочно продемонстрували, наскільки вразливою є безпека нашої країни.

Фактично, в сучасному неспокійному світі для України не лишилося альтернативи надійного й довготривалого гарантування своєї безпеки іншим чином, крім як за допомогою входження до НАТО -- організації, що забезпечила мирне й спокійне життя західним європейцям та значною мірою зумовила вражаючі економічні та соціальні досягнення Європи.

УКРАЇНА ПОТРЕБУЄ АКТИВНІШОЇ ПІДТРИМКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Брюссель (“НХ”). Європейський Союз має запобігати кризам і конфліктам насамперед у кількох регіонах і країнах світу, у тому числі в Україні. Так вважають депутати Європарламенту.

Європарламентарі переконані, що в інтересах безпеки Євросоюз має попереджати напруження, запобігати потенційним кризам і розв’язувати конфлікти також у тих регіонах, які не є безпосередніми сусідами ЕС. На думку депутатів, Євросоюз захищений підтримувати безпеку насамперед на Балканах, у Росії, Україні, Білорусі, Молдові, на Південному Кавказі, у Північній і Західній Африці, а також на Близькому Сході.

Для України та інших держав, які незабаром межуватимуть з розширеним Євросоюзом, мають бути розроблені нові варіанти для часткової інтеграції в структуру ЕС, говорять європарламентарі. Вони незадоволені основними аспектами нинішньої зовнішньої політики й політики безпеки ЕС і вважають, що парламент має прийняти одержувати приблизний кошторис витрат у тому чи іншому регіоні або зоні конфлікту.

Депутати Європарламенту закликають ЕС збільшити оборонні можливості, створивши п’ятитисячні сили, які здійснюватимуть порятунк і гуманітарні операції, а також сили, які б могли розв’язувати великі конфлікти.

РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ УБСОЮЗУ ЗА СЕРПЕНЬ 2003 Р. MONTHLY RECORDING REPORT FOR AUGUST 2003

НОВІ ЧЛЕНИ/NEW MEMBERS:
61 Jan Korenovsky
100 James J. Pacala
244 James L. Fisher
322 Matthew W.K. Dmytrenko

ПОМЕРЛИ / DEATHS

5 Edward J. Matzie Jr.
64 Maria Wrzosek
93 Iwan Misko
95 Michael Sharak
109 Stefanie Danylak
218 Joseph Vladika Jr.
220 John J. Korsun Jr.
SM Daniel Chmilar, Taras Nahimyj,
Stephanie Semchesyn, 2

ПОМЕРЛИ НА ВИПЛАЧЕНОМУ

ЗАБЕЗПЕЧЕННІ
DIED ON PAID UP BENEFIT
5 Ann Benko
64 Mary Uba
93 Rev. Waczeslaw Ilczuk
173 John Kasperuk
SM Mary Cherkansky, Phyllyp
Kulczysky, Joseph Walczyk

ЗА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ 2003 Р.

(дорослий департамент)
SUMMARY FOR
AUGUST 2003
(adult department)

Total as of July 31, 2003	
Active members	6904
New members	4
AD/D new members	0
Plan C	0
Admitted from Juvenile	
Department	10
Admitted with Transfer	
Letters	0
Reinstated	0
Reinstated AD/D	0
Admitted from other class of	
benefit	0
Total	6,918
Suspended	1
Suspended AD/D	2
Transfer letters issued	0
Trans. to Paid up benefit	
(80/40)	0
Trans. to Paid up Benefit on	
Paid up Policy	5
Trans. to Paid up Benefit	0
Matured Endowments	8
Surrendered for cash value	1
Changed class of benefit	0
Trans. to extended benefit	0
Expired term policy	1
Deaths	11
Conversion Plan A & B	0
Total	29
Total active adult members	
as of July 31, 2003	6889

РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ ДІТЯЧОГО ВІДДІЛУ УБСОЮЗУ ЗА СЕРПЕНЬ 2003 Р.

MONTHLY RECORDING REPORT - JUVENILE DIVISION FOR AUGUST 2003

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ 2003 Р. (дитячий департамент) SUMMARY FOR AUGUST 2003 (juvenile division)

Total active juvenile	
members as of July 31, 2003	847
New members	0
Admitted with transfer	
letters	0
Members reinstated	0
Admitted from other class of	
benefit	0
Total	847
-Suspended	2
Transfer letters issued	0
Transferred to adults	10
Matured Endowments	0
Cash value	0
Changed class of benefit	0
Trans. to paid up benefit	0
Trans. to extended benefit	0
Deaths	0
Total	12
Total active juvenile	
members as of August 31,	
2003	835

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ДОРΟΣЛИХ І ДІТЕЙ, АКТИВНИХ І НЕАКТИВНИХ ЧЛЕНІВ- ГРАМОТ

ЗА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ 2003 Р. COMPOSITE SUMMARY OF ACTIVE & NON ACTIVE MEMBERS FOR AUGUST 2003

Total adult active members	
August 31, 2003	6889
Total juvenile active	
members August 31, 2003	835
Total	7,724
Total adult on paid up	
insurance	3,488
Total juvenile on paid up	
insurance	5
Total adult on extended	
insurance	606
Total juvenile on extended,	
insurance	100
Total	4,199
Total adult and juvenile,	
active and inactive	
members, as of August 31,	
2003	11,923

Social members (7.20)	
	58
Total UFA members as of	
August 31, 2003	11,981

Christina Shablovsky
Fraternal Secretary

Валентина Євнич

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА ІМ. ЕЛЕОНОРИ РУЗВЕЛЬТ У ПАРМІ, ОГАЙО

Українська школа є однією з найважливіших ділянок праці української громади, тому я, перебуваючи в Клівленді, з великим зацікавленням прийняла запрошення відвідати Школу Українознавства ім. Елеонори Рузвельт у Пармі. У 80-их роках я очолювала Товариство "Рідна Школа" в Детройті, тож хотілось побачити, як тепер працюють наші школи.

Заходжу в шкільний будинок. У довгому коридорі нікого нема - тихо. Стою і розмірковую, в якому напрямку йти. Назустріч виходить високий чоловік.

— О, Юкрейнієн скул? — привітно усміхається, показує куди йти.

Іду коридором, через скляні двері бачу класи, наповнені учнями.

В одних учні, схиливши голови, пишуть. В інших — читають, ще в інших — слухають пояснення. На дверях номери або позначення літерами, портрети українських поетів. На дошці шкільні повідомлення, листівка з зазначенням про день народження Богдана-Ігоря Антоновича, умови конкурсу "найкращий читач", портрет Елеонори Рузвельт з короткою біографією і повідомленням про те, як вона помагала проти насильної депортації українців до СРСР після Другої світової війни.

Дзвонить дзвінок і тихий коридор наповнюється гамором — велика перерва! Діти поспішають на полуденок. Вчителі тут же п'ють каву. Всі вони молоді, розмовляють гарною українською мовою, з пріємними усмішками слухають директора, яка представляє їм мене.

— У нас 12 вчителів і 100 учнів, — каже директор Катерина Немира. Цього року маємо 18 матуристів. Більшість учнів народилася в Україні, але є й такі, які читати і писати українською мовою навчилися вже в нашій школі. Спеціальний курс навчання української мови ми розробили самі і дуже тим гордимось.

— Чи англійомовних учнів вчить учитель, який знає англійську мову? — запитую.

— Ні, власне метода полягає

в тому, що жодного слова англійською. Це важче, але вагоміші результати.

— А якими підручниками користуєтесь?

— Дуже уважно підбираємо книжки — пояснює директор. Використовуємо підручники історії, географії, української мови, які видала Шкільна Рада. Букварники української мови, читанки, правописи, географічні атласи маємо з України. Зошити й денники розробили самостійно. Використовуємо "Історію українського мистецтва в ілюстраціях" Шонка-Русича. Проте, бракує нам добрих книжок з літератури та української культури. Шукаємо всього, що допомагає в навчальному процесі. Прашуємо тільки другий рік, але маємо вже свою бібліотеку. Ось недавно пан Гуцаловський передав нам збірку свого батька Петра Гуцаловського.

— Чи я можу відвідати лекції?

— запитала я.

Тут якраз задзвонив дзвінок — зала спорожніла. У першій класі учні працювали над розвитком мови. Вчителька Галина Гриниш з гордістю показує спеціальні персональні папки для кожного учня, в яких у чотирьох відділеннях складено вправи з розвитку мови, логічного мислення. Учні демонструють прописи, розповідають, які літери вже знають.

Учні третьої і четвертої класів співали. Лекцію співу вела випускниця Львівської Музичної Академії Наталя Босчко. Новеньке піанно — теж гордість школи.

— Ми купили добрий інструмент, тому, що маємо додаткові лекції з музики в суботу і четвер для дітей, а також маємо кілька груп, що займаються образотворчим мистецтвом. Вчимо не лише малюнку та музики, але й даємо теоретичні знання з історії світового мистецтва. Пробуємо організувати лекції з математики, декупажу — навчимо наших дітей на цікаве, багате життя, — знову пояснює пані Катерина. Я відвідаю класи, розпитую вчителів про їхню працю.

— Для нас школа — не тільки навчати молодь, але й праця над

власним розвитком; нам цікаво буги всім разом, — каже заступник директора Оля Остропальченко. — Я люблю дітей — підхоплює пані Люба Дяків, в мене 26 років досвіду праці в школі. Але тут все інакше — це велика можливість для творчості.

Знайомлюсь з подружжям Горюхівських, що має в школі дітей Мар'янку і Павла. Пан Віктор є вчителем історії, а пані Ольга опікується четвертою класною. Питаю учнів, чи їм цікаво, — всі кивають головами, а кілька хлопців зідхає — треба багато вчитись!

В другій класі зустрічаю свою знайому пані Соломію Стахів. Вона нещодавно брала участь у концерті в Детройті, присвяченому Івасюкові. Мабуть тому школа робить таке гаре врження, що працюють у ній цікаві та обдаровані люди.

— Як з фінансами? — питаю пані Катерину.

— Важко! В нашій школі діти з багатодітних родин, вони не можуть платити по 200 доларів за навчання кожної дитини. Багато також тих, що недавно приїхали, кілька сімей неповні — дітей багато, а загальна сума оплати низька. Ми не можемо відмовити жодній дитині. Отож дякуємо доброчинцям: церквам Преображення Господнього і Св. Трійці Кнівсько-го Патріярхату, голові парафіяльної управн Олександрів Палащенко, шедрому жертводавцеві Анатолієві Рожнятовському, в якого завжди маємо підтримку, Ігореві Ковалеві, о. Степанові Посаківському, о. Володимирі Немирі, Олександрів Остропальченку, Остапові Стахіву, пресвітеріам протестантських церков, Олександрів Перехрестові, Антонові Горошківі, Олександрів Положевцеві, Євгенові Пилипіву, які активно нам допомагають, і всім людям, які розуміють важливість нашої праці.

Віддано працюють також учителі: Наталя і Оксана Логвинюк, Аліна Галай, Анатолій Мельничук та інші. Ми могли б зробити багато більше, якби мали стабільнішу фінансову базу. Проте, гордимось тим, що за такий короткий час здобули повагу і ви-

знання. Мріємо про те, щоб з кожним роком набратись більше досвіду, а учні щоб мали кращі успіхи в навчанні. Вже тепер наші учні пробують робити переклади з української і англійської мов, надіємось видати книжку з поезіями українських і американських сучасних поетів... Колись тільки я опрацьовувала сценарії, а тепер готуємо програми виступів і свят разом з усіма вчителями — кожен бажає докласти зусиль, щоб досягнути найкращих результатів. Ми раді, що маємо школу, в якій можемо випробувати різні методи викладання і підібрати найоптимальнішу. Багато допомагають нам батьки. Ось наприклад цей зошит у косу лінійку...

Отглядаю ошатну обкладинку за прозорою плівкою.

— Зошит гарний, — хвалю.

— Так, але пані Федорчук, мати наших учнів, слушно зауважила, що формат зовеликий — наступні зробимо менші. А обкладинку заліпимо — це я спеціально намалювала, щоб дітям було цікаво.

Отглядаю зошити старшокласників — вони складаються з п'яти частин, кожна замальована іншим кольором.

— Це, щоб учитель бачив, що учень веде записи у відповідній частині. Це маємо спеціальні картки-повідомлення для тих, хто не був на лекції. Всі теми учень мусить опрацювати.

Директор показує контрольні роботи, фотографії зі святя прощання з букварником, минулорічного Свята Шевченка. Тоді у шкільному святковому концертівікторинні брали участь всі учні і вчителі, а навіть батьки. Я дивувалась, що за 45 хвилини, аж поки не пролунав дзвінок на перерву, в коридорі не було нікого. Захоплююсь побаченням. Радію, що вчительська праця в наші часи, знайшла таке гарне продовження. Досвід цієї школи — це якраз той шлях до осучаснення, про який ми всі мріяли. Вважаю, що про побачене треба розповісти, таку школу і таку працю треба підтримати. Хочеться, щоб у громаді були люди, які це розуміють.

ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ

Бенко Аня, 80 років.
Народилася 26 червня 1923 р. в м. Амбрідж, Па; померла 16 серпня 2003 року в м. Амбрідж, Па. Була членом 5 Відділу УБС, Відділ св. Михаїла.

Нагірний Тарас, 47 років.
Народився 17 березня 1956 р. в м. Торжонг у Франції; помер 20 червня 2003 року в м. Вернон, Мічиган. Був членом самостійного відділу УБС.

Вжосек Марія, 55 років.
Народилася 24 листопада 1947 р. в м. Корнберг, Німеччина; померла 24 червня 2003 року в м. Гамбург, Н.Й. Була членом 64 Відділу УБС, Т-во ім. Тараса Шевченка.

Нелена Анастасія, 83 роки.
Народилася 27 вересня 1919 р. в с. Галка Сумської області в Україні; померла 4 червня 2003 року в м. Чікаго, Н.Й. Була членом 64 Відділу УБС, Т-во ім. Тараса Шевченка.

Даниляк Степанія, 83 роки.
Народилася 8 червня 1920 р. в м. Жовква в Україні; померла 1 липня 2003 р. в м. Торонто, Онтаріо в Канаді. Була членом 109 Відділу УБС, Т-во ім. Василя Стефаника.

Олексюк Іван, 82 роки.
Народився 1 вересня 1920 р. в с. Суховерхів в Україні; помер 2 серпня 2003 року в м. Торонто, Онтаріо в Канаді. Був членом 338 Відділу УБС, Т-во "Молоде Життя".

Кузняк Зигмунт, 89 років.
Народився 25 листопада 1913 р. в м. Лодзь у Польщі; помер 18 серпня 2003 року в м. Баффало, Н.Й. Був членом 64 Відділу УБС, Т-во ім. Тараса Шевченка.

Пізнора Чарльз, 65 років.
Народився 10 жовтня 1937 р. в м. Бостон, Массачусетс; помер 16 серпня 2003 року в м. Даксбурі, Массачусетс. Був членом 220 Відділу УБС, Український Драматично-Танковий Клуб.

Кульчицький Пилип, 81 рік.
Народився 5 жовтня 1919 р. в Україні; помер 9 травня 2003 року в м. Чікаго, Іллінойс. Був членом самостійного відділу УБС.

Семчинин Степанія, 84 р.
Народилася 26 вересня 1918 р. в м. Нантїж, Па.; померла 11 серпня 2003 року в м. Джерзі Сіті, Н.Дж. Була членом самостійного відділу УБС.

Левандовська Анна, 88 р.
Народилася 4 квітня 1915 р. в м. Міннеаполіс, Міннесота; померла 14 вересня 2003 року в м. Пальмертон, Па. Була членом самостійного відділу УБС.

Стерчо Олена, 48 років.
Народилася 8 серпня 1955 р. в м. Савт Бенд, Індіяна; померла 2 вересня 2003 року в м. Вейн, Па. Була членом 16 Відділу УБС, Відділ ОДУМ.

Лем Катерина, 89 років.
Народилася 18 жовтня 1913 р. в с. Передмістя пов. Перемишль в Україні; померла 10 вересня 2003 року в м. Аллентаун, Па. Була членом самостійного відділу УБС.

Турліш Михайло, 90 років.
Народився 2 березня 1913 р. в м. Шамокін, Па.; помер 27 липня 2003 року в м. Філадельфія, Па. Був членом самостійного відділу УБС.

ГУМОР

У ШКОЛІ

Учитель пояснює учням ширкуляцію крові:

— Тепер, діти, якщо я стану на голову, то кров, як знаєте, піде до голови, лице почервоніє.

— Так, — сказали діти.

— То чому ж, коли я стою на ногах, кров не іде в ноги?

Не питаючи дозволу, найменший хлопчик відповів:

— Бо ваші ноги не пусті.

У БАБУСІ

Маленький Івась з родиною обідав у своїй бабусі. Одержавши тарілку, він почав негайно їсти.

— Івасику, почекай на млітву.

— Я не мушу чекати, — сказав хлопчик.

— Мусиш, — настоювала мати. Ми все молимося перед обідом у нашій хаті.

— То в нашій хаті, — пояснив Івасик. Але це бабусина хата і вона знає як варити.

ХТО ПРАВИЙ?

Мала дівчинка говорила з учителем про китів. Учитель сказав, що фізично неможливо, щоб кит проковтнув людину, бо хоч він дуже великий, але горло в нього маленьке.

Дівчинка зауважила, що кит проковтнув Йона.

Вчитель повторив сказане перед тим. Поіртвована учениця відповіла:

— Як я піду до неба, то заліпаю Йона.

— А якщо Йон не пішов до неба? — перепитав учитель.

— Тоді ви заліпайте його.

UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION УКРАЇНСЬКИЙ БРАТСЬКИЙ СОЮЗ

1327 Wyoming Ave., Scranton, PA 18509 Phone 570-342-0937, Fax 347-5649

ЗВЕРНЕННЯ

ДО РАД ДИРЕКТОРІВ
УКРАЇНСЬКИХ КРЕДИТИВНИХ СПІЛОК В АМЕРИЦІ
І КЕРІВНИКІВ УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

15 жовтня 2003 р.

Вельмишановні Пані і Панове!

Звертаємось до Вас порядком нашої національної солідарності, як співгромадяни та члени великої української спільноти в Америці у справі взаємної підтримки.

Жк Вам відомо, Український Братський Союз від 1910 року видає тижневик "Народна Воля", що служать всім українцям в Україні та гідно сповняє ці завдання, що їх українська газета повинна сповняти.

"Народна Воля" служить і Кредитовим Спілкам, бо підтримує їх позитивним матеріалом на своїх сторінках, друкує надіслані матеріали з праці поодиноких Кредитових Спілок і інших установ. Окрім того, члени Братського Союзу є також членами Ваших установ, отже підтримують Вашу діяльність. Наша організація все сприяла розвитку Кредитових Спілок, а багато з нас помагало їх засновувати.

Тому, що Ви розумієте важливість власної преси для української спільноти, і тому, що публікувати газету під цю пору не легко, звертаємось до Вас про підтримку "Народної Волі" Вашими оголошеннями в ній з різних нагод, а особливо з нагоди Різдва і Великодніх Свят, Ваших ювілей, всяких інших нагод тощо. Ваша підтримка нашої газети дуже потрібна, тож оголошуйте у нас, а ми тим більше підтримуватимемо й Вашу корисну працю.

Земі, хто досі підтримував "Народну Волю" своїми оголошеннями в ній, наша щира подяка.

Бажаючи Вашим установам великих успіхів, остаємось з надією на співпрацю з Вами для взаємної користі.

ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ

Ярослав Гавур
Голова

Христина Шабловська
Головний секретар

Мігр Микола Дуляк
Головний редактор

ВІТАЄМО ЮНОГО ЧЛЕНА УБС

Новим членом 22 Відділу Українського Братського Союзу став Данилю Кизик -- син панства Роксолани і Андрія Кизиків із Шорт Гіллс, Н.Дж.

До союзової родини Данилюка записав голова УБС Ярослав Гавур.

Данилюко народився 18 лютого 1999 року в Лондоні, Англія.

Юному союзовцеві бажаємо доброго здоров'я, щастя й успіхів у житті, а гордим батькам багату радості й потіхи з сина. Хай козацькому роду не буде переводу!

Данилюко Кизик

БОЛЕХІВ ВІДЗНАЧИВ 400 РОКІВ З ЧАСУ ОТРИМАННЯ МАГДЕБУРЬКОГО ПРАВА

Івано-Франківськ (АПУ). -- Місто Болехів відзначило 693 роки з дня заснування та 400 років з часу отримання Магдебурзького права. Голова міста -- Володимир Стебницький.

До свята завершено спорудження малої об'їзної дороги, що дасть можливість забрати більшість транспорту з центральної, історичної частини міста. Наступного року розпочнеться реконструкція центральної частини Болехова та побудова центральної площі.

Голова правління благодій-

ного фонду "Слобожанщина" Олександр Бандурка повідомив, що фонд перерахував 25 тис. грн. на будівництво пам'ятника Іванові Франкові, з іменем якого пов'язано чимало в цьому краї.

Довідка: Болехів -- найдавніше місто на території Долинського району. Населення -- 11,3 тис. мешканців. Перша письмова згадка про "болехівські землі" належить до 1371 року. У 1546 році в Болехові, на Старій Бані, споруджено перше підприємство -- солеварню. У 1603 році місту надано Магдебурзьке право.

ЛЕОНІД КУЧМА ВДОВОЛЕНИЙ ВИСЛІДОМ ВІЗИТИ У ЛІВІЙ

Київ (АПУ). -- Президент Л. Кучма заявив, що результати візиту української делегації в Лівії перевершили всі очікування. Він заявив, що глави двох держав чітко домовилися перейти від протоколів про наміри, до конкретних справ.

Президент України назвав "вражаючими" напрами співробітництва, на яке отримано абсолютну згоду. Зокрема, йдеться про співпрацю в нафтовій, транспортній та легунаційній сферах. Л. Кучма підкреслив, що лівійську сторону цікавить український літак Ан-74ТК-300. "І те, що скоро буде підписаний контракт з лівійською стороною -- це однозначно", -- сказав Президент.

Л. Кучма привітав досягнення домовленості щодо підписання угоди про працевлаштування українських громадян у Лівії. Згід-

но з документом, який на днях буде підписаний, держава візьме на себе відповідальність за вибір і працевлаштування українських медиків у Лівії, що дозволить їм уникнути "допомоги" фірм-шарлатанів. На думку Л. Кучми, в майбутньому кількість працюючого в Лівії медичного персоналу з України буде збільшена з 3 тис. до 8 тисяч.

Президент також відзначив досягнуті домовленості у сільськогосподарській галузі, підкресливши, що Лівія хоче "інвестувати в українське село і хоче отримати пшеницю, насамперед, для своїх потреб".

Президент України висловив сподівання, що українські нафтовики зможуть вже наступного року почати нафтовидобуток на чотирьох родовищах, наданих Україні Лівією для розробки.

МЗС УКРАЇНИ ЗВИНУВАЧУЄ РОСІЮ У СПРОБІ ВИСУНУТИ ТЕРИТОРІАЛЬНІ ПРЕТЕНСІЇ НАШОЇ КРАЇНИ

Міністерство Закордонних Справ України обвинувачує Російську Федерацію в спробі висунути територіальні претенсії Україні через прохання документально підтвердити приналежність острова Коса Тузла до української території. Про це зазначено в ноті протесту МЗС, передають "Українські Новини".

Міністерство Закордонних Справ України також заявляє, що Україна обурена вимогою МЗС Росії документально підтвердити приналежність Тузли.

Беручи до уваги конфліктність ситуації в Керченській протоці, МЗС цитує деякі двосторонні документи, щоб підтвердити приналежність Тузли до української території.

Зовнішньополітичне відомство України заявляє, що лінія українсько-російського кордону встановлена ще за часів Радянського Союзу по лінії радянських республік, а населений пункт Середня Коса, розташований на Тузлі, підпорядковується Кіровській Районній Раді Керчі, про що свідчить довідкова література.

Міністерство Закордонних Справ України також нагадує про положення договору про дружбу, співробітництво і партнерство, у якому сторони підтвердили взаємну повагу до територіальної цілості і непорушності наявних кордонів.

"Висувати сьогодні територіальні претенсії до України означає не тільки серйозно підірвати відносини з нею, надовго посварити наші народи, але й піти врозріз з

Гельсінським підсумковим актом, іншими міжнародними зобов'язаннями Росії", -- зазначається в документі.

У МЗС підкреслюють, що для української сторони є принципово неприйнятною необхідність підтвердження того, що є безумовним фактом і не може підлягати якимнебудь сумнівам, а саме що острів Коса Тузла є невід'ємною частиною території України.

"Разом з тим, беручи до уваги небезпеку і вибухонебезпечність ситуації, що склалася в Керченській протоці внаслідок односторонніх дій російської сторони, МЗС нагадує про зовсім очевидні факти. Лінія українсько-російського кордону в Керченській протоці встановлена ще за радянських часів, відповідно до діючого на той час законодавства СРСР, УРСР і РСФСР і згідно з тими самими процедурами, що застосовувалися при визначенні всієї лінії кордону між колишніми УРСР і РСФСР на суші. Ця лінія кордону нанесена на всіх географічних і топографічних картах, які видавалися в СРСР після її фіксації і які є в архівах Російської Федерації", -- підкреслюється в документі.

Населений пункт Середня Коса, який розташований на острові Коса Тузла і перебуває в підпорядкуванні Кіровської Районної Ради Керчі, згадується у всіх довідниках адміністративно-територіального поділу УРСР, зокрема у довіднику, виданому в 1969 році і протягом наступних років, що також повинні бути в російських архівах.

Проф. Віра Боднарчук

Заходами Українського Інституту Модерного Мистецтва та Товариства Української Мови, українська громада Чикаго й околиць 27 вересня мала приємність почути про творчу працю недавню прибулого з України поета Василя Махна. В. Махно не тільки сучасний поет, але й літературознавець, перекладач, есеїст.

Про творчий шлях Василя Махна розповів присутнім д-р Богдан Рубчак -- визначний поет Нью-Йоркської групи і літературознавець, під сучасну пору професор порівняльної літератури в Іллінойському Університеті в Чикаго. Слухачі, які звикли до традиційної поезії, не завжди правильно сприймають сучасну поезію, не розуміючи її. Але коли проф. Рубчак проаналізує таку поезію, то вона стає кришталевоясною для кожного.

Поезія Василя Махна, яку він читав на вечорі, це найновіше його враження з життя і побуту в Нью-Йорку. Це не тільки враження пре-

Г. Король

Історія людства занотувала багато жаклих світових подій... Одною з найважливіших є геноцид Українського Народу -- великий голод 1932-1933 років, штучно створений червоною Москвою. Від голоду загинуло від 7 до 10 мільйонів українців, але про це чомусь ніде не занотовано... Краще сказавши, документи про Голодомор тридцятих років, понад півстоліття були суворо засекречені в архівах Компартії.

Статистика в Україні провадилася лише чотири місяці і то дуже секретно, а звучала приблизно так: "за 5 днів закуплено в якомусь районі стільки то "рогатої худоби" Замість "худоби" треба розуміти -- людей, які померли з голоду; стільки то худоби хворіло "яшуром" -- слід розуміти число випадків людодства. І так далі, і так далі... На всьому лежала печатка неправди! Всі вістки про Голодомор, що проникли на Захід, радянська влада категорично заперечувала. Тепер заперечує їх російська!

Перед тим, як дозволили чужоземним журналістам приїхати до Кисва (а більше нікуди!), спеціальні бригади цілу ніч прибирали мертвих по вулицях, а на кожному перехресті радіо кричало про

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР ВАСИЛЯ МАХНА

Фото: Ляля Кучма

На фото зліва: Василь Махно, проф. Богдан Рубчак і проф. Віра Боднарчук на тлі картин Василя Бажая.

красного, але також щоденне відчуття і бачення понурого, безнадійного, трагічного, безвихідного. У цьому й відчувається універ-

сальність стану людини.

Василь Махно народився в Чорткові в 1965 році, жив у Тернополі, викладав літературу в Тер-

нопільському Університеті, а згодом в Ягеллонському. З 2000 року проживає в Нью-Йорку і працює в НТШ. Він -- автор п'яти збірок поезій, остання вийшла минулого року. Його дисертація про Богдана Ігоря Антонича вийшла книжкою. Також вийшла книжка перекладів із польського поета Збігнева Герберта. Він перекладав Чеслава Мілоша, німецьких, сербських, румунських і американських поетів. Його поезії були перекладені польською, сербською та іншими мовами. В. Махно уклад антологію ровесників п.н. "Дев'яностіники" Часто публікує есеї. Недавно вони появились про сербську й американську поезію. Поет бере участь у міжнародних фестивалях поетів різних країн.

Між присутніми на вечорі були деякі поети Нью-Йоркської групи (крім Рубчака, були Коломиєць, Коверко, Демус), які вели жваву дискусію з нашим гостем. А вечір відбувався на тлі праць мистців з України -- Василя Бажая та Володимири Ганкевич.

ДОПОМОЖІТЬ ВИДАТИ ЦІННУ МОНОГРАФІЮ

Дорогі Замляки!

Готую до видання книжку про село Березку та Волю Матіяшову. Матеріали до цієї книжки я підготував довгі роки: вів переписку з їхніми мешканцями на еміграції, в Україні і в Польщі, розмовляв з людьми, які на власних плечах несли тягар нашої історії. Записував те, що було вартісне й цікаве про Березку, Волю Матіяшову, а також Березницю Вижню і Нижню, Жерницю та інші села, від кількох століть тісно сплетені з собою.

Не пропущено в книжці ні одного факту, ні одного прізвища, пов'язаного з тим регіоном. Маємо тут найдавнішу історію обох сіл з часів Австрії, Першої і Другої світової війни, факти із переживань у підпіллі, боротьби, врешті самого переселення. У додатках даємо списки мешканців з Березки і Волі Матіяшової, нотки про вояків УПА, списки в'язнів і т.д.

Все це виповнює білі плями, вказує, як упродовж п'ятсот літ ці села розвивалися, росли, досягали своєї духовної зрілості, і як протягом кількох тижнів акції "Вісла", затоптано їхнє право на власне існування.

Видаючи цю книгу, я мав на увазі тих земляків, які живуть порозкидані в різних країнах: Польщі, Україні, Канаді, Америці, Австралії та інших, які часом у спогадах вертають до рідного села. Думав про молодь і майбутнє покоління, яке запрогне сягнути до джерел свого походження, щоб не затратити пам'яті про дідовщину.

Видати джерельну працю, ілюстровану, науково удокументовану -- завдання нелегке і складне. Вимагає великих коштів. Звертаюсь отже за допомогою до земляків у цілому світі і зокрема до своїх односельчан, мешканців Березки, Волі Матіяшової, людей навколишніх сіл Ліського повіту. Розраховую на Вашу прихильність. Повний список жертводавців буде вміщений в алфавітному порядку в кінці тому.

З пошаною та дружнім привітом

Д-р Ярослав Грицьковян

Пожертви на видання монографії переказуйте на:

Jaroslaw Hryckowian
Bank Polska Kasa Opieki SA
I/O w Koszalinie, ul. Jana z Kolna 11
NR. 12401428-329941-2700-017872-001

**ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ТА ЧИТАЙТЕ
"НАРОДНУ ВОЛЮ"**

Євген Іванків

А ЯКОЮ Є НАША ЦЕРКОВНА СИТУАЦІЯ СЬОГОДНІ?

У відкритому листі (представників українського наукового світу, що появився у львівській газеті "За вільну Україну" з 23 жовтня 1993 р., а відтак у "Церковному Віснику" в Чикаго з 28 листопада 1993 р. — Редакція), до Президента України та Ієрархії Українських Церков, нашу церковну ситуацію тих часів названо "тривожною". Всі факти, подані в цьому листі, підтверджують цей критичний не-нормальний стан нашої тодішньої дійсності. Але тоді ще можна було оправдати наші більші і менші недоліки нашою невідповідністю, бо це ж були шойно початки нашого самостійного державного і церковного життя після довгих сторіч неволі.

Здавалося, що за кілька років все зміниться на краще, що не лиш держава, але і наша Церква стане на власні ноги і, згідно зі своїми світлим традиціями, почне працювати для вічного і дочасного добра свого Українського Народу, почне перевиговувати наш народ у релігійно-національному дусі, на глибоко віруючих християн і чесних, ідейних українських патріотів, які стануть запорукою нашого майбутнього, підвалиною Держави.

Так, на жаль, не сталося! Хоч фізично Церква розрослася, збільшилася кількість храмів, монастирів, духовних семінарій; маємо тепер багато більше єпископів і священників, є вже екзархати поза межами Галичини, почав діяти Український Католицький Університет у Львові, але духово ми чомусь не вирости, хоч маємо всі умови для цього: незалежну Українську Державу, свою власну територію, маємо багато вірних синів і дочок своєї Церкви. Але чомусь наша Церква не віднайшла себе, не стала на власні ноги. Стала, натомість, бездушним знаряддям чужих протинарканських церковно-політичних махінацій.

Аномалії і парадокси стали нормальними явищами

Це, мабуть, і найвлучніша характеристика нашої сучасної дійсності. Різні ненормальні, а навіть парадоксальні ситуації, що суперечать засадам логічного думання, т.зв. "здорового глузду", є в нас нормальними явищами, до яких люди привикли і не стараються

Іван Гор ("УМ") ПЕРША ТЕРМОЯДЕРНА БОМБА

П'ятдесят років тому, 12 серпня 1953 року, на полігоні в Семіпалатинську була випробувана перша радянська воднева бомба. Це було вже четверте за рахунком випробування радянської ядерної зброї. Потужність бомби, що мала секретний код "ізделіє РДС-6з", досягла 400 кілотонн у тритиловому еквіваленті. Це було у 20 разів більше від перших ядерних або "простих атомних" бомб США та СРСР.

Говорять, що після випробування, Ігор Курчатів із глибоким поклоном звернувся до 32-річного тоді Андрія Сахарова: "Тобі, рятівнику Росії, спасибі!" Тепер такі "ура-патріотичні" слова можуть видатися наївними в устах поважного вченого. Адже тоді фізики створювали потужну зброю для тоталітарного режиму. А перегони озброєнь врешті-решт довели до розвалу Радянський Союз.

В 1940-их роках у середовищі фізиків-ядерників гостро стояло питання: що краще — атомна чи воднева або термоядерна бомба? Атомна бомба, яку американці створили в 1945 році, а СРСР — у 1949-му, побудована на принципі вивільнення колосальної енергії при поділі важких ядер чи урану штучного плутонію. Термоядерна бомба побудована на іншому принципі: енергія виділяється при злитті легких ізотопів водню, дейтерію і тритію. Матеріали на основі легких елементів не мають критичної маси, що було великою конструкційною складністю в атомній бомбі. Крім того, при синтезі дейтерію і тритію виділяється у кілька разів більше енергії, ніж при розподілі ядер такої ж маси урану-235.

У створенні атомної бомби, як відомо, ученим з СРСР допомогли дані розвідки. Але водневої бомби радянська агентура ледве не знайшла. Радянський агент у Лос-Аламосі, німецький фізик Клаус Фукс, ще в 1946 році повідомив, що угорський учений Едвард Теллер, майбутній батько американської водневої бомби, формулює концепцію термоядерної суперзброї, яка за потужністю переважає ядерну в тисячу разів. Після цього у Фізичному Інституті АН СРСР була терміново створена спецгрупа під керівництвом Ігора Тамма. До неї ввійшов і молодий кандидат фізично-математичних наук Андрій Сахаров. Ця група взялася за розрахунки майбутньої водневої бомби. Та добути у Фукса відомості завели на манівці і американців, і радянських фізиків. Група під команду Зельдовича втратила 6 років на перевірку помилок даних, бо первісний шлях, запропонований Теллером, виявився невірним, аж у 1951 році математик Улам, теж угорець за походженням, знайшов помилку в його розрахунках. Розвідка поширювала і думку знаменитого Нільса Бора про нереальність "супербомби". Але в СРСР Сталін і Берія за будь-яку ціну форсували працю над створенням ядерної зброї.

Праця над водневою бомбою стала найбільшим і найзатратнішим інтелектуальним змаганням в історії науки. Для створення атомної бомби було важливо, насамперед, вирішити інженерні завдання, розгорнути масштабні роботи на шахтах і комбінатах. Воднева ж бомба привела до появи нових наукових напрямків — фізики високотемпературної

жала часи комуністичної неволі, тепер, у своїй Українській Державі дозволить себе здеградувати до ролі якоїсь причіпки до чужої нам Римо-Католицької Церкви і стане її "обрядовим варіантом"

Духова неволя продовжується...

Великий Митрополит відродженої УАПЦ Василь Липківський сказав в одній зі своїх проповідей, що крім фізичних кайданів, люди придумали ще церковні кайдани, які треба нам скинути. Правдивість цих слів найкраще потверджує наша сучасна жалюгідна церковна дійсність. Легше було нам позбутися фізичних кайданів, ніж духових, що даліше пригнічують нас в умовах нашої державної незалежності. Прикладів цього духового поневолення і нашої духовної немочі і безрадности є дуже багато.

Як же можна погодитися з тим, що наша УГКЦ у своїй Українській Державі і на своїй власній території, є постійно юрисдикційно і територіально обмежувана, тоді як Польська Римо-Католицька Церква може свобідно діяти і розвиватися на всіх територіях України? Як може ця Церква, що так погано записалася на сторінках нашої історії, творити нові регулярні дієцезії по всій Україні, а нам дозволяють тільки ділити існуючі вже єпархії на частини і називати їх "новими" єпархіями? Поза межами Галичини можна засновувати тільки екзархати, підлеглі безпосередньо Апостольській столиці, немов би це були території чужих держав. Таким екзархатом є для нас і Київська церковна провінція, тоді як для Римо-Католицької Церкви є нормальна Києво-Житомирська дієцезія з повноправним єпископом-ординарієм.

Ще до сьогодні проблема Церкв Закарпаття не є задовільно покладена. Ватикан трактує Церкву Закарпаття як українську і не дозволяє приєднати її до дієцезії УГКЦ, але як Апостольську Адміністрацію, підпорядковує її безпосередньо Папі. Недавно призначено словацького римо-католика (бітураліста) адміністратором цієї Церкви. Чи не було вже нікого з українців на цю позицію? Чи не найвищий вже час покін-

(Продовження буде)

Микола Горішний ВІТАЙ, ВЕЛИКИЙ ЛИСТОПАДЕ!

Вітай великий Листопаде, Вітай між нами нині -- Приніс ти довгождану волю Всім рідним в Україні.

О, Листопаде, ти підняв нас -- Того не можемо забути, Ти нас покликав до змагання, Щоб Україні вічно бути!

З тобою ми набрались сили, З тобою встали ми до бою -- За Україну, нашу правду Ми йдемо з вірою святою!

На Львівській ратуші наш прапор Став гордо з вітром повівати -- Народ йде в бій за Україну, Народ йде волю здобувати!

Вітай між нами, Листопаде! Тебе нам завжди пам'ятати -- Народ наш буде рік за роком Твій славний почин величати!

ВЕЛИКИЙ УСПІХ ВИСТАВКИ "200 ІМЕН"

Київ. -- Минулого тижня у столичному Українському Домі закінчилася виставка "Сучасне професійне декоративне мистецтво України. Трансформація образу". Вона стала логічним наслідком видання унікального каталогу "Декоративне мистецтво України кінця XX століття. 200 імен". На думку автора проєкту Зої Чегусової, за цей час її відвідало біля 6000 (!) осіб.

ВІДБУЛАСЯ ПРЕЗЕНТАЦІЯ КНИГИ "КОЗАКИ В ДЮНКЕРКУ"

Київ ("МУ"). -- У столиці вишишла друком книга Сергія Планинди "Козаки в Дюнкерку". Це хвилюючі розповіді про те, як українські козаки захопили французьку фортецю Дюнкерк, врятували Відень, билися за волю України з турками, татарами, поляками і росіянами. Перед читачами постають могутні герої: Байда Вишневецький, Іван Свірговський, Богдан Хмельницький, Данило Нечай, Станіслав-Михайло Кричевський, Іван Мазепа, Кость Гордієнко та інші. Цікаво, що автор акцентує

увагу на типових помилках українських історичних діячів та й взагалі українців: "Два бичі України: зрада й довірливість. Пречиста, дитинна довірливість непереможних у бою запорізьких козаків. Скільки разів вона їх била, клада трупом тисячами без бою!"

Презентація книги Сергія Планинди "Козаки в Дюнкерку" відбулася у столичному Будинку Письменників. Цього дня Сергієві Петровичу виповнилось 75 років. Зал був переповнений, не могла вмістити всіх бажаючих. Люди стояли в проходах між рядами.

плізми, фізики надвисоких енергій, фізики аномальних тисків. Уперше довелося вдатися до допомоги математичного моделювання. Відставання від США в галузі комп'ютерів у СРСР, де кібернетика була оголошена "лженаукою", вчені компенсували хитромудрими обчислювальними методами на примітивних арифмометрах.

Альтернативу схемі водневої бомби придумав Андрей Сахаров, рядовий співробітник групи Зельдовича. Ще в 1949 році він запропонував оригінальну ідею т.зв. "слойки", де в якості ефективного ядерного матеріалу використовувався дешевий уран-238, що розглядався при виробництві збройового урану як відходи. Але якщо ці "відходи" бомбардувати нейтронами термоядерної синтети, у 10 разів енергоємніші, ніж нейтрони розподілу, то уран-238 починає поділятися і вартість одержання кожної кілотонни в багато разів зменшується. Явище йонізаційного стику термоядерного пального, що стало основою першої радянської водневої бомби, дотепер називають "сахаризією". Як пального, Віталій Гінзбург запропонував дейтерид літію.

Праця з розроблення атомної і водневої бомб ішли паралельно. Після перших випробувань радянської атомної бомби, на засіданні спецкомітету під керівництвом Берія вирішено прискорити працю над конструкцією Сахарова з тритиловим еквівалентом в одну мегатонну і терміном випробувань у 1954 році.

1 листопада 1952 року, на атолі Елугелуб американці випробували термоядерний пристрій "Майк" із енерговиділенням 10 мегатонн, що у 500 разів потужніше від бомби, яку скинули на Гіросіму. Однак, "Майк" не був бомбою, а гігантською конструкцією розміром з двоповерховий будинок. Та потужність вибуху вражала уяву. Потік нейтронів був настільки великий, що вдалося відкрити два нові елементи -- айнштайнів і фермій.

Після того в СРСР на роботи з водневої бомби кинули всі сили. Працю не загальмували ні смерть Сталіна, ні арешт Берія. 1 липня 1953 р., з в'язниці Лаврентій Берія писав Маленкову, Хрущову й іншим членам президії ЦК, багато з яких навіть не знало про розробку термоядерної зброї: "Вже цього року повинні здійснити кілька вибухів, у тому числі одного надпотужного моделю, що дорівнює 250-300 тисяч тонн тротилу".

Нарешті, 12 серпня 1953 року, біля Семіпалатинська була випробувана перша у світі воднева бомба. Екологічні наслідки виявилися жахливими. На частку першого вибуху за увесь час ядерних випробувань на Семіпалатинському полігоні зараховують 82% стронцію-90 і 75% цезію-137. Але тоді про радіоактивне зараження, як і взагалі про екологію, ніхто не думав.

Після випробувань тодішній керівник радянського уряду Георгій Маленков заявив: "Радянський Союз не тільки наздогнав США в розробці нової зброї, але й продемонстрував свою науково-технічну перевагу: він підірвав не громіздкий експериментальний пристрій, а транспортальну водневу бомбу".

Перша воднева бомба стала причиною бурхливого розвитку радянської космонавтики. ОКБ Корольова одержало завдання розробити міжконтинентальну балістичну ракету для цього заряду. Ракета, названа

"сімкою", вивела в космос перший штучний супутник Землі, на ній починав літати перший космонавт планети Юрій Гагарін.

22 листопада 1955 року, Ту-16 скинув під Семіпалатинськом бомбу простоті потужності 3.6 мегатонни. Під час цих випробувань були жертви, радіус руйнувань досяг 350 кілометрів, постраждав і сам Семіпалатинськ. У США випробування водневої бомби, яку скинули з літака, вперше здійснили лише 21 травня 1956 року. Таким чином СРСР досяг ядерного паритету зі США і утримував його впродовж 35 років.

Виявилось, що перша бомба А. Сахарова -- теж копія, що веде в глухий кут, більше вона не випробовувалася. Ще раніше -- 1 березня 1954-го року, на атолі Бікіні США підірвали заряд нечуваної потужності -- 15 мегатонн. У його основу була покладена ідея Теллера про стиск термоядерного вузла не механічною енергією і нейтронним потоком, а випромінюванням першого вибуху, так званого ініціатора. Після цих випробувань Ігор Тамм зажадав від колег відмовитися від усіх колишніх ідей, навіть від національної гордості "слойки", і знайти принципово новий шлях. І того ж, 1954 року радянські фізики прийшли до ідеї вибухового ініціатора. Авторство ідеї належить Зельдовичеві і Сахарову.

Найпотужнішу бомбу в історії, еквівалентом у 50 мегатонн, випробували на Новій Землі 30 жовтня 1961 року. Її скинули з бомбардувальника Ту-95 на парашуті і підірвали на висоті 4 км. Потенційно, при повному завантаженні її корпусу термоядерним паливом, конструкція супербомби дозволяла довести її потужність до 100 мегатонн. Академік Юлій Харитон потім коментував цей вибух так: "Звичайно, поважно обґрунтувати його необхідність неможливо. Теоретики були дуже захоплені роботою і захотіли показати, що у нас може бути щось більше, ніж в американців..."

Один із творців водневої бомби, дехто називає його "батьком" цієї зброї, Андрей Сахаров (1921-1989), вже з кінця 1950-их років став активно виступати за припинення випробувань ядерної зброї. На переломі 60-70-их рр. він став одним із провідників правозахисного руху в СРСР. У праці "Міркування про прогрес, мирне співіснування й інтелектуальну волю" (1968) Сахаров попереджав про загрози людству, пов'язані з протистоянням соціалістичної і капіталістичної систем (ядерна війна, голод, екологічна і демографічна катастрофи, дегуманізація суспільства, расизм, націоналізм, диктаторські терористичні режими). Альтернативу загрозі людства А. Сахаров бачив у демократизації і демілітаризації суспільства, утвердженні інтелекту, інтелектуальної волі, соціальному і науково-технічному прогресі, що ведуть до зближення двох систем. Після публікації цієї праці на Заході, він був позбавлений допуску до секретних робіт. Натомість у 1975 році став лавреатом Нобелівської премії миру. Сахаров протестував проти введення радянських військ до Афганістану. Через це у січні 1980 р. був позбавлений усіх нагород, зокрема і звання трічі героя соціалістичної праці (1954, 1956, 1962), і засланий у місто Горький (нинішній Новгород), де продовжував правозахисну діяльність. Повернувшись із заслання в 1986 р., у 1989 р. був обраний народним депутатом СРСР

By Christina Shablovsky
Scholarship Coordinator

UFA AWARDS GRANTS OF \$300 TO STUDENTS FOR 2002-2003

Every year the Ukrainian Fraternal Association makes scholarship money available to worthy applicants to help finance their higher education costs. We are happy to be able to assist a wonderful group of young fraternalists.

We congratulate all our students for their efforts and all their families for having instilled in their children solid family religions, and cultural values, a good work ethic and an appreciation of their ethnic heritage.

Dorota Badewicz, Br. 318, Toronto, Ont., is the daughter of Zenon and Olga Badewicz. She is a Sophomore Sociology and Criminology major at the University of Toronto, Toronto, Ont.

Dorota E. Badewicz

Daryi Demko, Br. SM, Scranton, PA, is the son of Mikhail and Irina Demko. He is a Business and Economics major in his second year at the University of California, Berkeley, CA.

Daryi Demko

Michael Dyschuk

Michael Dyshuk, Br. 100, Passaic, NJ, is the son of Michael and Janet Dyshuk. He is a Sophomore Electrical Engineering major at Wilkes University, Wilkes-Barre, PA.

Amanda Evanson, Br. 244, Rochester, NY, is the daughter of William and Nadia Evanson. She is a Sophomore Public Relations/Communications major at C.W. Post University in Long Island, NY.

Amanda Evanson

Andriy Ivanov

Uliana Kojoliansko

Andriy Ivanov, Br. 155, Glen Spey, NY, is the son of Bohdan Zacharkiv and Larisa Ivanova. He is a Senior Interdis-Information Science major at the University of Albany, Albany, NY.

Uliana Kojoliansko, Br. 318, Toronto, Ont., is the daughter of George and Yaroslava Kojoliansko. She is an Economics major in her second year at Queen's University, Kingston, Ont.

Andrew Kravets, Br. 318, Toronto, Ont., is the son of Michael and Irene Kravets. He is a Senior Electrical Engineering major at the University of Waterloo, Waterloo, Ont.

Andrew Kravets

Nina Kowal

Lesia Laba

Nina Kowal, Br. 64, Buffalo, NY, is the daughter of Zenon and Debby Kowal. She is a Junior Advertising major at the University of South Carolina, Columbia, SC.

Lesia Laba, Br. 244, Rochester, NY, is the daughter of Lubomir and Halya Laba. She is a Liberal Arts and Sciences major in her second year at Monroe Community College in Rochester, NY.

Sofiya Nukalo, Br. 16, Philadelphia, PA, is the daughter of Vladimir and Irina Nukalo. She is a Junior Biology major at Lafayette College, Easton, PA.

Stephanie Orient

Angela Pericozzi

Victoria Rakowsky

Stephanie Orient, Br. 228, McKees Rocks, PA, is the daughter of Bernard and Maria Orient. She is an Occupational Therapy major entering her Junior Year at Gannon University, Erie, PA.

Angela Pericozzi, Br. 64, Buffalo, NY, is the daughter of Joseph and Alice Pericozzi. She is a Sophomore Biology Pre-Med major at Niagara University, Niagara University, NY.

Victoria Rakowsky, Br. 22, Glen Spey, NY, is the daughter of George and Olga Rakowsky. She is a Junior Fashion Design major at Fashion Institute of Technology, New York, NY.

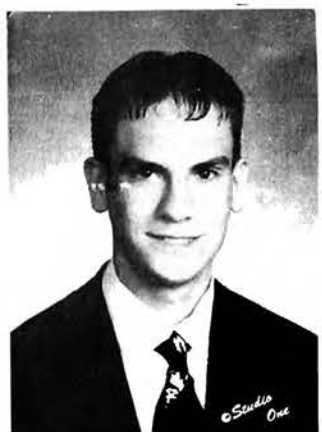
Ruth Anne Schlitz, Br. 220, Boston, MA, is the daughter of Ronald and Helen Schlitz. She is a Sophomore Mechanical Engineering major at Harvard University, Cambridge, MA.

Ruth Anne Schlitz

Tanya Teluk

Christopher Weigand

Tanya Teluk, Br. 64, Buffalo, NY, is the daughter of Paul and Maria Teluk. She is a Business Management major at Erie Community College, Buffalo, NY.

Christopher A. Weigand, Br. 64, Buffalo, NY, is the son of William and Nancy Weigand. He is a Junior Humanities and Social Studies major at Niagara County Community College, Sanborn, NY.

**UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION
IS LOOKING FOR LIFE INSURANCE
SALESMAN**

For information call: (570) 342 -0937

ATTENTION!

**THE NEW UFA ADDRESS
AS OF NOVEMBER 1, 2003
IS
UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION
371 NORTH NINTH AVENUE
SCRANTON, PA 18504**

RUSSIA, UKRAINE TO DISCUSS CRIMEAN ISLE

MOSCOW (AP). -- Russia and Ukraine agreed Friday, October 24, to negotiate a dispute between the two ex-Soviet republics over a small Crimean island that controls access to resource-rich waters.

Russia agreed to halt construction of a dike from the Russian mainland to Tuzla Island in the Kerch Strait that connects the Black and Azov Seas, while Ukraine said it would consider withdrawing troops from the island after a review of the project by environmental authorities.

But Russian Prime Minister Mikhail Kasyanov and his Ukrainian counterpart, Viktor Yanukovich, failed to make any progress on the disputed status of the Azov Sea and the Kerch Strait, saying the talks will continue and the agreement could be reached within two or three months. Yanukovich told reporters after the talks that Ukraine believes that Tuzla Island is "an inalienable part" of its territory, but Kasyanov stressed that Russia considers its status "disputable."

Both emphasized the need to refrain from unilateral action and Kasyanov said part of the blame for the crisis lies with the authorities of Russia's Krasnodar region, who ordered building the dike without asking his Cabinet's permission.

At the same time, Kasyanov voiced concern about Ukraine's military buildup in the area and emotional statements from Ukrainian politicians. "We have been somewhat disappointed and distressed by the latest developments," he told Yanukovich at the start of their meeting.

Construction of the dike was stopped Thursday, hours after Ukrainian President Leonid Kuchma cut

short a foreign trip to inspect Ukrainian border troops guarding Tuzla, which Ukraine claims as its territory.

Kasyanov said that Russia would submit the dike project to Ukraine's environmental authorities, and experts from both nations will make a joint decision on the need to continue its construction.

Many Ukrainian politicians have maintained that the dike is a Russian attempt to appropriate Ukrainian land by connecting the Tuzla Island to Russia's Krasnodar region and thus seize control of a key shipping channel between Tuzla and Ukraine's Crimea peninsula.

Russian officials insist the project's goal is to reduce erosion; Tuzla was once the end of a spit stretching from Russia's mainland, but a 1925 storm sheared it off, forming a new channel.

Crimea was given to Ukraine in 1954 when it was part of the Soviet Union. Some Russian officials now question whether Tuzla Island was included in that action.

Since the 1991 collapse of the Soviet Union, Russia and Ukraine have been locked in a dispute over the Azov Sea, which Russian President Vladimir Putin last month called an area of "special geopolitical importance and a zone of strategic interest for Russia."

The Azov Sea has busy shipping routes and rich fishing resources and some experts say there are potentially rich oil fields on the sea bed.

Kuchma agreed to Moscow's request to declare the waters common property, but insisted its borders be demarcated on the surface, not the sea floor, as Moscow wants.

By Viktor Shlinchak

TUZLA ISSUE AS SYMBOL OF BETRAYED FRIENDSHIP

It is rumored that having learned on his way home from Latin America about progress in construction of the Russian dam, Leonid Kuchma uttered a series of unprintable words. It is unlikely that the President could put on a show of indignation, had he coordinated with Putin the Tuzla scenario earlier on, as alleged by some political observers.

Now this information gives grounds for one more version, according to which Kuchma had failed to implement certain arrangements with provoking Putin to set up a conflict to show his resentment. One more fact in favor of cooling relations between the presidents is rupture between Viktor Medvedchuk and Aleksandr Voloshyn, heads of their administrations.

It is quite natural that both sides are willing to maximally use the Tuzla incident to its advantage. According to recent polls, political rating of president Putin and governor of Krasnodar region Tkachiov has grown significantly. Sociologists say that some 67% of Russians are ready to raise once again the issue of "Russian Crimea" and approve of annexation of any enclaves populated by their compatriots. Adding up to political benefits, in case of Ukraine's giving up control of the Kerch waterway Russia will get access to the sea shelf of the Azov Sea.

Now in Ukraine it was Prime Minister and candidate for presidency

Viktor Yanukovich who made an attempt to use the situation at Tuzla spit to his advantage. In the view of his PR technologists, Yanukovich was supposed to urgently fly to Tuzla to appear there as a mighty political player able to settle the conflict.

Unexpectedly enough, the President chose to interrupt his visit to Latin American countries and outstrip Yanukovich. To say more, Kuchma was very displeased with the Prime Minister's alertness. Of course, the head of state went to Tuzla hoping to smooth away the conflict and show off as a genuine guarantor of Ukraine's sovereignty. Perhaps, it worked exactly as he planned until the moment where they refused to put his call through to president Putin. To the opposite, the Russian side allegedly proposed Leonid Kuchma to reflect upon the reasons behind the dispute. At the same time, active construction works at the Russian dam were suspended (as the Kremlin was bound to show his control over the incentive). Yet, as soon Kuchma left the island, the construction works recommenced.

How the President is going to act, when the Ukrainian-Russian negotiations at the level of prime ministers end with setting up governmental commissions on state border delimitation? So far, there are several scenarios, up to Leonid Kuchma's proclaiming the Crimea a zone of local military action.

U.S. COMPANY WINS UKRAINE'S TENDER TO CONDUCT FEASIBILITY STUDY FOR ODESSA-BRODY PIPELINE

Kyiv. (Interfax-Ukraine) -- The U.S. company Energy Solution has won the Ukrainian Fuel and Energy Ministry's tender to carry out a feasibility study into reversing the flow of oil in the Odessa-Brody pipeline, according to the ministry's website. The ministry said earlier that the company that meets its requirements regarding the study's cost, timeframe and the extent of work would win the tender.

The tender's winner will now have to examine Europe's demand for an extra nine million tons of Russian oil to be delivered via the pipeline to the Southern oil terminal in Odessa. It will also have to suggest a

possible range for fees for the oil's transportation and handling that will allow this pipeline to successfully compete with other export routes for Russian oil (via Odessa, Novorossiysk and Primorsk).

The pipeline, whose first section was finished in May last year, has an annual capacity of 9 million to 14.5 million tons of oil and has tanks with a total capacity of 200,000 cubic meters.

The port of Yuzhny is capable of accepting tankers with deadweight of up to 100,000 tons and can be expanded to handle 40-45 million tons of oil a year with capacity to store 600,000 cu m of oil.

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA

РІК LXXXIII Ч. 43 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 6 ЛИСТОПАДА 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA NOVEMBER 6, 2003. YEAR LXXXIII № 43

ЗАЯВА ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ РОСІЇ ПРО ПОДІЇ НАВКОЛО ОСТРОВА ТУЗЛА

Українська громадськість Росії з великою тривогою і стурбованістю спостерігає за подіями навколо острова Тузла та різким загостренням російсько-українських міждержавних відносин.

Зустріч глав урядів двох держав уселила надію на спільні пошуки виходу з конфлікту. Тим більш дивно здається позиція деяких російських засобів масової інформації, що заявили про «перемогу» над українською стороною. Дійсно складна проблема стала приводом для розпалення відверто шовіністичних пристрастей, здатних негативно позначитися на моральному кліматі в російському суспільстві та настільки важливих для нього міжнєтнічних відносинах.

У розв'язанні конфлікту немає і не може бути переможців та переможених. І обидві країни, і обидва народи щиро зацікавлені один в одному, у рівноправній праці на благо своїх громадян. Віримо, що буде зроблене все можливе для виходу з ситуації, що склалася, цивілізованим шляхом, за доброї волі обох сторін і врахуванням їхніх взаємних інтересів. Як російські громадяни, ми впевнені, що саме такий хід подій зміцнить репутацію Росії як демократичної держави і її авторитету в сучасному світі.

Правління Об'єднання Українців Росії
27 жовтня 2003 р.

УКРАЇНА ВИПЕРЕДЖАЄ РОСІЮ НА ШЛЯХУ ДО СОТ

Москва (АПУ). — Під таким заголовком впливова в російських ділових колах газета «Коммерсант» розмістила матеріал свого кореспондента з Женеви. Тут щойно завершилася зустріч робочої групи з приєднання України до Світової Організації Торгівлі (СОТ). Українська делегація на чолі з першим заступником міністра економіки і з питань європейської інтеграції Валерієм П'ятницьким активно веде двосторонні переговори, і на кінець тижня призначені багатосторонні консультації з сільськогосподарства. У Женеві співпали по часі проведення «російський» та «ук-

раїнський» тижні, що дає можливість порівняти, як просувається процес вступу в СОТ двох держав.

Якщо російські учасники переговорів, відзначає «Коммерсант», близькі до досягнення двосторонніх угод з 20-25 партнерами, але реально підписаний лише один протокол, то Україна вже підписала протоколи з 15 країнами, а в ході нинішнього засідання досягнуто порозуміння про підписання ще з двома. При цьому, зазначає газета, українці можуть похвалитися, що підписали протоколи з членами провідної «четвірки» — Євросоюзом і Канадою.

ПОРЯДКОМ УКРАЇНСЬКО-ТУРЕЦЬКОЇ СПІВПРАЦІ

Київ (АПУ). — Відносини між Україною та Туреччиною розвиваються на високому рівні, — сказав посол Туреччини в Україні Алі Вільге Джанкорель. За його словами, торік товарообіг між країнами становив 2 млрд. доларів. Туреччина є четвертим торговельно-економічним партнером України і другим ринком збуту для України. Між країнами підписано понад 60 угод у різних сферах.

Нагадавши, що між Туреччиною і Україною склалися дуже добрі відносини у військовій сфері

як у двосторонньому, так і в міжнародному форматах, турецький посол назвав Туреччину і Україну «двома фортецями, які забезпечують мир і стабільність у чорноморському регіоні». Він підкреслює, що це співробітництво спрямоване на колективну безпеку і пов'язане з майбутнім вступом України до НАТО. Турецький дипломат зазначив, що Туреччина із задоволенням слідує за реалізацією Україною її курсу на євроатлантичну інтеграцію і надає їй підтримку на цьому шляху.

УКРАЇНЦІ СТВОРЮВАТИМУТЬ ПЕРШИЙ ЄГИПЕТСЬКИЙ СУПУТНИК

Львів (АПУ). Львівське державне науково-дослідне підприємство «Конекс» бере участь у проєкті «Едурьтат-1» зі створення першого єгипетського супутника. Участь «Конексу» в проєкті була вирішена під час переговорів у Львові з делегацією Національного Агентства з Дистанційного Зондування і Космічних Наук Єгипту, яку очолював доктор наук Магді Тантаві. «Конекс» виступатиме співвиконавцем проєкту разом з Науково-Дослідним Ін-

ститутом Радіовимірювань (Харків), «Хартрон-Консат» та НВП «Хартрон-Юком» (Запоріжжя) і «Арсенал» (Київ). Головний виконавець робіт щодо створення єгипетського супутника — підприємство «Тівденне» (Дніпропетровськ).

На переговорах у Львові обговорено також шляхи співробітництва з Єгиптом в інших напрямках приладобудування, які підтримуються і розвиваються на підприємствах Львівської області.

КУЧМА ЗВІЛЬНИВ ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА УКРАЇНИ

Київ («Інтерфакс-Україна»). — Минулого тижня Президент Л. Кучма звільнив з посади генерального прокурора України Святослава Піскуна. Звільнити прокурора запропонував Координаційний Комітет боротьби з організованою злочинністю і корупцією при президентові, який очолює Ольга Колінко.

Комітет розкритикував пра-

цю генерального прокурора, звинувативши його в «надмірній політизації органу загалом і створенні власного політичного престижу», а також у «ряді порушень, які шкодять авторитетові прокуратури і загалом державі»

С.Піскуп був затверджений генеральним прокурором 4 липня 2002 року, після узгодження його кандидатури з парламентом.

УКРАЇНЦІ ВАШІНГТОНУ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ АГРЕСІЇ РОСІЇ

Українці протестують перед Посольством Російської Федерації у Вашингтоні

Вашіngтон (УНІС). — 3 ініціативи СКУ і УККА, 29 жовтня перед Посольством Росії відбулася демонстрація проти агресивної політики Російської Федерації в акваторії Керченської протоки, яка почала будувати греблю з російського Таманського півострова до українського острова Коса Тузла, порушуючи тим територіальну цілість України. Побудова греблі значно погіршила б також економічну й екологічну ситуацію на території України.

Голова УККА М. Савків м.ін. заявив, що протест дав можли-

вість «висловити обурення політикою Росії щодо України, а також продемонструвати, що українська громада, особливо в США, уважно слідує за цими подіями і закликає США засудити агресію Росії проти території України»

Протестанти тримали пляка-

ти з написами «Руки геть від України!», «Цар Путін — загарбник!», «Росія — ДАМБА нуга нація!» і т.п. Інші учасники протесту тримали українські прапори та вигукували заклики з вимогами припинити російську агресивну політику проти України.

СЄП МОЖЕ ЗАГАЛЬМУВАТИ ЄВРОПЕЙСКУ ІНТЕГРАЦІЮ УКРАЇНИ

Брюссель («НХ»). — Приєднання України до СЄП може завадити розвиткові її співпраці з Євросоюзом. Про це йдеться в резолюції про відносини ЕС із сусідніми країнами, яку схвалив 4-го листопада Комітет Європарламенту Закордонних Справ.

Серед усіх сусідів розширеного ЕС найважливішу роль відіграватиме Україна, — вважає Комітет Закордонних Справ Європарламенту, який обговорював стратегію «Широкої Європи», що передбачає відносини Євросоюзу з сусідніми країнами.

В ухваленій резолюції євродепутати підтримують бажання України глибше інтегруватися в ЕС. Однією з перешкод для цього

названо створення Києвом єдиного економічного простору з Росією, Казахстаном і Білоруссю, але в документі на сказано, про які саме наслідки може йтися. Депутати не виключають, що Україна зможе підписати з ЕС угоду про асоційоване членство. Для цього в Україні має бути створене відкрите суспільство, як це зроблено в східноєвропейських країнах, що увійдуть до ЕС наступного року.

Європарламентарі також закликали Україну дотримуватися демократичних стандартів при підготовці до наступних виборів президента. Резолюцію Комітету Закордонних Справ мають ще затвердити на сесії Європарламенту за два тижні.

ПРЕЗИДЕНТ СЕРБІЇ І ЧОРНОГОРИ ВІДВІДУЄ УКРАЇНУ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, 4 листопада почалася перша візита Президента Сербії і Чорногори Светозара Маровича в Україну. У Києві завжди з особливою увагою ставилися до балканських гостей. Насамперед така прихильність зумовлена значним інтересом українських підприємств до співпраці з державами колишньої Югославії.

Після зустрічі зі своїм колегою із Сербії та Чорногори, Леонід

Кучма заявив, що українсько-сербсько-чорногорські відносини мають стати тіснішими і прагматичними. Одним із перших підсумків переговорів делегацій України та Сербії і Чорногори стало підписання міжурядової угоди про військово-технічне співробітництво. Крім того, сторони підписали міжурядову угоду про співпрацю у сфері туризму. Цим, вочевидь, справа оновленого партнерства не обмежиться.

БРИТАНСЬКІ МОРЯКИ У СЕВАСТОПОЛІ

Севастополь (АПУ). — У порті Севастополя пришвартувався есминець «Йорк» Королівських ВМС Великобританії. Командир корабля капітан Мет Гарвей мав протокольні зустрічі у Головному Штабі ВМС ЗС України та Севастопільській міській державній адміністрації.

Британські моряки побува-

УКРАЇНЦІ ЗНОВУ ЧЕМПІОНИ

Футболісти паралімпійської збірної України під керівництвом Сергія Овчаренка довели, що минулого чемпіонату світу звання найсильнішої команди планети вони здобули зовсім не випадково. Ця світова першість відбувалася в Аргентині. Ігри проходили з 8 до 24 жовтня, та наша команда прибула до Буенос-Айреса вже третього жовтня, аби адаптуватися до тамтешнього клімату.

Жереб приніс нам досить сильних суперників. До однієї групи з українцями потрапили збірні Англії, США, Португалії та господарі змагань, аргентинці. У першому матчі наші футболісти перемогли з мінімальним рахунком 1:0 команду з Великобританії, а у двох наступних поєдинках розгро-

мили американців та португальців, забивши у їхніх ворота по 5 сухих м'ячів. Гра зі збірною Аргентини була простою формальністю, і наші спортсмени, дещо розслабившись, зіграли внічию — 2:2.

Та першого місяця у групі наші хлопці не втратили, і це дало їм змогу вийти у півфінал змагань. На цій стадії нам випав дуже сильний суперник — збірна Росії, і гра з північними сусідами видалася для жовто-блакитних надзвичайно важкою. Програвши у ході матчу 1:2, наприкінці українці змогли зрівняти рахунок, а у додатковий час виграли пенальти. Спіймавши кураж у фіналі, з бразильцями наші «розібралися» дуже легко і, перемігши їх 3:1, вдруге поспіль стали чемпіонами світу.

КУЧМА НАКАЗАВ РОЗІБРАТИСЯ З «НАШОЮ УКРАЇНОЮ»

Київ. — Президент Кучма доручив міністрові внутрішніх справ та голові СБУ перевірити, як мовиться в офіційному повідомленні, законність акцій «Нашої України» в Херсоні, Львові, Донецьку.

Парламентська опозиція на чолі з Блюком «Наша Україна» вже другий день поспіль безуспішно намагалася поставити на роз-

гляд у Верховній Раді питання про обставини, які не дали Блюкові провести свій з'їзд у Донецьку. Пропрезидентські фракції більшості відмовлялися підтримати розгляд питання.

Кілька послів закордонних держав в Україні звернуло увагу на події у Донецьку, назвавши їх негативною ознакою.

ЛЕМКО З СЕРЦЕМ УКРАЇНЦЯ

Скрентон, Па. — Саме під такою назвою перед нами маленька 34-сторінкова книжечка авторства Миколи Мушинки, присвячена визначному громадянину й меценатові та вірному синові Лемківщини Олександрові Кобасі з нагоди його 80-ліття.

Книжечка у м'якій обкладинці та з двома десятками світлин

вийшла у Пряшеві з датою 2003 року (тиражу не названо) старанням фондації «Карпати» Публікацію доповнюють резюме М. Мушинки словацькою і англійською мовами.

Щедрий людині -- земляковий патріотові -- наше щире Многая літа! — Редакція

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА
(амер. дол.)SUBSCRIPTIONS
(U.S. currency)

Для всіх передплатників:

For all Subscribers:

У США і Канаді річно 25.00 дол.
В інших країнах річно 30.00 дол.
Ціна одного примірника 50 центів.

U.S.A. and Canada per year \$ 25.00
In other countries per year \$ 30.00
Price per single copy 50 cents.

NARODNA VOLYA

Ukrainian Fraternal Association

371 North Ninth Avenue

Scranton, PA 18504

Phone: (570) 342 - 0937 Fax: (570) 347 - 5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплак
Редактор

Narodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправити мову та скоротити надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS

Ukrainian Fraternal Association

371 North Ninth Avenue

Scranton, PA 18504

Phone: (570) 342 - 0937

Fax: (570) 347 - 5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

РОЗШИРЕННЯ ЕС: ПЛЮСИ
ТА МІНУСИ ДЛЯ УКРАЇНИ

Останнім часом в регіонах України обговорюють інтеграцію до ЕС та наслідки від її розширення, які Україна відчуже вже наступного року. Наші дипломати передбачають, що об'єднання Європи протягом наступних двох років негативно позначиться на соціально-економічній та політичній ситуації в Україні. Але водночас прогнозують нам надалі вигідні перспективи. Україна, переживши кризу, яку експерти неминуче обіцяють уже наступної весни, займе вигідну позицію в європейській геополітиці та отримає шанс на економічний розквіт. За умови... якщо в ЕС не будуть проти.

Нині інтеграція України до ЕС відбувається на тлі серйозних і складних процесів як у самій Європі, так і в нашій державі -- це обговорення проекту Конституції ЕС та криза українсько-російських відносин, викликана подіями навколо Тузли. Про це заявив директор Інституту Євроатлантичного Співробітництва Борис Тарасюк у Вінниці на засіданні "круглого столу", присвяченого інтеграції України. Подібні "столу" цей Інститут тепер проводить в усіх регіонах.

Після вступу до ЕС десяти країн, що має відбутись 1 травня 2004 року, українські кордони автоматично стануть спільними з Євросоюзом. Останній, зрозуміло, буде захищений у безпеці як своїх кордонів з Україною, так і українських по всій нашій території. Після того, як наші кордони з ЕС стануть спільними, наголошував О. Чалий, питання своєї безпеки та оборонної політики ЕС, без урахування ролі України, розглядати не зможе. Її кордони стануть зоною стратегічних інтересів, зокрема на Вінниччині з Придністров'ям, де ситуація досить напружена. Все це, як прогнозують експерти, загострить боротьбу за Україну між ЕС та Росією. І те, що нині відбувається навколо Тузли, як зазначалось під час «круглого столу», -- це передвісник того, що Україна буде змушена визначати своє нове місце на Євразійському континенті.

Окрім геополітичної напруги, приєднання наших західних сусідів і країн Балтії до ЕС вдарить по зовнішніх торговельно-економічних зв'язках України. За попередніми підрахунками фахівців, як вони наголошують, дуже скромними, Україна втрачатиме 600 млн. євро щорічно. Виникнуть нові митні правила та стандарти, до яких Україна тепер не готова. Товарообіг з деяких видів експортної продукції на два-три місяці може просто зупинитись. Наш теперішній експорт до десятки країн, що навесні ввійдуть в ЕС, з якими ми тепер найбільше торгуємо, скоротиться приблизно на 12%. Найбільше постраждають сталевари. Сьогодні вони експортують до цих країн продукції на 235 млн. євро, і чи буде й надалі відкритий для нас цей ринок, в ЕС не відповідають. Наразі готується візита нашого міністра економіки Хорошківського до Брюсселя, де українці сподіваються почути відповіді на всі свої запитання і домовитись про компенсацію за негативні наслідки об'єднання.

"Ми не грошей просимо, -- говорить О. Чалий, -- а певної системи компенсаційних заходів. Зокрема, збільшення квот на чутливі українські товари для їхнього доступу на ринки ЕС, запровадження мораторію на антидемпінгові заходи, надання соціальних вигод і пільгової підтримки структурних фондів та інвестиційних проєктів в Україні. Також нам необхідна технічна допомога для сертифікації та стандартизації нашої продукції, яка могла б досягти рівнів, прийнятих в ЕС, особливо це стосується сільськогосподарських продуктів".

Втім, головна мета -- укласти угоду про вільну торгівлю між Україною та ЕС. Всі ці наміри в ЕС розцінюють як дуже амбітні, бо за інтеграцією в економічно-торговельний простір Україна хоче бачити свою повну інтеграцію в ЕС. Європа ж прагне залишити стосунки з Україною в теперішній площині, на міждержавному рівні.

Поки що позитиви від розширення ЕС є нематеріальним стимулом. "Європейську ідею підтримує більшість українців у всіх регіонах, -- впевнений О. Чалий. -- Це об'єднує нас. Європейська ідея потрібна нам для збереження суверенітету. Інтегруючись, ми стверджуємо свою ідентичність та незалежність. І те, що навесні ЕС розшириться, прискорить нашу інтеграцію".

Позитиви від розширення ЕС слід очікувати не раніше 2006-2007 років. Україна отримає сусіда, що володіє одним з найбільших світових ринків збуту та послуг. Крім того, ЕС прагнучим створити навколо себе зону стабільності й процвітання, яка захищена в економічній і технологічно безпечній Україні. Тому наша дипломатія розраховує на технічну допомогу й кредитні ресурси, які надасть ЕС, щоб українці швидше запроваджували в себе європейські стандарти життя.

Мирослава Соколова ("День")

Д-р Омелян Бей
Власкор "Народної Волі"

СВІТОВА ОРГАНІЗАЦІЯ ТОРГІВЛІ ПЕРЕД ЗАГРОЗОЮ РОЗПАДУ

4. "Пірова перемога" у Канкуні

У вересні 2003 року, до СОТ приєдналися дві держави "четвертого світу" -- Непаль і Камбоджа, з річним прибутком на особу всього 1,300 доларів. Поповнення СОТ малорозвинутими системами вказує на те, що СОТ переслідує не економічні принципи, як ЕС, а політичні принципи, як ООН. Різниця між середнім прибутком на особу ЕС (24,000 дол.) а з прибутком на особу Етіопії (п'ятого світу) висотою в 600 дол. така велика, що треба поважно сумніватися у серйозному розумінні таких крайностей. Крім цього, є й оптимісти, які думають, що рунда в Канкуні продовжиться.

Незважаючи на добру підготовку, СРД-ам не вдалося досягти повних знижок у тарифах через надто сильні лобі РДК, що сміливо обороняли свої протекціоністські пляни. Рим цього, неспіх Канкуну помітний в таких площинах: а) світ був охоплений черговим циклом: рецесією у виробництві, дефіцитом у валютному секторі; б) ЕС-ві не вдалося змен-

шити структурного безробіття із 8 до 10% до точки природної рати (біля 4%); Японія швидко перейшла 13 років стагнації; в) в США безробіття дійшло до 6.1%, що "повзучим ходом" далі зростає. У зв'язку з війною в Іраку, у США створився хворобливий торговельний дефіцит, а сама підтримка аграрного сектора виносить понад 300 млрд. дол. річно.

Отже, всі ті клопоти РДК матиме 25 держав-учасниць; з десяти нових членів тільки два (Кіпр і Мальта) співпадають із найнижчою групою ЕС-15 (Греція і Португалія). В ЕС-25 річне зростання буде відносно низьким. У світовому аспекті, ЕС буде в тандемі зі США у випадку білateralних договорів. Коли йдеться про сировину СД -- і США, і ЕС очолюють імпортувати її в безмитному режимі. Цікава і така ненормальність: у ФРН більше переробляється какао, ніж у державі Побережжя Слонової Кости, де какао є головним продуктом країни. 7

І Китай, що став членом СОТ, створює чимало проблем: він і далі пробує експортувати свою

дешевизну, бо дешева валюта сприяє у вивільненні робочої сили в РКД-ах, особливо в США. Щоб охоронитися перед товарною повинню Китаю, аграрна лобі США задумує підвищити мито проти таких кроків. 8 Міркі, що їх США застосовували до ЕС і Японії, а ЕС до тихоокеанського ареалу, і всі разом взявши, до стандартів СРД, були в більшості випадків невідповідними, і зачасти ставали звичайними фікціями. В тому й знаходиться неспіх канкунської рунди.

5. Висновки

Рунда в Канкуні практично розпалася 14 вересня 2003 року, не доживши до своєї плянованої дати -- до грудня 2004 року. Не зважаючи на достатньо зібраний довідковий матеріал, останні рунди не зуміли відповісти на звичайне питання: чи за умов постійних конфліктів між РДК і СРД глобалізація ринків є все таки можливою, чи може, всі оті заходи є лише штучною і удаваною грою? А все ж таки, чи продовжиться Канкун у наступному році?

Література:

1 COT = WTO (World Trade Organization)

2 GATT = GATT (General Agreement on Tariffs and Trade)

3 Поділ на "світи" ввели американські економісти в 1960-1970 рр. Першим "світом" були три визначні РКД, другим "світом" був СРСР і його сателіти; третім "світом" були дві визнані СРД, в яких річний прибуток на особу був не вище 3,000 дол. (на той час). Згодом, СРД почали ділити прискіпливіше і з третього "світу" вилучили четвертий і п'ятий "світи".

4 Harald Schumann, "Der Gipfel der Heuchelei," Der Spiegel, no. 37, 2003, S. 85.

5 Омелян Бей. Політична економія Європейської Спільноти. Мюнхен: УВУ, 1991, стр. 154-170.

6 "Cancun's Charming outcome," "The WHO under fire," The Economist, September 20, 2003, pp. 11-12; 26-28.

7 Schumann, op. cit., s. 83.

8 "Trade talks: the right next stop," Business Week, Sept. 29, 2003, p. 152; "Cancun's charming..." op.cit. h.12.

Ірина Кухар ("День")

ТУЗЛА: ЕПІЗОД КОНСОЛІДАЦІЇ

літолог Володимир Малинкович заявив, що ніякої еліти, а особливо політичної, в Україні взагалі не існує. Людей, які належать до "політичної кляси", він назвав "естаблишментом, що сформувалася на основі колишньої партійної номенклатури". На думку пана Малинковича, якісні зміни в суспільстві не відбудуться без серйозної політичної реформи. Акценти в дискусії розставив і єдиний представник від провладної коаліції -- ееек Нестор Шуфрич. Звернувшись до присутніх з риторичним запитанням: "Чого ж хочуть еліти?" -- він спершу сам відповів на нього. "Будьмо відвертими, -- сьогодні еліти хочуть бути при владі. Я розумію тих, хто відлучився від владних важелів 1.5 -- 2 роки тому... У них ми маємо вчитися, як не треба бути при владі...", -- підсумував Н. Шуфрич.

Певне, дискусія так і залишилася б на рівні теоретизувань, якби не "тузлинське питання". Чи розуміє наша еліта свою функцію? На думку політолога Володимира Фесенка, лише формально. Вона, за його словами, насолоджується процесом, а не вирішує політичний і стратегічно значущі завдання. Ця "елітарна батарея" працює сама на себе, не заряджаючи своєю енергією суспільство. І навіряд чи українська еліта зміниться після виборів 2004 року. Водночас пан Фесенко наголосив, що українська еліта повинна консолідуватися, а ситуація з Тузлою значною мірою

відобразила можливість такої консолідації. "Останні події навколо Тузли, коли український політик довів, що є політиком незалежної держави, вселяють оптимізм", -- так вважає і Олександр Литвиненко -- заступник директора Національного Інституту Стратегічних Досліджень.

Коментарі

Іван Дзюба --

академік НАН України:

Основна причина виникнення "тузлинської" проблеми, як мені здається, у нечіткості української позиції в міждержавних відносинах з Росією. З українського боку, замість твердого позиції відстоювання своїх національних інтересів, було переважно пристосування до тих чи інших вимог сусіднього сусіда. Водночас ми виявляли й абсолютно слухне прагнення зберегти добросусідські відносини з Росією, що вимагало, однак, постійних поступок з нашого боку. Очевидно, це дало певним силам в Росії підстави думати, що тиск можна продовжувати й надалі. А як відомо, кожен успішний політик в Росії вважає найвигіднішим шансом для себе можливість зіграти на ультратриотичних шовіністичних настроях суспільства.

Дуже важко зрозуміти, що стоїть за задуманою операцією "Тузла". Здавалося б, самій Росії невідповідно псувати стосунки з Україною саме тоді, коли врешті-

решт досягнуто домовленостей в рамках єдиного економічного простору. З другого боку, однією із версій, що пояснює таку поведінку сусіднього сусіда, є та, що створення зовнішніх територіальних претензій до України стане проблемою останньої при вступі до НАТО. Окрім того, мають місце, очевидно, й економічні інтереси, адже Тузла, хай там що, -- це фактично контроль над Озівським морем з його економічним та енергетичним потенціалом.

Що ж до наслідків, то, думаю, до збройного конфлікту, звичайно ж, не дійде. Це було б надто безглуздо. Буде якесь замирення, якийсь фальшивий компроміс. Але глибока рана залишиться надовго. Принаймні для українського суспільства. Це, очевидно, змусить багатьох задуматися, на яких засадах будувати відносини з Росією.

Ростислав Павленко --

політичний оглядач:

-- Російська сторона зі свого боку вирішувала кілька питань, пов'язаних зі статусом акваторії Озівського моря. Думаю, тут шлося радше про певну демонстрацію можливостей Росії в своєму найближчому сусідстві. Як наслідок, можна говорити про переосмислення відносин із Росією, падіння довіри до сусіднього сусіда, а також значне зниження популярності (принаймні на найближчий час) теми інтеграції двох країн.

Ірина Смерига ("Поступ")

ЛІТАК ПОЛЕТІТЬ БЕЗ РОСІЯН

Як повідомив генеральний директор АНТК ім. Антонова Володимир Король в інтерв'ю Deutsche Express, заплянованих у проєкті "Загальнодержавної програми створення військово-транспортного літака АН-70 і його закупівлі за державним оборонним замовленням" коштів достатньо для завершення розробки літака, підготовки виробництва, а також для випуску і закупівлі 2 літаків. Він підкреслив, що "літак фактично створено і він літає".

Нагадаємо, що програма створення літака АН-70 реалізується Україною і РФ на підставі міжурядових угод 1993 і 1999 років. Державними замовниками літака є Міністерство Оборони РФ і України. Україна потребує 65 літаків, а РФ -- 164. Серійне виробництво планують здійснювати на київському авіазаводі "Авіант" і омському ВО "Полет".

Однак, останнім часом участь російської сторони у проєкті розробки літака є формальною. Росіяни, звичайно, не мають намірів виходити з проєкту, оскільки відповідно до міжурядової угоди між Україною та Росією

1993 року, сторона, яка бажає вийти з проєкту, повинна повідомити про це партнерів за півроку, потім ще півроку фінансувати роботи, що проводяться, ліквідувати всі свої борги і виплатити штрафи. Тож росіяни просто саботують проєкт.

Незацікавленість росіян у розробці АН-70 пояснюється кількома причинами. Перш за все, російське оборонне відомство не втомлюється нагадувати про величезну кількість недоліків при розробці літака. Однак російські військові експерти ще минулого року прийшли до висновку, що "завдяки принципово новій силовій установці, вперше використаній на літаках такої кляси, машина здатна літати так само швидко, як і Іл-76, але не має рівноваги за паливною ефективністю". Тож випливає, що росіяни просто прагнуть неврализувати конкурента для власних розробок в літакобудуванні, зокрема для розробки літака, схожого за характеристиками до АН-70 та Іл-76. "АН-70, який мав бути середньотранспортним, вантажопідіймальною до 20 тонн, літака, який вже "підійшов" до 40 тонн і став прямим конкурентом Іл-

76МФ", -- стверджував генеральний директор Авіаційного комплексу ім. Ілюшина Віктор Ліванов. Дивує лише те, що заради розвитку власного літакобудування росіяни готові пожертвувати вже вкладеними в проєкт коштами.

Що ж стосується самого літака, то, у разі завершення його розробки, він має непогані шанси на міжнародному ринку. За словами представників АНТК ім. Антонова, вже сьогодні є покупці на готовий літак -- крім Чехії, можливість закупівлі Анів вивчають Угорщина, Фінляндія, Словаччина. Крім того, літаком цікавляться країни Південно-Східної Азії, перш за все Китай та Індія. Готові літаки можуть купувати і ОАЕ, а також Лівія. Тож проблема збуту для українського АН-70 практично вирішена. Не варто також забувати і про деклароване Китаєм бажання інвестувати кошти у виробництво АН-70, а також його подальшу модифікацію. Тож виникає резонне запитання: якщо Україна може самостійно завершити проєкт, то для чого тоді нам Росія з її вічними претензіями і заборугуваннями?

UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION FINANCIAL REPORT 3rd Quarter 2003 (Cash Basis)

Галина Лісова

INCOME:	JULY	AUGUST	SEPTEMBER	YR/DATE
Premiums on Certificates	24,848.09	16,839.38	16,018.96	161,858.27
Single Premium/Plan A & B	2,518.00	6,329.00	11,037.82	45,817.99
Interest on Bonds	65,466.87	33,044.51	51,168.38	421,946.65
Interest on CD's	781.10	786.47	361.81	6,526.71
Interest on T-Bill's	0.00	0.00	0.00	787.87
Interest-Bank Accounts	1,084.68	171.11	60.73	2,218.60
Interest Mortgage Loans	10,070.53	7,202.32	4,980.30	78,823.78
Interest Preferred Stocks	957.80	0.00	1,539.04	9,048.02
Dividends on Stocks	81.80	81.80	81.80	818.00
Narodna Volia	938.80	1,020.00	835.00	12,716.80
Forum	578.99	332.00	304.00	8,899.87
Social Activities	700.00	0.00	1,400.00	5,800.00
Miscellaneous Income	0.00	5.09	0.00	540.09
Chornobyl	0.00	25.00	0.00	2,478.00
Certificate Loans Interest	128.70	0.00	0.00	589.53
Gain/Sale of Bonds	5,475.94	0.00	0.00	24,111.44
Checks Written Off	0.00	0.00	0.00	4,931.10
Refund/Foreclosure Fees	0.00	0.00	0.00	4,281.03
Mortgages Fees	0.00	0.00	0.00	2,000.00
Payroll Tax Accrued	17.13	2.28	0.00	19.41
Redeposited Check	0.00	0.00	261.00	261.00
Dues Owed on Claims	0.00	48.36	0.00	48.36
TOTAL INCOME:	113,428.01	85,887.32	88,048.84	790,116.32
EXPENSE:				
Death Claims	14,000.00	37,962.00	13,150.00	130,307.00
Matured Endowments	18,500.00	21,000.00	20,000.00	162,332.00
Cash Surrenders	3,868.40	2,217.24	13,724.92	60,773.62
Pure Endowment	2,800.00	0.00	0.00	5,333.00
Refund of Dues	42.12	0.00	149.90	596.51
Renewance Premiums	202.00	0.00	494.31	2,887.35
Bank Charges	681.12	345.80	2,480.03	10,188.75
Dividends to Paid Up Additions	158.58	225.00	133.00	1,886.53
Loss on Sale of Bonds	0.00	0.00	0.00	47,342.53
Accrued Interest on Bonds Purchased	880.90	998.00	0.00	24,110.15
ADMINISTRATION:				
Salaries-Officers	7,538.48	7,538.48	7,538.48	71,815.37
Salaries-Office	1,418.92	1,418.92	1,418.92	21,397.58
Payroll Taxes	877.78	877.78	877.78	8,946.20
Employees Life Insurance	522.00	522.00	522.00	5,046.00
Employees Health Insurance	3,360.23	3,309.33	2,911.55	31,725.49
Employees Bonus	0.00	0.00	0.00	750.00
FUTA Tax	81.23	0.00	0.00	352.00
PA Unemployment Compensation	16.50	0.00	4.80	811.89
Workmens Compensation	1,225.00	0.00	0.00	1,225.00
GENERAL FRATERNAL EXPENSES:				
Actuary Fees	825.00	975.00	0.00	55,569.50
Accounting Fees	0.00	0.00	0.00	37,200.32
Data Processing	165.00	0.00	4,300.00	13,395.00
Attorney Fees	0.00	0.00	0.00	1,410.16
General Expenses	200.00	268.78	120.88	2,763.88
Advertising	310.50	520.00	425.00	4,911.90
Executive Committee Travel	0.00	0.00	0.00	325.75
Executive Committee Per Diem	0.00	0.00	0.00	240.00
Auditing Committee Expense	0.00	0.00	0.00	1,517.50
Supreme Council Meeting	0.00	0.00	0.00	11,203.11
Postage/Telephone	362.30	824.87	582.88	6,044.35
Printing/Stationery	640.87	174.18	0.00	1,749.85
Office Supplies	212.45	80.47	0.00	1,538.25
Miscellaneous Expense	0.00	0.00	0.00	21.29
Chornobyl Expense	0.00	0.00	528.00	1,596.00
Foreclosure Fees	0.00	0.00	0.00	1,020.00
Replacement Check Issued	0.00	0.00	0.00	3,963.60
Insurance (Crime)	0.00	2,850.00	0.00	2,850.00
Returned Check	0.00	261.00	0.00	261.00
PUBLICATION EXPENSE:				
Narodna Volia	5,256.49	4,051.52	5,795.91	48,479.22
Forum	0.00	0.00	0.00	7,387.03
TAXES, LICENSES, FEES:				
Insurance Dept Fees	889.81	1.00	1,820.00	12,967.11
RENTAL EXPENSE:				
Rent	1,500.00	1,500.00	1,500.00	13,500.00
Electricity	234.35	201.22	233.43	1,822.61
Water	43.20	46.91	38.95	384.89
Gas	41.18	41.18	42.32	1,809.96
Janitorial Expense	72.50	79.75	72.50	812.00
Trash Removal	20.00	20.00	20.00	180.00
Maintenance Supplies	0.00	36.37	0.00	406.82
Sewage	15.00	15.00	15.00	135.00
BRANCH ACTIVITIES FUND:				
Organizers Premium	538.80	0.00	1,178.71	5,308.20
Commissions to Secretaries	5,230.84	0.00	0.00	18,030.92
Special Promotional Premium	2,344.00	0.00	0.00	2,344.00
FRATERNAL ACTIVITIES FUND:				
Aid to Indigent Members	2,048.51	1,084.08	1,029.69	16,394.04
Scholarship Awards	3,000.00	4,200.00	800.00	7,800.00
TOTAL EXPENSE:	80,011.84	83,441.68	81,506.52	870,567.31
INVESTMENTS-CALLED/MAT/PD OFF				
Mortgage Loans	7,556.47	82,715.71	5,420.37	290,805.64
Certificate Loans	69.50	0.00	0.00	192.71
Bonds/CD's Redeemed	384,864.66	80,000.00	416,986.00	3,943,881.20
T-Bills Redeemed	0.00	0.00	0.00	119,999.83
CASH FROM INVESTMENTS:	392,490.63	182,715.71	422,406.37	4,354,879.38
INVESTMENTS PURCHASED:				
Bonds	383,159.14	298,031.00	381,320.17	4,262,236.77
Certificate Loans	0.00	0.00	0.00	5,510.00
INVESTMENTS PURCHASED:	383,159.14	298,031.00	381,320.17	4,267,746.77
RECAPITULATION:				
Balance Previous Month	236,745.83	279,493.49	116,823.86	283,162.46
Income Current Month	113,428.01	85,887.32	88,048.84	790,116.32
Investments Redeemed	392,490.63	182,715.71	422,406.37	4,354,879.38
	742,864.47	508,098.52	627,079.07	5,428,160.16
Expense Current Month	-80,011.84	-93,441.68	-81,506.52	-870,567.31
Investments	-383,159.14	-298,031.00	-381,320.17	-4,267,746.77
	279,493.49	116,823.86	164,252.38	289,846.08
Canadian Exchange on Transfer	0.00	0.00	0.00	-125,593.70
Cash Balance:	279,493.49	116,823.86	164,252.38	164,252.38
ASSETS:				
Cash	184,252.00			
Bonds	7,323,079.00			
Common Stocks	46,420.00			
Preferred Stocks	125,000.00			
Certificate Loans	46,383.00			
Mortgages	1,063,559.00			
Computer Equipment	1,740.00			
Due Premiums	2,153.00			
Accrued Investment Income	123,353.00			
Net Adj due to Foreign Exchange	-604,000.00			
TOTAL ASSETS:	9,501,839.00			
LIABILITIES:				
Policy Reserves	8,096,746.00			
Claims Payable	177,531.00			
Advanced Premiums	154,628.00			
Asset Reserve	40,806.00			
Chornobyl/Ukr Orphans	98,330.00			
Accrued Expenses	50,941.00			
Net Adj due to Foreign Exchange	-110,000.00			
TOTAL LIABILITIES:	8,730,980.00			
Surplus	770,859.00			
TOTAL LIABILITIES AND SURPLUS:	9,501,839.00			

ЧИТАЙТЕ,
ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕПІДТРИМУЙТЕ
НАРОДНУ
ВОЛЮСВОЇМИ
ПОЖЕРТВАМИ

Перший на Північноамериканському континенті парк, в якому відкрито пам'ятник-меморіал до 100-ліття поселення українців у Рочестері, Н.Й.

Осінь -- чудова пора року. Відлітають у вирій птахи... подальше від холодної зими, в теплі краї. Ген рвуться в небо три журавлі, що немов застигли у своєму польоті, наче міряють сили -- чи долетять до іншого, теплішого берега, чи не зависокі хвилі океану незвіданості? Що чекає на них там, на іншому континенті?

Сто років тому назад, перші "журавлі" покинули своє українське гніздо в пошуках кращої долі за океаном. Ось вони застигли в бронзі в цьому невеликому парку. Багато журавликів перелетіло через океан за ці сто років... На тлі історичної сивини століття -- це не такий вже й великий проміжок часу, та який чудовий урожай зібрала американська земля, які багаті ужинки... Український працюючий нарід щедро віддає країні за притулок -- вчителі, хлібороби, вчені, лікарі, мистці, священники, підприємці, фінансисти, адвокати -- цвіт і гордість будь-якої країни, які дивляться в майбутнє з впевненістю, які самі творять майбутнє Америки, яким нема рівних у дерзання і тільки одне слово застилає задумливістю, а коли й сльозують їхні очі -- це слово Україна...

Свою відданість і працюваність, вдячність і глибоким шануванням своїх предків, українці здобули повагу всіх етнічних груп, що заселяють Америку. Саме ці почуття поваги, шани та обов'язку заклало на американській землі перший в своєму роді пам'ятник - століття поселення українців у Сполучених Штатах. Пам'ятник виготовив скульптор Олег Лесюк.

На святкування з нагоди відкриття цього пам'ятника 20-го вересня 2003 року, зібралось багато людей. Після молитви, яку провів Владика Василь Лостен, урочисто пролунали національні гімни Америки (в чудовому виконанні Тані Міллер) та України. Це було міжнародне свято, на яке прийшли представники міської і стейтської влади. На ньому зачитувались привітання, що їх надіслали Президент Америки Джордж Буш, сенатор Гіларі Клінтон, конгресмени Т. Рейнольдс, Л. Слотер, губернатор стейту Нью-Йорк Дж. Патрік, стейтський законодавець Джозеф Мореллі. Надіслали свої привітання з цієї чудової нагоди і представники Уряду України; зачитали свої вітання конгресмени 25-ої округи Мері Брукс та представник округи Монро Джеймс Волш. Серед почесних гостей були Владика Василь Лостен, священники та пастори.

За лаштунками цього свята стояв Комітет Століття Українського поселення в Рочестері, який очолював Роман Куціль. До Комітету входили: Наталя Шульга, Френк Вовкович, Ярослав Андрушко, Христина Гошовська, Алекс Лой, Лідія Джус; допомагали втілити ідею зведення пам'ятника Микола Юськів, Українська Федеральна Кредитова Спілка в Рочестері, сенатор Джим Алісі, сенатор Майкл Ноззолю, посади міста Айрондеквойт Дейвід Шанц, директор міських парків Майкл Спенг; задум знайшов розуміння і фінансову підтримку у

ЄДИНИЙ У СВОЄМУ РОДІ

Члени Громадського Комітету святкування 100-ліття поселення українців у Рочестері (зліва): Олександр Лой, Наталя Шульга, Ярослав Андрушко, Христина Гошовська, стейтський сенатор Джеймс Алісі, Лідія Джус, посади міста Айрондеквойт Дейвід Шанц, голова Громадського Комітету Роман Куціль, Френк Вовкович.

Пам'ятник на вшанування 100-ліття поселення українців у Рочестері, Н.Й.

багатьох українців, які своїми жертвами допомогли його збудувати, купуючи цеглини, плати і лавиці шліфованого граніту з меморіальними написами.

Відкриття пам'ятника стало урочистим і веселим святом -- з морем квітів, вітальних букетів і квіткових кошиків; святково красувались барвисті вишиванки ук-

раїнців, одягнених у національні строї. Джозеф Фішер прочитав вірш п.н. "Легкі кроки", який з цієї нагоди написала Христина Гошовська. Що дивно, прості задушевні слова зробили цей український вірш зрозумілим для всіх різнонаціональних учасників свята, бо він промовляв до серця всіх слухачів.

До підніжжя пам'ятника покладено квіти. Їх піднесли діти в супроводі представників різних хвиль емігрантів. Від її імені квіти поклали Іван Сверида, Михайло Зарецький та Френк Вовкович.

Друга світова війна спричинила третю хвилю. В її імені до підніжжя пам'ятника поклали кошик з квітами Любомир Білик, Володимир Пилишенко та Володимир Юськів.

Від останньої, четвертої хвилі, яку виплеснула на американські береги "перебудова" і розвал Радянського Союзу, а яка покинула Вільну й Незалежну Україну, кошики з квітами внесли Ярослав Фатяк, Микола Биковський та Андрій Кремінський.

Головним промовцем на святкуванні був давній друг ук-

раїнської громади в Рочестері, щедрий спонзор організації міст-побратимів Айрондеквойт-Полтава та відвідувач всіх українських фестивалів, свідок багатьох подій на терені української громади Рочестеру -- сенатор 55-ої округи Джеймс Алісі, якого українсько-американська громада вважає своїм вірним сином.

Довго не вшухали промови, вірші, пісні й музика на цьому чудовому святі. Місце біля ратуші Айрондеквойту назавжди лишиться меморіалом українського вшанування своїх піонерів на американській землі.

Громадський Комітет Століття рішів виготовити відео і брошуру про українську громаду Рочестеру, а згодом закласти капсулу часу, в яку покладемо зразки української культурної спадщини, всього українського, що відобразить наш незламний дух, чесність, вірність ідеалам, повагу до минулого Українського Народу, незгасимого жагу до життя і праці.

До речі, збірка фондів на пам'ятник продовжується. Кожен член української громади повинен придбати пам'ятну цеглину. Датки слід посилати на таку адресу:

Ukrainian Centennial Park
Rochester Ukrainian Group,
P.O. Box 77331,
Rochester, NY 14621

Автор пам'ятника -- скульптор Олег Лесюк (справа) і голова Громадського Комітету Роман Куціль.

Union Funeral Home
LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED FACILITIES
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
ОБСЛУГА ЩИРА І ЧЕСНА
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Брук і перенесенням тілних останків з різних країн світу.
1600 STUYVESANT AVE.
UNION, NJ 07083
TEL.: (908) 964-4222

Листопад — Місяць Українських Воєнних Інвалідів
Просимо про щедри датки для інвалідів і потребуєчим допомоги колишнім воїнам останніх наших змагань за державність України.
Пожертви просимо пересилати на таку адресу:
Social Service of Ukrainian War Veterans
Ukrainian Educational & Cultural Center
700 Cedar Road, Rm. - 122, Jenkintown, PA 19046 —

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УБС! — JOIN THE U.F.A!
ЗАПИСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ І ВНУКІВ!
ENROLL YOUR CHILDREN AND GRANDCHILDREN!

Ірина Смертига ("Поступ")

ДУНАЙ ПОТЕЧЕ В УКРАЇНУ

Незважаючи на протести екологів, українська влада офіційно підтвердила свої наміри побудувати судноплавний канал "Дунай - Чорне море" по гірлі Бистре. Розпорядженням від 13 жовтня цього року, Кабінет Міністрів України затвердив рекомендоване технічно-економічне обґрунтування будівництва глибоководного каналу "Дунай - Чорне море" на українській ділянці дельти, за варіантом "гірло Бистре".

Як зазначено у згаданому документі, довжина каналу "Дунай - Чорне море" гірлом Бистре складатиме 162,2 км, довжина морського підхідного каналу — 3,1 км, глибина осідання кораблів — 7, 2 метри. Розрахункова вартість будівництва складає 144,9 млн грн (у цінах 2001 року), а вартість першого етапу — 35,5 млн грн. Своїм розпорядженням уряд також дозволив державному підприємству "Дельта-лоцман" розпочати виконання першочергових будівельно-монтажних робіт із створення експериментально-експлуатаційного прорізу в усті Бистре до затвердження проектно-кошторисної документації.

Розмови навколо каналу "Дунай - Чорне море" тривають вже давно. На початку року Міністерство Транспорту задекларувало свій намір побудувати канал, мотивуючи це необхідністю неутралізувати монополію Румунії на транзит кораблів через дельту Дунаю. Будівництво каналу, на думку представників Міністерства Транспорту, забезпечить переведення до 60% дунайського вантажопотоку в українську дельту Дунаю, тоді як сьогодні цей показник не перевищує 1-2%. Таким чином

вантажообіг українських дунайських портів можна буде збільшити до 2 млн тонн на рік, а також буде можливість створити понад 4 тис. додаткових робочих місць. За умови, що збори за прохідження кораблів українською частиною дельти Дунаю будуть на 25-30% нижчі від румунських, канал "Дунай - Чорне море" буде рентабельним.

Проект виглядав би досить привабливо, якщо не брати до уваги один нюанс — гірло Бистре є частиною Дунайського біосферного заповідника, що входить до світової мережі біосферних резервів ЮНЕСКО, а також до складу водно-болотних угідь міжнародного значення, тож перспектива будівництва каналу неабияк схвилювала вчених-екологів. Вони вважають, що будівництво і експлуатація каналу змінить гідрологічний баланс Дунайської дельти і призведе до забруднення проток нафтопродуктами, шумового забруднення прилеглих територій і, можливо, до загибелі заповідника. Українська Екологічна Академія Наук разом з Національною Академією Наук запропонували альтернативний варіант будівництва каналу — через Жебриянську бухту. Однак попередня розрахункова вартість цього проекту вища, ніж вартість запропонованого Міністерством Транспорту, тож відгуку в уряді він не викликав.

Будівництво каналу "Дунай - Чорне море" вирішує низку проблем транспортної системи України. Чи вдасться досягти економічної вигоди без втрат для екології — покаже час...

УКРАЇНЦІ ОДНІ З ПЕРШИХ В ЄВРОПІ ПРЕЗЕНТУЮТЬ ПЕРЕКЛАД П'ЯТОЇ КНИГИ "ГАРРІ ПОТТЕР ТА ОРДЕН ФЕНІКСА"

Ця книга — найдорожча казка у світі. Казка матиме найбільший тираж з усіх українських книжок — 145 тисяч примірників. За словами видавців, книжок було б ще більше, але на білоцерківській фабриці, де друкують казку, не вистачило паперу. Частину тиражу в А-Ба-Ба-Га-Ла-Ма-Ги куплять два російські видавництва.

"Гаррі Поттера та Орден Фенікса" українці представлять читачам на день раніше, ніж німці, і на чотири місяці раніше, ніж казку побачать у Росії. Тираж буде найбільшим, серед усіх книжок, які друкують в Україні — 145 тисяч, тоді як в середньому наклад коливается від 1 до 5 тисяч примірників. Випередити Європу в перекладі книжки видавцеві Іванові Малковичеві вдалося тому, що за працю над Поттером вони сіли в той же день, як казку презентували у Лондоні. Працювали без відпусток усім колективом, допомагали навіть діти. Іван Малкович:

"Нам привезли книжку в той же день, як відбулася у світі презентація, нам її літаком ввечері передали, наступного дня почав працювати перекладач Віктор Морозов, дуже швидко першу порцію того, що він переклав, отримали англійський редактор і я, як український редактор. Ми не йшли у відпустки, у нас ще літо (сміється — ГР.) Ми говорили, писали тільки про Гарріка"

Взагалі 5-ту книгу Джоан Роулінг про пригоди юного чаклуна Гаррі і його боротьбу з Лордом Темряви і паралельне навчання у школі чаклунів вже визнали найдорожчою дитячою казкою. Ціна на англійський примірник коливається в межах 30-35 доларів. Українську книгу продаватимуть за 23-25 гривень. Це буде один том у 816 сторінок. Книжкою зацікавилися два російські видавництва. Вони планують взяти частину тиражу і продавати її в Росії. Про це Громадському Радіо розповіла Лєса Ганджа, яка займається презентацією казки в Україні.

"До видавця Івана Малковича звернулося пітерське видавництво "Азбука" з бажанням купити 5 тисяч примірників українського перекладу казки. Напевне, російським читачам легше читати українською мовою, ніж англійською. Вони не сумніваються, що зможуть продати наші книжки в себе"

На презентації у Києві, що відбудеться в Українському Домі, книжку можна буде купити за ціною видавництва — 23 гривні. Іван Малкович пообіцяв, що на відвідувачів представлення книги знову чекатиме несподіванка. Проте ні пані Роулінг, ні акторів із фільмів про Поттера там не буде — запросити їх було б надто дорого, каже видавець Іван Малкович.

ІНФЛЯЦІЯ В УКРАЇНІ

Київ ("Інтерфакс-Україна"). - У жовтні інфляція в Україні зросла до 1,3%, а з початку року — до 4,7% (за аналогічний період 2002 року дефляція становила 2,6%). Ціни на харчові товари підвищилися у минулому місяці на 1,6% (у вересні — на 0,6%), з початку року — на 5,5%.

Нехарчові товари у жовтні

підорожчали на 0,3%, а усього за десять місяців — на 1,1%. Послуги, після подорожчання у вересні на 0,6%, у жовтні стали дорожче на 1,2%, а усього з початку року їх вартість збільшилася на 4,3%.

Міністерство Економіки поки що підтверджує своє передбачення інфляції на 2003 рік на рівні 6%.

Увага!

ПОДАЄМО ДО ВІДОМА, ЩО З ДНЕМ 1 ЛИСТОПАДА 2003 РОКУ, НОВА АДРЕСА УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ І РЕДАКЦІЇ "НАРОДНОЇ ВОЛІ" ТАКА:

UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION
371 NORTH NINTH AVENUE
SCRANTON, PA 18504
Phone: (570) 342 - 0937
Fax: (570) 347 - 5649
E-mail: FRATRAG@aol.com

Проф. Джеймс Мейс, консультант "Дня"

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ЄВРОПА ПРО УКРАЇНСЬКИЙ ГЕНОЦИД

Віченца, з її ренесансною атмосферою та європейською вишуканістю, являла собою ідеальне місце для обговорення такого болючого питання, як Голодомор. 16-18 жовтня 2003 р. Ондуський Дослідний Інститут Історії Релігії та Суспільства організував міжнародну конференцію з цього питання. На ній були присутні вчені з Італії, України, Росії, Польщі, Німеччини, США та Канади. Результатом конференції стала резолюція, яка закликає прем'єр-міністра Італії та президента Євросоюзу Сільвіо Берлусконі і голову Єврокомісії Романо Проді докласти зусиль для міжнародного визнання українського голоду 1932-1933 рр. актом геноциду.

Конференцію організували директор Інституту проф. Габріеле де Роза і проф. Оксана Пахльовська з Римського Університету під патронатом президента Італії, українського амбасадора в Італії та Ватикані, округи Венеції та громада Віченци. Вона зібрала багато видатних фахівців у цій галузі. Для тих із нас, хто приїхав з України, безперечно вищою точкою конференції була зустріч із російськими колегами — Миколою Івницьким із Москви та Віктором Кондрашиним із Пензи.

Богдан Кандюк

День 1-го Листопада — день воскресіння нашого державного життя. Хоча це лиш короткий історичний момент в ланцюжку визвольних змагань Українського Народу, цей день залишився символом наших прагнень до волі, підтвердив любов нашого народу до свободи.

Вшановуючи світлу пам'ять чину 1-го Листопада, українська громада в Глен Спею, Н.Й. з пошаною відзначила цей великий день. Ранком того ж дня, громадяни віддали належний молитовний поклін борцям, які загинули в обороні рідної землі, а також помянули найбільшу постать 20-го століття — Митрополита Андрея Шептицького і Сина Срібної Землі — Владика Теодора Ромжу. Після полудня наша громада зійшлася в церковній залі, щоб святочним концертом вшанувати річницю Листопадового зриву.

Свято відкрила голова Громадського Комітету Софійка Мартинець, а знайний уже вокальний ансамбль "Лелеки" відспівав гимн Січових Стрільців "Теї, у лузі червона калина похилилася". Незвичайно глибоко обдумане і гарно опрацьоване святочне слово прочитав Володимир Мазяр. 1-го Листопада 1918 року, наші батьки виявили свою волю захистити свої людські і національні права. Сьогодні ми віддаємо цим героям і во-

Івницький, чий роботи з колективізації сільського господарства, які видаються з 1960-их років, завоювали йому легендарну славу серед колег, виявився українцем із Білгородської області, який розповів мені про те, які проблеми виникли 1933 року, коли їхню сільську школу перетворили з українськомовної на російськомовну: ніхто з дітей не знав російської мови. Його внесок у вивчення ролі Сталіна в Голодоморі, який базується на російських архівних документах, частину з яких можна використати, але не прямо цитувати, справді неоціненний.

Проф. Кондрашин подарував мені книгу, яку написав у співаторстві з проф. Д'Анн Пеннер (Мемфіський Університет) п.н. "Голод 1932-1933 років у радянському селі". Хоча ця праця, очевидно, спрямована на доведення того, що 1933 р. голод у селах був і в інших місцевостях Радянського Союзу (як воно, безперечно, й було), російські колеги все ж визнали, що те, що відбувалося в Україні й у на той час здебільшого українськомовній Кубані, мало свою специфіку. Ймовірно, це й сподвигло їх утриматися при голосуванні щодо фінальної резолюції конференції. Цікаво, що книгу видано в серії «Американська російстика», і вона

містить чимало помилової інформації про працю американської комісії, в якій я працював. Її почерпнуто від якогось Стефана Мерля, який декілька років тому вирішив написати про те, чому створено комісію, не потурбувавшись про те, щоб вивчити її законодавчу історію, а також від Марка Тавгера, чий твердження, що 1932 р. урожай був настільки поганий, що Сталін змушений був морити голодом селян, щоб нагодувати міста, не приймаються всерйоз ні українцями, ні росіянами, які вивчали цей предмет. Не можна, однак, не зазідрити, що такі інтелектуальні промахи потрібно віднести скоріше на рахунок американського співавтора, аніж російського вченого, який зробив вагомий внесок до розуміння трагедії 1933 року.

Після звичайних вітальних промов проф. Де Роза та українського амбасадора в Італії Борнса Гудими, мене несподівано попросили зробити першу доповідь про те, чому подія в Україні була геноцидом, оскільки перший за списком проф. Орест Субтельний (Йоркський Університет, Канада) приїхав лише на другий день. Моя доповідь добре поєднувалася з повідомленням колишнього амбасадора України (послі-

довно, в Ізраїлі, Мексиці, США та Канаді) Юрія Щербача про юридичні аспекти геноциду. Потрібно відзначити доповідь проф. Гергарда Симона (Кельн, Німеччина), який представив прекрасний огляд загального контексту змін у радянській національній політиці за період, який вивчається. На останньому засіданні виступали Юрій Шаповал і Станіслав Кульчицький, які так добре представили позицію України, що мало що можна було додати до їхніх доповідей.

Більше за все радує те, що українські та російські вчені дістали можливість зустрітися, обмінятися інформацією та обговорити свої розбіжності разом зі своїми колегами з інших країн у таких доброзичливих і цивілізованих обставинах. Проф. Де Роза сказав, що цей захід репрезентує інтелектуальну Європу, в той час як його перебіг і зміст показали, що це — та Європа, в яку Україна вже інтегрувалася. При всьому, що вже було й ще буде сказано про європейську інтеграцію України, саме інтелектуальна інтеграція найважливіша, оскільки вона створює найбільш надійну підвалину для всіх подальших стадій цього процесу.

"О, НЕЗАБУТНІЙ ЛИСТОПАДЕ"

Інам наш поклін. Пам'ятаючи про них, ми промощуємо нові дороги до кращого завтра нашого народу. В цю "безмісячну, тривожну і безпросвітну" ніч Святоюрські дзвони сповіщали про перемогу наших героїв у Львові над поляками. Та згодом, під обстрілом поляків з панцирних возів та артилерії, "встоятись не було сили". Відступаючи на схід, славіні Січові Стрільці вірили, що нові сили приведуть їх назад на рідні землі. Листопадовий Зрив 1918 р. — це вияв волі західних українців до світлої ідеї, без якої не було б Акту Соборності. Січові Стрільці є і будуть для нас зразком ідейного і патріотичного війська, а найбільшою для них нагородою є наша пам'ять про них. Цієї пам'яті про них не вдалося нашим ворогам убити, як і не вдалося їм зруйнувати їхніх святих могили та перетворити нас із нації в населення.

Учениця Оксана Ковалик, гарно відчитала вірш Л. Тимошенку "Листопад". Рік-річно він приходить до нас з України, кріпить нашу віру. А ці могили в чистім полі вказують нам на святі ідеї, за які в боротьбі за Україну гинули наші герої - лицарі.

Дуже вдало прозвучав жіночий квартет під проводом Тамари Лихолай, який виконав три пісні: "Виростеш мій сину" В. Симонен-

ка, "Ой у полі жито" і "Там під Львівським замком". Супровід на бандурі — Володимира Мазяра. Слідував промовистий вірш "Україні" у виконанні Софійки Мартинець:

Так, будь прославлений у вік,
День Листопада,
І душі нам кріп до бою, що грає...
А там... з розкутих рук знов виїде
рідна влада,
І вольний люд стане, і вольний край буде!"

Вокальний ансамбль "Лелеки", так популярний у нашій громаді, виконав монтаж слова і пісні "А ми тую червону каліну підіймемо", який склав Ярослав Гавур. Січові Стрільці з пісню на устах ішли в "кривавий тан", раділи героїстичними подвигами, сумували зустрічними перешкодами, яких навіть жертвою свого життя не можна було перемогти. В осінню пору, як падало зів'яле листя, Січові Стрільці принесли нам весну, сонце волі засіяло. Сьогодні залишилися могили, але героїською кров'ю насичена земля зростить нових героїв. Рецитації, які виконували Ярослав і Розалія Гавури та Анна Босак, перепліталися стрілецькими піснями: "Іхав стрілець на війноньку", "Там на горі, на Махівці", "Синя чічка", і "Ой, видно село". Анна Плєскул дуже вміло рецитувала вірш Остапа Тарнавського "Листопад у Львові". Листопад, мов спомин, "...радіє

серце", ...оживає в серці щастя молоде". Володимир Мазяр вміло аккомпанював "Лелекам" на бандурі.

Кінцевою точкою програми був виступ нашого пароха о. Марка Гіркача, який помянув безсмертного між нашим народом Слугу Божого Митрополита Андрея Шептицького та згадав про багатогранну діяльність Митрополита на духовному, релігійному й екуменічному полі. Слуга Божий Андрей вважав, що при допомозі екуменізму людство краще себе пізнає і це приведе до кращого примирення. Митрополит вказував нам на те, як будувати рідну хату, закликав народ до національної і церковної єдності. Заявляв: "Я русин-українець з діда прадіда, нашу Церкву і наш обряд люблю цілим серцем і Божій справі віддаю усе своє життя"

Відспіванням національного гимну закінчилося це святочне зібрання нашої громади. Годиться згадати про оригінально і по-мистецьки оформлену сцену роботи маестра Володимира Мазяра, що збагатило святочний настрій. Привітні програмки виготовила Софійка Мартинець. Ще довго після свята присутні обмінювалися своїми враженнями, висловлюючи признання усім виконавцям цікавої програми.

У ЛЬВОВІ ВІДБУВСЯ ФОРУМ ДЕМОКРАТИЧНИХ СИЛ

Львів ("НХ"). -- Минулого тижня під стінами Львівської Обласної Ради відбувся форум демократичних сил. Виступаючи перед учасниками багатотисячного мітингу, Віктор Ющенко закликав об'єднатися, аби домогтися проведення справді демократичних виборів президента.

На форум з'їхало близько двадцяти тисяч осіб з усіх районів Львівщини. Організатори форуму неодноразово застерігали галичан від можливих провокацій з боку влади, проте все відбулося без ексцесів. До Львова приїхало близько 40 народних депутатів, представники більшості політичних партій

національного спрямування. Виступаючи зосереджували свою увагу передусім на майбутніх президентських виборах та на існуючій владі.

В. Ющенко піддав критиці нинішню владу в Україні і зазначив: "Якщо ми хочемо змін, це може відбутися тільки тоді, коли ми, взявшись за руки, створимо ланцюг по всій Україні". За словами організаторів, незважаючи на вказівки з адміністрації президента перешкодити проведенню демократичних форумів, у Львові все відбулося успішно і цей форум став найчисельнішим у порівнянні з мітингами в інших регіонах.

РОСІЯНИ ЗНИМАЮТЬ ФІЛЬМ ПРО УПА

Рівне ("УМ"). -- Знімальна група з Санкт-Петербурга завершила у Рівному працю над документальною стрічкою про Українську Повстанську Армію. Російські телевізійники працювали над документами в обласному краєзнавчому музеї, зустрічалися з ветеранами УПА та НКВС, виїжджали на місця бойових дій повстанських підрозділів. Після Рівного вони поїхали до Львова, де продовжують працю.

Це не перша група російських телевізійників, яка побувала у Рівному для вивчення національно-визвольного руху на Волині. Півроку тому в обласному краєзнавчому музеї працювала творча група "Лубянка" з Москви, яка вивчала матеріали про діяльність радянського розвідника Миколи Кузнецова. Продюсером цього телесеріалу був колишній пресовий секретар президента Росії Сергій Медведев.

В УКУ ВИВЧАТИМУТЬ ПОЛІТИЧНЕ БОГОСЛОВ'Я

Львів (АПУ). -- В Українському Католицькому Університеті у Львові розпочався інтенсивний семінар "Політичне богослов'я у сучасному світі. Релігійний вимір Європейського Союзу. Пасторальне і соціальне богослов'я в контексті Європейського Союзу". Семінар проводить політичний радник Президента Європейської Комісії, доктор філософії Міхаель Венінгер.

За словами М. Венінгера, УКУ буде першим українським університетом, де вивчатимуть політичне богослов'я. "Це буде унікальний шанс для молодого університету стати одним з провідних навчальних закладів у дослідженні проблематики об'єднаної Європи з точки зору християнського богослов'я", — зазначив д-р Венінгер.

ДЕНИС КОСТЮК -- НАЙСИЛЬНІШИЙ ВЕЛОГОНЩИК СВІТУ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, українець Денис Костюк став за підсумками сезону найсильнішим велогонщиком світу серед спортсменів не старших 23 років. Україна вдруге за останні три роки має найсильнішого

Довідка: Міхаель Венінгер народився в Австрії. Вивчав філософію і богослов'я в Інсбруці і Відні. Закінчив Дипломатичну Академію у Відні, курси міжнародних відносин у Парижі і Мадриді. Працював в австрійських посольствах у Москві, Мадриді, Варшаві, Києві, Белграді, очолював департамент Євросоюзу щодо економічних зв'язків з країнами Центрально-Східної та Південної Європи.

велогонщика молодіжної групи. 2001 року найкращим став Ярослав Попович, тепер - Денис Костюк, якому виповнився 21 рік, і він раніше не фігурував у жодному юніорському списку найсильніших.

Євген Іванків

А ЯКОЮ Є НАША ЦЕРКОВНА СИТУАЦІЯ СЬОГОДНІ?

П

Саме тому треба підійти до цього питання з іншого боку: яку користь принесе Польській Римо-Католицькій Церкві перенесення центру УГКЦ зі Львова до Києва? — Дуже велику, бо після відходу нашого церковного проводу до Києва, римо-католицький кардинал Мар'ян Яворський, який має вже титул "Львівського Митрополита", матиме теж добру нагоду перебрати у свої руки контроль над цілим церковним католицьким життям у Львові і поза Львовом. Його помічником став єпископ Станіслав Паладєвський, знаний зі свого неприхильного відношення до нашої УГКЦ, якій закидає націоналістичні тенденції, прямування до патріаршого завершення, незалеження від Риму. Плєх, отже, є вже готовий для деукраїнізації Львова та створення в ньому центру польського католицизму.

Ми ж, утративши свій славний Святоюрський центр у Львові — заборолло проти наступів польонізації і латинізації, нового в Києві не створимо, ані не віднайдемо його, бо такого центру в Києві не було. Київ був центром християнізації України, місцем величавих Божих храмів, славних монастирів, визначних Митрополитів, таких як Іларіон і Клим Смолятич, був центром відродження українського православ'я, світлої доби Петра Могили, місцем проголошення Автокефалії Української Православної Церкви 1918 року. Але Київ не знає світливих традицій українського греко-католицизму з Маркіяном Шашкевичем і цілими поколіннями священників-патріотів, народних просвітителів, не знає Митрополита Андрея і Патріярха Йосифа з їхніми великими релігійно-національними соборницькими візіями. Католицький Київ знає лиш "унітязм", який тепер у загальному негативному оцінюють так православні, як і католики екуменісти, відкидаючи його як модель майбутнього співпраці Православної Сходу і Католицького Заходу. З тих причин Київ не може бути покищо справжнім центром УГКЦ, але стане напевно центром поєднання обох наших традиційних Церков у недалекому вже майбутньому, поєднання в єдиному Києво-Галицькому Патріархаті, з особливим місцем для Львова, як Осередку славної Галицької Митрополії.

Але закн це станеться, нам ще треба подолати багато перешкод і небезпек, що загрожують нам з усіх сторін.

“Церковна лабораторія” працює не для нас

Під час своїх відвідин України в червні 2001р., Пала Іван Павло II у своїй промові до єпископів УГКЦ і РКЦ згадав про потребу створення “церковної лабораторії”, для будування єдності у відмінності. Прочитавши 6-ту точку постанов 20-ої сесії Синоду Єпископів Києво-Галицької Митрополії УГКЦ в Трускаві з 29-30 липня 2003 р., пригадуються нам ці палські слова про “церковну лабораторію”, яка, на жаль працює не для нас, але проти нас. Зміст цієї 6-ої точки синодальних постанов ось який:

“З метою продовження спільної праці між Єпископською Конференцією Польщі та Синодом Єпископів Києво-Галицької Митрополії УГКЦ, яка мала б сприяти повнішому поєднанню між польським та українським народами в контексті розбудови європейської спільноти:

— заохочувати проведення спільних наукових досліджень та конференцій, присвячених висвітленню прикладів співжиття поляків і українців;

— сприяти запровадженню спеціальних навчальних курсів і семінарів у богословських закладах та полегодженню обміну викладачами з метою кращого взаємного ознайомлення зі східними і західними церковними традиціями та виданню відповідних підручників;

— заохочувати до взаємної співпраці в душпастирстві, приділяти особливу увагу вихованню молодого покоління на засадах християнського єднання та підтримувати активну участь у спільних релігійних і культурних акціях польської молоді в Україні та української — в Польщі”

Важко повірити, що Синод УГКЦ погодився на такий підступний, протипольський, образливий для нас плян, виготовлений, правдоподібно у польсько-католицьких колах. Це вже вершок аномалій нашого церковного життя! Прикриваючись благородними ідеями християнського єднання, проводиться хитро продумана акція ліквідації не тільки нашої церковної підметности, але й денационалізації Українського Народу творенням якоїсь нової “європейської” польсько-української національної спільноти, яка згодом стане цілковито польською, римо-католицькою.

Дуже дивно, що вже на самому початку цього параграфу на

першому місці наш Синод ставить Єпископську Конференцію Польщі, а щойно на другому -- наш Синод УГКЦ, хоча Синод є багато важливішим від Конференції. На першому місці знаходиться також згадка про “польський народ”, а щойно на другому -- про “український” Чому таке самопониження? Як можемо очікувати пошани від інших, коли ми себе самих не шануємо? Як дуже виразно підкреслено тут підрядність УГКЦ головною функцією якої є служити інтересам Польської Римо-Католицької Церкви. Здеградовано теж і Український Народ, який навіть у своїй власній державі мусить користися колишнім чужим володарям.

Так, це справді якась модерна “церковна лабораторія”, в якій ми стали предметами експериментів в руках тих, які бажають перетворити нас у послухних манекенів, без власної думки і власної волі, якими можна як завгодно маніпулювати. Як дуже треба нам тут протидіяти, щоб стати справжніми вільними людьми, українцями і Божими дітьми...

Без української Церкви не буде й справжньої України

На VIII Конгресі СКУ провідник політичного блоку “Наша Україна” Віктор Ющенко слушно заявив, що 12-річне існування незалежної України є вже само по собі великим досягненням, а водночас звернув увагу на парадоксальність нашої 12-річної державної незалежності, бо ці роки були теж “роками деукраїнізації України” Це — велика аномалія і поважна загроза для майбутнього Української Держави.

Вже саме слово “деукраїнізація” означає не лише наш пасивний стан, стан небайдливості, байдужості, але вказує також на добре заплановану і зорганізовану акцію, що проводиться на двох “фронтах”, на Сході “русифікація”, а на Заході — “польонізація” і “римо-католизація” Дуже можливо, що між тими двома деукраїнізаційними акціями є співпраця і кординція.

Найактивнішою є східня русифікація, що діє на цілій наддніпрянській Україні, головню на східних та південних територіях. Це вона дуже успішно, користуючись такими засобами, як російськомовність великої частини українського населення, преса, література, шкільництво, фільми, телебачення, радіопередачі, а головню Православна Церква Мос-

ковського Патріярхату зі своїми мітмами про “канонічність” і “благодатність” А низький рівень національної свідомости створює дуже пригожний ґрунт для всіх русифікаційних заходів.

Для поправн ситуації потрібними є тут свідомі українська родина, добра школа, відповідні організації, українська ідейна преса і література. Але на першому місці треба тут підкреслити незвичайно важливу роль національно свідомої, всесторонньо активної Української Церкви, яка зуміла б докорінно перевиховати наш народ, оздоровити його душу, яку століттями калічили чужі загарбники і чужі ворожі церкви. Потрібною є нам Церква, яка гармонійно поєднала б наші релігійні і національні ідеали і перевиховала б народ, головню молодь, в українському релігійно-патріотичному дусі і таким чином створила б сильну, солідну основу для нашої державності.

До виконання такої важливої функції є в першій мірі поклікана Українська Православна Церква, як головня традиційна Церква більшості Українського Народу. На жаль, є тут одна велика перешкода: брак єдності між двома Українськими Православними Церквами -- УПЦ КП і УАПЦ.

Цілковито іншою є під цим оглядом ситуація в Галичині. Русифікація діє тут також, але не може почванитись якимись більшими успіхами. Набагато більша небезпека грозить нам зі сторони Польщі, хоч про це мало пишеться і говориться. Це ніяк не значить, що Галичина є польонофільською, відкритою для польських впливів. О, ні! Навпаки, довгі століття під пануванням Польщі загартували нас і зробили відпорними на “залізниця” наших західних сусідів. Тому експансія польських впливів в Галичині (а також в інших частинах України) відбувається заборонено, скрито, покликуючись на “спільність” наших політичних інтересів, на “світлі” сторінки нашої “спільної” історії, на потребу оборони перед “спільними” ворогами тощо. Від них походять також різні ідеї про “галицький сепаратизм”, стремління до автономії, духовий поділ України на “московську” і “польську” А головню тепер, в ім'я ніби то якоїсь “європеїзації” встають вже плінь творення нової польсько-української “європейської” спільноти, а Синод нашої УГКЦ прийняв ці пропозиції без застережень і вкючив їх у програму своєї діяльності. (Продовження буде)

Оксана Булах НЕЗГАСИМІСТЬ

Торкнулась серця шира наша мова,
Джерельна, срібна як гірська ріка.
Слова, надія, радість веселкова.
І незрівнянна, незбагненна чистота.

Нев'янучий вінок весняного кохання.
Терпкого келих випито вина.
Зову себе, прийди в мос чекання,
Бо з самотою в парі я одна.

Пестунчик-вітер ледь стукає в шибку,
Легенький подих, шелест у ночі.
Поклич, мерщій прийду, відчиню двері, фіртку,
Закохеш -- стану полум'ям свічі.

Світла не згасить темінь неозора.
Не знищить променів твого тепла.
Зітріє душу рідне слово, мова,
І зцілить спрагли, зранені уста.

Олесь Лупій У ЛИСТОПАДІ

Усе, що в травні запашному
Давало крила чарівні
Ростку і дереву старому
І навіть кущику малому,
Щоб забували дні смутні,
Ставали дужими птахами
Із зеленими крильми
І над крутими берегами
Змагались з лютими вітрами,
Світ захищаючи грудьми.
Упало все... Древа голі,
Немов прибив шалений град.
І спотикаючись поволі,
Гуляє знову на роздоллі
Зими союзник -- листопад.

РОЗЛУКА

Чекаю дні і місяці,
Минає вже й зима,
Ані вістей, ані листа
Від тебе все нема.
Чи лютій вітер завернув,
Чи десь накрила тьма.
І тяжко так, не знаю я,
Як там живеш сама.

Чи із зорею у нічній
Сріблистій вишині,
Чи із найпершим промінцем
В ранковій тишині,
Чи із останнім журавлем
У березневі дні
Хоча б одне мале слівце
Ти передай мені.

Перелетіли всі птахи, --
Ніхто не здожене,
Останній юний журавель
Крилом торкнув мене,
І я зійшов на перевал
Під небо осяйне.
Кохана, чуєш, я лечу.
Зустрінь, зустрінь мене!

Людмила Розсоха -- заступник директора з наукової праці Миргородського Крєсзнавчого Музею (“МУ”)

ЧИ БУДЕ ЗНИЩЕНИЙ МИРГОРОДСЬКИЙ КРАЄЗНАВЧИЙ МУЗЕЙ?

Уся 85-річна історія Миргородського Крєсзнавчого Музею - це історія його нищення. Нищення - і відродження, нищення - і виживання, нищення - й боротьба. Один із найстаріших музеїв України, він постійно зазнавав репресій, заборон, обмежень, руйнацій, розкрадань, розтринькувань його цінностей, фізичного знищення найкращих кадрів. Дивно, що за таких катаклізмів цей заклад ще й досі живе, функціонує, збагачує свої фонди.

Невдовзі, після заснування 1917 року, Миргородський Краєзнавчий Музей 1919 р. пограбували денікінці. Наступного року з ініціативи О.Г. Сластьона та його однодумців мистецько-історична фундація відновила діяльність. За короткий час музей збагатився тисячами рідкісних експонатів, колекціями живопису, зброї, порцеляни, фамільними та церковними архівами. Проте цих цінностей не шанували в Миргороді, місцева більшовицька влада не спромоглася навіть знайти примищення для зберігання такої величезної кількості експонатів, тому значну частина передала до полтавських музеїв.

Зокрема, сьогодні у фондах Полтавського Крєсзнавчого Музею зберігаються унікальні речі зі склепу гетьмана Д.Апостола, в Полтавській художній галерії - портрети миргородських дворян Фролових-Багрових, Данилевських та інших. Усе це - із надбань Миргородського Музею.

У 20-х роках, користуючись тим, що музей і міська рада розташовувалися в спільному будинку, один з відповідальних працівників ради Корницький вивіз з музею три золоті персні, які привіз директор музею І.Я.Плескач із Сорочинців, із зруйнованого родинного склепу Апостолів. Поживився владний комуністичний службовець, а покарання за викрадення несправедливо зазнав відданий музейних і український патріот І.Я.Плескач.

1934 року органи ДПУ заарештували і заслали на північні лісопосади директора музею В.Д.Омельченка - лише за його любов до української старовини та за те, що під час антирелігійної кампанії, коли масово нищилися миргородські церкви, він зберігав у музеї високохудожні церковні старожитності й церковні документи.

Через недолугість і некомпетентність міського керівництва, в 30-40-их роках ХХ ст. з Миргорода плавом поплнали до музеїв інших міст рідкісні картини живопису, колекції порцеляни. Згодом до Харківського Художнього Музею з миргородського передано полотна ху-

дожника Д.Левницького, славетного земляка В.Боронківського. Це завжди втрачене для нашого міста. Найцінніші потрапили до Одеського Музею. Чимало експонатів вивезено з Миргорода під час німецько-фашистської окупації, а при відступі німці спалили будинок музею.

Упродовж усієї історії Миргородського Крєсзнавчого Музею виникало питання про його закриття: то через брак приміщень, коштів на його утримання. Дамоклів меч знищення постійно висів над музеєм.

Із 50-их років музей перетворено на один з центрів комуністичної ідеологічної роботи: відтоді на стендах на червоному оксамиті красувалися не старожитні експонати, а здебільшого “Квітневі тези” Леніна та “Короткий курс історії ВКП(б)” Із 1956 року пішла нова хвиля: на загальносоюзному рівні постало питання про ошадливе використання бюджетних коштів. Мотивуючи тим, що Миргородський Музей однак закривають, з нього, ще діючого, вивозили до Полтави роботи Д.Дю, високохудожні копії картин Тишяна, Флавіцького та інших мистців.

Проте щоразу, ніби Фенікс із попелу, музей відроджувався. Завдяки його працівникам-ентузіястам, пошуковцям і дослідникам, знайдено і досліджено тисячі нових експонатів, серед них були й унікальні, історичної ваги пам'ятки.

За роки “будівництва розвинутого соціалізму” музей знову розкрадали нечесті на руку люди: експонати із штампами МКМ дедалі частіше траплялися в приватних колекціях. З наказу директора спаливали як непотріб документи XVIII-XIX століть. Тодішня технічна працівниця музею згадувала: “Навіть я, неосвічена жінка, здогадувалась, що таких речей палити не можна” Проте палили. За брежнєвських часів посилювся ідеологічний тиск, і до фондів музею замість мистецьких й історичних цінностей, потоком пішли “соціалістичні зобов'язання” та звіти колективів партійним з'їздам, ідеологічна макулатура.

Аргументи компартійних працівників були невідпорними: “Чи ходила та мавпа з каменюкою, чи ні - не відомо. А сучасність - ось вона, поряд. Їй й треба показувати в музеї”. Під геніяльну дефініцію “мавпа з каменюкою” підпадало все: і праісторія, і доба козацтва, і заборонені теми з часів УНР та визвольних змагань Українського Народу.

Тільки зі здобуттям незалежності України музейні працівники мали можливість для повнокровної праці, зокрема науково-дослідної. Лише впродовж 1996-2000 років працівники музею підготували й видали чотири збірники наукових праць.

І ось сьогодні над музеєм, уже вкотре, нависла загроза знищення закладу. У зв'язку із задуманим міською владою змінами, буде скорочений колектив талановитих науковців-дослідників, які зробили значний внесок у розвиток регіональної крєсзнавчої науки.

Для необізнаних: колектив науковців Миргородського Музею - це не 40 штатних одиниць, як, наприклад, у Полтавському Краєзнавчому Музеї, не 18 - як у Кременчуцькому, а всього 4 наукові працівники, в тому числі й директор музею. Але й така кількість муляє очі керівництву міського відділу культури, і з цих чотирьох половину плянується скоротити (нагадаю, що впродовж 2000 - 2002 років корпус науковців музею й так зменшився вдвічі).

Директор Полтавського Краєзнавчого Музею К.Б.Фесик із задоволенням розповідає про те, яку велику підтримку має їхній заклад від міської ради: виділяються кошти на оформлення нових залів, зросли штати музею, зокрема збільшилась кількість наукових працівників.

А що ж діється в Миргороді? Музей і бібліотеки потрапили тут у немілість. Яка там ще історія Миргородщини? Кому це потрібно? Кілька років гостро стоїть питання про створення в музеї нової експозиції. Але навіть вишукувати кошти на експозицію, якщо можна просто знищити музей, для початку - скоротити його кадри.

У місті проблема реекспозиції музею замовчується, натомість з'являються ідеї переведення музею в інше, менше приміщення. Через засоби масової інформації влада вдається до дрібних інсинуацій на адресу музею: мовляв, чому ви, такі-такі, не продасте в музеї сувенірів? Ото б збагатилася міська скарбниця, якби музей, наприклад, закупив у Держлісгоспі дерев'яні вазочки по 10 гривень, і перепродав їх по 10 гривень 10 копійок! Так міркували ми, доки не довідалися, що ж саме мали на увазі офіційні особи міської ради під “продажем сувенірів” Виявляється, це зовсім не дерев'яні держлісгоспівські вазочки, - а фондові надбання музею. Мудрі мужі прикинули: 15 тисяч експонатів, по гривні за експонат - і то нір скільки буде! А там, дивись, за шаблою Апостола хтось і пару-трійку гривень не поскупиться викласти. Пустити за копійки те, що Сластьон викоплював із полум'я громадянської війни, те, що Плєскач рятував із напізруйнованих маєтків, те, за що Омєльченко гинів на “північних курортах”? Розпродамо - і буде чим місту розраховуватися за вступні заїжджих естрадних “рандевістів”

Чому ж потрапили в таку опалу працівники Миргородського Краєзнавчого Музею? Бо в цьому закладі працюють люди патріотичних, державницьких, національно-демократичних переконань, які звикли відстоювати свої погляди. А керівництву це не до вподоби.

Буде збережений Миргородський Краєзнавчий Музей чи він (по закінченні 2003 року, який оголошений Президентом України Роком Культури) поповнить сумний мартиролог нашої національної культури? Питання відкрите.

Яку познцію займе керівництво культури в Миргороді: безславних руйнацій відомого на всю Україну музею чи такі спроможеться зрозуміти, що замовчувана, затоптувана, зневажувана історія Миргородщини потребує глибокого фахового дослідження і що треба цінувати й шанувати колектив, який віддає цій справі усе своє життя.

By Mark MacRinnon (The Globe and Mail)

'UKRAINE'S HOLOCAUST' SLOWLY ACKNOWLEDGED

Stepantsi, Ukraine -- Olga Skoba's memories of the great famine in her village are dominated by a single image.

When she was a girl, about 12 years old, she watched men pile the emaciated corpses of those who had died onto a wooden cart each day to take them to the cemetery. The cart was so full, she remembers, that the bodies could not fit on it properly. One morning, the head of one of her neighbors dragged behind the cart, bouncing off stones as a final indignity on the way to the grave.

Ms. Skoba, like anyone old enough to remember the famine of 1932-33 in Ukraine, which left an estimated seven million to 10 million people dead, has many terrible memories. By her estimate, half of this tiny farming community was wiped out. She says she survived only because her mother hid bread under her head scarf to keep the Soviet secret police from seizing it.

Seventy years later, she still doesn't know why it happened.

"There were rumours that Comrade Stalin took the grain and dumped it into the sea," the 82-year-old said, frowning her wizened brow. "But other people say it was just a bad harvest that year."

For decades after Soviet dictator Josef Stalin committed one of his greatest crimes, deliberately inflicting mass starvation on the Ukrainian peasantry, he and his regime got away with the big lie.

Denying the famine ever happened was for decades the unbending Soviet line. In many ways, the game has only just ended.

Thousands of documents declassified by the Ukrainian government this year support what many historians have been saying for years: that the starvation was orchestrated by Stalin in order to crush a peasantry that had vehemently opposed his plans to collectivize all agricultural production.

Memorial, a Kyiv-based human-rights group that has put together an exhibition on the famine, says the harvest in 1933 was actually quite a good one, but that the grain was forcibly taken and sold to Depression-stricken United States and Germany in exchange for equipment that helped modernize Soviet industry. Those who didn't hand over all their crops voluntarily had their food stocks seized. Resisters were executed.

This spring, Ukraine's parliament, the Rada, belatedly passed a motion declaring the famine to have been an intentional crime against the Ukrainian people. "The famine of 1932-33, which was an inhuman way to eliminate millions of Ukrainians, was a genocide perpetrated by the regime of the time," the resolution reads. "This tragedy has been kept silent for decades."

The government took its case to the United Nations, and asked the world body to formally recognize the

genocide of 1932 and 1933. No one would second the motion -- there were rumours of Russian opposition -- so now a second motion is being drafted using the somewhat milder term "crime against humanity."

While the diplomatic game plays out in New York, many Ukrainians are wondering why it took the government so long to open this chapter in its history, and why there is still no museum to the genocide anywhere in Ukraine. Twelve years after Ukraine gained independence, a small monument inscribed "1932-1933" in downtown Kyiv is the only public acknowledgment in the country of what took place.

"For 70 years, people couldn't talk about this, and today we still don't," said Artur Yeremenko, a senior researcher with Memorial, which terms the famine "Ukraine's Holocaust."

"The U.S. Congress has put together a 33-volume report on what happened. The Ukrainian government hasn't written one volume."

Ostap Skrypnyk, executive director of the Winnipeg-based Ukrainian Canadian Congress, said the delay is a symptom of a wider lack of historical understanding among many Ukrainians. Politicians, including President Leonid Kuchma, have been loath to go too far in condemning the Soviet era, since much of the electorate still looks on that time with a certain fondness.

Taking the step of calling the famine a genocide necessarily raises the question of who should take the blame for what happened. Stalin and most of his cronies are dead, and the institutions that outlive them are running for cover.

The Ukrainian Communist Party, which continues to deny Stalin and his regime played any role in the famine, boycotted the Rada debate on declaring it genocide, insisting the famine was caused exclusively by drought. Russia, which assumed many of the debts and assets of the Soviet Union when it collapsed, quickly made clear that it didn't see any reason it should be held responsible, despite calls from groups such as Memorial.

It's the cruelty that survivors say they can never forget. Ivan Leschenko says his tiny village of Kirillo-Anovka, in eastern Ukraine, was hit so hard that it is deserted even now, 70 years later. Everyone who lived there either died or went to the nearby city of Poltava to beg for food.

A journalist during the Soviet time, Mr. Leschenko, 80, knew better than most that the forced famine was a topic never to be discussed, let alone written about. He's dismayed at how long it has taken an independent Ukraine to begin dealing with its history.

"The old powers from the Soviet time control Ukraine still. They supported the ideology that committed this famine. They will be judged some day."

UKRAINE UPGRADES FRONTIER INFRA-STRUCTURE AT TUZLA

KYIV. -- The State Frontier Service intends to improve infrastructure of the Ukrainian frontier station at the Tuzla spit, SFS chairman Mykola Lytvyn told journalists.

"We will build and fortify installations to make the Tuzla frontier post a safe and permanent domicile", Lytvyn stated. In the words of MP Borys Andriusik, deputy chairman of the interim ad hoc parliamentary commission for the Tuzla issue, President Leonid Kuchma had directed during his visit to Tuzla Transport Minister Heorhiy Kyrpa to equip the

current temporary buildings on Tuzla as a regular block frontier post with 50 frontier guards in duty.

According to earlier reports, in late September, Russia started building a dam towards the state border of Ukraine, attributing it to emerging ecological problems. Later on, Russia demanded from Ukraine's Foreign Ministry documents proving Ukraine's ownership of the Tuzla Island. Subsequently, the Ukrainian State Border Service stepped up protection of its border in the vicinity of the island.

7 UKRAINIAN PEACEKEEPERS WOUNDED IN IRAQ

KYIV (AP). -- Seven Ukrainian peacekeepers were wounded when militants attacked their patrol in southern Iraq, the Ukrainian Defense Ministry said

Two armored personnel carriers with 17 Ukrainian peacekeepers were ambushed Tuesday night near As Suwayrah, northwest of their base at Kut in southern Iraq, said Ukrainian Defense Ministry spokesman Kostiantyn Khivrenko. Three mines exploded under the vehicles, and

militants then opened fire.

Khivrenko said that the wounded soldiers' condition was stable. Five of them were hospitalized in Baghdad, and the two others suffered only slight injuries.

A Ukrainian peacekeeper died earlier this month when the vehicle he was riding in turned over.

Some 1,650 Ukrainian troops are serving in the Polish-led stabilization force patrolling southern Iraq.

ANGRY UKRAINIAN AMERICANS CONDEMN RUSSIAN IMPERIALISM

Ukrainians protest Russian aggression in front of the Russian Embassy in Washington.

WASHINGTON. -- On October 29, 2003 Ukrainian Americans added their voices to a series of worldwide protests condemning Russia's encroachment of Ukraine's sovereign territory. In late September, Russian workers began constructing a dam across the Kerch Strait in the Azov Sea, with a view towards linking the

Russian mainland to the Ukrainian island of Tuzla.

Speaking at a media briefing last week, the Chief of Russia's Presidential Administration Aleksandr Voloshyn told Ukrainian journalists: "Russia will never give up the Kerch Strait to Ukraine. If necessary, we will

do everything possible and impossible to uphold our position. If necessary, we will bomb the place."

The protests were scheduled ahead of an October 30 meeting between the Foreign Ministers of Ukraine and Russia in Kyiv. Joining protests in the Ukrainian cities of

Kyiv and Lviv, Ukrainian Americans gathered in Washington DC, New York, Chicago and Los Angeles on Wednesday, October 29:

Ukrainian Americans protest Russia's encroachment of Ukraine's sovereign territory in front of Russian Embassy in Washington.

METROPOLITAN CONSTANTINE BLESSED NEWLY-RENOVATED CULTURAL CENTER IN PARMA

On Sunday, September 28, 2003, hundreds of faithful of St. Vladimir's Ukrainian Orthodox Cathedral, Parma, Ohio, gathered together with His Beatitude Metropolitan Constantine to bless the Cathedral's newly-renovated cultural center.

The day began at 9:00 a.m. with a procession of clergy, altar boys, Sunday School children, banners and faithful walking from the rectory down the middle of the closed street to the Cathedral, escorting the Metropolitan. Greetings and flowers were presented to His Beatitude by children from the Sunday School, Ukrainian School and Junior U.O.L. chapter. Mr. Geoffrey Greenleaf, president of the Board of Trustees, presented the traditional bread and salt. This was followed by the greeting from the clergy of the Cathedral, Fr. John Nakonachny, pastor and Fr. John Mironko, assistant pastor. Clergy also serving the Liturgy were Rev. Abbot John Henry, Fr. Vladimir Ivanov, Fr. Michael Strapko and Fr. Deacon Ihor Mahlay. They were assisted by 23 altar servers. The combined Ukrainian and English choirs, directed by Markian Komichak, sang the responses to the bilingual Hierarchal Divine Liturgy. His Beatitude Metropolitan Constantine delivered sermons in both Ukrainian

His Beatitude Metropolitan Constantine blessing the newly-renovated Cultural Center of St. Vladimir's Ukrainian Orthodox Cathedral, Parma, Ohio

and English.

Following the Liturgy, everyone proceeded to the parish hall for the blessing of the cultural center and a banquet. Also participating in the dedication were Very Rev. Dennis Kristof, pastor of St. Nicholas Pro-Cathedral in Lakewood and Dean of the Ohio Deanery, and clergy from St. Josaphat Ukrainian Catholic

Cathedral in Parma.

During the program, representatives from the parish organizations offered greetings and donations to aide in covering the cost of the \$500,000 project. The parish Pyrohy Group, as in the past, was very generous with its donation of \$100,000 toward this project. Parishioners also offered their

contributions. Metropolitan Constantine offered congratulations and appreciation to the parish clergy, Board of Trustees, Renovation Committee and all parishioners for completing this extraordinary project, which will be used not only by parishioners, but by many people of the Greater Cleveland area for many years.

KUCHMA DISMISSES PROSECUTOR-GENERAL

KYIV. -- President Leonid Kuchma has dismissed Sviatoslav Piskun from the post of Prosecutor-General of Ukraine, according to presidential press service.

Sviatoslav Piskun, 44, occupied

this post since July 2002. According to earlier reports, on Wednesday the Coordinating Committee for Struggle against Corruption and Organized Crime attached to the President recommended Kuchma to dismiss the Prosecutor-General

FAMINE COMMEMORATION MONTH

The month of November 2003 has been designated by the Ukrainian Orthodox Church of the USA as **Famine Commemoration Month**, as the world remembers the 70th anniversary of the death of millions of starved Ukrainian peasants.

To mark this solemn anniversary, the Office of Ethnic and Cultural Affairs is presenting an **Art Exhibition** of the graphic art of **Mykola Bondarenko**. His series of linocuts, *Ukraine 1933: A Cookbook*, will be on display for the entire month of November 2003 in the Rotunda and Library of the Consistory Building of the Ukrainian Orthodox Church of the USA located at 135 Davidson Avenue, Somerset, NJ 08873. The exhibition opening was held on Sunday, November 2, 2003.

Other events commemorating

the Famine during the month of November include:

Friday, November 7, 2003 at 7:30 p.m. -- Tears of the Mother of God, a folk tragedy and prize winning play by Ulas Samchuk, depicting life during 1932-1933 in Ukraine, presented by the Lviv State Dramatic/Musical Theatre at the Ukrainian Cultural Center. Tickets \$25, students \$15; available at the Consistory Offices.

Sunday, November 23, 2003 at 10:00 a.m. -- Hierarchical Divine Liturgy, Memorial Panakhya, Memorial Dinner and program at St. Andrew Memorial Church in So. Bound Brook and at the Ukrainian Cultural Center

For information and directions, please contact Natalia Honcharenko, Director, at (732) 356-0090, ext 17

ATTENTION!

THE NEW UFA ADDRESS
AS OF NOVEMBER 1, 2003
IS

UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION
371 NORTH NINTH AVENUE
SCRANTON, PA 18504
Phone: (570) 342-0937
Fax: (570) 347-5649

НАРОДНА ВОЛЯ

Symbol of our Rights
and Liberties

PARODNA VOLYA

РІК LXXXXIII Ч. 44 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 13 ЛИСТОПАДА 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA NOVEMBER 13, 2003. YEAR LXXXXIII № 44

КАЗАХИ “ЗА” НАШ НАФТОПРОВІД, ОДЕСА-БРОДИ, РОСІЯНИ “ПРОТИ”

Київ. — Міністер закордонних справ Казахстану К. Токаєв сказав мі істрові закордонних справ України К. Грищенкові, що справа будівництва нафтопроводу Одеса-Броди має постійно бути на денному порядку співпраці Казахстану та України. За словами казахського міністра, цей проєкт є у планах Європейського Союзу.

Глава МЗС Казахстану відзначив, що нафтопровід зможе забезпечити поставку і транспортування до 30 млн. тонн казахстанської нафти в Україну.

Тим часом Росія продовжує чинити тиск на Україну з тим, щоб

використати нафтопровід у своїх інтересах. У той же день президент російської державної компанії «Транснефть» Семен Вайншток закликав Україну похвалитися. “Чим довше продовжуватимуться наші передвесільні танці, тим більше ймовірності того, що напрям Броди-Одеса взагалі залишиться непотрібним”, — сказав Вайншток і погрозив тим, що до весни 2004 року «Транснефть» збирається збільшити потужність Балтійської трубопроводної системи до 42 мл. тонн. Крім того, з наступного року плянується збільшити поставки нафти через Польщу на 5 млн. тонн.

НАФТУ І ГАЗ ШУКАТИМУТЬ У ЧОРНОМУ МОРІ

Симферопіль (АПУ). — Державне акціонерне товариство “Чорноморнафтогаз” і приватна американська компанія “Hunt Oil” підписали меморандум про спільне проведення геологорозвідувальних робіт з пошуку нафти і газу на глибоководному шельфі Чорного моря.

Компанії мають намір провести геологорозвідування на півдні від Криму на площі 12 тис. кв. км, де очікуються значні запаси нафти. Договір з “Hunt Oil” підпишуть на умовах угоди про розпо-

діл продукції, яку плянується укласти до серпня 2004 р., а результати буріння можуть бути отримані ще через 2-3 роки.

Розподіл частки при видобутку нафти і газу між державою, “Чорноморнафтогазом” і “Hunt Oil” залежатиме від інвестицій сторін, а також від розмірів знайдених запасів. За умови успішного проведення розвідувальних робіт, обсяг інвестицій, який “Hunt Oil” плянує вкласти в проєкт, може перевищити 1 млрд. доларів.

8 ІЗ 10 КНИГ В УКРАЇНІ — РОСІЙСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА

Київ (Інтерфакс-Україна). — Українська Спілка Промисловців і Підприємців, Федерація Роботодавців України та Українська Асоціація Видавців і Розповсюджувачів Книг просять відмінити у проєкті державного бюджету-2004 року положення про відстрочку набуття чинності закону про державну підтримку книговидавництва в Україні. Вони вважають необхідним ввести його у дію з 1 січня 2004 року. Про що і надіслали заяву до Верховної Ради.

“У той час, коли в європейських країнах на одну людину щорічно видається 14-16 примірників книг, в Україні цей показник становить 1 примірник на одного мешканця”, — зазначають в

УСПП. На сьогодні в Україні книговидавці несуть податковий тягар на рівні виробників товарів широкого споживання. У той же час у Росії, наприклад, з 1995 року ця галузь працює у надзвичайно сприятливому податковому режимі й отримує всі додаткові полегшення в оплаті оренд, комунальних послуг і послуг зв'язку. “Саме тому російська книга надзвичайно конкурентоспроможна.

8 із 10 проданих в Україні книг — російського виробництва. Щорічно Україна відправляє на “книжкові ринки” сусідів 80-100 млн. дол., у той час як від реалізації власної книги український бюджет отримує лише 7- 8 млн. дол.” — зазначають в УСПП.

“ЗЕНІТ-3SL” ВІВЕДЕ НА ОРБИТУ АМЕРИКАНСЬКИЙ СУПУТНИК

Київ (АПУ). — Корпорація “Сі Лонч” підписала контракт на запуск українсько-російською ракето-носієм “Зеніт-3SL” супутника “Дирек ТВ-7С” у першому кварталі 2004 року.

Апарат масою понад 5,5 тонн призначений для трансляції телепрограм у США. Перший комерційний запуск космічного апарату в 1999 році корпорація “Сі

Лонч” виконала саме для компанії “Дирек ТВ”

Цього року “Зеніт-3SL” успішно вивів у космос три супутники. Черговий запуск готується на кінець листопада — початок грудня з апаратом “Телстар-18” У 2004 році корпорація має намір уперше в своїй історії здійснити 5-6 пусків.

НА ЛЬВІВЩИНІ ВІДКРИЛИ ЗАВОД СКЛОВИРОБІВ

Львів (АПУ). — Парфумерно-косметичний комбінат “Росо” відкрив у Буському районі Львівської області завод скловиробів проєктною потужністю 10 млн. пляшок у місяць.

Завод будували на місці колишнього хлібокомбінату, який припинив працю 5-6 років тому. Завод обладнано устаткуванням українського, російського, німецького, бельгійського, голландського виробництва. На будівництво і обладнання заводу витрачено 30 млн. грн., а прогнозований термін окупності — 5 років.

Очікується, що завод скловиробів щороку вироблятиме продукції на 40 млн. грн. На підприємстві працює 300 осіб, але з часом кількість працівників має зрости до 500.

Майже вся необхідна сировина, окрім доломіту, на склозавод надходитиме з українських підприємств (пісок з Харкова, сода з Криму, глинозем з Миколаєва). Доломіт закуплятиметься у Словенії.

До речі, комбінат “Росо” спеціалізується на виробництві парфумерії зі складників, які йому постачає французька фірма “Флоресанс”

КОМІСАР ЕВРОКОМІСІЇ К. ПАТТЕН ВІДВІДАВ УКРАЇНУ

Президент Л. Кучма вітається з комісаром зовнішніх справ Європейського Союзу Крістофером Паттеном.

Київ (АПУ). — Президент Л. Кучма зустрівся з членом Європейської Комісії з питань зовнішніх відносин Крістофером Паттеном і назвав “доброю ознакою його візиту до України” після вершинної зустрічі Україна-ЕС, що “є продовженням діалогу з ЕС в іншому форматі”

Президент України висловив задоволення рівнем розгляду проблемних питань у відносинах України та ЕС підкресливши, що 18 листопада відбудеться засідання Державної Ради з питань європейської та євроатлантичної інтеграції, метою якої є обговорення шляхів подальшої реалізації євроінтеграційного курсу України з урахуванням рішення вершинної зустрічі Україна-ЕС.

К. Паттен підкреслив, що

сьогодні йде переговорний процес між Україною та ЕС щодо плану дій у співпраці України та ЕС і відзначив, що українська сторона висловлює “добрі ідеї щодо реалізації цього плану”

Паттен заявив: “ЕС не розглядає відносин з Україною через призму відносин із РФ. Росія — важливий партнер, але є велика різниця між нашими взаєминами з Росією і Україною. Ми пам'ятаємо, що тоді як Росія говорить про свою європейську орієнтацію, для України європейський вибір є покликанням”

К. Паттен зауважив, що ЕС сприятиме Україні в добуванні атомних електростанцій, “з тим, щоб роботи були завершені у відповідності з європейськими стандартами”

МИХАЙЛО РЕЗНИК — НОВИЙ ПОСОЛ УКРАЇНИ В США

Київ (АПУ). — Президент України Леонід Кучма підписав указ про звільнення Михайла Резника з посади надзвичайного і повноважного посла України в Китайській Народній Республіці та з посади надзвичайного і повноважного посла України в Монголії за сумісництвом.

Іншим указом Михайла Резника призначено на посаду надзвичайного і повноважного посла України в Сполучених Штатах Америки.

ЕС ПОПЕРЕДИВ КУЧМУ ЩОДО ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ

Київ (“УА”). — Комісар ЕС з міжнародних відносин Кріс Паттен заявив Президентові Кучмі і голові парламенту Литвинові, що ЕС “обов'язково буде з великим зацікавленням” спостерігати за проведенням президентських виборів в Україні й реалізацією політреформи.

Про це Паттен заявив після виступу з лекцією в Київському

Национальному Університеті ім. Т. Шевченка. Так він відповів на питання журналістів щодо подій у Донецьку, де зірвано з'їзд “Нашої України”

“Ми не будемо радити, що і як робити, але якщо хтось скаже з українського боку, що ми ж такі демократичні, як ви, ми поставимося до цього не з таким ентузіазмом”, — зазначив Паттен.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР УКРАЇНИ ВІДВІДУЄ СЛОВЕНІЮ

Київ (АПУ). — Прем'єр-міністер України Віктор Янукович виїхав з триденною візитом до Словенії (10-12 листопада). Під час візиту відбудуться зустрічі глави українського уряду зі своїм словенським колегою Антоном Ропом, президентом Словенії Я. Дрновшекком, міністром закордонних справ Д. Рупелем, головою Державних Зборів Б. Пагором і посадником Любляни Д. Хімшич.

Віктор Янукович має також намір взяти участь у діловому форумі українських і словенських ділових кіл, відвідати торговельно-промислову палату Словенії і фармацевтичне підприємство “КРКА”

УКРАЇНСЬКІ ВОЯКИ СЛУЖИТИМУТЬ У ЛІБЕРІЇ?

Київ (Інтерфакс-Україна). — Як повідомили ЗМІ, Президент Леонід Кучма подав до парламенту проєкт закону про затвердження рішення глави держави вислати миротворчий контингент для участі України в Місії ООН у Лівії. Зміст законопроєкту поки невідомий.

Нагадаємо, що пропозицію вислати миротворців до Лівії зробили Президентові України в Нью-Йорку під час 58-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН.

МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ ПРО ГОЛОДОМОР

Нью-Йорк. — Як повідомили ЗМІ, у Колумбійському Університеті почалася міжнародна конференція, присвячена 70-им роковинам Голодомору в Україні. Вона й відкрила тут Тиждень Пам'яті Жертв Голодомору.

У конференції беруть участь представники дипломатичних, наукових, політичних, громадських кіл. Виступаючи на конференції, постійний представник України при ООН Валерій Кучинський зазначив, що це знак величезної уваги з боку міжнародної спільноти до зусиль українського уряду вшанувати пам'ять жертв національ-

ної трагедії 1932-1933 років та відновити історичну справедливість і правду про події того часу.

Спільна заява про Голодомор в Україні 1932-1933 років буде опублікована як офіційний документ 58-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН. Цей документ схвалили делегати України, Росії, США, Канади, Аргентини та інших країн. У документі вперше в історії ООН, Голодомор в Україні визнається трагедією, спричиненою діями тоталітарного режиму. Учасники заяви засудили акти й політику, які призвели до масового голодомору та загибелі мільйонів людей.

ВЛАДА БОЙТЬСЯ СЛОВА ЮЩЕНКА

Суми (“НХ”). — Минувлої неділі місцева влада у Сумах відмовилася надати “Нашій Україні” приміщення для проведення форуму демократичних сил. Окрім того, місцевим теле- і радіокомпаніям, що збиралися висвітлювати подію, відключили струм.

Форум демократичних сил, на який зібралося близько 10 тисяч людей, супроводжувався низкою провокацій. Напередодні уночі невідомі пробігли шини 35 автобусів Конотопського підприємства, які мали перевозити до Сум активістів “Нашої України”

Протягом дня групи молодих людей розповсюджували листівки із закликами “закопати Ющенка живцем” Серед них були студенти харківських та київських вищих шкіл, зокрема Академії Муніци-

пального Управління та КП. Деякі молодики кидали у натовп петарди та гніли яйця.

Проте, діями міліції у цих обставинах народний депутат з “Нашої України” Микола Томенко задоволений: “Місцева міліція діяла адекватно. І складала протоколи, і схопила людей, які кидали петарди. Якщо доведуть ці речі до кінця, я буду думати, що правоохоронні органи у Сумах відпрацювали пристойно.

Радіокомпанія “Всесвіт” скасувала попередню обіцянку Ющенкові прямий ефір. Відмову пояснили “технічними” проблемами. Пізніше всі електронні ЗМІ у цьому регіоні були знеструмлені, внаслідок чого і центральні канали не змогли показати, що ж відбувалося у Сумах.

ЗНАЧНО ЗМЕНШИЛАСЯ КІЛЬКІСТЬ УКРАЇНЦІВ У РОСІЇ

Москва (АПУ). — Міністер у справах національностей РФ В. Зорін навів дані останнього перепису в РФ, які ще не були опубліковані. Згідно з цими даними, у Російській Федерації тепер проживає 2 млн. 943 тис. 471 українець.

1989 року, коли проводився попередній перепис, їх було 4 млн. 300 тис. Це суттєве зменшення, відзначив Г. Москаль. Однак, на його думку, яку поділяють і російські колеги, кількість українців

насправді є набагато більшою. Під час перепису, так само, як і в Україні, ніхто не вимагав пред'явити паспорт. Кожний ідентифікував себе за національністю, як хотів.

За даними останнього перепису, в РФ проживає також 399 караїмів, 162 кримчаки, 4149 кримських татар, 12 тис. 25 гагаузів.

Цікаво, сказав Г. Москаль, що 135 осіб із числа українців, ідентифікували себе як русини, 2 — як бойки, 6 — як лемки, 108 — гуцули.

ШВЕЦІЯ ГОТОВА СТАТИ АДВОКАТОМ УКРАЇНИ НА ЇЇ ШЛЯХУ ДО ЕС

Київ (АПУ). — У Концепції ЕС “Ширша Європа” українському напрямкові надається пріоритетне значення й Швеція може бути адвокатом України на шляху до ЕС. На цьому наголосив директор департаменту Центральної та Східної Європи МЗС Швеції Гане Магнуссон під час українсько-шведського ділового форуму, що відбувся у Стокгольмі.

Учасники форуму переконані, що необхідно розробити план праці з Україною в контексті розширення ЕС, у якому були б пе-

редбачені найближчі перспективи отримання Україною членства в СОТ, а згодом і створення зони вільної торгівлі між Україною та Євросоюзом.

Президент УСПП Анатолій Кінах відзначив серйозність наміру України формувати умови економічної співпраці з усіма країнами ЕС виключно “на прозорій і взаємовигідній основі” Водночас, він наголосив на готовності українських підприємств до серйозної співпраці зі шведськими колегами.

КУЛЬТ ОСОБИ

Київ (“УМ”). — На виставці мініятур, що відкрилася в Дніпропетровську, представлена нова праця Володимира Казаряна — портрет Л. Кучми, виконаний на рижовому зерняткові.

В. Казарін — автор понад 300 мініятур, відомий Україні та світові тим, що підкував блоху і розмістив вітрильник у вусі голки.

ВІТАЄМО З 80-ЛІТТЯМ

День за днем, рік за роком швидко минає, не спостереже людина, як вісімдесятка до неї постукає.

19 листопада відзначатиме 80-ий рік народження знаний радіо-журналіст, плодовитий письменник і постійний кореспондент “Народної Волі” Микола Вірний-Французенко.

Щиро вітаємо з ювілеєм. Бажаємо міцного здоров'я та дальшого завзяття у корисній творчій праці на ниві української літератури та культури. Многая літа!

Редакція

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail under October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА
(амер. дол.)SUBSCRIPTIONS
(U.S. currency)

Для всіх передплатників:

For all Subscribers:

У США і Канаді річно 25.00 дол.
В інших країнах річно 30.00 дол.
Ціна одного примірника 50 центів.

U.S.A. and Canada per year \$ 25.00
In other countries per year \$ 30.00
Price per single copy 50 cents.

NARODNA VOLYA

Ukrainian Fraternal Association

371 North Ninth Avenue

Scranton, PA 18504

Phone: (570) 342 - 0937 Fax: (570) 347 - 5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплак
Редактор

Narodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправити мову та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS

Ukrainian Fraternal Association

371 North Ninth Avenue

Scranton, PA 18504

Phone: (570) 342 - 0937

Fax: (570) 347 - 5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

ЗВЕРНЕННЯ СКУ
ДО СВІТОВОГО УКРАЇНСТВА

Наміри агресії зі сторони Російської Федерації супроти України в Керченській протоці ще раз доказують, що мимо розвалу СРСР та великих світових перемін, Росія -- всупереч декларованій "демократії", фактично залишилась такою, якою вона завжди була.

Колись Президент Сполучених Штатів Америки Роналд Реген назвав експозитуру російського імперіалізму -- СРСР -- "імперією зла". Після частинного розчленування цієї імперії в грудні 1991 року, світ прадав: ставитись до Росії, як до свого "демократичного партнера" -- всупереч агресії Кремля проти Чечні та Абхазії-Осетії.

Політика потурання демократичним Заходом російському імперіалізму нагадує потурання тим же Заходом агресії гітлерівської Німеччини, що й завершилось світовим війною. Заява Олександра Волошина -- глави адміністрації президента Росії, що Росія ладна "кинути бомбу" в Керченську протоку, аби "ніколи" не залишити її Україні, свідчить про черговий ривок російського імперіалізму проти світу, почавши, як завжди, з України.

Світовий Конгрес України:

- гостро засуджує акцію Російської Федерації -- будовою греблі незаконно порушувати державний кордон України;
- підтримує заходи України в напрямі вирішення конфлікту в дипломатичній площині, згідно з міжнародними принципами, а при цьому застосувати всі можливі заходи для оборони кордонів, суверенітету та територіальної цілості Української Держави;

- закликає владу України терміново звернутися до світового співтовариства з проханням активно допомогти Україні захистити свій суверенітет і територіальну цілість від імперіалістичних зазіхань Росії;
- закликає українство, яке чи не найкраще розуміє суть російського імперіалізму, задемонструвати Росії, що російська агресія знайде належну відсіч і що світ далі не толеруватиме поновного шовінізму та агресії Москви. Закликає світове українство впливати на держави свого поселення, щоб вони засудили цей акт агресії та передали це питання на розгляд Організації Об'єднаних Націй, Організації Безпеки та Співробітництва в Європі, НАТО, Раді Європи, Європейському Союзові та державам-гарантам незалежності України, коли Україна погодилася стати без'ядерною державою;

- закликає українство демонстраціями висловити свій протест російським дипломатичним представництвам, вимагаючи негайного припинення агресивних дій супроти України.

Цей акт поновного російського імперіалізму, що відбувається напередодні 350-ї річниці Переяславської угоди, дав конкретну відповідь, у новому виданні, всім тим, хто наступного року збирається "відзначати" цю трагічну подію в історії України.

Ми, українці, завжди стояли в минулому, і стоїмо сьогодні, на першій лінії фронту боротьби з російським імперіалізмом. А тим, хто сьогодні вважає, що російський імперіалізм відійшов уже в історичне минуле, пригадуємо, яким актуальним залишилось це й сьогодні давнє гасло і дороговказ боротьби за здобуття і закріплення Української Держави -- "Київ проти Москви!"

Торонто-Нью-Йорк

За Екзекутивний Комітет СКУ

Аскольд Лозницький
ПрезидентВіктор Педенко
Генеральний секретарРОСІЯ КРИТИКУЄ ПОЯВУ УКРАЇНСЬКИХ
ПРИКОРДОННИХ СТОВПІВ НА ТУЗЛІ

Єреван. -- Міністер оборони Росії Сергей Іванов піддав критиці встановлення Україною прикордонних стовпів на острові Коса Тузла в Керченській протоці. Про це Іванов заявив 11 листопада в столиці Вірменії, де він перебував з візитом.

На думку російського міністра, такі дії Києва є незаконними, оскільки сторони не провели демаркації кордону по суші.

Україна вважає Тузлу своєю територією і виступила проти будівництва з боку Росії дамби в напрямку острова. Тепер це питання, що призвело до загострення відносин між Москвою та Києвом, розглядається в рамках двосторонніх переговорів.

Роман Гончаренко

ЯДЕРНА ЗБРОЯ: УКРАЇНСЬКИЙ МОДЕЛЬ ДЛЯ КНДР

Суперечка навколо ядерної програми Північної Кореї привернула увагу світу й до України. Перекладом у США політики та експертів вивчають можливість застосування в КНДР т.зв. "українського моделю". Між тим у самій Україні сьогодні неоднозначно ставляться до без'ядерного статусу, особливо в контексті актуального прикордонного конфлікту з Росією.

Міжнародна криза навколо Північної Кореї, яку США зараховують до т.зв. "осі зла" разом з Іраном та Іраком, спалахнула приблизно рік тому. У жовтні 2002 р. Сполучені Штати заявили, що КНДР таємно поновила роботи над ядерною програмою, порушивши угоду з Вашингтоном. У грудні того ж року КНДР запустила атомну електростанцію в Йонгбені. А в січні 2003 року куміністичний уряд країни оголосив про вихід з договору про нерозповсюдження ядерної зброї, заявивши, що працює над створенням власного ядерного арсеналу. За останніми даними, Північна Корея поки що не має атомної бомби, але вона в неї може з'явитися.

Відтоді США та міжнародна спільнота намагаються переконати Північну Корею відмовитися від ядерної програми. Офіційний Пхеньян був готовий піти на такий крок, але у відповідь вимагав підписання з Америкою двостороннього пакту про ненапад. Такий варіант категорично не вдоволь

Білого Дому. Ситуація була схожа на патову. Але останні заяви Пхеньяну свідчать про можливість компромісу. Цього тижня стало відомо, що КНДР може розглянути пропозиції Президента Джорджа Буша про надання їй гарантій безпеки у рамках шестисторонніх переговорів із США, Росією, Японією, Китаєм та Південною Кореєю.

У зв'язку з цим західні, і в першу чергу американські, експерти дедалі частіше згадують Україну як приклад для розв'язання конфлікту з КНДР. Одна з них -- Роуз Готтмеллер, експерт Фонду Карнегі у Вашингтоні:

"Уже тепер існує надзвичайно чітка паралель між Північною Кореєю та Україною. Ідеться про гарантії безпеки, які Сполучені Штати готові надати Пхеньянові. Ці гарантії дуже схожі на ті, які були запропоновані Києву 1994 року. Головна відмінність, на мою думку, полягає в тому, що Україна зробила дуже чітке стратегічне рішення. Вона хотіла приєднатися до міжнародного співтовариства, співпрацювати з ним і розвивати активні зв'язки з міжнародною спільнотою. У випадку Пхеньяну такі наміри наразі не простежуються. Відверто кажучи, дуже важко сказати, чого саме прагне північнокорейське керівництво. На мою думку, це ключова відмінність, яка може ускладнити наміри владнати суперечку з КНДР. Але щодо структури пакету, є кілька можливостей, які пропонує ук-

раїнський модель. Це не тільки гарантії безпеки, про які я вже згадала, а також допомога Північній Кореї знизити ядерні продукти на її території, плюс підтримка в енергетичному секторі, як це було з Україною"

В історії ядерного роззброєння України 1994 рік позначився двома датами. 14-го січня у Москві президенти Росії, України та Сполучених Штатів підписали тристоронню угоду про вивезення з України стратегічної ядерної зброї -- близько двох тисяч одиниць, а 6-го грудня на вершинній зустрічі ОБСЄ в Будапешті Україна отримала письмові гарантії безпеки, які надали країні-депозитарії договору про нерозповсюдження ядерної зброї -- США, Росія та Великобританія. Ось кілька центральних моментів угоди: по-вага існуючих кордонів України, обіцянка не вживати у відношенні до України економічного примусу і зобов'язання ненападу на Україну за винятком самооборони або ж у відповідності до Хартії ООН.

Згідно з московською угодою, США надали Києву фінансову допомогу на демонтаж і вивезення стратегічної зброї до Росії. У свою чергу РФ прийняла цю зброю, а також на кілька років забезпечила ядерним паливом українські атомні електростанції. Остання ядерна боеголовка залишилася українську територію влітку 1996 року.

Україна стала не єдиною дер-

жавою в світі, яка відмовилася від ядерної зброї. Відомі приклади Південно-Африканської Республіки, Бразилії та Аргентини. На теренах колишнього СРСР без'ядерний статус також обрали Казахстан і Білорусь. І все ж таки ситуація з Україною була певною мірою унікальною, пояснює американський експерт Р. Готтмеллер:

"Це, можливо, була єдина держава у колишньому СРСР, яка мала реальні можливості створити свій ядерний арсенал. В Україні базувалися ракетні війська стратегічного призначення, там було кілька навчальних закладів ракетних військ. Крім того, Україна була центром радянської електронної промисловості. Тобто ця країна була в змозі встановити свою контроль над стратегічними ядерними силами. Існувала реальна можливість того, що Україна стане незалежною ядерною державою"

У ці дні у самій Україні тема її без'ядерного статусу знову набула актуальності з огляду на суперечку між Києвом і Москвою навколо ліній кордону в Керченській протоці. У вересні цього року Росія почала будівництво дамби від Таманського півострова до українського острова Тузла. Приводом названо екологічні міркування. У Києві ж це сприйняли як територіальні претензії. Тепер будівництво дамби нібито призупинено, а переговори з цього питання ще триватимуть.

(Продовження буде)

Сергій Брунь, Київ

РЕАЛІЇ ПОЛІТИЧНОЇ ОСЕНІ

Про те, що цей адмінресурс вже розпочав працювати, говорилося багато. Зокрема, це підтвердив гість зборів із Донецької обласної ОУН Євген Ковальський. Адже на Донбасі зосереджено найпотужніші сили Партії Регіонів, вихідцем з якої є Янукович. У своїх руках вони прагнуть зосередити не лише політичні й економічні, але й інформаційні важелі у цьому регіоні. Цього не можна залишати без уваги.

Не менше ускладнене, за словами М. Томенка, і з ситуацією в "Нашій Україні" -- як у ब्लюці, так і в парламентській фракції. Адже йизка провідників політичних партій прагне будь-якими методами здобути собі і своїй партії більший авторитет, між його має В. Ющенко як провідник блюку. Подолати цей негатив, на думку доповідача, необхідно в найближчі місяці, поки передвиборча кампанія не розгорнулася на повну силу.

Актуальним питанням щодо майбутніх виборів є агітаційна праця. Оскільки всі електронні засоби масової інформації в Україні практично знаходяться в руках трьох кланів -- Медведчука, Пін-

чука і Суркіса, представники "Нашої України" не можуть на них розраховувати, тож більшої ваги набувають газети як центральні, з тих, що підтримують "Нашу Україну" -- "Україна Молода" і "Без Цензури", так регіональні видання. Окрім того, на думку М. Томенка, варто згадати і про виїзні агітаційні групи і досвід агітаторів, який виявився ефективним наприкінці 80-их років минулого сторіччя.

Заторкнувши питання голосування за прийняття декларації про вступ України до ЄС, доповідач зауважив, що, враховуючи неможливість повністю протистояти цьому рішення, "Наша Україна" може проголосувати за декілька положень. При цьому відкине все те, що змогло б нашкодити економічним і політичним позиціям держави.

Учасники зборів задали доповідачеві цілу низку питань стосовно позиції політичних сил з блюку "Наша Україна" -- про підготовку до виборів, а також висловили своє бачення і побажання у різних справах. Реагуючи на спробу Росії привласнити частину

території України в Керченській протоці та провокації на українсько-молдовському кордоні, присутні прийняли відповідну заяву. У ній поставили вимогу до Уряду України -- відновити територіальну цілість Української Держави, а також закликали не допускати в подальшому до поступку в територіальних питаннях і приниження гідності української нації.

Під час своїх виступів гості зборів з інших областей ОУН -- Євген Ковальський з Макіївки і Андрій Мельник з Луцька інформували про політичну ситуацію в регіонах, а також про діяльність обласних осередків ОУН, яка іноді зводиться до відсутності будь-якої праці. Гості високо оцінили працю Київської міської ОУН, керівництво якої постійно і своєчасно реагує на політичні зміни в державі, даючи їй адекватну оцінку. На жаль, у більшості обласних ОУН, як і в ПУН, цього немає. Тому активне членство ОУН яку у Києві, так і в інших областях України та за межами держави, вбачає в столітній ОУН ту силу, яка спроможна активізувати діяльність Організації і надають їй свою підтримку.

РОСІЯНИ ЗАНЕПОКОЄНІ
ПОВЕРНЕННЯМ КРАЇНИ ДО
ТОТАЛІТАРИЗМУ

Москва ("НХ"). -- 27 жовтня почалася тут всеросійська конференція громадських організацій. Керівники незалежних правозахисних, профспілкових та екологічних організацій країни заявляють про необхідність згуртуватися перед небезпечкою повернення Росії до тоталітаризму.

Серед найвищих прикладів перетворення Росії на авторитарне, чи навіть на тоталітарне суспільство, з одночасним зростанням імперських апетитів влади, правозахисники називають арешт голови нафтової компанії ЮКОС Михайла Ходорковського та ситуацію довкола українського ос-

трова Тузла. Конфлікт навколо Тузли правозахисники порівнюють з недавнім напруженням в районі російсько-грузинського кордону.

"Конфлікт абсолютно однозначно створений російською стороною, -- зазначає один з провідників організації "За права людини" Євген Іхлов. -- На жаль, додає він, демонстрація Кремлем своєї зовнішньополітичної "крутизни" на тлі імперської ностальгії звичайного російського обивателя є ні чим іншим, як істеричною реваншистською політикою, можливою лише за умов, коли Захід і надалі заплющує на неї очі"

ДЕМІЛІТАРИЗАЦІЯ МВС

Київ ("Інтерфакс-Україна"). -- В Україні з'явився цивільний заступник міністра внутрішніх справ. Указом президента України ним призначено Володимира Поважнюка.

Раніше В. Поважнюк займав посаду заступника державного секретаря МВС і в середині вересня був звільнений у зв'язку з

ліквідацією інституту державних секретарів. В. Поважнюк залишається генерал-полковником запасу, а посаду заступника міністра займає як цивільна особа. Він зауважив, що рішення президента прийняте в рамках курсу на демілітаризацію міністерства. В МВС буде один цивільний заступник міністра.

УКРАЇНА ТА УГОРЩИНА ПОГОДИЛИСЯ
НА "ПОЛЬСЬКИЙ ВАРІАНТ"

Київ. -- Україна та Угорщина підписали угоду про умови поїздки громадян, що передбачає безкоштовні візи для українців і безвізові поїздки громадян Угорщини.

Угорщина незабаром приєднається до Євросоюзу і готується до зміни візового режиму з сусідами.

Подібна угода набрала чинності цього місяця між Україною та Польщею. Візовий режим на угорському кордоні почне діяти з

першого листопада.

Сторони погоджуються, що новий режим перетинання кордону між ними запроваджується лише тому, що Угорщина змушена виконувати вимоги Євросоюзу, членом якого вона стане наступного року.

Візовий режим потребуватиме перегляду через кілька років, коли Угорщина приєднається до Шенгенської угоди, яка регулює перетинання кордонів низки країн західної Європи.

СВОБОДА СЛОВА У СВІТІ

Київ. -- Як повідомили ЗМІ, міжнародна правозахисна організація "Репортери без кордонів" опублікувала перший у світі "індекс свободи преси". Україні присвоєно 112-ту з 139 позицій оцінки. Ще нижче від нас опинилися Росія і Білорусь, які увійшли в останню двадятку.

Перша п'ятірка країн з найбільшим ступенем свободи для праці журналістів виглядає так: Фінляндія, Ісландія, Норвегія, Нідерланди, Канада. Сьоме місце посідає Німеччина, восьме і дев'яте -- Португалія і Швеція, завершує першу десятку Данія.

11 місце у Франції, 16 -- у Швейцарії, 22 -- у Великобританії. Показово, що США, які традиційно пишуться власною демократією, опинилися в переліку тільки на 17-му місці.

Досить низький результат США експерти пояснюють тим, що в Штатах часто заарештовують журналістів насамперед тому, що вони відмовляються навіть у суді називати свої джерела інформації. Наприклад, після 11 вересня кількох журналістів заарештовано за проникнення в заборонені зони багатьох адміністративних будівель.

ПРОГРАМА ЗБЕРЕЖЕННЯ ЗУБРІВ У КАРПАТАХ

Львів (АПУ). — “Зубри знову над прірвою?” — під такою назвою вийшла друком книжка відомих українських учених-природознавців Володимира Бондаренка та Павла Хоєцького. Вони б’ють на сполох: проблема збереження й відтворення благородних велетнів широколистяних хащ стає дедалі актуальнішою як в Україні, так і в усьому світі. Найбільшому представникові аборигенної фауни Європи потрібні, на їх думку, підвищені кліматичні й надійний захист людей, а залишити цей вид віч-на-віч з існуючими проблемами — означає стати байдужими свідками його руху до прірви, тобто, до небуття.

Чисельність зубрів у Карпатах, що сягнула найвищих показників на початку 1990-их років, відтак невпинно знижується, — зазначив д-р біологічних наук В. Бондаренко. За останніми даними, на території гірської Львівщини їх нараховується лише 43.

Незважаючи на те, що лісові велетні постійно були в полі зору науковців, усе ж систематичні спостереження за процесом їх реакліматизації в Карпатах не проводилися. Не вивченими залишаються питання життєдіяльності цього виду в гірських умовах — юрмова поведінка, особливості поширення та міграції тощо.

У книзі викладено перспективний план досліджень і допомоги зубрам, розроблений фахівцями Українського Державного Лісотехнічного Університету спільно з НПП “Сколівські Бескиди”. На думку фахівців, насамперед, належить вивчити питання оптимальної густоти заселення тваринами угідь різних типів та оптимальне число тварин. Слід інтенсифікувати селекційну роботу та відловлювання для переселення маточного поголів’я. Поряд з тим, щоб відновити у повному обсязі зимову підгодівлю зубрів, потрібно активізувати санітарно-ветеринарний догляд, охорону від браконьерства тощо. Реальним є формування груп з 40-50 голів — за такої кількості не виникатиме перенаселення угідь і підірв природної кормової бази, забезпечуватиметься сталий розвиток тварин і максимальне збереження генофонду.

На думку фахівців, як цілком реальну слід розглядати можливість формування розмноження зубрів у межах єдиного ареалу на стику України, Польщі та Словаччини. Цей досвід буде корисним і для інших країн, адже зменшення кількості зубрів спостерігається також і в Білорусі, а в Росії за десяти років поголів’я зменшилося на третину.

В УКРАЇНІ БУДЕ ПЕРШИЙ МУЗЕЙ ГОЛОКОСТУ

Дніпропетровськ (“День”). — У Дніпропетровську почали будувати перший в Україні та країнах Східної Європи меморіальний музей історії Голокосту. Урочиста церемонія закладки першого каменя у фундамент майбутнього музею, на якій були присутні офіційні особи України та Ізраїлю, привернула велику увагу з боку єврейської громадськості з багатьох країн світу.

Розташування першого в Україні музею Голокосту вибрано аж ніяк не випадково. Всього лише століття тому в Дніпропетровську проживала численна єврейська громада, яка становила майже половину населення міста. Тут же був центр впливових релігійних течій, кипіло ділове та культурне життя. Все це занепало при радянській владі. Тому одним із завдань майбутнього музею стане відновлення історичної пам’яті аж до найдрібніших деталей.

Втім, музей Голокосту покликаний показати не тільки обставини загибелі 1.8 млн. євреїв, які проживали в Україні, але й дати

можливість зрозуміти, який унікальний світ знищили нацисти. З цієї метою музейна експозиція висвітлюватиме життя, побут і культуру єврейських громад України з другої половини XVIII століття.

Семиповерху будівлю музею загальною площею 4 тисячі квадратних метрів, за проектом архітектора Олександра Дольника, спорудять “поруч із” відновленою будівлею за двох тисяч років — “Золота троянда”. Разом з нею та будівлею єврейського громадського центру, музей утворить оригінальний архітектурний ансамбль у самому “серці” Дніпропетровська.

Кошти на будівництво — близько 3 млн. доларів — зібрали міжнародні благодійницькі організації, а також досить впливова і багата єврейська громада міста.

Можливо, що й “українська” влада вирішить в другому десятилітті вільної Української Держави збудувати хоч гідний пам’ятник мільйонам жертв Голодомору в Україні. Ганьба, що досі цього не зробила. — Редакція

Петро Троць (“УМ”)

ЯКОЮ ТИ БУЛА ДІВЧИНО-САРМАТКО?

Одне з найбагатших у Східній Європі поховань знайшли кримські археологи.

Знахідкою останніх десятиліть назвали своє відкриття кримські археологи. Минулого тижня, займаючись розкопками в древньому Усть-Альмінському скитосарматському городищі, що поблизу села Піщане Бахчисарайського району, вони натрапили на повністю незаймане поховання дівчинки-сарматки. Поховання учені датують першим століттям нашої ери. В її могили зберігся увесь перелік поховальних предметів: старовинний посуд, прикраси, коштовності і навіть маленький оберег. Усе це експерти оцінюють щонайменше в 100 тисяч доларів.

Археологи навіть не можуть пригадати, коли востаннє мали подібну знахідку. Через відсутність належного фінансування, дослідницькі роботи майже не ведуться. “Нам постійно обіцяють гроші на розкопки, але такі обіцянки, як

правило, залишаються на папері”, — повідомили у симферопільському Інституті Археології. Це поховання вчені знайшли, проводячи розкопки за свої кошти. Невдовзі знайдені речі стануть експонатами красенівських музеїв Симферополя та Бахчисарая, — повідомили в Інституті Археології.

На думку вчених, Усть-Альмінський могильник — найбагатше поховання на теренах усієї Східної Європи. Втім чи вдасться його зберегти, невідомо — його нещадно грабують так звані “чорні археологи”. Вже сьогодні українські фахівці б’ють на сполох: найцінніші експонати мародери збувають з рук за копійки, тоді як учені не мають можливостей й коштів, аби випередити їх. “Якщо процес “чорної археології” не буде врегульований, то за 10-15 років належного фінансування, дослідницькі роботи майже не ведуться. “Нам постійно обіцяють гроші на розкопки, але такі обіцянки, як

Ольга Хоролець

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА ПРО МИКОЛУ СМАГУ

Св.п. Микола К. Смага

яку подарував йому батько. Однак, з Божою допомогою, Микола пережив голод і холод.

Під час Другої світової війни Миколу забрали до війська і він потрапив у німецький полон, з якого йому пощастило втекти. Опинившись біля Львова, він пішов в ряди Української Повстанської Армії, щоб боронити Україну від нацистів і російських комуністів. Невдовзі смерть заглядала йому в вічі. Він був свідком смерті свого двоюрідного брата-кулеметника, коли ворожа куля скоротила йому життя.

Микола дістався на Словаччину виснажений, голодний, обдуртий. Там знайшов працю у фабрики, а відтак опинився в амери-

канській зоні Німеччини, де відшукав нас (тобто мене і моїх батьків) у таборі Ді-Пі. Проте, Миколу не прийняли до табору, бо ж він воював проти СРСР, який під час війни був союзником Америки.

Ми приютили Миколу в таборі та ділилися з ним своїм харчовим приділом. В той час більшовицькі політруки забирали наших людей “на родину”. Ми не хотіли повертатися до комуністичного “раю”. Микола поїхав на працю у бельгійські шахти, а нам в 1950 р. пощастило виїхати до Америки. Микола тяжко працював у купальні вугілля, але був задоволений, що за свої зароблені гроші міг купити собі одяг і харчі. У Бельгії вивчив французьку мову. Однак, сталося нещастя — шахта завалилася і Миколу там привалило. Його врятували й виликували. Відробивши контракт, Микола повернувся до Німеччини, а звідтам виїхав до Торонто. Там він мешкав у тому самому будинку, де жив відомий письменник Волянж — редактор журналу “Нові Дні”.

У 1956 році ми відвідали Миколу в Торонто і постаралися, щоб він переїхав до Мінеаполісу. Микола замешкав у моїх батьків, які любили його, як рідного сина. В 1984 р. Микола одружився з вдовою Марією Каркоць-Пундик. Слід згадати, що пані Марія брала участь у визвольних змаганнях. Вона була медсестрою УПА.

Св.п. Микола був дуже пра-

цьовитий. Він допомагав не тільки міг: у церкві, в парафіяльній залі; ремонтував парафіяльні будинки та інше. Під час своїх літніх вакацій допомагав у молодіжному таборі ОДУМ. Всі його знали й любили.

Панахида була відправлена в похоронному заведенні Козляка-Радулівича при великій участі родини, друзів і знайомих. Похоронні відправи в українській православній церкві Свв. Микола і Юрія здійснив о. прот. Євген Кумка. Поховали св.п. Миколу Смагу на цвинтарі “Сансет Меморіал” 20 жовтня 2003 року. Тоді був гарний осінній день. Під ногами шаруділо поскокле листя, а з дерев злітали різнокольорові листочки і вкривали домовину Покійного, ніби провозжали його в останню далеку дорогу. Мимоволі приходить думка-символ, що людське життя, як той пожовклий листочок, відривається від дерева життя і летить у невідоме — у вічність.

Спочивай з Богом, дорогий Брате мій! Нехай американська земля буде Тобі легкою. Царство небесне і вічна пам’ять!

Залишилися в смутку: сестра Ольга Смага-Хоролець з доньками Галиною й Лілею з чоловіком Юрком Каркоцем; дружина Марія, донька Леся з чоловіком Юрком Луциком, донька Оля Ногра, син Роман Пундик з дружиною Віталією, три внуки і три правнуки.

Юрій Гасцький

НОВИЙ ПІДРУЧНИК З ГЕОГРАФІЇ УКРАЇНИ

Петра О. Масляка.

Підручник поділений на сім розділів: вступ, природа, український народ, господарство, економічні райони, екологія та українці у світі. Характерно, що економічна географія, якої все бракувало в попередніх підручниках, тепер займає майже половину книжки (ст. 93-178). Кожен розділ та підрозділ має вправи для учнів і навіть географічні гри та хрестівки.

Багато ілюстрацій робить підручник цікавим для учнів. Автор рішав подати підрозділи про географію українських прізвищ та внесок українців у світову цивілізацію, що, властиво, з географією не мають нічого спільного. Зате цікавим є розділ “Українці в

світі” Тут є й оригінальні світлинні скульптора Архипенка в дорозі до Америки з 1923 р. та фото української православної церкви в Москві з XVII століття.

Автор подає цікаві інформації. В Україні є 490 районів, 454 міста, 904 села міського типу та 10,210 сіл. В Україні можна щорічно видобувати 130 мільйонів тонн вугілля, тобто двічі більше, ніж видобувають тепер. Відчувається нагальна потреба будови модерних шахт. В Україні є великі резерви природного газу та нафти на Лівобережжі, але треба великих інвестицій, щоб їх експлуатувати. Дуже слабо розвинений в Україні туризм і відпочинкове господарство. Автор бачить великі перспективи у його розбудові.

У книжці є словник на 12 сторінок, який по-українському та по-англійському пояснює важчі слова.

У підручнику мало матеріялу для історичної географії чи навіть адміністративного поділу України. Немає мап, тільки ілюстрація мапи Боліяна з XVII ст. Отже, разом з цим підручником, треба користуватися також історичним атласом і географічними картами. Разом з цим підручником необхідно вживати хоч 5-6 мап, які б вказували, де лежать економічні райони, шахти, річки, міста, гори тощо.

Новий підручник допоможе учням Шкіл Українознавства і всім, хто цікавиться географією Рідного Краю.

У ГОРОДЕНКІВСЬКІЙ ГІМНАЗІЇ ПОЧАВ ДІЯТИ УЧНІВСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ

Івано-Франківськ (АПУ). — У Городенківській Гімназії ім. Анто-на Крушельницького запроваджено учнівський парламент. Рішення про створення Ради прийняли самі учні. Головою учнівської ради обрано ученицю Оксану Мамот.

Новообраний парламент вирішив випустити газету “Парламентський Вісник”, в якій висвітлюватиметься життя школи. Парламент засідатиме щотижня, через

нього пропозиції йтимуть від учнів до вчителів та у зворотному напрямку.

Вчителі гімназії вважають створення такого органу шкільного самоуправління позитивним, адже діти стають більш самостійними. Окрім того, за допомогою шкільного парламенту можна буде вирішувати нагальні шкільні проблеми та робити життя учнів цікавішим.

НА ІВАНО-ФРАНКІВЩИНІ ЗВЕДЕНО ЩЕ ОДИН ПІДВІСНИЙ МІСТ ЧЕРЕЗ ПРУТ

Івано-Франківськ (АПУ). — У с. Ланчин (Надвірнянський район) завершено будівництво підвісного моста через ріку Прут.

Ця підвісна споруда належить до довгобудів, оскільки зводилась за часів господарювання в селищі трьох сільських голів. Загальна довжина мосту становить 186 м. Користуватиметься ним понад

півтори тисячі місцевих громадян.

З районного бюджету на придбання будівельних матеріалів для зведення моста виділено майже 4 тис. грн., а загальна вартість споруди становить понад 11 тис. грн. Завершення спорудження мосту відбувалось методом народної будови.

НАРОДНИЙ ЛІКАРНІ ІМ. МИТРОПОЛИТА А. ШЕПТИЦЬКОГО 100 РОКІВ

Львів (АПУ). — У Львові відбулася конференція, присвячена 100-річчю заснування народної лікарні ім. Андрея Шептицького, яку тепер фінансує УТКЦ.

Народна лікарня заснована з ініціативи д-ра Євгена Озаркевича у 1903 році, а до її фінансування долучився Митрополит Андрей Шептицький. Якщо у 1920 році амбулаторне відділення надало допомогу 6000 пацієнтам, то у 1938

році — 41 000.

У 1939 році, після приходу радянської влади, тут відкрито санаторій для вищих чинів НКВС, під час Другої світової війни відновлено лікарню. У повоєнні роки тут розташовувалась 3-тя міська лікарня. Лише за часів незалежної України УТКЦ вдалось відновити лікарню, основне завдання якої — надання медичної допомоги незможним.

“ДУХОВНА МУЗИКА УКРАЇНИ”

Львів (АПУ). — У Львівській Державній Музичній Академії ім. М.Лисенка відбулася презентація компакт-дису “Акафіст до Пресвятої Богородиці” львівського композитора Віктора Камінського. За останні три роки це вже 14 компакт із серії “Духовна музика України”, що побачив світ завдяки підтримці фундації “Андрей” та духівництва України та Канади.

“Акафіст” Камінського — новий погляд на духовну музику Ук-

раїни. У виконанні хору та оркестру заслуженої капелі України “Трембіга” під керівництвом заслуженого діяча мистецтва України Миколи Кулика, твір однаково сприймається і як літургійна музика для храмів, і як духовний концерт.

У серії “Духовна музика України” незабаром планується вихід ще 4 компакт-дисків духовної музики.

Need an extra \$36,000.00 a year?
Vending route for sale.
50 high traffic locations.
Cost \$5000 1-800-568-1392
or
www.vendingthat works.com

Фундація
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
UFU Foundation, Inc.
P.O. Box 1028
New York, N.Y. 10276

Листопад — Місяць Українських Воєнних Інвалідів

Просимо про щедрі датки для інвалідів і потребуєчим допомоги колишнім воїнам останніх наших змагань за державність України.

Пожертви просимо пересилати на таку адресу:

Social Service of Ukrainian War Veterans
Ukrainian Educational & Cultural Center
700 Cedar Road, Rm. - 122, Jenkintown, PA 19046 —

Увага!

ПОДАЄМО ДО ВІДОМА, ЩО З ДНЕМ
1 ЛИСТОПАДА 2003 РОКУ, НОВА АДРЕСА
УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ
І РЕДАКЦІЇ “НАРОДНОЇ ВОЛІ” ТАКА:

UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION
371 NORTH NINTH AVENUE
SCRANTON, PA 18504
Phone: (570) 342 - 0937
Fax: (570) 347 - 5649
E-mail: FRATRAG@aol.com

НАШІ СПІВВІТЧИЗНИКИ -- ЧЕМПІОНИ СВІТУ!

Київ ("МУ"). -- 3 8 по 22 жовтня 2003 року, в Буенос-Айресі паралімпійська збірна України виступала на IV чемпіонаті світу з футболу серед спортсменів із наслідками дитячого церебрального паралічу, на який з'їхалося 11 найсильніших паралімпійських футбольних команд світу.

Українська збірна на чолі із Сергієм Овчаренком, який працює з командою з 1996 року, відбула до Буенос-Айреса ще 3 жовтня, аби забезпечити команді найкращу акліматизацію до місцевих умов. У груповому турнірі суперниками нашої збірної були команди Аргентини, США, Португалії та Англії.

Нагадаємо, що на попередньому чемпіонаті світу, що відбувся 1998 року в Ріо-де-Жанейро, наша команда посіла перше місце, залишивши позаду традиційних чемпіонів футболу -- Бразилію, а два роки тому в Києві українські паралімпійці стали дворазовими чемпіонами Європи.

Вже у перші дні Мундіалю паралімпійська збірна підтвердила своє звання чемпіона світу, здобувши перемогу над збіркою Англії - 1:0. Далі були чудові перемоги над командами Португалії (5:0) та США (5:0), а після нічиєї із збіркою Аргентини (2:2), наша команда посіла першу сходинку у груповому турнірі.

У зустрічі з росіянами українці виборювали півфінал, і в результаті нелегкої боротьби перемогли - 3:2. Іншими фіналістами стали спортсмени збірної Бразилії, які обіграли аргентинців - 7:0.

У фіналі наша збірна здобула впевнену перемогу над збіркою Бразилії - 3:1. Відзначилися Тарас Дутко, Володимир Антонюк, Андрій Розтока. Національна збірна України вдруге поспіль здобула зо-

лоті нагороди світового футбольного форуму.

Блискуча перемога українських паралімпійців була б неможливою без повсякчасної підтримки уряду України, президентського подружжя Леоніда та Людмили Кучми, прем'єр-міністра України Віктора Януковича, а також без належного фінансування з боку "Фонду підтримки паралімпійського руху в Україні", який очолює Євген Сохацький.

Золотосоніі:

1. Євген Жучинін
2. Денис Понамарьов
3. Сергій Бабій
4. Віталій Трушев
5. Володимир Антонюк
6. Володимир Кабанов
7. Сергій Вакуленко
8. Андрій Розтока
9. Андрій Цуканов
10. Ігор Косенко
11. Валерій Новопольцев
12. Тарас Дутко

Головний тренер - Сергій Овчаренко. Старший тренер - Юрій Тимофеев.

До речі, 1997 року збірна команда України вперше брала участь у чемпіонаті Європи з футболу ДДП і посіла четверте місце, а вже через два роки вона здобула титул чемпіона Європи. 1998 року на чемпіонаті світу в Марокані (Бразилія) наші футболісти виборили звання чемпіонів світу, яке підтвердили і 2001 року на всесвітніх іграх ДДП. На Паралімпійських іграх 2000 року в Сіднеї українська збірна поступилася команді Росії і посіла друге місце. Торік на чемпіонаті Європи, який відбувся на стадіоні "Олімпійський" в Києві, наша збірна вкотре довела, що вона - найсильніша, і здобула золоту винагороду.

ЯНА КЛОЧКОВА - НАЙКРАЩА У СПИСКУ ФІНА

Київ. -- Як повідомляє "Молодь України", Міжнародна Федерація Плавання (ФІНА) після завершення офіційного сезону оприлюднила список найкращих плавців світу. Українка Яна Клочкова на віддалі 200 та 400 метрів посідає перше місце. Серед чоловіків варто відзначити прогрес Ігора Червінського та Андрія Сердинова, які входять до трійки найкращих на своїх віддалях. Зазначимо, що список складається за результатами, які показали плавці з 1 січня по 19 вересня 2003 року.

Жінки

200 м в/с. 1. Л. Бенко (США) - 1:57,41... 18. Яна Клочкова (Україна) - 2:00,17.

1500 м в/с. 1. Штокбауер 16.00,18... 17. Ольга Береснева (Україна) - 16:27,76.

50 м метелик. 1. І. де Брюїн - 25,84... 13. Наталя Худякова (Україна) - 27,10.

200 м метелик. 1. О. Йенджейчак (Польща) - 2:07,56... 10. Яна Клочкова (Україна) - 2:10,52.

100 м брас. 1. А. Бірд (США) 2:22,99... 12. Ірина Майстрюк (Україна) - 2:28,21. 13. Юлія Підлісна (Україна) - 2:28,22.

100 м спина. 1. А. Бушшульте (Німеччина) - 1:00,33... 10. Ірина Амшенікова (Україна) - 1:01,39.

200 м спина. 1. К. Секстон (Великобританія) - 2:08, 74... 5. Ірина Амшенікова (Україна) - 2:10,82.

200 м юмплекс. 1. Яна Клочкова (Україна) - 2:10,75.

400 м юмплекс. 1. Яна Клочкова (Україна) - 4:36,74.

Комбінована естафета 4х100 м. 1. Китай - 3:59,89... 11. Україна -

4:10,29.

Естафета 4х200 м в/с. 1. США - 7:55,70.

Чоловіки

50 м в/с. 1. А. Попов (Росія) - 21,92... 6. В'ячеслав Шершов (Україна) - 22,32. 8. Олександр Волинець (Україна) - 22,34.

800 м в/с. 1. Г. Гакетт (Австралія) - 7:43,82... 4. Ігор Червінський (Україна) - 7:53,15.

1500 м в/с. 1. Гакетт - 14:43,14... 3. Ігор Червінський (Україна) - 15:01,04.

50 м брас. 1. Дж. Гібсон (Великобританія) - 27,46... 3. Олег Лисогір (Україна) - 27,69.

100 м брас. 1. К. Кітаджима (Японія) - 59,78... 10. Олег Лисогір (Україна) - 1:01,40.

50 м метелик. 1. Метт Велш (Австралія) - 23,43... 10. Андрій Сердинов (Україна) - 23,90. 15. Сергій Бреус (Україна) - 24,03.

100 м метелик. 1. Ян Крокер (США) - 50,98... 3. Андрій Сердинов (Україна) - 51,59. 19. Денис Силантьєв (Україна) - 53,12.

200 м метелик. 1. Майкл Фелпс (США) - 1:53,93. ...6. Денис Силантьєв (Україна) - 1:56,36. 9. Сергій Адвена (Україна) - 1:57,21.

400 м юмплекс. 1. Фелпс - 4:09,09... 14. Дмитро Назаренко (Україна) - 4:18,33.

Комбінована естафета 4х100 м. 1. США - 3:31,54... 6. Україна - 3:37,28.

Естафета 4х100 м в/с. 1. Росія - 3:14,06... 17. Україна - 3:21,11.

Естафета 4х200 м в/с. 1. Австралія - 7:08,58... 15. Україна - 7:25,53.

ЧИТАЙТЕ І ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ "НАРОДНУ ВОЛЮ"!

Юрій Бойко, настоятель парафії Бориса і Гліба УАПЦ, народний депутат України ("УМ")

СВЯТО СЛОВА В УКРАЇНСЬКОМУ ЄРУСАЛІМІ ВИПОВНЮЄТЬСЯ 100 РОКІВ ВІД ВИХОДУ В СВІТ СВЯТОГО ПИСЬМА УКРАЇНСЬКОЮ МООВОЮ

Того вечора дрібний дощ ніби освячував древні схили Дніпра, золоті куполи Лаври й Софії, гостей свята, що зібралися до Колонної залі Національної Філярмонії України. Срібні передзвони вітали кожного, хто підіймався на сцену за словом ведучого вечора доктор мистецтвознавства і богослов'я Дмитра Степовика. Заступник київського міського голови Володимир Яловий, Патріарх УПЦ КП Філарет, голова УГКЦ Любомир Гузар, професор Василь Шендеровський, палський нунцій в Україні Микола Етерович та інші промовці високо поцінували духовний подвиг Івана Пулюя, Пантелеймона Куліша, Івана Нечуя-Левицького, які століття тому дали українцям Слово Боже рідною мовою.

Подія, що зібрала учасників ювілею в цій залі, мала б стати святом для всього Українського Народу, адже Біблія -- це Книга Життя, дорожочинний дар Бога, якого треба заслужити, дочекатися, а то й вистраждати. На жаль, державні чиновники, які відповідають за сферу духовності в Україні, нічого не зробили, аби свято української Біблії стало всенародним, відзначалося по всій державі, а на ювілейному вечорі, бажано, як не в палаці "Україна", то в Національній Опері, були присутні всі керівники держави. Бо інакше напрошуються не досить вітні паралелі.

Коли 1513 року до Різдва Христового перші богонадхненні письменники записували думки Господа на пергамент, тут, у нас, на берегах Дніпра, наші предки-трипільці орали ниву і засівали її житом та просом, виготовляли з глини дзвінку кераміку з незабгненними й понині космічними символами. Вони засівали поле, а серця їхні прагли дедалі нових знань, розгадок таємниць навколишньої природи, Всесвіту.

Завдяки князям Аскольдові, рівноапостольним Володимирові

та Ользі, подвижникам Києво-Печерським, через кілька тисячоліть по тому віра Христова утвердилася на нашій землі. Але як тоді, так у багатьох випадках і до сьогодні, Слово Боже звучало чужою мовою, тлумачилося народові священниками залежно від їхнього розуміння та світогляду.

І лише сто років тому наші світочі науки і культури, які мали від Бога талант, дар Віри і Слова, -- Пантелеймон Куліш, Іван Пулюй та Іван Нечуй-Левицький -- здійснили безцінну працю -- повний переклад Святого Письма українською мовою.

Трагічно мало ця Біблія тішила серця українців. Єдина, вже й тоді канонічна, церква не визнавала її. А незабаром більшовицька п'ятма поглинула на страшині п'ятиріччя та десятиліття.

Біблія -- єдина книга, перекладена за всю людську цивілізацію найбільшою кількістю мов. Повна Біблія або окремі її частини, за даними Об'єднаного Біблійного Товариства, перекладена на понад 2100 мов та діалектів і доступна 90 відсоткам населення Землі. Українці мають підстави пишатися тим, що серед того розмаїття красується й наша мова.

Проте ця гордість з гіркою жовчю, замішаною на оцті, яку давали Спасителів його мучителі перед тим, як розп'ясти на хресті.

Хочу повернути нас до тієї страшної для кожного віруючого події і символічних слів Ісуса вже розп'ятого на Голгофі серед двох розбійників. "А коло години дев'ятої скрикнув Ісус гучним голосом, кажучи: "Елі, Елі, лама саватані, цебто: Боже мій, Боже мій, нащо Мене Ти покинув?" (Мт. 27:46, 50).

Хіба не промовляємо ми сьогодні подумки такі слова? З огляду на дійсність, іноді здається, що для України настала дев'ятого година, що Господь нас покинув. Новоявлені кесарі -- не те керівники державних структур, не те підприєм-

ці, які взялися кермувати державою і вести народ до світла, бавляться в таємні рицарські ордени з масонським духом, над головами безробітних, голодних, занурених у злидні людей злітають салюти і феєрверки радості олігархів, які обікрали свій народ і за його гроші влаштовують гучні спектаклі, сороміцькі вертепи, пропагують блиск казино, ігри та розваги, на яких править баль їхній батько -- сатана. Бездомні діти відбирають недоїдки і затишні місця під плетформами в собах. Пустками стали корпуси заводів і фабрик у малих містах. Гинуть цілі села...

Але ні... Не покинув Господь нашого народу, якому дав мову і Слово своє цією мовою! Дедалі виразнішими стають, нехай ще й не такі ясні, паростки економічного і духовного пробудження, відродження. Чи не тому казяться наші вороги? Страшні пекельні сили пішли в черговий наступ на наше Слово! Щедро фінансуються чужинецькі видання, що каламутною, вже не жовтою, а чорною повінню затопили український інформаційний простір, цілеспрямовано нищать вітчизняні, рідкістю стає українська книжка.

Але Бог нас не залишив. Він лише посилав нам тяжкі випробування і кличе: "Прийдіть до мене всі стуржені і обтяжені, -- і Я вас заспокою" (Мф. 11:28-30).

Щодня, а особливо у вихідні та на свята, церковні дзвони скликають на духовну працю людей. У багатьох церквах нашої держави, без огляду на конфесійну приналежність, Слово Боже проповідується рідною мовою. Вона в дивний містичний спосіб наповнює серця теплом, душі -- світлом і пошудує нас з Творцем.

Недаремно ж перевидання 100-річної Біблії українською мовою благословили Святіший Філарет (УПЦ КП) та владика Гузар (УГКЦ); блаженніший Костянтин (УАПЦ). Недаремно видання здійснювали нові подвиж-

ники Володимир Козирський, Василь Шендеровський, Петро Світличний, а сприяли йому київський посадник Олександр Омеляненко з вервечкою столичних депутатів.

Сьогодні Біблія українською мовою вже не проблема. Проблема в тому, щоб Святе Письмо було перекладене найкраще, враховувало набутки попередніх перекладів, стаючи базою для наступних. І тут важливо не допустити до вільних слів, близьких аналогій, якими рясніють нинішні численні видання. Візьмімо тричотири нинішні Біблії українською мовою, порівняймо їх побачимо, що це три-чотири варіанти, стилістично і граматично залежні від особи перекладача.

Тут за візреч повинні стати юдейські переписувачі, які століттями рахували кількість літер і слів у рядку, ком і крапок. Після знахідки сувоїв Єврейських Писань біля Мертвого моря 1947 року, вчені порівняли 53-ттю главу Ісаї з масаретським текстом, написану на тисячу років пізніше. У 166 словах цієї глави лише 17 літер викликало сумніви. 10 з них відносилося до правопису, що не впливало на зміст, а 4 азнали незначних стилістичних змін. І лише три літери, що складають слово "світло", викликали деякі сумніви. Це за тисячу літ!

Тож закликаю всіх причетних до видання Біблії Куліша -- Пулюя -- Левицького, а також предстоятелів українських церков і членів Українського Біблійного Товариства до такого виваженого і точного перекладу і видання, який би найбільше відповідав духові часу, а також до благодійницького поширення такої Біблії в усі українські околиці. А це закликаю державних чиновників усвідомити свою відповідальність у державі України за пошанування її історії, науки, культури і дбати про духовність народу, який у серці своїм шанує і береже Слово Боже.

МАРКА УКРАЇНИ: ГОЛОДОМОР

мара, в Оренбурзькій області Росії під час голоду 1921 року. На цій марці показано сільську родину з малою опухлою дівчинкою. Крім згаданої дати 1921 року, також поміщено дати 1946-1947 років.

Напрошуються питання, що ця марка має спільного з Голодомором 1932-33 рр. в Україні? На пропонування марці немає згадки про Голодомор, а фото, як на сміх, вибрано російське!

На щастя, деякі філателісти (з діяспори) про це негайо довідалися і по "тяжких перекупуваннях" підказали "Марці України" відкинути цей проєкт. Однак, залишається проблема: чи встигне "Марка України" видати правдиву марку про Голодомор в Україні до 22-го листопада 2003 року...

З того всього виходить, що і тут т.зв. "український" уряд України не має настільки національної чести, щоби гідно вшанувати

70-ліття Великого Голодомору не лише відповідною маркою, але й відповідним пам'ятником (в той сам час, коли президент Кучма зафундував пам'ятник цареві в Петербурзі!). Зате т.зв. "український" уряд розпинається на цілу пару біля пам'ятника в Бабиному Яру і пропагує його перед чужоземцями, а в Києві, як на сміх, стоїть малий, незаметний пам'ятник, присвячений Голодоморові (біля Михайлівського собору). Можна здогадуватися, що новий скандал із пропонуваною маркою мусів бути частиною запланованих президентом Кучмою урочистостей "Року Росії в Україні", де він і його соратники слухають російського посла Черномірдіна і добровільно ведуть Україну в лабеті Росії (святкування Переяславської Ради, пам'ятник цареві в Петербурзі, тиск на визнання російської мови офіційною на сході України,

а востаннє -- добровільний вступ України в економічний союз з Росією, Білоруссю і Казахстаном. Немає, здається, ніякої іншої країни в світі, в якій нарід, якого століттями гибили поневолювачі, тортурували, вимордовували і мільйонами депортували на Сибір, а сьогодні цей народ не лише не протестує та не засуджує колишніх своїх гнобителів, але й ще їх вивіщує і пілабузюється до них.

І ще один парадокс: недавно американська Палата Репрезентативів одноголосно прийняла резолюцію щодо Великого Голодомору. У той сам час Верховна Рада України ледве-ледве могла набрати більшість голосів у цій справі. Тому, поки не прийдуть до влади справжні українські патріоти, українська діяспора не повинна "спочивати на лаврах", а пильно спостерігати за тим, що роблять наші малороси в Україні.

ВШАНОВУЮТЬ ПАМ'ЯТЬ БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

Київ (АПУ). -- Президент Л. Кучма підписав розпорядження "Про заходи щодо створення історико-архітектурного комплексу "Резиденція Богдана Хмельницького". Цей документ видано з метою відтворення унікальної пам'ятки історії українського державотворення -- гетьманської резиденції Богдана Хмельницького. Ком-

плекс створюватимуть у складі національного історико-культурного заповідника "Чигирин"

Президент України зобов'язав уряд забезпечити розроблення та затвердження програми розвитку історико-архітектурного комплексу "Резиденція Богдана Хмельницького" на 2004 - 2010 роки.

ПОПОВНЮЄТЬСЯ МУЗЕЙ ПАТРІАРХА УГКЦ ЙОСИФА СЛІПОГО

Тернопіль (АПУ). -- Музей Патріарха УГКЦ Йосифа Сліпого у його рідному селі Заздрісті, що на Тернопільщині, поповнився новими матеріалами. Це фотографії з перебування Кардинала Йосифа Сліпого у Великій Британії. Тоді, у 1970 році, з Патріархом спілкувалося подружжя Штокалів, коріння яких -- тернопільське. Довгі роки ці представники української діяспори зберігали у себе

фотографії. І лише після відвідин рідного краю їх вирішили передати на збереження у Музей Патріарха.

Поки що в музейній експозиції дев'ять фотографій -- фрагментів подвижницького життя Патріарха. Незабаром українська спільнота в Англії передасть у музей книги, відеокасети, газети та інші речі, що стосуються Патріарха Й. Сліпого.

Євген Іванків

А ЯКОЮ Є НАША ЦЕРКОВНА СИТУАЦІЯ СЬОГОДНІ?

III

Але найважливішими засобами політичної офензиви в Україні є польська Римо-Католицька Церква, добре організована, з вишколеними місіонерами. Упривілейована Ватиканом, без територіальних і юрисдикційних обмежень, під особливою опікою папського нунція, прикриваючись ідеями “євангелізації” діє дуже успішно для утвердження польських церковно-політичних інтересів. Робиться це все дуже нечесно, підступно, аж ніяк не по-християнськи, але згідно зі старою єзуйтською засадою — “ціль осягає засоби”, та згідно з польською “рацією стану” та їхніми “ультракатоліцькими” переконаннями. Це можна, вкінці, розуміти з польської точки зору.

Але ніяк не можна зрозуміти нашого становища, становища нашої Церкви супроти всіх тих зложивань, обманів, кривд і дискримінацій. Ані християнська релігія, ані наша людська і національна гідність, ані наша відповідальність перед Богом та історією за долю своєї Помісної Української Церкви, свого рідного народу і своєї держави, ані здоровий людський глузд не виправдують такого безприкладного в нашій історії, у власній державі самопониження і потурання злу. Бо якраз Церква повинна служити прикладом мужності, принциповості і прямоли́нності у часах загальної забри́ханості, крутіїства та облуди. Саме тому з жалем і болем серця запитуємо себе, що сталося з цією героїчною Церквою, яка у важких часах жакливого поневолення рятувала свій народ від духової, релігійної та національної загибелі? Що сталося з Церввою Митрополита Андрея і Патріярха Йосифа? Чому ми не йдемо їхніми слідами, чому зійшли на манівці?

Недавно ми почули зі Святоюрської Гори дуже дивні несятоюрські слова, що наша Церква перстає вже бути Українською, але стає Вселенською, бо поширюється поза межами України. Дуже важко погодитися з таким твердженням, бо всі ми, що живемо вже довгі літа поза межами України, почуваломо себе ще даліше українцями, то чому ж тоді наша Церква мала б бути іншою? Своїми внірами ця Церква є Вселенською, бо може діяти по цілому світі, але своїм духом повннна залишитися українською, де б вона не була. Без Української Церкви в діаспорі, зникне і наше громад-

сько-національне життя, перестануть діяти Школи Українознавства. Тоді ми залишимось духовими сиротами.

Приходять до нас також дуже тривожні вістки зі Львова, що нашим священикам заборонено виголошувати проповіді на патріотичні теми. Чому такі протиукраїнські течії нуртують у нашій УГКЦ? Чому наша Церква добровільно включається в цей “деукраїнізаційний” процес, інспірований нашими ворогами? Невже ж з відродженням релігійно-патріотичного духу у нашому багатострадальному народі, це якийсь великий гріх? Як дуже часто наші Великий Архипастирі — Митрополит Андрей і Патріярх Йосиф заторкували українську національну тематику у своїх проповідях, промовах, посланнях? Чому не йти за їхнім прикладом?

Тому ніяк не можемо пояснити собі усіх тих дивовижних явищ у нашому церковному житті, цієї надмірної уваги, зусиль і дбайливості, присвячених інтересам Ватикану і польської Римо-Католицької Церкви, а з другої сторони — цієї байдужості, чи навіть неприхильності супроти власного Українського Народу та потреб своєї рідної Української Церкви? Постійно чнтаємо заклик до “співпраці” з латинською Церквою і польським народом, постійно відбуваються спільні конференції наших і латинських владик, хоча така “тісна співпраця” не вийде нам на користь, бо Рим-Католицька Церква може розвиватися тільки тоді, якщо українці греко-католики переходитимуть до неї. Родовитих, справжніх римо-католиків є дуже мало в Україні. Метою цієї нашої “співпраці” є якраз виховання таких кандидатів для переходу до Церкви латинської. Помагаючи їм, шкодимо собі.

В Українській Державі — Українська Церква

Нашим головним завданням є справжня тісна і щира співпраця з православними українцями для створення Єдиної Української Патріяршої Церкви, праця над національним усвідомленням українського народу, щоб цей народ був вірний своїй рідній Церкві, своїм традиціям, щоб цей народ працював для добра своєї Держави. Для якоїсь “спільної” двообрядової, українсько-польської Като-

лицької Церкви немає місця в Україні, немає місця в наших серцях. Немає місця також для якоїсь польсько-української “європейської” спільноти. Прилучившись у недалекому майбутньому до Європейського Союзу, бажаємо зберегти свою державну суверенність, свою національну і церковну самобутність. Бажаючи жити в злагоді з усіма нашими сусідами, бажаємо теж зберегти під кожним оглядом своє українське “Я”, як зріла нація.

Як уже згадано, десять років тому, у жовтні 1993 року, на сторінках нашої преси появилвся “Відкритий лист Президентові України та Ієрархам Українських Православних та Греко-Католицької Церков” Цей лист підписали наші заслужені громадсько-політичні діячі, церковні активісти, працівники пера, науковці, інтелектуали. Головною темою цього листа була тривожна ситуація в церковному житті України та потреба докорінних змін. Здавалося, що й наша громадськість однодушно відгукнеться на ці тривожні вістки та заклики до протидії, що створиться масовий могутній мирянський рух в обороні прав рідної Церкви. Але до цього не дійшло. Замовкли навіть ці поодинокі голоси, що час від часу відзивалнсь, протестуючи

НА ТЕРНОПІЛЬЩИНІ ВШАНЮЮТЬ ПАМ’ЯТЬ ПИСЬМЕННИКА У. САМЧУКА

Тернопіль (АПУ). — Постійна комісія з питань духовності, культури, свободи слова та інформації при Тернопільській Обласній Раді виступила з пропозицією оголосити на Тернопільщині 2005 рік роком письменника Уласа Самчука.

Як зазначила голова комісії Дарія Чубата, це буде найкращим вшануванням видатного українського прозаїка, життя і творчість якого тісно пов’язані з Тернопільщиною. На засіданні постійної комісії також розроблено програму святкувань ювілею письменника.

Окрім того, 20 лютого 2005 року, У Самчуків виповнилося б 100 років. Вирішено також звернутися до Кабінету Міністрів України з клопотанням щодо відзначення 100-річчя з дня народження Уласа Самчука на загальнодержавному рівні.

Довідка: Улас Самчук (1905-1987) — український письменник, журналіст, громадський діяч. З 1927 року перебував в еміграції, з 1941 знову мешкав в Україні. Під час Другої світової війни видавав газету “Волинь” У 1943 році був заарештований німецькою поліцією, однак утік з тюрми і перебував в еміграції спершу в Німеччині, потім в Канаді. Засновник і голова МУРу (Містецький Український Рух), Організації Українських Письменників “Слово”

Перу Уласа Самчука належать збірка оповідань “Віднайдений рай”, трилогія “Волинь”, повість про голодомор в Україні 1932-33 років “Марія”, спогади “На білому коні”, “На вороному коні”, публіцистика.

Відтак порушено “Справу про самовільне обрання козаками отамана Коша Запорізької Січі Калнишевського” — понад місяць спеціальна слідча комісія розслідувала цей вияв “зухвалої непокори і сваволі”запорожців. Утім з огляду на майбутню війну з Туреччиною, а в ній українському козацтву відводилася чи не вирішальна роль, Катерина II тимчасово змирилася з самовільним обранням Калнишевського кошовим. Отже, він стає кошовим отаманом вдруге й остаточно — аж до знищення Запорізької Січі, тобто на десять років пізряд, “чого зроду-віку не було”

Петро Калнишевський брав активну участь у російсько-турецькій війні 1768-1774 рр., відзначився разом із запорожцями при взятті Очакова, Кінбурна, налагодив діяльність козацької розвідки в Криму. У 1770 році царця нагородила гетьмана великим золотим медалем з діамантами (Саме з цією великою медалею на грудях зображений Калнишевський на іконі січової Покровської церкви. Це чи не єдине прижиттєве зображення кошового, що збереглося до наших днів). Через два роки після того, Калнишевському присвоєно ще й військове звання російської армії “генерал-лейтенант”

Богові, людям і собі

Калнишевський був людиною заможною. Власним коштом він збудував низку православних храмів: Святих апостолів Петра й Павла у Межигірському Монастирі під Києвом (1768), Покрови Пресвятої Богородиці у Ромнах (1770), Троїцьку церкву у рідній Пустовійтівці (1773), храми в Лохвиці (1763-1764) і Петриківці (1769-1775). У роки його перебування на посаді кошового отамана, Кіш фінансував будівництво Троїцького собору в Самарі (тепер Новомосковську) та Поріллі (Могилів, Байбаківка, Личківка, Гупалівка та ін.), відправляв подарунки для храму Гробу Господнього в Єрусалимі.

Калиши — так любовно називали свого ватажка козаки. Кошовий послідовно захищав земельні інтереси й межі Запорізької Січі, проводив активне заселення південноукраїнських степів. Так, зокрема, на землях Запоріжжя з’явилася низка сіл, зокрема Петриківка, названа на його честь. П. Калнишевський дбав про розвиток хліборобства, ремесла й торгівлі. Саме тоді й народилася приказка. “Як був кошовим Лантух, то не було хліба й для мух, а як став кошовим Калниш, то на столі лежав цілий кнись”

Кошовий отаман також дбав, щоб школи на Січі мали відповідні умови, своєчасно забезпечувалися харчами і кннгтами. Освіта була взята “на кошти війська”, доброю справою вважалися пожертви на школу. В останнє десятиліття існування Запорізької Січі були три спеціальні і 16 загальноосвітніх парафіяльних шкіл при церквах у центрах паланок, слободах, селах. У школах при Святопокровській січовій церкві

Роксоляна П. Зорівчак

РУБРИКА МОВИ

Сто другий текст

Хіба манкурти ми чужі чи яничари люті, щоб за дешеві бариші свій рідний дух забути....

Д. Чередвиченко

“У прислів’ях виявляється правдиве життя, моральне здоров’я народу, тут зараз довідається, що його болить і долягає, дійдете і причини болю. Прислів’я показують точний образ народу”, — писав відомий фольклорист Г. Лькевич ще в 1841 р. Інший збирач народних скарбів — П. Івашенко зазначив: “Прислів’я — дзеркало душі народної, якою вона є не в хвилини веселого чи сумного настрою, не в одязі багатія чи злидаря — це дзеркало народної душі, якою вона є у будь-яку хвилину при найрізноманітніших обставинах”

Дуже важливі риси, якими прислів’я, приказки та примовки відрізняються від інших фразеологізмів:

1. Прислів’я та приказки — це розкладені сполучення слів, у яких значення кожного слова не змінюється від вживання його поза цим сполученням, але саме сполучення стійке через часте вживання та ритмічну форму.

2. За своєю синтаксичною структурою, прислів’я є чітко оформлене речення.

3. Одиинці прислівного типу виражають судження, узагальнену думку, мораль, на відміну від інших ФО, що позначають звичайно якесь поняття або якийсь предмет.

4. Прислівно-приказковим одиницям властива контрастна будова. Найчастіше контрастують зміст і художній образ, а весь вислів залишається ритмічно гармонійним.

5. Прикметною рисою прислівно-приказкового фонду є широке вжкористання фольклорних традицій, символіки, гіперболізації.

6. Вживаючись протягом віків, прислів’я та приказки іноді втрачають частину свого словесного виразу і в результаті є матеріалом для утворення фразеологізмів іншого типу.

І. Франко називав прислів’я і приказки “багатим і важним скарбом у скарбівні нашої мови, її коштовними перлинами”, а М. Рильський порівнював народне слово з дорогоцінним алмазом, який слід доглядати й шліфувати, “щоб дедалі більше граней у ньому переливалось і виблискувало”

Ось жмут українських прислів’їв, що стосуються листопада-падолиста (бо має цей місяць дві назви в українців).

День у листопаді — що заячий хвіст.
У листопаді зранку дощить, а увечері сніг лежить.
Листопад — не зима, а тільки зазимок.
Листопад — не лютий, але спитає, чи одягнений, чи взутий.
Листопад без сокири мости буде.
Листопад — вередливий, то плаче, то сміється.
Листопад зимі ворота відчиняє.
Листопадовими приморозками грудневий мороз сильний.
Маленька у листопада кузя, а на всі ріки й озера кайдани кує.
Небо у листопаді — шатро із хмар.
У листопаді зима з осінню стрічаються й прощаються.
У листопаді і зима на заграді.
У листопаді смутно і в заграді.
У листопаді сонця — що в старій баби чепуріння.
У листопаді гримить — селянин добре спить.
Холодний батько жовтень, а листопад і його переохолодив.
Як листопад дерев не обтрусить, довго зима бути мусить.
У листопаді голо в саді.
З листопада бабам рада: ховатися на піч.
Листопад — вересню онук, жовтню син, зимі рідний брат.
Хто в листопаді не мерзне, тому й коло Йордану нічого біда не зробить.

Львів, 9 листопада 2003 р.

Анатойій Кокур (“УМ”)

Доктор історичних наук, завідувач катедри української історії та етнополітики Київського Університету ім. Тараса Шевченка

ГОЛГОФА ОСТАННЬОГО ГЕТЬМАНА

Мученицька доля останнього кошового Запорізької Січі Петра Івановича Калнишевського є одним із найяскравіших прикладів історичної несправедливості, яка багато віків тяжіла над нашим народом. Цікаво, що Калнишевський — єдина в історії України відома особа, життя якої припадає на три століття: народився в XVII, діяв протягом XVIII, а помер у XIX ст. У ці дні саме спливає 200 років з дня смерті гетьмана, який 25 останніх років свого життя відсидів у кам’яній пастці на Соловках.

Син “Січового Полку”

Про ранній період його життя відомо дуже мало. Народився він 1691 року в селі Пустовійтівка (нині Роменського району Сумської області). Як встановив роменський краєзнавець Ф. Сахно, Калнишевський був найстаршим сином козацької вдови Агафії. Священиком Миколаївської церкви в Смілі був брат Калнишевського Семен Іванович. Петро мав також і сестру, яка була заміжня за козаком Лук’яновичем із села Троцівки на Лохвиччині. Коли Петрові було 8 років, запорожці забрали його на Січ.

Двічі отаман і генерал-лейтенант

У документах архіву Коша Запорізької Січі з початку 50-их років XVIII ст. усе частіше зустрічаємо ім’я Петра Калнишевського. Він у цей час займає вищі старшинські посади: військового осавула, який відповідав за стан і організацію війська, потім — військового судді, тобто був другою особою після кошового отамана.

У 1762 р. Калнишевський уперше обирається кошовим отаманом Запорізького Війська. У вересні цього ж року, разом із військовим писарем січовим Іваном Глобою, він зустрічався з царицею Катериною II. Швидше за все, кошовий не дуже заімпонував цариці, бо з цієї посади його усунули. В той час царський уряд скасував вибори в Запорізькій Січі, тому її керівництво обирали, як правило, не на загальновійськових радах, як раніше, а на сходинах старшини, де здебільшого затверджувалися рекомендації царицею кандидатури.

Але козацтво дуже часто ігнорувало царські закони, обираючи найавторитетніших і найдостойніших. Одним із таких обраних козацької громади став П. Калнишевський, який у січні 1765 р. усупереч цар-

діти віком від 12 до 17 років навчались “цифіри”, письма, закону Божого, української та старослов’янської мови тощо.

Руйнівники

25 травня 1775 р., зберігаючи цілковиту таємницю щодо мети свого походу, виступили у похід на запорізьке козацтво царські війська під командуванням генерал-поручника Текелія. П’ятьма колонами йшло 10 піхотних, 13 донських козацьких і 8 полків регулярної кавалерії, посиленої 20 гусарськими і 17 пікінерними ескадронами зі значним артилерійським парком, загальноючисельністю понад 100 тис. солдатів.

Січ охоронялася гарнізоном чисельністю в три тисячі козаків із 20 невеликими гарматами. Переважна кількість козаків на той час відправились по домівках або подалася на промисли. У ніч на 4 червня царські війська підійшли до стін фортеці. Вартових знято, артилерію захоплено, січову гавань на річці Підпільній ब्लюковано. Російські війська за два дні зайняли всі паланки, містечка й слободи по всьому Запоріжжі. На третій день Текелій послав гінця в Січ із вимогою прибути до нього. Отримавши цю звістку, Калнишевський зібрав отаманів радились. Частина згідна була змиритися, інші закликали битися до останнього. На думку дослідника А. Скальковського, вирішальною була промова архимандрита січових церков Володимира Сокальського, який, побачивши “безладдя й бунт”, виїшов із церкви з хрестом і почав умовляти: “Побійтеся Бога! Ви християни і підіймаєте руку на християни! Ви християни і жадаєте пролити кров єдинокутробну!” Із таким умовлянням погодилась не лише старшина, але й військо. Калнишевський, відтак, дав згоду на переговори і разом із 38 курінними отаманами відправився до Текелія.

Сподіваючись на якісь компромісні домовленості з царицею і щоб уникнути кровопролиття (надто вже нерівні були сили), Калнишевський наказав здати Січ без бою. Хоч без окремих сутичок не обійшлося.

Із січових сховищ росіяни забрали й вивезли боєприпаси, клейноди, прапори, архів. Усі будівлі, крім укріплень, зруйнували, пушкарню засипали, більшість куренів розібрали. Протягом семи років на Січі перебували царські полки, доки повністю не утвердилися московські порядки.

Царизм рахувався з січовниками лише до тих пір, поки відчував у них потребу. Коли ж після успішного завершення низки воєн з Туреччиною нагальна потреба в козацьких військах відпала, ставлення до запорожців різко змінилось.

(Продовження буде)

AUSTRALIAN SENATE LABELS FAMINE IN UKRAINE 'ONE OF THE MOST HEINOUS ACTS OF GENOCIDE IN HISTORY'

The Australian Senate passed a motion on October 30, 2003 condemning Stalin's action in bringing about an act of Genocide by creating the Famine in Ukraine in 1932/33, calling it one of the most heinous acts of genocide in history. Senator Bill Heffernan, former Chair of the Australian Ukrainian Parliamentary Group worked with Federal Minister Rod Kemp to move the formal motion.

Similar motions are now being proposed in other State and Territory Parliaments throughout Australia.

The Australian Federation of Ukrainian Organizations has worked in cooperation with the Embassy of Ukraine in Australia to seek support for the motion.

"The resolution puts on the public record in Australia that Stalin was the perpetrator and his regime will always be judged as inhumane. The motion reiterates the fact the Famine was an act of Genocide against the Ukrainian nation", Mr Stefan Romaniw OAM Chairman of the Australian Federation of Ukrainian Organizations said.

"This motion will assist the Government of Ukraine in seeking support for a resolution to the United Nations in November 2003, putting these facts on the international record," Mr Romaniw said.

The motion reads as follows:

That the Senate -

a. notes that 2003 is the seventieth anniversary of the enforced famine in the Ukraine caused by the deliberate actions of Stalin's communist government of the Union of Soviet Socialist Republics;

b. recalls that an estimated 7 million Ukrainians starved to death as a result of Stalinist policies in 1932-1933 alone, and that millions more lost their lives in the purge

which ensured for the remainder of the decade;

c. notes that this constitutes one of the most heinous acts of genocide in history;

d. honours the memory of those who lost their lives;

e. joins the Ukrainian people throughout the world, and particularly Ukrainian Australians, in commemorating these tragic events; and

f. resolves to seek to ensure that current and future generations are made aware of the monstrous evil that led to the famine.

Following last weekend's successful tree planting ceremony at Point Cook Coastal Reserve in the State of Victoria, in memory of the many millions who perished in the Famine, Kaye Darveniza MP Parliamentary Secretary to the Premier of Victoria raised the Famine issue in State Parliament, commemorating the death of many millions and offering support for the current commemoration program.

Australian Ukrainians are currently involved in the international campaign to revoke Duranty's Pulitzer prize with postcards being sent to the NYTimes Chairman and Publisher in NY, Arthur Sulzberger, calling on him to *Do the Right Thing* and support the move to return Duranty's prize back to the Pulitzer Board.

Preparations are well underway for the National Rally to Commemorate the 70th Anniversary of the Great Famine in Ukraine to be held in Australia's capital Canberra on 22-23 November 2003. Federal and State and Territory Members of Parliament will join Australia's Ukrainian community at the rally.

For further information contact Stefan Romaniw

STATEMENT IN SUPPORT OF REMEMBERING THE VICTIMS OF UKRAINE'S GREAT FAMINE 1932-33

"When I awoke, before the dawn, amid their sleep I heard my sons....weep and ask for bread..." (from Dante's description of Hell, ninth and final circle)

This year marks the 70th anniversary of the forced famine of 1932-33, engineered by the Soviet regime in which 7-10 million Ukrainians perished. The sheer numbers alone would qualify this entry as the world's most massive genocide. We honor the millions of victims of this most heinous mass crime ever committed by man against man. Historians conclude that no nation lost more than the Ukrainian during the XX century. Together the famines, purges, persecutions, wars resulted in over twenty million lives lost.

The quintessence of today's commemoration lies not only in reflection. Seventy years ago when Ukrainians were being brutally murdered by the millions, many governments in the world were establishing diplomatic relations with the Soviet Union. Worse, even the press conspired to conceal, among them the notorious The New York Times, chief correspondent Walter Duranty. In 1983 Time magazine wrote about the victims of the famine of 1932-33: "Their extermination was a matter of state policy, just as the ovens of Dachau were a matter of state policy. The Ukrainian kulaks died...for the convenience of the state, to help with the organization of the new order of things...they died and yet the grass has grown over the world's memory of their murder. Why ?..."

To date this tragic event lacks due condemnation or recognition as a genocide by many international institutions and governments. In 1988 the U.S. Congress Commission on the Ukraine Famine concluded: "The Genocide Convention defines genocide as one or more specified actions committed with intent to destroy a national, ethnic, racial or religious group wholly or partially as such...One or more of the actions specified in the Genocide Convention was taken against the Ukrainians in order to destroy a substantial part of the Ukrainian people...Overwhelming evidence indicates that Stalin was warned of impending famine in Ukraine and pressed for measures that could only ensure its occurrence and exacerbate its effects. Such policies not only came into conflict with his response to food supply difficulties elsewhere in the preceding year, but some of them were implemented with greater vigor in ethnically Ukrainian areas than elsewhere and were utilized in order to eliminate any manifestation of Ukrainian national self assertion." In 1989 the Ukrainian World Congress convened a Tribunal of eminent international jurists to conduct hearings on the 1932-33 Famine. The Tribunal determined that the Famine was planned by the totalitarian regime of the USSR, that it targeted the Ukrainian nation and that it claimed at least 7 million lives.

On December 2, 1998 at the Plenary Meeting of the 53rd session of the UN General Assembly on agenda item 46(b) "Fiftieth anniversary of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide" Ukraine's Permanent Representative to the UN stated: "Last month Ukraine commemorated one of the most tragic chapters in its history, the 65th anniversary of the man-made famine of 1932-33, when the Ukrainian people became the object of a conscious and deliberate genocide undertaken by the Soviet regime..." On April 14, 2000 at a meeting of the UN Security Council on the situation concerning Rwanda, Ukraine's Permanent Representative to the UN stated: "For Ukraine genocide is not just a term. We experienced difficult times in our own history; this century alone witnessed an unspeakable tragedy, when more than 7 million people were exterminated within two years by a well-planned famine. These events took place in a country once called the breadbasket of Europe." On September 24, 2003 at the general debate of the 58th session of the United Nations General Assembly, Ukraine's President urged: "70 years ago the totalitarian Soviet regime engineered an artificial famine in Ukraine, which claimed the lives of 7 to 10 million of our compatriots. Unfortunately, back in 1933 the world did not respond to our tragedy. The international community believed the cynical propaganda of the Soviet Union, which was selling bread abroad while in Ukraine the hunger was killing 17 people a-minute. From this podium, I would like to call upon all of you to pay tribute to the memory of those who perished."

This year the parliament of Ukraine adopted a statement on the 70th anniversary of the Famine honoring the victims and identifying that heinous act as genocide. The legislatures of Argentina, Australia, Canada and the United States passed similar resolutions. Others are pending.

Based on the foregoing, we call upon the governments of the world community of nations and UN non-governmental organizations to recognize the 1932-33 Famine in Ukraine as genocide against the Ukrainian people and to remember the 7-10 million innocents who perished.

Ukrainian World Congress
World Federation of Ukrainian Women's Organizations
November 10, 2003

PULITZER BOARD TO CONSIDER DURANTY REVOCATION

TORONTO, ON (UWC) -- On November 21, 2003, the Pulitzer Prize Board will meet to consider revocation of the award given in 1932 to *The New York Times* reporter Walter Duranty. This action is largely the result of a campaign initiated by the Ukrainian Congress Committee of America (UCCA) and the Ukrainian Canadian Civil Liberties Association (UCCLA) to strip Duranty of this prestigious award posthumously for being, in essence, an apologist for Stalin and the Soviet regime and covering up the Ukrainian Famine-Genocide of 1932-33.

Duranty intentionally distorted news reports about the Ukrainian Famine Genocide while privately he

provided information to the British government in September 1933, that as many as 10 million have died as a result of famine conditions during the past year. Earlier, the UCCA and the UCCLA together with other Ukrainian organizations including the UWC, had initiated a postcard campaign to the Pulitzer Prize Board urging revocation. Step two on the eve of the Board's imminent consideration of revocation, is a similar postcard campaign, directed this time at Arthur Sulzberger Jr., chairman and publisher of *The New York Times*. The UCCA has set up a mechanism for electronic postcard transmission by logging onto the UCCA's website at www.ucca.org.

RUSSIAN PRESIDENT PUTIN MEETS THE POPE

VATICAN CITY (AP). -- Pope John Paul II met with Russian President Vladimir Putin November 5 and made a gesture in hopes of improving relations with the Russian Orthodox Church, but the Kremlin leader did not invite him to Russia in return.

John Paul has made improving relations with the Orthodox Church a priority of his 25-year papacy, but his long-sought dream of visiting Russia has been blocked by the Russian Orthodox Church, which is wary of advances by Roman Catholics since the fall of communism.

In a gesture of reconciliation, John Paul had his aides bring into the Vatican Library meeting an icon revered by Russian believers -- the icon of the Mother of God of Kazan -- which usually hangs in his private chapel.

Putin watched as the Pope blessed the icon and then the Russian leader kissed it, Vatican interpreters said. "I want to thank President Putin for everything he has done to bring the Russian Orthodox and Catholic Churches closer together, and for peace in the world," John Paul said, according to Russian reporters in the room.

John Paul has said he wants to return the icon as a gift to the Russian people, but he did not give it to Putin to take home. The Vatican said both the Pope and Putin expressed hope for a "positive development" in relations between the Holy See and Moscow. But an official Vatican statement made no mention of any possible papal visit.

The statement quoted Putin as telling John Paul: "Even though many years have passed since we last met, it seems like only yesterday."

Before leaving on a state visit to Italy, Putin told Italian reporters in Moscow he wanted to help end the dispute between the Vatican and the Orthodox Church, but Russia would defend its faith and identity.

"I see my task not in ensuring the Pope's visit to Russia, but in helping these steps toward unity," he said. "Naturally, it would be possible only if the churches reach an agreement."

The 83-year-old pope suffers from Parkinson's disease and hip and knee ailments that limit his speech and mobility. But his aides have not ruled out further international travel.

Tensions between the Russian Orthodox Church, the dominant Christian faith in Russia, and Roman Catholic Church have deep historical roots. But they have increased markedly since the Soviet Union collapsed in 1991 and communist restrictions on religion faded.

The Roman Catholic Church has sought to recover churches that belonged to it before the 1917 Bolshevik Revolution and has attracted new followers in Russia since 1991. Still, the Catholic flock in Russia remains tiny, about 600,000 people.

The Russian Orthodox Church has accused Catholics of poaching converts in Russia and other traditionally Orthodox lands in the former Soviet Union. It says it won't agree to a papal visit until the Catholics stop missionary activities and withdraw claims to disputed church property in western Ukraine.

The Vatican had looked into the possibility of a papal stop in the Russian city of Kazan during a proposed trip to Mongolia in August to return the icon. But the Mongolia trip was postponed and plans for the Kazan stopover were shelved.

The icon, which first appeared in Kazan in 1579, is revered by Russian believers for its purported ability to work miracles, including the rout of Polish invaders from Russia in the early 17th century. It hung in the Kazan Cathedral in Moscow's Red Square and the Kazan Cathedral in St. Petersburg before being taken to the West after the 1917 Bolshevik revolution. A Catholic group bought the icon in the 1970s and later presented it to the Pope.

The Pope and Putin met for the first time three years ago. At that time, Putin did not formally renew an invitation to John Paul offered by the previous two Russian leaders, Mikhail Gorbachov and Boris Yeltsin.

UKRAINE WILL WORK FOR FULL EU MEMBERSHIP - PRESIDENT

YALTA (Interfax-Ukraine). Ukraine is unprepared for full membership in the European Union at the moment but is determined to work to this end, Ukrainian President Leonid Kuchma has said.

"Frankly speaking Ukraine is unprepared for full EU membership in virtually every sense, but we have put forward the ambitious task of reaching this objective," he told a news conference in Yalta after the Ukraine-EU summit.

Hence Ukraine does not intend

to set any specific date for admission but work to achieve the necessary results, Kuchma said. He added that Ukraine plans to consistently go through all the stages necessary for integration: join the WTO, get the status of a country with a market economy, form a free trade zone with the EU and get associated membership.

"I see that we are moving to each other and this is crucial in this situation," Kuchma said.

US URGES UKRAINE TO TAKE FAIR AND TRANSPARENT PRESIDENTIAL ELECTIONS IN 2004

KYIV. -- The US is calling on Ukraine to take fair and transparent presidential elections in 2004, US Ambassador to Ukraine John Herbst stated in a live program at the Hromadske Radio.

We are interested in Ukrainians' choosing their future on their own, so that nobody would decide for them who must be their next President, the Ambassador said. The Ukrainians are unwilling any bigwigs to shape their destiny behind their backs, he said. Herbst also indicated that the US would not like any artificial restrictions to be made for any candidates in the presidential race slated for 2004.

On top of that the Ambassador

said that any elections, even in countries with long-lasting democratic traditions, are not free from shortcomings. Herbst added the US would attentively follow the course of the election race in Ukraine, and, if any violations of the free election principles are noticed, it would speak about them in everyone's hearing.

He also said the US would welcome if the Organization for Security and Cooperation in Europe, as well as Ukrainian public organizations, have the possibility to control the course of the election campaign. Ukraine managed to hold transparent elections in early 90s, and we would like to see this process happen again, the Ambassador declared.

"A UKRAINIAN CHRISTMAS: ST. NICHOLAS VISITS THE CHILDREN"

SCRANTON, PA. -- A celebration of Ukrainian customs and traditions will be featured in a program, "A Ukrainian Christmas: St. Nicholas Visits the Children," at the Pennsylvania Anthracite Heritage Museum in McDade Park, Sunday, November 30, 2003, from 3 to 4 p.m.

The program jointly sponsored by the Museum and the Ukrainian Heritage Council of Northeastern Pennsylvania will include the Ukrainian Folk Ensemble KAZKA performing a Ukrainian children's skit and traditional Christmas songs both in English and Ukrainian. A highlight of the afternoon will be a visit by St. Nicholas dressed in his impressive vestments. He will present children 12 and under with an old fashioned Christmas treat. Participants are encouraged to bring their cameras to take photographs of their children with St. Nicholas. He will be available to visit with them at the conclusion of the program. Refreshments will be served.

Reservations are requested as seating is limited. Reserved tickets may be purchased at the Anthracite Heritage Museum, McDade Park, or from the Ukrainian Heritage Council of Northeastern Pennsylvania. Admission price is \$3.00 for children 12 years and under, \$4.00 for senior citizens, \$5.00 for all others.

The Pennsylvania Anthracite Heritage Museum is located in McDade Park, off Keyser Avenue, in Scranton (Exits 182 or 191B off I-81, and Exit 38 or 122 from I-476/Pennsylvania Turnpike). The museum is open year-round Monday through Saturday, from 9:00 a.m. to 5:00 p.m., and Sunday, 12:00 to 5:00 p.m. Admission is charged. Call the Museum Educator, Ruth Cummings, at 570-963-4804, or see www.anthracitemuseum.org, for more information.

The Pennsylvania Anthracite Heritage Museum is administered by the Pennsylvania Historical and Museum Commission. Individuals with disabilities who need special assistance or accommodations to participate in this program, or visit the museum should call the museum at 570-963-4804, in advance, to discuss their needs. Pennsylvania TDD relay service is available at (800) 654-5984.

The Pennsylvania Anthracite Heritage Museum is one of 26 historic sites and museums on the Pennsylvania Trail of History, administered by the Pennsylvania Historical and Museum Commission. For more information, or to request a free, 24-page visitor's guide, visit www.phmc.state.pa.us or phone toll free 1-866-PATRAIL.

MS. MIRKA STANCHAK COMMITTED TO ENVIRONMENT

Mirka Stanchak

Of the forty-five students who have received scholarships from the Ukrainian American Heritage Foundation, many of them are already achieving their goals and contributing to making the world a better and safer place in which to live. One such student, the granddaughter of Mr. and Mrs. Stanchak, is Mirka Stanchak.

Ms. Stanchak, a 2003 graduate of Boston University who was an environmental science major, spent

four months during her senior year living in Ecuador as part of B.U.'s Tropical Ecology Program. Students spent a semester at the University of San Francisco de Quito taking courses in coastal ecology, mountain ecology, and tropical (rain forest) ecology. While in Ecuador, Ms. Stanchak lived for four weeks in the tropical rainforest at the Tiputini Biodiversity Station where she stayed for four weeks observing and studying the wildlife. She visited Mount Cotopaxi, the world's tallest (20,000 feet) active volcano, and spent a week at the Galapagos Islands, where Charles Darwin accumulated the data which formed the basis for his theory of natural selection.

Ms. Stanchak's choice of studies is in tune with the current need to counteract society's overwhelming need to produce, consume, and use up the resources of this wonderful planet. Ms. Stanchak, who plans to pursue a graduate program in environmental science, expresses her commitment to work toward the preservation and protection of our environment.

Joseph Charyna

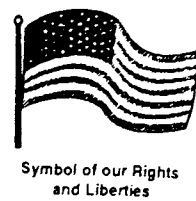
ATTENTION!

THE NEW UFA ADDRESS
AS OF NOVEMBER 1, 2003
IS
UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION
371 NORTH NINTH AVENUE
SCRANTON, PA 18504
Phone: (570) 342-0937
Fax: (570) 347-5649

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA

PIK LXXXXIII Ч. 45 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 20 ЛИСТОПАДА 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA NOVEMBER 20, 2003. YEAR LXXXXIII № 45

ПОСОЛ ДЖ. ГЕРБСТ: США ПІДТРИМУЮТЬ ВСТУП УКРАЇНИ ДО СОТ

Київ (АПУ). — Ми рішуче підтримуємо вступ України до Світової Організації Торгівлі, і чим швидше це станеться, тим краще. Про це заявив за підсумками зустрічі з прем'єр-міністром України В. Януковичем посол США в Україні Джан Гербст. За його словами, США також зацікавлені в підписанні двостороннього протоколу, і «ми з українським урядом над цим працюємо».

Як відзначив дипломат, США — ключовий гравець у СОТ, а ми повинні знати, що Україна дотримується її стандартів. Тому перед підписанням американсько-українського протоколу всі умови цієї організації мають бути виконані. Прем'єр і посол обговорили також реальні механізми надання Україні статусу країни з ринковою економікою.

Дж. Гербст поінформував, що сторони торкнулися проблем транспортування високоякісної каспійської нафти в Європу по нафтопроводі «Одеса-Броди», що є в довгострокових інтересах України й Заходу і сприятиме інтеграції України до ЄС.

Американська сторона планує реалізувати спільний проект з використання українського твердого ракетного палива. США також позитивно ставляться до поновлення в Україні забезпечення інвестицій, до надання кредитів сільському господарству. Були порушені, крім того, питання відбудови повоєнного Іраку й підвищення рівня забезпечення безпеки українських миротворців.

ПЛАНУЮТЬ ФІНАНСУВАННЯ АЛМАЗОВИДОБУВНОЇ ГАЛУЗІ В УКРАЇНІ

Київ (АПУ). — На фінансування алмазовидобувної галузі в Україні у проєкті державного бюджету на наступний рік передбачено витратити близько 3.5 млн. гривень. Про це повідомив начальник управління геологічних регіональних досліджень Державної Геологічної Служби Антон Дзідзінський.

Загалом за підрахунками міжнародних алмазовидобувних компаній, на роботи у цій сфері на рік потрібно близько 300 млн. доларів, зазначив Антон Дзідзінський.

Лише на початкову найдешевшу стадію потрібно 10 відсотків загальної суми. Решта коштів має спрямовуватися на опробування, буріння, лабораторні роботи.

Нині жодного родовища алмазів в Україні поки що не знайдено, ювелірне каміння завозиться з-за кордону, однак надію на наявність родовищ подають Бердичівський регіон, Приозів'я та Придніпров'я.

НА ЗАКАРПАТТІ ТРИВАЄ ГАЗИФІКАЦІЯ СІЛЬСЬКИХ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ

Ужгород (АПУ). — На Закарпатті триває програма газифікації області. На початку листопада урочисте запалення газу відбулось у Виноградівському районі в селах Карачин, Гудя та Нове Село.

Газ у селі Карачин підведено до осель 147 мешканців. Відтепер газом зможе користуватися 70 % жителів села. Роботи з газифікації Карачина велися ще з кінця минулого року.

Для газифікації Нового Села прокладено 13 кілометрів газопроводу. Вартість робіт склала 240 тис. грн. Майже всі будинки носельців готові до приймання газу.

2004 рік оголошено роком газифікації сільських населених пунктів Закарпаття. Уперше за півсявості роки розроблено генеральний план газифікації населених пунктів краю. За 9 місяців цього року, на реалізацію програми газифікації вдалося виділити з обласного та місцевих бюджетів 6.7 млн. грн., що втричі більше, ніж за весь 2002 рік. Завдяки цьому протягом поточного року введено в експлуатацію майже 130 км газопроводів та трубопроводів, газифіковано 3170 житлових будинків та 335 квартир.

МОДЕРНІЗОВАНА ТУРБИНА

Київ (Українформ). — На Південно-Українській Атомній Електростанції введено в експлуатацію другий енергоблок. Проєкт модернізації турбогенератора потужністю 1000 мегаватт реалізував концерн «Силові машини». Працювали з генератором «мільйонником» фахівці безпосередньо на об'єкті. Вони збільшили маневреність генератора, посилили надійність його праці і продовжили термін експлуатації.

Подібний проєкт — глибока модернізація генератора в умовах станції — реалізовується на території СНД уперше.

БЛАГОДІЙНА МІСІЯ В УКРАЇНІ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА ЛЮКСЕМБУРГУ

Львів (АПУ). — Минулого тижня у Львівській обласній клінічній лікарні безкоштовно зоперовано 9 дітей, двом немовлятам врятовано життя. Операції проведено в рамках програми Червоного Хреста Люксембургу «Діти України, хворі на серце».

За словами керівника програми Рішара Шнайдера, разом з ним до Львова прибули кваліфіковані спеціалісти, які провели складні операції дітям, яким не змогли допомогти українські лікарі. Операції проводив професор Бернар Азейманн із Франції за допомогою анестезіолога Франсуа Леві.

Програма допомоги львівським дітям, хворим на серце, працює з 1992 року. За цей час 231

Подарований Люксембурзьким Червоним Хрестом ангіографічний апарат дозволив 190 дітям без оперативного втручання вилікувати вади серця.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ АПРОБУЄ ЗМІНИ ДО КОНСТИТУЦІЇ

Київ (АПУ). — Згідно з оприлюдненим висновком Конституційного Суду України, проєкт закону «Про внесення змін до Конституції України, який подали до Верховної Ради 232 депутати, відповідає вимогам статей 157 і 158 Конституції».

Документ пропонує внесення змін до 28 статей Конституції і доповнення її розділом «Заклучні положення, які стосуються змін до Конституції України». Проєкт закону м.ін. передбачає обрання Президента України парламентом, збільшення повноважень Верховної Ради до п'яти років, створення кваліфіційної більшості в парламенті, якому надається право формувати уряд.

Президент має право на до-

строкове припинення повноважень Верховної Ради у разі, якщо не зформується більшість і уряд.

За пропозиціями парламентарів, восени 2004 року відбудуться прямі президентські вибори, однак вибраний народом президент буде на цій посаді до 2006 року — до часу виборів президента згідно з новим законом — парламентом.

Законопроєкт також передбачає, що депутата позбавляють мандату, якщо він переходить з фракції партії або блоку, за списком якого він був обраний до парламенту, в іншу фракцію. Депутат може дозволяється поєднання мандату з посадами в уряді та інших центральних органах виконавчої влади.

ДЖ. РОБЕРТСОН: ДЛІА УКРАЇНИ ДВЕРІ ДО НАТО ВІДЧИНЕНІ

Едінбург (Гаврел). — 12 листопада завершилася тут 49-та Генеральна Асамблея Асоціації Атлантичного Договору. У форумі взяли участь представники 40 країн світу. Україну представляла делегація новоствореної Ліги Недержавних Організацій «Україна - НАТО: діємо разом!».

Під час Асамблеї обрано нове керівництво АТА. Президентом Асоціації став Роберт Гантер (США), а її генеральним секретарем — Троелз Фролінг (Данія). На асамблеї виступив генеральний секретар НАТО Джордж Робертсон, батьківщина якого прийняла понад 120 провідників неформальної атлантичної діяльності.

Коментуючи подану Льюком Кучерімов заяву про індивідуальне членство в НАТО, лорд Робертсон сказав: «Я розумію іронію, закладену в підтекст вашої заявки про вступ до Альянсу на індивідуальній основі. Подібні нетрадиційні кроки громадськості мають стимулювати інтеграційний рух офіційного Києва до НАТО. Для України двері до Альянсу відчинені: ласкаво просимо!».

Водночас, сказав Робертсон, Україні слід «активізувати реформи, будувати громадянське суспільство. Коли Україна відповідатиме критеріям членства, її, безсумнівно, приймуть до НАТО».

ТРИВАЮТЬ ПЕРЕГОВОРІ ПРО МОРСЬКЕ РОЗМЕЖУВАННЯ УКРАЇНИ І РОСІЇ

Київ/Москва («НХ»). — Україна та Росія обговорюють проблему розмежування морських кордонів. Переговори відбуваються у Москві на рівні експертів.

Нинішні переговори з Озівсько-Керченської проблематики відбуваються за попередньо встановленим графіком зустрічей між двома МЗС. Минуле коло переговорів з участю міністрів К. Грищенка та І. Іванова у Києві лише зафіксувало статус-кво. Щоправда, українська делегація експертів поїхала до Москви з дипломатичним маршем.

Керівник делегації, головний

радник МЗС Леонід Осаваляк заявив, що Тузла зменшується щодня на 5-7 метрів. За його словами, після того, як спорудили дамбу, течія стала значно сильнішою і поступово підтоплює острів. Щодо інших екологічних наслідків цих будівельних робіт, українські вчені пообіцяли дати повну аналіз за тиждень.

Водночас Україна не зменшує своєї військової присутності на Тузлі, а, навпаки, вже збудувала повноцінну заставу. Будівництво казарм на острові ведеться «повним ходом».

ЛЕОНІД КУЧМА: ТУЗЛА Є ВИКЛЮЧНО УКРАЇНСЬКОЮ ТЕРИТОРІЄЮ

Київ (АПУ). — У питаннях українсько-російського кордону позиція України є незмінною. Острів Тузла — це виключно українська територія, а кордон з Росією має бути чітко визначений. На цьому наголосив під час пресконференції Президент України Леонід Кучма.

На переїзді Президента, державний кордон між Україною і Росією в Озівському морі має проходити як по дну, так і по поверхні, розділяючи Озівське море

на внутрішні води Росії та України.

Президент наголосив, що у питаннях захисту суверенітету і територіальної цілості України, державна влада завжди буде діяти «рішуче і безкомпромісно».

Разом з тим, підкреслив Кучма, Україна та Росія мають намір вирішити питання, що стосуються Тузли, конструктивним і цивілізованим шляхом, «як це належить державам, які називають себе стратегічними партнерами».

УКРАЇНА І МОЛДОВА ДОМОВИЛИСЯ...

Київ («УН»). Україна і Молдова мають намір прискорити процес демаркації українсько-молдовського державного кордону. Про це сказано в спільній декларації Президента Л. Кучми і Президента Молдови В. Вороніна за підсумками їхніх переговорів у Кишиневі 13 листопада.

Глави держав розглянули хід демаркації українсько-молдовського державного кордону і

підтвердили спільне зацікавлення у прискоренні цього процесу відповідно до договору про державний кордон», — сказано в документі.

Сторони погодилися продовжити співробітництво в питаннях охорони й організації спільного контролю на кордоні двох країн.

До речі, Леонід Кучма перебував у Молдові з дводенною офіційною візитом.

В НЬЮ-ЙОРКУ ЗАВЕРШИВСЯ ТИЖДЕНЬ ПАМ'ЯТИ ЖЕРТВ ГОЛОДОМОРУ

Нью-Йорк (АПУ). — Урочистою Панахидою в соборі Святого Патрика завершився тиждень пам'яті, яким українська громада вшанувала пам'ять жертв голодомору в Україні у 1932-1933 роках.

Тут таки, у соборі, голова УККА Михайло Савків прочитав звернення Президента Джорджа Буша з нагоди 70-их роковин голодомору. Звернення Президента України Л. Кучми виголосив перший заступник міністра закордонних справ В. Єльченко. Про трагічну сторінку в історії Українського Народу говорили у своїх виступах постійний представник США при ООН Джан Нептонтон, сенатор від Нью-Йорку Чарльз Шумер та інші промовці.

За програмою тижня пам'я-

ти, у Нью-Йорку відбулися також міжнародна конференція у Колумбійському Університеті, присвячена 70-й річниці голодомору, концерт-реквієм у приміщенні штаб-квартири ООН. Тут же була виставка, відбулися інші заходи з участю представників дипломатичних, політичних, громадських кіл, української громади. На засіданні 58-ої сесії Генеральної Асамблеї ООН 26 країн, у тому числі США, Росія, Канада, підписали спільну заяву, яку після оприлюднення підтримали делегації Італії (від імені Європейського Союзу й асоційованих країн) та Австралії.

У тижні пам'яті взяла участь також делегація України.

НА ОСТРОВІ КОСА ТУЗЛА БУДУЮТЬ КАЗАРМУ ДЛІА ПРИКОРДОННИКІВ

Київ (АПУ). — До 15 грудня завершиться будівництво казарми та інших споруд для 50 прикордонників на острові Коса Тузла. Про це заявив журналістам перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони, член Тимчасової Спеціальної Комісії Верховної Ради Борис Андреев. Аналізуючи військовий аспект тузлинської проблеми, він

підкреслює, що дії прикордонників були адекватними ситуації.

Нині на Тузлі зводиться стаціонарна прикордонна база, де військовослужбовцям будуть створені всі умови для несення служби.

Для завершення робіт на заставі, потрібно ще близько 10 мільйонів гривень. Ці кошти, за словами народного депутата, будуть виділені з резервного фонду Кабінету Міністрів.

ФОРУМ «НАШОЇ УКРАЇНИ» У КРИМУ Й ЛУЦЬКУ ВІДБУВСЯ БЕЗ ІНЦИДЕНТІВ

Київ. — Незважаючи на пикетиків, які зустрічали В. Ющенка за леговищі Симферополь, форум демократичних сил, організований «Нашою Україною» у столиці Криму 16 листопада, відбувся без інцидентів. Цей форум у Симферополі був останнім з 25 форумів, які організував блок В. Ющенка в областях України.

Перед прибуттям Ющенка до столиці Криму відбулися мітинги його противників. Депутатів від блоку знову намагалися заблокувати на леговищі, готувалися провокації.

Виступаючи на форумі, В. Ющенко відзначив, що події під час проведення форумів у Донецьку, Львові і Сумах були організо-

вані з Києва, і подякував кримським властям за те, що вони не брали участі в провокаціях. «Справжня ситуація в Криму значно більш гармонійна і толерантна, ніж її намагалися подавати з Києва», — відзначив Ющенко.

Перед форумом демократичних сил у Симферополі у суботу, 15 листопада, відбувся мітинг «Нашої України» у Луцьку, який зібрав понад 6 тисяч народу. У мітингу також взяли участь представники блоку Юлії Тимошенко і Соціалістичної Партії. Учасники мітингу тримали в руках плакати з гаслами: «Ющенко — народний Президент», «Не дамо розділити Україну!», «Волинь за Ющенка!».

Мітинг відбувся без інцидентів.

У ПОШАНУ ВЕЛИКОГО ВЧЕНОГО

Скрентон, Па. — Перед нами гарно видана книжка ч. 10 з нової серії української бібліографії у виданні Львівського Національного Університету ім. І. Франка п.н. «Микола Лукаш», Львів, 2003, 356 стор., іл., портрет ученого. Укладач — Валентина Савчин, наук. ред. Роксолана Зорівчак. Передмова — Р. Зорівчак і В. Савчин.

Бібліографічний покажчик містить дані про перекладну та оригінальну творчість видатного українського перекладача, перекладознавця і лексикографа Миколу Лукаша (1919-1988), а також описує його життєвий та творчий шлях. Зібрані матеріали охоплюють період за 50 років, відображають багатогранність таланту М. Лукаша як перекладача, поета, лексикографа, критика та редактора.

Цінну публікацію доповнює особовий покажчик, покажчик

серійних і періодичних видань, у яких публікувалися переклади, оригінальні твори Лукаша та література про нього, а також резюме дев'ятьма мовами світу.

Книжка — раритет. Тираж лише 500 примірників.

ВАКАЦІЇ В РЕДАКЦІЇ «НАРОДНА ВОЛЯ»

У тижні Дня Подяки — від 24-го до 30-го листопада 2003 р., в Редакції «Народна Воля» будуть однотижневі вакації.

Наступне число «Народної Волі» вийде друком з датою 6-го грудня 2003 року.

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532 P. L. and R.

ПЕРЕДПЛАТА
(амер. дол.)SUBSCRIPTIONS
(U.S. currency)

Для всіх передплатників:

For all Subscribers:

У США і Канаді річно 25.00 дол.
В інших країнах річно 30.00 дол.
Ціна одного примірника 50 центів.

U.S.A. and Canada per year \$ 25.00
In other countries per year \$ 30.00
Price per single copy 50 cents.

NARODNA VOLYA

Ukrainian Fraternal Association

371 North Ninth Avenue

Scranton, PA 18504

Phone: (570) 342 - 0937 Fax: (570) 347 - 5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплак
Редактор

Narodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправити помилки та скоротити надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS

Ukrainian Fraternal Association

371 North Ninth Avenue

Scranton, PA 18504

Phone: (570) 342 - 0937

Fax: (570) 347 - 5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

ТИЖДЕНЬ ПАМ'ЯТИ ГОЛОДОМОРУ

Скорботною Панахидою у найбільшому храмі Нью-Йорку -- катедральному соборі св. Патрика -- завершився Тиждень Пам'яті Голодомору 1932-1933 років.

15 листопада сотні людей зібралися біля української греко-католицької церкви св. Юра, щоб взяти участь у "Марші пам'яті" і пройти понад чотири кілометри до собору св. Патрика. На чолі колони були прапороносці з українським та американським прапорами. Потім їхав автомобіль, на якому встановлено дзвін, у який дзвонили семінаристи впродовж усього маршруту. За даними поліційного рапорту, було близько 2 500 учасників маршу. Серед них не лише мешканці Нью-Йорку, але й представники українських громад зі сусідніх стейтів. Під час "Маршу пам'яті" перехожим роздавали летючки про Голодомор англійською мовою.

На підході до собору св. Патрика учасники маршу зупинилися при вході до "Брасит парку", де відбувся короткий мітинг. На мітингу промовляв голова СКУ Аскольд Лозинський, а Бранд Андерсон -- представник Нью-Йорку, зачитав петицію від посади Бломберга в пам'ять жертвам трагедії Українського Народу.

Панахиду у соборі св. Патрика відслужили Владика Василь Лостен (УГКЦ) та Антоній (УПЦ). Постійний представник Сполучених Штатів при ООН Джан Негропонт проголосив послання Президента США Джорджа Буша.

Американський президент, звертаючись до Українського Народу в нагоду 70-ї річниці Голодомору, заявив, що світ повинен пам'ятати про цю чорну сторінку історії, щоб не допустити до "подібних жаків у майбутньому". Джордж Буш підкреслив, що американці приєднуються до шанування пам'яті загиблих і підтверджують свою прихильність до принципів свободи. Сполучені Штати мають честь бути другом України і надалі допомагатимуть її громадянам у зусиллях, спрямованих на зміцнення демократії і ринкової економіки.

Послання Президента України прочитав перший заступник міністра закордонних справ Володимир Єльченко. "Вірно, що слова підтримки історичної справедливості, які надходять в Україну з усього світу, і які тепер звучать з Вашингтону та Нью-Йорку, допоможуть повернути всесвітню увагу до ретельно приховуваних подій 30-их років минулого століття", -- говориться в посланні Леоніда Кучми. Єльченко також сказав, що дуже багато країн солідарні з Україною і визнали цю трагедію геноцидом проти Українського Народу. (Варто наголосити, що найбільшими противниками визнання Голодомору як геноциду проти українців є Росія, Сербія та низка інших держав.)

Також виступали Михайло Савків -- голова УККА та сенатор Чарльз Шумер. Орися Дмитренко, пресовий референт губернатора стейту Нью-Йорк Джорджа Патая, заявила, що у цьому стейті 15 листопада оголошено Днем Пам'яті Жертв Голодомору і цей день буде відзначатися кожного року.

Розпочався "Тиждень Пам'яті" у суботу, 8 листопада, в Науковому Товаристві ім. Шевченка в Нью-Йорку симпозиумом "70-ліття Голодомору в Україні 1932-1933 рр." У понеділок, 10 листопада, відбулася конференція у Колумбійському Університеті. Цього ж дня відкрито виставку фотодокументів у ООН. У вівторок, 11 листопада, в приміщенні Постійного Представництва України при ООН, відбулася презентація фільму про Голодомор. 14 листопада в ООН відбувся концерт хору "Думка" під керівництвом Василя Горчинського. Окрім того, була низка інших заходів в українських організаціях, школах, церквах.

Василь Лопух ("Поступ")

ЛОГІЧНА ЗАЯВА МІНІСТРА ЮСТИЦІЇ
УКРАЇНИ

Київ (ForUm). -- Міністер юстиції Олександр Лавринович назвав на пресконференції некоординовану заяву міністра оборони Росії С. Іванова про неправомірність встановлення українських прикордонних стовпів на острові Тузла.

"Яке має відношення міністер оборони нашої сусідньої держави

до дій українських органів влади на своїй території?" -- висловив своє здивування О. Лавринович, зауваживши, що в цьому випадку С. Іванов вийшов за межі і своєї особистої компетенції, і компетенції міністра оборони. Він також підкреслив, що це законне право української влади визначати внутрішню діяльність своїх прикордонних застав.

Роман Гончаренко

ЯДЕРНА ЗБРОЯ: УКРАЇНСЬКИЙ МОДЕЛЬ ДЛЯ КНДР

П

Дії Росії, що їх український Президент Леонід Кучма назвав "недоброзичливими", змусили деяких політиків у Києві згадати про добровільно відданий ядерний арсенал, який був за розмірами третім у світі. Хоча навіть сам Кучма визнає, що слово "добровільно" варто взяти в лапки, бо на Україну чинився тиск, у тому числі з боку Росії.

Тепер дехто, як, наприклад, колишній перший віцепрем'єр в уряді Віктора Ющенка, а нині депутат Верховної Ради від блоку "Наша Україна" Юрій Схануров, не виключає перегляду без'ядерного статусу держави. "Наша країна не така бідна, щоб не спромогтися знову створити невеличкий ядерний арсенал, здатний стати фактором стримування надмірно захоплених у нас сусідів"

Експерти досить скептично ставляться до такої ідеї, аргументуючи це тим, що Україна ризикує втратити довіру міжнародної спільноти. Президент Українського Центру Економічних і Політичних Досліджень ім. О. Разум-

кова Анатолій Гриценко каже, що Україна має бути послідовною у своїй політиці щодо ядерної зброї й називає недоцільним відновлення ядерного арсеналу в Україні, принаймні тепер:

"По-перше, ми бачимо, як розвивається міжнародна ситуація, яким чином країни об'єднують свої зусилля, а не намагаються самостійно розгортати "кругову оборону проти всіх", залучати такі ресурси, які будуть стримувати розвиток самого суспільства, його освіти, його культуру, рівні життєвого рівня. Тобто тепер вкласти 5-10 мільярдів доларів у розробку або відновлення потенціалу ядерної зброї і при цьому не вирішити житлових проблем, екологічних і так інше, я вважаю, що це була б нерозумна державна політика"

Водночас Гриценко закликає розрізнити між стратегічною ядерною зброєю, яка здатна вражати цілі на дуже великій відстані, й тактичною ядерною зброєю, що призначена для бойових дій у межах кількох сотень кілометрів. Керівник Центру Разумкова припускає, що цю зброю можна було за-

лишити в Україні, а не передавати Росії, як це зроблено на початку 1990-их років, ще до підписання угоди з Москвою і Вашингтоном:

"Я вважаю, що саме ця зброя мала серйозну цінність для України, вона не потребувала значних ресурсів на її утримання, і це дійсно механізм, який би забезпечив стримування проти будь-яких зазіхань"

Натомість Андреас Гайнеманн-Грюдер з Боннського міжнародного центру з питань конверсії сумнівається в тому, що тактична ядерна зброя могла б допомогти Україні протидіяти територіальним суперечкам з північним сусідом. Швидше, навпаки:

"Думаю, що лише володіння тактичною ядерною зброєю нічого б не змінило у відносинах з Росією. Крім цього треба було б, щоб Україна дала чітку зрозуміти як у своїй воєнній доктрині, так і через відповідні навчання в збройних силах, що вона готова піти на ескалацію потенційного конфлікту, тобто щоб наявність зброї була пов'язана з реальною погрозою її застосування. Якби Україна справді

пішла на такий крок, це призвело б до надзвичайного погіршення відносин з Росією. У такому разі Захід з великою вірогідністю став би на бік Росії"

Гайнеманн-Грюдер називає правильним рішення керівництва України позбутися ядерної зброї. Інакше, переконаний німецький експерт, їй би загрожувала доля інших країн-паріїв, як, наприклад, Північна Корея:

"Якби Україна не відмовилася від ядерної зброї, сьогодні вона була б у схожій зовнішньополітичній позиції, як Північна Корея або Іран. Тобто належала б до ізольованих країн. А рішення повернути ядерну зброю тепер означало б, що довіра до України була б підірвана, адже вона постійно наголошувала, що прагне бути без'ядерною державою"

Зрештою, на думку співробітника Боннського міжнародного центру з питань конверсії, на сьогодні головну небезпеку для України становлять не територіальні претенсії країн-сусідів, а нереформовані збройні сили.

Сергій Албул, Хмельницький ("МУ")

"ПОПУЛЯЦІЯ" ЧОРНИТЕЛІВ ГЕРОЇЧНОЇ УПА ЩЕ НЕ ПЕРЕВЕЛАСЬ

Останнім часом в Україні з'являються здебільша негативні статті про УПА, в яких її бійців шельмують непристойними словами з арсеналу радянської пропаганди: бандитами, запорожцями, бандерівськими негодниками. І це на 12-му році нашої незалежності, про людей, які стали на проту з фашистськими, а пізніше й радянськими "визволителями-поневождоносцями!"

Виборювали волю для України, захищали народ від тотального винищення. Про це промовисто свідчать численні факти. Мені двічі довелося побувати на лікуванні в Трускавці. З якою любов'ю і повагою відгукувалися місцеві люди про бійців УПА! Називали їх своїми братами, захисниками від розбійницьких діянь радянських партизанів, енкаведистів. Старі дідуся кружили похитували головами: "Що б то з нами було, якби не УПА?"

...У сибірському засланні я знав полковника Радянської Армії, звичайно, позбавленого військового звання і запрошеного до Сибіру під нагляд Спецкомендатури. Уже після війни солдати його полку страшенно голодували.

Отож і довелося піти на контакти з бійцями УПА. В обмін на льонове ставлення до місцевого населення повстанці допомагали продуктами. Але таке "самоврядування" командира не могло залишитися непомітним для "недремного ока" Послідував сумний фінал. Усіх офіцерів заарештували, відправили на Північ, а командира спровадили до Сибіру.

У хорі українцонависників, чорнителів УПА лунають і здорові голоси людей, які знають правду. Їх сказав ветеран із Хмельницького Федір Нахонечний.

"Повстанці могли порозумітися з партизанами, могли успішно боротися з фашистськими загарабниками. Але того не хотіло сталінське керівництво, позаяк го-

ловною метою було знищити УПА -- отих "клятих" бандерівців". Як фронтовик, Нахонечний з власного досвіду наводить приклади людяного ставлення повстанців навіть до комуністів. Зрозуміло, тих, які не юдили за місцевим мешканцям. Енкаведисти ж не знали жодних моральних переломів, не зупинялись ні перед чим.

"Часом людей могли зрозуміти і німці, а радянські комісари -- ніколи! Я ж пам'ятаю, як у 1944-му році в моєму селі радянський офіцер застрелив жінку -- матір кількох дітей, бо та, бачте, не давала коней. Жінку, над якою перед тим змилосердились німці -- коней у неї не відібрали"

Он 77-річний пенсіонер Борис Шеметилів з Держницького району, що на Хмельниччині, подає жалюгідну історію: тільки за те, що поскаржився політруків на погане харчування на лісової, "припекли" йому 8 років Колими.

Пройшов через пекельні випробування. По-каторжному працював на золотих копальнях. Щодень люди гинули там як мухи. То хто ж поливає брудом героїчну боротьбу УПА? Може, кандидати й доктори наук, професори й академіки?

Зовсім ні! Ті знають історію, обізнані з документами та подіями того трагічного дня для народу Західної України часу.

До честі наших західних братів, вони порятували від голодної смерті тисячі людей з Великої України, де кремлівські зверхники спровокували третій голодомор - 1947 року.

Мусимо пам'ятати й про те, що боротьба УПА була провісником незалежної України. То були віддалені у часі, але зримі симптоми майбутнього краху імперської потвори.

...Зводять наклепи на УПА та її воєнізатів совки. Люди закомплексовані, із свідомістю потрошеною комуністичною ідеологією. Збагнути справжні причини

того, чому народ західних теренів одразу ж після 39-го року піднявся на боротьбу проти московських "визволителів", не можуть. Бачте, де там бандерівці вбили голову колгоспу, а ще де -- міліціонера... Звісно, точилася жорстока повстанська війна, без жертв не обходилося. А чи знають чорнителі УПА, яких колосальних жертв зазнав народ Західної України? Певен, що не знають, бо не хочуть знати. Пошлось на радянські, суто компартійні дані. Так, з лютого 44-го по грудень 46-го року, повішено, розстріляно і замордовано 114,087 українських патріотів. До Сибіру та Казахстану виселено майже два мільйони українців.

Чому ж не пишуть про цей геноцид Українського Народу, не засуджують злочини тоталітарного режиму?

У кількох європейських країнах теж діяли рухи опору, у деяких -- організації профашистського спрямування. У Хорватії -- усташи, в Угорщині -- хортисти, в Норвегії -- кіслінгівиці, у Франції -- вишисти. Але хто сьогодні про те згадує? Ніхто! Бо там люди розуміють: подібна вахсаналія на жорстко їхнім державам не підє. Це ж однак, що розгойдувати човен у бурхливому морі. Там усіх примирили, усім пробачили. Наприклад, в Іспанії, де Каудіно Франко поставив спільний пам'ятник своїм воїнам і республіканцям всіх гатунків... У нас же, в Україні, і через 60 років по війні продовжують зводити рахунки.

Покажемо, а для українців -- надто повчальним, є приклад Росії у Росії. У визвольній армії (РОА) генерала Власова налічувалося майже мільйон солдатів. Вони воювали на боці фашистської Німеччини проти Радянського Союзу. Сьогодні мало хто з них залишився в живих. Та от диво: у новій пострадянській Росії їх ніхто не паплюжить. Після 90-го року я бу-

вав у Москві, Петербурзі, Мурманську. Переглядав і читав до десятка різних газет і не знайшов навіть натяку на власівську проблему. Не чув чогось такого і від людей. Усе те стало надбанням російської історії, осіло в архівах. У нас же всього кілька тисяч "галичан", що майже всі загинули вже в першому бою під Бородами, а залишки пішли до УПА. Їх на всяк лад шельмують комуно-запроданці, в забутті "українців", як завжди, демонструють свою "унікальність" (звичайно, у гіршому сенсі слова). Обплювують національні святині, очорнюють героїв боротьби за нашу свободу. Тому й нема в нас у суспільстві внутрішньої стабільності, злагодні. Ще з радянських часів народ залишається роз'єднаним, поділеним на східняків і західняків, ветеранів і бандерівців. Одним віддають почесті, інші, воляки УПА, досі невизнані, в забутті. І це тоді, коли їх визнає світ, коли прагнемо увійти до цивілізованої Європи. З усього видно, що Верховна Рада не збирається виявити політичної волі та ухвалити закон про визнання УПА воюючою стороною в Другій світовій війні. Це питання рішуче відкидає нинішній склад депутатського корпусу.

То доки ж, панове-товариші депутати?! Не вже очікуємо, коли ці літні люди відійдуть в інший світ, і проблема відпаде сама собою? Для суспільства дуже небажаним був би такий варіант.

...Ті, хто сьогодні так очорнює УПА, мали б знати, що ллють воду на млин наших ворогів, підігрують антидержавні сили. На руку тим, хто не бажає бачити України українською, стабільною, консолідованою, багатою. Вони створюють поганий престиж нашої держави.

Тож схаменіть! Припиніть розпалювати пристрасті, сіяти ворожнечу і ненависть. Бо що посієте -- те й пожнете. Щодо себе самих...

ЕС ТА УКРАЇНА ПРАГНУТЬ
РОЗШИРИТИ ОБМІН НАУКОВЦЯМИ

Брюссель ("НХ"). -- 3 листопада відбулася тут конференція, присвячена співпраці України та Європейського Союзу в галузі науки й технологій. Ця тема також стала предметом обговорення на зустрічі міністра освіти й науки України Василя Кременя з представниками Єврокомісії.

ЕС прагне, аби сусідні країни могли брати участь у спільних з державами ЕС наукових дослідженнях, заявив на конференції комісар ЕС Філіпп Бюскен. Розвиткові наукової співпраці України і ЕС сприятиме також Український Науково-Технологічний Центр, презентація якого відбулася на конференції в Брюсселі. З поміччю західних країн, Центр до-

помагає перепрофілюватися українським вченим, які раніше розробляли зброю масового знищення, та загалом сприяє розвитку науки України.

Учасники конференції говорили, що українська наука є дуже перспективною, але для її розвитку потрібні кошти. Комісар Бюскен на зустрічі з українським міністром Кременем пообіцяв підтримку з боку ЕС. В. Кремень повідомив: "Ми домовилися, що більше уваги слід приділити залученню університетських вчених, а також спільній роботі з молодими вченими". Ідеться про те, що Україна зможе активно брати участь у наукових програмах ЕС, у тому числі в тих, до яких вона поки не залучена.

НАВЕСНІ ЕВРОКОМІСІЯ ПРЕДСТАВИТЬ
ПЛАН ДІЙ З УКРАЇНОЮ

Брюссель ("НХ"). -- Навесні 2004-го року, Єврокомісія має представити пакет пропозицій щодо відносин між Євросоюзом та його новими сусідами. Серед іншого, представить індивідуальний план дій з Україною. Про це заявив Комісар ЕС з питань розширення Гюнтер Фергойген, виступаючи на засіданні Ради Міністрів Закордонних Справ країн ЕС.

Єврокомісія представить т. зв. "стратегічний документ", де будуть окреслені основні лінії політики Євросоюзу щодо нових сусідів.

Індивідуальні плани дій мають бути видготовлені тільки для

Фергойген зазначив, що серед усіх східноєвропейських і середземноморських сусідів, Євросоюз надає перевагу відносинам з Україною та Ізраїлем. За його словами, ініціатива ЕС до нових сусідів "Ширша Європа" не зачінає дверей Євросоюзу для тих країн, які мають великі європейські прагнення. Однак, на думку комісара, нині сусідам ЕС ще далеко до стабільності, демократії та добробуту.

РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ УБСОЮЗУ ЗА ВЕРЕСЕНЬ 2003 Р. MONTHLY RECORDING REPORT FOR SEPTEMBER 2003

НОВИ ЧЛЕНИ/NEW MEMBERS: 22 Katria N. Kuzmowycz, Tatiana L. Kuzmowycz 40 Nadia Gostylo 145 Sonia V. Meinhofner 244 Joan Kuitens		НОВИ ЧЛЕНИ/NEW MEMBERS: SM Sean M. Donovan	
АД/Д НОВИ ЧЛЕНИ AD/D NEW MEMBERS 40 Alexey Gostylo		ЗІСТАВЛЕННЯ ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 2003 Р. (дитячий департамент) SUMMARY FOR SEPTEMBER 2003 (juvenile division)	
ПОМЕРЛИ / DEATHS 16 Olena Stercho 64 Zygmunt Kuzniak, Anastasia Nelepa 338 Ivan Oleksiuk		Total active juvenile members as of August 31, 2003 835 New members 1 Admitted with transfer letters 0 Members reinstated 0 Admitted from other class of benefit 0 Total 836	
ПОМЕРЛИ НА ВИПЛАЧЕНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ DIED ON PAID UP BENEFIT 220 Charles Pizura SM Catherine Lem, Anna Levandusky, Michael Turlish		Suspended 0 Transfer letters issued 0 Transferred to adults 5 Matured Endowments 0 Cash value 0 Changed class of benefit 0 Trans. to paid up benefit 0 Trans. to extended benefit 0 Deaths 0 Total 5	
ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 2003 Р. (дорослий департамент) SUMMARY FOR SEPTEMBER 2003 (adult department)		Total active juvenile members as of September 30, 2003 831 New members 5 AD/D new members 1 Plan C 0 Admitted from Juvenile Department 5 Admitted with Transfer Letters 0 Reinstated 3 Reinstated AD/D 0 Admitted from other class of benefit 0 Total 6,903	
Suspended 4 Suspended AD/D 0 Transfer letters issued 0 Trans. to Paid up benefit (80/40) 0 Trans. to Paid up Benefit on Paid up Policy 4 Trans. to Paid up Benefit Matured Endowments 0 Surrendered for cash value 6 Changed class of benefit 0 Trans. to extended benefit 0 Expired term policy 3		Total adult on paid up insurance 3,483 Total juvenile on paid up insurance 5 Total adult on extended insurance 602 Total juvenile on extended insurance 99 Total 4,189	
Deaths 4 Conversion Plan A & B 0 Total 25		Total adult and juvenile, active and inactive members, as of September 30, 2003 11,898 Social members (7.20) 45	
РЕКОРДОВЕ ЗВІДОМЛЕННЯ ДИТЯЧОГО ВІДДІЛУ УБСОЮЗУ ЗА ВЕРЕСЕНЬ 2003 Р. MONTHLY RECORDING REPORT - JUVENILE DIVISION FOR SEPTEMBER 2003		Total UFA members as of September 30, 2003 11,943 Christina Shablovsky Fraternal Secretary	

Ігор Винниченко

РОБОЧА НАРАДА РЕДАКЦІЙНОЇ РАДИ АЛЬМАНАХУ

Робоча нарада членів Редакційної Ради альманаху "Визначні постаті закордонного українства", до участі в якій були запрошені В.Броховецький, І.Драч, І.Дзюба, М.Сорока, О.Мороз (США) і Б.Гаврилишин (Швейцарія), відбулась у Києві 7 жовтня під проводом її голови академіка Я. Яцива.

Про стан підготовки альманаху до видання, учасників наради інформували керівник виконавчої дирекції І.Винниченко. Донині двоособовий (віднедавна) склад дирекції, опрацювавши кілька енциклопедичних довідників, архів "Товариства "Україна", архів та бібліотеку Інституту Досліджень Діаспори, підготував список персоналії, що нараховує понад 1200 осіб (альманах, нагадаємо, міститиме інформацію про 600 визначних постатей). До провідних українських наукових інституцій діаспори, а також до Національного Університету "Києво-Могилянська Академія" вислано листи, в яких висловлена надія на участь працівників цих поважних організацій у створенні альманаху та переконання в тому, що така співпраця дозволить підготувати фундаментальне видання.

Український загальний регулярний інформуватиме про стан підготовки альманаху. Багатьом українським закордонним інституціям, зокре-

ма, кредитовим спілкам, вислано листи з проханням про фінансову поміч. Триває опрацювання різноманітних джерел задля віднайдення інформації про визначних закордонних співвітчизників.

Виконувана підготовча праця, яка полягає нині в пошуку персоналії-кандидатур для альманаху, очевидно була б значно ефективнішою за умови її належного фінансування. І.Винниченко висловив сподівання на підтримку творців видання, яку задекларували, під час його перебування у США влітку ц.р., українські громадські інституції та кредитові спілки, як також поодинокі особи. Багатьом із них були надіслані відповідні листи-прохання.

Учасники наради схвалили проведену донині виконавчою дирекцією працю та висловили ряд пропозицій щодо різних аспектів підготовчого періоду. Зокрема, Б.Гаврилишин наголосив на необхідності звернутись до якомога більшого числа громадських та наукових інституцій з проханням про співпрацю, як також про фінансову підтримку. Щодо останнього, то стосується це, передовсім, таких поважних організацій, як СКУ, УАКРР та УКА, які неоднораз підтримували українські патріотичні починання. Також вказано на необхідність конкрети-

зації критеріїв відбору персоналії мистців. Важливим є й забезпечення від дублювання створюваних нині в Україні та діаспорі довідникових праць.

О.Мороз наголосив на необхідності прийняття та дотримання відповідної схеми контролю за витрачанням коштів, що надходять, для підготовки та видання альманаху. Членів Ради повинна регулярно інформувати про це виконавча дирекція.

Я.Яцив висловився за створення контрольної комісії, яка має затвердити список персоналії альманаху, схвалений Радою. Також він запропонував створити електронний (на CD-дисках) варіант альманаху.

Після дискусії прийнято кілька ухвал. Зокрема, вирішено звернутись до впливових українських закордонних інституцій, а також до підприємницьких структур та громадських організацій в Україні з проханням про фінансову допомогу у створенні альманаху. Необхідним є регулярне інформування широкого загалу про діяльність редакційної ради, колегії та виконавчої дирекції альманаху. Виконавча дирекція щоквартально має інформувати членів Ради про надходження пожертв на створення альманаху та статті і суми їхніх витрат. Мають

бути чітко визначені критерії відбору мистців. Пошук кандидатів на поміщення в альманасі слід продовжити, а щодо тих, які вже відібрані, слід зібрати якомога більше необхідної інформації задля визначення їхньої "ваги". Для цього слід ще раз звернутись з відповідним проханням до поважних наукових інституцій, зокрема, українських закордонних.

Для благодійників (всі вони будуть названі в Альманасі), подаємо адреси, на які вони можуть зробити пожертви. Рахунок в Українській Національній Федеральній Кредитивній #8959-01 (Ukrainian National Federal Credit Union, 215 Second Ave., New York, NY 10003. Tel.: (212) 533 2980, fax: (212) 995 5204). Для відтягнення пожертв від податків їх можна слати до Українського Народного Союзу (Ukrainian National Association, Inc., 2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054. Tel.: (973) 292 9800), зазначивши: "На Альманах "Визначні постаті закордонного українства"

Уповноваженим у справі підготовки альманаху до видання в США є член Редакційної Ради, проф. Осип Мороз (Osyp Moroz, 102 Steven St., Kerhonkson, NY 12446-2940. Tel. & fax: (845) 626 4533, e-mail: omoroz@prodigy.net)

СЛІДЧА КОМІСІЯ РУХУ ЗВИНУВАЧЕ І ПЕРЕСТЕРІГАЄ...

Київ ("НХ"). — Слідча комісія Народного Руху України встановила, що провідник і засновник цієї партії В'ячеслав Чорновіл загинув в результаті заляпованої владою автокатастрофи. Про це заявив голова комісії Микола Степаненко.

Серед восьми версій, що їх розглядала комісія Степаненка, найбільше доказів зібрано на користь організації вбивства Чорновола, як було вказано, чинною владою з метою його усунення як кандидата в президенти України. М. Степаненко також зазначив, що офіційне слідство відразу зупинилося на версії про випадковість автокатастрофи, в якій загинув голова Народного Руху та зігнувало інші версії.

Син В. Чорновола Тарас в інтерв'ю "Німецькій хвилі" заявив, що цілком погоджується з висновками комісії Степаненка. Крім того, він проводить паралелі з актуальними подіями: "Один зі сценаріїв 2004 р. повністю повторює 99-й рік: ліквідація одних опонентів та залякування й тероризування інших. Якщо тоді головним противником Кучми на виборах 99-го року мав бути Чорновіл, то 2004-го це буде Віктор Ющенко"

Водночас і Т. Чорновіл, і М. Степаненко переконані, що правоохоронці не скористаються матеріалами партійного розслідування і розкрити вбивство В. Чорновола можна буде тільки після зміни влади в Україні.

Любомир Штурменко

ПРИГАДАЙ У ЛИСТОПАДІ — REMEMBER IN NOVEMBER

Швидкою ходою наближається вівторок 2-го листопада 2004 року — день президентських виборів у США, коли громадяни цієї країни рішати будуть про те, хто буде керівником їхньої держави, починаючи з січня 2005 року.

Коли пишуться ці рядки, ще напевно не знаємо, хто буде суперником, теперішнього Президента Джорджа Буша у змаганнях за президентське крісло в Білому Домі. Грошовиті американці, яким Джордж Буш догодив, вже зібрали великі суми доларів на виборчу пропаганду, якою будуть наполегливо втовкмачувати в голови виборців, щоб голосували за перевибори Джорджа Буша.

Я мешкаю в Америці, але живу Україною, бо хоч хуртовина Другої світової війни вирвала мене в молодому віці з України, проте до моєї пізньої старості нікому не вдалося вирвати з мене України. Тому, готуючись до президентських виборів, я буду серйозно задумуватись не лише над тим, який кандидат буде добрим президентом Америки, але й над тим, який американський президент буде приятелем, а не ворогом, Україні.

Я поважаю Республіканську Партію, але не толерую русофільської династії Бушів, бо пригадую батька теперішнього Президента Джорджа Буша старшого, який у Києві напояв українців, щоб не відокремлювались від комуністичної імперії — тобто від "імперії зла", як її назвав був розумний республіканець Президент Роналд Реген. Не забуду й того

факту, коли вже майже цілий світ визнав самостійність вільної Української Держави, то русофіл Джордж Буш старший вперто зводив...

Кажуть яке дерево, такий клин — який батько, такий син... Джордж Буш старший чоломкався з Борисом Єльциним, а Джордж Буш молодший з Володимиром Путіним...

Джордж Буш на європейській зустрічі голів держав не хотів сидіти поблизу Президента України... Саме тому я нетерпеливо вибікую президентських виборів, щоб мати можливість наставити Бушеві спину.

Дехто з читачів може помилково зрозуміти, що всі американці не люблять українців, але то неправда, бо треба з приємністю згадати виступ у Львові дружини Президента США Гіллари Клінтон, яка запевнила українців, що "президент і американський народ з вами у ваших змаганнях". А колишній Президент США Билл Клінтон, виголошуючи в Києві промову, кілька разів цитував українською мовою слова Тараса Шевченка: "Борітеся — поборете!"

Отож, не зважаючи на мою немічну старість, я в часі президентських виборів не сидітиму байдуже на софі, а буду допомагати, щоб Джорджа Буша виселити з Білого Дому. А щоб не забути, то я собі в моєму календарі двомовно великими літерами записав: Remember in November — пригадай у листопаді!

ДЕРЖАВА ВИЗНАЛА УКУ

Львів ("Поступ"). — 12 листопада врешті-решт історична програма гуманітарного факультету Українського Католицького Університету отримала державну ліцензію. Це перший факультет університету, програму якого визнано на державному рівні, оскільки УКУ є приватним навчальним за-

кладом і поки що не має державної акредитації.

Надання державної ліцензії історичній програмі гуманітарного факультету є першим кроком до визнання державою УКУ як вищого навчального закладу, який є кузницею кваліфікованих кадрів у галузі теології та історії.

ГУМОР

У ЛІКАРЯ

Упродовж кількох тижнів Іван не почувався добре, тож рішив піти до лікаря.

— Я маю для вас погану новину, — сказав доктор. Вам не залишилося довго жити.

— Скільки часу мені залишиться? — запитав Іван.

— Десять — відповів сумно лікар.

— Десять? Десять чого? Місяців? Днів?

Лікар перервав і сказав: Дев'ять.

НАШ УЧИТЕЛЬ

У школі фотограф фотографував усіх дітей і заохочував кожного придбати спільну велику фотографію.

— Подумайте лише, як приємно буде подивитися колись, як уже виростете, і сказати: — Ми вже адвокат, Марійка — лікар і так далі.

З останнього ряду хтось тихим голосом додав:

— А тут є наш учитель, він уже в небі.

НЯНЬЧИНІ ПРИГОДИ

Нянька починає їсти сніданок з двома хлопчиками і сідає на крило їхнього батька. Шестилітній хлопчик дожорє їй:

— Ви не можете сидіти на крилі мого тата.

— Тата нема дома — відповідає нянька. Я відповідаю за вас, як батьків нема дома, то можу сидіти на його місці. Сьогодні я тут "бос"

Чотирилітній хлопчик швидко реагує:

— Якщо ви "бос", то сідайте ось тут і показав виділену крило його матері.

Увага!

- Церковні парафії
- Установи, товариства, організації
- Професіоналісти, підприємства, купці
- Громадяни
- Члени Українського Братського Союзу

**СВЯТОЧНІ ПРИВІТИ
І ПОБАЖАННЯ
В "НАРОДНІЙ ВОЛІ"**

Подібно як у минулому році, так і в цьому, підготовляється випуск традиційних привітань і побажань з нагоди Свят Різдва Христового та Нового Року.

ЦІНИ ОГолошень:

2 цілі через 2 колонки	25.00 дол.
3 цілі через 2 колонки	30.00 дол.
4 цілі через 2 колонки	35.00 дол.
1/4 сторінки	75.00 дол.
1/2 сторінки	135.00 дол.
Повна сторінка	235.00 дол.

Оголошення за новим стилем приймаємо до 8 грудня, за старим — до 15 грудня.
(Будемо вдячні за частіше висвітлення оголошень)

Замовлення, текст і гроші (check or money order) просимо висилати на таку адресу:

Narodna Volya
371 North Ninth Avenue
Scranton, PA 18504

Або телефонічно: (570) 342 - 0937
Факс: (570) 347 - 5649

Need an extra \$36,000.00 a year?
Vending route for sale.
50 high traffic locations.
Cost \$5000 1-800-568-1392
or
www.vendingthat works.com

**Union
Funeral Home**
LYTWYN&LYTWYN
**UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS**
**AIR CONDITIONED
FACILITIES**
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey
ОБСЛУГА ЩИРА І ЧЕСНА
Також займаємось похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку! Пере-несенням тілних останків з різних країн світу.
1600 STUYVESANT AVE.
UNION, NJ 07083
TEL.: (908) 964-4222

Листопад — Місяць Українських Воєнних Інвалідів

Просимо про щедрі датки для інвалідів і потребуємим допомоги колишнім воюкам останніх наших змагань за державність України.

Пожертви просимо пересилати на таку адресу:

Social Service of Ukrainian War Veterans
Ukrainian Educational & Cultural Center
700 Cedar Road, Rm. - 122, Jenkintown, PA 19046 —

Д-р Любомир Винар

Голова Світової Наукової Ради при СКУ

СВІТОВА НАУКОВА РАДА НА НОВОМУ ЕТАПІ ДІЯЛЬНОСТІ

Дня 18 вересня 2003 року, під час VIII Конгресу СКУ в Києві відбулася наукова конференція СНРади, присвячена діяснорним науковим установам і їхній співпраці з Україною, а по її завершенні відбулися загальні збори Світової Наукової Ради. Після обговорення звітів з діяльності і окремих питань наукового життя в діяснорній і материковій Україні, вибрано нову Президію СНР і накреслено план дальшої діяльності. Також прийнято в члені Ради Український Університет у Москві, який репрезентує ректор проф. Віктор Ідзьо. Вирішено продовжувати діяльність управи з попередньої каденції в трьох напрямках:

- 1) Науково-організаційна праця;
- 2) Науково-видавнича діяльність;
- 3) Науково-дослідна діяльність: вивчення наукової діяльності в діяснорі.

Коротко бажаю зупинитися над цими ділянками сьогоднішньої і майбутньої діяльності Наукової Ради.

Нову Президію Світової Наукової Ради обрано одностансно в такому складі:

Голова – проф. д-р Любомир Винар
Заступник – проф. д-р Ася Гумецька
Заступник – проф. д-р Аркадій Жуковський
Заступник – о. проф. д-р Олег Кравченко
Заступник – д-р Василь Верига
Секретар-скарбник — проф. д-р Осип Мартинюк

Члени Президії

Проф. д-р Стефан Козак, голова НТШ в Польщі.

Проф. д-р Віктор Ідзьо, ректор Українського університету Москві.

Проф. д-р Микола Мушинка, голова НТШ в Словаччині.

Проф. д-р Євген Федоренко, науковий секретар УВАН у США, дійсний член НТШ і УВАН.

Інші наукові установи, які не були заступлені на Конгресі СКУ, мають подати своїх представників до новообраної СНРади.

Науково-організаційна діяльність

Світова Наукова Рада була співорганізатором II Міжнародного Конгресу Українських Істориків в Кам'янці-Подільському, що відбувся у вересні 2003 року. В Конгресі взяло участь біля 400 науковців. Участь СНР в міжнародних наукових конференціях і з'їздах дуже важлива. У зв'язку з відзначенням 40-ліття журналу "Український Історик", голова СНР брав участь у наукових конференціях в Національному Університеті "Острозька Академія", Київському Національному Університеті ім. Т. Шевченка, Чернівецькому Національному Університеті ім. Ю. Федьковича, Львівській Науковій Бібліотеці ім. В. Стефаника (конференцію влаштовано спільно з Львівським Національним Університетом та Інститутом Українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України).

В Нью-Йорку СНРада була співорганізатором ювілейної конференції "Український Історик і сучасний стан української історичної науки" (спільно з УВАН і УІТ, 19 жовтня 2003 р.). Під час історичного конгресу і наукових конференцій нав'язано зв'язки і співпрацю з українськими науковими установами в Україні. В 2004 році має відбутися конференція, присвячена розглядові англословних високошкільних підручників в Америці і Канаді (історія, географія, мовознавство).

Видання

Завдяки дотації панства Тетяни і Ярослава Романишинів з Торонто, появилоса третє доповнене видання книги О. Оглобіна "Гетьман Иван Мазепа та його доба" (Львів, Київ, 2003, 495 с.). Вже здано до друку працю проф. О. Оглобіна про Переяславську Раду. Світова Наукова Рада є співвидавцем чотиритомного видання доповідей з Міжнародного Історичного Конгресу "Українська історична наука на сучасному етапі розвитку", що має появитися в 2004 році. Спільно з Інститутом Дослідів Української Діаспори при Національному Університеті "Острозька Академія" готується науковий збірник про українські наукові установи в діяснорі. Всі ці видання винятково важливі і вимагають матеріальної допомоги від СКУ та інших українських установ в діяснорі. Можна ствердити, що в діяснорі видавничої діяльності Світова Наукова Рада, у співпраці з іншими науковими установами, видає винятково важливі і актуальні наукові публікації.

Підсумки

У 2003 році Світова Наукова Рада систематично виконувала свої завдання. Відбуття наукової конференції в Києві під час Конгресу СКУ, організація Міжнародного Конгресу Істориків в Кам'янці-Подільському та проведення інших наукових конференцій вказує на важливу роль Ради, як наукової координаційної централі при СКУ. СНР активна також у науково-видавничій діяснорі. Підготова і видання наукового збірника "Українські наукові установи в діяснорі", затвердженого Секретаріатом СКУ, що має появитися в 2004 р., є першим обширним виданням на цю тему. Протягом 2004 року СНРада плянує поширити своє членство і дальше розгорнути науково-видавничу діяльність.

Д-р Любомир Винар

Голова Світової Наукової Ради

ПАТРІОТ З НЬЮ-ЙОРКУ ВШАНУВАВ РІЧНИЦЮ ЗУНР ПАМ'ЯТНИКОМ В ІВАНО-ФРАНКІВСЬКУ

Івано-Франківськ ("День"). - У суботу, в день 85-ої річниці створення Західньо-Української Народної Республіки, відбулося тут урочисте відкриття пам'ятника на відзначення столиці ЗУНР. Монумент встановлено перед Будинком Правосуддя, де у 1919 році розташовувався Секретаріат ЗУНР. У чотирьох нішах постаменту автор пам'ятника -- скульптор Володимир Довбенюк -- розмістив барельєфи видатних діячів ЗУНР: Є. Петрушевича, Д. Вітовського, Л. Бачинського і К. Левицького, а над ними встановив фігуру січового стрільця.

Пам'ятник виготовлений ко-

штом 73-річного уродженця селища Єзупіль, що неподалік Івано-Франківська, а нині мешканця Нью-Йорку, Володимира Войцюка. У кінці 40-их років минулого століття йому, юному підпільнику-ОУН, чудом вдалося врятуватися від радянських концтаборів, і тепер, працюючи дворником у Нью-Йорку, він заробляє кошти на встановлення різних пам'ятників на Батьківщині. Пам'ятник на честь столиці ЗУНР -- четвиртий. Раніше пан Войцюк профінансував пам'ятники Т. Шевченкові та І. Франкові у рідному Єзуполі, а також погруддя першому українському пасажирові Петрові Прокоповичу в Івано-Франківську.

**ЧИТАЙТЕ І ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ
"НАРОДНУ ВОЛЮ"!**

Юлія Шталтовна з друзями

СПІВПРАЦЯ З ДІАСПОРОЮ: ВЧОРА, СЬОГОДНІ, ЗАВТРА

Ініціативна група студентів провідних вищих навчальних закладів та їхніх основних факультетів Дніпропетровська, якій не байдуже майбутнє рідного міста та української молоді, 11 жовтня 2003 р. зібралася в національному центрі аерокосмічної освіти молоді України. Метою цього зібрання було обговорення та з'ясування нагальних і значущих проблем молоді та варіантів їх вирішення, а також відбувся обмін досвідом з д-ром Осипом Морозом -- провідником української діаспори у США, людиною, яка знає ці проблеми з середини, а також бачить їх ззовні.

На цьому зібранні О. Мороз -- член Українського Міжнародного Комітету з питань науки і культури при НАН України, -- виступив з доповіддю "Вища освіта в США у перспективі" і висвітлив основну ідею своєї концепції -- появи групи прогресивних науковців, які б працювали над вирішенням завдань, що з'являються в результаті об'єднання творчої молоді. Після доповіді О. Мороза, у студентів виник ряд питань, які учасники конференції обговорили і виділили нагальні потреби молоді і шляхи їх вирішення.

Зав'язалася жвава бесіда, в ході якої виникли питання, зв'язані з перебуванням пана Мороза в еміграції, про життя і організацію післявоєнної молоді поза межами материкової України. Такими була Спілка Української Молоді Америки та товариства української студіюючої молоді. Ініціативна молодь зацікавилася сторією та розвитком таких спілок і поставила собі за мету організувати Дніпропетровську організацію молоді і студентства на кшталт американської. Пан Мороз запропонував творчу дискусію, метою якої було визначити нагальні потреби молодіжного середовища, яким стало 17 основних питань, а саме:

- Непопулярність науки серед молоді.
- Працевлаштування молоді.
- Відсутність національної

Із зустрічі студентів Дніпропетровська з д-ром О. Морозом.

Стоять зліва: Ігор Андрієвський, Євгенія Зирянова, Володимир Буланенко, Андрій Дмитрук, Дмитро Дегтярьов, Олексій Кравець, Олексій Тесля, Віталій Мажара. Сидять зліва: Ірина Торняник, Людмила Сінцова, д-р Осип Мороз, Тетяна Гурза, Ірина Цимбал, Наталя Вавіліна.

ідеї, що згуртовує націю.

- Відсутність механізму розподілу спеціалістів.
- Відсутність спеціальної наукової літератури українською мовою.
- Недостатнє фінансування наукових проєктів і розробок.
- Неадекватні методи викладання.
- Проблема "зайвих" спеціальностей: існує ряд спеціальностей, в яких немає потреби в економічній сфері.
- Слабіння духу, впевненості у наступному дні, захищеності з боку держави.
- "Слів багато -- праці мало"
- Аполітичність молоді.
- Аморфність молоді: незацікавлення молоді у суспільному житті.
- Недостатнє соціальне забезпечення молоді: мала матері-

яльна підтримка, дуже незначні пільги, проблеми молодих сімей.

- Наслідки закритості Дніпропетровська у радянські часи: відсутність контактів.
- Здоров'я молоді.
- Демографічна криза як наслідок змін у ментальності та матеріальному становищі.

Вислідом цього обговорення стало виокремлення таких трьох питань:

1. Відсутність національної ідеї, що згуртовує націю.
2. Працевлаштування молоді.
3. Непопулярність науки серед молоді, що сконцентровують діяльність молодих спеціалістів у цій організації.

На цьому зібранні виникла дуже цікава і продуктивна ідея організувати в Дніпропетровську

міжнародну конференцію української молоді, на якій передбачається розглянути питання наукової та гуманітарної тематики. Починається підготовчий етап розробки цього форуму. Плянується також тісна співпраця наших провідників з відомими засобами масової інформації нашого міста і організація випуску власної газети.

Таким чином, після зустрічі з О. Морозом, група отримала основні знання з організації та функціонування молодіжних спілок, отримавши цінну інформацію про діяльність та науково-соціальне життя української діаспори.

Бажаємо нових корисних зустрічей та прагнемо співпраці з однодумцями в Україні та за кордоном, насамперед у США та Канаді.

ЦЕ НАША ЗЕМЛЯ!

є хто? Для нас це не є таємницею. Жандарм Європи, імперія зла -- це вже давно прикипіло до Росії. Чечня -- початок руйнування, тому її винищують всіх чеченців від малого до старого. Знають, що за Чечнею почнуть боротися башкири, чуваші, татари та інші, нищені впродовж століть народи.

Ми пам'ятаємо, як за спиною Богдана Хмельницького Московія зрадила нас, підписавши з Польщею договір про поділ України навпіл. Століттями винищувалося все українське, нас зробили малоросами, вкравши історичну назву і перекрутивши на свою користь історичні факти. Сьогодні хочуть відібрати в нас Тузлу. Хоча про те,

щоб віддати нам землі Воронезької, Курської, Білгородської та Ростовської областей, які в загальному підрахунку втричі більші за Крим, не говорять. А якщо сюди додати борги Росії за всі злочини проти України (виселення, фізичне знищення, привласнення майна і т.п.), то це складає суму в кількості мільярдів доларів. Отже, Росія -- вічний боржник нашої неньки. На жаль, імпершовіністи висновків не роблять.

Козаки Буковинського Коша Українського Козацтва висловлюють рішучий протест агресивним і провокативним діям з боку Росії і вимагають негайного припинення зазіхань на українські землі. Ми

звертаємося до вищого керівництва нашої держави, щоб перестало гнути спину перед сусідньою країною, а поводилося гідно, як представники великої європейської держави. Козаки Буковини закликають усіх козаків України і патріотів приєднатися до протесту, згуртуватися навколо національної ідеї для захисту нашої Вітчизни. Острів Тузла далеко від Буковини, але то наша земля і ми готові її захищати від будь-якого агресора.

Від козаків Буковинського коша Українського Козацтва кошовий отаман

О. Бурденюк ("МУ")

Клара Гудзик ("День")

У столиці споруджується собор Воскресіння Христового Української Греко-Католицької Церкви. Одночасно в Києві зводиться і резиденція предстоятеля церкви, яка вклучає церковно-адміністративні приміщення, і величезна конференційна зала для проведення синодів та інших зібрань духовенства. У будівлі храму передбачені кімнати, де зможуть поза службою збиратися і спілкуватися миряни, де відбуватимуться заняття недільної школи, катехизація тощо. Там буде навіть каварня (у підвальному поверсі храму).

Це перший великий храм, який УГКЦ буде в Києві! Крім того, -- церква споруджує його як катедральний -- патріарший собор, як осередок церковного життя греко-католиків України і дія-

УГКЦ НА ЛІВОМУ БЕРЕЗІ ДНІПРА

спори. На сьогодні в столиці є тільки дві невеличкі греко-католицькі церкви (на Аскольдовій могилі й на Львівській площі) та кілька каплиць. Той факт, що новий храм Воскресіння Христового споруджується на лівому березі Дніпра, можна вважати певним символом, знаком того, що УГКЦ втрачає вимушений історичний статус регіональної "західньоукраїнської" церкви і, подібно як всі інші наші церкви, стає просто "українською".

Коли обиралося місце для храму, церква була більше зацікавлена правим берегом. Але тепер усі згодні, що кращого майданчика для катедрального собору обрати було неможливо -- велика земельна ділянка, мальовнича природа, за Дніпром -- Київські гори. Киє-

во-Вишгородський екзарх -- єпископ Василій Медвіг -- куратор будівництва від церкви -- звернув мою увагу на той факт, що звідси гарно видно великі православні святині -- Києво-Печерську Лавру, Святомихайлівський храм, дзвіницю Софії Київської та Андріївську церкву, місце, де колись українську землю благословив апостол Андрій. А новий храм буде видно з правого боку Дніпра -- він стоїть на березі протоки, серед зелені. Добре й те, що будівництво храму співпало з розбудовою та упорядкуванням житлового району навколо -- немає жодних сумнівів, що храм внутрішнього оздоблення, то це особливо, досі не вирішене питання: хто і в якому стилі писатиме іконостас, Христа Пантократора у центральному куполі;

будуть чи не будуть у храмі мозаїки та вітражі тощо. Тут може повстати неабияка проблема вибору -- сьогодні в Україні спостерігається дійсний розвиток образотворчого мистецтва, пов'язаного з християнством.

Після завершення та освячення храму Воскресіння Христового, неминує повстане складна з багатьох точок зору -- адміністративної, церковно-політичної і просто політичної -- проблема переезду архієпископії УГКЦ зі Львова до Києва. Хоча це подія майбутнього, деякі навколоцерковні політики вже "рішуче і категорично" виступають проти. Не враховуючи того, що у вільній державі Церква сама вирішує питання, де мати свій духовний центр.

ПРЕЗИДЕНТ Л. КУЧМА ЗА БЕЗ'ЯДЕРНУ УКРАЇНУ

Київ (АПУ). -- Президент України Леонід Кучма вважає, що, якщо Україна прийняла рішення бути без'ядерною державою, то вона повинна його виконувати. Так глава держави прокоментував заяви деяких окремих політиків про можливість повернення Ук-

раїні ядерного статусу.

Кучма визнав, що "якби Україна мала третій у світі за потужністю ядерний потенціал, то, можливо, з нею не так би нині розмовляли". "Однак, -- ми прийняли рішення бути без'ядерною державою, і масмо його виконувати"

КАРАЇМИ ВІДЗНАЧАЮТЬ СВЯТО ВРОЖАЮ

Симферопіль (АПУ). -- У Євпаторії караїми Криму відзначають свято врожаю "Орах Таю". Вперше за 70 років свято відзначається з дотриманням усіх традицій.

"Орах Таю" розпочався богослужінням та освяченням овочів і фруктів. Дорослі та діти під час свята влаштовують веселі змагання і танці, після чого учасники

і глядачі куштують фрукти.

До речі, караїми -- малочислений юрдинний народ України. На сьогодні в Євпаторії проживають 262 караїми, всього ж в Україні їх нараховується 1.1 тис., у світі -- 1.7 тис. осіб. Найдавніше поселення та намісник караїмів належить до 2 року до н. е.

Оксана Соловей

ЗА ГЛУХОЮ СТИНОЮ

(Доповідь читана 17 червня в Урбані та 20 вересня 2003 р. в НТШ в Нью-Йорку)

У незапам'ятні часи моєї навчання в Харкові, студенти залюбки повторювали анекдоту про недовірного учня, який на прохання викладача розповісти про Францію, неодмінно відповідав: перше ніж говорити про Францію, я розповім про Англію. Так сьогодні і я. Перед тим, як завести мову про Юрія Шевельова, дозволяю оповісти вам про Івана Великого — дзвіницю за мурами московського Кремлю. Почав її зводити Іван Калита над старовинною церквою у пам'ять святого Івана — автора "Лествиці", а закінчив Борис Годунов: додано два яруси, піднято башню. Восьмигранна башта майже стометрової висоти, близько чотирьох століть була найвищою будовою в Москві. Люди нарекли її Іваном Великим.

Одинадцятого лютого 2003 року, в Києві відбулася презентація українського перекладу найбільшої праці Юрія Володимировича Шевельова — "Історичної фонології української мови". З закордону на цю подію швидко відгукнулося Радіо "Німецька Хвиля". У передачі, між іншим, наведено слова Ульріха Шваера, вченого з Мюнхену: "...історична фонологія Шевельова — це обов'язковий твір для всієї міжнародної славістики". На Заході ця фундаментальна праця відома з 1979 року. Шлях до українського читача був довгий і грудкуватий не лише для твору, але й для Автора.

До кінця 80-их років, ймення Шевельова належало до заборонених у межах УРСР. Ні про вченого, ні, тим більше, про його мовознавчі праці, не вільно було згадувати. Людина на землі Батьківщини офіційно не існувала. Навіть у погормних статтях на адресу "буржуазних націоналістів", що досить таки часто з'являлися в журналі "Дніпро", ті, хто писав, здебільшого відбувалися загальниками, не налягали на конкретні прізвиська, щоб не призвичаювати до них читачів. Ймення Шевельова вперто замовчувалося.

Першою несподіванкою були спогади Бажана "У світлі Курбаса" ("Вітчизна" за жовтень 1982 р.) В них теж про Шерека-Шевельова не мовлено ні словечка, але...

У листопаді 1979 р., тоді ще нью-йоркський журнал "Сучасність" надрукував нарис Юрія Шерека "Зустріч з Березолем". Зустріч відбулася влітку того ж року в Единбурзі, Шотландія, де гастролював грузинський театр ім. Руставелі. Юрій Володимирович бачив виставу, що "стала сенсацією

театральної Великобританії" — "Кавказьке крейдиане коло" Брехта. В нарисі Шерека є згадка про приїзд руставелівців до Харкова 1930 р. і поїздки "Березоля" до Тбілісі 1931 року. Художніми керівниками театрів були тоді в Грузії — Сандро Ахметелі, а в Україні — Лесь Курбас. Згадує Шерека і про взаємну приязнь цих режисерів-новаторів та їхню трагічну долю. Є в нарисі таке: "Найцікавішим буде те, що ідучи в річніші шухань двадцятих і початку тридцятих років, не імітуючи їх, а творчо їх продовжуючи, вистава дивним дивом стоїть ближче не до традицій Ахметелі, а до традицій Курбаса". І на закінчення: "Можна було знищити особу Курбаса. Показалося, що не можна було знищити того, чим він заповнював містечко. В обставинах лютого політичного притиснення, зерна творчих процесів виявили дивовижну, неймовірну здатність зберігатися під мерзлотою земної поверхні, щоб прорости через багато років".

Спогади Бажана різко перевертуться з нарисом Шерека. Читаєш і мов учуваєш розмову двох осіб, приналежних до одного покоління, до того самого культурного рівня, людей зі спільними зацікавленнями і дуже подібними поглядами на новітню історію країни, в якій вони зросли і змужніли. Я не могла себе перекопати, що все це чиста випадковість чи витвір моєї уяви. Сьогодні я переконана, що Бажан читав статтю Шерека і у своїх спогадах звертався в першу чергу до нього. Чи то якімись незвіданими шляхами "Сучасність" добулася в Київ, чи Бажан побачив її десь за межами УРСР, не мало ваги. Мала вагу папутика зв'язку. Мовби глуха стіна дала тоненьку тріщину. Та стіна продовжувала стояти, тріщинка її не зрушила. Недавнє Шевельову сповнилося сімдесят п'ять років. З цієї нагоди Льондський Університет (Швеція) надав ученому почесний докторат та лавровий вінок. Навіть без особливого знання шведської мови, можна зрозуміти в доданому дипломі: "в майбутні десятиліття славістика не зможе обійтися без праць Шевельова".

Оскільки до Сполучених Штатів заборонено ввозити рослини, лавровий вінок кикликав збентеження на митниці. Де взяли? Чому? Покажіть! Довелося відкрити упакування, пояснити від кого й за що. Зійшлися урядовці, розглядали, ахкали, вітали і пропустили. Вінок до останнього дня спочинав в нью-йоркській квартирі вченого.

Наступного літа Юрій Ше-

льов отримав майже одночасно два листи. Перший, зовсім коротенький (від 8 травня 1984 р.), прибув від знайомого з Англії. Наведу його повністю.

Дорогий Юрію Володимировичу! Сподіваюся Ви здорові, і Вам добре працюється. У мене все більш-менш утрусилось й упорядковалося. На жаль, радіо забирало багато сили.

Моя дружина веде курс російської розмовної мови в школі славістики Лондонського Університету. Недавно вона придумала студентам тему для розмови: "Які п'ять книг взяв би з собою на безлюдний острів?" Було багато Біблій і Шекспірів; один студент назвав "Історичну фонологію української мови" Ю. Шевельова. Ніяких стосунків з Україною чи українцями в цього студента немає. Дружина вернулася приголомшена. Власне, заради цього і пишу Вам. Буду радий бачити Вас у Лондоні. Ваш Ігор Померанцев.

"Фонологія" вже чотири роки була доступна англійськомовному читачеві. Розходила вона, в основному, по бібліотеках, у приватні збірники потрапляла рідше. Та й не диво — в той час у Канаді (про інші країни не знаю) за книгу треба було платити триста десять канадських доларів, ціна кусюча.

Другий лист (від 22 червня 1984 р.) прибув з Москви. Цитую: Вельшановний професоре! Радий повідомити, що на останньому в цьому семестрі засіданні семінара по діхронічній фонології Ви були героєм дня. Після закінчення семінара ми навіть збірники вислати Вам привітальну телеграму.

Головним доповідачем був професор Колесов. Особливо тепло прозвучала нотка про зустріч з Вами, про Вас як людину. Співдоповідачем був професор Жиліо. Він якнай докладніше розібрав Вашу діхронічну фонологію української мови.

Кінчається лист такими фразами: Ми робимо все, від нас залежне, щоб Ваші праці стали доступними всім. Ми будемо вдячні, якщо Ви зможете надати нам деякі матеріали, які ми будемо використовувати в наших дослідженнях. Щиро Ваш (підпис незрозумілий, коментар КШ — "Я, його ніколи не бачив").

Аркуш вкладено в стандартну на той час у Союзі конверту закордонних листів разом із листівкою, на якій загальний вигляд Кремлю. На першому пляні золоті бані церкви і двох дзвіниць; одна з них вилетіла геть у небо, височить над усіма будовами. На звороті листівки напис: "Юрію Шевельову,

фонологу, що піднявся вище Івана Великого"

З України вісток не було. До паростків "гласності й перестройки" лишилося добрих два роки, та й тоді не все відразу мінялося. Правда, з другої половини 80-их років, на щорічні літні конференції з українознавчих питань при Ілліноїському Університеті в Урбані, США, стали з'являтися гості з України. Спершу одиниці, а потім усе більше й більше. Їх радо зустрічали, обдаровували тутешніми виданнями, для них цілковито незнайомі (ану ж пошастить довести додому, ану ж на мордоні не відберуть). Кордон і далі лишався на замку, але щось таки мінялося. Лариса Масенко, згадуючи в "Дивослові" ч. I/2003 про працю Юрія Шевельова "Українська мова в першій половині ХХ століття", говорить: "Наприкінці 80-их рр. кілька примірників цієї книжки нелегальним шляхом потрапило в Україну (с. 62). Приблизно в той самий час у московському видавництві "Прогресс" вийшов російський переклад праці американського славіста Хенріка Бірбаума "Праслов'янський мовний" В ній сторінки 74-78 присвячені сумлінному розглядові праці Шевельова "Передісторія слов'янських мов: історична фонологія праслов'янської мови". Загальний висновок автора такий: "Треба сказати, що книга Шевельова є сьогодні найкращим дослідженням загальнослов'янської фонології".

Однак, що вільно панові, не вільно йванові. В Україні ім'я Шевельова все ще згадувалось хіба в приватних розмовах, а в друку не з'являлося. Як висловився Іван Дзюба, "гласність" друкарська поступалася "гласності" усномовній. Легально ймення Шевельова з'явилось в материковій українській пресі щойно 1990 року. Учасники Конгресу МАУ в Києві стоячи привітали свого вченого, а його звернення до аудиторії: "Любі друзі, шановні вороги!" відразу набуло рис крилатої фрази.

Тиждень після Конгресу МАУ, на вулиці в Одесі до Шевельова підступили молоді хлопці. - Ми вас пізнали, ви — професор Шевельов, ми чули ваш виступ по телевізії, він нам дуже сподобався, дякуємо, що ви до нас приїхали.

Крига замовчування скресла. Та доведеться почекаати ще десяток літ, поки капітальна праця вченого, орус таглан його життя, зазвучить рідною мовою. Автор вже до цього дня не доживе. Колись давно, як ще нерушно стояла глуха стіна між еміграцією й Україною, Юрій Володимирович зауважив

СВІТОВА ПОЕЗІЯ В УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕКЛАДАХ

Рубрику веде Роксоліна Зорівчак

Текст чотирнадцятих

ЛАЦО НОВОМЕСЬКИЙ
1904 – 1976

Відомий словацький поет, автор збірок "Неділя" (1927), "Ромбод" (1932), "Відчинені вікна" (1935), "Святий за селом" (1939), "Контрабандним олівцем" (1948), "Вілла Тереза" (1963).

Поезії Новомеського властива смілива образність, що органічно поєднується із засобами народної словацької поетики, народною символікою. Поет створив чимало віршів політичного, громадянського звучання, відгукуючись на певні проблеми, що хвилювали і людство загалом і словацький нарід зокрема. Чимало поезій присвячено темі про ролі і завдання поета в суспільстві. Подаємо один з таких віршів у перекладі Г. Кочура, що переклав по-українському 38 поезій Л. Новомеського. Чимало творів цього словацького поета перекладали також Д. Павличко та І. Драч.

СЛІВА

Якщо читач урве хоч півгодинку тику
І, з виру вирвавшись, з буденних чвар та драм,
За книжкою його, забувши власне лихо,
Порозуміється з життям;

Якщо за віршами його старий полине
В країну споминів і, їх напившись вщерт,
В спасенній свіжості блаженної хвилини
Спокоїно, як життя, зустріне смерть;

Якщо строфа його, піднісши силу духу,
Поможе в'язи серед усіх страхіть,
І навіть голосно він привітає муху,
Котра до камери зинаєшк залетить;

Якщо зітхне стара повійниця, притисши
Пожмаканий листок до висохлих грудей, —
Мовляв: "Диви, про нас, та й як же гарно пише!
А то ж саме бридке ми чуюм од людей";
Якщо тоді, коли знайти так важко слово, —
Рядок тоді, коли спалахне промінчиком в росі,
В і н прошепоче їй, і потім ще, і знову —
В хвилину, про яку не часто й пишуть всі;

Якщо т а к и м поет спромігся людям стати, —
Хай сто раз менше він рядків пустив у світ, —
Над пам'ятник його немає вищих статуй!

А бронза... що ж, вона, як завше — дефіцит.

при розмові: — Те, що Грушевський зробив для української історії, я зробив для української мови. Іншими словами — мовознавчі праці Шевельова ішли супроти офіційно прийнятій в Союзі і прощовуваної на Заході теорії про походження "трех братніх мов" і про шляхи їх розвитку. Зокрема обидві монографії з історичної фонології (праслов'янської й української мови) в суті речі руйнували основу тієї теорії. І саме це, а не якась інша вигадана причина, зробило вченого персоною поп грати в Радянському Союзі на довгі роки. Відкрийте дев'ятий том УРЕ

першого видання на сторінці 272: "Після перемоги комунізму у світовому масштабі, всі мови будуть кінцем кінцем замінені єдиною всесвітньою мовою". Не проти ночі згадувати.

Народна мудрість говорить, що й один у полі воїн, але вона мовчить про те, як тяжко буває тому самотньому. Хочеться вірити, що "Фонологія української мови" знайде на Батьківщині Автора свого читача й виховає послідовників. Ба, як сказав поет: "Шлях тоді проляже в світ, Коли йтимуть за тобою" (Дмитро Павличко). В гурті таки легше.

Анатолій Кочур ("УМ")

Доктор історичних наук, завідувач кафедри української історії та етнополітики Київського Університету ім. Тараса Шевченка

ГОЛГОФА ОСТАННЬОГО ГЕТЬМАНА

II
Покарання

Січова старшина була репресована: віддані під суд з конфіскацією майна полковники М.Чорний, С.Гелех, І.Кулик, І.Гараджа, курінні отамани О.Паралич, М.Головко, військовий писар І.Глоба — заслані до Туруханського краю, військовий суддя П.Головатий — ув'язнений у Тобольському монастирі та багато інших.

Князь Потьомкін, який неодноразово на словах засвідчував повагу до заповідного кошового, називавши його "милостивим своїм батьком" і "нерозлучним другом", сам видав наказ про арешт Калинишевського. Фаворит писав до Катерини II: "Всемилостивіша государина! Вашій імператорській величності відомі усі державні вчинки кошового Січі Запорозької кошового Петра Калинишевського і його спільників, які підступне буйство настільки велике, що не вагаючись уже перерахуванням оно розчулювати тендітне і люднолюбне ваше серце. Злочини їхні заслуговують смертної страти. Проте як постійна пишноти душі вашої супутниця цнотливість перемагає суворість злостивості лагідним і мітним виправленням, то чи не зволите підлеглим праведному суду вашому ув'язнення оголошити милосердя позбавлення від кари, яку вони заслужили, а замість того повеліти відправити їх на вічне утримання до монастирів, із яких кошового — до Соловеського". В кінці листа Потьомкін натякнув на можливість нагородити "вірогідданих рабів" за рахунок запорозьких земель. Катерина II підписала: "Бути по цьому", а за "вірну службу" пожалувала фаворитові 100 тисяч десятин землі, ще одному із авторів антикозацького маніфесту генерал-прокуророві князеві В'яземському — 200 тисяч десятин, де раніше знаходилася Січ. Решту земель Запоріжжя роздано дворянам та німцям-переселенцям: від 1500 до 2000 десятин.

25 червня 1776 року, прямо з контори Военної Колегії під суворим конвоем з семи воїків, Калинишевського на трійках вивезено з Москви до Архангельська. Вони прибули туди 11 липня і, найнявши за 20 крб. човен в купця Воронікіна, переправилися Білим морем на Соловки — разом з додатковою охороною.

На одному з Соловеських островів є гора під назвою Голгофа. Саме на ній і "розп'ято" Петра Калинишевського. Тутешня монастир-

ська в'язниця вважалася найдавнішою і найстрашнішою серед російських тюрем. За особистим наказом царів сюди відправляли небезпечних ворогів абсолютизму. За жорстокістю утримання вона не знала рівних. Ув'язнені живцем гнили у земляних ямах.

Спочатку отаману помістили до одного з казематів Головленкової башти, де умови існування були неможливі. Російський історик Колчин, який у 1880-их роках був монастирським фельдшером, так описував камеру цього в'язня: "Стіни сірі, плісняві, повітря затхле, сперте. Тому, хто пробув близько півгодини в задушливій атмосфері каземату, стає душно, кров приливає до голови, з'являється якесь безмежне відчуття страху. В кожного, хто тут побував, навіть найсуворішої людини, мимоволі виривається з грудей якщо не крик, то тяжке зіздання і з язика злітає запинання: "Невже тут можливе життя? Невже люди були настільки міцні, що зносили роки цього домовинного існування?" У камері, де сидів Калинишевський, постійно протікала стеля, про що свідчить письмове повідомлення намісника від 12 жовтня 1779 р.: "За багаторазовим мене проханням П.І.Калинишевського для потреби йому до виправлення і перекриття житла, в якому він живе, що від дощу велика течя відбувається, від чого і одежа в нього гниє, і просить ваше високопреподобіє на його рахунок найняти чотирьох чоловік і навесні з іншими монастирськими робітниками надіслати з вказівкою на його ім'я, хто і якими цінами". Так за власні гроші Калинишевський відремонтував свою камеру.

Дмитро Яворницький віднайшов у книзі "Приходу грошей 1776 року липня 29 по 1781 рік червня 15", що Калинишевському видавалось на утримання по одному карбованцю на кожен день: "1777 року серпня 23. Прийнято від відставного капітана Михайла Барашкова, присланих з повідомленням архангельським губернатором Головиним на харчування утриманому вищеписаному колишньому кошовому Калинишевському з 26 червня цього року по 26 липня 1778 порційних грошей по карбованцю на день, всього триста шістьдесят п'ять карбованців"

Прощений

Український історик П.Єфименко, перебуваючи на засланні в Архангельській губернії, в 1863 р. знайшов у місцевому архіві унікальні документи про ув'язнення останнього кошового отамана. Так, у відомостях за 1799 р., що посилалися у синод, проти прізвища колодника Калинишевського записано: "Калинишевський життя своє проводить смиренно і ніяких клопотів від нього немає". Старий запорожець провів

чверть століття у нелюдських умовах, але не втратив ані мужності, ані гостроти розуму. Лише 2 квітня 1801 р. указом нового імператора Олександра, І. Калинишевському "даровано прощення" і право за власним бажанням обрати собі місце проживання. Останньому кошовому виповнилося на той час рівно 110 років.

Після того, як Калинишевський за багато років вийшов на волю, від нього ткнуло землею. Старожили монастиря розповідали невтомному шукачеві козацьких старожитностей Дмитрові Яворницькому, який розшукав могилу кошового на Соловках, що після нього (П. Калинишевського. — А.К.) залишилося у камері понад два аршини нечистот, що, просидівши у в'язниці такий тривалий час, він став похмурым і втратив зір; у нього виросла довга борода, і весь одяг на ньому, каптан з гудзиками, розповзся на шматки і спадав з плеч

При перегляді архіву Соловеського монастиря, членові Московського Археологічного Товариства О.Гоздаво-Тишинському та членові Географічного Товариства П.Чубинському потрапив до рук лист Калинишевського (виходить, що не втратив зору, як свідчать перекази) архангельському губернаторові Мезенцову від 7 червня 1801 р., де не без іронії колишній кошовий отаман дякує за звільнення і просить дозволити йому "в обителі сій чекати з спокійним духом кінця свого життя, що наближається, бо за двадцять п'ять років перебування в тюрмі, він до монастиря цілком звик, а свободою і тут насолоджується повною мірою". Єдине прохання висловив він у цьому листі — дожити "залишок днів безбідно", зберегти те саме арештантське утримання — по одному карбованцю на день, що й дозволено.

П. Калинишевський, у зв'язку зі своїм звільненням, подарував на згадку Соловеському Монастиреві Євангеліє.

"Насолоджувався" свободою Калинишевський недовго. У суботу, 31 жовтня 1803 року, його не стало. Перед Преображенським собором Соловеського Кремля на могилу останнього кошового отамана ліг камінь зі святиницею епітафією, складеною центами. Гетьманові було, як вказано в епітафії, "112 літ от роду"

Сьогодні точне місце, де знаходиться могила Петра Калинишевського, невідоме. В 1930-их роках на монастирському цвинтарі були табірні городи, де вирощували овочі. На початку 30-их років тут утримували понад 300 тисяч з'явлів, далі — більше, аж до мільйона. До наших днів збереглася лише надмогильна плита з написом, викарбованим 1856 р., постриженим у монахи білоцерківським протодияконом Олександром, який заховався під криптонімом "А.А."

CONSTITUTIONAL COURT ALLOWS RADA TO ELECT PRESIDENT

KYIV (Interfax-Ukraine). The Constitutional Court of Ukraine ruled on 12 November that a draft law on changes to the Ukrainian Constitution envisioning the election of the president by parliament corresponds to articles 157 and 158 of the constitution.

The draft law, signed by 232 Ukrainian parliamentarians, foresees changes to 28 articles of the constitution and the addition of 16 new statutes. It increases the authority of the parliament for five years and envisages the formation of a parliamentary majority that has the right to select a government. If a parliamentary majority is not formed, the president has the right to dismiss the parliament.

According to the transitional statutes, the new procedure for forming the government comes into effect in 2006, when a new parliament is to be elected according to party lists. Within a month, the parliament must choose a president. The next presidential elections must take place in October 2004; however, in 2006 the new parliament chooses a new president.

The draft law also stipulates that a Ukrainian parliamentarian loses his mandate if he quits the bloc that he was elected to. In addition, a parliamentarian is allowed to hold a government post while serving simultaneously in parliament. Judges will be elected for 10 years and can serve until they turn 70.

The court ruled that the draft law does not violate human rights or endanger Ukraine's independence or territorial sovereignty. The draft law was written by the Ukrainian presidential administration.

By Charles Batchelor (Financial Times)

MOODY'S LIFTS UKRAINE BY ONE NOTCH

Ukraine was given a one-notch upgrade by Moody's Investors Service, reflecting the ratings agency's positive view of its tax policies and its connections with the Russian economy.

The upgrade takes the rating of Ukraine's foreign currency and local currency bonds from B2 to B1 while foreign currency bank deposits have gone from B3 to B2. The outlook on the ratings is stable. The ratings are still deep within speculative grade territory and mean the country is still barred to a wide range of investors. Ukraine's upgrade came one month after Moody's awarded Russia investment-grade status for the first time and indicates a more positive view by the ratings agency of Russia and other former members of the Soviet Union.

However, Moody's stance has prompted some market participants to question whether the agency was not taking too positive a view of Russia and ignoring the uncertainties involved in forthcoming elections.

Since the Russian upgrade, confidence in the country's political institutions has been shaken by the arrest of Mikhail Khodorkovsky, chief executive of oil group Yukos.

Moody's has an investment grade rating on Kazakhstan, the central Asian republic, but S&P still maintains it as speculative grade.

Moody's said Ukraine had experienced "four years of strong economic growth and growing foreign

currency reserves, supported by prudent fiscal and monetary policies."

Ukraine recently increased its forecast for growth in its gross national product this year from 6.5 to 7.5 per cent. Its economy grew by 4.8 per cent in 2002.

On the downside, Moody's pointed to domestic political disagreements within the Ukrainian parliament and between parliament and president Leonid Kuchma, though it said these had not prevented the passage of important tax reforms that would provide further economic stimulus in the future.

"Key structural reforms in agriculture have been implemented and pension reform has begun. Reform of the energy sector, accelerated privatization efforts and continuation of tax reform are important tasks for the future," it said.

The yield spread of Ukraine's 11 per cent bond due 2007 over US Treasuries has narrowed over the past two years from more than 1,000 basis points to less than 500bp, reflecting the improving outlook.

"You only have to look at the rise in reserves and the minimal levels of debt to see why it has been upgraded," said Jerome Booth, at Ashmore Investment Management. "But there is serious political discord so they are definitely not in the same category as Russia."

Ukraine is rated B+ by Fitch Ratings and B by S&P, one notch lower, but with a positive outlook.

UKRAINE, POLAND TO HOLD NEXT ROUND OF PIPELINE TALKS

Kyiv. (Interfax) - Ukraine and Poland will continue to discuss extending the Odessa - Brody pipeline to Plotsk this November, despite media reports that Poland intends to stop negotiating unless the pipeline is filled with Caspian oil by December 6. "We continue to have productive talks with Poland on drafting an agreement on the use of the Odessa - Brody pipeline and extending it to Plotsk. The talks are being conducted on an expert level and we expect the next round of those talks will take place in the middle of this month," Alexander Chaly, a Ukrainian deputy foreign minister, told reporters.

Chaly went on to say that backing for the pipeline from the European Union and the governments of countries aspiring to join the EU was as "strong as ever." "I think political support for the project is as strong as ever. Concrete negotiations are being conducted on signing the relevant contracts with leading European and American firms," Chaly said.

Ukraine and Poland were originally due to sign a deal to extend the pipeline to Plotsk on October 30-31. The event was put back, though, tentatively to November 13 or December 6. Ukrainian and German businessmen meeting for a roundtable in Kyiv on November 7-8 urged the heads of the states concerned to give their support to the Odessa - Brody pipeline.

"Ukrainian and German business people believe the Odessa -

Brody project is acquiring strategic importance for Europe in the context of EU enlargement," the Ukrainian Union of Industrialists and Entrepreneurs told Interfax after the roundtable.

Ukraine, Poland and the EU in May 2003 signed a declaration of their support for transiting Caspian oil along the pipeline and extending it to Plotsk. The oil would be piped from Plotsk to Gdansk.

The United States, Kazakhstan and Azerbaijan also back these plans, but Russia would rather see the pipeline used in reverse to carry its own crude.

The Odessa-Brody pipeline, which is 674 km long and 1,020 mm in diameter, and the Yuzhny or Southern oil terminal were completed in May 2002.

The first stage of the Odessa-Brody transport system has capacity for 9 million-14.5 million tons of oil per year, and 200,000 cu m of tank farms. It is thought through capacity will be augmented to 40 million-45 million tonnes of oil annually and storage capacity to 600,000 cu m. The terminal would be capable of accepting tankers with deadweight of up to 100,000 tons.

Ukraine is torn between using the pipeline to ship Caspian oil to Europe or to ship Russian Urals crude to the Black Sea. The latter option would involve using the pipeline in reverse mode. The Ukrainian government aims to reach a decision in January.

UCCA SENDS "HARVEST OF DESPAIR" FILM TO PULITZER PRIZE BOARD AND NEW YORK TIMES

New York, NY (UCCA) - On November 21, 2003, the Pulitzer Prize Committee is scheduled to meet in New York City for their bi-annual Board meeting, during which they presumably will decide the fate of Walter Duranty's Pulitzer Prize. In a final effort to strip Duranty of his 1932 Pulitzer Prize, the Ukrainian Congress Committee of America (UCCA) has sent copies of the award-winning film "Harvest of Despair" to each member on the Pulitzer Prize Committee, as well as New York Times Chairman and Publisher Arthur Sulzberger, Jr. The UCCA would like to thank Slawko Nowitski, producer of the film, for his cooperation with the UCCA in obtaining the master copy to reproduce.

The documentary film, produced by the Ukrainian Famine Research Committee, was sent accompanied by a letter, which states in part, "The eloquent, yet somber narrative of this documentary film is accompanied by archival scenes that depict the true state in famine-stricken Ukraine in the early 1930s. The scenes shown are contradictory to the lies promulgated by Walter Duranty when he wrote 'There is no famine or actual starvation, nor is there likely to be' Understanding that Duranty was awarded the Pulitzer Prize in 1932 for his writing in 1931, nevertheless, he was a shill for the communists before, during and after the Ukrainian Famine-Genocide. This is evident, when in 1931, he him-

self stated that "in agreement with the New York Times and the Soviet authorities" his official dispatches always reflect the official opinion of the Soviet regime and not his own. Such an acknowledgement by Duranty not only discredits his "objective" coverage of the Soviet Union in 1931, but questions his journalistic integrity, for which he was awarded the prestigious Pulitzer Prize."

The yearlong campaign to revoke Walter Duranty's 1932 Pulitzer Prize, timed to coincide with the 70th Anniversary of the Holodomor, the Ukrainian Famine-Genocide, is part of the UCCA's larger program to counter continuing Holodomor-deniers. The wide-ranging program, launched in January 2003 at a UCCA Executive Board meeting, began in earnest in early February with a letter, fax, and e-mail writing campaign to the Pulitzer Board. The program was augmented by a proposal from the Ukrainian Canadian Civil Liberties Association to launch a worldwide postcard campaign in April 2003 directed to Mr. Sig Gissler, Administrator of the Pulitzer Prizes, followed by another worldwide postcard campaign in October 2003 targeting the New York Times. The UCCA welcomed and co-sponsored the UCCLA initiatives, thus ensuring that the Pulitzer Prize Committee and the New York Times received thousands of cards from around the world urging the Committee and the New York Times to posthumously revoke Walter Duranty's prize.

POLISH SPEAKER BACKS UKRAINE IN TUZLA CONFLICT

KYIV (Interfax-Ukraine). -- Poland supports Ukrainian territorial integrity and sovereignty, in particular in the light of the construction of a dam by the Russian Federation in the Kerch strait the Tuzla Island, the head of Poland's parliament, Marek Borowski told this a briefing on November 17 after a meeting in Kyiv with the Ukrainian parliament speaker Volodymyr Lytvyn.

The Polish speaker hails close relations between Ukraine and Poland and believes the two parliaments must play a significant role in the bilateral cooperation.

The Polish parliament's Euro-

pean committee is prepared to share its experience with the Ukrainian parliament, he said and promised that Poland would monitor the upcoming elections.

For his part, the Ukrainian speaker Lytvyn said that the sides "had established that relations between Ukraine and Poland are optimal for the expansion of the European Union and an accurate measurement of strategic partnership."

Lytvyn reported that Ukrainian politics, constitutional reform, the presidential elections and changes to election legislation were discussed during the meeting.

UKRAINIAN FEDERATION AND THE AMERICAN JEWISH COMMITTEE, PHILADELPHIA CHAPTER DECRY GENOCIDE

A Statement of Unity

The Ukrainian Federation of America, and the American Jewish Committee, Philadelphia Chapter, offers this joint statement on the 70th Anniversary of the Ukrainian Famine and Genocide of 1932-1933, which claimed millions of lives.

The history of Communism and the Soviet Union, particularly in its Stalinist period, is a history of tragedy and suffering for many peoples. This genocidal Famine from 1932 - 1933 was not an unforeseen accident of nature. It was an evil perpetrated with cold and calculated efficiency by the Soviet state against a territory it controlled and kept sealed from the outside world.

Recently, new information on the Famine has been uncovered in U.S. and European archives, and documents both the tragedy itself and the mechanism of its perpetration.

The Ukrainian Federation and the American Jewish Committee are compelled to constructively use this 70th anniversary as an opportunity to publicly decry and condemn this notorious example of man's inhumanity towards man, and call upon our communities and educators to teach, remember, and thereby honor the memories of those who perished according to the plan of the savage regime of Joseph Stalin.

Our Peoples are united by the horrors this genocide, which gives new meaning to the concept of "food as a weapon," in a century riddled with the extermination of our fellow human beings. This is not only a Ukrainian tragedy. We are united in our efforts to ensure that it does not happen again.

UCCA TO ORGANIZE PICKETS BEFORE THE NEW YORK TIMES AND PULITZER COMMITTEE

NEW YORK, NY (UCCA). - In a few short days the Ukrainian community's year-long campaign to revoke Walter Duranty's Pulitzer Prize will seemingly come to an end. Having explored various methods to advocate the community's position to the *New York Times* and the Pulitzer Board to revoke and return Duranty's prize, the final outcome will presumably transpire on Friday, November 21, 2003 when the Pulitzer Committee assembles at its bi-annual meeting in New York City.

The Ukrainian Congress Committee of America (UCCA), in cooperation with the Ukrainian World Congress (UWC), is organizing demonstrations before the *New York Times* building in New York City, as well as the national bureaus throughout the United States. Demonstrations are scheduled for Tuesday, November 18, 2003 at 12PM and proposed in cities where Ukrainian communities reside including: Chicago, Los Angeles, San Francisco, Atlanta, Philadelphia, Hartford, Albany, and Washington, DC. Similar demonstra-

tions will be held in major cities throughout the world where *New York Times* foreign bureaus are located.

On Friday, November 21, 2003, the Board of the Pulitzer Prizes will convene at Columbia University in New York City. On that day, a second demonstration is planned before the university's School of Journalism as the Pulitzer Prize Board and its special subcommittee on Duranty meets to presumably decide the fate of Walter Duranty's Pulitzer Prize. The picket is planned to coincide with the Pulitzer Board's deliberations.

Informational leaflets will be distributed at all demonstrations calling attention to Duranty's admission that "in agreement with the *New York Times* and the Soviet authorities, his official dispatches always reflect the official opinion of the Soviet regime and not his own." Thus, while writing for the *New York Times*, Duranty lied for the Soviets and helped covered up one of the twentieth century's gravest crimes against humanity - the Ukrainian Famine-Genocide of 1932-1933.

- ✓ Church Parishes
- ✓ Institutions, Societies and Organizations
- ✓ Professionals, Businesses and Byers
- ✓ Members of the Ukrainian Community
- ✓ Members of the Ukrainian Fraternal Association

HOLIDAY ADS AND GREETINGS IN "NARODNA VOLYA / UKRAINIAN HERALD"

As in the past, we are presently preparing an expanded version of our publication which will include Christmas and New Year advertisements and greetings.

The Prices are as Follows:

2 inches by 2 columns...	\$ 25.00
3 inches by 2 columns...	\$ 30.00
4 inches by 2 columns...	\$ 35.00
1/4 page.....	\$ 75.00
1/2 page.....	\$ 135.00
Full page.....	\$ 235.00

Deadlines for ads and greetings are:

Gregorian Calendar - December 8
Julian Calendar - December 15

All ads and greetings should be sent in together with a text and a check or money order to:

Narodna Volya
371 North Ninth Ave.
Scranton, PA 18504

Or call (570) 342 - 0937
Fax (570) 347 - 5649

ATTENTION!

THE NEW UFA ADDRESS
AS OF NOVEMBER 1, 2003

IS
UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION
371 NORTH NINTH AVENUE
SCRANTON, PA 18504
Phone: (570) 342-0937
Fax: (570) 347-5649

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA

Symbol of our Rights
and Liberties

PIK LXXXXIII Ч. 46 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 4 ГРУДНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA DECEMBER 4, 2003. YEAR LXXXXIII № 46

ЩОБ УКРАЇНА ШВИДШЕ СТАЛА ЧЛЕНОМ СОТ...

Київ (АПУ). — 3 метою прискорення вступу України до Світової Організації Торгівлі (СОТ), Президент Кучма доручив Кабінетові Міністрів активізувати працю щодо гармонізації законодавства України, зокрема, із питань розвитку автомобілебудівної промисловості з нормами й вимогами СОТ.

Уряд має також підготувати законопроект про державну підтримку галузей економіки, передбачивши в ньому механізм надання пільг, що відповідає нормам і

вимогам СОТ, та внести у тримісячний строк цей законопроект на розгляд Верховної Ради.

Крім того, Кабінет Міністрів України зобов'язаний зупинити до законодавчого вирішення питання про механізм державної підтримки галузей економіки затвердження інвестиційних програм підприємств, що пов'язані з одержанням податкових, митних та інших пільг за процедурами, що не відповідають нормам і правилам угод СОТ.

ПРЕЗИДЕНТ ПІДПИСАВ ДЕРЖАВНИЙ БЮДЖЕТ НА 2004 РІК

Київ (Інтерфакс-Україна). — Глава держави підписав ухвалений парламентом закон "Про державний бюджет України на 2004 рік". Закон набуває чинності з 1 січня 2004 року. Парламент прийняв бюджет 27 листопада в другому читанні.

Дефіцит бюджету становить 3 млрд. 429.53 млн. гривень, або 5.3% витрат. Прибутки становлять 60 млрд. 702.39 млн. гривень, витрати — 64 млрд. 192.22 млн. грн. Порівняно з державним бюджетом 2003 року, прибуток збільшено на 14%, витрати — на 14.9%.

РОСІЙСЬКІ "ПАРТНЕРИ" УКРАЇНИ ПРАЦЮЮТЬ "ПО-ДІЛОВИМУ"

Симферопіль (АПУ). — 3 середини листопада російська сторона заборонила українцям виллов хамси в зоні спільного промислу від мису Меганом у Криму до мису Дюоб у Краснодарському краї Росії, довжина зони становить приблизно 250 км.

Раніше на щорічних засіданнях міжведомчих комісій встановлювалася кількість човнів, які можуть проводити виллов хамси в зоні спільного промислу, а також квота виллову. Подібної домовленості досягнуто й у ході недавньої зустрічі. Однак, 21 листопада російська сторона відклала свій підпис під протоколом. Деякі експерти пов'язують цей демарш з ситуацією навколо українського острова Тузла у Керченській протоці.

Російська заборона економічно дуже вдарила по українських рибалках і судновласниках, які знають величезні збитки через простий човнів. На промислі озв'язкої хамси було задіяних 26 риболовецьких човнів, на виллов чорноморської хамси споряджено ще сім. Нову затію Росії обговорюють відповідні міністерства.

ПОРЯДКОМ УКРАЇНСЬКО-ТУРЕЦЬКОЇ СПІВПРАЦІ

Київ. — Як повідомляла ЗМІ, за підсумками 2002 року Туреччина посіла друге місце (після Росії) за обсягом споживання українських товарів і вийшла на четверте місце серед зовнішньоторговельних партнерів України, потіснивши за цим показником США.

Серед торговельних партнерів Туреччини Україна — на 23 місці за споживанням турецьких товарів та на 14 — за показником питомої ваги в імпорті товарів до Туреччини.

НАТО ДЯКУЄ УКРАЇНІ

Київ. — Як подали ЗМІ, міністри оборони країн-членів НАТО висловили вдячність Україні за той "практичний внесок у забезпечення миру і стабільності, який вона зробила у миротворчу місію Альянсу на Балканах, та процес стабілізації ситуації в Іраку". Про це йшлося у поширеній 2 листопада у штаб-квартирі НАТО заяві за підсумками засідання Комісії України-НАТО (КУН) на рівні міністрів оборони, що відбулося у Брюсселі.

Як зазначено в заяві, на засіданні заслухано доповідь міністра оборони України Євгена Марчука про хід реформи Збройних Сил та системи безпеки України цього року, а також окреслені пріоритети співробітництва з НАТО на цьому напрямку на 2004 рік. Учасники засідання відзначили як найважливіші досягнення України у 2003 році "здійснену повну ревізію оборонного сектора та початок реорганізації сектора безпеки". Також на позитивну оцінку, на думку НАТО, заслуговує посилення цивільного контролю над Збройними Силами України, чисельність яких до 2006 року скоротиться до 200 тисяч вояків.

Під час офіційної візиту прем'єр-міністра України В. Януковича до Туреччини, яка щойно закінчилася, укладено м.ін. міжурядову угоду про співробітництво в галузі охорони навколишнього природного середовища та програму співпраці між міністерствами культури України та Туреччини. Обговорено також зростання обсягів торговельно-економічних відносин, співпрацю у військово-технічній галузі та повсякденній розбудові Іраку та розвиток міжнародних транспортних коридорів.

За інформацією Франс-Прес, Марчук висловив деяку стурбованість тим, що Росія просунулася у співробітництві з Альянсом у певних сферах далі, ніж Україна: "Росія дала зрозуміти, що ніколи не вступить до НАТО, у той час як кінцевою метою України є інтеграція до Альянсу". Міністер також очікує посилення полеміки навколо НАТО в Україні у зв'язку з наближенням виборів Президента восени 2004 року.

Цього тижня, 4-5 грудня, у Брюсселі також відбудеться засідання КУН на рівні міністрів закордонних справ, під час якого плануються прийняти цільовий план Україна-НАТО на 2004 рік.

БОРИС ГРІНЧЕНКО (1863 - 1910)

Борис Грінченко

Цього року минає 140 років від дня народження Бориса Грінченка — визначного письменника, громадського і політичного діяча, публіциста, фольклориста і мовознавця, одного із засновників братства Тарасівців та засновника Української Радикальної Партії, найвизначнішого представника народництва, автора багатьох творів.

У 1902-1909 рр. Б. Грінченко зредував чотиритомовий "Словар української мови" (68,000 слів), що став одним із найкращих у слов'янській лексиці. Він брав активну участь у розбудові української літературної мови, виступивши за чистоту її наддніпрянської основи.

Разом із дружиною, письменницею Марією Загірною, перекладав українською мовою твори Шіллера, Гайне, Гете, Ібсена та інших західних письменників.

В смутну добу заборони українського слова під окупацією Росії, Борис Грінченко високо держав прапор української національної ідеї.

НАРАДИ ПРО УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКІ КОРДОНИ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ

Москва (АПУ). — Під час зустрічі з членами експертних груп Росії та України, які 17-18 листопада провели в Москві засідання щодо визначення правового статусу й розмежування Озівського моря і Керченської протоки, заступник міністра закордонних справ Росії В. Калюжний запевнив, що будівництво дамби в Керченській протоці зупинено й не продовжуватиметься.

За словами керівника української групи Леоніда Осаоволока, Калюжний також зазначив, що російська сторона вже не відкидає можливості розмежування озівсько-керченської акваторії.

На чергові українсько-російські переговори, що відбудуться 5 грудня в Києві, вона представить свої варіанти розмежування.

Л. Осаоволок сказав, що на столі переговорів тепер — проекти договорів про визначення правового статусу та розмежування Озівського моря, Керченської протоки й Чорного моря. Ці проекти, українська сторона внесла ще в 1996 році. Російська сторона також підготувала свій, щоправда, єдиний проект про правовий статус озівсько-керченської акваторії.

К. ГРИЩЕНКО НА ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ФОРУМІ "НОВА ЄВРОПА"

Київ (АПУ). — Як повідомив речник МЗС України Маркіян Лубківський, міністер закордонних справ України Костянтин Грищенко взяв участь у праці IX європейського форуму "Нова Європа", де виступив із промовою, присвяченою питанням розширення ЄС.

У своєму виступі К. Грищенко охарактеризував європейське розширення як акт історичної

справедливості по відношенні до східноєвропейських країн, для яких відкривається принципово нова сторінка їхньої історії.

Водночас глава МЗС України закликав не забувати про інших європейців, що прагнуть бути в єдиній Європі. На переконання К. Грищенка, новий європейський будинок не буде завершений, якщо за його стінами буде Україна.

У ГОЛОВНІЙ КВАРТИРІ ООН ПОКАЗАЛИ ФІЛЬМ ПРО ГОЛОДОМОР В УКРАЇНІ

Нью-Йорк (Бі-Бі-Сі). — У межах Тижня Пам'яті Голодомору 1932-1933 років, у головній квартирі ООН відбувся показ фільму про Голодомор, знятого за книгою відомого американського історика Роберта Конквеста "Жнива скорботи".

Як відзначили в пресовій службі МЗС України, фільм Р. Конквеста ввійшов в історію як одне з найвиразніших обвинувачень сталінського тоталітарного

режиму в злочинах проти Українського Народу. Перед демонстрацією фільму виступив відомий дослідник подій українського Голодомору 1932-1933 років — американський професор Джеймс Мейс. Присутнім був також перший заступник міністра закордонних справ України Володимир Сльченко, який перебуває в Нью-Йорку з нагоди Тижня Пам'яті.

У ВЕЛИКОБРИТАНІЇ ДОМАГАЮТЬСЯ ВИЗНАННЯ ГОЛОДОМОРУ ГЕНОЦИДОМ

Лондон ("НХ"). — Асоціація Українців у Великобританії розпочала серед депутатів британського парламенту кампанію лобювання щодо визнання голодомору в Україні 1932-33 років геноцидом. Попередні пропозиції подав у Палаті Громад парламенту депутат Джон Вілкінсон, що представляє парламентську групу "Британія-Україна".

Асоціація Українців у Великобританії (АУВБ) закликає всі місцеві осередки писати до депутатів парламенту від їхньої виборчої округи з вимогою підтримати пропозиції Дж. Вілкінсона. АУВБ наголошує, що ці пропозиції враховують абсолютно всі положення законопроекту щодо голодомору в

Україні, який вона подала до всепартійної парламентської групи "Британія-Україна".

Документ Вілкінсона називається "70-та річниця заподіяного Радянським Союзом голоду і геноциду в Україні." АУВБ розіслала своїм членам зразок листа, який, на її думку, кожен британський виборець українського походження має надіслати своєму місцевому депутатові парламенту. Цей лист містить пояснення щодо трагедії 1932-33 років в Україні і повідомляє про існування документу Вілкінсона щодо визнання голодомору геноцидом. Цей лист також закликає депутатів підтримати у Палаті Громад пропозиції їхнього колеги.

У ВІДНІ ВІДБУВСЯ ВЕЧІР ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ГОЛОДОМОРУ В УКРАЇНІ

Київ (АПУ). — У центральному кінотеатрі Відня "Метро Кіно", відбувся вечір пам'яті жертв Голодомору в Україні в 1932-1933 роках. Участь у ньому взяли представники офіційних, наукових та культурних кіл, громадськості та ЗМІ Австрії, української діаспори.

У зверненні до присутніх посол України Володимир Огризко зупинився на історичних аспектах цієї трагедії. Він підкреслив, що, як громадянин і посол України, вважає своїм прямим обов'язком донести правду про геноцид Ук-

раїнського Народу до австрійської громадськості та закордонних колег.

Генеральний вікарій католиків візантійського обряду в Австрії прелат Олександр Остайм-Дзєрович у своєму виступі також закликав засудити масове вбивство українських селян тоталітарним комуністичним режимом.

Присутні вшанували пам'ять мільйонів загиблих українців хвилиною мовчання. При цьому продемонстровано фільм режисера Олеса Янчука "Голод-33".

БЛИСКУЧІ ЗДОБУТКИ УКРАЇНСЬКИХ ВАЖКОАТЛЕТІВ НА ЧЕМПІОНАТІ СВІТУ

Київ (АПУ). — 9 олімпійських ліцензій з десяти можливих здобули українські важкоатлети на чемпіонаті світу, що відбувся у канадському Ванкувері. У складі нашої команди виступало 8 чоловіків і 7 жінок.

На ліцензійній першості чудово зарекомендувала себе жіноча збірна, яка виборола максимум ліцензій — 4. При цьому наші дівчата здобули 2 золоті, 1 срібну і 2 бронзові нагороди, посівши п'яте загальнокомандне місце. Особливо відзначилася представниця Збройних Сил Наталія Скакун з Чернігівської області, яка у ваговій категорії 63 кг здобула 2 "золота", "срібло", встановила світовий рекорд у поштовху — 138 кг і 4 євро-

пейські рекорди. Намагалася не відставати від подруги по команді ще одна представниця Чернігівщини Ольга Коробка /понад 75 кг, на рахунок якої дві "бронзи".

Деяко скромнішими виявилися успіхи у представників сильної статі. Вони вибороли 5 з шести можливих олімпійських путівок, вигравши при цьому 2 срібні і бронзову медаль. До того ж, прикрити травми вивели з ладу досвідчених провідників команди Ігоря Разорьонова і Дениса Готфріда, які виступають у категорії 105 кг.

Головний тренер збірної України з важкої атлетики Василь Кулак повідомив, що травма у Дениса не така складна, щоб спортсмен не зміг виступити в Афінах.

РОЗБУДОВУЮТЬ ПРИКОРДОННІ ЗАСТАВИ НА ЛУГАНЩИНІ

Луганськ (АПУ). — Понад 3.5 млн. гривень спрямовано з початку цього року на будівництво й обладнання військових містечок Луганського прикордонного загону. Понад 500 тис. грн. з цієї суми — шефська допомога міст, районів та підприємств області.

За розпорядженням голови Луганської обласної державної адміністрації О. Єфремова, кожен підрозділ Луганського прикордонного загону закріплено за конкрет-

ною установою або підприємством Луганської області. Для перебування й обладнання нових і діючих військових підрозділів Луганського прикордонного загону підприємства області надали допомогу будівельними матеріалами на загальну суму понад 140 тис. гривень.

До кінця року заплановано завершити обладнання трьох прикордонних застав.

"СОБОРНІСТЬ" ПРИСВЯЧЕНО МИКОЛІ ВІРНОМУ

Скрентон, Па. — Мюнхенський журнал "Соборність" — орган Баварської організації Національної Спільки Письменників України та Спільки Письменників Німеччини, виходить від 1997 року. Своє вереснєве число під редакцією Олександра Дека (№3 (19) 2003) журнал повністю присвятив знайомому письменникові та радіожурналістові в Америці Миколі Француженку - Вірному з нагоди його 80-річчя (25 листопада 2003 р.).

У журналі, що вийшов на 128 сторінках, коротко сказано про життєвий і творчий шлях письменника, що своїм пером вміло схопив Володимир Білія. На решту матеріалу склалися оригінальні твори Ювіляра — члена Національної Спільки Письменників України, який активно й наполегливо продовжує працювати на творчій ниві.

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L. and R.

ПЕРЕДПЛАТА
(амер. дол.)SUBSCRIPTIONS
(U.S. currency)

Для всіх передплатників:

For all Subscribers:

У США і Канаді річно 25.00 дол.
В інших країнах річно 30.00 дол.
Ціна одного примірника 50 центів.

U.S.A. and Canada per year \$ 25.00
In other countries per year \$ 30.00
Price per single copy 50 cents.

NARODNA VOLYA
Ukrainian Fraternal Association
371 North Ninth Avenue
Scranton, PA 18504

Phone: (570) 342 - 0937 Fax: (570) 347 - 5649
E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дупляк
Редактор

Narodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправити мову та скоротити надлишкові статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association
371 North Ninth Avenue
Scranton, PA 18504
Phone: (570) 342 - 0937
Fax: (570) 347 - 5649
E-mail: FRATRAG@aol.com

НАФТОПРОВІД ОДЕСА-БРОДИ-ПЛОЦЬК: ПОЛІТИЧНА ПІДТРИМКА Є -- БРАКУЄ ПРИВАТНИХ ІНВЕСТИВ

Україна, Польща та Євросоюз зацікавлені в успішному функціонуванні трубопроводу "Одеса-Броди-Плоцьк", надають йому політичну підтримку й сподіваються, що вже найближчим часом зголосяться також приватні інвестори, які вкладатимуть гроші в створення цієї нафтотранспортної системи. Про це йшлося на конференції в Брюсселі, присвяченій проєктові транспортування каспійської нафти через Україну та Польщу до країн Західної Європи.

Коридор "Одеса-Броди" є свого роду унікальним для постачання нафти в Європу. Таку думку можна було неодноразово почути від учасників форуму. За допомогою української нафтотранспортної системи, каспійську нафту можна перекачувати на західноєвропейські ринки в обхід Босфорської протоки. Представники ЄС бачать у цьому найкращий шлях.

По-перше, Європейський Союз хоче розгалужити систему постачання енергоносіїв, щоб не бути прив'язаним до окремо взятого транспортного коридору. Крім того, ЄС хотів би зменшити свою залежність від нафтовидобувних регіонів на Близькому Сході, де ситуацію не можна назвати стабільною. По-друге, значну частину своїх потреб у цьому країні ЄС досі покривають за рахунок північноморської нафти, поклади якої поступово вичерпуються. Тобто, треба шукати якісь альтернативи, але російська важка нафта замінити її не може, оскільки тут йдеться про легкі сорти, до яких саме й належить каспійська нафта. По-третє, ЄС хоче, аби на енергетичному ринку активнішу роль відігравали й майбутні члени ЄС -- східноєвропейські країни. Україна через трубопровід "Одеса-Броди-Плоцьк" планує постачати нафту до Угорщини, Словаччини, Чехії, Хорватії, а також до Австрії й Німеччини. По-четверте, нафтова магістраль з Одеси до Плоцька дозволить розвантажити Босфорську протоку, де нині активно ведеться транспортування нафти танкерами і де через це існують екологічні проблеми.

Отже, складається враження, що український нафтовий коридор може успішно вписатися в європейський енергетичний ринок. Чи існують складнощі у втіленні проєкту? Віцепрезидент Єврокомісії, комісар з питань енергетики й транспорту Лойола де Паласіо каже: -- "Слід вирішити головну проблему -- залучити в проєкт приватний капітал. Я думаю, що підписання угоди між Україною і Польщею прокладає для цього шлях", -- сказала.

Угода, про яку згадує Лойола де Паласіо і яку віцепрем'єр-міністри України й Польщі підписали на конференції в Брюсселі, передбачає продовження українського нафтопроводу польською територією. Але поки 400-кілометрової ділянки в Польщі не споруджено, нафта все одно може транспортуватися залізничним транспортом. Говорить спеціальний уповноважений України з питань євразійського нафтотранспортного коридору, президент "Укртранснафти" О. Тодійчук: -- "Нам дуже приємно, що досить активною в цьому процесі є Польща, яка створює умови для того, щоб уже найближчим часом транспортувати каспійську нафту з Бродів залізницею до південних заводів Польщі -- в обсягах півмільйона тонн нафти на рік." За його словами, перші поставки нафти можуть розпочатися вже в січні-лютому наступного року: "Якщо не буде якогось великого тиску на нас з боку наших опонентів, я думаю, що ми це зробимо", -- зауважив президент "Укртранснафти".

Однак є країна, яка не зацікавлена в постачанні нафти на європейську територію через український трубопровід -- це Росія, від нафто-транспортних шляхів якої Європа стане менш залежною завдяки коридору "Одеса-Броди-Плоцьк". На початку цього року російська компанія ТНК запропонувала качати по українському трубопроводі нафту в обсязі 9 мільйонів тонн, однак у зворотньому напрямку -- від Бродів до Одеси. Нині 52-кілометрова ділянка нафтової труби використовується в зворотньому напрямку. Говорить О. Тодійчук: -- "Дуже гучні й активні обговорення пропозиції ТНК й інших компаній щодо реверсу трубопроводу певним чином насторожили наших партнерів і вони вирішили вичікувати. Як правило, коли ми приходили з метою проведення переговорів про споживання легкої каспійської нафти, нам казали: ви спочатку, будь ласка, визначтеся, в якому напрямку ви будете качати", -- сказав Тодійчук. За його словами, нині ведуться активні переговори з приватним капіталом, що має дати свій результат -- наповнити трубу нафтою, яку можна буде качати в напрямку Європи.

Наталія Вікуліна ("НХ")

Сергій Чалий ("Час")

МАЛОРОСІЙСТВО ЧИ ВІДВЕРТА ЗРАДА ?

Спричинена ситуацією навколо острова Тузла, криза в українсько-російських стосунках, розставила чимало крапок над "і". І у внутрішній політиці, і у геополітиці. Почнемо з останньої.

По-перше, західні аналітики одержали чимало поживи для роздумів на тему, якою саме буде майбутня "ліберальна імперія", якими методами вона діятиме, які загрози нестиме для сусідів, і не лише для них. Отож, можна не сумніватися: ілюзій щодо путінської Росії у цьому середовищі відчутно поменшає. Але й сподівань на здатність України протистояти тискові з боку цієї імперії не надто побільшає.

По-друге, попри це протверезіння, офіційний Захід (включно з Польщею) одразу ж одхрестився від самої можливості втручання у конфлікт. Мовляв, це, властиво, двосторонній стосунк, то й розбирайтесь між собою самі. Таким чином, у критичний момент Україна опинилася без союзників.

По-третє, за цих обставин, скажімо, виведення українських військовиків з Іраку чи заповнення нафтогону Одеса-Броди російською нафтою означатиме фінал навіть гіпотетичної підтримки України з боку Заходу у майбутніх складних ситуаціях. Протидію російській експансії вибудовуватимуть, умовно кажучи, по "лінії Керзона".

Можна, звісно, образитися на "дикий Захід", можна почати будувати утопію "третього шляху" України, можна продовжувати сподіватися на те, що уславлена багатовекторність української зовнішньої політики вивезе і в майбутньому. Але краще подивитися на ті причини, внаслідок яких Захід воліє підтримувати такі-сякі, але постійні стосунки з Росією, а при цьому щодо України обмежуватися тільки гарними деклараціями. Головною причиною тут є не російська нафта і газ (зрештою, країни Балтії практично не мають ніяких природних покладів, але вони одержали широку відчинені двері до НАТО і ЕС), а ненадійність (м'яко кажучи) значної політичної еліти України, особливо тісно пов'язаної із теперішньою владою. Якщо ж говорити відверто і прямо -- то ця частина політичної еліти швидше нагадує

"агентуру впливу" ФСБ, і, відповідно, "п'ятої колонії" Кремля, аніж українських державних мужів.

Подивимося на факти. Нікого, звісно, не дивує те, що у численних інтерв'ю говорить голова об'єднання "Спадкоємці Богдана Хмельницького", провідник комуністів Криму Леонід Грач. Він, очевидно, підтримує всі дії Москви у Керченській протоці -- мовляв, дамбу треба перетворити на основу транспортного коридору між двома країнами, а побудова дамби порятує Тузлу від підіймання води (хоча всі кримські екологи в один голос твердять: навпаки, залле, ба більше -- вже заливає). Але що там якийсь еколог, коли Росія, її інтереси -- понад усе? Також навряд чи когось здивує заява голови партії "Союз Чорнобиль-Україна" Юрія Андреева, що протести української сторони проти спорудження дамби є "провокацією націонал-патріотичних сил, які у такий спосіб намагаються не допустити до підписання угоди про СЕП".

Але Грач та Андреев -- політики невливові. Значно впливовішими є офіційний повідник партії "Трудова Україна", -- голова Національного Банку Сергій Тигипко чи член керівництва партії Андрій Деркач. До голосу цієї партії на Заході дослухаються не в останню чергу тому, що її заштатковим керівником є президентський зять, друга за багатством людина України -- Віктор Пінчук. І що ж чують там? Скажімо те, що заявив Сергій Тигипко під час перебування у Полтаві 17 жовтня: будівництво Росією дамби в Керченській протоці є правомірним, "Росія має право це робити", -- наголосив. Крім того: на його думку, будівництво ведеться без порушення кордонів України, що не дає підстав для занепокоєння українській стороні. І, попри вихвалення росіян за спробу приєднати Тузлу до своєї держави, попри відверті порушення морського кордону України на очах керівників уряду кримської автономії та народних депутатів, Тигипко наголосив: "Не бачу жодних проблем". То чому ж ці проблеми має бачити Захід?

Додав свою лепту до цього й Андрій Деркач. Виступаючи від

імені "Трудової України" у Верховній Раді на слуханнях щодо українсько-російських відносин якраз у розпал конфлікту навколо Тузли, він заявив буквально таке: шлях України у майбутнє веде через СЕП, проблема лише в тому, щоб посилити позицію України в його регулюючому органі, щоб вона могла брати участь у прийнятті важливих рішень. "Ми повинні одержати гідне представництво в наднаціональному регулюючому органі", -- заявив Деркач. Ось так. Брати участь, мати гідне представництво -- ось межа прагнень президентської політичної еліти. А оскільки впливові речники Заходу одразу заявили про несумісність СЕП з ідеєю інтеграції до Європи, висновки з таких заяв робляться самозрозумілі. І, звичайно, не пройшло повз увагу закордону те, що Андрій Деркач саме під час Тузлинської кризи виступив за державну підтримку російської мови в Україні...

Схожі сигнали подає закордонні і наближений до владних кіл політтехнолог Михайло Погребинський (який з якогось дива має на Заході репутацію "ліберала"). Мовляв, "якщо тиск з боку Росії буде продовжуватися таким нахабним чином, то це не залишить аргументів прихильникам інтеграції і взагалі всім проросійськи налаштованим силам". Звернули увагу на слова "нахабним чином"? Отож, тиск з боку Росії -- це нормально, головне, щоб він був оформлений відповідно, бо ж інакше, візьмуть гору кліті українські націоналісти. А вони здатні на все: "Делегація, яку вирішила вислати на Тузлу Верховна Рада, на 80-90% складається з націоналістів, які були б раді, якби там загинув український солдат".

Отож, підсумовує Погребинський, провокацій з боку українських (саме їх!) екстремістів виключати не можна.

І в ці ж дні згаданий Сергій Тигипко публічно виступив проти позицій українського уряду, заявивши, що вважає суто формальним внесення України Комітетом з Фінансового Спостереження Росії в "чорний список" країн, які не борються з відмиванням грошей. Мовляв, росіяни, як члени FATF, не мали можливостей діяти інакше, і це не є недружнім кроком

(про що офіційно заявило МЗС України).

Яким є спільний знаменник усіх цих виступів? Не тільки відверте нехтування національними інтересами України, не тільки заклики орієнтуватися у всьому на Москву, а й обстоювання перед усім світом і власними співгромадянами позиції Кремля навіть у тому, що елементарно зачіпає українську гідність. А ще -- що ця позиція не знаходить відсічі ані у президента, ані у прем'єра, ані у голови парламенту.

А якщо врахувати, що різноманітні держакі, пінчуки, тигипки (не кажучи вже про відому "футболу" партію) та подібні до них контролюють більшість засобів масової інформації в Україні, саме тих, які впродовж років відверто зачаровують народ на Схід, що саме завдяки цьому сегментові політичної еліти в Україні домінують "Русские радио" і "Комсомольские правды", то не дивними видаються висліді всеукраїнського опитування, яке провів Центр ім. Разумкова: лише 14% респондентів вважає, що Тузлу у крайньому разі слід захищати зі зброєю в руках, і тільки 26% готові захищати українські терени від російської агресії. Ба більше: на запитання, що робити у разі російського нападу, близько 15% громадян заявило: утворити єдину (навіть не союзну!) державу з Росією.

Висновки з усього сказаного, на жаль, сумні. Подумаймо разом: та ж хіба Польща захищатиме Україну, якщо остання не хоче захищатися? Хіба можна серйозно ставитися до держави, в якій під час загострення стосунків із Росією обласні, районні та сільські ради масово ухвалюють резолюції на користь підпорядкування цій самій Росії в межах СЕП? Чи варто простягати руку підтримки прем'єрові, який у Москві не заперечує жодним словом своєму російському колезі (чи вже начальникові?) і поводитиметься, наче побитий цуцик? З іншого боку -- як донести таку підтримку до широкого загалу у країні, інформаційний простір якої нею вже де-факто не контролюваний? І, нарешті, навіщо перейматися долею якихось там малоросів, готових у будь-який момент зрадити власну країну за шмат гнилої квасни?

Проф. Степан Злупко ("МУ")

НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНІ ПОЧУВАННЯ СТОЛИЧНОЇ МОЛОДІ

До розмови на цю тему спонукали результати соціологічного опитування, що їх провів центр "Громадська думка" Науково-Дослідного Інституту Соціально-Економічних Досліджень Києва і узагальнені у праці Г.М. Залізняка "Чинники національно-патріотичної орієнтації молоді Києва" (Київ, 2003. - 83 с.).

Перед тим, як говорити про стан національно-патріотичних почувань молоді, варто нагадати слова геніального Івана Франка, який твердив, що національні почування є найголовнішими орієнтирами в життєдіяльності. На думку славного українського економіста Михайла Туган-Барановського, національні почування -- наймогутніші мотивації в життєдіяльності.

Хоч Г.М. Залізник не використовує наведених міркувань, але своє дослідження будує саме на таких засадах, даючи чіткі й обґрунтовані відповіді на запитання про

стан національно-патріотичних орієнтацій столичної молоді, що сформувалися під впливом колоніально-імперського виховання та його спадщини в незалежній Україні. Це підтвердили соціологічні дослідження, які охопили 703 особи віком від 16 до 35 років, у складі яких 88% - українці, 10% - росіяни, 2% - інші.

Згідно із соціологічними даними, майже 70% молодих людей Києва проголосувало б за Акт проголошення незалежності України, що, як справедливо зауважує дослідниця, лле воду на млин "ковбасників". А втім, молодь удвічі більше від пересічних киян вірить у краще майбутнє України найближчим часом.

Із змінами на краще пов'язані політичні орієнтири молоді на розбудову демократичної суспільно-економічної системи у загальноєвропейському домі. Більшість молоді висловилися проти соціалістичної економічної системи, а

щодо співробітництва України з Росією, то тільки на рівноправних засадах. Безперечно, така думка переважає серед молодих людей, які вважають себе українцями. За результатами опитування влітку 2002 року, 83% респондентів визнали себе українцями. При цьому про своє українське походження заявило 88% учасників опитування. Це означає, що дев'ятеро із десяти молодих киян, які за походженням назвалися українцями, є носіями української етнічної свідомості.

Цей факт, скажу від себе, має фундаментальне значення для вироблення і проведення практичної політики, що повинна базуватися на реалізації національної ідеї. Вона має бути стрижнем при розробці моделі української перспективи в усіх сферах життя. Тим часом, в Україні часто зчиняється більше галасу про поліетнічність суспільства, права національних меншин, усуваючи національні

інтереси українців на узбіччя глобалізації.

Щоб це запримітити, не потрібно бути мислителем чи надто проникливим, бо на кожному кроці випирає культивування української меншовартості. До речі, це нерідко робиться підсвідомо. Свідченням того можуть бути підручники і посібники для студентства з економіки, політології, географії та інших наук, у яких українська присутність затеминюється або просто ігнорується.

Підтвердженням сказаному може бути щойно виданий підручник "Економічна теорія: Політична економія" (Київ: Знання-Прес, 2003. - 581 с.), в якому всіляко вихваляються економісти-чужоземці, в тому числі й середніх здібностей, а українські економісти світової слави -- Іван Вернадський, Євген Слущкий, Михайло Туган-Барановський та інші навіть не згадуються. А їхня ж діяльність тісно пов'язана з Києвом.

(Продовження буде)

Олександр Шиманський ("УМ")

КОГО БОЙТЬСЯ ЄВРОПА?

цій прикордонної служби. Вона буде лише координувати працю вже існуючих прикордонних служб теперішніх країн-членів та кандидатів".

Він визнав, що навіть якщо у майбутньому буде створена єдина європейська прикордонна служба, чого вимагають Німеччина, Італія, Еспанія, Бельгія, Греція та кілька інших країн ЕС, то вона не замінить повністю національних прикордонних служб. Віторіно додав: "Це буде спеціальний підрозділ, який підсилюватиме вже існуючі національні прикордонні служби в особливих обставинах". Агенція

буде створена 2005 року, а в ній спочатку працюватиме лише 30 осіб. Бюджет на перший рік діяльності становить шість мільйонів євро, а на 2006 -- десять мільйонів євро.

Експерт Єврокомісії Жан-Люк Дебруве повідомив, що цей орган ЕС підтримав ініціативу Німеччини та Італії, що центр навчання та підвищення кваліфікації суходільної прикордонної служби буде знаходитися в Берліні, а повітряної -- у Римі. Охоронці морських кордонів ЕС будуть навчатися в Греції або Еспанії.

Брюссельські євробюрократи

не приховують, що одним з головних завдань новоствореної агенції буде допомога новим країнам-членам, які мають створити надійний мур на східних кордонах ЕС для захисту від прибульців з України, Росії і Білоруси. Але відповідної підтримки віддавна вимагають також Греція, Італія та Еспанія, яких нелегальні емігранти атакують з боку Середземного моря. Британська газета "Дейлі Телеграф" пише: "Паневропейська агенція створюється для заальобування нових кордонів Європейського Союзу після його розширення наступного року".

Омелян Твардовський
Пресовий референт УСЦАК

ВІДБУЛИСЯ ЧЕРГОВІ НАРАДИ УПРАВИ УСЦАК

23-го жовтня в готелі Рамада в Іст Гановер, Н.Дж., відбулися другі після загальних зборів наради управи УСЦАК, в яких взяло участь дев'ять осіб — членів управи і ланкових поодиноких ділянок спорту. Наради відкрив і ними проводив голова Мирон Стебельський, який м.ін. відчитав два листи з України: від ректора Львівського Державного Інституту Фізичної Культури Мирослава Герцика та від Олега Голодюка — тренера дитячо-юнацької спортової школи з м. Бар, що на Вінниччині.

Пан М. Стебельський широко інформував про активну спортову діяльність УСЦАК у літніх і осінніх місяцях; опісля слідували короткі звіти, а саме:

Фінансового секретаря О. Напори, який навіз цифри прибутків і витрат (відповідно 1,082.00 і 1,825.90 доларів. Різницю покрито з резервного фонду).

Пресовий референт О. Твардовський інформував про свою присутність на чемпіонатах УСЦАК з футболу і плавання, з яких написав до преси репортажі. Він теж виготовив проєкт "Правильника" першостей УСЦАК і підготував чергове число журналу "Наш Спорт", на сторінках якого будуть поміщені обширні матеріали про діяльність УСЦАК.

Д-р О. Попович — ланковий шахів, звітував м.ін. про першості УСЦАК і висловив вдячність УСО "Тризуб" Філадельфія за дуже вдале проведення цього турніру. (Про висліді турніру ми вже писали — Редакція).

Згідно з надісланим звітом ланкового тенісу Юрія Савчака, в цьогорічних першостях змаглося понад 50 тенісистів. Звання чемпіонів здобули: д-р Юрій Харчук з Чикаго в групі чоловіків і Маріяна Мільчущка з Голмдейл, Н.Дж., в групі юначок і жіночок. У віковій групі сеньйорів понад 45 років, виграв І. Дурбак, а в групі понад 55 років — Я. Сидорак, в групі юнаків — М. Стройник.

Не змогла взяти участі в нарадах ланкова плавання Марійка Бокало, але з пресових репортажів знаємо, що в цьогорічних першостях УСЦАК взяло участь 55 плаваків, а клубовий чемпіонат здобули плаваки УСВТ "Чорноморська Січ", звання чемпіона зайняла збірна СУМА.

Ланковий бейсболу-футболу

Футбольна дружина УСВТ "Чорноморська Січ", яка в 2003 р. здобула звання і трофей чемпіона футбольного турніру УСЦАК — східного побережжя Америки.

Василь Тараско кілька днів тому поїхав в Україну і черговий раз поїз подарунки для бейсболістів — однострої та значну кількість бейсбольного інвентаря. Він дальше виконує обов'язки тренера-консультанта збірних бейсболу України, а на терені УСЦАК провів на Союзівці турнір софтболю.

Ланковий лещатарства Ермо Палидович інформував про лещатарські першості КЛК, які в лютотому відбудуться під патронатом УСЦАК. На нарадах не було ланкового футболу С. Чижовича, але з пресових репортажів знаємо про дуже вдалий початок першостів УСЦАК, що будуть проводитися кожного року.

У дальшому ході наради голова познайомив присутніх з проєктом "Правильника" футбольних першостів УСЦАК, який одноголосно прийнято.

Особливу увагу на нарадах

присвячено справі активізації спортових ланок. Йдеться про їхнє відмодолження та відновлення діяльності тих, які з різних причин занепади або припинили свою активність. Про потребу відмодолження шахових ланок при наших спортових осередках обширно коментував у своєму звіті спіланковий шахів УСЦАК д-р О. Попович.

Ще більше уваги присвячено справі активізації ланок відбиванки (волейболу), які в минулих десятиліттях були одними з найпопулярніших в системі УСЦАК. Були роки, коли українські дружини домінували в турнірах Американської Волейбольної Асоціації і навіть змагалися в першостях Америки. На першостях УСЦАК приїжджало понад 30 дружин з різних українських спортових осередків Америки і Канади. Цим спортом займаються тут мільйони

молоді і старших віком людей.

Управа УСЦАК закликає всі українські спортові осередки виявити зусилля для активізації чоловічих і жіночих дружин. Треба використати всі можливості: рекрутувати кадри, які в останніх роках приїхали з України, висилати юнацтво на вишкіл до літніх спортових таборів, що їх влаштовують "Чорноморська Січ" і СУМ, або прямо урухомити тих, які вишколи і підготували зацікавлених до створення дружин.

Активізувати слід також колись досить активний на теренах УСЦАК настільний теніс. Цей спорт не вимагає більших фінансових засобів, а корисний для вдержання доброго фізичного стану та збивання зайвої ваги. Управа УСЦАК закликає всі українські спортові осередки присвятити цим важливим справам належну увагу.

Українські футбольні дружини східного побережжя Америки на першостях УСЦАК у 2003 році.

ГОЛОВНА РАДА УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ SUPREME COUNCIL OF THE UKRAINIAN FRATERNAL ASS'N

EXECUTIVE COMMITTEE

President
Mr. Jaroslaw Gawur
P.O. Box 53
Glen Spey, NY 12737

Mykola Iwaszkiv
196 Catherine Terr
Fairfield, CT 06430

Vice-President
Anatol Falko
14 Mead Farm Rd.
Seymour, CT 06483

Stephen Kostecchi
3 Lakeshore Ave.
Plymouth, MA 02360

Vice-President for Canadian Affairs
Jaroslaw Kowal
826 Edistel Cres
Mississauga, ON L5H 1T4

Very Rev. Nestor Kowal
1006 Howell St.
Scranton, PA 18504

Michael Liskiewicz
4 Clifford Hgts.
Buffalo, NY 14226-1423

Supreme Secretary
Mrs. Christina Shablovsky
218 High Road
Glen Spey, NY 12737

Mrs. Maria Maik
33 Darwin Ave.
Rutherford, NJ 07070

Financial Secretary-Treasurer
Mrs. Audrey Thomas
1208 Mine St.
Old Forge, PA 18515

Mr. Alexander Napora
11C Dorado Dr.
Morristown, NJ 07960

Valentina Rodak
12 Minstrel Dr.
Toronto, ON M8Y 3G4

Auditing Committee
Mr. Michael Mochacz
434 Reiman St.
Sloan, NY 14212

Honorary Members
Mr. Joseph Charyna
20 Swanson Terrace
Stoughton, MA 02072

Ulna Steck
826 Edistel Cres
Mississauga, ON L5H 1T4

Mrs. Vera Harkuscha
43649 Arlington Rd.
Canton, MI 48187

Anton Filimonchuk
P.O. Box 248
Glen Spey, NY 12737-0248

Mr. Ivan Oleksyn
143 Larkspur Lane
Rochester, NY 14622

Supreme Council Members
Mykola Bojczuk
1634 Dublin Rd.
Dresher, PA 19025

Dr. Roman Rychok
12 Suffolk Avenue
Maplewood, NJ 07040

Orysia Dail
4500 W 38th St.
Erie, PA 16506

Stephen Wichar
39182 Aynesley St.
Clinton Township, MI 48038

АВСТРІЙСЬКИЙ ЧОРНИЙ ХРЕСТ НАГОРОДИВ М. ВИШИВАНЮКА

Івано-Франківськ (АПУ). — Велика група ветеранів війни та активістів Австрійського Чорного Хреста — організації, яка опікується могилами та кладовищами австрійських вояків і офіцерів, які загинули у минулому столітті в різних країнах Європи, прибула на Прикарпаття. За сприяння та допомоги в реконструкції кладовищ австрійських громадян у гірському селі Татарові Надвірнянського району та у місті Рогатині, президент

Чорного Хреста Франц Рабль нагородив голову Івано-Франківської обласної державної адміністрації Михайла Вишиванюка великим Почесним Знаком Австрійського Чорного Хреста. М. Вишиванюк, із вдячністю приймаючи нагороду, підкреслив, що й надалі сприятиме реконструкції та впорядкуванню австрійських цвинтарів, зокрема, в Калуші та Снятині.

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УБС! — JOIN THE U.F.A.!
ЗАПИСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ І ВНУКІВ!
ENROLL YOUR CHILDREN AND GRANDCHILDREN!

Увага!

- Церковні парафії
- Установи, товариства, організації
- Професіоналісти, підприємства, купці
- Громадяни
- Члени Українського Братського Союзу

**СВЯТОЧНІ ПРИВІТИ
І ПОБАЖАННЯ
В "НАРОДНІЙ ВОЛІ"**

Подібно як у минулому році, так і в цьому, підготовляється випуск традиційних привітань і побажань з нагоди Свят Різдва Христового та Нового Року.

ЦІНИ ОГолоШЕНЬ:

2 цілі через 2 колонки	25.00 дол.
3 цілі через 2 колонки	30.00 дол.
4 цілі через 2 колонки	35.00 дол.
1/4 сторінки	75.00 дол.
1/2 сторінки	135.00 дол.
Повна сторінка	235.00 дол.

Оголошення за новим стилем приймаємо
до 8 грудня, за старим — до 15 грудня.
(Будь-які зміни на часі висилки оголошень)

Замовлення, текст і гроші (check or money order)
просимо висилати на таку адресу:

Narodna Volia
371 North Ninth Avenue
Scranton, PA 18504

Або телефонічно: (570) 342 - 0937
Факс: (570) 347 - 5649

**ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!**

UFU Foundation, Inc.
P.O. Box 1028
New York, N.Y. 10276

**Union
Funeral Home**

LYTWYN & LYTWYN

**UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS**

**AIR CONDITIONED
FACILITIES**

*Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey*

ОБСЛУГА ЩИРА І ЧЕСНА

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Брук у пере-
сенням тліних останків з
різних країн світу.

**1600 STUYVESANT AVE.
UNION, NJ 07083
TEL.: (908) 964-4222**

SUMA (YONKERS) FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА СУМА

Пропонує
найновіші, найшвидші і найвигідніші послуги.

- * Вікно-Каса (Drive Thru Teller Window)
- * Мон-Thu: 8:30 A.M. — 3:00 P.M., Fri: 8:30 A.M. - 9:00 P.M.
- * АТМ машина — 24 години, 7 днів
- * Додаткові години урядування
- * Обслуга від понеділка до суботи
- * Ранні і вечірні години урядування
- * Позики на землю (Vacant land Loans)
- * Позики на будову (Construction Loans)

Головне Бюро:
125 Corporate Blvd
Yonkers, NY 10701-6841
Phone: (914) 220-4900
Fax: (914) 220-4090
Monday-Thursday: 9:00 A.M. - 3:00 P.M.
Friday: 9:00 A.M. - 8:00 P.M.

Філія в Йонкерсі:
301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Phone: (914) 965-8560
Fax: (914) 965-1936
Tuesday-Thursday: 3:00 P.M. - 8:00 P.M.
Saturday: 9:30 A.M. - 12:30 P.M.

1-888-644-SUMA
E-Mail: Sumayonfcu@aol.com

Філія у Стамфордї:
Ukrainian Research Center
39 Clovelly Road, Stamford, CT 06902
Phone/Fax: (203) 969-0498
Tuesday, Wednesday, Friday
9 A.M. - 5 P.M.

Філія у Спрінг Валї:
SS Peter & Paul Ukr. Catholic Church
41 Collins Avenue, Spring Valley, NY 10977
Phone/Fax: (845) 425-2749
Tuesday, Friday
10 P.M. - 8:30 P.M.

Дирекція Федеральної Кредитової Кооперативи СУМА

У КИЄВІ ВИЙШЛИ ДРУКОМ ПЕРШІ ПОВНІ УКРАЇНСЬКІ ПЕРЕКЛАДИ БІБЛІЙНИХ “КНИГИ ПСАЛМІВ” І “КНИГИ ПРИТЧ СОЛОМОНОВИХ”

Київ (Укрінформ). -- На днях у столиці вийшли друком перші повні українські переклади біблійних “Книги псалмів” і “Книги притч Соломонових”

Вперше український переклад Біблії за авторством Пантелеймона Куліша, Івана Нечуя-Левицького та Івана Пулюя побачив світ у 1903 році. Лише сьогодні, через століття, у Києві видаю перші повні українські варіанти біблійних поетичних витворів -- “Книга псалмів” і “Книга притч Соломонових” У переддень вікового ювілею української Біблії, ці видання презентувало приватне в-во Вадима Карпенка.

Переклад-переспів книг виховав батько видавця -- поет і пи-

сьменик Микола Карпенко -- автор літературних перекладів “Велесової книги”, “Книги Іова” і “Книги Екклесіяста”, а проілюстрував у кольорі син -- Олексій Карпенко, на рахунок якого художнє оформлення близько сорока різножанрових творів.

Переспів біблійних псалмів і притч -- це концентроване вираження давньосхідної мудрості, якому при максимальній близькості до оригіналів автори видання надали виразного українського акценту, відзначає рецензент і редактор перекладів віцепрезидент Українського Біблійного Товариства, проф. Київської Духовної Академії, доктор богословських наук Дмитро Степовик.

УКРАЇНСЬКІЙ АРМІЇ -- 12 РОКІВ

Київ (Інтерфакс-Україна). -- Міністер оборони Євген Марчук видав наказ про святкування 6 грудня 12-ої річниці Збройних Сил України, яке завершиться цього дня святковим феєрверком із 20 залпів у Києві, Севастополі, Львові, Одесі, Чернігові та Вінниці.

Згідно з документом, у рамках святкування заплановано низку урочистих заходів. Так, 4 грудня в органах військового управління, гарнізонах, військових частинах та організаціях відбудуться святкові збори і концерти. 5 грудня в Генеральному Штабі ЗСУ відбудеться урочисте прийняття, на якому Є.

Марчук нагородить найкращих військовослужбовців, а також вручить премії переможцям конкурсу на найуспішніше висвітлення в творах літератури і мистецтва військово-патріотичної тематики і діяльності української армії.

Цього самого дня в Марїнському палаці державні нагороди отримують офіцери та генерали, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, а в Палаці “Україна” відбудуться урочисті збори і святковий концерт, на якому будуть присутні керівники країни та ЗСУ, військовослужбовці разом із членами їхніх сімей та ветерани.

УКРАЇНСЬКА РАДІОХВИЛЯ В МОСКВІ

Москва (Юрій Кононенко). - 30 листопада вийшов в ефір перший випуск радіопрограми “Українська хвиля” -- спільного проекту “Національної Інформаційної Групи” (Москва) та Об'єднання Українців Росії. Двогодинну програму транслюватиме щонеділі від 15-ої до 17-ої години для Москви та Московської області радіостанція “Радіо 1 Центр” в діапазоні ультракоротких хвиль на частоті 68.3 МГц. Керівник проєкту та ведучий програми -- Олександр Руденко-Десняк.

Програма ставить за мету повно та об'єктивно інформувати радіослухачів про події в Україні, життя українців Російської Феде-

рації, пропагувати українську культуру та літературу.

У першому випуску передачі пролунали привітання посла України в Москві М. Білоблочною, віцепрезидента компанії “ТНК ВР” В. Руги, президента СКУ А. Лозинського та віцепрезидента Національної Радіокомпанії України Л. Доценка (до речі, у дебютній передачі взяли також участь народна артистка України Р. Кириченко та заслужений артист України А. Демчук).

У Російській Федерації українські радіопрограми тепер транслюються також в Оренбурзькій та Самарській областях.

К. ГРИЩЕНКО ВИСТУПИВ НА ФОРУМІ ОБСЕ

Київ (АПУ). -- У Маастрихті відкрилося 11-те засідання наради міністрів закордонних справ країн-учасниць ОБСЕ. На засіданні виступив міністер закордонних справ України Костянтин Грищенко, який репрезентував країни ГУУАМ з нагоди десятиріччя існування цієї організації та говорив про її значення у світі.

Перед ОБСЕ та ГУУАМ стоять спільні виклики сучасності: існуючі міждержавні та внутрішньодержавні конфлікти, тероризм, організована злочинність тощо. Лише у тісній взаємодії ми зможемо їх подолати. Лише разом ми зміцнимо засади демократії та громадського суспільства, пере-

боремо труднощі економічного розвитку -- сказав К. Грищенко.

У цьому зв'язку бажаю подякувати всім, а особливо Сполученим Штатам Америки, які знаходяться сьогодні на передовій боротьби з тероризмом, за наше спільне безпечне майбутнє, -- наголосив К. Грищенко.

Одним з головних пріоритетів ОБСЕ має залишатися мирне врегулювання кризових ситуацій на засадах поваги суверенітету, територіальної цілості та не порушності кордонів держав, базуючись на відповідних резолюціях Ради Безпеки ООН та документах ОБСЕ. Країни ГУУАМ послідовно відстоюють такий підхід.

НА ТУЗЛІ ВІДКРИЛИ ПРИКОРДОННКУ ЗАСТАВУ

Київ (Інтерфакс-Україна). На острові Тузла в Керченській протоці відкрито прикордонну заставу, де нестиме службу 50 військовослужбовців. Заставу урочисто відкрили 2 грудня голова Державної Прикордонної Служби (ДПС) України Микола Литвин і міністер транспорту Георгій Кирпа.

Для забезпечення постійної праці, на заставі працюватиме дизель-генератор. Прикордонний підрозділ укомплектовано транспортом і необхідною технікою.

Тим часом на 5 грудня в Києві заплановано чергові двосторонні переговори з урегулювання морських кордонів.

“ХЕРСОНЕС” ПОВЕРНУВСЯ ДО КЕРЧІ

Симферопіль (АПУ). -- Після семимісячного плавання, до України повернувся вишкільно-вітрильний корабель “Херсонес” Це єдиний в Україні вітрильник.

За словами ректора Керченського Морського Технологічного Інституту Олексія Виннова, яке є власником корабля, за сім місяців післяремонтної експлуатації, що відбулася біля берегів європейських країн, “Херсонес” здійснив справжній фурор у західних краях

та на параді вітрильників на честь 300-річчя Санкт-Петербурга. За цей час на борту корабля пройшло плавальну практику понад 300 кадетів Керченського Морського Технологічного Інституту, з яких більшість вперше вийшла в океан.

Тепер “Херсонес” у Керчі змінить команду, поповнить запаси, здійснить необхідні роботи. У грудні вітрильник відпливе у свій перший зимовий рейс у південні широти.

Анатолій Гороховський

Заслужений працівник культури України

ДАРЕМНО ШУКАТИ В АМЕРИЦІ ПОТЬОМКІНСЬКИХ СІЛ

шени були виконувати наказ начальства про термінове завершення ремонту дороги, адже до міста їде високий гість.

А між тим, поруч з тротуаром, на якому я стояв, двоє робітників, докопавшись до газової труби, яка веде до хати пенсіонерів, перерізали її. Коли я поцікавився, для чого вони це роблять, то почув у відповідь: “Розумієте, вони тривалий час не платять за користування газом, їх попередили про можливе відключення, але бідняки не мають грошей, щоб заплатити і тому нам наказано перерізати трубу”

Гроші, які міська рада витратила на косметичний ремонт дороги, були по-суті кинуті на вітер. І тому виникає закономірне питання: “Чи не краще було б їх використати для допомоги бідним людям, які неспроможні дати собі раду у складних життєвих умовах, що склалися в Україні?”

На мій погляд, корінь зла криється в тому, що чиновники, як в столиці, так і в регіонах, досі ніяк не можуть позбутися пережитків культу особи, отриманого у спадок від совєтської системи.

А тепер звернемо свій погляд на Америку і спробуємо довідатися, чи можна побачити в цій країні потьомкінські села?

Вже не один рік я мешкаю у Сполучених Штатах і за цей час мав можливість не раз спостерігати як, скажімо, в Чикаго зустрічають президента. Добре пам'ятаю приїзд до міста Білла Клінтона, коли він був господарем Білого Дому. Ніхто не ремонтував доріг, по яких він мав їхати, не було жодної наочної агітації на вулицях, нікому в голову не прихотила думка прикрашати готелі, в яких він зупинявся.

Крім того, якби були витрачені кошти на зустріч високого гостя, то про це з обуренням писали би засоби масової інформації, протестували б податкодавці. Мені пригадуються випадок, коли один з американських міністрів, якому необхідно було вилетіти у відрядження на службовому літаку, взяв з собою дружину. Довідав-

шись про це, столична газета виступила з осудом міністра і зажадала, аби високопоставлений чиновник заплатив за політ дружини.

Мені пощастило кілька років тому брати участь у зустрічі учнів та викладачів чикагзької школи, в якій колись вчилася перша пані Америки Гіларі Клінтон. Коли я їхав до навчального закладу, то в уяві малював собі, як відбуватиметься це прийняття. Я очікував побачити червону килимову доріжку, на яку має ступити висока гостя, розвішані в коридорах її портрети, вітрину із книжками, написаними Гіларі та видання, присвячені їй.

А в дійсності нічого подібного не побачив. Коли я познайомився з директором школи Крісом Дранісором, то поцікавився, чому не було прикрашене приміщення, в якому відбувалася зустріч. Мій співбесідник навіть здивувався такому питанню. -- У нас, -- сказав він, -- не прийнято влаштовувати показухи, кожен з нас радіє з того, що наша вихованка стала відомою у світі жінкою, яка користується заслуженим авторитетом і визнанням.

А тепер варто розповісти про приїзд 30 вересня до Чикаго Президента Буша. До міста він прилетів на службовому літаку і, щоб не створювати на автотрасах додаткових труднощів, пересів на левовищі на вертоліт, який приземлився недалеко від люксового готелю Шерідан, в якому Буш мав зустрітись з представниками еліти міста. Приїхав господар Білого Дому для того, щоб зібрати гроші на потреби передвиборчої президентської кампанії 2004 року. Квиток на сніданок з президентом коштував 2000 доларів, а між тим просторе приміщення готелю ледве вмістило всіх бажаючих побувати на цій зустрічі. На будинку готелю та в його покоях не було ні вітальних плакатів, ні портретів гостя. Тільки столики в залі, де відбувалася зустріч, були святково прибрані.

Виступаючи перед чикагзькими фінансовими та діловими

магнатами, президент перш за все похвалив свою адміністрацію за досягнення в галузі боротьби з тероризмом, послався на велике значення здійсненого ним скорочення податків та створення міністерства безпеки. Особливо була відзначена праця міністра оборони Дональда Рамсфелда і віцепрезидента Річарда Чейні.

У своїй промові, що тривала 20 хвилин, Буш торкнувся інформації в пресі, яка дискредитує президента. Автор інформації -- кореспондент чикагзької газети Sunday Times Роберт Новак. Нагадаю, що цей журналіст у липні 2003 року надрукував статтю, в якій йшлося про те, що дружина колишнього посла США в одній з африканських країн (Джозефа Вільсона) є агентом ЦРУ, спеціалістом від зброї масового знищення. Виявляється, що її чоловік в 2002 році перевірив в Нигерії повідомлення італійської розвідки, в якій йшла мова про те, що Ірак намагався купити в цій країні уран. Вільсон казав, що придбання урану в Африці маловірогідне, про що він розповів у газеті, а це в свою чергу зводило нанівець заяви, з якими виступав Буш. Роберт Новак категорично відмовився сказати, звідки до нього надійшла ця таємна інформація. Президент сказав, що будуть важкі незаймі заходи для того, щоб з Білого Дому не надходили до чужих рук таємні повідомлення.

Ще одна подробиця, що має засвідчити, що американцям не властивий культ особи, вони не сповідують його. Наступного дня після візиту президента до столиці Середнього Заходу, популярна в Америці газета *Chicago Tribune* помістила репортаж про перебування Буша у місті. Ця невеличка стаття була надрукована на 12 сторінці видання, а на першій -- красувався матеріал на спортивну тему.

Візита президента до Чикаго стала рекордною за кількістю грошей, зібраних під час сніданку в готелі Шерідан. Його сума складає 3.8 мільйона доларів.

Віталій Мажара

Студент 4-го курсу ДНУ, факультет психології та соціології.

РОЗДУМИ ПРО НАЦІОНАЛЬНУ ІДЕЮ

зовишньої та внутрішньої політики, проте немає головного -- відклику в серцях мільйонів українців щодо подальшого розвитку своєї держави. І це не є добре, бо коли людина не знає куди йти -- вона стоїть на місці, у той час, як увесь світ їде далі.

Особливо важливим ресурсом у розбудові держави є молодь. Саме вона вже через декілька років буде керувати країною. Від того, на скільки чітко вона уявляє собі майбутнє нашої країни, залежатиме безпосередній дії в подальшому розвитку держави. Для з'ясування уявлень молоді про національну ідею, автор цієї статті у квітні 2003 року провів дослідження в Дніпропетровську. Респонденти -- 31 студент вищих навчальних закладів Дніпропетровська у віці від 18 до 25 років. Методом дослідження -- психосемантична: порівнювалось шість країн (Україна, Росія, США, Японія, Німеччина, Ізраїль), де, на погляд респондентів, найбільш виражена національна ідея (Україна не була вказана респондентами, але була додана безпосередньо мною через загальну мету дослідження національної ідеї України). Висліди дослідження були такі:

1. відсутня більш-менш сформована національна ідея, яку змогли б сформулювати респонденти;

Але при цьому:

2. національна ідея України найбільш схожа з національною ідеєю Росії (кількість конструктивів -- 104, для порівняння: Японія -- 30, Німеччина -- 22, США -- 25, Ізраїль -- 32);

3. найбільш відмінна національна ідея України від національної ідеї США (кількість конструктивів -- 70, для порівняння: Росія -- 12, Японія -- 54, Німеччина -- 44, Ізраїль -- 56).

Про що можуть свідчити ці дані? По-перше, на зміну національній ідеї створення власної держави, в українців не виникло іншої національної ідеї. По-друге, незважаючи на втілення ідеї про власну незалежну країну, ми досі не змінили свого світобачення: бачення долі України окремо від Росії (даний факт може більшою частинною стосуватися лише Лівобережної України). По-третє, попередні два висновки неминує підводити до наступного: у молоді на досить низькому рівні розвитку знаходяться національна свідомість та національна самосвідомість. Тобто, вони не можуть усвідомити місця нації серед інших народів світу, не можуть усвідомити власної ролі у розвитку української нації.

Що могло призвести до такої ганебної ситуації? Звичайно, треба віддати належне 70-річному пануванню тоталітарної системи, а до цього ще 250-річному пануванню Російської, Австро-Угорської імперій та Речі Посполитої. Ми вже з дідів-прадідів звикли підкорятися волі чужоземних загарбників та мріяти лише про одне -- власну державу. Однак, за тими мріями загубилося головне -- як будувати власну державу. Ось маємо, що держава є, а що в ній коїться, то не добрим людям розказувати.

З іншого боку, треба поставити запитання, що можна і потрібно зробити, щоб вийти з даної ситуації. На мій погляд, маємо робити наступне:

* На рівні держави потрібно розробити та впровадити програму пропагування ідеї власної відповідальності кожного за подальший розвиток України, тобто наголосувати на значенні кожного у вирішенні долі нашої країни.

* Чіткіше виокреслити реальне становище України в сучасній міжнародній політиці та можливі перспективи у посіданні певного місця у протіканні світових процесів, а відтак надати українцям можливість самим обирати той напрямок подальшого розвитку країни, якого вони прагнуть.

* Впровадити програми виховання патріотизму та гордості за досягнення своєї країни та спрямовувати молодь на досягнення вищих цілей у науці, спорті, культурі, щоб Україна зайняла провідне місце серед країн світу.

Взагалі, ця стаття лише поверхнево торкнулася проблеми національної ідеї та ролі молоді у розбудові України, але вона вказує на задіявлення автора вирішенням проблем, що стоять українцям на заваді усвідомлення власної національної ідеї та запрошує всіх бажаючих та небайдужих до долі України взяти участь спочатку у виявленні конкретних проблем, а потім і в розв'язанні цих проблем.

(До речі, адреса автора в “Народній Волі” -- Редакція).

ЗБЕРЕЖІТЬ НА ДОВГІ РОКИ УКРАЇНСЬКЕ ОРГАНІЗОВАНЕ ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ І КАНАДІ. ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ!

Людмила Таран

БОРИС ГМИРЯ: ВЕЛИКИЙ СИН ЧИ ПАСИНОК УКРАЇНИ?

У серпні 2003 року, в Україні відзначили сторічний ювілей славного співака Бориса Гмирі. Пропонуємо нашим читачам статтю Людмили Таран про нашого земляка та мачошине ставлення сучасної української влади до нього. На жаль, не знаємо джерела, в якому друкувалася ця стаття. Редакція

Не тільки голосом єдиним

Хочеться разом із вами, шановні читачі, наблизитися до цієї величної постаті, гордості української та світової культури. Я не могла бачити цієї людини – розминулися в часі. Пізніше прийшло розуміння і відчуття – завдяки записам: це був голос дивовижної пластичності й надзвичайної м'якості звучання, шляхетний бас.

Підступаю до цієї постаті з побожним острахом: прагну "відтворити" її не тільки за голосом, але й за шоденником, який протягом 30 літ вів Борис Романович, його вибраним листуванням, статтями, спогадами сучасників. Світ знає, пам'ятає про нього. А що знаємо ми про мистця, який приніс славу нашій землі, голосом якого, за крилатим висловом одного поета, Україна розмовляє з Богом?

Голос співака не твориться тільки зв'язками, об'ємом повітря у легенях і діафрагмою. За голосом завжди стоїть набагато більше, ніж може здатися. І душа, й інтелект, і цілий всесвіт невидимого і невимовленого. Сам Борис Гмиря так висловився: "Хороший, навіть видатий голос ставив лише десять відсотків того, що необхідно справжньому співакові. Вокаліст-професіонал повинен синтезувати в собі якості співака, музиканта, актора, мислителя-філософа". Розповідають: на сцені Гмиря був скупий на жести. Ледь уловимий порух кисті руки, поворот голови – і постає образ, сплавлений із голосом, інтонацією, виразом обличчя.

Я не бачила співака, та-прагну його побачити. Хочу знати, яка це була особистість. Підступаючи до постаті Бориса Гмирі, вдячна тим, хто доніс не тільки записи його унікального голосу – подумаймо, такого природа більше не повторить! – але й зберіг його помешкання, його зафіксовані на папері свідчення. Те, що оприлюднено –

дешиця! Збереглося 150 статей, які він написав з різних проблем культури. Унікальне зібрання документів про творчу дружбу Д. Шостаковича та Б. Гмирі. І навіть чудова нагода – ювілей – не допомогла цим свідченням постати у повноті. Ганьба і сором нам, забудькуватим і марнотратним. І це тоді, коли дбайливі, чуйні люди зберегли до нині унікальну колекцію.

Уже один факт, що Борис Романович вів шоденник, викликає в мене симпатію до цієї людини. Схильність до роздумів, саморефлексія – речі обов'язкові для мистця. Він аналізував ролі, стосунки, плянував – щоб рухатися, розвиватися. А як інакше? Статті й листування, навіть із тієї дешиці, що стали доступні мені, чимало промовляють про цю людину. Говорячи про свою малу батьківщину, Лебедин на Сумщині, Гмиря акцентує увагу на особливому заплахові саме рідної землі. І саме там – знову наголос – "формувалися бажання". Як сказано! І ось там, у Лебедині, вже три роки, як переस्ता існувати музей цієї людини. Щоб виростили покоління, яким не було б до чого підноситися, духовні безбаченки? Здицавіння – таку страшну діагнозу поставив один майже земляк Бориса Романовича.

Отже, Лебедин, глибоко віруюча сім'я ("все в нашій родині крутиться навколо церкви", – написав пізніше Б. Гмиря). Старші брат і сестра співали в церковному хорі. З 8 літ, після проби у регента, і малій Борис заспівав – альтом. А згодом – спів у інших сілських хорах – їх було в Лебедині не один! Ось вам і темне дореволюційне село. Вдумаймося в ці слова, в яких відлунюють перші карби долі співака: "З раинного дитинства не можу забути того душевного тремтіння, так, саме тремтіння, яке охоплювало мене, коли, бувало, почуваю звуки фортепіано, що долинали із панського дому з-за високої загорожі".

З 11 літ – у наймах, тяжка фізична праця за шматок хліба – не тільки на себе, а й рідних. Працював матросом на торгових суднах, кучегаром, вантажником. У 16-17 років Борис тягав вантажі по 5-6 пудів. Це не могло не позначитися на спині й не датися взнаки пізніше.

В "Автобіографії" Б.Гмирі –

такі розсипи промовистих деталей, що пересвідчуєшся: ця людина мала ще й літературне обдарування. У дитинстві Борис малював – досить непогано. Відомо: коли Господь благословляє, то щедро.

Спів супроводжує Бориса змалку, однак нікто не вважав, що той спів може бути й хлібом насущним, і покликанням. А ось фах інженера – інша річ. Відтак юнак вступає до Харківського Інженерно-Будівельного Інституту. Пригадував: "технарі" любили співати – в перервах між лекціями (!) і в гуртожитку після занять. Це – початок 30-их років. Борис – заспівувач у хорі й хормайстер. А згодом навчається ще й у консерваторії. Аби дозволили на "подвійне навчання", довелося шукати підтримки в самого Скрипника, наркомом освіти. До консерваторії Гмирю привів чудовий педагог – професор Павло Васильович Голубев. Спілкування, листування з ним – окрема душевна сторінка біографії співака.

З другого курсу він соліст Харківської Опери. 1939 року з відзнакою закінчив консерваторію і потрапляє до Київського Оперного Театру. Перший сезон у Києві почався з 4-ох значних партій, зокрема Мефістофеля у "Фаусті", Кочубея в "Мазепі".

Пісня народу і надихала, і вберегла

Канва життя Бориса Гмирі звичайна й незвична водночас. Людина з української глибинки, яка досягла вершин світової слави. Одне порівняння з Шалалінім чого варте, хоча фахівці ставили Гмирю вище від нього. Народний артист СРСР, унікальний бас, новатор, який і в оперній, і в концертній творчості завжди знаходив притаманне лише йому бачення образу. Вважають: за діапазоном концертно-камерного репертуару Гмиря не має собі рівних досі. Його творча палітра – понад 600 творів найрізноманітніших жанрів: пісенно-романсового, цикли українських і російських народних пісень, ліричних, жартівливих, епічних. Виконання Гмирею українських пісень у супроводі Капелі Бандуристів – справжній триумф нашого мистецтва. Він багаторазово гастролював містами тодішнього Союзу, в Чехо-Словаччині, Болгарії, Польщі, Китаї, активно

записувався на грамплатівки.

Успіхи не спричинили до пики в глибинному скромній натурі співака. Ця людина вміла бути вдячною всім і всьому – не всі здатні на таке природне почуття. Виховання, натура, самонаука? Мабуть, усе разом, зокрема й релігійність родини, вчасно закладені батьками духовні підвалини. У батьківській дім сусіди приходили поспівати, попомоніти, побути в атмосфері ладу. "Я виховувався на народній українській пісні", – так і писав Борис Романович. А на чому виховуються наші діти й онуки?

Коли розмірковуємо про видатну особистість, хочеться знати: яка була вона в побуті, в стосунках із близькими. Окрема історія – стосунки із Вірою Августівною, другою дружиною співака (перша рано померла). До Театру ім. Івана Франка передано п'єсу про їхнє кохання. У листуванні Борис Гмиря постає винятково інтелегентним, інтимно-розчуленим у звертаннях до своїх адресатів: "Добрий день, любя Жукашеню!" "Найдороща Жукашеню!" "Жуканько, любя моя!" (до концертмайстра Харківської Консерваторії Жанни Пудер). До вчителя Голубева та його дружини: "Мої любі Паша Васильович і Мануша" І підписи під листами: "Ваш Борис", "Ваш Борул", "Ваш Барбаруля", "Ваш Борулша". Як кого, а мене така інтимність розчулює, бо промовляє про теплі людські стосунки, хоч стороннім можуть здатися дивними. А даремне.

У листі від 28 травня 1941 р., де співак пише про свої пляни, раптом читаєш: "22 червня починається відпустка на 28 днів. До них я за свій рахунок попросив ще "гастрольних" 13 днів". У відпустку він таки поїхав, але... 22 червня – трагічний день не лише для співака. Друга світова війна застала його на відпочинку в Сочі. Звідти він не міг повернутися до Києва. Ледве дістався з дружиною до Харкова. І тут у Гмирі – розрив зв'язок, біль у хребті, нерухомість: пригадує його тяжку фізичну працю замолоду. "Швидка" відвезла до лікарні. Поки оклигав – фронт уже далеко, у Харкові німці.

Гмиря під час окупації виступав у Харкові, Полтаві, Кам'янц-Подільському. Не давав забути людям і пісні, і мови української. Шанувальником таланту співака став тодішній комендант

Полтави, брат відомого диригента й композитора В. Фуртвенбергера. Він і дав йому можливість виступати. А далі – майже детектив: відступаючи, німці одержали наказ "згори" живим чи мертвим вивезти Бориса Гмирю з України. Але співак залишився на рідній землі, чудово знаючи, як ризикує. Розповідають, що ті, кому наказано вивезти, доповіли: без України він так не співатиме.

Після повернення радянського режиму, почалися допити. Дехто з колег закидав йому мало не співпрацю з фашистами. Почепити тавро на людину тоді було дуже просто. Нині на той етап життя співака необхідно подивитися об'єктивно. Та й тепер із уст деяких співрозмовників прозвучало щось на зразок: мовляв, дивно, як лишився живим, або – чому не пішов у партизани... Після кількох викликів "куди треба", Борис Романович був змушений звернутися до Хрущова (тоді першого секретаря ЦК КП(б) України). Допити припинилися. Але тінь підозри остаточно не зникла, як бачимо, й донині.

1961-ий – останній рік його праці солістом Київської Опери. Підшепти, залаштункові інтриги – все було. Раптова смерть 1 серпня 1969 року – від інфаркту. Чи не з причин, про які йшлося вище? На порозі свого 66-річчя (справді у розквіті сил, голос чудово зберігся, співак готував нові твори) Майстер відійшов у вічність.

"Серце гаряче, а голова холодна"

Сучасники Гмирі розповідають, як наполегливо працював він над пошуком точного образу, вірної інтонації, жести, лінії характеру героїв. Не раз говорив молодшим колегам, що все своє творче життя вивчав спадщину великих майстрів оперного співу. Вихованець драматичної школи Станіславського; він надавав перевагу мистецтву переживання. Беручись до праці над новою оперною партією, обкладався найрізноманітнішою літературою. Його цікавило все – епоха, характери, звичаї, – далеко більше від того, про що йшлося в тій чи іншій опері. І, звісно ж, – прискіпливе вивчення нотного матеріалу своєї партії.

Передовсім намагався знайти "червону нитку" образу. І вже на неї нанизував намистини відпо-

відних інтонацій, жестів, які й склалися в повноту переживання образу. Музична фраза спершу могла мати десять тембрових і змістових варіантів. Далі – шліфування. Віддаючись партії-ролі, мистець підкреслював: "Переживаючи на сцені, необхідно керуватися настановою: "Серце гаряче, а голова холодна". Наголошував: головне – знайти тон, який би резонував зі сприйняттям слухачів. Казав молодшим колегам: "Увійдіть у невеличку порожню кімнату і, не відкриваючи рота, заспівайте гама за всім діапазоном – від найнижчих до найвищих нот. Обов'язково несподівано почуєте, що на одній із нот ваш голос зазвучить у кілька разів гучніше, здасться, що з вами співає вся кімната. Ви знайдіть тон, при якому резонує кімната. Звук резонує і гіперболізується. Це фізичне явище певною мірою можна порівняти з тим станом, коли в залі серія слухачів починають резонувати і в них гіперболізуються ваші переживання".

Всі поради метра – без натяку на менторство, а з широким віддачею власного досвіду, його "потасемин" і тонкощів. Признавався: прем'єра – лиш початок роботи над удосконаленням ролі. А між йому немає. Ось майстер розповідає про працю над партією Максима Кривоноса чи Бориса Годунова. Ціла філософія. Спокійний, врівноважений у спілкуванні, похитний там, де стосується творчопринципових засад. Наприклад, запропонували зніматися у фільмі-опері "Наймичка" Гмиря наполіг – не допустити профанації: або співатиме й зніматиметься в ролі, або нічого. "Прищмокувати губами під фонограму" не буде – й годі. Вимога синхронності – заради внутрішньої правди образу. А потім казав, що довелося працювати "з надпривом". Необхідно було позбутися "оперних барв", бо "опера – це фарби олійні, а кіно – аквареля, до того ж надзвичайно прозора. Які точні й образні спостереження.

Чого варті й зауваги до стилю власного письма: "Я дуже люблю вставні речення і страшенно не люблю строгого дотримання порядку підмета й присудка. Мені хочеться, щоб стаття мала форму бесіди, а не просто викладу, отож припускаю відступити від канонів" (Продовжена буде)

Олесь Сялин ("УМ")

КИЇВЩИНА – ЗЕМЛЯ УКРАЇНСЬКА І ПРОТОУКРАЇНСЬКА

Наше національне коріння сягає глибоко і широко. Адже нашими пращурами були трипільці, скити-хлібороби, анти, поляни, русичі Київської Русі і козаки. Мова, культура і звичаї нашого народу формувалися тисячоліттями.

Всі землі Українни-Руси мають свою відмінність, але всі вони, без винятку, чарівні і вони древні, виповнені своєрідною красою і романтикою, навіть гіркою за своїм історичним минулим. Так літописні Полянщина, Деревлянщина, Сіверщина, Поділля, Волинь, Галичина, Гуцульщина, Покуття, Лемківщина, Бойківщина, Буковина і Закарпаття. Так і Слобожанщина, Таврія, Крим...

Та своєрідним історичним "епіцентром" цих українських земель була і є Київщина, літописна – Полянщина. Це ж її мудрі і мужні люди, про яких йдеться в "Повісті временних літ", в VI-IX століттях об'єднали землі тогочасних українських племен в єдину могутню родину українсько-русичів – Київську Русь. Її столицею став Київ. Та й сам князь Кий був полянином, і закономірно, що саме на Київщині-Полянщині відбувалися в топонімах найвишарніші для України-Руси епохальні події. Вони яскраво відбилися в топонімах і гідронімах цієї землі, а також у назвах стародавніх русичів-українців. Буремне життя споконвічних цих воїв-пожурдонників Західної Європи від кочових ординців, вирувало протягом тисячоліть і позначалося на національних самоназвах та назвах чужоземців нашого народу та їхніх міст і сіл. Хоч дотиково, назвемо деякі з тих численних, які були і які навіть збереглися до нашого часу, змінивши свій образ.

Трипільля – датоване вченими III тисячоліттям до нашої ери. Та незабаром археологи дослідили, що названа ними трипільська культура була поширена по всій Україні. А це ж до пори ранніх фараонів Єгипту!

Про ступінь розвитку тогочасних трипільців свідчать їхні житла площею до 200 квадратних метрів, а про їхню духовність – глиняні скульптурні образи. А естетизм трипільців поширювався і на побутово-вжиткове. Це і розпис фарбами, і різьблений орнамент, притаманний і сучасним українцям. Тут же знайдено ще й залишки поселень кам'яного віку.

А в XII столітті Трипільля було княжим містом, від оборонних укріплень якого збереглися ешелоновані земляні вали з ровами, які єдилися з легендарними за потужністю змієвими валами, що сягали річки Стугни. За козацької епохи на узвишші Трипільля здіймалися бойовими баштами два фортечні замки. В 1845 році в археографічній експедиції, як художник, брав участь Тарас Шевченко.

Вишгород – його назва відповідає його розташуванню. Цю місцевість, що круто піднімається над Дніпром на відстані 10 кілометрів вище по течії від Києва, заселили наші пращури анти ще в IV столітті, зокрема за князювання Божо (Буся), топоніми і гідроніми його імені збереглися і в Києві. Згадується Вишгород і в "Повісті временних літ"

під 946 роком, але засновано його як місто і форпост Києва набагато раніше.

Як місто-фортеця Вишгород був навіть потужнішим за Київ. Саме тому княгиня Ольга обрала його за свою резиденцію, і він набув у народі назви "Ольжиного граду". На схилі літ тут поселився Ярослав Мудрий, і тут він перебував, як і княгиня Ольга, до кінця життя. А в XI-XII століттях Вишгород-фортеця став найпотужнішим у Київській Русі. Залишки цих укріплень вражають і тепер. Закономірно, що серед 8 міст Київської Русі, яким сплачувала данину Візантія, був і Вишгород.

Васильків – місто було засноване 988 року як форпост Києва, за князя Київської Русі Володимира Великого. Найменоване його хрещеним ім'ям – Базилевс, тобто Василь. Місто набуло розвитку завдяки великому торговому Васильківському шляхові з Києва через Галичину в Західну Європу. 1238 року зазнав руйнації монголо-татарами. Васильків пов'язаний з повстанням декабристів 1825 року, очоленого трьома братами Муравйовими-Апостолами, нащадками гетьмана Данила Апостола.

Білогородка – село неподалік від Києва. Заснована Володимиром Великим як оборонний форпост Києва. А в XI-XII століттях це княже місто-резиденція, а затім – митрополича резиденція, з мурованими храмами і палацами. Зруйноване монголо-татарами 1238 року. Білгород не відновлювався, а з часом став селом Білогородкою. Його величні споруди і таємничі укріплення досліджував відомий археолог В. Хвойка.

Біла Церква – місто засноване за Ярослава Мудрого на річці Рось 1032 року як бойовий форпост Києва під назвою Юр'їв. Таким було ім'я князя після хрещення – Юрій, як похідне від Георгія. Ним був споруджений замок на найвищому узвишші, що зветься з тієї пори Замкова Гора. А під кінець життя Ярослав звів в Юр'єві високий білий храм, а народ нарік це місто-фортецю Білою Церквою.

Біла Церква зазнала численних навал ординців і в 1240 році була зруйнована монголо-татарами. Неподоланою стала Біла Церква після побудови в ній ще й другої фортеці в 1550 році. А за козацької епохи це місто стало полковим, а навколишні козацькі поселення – сотеними містами. За Богдана Хмельницького в Білій Церкві була його гетьманська канцелярія. Та за царювання Катерини II ці фортеці зруйновано, бо вони стали захистом козацько-селянських та гайдамацьких повстань.

На межі XVIII-XIX століть Біла Церква уславилася своїм дендропарком "Олександрія" та архітектурними спорудами.

Білохнявське поле – місцевість поблизу Василькова. Ще до недавня тут звишувалося близько 400 курганів ("козацьких могил") кам'яного віку. В козацьку епоху на них височили бакети – сторожові пости козаків. Це древні кургани-пам'ятки нашої героїчно-трагічної історії. Тепер від них лишилися тільки 43 більші могили, всі решту розтягли на прокладання і ремонт шляхів. А пологі розорали, щоб збільшити посівні площі. Отак, як у південних краях України, де розорали більшість із тисячі "козацьких" (скитських) могил.

Фастів як нове козацьке укріплене місто засновано 1423 року. Проте

це місце заселено було з епохи пізнього палеоліту (кам'яного віку), тобто 20 тисяч років тому. Фастів оточений численними "козацькими могилами" – сліди бойовиськ різних віків. Особливо ж багато їх поміж Фастовом і Мар'янівою.

За козацької епохи Фастів – осередок тривалих воєн з агресивною козацькою шляхтою. Народним героєм у цих змаганнях у народі увічнений "фастівський полковник" Семен Палій (Гурко).

Фастівець – село поблизу Фастова, неподалік якого – величні кургани "Переп'ять" і "Переп'ятиха" VI століття до нашої ери. В їх дослідженні у 1846 році брав участь Тарас Шевченко як художник археографічної експедиції. Він замалював та оспівав ці надзвичайні пам'ятки "земляної архітектури".

Обухів – містечко, територія якого була заселена з понаддревніх часів трипільської культури. За свою історію зазнало безліч навал ординців. У 1093 році київський князь Святополк погромив тут орди половців.

Святополків стан – територія неподалік Обухова. Тут був військовий табір онука Ярослава Мудрого, Святослава В'ячеславовича, як передовий форпост проти навал половців.

Хотів – село, неподалік якого є залишки укріпленого городища вражаючих розмірів, так само як оборонні вали і рови навколо нього. Хоч їх вік – VI століття до нашої ери.

Зарубинці – село, біля якого є городище першого тисячоліття до нашої ери. В середині його – залишки церкви XII століття. А на Батуриній горі – теж городище протоукраїнців. Від цих археологічних пам'яток і узагальнена назва нашої Зарубинецької давньої культури II століття до нашої ери – III століття нашої ери.

Переяслав-Хмельницький – місто надзвичайних нашарувань культур різних епох. Зокрема древніх українських, т. зв. "полів поховань", тобто древніх кладовищ II-IV століть. Переяславське городище створено в VI столітті, мудро – там де єднаються річки Трубеж та Альта. А в XIII столітті стає столицею Переяславського князівства, що розкинулося між Дніпром і Волгою і простягалося далеко на північний схід. Це місто за часів князювання Володимира Великого було захищене потужними валами і ровами. А князь Володимир Мономах підсилив ці укріплення. Те саме зробив за свого князівства тут Юрій Довгорукий, який переніс столицю свого князівства на північ і заснував Москву, хоч його новою столицею лишалося місто Володимир на Клязмі і водночас Суздань (колишнє фінське поселення Суждаль). Що ж до Переяслава, то він уже в X столітті посідав вагомe місце в Київській Русі, а в XI-XIII століттях мало чим поступається Києву. Зруйнувала Переяслав монголо-татарська навала Батия. Випродився Переяслав лише на початку XVII століття. З Переяславом пов'язане життя і творчість Тараса Шевченка. Тут він написав і "Заповіт". Тепер це славетне місто та його околиці є суцільним музеєм під відкритим небом, де розміщені пам'ятки практично всіх історичних і навіть доісторичних епох. Особистий творчий організаційний внесок у це диво зробив добродій Михайло Сікорський, діяльність якого неоціненна (Продовжена буде)

UKRAINIAN INSTITUTE OF AMERICA AWARDED \$270,000 FEDERAL GRANT FOR PRESERVATION WORK

NEW YORK. -- On Monday, November 10, the National Park Service announced that the Ukrainian Institute of America has been awarded a matching grant award of \$270,000 for preservation work of the Institute's landmark home known as the Fletcher Sinclair Mansion, the crown jewel of the Ukrainian American community.

This award comes as the Institute continues work on the 19th century, French Gothic style mansion located on the corner of Fifth Avenue and Seventy-ninth Street on New York's Upper East Side. Every year, hundreds of thousands of people pass by the Institute as they walk New York's famed Museum Mile. Most recently, the Institute was included in a walking tour of New York's historical buildings called "Open House New York" when 1,400 people visited the Institute.

During the past year, the Institute has expended \$129,500 on improving the physical appearance and conditions of the mansion, including the surrounding ironwork, woodwork, carvings and marble floor on the first and third floors. For the first time since it was built, a century of grime was recently cleaned from the mansion's facade.

The matching grant award will allow the Institute to embark on a new phase of restoration, including electrical, plumbing and structural work to the 106 year old building. Beyer, Blinder, Belle, a leading architectural firm in New York City, has studied and identified the necessary work required to preserve the building's grandeur and functionality.

"Many visitors, who've wandered in off the street, compliment the Ukrainian com-

munity for its devotion to maintaining a true architectural treasure of New York," Walter Nazarewicz, the Institute's president, said. "Thanks to the generosity of our members and friends, the Institute has never looked so good."

"This is the first time we've received an outside grant. To date we relied solely on the funds raised through our members and friends. We are extremely pleased that our grant application was accepted," Nazarewicz said, "and now the fundraising efforts will focus on finishing what we started."

The Institute, New York's "Window on Ukraine," is open to the public and hosts a variety of events, including art exhibits, classical and modern music programs, seasonal celebrations and special events for children.

Since its construction by the renowned architect C.P.H. Gilbert for financier Isaac D. Fletcher in 1897, the mansion has also been called home by oil tycoon Harry F. Sinclair (from 1917-1930) and the last descendants of Governor Peter Stuyvesant, Augustus Van Horner Stuyvesant Jr. and his sister Anne (from 1930-1953).

In 1955, the mansion was purchased by the Ukrainian Institute of America with the charitable generosity and support of the Institute's founder, William Dzus. In June of 1962 the mortgage was paid off and subsequently the Ukrainian Institute of America attained landmark status.

The grant was awarded within the framework of the Department of Interior's Federal Save America's Treasure initiative to preserve significant historic American properties and collections

UKRAINE-NATO TO SIGN TARGET PLAN - 2004

KYIV -- Ukraine is planning to endorse on November 20 a joint Target Plan with NATO for 2004, Prime minister Yanukovich disclosed at a meeting with Austrian Interior Minister Ernst Strasser in Kyiv.

"We have implemented the previous Ukraine-NATO target plan. On November 20 this year, a new target plan will be endorsed, and a Ukraine-NATO summit will be called in May 2004," Yanukovich said. He indicated that, taking into account objectives of Ukraine's EuroAtlantic integration, Ukraine intends to take an active part in the creation of the European security system.

According to earlier reports, Ukraine and NATO were planning to coordinate the Target Plan-2004 at an expert level before November 17. In September, Foreign Minister Kostiantyn Hryshchenko and NATO Secretary-General George Robertson reached agreement on boosting Ukraine-NATO cooperation.

In November last year, during the NATO summit in Prague, Ukraine and the Alliance adopted the NATO-Ukraine Action Plan and the Target Plan for 2003. A meeting of the Ukraine-NATO Commission will be held in Istanbul (Turkey) in May 2004.

HOLLYWOOD TRIDENT FOUNDATION ANNOUNCING SCHOLARSHIP PROGRAM

The Hollywood Trident Foundation is announcing a scholarship program to the Los Angeles Film School for an 8-week intensive course in film making. The course is open to applicants of Ukrainian heritage who express a strong desire to learn professional film making skills. Students can be at beginner level or experienced professionals who might wish to change their careers. With an emphasis on total immersion in the course, the successful applicant should expect to set aside any other job or program he or she might be enrolled in.

The Los Angeles Film School is a major force in developing present and future film makers. Their advisory board includes such major talents as Faye Dunaway, Paul Verhoeven and others and guest speakers include many major talents working in the business today. The school is located in the heart of Hollywood and offers total film making facilities.

With a successful film festival on the films of Alexander Dovzhenko

behind it, the Hollywood Trident Foundation looks with great anticipation to continue to promote and present the contribution of the Ukrainian community worldwide to modern civilization in the film and entertainment industry. This scholarship is the next step down that road. The application process began October 22, 2003 and will extend to December 1, 2003 and the final decision will be made by December 10, 2003. Applicants should have a working knowledge of English, both spoken and written and should be ready to devote a full eight weeks to this course. The scholarship is made available by a generous donation by the LA film school. Incidental costs including travel, housing and day-to-day costs will be covered by the Hollywood Trident Foundation.

Applicants can receive an application form by emailing hlwtrident@sbcglobal.net. Or writing to Hollywood Trident Foundation, 4335 Van Nuys Blvd., Ste 362, Sherman Oaks, CA, 91403 USA.

BELARUS, KAZAKHSTAN, RUSSIA, UKRAINE FAIL TO COME TO TERMS ON FREE TRADE ZONE

Kyiv. (Interfax). -- The high-level group for creating a single economic space between Belarus, Kazakhstan, Russia and Ukraine failed to come to terms on the mechanism for creating the free trade zone in Kyiv on Saturday? November 29.

"The high-level group will continue the talks on the basic measures to create a free-trade zone at a meeting of the Economic Council of the Commonwealth of Independent

States in Moscow on December 18 and 19," Vitaliy Lukyanenko, spokesman for Ukraine's first deputy prime minister, told journalists. "The Moscow meeting will address about one third of the problems connected with the free trade zone on which no agreement has been reached," he said.

The plan of basic measures for creating a free trade zone comprises 168 issues.

MEMO TO BRANCH SECRETARIES

AT THIS TIME IT IS VERY IMPORTANT THAT ALL PREMIUMS DUE ARE COLLECTED AND REMITTED TO THE HOME OFFICE AS SOON AS POSSIBLE.

PREMIUMS NOT REMITTED SHOW A NEGATIVE RESULT ON THE ANNUAL STATEMENT.

THANK-YOU FOR YOUR COOPERATION.

Sincerely,
Audrey Thomas
Financial Secretary-Treasurer

Stephen J. Kostecki

UKRAINIAN AMERICAN VETERANS MEET AT 56TH NATIONAL CONVENTION

PALATINE, ILL. -- With veterans representing eight states and 14 posts, the 56th national convention of the Ukrainian American Veterans (UAV) officially got under way in Palatine, Ill., on September 26. At the same time, members of The Ladies Auxiliary conducted their 29th national convention and the Ukrainian American Military Association held its 8th Annual Conference.

Delegates gathered here to elect a new national executive board, discuss current projects, set new agendas for the coming year and enjoy the fraternity of fellow veterans. Post 35 of Palatine hosted this year's convention, with Bohdan Pyskir serving as convention chairman.

The newly elected members of the UAV national executive board are: National Commander Matthew Kozziak, Vice-Commander Anna Krawczuk, Finance Officer Wasylyscynsky, Judge Advocate Stephen Wichar, Adjutant and Webmaster Walter Demetro, Quartermaster Stephen Kostecki, Historian Vasylychukow, Chaplain Dorothy Budacki, Welfare Officer Myroslaw Pryjma, Scholarship Officer Nicholas Skirka and Public Relations Officer Michael Wowk. The past national commander is Steven Shewczuk.

The Ladies Auxiliary elected the following officers: Helen Drabyk, president; Oksana Kozziak, vice-president; Irene Pryjma, secretary; Jean Elnick, treasurer; Halina Mutlos, Chaplain; Rena Sagasz, judge advocate; Alberta Cieply, welfare officer; Stephanie Lopuszanski, liaison officer; Victoria Mak-simowich, e-mailer, and Alberta Cieply and Jean Elnick, historians.

Palatine Mayor Rita Mullins welcomed the delegates during the opening session. Executive board members, post commanders, and state commanders presented reports of their activities for the past year.

National Commander Kozziak's report included the newest information regarding the introduction of the bill H.R. 1615, title: "To amend Title 36, United States Code, to grant a Federal Charter to the Ukrainian American Veterans, Inc." U.S. Rep. Sander M. Levin of Michigan introduced the bill on April 3, during the 108th Congress. Commander Kozziak appealed to the UAV membership to write or personally contact their U.S. representatives to become co-sponsors of the bill.

National Vice-Commander Krawczuk reported on membership issues and the UAV Registration Projects. The UAV 56th Convention approved publication of a booklet containing the names of all registrants at hand by Memorial Day 2004, to coincide with the dedication of the National World War II Memorial in Washington. The convention also mandated recruitment of membership-at-large by adding this responsibility to the duties of the national vice-commander in the UAV Constitution and By-Laws.

After the presentation of reports, delegates formed committees to work on current issues. On Saturday, September 27, the committee reports were presented and acted upon. On this day veterans also heard a presentation by Sgt. Maj. Dan Zajhody about the Ukrainian American Military Association.

Orest Baranyk, president of the Chicago Branch of the Ukrainian

Congress Committee of America, personally extended greetings to the gathering. Other greetings to the gathering. Other greetings were sent by Illinois Gov. Rod Blagojevich and U.S. Sen. Peter G. Fitzgerald.

After official business was completed, veterans and guests enjoyed a banquet on Saturday night. The evening's program opened with the posting of colors by members of Posts 32 and 35. UAV Chaplain Dorothy Budacki recited the opening prayer. This was followed by the "Pledge of Allegiance," the singing of the American anthem led by Andriy Karasejczuk, and the rendition of the Ukrainian anthem by Mrs. Karasejczuk. Past National Commander Eugene Sagasz conducted the installation ceremony of the newly elected officers of the UAV and the Ladies Auxiliary.

A special part of the evening's activities included National Commander Kozziak presenting Post 35 Commander Roman Golash a UAV Charter. The post was named in honor of 1st Lt. Ivan Shandor, who tragically passed away in an accident a few years ago. His wife, Lydia, and his three children participated in the banquet ceremonies.

The newly appointed honorary chaplain of Post 35, Father Bohdan Kalynyuk of St. Andrew's Ukrainian Orthodox Church of Bloomingdale, Ill., provided the benediction. Father Kalynyuk served in the military in Ukraine and spoke about his connection to the UAV.

The keynote speaker of the evening was Brig. Gen. David L. Grange (ret.), who delivered an informative and entertaining presentation. Commander Chuck Dobra of

Post 35 served as the master of ceremonies and also gave a thought-provoking speech on present-day values. State Rep. Paul Froelich presented a personal greeting.

Deanna Fedaj read a moving letter about 9/11 and a lovely presentation of Ukrainian songs was rendered by Mrs. Karasejczuk and her daughter Raisa. Oles Striltschuk spoke of his moving visit in Ukraine with Yuri Shukhevych and Post 35's donation of \$1,000 to help fund a future visit to the United States.

Ladies Auxiliary President Drabyk presented the UAV with \$500 for the organization's Welfare Fund as well as \$500 for the Scholarship Fund. Members of the Auxiliary sponsor a yearly raffle and silent auction to raise funds for the UAV's charitable activities. She also recognized the outstanding volunteer work performed by member Alberta Cieply.

National Commander Kozziak presented the National Commander's Award to Harold Bochenko of Post 7 in recognition of his many years of service to the organization.

A military liturgy in honor of the Ukrainian American Veterans, as well as all veterans, was celebrated on Sunday by Father Kalynyuk at St. Andrew's Ukrainian Orthodox Church, with the church choir beautifully singing during the service.

With the convention brought to a close, the delegates left Palatine agreeing to meet in Boston for next year's UAV national convention. Mr. Stephen Wichar UAV Judge Advocate. Please visit our UAV Website for further info: UAVETS.org. Any questions call 1-800-368-5422 Ext. 381.

Proclamation

WHEREAS, the Empire State is home to many nationalities of people who are an integral part of our cultural landscape and who contribute to our overall strength as a global leader, and as such, New York acknowledges historic events, the outcome of which had a profound impact on many of our citizens and resulted in circumstances that shaped the course of humankind and brought masses of people to our shores of precious freedom; and

WHEREAS, as a defender of human rights, New York has a prominent role in teaching valuable lessons derived from these events in history, many of them tragic and distressing - such as the Ukrainian Famine of 1932-1933 - one of the most painful chapters in the history of Ukraine; and

WHEREAS, the magnitude of this event is amplified by the fact that the Famine was an inhumane act of man, created by the Stalin regime as a brutal Soviet policy directed against the Ukrainian people in an attempt to collectivize agriculture and crush the nationally-conscious Ukrainian population, and in perpetrating this unconscionable crime against humanity, the Stalin-led government had complete control of the borders and food supplies, deliberately refusing to accept relief efforts and ignoring appeals from foreign governments and organizations to alleviate the catastrophic conditions resulting from the Famine; and

WHEREAS, the poignancy that envelops this somber episode further stems from the fact that this artificially engineered famine was purposely intended to oppress the political, cultural and human rights of the Ukrainian people and the immediate result was the death of more than seven million Ukrainians, including the elimination of Ukraine's middle class as well as many intellectuals, artists, political leaders and persons from all walks of life; and

WHEREAS, since it took place, the Famine has had a lasting impact and has left a permanent mark upon the Ukrainian people - in addition, the policies implemented during this period impeded Ukraine's economy and political development as the forces of communism reigned for decades until Ukraine achieved independence in the early 1990s; and

WHEREAS, in 1996, the first democratically-elected Parliament of Ukraine adopted a new Constitution and the government has worked to institute progressive measures including a free market economy and policies that ensure full respect for human rights, and it is important to support Ukraine as it resolutely proceeds down the path of becoming a strong and self-governed nation; and

WHEREAS, in commemorating the 70th anniversary of the Ukrainian Famine of 1932-1933, we are grateful for the Ukrainian community of freedom-loving citizens here in this State and Nation, and we recognize the memory of those who did not live to see the return of freedom to their cherished country, honoring those ancestors who kept the faith alive in the homeland despite persecution, famine and death - a faith that sustained many of their sons and daughters in the perilous voyages across the Atlantic and ultimately enabled them to thrive here in America;

Now, Therefore, I, George E. Pataki, Governor of the State of New York, do hereby proclaim November 15, 2003

UKRAINIAN FAMINE DAY OF REMEMBRANCE

in the Empire State.

I do so under my hand and the Privy Seal of the State at the Capitol in the City of Albany this twelfth day of November in the year two thousand three.

George E. Pataki

Governor

John P. G. ...
Secretary to the Governor

JEWISH COMMUNITIES DEVELOPING SUCCESSFULLY IN UKRAINE

KYIV (www.jewish.kiev.ua). - In an interview for "The All-Ukrainian Jewish Congress" weekly newspaper on 11 November 2003, Yaakov Dov Bleich, chief rabbi of Kyiv and Ukraine, said Jewish communities in Ukraine are developing successfully. According to the rabbi, who has now spent 14 years in this country, the Ukrainian Jewish community has renewed its roots.

"Today, Ukraine is home to more than 400 Jewish centers in 200 Ukrainian cities," said Rabbi Bleich. "These are the synagogues and houses of prayer where Jews study the history of their nation. Kyiv alone is home to 3 synagogues and 4 houses of prayer. Jewish schools restore and support the spiritual tradition of our people." According to him, there are many

people willing to get religious education after they graduate from an institute or a university. Last year, seven people enrolled at yeshiva at the synagogue in Kyiv's Podil neighborhood.

In addition, Rabbi Bleich said the statistics that 80 percent of Jews have left Ukraine is slightly exaggerated. He said the biggest Jewish communities in Kyiv, Odessa, Dnipropetrovsk and Kharkiv unite 180,000 Jews. "The Jewish community in Ukraine remains one of the biggest in Europe, in fact, the second largest after France," stressed Rabbi Bleich.

Rabbi Bleich is convinced that, in comparison with other post-Soviet countries, Ukraine has all the favorable conditions for the development of Jewish communities.

- ✓ Church Parishes
- ✓ Institutions, Societies and Organizations
- ✓ Professionals, Businesses and Buyers
- ✓ Members of the Ukrainian Community
- ✓ Members of the Ukrainian Fraternal Association

HOLIDAY ADS AND GREETINGS

IN

"NARODNA VOLYA / UKRAINIAN HERALD"

As in the past, we are presently preparing an expanded version of our publication which will include Christmas and New Year advertisements and greetings.

The Prices are as Follows:

2 inches by 2 columns...	\$ 25.00
3 inches by 2 columns...	\$ 30.00
4 inches by 2 columns...	\$ 35.00
1/4 page.....	\$ 75.00
1/2 page.....	\$ 135.00
Full page.....	\$ 235.00

Deadlines for ads and greetings are:

Gregorian Calendar - December 8

Julian Calendar - December 15

All ads and greetings should be sent in together with a text and a check or money order to:

Narodna Volya
371 North Ninth Ave.
Scranton, PA 18504

Or call (570) 342 - 0937
Fax (570) 347 - 5649

НАРОДНА ВОЛЯ

PARODNA VOLYA

Symbol of our Rights
and Liberties

СТОР. 2

НАРОДНА ВОЛЯ, СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 11 ГРУДНЯ 2003 Р.

ЧИСЛО 47

ВИСОТА МІНІМАЛЬНОЇ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ -- 205 ГРИВЕНЬ

Київ (АПУ). — 31 грудня цього року в Україні розмір мінімальної заробітної плати становить 205 гривень. Відповідний законопроект, запропонований урядом, прийняла Верховна Рада 25 листопада. За таке рішення проголосувало 235 народних депутатів.

На думку уряду, реалізація положень цього проекту дозво-

лить не допустити до утворення заборгованості з заробітної плати.

* Схваленим документом передбачено також з 1 березня наступного року врегулювати міжпосадові тарифні співвідношення у заробітній платі, а з 1 листопада 2004 року — встановити мінімальну зарплату у розмірі 237 гривень.

ЗБІЛЬШУЮТЬ БЮДЖЕТНЕ ФІНАНСУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ

Київ (АПУ). — Українські урядовці заявляють, що у державному бюджеті на 2004 рік збільшено фінансування соціальної сфери.

3 нагоди Міжнародного Дня Інвалідів прем'єр-міністр В. Янукович сказав, що "у державному бюджеті на 2004 рік фінансування потреб інвалідів збільшено на 200 млн. гривень".

У свою чергу міністер праці та соціальної політики М. Папів зазначив, що "слід проаналізувати поточний рік. Видатки держбюджету профінансовані на 100%. Тобто, всі програми, які стосуються людей з інвалідністю, фінансуються своєчасно. На наступний рік збільшуються видатки державного бюджету".

ПОГЛИБЛЮЮТЬ КАНАЛ МІЖ ОСТРОВИМ ТУЗЛА І ДАМБОЮ

Керч (АПУ). — Протягом місяця (у разі сприятливої погоди), буде поглиблений канал між українським островом Тузла і російською дамбою у Керченській протоці для інженерного захисту острова. Про це повідомив міністер транспорту України Георгій Кирпа, який побував на Тузлі з робочою поїздкою.

За його словами, загрози пов-

ного розмивання острова Тузла немає, однак, спорудження дамби потребує своєї компенсації. З цієї метою на українській території проводиться канал між дамбою й островом завглибшки 5 метрів і завширшки 80 метрів на площі 4000 квадратних метрів. За словами Кирпи, половина робіт вже проведена, залишилося вийти з Озівського у Чорне море.

ПРИЙНЯЛИ ЗАКОН "ПРО ПРАВОВИЙ СТАТУС ЗАКОРДОННИХ УКРАЇНЦІВ"

Київ (АПУ). — Документ дає визначення поняття "закордонний українець", перелічує дані, що вносяться до посвідчення закордонного українця (українською мовою). Закон також визначає систему органів, що вирішують питання стосовно закордонних українців. Зокрема, рішення про надання, відмову або припинення статусу закордонного українця згідно із законом приймає Національна Рада з питань Закордонних Українців. Документ видасть-

ся на 10 років.

Прийнятим документом України морально підтримує своїх співвітчизників, які проживають за кордоном.

Отже, даним документом реалізується стаття 12 Конституції України, згідно з якою держава дбає про задоволення національно-культурних і мовних потреб українських громадян, які проживають за межами держави, — наголосив Геннадій Москаль — голова Національної Ради.

НА ХАРКІВЩИНІ РОЗПОЧАТО ВИПУСК РЕГІОНАЛЬНОГО ЖУРНАЛУ "ГУБЕРНІЯ"

Харків (АПУ). — У Харкові побачив світ перший номер нового презентаційного ілюстрованого журналу Харківської області "Губернія".

Основна тематика журналу — економіка, наука, культура, спорт, історія. Плянється, що журнал буде щомісячним. У першому номері 84 сторінки, а матеріали у ньому представлені українською та англійською мовами.

Серед матеріалів першого но-

мера журналу — інтерв'ю з головою Харківської обласної державної адміністрації Євгеном Кушнарьовим, статті про Слобожанський ярмарок, працю Харківської Інвестиційної Ради, відомі компанії регіону. Значне місце в журналі приділено екологічним проблемам області, театрального життя, мистецтву Харківщини.

Видання журналу стало можливим завдяки підтримці губернатора Є. Кушнарьова.

ПАМ'ЯТНИЙ ЗНАК У ТАЛЛІННІ НАГАДУВАТИМЕ ПРО ГОЛОДОМОР

Таллінн (АПУ). — Пам'ятний знак, присвячений 70-им роковинам Голодомору 1932-1933 років в Україні, відкрито у Таллінні. На кам'яні брили зображено зламаний колос на тлі козацького хреста. За словами посла України в Естонії Миколи Макаревича, цей знак завжди нагадуватиме про страшний злочин проти Українського Народу, масштаби якого визнає сьогодні усе людство.

Пам'ятний знак знаходиться в талліннській українській греко-католицькій церкві. Його освячення збіглося з інавгурацією талліннської парафії УГКЦ. У церемонії, яка офіційно узаконила таллін-

нську парафію УГКЦ у структурі зареєстрованих церков Естонії, взяли участь представники церков, державної влади Естонії, посли чужоземних держав, акредитовані в Таллінні, представники Івано-Франківської єпархії УГКЦ тощо.

Ще одна важлива для українства Естонії подія відзначається в ці дні — 15-та річниця створення Українського Земляцтва Естонії. Воно стало правонаступником першої організації українців на естонській землі, заснованої 1898 року — Української Студентської Громади Тартуського (на ту пору — Дерптського) Університету.

РОСІЯ ЗВОЛКАЄ З ВИРІШЕННЯМ РОЗПОДІЛУ МОРСЬКИХ КОРДОНІВ

Київ ("НХ"). — Під час чергових українсько-російських консультацій щодо розподілу акваторій Озівського та Чорного морів, що відбулися 4 грудня, прориву так і не сталося. Російська сторона знову наполягала на спільному користуванні водами Озівського моря та Керченської протоки.

Відмінністю останніх переговорів стало те, що у складі української делегації були не лише дипломати, а й заступники міністрів охорони довкілля, юстиції та представники СБУ. Консультації завершилися нетрадиційно — без коментарів для преси, тому подібний факт розтлумачили як відсутність найменших зрушень.

Однак, на початку перегово-

рів Росія продемонструвала незмінність позиції і заявила, що Озівське море та Керченська протока повинні мати статус внутрішніх вод обох країн. Вимога Москви провести лінію кордону лише по дну, а водні та біоресурси використовувати спільно, цілком неприйнятні для Києва.

Україна прагне розподілу такої водної поверхні. В кулуарах української дипломатії кажуть, що переговори можуть затягнутися на невизначений час через проблему з островом Тузла, який Росія вважає спірною територією, а поки триває процес консультацій, Росія може на власний розсуд користуватися українськими водними ресурсами.

АКТИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРАВА ПЕРЕКЛАДАТИМУТЬ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

Київ (АПУ). — Міністерство Юстиції затвердило порядок перекладу актів європейського права українською мовою. Коментуючи підписаний з цього питання наказ, міністер юстиції України О. Лавринович зазначив, що вперше в Україні закріплено чіткий алгоритм та єдині вимоги до перекладу джерел *acquis communautaire* українською мовою, а також порядок набуття перекладами статусу офіційного.

Крім того, передбачено створення спеціальної Термінологічної Комісії Центру Європейського та Порівняльного Права Міністер-

ства Юстиції України. На підставі рекомендацій комісії прийматимуться рішення про надання перекладам статусу офіційного. До комісії будуть включені українські науковці, які спеціалізуються у сфері європейського права, а також практики, що задіяні в адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу.

Наказ «Про затвердження порядку перекладу актів європейського права на українську мову» набирає чинності з 1 січня 2004 року, — повідомив О. Лавринович.

УКРАЇНА ПРИЄДНАЛАСЯ ДО ГААЗЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ З МІЖНАРОДНОГО ПРИВАТНОГО ПРАВА

Київ (АПУ). — Заступник міністра юстиції України В. Мармазов, який очолює українську делегацію на спеціальній комісії з питань юрисдикції, визнання та примусового виконання чужоземних судових рішень у цивільних та комерційних справах, що відбувається у Гаазі, передав на зберігання Урядові Королівства Нідерланди інструмент про приєднання України до Статуту цієї міжнародної організації.

Відповідно до Статуту Гаазької Конференції з міжнародного приватного права (ГК МПП) Україна набула статусу її повноправного учасника. Наша держава стала 64-ою державою-членом ГК

МПП.

ГК МПП заснована у 1893 році, а з моменту прийняття її Статуту у 1955 році є міжнародною міжурядовою організацією, головною метою діяльності якої є кодифікація міжнародного приватного права.

Участь у ГК МПП та у розроблених нею міжнародних договорах сприятиме подальшому розвитку правової системи України на основі загальноприйнятих світових стандартів, налагодженню співпраці України з іншими державами у багатьох сферах приватного права, підвищенню ефективності захисту прав та інтересів українських громадян.

УКРАЇНУ ОБРАНО ДО РАДИ ПРОМИСЛОВОГО РОЗВИТКУ ЮНІДО

Київ (АПУ). — У Відні завершилася десята сесія генеральної конференції ООН з промислового розвитку, участь у якій взяла делегація 129 країн-членів, з них 51 делегати на рівні президентів, віцепрезидентів і міністрів.

До складу делегації України на чолі з міністром економіки та з питань європейської інтеграції України В. Хорошковським входили

представники МЗС і Міністерства Економіки. В. Хорошковський виступив з розширеною доповіддю щодо етапів розвитку української промисловості та її перспектив.

Одним із важливих результатів активної співпраці України з цією агенцією за останній час стало обрання нашої держави до Ради Промислового Розвитку на 2003-2007 рр.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ПОВЕРТАЄТЬСЯ ДО УККА

Парсипані, Н. Дж. — Як повідомила "Свобода", УНСоюз, як один із співзасновників УККА (а відтак УАКР — Ред.) на своїх річних нарадах, що відбулися в днях 21-23 листопада на Союзівці, одностайно проголосував за "відновлення довголітніх зв'язків з УККА на тій основі і за тим статусом, який був первісно затверджений".

З цього приводу предсідник

УБС Степан Качарай м.ін. сказав: "Вже пора відкласти наші суперечки і спільними зусиллями працювати для добра громади і України".

УККА, у свою чергу, в окремій заяві п.н. "В єдності сила" м.ін. пише: "Ми широко вітаємо рішення УНС повернутися в лави УККА і надіємось, що інші українські громадські організації наслідуватимуть цей приклад".

Микола Дупляк

УКРАЇНСЬКИЙ БРАТСЬКИЙ СОЮЗ У НОВІЙ ДОМІВЦІ

Головна квартира Українського Братського Союзу в новій домівці у Скрентоні.

Два роки тому в житті Українського Братського Союзу зайшли великі зміни. Після дев'ятдесяти років постійного росту в членстві та збагаченні в майні і престижі в нашій українській спільноті за океаном, на вимогу стейтвого департаменту забезпечення в Гаррісбурзі, Союз продав свою відпочинкову оселю "Верховина", якою не без причини пишався і на якій м.ін. упродовж чверть століття влаштував славні Фестивали Української Молоді. Добре, що ця оселя кінцем-кінцем стала власністю українців, що, як досі, нові власники продовжують влаштувати

на ній верховинські фестивали.

Та, не тільки Братський Союз позбувся власної селі. Він продав також власний, надто великий до своїх потреб будинок у центрі Скрентону, в якому через довгі роки приміщувалась головна квартира нашої організації, а в ній колись кипіло українське культурно-громадське життя. Продавши свою союзову твердиню за 355 тисяч доларів, Братський Союз винаймає для своїх потреб приміщення на тій самій вулиці (1327 Вайомінг авеню), лише одну милю далі від проданого будинку. (Закінчення на стор. 3-ій)

ВІЙСЬКОВА СПІВПРАЦЯ ЗІ США — ДЛЯ УКРАЇНИ ДУЖЕ ВАЖЛИВА

Київ (АПУ). Військове співробітництво України зі США залишається одним з ключових напрямів міжнародної діяльності Збройних Сил України. На цьому наголосив міністер оборони України Євген Марчук під час зустрічі з міністром оборони Сполучених Штатів Америки Д. Рамсфельдом. Ця зустріч відбулася у Брюсселі в рамках засідань Комісії Україна-НАТО та Ради Євроатлантичного Партнерства.

Зокрема, наголошувалося, що в процесах реформування Збройних Сил України широко застосовується досвід, набутий у

цій галузі в США. Так, "Стратегічний оборонний бюлетень України на період до 2015 року" в частині, що стосується війська, розробляється з використанням напрацювань відповідного документу у ЗС США та інших країн НАТО.

Також, Євген Марчук наголосив, що в Україні високо цінують допомогу США в питаннях ефективного виконання основних завдань та, особливо, всебічного тилового забезпечення миротворчих підрозділів Збройних Сил України в Іраку.

ПОМЕР ПРОФ. М. ЛАБУНЬКА

Філадельфія. — 1 грудня у Філадельфії помер Мирослав Лабунька — професор історії, викладач університету Ля Саль, ректор УВУ, визначний громадський та політичний діяч, особистий співробітник Блаженнішого Мирослава Кардинала Любачівського.

М. Лабунька народився 23 березня 1927 року в селі Котів Бережанського району. Після II Світової війни потрапив до Німеч-

чини, а згодом переїхав до США. Кандидатську дисертацію про реформи австрійського імператора Франца-Йосифа I в Галичині, а зокрема в УГКЦ, захистив на історичному факультеті в Лювені.

Вчений стояв біля витоків заснування УКУ в Римі. Зробив також значний внесок у становлення УКУ у Львові. Усе життя прожив з думкою про Україну.

ПОМЕР Д-Р МИРОСЛАВ ПРОКОП

Президія в-ва "Літопис УПА" ділиться сумною вісткою з друзями по зброї та українською громадою, що 7-го грудня 2003 р., відійшов у вічність сл. п. д-р Мирослав Прокоп нар. 6 травня 1913 в Перемишлі — член Проводу ОУН і референт пропаганди при Проводі ОУН у 1942-1943 рр., член Президії УГВР і діяч ЗП УГВР від 1944 року, керівний член Видавничого Об'єднання "Пролог", співзасновник і член редколегії журналу "Сучасність", редактор та дорадник в-ва "Літопис УПА", автор книжок і статей про український визвольний рух. Похоронні відправи відбулися 12-го грудня 2003 року в українській католицькій церкві св. Юра в Нью-Йорку. Тлінні останки д-ра М. Прокопа спочили на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж. Дружині покійного Мирослава Любі, дочці Ліді з чоловіком і дітьми — Максимом і Лілею та дочці Христі з чоловіком, ближній і дальшій родині висловлюємо глибокі співчуття Вічнтя Йому пам'яті!

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November. Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА
(амер. дол.)SUBSCRIPTIONS
(U.S. currency)

Для всіх передплатників:

For all Subscribers:

У США і Канаді річно 25.00 дол.
В інших країнах річно 30.00 дол.
Ціна одного примірника 50 центів.

U.S.A. and Canada per year \$ 25.00
In other countries per year \$ 30.00
Price per single copy 50 cents.

NARODNA VOLYA

Ukrainian Fraternal Association

371 North Ninth Avenue

Scranton, PA 18504

Phone: (570) 342 - 0937 Fax: (570) 347 - 5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплак
Редактор

Narodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправити мову та скоротити надлишки статті.

HOME OFFICE ADDRESS

Ukrainian Fraternal Association

371 North Ninth Avenue

Scranton, PA 18504

Phone: (570) 342 - 0937

Fax: (570) 347 - 5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

РОСІЯ ПІСЛЯ ВИБОРІВ: ТИСК
НА УКРАЇНУ МОЖЕ ПОСИЛИТИСЯ

У неділю росіяни обрали новий парламент. За попередніми даними, перемога, як і очікувалося, дісталася партії "Єдина Росія" -- партії, яка підтримує нинішнього кремлівського провідника Володимира Путіна. В нашій сьогоднішній передачі ми познайомимо вас з оцінками західних спостерігачів виборів у Росії. Крім того, ви почуєте думку німецького політолога про можливі наслідки виборів для російсько-українських відносин.

На Заході, де існують чіткі правила гри, важко передбачити результати голосування. В Росії правил взагалі не існує, тому результати виборів можна передбачити заздалегідь, -- коментують голосування до Державної Думи російські аналітики, які критично ставляться до Кремля. Незважаючи на те, що якихось особливих порушень під час самого голосування помічено начебто не було, німецькі оглядачі сумніваються в тому, що Росія просунулася в напрямку демократії. Не налаштує на оптимізм вже навіть те, як велася передвиборча кампанія. В інтерв'ю "Німецькій Хвилі" керівник однієї з груп спостерігачів від ОБСЄ, колишній голова німецького бундестагу Ріта Зюсмут сказала:

"Згідно з нашими спостереженнями, під час передвиборчої кампанії партії не мали рівних шансів, не забезпечено всім однаковому доступу до засобів масової інформації. В ЗМІ були переважно представлені уряд, Путін та "Єдина Росія". При чому "Єдина Росія" завжди була представлена в ефірі позитивно, а, наприклад, про комуністів говорили тільки з критичних позицій."

Не дивно, що найбільшу фракцію в Державній Думі тепер зможе утворити саме партія "Єдина Росія", зазначають західні оглядачі. В зв'язку з цим лунають побоювання, що російський президент в майбутньому матиме практично необмежені можливості впливати на подальший розвиток країни. Для нього більше не буде проблемою зібрати дві третини голосів, необхідних для внесення змін до конституції і таким чином скасувати, скажімо, заборону баллотуватися на президентську посаду на третій термін. Крім того, відносна пасивність виборців стала свідченням дуже низької оцінки громадянами ролі самої Державної Думи. На думку Ріти Зюсмут, ці вибори стали ілюстрацією поняття так званої "керованої демократії".

Як вибори до Державної Думи Росії можуть вплинути на подальший розвиток російсько-українських відносин? З цим запитанням ми звернулися до берлінського політолога Александра Отта:

"Державна Дума Росії відіграє лише другорядну роль як у внутрішній, так і в зовнішній політиці. Всі політичні важелі тримає в своїх руках президент. Тому результати парламентських виборів не матимуть безпосереднього впливу на відносини Росії та України"

На думку Александра Отта, не слід очікувати, що нова Державна Дума Росії сприятиме розв'язанню проблем на кшталт демаркації кордонів. Німецький політолог не виключає інтенсивнішого розігрування "української карти" під час підготовки тепер вже президентських виборів у Росії, тим більше, що в Державній Думі переважну більшість голосів отримали представники тих партій, які не відзначаються особливою симпатією до України. Александер Отт:

"У російсько-українських відносинах Державна Дума відіграла в минулому досить негативну роль. Вона швидко гальмувала розвиток відносин між двома країнами, ніж сприяла йому. На жаль, ще за часів Єльцина, в російському парламенті було занадто мало депутатів, які б симпатизували незалежній Україні. Після нинішніх виборів у Державній Думі і в подальшому переважатимуть сили, яким притаманні імперські амбіції"

Александер Отт передбачає, що з боку Москви може посилитися політичний тиск на Київ. На думку німецького політолога, Президент України Леонід Кучма, престиж якого за останні роки сильно похитнувся як в середині країни, так і за її межами, і який залежить від підтримки з боку Москви, буде змушений йти на компроміси з російським керівництвом.

Володимир Медяний ("НХ")

"Найбільше і найдорожче добро кожного народу -- його мова, ота жива схованка людського духа, його багата скарбниця, в яку народ складає і своє давнє життя, і свої сподівання, розум, досвід, почування"

-- Письменник Панас Мирний

Д-р Омелян Бей
Власкор "Народної Воли"

ЕКОНОМІЧНИЙ "БУМ" НА ТЕРНОПІЛЛІ?

У тій статті буде мова про специфічний "бум" у Західній Україні і на Тернопіллі при участі збиточного "Пегаса", що часом навідується до місцевих газет, а також до поважних журналів Європи. Ті збитки відносяться також до статистики, яка, за всіма правилами логіки, мала б бути відносно точною дисципліною.

Але спочатку деякі відомості із макроекономіки. Хоч валовий внутрішній продукт (ВВП) України на 2002-2003 рр. досить приликий і продовжує зростати високими показниками, однак, деякі чужоземні джерела роблять вигляд, що в українській економіці або немає наявних зрушень, або ж вони мінімальні.

У 1989-1990 рр., ще за часів УРСР, ВВП на особу оцінювався на 4,000 дол. США. Економічна криза, що виникла внаслідок ліквідації СРСР, коли наступила переоцінка важелів, спричинила нагальний спад ВВП, приблизно на 40% до стану з 1990 року. Криза спровокувала зростаюче безробіття, інфляцію карбованця, відтік робочої сили за кордон. Гадається, що прибуток на особу міг впасти до вартості 1,500 дол., або й нижче. Коли ж у вересні 1996 р. введено гривню, нова валюта була жорстко контролюваною, а в відношенні до долара та інших конвертованих валют, гривня працювала на дуже завищеному курсі. Згодом державу охопила дефляційна криза, структурне безробіття, відтік робочої сили за кордон, здебільшого у "сірий" або нелегальний ринок. Замість "кейнсіанської" фінансової політики, що ліквідувала депресію в США в 1929-1933 рр., Національний Банк України (НБУ)

здійснював політику "дорогих грошей", з допущенням у курс валют США. Ота комбінація, на думку В.П. Матвієнка -- голови Промісвестбанку, доларизація країни плюс монетаризм, довели економіку до руїни та деморалізували суспільство.²

Як показували приклади монетарних експериментів у Чилі в 1970-их роках та Аргентини в 2001 році, що була охоплена "дефолтом" з чужоземним боргом висотою 155 млрд. дол., це, як писав І. Котляревський в "Енеїді": "живе хто в світі необачно, тому нігде не буде смачно...". Хоч пезо в 1990-их рр. було на рівні долара, Аргентина вчинила девальвацію в 2002 р. до 2.36 песо на 1 дол., чим зруйнувала певну частину заощаджень середньої класи держави. Тепер при надвисокій раті безробіття (15%) і за умов деякої "дисінфляції" (-0.9%), Аргентина примусила себе жити за правилами, що їх в 1930-их рр. запропонував Дж. М. Кейнс.

На щастя, Україні вдалося уникнути долі Аргентини, співвідношення гривні до долара (5.33 грн. = 1 дол.) більш реалістичне. Але валютна система перенапружена профіцитом у своїх банківських резервах. Недоліком української економіки є брак виваженої ліберальної довгострокової кредитової політики і впливу фондів на важелі економічного зростання.

Повертаючись до названої теми у цій статті, йдеться про відносно довгу статтю в журналі "Ди Економіст" про східні межі ЕС-25, в якій подаються теж повідомлення-спостереження про західні області України. Деякі з тих повідомлень або наявно спрощені, або

грішать неточністю. Передплатники "Ди Економіста", окрім журналу, одержують також статистичний показник для 177 держав світу та деталізовані профілі 64-ох держав світу, а втім України. Дані показника відносяться до 2000-2001 рр. За традицією журналу, дані є лише оцінками. Журнал не відповідає за докладність даних тому, що інформація походить від різних державних установ і приватних джерел, тож можуть грішити неповноцінним звітуванням. Для прикладу, ВВП радянського типу подавав грошовий вираз матері-

альної частини виробництва (напр. сталі, зерна тощо), але обминав вартість виробництва духовної й інтелектуальної сфери. Щойно при кінці 1980-их рр., схема радянського ВВП дещо наблизилася до формату рахунків національного сукупного продукту (НСП) розвинутих капіталістичних держав (РКД), таких, як: США, Японія чи Європейський Союз (ЕС).

З метою порівняння, у цій статті подано дані, взяті з показника в "Економісті" з даними, що їх подає "Тайм Альманах 2003"

Таблиця 1

Держава	А	Б	В	Г	Г
—					
ФРН	1,936.0	1,847.0	23,400.0	22,510.0	25,240.0
Україна	189.4	37.6	3,850.0	770.0	4,270.0
Польща	327.6	176.3	8,500.0	4,570.0	9,370.0
Росія	1,120.0	310.0	7,700.0	2,140.0	6,880.0

Джерела:

Time Almanac 2003. FRG-p. 777; Ukraine - p. 874; Poland - p. 841; Russia - p. 844; "The Economist" Pocket World in Figures, 2004 Edition, pp. 238-239 and FRG - p. 142; Ukraine - p. 218; Poland - p. 186; Russia - p. 192.

Пояснення до таблиці 1.

а) Колонка А означає НСП за матеріалами Тайм Альманаху, з оцінкою на рік 2000 в млрд. доларів; колонка Б -- це НСП за матеріалами "Економіста" 2000-2001 рр. в млрд. дол.; колонка В. -- це прибуток на особу за "Таймом" в тисячах дол.; колонка Г -- це при-

буток на особу за "Економістом" в тисячах дол.; колонка Г -- це прибуток на особу за схемою "PPP" в тис. доларів.

б) НСП -- це сума всіх товарів, послуг, інформатики, інтелектуального зростання у грошовому виразі на даний рік. Прибуток на особу -- це НСП: кількість населення. Термін "PPP" (purchasing power parity) означає сумарний прибуток, здатен закупити вироблені товари за умов номінальної інфляції і позитивної рати зростання. Тобто, коли рату інфляції замінює позитивне зростання, а безробіття є "фрикційним", тобто тимчасовим.

(Продовження буде)

Проф. Степан Злупко ("МУ")

НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНІ ПОЧУВАННЯ СТОЛИЧНОЇ МОЛОДІ

Однак, про них столична молодь не має можливості дізнатися з підручників, з яких пізнає наукові істини, але без належного національно-патріотичного супроводу. Ще більше відсутність такого супроводу відчувається при вивченні української історії. "Молодь незалежної України, -- пише Г.М. Залізник, -- значною мірою продовжує виховуватися на імперських стереотипах радянських часів. За десять років незалежності борці проти окупації Москви, як і раніше, залишаються небажаними персонажами української національної історії" (с. 77).

Якщо вздматися в ці слова, то це не сумний, а трагічний для долі Українського Народу факт, бо з нього випливає, що в Україні освіта формує не патріотів, а манкуртів і яничарів, вбиває у свідомість молоді безпам'ятство, тому не дивно, що таких катів українства, як Петро Перший, Катерина Друга, В. Ленін і Й. Сталін, частина столичної молоді позитивно

поцінують. Вина в тому, безумовно, всього українського громадянства, а насамперед національної еліти і освітньої системи. Це тема глибокої і розлогої спеціальної розмови, до якої спонукає соціологічне опитування столичної молоді. Стан її національно-патріотичних почувань спонукає кожного задуматися над майбутнім нашої країни, докорінно переорієнтувати виховний процес в усіх ланках освіти, створювати підручники й посібники, які б утверджували національну свідомість, гідність та історичну пам'ять.

Останню з українців вибивали колонізатори різними засобами впродовж століть, найбільше болячись народної помсти за скоєні злочини. Особливо жорстоко її підступно позбавляли українці історичної пам'яті в період тоталітаризму. Ця жорстокість породжувала такий шалений страх, що, здається, його молоді люди спри-

йняли ще в утробі матері. Через те перед сучасним українством на державному рівні стоїть завдання -- підняти національний дух, гідність і гордість у молодих людей. Це можна зробити, спершись на національну героїку, яка, на жаль, у занепаді.

Замість того, всіяко культивуються колоніально-імперські цінності й авторитети. Вчорашні організатори голодоморів і безпосередні нищівники українського селянства оголошуються героями. На державному рівні всіяко культивуються колоніально-імперські ювілеї, ревно зберігається колоніальна символіка в постаментатах, монументах, назвах міст, вулиць тощо. Крім того, навіть спроба молодих киян переназвати Червоноармійську на вулицю Героїв Крут не була зреалізована.

У серці України в Києві у назвах вулиць і майданів не вшановані національні герої, видатні вчені-патріоти.

Потужним засобом національно-патріотичного виховання є українська мова, вона -- душа народу. Однак українська мова, як випливає із даних соціологічного опитування, не виконує національно-патріотичної функції, бо не має належної державницької підтримки і послідовності у проведеному чіткої мовної політики.

Такі висновки і пропозиції випливають із соціологічного обстеження стану національно-патріотичної орієнтації молоді Києва, який вимагає докорінного поліпшення, бо національна свідомість -- це безпека нації, її обіргів в умовах глобалізації. Остання своїми жорнами розітре ті народи, які не здатні зберегти своїх державних організмів, міцність яких залежить насамперед від національно-патріотичного наповнення. Носіями такого наповнення має бути молодь, бо вона -- майбутнє української нації і Української Держави.

Руслан Дейнченко ("Голос Америки")

ВІДСТАВКА ВІТАЛІА ГАЙДУКА

В українському уряді сталися чергові кадрові зміни. За недоліки в роботі звільнено Віталія Гайдюка. В коаліційному уряді Януковича він відповідав за паливно-енергетичний комплекс. Відставка сталася після оприлюднення урядовцем висновку про недоцільність для України участі у спільному проєкті із Російською Федерацією.

Президентський указ про звільнення В. Гайдюка з посади з'явився пізно ввечері в п'ятницю, 6 грудня. Про причину відставки у ньому не говорилось. Прем'єр Янукович, коментуючи його сказав, що посаду Гайдюк втратив за недоліки у роботі паливно-енергетичного сектора, за який він відповідав.

Однак, більшість експертів і політологів має єдине пояснення такої несподіваної відставки -- це заява Гайдюка про відмову України від спільного використання із Російською Федерацією газотранспортної магістралі. Нею до Європи транспортують значні обсяги російського газу. Пославшись на висновки експертів, Гайдюк повідомив, що Україна вважає цей проєкт для себе невигідним.

Віктор Янукович того ж дня поспішив відмовитися від таких висновків. Він пояснив висловлювання свого підлеглого його особистою думкою і заявив, що ніякого рішення щодо відмови від консорціюму уряд не приймав. У понеділок відставку урядовця жовтенькували у Верховній Раді. Попередника Гайдюка на посаді віцепрем'єра із паливно-енергетичного комплексу Юлія Тимошенко, високо відгукнулася про професійні якості свого наступника. Вона вважає, що його знання за неоптупливість у відстоюванні національних інтересів у сфері енергетики.

Багато експертів каже про те, що звільнення Гайдюка могло бути наслідком російського впливу. Заяви останнього про відмову участі в консорціюмі могли роздратувати впливових російських політиків, які й могли вплинути на таке кадрове рішення. У неділю російський посол в Україні Віктор Черномірдин заявив, що був здивований заявою Гайдюка про відмову від участі в консорціюмі і повідомив, що проєкт вийшов на кінцеву стадію.

В коаліційний уряд Януковича Гайдюк пройшов за квотою об'єднаних соціал-демократів. Один із провідників цієї фракції Леонід Кравчук зізнався, що для нього президентський указ про звільнення виявився цілковитою несподіванкою. Хоча додав, що погоджується із таким рішенням президента.

Заява про те, що рішення про відставку не було узгоджене з СДПУ(о), дала привід опозиційним політикам говорити про хибні підходи до формування уряду, який називають коаліційним. Втім представник президента у Верховній Раді Олександр Задорожний

твердить, що консультації із фракцією соціал демократів проводилися, тож відставка Гайдюка не свідчить про розкол проурядової коаліції.

Тим часом у Верховній Раді говорять про можливих наступників Віталія Гайдюка на віцепрем'єрській посаді. Задорожний каже, що згідно із домовленнями про створення коаліційного уряду, право висунути свого представника мають об'єднані соціал-демократи. Тим часом експерти говорять про можливі нові відставки та нові кадрові зміни у уряді Януковича.

ПРЕЗЕНТОВАНО ПЕРШИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ ГЕЛІКОПТЕР АК-1

Полтава (АПУ). -- Презентація першого українського гелікоптера АК-1 відбулася в Кременчуці. Гелікоптер, спроектований і виготовлений у полтавському конструкторському бюро "Аерокоптер"

АК-1 може використовуватися для патрулювання, при аварійно-рятувальних роботах, у са-

нітарній авіації тощо. Він укомплектований двигуном "Субару"

Директор Кременчуцького льотного коледжу Валерій Ткаченко розглядає АК-1 як машину для первинного навчання курсантів. Це стане можливим після сертифікації гелікоптера, яка передбачена у наступному році.

УБС У НОВІЙ ДОМІВЦІ

(Закінчення з 1-ої стор.)

У новому приміщенні з'явився і новий господар Українського Братського Союзу, який після колишнього голови Івана Олексина — очолив Ярослав Гавур. Пана Я. Гавура, до речі, знають люди як практичного й успішного довголітнього керівника оселі "Верховина" та головного радного УБС і організатора членства. У винайнятій домівці швидко минули повні два роки. Для більшості працівників Головної Канцелярії та "Народної Воли", це були роки праці в приміщеннях без вікон.

Одначе, всі працівники УБС розуміли, що наша братська організація заслуговує на кращу домівку — вигіднішу та більш репрезентативну. Крім того, кожен добрий господар хоче мати власне господарство. Проте, щоб його мати, то його треба придбати. Тепер же трапилася добра нагода. З початком листопада Братський Союз винаймав гарний невеликий будинок біля центру міста (371 Норт 9-та авеню), з якого всі працівники Головної Канцелярії вдоволені.

Кожна зміна приміщення пов'язана з додатковою працею, плануванням, новим порядком. З думкою, щоб ця зміна відбулася швидко й успішно, — працювали всі працівники. Не легко було влаштуватися у новому, меншому, як досі, приміщенні. Проте, було спільне бажання і добра воля всіх уря-

довців, щоб у новій домівці навести якнайкращий порядок. Основне вже зроблено. Дрібніші зміни ще доводиться робити, щоб головна квартира Братського Союзу стала ще гарніша, привітніша та репрезентативніша.

Якщо спочатку в деяких із нас були певні сумніви, то досі жодного сумніву в тому, що Виконавчий Комітет УБС зробив правильне рішення, вже нема.

По-перше, за винайм будинку платимо значно менше, як плати-

Будинок, в якому приміщується головний осідок Українського Братського Союзу у Скрентоні.

Працівники Українського Братського Союзу у Скрентоні.

Зліва: Христина Шабловська — головний секретар, Ярослав Гавур — голова УБС, Одрі Томас — фінансовий секретар-скарбнику, Керол Конфорті та редактор "Народної Воли" Микола Дупляк.

У КИЄВІ ВІДБУЛОСЯ СПІЛЬНЕ ЗАСІДАННЯ ПРЕЗИДІЙ АКАДЕМІЙ НАУК УКРАЇНИ І РОСІЇ

Київ (АПУ). — Спільне засідання Президій Національної Академії Наук України й Президії Російської Академії Наук відбулося 2 грудня у Києві.

Відкриваючи засідання, Президент НАН України Борис Патон відзначив велику важливість для обох країн плідної співпраці двох академій. Наші вчені виконують ряд спільних програм із нанофізики й наноелектроніки, космічних технологій та в інших перспективних галузях. Проведене в рам-

ках Року Росії в Україні, це засідання надасть нового імпульсу розв'язанню взаємодії НАН України і РАН.

Президент РАН Юрій Осипов також дуже високо оцінив результати спільної роботи у галузі ядерної фізики, електрозварювання, інформаційних технологій та в інших актуальних напрямках. Він поздоровив Б. Патона з недавнім ювілеєм і вручив йому золоту медаль ім. Сергія Корольова Російської Академії Наук.

ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ ВІЧНА ІМ ПАМ'ЯТЬ

Бідзерковий Михайло, 79 років.

Народився 18 вересня 1923 р. в м. Рудки в Україні; помер 16 червня 2003 року в м. Гріс, Н.Й. Був членом 244 Відділу УБС, Т-во ім. Михайла Драгоманова.

Вотерс Т. Едвард, 73 роки.

Народився 14 січня 1930 р. в м. Камден, Н.Дж.; помер 14 жовтня 2003 року в м. Колінгсвуд, Н.Й. Був членом 221 Відділу УБС, Т-во ім. Тараса Шевченка.

Ганусей Річард, 83 роки.

Народився 10 серпня 1920 р. в м. Філадельфія; помер 26 вересня 2003 року в м. Оушен Гейт, Н.Дж. Був членом 16 Відділу УБС, Т-во Любова.

Гриб Ірина, 82 роки.

Народилася 1 квітня 1921 р. в м. Коломия в Україні; померла 13 жовтня 2003 року в м. Скрентон, Па. Була членом 37 Відділу УБС, Т-во ім. Мирослава Січинського.

Зубчинська Надія, 75 р.

Народилася 13 вересня 1928 р. в м. Київ в Україні; померла 25 жовтня 2003 року в м. Бурлінгтон, Онтаріо в Канаді. Була членом 307 Відділу УБС, Т-во Української Молоді.

Касіян Степан, 98 років.

Народився 20 листопада 1904 р. в с. Миколінічів Івано-Франківської області в Україні; помер 9 листопада 2003 року в м. Палатин, Іллінойс. Був членом 102 Відділу УБС, Братство Св. Володимира.

Куль К. Софія, 82 роки.

Народилася 25 грудня 1920 р. в м. Вілкес-Беррі, Па; померла 3 листопада 2003 року в м. Палмертаві, Па. Була членом 193 Відділу УБС, Т-во ім. Тараса Шевченка.

Кириченко Євгенія, 82 р.

Народилася 24 грудня 1920 р. в с. Померчія, пов. Бучач в Україні; померла 20 вересня 2003 року в м. Стратфорд, Коннектикут. Була членом 30 Відділу УБС, Т-во ім. Михайла Грушевського.

Лавер Іван, 82 роки.

Народився 8 січня 1921 р. в м. Централ Сіті, Па.; помер 13 вересня 2003 року в м. Клаймер, Па. Був членом самостійного відділу УБС.

Мекскалко Моріс Донна, 42 роки.

Народилася 27 жовтня 1960 р. в м. Вейн, Мічиган; померла 5 вересня 2003 року в м. Парк

Гіллс, Міссурі. Була членом самостійного відділу УБС.

Міщенко Олексій, 88 років.

Народився 6 березня 1915 р. в м. Слов'янськ в Україні; помер 3 серпня 2003 року в м. Лашін, провінція Квебек у Канаді. Був членом 307 Відділу УБС, Т-во Української Молоді.

Осос Йосипа, 85 років.

Народилася 23 березня 1918 р. в м. Барановичі в Білорусі; померла 21 вересня 2003 року в м. Стратфорд, Коннектикут. Була членом 30 Відділу УБС, Т-во ім. Михайла Грушевського.

Подольск Степан, 78 років.

Народився 25 грудня 1924 р. в м. Джансаві, Па.; помер 20 жовтня 2003 року в м. Брик, Н.Дж. Був членом 173 Відділу УБС, Т-во ім. Симона Петлюри.

Позняк Сергій, 81 рік.

Народився 12 жовтня 1922 р. в с. Славне в Білорусі; помер 2 листопада 2003 року в м. Вест Сенек, Н.Й. Був членом 145 Відділу УБС, Т-во ім. Івана Мазепи.

Попіль Павло, 79 років.

Народився 25 листопада 1926 р. в м. Бережани в Україні; помер 9 листопада 2003 року в м. Геркімер, Н.Й. Був членом 172 Відділу УБС, Т-во Запорізька Січ.

Д-р Радяч Іван, 89 років.

Народився 16 серпня 1914 р. в м. Сейн Джансвіл, Н.Й.; помер 6 вересня 2003 року в м. Сейнт Джансвіл, Н.Й. Був членом самостійного відділу УБС.

Филипович Стенлі, 84 роки.

Народився 2 серпня 1919 р. в м. Бруклін, Н.Й.; помер 29 жовтня 2003 року в м. Маспет, Н.Й. Був членом самостійного відділу УБС.

Харамбура С. Нестор, 56 р.

Народився 9 січня 1947 р. в м. Філадельфія, Па.; помер 7 вересня 2003 року в м. Дженкінгтаві, Па. Був членом 208 Відділу УБС, Братство Св. Володимира.

Чеканський Михайло, 86 р.

Народився 19 липня 1917 р. в м. Диксон Сіті, Па.; помер 29 жовтня 2003 року в м. Оліфант, Па. Був членом самостійного відділу УБС.

Чопівська Софія, 80 років.

Народилася 8 червня 1923 р. в м. Ченстохова в Польщі; померла 26 серпня 2003 року в м. Вашингтон, ДК. Була членом 284 Відділу УБС, Т-во УБСоюзу.

Яковенко Петро, 80 років.

Народився 6 червня 1923 р. в м. Симпсон, Па.; помер 3 серпня 2003 року в м. Бруклін, Н.Й. Був членом самостійного відділу УБС.

ли досі.

По-друге, після трьох років УБС зможе купити цей будинок у власність.

По-третє, у випадку купівлі будинку, досі заплачена за винайм будинку частинна сума була б врахована в загальну ціну за будинок.

По-четверте, в будинку є досить місця для паркування автомобілів.

По-п'яте, ціла стіна будинку — самі вікна, яких у нас не було в останньому приміщенні.

По-шосте, з будинку є чудовий вид на місто і гори за містом, тож у такому приміщенні приємно всім працювати.

Кожен добрий господар хоче бути власником господарства, власної хати, тож надіймось, що наші союзні господарі скористають з нагоди і з часом придбають цей будинок у власність. Тим часом працівники Головної Канцелярії працюють з новою енергією та з новим оптимізмом дивляться у майбутнє Українського Братського Союзу.

ГУМОР

ЩО ХТО БАЧИТЬ...

Шерлок Голмс і д-р Ватсон таборували в лісі. Пізньої ночі Голмс прокинувся і розбудив свого приятеля.

— Ватсон, дивись у небо і скажи, що ти там бачиш?

— Я бачу мільйони ясних зірок — сказав Ватсон.

— І про що це тобі говорить?

— Під оглядом астрономічним, мені це каже, що у всесвіті є багато галактик і мільярди планет; під оглядом теологічним, що Господь є всемогутній, а ми дуже маленькі й незначні.

— А що ти на це Голмсе? — перепитав Ватсон.

— Що я бачу, Ватсоне, це те, що хтось украв наше шатро!

НЕПОРОЗУМІННЯ

Це було давно. Один заможний, але простий собі фермер ходив якоюсь по своїм обійстям і так нещасливо ступив, що зломив собі ногу. Він зараз таки після телеграму до спеціаліста-лікаря і попросив його приїхати на ферму. Одержавши телеграму: "Приїздить, я зломив ногу", лікар телеграфував від себе: "Подайте точний опис, де саме зломил ногу"

За годину лікар одержує відповідь: "За коморою. Приїздить, бо дуже болить"

У ХАРКІВСЬКОМУ СУДІ

Жінка: — Так із доброго дива, він напав на мене, обляв та ще й голову мені розбив!

Суддя: "Яким же образом?"

Жінка: Та не образом, а кулаком.

With JACK PAL

With LIBERACE

A TIMELESS CHRISTMAS GIFT
JOY BRITTAN'S
mini cassette (cassingle)
featuring 2 original songs, words
and music by JOY BRITTAN

"DON'T CRY UKRAINO!"
(written after Chernobyl)

"MUSIC OF LOVE"
(English words to "Rushnychok")

Twelve piece orchestra recorded at
Capital Records, L.A.

\$7.00
(postage & handling included)

Mail to: Joy Brittan, 1950 ROAN AVENUE
Las Vegas, Nevada 89119

Ukrainian Religious Favorites
(all harmonies by Joy Brittan)

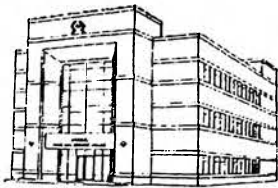
17 popular hymns \$8.00~ CASSETTES ONLY

"The effort is worthwhile as the final result is a masterpiece in the form of a millennial tribute no Ukrainian or even non-Ukrainian should do without..."

"AMERICA"

SUMA (YONKERS) FEDERAL CREDIT UNION
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА СУМА
Пропонує
найновіші, найшвидші і найвигідніші послуги.

- * Вікно-Каса (Drive Thru Teller Window)
- * Mon- Thu: 8:30 A.M. — 3:00 P.M., Fri: 8:30 A.M. - 9:00 P.M.
- * АТМ машина — 24 години, 7 днів
- * Додаткові години урядування
- * Обслуга від понеділка до суботи
- * Ранні і вечірні години урядування
- * Позики на землю (Vacant land Loans)
- * Позики на будову (Construction Loans)

Тільки в нашій Кредитівці СУМА Вам не потрібно шукати за паркуванням, платити за паркування і висідати з авта. Всі Ваші фінансові справи можна поладити дуже швидко через Вікно-Касу (Drive Thru Teller Window), а також дістати гроші у вигідний для Вас час через АТМ машину.

Головне Бюро:
125 Corporate Blvd
Yonkers, NY 10701-6841
Phone: (914) 220-4900
Fax: (914) 220-3090
Monday-Thursday: 9:00 A.M.- 3:00 P.M.
Friday: 9:00 A.M.- 8:00 P.M.

1-888-644-SUMA
E-Mail: Sumayonfcu@aol.com

Філія у Стамфорді:
Ukrainian Research Center
39 Clovelly Road, Stamford, CT 06902
Phone/Fax: (203) 969-0498
Tuesday, Wednesday, Friday
4 P.M. - 8 P.M.

Філія в Йонкерсі:
301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Phone: (914) 965-8560
Fax: (914) 965-1936
Tuesday-Thursday: 3:00 P.M.- 8:00 P.M.
Saturday: 9:30 A.M.- 12:30 P.M.

Філія у Спрінг Велі:
SS Peter & Paul Ukr. Catholic Church
41 Collins Avenue, Spring Valley, NY 10977
Phone/Fax: (845) 425-2749
Tuesday-Friday
10 P.M. - 5:30 P.M.

Головної Кредитової Кооперативи СУМА

ЛЬВІВСЬКІ ІСТОРИКИ ЗНАЙШЛИ ЛИСТИ С. ЄФРЕМОВА ДО ІВАНА ФРАНКА

Львів (АПУ). -- Нових штрихів до біографії видатного українського письменника Івана Франка додали листи, адресовані йому відомим літературознавцем і політичним діячем Сергієм Єфремовим. П'ятнадцять послань, що їх знайшли львівські історики в Інституті Літератури ім. Т.Шевченка НАН України в Києві, охоплюють 1900-1907 роки, тобто, половину часового відрізка їх контактів, і не лише несуть цінний фактичний матеріал, але й спонукають переглянути наново деякі, здавалось би, відомі факти з життя Каменярів.

"Серед широкого кола знайомих респондентів поета-енциклопедиста, ім'я Сергія Єфремова, одного з чільних представників Центральної Ради та Директорії, академіка ВУАН, у радянські часи несправедливо заборолося і замовчувалося, -- розповів старший науковий співробітник Літературно-Меморіального Музею Івана Франка у Львові Яким Горак. Тому тепер є актуальним повернення суспільству не лише франкознавчих праць цього визначного вченого, але і його листування з Великим Каменярем. Крім особистих контактів, постать і творчість письменника постійно була об'єктом літературно-критичних досліджень С. Єфремова. Його наукова франкіана є чималою: це книга "Співець боротьби і контрастів", монографія "Іван Франко", а також "Щоденники".

За спогадами С. Єфремова, його перша особиста зустріч з

Франком відбулася 1903 року. Однак, письмові матеріали свідчать, що контакти між ними почалися значно раніше, а помітного поштовху набули 1905 року. Критик надіслав до Львова частину своєї статті "Бонаventura в українській літературі", що стосувалася низки бездарних творів у тогочасній драматургії та поезії. На це І. Франко порадив "не лазити по смітнику нашої літератури". Відповіддю Єфремова було те, що потрібна обов'язкова відсіч проти такого явища: "Лазити по смітнику літератури я не маю жодної охоти, але що подієш, коли літературу обернено в смітник. І дивлячись на таке поругання -- мовчати?"

А коли з початком Першої світової війни хворий І. Франко залишився без засобів до існування, він звернувся з невеликим драматичним листом за допомогою до С. Єфремова. Недавнзі саме з його ініціативи українці Наддніпрянщини зібрали 100 рублів і вислали Каменярю. Однак у листі І. Франка, надрукованому у 50-томному виданні його творів, з незрозумілих причин адресатом зазначено Є. Трегубова. Докзком того, що саме С. Єфремов займався цією справою, свідчить наведений в одному з новознайдених послань текст розписки Франка про те, що зібрані гроші до нього дійшли: "Одержав я 100 рублів д. 21 жовтня 1924. Др. Іван Франко". Єфремов прокоментував це із сумом: "Це був останній рядок, що я мав од Франка..."

КНЯЖИЙ ДАР КРЕДИТОВОЇ СПІЛКИ "САМОПОМІЧ" В НЬЮ-ЙОРКУ

Нью-Йорк (А. Лозинський). -- 6 листопада 2003 р., у приміщенні Школи Св. Юра в Нью-Йорку, Кредитова Спілка "Самопоміч" в Нью-Йорку передала пів мільйона доларів на потреби цієї школи. Д-р Богдан Кекіш -- голова Кредитової Спілки вручив чек о. парохом Пилипом Сандриковим при участі членів дирекції "Самопоміч" і дирекції новооформленої Фундації Шк. Св. Юра. Гроші призначені на залізний фонд школи, започаткований Фундацією, метою якої є зібрати від трьох до п'яти мільйонів доларів, щоби забезпечити довготермінове існування обох шкіл -- народної та академії.

Хоч школи Св. Юра існують уже довгий час, в останніх роках вони зазнали фінансових труднощів з огляду на зростаючі кошти та приїзд новоприбулих, які не завжди спроможні платити за навчання своїх дітей. Тому група ентузіастів, зокрема з Батьківського Комітету школи, який очолює Оксана Боднар, заініціювала оформлення харитативної освітньої фундації, яку творено ще в травні ц.р. та одержала визнання установи звільненої від оподаткування.

Фундацію очолює Владика

Василь Лостен, а її залізним фондом завідує адвокат Аскольд Лозинський.

Навчання у Школі Св. Юра унікальне для учнів метрополітального Нью-Йорку, бо включає не тільки звичайну програму державної Ради Освіти Нью-Йорку, але також і християнське і українське виховання. Тільки в Школі Св. Юра учні вивчають предмети природних та гуманітарних наук, а також релігію та українську мову, літературу й історію.

Княжий дар Кредитівки "Самопоміч" започатковує широкомасштабну акцію збирання. Крім пів мільйона доларів від Кредитової Спілки "Самопоміч", Роксолана і Аскольд Лозинські пожертвували сто тисяч доларів на залізний фонд Фундації.

Зацікавлених жертводавців Фундація закликає контактуватися:

St. George Ukrainian Catholic Schools Foundation, 24 East 7th Street, New York, New York 10003, tel: (212)254-2260, e-mail: Askold@rcn.com.

При зголошенні, Фундація просить зазначити, чи пожертви призначені на залізний фонд, чи на біжучі потреби школи.

Євген Стахів і Роман Барановський ГРОМАДЯНИ УКРАЇНИ ПЕРЕД ВИБОРАМИ

Восени 2004 року, відбудуться вибори президента України. Від того, кого виберуть, залежатиме майбутнє України.

Користуватися довільно голосуванням у державних виборах -- це великий привілей вільних народів. В Україні кожний громадянин має право ним користуватися.

Ситуація в Україні під що пору аж надто добре відома. Українці в діаспорі, громадяни США, вважають себе частиною української нації. Вони слідкують за подіями в Україні і глибоко їх переживають. А вони, ці події, аж ніяк не дають підстав до оптимізму. Економічна криза, яка все ще гнобить більшість громадян, корупція, хабарництво, брак вільного слова в пресі, вбивства журналістів за критику діяльності влади на сторінках преси, нестуння рідною мовою, відсутність єдності, розбрат, інсинуації, до яких вдаються можновладці, -- це картина сьогодення.

**ЧИТАЙТЕ І ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ
"НАРОДНУ ВОЛЮ" !**

Юрій Саснюк -- проф. економіки і соціології

Д-Р ОСИП МОРОЗ В УКРАЇНІ

Д-р Осип Мороз в кімнаті особистих речей Олеса Гончара в Музеї "Літературне Придніпров'я" в Дніпропетровську. За цим столом О. Гончар писав свій "Собор".

ницьких портфелів, бо тільки так можна вирішити приватні власні інтереси, поліпшити власний добробут шляхом корупції, при цьому не думаючи про інтереси України. О. Мороз дотепно зауважив: не так варто клястися у любові до України, -- люблять кохану жінку, -- треба самовіддано відстоювати інтереси України як всередині, так і на міжнародній арені.

* Жадоба чиновництва, особливо високих посадовців до "діпломів" -- вони повально і швидко стають докторами наук, професорами, а то й академіками, девальвуючи тим самим статус цих почесних і поважних знань. Стосовно цього зійшлися на тому, що тільки розвинуте громадське суспільство спроможне зупинити це блонірінство.

Володимир Козіцький

ПОСВЯЧЕННЯ НОВОГО БУДИНКУ КРЕДИТИВКИ СУМА В ЙОНКЕРСІ

День 18 жовтня 2003 року впишеться золотими літерами в історії української громади міста Йонкерс, Н.Й. Це ж бо день посвячення нового будинку та головного бюро Федеральної Кредитової Кооперативи СУМА; день, якого нетерпеливо очікували дирекція та членство цієї третейої за величиною української кредитівки в США.

Цього дня Владика Василь Лостен в асисті священників відправив Архиєрейську Службу Божу в церкві Св. Архистратига Михаїла. У своїй проповіді Владика висловив подяку Дирекції Кредитівки за її жертвенний вклад праці у збереження та розбудову церковних, культурних та молодечих установ і організацій.

Після Служби Божої присутні переїхали до новозбудованого триповерхового будинку, перед яким високо майоріли український та американський прапори. Тут голова Дирекції Володимир Козіцький привітав Владика Василя Лостена, священників, присутніх членів уряду України, міської управи, представників сусідніх українських кредитівок, місцевих організацій та членів нашої фінансової установи, а при цьому згадав про початки Кредитівки, яку 39 років тому заснувала група молодих та відважних українських емігрантів. Опинившись на вільній та гостинній землі Вашингтона, вони зуміли організувати свої громадські установи для збереження своєї культурної спадщини та національної ідентичності. Тоді й виникла потреба своєї фінансової установи, що повинна б служити потребам нашої громади. Володимир Козіцький -- один із членів комітету створення кредитівки.

Восени 1964 року, мгр Святослав Коцибала та Володимир Козіцький почали вписувати членів та приймати заощадження при 417 Неперган авеню в маленькій кімнаті, а з часом перенеслися до іншого приміщення на 301 Палісейд авеню. Кредитівка почала зростати завдяки добрій співпраці Дирекції з громадою. З часом нарізла потреба більшого приміщення. Дирекція створила будівельну комісію, яку очолює Степан Шульган. Завдяки його співпраці з будівельним комітетом, Дирек-

Згідно з українською традицією, діти вітали Владика Василя Лостена хлібом і сіллю. Біля Владика у першому ряді Володимир Козіцький і Лев Футала.

цією Кредитівки, управою міста та нашими адвокатами, ми стали гордим власниками цієї прекрасної будівлі, що є свідомством зрілості нашої української громади.

Дальше програмою вів Степан Шульган -- член Дирекції Кредитівки та голова будівельного комітету, який привітав достойних гостей та коротко поінформував, що цей будинок стоїть на півтораакровій площі, а будівля має приблизно 20,000 квадратних стіп з паркуванням на 60 автомобілів. Члени комітету прийшли до висновку, що найкраще місце під будову кредитівки було якраз те, яке вони вибрали, а відтак купили.

С. Шульган подякував членам будівельного комітету за їхню віддану працю для здійснення проекту, а саме: інж. Андрієві Глушків, інж. Василеві Шпінді, Володимирові Козіцькому, Ігореві Макаренку, Андрієві Горбачевському, Іванові Оліярнику та Петрові Ярмакові. Подякував також своєму покійному батькові Степанові Шульганові, який навчив його витривалості, щоб в тяжких умовах довести працю до успішного кінця.

З коротким словом виступив також колишній голова, а тепер почесний член Ради Директорів Кредитівки, який далі бере активну участь у нарадах нашої установи. Він нагадав усім провідне гасло в нашій праці, а саме: "Наша сила в нас самих".

У свою чергу Владика Василь подякував міській управі Йонкерсу за її прихильне ставлення до

української громади та згадав про те, як тяжко було першим українським поселенцям, коли ходен банк не хотів позичити їм грошей на будову церков. Вони своїми власними руками будували церкви, а нині ми є щасливі, що маємо свої фінансові твердині -- кредитівки.

Привіти склали новообраний посадник міста Филип Аміконе, який подякував українській громаді за її працю для добра та краси Йонкерсу. З дружним словом виступив також голова будівельної фірми Баб Меніон.

Акт посвячення нового будинку довершив Владика Василь, а присутні мали нагоду познайомитися з інтер'єром нового приміщення кредитівки.

Після полудня в будинку СУМА відбулася дальша програма, в якій взяло участь 380 осіб. Обов'язки конференсьє сповняв Андрій Горбачевський. Урочистість відкрив голова Володимир Козіцький, який коротко нагадав про минуле йонкерської кредитівки.

У мистецькій частині виступив сумівський ансамбль "Пролісок" під керівництвом А. Стасіва, який відспівав американський та український гімни. Після виступу сумівського танцювального гурту, митр. прот. о. Іван Терлецький провів молитву та поблагословив страви, а після смачного обіду привіти склали: достойний консул Олександр Лях з Нью-Йорку, член Постійного Представництва України в ООН Маркіан Кулик,

* Українське суспільство в кадровій політиці зайшло в "зачароване коло" -- вища школа, особливо її платний сектор, продукує все зростаючу кількість спеціалістів, а їхня структура і чисельність не узгоджена з потребою, отже спостерігається перевиробництво кадрів на тлі безробіття. Може, це й добре, що ми працюємо на перспективу.

Однак, в той же час величезна армія науковців, вчителів тощо, або торгує на базарах, або працює в ділових структурах, або виїжджає за кордон на будь-яку роботу, а перспективні науковці в потюї "відпливу мозків" осідають у лабораторіях і університетах всього світу. Тому О. Мороз правильно і своєчасно піднімає проблему не тільки перспективного розвитку вищої освіти, але й інтеграції українського інтелекту.

Підняти питання особливостей української ментальності пов'язувалося з тим, які перепони та спротив соціально-психологічного характеру треба враховувати чи долати у зв'язку з активізацією інтелекту нації.

Активну участь у дискусії взяли співробітники Інституту Соціології та директор, проф. Валерій Ворона, який щиро подякував О. Морозові за його навіслелення українських проблем.

голова Ради Директорів ЦУКА Степан Керда, а від стейтової ліги Марк Інгер. Окремий привіт і побажання склав також д-р Аскольд Лозинський -- голова СКУ.

На нашому святі були й відповідні представники сусідніх українських кредитівок, яким ми були раді, а саме: д-р Б. Кекіш, М. Шмідгель і В. Саленко з Нью-Йорку, Я. Федун з Нью-Джерсі, І. Чижович з Філядельфії, І. Рудко з Гартфорду, І. Ляшок з Чикаго та О. Павлюк з Рочестера.

Між присутніми були й представники різних громадських установ, напр. Степан Качарай -- голова УНС, Михайло Ковальчин -- від ЗУАДК, А. Качор -- від Т-ва Колишних Політ'єзнів, Оля Гнатейко -- від Українського Музею в Нью-Йорку, керівник української телевізійної програми Роман Маринювич та колишні княни Сергій і Людмила Головенки -- власники "Тріяда Тревел Бюра", які подарували кредитівці золотий тризуб.

Місцеві громадські організації представляли: Б. Вітюк -- УККА, М. Зварич -- ООЧСУ, А. Бурчак -- СУМ, П. Шкафаровський -- УПА, І. Ганкевич, А. Рудик -- СУА, інж. С. Гованський -- ООЛ, Ю. Періг -- Сестрицтво Серця Христового, І. Куземчак -- Дім СУМ.

У дальшій частині програми Рада Директорів Кредитівки вручила грамоти всім членам комітетів (будівельного, стратегічного, технологічного, рекламового), завдяки яким будова будинку завершилася успішно. Грамоти одержали: В. Козіцький, А. Горбачевський, А. Глушко, В. Шпінда, А. Бурчак, Л. Футала, С. Шевчук, Л. Шур, С. Шульган, Я. Кішор мол., П. Мулю, І. Оліярчик, адвокатська фірма Козіцький-Ціховляс і керівник міської індустріальної розбудови Едвард Шерон.

На закінчення Володимир Козіцький подякував усім за участь, членам комітетів, ведучим програми, представникам організацій, гостям, управі Дому СУМА за смачний обід і вірцеву обслугу та побажав їм щасливої дороги.

Вірно, що цей пропам'ятний день залишиться милим спомином в пам'яті всіх учасників цієї історичної події в нашій громаді.

УКРАЇНЦІ РУМУНІЙ ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ

Івано-Франківськ (АПУ). На запрошення Генерального консула України в Румунії Василя Бочка, в м. Сучава (Румунія) відбувся гастролі Коломийського обласного драматичного театру. Таким чином відзначено 140-річчя з дня народження письменниці

Ольги Кобилянської, яка розпочала творчий шлях саме в м. Сучава. Театр привіз виставу "Земля" за твором Ольги Кобилянської. В музейному комплексі Буковини (м. Сучава) відбулося відкриття фотовиставки, присвяченої ювілеєві письменниці.

УКРАЇНА ПОШЛЕ ДО ІРАКУ ВЕРТОЛІТНИЙ ЗАГІН

Київ (ForUm). -- У лютому 2004 року, коли відбудеться ротация українського контингенту, Україна збирається додатково ввести до його складу, який нараховує 1656 осіб, окремих вертолітний загін. Про це повідомив ген. Петро Шуляк.

За словами П. Шуляка, до Іраку вишлють 4 бойові і 2 транспортно-бойові вертольоти.

Генерал сказав, що 50 військовослужбовців, які перебувають тепер в Іраку, виявило бажання продовжити службу в складі миротворчого контингенту.

Людмила Таран

БОРИС ГМИРЯ: ВЕЛИКИЙ СИН ЧИ ПАСИНОК УКРАЇНИ?

П

Дебілізація і на 12-му році Хоч би як намагалася “реконструювати” постать Б. Гмирі – з його інтелігентним обличчям без натяку на зарозумілість (навіть простувате в певному сенсі), – маю лише кілька камінчиків смалти замість мозаїки. Фрагменти грандіозного світу, якого вже немає з нами. Втім, чому ж? Це якраз той випадок, коли присутність має тривати: аудіозаписи, зокрема, дають таку щасливу можливість. А нагода для “матеріалізації” присутності чудова – сторіччя від дня народження.

Ганна Принц, президент Фонду Бориса Гмирі, вже давно б’є на тривогу. Вона – втілення голосу громадськості, її вболівання – не приватна справа “родички дружини Гмирі” Ми сидимо з Ганною Василівною у затишній квартирі мистця, яка – давній готовий меморіальний музей співака. Але він ... нікому не потрібен. Історія з його узаконення почалася задовго до ювілею. Тривалий час це – музична вітальня, відкрита для всіх, хто любить Гмирю. Коло шанувальників його творчості зростає. Родичі співака змушені жити в помешканні, яке мало б стати скарбницею нашої культури. Спадкоємцям треба надати житло, але поки що питання про це й не стоїть. Кімнати 33 років без ремонту, поряд – бюра фірм. І хто гарантує, що квартира безпечена від будь-якого нещастя? Не доведи, Господи!

Та коли б усі проблеми – лише в музеєві! Ще три роки тому Фонд Гмирі вніс пропозицію до Кабінету Міністрів утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів із відзначення ювілею співака. Основу закладено – тільки б підхопити. Кабінет Міністрів видав своє розпорядження від 26 вересня 2002 року “Про відзначення 100-річчя від дня народження Б.Р. Гмирі” Глобально сформульовані, скажемо так (Ганна Василівна різкіше про це сказала), заходи, чимало з яких на сьогодні мали бути виконані. Наприклад, спорудження пам’ятника співакові біля Національної Філармонії в столиці. Але де він? Коли постане? Жодної копійки на це не виділено. Або ще рядок затверджених 30 січня 2003 р. мі-

ністром культури і мистецтв України Ю. Богущьким заходів: “Присвоїти ім’я Б. Р. Гмирі школі мистецтв №3 м. Києва” Що простіше, коли сам педагогічний колектив давно готовий до цієї події? Та візі нині там. Давно готова монографія “Гмиря і Шостакович”, і не лише вона. Але ж немає коштів. Так само, як і видання творчої спадщини співака на електронних носіях – до ювілею і це передбачено Організаційним Комітетом. І що з того?

Його твори включено до найпрестижніших музичних каталогів світу, він наспівав 600 пісень і романсів, 41 оперну арію. Його шанує світ, включно з Росією, яка має нашого Гмирю за “руського певца” І Москва давно готова прийняти його спадщину, меморіальну колекцію, яку так дбайливо зберегли його родичі. До Фонду Бориса Гмирі повсякчас звертаються з посольств інших країн. Прагнуть допомогти, але очікують конкретних дій України на рівні уряду. Ганні Принц іноді соромно перед ними, навіть неможливо пояснити чужоземцям, що відбувається. Тобто – нічого не відбувається. Хіба що виготовлено юверту, марку і ювілейну монету, також записи на CD – завдяки Фондові. Невже Гмиря, його спадщина – не всенародне надбання?

Зрозуміло тепер, чому Сонцева не віддала архіву Довженка в Україну... Ганна Василівна: “Необхідна державна підтримка, а Гмиря сам на себе заробив. Є матеріал на виготовлення 50 різних дисків масовим тиражем, вони б розійшлися – ювілей посприяв би. Це дало б як мінімум 2 мільйони гривень. А ще ж розповсюдити книгу “Гмиря і Шостакович” з унікальними матеріалами – можна в сумі заробити 10 мільйонів” Це якби держава була зацікавлена. Поки що найактивніше допомагає тільки Володимир Яворівський, член Організаційного Комітету. У його депутатському запиті так і прозвучало: “Святування 100-річчя Гмирі бойкотують державні чиновники” Тим часом Міністерство Культури і Мистецтв прозвитувало, що в Національній Музичній Академії проведено науково-практичну конференцію, присвячену життю й творчості Б.Р.

Гмирі. Хоча й вона не відбулася. З причин ганебної організації.

“Процес дебілізації народу – в розпалі”, – так каже у відчаї Ганна Василівна, надзвичайно енергійна, запальна жінка. На авдієнцію до міністра культури і мистецтв України я, журналістка, не змогла потрапити, хоча намагалася записатися на несподіване інтерв’ю до пана Богущького з приводу підготовки до ювілею.

Ганна Василівна й листа написала до пана міністра – ще 23 квітня ц. р. – він лишився фактично без відповіді. А там п’ять пунктів: “Дати киянам світлицю Б.М. Гмирі в його затишній оселі, куди вже давно приходять і приходитимуть високої дипломатичні особи, міністри, видатні діячі науки, культури, студенти, молодь”, “Прикрасити столицю України пам’ятником великому співакові й патріоту, вірному синові Українського Народу”, “Україна і світ повинні отримати книжки “Гмиря й Шостакович”, “Шевченкіяна Бориса Гмирі” та фотоальбом “Борис Гмиря – життя і творчість”, які повністю готові до друку, “Світ повинен мати нові компакт-диски з голосом Б. Гмирі”, “Малій батьківщині співака – Лебединові – повернути відреставровану садибу

Б. Гмирі” Насамкінець у листі таке: “Просимо вас зробити все можливе задля сучасників і майбутніх поколінь, щоб гідно вшанувати великого мистця великими справами, а не гучними концертами і пишними *фуришетами*”.

Ой, боюсь, – саме так і буде... Бо донині навіть у музеї Національної Філармонії немає куточка всесвітньовідомого співака. Немає навіть портрета, бо хіба ж назвеш таким ганебний ксеровідбиток у вітрині! Ганна Принц стверджує: власноруч передала туди кілька фото знаменитого баса.

Передбачаючи “гучний концерт і пишний *фуришет*” з нагоди ювілею, “провокою” Ганну Василівну: мовляв, ви ж не скажете зі сцени все, що думаєте про теперішнє “пошанування” таланту Гмирі, не здіймете скандалу. “Ні, – стомлено відповідає вона. – Скажу всім: дякую, що прийшли. Прошу учасників і організаторів перерахувати кошти на пам’ятник видатному співакові”

Може, хоч якийсь вихід. Свідомі громади завжди так і робили – не чекали на ласку держави-мачухи. Наша незалежна держава цього таки серпня, коли якраз сторічний ювілей Бориса Гмирі, святкувала свій 12-ий рік...

БІБЛІОТЕКА ОСТРОЗЬКОЇ АКАДЕМІЇ ПОПОВНИЛАСЬ КОЛЕКЦІЄЮ Б. СКОРУПСЬКОЇ

Рівне (АПУ). – Бібліотеці Національного Університету “Острозька Академія” передано колекцію із власної книгозбірні Броніслава Скорупської, яка мешкає у США.

За словами ректора Острозької Академії, професора Ігоря Ільницького, під час перебування у США він зустрічався з колегами з американських університетів та представниками української діаспори. Саме під час таких зустрічей, Броніслава Скорупська запропонувала свої послуги у поповненні бібліотечного фонду.

Б. Скорупська вислала книги в Україну за власні та зібрані кошти.

У книгозібранні є видання теологічного змісту, література, що була заборонена в Україні за радянських часів, книги про голодомор, події Другої світової війни, діяльність Української Гельсінської Групи тощо.

Довідка: Нині бібліотека університету налічує майже 300 тисяч одиниць. Тут, зокрема, знаходяться стародруки і рукописи XVI-XVII століть, видання Львівського Православного Братства і Почаївської Лаври, рукописний “Апокаліпсис” Івана Федорова, “Фоліант філософський” Острозької колеґії єзуїтів, грамоти князя Острозького. Діє система віртуальної бібліотеки “Ірбіс”

Оксана Маковець ЛИСТОПАД

Знов на землю зійшов листопад.
Жовтим листом позначена осінь.
Опустів по-осінньому сад,
Служка неба з-за хмари, та просинь.

О, не плач, не тужи, у стократ
Не навіюй тугу падолистом.
В Україну прийшов Листопад
Ставши волі Святим Благівістом.

Не забути дорогу твою.
Віхи пам’яті не затьм’янють.
Клич: "За правду, за волю – на прої!"
Пролунав Листопадовим Зривом.

Сіффорд, Вірджинія
1 листопада 2003 р.

Борис Олександрів-Грибінський ЕМІГРАНТ

Я вернуся до тебе, вітчизно моя...
Ми Орест

Вже зима, вже зима.
Ні стеблини нема на лану.
Тихо падає сніг,
Покриває мою сивину.

Як давно, як давно –
босногим хлопцям серед нив –
Ось по цих доріжках,
по зеленому лузі ходив!

А тепер – скільки літ! –
із-за моря вернувся сюди,
Молодих моїх днів
пошукати зниклі сліди.

Все інакше тепер –
стали іншими села й поля,
Але обрії ті ж –
віє тугою рідна земля.

І в притихлих полях –
все ті самі сухі полини,
Гірко пахнуть здаля,
мов нагадують юність мені.

І так само згори –
на grindжолах-санках дівтора,
І бабусі в хустках,
що з водою ідуть до двора.

Вже зима, вже зима...
і ставок під снігами зачах.
Буду мовчки йти
по сріблстих отих килимах.

Буду сльози ронить,
буде вітер сніжинки мести.
Молодих моїх днів
не знайти, не знайти, не знайти...

29.12.1971 р.

Олесь Силин (“УМ”)

КИЇВЩИНА -- ЗЕМЛЯ УКРАЇНСЬКА І ПРОТОУКРАЇНСЬКА

П

Ржищев – місто засноване за часів Київської Русі. На Іван-горі знайдено залишки потужної фортеці. Місто зруйноване 1240 року під час монголо-татарської навали.

Рокитне – село. На цьому місці було поселення III століття до нашої ери. Розташоване на літописній річці Рось.

Ольшаниця – село, на місці якого князь Ярослав Мудрий спорудив оборонну фортецю Райгород, знищену 1240 року монголо-татарами.

Чорнобиль – колиш. стародавнє село. Від тих часів лишилися скитське городище і поховальні кургани. Зазнало монголо-татарської навали 1240 року.

Пирогів – колишнє стародавнє селище, яке тепер становить частину Києва і де широко розкинулася територія музею-заповідника української народної архітектури та побуту. Має нашарування культур різних епох. Під залишками городища часів Київської Русі, а нижче під ним – поселення заарубинецької культури, яке перебиває шар “бронзової” епохи. А південніше Пирогова теж залишки поселення праукраїнської зарубинецької культури II століття.

Кременці – село, де добре зберігся оборонний вал Ходосівського городища. Довжина підковоподібного валу – 12 км, а висота навіть тепер понад 5 метрів, оточує територію понад 2000 гектарів. Це для тогочасної техніки – справжнє диво.

Старі Безрадиці – в них городище XII-XIII століть. За літописом 1150 р., це древнє українське місто Тумаш. Зруйновано за монголо-татарської навали 1240 р.

Нові Безрадиці – на цьому місці було стародавнє поселення III і II тисячоліття до нашої ери.

Витачів – село, де в XII столітті було однойменне давньоукраїнське місто. Про його значення свідчать описи в творах візантійського імператора Костянтина Порфирородного. Знищено 1240 р.

Гребені – на місці цього села 5000 років тому було велике поселення трипільської культури. Житла своєю площею сягали 150 квадратних метрів і мали пічне опалення. Все це свідчить про розвинене суспільство наших пращурів.

Трахтемирів – містять культурні нашарування різних епох, починаючи з катакомбного часу. Неподалік залишки величезного скитського городища, оборонні вали якого частково збереглися. Згадується Трахтемирів і в літописах наших (під XI-XII століттями). Розташований над Дніпром, провадив торгівлю з Візантією, Західною Європою, варягами. В другій половині XVI століття запорозькі козаки заснували тут свій “йозачий городок” з Успенським монастирем і шпиталем для старих і зраних запорожців. Тут же була і їхня скарбниця. Їм успішно сприяли козаки і громадяни Переяслава, розташованого на протилежному лівому березі Дніпра.

Бориспіль – відомий на весь світ як головне летовище України. Та не всі навіть наші громадяни знають про його стародавні часи. А він був потужним оборонним форпостом столиці Київської Русі – Києва. Бориспіль відбивав від нього навали печенігів, а пізніше – половців. Тут була літня резиденція князя Володимира Мономаха. Тут він пішов із життя. Занепаз Бориспіль після монголо-татарської навали Батия 1240 року. А відродився в епоху козаччини і гетьманської державності.

Велико-Половецьке – стародавнє село. Свою назву веде від імені володаря половців Тугорхана, який породичався із київськими князями.

Володарка – селище, оборонне городище часів Київської Русі. До монголо-татарської навали звалось Володар, але зазнало руйнування. Свідками давнини лишилися кургани, серед яких і відомі “Царева могила” та “Орлиха”

Віта Поштова – оборонний форпост Києва часів Київської Русі на річці Віта. Входило укріплення до літописної Вітянської оборонної смуги. І тепер простежується це стародавнє городище.

Велика Салтанівка -- з найстародавніших сіл Київщини, часів Київської Русі XI століття. Незвичайної форми трикутне городище. Як оборонний форпост Києва частково зберігся. Поблизу нього древні кургани. Два з них надзвичайно схожі, тому прозвані “Близнятами” Однак знахідки археологів свідчать про те, що на місці Великої Салтанівки було поселення ще до XI століття.

Велика Вільшанка – село, де і дотепер збереглися численні кургани, серед яких оторнута легендами “Погана могила” Є там і кургани ще до епохи Київської Русі.

Мар’янівка – за селом багато курганів, серед яких є і поховання за часів Київської Русі. Найвизначніші – про які складено легенди “Переп’ять” і “Препелиха” На їх дослідженні працював як художник Тарас Шевченко. Вірогідно, ці кургани VI століття до нашої ери, пізньотрипільської культури.

Мархалівка – старовинне село з “розсіпом” курганів різних епох, зокрема Київської Русі. В селі збереглася печера первісної людини.

Княжичі – село з пам’ятками древніх культур. Тут є також і печера первісної людини.

Ольшаниця – за селом є городище початку нашої ери, тобто протоукраїнської зарубинецької культури, а навпроти нього – залишки літописного міста Царгород часів Київської Русі. Воно мало два оборонні городища, а до того ж “Дитинець” -- найбільш укріплений форпост Києва.

Телешівка – село на березі річки Гороховатка. Тут було велике городище часів протоукраїнської Черняхівської культури VI ст. н. е. А неподалік – городище епохи Київської Русі.

Бухи – село на березі річки Роставиця. Тут є городище часів Київської Русі, вали якого добре збереглися. А на околицях села звищуються справжні дива – 950 курганів.

Вигурівщина -- стародавнє село, яке в XI-XII століттях звалось Раєм. Тут у свій час була резиденція київського князя, засновника

Москви, Юрія Долгорукого.

Названі тут древні міста, городища і села давньої Київщини подані лише як приклад заселення цієї частини України-Русі. В дійсності ж у складі її є й інші стародавні землі, що були здавна також заселені українськими чи протокіраїнськими племенами. А щодо Київщини, що становила тоді основну частину землі племені полян -- Полянщини, то до цих поселень, без їх характеристики, треба долучити хоча б деякі інші стародавні поселення цієї землі. Серед них -- Вишеньки, Іванків, Гнідін, Зенківку, Київів, Велику Каратель, Дідички, Пристроми, Хоцьки, Жуляни, Гатці, Кременьці, Бобриню, Біличі, Гостомель, Берем’я, Балики, Стайки, Гороховатку, Черняхів, Бортничі, Баршівку, Семиполки, Капустинці, Бугайівку, Глеваху, Бакумівку, Ділівщину, Насташки, Ємчиху, Салів Хутір, Мисайлівку, Маслівку, Вільшовець, Біваку, Синицю, Медвин, Саварку, Пустоварьське городище, Брилівку, Ясенівку, Журавлиху, Шамрайівку, Великий Карашин, Мотижинки...

Перелік усіх древніх та стародавніх поселень Київщини-Полянщини був би задовгим і, зрозуміло, скільки таких пам’яток по всіх землях України-Русі, якщо тільки по Київській землі, тільки визначних археологічних пам’яток понад три тисячі. А скільки їх виявлених і облікованих та ще невиявлених інших пам’яток історії та культури по древніх землях України-Русі? А у вимірах часу, від пізнього палеоліту (кам’яної епохи), який позначений у нас 30 000 роками? Затим неоліту, з 8 000 років до нашої ери, мідно-бронзовий, віком 3000 років. За ним особливо цінні пам’ятки спорідненої з нами трипільської культури, вік якої 5000-6000 років. Тож діяльність людини, яка поселилася в Україні понад 30 000 років тому, була безперервною і поступовою. Проте найближчі нам епохи зарубинецької та черняхівської культури сягають часів до нашої ери... Вони пов’язані з активним формування українців, які стали підосновою майбутньої могутньої і на той час високоцивілізованої Київської Русі, благодатний слід якої залишилися нам як найцінніша національно-духовна спадщина.

Це і наша слов’янська мова та піснєність, і традиційні звичаї, і вже генетичний естетизм українців. Свідченням цьому є древні архітектурні ансамблі та окремі споруди, що збереглися через лихоліття до XX-XXI століть. Серед них Софія Київська, Михайлівський Золотоверхий, Києво-Печерський, Кирилівський і Видубецький монастирі. Храми: Георгіївський, Присвячений, Пирогової Богоматері, Золоті Ворота... Те саме по інших стародавніх містах України.

А з оборонних спруд -- велетенська і широко розгалужена система Зміївських валів з ровами, що вимірюються тисячами кілометрів. Отож було кому це диво творити і захищати набуте. Недарма ж у давнину нашу країну називали “Гардарикою” -- країною фортець. Ця система потребує достеменно наукового дослідження, як восьме диво світу. Все це свідчить про те, що ми є народом, який здавна входить до родини антично-середземноморської культури, і ми маємо чим пишатися, але й бути гідними цього. Не лише спадщиною -- подвизництвом наших мудрих і працьовитих пращурів, а й своїм внеском у цю славу, бути справжніми патріотами України. А для цього вивчати і знати нашу епічно-героїчну і водночас трагічну історію.

LETTER TO THE PULITZER PRIZE COMMITTEE

The Ukrainian National Women's League of America was founded in New York City in 1925. It is the oldest and largest women's organization in the United States, and an organization that comprises thousands of women who are proud to be Americans and also proud of their Ukrainian heritage.

Seventy years ago, members of our organization worked tirelessly to assist the victims of one of the worst genocides perpetrated during the twentieth century. They also worked tirelessly to inform the world of the multifarious evil of a Soviet regime intent on the destruction of Ukrainians through starvation. Their efforts were aided by courageous and honorable journalists like Malcolm Muggeridge and Gareth Jones; they were impeded by cowards like Walter Duranty who conspired with Soviet authorities to hide the truth from the world.

Today, members of the Ukrainian National Women's League of America are appalled at the decision of the Pulitzer Prize Committee not to revoke the Pulitzer Prize awarded to Mr. Duranty. We believe it is our obligation to express our anger and disappointment at this decision and to appeal to the Committee to reconsider a decision we view as an egregious error in judgment.

Recently opened archives in Moscow and Kyiv give ample evidence of the Great Famine in Ukraine, as well as ample evidence of Mr. Duranty's lack of journalistic integrity. These archives show that more than seven million and possibly as many as ten million, Ukrainians died during the famine, which was artificially engineered by Soviet authorities. These archives also show that Mr. Duranty's reports to The New York Times about conditions in Ukraine were deliberately and callously misleading.

The genocide of 1932-33 was so well engineered that Soviet authorities ordered that dogs and other household pets be slaughtered so that after all grain and livestock had been confiscated, the people would have nothing at all to eat. Mr. Duranty, who visited Ukraine during this heinous time (with the blessing of the Soviet government), chose to ignore such cruel realities and chose instead to minimize and or even blatantly lie about what he witnessed. We can only imagine what self-serving motives prompted these lies, and we are dismayed that the Pulitzer Prize Committee has chosen to condone them.

The Committee claims that the Pulitzer Prize was awarded to Mr. Duranty for articles and reports written at other times and on other themes and that it is for his excellent reports on these other themes that the Pulitzer Prize was awarded. To this we can only reply that a journalist's work must be judged in its entirety and that a journalist who covers up the genocide of millions of innocent people deserves contempt rather than recognition.

The Committee's decision not to revoke the Pulitzer Prize awarded to this Stalinist puppet is inexcusable. It is an affront to every reporter and journalist who honors the profession by writing the truth. It is an injustice that defames American ideals and mocks the U.S. Bill of Rights by implying that freedom of the press means freedom to lie, freedom to ignore the truth, and freedom to avoid responsibility.

Above all, your decision shows a callous disregard for the victims of the Great Famine. It was the work of people like Walter Duranty that permitted the Soviet regime to slaughter millions with impunity, shielded from public outrage by the lies of stooges who were more concerned with enhancing their own image by cultivating relationships with the Soviet elite. We are deeply saddened that you have chosen to protect this image rather than to expose Mr. Duranty for what he truly was, a man who lacked the courage and integrity to tell the world the truth and a man who disgraced a noble profession.

The decision that was made does credit to no one. In defending the indefensible you have degraded the Pulitzer Prize and made it a meaningless trophy that stands for nothing. We urge you to take the moral high ground in this matter, to have the courage to admit that an error was made, and to revoke a prize that should never have been awarded.

Iryna Kurovychkyj, President

PAPAL MESSAGE FOR 70th ANNIVERSARY OF SOVIET-MADE TRAGEDY

VATICAN CITY (Zenit.org). — John Paul II said that the injustices of the past, such as those committed by Soviet Communism in Ukraine, should stimulate the construction of a civilization that respects life.

The Pope expressed this conviction in a message to Cardinals Lubomyr Husar, archbishop of Lviv of the Ukrainians, and Marian Jaworsky, archbishop of Lviv of the Latins, on the 70th anniversary of the great famine of 1932-33, instigated by Joseph Stalin in Ukraine.

The Soviet regime took control of agricultural production and foodstuffs in order to impose forced collectivization in the country. Millions died in the genocidal famine that followed.

With his message, written in Ukrainian, the Pope wanted "to spiritually join everyone in the Ukraine in recalling the victims of this tragedy and inviting young people to remember past events so that similar suffering is never repeated again," explained a note accompanying the message, quoted by the Vatican Information Service.

"The memory of the past acquires a value that transcends the borders of a nation, reaching other peoples who have been victims of

events that are equally devastating and, therefore, are comforted by sharing their experience," the Holy Father wrote.

"The experience of this tragedy must guide the sense and activity of the Ukrainian people today toward peace and cooperation," he stated. "Unfortunately, Communist ideology has contributed to furthering division in social and religious life. It is necessary to commit oneself to sincere and effective peace."

"The sentiment of Christian prayer for the souls of the dead must be accompanied by the desire to build up a society where the common good" and "the rights of the people are constant guides," John Paul II emphasized.

"Reaching this noble goal depends, in the first place, on Ukrainians who are entrusted with safeguarding Western and Eastern Christian heritage and the responsibility to turn it into the synthesis of culture and civilization," he exhorted.

"In this task," the Pope added, "lies the specific contribution that Ukraine is called to offer in building the 'common European house' in which all peoples may be accepted with respect for the values of their own identity."

VITALI KLITSCHKO — SUPERIOR

Vitali Klitschko

NEW YORK. — It took Vitali Klitschko less than two rounds last Saturday to hammer out the emphatic message that he can be next world heavyweight champion as he destroyed the out-of-shape

Canadian Kirk Johnson in a non-title main event at Madison Square Garden. Afterwards he continued to bang the drum for a rematch with Lennox Lewis, who beat him controversially in Los Angeles in June.

The 6ft 7in Ukrainian had been quoted at 6-1 on by the Las Vegas casinos to win, and the crowd of almost 11,000 who braved a snowy night in New York saw him intimidate, outclass and hurt Johnson in a fight which Lewis's trainer Emanuel Steward had predicted would be close. Johnson, vastly overweight at

18st 8lb, was annihilated.

Afterwards, interviewed on television, Klitschko said in his faltering English: "Lennox, hi. I know you watch this. And I hope against Lennox Lewis will be. It is my motivation to be world champion. I was prepared to be world champion six months ago. Just cuts stop me."

In the build-up this week Klitschko had accused Lewis of cowardice for not going straight into a rematch of their first savage fight, in which the champion was badly stunned before inflicting the cuts on his opponent which ultimately ended the contest.

But Klitschko showed more humility after Saturday's fight, adding: "I promise everyone I beat Lennox. He is a great champion. To fight against him, a great champion, is my dream."

On this showing he has every right to feel confident about his chances if Lewis does decide to fight. From the outset there was little doubt about the outcome. The one question mark was whether Klitschko's old injuries would be reopened by Johnson's punches. He had required stitches and plastic surgery after the Lewis fight but he was never in any danger here as Johnson failed to land anything more than a few hopeful long-range swings.

EC SHOULD RECOGNIZE UKRAINE'S RIGHT FOR EU MEMBERSHIP

KYIV. — The European Commission (EC) should recognize Ukraine's right for full membership in the EU in case of meeting all necessary criteria, said James Sherr, an independent British expert, in Kyiv. The expert highly estimated a resolution of the European Parliament introducing prospects for such a membership in the organization.

He urged the EC to make such a statement also.

In the view of the expert, such a statement of the EC would secure efficiency of the reforms in Ukraine.

At the same time, Sherr expressed skepticism in regard to prospects for an associated membership in the EU and even for mentioning of the associated membership in Ukraine-EU Target Plan to be passed in May 2004.

It is not important if Ukraine will become a EU member in 10 or 15 years, but it is important that the EU would determine particular steps and would make targets and requirements clear-cut, the expert pointed out.

HUMOR

UKRAINIAN VARENYKY

An elderly Ukrainian man lay dying in his bed. While suffering the agonies of impending death, he suddenly smelled the aroma of his favorite Ukrainian varenyky wafting up the stairs.

He gathered his remaining strength, and lifted himself from the bed. Leaning against the wall, he slowly made his way out of the bedroom, and with even greater effort, gripping the railing with both hands, he crawled downstairs. With labored breath, he leaned against the door frame, gazing into the kitchen.

Where if not for death's agony, he would have thought himself already in heaven, for there, spread out upon waxed paper on the kitchen table were literally hundreds of his favorite varenykys.

Was it heaven? Or was it one final act of heroic love from his devoted Ukrainian wife of sixty years, seeing to it that he left this world a happy man?

Mustering one great final effort, he threw himself towards the table, landing on his knees in a crumpled posture. His parched lips parted, the wondrous taste of the varenykys was already in his mouth, seemingly bringing him back to life. The aged and withered hand trembled on its way to the varenykys at the edge of the table, when it was suddenly smacked with a wooden spoon by his wife.....

"Back off!" she said, "They're for the funeral."

Place your ads in the

UKRAINIAN HERALD

For Information Call: (717) 342-0937

UKRAINIAN PEACEKEEPERS DETAIN SADDAM'S GENERAL

Ukrainian peacekeepers in Iraq have detained Lt.-General Hakmet Kadim Salman Jugeishi, commander of the fourth army corps of the Iraqi army under former President Saddam Hussein, the press service of the Defense Ministry disclosed.

According to the ministry's press service, Ukrainian peacekeepers detained the general in the town of Es Suveira during a search. Weapons and materials demonstrating the general's friendly relations with Hussein and active post-war operations were found during his detention.

The general commanded three land divisions during the Iraqi war, including one that sternly resisted

attacks of the British army for a long period near Basra, southern Iraq.

The detained general has been handed over to American military officials in Baghdad for investigation. The defense Ministry believes the general was involved in the organization of an attack on the Ukrainian patrol near the town of Es Suveira in late October, as a result of which seven peacekeepers were injured.

According to earlier reports, Ukraine sent 1,656 peacekeepers to Iraq. The troops are based in the province of Wasit, 120-140 kilometers southeast of Baghdad, in Poland's zone of command. The Ukrainian peacekeepers started their mission in August

UKRAINIAN PRESIDENT FIRES SENIOR FUEL AND ENERGY OFFICIAL

President Leonid Kuchma on 5 December dismissed Deputy Prime Minister Vitaliy Hayduk, who was responsible in Viktor Yanukovych's cabinet for issues relating to the fuel and energy sector, Interfax reported.

Yanukovych attributed Hayduk's dismissal to "many problems that have not been resolved as expeditiously and consistently as was needed."

Hayduk's sacking came immediately after he told journalists that "consultants" have concluded that it is inexpedient for Ukraine to pass the management of Ukraine's gas-pipeline network to a joint Ukrainian-Russian consortium. "The issue of a

consortium for managing [Ukraine's gas-transport system] has been removed from the agenda," Hayduk said.

The intention to set up such a consortium was announced by Moscow and Kyiv last year. Hayduk also said the purchase of stakes in Ukrainian regional power distributors by Russia's Unified Energy Systems (EES) recently announced by EES head Anatolii Chubais is against the law. "We are planning privatization, not the transfer of property from one government to another," Hayduk added, referring to the fact that EES is a Russian state-controlled company.

UKRAINE CAN EXPORT NATURAL URANIUM

KYIV (Interfax-Ukraine). Ukraine is capable of exporting natural uranium, the official site of the Energy Ministry reported, quoting Energy Minister Serhiy Yermilov.

The minister made the announcement at a ministry board session at the beginning of December.

He said that until last year the world prices of natural uranium were far above the cost of its production in Ukraine but now acceptable orders for uranium sales have appeared.

Yermilov said that the implementation of the task requires the development of extracting capacities.

CHRISTMAS SHOPPING MADE EASY

ATTENTION PARENTS AND GRANDPARENTS!!!!

Membership in the Ukrainian Fraternal Association is a wonderful Christmas gift for your children and grandchildren!

Ukrainian Fraternal Association has a special benefit program
SINGLE PREMIUM LIFE and ENDOWMENT
AT AGE 65 POLICIES

*PAY ONE PREMIUM AND HAVE FULLY PAID-UP LIFE INSURANCE WITH CASH VALUE PROVISIONS.

*ADULTS WHO DO NOT WISH TO BE CONCERNED WITH ONGOING PREMIUM PAYMENTS CAN PAY ONCE AND FORGET IT.

*AFTER ONE YEAR CASH VALUE ALMOST EQUALS PAID PREMIUM.

SINGLE-PREMIUM LIFE

Illustrative Rate: Age 5
\$1,000 fully paid-up insurance
Cost: \$78.00 plus \$10.00 policy fee.

\$5,000 fully paid-up insurance
costs \$400.00

Illustrative Rate: Age 35
\$1,000 insurance cost: \$219.00
plus \$10.00 policy fee.

\$5,000 fully paid-up insurance costs
\$1,105.00.

Pay one premium and have fully paid-up cash value life insurance.

Issue Age 0 - 80

SINGLE-PREMIUM ENDOWMENT AT 65

Illustrative Rate: Age 5
\$1,000 fully paid-up insurance
cost \$106.00 plus \$10.00 policy fee.
\$5,000 fully paid-up insurance
costs: \$540.00

Illustrative Rate: Age 35
\$1,000 insurance cost \$329.00
plus \$10.00 policy fee
\$5,000 fully paid-up insurance
cost \$1,655.00

Pay one premium and have fully paid-up cash value life insurance and at age 65 receive in cash full face value of the certificate.

Issue Age: 0 - 55

For Information Contact Your Local Branch Secretary or contact

UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION
371 N 9TH Avenue, Scranton, PA 18504-2005
Tel. (570)342-0937 Fax (570)347-5649

MEMO TO BRANCH SECRETARIES

AT THIS TIME IT IS VERY IMPORTANT THAT ALL PREMIUMS DUE ARE COLLECTED AND REMITTED TO THE HOME OFFICE AS SOON AS POSSIBLE.

PREMIUMS NOT REMITTED SHOW A NEGATIVE RESULT ON THE ANNUAL STATEMENT.

THANK-YOU FOR YOUR COOPERATION.

Sincerely,
Audrey Thomas
Financial Secretary-Treasurer

НАРОДНА ВОЛЯ

НАРОДНА ВОЛЯ

PIK LXXXXIII Ч. 48 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 18 ГРУДНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA DECEMBER 18, 2003. YEAR LXXXXIII № 48

З Різдвом Христовим і Новим Роком бажаємо вільному Українському Народові Божої опіки і світлого майбутнього.

ПРИЗНАЧЕНО ВІЦЕПРЕМ'ЄРА З ПИТАНЬ ПЕК

Київ (Бі-Бі-Сі). — Новим віцепрем'єром з питань паливно-енергетичного комплексу (ПЕК) призначено Андрія Клоєва, який очолював відповідний комітет у Верховній Раді. Він замінить на посаді усуненого нещодавно В. Гайдука.

Кореспонденти пов'язують ці зміни в уряді з боротьбою сил за контролю над українським енергетичним ринком і мережею трубопроводів. Міністер енергетики

Сергій Єрмілов сказав, що готовий до відставки, якщо не матиме змоги працювати належним чином.

Новопризначений віцепрем'єр А. Клоєв належить до партії "Регіони України", основу якої складають представники Донбасу. Частина оглядачів вважає призначення Клоєва свідченням баянсування впливів різних політичних сил в оточенні президента.

УКРАЇНЦІ СТВОРЮВАТИМУТЬ ПЕРШИЙ ЄГИПЕТСЬКИЙ СУПУТНИК

Львів (АПУ). Львівське державне науково-дослідне підприємство "Конекс" бере участь у проєкті "Egyptsat-1" зі створення першого єгипетського супутника.

Участь "Конексу" в проєкті вирішено під час переговорів у Львові з делегацією Національного Агентства з Дистанційного Зондування і Космічних Наук Єгипту, яку очолював доктор наук Магді Тантаві.

"Конекс" виступатиме співвиконавцем проєкту разом з На-

уково-Дослідним Інститутом Радіовимірювань (Харків), "Хартрон-Консат" та НВП "Хартрон-Юком" (Запоріжжя) і "Арсенал" (Київ). Головний виконавець робіт щодо створення єгипетського супутника — підприємство "Південне" (Дніпропетровськ).

На переговорах у Львові обговорено також шляхи співробітництва з Єгиптом в інших напрямках приладобудування, які підтримуються і розвиваються на підприємствах Львівської області

УКРАЇНІ НАДАНО СТАТУС СПОСТЕРІГАЧА В АКД

Київ (АПУ). — Україні надано статус спостерігача в Асоціації Карібських Держав (АКД).

Головним інтересом України у співпраці з АКД є забезпечення сприятливих умов доступу українських товарів на ринки Карібського регіону. За підсумками 9-ти місяців цього року, двосторонній товарообіг України з АКД склав 254 млн. доларів. Важливим напрямком є поглиблення інвестиційного співробітництва. Станом на 1 жовтня сукупний обсяг інвестицій в Україну з країн та тери-

торій, що входять до АКД, становив 480,5 млн. доларів. За цим показником АКД є четвертим інвестором України.

Асоціацію Карібських Держав створено 24 липня 1994 року. До її складу входить 25 держав-членів, 17 держав-спостерігачів та 12 територій Карібського басейну на правах асоційованих членів. Сукупний внутрішній валовий продукт країн та територій, що є членами АКД, перевищує 565 млрд. доларів, населення — 210 млн. осіб.

ПРО СЕРЕДНІЙ РІВЕНЬ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ

Київ ("День"). — На Волині середня зарплата коливається у межах 349 гривень, на Тернопільщині — 334 гривні, на Хмельниччині — 347 гривень. Такі дані навівав заступник начальника головного управління соціального захисту населення в Рівенській

області Олександр Сидлецький.

Щоправда, він тут же зауважив, що рівень зарплати піднявся за рахунок Кузнецовської атомної електростанції, де вона набагато вища, ніж в інших галузях, і де працює 20 відсотків усіх працюючих у Рівенській області.

МАЙЖЕ СОРОК ВІДСОТКІВ ЮВЕЛІРНИХ ВИРОБІВ УКРАЇНИ ЙДЕ НА ЕКСПОРТ

Київ (АПУ). — Світовий ринок прикрас споживає майже 40% українських ювелірних виробів. Про це заявив виконавч обов'язків директора Асоціації Ювелірів України Григорій Можаровський.

Цього року, за його словами, галузь експортувала (в оптовій торгівлі) 37,6% продукції, а потреби внутрішнього ринку повністю задовольнили виробники, призначені для роздрібно торгівлі. Річний обсяг виготовлених прикрас на кінець 2003 року загалом

досягнув 13,5 тис. тонн, з яких півтори тисячі тонн перероблено з чистого металу.

На експорт — у 17 країн нині йдуть не тільки вироби із сплавів золота та срібла, а й продукція столової групи. Лише Київський ювелірний завод щомісяця виготовляє в продаж товар 50 нових моделей.

Найбільшим попитом наразі користуються вироби ручної роботи, присутні на ринку в єдиному примірнику.

У РІЗДВО

Ісусе Христе! Божий Сяну!
Від літ щороку ми ідем
В далекий, тихий Вифлеєм
Стрічати дивну новину.

Несем Тобі не ладан-миро,
Ані не золото-срібло,
А наше вбогее добро:
Любов, прив'язання і віру.

І молимо Тебе, о Христе,
Дай однодушність усім нам:
Родинам, селам і містам,
І добру волю й серце чисте.

І братуюбіє, і згоду,
І бистрий зір, і ясну цілі,
І лік на наш сердечний біль:
Щасливу долю для народу.

Роман Купчинський

ПРОЄКТ РЕФОРМИ ГАВРИША ВИЗНАНИЙ КОНСТИТУЦІЙНИМ

Київ (ForUm). — Конституційний Суд України визнав таким, що відповідає статтям 157 і 158 Основного Закону законопроект про внесення змін до Конституції (автори — Степан Гавриш, Раїса Богатирьова і інші), що передбачає обрання президента України Верховною Радою в 2004 році і продовження повноважень нинішнього парламенту на рік — до 2007 року.

АНАТОЛІЙ ЗЛЕНКО В ООН

Київ. — Як повідомили ЗМІ, Президент Кучма призначив свого радника зі спеціальних міжнародних питань, експерта закордонних справ Анатолія Зленка представником держави у комісії ООН з прав людини.

Цим же указом Кучма звільнив від обов'язків представника України у цій комісії Валерія Ку-

чинського, який є постійним представником України при ООН. 65-річний А. Зленко двічі очолював МЗС України. Він уже був міністром закордонних справ з 27 липня 1990 року до 25 серпня 1994 року — першим главою МЗС після прийняття Деклярації про незалежність країни. Востаннє очолював МЗС.

ГРУЗІЯ НЕ Є ВАСАЛОМ РОСІЇ

Тбілісі. — Як повідомили ЗМІ, кандидат у президенти Грузії М. Саакашвілі назвав умови, за яких його країна готова розвивати відносини з Москвою. "Грузія бажає товаришувати з Росією, але тільки в тому разі, якщо у Москві зрозуміють, що із Грузією потрібно будувати нові відносини", — сказав

чинського, який є постійним представником України при ООН.

65-річний А. Зленко двічі очолював МЗС України. Він уже був міністром закордонних справ з 27 липня 1990 року до 25 серпня 1994 року — першим главою МЗС після прийняття Деклярації про незалежність країни. Востаннє очолював МЗС.

ГУУАМ ОТРИМАВ СТАТУС СПОСТЕРІГАЧА В ООН

Київ (МЗС). — ООН схвалила резолюцію про надання ГУУАМ статусу спостерігача в Генеральній Асамблеї цієї організації. Прийняття цього рішення за одностайної підтримки країн-членів ООН стало важливою подією в розвитку ГУУАМ як міжнародної регіональної організації, яка не тільки сприяє вирішенню проблем регіону, а й здатна зробити свій внесок у справу боротьби з глобальними викликами.

Першим кроком у цьому напрямку стала участь ГУУАМ у спеціальному засіданні Комітету Ради Безпеки ООН проти тероризму в безрезні цього року. Боротьба з міжнародним тероризмом, організованою злочинністю, незаконним обігом наркотиків є одним із пріоритетних завдань як ГУУАМ, так і ООН.

До ГУУАМ входять: Грузія, Україна, Узбекистан, Азербайджан і Молдова.

ТУНЕЛЬ З'ЄДНАЄ ЕСПАНІЮ І МАРОКО

Мадрид ("НХ"). — Еспанія і Мароко мають намір збудувати тунель під Середземним морем, який з'єднає обидві країни. Як заявив речник еспанського уряду, тунель довжиною 39 кілометрів проляже під Гібральтарською протокою.

Мадрид і Рабат плянують ви-

ділити 27 мільйонів євро для робіт, пов'язаних з проєктом на наступні три роки. Тунель матиме не лише транспортно-економічне, а й політичне значення, оскільки засвідчить зближення Еспанії та Мароко після напружень у відносинах, викликаних територіальними суперечками.

УКРАЇНСЬКІ МИРОТВОРЦІ ТАКИ СЛУЖИТИМУТЬ У ЛІБЕРІЇ

Київ (АПУ). — Народні депутати 234 голосами підтримали проєкт закону Президента Кучми щодо висилки миротворчого контингенту до Ліберії.

Основними завданнями українських вояків буде перевезення персоналу місії ООН, вантажів, ведення повітряного спостереження та патрулювання, пошуково-рятувальних операцій. Загальна чисельність миротворчого контингенту становитиме 350 вояків. Всі миротворці входять до цього загону лише за контрактом і за письмовою згодою як власною,

так і членів своїх сімей.

Вертолітний загін у складі 18-ти вертолітних екіпажів має пройти повну підготовку за рахунок ООН.

Депутат Олександр Кузьмук виступив за відкликання українських миротворчих контингентів із Сьєрра-Леоне, Балкан та Лівану, мотивуючи це тим, що "там своєю історичну місію ми вже виконали".

Рішення прийнято із застереженням, у якому чітко виписано, що українські миротворці не братимуть участі в бойових діях.

ГРУЗІЯ ВІДКЛИКАЛА СВОГО ПОСЛА З МОСКВИ

Тбілісі. — Як повідомили ЗМІ, Грузія відкликала свого посла в Москві Зураба Абашидзе до Тбілісі для консультацій. Це спричинено рішенням російського уряду запровадити в "однобічному порядку" спрощений візовий режим з Аджарією, без попереднього узгодження з офіційним Тбілісі. Такі дії "розглядаються як факт грубого порушення суверенітету Грузії", — йдеться в заяві МЗС Грузії.

Аджарці такі ж громадяни

Грузії, як і всі інші. У їхніх паспортах немає згадки про конкретне місце проживання. Де гарантія, що інші мешканці Грузії, яким не заохочється платити 40 доларів за візу, не будуть називати себе уродженцями Аджарії? — вважають грузинські урядовці.

Раніше спрощений візовий режим запровадила Росія щодо інших автономних республік, які у світі вважаються складовими частинами Грузії, — Абхазії та Південної Осетії.

США ПОШИРЮЮТЬ СВІЙ ВПЛИВ У ЦЕНТРАЛЬНІЙ АЗІЇ ТА ЗАКАВКАЗІ

Помічник державного секретаря США Марк Гроссман поінформував Росію про американські плани розгорнути військові бази у Східній Європі та в країнах колишнього СРСР, ймовірно в Азербайджані.

Тим часом на нещодавній зустрічі міністрів закордонних справ країн-членів ОБСЕ у Маастріхті, державний секретар США Колін Павел закликав Росію вивести свої війська з території Грузії та Молдови. Тим часом помічник міністра оборони США Даглас Фейт

розпочав консультації з Румунією, Болгарією та Польщею про можливе створення на їхній території військових баз.

Якщо говорити про російську базу в Киргизстані, уперше має місце спроба розширення російської військової присутності у пострадянському просторі. Таким чином, уперше після 1989 року наявна нова тенденція до певного суперництва Росії та США у площині військово-політичного впливу в Центральній Азії та Закавказзі.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Головним і Відділовим Урядникам, всім Членам Українського Братського Союзу і їх Родинам та прихильникам УБСоюзу бажає

ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ УБСОЮЗУ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Всім Передплатникам, Кореспондентам, Читачам і всім іншим Приятелям "Народної Волі", а також їх Родинам щиро бажає

РЕДАКЦІЯ "НАРОДНОЇ ВОЛІ"

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November. Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

PEREPLATA (амер. дол.)

SUBSCRIPTIONS (U.S. currency)

Для всіх передплатників:

For all Subscribers:

У США і Канаді річно 25.00 дол.
В інших країнах річно 30.00 дол.
Ціна одного примірника 50 центів.

U.S.A. and Canada per year \$ 25.00
In other countries per year \$ 30.00
Price per single copy 50 cents.

NARODNA VOLYA
Ukrainian Fraternal Association
371 North Ninth Avenue
Scranton, PA 18504

Phone: (570) 342 - 0937 Fax: (570) 347 - 5649
E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуляк
Редактор

Narodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправити мову та скоротити надлишки статті.

HOME OFFICE ADDRESS
Ukrainian Fraternal Association
371 North Ninth Avenue
Scranton, PA 18504
Phone: (570) 342 - 0937
Fax: (570) 347 - 5649
E-mail: FRATRAG@aol.com

РІЗДВЯНИЙ ПРИВІТ СВІТОВОГО КОНГРЕСУ УКРАЇНЦІВ 2003-2004

"І породила Вона свого Первенця Сина і Його сповила, і до ясел поклала Його" Ев. С. Луки, 2,7.

Народження на землі Ісуса Христа, Сина Божого – це Великий День для всього світу, бо Він відродив життя людське, дав людям сили і можливості для розвитку, для самовизначення, для завершення. Цей день є великим і в житті нашого Українського Народу також тому, бо Христос закликав всі народи і наш народ до визволення, до самосвідомості, до утворення своєї незалежної держави зі своєю рідною Церквою. Після довгих років темної духовної і фізичної неволі, Український Народ вийшов на світло – світло волі і незалежності, і вже тринадцятий раз восхваляє Новонароджене Дитя вільною душею, вільними молитвами, вільними колядками і вільними українськими традиціями.

Кожного року, коли ми відзначаємо Різдво Христове та зустрічаємо Новий Рік, ми робимо підсумки і в наших серцях з'являється нова надія та новий запал до праці для покращання нашої долі та долі нашої сім'ї та друзів. Для України новий 2004 рік також принесе великі надії, бо в останніх роках Україна відчула економічний зріст, а в 2004 році відбудуться ще одні вибори і це народжує великі сподівання на краще життя для наших братів і сестер в Україні. Нехай той Предвчний Бог, який народився, дасть надхнення Святого Духа Українському Народові, щоб охопити важливість цього моменту і приступити до подальшого закріплення державності та влаштування власного добробуту тяжкою працею та розумними починами, задовольняючи потреби кожного українця і українки, виповнюючи великий потенціал Українського Народу, Його величну історію і зробити все, щоб Україна посіла гідне місце у світовому співтоваристві.

У цей святковий і духовно насичений різдвяний час, Рада Директорів Світового Конгресу Українців вітає всіх українців по всіх кутках світу, вітає первоіерархів та ієрархів всіх наших Церков і віросповідань, вітає Президента, Голову і всіх народних депутатів Верховної Ради України, Прем'єр-міністра і всіх членів Кабінету Міністрів, Збройні Сили України, всі складові організації Світового Конгресу Українців, Українську Всесвітню Координаційну Раді і всіх тих, хто працює для добра України!

В цей день народження Христа, всі українці в Україні і ті, які порозкидані по світу, об'єднаймося з однією головною метою, щоб спільними зусиллями, з допомогою Новонародженого Ісуса, працювати для встановлення Української Держави, захищати її від тих, хто зазіхає на її незалежність і допомагати всім нашим братам і сестрам – українцям!

Христос Народився – Славимо Його!

Аскольд Лозинський – президент Віктор Педенко – секретар

РОСІЯ СТВОРЮЄ ЄДИНИЙ ОБОРОННИЙ КОМПЛЕКС СНД

Тільки дайте себе в руки взяти...

Київ (АПУ). – Міністер оборони України Євген Марчук, який на чолі української делегації взяв участь у 45-му засіданні Ради Міністрів Оборони країн СНД у Москві, підписав з міністром оборони Росії С. Івановим план двостороннього співробітництва між Міністерством Оборони України та Міністерством Оборони РФ на 2004 рік.

Українська делегація у ролі спостерігача була присутньою на засіданні, де обговорювалося понад 20 питань щодо напрямів військово-політичного та військово-технічного співробітництва країн СНД, створення єдиного оборонного комплексу, зокрема, у галузі

ППО, реформування, модернізації та розвитку збройних сил, спільної миротворчої діяльності та боротьби з тероризмом, вирішення соціальних проблем військово-службовців, особливо військових пенсіонерів.

Рада міністрів оборони СНД затвердила план спільних заходів об'єднаної системи протиповітряної оборони на 2004 рік, розглянула питання з реалізації концепції єдиної геоінформаційної системи військового призначення, створення інформаційної бази кліматичних даних та порядок обміну такою інформацією між відповідними службами ЗС СНД.

Д-р Омелян Бей
Власкор "Народної Воли"

ЕКОНОМІЧНИЙ "БУМ" НА ТЕРНОПІЛЛІ?

Якщо приглянутися до профілю вибраних держав, то можна винести враження, що одинокою економікою, що робить якийсь сенс, -- є економіка Федеративної Республіки Німеччини (ФРН). Як-що ранжир "PPP" США = 100,0, для ФРН різниця між двома прибутками є в ранжирі 112%; різниця для України є 554% (4270 770), для Польщі 205%, для РФ -- 321%. Така висока розвилка для трьох держав означає, що вони ще не ввели схеми, що набула громадянських прав у США чи в ЕС. Тим самим їхні прибутки є значно заниженими і не представляють дійсного стану.

"Економіст" вибірково вводить у дискусію три області України: Закарпатську, Львівську і Тернопільську, а крім того, Брестську область Білорусі і Псковську область РФ. У тих районах оглядач журналу заперечив своєрідний міжнародний обмін, що за традицією працює на режимах двох ринків: напівлегального "сірого ринку" і нелегального "чорного ринку". Цікавою картиною є статус Закарпатської області. Там пусковим, торговельним знаряддям служить спілкування місцевими мовами: українською, словацькою, угорською, німецькою, російською, а навіть англійською мовами. Хоч район Закарпаття -- це прекрасний об'єкт для туризму, інфраструктура для цього ще перебуває у "пеленах". Саме туристичний сектор, а не місцеве різьбар-

ство, може вивести область із глибокої стагнації.

Не зважаючи на те, що Україна дала формальну згоду пристати до т.зв. євразійської спільноти, стик народів у цьому районі створює враження, що або партнери будуть пробувати втримувати якнайдовше "сірізну" отих відношень, або перетворять район в область мексиканського ринку "Маквілдорас" "Маквілдорас" -- це своєрідний "вільний" ринок, що розташований над р. Ріо-Гранде, де головною робочою силою є малоплатні мексиканці, які виробляють напівфабрикати, що їх згодом експортують до США.

Далі оглядач твердить, що Західна Україна завжди рахувала себе іншою від решти України. Аж-же, опозиція до радянського режиму своєю столицею вважала Львів. Львів поголовно розмовляє українською мовою і з певною непошаною ставиться до російської. У галицьких школах російська мова не трактується як обов'язкова. Зрештою, різниці помічають і у вигляді будівель, непривзвільні хатки під солом'яною стріхою -- відійшли в минуле. До речі, є ще чимало халабуд на передмістях більших міст, але вони, звичайно, служать сараями чи стайнями для свійської худоби. Вони також відходять в історію. Не зважаючи на досить помітне безробіття, населення одягнуте прилично, у ньому ще закріплюється поняття приватної власності, каже оглядач, бо навіть

П етика праці наближає українців Галичини до Заходу. Щоб позбутися тимчасових нестатків, тисячі галичан виїхали на заробітки до сусідніх країн -- Польщі, Чехії, навіть ФРН чи Італії. Галичани переконали, що розширення ЕС-25 позитивно вплине на розвиток Галичини й України в цілому, бо нижча собівартість виробництва підтримує привабливість регіону для інвестицій ЕС.

Перед кількома роками у Львівській області почала працювати британська текстильна фірма, з якою вступили у конкурентні відносини місцеві текстилі. А от німецька фірма "Леоні" почала виробництво автомобільних каблів у Стрию. Вона дасть заробіток для 4,000 робітників; середня місячна платня виробника -- біля 500 гривень. Це поки що. Гадають, що виробничий успіх промислового міста швидко підніме стандарт до 800-1000 гривень. Взагалі чужоземний капітал в останніх роках зріс майже втричі, досягаючи в 2003 р. 80 млн. доларів. Чимало чужоземних фірм відчуває брак робітників, які закінчили середню профільну освіту. Головною перешкодою у заснуванні фірм на чужоземному чи спільному капіталі -- є ефект бюрократичної тяганини. Для фірм з ФРН чи Австрії певну роль може грати соціальний клімат Галичини, столиця якої вважає себе Європою. Навіть сьогодні чимало галичан бажало б мати у Львові пам'ятник Францу

Йосифові, який був титулярним королем Галичини й Володимирії. Отже, створивши певні інвестиційні передумови в Галичині, німецько-австрійські інвестори мали б свій приціл і на решту України, особливо на Херсонщину, де було чимало німецьких колоній в 18-го столітті.

Окрім тих повідомлень про Львівську область, в окремій нотації п.н. "Гроші у їхніх кишнях", є й огляд відносин у Тернопільській області, у якій, за словами "Економіста", безробіття у 2000-2001 рр. мало б сягати біля 50% наявних робочих резерв. Оглядач журналу помітив цікавий феномен: Тернопілля опановане економічним "бумом": будівельне поживлення своєю силою майже дорівнює Києву. Тобто, люди на Тернопільщині промишляють, не сидять без діла. Іншими словами, "від будівничих, до агрономів, до нянь, до "богинець любови" -- Тернопілля переселювало своїх синів і дочок, батьків і матерів на працю до Західної Європи. У деяких селах біля половини робочої сили -- є закордоном. За різними оцінками, від 1 до 4 млн. осіб стало "тимчасовими" мігрантами до держав ЕС. Вони створили досить великі поселення у Польщі, ФРН, Португалії, Греції, Іспанії та Італії. Зазвичай мігрантами до Західної Європи були мешканці Західної України; зі Східної України мігранти вибирали Росію. (Продовження буде)

Ярема Городчук ("ЛГ")

ЛЕОНІД ГРАЧ ХОЧЕ ЗАПРОВАДИТИ В УКРАЇНІ РОСІЙСКУ МОВУ ЯК ДРУГУ ДЕРЖАВНУ

Голова Верховної Ради Володимир Литвин надіслав на розгляд Конституційного Суду законопроект про надання російській мові статусу офіційної поряд із українською -- державною після внесення поправки до Конституції. Автором законопроекту є Леонід Грач.

Законопроект Грача "Про внесення змін у статтю 38 Конституції України" зареєстрували у Верховній Раді ще 17 грудня 2002 р. Однак, тоді процедура скерування законопроектів у Конституційний Суд не дозволяла робити це за відсутності необхідної кількості голосів нардепів. За словами Леоніда Грача, проблема з передачею його законопроекту в Конституційний Суд на експертизу виникла тому, що "в українському парламенті здебільшого представлені сили, що не бажають рівноправності між російськомовними й україномовними громадянами нашої країни".

Але ще влітку цю перепону зняли -- 11 липня 2003 року, Верховна Рада прийняла рішення, згідно з яким суб'єктом законодавчої ініціативи з правом самостійно подавати на розгляд у Конституційний Суд законопроекти, що

стосуються внесення змін до Конституції, є голова парламенту або народний депутат, який представляє не менше 150 народних депутатів.

Із часу ухвалення відповідного рішення, Л. Грачеві вдалося зібрати 178 підписів народних депутатів, залагодити всі формальності та, врешті-решт, надіслати свій проект на розгляд у Конституційний Суд.

Відзначимо, що провідник кримських комуністів є одним із тих вітчизняних політиків, для яких тема мови завжди була першорядною. На його думку, в Україні вже віддавна назріла проблема відновити справедливість і надати російській мові статус офіційної.

Чимало українських політиків та урядовців досить специфічно уявляє собі рівність мов.

Так, у січні 2002 року, один із прихильників двомовності, заступник секретаря РНБО Олег Дубина, будучи віцепрем'єром українського уряду, дозволив собі виголосити із засідання Кабінету Міністрів Миколу Пороховського у відповідь на його прохання спілкуватися державною мовою. Тоді ані президент, ані будь-хто інший не

те що не покарав чиновника, але й не звернув на це уваги.

Не варто забувати у цьому сенсі й крапці половини самого президента. Пам'ятаєте вікопоне: "Я -- Людмила Николаевна, и это никак не переводится".

Серед прихильників двомовності також варто виокремити ще й керівника СДПУ(о) та главу адміністрації президента Віктора Медведчука. Виступаючи на 17-му з'їзді Соціал-Демократичної Партії України (об'єднаної) в березні 2003 року, він висловився за закріплення в Україні державного статусу російської мови як рідної для більшості громадян України.

Дещо іншу позицію щодо такої справедливості займає, як не дивно, прем'єр-міністр Віктор Янукович. На його думку, у країні немає проблеми з російською мовою. "Проблеми мови не існує, -- заявив він. -- Ми звикли в побуті обмінюватися думками тією мовою, якою думаємо. А що стосується державної мови, я впевнений, що ми всі повинні дуже добре говорити українською мовою. Я в цьому упевнений". Прем'єр-міністр також відзначив, що в Україні роблять усе, аби люди добре говорили українською мовою, а

"пройде небагато часу, і це питання перестане існувати". "Ми не розвиватимемо антагоністичних відносин, а поважатимемо Україну і говоритимемо українською, а якщо необхідно -- російською мовою", -- наголосив Віктор Янукович.

Цікаво, що проблема статусу російської мови набула актуальності саме тоді, коли парламент упритул підійшов до розгляду конституційної реформи. Невже такий поважний політик Л. Грач не міг знайти в парламенті 149 одностайних голосів? Мабуть, міг би. Але комуся потрібно, щоб тема двомовності та статусу російської мови -- надзвичайно драстична та конфліктна -- вигулькнула саме тоді, коли тривають переговори щодо реформи й узгодження позицій і кандидатів у середовищі влади й опозиції. Владі ця тема не нашкодить. А однозначно -- може вбити черговий кліш у середовищі не надто однорідної опозиції.

Уже стало традицією, що актуальності тема набуває тоді, коли потрібно відвернути увагу від іншої проблеми, або ж тоді, коли прагнуть протиставити Схід України Заходові. Мабуть, не варто нагадувати, чий саме ці технології?

УКРАЇНА СТАНЕ РОСІЄЮ?

Київ (Б-Бі-Сі). -- Перемога пропрезидентських сил на виборах до російської Державної Думи є підтвердженням потреби обмежити повноваження президента в Україні.

Таку думку висловив в інтерв'ю Українській Службі Бі-Бі-Сі керівник Центру Політичних Досліджень і Конфліктології в Києві Михайло Погребинський.

Поміж несподіваними результатами російських виборів М. Погребинський відзначає низький показник комуністів, високий результат блоку "Родина" і повний провал ліберальних, демократичних партій: "Ми передбачали дещо подібне, але не до такої міри. І тому я особисто сприймаю це як поразку демократичних сил у Росії. Але я не налаштований так, як скажімо, президент Кравчук, який каже, що передбачає можливість посилення антиукраїнських настрів у Державній Думі".

Державна Дума завжди була антиукраїнська

На думку М. Погребинського,

Державна Дума ніколи не приймала досить збалансованих рішень відносно України і завжди була достатньо антиукраїнська:

"Я б сказав, Дума завжди була великодержавницька, і лише виконавча влада Росії стримувала такі настрої. Я думаю, що і тепер, коли зрозуміло, що президент Путін отримує повну свободу дій, Росія буде визначати свій курс по відношенню до України згідно з позицією і уявленнями про цей курс президента Путіна".

Україна мусить працювати з президентом Путіним і знаходити всі можливі компроміси, вважає М. Погребинський: "Я звернув би увагу на реакцію наших опозиціонерів: що Україна -- не Росія. Про це говорить і президент Кучма. Є тільки одна річ: тепер у Києві йде дискусія щодо того, чи потрібно обирати президента безпосередньо народом -- або обирати його парламентом".

Наслідки суперпопулярності президента

Михайло Погребинський

твердить, що те, що відбулося в Росії, "є до певної міри результатом суперпопулярності політичного провідника, обраного безпосередньо народом, який, власне, і проклав шлях до такої бюрократично-монархічно-комуністичної експансії на рівні всієї держави".

"У цьому сенсі Україна може стати Росією, і я б цього дуже не хотів", -- сказав М. Погребинський.

Це відбудеться, якщо Україна піде шляхом обрання суперпопу-

лярної людини, яка може створити під себе ту політичну систему, яка її найбільше влаштує, вважає Михайло Погребинський.

Проте, на думку аналітика, такої суперпопулярної людини нині в Україні немає.

М. Погребинський є прихильником політичної реформи, "яка розподілить повноваження так, щоби ніколи повноваження президента не були надпотужними, такими, які б подавляли всю політичну систему держави".

М. СААКАШВІЛІ ВІДВІДАВ УКРАЇНУ

Київ ("ІХ"). -- Столицю України відвідав кандидат у президенти Грузії -- провідник політичного об'єднання "Єдиний Національний Рух" Михайло Саакашвілі, який підписав з керівником "Нашої України" В. Ющенком угоду про співпрацю.

М. Саакашвілі заявив, що взаємини з Україною входять в четвірку зовнішніх пріоритетів його країни поряд з відносинами з Євросоюзом, США й Росією. На це

рермонії підписання угоди з "Нашою Україною", в якій м.н. йшлося про відданість обох політичних організацій принципам верховенства права, прискорення євроінтеграції України й Грузії та засудження кланово-олігархічного моделю управління державою, Саакашвілі виглядав абсолютно впевненим у своїй перемозі, але В. Ющенко скаржився на інтриги влади навколо українських виборів.

Христина Шабловська

ВІДБУЛОСЯ ЗАСІДАННЯ ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ УБС

У вівторок, 25 листопада 2003 року, відбулося чергове засідання Виконавчого Комітету Українського Братського Союзу шляхом телефонного сполучення. У засіданні взяли участь: Ярослав Гавур — голова, Анатолій Фалько — заступник голови, Ярослав Коваль — заступник голови на Канаду, Христина Шабловська — головний секретар, Одрі Томас — фінансовий секретар-скарбник.

Голова Я. Гавур відчитав порядок нарад, який прийнято одногласно. Слідували звіти поодиноких членів Виконавчого Комітету. Фінансовий секретар-скарбник Одрі Томас подала до відома всі прибутки і витрати за третій квартал 2003 року. Докладний фінансовий звіт від 1-го січня до 30-го вересня 2003 року, був надрукований в "Народній Волі" ч. 43 з 6-го листопада 2003 року.

Головний секретар Христина Шабловська поінформувала про рух членства. За час від 1-го січня до 30-го вересня 2003 року, УБС придбав 73 нових членів і забезпечив їх на суму 407,050.00 доларів.

Загальний стан членства на 30 вересня — 11,943 осіб. Секретар поінформувала також про потребу видання нової книжечки членських внесків — т.зв. "рейт бук". У цій справі недовіді будуть зроблені відповідні заходи. Підготовляються також святочні оголошення-привіти до різдвяних чисел "Народної Волі".

Заступник голови Анатолій Фалько інформував, що він, як представник УБСоюзу, візьме участь у засіданні УАКРаді, що заплановане на день 13-го грудня 2003 року в Нью-Йорку. Звітодавець старається, в міру можливостей, приєднати нових членів до УБСоюзу.

Заступник голови на Канаду Ярослав Коваль говорив про стан і працю поодиноких відділів УБС у Канаді. Він просив вислати по 50 примірників кожного числа "Народної Волі" для розповсюдження на канадському терені.

Голова Я. Гавур інформував про перенесення головної канцелярії УБСоюзу до іншого приміщення, яке для нас більш вигідне,

з вигідним місцем на паркування авт і з місячною оплатою за виїздом 500 доларів меншою, як досі. Ми від 1-го листопада 2003 року працюємо в новому приміщенні.

З ініціативи забезпеченового уряду в Гаррісбурзі, Па., 11-го вересня 2003 р. відбулася телефонна конференція, в якій, крім офіційних представників Стейтового Департаменту Забезпечення, від Виконавчого Комітету УБСоюзу взяли участь: голова Ярослав Гавур, головний секретар Христина Шабловська і фінансовий секретар-скарбник Одрі Томас. Стейтові урядовці цікавилися діяльністю нашого Союзу, ставили питання, на які члени Виконавчого Комітету давали належні відповіді. Конференція відбулася в діловій атмосфері.

На засіданні порушено справу союзових видань — "Народної Волі" і "Форуму". Вислали листи до українських кредитівок і підприємств з проханням підтримати нашу газету їхніми рекламними та оголошеннями. Як поінформував ред. Андрій Григорович, чергове

число журналу "Форум" буде вислане передплатникам в грудні 2003 року.

Рішено виділити 1,500 доларів на влаштування ялинки для дітей, що потерпіли від чорнобильської катастрофи, а які лікуються в лікарні Пуша-Водиця біля Києва.

Крім того, рішено переслати 1,000 доларів на Фонд Спасіння Дітей України від чорнобильської трагедії. Цим фондом завідує Наталія Преображенська.

Призначено також 1,000 доларів для потреб Ліги Українських Меценатів на 4-ий всеукраїнський конкурс української мови в Україні.

Рішено виділити 300 доларів для сиріт в Україні та переслати їх через ЗУАДК. Цей даток виділити з сирітського Фонду Родини Нагірних. 250 доларів призначено "на коляду" ЗУАДК у Філадельфії.

На закінчення засідання, голова Я. Гавур подякував членам Виконавчого Комітету за участь і побажав усім весело відсвяткувати День Подяки.

Проф. Віра Боднарук

"ПРИЯТЕЛЬ ІНСТИТУТУ"

Український Інститут Модерного Мистецтва (УІММ) в Чикаго вже десяти рік вишановує шляхетних людей-меценатів, які фінансово уможливають Інституту виставки цінні виставки українського й світового мистецтва, літературні вечори, першорядні концерти та доповіді на різні теми в стінах свого приміщення. На щогорічному бенкеті, що відбувся 5-го жовтня, вручено нагороду "Приятель Інституту" чотирьом добродіям УІММ, а саме: лікарям Мар'янові Демусові, Лідії та Юрієві Процикам і Миронові Войтовичеві.

Ведуча вечора Віра Боднарук представила кожного з меценатів, подаючи короткі дані про них, а голова Ради Директорів Інституту, Віра Хрептовська, та голова Інституту, Олег Коверко, вручали нагородженим грамоти.

З усними привітаннями виступали д-р Павло Надзікевич — голова Фонду "Спадщина", а водночас голова Ради Директорів банку "Певність" і д-р Михайло Кос — голова Ради Директорів Каси "Самопоміч".

Марія Кульчицька — голова Комітету Розбудови Інституту розповіла про частинний успіх в отриманні субсидій від приватних фондів. Однак, потрібно багато більше коштів, щоб не тільки відповідно утримувати Інститут на професійному рівні, але й розбудувати його.

Присутні мали можливість

активно допомогти Інституту не тільки безпосередніми пожертвами, але й взяти участь у тихій лічтій, що її вперше запропоновано гостям.

Після вечери, при каві, гурт "Маверік" виступив з музичною точкою: уривки з твору композитора Вірка Балея "The Emily Dickinson Songbook". Керівник гурту д-р В. Джейсон Райнович — колишній студент Наталії Хоми в Ллівійському Університеті, вже знайомий в УІММ із попереднього виступу, коли його гурт виконував твори маловідомих в Америці українських композиторів. Члени гурту "Маверік" — це керівник і член В. Джейсон Райнович, Бред Гаг — піано і Робін Морган — сопрано.

Цього вечора на потреби УІММ надійшли такі пожертви: Каса "Самопоміч" 2,500 дол. Віра Хрептовська 2,000 дол. Фонд "Спадщина" 1,000 дол. Д-р Богдан і проф. Віра Боднарук 500 дол., сенатор Володимир Дудич 250 дол., Оріся Кордози 250 дол., д-р Павло Надзікевич 250 дол., Олег і Іванна Каравани 200 дол. Микола Андрусинин 100 доларів.

Фонд пожертв і далі буде відкритий, тож бажаючи можуть вислати звільнені від податку пожертви на таку адресу:

Ukrainian Institute of Modern Art
2320 W. Chicago Ave.
Chicago, IL 60622

Омелян Твардовський

"МІНІ-ЗБІРНА" ФУТБОЛУ УСЦАК ГОСТЮВАЛА В АНГЛІЇ

З приємністю відмічуємо похвалення активності на теренах Української Спортової Централі Америки і Канади (УСЦАК). В основному ця активність значно зросла покищо в ділянці копаного м'яча (футболу), але можна сподіватися, що вона невдовзі пошириться теж на інші традиційні в УСЦАК ділянки спорту, такі як: відбиванка (волейбол), теніс, шахи, настільний теніс та інші. Саме так починалася спортова активність у цих ділянках спорту після приїзду до Америки третьої хвилі українських емігрантів після війни.

Повертаючи до теми, бажавмо відмітити третю з черги поїздки збірної УСЦАК до Європи, цим разом до Англії (перші дві відбулися до України (1991 р.) і до Парижу (1999 р.).

Приємно, що головними ініціаторами цієї поїздки були молоді спортові активісти — члени провду футбольної ланки УСЦАК — Левко Голубець з УСТ "Львів" Клівленд і Марко Гованський з СК СУМ "Крилаті" Йонкерс. Завдяки тісній співпраці з членами провду футбольної ланки УСВТ "Чорноморська Січ" в Ньюарку, названим активістам вдалося здійснити цю заморську подорож. Слід відмітити, що наші молоді активісти їздили до Європи на власний кошт. В Англії вони взяли участь у футбольному турнірі 15-ти "міні" дружин. Турнір відбувся у м. Стокпорт у пам'ять Петра Медича.

Дружини склались із п'яти футболістів кожна. На початку змагання відбувалися у кількох групах, а на закінчення відбулися міжгрупові ігри, починаючи з чвертьфіна-

лів. "Міні-збірна" УСЦАК успішно подолати суперників своєї групи та дійшла до чвертьфіналу, в якому зазнала поразки. Остаточню перші три місця турніру зайняли:

- УФК "Динамо" Манчестер "Б"
 - УФК "Динамо" Манчестер "А"
 - УСК Стокпорт
- У складі "Міні-збірної" УСЦАК виступали: Левко Голубець, УСТ "Львів" Клівленд, Марко і Лена Гованські СК СУМ "Крилаті" Йонкерс, Андрій Папас, Гриць Сергій і Роман Головінський УСВТ "Чорноморська Січ" з Ньюарку.

Українські родини англійського міста гостинно приймали в себе від 1-го до 15-го листопада своїх земляків з Америки. Перед поворотом додому, футболісти

УСЦАК ще побували на футбольних змаганнях клівського "Динамо" з лондонським "Арсеналом". Там, на стадіоні "Гайбірі", тисячі українців з усіх куточків Великобританії ентузіастично підтримували киян. Змагання відбувалися за чашу Ліги Європейських Чемпіонів, але цим разом "Арсенал" віддався за поразки в Києві, здобувши мінімальну перемогу 1:0. З нагоди цих змагань, футбольні репрезентанти познайомилися з деякими функціонерами з Федерації Футболу України. Одному з них, Ярославу Грисові — голові Федерації Футболу Львівської області, подарували книжку "УСЦАК і спорт в Україні".

У загальному, ця перша поїздка футбольних репрезентантів УСЦАК до Великої Британії випала досить успішно.

Л. КУЧМА ЗУСТРІВСЯ

З ПРЕДСТАВНИКАМИ НАУКОВОЇ ЕЛІТИ

Київ (АІТУ). — Президент України зустрівся з представниками наукової еліти України — академіками НАН України Ігорем Юхновським, Іваном Дзюбою, Платоном Костюком та Миколою Жулинським.

Представники наукової інтелігенції висловили своє занепокоєння з приводу негативних тенденцій, що, на їх думку, останнім ча-

сом намітилися в Україні. Вони стурбовані протиставленням Західної і Східної України рядом політичних партій та розподілом населення за територіями проживання. Академіки запропонували використати їхній певний громадський і науковий авторитет і дозвіл для спільних дій, спрямованих на демократизацію суспільних процесів в Україні.

ТРАПИЛАСЬ ПОМИЛКА

У статті В. Жили "27 цікавих віршів" ("НВ" ч. 41 з 23 жовтня 2003 р.) трапилася чиясь помилка, яку бажавмо виправити: У вірші "Синам" авторства Світлани Кузьменко написано: *Не знаю, день іде на зміну ночі. Має бути: Я вірю, день іде на зміну ночі.*

Життя не без помилок. Однак, годиться побажати, щоб у Новому Році подібні помилки обминали нашу газету.

В УКУ ВИВЧАТИМУТЬ ПОЛІТИЧНЕ БОГОСЛОВ'Я

Львів (АІТУ). — В Українському Католицькому Університеті у Львові розпочався інтенсивний семінар "Політичне богослов'я у сучасному світі. Релігійний вимір Європейського Союзу. Пасторальне і соціальне богослов'я в контексті Європейського Союзу". Семінар проводить політичний радник Президента Європейської Комісії, доктор філософії Міхаель Венінгер.

За словами М. Венінгера, УКУ буде першим українським університетом, де вивчатимуть політичне богослов'я. "Це буде

унікальний шанс для молодого університету стати одним з провідних навчальних закладів у дослідженні проблематики об'єднаної Європи з точки зору християнського богослов'я", — зазначив д-р М. Венінгер.

Семінар включатиме теми "Європейський Союз", "Релігійний вимір ЄС", "Діалог ЄС з релігіями, Церквами і релігійними спільнотами", "Європейське політичне богослов'я". Проведення семінару дасть змогу краще зрозуміти події, що відбуваються в сучасній Європі.

ПРОХАННЯ

Шановна Редакціє!

До Вас звертається сім'я хворої Оліїних Катерини. Просимо допомогти вишукатись нашій дочці Катерині. Їй вік — 13 років. Лікарі поставили їй таку діагнозу: Ідіопатичний прогресуючий сколіоз грудного і перехрестового відділів хребта третьої стадії.

Дочку треба оперувати, щоб випростати хребет, бо інакше ця хвороба прогресуватиме і зробить Катрусу калікою на все життя. Вартість такої операції в Києві — 10,300 доларів. У нас немає таких коштів.

Опублікуйте, будь ласка, наш лист у вашій газеті. Можливо, що відгукнуться добрі люди, які захочуть допомогти нашій донечці матеріально, або клініка, яка б погодилась оперувати Катрусу в США. Ми відкрили в банку благодійний рахунок на лікування нашої дочки. Нижче подаємо реквізити цього рахунку:

Correspondent Bank: The Bank of New York
New York, NY
SWIFT: IRVTUS3N
ABA: 021000018

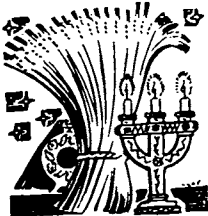
Beneficiary's Bank: Account: /8900222832
JSC Bank "Mriya"
Kyiv, Ukraine
SWIFT: MRUAUAUK

Beneficiary: Acc. 39012101002529.26209501001837
OLYNYK KATERYNA

Просимо не залишати поза увагою нашого прохання! Наперед щиро Вам вдячні.

З повагою: сім'я Оліїнихів
Наша адреса:

Україна 81728
Львівська область
Жидачівський район
С. Заліски
Наталія і Мирон Оліїніки

Union Funeral Home
LYTWIN & LYTWIN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED FACILITIES

Our Services Are Available Anywhere in New Jersey

ОБСЛУГА ШЦІРА І ЧЕСНА

Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Брук і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

1600 STUYVESANT AVE.
UNION, NJ 07083
TEL.: (908) 964-4222

WITH JACK PALANCE

WITH BOB KERKHART

WITH LIBERA

A TIMELESS CHRISTMAS GIFT

JOY BRITTAN'S
mini cassette (cassingle)
featuring 2 original songs, words and music by JOY BRITTAN

"DON'T CRY UKRAINO!"
(written after Chernobyl)

"MUSIC OF LOVE"
(English words to "Rushnychok")

Twelve piece orchestra recorded at Capital Records, L.A.

\$7.00

(postage & handling included)

Mail to: Joy Brittan, 1950 ROAN AVENUE
Las Vegas, Nevada 89119

Ukrainian Religious Favorites
(all harmonies by Joy Brittan)

17 popular hymns \$8.00— CASSETTES ONLY

"The effort is worthwhile as the final result is a masterpiece in the form of a millennial tribute no Ukrainian or even non-Ukrainian should do without..."

"AMERICA"

ДЕЛЕГАЦІЯ УВКР НА САХАЛІНІ

Цікавою і змістовною видається поїздка до Сахалінської області Росії -- однієї з найвіддаленіших у країні -- делегації Української Все-світньої Координаційної Ради на чолі з її головою Михайлом Горинем.

Зустріч на летовищі

На летовищі гостей з хлібом-сіллю зустріли дві чарівні українки в національних костюмах -- Людмила Засенко та Марина Говорун, а також інші члени української національно-культурної автономії "Київська Русь".

Вранці наступного дня сахалінські українці ознайомили гостей з Києвом з Южно-Сахалінськом. Вони піднялися на спортивну базу "Горний воздух", звідки видно кожен куточок міста. Осінні барви надали міській забудові якогось чарівного вигляду, що не могли не помітити гості. Далі делегація оглянула головні місцеві духовні святині -- православний собор та римо-католицьку катедр, після чого відвідала красназвичай музей.

За 25 кілометрів від Южно-Сахалінська знаходиться селянське господарство "Мрія", власниками якого є українці Іван Погоядаш (родом із Тернопільщини) та Тетяна Вяткіна (з Приморського краю Росії). Вони розповіли про своє життя, успіхи в тваринництві та рослинництві, й насамкінець, подарували грубу книгу з переліченими в ній найкращими госпо-

дарствами Росії, серед яких знаходяться і "Мрія". У свою чергу Михайло Горинь виявився знавцем тваринництва і безпомилково визначив живу вагу кабана та свиньматки.

Після повернення до міста, на гостей чекав урочистий вечір у концертній залі "Капрічіо". У ньому взяли участь творчі колективи Южно-Сахалінська, серед яких дитячий ансамбль слов'янської народної пісні, ансамбль "Воль" та колектив "Славія", художнім керівником якого є заслужений працівник культури України та Росії Людмила Засенко. Заля захоплено слухала виступів двох київських бандуристок Ганни Панченко та Марини Рибаківської, які виконали пісні "Тиха вода", "Ой три шляхи широкі", "Два козаки чорногорі" та інші.

Пресовий секретар УВКР Світлана Остапа провела презентацію книжки "Злочин", автором якої є Петро Кардаш і яка присвячена Голодоморові 1932-1933 років. Книжку зібрано з матеріалів і свідчень українців усього світу.

Крім того, під час зустрічей делегації УВКР з місцевою діяльною обговорювався нинішній стан українських громадських організацій у світі та в Російській Федерації, проблеми і перспективи їх розвитку та зв'язків з Україною.

Микола Засенко, Сахалін
Голова української національно-культурної автономії "Київська Русь" E-mail: zasenko@rambler.ru

Олександра Мудра

ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКОЇ СТАРОВИНИ В УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЇ В ЧІКАГО

На початку вересня 2003 року, в Українському Національному Музеї в Чикаго відбулася цікава виставка українського народного мистецтва з Гуцульщини, Покуття і Буковини, на якій експонувалася приватна колекція зі збірки Андрія Цибка зі Львова.

Цього вечора в музеї зібралася поважна група цінителів пам'яті нашого минулого, яка з цікавістю та подивом споглядала на завішені на стінах старовинні ікони, що їх писали невідомі народні майстри на склі і дошках, та виставлені предмети домашнього вжитку, старовинну інкрустовану скриню, оздобні кахлі та гуцульські свічники-трійці.

Ще до офіційного відкриття виставки, настрій вечора збагачував популярними гуцульськими мелодіями на сопілці і флейті знайний в Чикаго сопілар Василь Скільський. При цьому не обійшлося також без доброго буфету.

Директор музею Ярослав Ганкевич у короткому вступному слові розповів про співпрацю очолюваної ним установи з галереєю "Родовід" у Києві, якій завдячуємо й оцю виставку. Про зміст та історію привезених народних скарбів, розповідала адміністратор музею Марія Климчук -- любитель і добрий знавець українського фольклору.

Андрій Цибко, що з 1958 р. почав ходити по наших горах, дослібно від хати до хати, збираючи старовинні предмети домашнього вжитку. Він -- тонкий знавець і динитель, знаходив в них велику історичну вартість, бо більшість виставлених експонатів має по 150 і більше років. На виставці презентовано багато старовинних ікон, які є свідченням великої пошанови нашого народу. Саме вони найбільше мене зацікавили. Їх у народі називали образами. До цих образів, що були немов оберегами людських осель, неначе їх освячуючи, люди повсякденно молилися.

Юрій Гаєцький

Прикрашені вишитими рушниками, образи надавали великої поваги родині, що також часто вимоловляла для себе прерізних ласк в улюблених святих. Хоч ті образи малювали неосвічені народні майстри, вони вміли представити святість Божих постатей, які промовляли до їхніх релігійних почувань і душевних потреб. За ті образи люди втикали пучечки свяченого зілля, яке там зберігалось до наступного освячення, за рік у день Успіння Пресвятої Богородиці, і мало велику магічну силу віри. За образи кляли також освячену в Квітну Неділю лозу та зелені галузки, освячені під час Зелених Свят. За образами зберігали також гроші та документи.

Старовинні ікони прекрасно вписувалися в мальовничий декор сільських хат, у яких тишили очі такі барвисті вироби домашнього ткацтва, як: вереті, ліжники, килими, багаті орнаментом вишивки, народна ручно виготовлена ноша, зокрема жіночі і чоловічі сорочки та глиняний і керамічний посуд, різьблені інкрустовані предмети тощо.

Серед улюблених святих у народі, а зокрема на Гуцульщині, Покутті та Буковині, були: св. Богородиця з дитячком Ісусом, св. Микола, св. Варвара, св. Катерина, св. Параскевія, св. Юрій Зміборець і св. Ілля.

Тут годиться згадати, що живопис на склі у світовому професійному й народному мистецтві взяв свій початок від часів Риму та Візантії, а в наших Карпатах почав поширюватися в XIX столітті. Яраз тут, на тлі прекрасної мальовничої гірської природи, найяскравіше проявився і талант наших народних майстрів. Розуміючи глибоко вкорінену пошанову до народу, а також явища навколишнього світу, вони поєднували в своїй творчості земне і фантастичне. Яскравий кольорит та лінійна контурність центральних постатей в площинному зобра-

женні є характерні для всіх ікон.

Тому, що центральною постаттю в народному культі був св. Микола Чудотворець, до якого люди зверталися у всіх земних потребах як до заступника і покровителя, він був найбільш популярним святым. Мабуть, не було ні одної селянської хати, в якій бракувало б ікони св. Миколи. Не менш популярним був св. Юрій Зміборець.

Великою майстерністю майстрів на склі було відтворення образу Богородиці. Її малювали на червоному тлі здебільша в оточенні херувимів, часто добавляючи золота або блискучої позолоти. Доповненням ікон на склі були такі декоративні мотиви рослинного походження, як: лілеї, рожі, дзвіночки.

Окрім багатьох ікон-образів, на виставці були й зразки старовинних трійць-свічників. Деякі були зроблені з глини, інші з дерева, різьблені тощо. Їх вживали і в побутовому, і на ритуальному рівні. Запалені в трисвічнику свічки на різдвяному столі неначе нагадують про присутність Трьогого Бога. Ними також освячували воду на Водохреща. Ці традиції зберігаються в нашому народі досі. Тут ми побачили свічники з другої половини XIX ст. з Буковини, Покуття та Гуцульщини. Побачили також велику колекцію керамічного посуду: мисок, тарілок, глечиків і мисників. Пишно розписані барвисто-рослинними орнаментами в традиційних гуцульських зелених, жорничевих і жовтих кольорах, вони притягали очі багатством народної фантазії, а також вражали своєю свіжістю.

Але найбільшою була колекція пічних декоративних кахель із майоліки, бо їх було аж 102. На Прикарпатті здавна існувало декілька центрів керамічного виробництва, наприклад: Косів, Фістинь, Коломи, Кути, Галич, Снятин та інші. Сприяла цьому наявність багатьох покладів пластичних гончарних глини, а також потреба у виготов-

ленні посуду для домашнього вжитку.

Видатними керамістами Покуття були три брати Баранюки: Іван, Олексій і Дмитро та О. Бахматок. Їм'я Івана стало відомим уже в 1806 році, а вершок його творчості припав на 1840 рік. О. Бахматок став відомим шойно в 1903 році (Косів, Фістинь). Саме названі майстри-керамісти і є авторами тої прекрасної колекції старовинних розписаних і гравірованих кахель. На основі своєрідного керамічного розпису, тут можна прочитати цілу літописну історію народного побуту і народних уподобань. На них бо зображено цілий ряд закодованих розповідей про події в житті господарів, наприклад: померла дитина -- ангел несе її душу до неба. Тут церква і дзвонар, паншення польської шляхти, мотиви з народних казок та багаті орнаменти з квітів, галузок, коників, рибок, оленів, півників і зозул. Так удекоровані домашні кахльові печі наявно представляють нам давній селянський побут.

По середині виставки красувалася стара різьблена дерев'яна скриня, в якій зберігалася святочна ноша: чоботи, намиста і родинні пам'ятки. Біля неї -- жіночі, вишивані багатим орнаментом кошуки -- власність нашого чикагського музею.

Подкаючи здебільша перелік побаченого, хочу ще раз підкреслити унікальність цієї надзвичайно цікавої виставки. Дуже добре, що вона буде ще цілий рік мандрувати по всіх більших скупченнях нашої української діаспорної спільноти.

За відалу виставку належить велика подяка львівському колекціонеру й історикові Андрієві Цибку та Українському Національному Музеєві в Чикаго. Було б побажано, щоб цінні колекції з України прийшло оглянути якнайбільше наших земляків. Це ж бо наші історичні культурні цінності.

ВІДБУЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ ШКІЛЬНОЇ РАДИ

Проф. Євген Федоренко поінформував, що на терені Америки в системі Шкільної Ради діє 36 шкіл. З нових шкіл -- дві на Флориді (в Норт-Порт та Ст. Пітерсбург), в Атланті, Джорджія; відновилися школа в Трентоні, Н.Дж.

Обговорено процедури зміни директорів, проблеми журналу "Рідна Школа", потребу складання архівів у центральному місці (правдоподібно в Інституті Історії Еміграції в Міннесотському Університеті). Також порушено справу кінцевих іспитів. О. Пришляк хотів почути від директорів, які відгуки є на нові іспити.

В суботу, 25 листопада, відбулося пленарне засідання делегатів і гостей Шкільної Ради, на якому були представники 16 шкіл. Звіти управи були видруковані та роздані всім делегатам, тож зайво було витратити час на звітування. Читав свій звіт голова Шкільної Ради д-р Євген Федоренко. Він нагадав, що в 1953 р. (14-15 березня) в Нью-Йорку засновано Шкільну Раду. За цей час понад 30,000 мо-

лоді вчилася в Школах Українознавства, а 7,000 закінчило навчання матуральними іспитами. Досі було шість голів Шкільної Ради: Є. Жарський (1953-54, 1961-77), В. Калина (1954-61), Р. Дражньовський (1977-83) та Є. Федоренко (1983 -- до тепер).

Шкільна Рада займається друком підручників, шкільних програм, від 1985 р. влаштовує Учительські Семінари на Союзівці, видає журнал "Рідна Школа" та посилає багато підручників в Україну. Після дискусії, що слідувала, уділено обсяжну Шкільну Раду.

Після полудня вибрано управу на чергову каденцію 2003-2006 рр. у такому складі: Є. Федоренко -- голова, О. Лужницький, О. Пришляк, Ю. Гаєцький -- заступники, М. Кіпко, М. Лісєцька, В. Бей, М. Решітник, Л. Данчук, Р. Брух -- члени. Контрольна Комісія: О. Кекіш, Б. Гаргай, Т. Царик, О. Кулинич, С. Патріляк. Товариський Суд: С. Воляник, С. Квасовська, О. Косаревич, Н. Хойнацька, П. Ле-

шишин, К. Васирик.

Після офіційного закриття наради, учасники зробили спільне фото та приготувалися до участі в ювілейному бенкеті, що почався о 7-й годині вечора (і закінчився о год. 11:10 -- Ред.). На бенкет приїхав Глава Української Католицької Церкви в США Митрополит Степан Сорока. Були тут також заступники консула України в Нью-Йорку і представники українських організацій та преси. Була й смачна вечеря з вином, приємні розмови з давніми приятелями та привіти.

Промови виголосили Митр. С. Сорока та проф. Є. Федоренко, а обов'язки конферансьє під час бенкету сповняв О. Пришляк з допомогою О. Лужницького. На кінець свята д-р Є. Федоренко роздав грамоти-признання учителям за їхню довготривалу працю в системі Шкільної Ради та представив солідну книгу -- 50-ліття Шкільної Ради. 1953-2003, що документує досягнення нашої інституції за останні 50 років.

ГУМОР

НЕ ПІЗНАВ

Хворий перед операцією просить лікаря, щоб той довго не оперував його. Лікар -- молодий, дбайливо поголений, обіцяє:

-- Добре, добре, до півгодини буде по всьому.

Хворий пробуджується і бачить над собою сивого, бородатого чоловіка:

-- Що ж це ви, пане докторе, аж так довго тривала операція, що вам виросла і посивіла борода?

-- Скільки ти разів бачив мене на образах і все таки не пізнаєш?

-- Я св. Петро! -- відповідає йому добрячий голос.

ВАШІ ДІТИ

Будьте уважні і чемні з вашими дітьми. Вони не лише майбутнє світу, вони також можуть віддати вас до дому старців.

У ЛЬВОВІ ВІДБУВСЯ ПЕРШИЙ ВИПУСК ВІЙСЬКОВИХ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

Львів (АПУ). -- 28 листопада у військовому інституті Національного Університету "Львівська Політехніка" відбувся перший в Україні випуск слухачів курсів підвищення кваліфікації для праці в сфері забезпечення правопорядку серед військовослужбовців.

Відповідні свідоцтва отримало 38 офіцерів, 23 прапорщики і 13 військовослужбовців контрактної служби. Як повідомив начальник навчального центру військової служби правопорядку полк. М. Гончаренко, після прослуховування цих курсів військові поліцейські матимуть право вести розслідування, проводити дізнання, здійснювати правовий захист людей у погонах. До їх повноважень належить також пошук дезертирів, внутрішні розслідування, підтримання правопорядку і боротьба.

Як повідомив начальник навчального центру військової служби правопорядку полк. М. Гончаренко, після прослуховування цих курсів військові поліцейські матимуть право вести розслідування, проводити дізнання, здійснювати правовий захист людей у погонах.

Тепер же правопорушеннями в армії будуть займатися кваліфіковані слідчі. Однак, як запевняє полк. Гончаренко, "запроваджені в українській армії посади військових поліцейських -- це наші військові поліцейські, а не військові поліцейські армії до світових війн".

Христос Родився! Славте Його!
УКРАЇНСЬКЕ СПОРТОВЕ ТОВАРИСТВО "ТРИЗУБ"
У ФІЛІДЕЛЬФІ
-- бажає --
Українському Народові і всім спортсменам

**ВЕСЕЛИХ СВАТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ**

**Merry Christmas
Happy New Year**

MRS. JOSEPH ANDREWS, Taylor, PA
MR. & MRS. GEORGE SHERN,
MR. & MRS. TED DOMURACKI
STEPHANIE AND AMANDA DOMURACKI
Little Falls, NJ

ONE OF THE REAL JOYS OF THE HOLIDAY
SEASON IS THE OPPORTUNITY TO SAY
"THANK YOU" WITH BEST WISHES FOR THE
COMING YEAR!

BISLAND AGENCY, INC.

General Insurance
1681 Forestburg Rd/
Glen Spey, NY 12737-5220

Вельмишановним Членам і Всій Українській Громаді
ЩИРІ ПОБАЖАННЯ РАДІСНИХ СВАТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
Дирекція і Службовці
Української Федеральної Кредитової Кооперативи
"САМОПОМІЧ"
Філадельфія - Скрентон - Трентон

Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union
(215) 725-4430 1-888-POLTAVA -- www.ukrfcu.com

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

**ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО НАС
І МИ ПОЛАГОДИМО ВСІ ВАШІ ФІНАНСОВІ СПРАВИ!**

- * позичаємо гроші на низькі відсотки
- * подаємо низькі фіксовані рати на купівлю хати
- * 10% завдатку на купівлю нового авта
- * скористайте з нашої DEBIT CARD та розпочніть кредитну історію з VISA CARD
- * пересилаємо гроші через WESTERN UNION, VIGO, MEEST, а також робимо грошові перекази між банками.

Телефонуйте безкоштовно 1 - 866 - 859 - 5848

Головний офіс:

215 Second Ave.
(between 13th & 14th St.)
New York, NY 10003
Tel: (212) 533-2980
Fax: (212) 995-5204

Філія в Брукліні:

1678 E 17th St.
Brooklyn, NY 11229
Tel: (718) 376-5057
Fax: (718) 376-5670
Toll Free: 1-866-857-2464

Філії в Нью-Джерсі:

35 Main St., S. Bound Brook, NJ 08880
Tel: (732) 469-9085 * Fax: (732) 469-9165
265 Washington Ave., Carteret, NJ 07008
Tel: (732) 802-0484 * Fax: (732) 802-0484

Website – www.uofcu.org

e-mail – admin@uofcu.org

MERRY CHRISTMAS AND A HAPPY NEW YEAR

CPS ACTUARIES

1014 Hope Street
Stamford, CT 06907
(203) 324-9203

Fax # (203) 348-4792

Visit our Web Site at cpsincorp.com

Consulting Actuaries

1992

Data Processors
E-Mail Services
Web Site Hosting & Design

Федеральна Кредитова Кооператива САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

Вітає своїх членів,
приятелів і всю українську громаду з

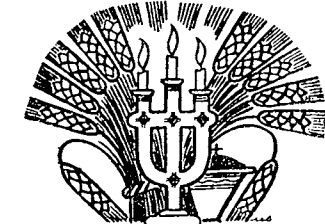
Радісним Празником Різдва Христового та Новим 2004 роком!

Бажаємо всім багато радості, щастя та успіхів у житті й праці
для добра української церкви та українського народу.

SELF RELIANCE NEW YORK FEDERAL CREDIT UNION

*A full service financial institution serving the
Ukrainian American community since 1951.*

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

З Різдвом Христовим --
Хата від хати,
Будемо з вами
Колядувати.

Христос Родився!
Він з нами нині --
І на чужині
Й по всій Україні!

Гей, колядуємо,
Не забуваймо --
Дитятко Боже
Прославляймо!

Христос родився!
Нам -- сяла Божа!
Згине навіки
Напасть ворожа.

Ми всі радіємо,
Христе з Тобою,
Ти -- наша слава,
Пристань спокою.

Хвала несесться
Нині світами,
На Різдво Боже
Ісус між нами!

Христос родився!
Ідм до Нього,
Приймім Ісуса,
Христа святого!

Микола Горішній

Вітаємо всіх наших членів і друзів
з Різдвяними Святами і Новим Роком.
Бажаємо здоров'я й успіхів в особистому житті.

SEASON'S GREETINGS!

Rochester
Ukrainian Federal Credit Union
Main Office

824 Ridge Road East, Rochester, NY 14621
Tel: (585) 544 9518 * Toll free (877) 968 7828
Fax: (585) 338 2980

Capital District Branch
1828 Third Ave., Watervliet, NY 12189
Tel. (518) 266 - 0791
Fax: (518) 266 - 0791

Sacramento Branch
6029 San Juan Ave., Citrus Heights, CA 95610
Tel. (916) 721 - 1188
Fax. (917) 721 - 5551

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

-- бажаємо --

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ,
І ВСІМ УКРАЇНЦЯМ

ТЕОДОР І МАРІЯ ОЛІЙНИКИ
З РОДИНОЮ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО, ЩАСЛИВОГО І ЗДОРОВОГО НОВОГО 2004 РОКУ

Усього членству УСВТ "Чорноморська Січ" --
Спортивій Школі, Січовій Фундації, Управі Української
Спортової Централі Америки й Канади, Проводам
спортових товариств і молодечих організацій,
Національному Олімпійському Комітетові України
всім нашим спонсорам і щирим прихильникам
-- щиро бажає --

УПРАВА УСВТ
"ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"
в Ньюарку, Н.Дж.

З Різдвом Христовим Веселих Свят Різдва Христового та щасливого Нового Року!

Вельмишановним: ректорам, деканам, всім професорам,
студентам УВУ, меценатам, добродіям і жертводавцям
Фундації Українського Вільного Університету, духовенству
Українських Церков, установам, молодечим і студентським
організаціям та всьому Українському Народові в Україні
і поза межами Батьківщини

-- бажає --
УПРАВА

Фундації Українського Вільного Університету
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY FOUNDATION, INC.
P.O. Box 1028, New York, NY 10276. * Tel. (212) 353 - 3029

З ВЕЛИЧНИМИ СВЯТАМИ

РІЗДВА ХРИСТОВОГО ТА НОВОГО РОКУ

*Щиро вітає своїх членів та цілу
Українську-Американську Громаду*

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

"САМОПОМІЧ" СИРАКЮЗ, НЬЮ ЙОРК

Христос Родився !!! Славте Його !!!

211 TOMPKINS ST
SYRACUSE, NY 13204

TEL(315)471-4074
FAX(315)474-2328

Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року

Родині, Приятелям, Головному Урядові, та
Всім Членам Українського Братського Союзу
бажають

ЯРОСЛАВ І РОЗАЛІЯ
ГІВУР

MERRY CHRISTMAS
&
A HAPPY NEW YEAR

TO ALL

John and Audrey Thomas

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Родині, приятелям і всім членам
Українського Братського Союзу
бажають

Ігор і Христина Шабловські
з донечками Марусею та Адріянкою

Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого Нового Року!
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ,
НАШИМ КОРЕСПОНДЕНТАМ І ПЕРДПЛАТНИКАМ

-- бажають --

РЕД. МИКОЛА І ГАЛЯ ДУПЛЯК
З ДОНЕЮ ОРИСЕЮ

РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

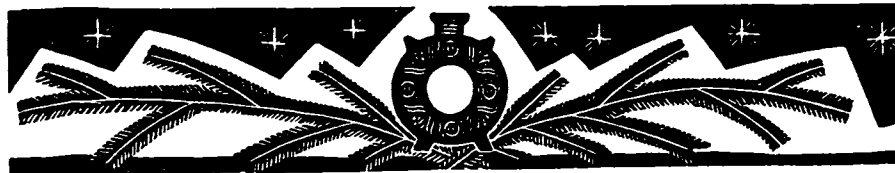
ВСІМ ЧЛЕНАМ
УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ,
ПРИЯТЕЛЯМ ТА ЗНАЙОМИМ
БАЖАЮТЬ

НАТАЛКА І ІВАН ОЛЕКСИН

Happy Holidays To All
U.F.A. Officers/Membership
Stephen Kostecki
Branch Secretary
#220/Boston

Supreme Council
Member

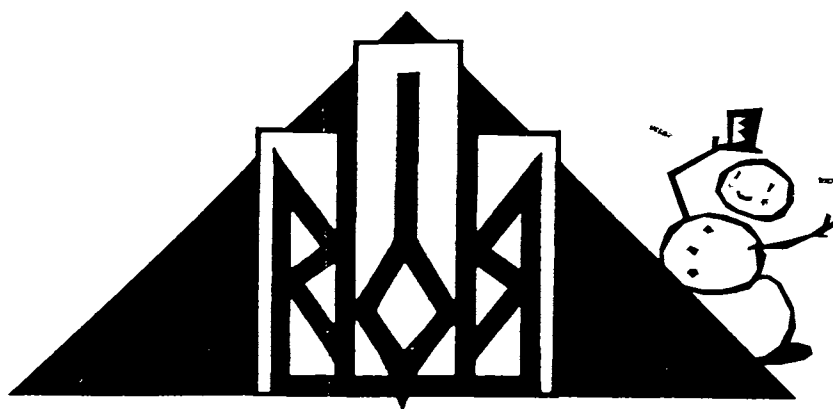
Найкращі Побажання та Вітання із святом РІЗДВА ХРИСТОВОГО!

"САМОПОМІЧ" (Н.Д.Ж.)
Федеральна Кредитова Кооператива

CLIFTON (PRINCIPAL) OFFICE
851 ALLWOOD ROAD
CLIFTON, NJ 07012
(973) 471-0700

PASSAIC OFFICE
229 HOPE AVE.
PASSAIC, NJ 07055
(973) 473-5965

WHIPPANY OFFICE
730 ROUTE 10 WEST
WHIPPANY, NJ 07981
(973) 560-9585

SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION

Toll Free: 1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

SUMA (YONKERS) FEDERAL CREDIT UNION

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА СУМА В ЙОНКЕРСІ, Н.Й.
ТА ФІЛІІ В СПРІНГ ВАЛІ, Н.Й. І СТЕМФОРДІ, КТ.

ВІТАЮТЬ

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД В УКРАЇНІ ТА НА ПОСЕЛЕННЯХ, СВІТОВИЙ
КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ, УКРАЇНСЬКУ СВІТОВУ КООПЕРАТИВНУ РАДУ,
ЦЕНТРАЛЮ УКРАЇНСЬКИХ КРЕДИТОВИХ КООПЕРАТИВ В АМЕРИЦІ,
УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМПІТЕТ АМЕРИКИ, ВСІХ СВОЇХ
ЧЛЕНІВ, ПРИЯТЕЛІВ ТА УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В ЙОНКЕРСІ, Н.Й.,
СПРІНГ ВАЛІ, Н.Й., СТЕМФОРДІ, КТ ТА ОКОЛИЦЯХ.

З РАДІСНИМ ПРАЗНИКОМ
ХРИСТОВОГО РІЗДВА ТА НОВОГО РОКУ

І БАЖАЮТЬ

УСІМ БАГАТО РАДОСТИ, ЩАСТЯ, УСПІХІВ У ЖИТТІ Й ПРАЦІ
НА ДОБРО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

ХРИСТОС РОДИСЯ! СЛАВІМ ЙОГО!

ЧЛЕНИ ДИРЕКЦІЇ, КОМІСІЙ І ПРАЦІВНИКИ
ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ СУМА

Main Office:
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701-6841
Tel.: (914) 220-4900
Fax: (914) 220-4090
Toll Free Number: 1 - 888 - 644 - SUMA

Stamford, CT Branch:
39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel/Fax: (203) 969 - 0498

Spring Valley, NY Branch
41 Collins Ave.
Spring Valley, NY 10977
Tel/Fax: (845) 425 - 2749
Email: Sumayonfcu@AOL.Com

Українська спортова Централь
Америци і Канади

З нагоди Різдва Христового та Нового 2004 Року
членам і ланковим Управи УСЦАК та їхнім
родинам, провадам спортових і молодечих
організацій, нашим друзям спортовцям
в Україні — всім щирим прихильникам українського
організованого спорту в діаспорі

-- бажає --

Веселих Свят
і щасливого та здорового Нового Року.
Христос Раждається!
УПРАВА УСЦАК

Wishing one and all a Healthy Happy Season

PROTINICK FARMS
&
FARM MARKET

Since 1929
Growers & Shippers
of grains & produce, flowers & fruits

330 Dey Road, Cranbury, New Jersey 08512

Родині, приятелям, клієнтам і членам УБСоюзу

бажаємо

радiсних Свят Рiздва Христового
та щасливого Нового Року
Роман і Любомира Ринок

Merry Christmas & Happy New Year!

Merry Christmas and a Prosperous New Year
to friends in America and neighboring Canada,
to all members of Branch 64, Buffalo, NY
from

Michael W. Liskiewicz

Branch 64 Secretary
and member of Supreme Council

Головному Урядові УБСоюзу,
Родині, дітям і внукам, приятелям,
та всім членам Управи 30-го відділу УБС

**ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ**

— бажає —

МИКОЛА І ТЕКЛЯ ІВАШКІВ З РОДИНОЮ

Христос Родився! Славте Його!
**ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ**

Найщиріші побажання Екзекутиві, Головному Раді
УБСоюзу та Редакціям "Народна Воля" і "Форум",
а зокрема членам Філадельфійських відділів і їхнім
родинам і всім прихильникам УБСоюзу
широ бажає

МИКОЛА БОЙЧУК З РОДИНОЮ

Головний радний УБС
Секретар 16-го Відділу УБС у Філадельфії

**ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
SEASON'S GREETINGS TO ALL**

from

Mr. & Mrs. Stephen Nazarek

Merry Christmas

and

A Happy New Year

Mr. & Mrs. Michael Roditski

**ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ**

Українському Народові
і воїнам Збройних Сил України
широ бажає

Станиця Дивізійників у Філадельфії, Па.
Степан Романко — голова

**СТАНИЦЯ ДИВІЗІЙНИКІВ
у Філадельфії**

бажає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВТЕ ЙОГО!

**ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ТА
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ**

всім членам 64-го Відділу УБСоюзу і їхнім родинам
та усім секретарям Округи УБС
бажає

Управа 64-го Відділу УБС в Баффало

Михайло Мохнач

Голова

Михайло Ліскевич

Фінанс. Секретар

Оля Чмола

Секретар

Іван Гайдук

Заст. фін. секр.

Тов. ім. МИХАЙЛА ДРАГОМАНОВА

**244 ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО
БРАТСЬКОГО СОЮЗУ**

бажас своїм членам та всій Українській Громаді

**ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ**

За управу відділу:

**КАРЛО МАНЬКІВСЬКИЙ — голова
НАТАЛКА ОЛЕКСИН — секретар**

**РІЗДВЯНА КАЗКА
М. К.**

Що за дивна та новинка
Стала в лісі —
Засвітилася ялинка
На узліссі!
Свічок на гілках — сила
Пресилення —
І червона, й синя, й біла
І зелена!...
А горішків і цукорків —
Без рахунків!...
А під нею — цілі горки
Подарунків!...
Позбігалися із гаю
Зайці й білки,
А вона їм простягає
Свої гілки.
"Грійте вогниками лапки,
Грійте ніжки,
А після — цукорки ябка
Та горішки!..."
Так нагрілись нахолоді
Їхні шубки,
Всі горішки покололи
Гострі зубки.
І цукорки їм припали
До сподоби. —
Дай ще більше, то замало
Їх було б!...
Не лишилася ні криха
І від яблук...
Все їх бавило — і дзига
І кораблик...
Всі дарунки знадобилися,
Всі гостинці.
Тільки зірка залишилась
На ялинці.
В темний гай з ялинка сяє
Тільки зірка.
І ялинка каже заям:
І вивірам:
"А тепер ідіте спатки, —
Я вберусь
І навідаю ту хатку,
Де Маруся".

Олекса Стефанович
Прага, 1940

**259-ий ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО
СОЮЗУ**

ПРИ СПОРТОВІМ ТОВАРИСТВІ
"ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" В НЬЮАРКУ, Н.ДЖ.

**ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ, ГОЛОВНОМУ
УРЯДОВІ УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ,
УПРАВІ ТА ВСІМ СПОРТОВЦЯМ "ЧОРНОМОРСЬКА
СІЧ" ВСІМ ЧЛЕНАМ
259 ВІДДІЛУ І ЇХНІМ РОДИНАМ,
БАЖАЮТЬ**

**МИРОН СТЕБЕЛЬСЬКИЙ — голова
ОЛЕКСАНДЕР НАПОРА — Секретар**

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

І НОВИМ РОКОМ!

**Злучений Український Американський
Допомоговий Комітет (ЗУАДК)**

— бажає —

**Мирних і Радісних Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО 2003 РОКУ**

Ієрархам Українських Церков, усім організаціям, членам
ЗУАДК-у, усім добродіям і жертводавцям на харитативну
діяльність ЗУАДК-у та нашим братам і сестрам
у ВІЛЬНІЙ УКРАЇНІ

**ХРИСТОС РОДИВСЯ!
СЛАВІМ ЙОГО!**

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, INC.

1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111

Tel.: (215) 728-1630

Fax (215) 728-1631

**Have A Healthy &
Happy Holiday**

**Peter Jarema
Funeral Home, Inc.**

A Family Concern Serving All Communities

**129 E. 7th Street
New York, NY 10009**

Проф. Юрій Саенко — доктор економіки та соціології
Національна Академія Наук, Інститут Соціології

РЕАКЦІЯ НА СТАТТЮ Я. РОЗУМНОГО *URBANA 2003*

Нещодавно я отримав інформацію про те, що газети української діаспори на теренах Північної Америки роздруковують думки Ярослава Розумного про Ілліноїську конференцію.

Зокрема, газета "Народна Воля" (24 липня 2003 р.) опублікувала статтю Ярослава Розумного *URBANA 2003*, в якій сказано: "...На конференції була відчутна також лінія, що просувала давню "добросусідську" ідею неспосібності Українського Народу оформити свою національну державу й керувати нею. Відчувалася тенденція змалювати нинішній стан справ в Україні в безперспективних барвах. Це, зрозуміло, не була критика членів чи блоків теперішньої влади та старої советської інфраструктури, а спроба демобілізувати творчі й опозиційні сили й саму суть української державності. Маніпуляціями й статистикою опитувань, серед українського населення твориться почуття зневіри у власні сили, неспроможності й потребу шукання порятунку в сусідів. Дмитро Павличко, після доповіді Юрія Саєнка (з Академії Наук України) експромтом написав вірш — "Україна — не чорна діра" "

По-перше, поет Д. Павличко написав свій геніальний вірш в перший день конференції, за п'ять днів до виступу Ю. Саєнка, цей вірш під вечір першого дня зачитував проф. В. Сергійчук. Отже, Я. Розумний не говорить правди, або, кажучи науково, маніпулює фактами. Як казав один відомий англійський режисер: немає історії, є лише історики.

По-друге, Я. Розумний не зрозумів про що йшла мова в доповіді. Якщо коротко, нині, жодна держава не в змозі розвинути самотужки в умовах глобалізації. Тим паче, коли треба швидко вийти з кризового стану. Ба, навіть у часи Другої світової війни вся Європа вибиралася із кризи (руїни) за допомогою США (план Маршала). Післявоєнна Японія також піднімалася за допомогою США. Є, правда, країни майже повністю самостійно-незалежні — Куба і Північна Корея... Отож, я підкреслював, що шлях України — тільки разом з Європою. А реальна загроза — Росія, яка затягує Україну в свій неоімперський простір. Свідомість українського загалу, як і діаспора (це підтверджує своєго реплікою пан Розумний) не хоче (не в змозі) зрозуміти цього.

По-третє. Стосовно "маніпулювання" — це звинувачення ми будемо спеціально обговорювати на вчешній раді Інституту Соціології Національної Академії Наук України. Це зачіпає наукову честь Інституту. Результати 10-річного спостереження, що проводиться незалежно від будь-яких структур

і на власний кошт соціологів, — це унікальне явище. Після рішення вченої ради, будемо готувати позов до суду на газету і окремо на пана Я. Розумного.

Стосовно "чорної діри" Це не мій вислів. Цей термін вживали доповідачі у перший день конференції.

Наведу декілька даних із наявного стану України. За даними американського журналу "New York Times Magazine", у 1992-1998 рр. з України "щезло" зброї на фантастичну суму — на 32 млрд. доларів. Американський експерт (колишній заступник помічника державного секретаря США з міжнародної злочинності в адміністрації Б. Клінтона): "Україна — це епіцентр світових проблем. Вона гірша від Пакістану"

В Україні щезають чи забиті десятки журналістів, тисячі політиків, підприємців і майже сотні тисяч простих людей; щезають мільярди доларів прибутків тощо. Промисловість і інтелект гинуть в руїні, трудові ресурси і вчені тікають за кордон.

Побиття, знущання та тортури з міліцією затриманих та ув'язнених людей стали звичною повсякденною практикою звірства у правоохоронних органах. Уповноважений з прав людини Ніна Карпачова за п'ять років отримала 12 тисяч скарг від громадян, які постраждали від насильств і тортур у міліції.

Сучасна українська людина боїться бандитів і міліціонерів, бо знає — і ті, і ті будуть бити і знущатися; і від тих, і від тих треба відкупитися. Сам президент Кучма визнавав, до якого краю він довів країну: корупція у правоохоронних органах стала проблемою національної безпеки.

Андрій Кудін, викладач філософії Українського Державного Університету Фізичного Виховання та Спорту, автор книги "Як вижити у в'язниці", описує жахи в'язничної системи. Його безневинно вкинули до слідчого ізолятора, де "вибивали" з нього "потрібні свідчення" жорстокими побоями. Через півроку безперервних тортур у стінах РВВС Московського району, КПЗ на Подолі та в Лук'янівській в'язниці, Андрій переніс дві операції з видалення пухлин мозку, став інвалідом другої групи. Його чекала третя невручівна операція ("День", 13.07.2000). "Сидимо, куримо в камері, коли двері відчиняються і залітає група в масках із дубинками і починають бити всіх без розбору, по голові, по спині. І не подумай оборонятися, заб'ють. Б'ють довго. Вони називають це "шоу-маски"...Щомісяця. Буває, двічі на місяць. Савівля владі! Биття ні за що" ("День", 14.07.2000).

Народний депутат Степан Хмара про загрози конституційної реформи заявив таке ("Вечірні Вісті" від 17 вересня 2003 р.):

"Україна стоїть перед дуже небезпечними процесами і подіями, які загрожують нам втратою державного суверенітету"

Кучма політреформою переслідує "одну мету: зберегти сьогоднішню систему влади, узурповану олігархічними кланами під патронатом президента. Він розуміє, які злочини скоїв проти Українського Народу.

Потрібно готувати потужні акції захисту держави і демократії в Україні і добиватися відставки Кучми, оскільки кожний день його перебування на цій посаді — загроза суверенітету України"

Київський театральний режисер Едуард Митницький: "Сьогодні я не бачу реальної перспективи охолодження всіх тих процесів, які я спостерігаю в суспільстві. Здичавість відбувається навіть швидше, ніж можна собі уявити. Я не розумію, як наша країна буде повертатися до людської подобі, настільки далеко шоденно і до чого вона від неї відходить! У мене не таке враження, що ми живемо при окупаційному режимі" ("Вечірні Вісті", 07.09.2003).

Американський професор Джеймс Мейс, який викладає у Києво-Могилянській Академії, пише таке у газеті "День" від 9 вересня 2003 року: "Україна сьогодні стала заручницею корумпованої мафії..." Він наводить слова одного з американських благодійників: "чи вартує те добро, яке ми робимо, того зла, яке ми вимушені субсидювати"

А ось події жовтня 2003 року:

* Підписання акту про створення Єдиного Економічного Простору під повним пануванням Росії.

* Заява міністра закордонних справ Росії про її наміри наносити превентивні (в тому й ядерні) удари по будь-якій сусідній державі, якщо її політика не сподобається Росії.

* Заява А. Чубайса, одного з керівників Союзу Правих Сил Росії, про пріоритетний державний устрій для Росії -- ліберальна імперія.

* Заява глави Адміністрації президента Росії О. Волошина з приводу насильницького перекриття Росією Керченської протоки та наміру захопити український острів Тузла: "Росія ніколи не залишить Україні Керченської протоки. Досить того, що Крим сьогодні український, і ми ледь заспокоїли людей з цього приводу. Досить знущатися над нами. Якщо треба, ми зробимо все можливе, щоб відстояти свою позицію. Якщо треба, ми скинемо туди бомбу" ("Столичні Новості", Київ,

21-27 жовтня 2003 р.). Заява, як бачимо, досить ємнісна: сказано і від народу, і від влади Росії.

Впродовж багатьох століть Україна і Росія, підписуючи всілякі обоюдно угоди про співпрацю, завжди вкладали в ці угоди різні смисли і мали різні наслідки. Так було з Переяславською угодою 1654 року. Так було при підписанні угоди про Радянський Союз 1922 року. Так було з т.зв. угодою у Біловезькій пуші в 1991 році. Нарешті, так було з підписанням угоди про співпрацю між "Нашою Україною" В. Ющенка та Союзом Правих Сил Росії (Немцов, Хакамада, Чубайс). І зовсім свіжий акт про Єдиний Економічний Простір: Білорусь-Казахстан-Росія-Україна, 2003 рік.

Чи недостатньо прикладів, щоб хоч тепер, після цих жорстоких реалій, сонмище української діаспори науки зрозуміло, що я мав на увазі, коли говорив про трагічну потужну атрактивність "російського напрямку" для України. Я оцінював ймовірність у 85-90 %, а про слабкість "європейського напрямку" — 10-15%.

Наведені факти б'ють у набат і кличуть до спротиву, до реальних дій і, насамперед, до пробудження української національної свідомості, аби переломити ситуацію. Недарма я закінчив свій виступ тим, що треба всім разом, — історикам, літераторам, соціологам, політологам, економістам, культурологам — всьому інтелектувальному українському співтовариству працювати над відродженням модерної національної свідомості. Я навіть запропонував пані Асі Гумельській провести наступну конференцію під такою назвою.

Скажіть, чи не пора зупинити цей процес деградації і самотужки української нації одними віршами поетів, пританцювуючи та приспівуючи з бубном у руках? Тим паче під проводом поетів, які самі були "у владі", в "услуженні Кучми" і повинні також нести частку відповідальності за ситуацію в Україні. А діаспора, замість того, щоб прислуховуватися до більш-менш об'єктивних оцінок трагічного олігархічно-кримінального стану України та активно підключатися до пошуку моделей виходу з нього, а, отже, по-дловому будувати майбутнє України, продовжує підтримувати цілу групу "професійних патріотів", які віддали Україну на потурання колишній комуні-більшовицькій номенклатурі, що зрослася з бандитами і "новими нуворішаними"

Повторюю і буду повторювати разом з Олександром Морозом: тільки сукупний український інтелект в інтеграції зі світовим цивілізаційним процесом здатен вивести Україну з прірви.

Самотужки Україні не вибра-

Світлана Кузьменко СВЯТ ВЕЧІР

За вікном, на вечірньому тлі,
Свіжа білість легка і лапата.
Ходить свято по білій землі.
Ходить свято від хати до хати.

Перша зірка глядить у вікно,
Як онуків старий наділяє
Найдорожчим йому, що давно
Взяв до серця із рідного краю.

Повертаються давні роки
І стають біля нього навколо.
І минуле у вечір такий
Із сім'єю сідає до столу.

РІЗДВО

Найкраще свято
прийде у оселі.
Найкращий день
настане на землі.
Христос Рождається —
вітатимем родину.
Славим Рожденного —
почуємо одвіт.
В ту хвилину Веселіт
щастям засяє.
Вогнями радості
засвітяться Земля.
Бог народився
і Його чекаємо
Щоб оселився
в душі та серця.
Різдво Христове
прийде й в Україну
Колядка, щедря
завітає коляда.
Свята Вечеря
скличе всю родину.
В Святвечір світять
найяскравіша Зоря!

Оксана Маковець (Булах)

тисся з руїни. Є тільки один шлях — разом з Європою. Але Україну мертвою хваткою затягує у свій простір Росія — біля 80% української економіки і майже 90% засобів масової інформації України контролює російський капітал. Самотужки Україні не вирватися з російських неоімперських пазурів.

У чому крамольність цієї позиції? А в тім, така реакція конференції в Ілліноїсі мені не вдовольняє. За особисту оцінку аналітичну позицію, мене в 70-их роках витуріла з роботи радянська наукова адміністрація і не дала захистити докторської дисертації (захистився тільки у 1991 році).

Мене не бажать слухати ні "професійні патріоти", ні влада, ні інші структури, оскільки стараюсь нікому не підігравати. Мене прикро засмутила конференція в Ілліноїсі. І розчарувала. Занадто сподівався на співпрацю з українською науковою елітою в діаспорі. Вибачте за надмірні романтичні сподівання!

Залишається відкритим питання. Чи будемо діяти й надалі за принципом "If you don't like the message, you kill messenger" (Якщо не подобається повідомлення, вбийте вістового), чи будемо міжdisciplinarno вивчати всі оцінки і погляди і доходити до консенсусу — виважено, без емоцій і амбіцій

Світлана Антониншин, Броди

ЩАСЛИВИЙ ДАР ЕВДОТЕЇ*

*Петро Сорока. Докія Гуменна. Літературний портрет. До 100-ліття з дня народження письменниці. Тернопіль: Арії, 2003.

У березні 2004 року, письменниці Докії Гуменній виповнюється сто років. Бог відміряв їй щедро земних доріг і в часі, і в просторі: 92 роки життя та шлях від Жашкова (Таращанський повіт), де народилася, — до Нью-Йорку. Коли мандри у "безвихідному лабіринті сучасності" були вимушеними, бо не "вписалася" письменниця у прокуратовське ложе голодоморно-репресивної соціалістичної дійсності, то подорож у часі, в глибину тисячоліть, до джерел нашої праісторії, завжди залишалася бажаною і рятівною. "Питають мене тепер — що привело мене до праісторичних тем? Я відповідаю: радянська критика. Виперли з дійсності, якої я не відтворювала на їх копит, то я почала творити свій власний світ, свою дійсність", — пояснює Докія Гуменна.

Втім, "виперли" — мабуть, не зовсім точно сказано. Письменниця сама обрала свій шлях, дорого заплативши за право залишатися собою і за можливість служити лише літературі. Служити щирою вірою у сакральне поклонання Слова і незамуленою правдою власних пережонань.

Обсяг написаного Докією Гуменною, жанрово-тематична та стилізова палітра її творчості просто вражають. Епічна тетралогія "Діти Чумацького Шляху", різнопланові за характером романи і повісті: "Скарга майбутньому", Хрещатий Яр", "Мана", мемуари, щоденники, подорожні нариси — то лише частка творчого набутку письменниці.

"Людина не може зробити більше, ніж їй відведено долею. Але вона повинна прагнути перевершити себе. Докія Гуменна була з того рідкісного розряду людей, які перевершують себе", — стверджує науковець, прозаїк, есеїст Петро Сорока, пропонуючи читачам літературний портрет письменниці, яка, здається, лише тепер по-справжньому повертається на Батьківщину з нелегких мандрів у часопросторі.

Сказати, що літературний портрет "Докія Гуменна" — ґрунтовна праця, — практично нічого не сказати. Це поважного обсягу (майже 500 сторінок), чудово виданий фоліант, у якому дуже детально про-

аналізована вся творчість Докії Гуменної. Сім об'ємних розділів, кожен із яких сприймається як окрема монографія, пліс традиційні додатки — зворушливі світлини, архівні документи, ґрунтовна бібліографія, — що й казати: гідний дарунок "добрий богині води" (а саме так транскрибується з грецької мови ім'я Евдотея, тобто Евдокія, Докія) з нагоди ювілею.

Не може не тішити за наших невітшних часів, що цей дарунок український читач отримав вчасно. Щиро прислужилася цьому давня подруга Докії Гуменної, письменниці зі США, член Міжнародного Пен-Клубу Ірина Дибко-Філіппак.

Одначе, незважаючи на те, що "Літературний портрет" присвячено до ювілею письменниці, яка й досі, на жаль, гідно не пошанована на рідній землі, Петро Сорока написав його без зайвого лакування і святкових оздоб. Напевно тому, що він сприймає творчість Докії Гуменної як "живу" й абсолютно сучасну, а отже й не намагається бути абстраговано-об'єктивним.

Задекларувавши спосіб подачі матеріалу, як "системна аналіза", Петро Сорока, звичайно ж, дотримується обраного підходу, розглядаючи творчість Докії Гуменної у найрізноманітніших аспектах. Тут і професійне дослідження особливостей поетики у поєднанні з проблемами психології, творчості, і яскравий соціально-політичний "зріз" епохи, й об'єктивна оцінка місця конкретного твору письменниці у контексті української та світової літератури. Одначе, крім об'єктивного образу, у "портрет" не менш приваблюють і суб'єктивні візії автора, навіяні творчістю Докії Гуменної, зокрема його вельми цікаві роздуми про природу та поклонання таланту у сьогоденному дисгармонійному бутті. Ось лише один із прикладів такої "суб'єктивної візії".

"Письмо Докії Гуменної має ту дорожочку і рідкісну якість, що завжди навіває неповторний і тужливий настрій. Можна красиво і вишукано описати красавди, майстерно вималювати людські образи, можна збагатити мову вишуканими зворотами, але не можна навчитися передавати настрою — це прерогатива таланту, рідкісний дар, що дається від природи. Прозаїків, які вміють робити це, завжди одиниці, це вміння уловлюєш тільки серцем, уже з перших фраз"

Як бачимо, стиль автора "портрету" легкий і динамічний, подекуди вельми емоційний (хто знайомий з "денниками" Петра Сороки, той

відразу впізнає "руку", навіть не глянувши на титульну сторінку...). Відчуваєш: творчість Докії Гуменної близька йому передовсім як людині, письменникові, а вже потім — як науковцеві, хоч це аж ніяк не применшує наукової вартості книги.

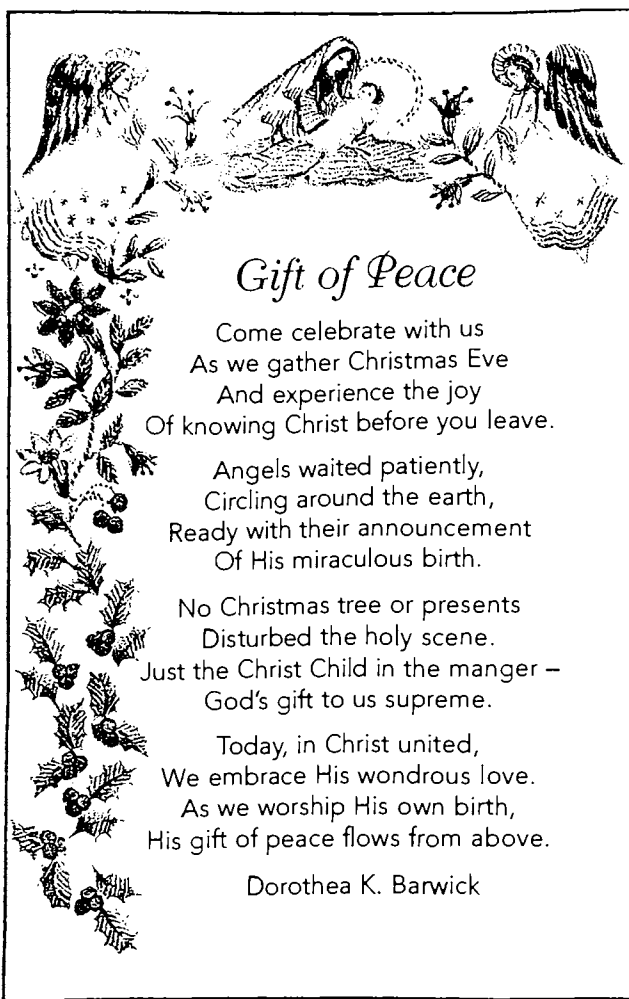
Ґрунтовно дослідивши весь матеріал творчості Докії Гуменної, Петро Сорока чітко виокремлює для себе і для читача ті "красавди", які йому особисто найбільше імпонують. Це, передовсім, — цикл творів на праісторичну тематику, який, "без сумніву, належить до кращих здобутків письменниці в царині художнього слова", а також чудові мемуари: "Дар Евдотеї"

Те, що встигла зробити Докія Гуменна, досліджуючи і популяризуючи — в яскравій художній формі — Трипільську культуру, — подиву гідне. Подиву і... праці цілого наукового інституту. Одна лише книга: "Родинний альбом", на переконання Петра Сороки, "вагоміша за докторську дисертацію". А книг такого пляну у творчому набутку Докії Гуменної біля десяти...

На превеликий жаль, ці та інші твори в Україні — бібліографічний раритет. Парадокс, але здається, що публікації про творчість Докії Гуменної сьогодні доступніші для масового читача, аніж самі книги письменниці. Залишається сподіватися (надія, як відомо... втім, не будемо про смерть. "Людина прийшла у світ для творення цінностей". З цього непохитного переконання Докії Гуменної й виходьмо...), що хоч з нагоди столітнього ювілею письменниці, ситуацію вдасться... виправити, а фундаментальний "Літературний портрет", без сумніву, допоможе тим ентузіястам, які візьмуться за таку важку, але вкрай потрібну справу.

І насамкінець. "Твори Докії Гуменної можна сприймати як спробу звести все до спільного знаменника, підвести до висновків, що їх втворила не хвора уява авангардиста чи експериментатора, а мислителя в літературі, що зосереджений на таких одвічних речах і сутностях, як: досвід, душа, серце, любов, Бог, справедливість, поміркованість, нехай гротеск, але не захчі скоки, нехай музика, але не "кахофонія", нехай гріх, але не сатанинство, словом, еволюція; але не проклята, згубна, кривава з акулячої пащею революція"

Такий ось емоційний, яскравий і переконливий висновок пропонує нам Петро Сорока. Висновок про Життя і Творчість. Ні, швидше, -- про Життя...

Love Came Down at Christmas

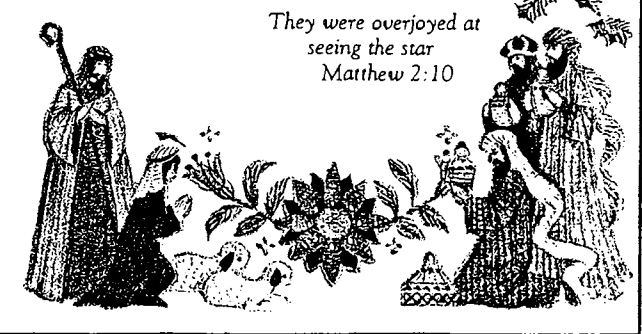
Miracles of miracles,
O holy virgin birth,
The night our Savior, Blessed Lord
Came to live on earth.

Shepherds on the hillside
Saw the star above,
When God sent down His only Son
To teach the world to love.

Born to die, that holy night,
So many years ago,
To give us everlasting life,
His constant love to show.

Ruth Moyer Gilmour

*They were overjoyed at
seeing the star
Matthew 2:10*

Gift of Peace

Come celebrate with us
As we gather Christmas Eve
And experience the joy
Of knowing Christ before you leave.

Angels waited patiently,
Circling around the earth,
Ready with their announcement
Of His miraculous birth.

No Christmas tree or presents
Disturbed the holy scene.
Just the Christ Child in the manger –
God's gift to us supreme.

Today, in Christ united,
We embrace His wondrous love.
As we worship His own birth,
His gift of peace flows from above.

Dorothea K. Barwick

EC MUST ADMIT UKRAINE'S RIGHT FOR EU MEMBERSHIP – JAMES SHERR

KYIV. – The European Commission should recognize Ukraine's right for full membership in the EU in case it meets all necessary criteria, said James Sherr, an independent British expert, in Kyiv Monday, according to Ukrayinska Pravda.

The expert highly estimated the resolution of the European Parliament establishing Ukraine's prospects for membership in the organization. In this connection he urged the EC to make a relevant statement as well. In the view of the expert, such a statement of the EC would secure efficiency of reforms in Ukraine.

At the same time, Sherr expressed skepticism in regard to Ukraine's prospects of receiving associated membership in the EU after the Ukraine-EU Target Plan is passed in May 2004.

It is not important whether Ukraine will become a EU member in 10 or 15 years, but it is important that the EU determines particular steps and puts Ukraine's targets and requirements in a clear-cut manner, the expert pointed out.

L. KUCHMA TAKES LOAN TO FIGHT AIDS

KYIV (AP). – Ukraine's president accepted a \$60 million World Bank loan on to fight AIDS and tuberculosis in his country. Leonid Kuchma's approval came after the bank agreed to provide the funds to prevent and control the two diseases that have spread rapidly since the collapse of the Soviet Union.

Ukraine, is the epicenter of the AIDS epidemic in Eastern Europe, has the highest HIV infection rate in the region. An estimated 500,000 people – 1 percent of the population – are infected. The Health Ministry said this month that more than 60,000 Ukrainians are officially registered as HIV-positive, but the United Nations estimates actual infection rates to be 10 times higher. Intravenous drug use has helped to fuel the spread of AIDS.

Tuberculosis cases in Ukraine have doubled in recent years to almost 700,000, and the death rate from the disease is mounting, Interfax reported citing health officials.

Ukraine's post-Soviet economic meltdown and the degradation of its state-run health care system have contributed to the spread of both diseases.

NORTH STAR REPORTS SUCCESSFUL DRILL RESULTS IN UKRAINE

BELLINGHAM, WA / PRNewswire-FirstCall/. -- North Star Diamonds is pleased to report positive results on the summer Ukraine drill program on the Zubkovich area property.

President, Walter Stunder, who has just returned from Ukraine, reports that the summer drill program is now complete and, based on initial laboratory results, was a success. An enriched diamond-bearing zone exists immediately above the bedrock on the Zubkovich area property. This area will be the focus of further exploration efforts and the Company is very optimistic about further positive results.

Out of eight holes drilled, six were diamondiferous, indicating a very high 75% success rate. A total of 141 diamonds were recovered – 136 micro diamonds and 5 macro diamonds varying in size between 1 mm and 2.5mm, the largest just under 2.5 mm. A small amount of lab work remains unfinished. Final laboratory results are expected within four to six weeks. Additional high chrome quality G10 garnets, angular in shape, were found indicating that they had not traveled very far from source.

Further ground magnetic surveys and till sampling are now underway. Future drilling programs are expected to include more positive anomalies in adjacent areas. Industry leader De Beers continues to show strong interest in Ukraine, as they have attended various area conferences and assisted in the publication of a book on "The Prognosis and Exploration of Diamondiferous Kimberlite in Ukraine."

Additionally, North Star management is very positive about their upcoming drill program in Manitoba. The Company has selected the drilling company and is signing the contract this week to commence drilling, which is expected to start December 15th. North Star's targets indicate classic kimberlite signatures on this property.

The first four initial drill targets, the Shire, Merry, Bree and Gimli represent Phase 1 of a total of 12 high priority magnetic anomalies associated to a major north-south structure located at the western margin of the Superior Craton, which will be drilled over the next year. North Star's claims (26,400 acres) are located in southeastern Manitoba.

North Star Diamonds, Inc. is committed to a long-range plan for diamond exploration and feels that with the Superior Craton Project and the assets in Ukraine, North Star is focused on establishing the Company as a true world explorer in search for diamonds.

UKRAINE MARKS FAMINE THAT KILLED MILLIONS

KYIV (AP). -- Increased international recognition of a forced famine that killed up to 10 million Ukrainians brought bittersweet relief to elderly survivors marking the 70th anniversary of a dark chapter in the history of Soviet communism. Gathering at a cathedral in the now independent Ukraine, survivors recalled their desperation during a famine historians say was provoked by Soviet dictator Josef Stalin as part of his campaign to force peasants to give up their land and join collective farms. "This year is of particular significance for Ukraine, because the world has recognized the crime against the Ukrainian people," said E. Morgan Williams, senior adviser of the U.S.-Ukraine Foundation.

Two weeks ago, some 30 countries signed a joint statement to commemorate the memory of the millions of men, women and children who suffered because of the "cruel actions and policies of the totalitarian regime in the former Soviet Union." The U.N. statement became the first, significant international recognition of the famine, which was denied by the Soviets for decades.

Marking the day set by the government as an annual memorial for the famine, some 2,000 people gathered at the golden-domed St. Michael Cathedral in the capital Kyiv to light candles at a memorial dedicated to the victims, estimated at between 7 and 10 million.

Dozens of elderly survivors, many leaning on crutches, were helped by younger relatives as they shuffled under flags with black ribbons and the cathedral's bells chimed in mourning. "My grandfather cut and dried loafs of bread and hid them in sacks to his dying day many years after the famine," said Lidia Kolysnichenko, 67, from the village of Irpin near Kyiv.

Historians say that Stalin deliberately provoked the famine by having harvests taken out of Ukraine and having secret police confiscate whatever scarce grain reserves farmers tried to hide. Even according to the most conservative figures, some 25,000 people died every day in Ukraine, or 17 people every minute, in 1933. Cases of cannibalism were widespread. "Our neighbor killed his wife, dismembered her body and was seen to make soup of her," said 82-year old Volodymyr Pianov, his hand trembling. "It was not the only case when people ate each other in our village." His village of Kriuchki in the eastern Kharkiv region, one of area's most devastated by the famine, died out almost entirely.

Earlier this year, Ukraine declassified more than 1,000 files documenting the famine, and Ukraine's President Leonid Kuchma signed a law establishing a day of remembrance for famine victims.

In a related development, the Pulitzer Prize Board said it would not revoke a prize awarded in 1932 to a reporter for The New York Times who was accused of deliberately ignoring the famine in Ukraine to preserve his access to Stalin. The Pulitzer board said there was not clear evidence of deliberate deception.

Walter Duranty covered the Soviet Union for the Times from 1922 to 1941, earning acclaim for an exclusive 1929 interview with Stalin. Duranty was later criticized for reporting the Communist line rather than the facts.

The board's decision was immediately criticized by Ukrainian groups, who sent more than 15,000 letters and postcards to the Pulitzer committee demanding the prize be withdrawn.

UFA EXECUTIVE BOARD QUARTERLY MEETING

The meeting of the Executive Board of the Ukrainian Fraternal Association was held via telephone on Tuesday, November 25, 2003 at the home office in Scranton, PA. Participants in the session included Jaroslav Gawur - president, Anatol Falko - vice president Jaroslav Kowal - vice president for Canada, Christina Shablovsky - secretary and Audrey Thomas - financial secretary-treasurer.

Jaroslav Gawur, UFA president, chaired the meeting and read the itinerary, which was accepted unanimously.

Treasurer, Audrey Thomas, presented a comprehensive financial report for the third quarter of this year, which initiated a lengthy discussion on the satisfactory financial performance of the association. A detailed report was printed in the Narodna Volya #43 November 6, 2003.

Secretary, Christina Shablovsky, reported that 73 new members were enrolled in UFA this year, with insurance coverage totaling \$407,050.00. At the end of September 30, 2003 the total of members was 11,943. Christina informed the board that there would be a new rate book printed and it will be mailed to all the secretaries. Also, Christmas ad letters are being mailed out for the Christmas edition of Narodna Volya.

Vice President, Anatol Falko, will have the opportunity to represent UFA in the Ukrainian American Coordinating Council Board meeting which will be held in New York City on December 13, 2003. Also, Mr. Falko stressed that he will try to organize new members.

Vice President for Canada, Jaroslav Kowal, informed the board of the progress of Canadian branches, #109, #279 and #318. He requested 50 copies of Narodna Volya to be sent to him and he will distribute them accordingly in Canada.

UFA president Jaroslav Gawur, informed the board that as of November 1, 2003 the main office of the Ukrainian Fraternal Association moved to a new location. The new location has a more work friendly environment, plenty of parking and the rent is \$500.00 a month less than we were previously paying.

September 11, 2003, the executive board had a telephone conference with the Pennsylvania Insurance Department. The conference went very well. The only area of concern was gain and loss of members. A letter went out asking credit unions and businesses for at least two advertisements in the Narodna Volya. The latest issue of Forum magazine is finished and will be mailed to subscribers this month, according to the editor Andrew Gregorovich.

The board decided to donate \$1,500, a Christmas gift, to the Children of Chornobyl Hospital at Pushoha Wodycia near Kyiv. Also, \$1,000 was donated to the Saving The Children of Ukraine from the Chornobyl Tragedy Fund. Donated \$1,000 to the League of Ukrainian Philanthropists for the Fourth Petro Jacyk Ukrainian Language Competition held in Ukraine. It was decided to give \$300.00 to the orphans of Ukraine and send it through the United Ukrainian American Relief Committee. This would come out of the Nahimyj Orphan Fund. The board decided to contribute \$250.00 to the UUARC "Koliada" in Philadelphia.

The meeting adjourned with President Jaroslav Gawur thanking everyone and wishing everyone a Happy and Healthy Thanksgiving Day.

Christina Salak Shablovsky
UFA Recording Secretary

WORLD BANK APPROVES SECOND TRANCHE OF UKRAINIAN LOAN

KYIV (Interfax). – The board of directors of the World Bank approved the granting to Ukraine of the second \$250-million tranche of a loan to finance the government's structural reform program. The World Bank said in a press release that the loan is being granted in dol-

lars for 20 years, with a five-year grace period.

The press release said that the republic could receive \$75 million of the funds immediately. The remaining \$175 million will be paid out after Ukraine meets some preliminary conditions.

CHRISTMAS SHOPPING MADE EASY

ATTENTION PARENTS AND GRANDPARENTS!!!!

Membership in the Ukrainian Fraternal Association is a wonderful Christmas gift for your children and grandchildren!

Policies offered by the Ukrainian Fraternal Association:

- **TERM**
Term insurance policies have no cash value. They are in effect only as long as payments are regularly made. These policies are low in cost, and provide short term coverage for special needs.
TM-10 10 year term insurance
TM-25 Term to age 25
- **LIFE**
Life insurance policies provide a death benefit to the member's beneficiaries in the amount of the policy's face value. Payments range from a one-time charge to small increments paid in continuously.
W Whole life insurance
T-20 Twenty payment life
T-65 Paid-up life at age 65
SL Single premium life
3PL 3 payment life plan
- **ENDOWMENT**
Endowment policies return the policy's face value to the member at maturity, or to the beneficiary at the member's death.
E-20 Endowment after 20 years
E-15 Endowment after 15 years
E-18 Endowment at age 18
E-65 Endowment at age 65
S-65 Single Premium Endowment paid at age 65
- **ACCIDENTAL DEATH and DISMEMBERMENT**
Accidental Death and Dismemberment available as an add-on to other policies. Accidental Death and Dismemberment policies provide additional coverage in the event of accidental death or loss of limb, and double that amount if the injuries or death are sustained while the member is a passenger in or upon any public conveyance

For more information about membership in the Ukrainian Fraternal Association, call (570) 342-0937

Ukrainian Fraternal Association
371 N. 9TH AVENUE
SCRANTON, PA 18504-2005

YES! Send me information about:

- ☐ Life Insurance
- ☐ Narodna Volya/
- ☐ FORUM Magazi
- ☐ Scholarships
- ☐ The Chornobyl Hospital Fund

NAME & ADDRESS

Would someone please contact me at:
Tel. # _____

to discuss the indicated items.

Thank You

for taking the time to respond!

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA

РІК LXXXXIII Ч. 49 СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР, 25 ГРУДНЯ 2003 Р. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ PRICE 50 CENTS SCRANTON, PA DECEMBER 25, 2003. YEAR LXXXXIII № 49

ЗБІЛЬШИЛИСЯ ТЕМПИ ПРИРОСТУ РЕАЛЬНОГО ВВП

Київ (АПУ). — За 11 місяців цього року, темпи приросту ВВП випереджають минулорічний показник на 3.6%, тим самим досягнувши 7.7%. Таку цифру оголосив перший віцепрем'єр-міністр України Микола Азаров у ході громадських слухань "Рік діяльності уряду: основні досягнення та перспективи".

Найвищих темпів економічного зростання в Україні, за його словами, досягнуто у галузях, де за останні два роки виробнича активність була занадто слабка. Зо-

крема, мова йде про будівництво, де темпи приросту реальної вало-вої доданої вартості збільшилися на 23%, транспортну галузь — на 12% та енергетичну — на 6%.

Крім того, значно покращилася ситуація і в добувній промисловості (темпи приросту 5%) та обробній промисловості (темпи приросту 18%). Позитивні зрушення відбулися також в структурі промисловості. Так, частка переробних галузей підвищилася до 78% (у 2002 році — 74%).

ВІТАЄМО З НОВИМ РОКОМ!

ПРОМИНУВ ШЕ ОДИН РІК

Хай літають вітри, хай сміються громи
Ми не звернем з своєї дороги,
Ми розіб'єм вітри молодими грудьми,
Грім заглушає пісні перемоги.

Тільки той досягає мети, хто іде,
Тільки той, хто горить, не згоряє,
Стелить килим для нього життя молоде,
Смерть вінок йому вічний сплітає.

Вище ж прапор ясний! Більше віри в борні,
Глибше сумніви, стогони сльози:
Пролітає життя на крилатім коні,
Рокідає квітки по дорозі.

Олександр Олесь

УКРАЇНЦІ ЗА ВСЕНАРОДНИЙ ВИБІР ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Київ. — Як повідомили ЗМІ, з 7 листопада по 16 грудня 2003 року, в усіх областях України та в Криму проходила акція "Україні — народного Президента!" — збирали підписи на підтримку всенародного обрання глави держави. Ініціатором акції була "Наша Україна", а координатором був Тарас Стецьків.

У рамках акції по всій Україні протягом 40 днів свої підписи за обрання Президента на прямих

всенародних виборах поставило 3,168,000 громадян України. Найбільше підписів зібрано у Львові — 312 тис., Вінниці — 194 тис. та Луганську — 192 тис. "Стотисячну межу" зі збору підписів подолали 21 область.

За словами депутата Тараса Стецьківа, "громадяни України засвідчили готовність активними діями відстоювати своє конституційне право обирати президента на прямих всенародних виборах".

ОБ'ЄДНАЛИСЯ ПРОТИУКРАЇНСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ КРИМУ

Симферопіль ("НХ"). — З наближенням виборів президента України, об'єднати свої зусилля вирішили дві найбільші проросійські організації півострова — Російська Громада Криму та Російський Рух Криму, а також об'єднання громадян "Нашадки Богдана Хмельницького", на чолі якого перебуває керівник кримських комуністів Леонід Грач.

Тим часом, ще не почавшись, передвиборча кампанія вже призвела до скандалу в лавах кримських "есдеків". Керівник найбіль-

шого в Криму партійного осередку в селищі Гвардійське Симферопільського району Віктор Невірко заявив, що оптимальною кандидатурою на посаду президента є В. Ющенко. Таку ж позицію виявив і голова партійної організації СДПУ(о) Білогірського району Едуард Алібутаєв.

Керівництво кримських соціал-демократів відразу ж обох функціонерів назвало "зрадниками і провокаторами" та виключило їх зі своїх лав.

ПРЕЗИДЕНТ ПІДПИСАВ ЗАКОН ПРОТИ ПОРНОГРАФІЇ

Київ (Бі-Бі-Сі). — Президент Кучма підписав закон, який забороняє виробництво і поширення продукції, яка, як було сказано, завдає шкоди громадській моралі.

Новий закон передбачає заборону на порнографічні матеріали і публікацію оголошень про

інтимні послуги в газетах.

Заборонено також оголошення про статеві стосунки з відхиленням від норми. Закон передбачає, що продукція такого змісту тепер продаватиметься лише у спеціальних крамницях і лише особам, старшим 18 років.

ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО І БОРИС ТАРАСЮК ВІДВІДАЛИ КАНАДУ

Вінніпег (КУК). — У Торонті 30 листопада 2003 р. Провідник парламентської Фракції БЮТ і колишній віцепрем'єр-міністр України Юлія Тимошенко та голова НРУ й колишній міністр закордонних справ України Борис Тарасюк, а також народні депутати Степан Хмара і Сергій Головатий зустрілися з головою Конгресу Українців Канади (КУК) Євгеном Чолієм, головою Відділу КУК у Торонті Маркіяном Швецем та головою Відділу Канадського Т-ва Приятелів України у Торонті й господарем зустрічі д-ром Юрієм Даревичем.

Предметом нарад було обговорення таких справ: зацікавлення української канадської громади

станом демократичного розвитку України, сучасна ситуація в Україні, українські президентські вибори в 2004 р. і потреба міжнародно-акредитованих спостерігачів під час цих виборів. Канадське Т-во Приятелів України влаштувало для достойних гостей бенкет у готелі Роял Парк, в якому взяли участь високі державні достойники Канади.

У своїх доповідях Ю. Тимошенко та Б. Тарасюк представили сучасний стан в Україні та закликали українців канадців висилати добровольців у ролі міжнародно-акредитованих спостерігачів та підтримати демократичний, прозорий та справедливий виборчий процес в Україні.

ВІДБУЛОСЯ ВІДКРИТТЯ ПОЧЕСНОГО КОНСУЛЬСТВА УКРАЇНИ В КАСАБЛЯНЦІ

Київ (АПУ). — В економічній столиці Марокко — місті Касаблянка, відбулося відкриття Почесного Консульства України, яке очолив відомий місцевий адвокат Гассан Кеттани. Це вже друге Почесне Консульство України, відкрите цього року в Марокко.

На інавгураційній церемонії

виступив посол України Ю. Малью, який поінформував про сучасний стан соціально-економічного і політичного розвитку України та перспективи розбудови українсько-марокканської співпраці.

У приміщенні консульства була фотовиставка "Україна: мо-лода держава древньої нації".

ГАРНІ ЗДОБУТКИ УКРАЇНСЬКИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ В ІТАЛІЇ

Київ (МОУ). — На III Всесвітніх Іграх серед військовослужбовців, що завершилися кілька днів тому в італійській Катанії, Україна зайняла почесне 5 загальнокомандне місце. Уперед пропустили тільки росіяни, команди Китаю, Італії та Північної Кореї, які зайняли відповідно 1-4 місця.

На змаганнях брали участь 42 українці (не всі могли приїхати), а росіяни було 245. Щоправда,

і медалів наші сусіди завоювали аж 112. Українці здобули 25 медалів — 7 золотих, 14 срібних і 4 бронзові, які військові спортсмени здобули в шести видах змагань: плаванні, фехтуванні, легкій атлетиці, сучасному п'ятиборстві і вітрильному спорті. А взагалі, в 14 дисциплінах змагань взяли участь 3624 спортсмени із 89 країн, хоч на даний момент у міжнародній раді військового спорту зареєстровано 127 країн.

ПОБАЧИЛА СВІТ НОВА КНИГА ПРО ГЕТЬМАНА ІВАНА МАЗЕПУ

Чернігів (АПУ). — У кніжському в-ві "Альтернатива" вийшла друком книга чернігівського журналіста Сергія Павлика "Іван Мазепа".

Книга написана на основі мало відомих архівних, мемуарних та епістолярних документів, по-новому трактує вчинки однієї з найзагадковіших постатей української історії, відомого політичного і військового діяча-державника, гетьмана Івана Мазепи. У виданні автор спростовує численні історичні фальсифікації та вигадки, пов'язані з життям і діяльністю цієї великої особистості.

Над книгою "Іван Мазепа" С. Павлику працював 12 років. За

цей час оглянув понад 1700 архівних та друкованих матеріалів — значно більше, ніж інші дослідники діяльності гетьмана. Тому свою працю він вважає найоб'єктивнішою.

У творчому доробку С. Павлика ця книга є вже п'ятою і другою в його циклі науково-популярних творів про І. Мазепу. Перша — "Міт про Мазепу" вийшла в 1998 році. До друку готує книжку "Оточення гетьмана Мазепи". Тепер працює над четвертою книгою про гетьмана — "Мазепа як будівничий української культури". Закінчити її планує у безрезні наступного року.

У МОСКВІ ВИЙШОВ У СВІТ ПЛОТНИЙ НОМЕР ГАЗЕТИ "УКРАИНСКИЕ ВЕСТИ"

Москва (АПУ). — У російській столиці вийшов у світ щільний номер газети Громадської Ради при Посольстві України в РФ "Украинские вести" російською мовою. На першій шпальті друкується привітання Президента Леоніда Кучми редакції.

У цьому числі розміщена м.ін. стаття посла України в Росії Миколи Білоболюшого, присвячена головним підсумкам Року України в Росії і Року Росії в Україні.

Газета добре ілюстрована кольоровими фотографіями.

РІЗДВЯНА РАДІОПЕРЕДАЧА В ПАРМІ

Парма, О. (о. І. Наконечний). — На Різдво, 7-го січня 2004 року, український православний собор Св. Володимира в Пармі, Огайо, передаватиме Різдвяну Службу Божу безпосередньо від год. 9-ої до 11-ої рано з радіостанції WERE 1300 AM.

Ця щорічна передача собору

Св. Володимира розрахована на старших віком і хворих парафіян, які не можуть відвідувати церковних відправ. Під час Служби Божої співатимуть два парафіяльні хори.

У вівторок, 6-го січня, о год. 7:30 вечора відправлятимуться Велике Поев'я і Утрени.

ЗБІЛЬШИЛИСЯ ТЕМПИ ПРИРОСТУ РЕАЛЬНОГО ВВП

Київ (АПУ). — За 11 місяців цього року, темпи приросту ВВП випереджають минулорічний показник на 3.6%, тим самим досягнувши 7.7%. Таку цифру оголосив перший віцепрем'єр-міністр України Микола Азаров у ході громадських слухань "Рік діяльності уряду: основні досягнення та перспективи".

Найвищих темпів економічного зростання в Україні, за його словами, досягнуто у галузях, де за останні два роки виробнича активність була занадто слабка. Зо-

МВФ ПОЗИТИВНО ОЦІНЮЄ ЕКОНОМІЧНУ СИТУАЦІЮ В УКРАЇНІ

Київ (АПУ). Директор Європейського Департаменту Міжнародного Валютного Фонду Майкл Демплер під час зустрічі з міністром економіки В. Хорошковським позитивно оцінив макроекономічну ситуацію в Україні. М. Демплер підкреслив, що за таким чинником, як стабільність зростання макроекономічних показників, Україна випереджає сьогодні цілу низку європейських країн, зокрема, Чехію, Румунію,

Угорщину і Польщу.

В. Хорошковський поінформував представника МВФ про працю Уряду України, спрямовану на вступ до СОТ. У цьому контексті він відзначив значну активізацію спільної праці Уряду та Верховної Ради з узгодження проблемних питань вступу України до СОТ. Тепер триває підготовка проекту звіту робочої групи з розгляду прохання України про вступ до СОТ.

НА ШЛЯХУ ДО СОТ...

Київ (АПУ). — Україна і Естонія підписали в Женеві двосторонній протокол про взаємний доступ до ринків товарів та послуг у рамках СОТ. Таким чином, протягом 2003 року підписано десять протоколів: з ЕС, Чехією, Словаччиною, Угорщиною, Болгарією, Кубою, Ізраїлем, а також Бразилією, Польщею та Естонією. На завершальному етапі знаходиться переговорний процес із Швейцарією.

рією.

Тривають переговори ще з 20 країнами-членами СОТ, серед яких — Австралія, Аргентина, Китай, США, Японія.

Товарообіг між Україною та Естонією за 9 місяців цього року становив 276.5 млн. доларів, демонструючи зростання на 20 % у порівнянні з аналогічним періодом минулого року.

США ГОТОВІ РОЗШИРЮВАТИ ТОРГІВЛЮ В УКРАЇНІ

Київ ("День"). — Посол США в Україні Джан Гербст пообіцяв сприяти розвитку торгівлі між Україною та США, збільшенню інвестицій. Про це він заявив під час церемонії відкриття сімейного торговельно-розважального комплексу "Україна" в Києві. "Такі будівлі надають Києву вигляду сучасної європейської столиці", — сказав Дж. Гербст і закликав представників влади міста створювати

сприятливі умови для приходу чужоземних інвесторів.

За словами дипломата, американська компанія New Century Holdings вклала в інвестиційні проекти в Україні близько 100 млн. дол., у тому числі в будівництво ділового центру Millennium, реконструкцію Подільського університету, а також у будівництво трьох універсальних крамниць.

ІРАН ГОТОВИЙ ЗБІЛЬШИТИ ІМПОРТ УКРАЇНСЬКОЇ СТАЛІ ДО 1 МЛН. ТОНН

Київ (АПУ). — Іран готовий збільшити обсяги імпорту української сталі до 1 мільйона тонн річно. Про це заявив посол Ірану в Україні Бахмач Тахеріян Мобарак під час зустрічі з головою Комітету Верховної Ради України у закордонних справах С. Сташевським.

Іран щорічно імпортує 5 мільйонів тонн сталі, а обсяги поставок сталі з України становлять

всього лише 300 тисяч тонн. За одинадцять місяців цього року, обсяг товарообігу між Україною та Іраном становить 290 мільйонів доларів. Посол нагадав, що керівники парламентів України та Ірану підписали протокол намірів про розвиток співробітництва, наповнення якого практичним змістом сприятиме подальшому розвитку двосторонніх відносин.

ПАКІСТАН ЦІКАВИТЬСЯ УКРАЇНСЬКИМИ ЛІТАКАМИ АН-32

Дубай (АПУ). — Пакистан запропонував Україні розглянути можливість поставки військово-транспортних літаків Ан-32. Як повідомив генеральний директор "Авіанту" Олег Шевченко, цю пропозицію київське підприємство отримало під час виставки літаків в Дубаї.

До речі, два роки тому Пакистан рішив придбати турецькі літаки СМ-235, однак їхня за-

купівля не відбулася.

За словами О. Шевченка, пакистанські фахівці вибрали українські транспортники, оскільки за понад 20 років експлуатації Ан-32 показав себе як найбільш пристосований літак для умов гарячого клімату і невідготовлених льотчиків, в тому числі й для умов Пакистану.

Спочатку мова може йти про партію з 8 Ан-32.

НАРОДНА ВОЛЯ

NARODNA VOLYA
(USPS 371 - 120)

Ukrainian/English weekly published every Thursday by the Ukrainian Fraternal Association, except 2 weeks in July and 1 week in November.
Entered as secondary class mail matter October 23, 1942, at the Post Office of Scranton, PA, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided under the provisions 532P. L and R.

ПЕРЕДПЛАТА
(амер. дол.)SUBSCRIPTIONS
(U.S. currency)

Для всіх передплатників:

For all Subscribers:

У США і Канаді річно 25.00 дол.
В інших країнах річно 30.00 дол.
Ціна одного примірника 50 центів.

U.S.A. and Canada per year \$ 25.00
In other countries per year \$ 30.00
Price per single copy 50 cents.

NARODNA VOLYA

Ukrainian Fraternal Association

371 North Ninth Avenue

Scranton, PA 18504

Phone: (570) 342 - 0937 Fax: (570) 347 - 5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

UFA Web site: http://members.tripod.com/UFA_home/

PERIODICALS POSTAGE PAID AT SCRANTON, P A

POSTMASTER

Send all address changes to the above address

Народна Воля
Микола Дуплак
Редактор

Narodna Volya
Nicholas Duplak
Editor

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст матеріалів, але застерігає собі право виправдати помилку та скорочувати надіслані статті.

HOME OFFICE ADDRESS

Ukrainian Fraternal Association

371 North Ninth Avenue

Scranton, PA 18504

Phone: (570) 342 - 0937

Fax: (570) 347 - 5649

E-mail: FRATRAG@aol.com

Олександр Лашенко (Бі-Бі-Сі)

ПОЗИЦІЯ РОСІЇ ЩОДО УКРАЇНИ БУДЕ
ЖОРСТКОЮ І ПРАГМАТИЧНОЮ

Реальними кандидатами на крісло українського президента є Ющенко та Янукович. Так вважають в Агентстві Моделювання Ситуацій. Там кажуть, що, на думку Росії, саме ці дві постаті будуть справжніми гравцями на політичному полі.

Однак, незалежно від того, хто переможе на президентських виборах в Україні, позиція Росії буде доволі жорсткою та прагматичною. Так вважає доктор політичних наук, науковий керівник Агентства Моделювання Ситуацій, Валентин Янушків.

“Жорстка позиція до України з боку Росії — це факт. Ситуація тепер у Росії така, що до будь-якого кандидата, будь-якого майбутнього українського президента, Росія пристосується і зможе захищати свої національні інтереси, проводячи достатньо жорстку позицію. Україні треба тепер зорієнтуватися в ситуації, як вона буде діяти в таких умовах”

Експерти з Агентства Моделювання Ситуацій кажуть, що з новим українським президентом в Росії більше не буде сосунків на рівні “особистих”. В таких умовах Україна буде своєрідним посередником між Росією та Заходом, однак і українські питання в першу чергу узгоджуватимуть із Москвою. Політолог Віктор Небоженко каже, що тепер Москві буде важче керувати позицією України, як у зовнішніх, так і внутрішніх стосунках.

“З одного боку, вони будуть жорсткіше ставитися до України, але українці вже не дадуть так легко собою керувати. З іншого, деякі фракції Державної Думи Росії займатимуться такими питаннями, як ЄПД, їх позиція буде спокійнішою”

За даними дослідження Агентства Моделювання Ситуацій, новому українському президенту доведеться узгоджувати із Москвою плани щодо Європейського Союзу, НАТО та СОТ.

УКРАЇНЦІ НЕ ДОВІРЯЮТЬ АНІ СВОЇМ
СОЦІАЛЬНИМ ІНСТИТУТАМ, АНІ СВОЇМ
ПОЛІТИЧНИМ ПРОВІДНИКАМ

Лондон (Бі-Бі-Сі). -- Рівень довіри до соціальних інститутів та політичних провідників в Україні є критично низьким. Про це свідчать вислідки загальноукраїнського опитування громадської думки у грудні 2003 року, які на днях оприлюднив фонд “Демократичні Ініціативи”

Українське населення не довіряє своїм політикам. Найгірші оцінки мають Леонід Кучма, Віктор Медведчук і Юлія Тимошенко.

Традиційно низьким залишається рівень довіри до соціальних інститутів. Найменше люди довіряють інституту Президентства в Верховній Раді — 58 і 56 відсотків відповідно. На думку Олександра Сушка, -- директора Центру Миру, Конверсії та Зовнішньої Політики України, проблема суспільної недовіри в державі досягла критичних масштабів:

“В українців існує унікально низький рівень довіри до всіх суспільних інститутів. Українці просто не довіряють органам влади, не довіряють своїм сусідам, не довіряють газетам, телеканалам і т.д. Це той феномен, який склався в Україні внаслідок запровадження певної системи суспільних відносин, що змушує громадян не довіряти усім, тому що відсоток брехні з усіх і з усього є дуже високим”

Кардинально відрізняються вислідки опитування у західному і східному регіонах, також виділяється Київ. Ця тенденція з роками тільки посилюється. Такі різкі відмінності між регіонами потенційно можуть призвести до провокування конфліктів. Говорить Ірина Бекешкіна, науковий керівник Фонду “Демократичні Ініціативи”:

“Електорат у нас дуже істотно поділений, і ця регіональна поділеність стосується як підтримки різних кандидатів, так і ставлення до дуже важких і складних проблем зовнішньополітичних орієнтацій. Я думаю, що ці регіональні відмінності, які, на жаль, з роками не лише не зменшуються, а навпаки, поглиблюються, -- це серйозна проблема для Української Держави”

Понад 20 відсотків українців цілком не довіряє засобам масової інформації. Церква залишається єдиним інститутом, якому вірять більшість -- майже половина населення.

Соціологи опитали доросле населення у всіх регіонах України. Похибка репрезентативності не перевищує трьох відсотків..

Д-р Омелян Бей
Власкор “Народної Волі”

ЕКОНОМІЧНИЙ “БУМ” НА ТЕРНОПІЛІ?

Далі оглядач подає цікавий приклад із села Великі Гаї, де для 110 учнів (із усіх 477), або батько, або мати подалися на заробітки до Європи, залишивши дітей під опікою родича або ближчої родини. Вільні фонди заробітчани посилають додому, де вони в більшості випадків попадають в руки дітей або рідні. Хоч місцеві “автостради” вимагають нагальної уваги, місцеві мешканці тим мало журяться: безжурно їздять собі європейськими автоми та втішаються вигодами розкішних будівель. Так зароблені мігрантами гроші рідко попадають в інфраструктуру, інвестиції або в банкову мережу.

За свідченням бюро праці Тернопільської області, біля 100 млн. дол. (не гривень!) у 2001 р. влилося в приватні фонди, в той час, коли чужоземні інвестиції по всій Україні представляли всього 700 млн. доларів. Усі ці особисті прибутки мігрантів пішли “на підтримку дому” -- на купівлю люксових товарів, на освіту дітей тощо.

Спочатку я засумнівався, чи

сума 100 млн. в одному році реалістична, але порятувала газета “День” з 29 жовтня 2003 р., запевняючи читача, що сума прибутків (100 млн. дол.) правдива.

“День” пише: “За експертними оцінками, мігранти привозять в Україну близько 400 млн. дол. на рік, ... а надходження для Тернопільської області становили 100 млн. дол., тоді як сума залучених чужоземних інвестицій становила всього 13.4 млн. гривень, або всього 2% привезених мігрантами сум”. Директор школи в с. Великі Гаї зауважує: “...учні школи часто мають у кишенях більше готівки, ніж учителі одержують за цілий місяць”

Можна ще зробити і такий висновок: хоч оці “матнікова” міграція, без сумніву, має певний вплив на статки сім’ї, вона також захоче певні психологічні, а навіть і соціальні негаразди: позначується збільшений розлад сімей; чимало мігрантів може включитися у нові поселення; деякі мігранти відокремлюються від українського материка і стають підбудою європейській нації. Чи запримічу-

Джефрі Д. Сакс (“День”)

Професор економіки, директор Інституту Землі при Колумбійському Університеті

ДЕКЛАРАЦІЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ВІД США

Цього року військові витрати США становитимуть близько 450 мільярдів доларів, включаючи витрати на війну в Іраку. А на подолання бідності, забруднення навколишнього середовища та боротьбу із захворюваннями в світі США витратять не більше ніж 15 мільярдів доларів. Іншими словами, зовнішня політика США приділяє в 30 разів більше уваги армії, ніж покращенню добробуту, здоров’я та збереженню природних умов у світі.

Дебати стосовно Іраку стали головною темою міжнародних переговорів і зайняли майже весь порядок денний ООН. Війна призвела до величезної кількості невинних жертв, і приклад цьому -- бомбардування штаб-квартири ООН у Багдаді. Акцент Буша на односторонньому, воєнному підході до світових проблем викликав гнів і невдоволення у всьому ісламському світі та кризис довіри до терористичних актів у Туреччині, Північній Африці, Савдівській Аравії, Південно-Східній Азії.

Таку недалекоглядну політику навряд чи може виправдати

природа світових проблем. Відмова від вирішення інших завдань за дла боротьби з тероризмом, особливо воєнними заходами, не принесе ані благ, ані миру, ані істотного скорочення кількості загроз. 11 вересня 2001 року, в США загинуло 3000 невинних людей, в Африці від малярії щодня помирає 8000 невинних дітей.

Запобігти і виликати малярію можна. Але Африка дуже бідна, щоб дозволити собі на засоби профілактики (сітки над ліжками) та лікування (антималарійні засоби), які могли б ратувати мільйони дітей щорічно. США на день витрачають на Ірак більше, ніж на малярію в Африці за рік.

Закінчується 2003 рік, і провідники світу повинні знайти заміну тупиковому підходові американського уряду. Потрібно дати розуміти Президенту Бушеві, що США не здобудуть міжнародної підтримки, якщо говоритимуть лише про тероризм, нічого не роблячи для вирішення справді насущних для всього світу проблем: бідності, відсутності чистої питної води та належних санітар-

Ш

ється такий напрям і серед москалів? Треба гадати, що імперіалістичне виховання східного сусіда є стримуючим фактором. Російське населення старастя переселюватись у “ближній ареал”: Україну, Північний Кавказ, Поволжя, або втримувати статус кво.

І на кінець, ще така заввага газети “День”: “ще сьогодні за межами країни працює майже 30% вітчизняних вчених ... , таким чином країна щорічно втрачає до 1 млрд. дол. і за 15 років тільки в США запатентовано понад 10 відкриттів, здійснених в Україні робіт”

Отже, кому потрібні оті 107 університетів України? Власній державі, чи на експорт до інших держав? Вартувало б подумати над тим питанням і перестати критику режиму Леоніда Кучми.

Література:

¹ “Пегас” -- у грецькій мітології крилатий кінь, що доставляв Зевсові блискавки. Це від удару його копит забило джерело. Кінь

створював різні вибрики. Переносно “осідлати Пегаса” означало стати поетом.

² О. Радзівський, “Сильна гривня -- міцна незалежна держава”, *Економіка України*, № 10/2003, стр. 91-93.

³ “Дефолт” -- припинення виплати відсотків на цінні папери внаслідок ліквідації компанії. У міжнародній мові, “дефолт” означає неплатоспроможність держави перед кредиторами.

⁴ Профіцит = позитивне сальдо бюджету, також резерва та накопичення золотого депозиту. В сучасній Україні державні резерви вже перейшли марку 5 млрд. доларів. Золото завжди має вартість, а накопичення конвертованої валюти може бути нерозважним кроком. Оксана Омеляченко, “Незадоволені, але ініціативні: щорічно мігранти привозять в Україну близько 400 мільйонів доларів, День, 29 жовтня 2003, стр. 5.

⁵ “Behind the crystal curtain”, *The Economist*, October 25, 2003, pp. 21-23.

⁶ “Cash in their pockets,” *The Economist*, October 25, 2003, p. 23.

Д-р Роман Барановський

ЩОБ ТУЗЛА СТАЛА БУМЕРАНГОМ МОСКВИ

Жорстокі акції і звірства, які Москва гнобила Україну впродовж віків, -- не перевелися. Вони продовжуються в різних формах, щоб нищити Україну, навіть тепер, у вільній Українській Державі. Москва, як найбільшій початковий енергоносіє, без яких Україні не обійтися, злобно використовує цю слабкість України та шантажує її у двічі-тричі вищими цінами від світових стандартів. Мета Росії -- нищити Україну економічно. Всякі намагання України незалежності себе від Росії, під цим оглядом натрапляють на шалений спротив Москви. Це дуже промовисто бачимо в намаганнях Росії заповнити нафтопривід Одеса-Броди російською нафтою.

Росія аж надто добре знає, що цей нафтопривід це велика фінансова баста, що збільшить державний бюджет України, а позбавить Москву значних прибутків.

Проте, Росія не задовольнилася тільки економічним нищенням України і почала й іншу затію, щоб нахабно загарбати дуже важливий кусок території України -- острів Тузла у Керченській протоці.

Однак, тут Москва вже перебрала мірку свого імперського нахабства. Цей акт натрапив на великий спротив і породив усвідомлення у мільйонів людей, в тому й у деяких депутатів у Верховній Раді України, не хочемо прихильних Україні, що Росія дуже небезпечний “партнер”, якому не можна довіряти, незалежно від гарних слів про добросусідство.

Таким чином Тузла стала чи не найпереконливішим аргументом про злочинні наміри, нахабство та загарбницьтво Москви. Загрозили події з Тузлою можуть набрати іншого забарвлення і стати бумерангом Москви.

Це, без сумніву, матиме негативний вплив у Верховній Раді під час нарад про ратифікацію договору про зловісний єдиний економічний простір (ЄЕП). Можна теж спекулювати, що це може стати причиною до анулювання ганебних указів Президента Леоніда Кучми про відзначення у 2004 році 350-ліття Переяславської Ради та видання нової історії України разом із російськими вченими.

У висліді це може значно допомогти “Нашій Україні”, а зокрема В. Ющенкові у його президентській кампанії. Відомо ж бо, що підготувляються злочинні наміри, щоб не допустити Ющенка до влади. Події в Донецьку та Луганську це дуже маркантно підтверджують. Обласна адміністрація залучила до протиохоронської акції кримінальний елемент, який діяв і всіма силами діяв, навіть з допомогою сили, щоб протидіяти зусиллям Ющенка і “Нашій Україні”. Ця група готова на все, а коли побачить, що програв, -- піде на кожен злочин.

У цьому нічого дивного, бо ж тепершній керівник при владі -- це колишні чиновники, служняки апаратники режиму Радянського Союзу, досвідчені спекулянти, які вважали владу засобом власної наживи, а не чесною та корисною працею для народу та держави. Саме

них умов, уразливості перед хворобами і змінами клімату.

Навпаки, президент Буш стверджує, що ООН не виконує взятих на себе зобов’язань. Нещодавно в Лондоні він заявив, що “довіра до ООН залежить від відданості слову і, в потрібний момент, справи” Але США самі неодноразово порушували взяті перед ООН зобов’язання.

Так, у березні 2002 року на міжнародній конференції з питань фінансування розвитку в Монтеррей, в Мексико, Америка підписала Монтеррейську угоду, що включала обіцянку розвинених країн довести свої витрати на допомогу у розвитку до 0.7% ВВП. Допомога США країнам, які розвиваються, зросла б на 60 млрд. дол. -- деє близько того вони витратили цього року на Ірак. Але Президент Дж. Буш просто забув про цю обіцянку.

Америка також обіцяла -- у Декларації, прийнятій у Дога в 2001 році, -- відкрити свої ринки для найбідніших країн світу. Але в Канкуні, Мексико, на початку цього року вона відмовилася від-

крити їх навіть для експорту з найбідніших країн Африки.

Америка, звичайно, не поодиноким у невиконанні міжнародних зобов’язань перед ООН. Але США -- найбагатша та наймогутніша країна у світі, і невиконання зобов’язань з її боку вельми нищівне. Якщо США насправді хочуть перемогти тероризм, вони повинні усвідомити взаємозв’язок між екстремізмом, потребою та забрудненням навколишнього середовища, американцям доведеться зрозуміти тих, хто вимушений боротися за виживання щодня.

Але світ не має чекати, коли Америка усвідомить його потреби. США представляють лише 5% населення світу і мають тільки один голос у Генеральній Асамблеї ООН із 191. Бідні країни, особливо світу, що розвивається, -- Бразилія, Південна Африка, Індія, Мексико, Гана, Філіппіни, -- повинні сказати: “Нам необхідне вирішення наших проблем, а не проблем США” У 2004 році світові найбільше потрібна декларація незалежності від свавілля Америки.

тому вони так завзято змагаються за владу. Для них це легальний засіб збагачування коштом громадян.

Звичайно, це люди дуже багаті, навіть мільйонери. Варто та цікаво було б довідатися, як оці різні деркачі, пінчуки, тигипки, медведчуки та інші добилися таких маєтків. Наприклад, про Віктора Пінчука, президентського зятя, преса пише, що він є другою за багатством людиною в Україні.

Якусь дуже дивну і невиразну позицію відносно Тузли займав колишній президент України Леонід Кравчук, заявляючи, що українсько-російський кордон має

бути “прозорим”. Як він уявляє собі такий “прозорий” кордон, годі збагнути.

Дуже сумно, що різні шкідливі акції Москви відносно нашої держави проводяться при повній пасивності і промовчанні керівних структур України.

Політологи в Україні і діаспорі загально стверджують, що за таких умов, як тепер в Україні, годі вважати її вільною і незалежною державою. Може випадок з Тузлою стане чинником серйозної застави і правильних висновків із ситуації, що тепер склалася в Україні. Дай Боже, щоб так сталося.

НАРОДЖЕНИХ ІЗ ВІЛ ПОМЕНШАЛО

Київ (“Інтерфакс-Україна”). -

За останні три роки в Україні втричі зменшилася кількість дітей, яких народили ВІЛ-інфіковані матері і такі, які успадкували вірус. Про це на міжнародній нараді повідомила начальник управління організації медичної допомоги дітям і матерям Міністерства Охорони Здоров’я України Раїса Мойсеєнко. На її думку, цьому сприяла спільна програма МОЗ України та Світової Організації Охорони Здоров’я.

Р. Мойсеєнко також зазначила, що на сьогоднішній день близько 73% ВІЛ-інфікованих жінок вирішує чи народжувати дитину, оскільки існує 90% ймовірності того, що дитина народиться здоровою.

Як повідомив заступник мі-

ністра охорони здоров’я Володимир Загородній, за три роки дії програми відсоток дітей, народжених із вірусом ВІЛ-інфікованими матерями, поменшав з 30 % до 10%. “На сьогоднішній день, українські стандарти діагностики, лікування та обліку хворих на ВІЛ, СНІД, особливо вагітних жінок, відповідає стандартам світової організації охорони здоров’я”, підкреслив він.

В. Загородній також повідомив, що Україна виділила на реалізацію цієї програми майже 30 млн. грн., загалом же з усіх джерел на цю програму витрачено близько 200 млн. грн. Загалом за період з 1997 року в Україні зареєстровано близько 60 тис. ВІЛ-інфікованих, серед яких майже 4 тис. діти у віці до 14 років.

ВІТАЄМО НАШ НОВИЙ РІК

Вітаємо наш Новий Рік --
Він -- наше велике свято.
Віriamo, що він усім нам
Принесе здоров'я та щастя багато.

Ми віримо, що з Новим Роком
У нас буде все гаразд.
Будемо йти разом вперед,
А не на сором, як було -- взад.

В нас буде більше любови, згоди
На славу нашій Україні.
О, Новий Роче, ми тобі раді,
Що загостив у нашій родині.

Ми віримо, що нам з тобою
Всім краще буде жити.
Тебе і нас, і нашу Україну
Господь буде благословити.

Привіт! Привіт! Слава тобі!
Наш молодий, здоровий роче.
Ти знаєш добре, що кожен з нас
Все щось в дарунку від тебе хоче.

Микола Горішний

Фідель Сухоніс

Письменник, редактор часопису "Бористен"

ПАТРІОТИЧНА ІНІЦІАТИВА УКРАЇНЦІВ ДЕТРОЙТУ

Багатовікова історія українсько-російських стосунків, на жаль, незаперечно свідчить про одне. Ві-ками неможливо у будь-який спо-сіб прагнути накинути на шию яр-мо нашому Українському Народо-ві. Скільки крові пролито в обо-роні наших прав і волі у боротьбі з північними зайдами! І ось, на-решті, маємо Незалежну Україну! Змівився світ. Нині вже не так про-сто кинути до наших осель міл-тарні сили з Москви, вже не вида-ти чергового Валуєвського указу чи розстріляти беззахисних сту-дентів під Крутами.

Отанні події навколо украї-нського острова Тузла, що в Озівсь-кому морі, свідчать про те, що від північних шовіністів можна і у ХХІ ст. чекати майже середньові-чного азіатського дикунства.

Одначе, нині ослаблена роз-падом СРСР та все одно імперська Росія, здебільшого шукає інших шляхів експансії в Україні. Пов-сюдно ми можемо простежити, часом, навіть не приховану тен-денцію з російського боку,

Накинути нам свою гегемо-гію, зверхність та прямий протек-торат, як добре видно, наприклад, щодо церковного життя. На цьому тлі вершиною фарисейства вигля-дає протоголошення 3003 року, так званим Роком Росії в Україні. Чи ми мало знаємо про Росію?! Чи ми ледь не задихнулися в її "братсь-ких обіймах"!!

Редакція дніпропетровського щомісячника "Бористен" підготу-вала художньо-публіцистичний збірник "349-ий рік Росії в Ук-раїні", в якому зібрано статті, що

аналізують стан сучасних україн-сько-російських стосунків у полі-тичній, культурній, економічній та релігійних сферах. Вони яскраво свідчать про те, що суть шовініс-тичної Москви залишається не-змінною, що російський імперія-лізм не припиняв своїх загарб-ницьких дій протягом усіх остан-ніх чотирьох сторіч.

Перебуваючи в жовтні 2003 року в метрополітальному Дет-ройті на запрошення Комітету Сприяння Українській Демокра-тичній Пресі в Україні, я мав ве-лику приємність знайти зрозумін-ня місцевої української громади того, наскільки важливе нині ви-дання такої книги для розвитку па-тріотичного настрою в Україні.

Особливо було зворушило довідатись, що є люди, які готові допомогти у збиранні коштів на друк названого збірника, а саме: Олександра Місьонг, Юрій Розгін і Валентина Євич.

Отож, щиросердечно будемо вдячні за будь-яку фінансову під-тримку на видання книги "349-ий рік Росії в Україні". Чеки ласкаво просимо слати на нижнчу адресу пані Олександри Місьонг:

Mrs. A. Misiong
29831 Hoy
Livonia, MI 48154

Імена всіх жертводавців бу-дуть вказані у книзі. Вони також отримають свій спонзорський примірник книжки та зможуть за-мовити безкоштовну висилку цієї публікації для рідних і знайомих в Україні.

Наталка Чимиренко ("Поступ")

ВОЄВОДА ОБРАЗІВ ПАМ'ЯТЬ УПІВЦІВ

11 грудня з могил воїнів Укра-їнської Повстанської Армії, які по-ховані на військовому цвинтарі в Пікуличах під Перемишлем, за розпорядженням Підкарпатського воєводи Яна Курпа, демонтовано меморіальні таблиці, --повідомив агенції Контекст-медіа голова пе-ремиського відділення Об'єднан-ня Українців у Польщі Ярослав Сидор.

Я Сидор повідомив прокура-туру про факт зникнення таблиці. Вже після цього із польських ЗМІ стало відомо, що таблиці знято за вказівкою Підкарпатського во-єводи Яна Курпа. Воєвода вважає, що на встановлення пам'ятних плит у серпні цього року, що здій-снили члени Об'єднання Україн-ців у Польщі, розцінюю як провокацію, спрямовану на певне нагнітання антиукраїнської істерії, антиукраїнських настроїв, що аж ніяк не сприятиме налагодженню українсько-польських стосунків, - вважає Ярослав Сидор.

Зникнення з могил воїнів Української Повстанської Армії, поховані на військовому цвин-тарі в Пікуличах, розцінюю як провокацію, спрямовану на певне нагнітання антиукраїнської істерії, антиукраїнських настроїв, що аж ніяк не сприятиме налагодженню українсько-польських стосунків, - вважає Ярослав Сидор.

могильні таблиці з надписами: "Тут спочивають українські пов-станці, які полягли в бою з поль-ським військом у Бірчі у 1946 ро-ці", та "Тут спочивають українські повстанці, які були розстріляні на підставі вироку суду Війська Поль-ського у с. Лішня 22 травня 1947 року", з перерахуванням прізвищ полеглих, були офіційно встанов-лені напередодні Дня Незалеж-ности України у серпні 2003 року, коли в Перемишлі відбувався чер-говий з'їзд Спілки Політ'язців сталінського періоду.

Офіційне перепоховання тлінних останків 27 воїнів УПА, які загинули в ніч з 6 на 7 січня 1946 року у Бірчі в бою із поль-ським військом, і 19 воїнів УПА, які були розстріляні на підставі вироку польського суду у селі Ліш-ня поблизу Сянока 22 травня 1947 року, відбулось 7 липня 2000 року. Це зроблено за згодою польської влади після того, як відбулась екс-гумація тлінних останків, і вони перебували в бюрі судово-медич-ної експертизи в Ряшеві. На цих двох групових могилах з часом бу-ли встановлені кам'яні хрести ви-нієм не сприятиме налагодженню українсько-польських стосунків, - вважає Ярослав Сидор.

Дарія Миндюк

НАДІЯ У ХРАМІ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО В КИЄВІ

У жовтні цього року, минуло 25 років від часу понтифікату Па-пи Івана Павла II, -- першого папи слов'янина в історії Вселенської Церкви. Після понтифікату Папи Льва XIII, що тривав 25 років і 4 місяці, понтифікат Папи Івана Павла II є найдовшим і відзначив-ся надзвичайною ініціативою і діяльністю.

Безсумнівною заслугою Папи Івана Павла II є закінчення комуні-стичного режиму на Сході Європи шляхом тривалої та постійної під-тримки спротиву комуністичній владі в Польщі та підтримки ро-бітничого об'єднання "Солідар-ність"

Другою питомою діяльністю того папи є зближення християн-ського світу до євреїв, засудження антисемітизму, голокосту, засну-вання дипломатичних зв'язків Ва-тикану з Ізраїлем тощо. Іван Павло II є першим з усіх своїх поперед-ників, хто відвідав єврейську свя-тиню -- головну синагогу в Римі. З його ініціативи Ватикан виніс рішення, що страсті і розп'яття Христа не падуть прокляттям на нарід Ізраїля.

Усьому світові відомі відвіди-ни Папи Івана Павла II майже всіх

Методій Борецький

християнських спільнот на цілому світі. Помимо слабкого здоров'я, що є наслідком недуги Паркінсо-на, він має в плані відвідати в 2004 році Австрію, Швейцарію, Фран-цію і знову свою батьківщину -- Польщу. Іван Павло II є звелични-ком celibату, противником кон-тролі народжень і абортів, подвиж-ником прав, суворо засуджує ре-лігійне насилля, що панує в су-часному світі.

Ніхто не може мати сумнівів у тому, що Іван Павло II є надзви-чайною появою серед довелиз-ного ряду своїх попередників, які займали місце на Петровому пре-столі. Одначе, всупереч усім дов-голітнім старанням, нездійсненою мрією його понтифікату залиши-лася мрія про злуку Сходу і Заходу у одну Христову Вселенську Церк-ву.

Поза теологічними різниця-ми двох віросповідань, поза зна-ченням першества папи в хри-стіянському світі, відносини Ва-тикану з Російською Православ-ною Церквою після упадку Радян-ського Союзу значно погіршили-ся, стали майже ворожими. Всі екуменічні старання Папи Івана

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ ГІДНО ВШАНУВАЛА ПАМ'ЯТЬ ЖЕРТВ ГОЛОДОМОРУ 1932-1933 РОКІВ

фортепіановому акомпаньяменті Оксани Січкар відспівав три ду-ховні композиції відомих україн-ських композиторів: "Херувим-ську" ч. 7 Д. Бортнянського, "Ан-геле Божий, Хоронителю" Д. Бортнянського і "Хваліте ім'я Господнє" М. Іполіта. Присутні відмітили гарне мистецьке вико-нання пісень і високий професіо-налізм хору.

Коротке слово виголосила голова Громадського Комітету під-готовки відзначень Уляна Мазур-кевич -- член Конгресової Комісії Голодомору, яка представила учас-никам жалібного концерту оціл-них від голодомору і запевнила, що їхнє гірке пережиття і свід-чення будуть тривалим доказом сталінського злочину в Україні.

Ансамбль українських ком-позиторів (Тома Гриньків -- піано, Ігор Швєць -- скрипка і Нестор Цибрівський -- чєльо) виконав "Тріо в пам'ять Тараса Шевченка" Петра Глушкова, "Ларго Фюнебе-ре" Віктора Косєнка і "Тріо в пам'-ять Тараса Шевченка" Петра Глушкова. Виконавці своїм високим професіоналізмом захопили публі-ку, яка зі стриманим віддиком слід-кувала за витонченим виконанням музичних композицій.

Ярослав Мариновський ("Поступ")

ІДЕАЛЬНЕ МІСТО ЖОВКВА

За 32 кілометри на північ від Львова, біля підніжжя одного з крутих уступів мальовничого гор-бистого пасма Розточчя, гори Га-рай, що здіймається на сто п'ят-десят метрів над прилеглою рівни-ною Малеого Полісся, лежить ста-ровинне місто Жовква.

Старослов'янські Винники, середньовічна Жовква, Нєстеров радянських часів, знову Жовква... Назва міста часто змінювалась, а кожна історична епоха вносила в його образ свої характерні риси. Советська влада подумалася аж 1951 року перейменувати Жовкву на Нєстеров, на честь російського льотчика, який тут загинув під час I Світової війни у вересні 1914 ро-ку. Нєстеров був відомий тим, що першим продемонстрував на сво-єму літаку т. зв. "мертву петлю".

Одним з аргументів советсь-кого перейменування було те, що місто носило ім'я свого засновни-ка, великого польського магната, гетьмана Станіслава Жолкевсь-кого. Він фактично заснував і май-же повністю збудував Жовкву. Це історія, якої спростувати не мож-на. До того ж С. Жолкевський -- нащадок спольонізованого україн-ського роду, який походить ще з давнього галицького дворянства. Його батько, теж Станіслав, роз-мовляв українською мовою, а вже син спольонізувався і перейшов на латинську віру під потужним тис-ком політичних та економічних чинників. Як би не було, а Жовкві

1991 року нарешті повернули її і-сторичну назву. А попередник Жовкви, посе-лення Винники, вперше згадуєть-ся в літописах 1242 року. Тоді міс-цеве населення займалося, в ос-новному, виготовленням вина, звідси й виникла його назва.

У XVII столітті володарем усіх навколишніх земель став Станіслав Жолкевський. Бажаючи зберегти родові корені та просла-витися, він домогся в польського короля дозволу назвати місто власним іменем.

Жовква, як і кожне середнь-овічне місто, будувалася за принци-пом фортеці, але вона споруджува-лася на геополітичних теренах, що особливо відзначалися постійною загрозою війни.

Тут, у Галичині, протистояли одне одному Польща, Україна, Ро-сія, Австрія, Туреччина, Крим, Во-лощина, Семгороддя. Постійні військові загрози зробили цю те-риторію однією з найактивніших в Європі зон будівництва міст-фортець.

Спорудження Жовківського замку розпочалося на переломі XVI-XVII століть, оскільки відо-мо, що коронний гетьман С. Жол-кевський вже 1606 року поруч із замком, біля підніжжя гори, засну-вав чудовий парк "Звіринєць", де у вольєрах жили серни та олені. Пишні мисливські виїзди були улюбленим дозвіллям усіх воло-дарів замку.

Павла II безвиглядно підвели.

Відомо, що до об'єднання московського православ'я з Ри-мом, Москва подавала за пере-шкоду існування Української Гре-ко-Католицької Церкви, оживле-ної діяльністю Патріярха Йосифа Сліпого на поселеннях у діяспорі. Відвідини Івана Павла II України в 2001 році та його україномовні промови викликали велике духов-не піднесення серед населення Ук-раїни. Справедлива оцінка випро-бувань і терпінь в минулому, за-охота зберігати нашу ідентичність -- викликали ще більше протисто-яння Москви до можливого об'-єднання. Взаємному порозумінню не помогло навіть збірка пропові-дей і промов, виголошених під час візити Папи Івана Павла II, яку той вислав патріярхові Російської Пра-вославної Церкви.

Із 25-літтям понтифікату Іва-на Павла II, збігається завершення будови храму Воскрєсіння Господ-нього в Києві. Свідомі нашого на-ціонального кореня, будємо храм у політичному і державному центрі країни і, хоч поділені на конфесії, скоріше чи пізніше повернемось до первісної єдності, будємо Церквою візантійської традиції

хритиянства, як за часів Володи-мира, коли не було поділу на кон-фесії, не було конфесійної різниці.

У часі, коли так мало покли-каних до духовного стану, на пал-ському престолі є папа -- ультра-консервативний традиціоналіст, який тримається celibату.

Практику celibату, тобто не-одруженого духовенства -- наки-нули нашій Церкві на переломі XIX-XX століття. Вона нас не зобов'язує, бо тільки скарб святої віри є справжньою спадщиною наших предків.

Собор Воскрєсіння Христо-вого, маємо надію, допоможе нам відчути нашу єдність в історичному Києві, де є численні інші пам'ятки найшй християнської старовини. Собором Воскрєсіння Христового з бігом часу об'єднаємо всю хри-стіянську спадщину -- від Володи-мира, із першого тисячоліття християнства -- вже дальше шля-хом устрою нашого церковного життя.

Київська Церква, заснована у 988 році, ніколи не припиняла сво-го існування. Вона житиме скар-бами своєї вже понадтисячоліт-ньої традиції народу Руси-України.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ ГІДНО ВШАНУВАЛА ПАМ'ЯТЬ ЖЕРТВ ГОЛОДОМОРУ 1932-1933 РОКІВ

Молодь Нашої Української Рідної Школи читала уривки зі свідчень свідків голодомору. Пе-ред кожним читанням, а було їх сім, учні запалювали перед іко-ностасом свічку на семираменно-му свічнику. Відомий у Філядельфі тенор Богдан Чаплинський, при акомпаньяменті Роксоляни Гара-симович, відспівав дві пісні: "Аве Марія" Ф. Шубєрта" та "Реквієм" Дж. Верді.

Чоловічий хор "Прометей", під батуютоу Нєстора Кизимиши-на та при акомпаньяменті Галі Мазурок-Рєй", відспівав чотири пісні: "Під Твою милість прибі-гаєм" С. Людкевича, "Як сла-вний наш Господь" Д. Бортнян-ський, "Богородице, до Тебе" Д. Бортнянського та "Владико неба і землі" з третьої дії опери "Запо-рожєць за Дунаєм" С. Гулака Ар-темовського. Солістом був тенор Богдан Чаплинський.

На закінчення програми, яка випала урочисто і велично, всі присутні приєдналися до ре-лігійної пісні "Боже, Великий, Єдиний"

Після концерту Митропо-лит Стефан і Архєпископ УПЦ у США, Антоній, при співучасті

Вкінці треба підкреслити, що без цінних порад Митрополита Сте-фана, кмітливої Сєстри Наталії та фінансової допомоги наших фінан-сових установ -- Кредитівки "Само-поміч" і Банку "Пєвність", Громад-ський Комітет не міг би влаштувати такої успішної імпрези, якою вона була.

чезних землеволодінь.

У ті часи панувала мода на побудову міст, що базувалася на наслідуванні італійських схем ренесансових і т.зв. "ідеальних" міст. Цьому сприяли італійські ар-хітектори, багато з яких працюва-ло в Галичині, і зокрема в Жовкві. Місто було однією з перших реалізацій концепції "ідеального міста" на українських землях. За-гальна композиція та планування міста, характер його забудови ціл-ком відповідали засадам італій-ської ренесансової урбаністики. Тоді у розбудову міста вкладено надзвичайно великі кошти, залу-чено найкращих архітекторів, буді-вельників та художників.

Впродовж XVII століття пе-ребудовуються та споруджуються нові громадські будівлі і храми. У порівняно невеликому місті було шість монастирів, чотири юстьолі, п'ять церков і велика си-нагога. Особливо розбудовується і оздоблюється замок, де на бе-регах ставу заклали чудовий парк в італійському стилі з кількома сотнями рідкісних порід дерев, оранжереєю та вольєрами, пиш-ними лезнями на воді. На горі Гарай збудовано літній королівський палац, оточений великим лісовим парком. З-під мурів міста виступа-ють в переможні походи на Відень величезні об'єднані армії європей-ських держав, які очолював Ян III Собєський. Тут влаштовуються небувалі тріумфальні урочистості

Микита Касьяненко, Симферопіль (“День”)

“ПЕРЕМОГА БУЛЬДОЗЕРА” ОБЕРНУЛАСЯ ПРОБЛЕМОЮ ДЛЯ РОСІЙСЬКОЇ ДИПЛОМАТІЇ

У Симферополі побувала робоча група Краснодарського краю на чолі з головою законодавчих зборів краю В. Бекетовим та губернатором О. Ткачовим. Вони провели переговори у Верховній Раді та уряді Криму та підписали протокол про наміри організувати дієву співпрацю депутатів Криму та Краснодарського краю, для чого рішили створити спільну депутатську групу. Демонструючи взаємну привітність та прихильність, намір активізувати співпрацю, Краснодарці усім виглядом демонстрували, що політична складова дамби належить центрові, а завдання регіонів дружити між собою.

Водночас крім політичного, прикладне призначення побудованої росіянами дамби залишається неясним. Губернатор О. Ткачов запропонував “зачекати до весни, подивитися, як вона перенесе зиму, а якщо дамба витримає стихію, то розробити спільний проєкт будівництва транспортного переходу з використанням дамби”. Разом із тим, ніхто не має упевнености в тому, що дамба доживе до весни, тим більше немає впевнености в тому, що міст через протоку взагалі можна побудувати. Таким чином, поки що залишається одне: використати дамбу як майданчик для прогулянок над морем. На більше вона поки що не придатна.

Першу партію ініціатори й режисери Тузлинського дійства вже відіграли, настало затишся. Як говорив на пресконференції в Симферополі провідник комуністів П. Симоненко “У Києві побував відомий високооплачуваний політтехнолог із Росії. Я не виключаю, що він був серед тnx, хто надавав методичну допомогу в розробці цієї провокації”, -- наголосив голова комуністів. За інформацією П. Симоненка, “прийнято рішення на 1 5 місяця знизити напруження навколо Керченської ситуації” Нинішній стан проблеми -- це “перемога російського бульдозера”, що догнав таки дамбу всупереч протестам до 100 метрів від українського кордону. Ці сто метрів мала “пропахати попластунськи” російська дипломатія, але річ у тому, що саме цього вона і не змогла зробити. Українським історичним аргументам, документам міністер закордонних справ Росії І. Іванов протиставив суто дрібнишню карту 1936 і 1942 року.

Ані те, ані інше незрозуміле: Тузлу передали Україні 1941 року, до чого тут карти 1936 року? З іншого боку, що доводить карта 1942 року, якщо навіть припустити, що під час війни на зайнятій гітлерівцями території хтось у СРСР займався Тузлою та кордоном у Керченській протоці? За великим рахунком російський апломб перемогли не просто три українські понтони, але те, що їх підпирала вся попередня історія. Росіяни гордо говорили в Києві, що російські війська висадилися на Тузлі у 1773 році, що дає їм право вважати Тузлу споконвічно російською територією. Можна тоді піти далі. Історики стверджують, що здавна, коли ані Росії, ані Москви ще не було, територією Тамані, так званого Тмутараканського князівства, управляли з Києва, столиці давньої Руси...

Ось що сказав кореспондентові “Дня” Василь Сна, професор катедри загального землезнавства Таврійського Національного Університету ім. В. І. Вернадського: “Не кажучи вже про те, що у Х столітті арабський географ Масуді називає Чорне море Руським (слід нагадати, що мається на увазі Київська Русь. -- Авт.) а географ Едрізі (1154 р.) у своїх *Географічних розвагах*, характеризуючи країни Чорноморського узбережжя, згадує про гірло Руської “ріки” (тобто Керченську протоку). Середньовічна Таврида Х-ХІІ століть підтримувала тісні торгові та культурні зв'язки із Київською Руссю. У Херсонесі 988 року, як відомо, великий князь Київський Володимир Святославович прийняв християнство. Багато природних багатств півострова, передусім соляні, використовувалися Руссю. Русичі були хорошими мореплавцями: тут, на берегах Руського моря, і було південне “вікно в Європу” -- у передові на той час країни Середземномор'я. Але головне -- у Х-ХІІ століттях східна частина Керченського півострова входила, як і Таманський півострів Кавказу, до складу давньоруського Тмутараканського (Тматороканського) князівства. Розташовуючись по обидва боки Керченської протоки, князівство відігравало помітну ролу на важливих торгових шляхах із Київської держави “у греки” З цим регіоном і пов'язані перші українські спроби вимірювати відстаней та картографування шляху із міста Тмутаракань (на Тамані)

до міста Керчі (у Тавриді).

Ця важлива історично-географічна подія сталася 1068 року, коли старший син чернігівського князя Святослава князь Гліб Святославович (який правив у Тмутаракані до 1064 р., у 1065 р. і після 1066 р.) здійснив перше вітчизняне дослідження землі на стику Керченського і Таманського півостровів.

Давньоруський напис про це на знаменитому Тмутараканському камені свідчить: “У літо 6576 індикта 6 (тобто року 1068) Гліб князь міряв море по кризі від Тматороканя до Корчева (Керчі) 14000 сажнів” Камінь досліджували відомі вчені різних спеціальностей: академік-дослідник П. С. Паллас, філолог О. І. Мусін-Пушкін, історик М. М. Карамзін та інші. Було уточнене не тільки місце знаходження Тмутараканського князівства Кнівської Руси, але й, як показали новітні дослідження, встановлено джерела вітчизняного графо-картографування (на камені). Підтверджено, зокрема, що відстань, вказана на Тмутараканському камені, -- 14 000, якщо прийняти за основу “махову” сажень, що дорівнює 1,76 м, -- становить 24 км і відповідає дійсній відстані між древнім містом Тмутаракань (на місці античної Гермонасси) та Керчу. Зрозуміло, що виміряти його так точно та ще й взимку («по кризі»), було справою дуже складною. Дізнавшись про знахідку, Катерина II розпорядилася зберегти камінь. Спочатку його вмістили в огорожу місцевої церкви, а після відкриття 1848 року в Керчі музею, перемістили туди. З 1851 року він зберігається у Санкт-Петербурзі, в Ермітажі. До речі, на камені також зображено герб Тмутаракані -- практично нинішній тризуб, у чому ви пересвідчитесь, якщо подивитесь на його малюнок...”

Отже, князь Гліб Святославович за допомогою Тмутараканського каменя “спростовує” міністра закордонних справ Росії І. Іванова ще за 935 років до виникнення “тузлинської проблеми”. Не тільки юса Тузла, але вся Тамань входила до складу Київської Руси ще тоді, коли російські солдати й не могли висадитися на ній...

З іншого боку, після розпаду Тмутараканського князівства вже у XIV-XVII століттях територія Тамані входила до складу Крим-

ського ханства. Тільки за Кучук-Кайнарджийським договором і “вса Таманська сторона” відійшла до Російської імперії разом із Кримом у 1783 році. Після чого її заселили українці, вихідці із Запорізької Січі. Тож колишні господарі Кримського ханства, -- кримські татари, -- боронь, Боже, можуть вимагати від Росії повернення своїх “споковівчних східних територій” і приєднання усієї Тамані зворотно до Криму. Звичайно, це жарт, він свідчить, що застосування “історичних” аргументів до нинішніх кордонів -- заняття шонайменше не конструктивне.

Що далі? Тузлинська дамба зупинилася за 100 метрів від українського кордону і нагадує голку, яка ось-ось уп'ється в українське тіло, або дамоклів меч, підвішений над українським кримським “плечем” -- сіпнеться Україна і тут же отримає “укол” Тузлинською дамбою. Цього тижня розпочинаються переговори України та Росії з проблеми Озівського моря, і Тузлинська коса, безсумнівно, стане засобом тиску на Україну. Росія вимагатиме, по-перше, розділу Озівського моря “по-братськи”, по-друге, виведення українських прикордонників із Тузли. Другому твердженню Україні є що протиставити: первинним положенням сторін і дотриманням статусу кво слід вважати не виведення українських прикордонників із Тузли в обмін на припинення будівництва дамби, а демонтаж росіянами за свій рахунок усієї дамби та усунення екологічної шкоди морю, завданої нею, -- в обмін на виведення українських прикордонників із Тузли. Логічно, що “первинне положення сторін” -- це не тільки виведення прикордонників, але й повна відсутність, а не зупинка будівництва дамби.

Однак демонтувати чотирикілометрову дамбу нереально. Навпаки, росіяни її зміцнюють, збираються довести її ширину до 70 метрів (нині 20-30 метрів). Саме в такому стані дамба є найбільшою небезпекою для України: у будь-який момент “губернатор Ткачов” може “отсель грозить Украинне” поновленням будівництва та загрозою кордону. Очевидно, що чинити опір добудуванню дамби Україні буде дедалі складніше. Напрошується висновок, що збереження дамби саме у такому недобудованому стані є для України загрозою.

Володимир Жила

КНИГА, ЩО ПРИВАБЛЮЄ ВИСОКИМ КРИТЕРІЄМ

Петро Одарченко, “Українознавчі спостереження й фрагменти. Статті, рецензії, спогади”. “Смолоскип”. Київ, 2002, 196 стор., портрет автора.

У рецензованій новій книзі Петра Одарченка -- відомого українського вченого з діяспори, зібрано статті, присвячені важливим питанням української літератури, що приваблює насамперед високим критерієм, з якого виходить автор при розгляді літературних явищ і визначенні їх завдань. Із тим сюди ввійшли наукові розвідки з фолькльору та етнографії, мовознавства, а також нотатки мемуарного характеру.

Книга складається із чотирьох частин: “Твердиня”, “Про фольклор та етнографію”, “Ровесники і сучасність” і “Мовні поради”

У вступній статті Анатолія Дністрового “Слово про Петра Одарченка”, згадано дещо “про його велику меценатську діяльність. Фінансово, науково-консультативно та редакційно Петро Одарченко причетний до багатьох видань української класичної та сучасної літератур, що виходили на еміграції. У незалежній Україні вчений активно підтримує творчу молоддь. він -- спонзор стипендійних програм, фінансує багато видань, а бібліотекам вищих навчальних закладів України дарує власні книжки. Петро Одарченко -- людина високих етичних позицій і палкий шанувальник національної традиції, якій він належить кров'ю і духом”

Перша стаття в збірнику “*Енеїда* Івана Котляревського” становить своєрідний ключ до розуміння позиції критика в усіх наступних літературних працях. Вона містить узагальнені міркування про шляхи розвитку української літератури і підхід як до окремої книги, так і до творчости письменника загалом.

Енеїда Котляревського не тільки започаткувала нову добу в історії українського письменства, -- вона відіграла також велику ролю в історії національного відродження нашого народу; вона справді стала тим “зерном”, писав С. Єфремов, з якого однаково росте і письменство українське, і громадський рух на Україні, як певний комплекс ідей, що кладуть свою познаку на всій національній справі”

Говорячи про загальнолюдську тему нашої літератури, автор має на увазі не глибинний загальнолюдський зміст, властивий кожному справді типовому художньому образу, а лише твори, в яких образи подані в світлі національно-визвольної ідеї, що відродила наше письменство і врятувала його від загибелі; ця ідея дала змогу нашим письменникам у найнесприятливіших умовах царського гніту і поневолення, в умовах заборон українського слова, валугівських циркулярів завзято боротися проти гніту і сваволі

і в цій нерівній боротьбі здобути блискучу перемогу над ворогом”

Саме тому Тарас Шевченко свідомо поставив своє палке поетичне слово на службу своєму народові:

Возвелнчу
Малих отих рабів німих!
на сторожі коло них
Поставлю слово!

Іван Франко своєю творчістю довів власне твердження про те, що

огонь в одежі слова --
безсмертна чудотворна фея,
правдива іскра Прометейя,

А Леся Україна поставила своє сильне і мужнє слово:

Слово! Моя ти єдина зброе!
Мн не повинні загинуть обоє --
Може, в руках невідомих братів
Станеш ти кращим мечем на каті.

Нахил автора до “твердого матеріялу” виразно проявився в його багатьох працях про Володимира Самійленка, Олену Пчілку, Ісидору Петрівну Косач-Борисову, яка до кінця свого життя відзначалася своїм світлим розумом, феноменальною пам'яттю, життєрадісністю, душевною молодістю і своєю прекрасною вдачею. Я мав честь зустрітись з нею, але всього не більш години, але це було достатньо, щоб викликати у мене велике зацікавлення творчістю її геніальної сестри -- Лесі Українки. Вона очолювала тоді видавничий комітет при УВАН у США для видання документальної праці Ольги Косач-Кривинюк про Лесю Українку. Ця праця під назвою “Леся Українка. Хронологія життя і творчости” за редакцією Петра Одарченка вийшла у світ в Нью-Йорку 1970 року. Під час зустрічі з І.П. Косач-Борисовою я довідався про Петра Одарченка. Вона була високої думки про нього як людину, зокре-ма як редактора.

У другій частині книги появились такі статті, надруковані в “Енциклопедії українознавства”: “Про фольклор та етнографію”, “Пояснення термінів етнографія, етнологія. Їх обсяг і зміст”, “Історія української етнографії”, “Думи і існі”, “Прозові фольклорні твори”, “Національне відродження України і розвиток фольклористики та етнографії в ХІХ та на початку ХХ ст.”; “Українські народні звичаї і обряди напередодні свята св. Андрія”

У третій частині “Ровесники і сучасність”, появились дуже цікаві

Роксоліяна Петрівна Зорівчак

Професор і завідувач катедри перекладознавства і контрастивної лінгвістики імені Григорія Кочура Львівського Національного Університету імені Івана Франка

НА СТОРОЖІ ОТЧОГО СЛОВА

До 95-річчя з дня народження Григорія Порфировича Кочура (17 листопада 1908 – 15 грудня 1995)

у Вінок Шани – китиця від вдячної учениці

В особі Григорія Кочура вшановуємо людину Франківського взірця, всеосяжного гуманітарія, перекладача, критика, поета, історика й теоретика українського художнього перекладу, культуролога.

Виходець зі скромної селянської родини, Григорій Порфирович став символом духовної еліти нації. Його доробок – феноменальне явище в українській культурі ХХ віку, її вершинний злет, своєрідне її послання у нове тисячоліття.

Без підрядника Майстер перекладав з 29 мов творів 33 літератур. Його перекладацький дивосвіт обіймає значний часовий період (двадцять сім століть, починаючи з давньогрецького поета Архілоха, який жив у сьомому сторіччі до нашої ери) та географічний простір – Європу, Америку, Північну та Південну, і Азію. Історики культурн важко переоцінити вартість перекладів Г. Кочура. Праця майстра в цій галузі – окремий етап в історії українського художнього перекладу, в історії засвоєння світової літератури нашою. Він залишив нам такі зразки перекладацького мистецтва, з якими нелегко зрівнятися. Творча індивідуальність Г. Кочура ніколи не тяжіє над поезією, яку він перекладає: глибинне знання світової культури, філологічна компетентність та повага, з якою він ставиться до автора, творять це дивне диво перевтілення.

Великі заслуги Г. Кочура як високопрофесійного аналітика літературного, зокрема перекладацького процесу. Він – автор дуже багатьох широкомаштабних досліджень з ґрунтовними, виваженими оцінками. Своїми розвідками, критичними статтями та рецензіями на поточні видання (що, як правило, переростали рамки цього жанру) Г. Кочур зробив чималий внесок до історії українського художнього перекладу. У літературі він бачив головну духовну опору народу в його боротьбі за самозбереження. Чаклун слова, Майстер міряв про величезну споруду – відбудову світової літератури на рідному ґрунті, і вважав саме цю споруду одним із засобів здобуття інтелектуальної волі для своєї нації. Побудові цієї споруди присвятив своє життя.

Понад усе юхався Григорій Порфирович у Рідному Слові, володів ним до найпотамейніших глибин, плеках його, болів його болями в дні здичавіння і принижень, копав найглибші рудні цього слова, працював над ним самовіддано, самовимогливо, самозречено і повсякчас. Саме оця любов до слова, до Отчого краю допомагала йому долати нелюдські труднощі та працювати над словом вперто й наполегливо, завжди й усюди – навіть на каторзі, у неволі, якої не видів, не відів недоволе славної Овідій. Майстер поставив своє слово на сторожі Українського Слова. І, очевидно, Українського Народу. Уважав це єдино можливою життєвою позицією. Альтернативи не знав.

Після смерті М. Рильського у 1964 р., Г. Кочур став по суті керманцем школи українського художнього перекладу, центром морального опору тоталітаризмові. Попри плянове замовчування та переслідування, протягом останніх трьох десятиліть він був причетний до кожної серйозної ініціативи в галузі художнього перекладу в Україні. Він докладав неймовірних зусиль, щоб гідно впроваджувати перекладну літературу у національну культуру. І це в час, коли, згідно з офіційною ідеологією тоталітаризму, нашу мову й літературу обмежували домашнім ужитком, а масовий читач, чия свідомість, у часоплинні розчавлена імперським пресом, була схильна до фантазмагорій, підсвідомо зараховував світову класику до російськомовної літератури. Отож українським перекладачам і в Україні, і поза Україною йшлося не тільки про те, щоб перекладений твір увійшов до читачької свідомості як факт рідної літератури, а й про те, щоб ствердити повноцінність рідної мови. І ось у таких умовах, коли до політичних цюкувань долучалася майже повна відсутність літератури, зокрема лексикографічних джерел, українські перекладачі вивели рідну мову на неозорий простір світового письменства, підносячи тим самим її авторитет.

А ще був Григорій Порфирович Учителем у найглибшому, найсвятішому розумінні цього великого слова. Як учитель увійшов в життя багатьох, щоб залишитися там назавжди. Навчав усіх, хто хотів учитися, дарма, що доля, химерна доля, виділила йому лише якийсь неповний десяток років для викладання. Одначе в своєму “Ірпінському університеті” – вільній академії українського художнього перекладу – він вишколив чимало перекладачів та перекладознавців. Терпеливо, не жалкуючи часу, Г. Кочур допомагав початківцям підніматися по крутойдухих стежинах науки, учив, що перекладач мусить якнайчутливіше дослухатися до першотвору, мати витончений смак і зірке око, завжди пам'ятати, що поезія – це мистецтво слова, і слово в перекладі мусить бути мистецьким. Для багатьох був неперевершеним учителем на нелегкій дорозі українства, на нелегкій дорозі до самих себе, до своїх джерел, до своєї нації.

За два дні до смерті, підключений до апарату штучної нирки, перемагаючи приступи болю, Григорій Порфирович розпитував, чи не вийшов “Дон Кіхот” у перекладі М. Лукаша і А. Перепаді, турбувався, що ще не написав передмови до збірки творів Віри Бовк-Селянської. Така глибока жертовність, така самопосягта зустрічаються не часто. Хай святиться пам'ять про неї поколіннями, щоб були ми та наші нащадки не шашликовцями, не баксообожнювачами, не пасивним тяглом історії, а Людьми. Громадянами своєї вільної Вітчизни.

Саме на таких великих взірцях слід навчати та виховувати молоддь, якій у ХХІ віці пращодати для своєї Держави, щоб пішла вона в мандрівку життя з Григорія Порфировича духа печаттю.

статті, наприклад: “Про книги Дмитра Нитченка”, “Микола Француженко-Вірний”, “*Маруся Чурай*” Ліни Костенко” і “Чорнобиль в українській літературі” Я з великою увагою прочитав закінчення статті про Миколу Француженка. Автор тепло відзначив успіхи Француженка, а саме, що впродовж останніх п'яти років наш шанований Микола Олександрович став членом Національної Спільни Письменників України і членом-кореспондентом Української Вільної Академії Наук у США, а крім двох книжок, опублікував понад 110 різних есеїв, статей і коментарів.

Авторові припало до вподоби палке поетичне слово поетеси Ліни Костенко і стало “заспівом у дорозі нелегкій” Її могутнє слово клнче оспалих земляків повернутися на рідний шлях! “Кличе їх до рішучої боротьби за національне визволення Українського Народу з довголітньої неволі, до відродження рідної мови, національної культури, державности і людської гідности!”

Знайомство з книгою “Українознавчі спостереження й фрагменти” духовно збагатить читача, оновить і розширить його уявлення про літературу як словесне мистецтво. Ця книжка наштовхне й на інші роздуми. Це ж бо одна з цеобхідних умов поглиблення сприйняття літератури, а значить, і посилення її життєво-пізнавальної та виховної ролі

N.Y. TIMES 1932 PULITZER WON'T BE REVOKED

NEW YORK (AP). — The 1932 Pulitzer Prize awarded to a New York Times reporter accused of deliberately ignoring the forced famine in Ukraine will not be revoked, the board for the journalism awards said.

"The board determined that there was not clear and convincing evidence of deliberate deception, the relevant standard in this case," said a statement from the Pulitzer Prize Board.

A Pulitzer subcommittee began a review of the late Walter Duranty's work in April.

Ukrainian groups complained Duranty's reports intentionally made no mention of the 1932-1933 forced famine in Ukraine that killed as many as 7 million people. Josef Stalin's regime created the famine to force Ukrainian peasants into surrendering their land.

The decision was immediately criticized by Ukrainian groups that had sent the Pulitzer committee more than 15,000 letters and postcards demanding the revocation.

"The Pulitzer Prize committee must review their standards of journalistic integrity," said Michael Sawkiw, president of the Ukrainian Congress Committee of America. He added that his group will continue to press for revocation.

The board's statement pointed out the award was given for 13 articles written and published during 1931 — before the famine.

The review of Duranty's work did find that his 1931 work, "measured by today's standards, falls se-

riously short," the statement said. The board's finding echoed those of scholars and the Times itself, he added.

But the board ultimately decided revocation "would be a momentous step" that it opted not to take.

In the 86-year history of the awards, no Pulitzer has ever been revoked. The prize was once returned, however, when Washington Post reporter Janet Cooke surrendered her Pulitzer in 1981 after admitting she had fabricated stories.

Duranty covered the Soviet Union for the Times from 1922 to 1941, earning acclaim for an exclusive 1929 interview with Stalin. He was eventually criticized for reporting the Communist line rather than the facts. According to the 1990 book "Stalin's Apologist," Duranty knew of the famine, but ignored the atrocities to preserve his access to Stalin.

The Times has also distanced itself from Duranty's work. The reporter's 1932 Pulitzer is displayed with this caveat: "Other writers in the Times and elsewhere have discredited this coverage."

In a statement, Times publisher Arthur Sulzberger Jr. said he respected and commended the Pulitzer board's decision. "All of us at The Times are fully aware of the many defects in Walter Duranty's journalism, as we have and will continue to acknowledge," he said. "We regret his lapses and we join the Pulitzer Board in extending sympathy to those who suffered" in the famine.

UKRAINE MARKS FAMINE THAT KILLED MILLIONS

KYIV (AP). — Increased international recognition of a forced famine that killed up to 10 million Ukrainians brought bittersweet relief to elderly survivors marking the 70th anniversary of a dark chapter in the history of Soviet communism. Gathering at a cathedral in the now independent Ukraine, survivors recalled their desperation during a famine historians say was provoked by Soviet dictator Josef Stalin as part of his campaign to force peasants to give up their land and join collective farms. "This year is of particular significance for Ukraine, because the world has recognized the crime against the Ukrainian people," said E. Morgan Williams, senior adviser of the U.S.-Ukraine Foundation.

Two weeks ago, some 30 countries signed a joint statement to commemorate the memory of the millions of men, women and children who suffered because of the "cruel actions and policies of the totalitarian regime in the former Soviet Union." The U.N. statement became the first, significant international recognition of the famine, which was denied by the Soviets for decades.

Marking the day set by the government as an annual memorial for the famine, some 2,000 people gathered at the golden-domed St. Michael Cathedral in the capital Kyiv to light candles at a memorial dedicated to the victims, estimated at between 7 and 10 million.

Dozens of elderly survivors, many leaning on crutches, were helped by younger relatives as they shuffled under flags with black ribbons and the cathedral's bells chimed in mourning. "My grandfather cut and dried loafs of bread and hid them in sacks to his dying day many years after the famine," said Lidia Kolysnichenko, 67, from the village of Irpin near Kyiv.

Historians say that Stalin deliberately provoked the famine by hav-

ing harvests taken out of Ukraine and having secret police confiscate whatever scarce grain reserves farmers tried to hide. Even according to the most conservative figures, some 25,000 people died every day in Ukraine, or 17 people every minute, in 1933. Cases of cannibalism were widespread. "Our neighbor killed his wife, dismembered her body and was seen to make soup of her," said 82-year old Volodymyr Pianov, his hand trembling. "It was not the only case when people ate each other in our village." His village of Kriuchki in the eastern Kharkiv region, one of area's most devastated by the famine, died out almost entirely.

Earlier this year, Ukraine declassified more than 1,000 files documenting the famine, and Ukraine's President Leonid Kuchma signed a law establishing a day of remembrance for famine victims.

In a related development, the Pulitzer Prize Board said it would not revoke a prize awarded in 1932 to a reporter for The New York Times who was accused of deliberately ignoring the famine in Ukraine to preserve his access to Stalin. The Pulitzer board said there was not clear evidence of deliberate deception.

Walter Duranty covered the Soviet Union for the Times from 1922 to 1941, earning acclaim for an exclusive 1929 interview with Stalin. Duranty was later criticized for reporting the Communist line rather than the facts.

The board's decision was immediately criticized by Ukrainian groups, who sent more than 15,000 letters and postcards to the Pulitzer committee demanding the prize be withdrawn. "We certainly will continue to press for revocation," said Victoria Hubska of the Ukrainian Congress Committee of America. "Duranty misled international community. The lie should be punished."

ITALY TO CREDIT UKRAINIAN ROAD CONSTRUCTION PROJECT

YALTA (Interfax-Ukraine). Italy's Torno Internazionale Spa will issue a 420 million euro credit to Ukraine to finance the construction of its Kyiv-Odessa highway.

This step is envisioned in a general agreement on cooperation in repairing and operating the Kyiv-Odessa highway signed between the Ukrainian Transport Ministry, the Avtodor company and the Italian firm. Ukrainian Prime Minister V.

Yanukovych and Italian Prime Minister Silvio Berlusconi attended the signing ceremony, Transport Minister Heorhiy Kyrpa told journalists.

He said that a non-interest credit will be provided for 40 years.

"The credit will be repaid from profits earned from operating the highway and toll-fees for cars using it," the minister said.

Nicholas Duplak

UFA IN NEW HOME

UFA's new Home Office in Scranton, PA.

Many changes have taken place in the life of the Ukrainian Fraternal Association within the last two years. After ninety years of continuous growth in membership as well as in assets and prestige in our Ukrainian community across the Atlantic Ocean, the UFA sold its resort "Verkhovyna" at the request of the State Department of Insurance in Harrisburg, PA. "Verkhovyna" has been home to the famous annual Ukrainian Youth Festivals that the UFA has organized for over a quarter of a century. Fortunately, the resort has become the property of another Ukrainian organization with new ownership that continue the tradition of these much-anticipated festivals.

The Fraternal Association in recent times has sold more than its resort property. The Association has recently sold its building in the center of Scranton, PA. For many years this building has housed the heads of our organization as well as boiled over with Ukrainian cultural-community life. The building, which was larger than what was needed, was sold for three hundred fifty-five thousand dollars and the organizations moved to a location one mile down the road to 1327 Wyoming Avenue.

With the new building came a new head of the Ukrainian Fraternal Association. Mr. Jaroslav Gawur replaced Mr. Ivan Oleksyn as head of the UFA upon his retirement. Mr. Gawur is known as a practical and motivated longtime caretaker of "Verkhovyna" as well as the head of membership organizing at the UFA. Two years quickly passed in the new dwellings of the UFA. For most of the employees of the UFA Home Office as well as the newspaper "Narodna Volya", these were years

of hard work in a building without windows. All the employees of the UFA believed that the Fraternal Association was moving to a better, more comfortable and more representative building, which ended up not being entirely the case. Every caretaker wants his or her own property and in order to have this, one must care for it. An opportunity came this past autumn for the Fraternal Association to move to a nicer, more quaint building near the center of the city, located at 371 North 9th Avenue, in which everyone at the Home Office was happy with.

Every move that has taken place was tied with much work, planning and new organization. With the idea that the change was to be quick, all the employees were motivated and

worked diligently. It was not an easy feat to move into a new, smaller building. There was a mutual wish from all those involved that this would be an organized move. This has indeed been accomplished. Small changes still have yet to take place that will make the building more welcoming and representative of the association. If anyone had the slightest doubt on the decision to move, those doubts were quickly removed for the following reasons:

- The Association is paying less for the new building than it did for the prior one.
- After three years, the UFA is able to buy the building outright.
- In the event the Association purchases the building, some rental fees would go toward the purchase

of the building.

- There is plenty of room for parking in the parking lot.

- Windows cover a whole wall - as mentioned earlier, there were no windows in the former building.

- The view from the building of the city and the mountains outside the city is wonderful and makes for a more pleasant working environment.

Every good caretaker wants to be the owner of his own dwelling. Therefore, it is hoped that the leaders of our Association will take advantage of this Association. In the meantime, the employees of the Home Office working with renewed energy and optimism, look to the future of the Ukrainian Fraternal Association.

Employees of the Home Office: Right to left: Jaroslav Gawur, Christina Shablovsky, Audrey Thomas, Caryl Conforti and Nicholas Duplak.

NEW CHRISTMAS RELEASES BY THE VOLYN UKRAINIAN SONG & DANCE COMPANY OF UKRAINE

Ablaze Productions Corporation proudly announces the release of two new compact discs by the Volyn Ukrainian Song and Dance Company of Lutsk, Ukraine. It's their first release since their top rated two discs recorded some ten years ago.

Those who know their dynamic and inspiring vocalization from the live performances during their North American Tour of 1999 will attest to the glorious sound they project. Their originality is in their departure from the stodgy Soviet style interpretation of the Ukrainian folk songs. Volyn's talented Artistic Director, Olexander Stadnyk decided to create a new sound, which caresses the soul and inspires an evolution of the Ukrainian folk song.

In the first CD, Volyn, you will thrill to twenty newly interpreted numbers. New songs, fresh songs backed by a powerful orchestra will take you on an emotional journey, at times sentimental, but mostly an up beat ride in a tour de force performance by Ukraine's best. In the second CD, Volyn, *Ukrainian Christmas Album* you will get the surprise of your life when you listen to Ukrainian carols and

shchedrivky, all yet unheard, except for a few standards. This may be the first Ukrainian Christmas recording where the choir is backed by an orchestra.

These recordings are the first salvo in the preparation for a global tour by the Volyn Ukrainian Song & Dance Company. They are slated to come to North America in late August to kick off the celebrations of Ukraine's Independence. To support these tours a television special, produced by Ablaze Productions, will air on many networks, including PBS Television Network.

It is the policy of Ablaze Productions to produce and present the best Ukraine has to offer. Our motto is World-class attractions for World Stages. In the past Ablaze produced the North America Tour for Virsky Ukrainian National Dance Company and arranged the broadcasts of Vliirsky, The Spirit of Ukraine on the PBS Television and other networks.

If you wish to order a copy of one or both of the releases, please go to www.ukrainianmusic.net, call 416-521-9555 or email leo@ablazeshow.com.

In Canada, single albums cost CDN\$1995. In the United States of America, each disc costs US\$14.95. You may use Visa, MasterCard or Amex credit card to make the purchase.

CS ODESSA RELEASES CONCEPTDRAW PROJECT, PROJECT MANAGEMENT SOFTWARE FOR PCs AND MACS

ODESSA /PRNewswire/. Computer Systems Odessa has released ConceptDraw Project, an inclusive software application for Macintosh and PC users that facilitates brainstorming sessions and organizes and manages projects of any complexity and size.

ConceptDraw Project helps increase the productivity of professional project managers, business specialists, educators and others who need to outline projects, plan activities, assign multiple tasks and identify resources.

To facilitate the clear presentation of project plans, ConceptDraw Project offers Gantt charts, WBS (Work Breakdown Structure) charts and ConceptDraw MINDMAP views. The Quick-Start Project assistant allows users to quickly identify and illustrate goals, risks and obstacles from task-specific libraries and the report generator creates detailed status reports at any point during the project. Existing plans can be quickly exported to the Web via the ConceptDraw Server or e-mailed as PDF files.

"ConceptDraw Project is intuitive yet versatile and contains all the features and advantages of ConceptDraw business applications," said Vera Zvereva, marketing director for Computer Systems Odessa. "Managers and team workers will find it a powerful and easy-to-use tool for their daily project planning."

ConceptDraw Project offers

colleagues many different ways to share and exchange project information. By integrating with ConceptDraw MINDMAP, team members can brainstorm individually or together, record their activities and then synchronize with Microsoft Outlook to seamlessly exchange data with other popular planning tools.

The Desktop Edition of ConceptDraw Project costs \$179. Educational and government users can purchase ConceptDraw Project for \$99.

The full product line comprises ConceptDraw V diagramming and drawing software; ConceptDraw MINDMAP, a brainstorming tool that uses mind mapping techniques to organize ideas and tasks; ConceptDraw PRESENTER, an application for creating slide shows, animated presentations and Flash movies, and ConceptDraw Viewer, a free application that enables users to view and print ConceptDraw files. Also available is ConceptDraw MEDICAL, a special module for medical and biochemical specialists.

Founded in 1993, Computer Systems Odessa provides cross-platform productivity tools and graphics technologies to professional and corporate users. With headquarters in Odessa, Ukraine, CS Odessa sells ConceptDraw tools internationally from reseller offices in 25 countries.

For more information please visit: <http://www.conceptdraw.com>

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ УБС! — JOIN THE U.F.A!
ЗАПИСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ І ВНУКІВ!
ENROLL YOUR CHILDREN AND GRANDCHILDREN!